LB
N21
83334

LB
N22
6151
1740

83334

26 JAN 1923

உ

கடவுள்துணை.

போகர்சரித்திரவர[...]

அவையடக்கம்.

மகாமகுத்துவம் பொருந்திய பதினெண்சித்தர்களும[...]
தெண் பெரியமுனிவர்களும் நவகோடிரிஷிகளும் அவரவர்கள் [...]
ள் தங்கள் சிவ்காருண்ணியத்தினால் ஏற்படுத்திய இருபத்தோரி[...]
கிரந்தங்களிலே அனேகமருத்துவங்களும் உலகமகிமைகளும்[...]
வண்ணமிருக்க என்குருவாகிய மருத்துவம்பொருந்திய கா[...]
தர் சீனபதிதேசத்தில் சமாதியடைந்த காலத்திலே எனக்[...] இந்[...]
சித்தவண்ணம் அடியேன் குளிகைபூண்டு குருமொழிதவ[...] த அ[...]
பெருநூலென்னும் போகரேழாயிரமாகிய சத்தகாண்[...] ற்கூறி[...]
யேன் சத்தசாகரமுந்திரிந்து வட்டதிக்கையும் புரிந்[...] நூலார் செ[...]
சித்து முனிவராசிரமங்களெல்லாம் பார்த்தறிந்து [...] வதபுராண இ[...]
நூலார் கூறியசாத்திரத் தொகுப்பெல்லாங் கடந்[...] வடபொதினி[...]
காசங்களெல்லாங் கட்டறுத்து மலைநாடென்[...]
சார்பாற்சென்று மகமேரில் இருபத்தோர்வ[...]யுங்கண்டு கிரேத[...]
திரேதாதுவாபர மூன்றுயுக சங்கைகளெல்லாந்தெரிந்து எத்தநாட்டி[...]
துஞ்சிறந்த பொன்னுடாய சீனபதியிற்[...]ன்று மேற்படி சீனப[...]
யாருக்கு உலகமகிமையெல்லா[...]தெரி[...]வுபதேசஞ்செய்து மே[...]
ழுகிராந்தமாகிய போக[...]பாடத்துணிந்தேன் இந்தக்கி[...]
தத்தைத் தென்பொதிகை[...]வாழும் மருத்துவம்பொருந்திய [...]
தியமகாமுனிவர் திருச்சங்கத்தில் அரங்கேற்றல்செய்யலாயிற்று[...]
மலையில் தெய்வீகத் தன்மைபொருந்திய அகத்தியமுனிவர்[...]
பன்னீராயிரக் காண்டத்தையும் அம்மலையிலிருக்கும் தபோதன[...]
கள் முதலானவர்களும் இந்நூலுக்கு[...]பாக பன்னீராயிரத்[...]
வமைகூறி அங்ஙனமே அரங்கேற்றத்துணிந்தார்கள்.

உ

கடவுள்துணை.

போகர்சத்தகாண்டம்-எழு

[...]தலாவதுகாண்டம்

[...]ருள் அகராதி.

[...]	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
	2	பரிச்சன்னம்	71
காணசக்கரமஜெமை	,,	சாக்கட்டு	,,
	4	சிவப்பு சவ்வீரவைப்பு	78
[...]யாகம்	8	பாக்ஷாணவைப்பு	79
[...]கம்	9	நூல்முறை	80
	10	சோரவீரவைப்பு	81
வ[...]	13	[...]செந்து	82
ரச[...]திசனம் காயத்திரி	17	சிலப்புவெடிச்சாரம்	86
புரிய[...]	19	இரதப்புவைப்பு	93
மறுபி[...]தி	22	கெர்நியப்பு	94
மணப்பெ[...]	23	குடோரி	,,
புகண்டர்[...]மல்	25	குடவைப்பு	95
ஆசனத்தில்[...]மவுனயோகம்	28	அயமுருக்கு	,,
மஜெணமண[...]க்கமுறை	33	காந்தசத்து	96
அஷ்டாங்கசித்[...]ருமை	45	மாதம் பனிரெண்டுக்கும் கற்ப அநுபானங்கள்	99
ஜெமசித்தி	,,		
அங்கிஷசித்தி		சுதாக்கன்னிகற்பம்	100
அஷ்டாங்கம்	,,	மினருகற்பம்	,,
எமம்பத்துக்குவிபரம்	46	மூப்பொடித்து தவிர அமுர்தம்	101
சேமப்பத்துக்குவிபரம்	,,	கரிசாலை	,,
[...]காமப்பாஊடம்பில்சவத்தல்	49	செம்பு	,,
[...]த்தியாகரமாறுக்கும்	53	சர்க்கரைவேம்பு குமரிமலைமூலி	102
[...]ரியாகம்		[...]ரிமூக்குமுரிவாய்	10[...]
[...]புகட்டு		[...]லிசாயி	1[...]
[...]விபூசை	60	[...]ஐர்வேம்பு	,,
பூசவைப்பு	61	அஷ்டகற்பம்	,,
வெடியுப்புச்செயநீர்	,,	உப்புக்கட்டு	10[...]
சாரசத்தி	62	மயூரச்செம்பு	112
சாரசன்னம்	70	அயச்செப்பு	11[...]
சாரச்சினெச்சன்[...]	,,	காந்தசத்து	114
குடச்சன்னம்	71	பாலரசம்	118
அண்டக்க[...]	,,	சந்திரோதயம்	119
[...]யிலே[...]ம்	,,	மகாசிராவகம்	,,
[...]னம்	[...]	சரக்கட்டுசென்னம்	12[...]

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	
கெந்தகத்தயிலம்	122	கெவுரிபாஷாணம்	
கேசாத்தின் தயிலம்	123	வெடியுப்புச்செயநீர்	
அயச்செப்பு	,,	சாரநீர்	
தாளகம்	,,	திருசுஜெயநீர்	
சாதிலிங்கவைப்பு	124	பொற்றெட்டிவைட்டு	
திமுருகல்பாஷாணம் கார்முகிலபாஷாணம்	125	ரத்தபாஷாணம்	
		அஞ்சனபாஷாணம்	
இந்திரகோபம் பூதபாஷாணம்	126	நாகப்பதங்கம்	
...குங்குமபாஷாணம்	127	ரத்தசிங்கி	
லவணபாஷாணம்	128	எமசிங்கி	
சூதக்கட்டு	130	தாம்பரச்சுன்னம்	
துவாதசத்திவா தயிலம்	,,	மிறுதார்சிங்கு	
வங்கனபச்சை	136	பாஷாணப்பேர்வகை	
செப்புசத்தி	,,	மிருதாருசிங்கிச்செம்பு	
சூதப்பதங்கம்	137	பூநாகச்சத்து	
வெள்ளைப்பதங்கம்	138	சங்குசெப்பு	
...சகர்ப்பூரவைப்பு	139	வக்கிராந்தசத்து	
ரசசெந்தூரம்	140	காயகற்பம்	
பவளப்புற்று பாஷாணம்	143	நற்பெருமை	

முதலாவதுகாண்டம் பொருளகாதி

முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது காண்டம்.

பொருள் அகரா...

பொருள்.	பக்கம்	பொருள்	பக்கம்.
			170
...லிங்கவைப்பு	112	காயாதி...வதை	172
...சசெம்பு	,,	...பசமாதி	173
...கைவேதை	11...	...ஞானுபதேசங்களாவன	174
		...பாக்கு	176
லி...		...ம்	,,
லிங்கரு	11...	...வேதை	177
லிங்குரு	,,	...மார்க்கம்	
லிங்கரு அறுவகைசெயநீர்	116	காயக...	178
நந்திலிங்க காரசாரலோகக்குரு	,,	இலிங்க...	
லிங்ககுரு காயாதிகற்பம்	117	சூட்சமுப்பு...	,,
தென்கற்பகாயம்	,,	லிங்ககுரு	179
காந்த காயாதிகற்பம்	118	நாகவேதை	181
...போகர் நாகவேதை	119	உப்புக்கட்டு செந்தூர...	
...காயாதிகற்பம்	190	உலகவாதி	
		சகஸ்திரசத்து	

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
	181	சித்தர்கள் சித்திரசிரியைப்பொன்னுக்கி விட்டது	214
...ண்டசத்தி	182		
நாகபற்பம்	183	போகர் வச்சிரகண்டிபெற்றது	215
வெள்வக்கபற்பம்	184	போகர் திரேதாயுக சித்தரைகண்டது	,,
துரிசிகட்டு	185		
குளிகைசாரணை		போகர் துவாபாயுக சித்தரைக்கண்டது	,,
...குளிகைக்குள்பூசமருந்து	,,		
...டத்தூச்குராசன்	186		
...ருகண்ணுகவேதை	191	போகர் ஆல்தானகிரிகண்டது	216
...வக்களங்கு	,,	போகர் செத்தவரை எழுப்புவைத்தப்பது	217
...ந்தகதயிலம்	192		
...ம்புசத்தி	193	கெண்டபேரண்டரிஷி பச்சிபோகரைக்கண்டது	,,
...சவெட்டுவேதை	,,		
...மார்க்கம்	194	போகருக்கு பச்சியுபதேசம்	218
அய...களங்கு	,,	போகர் பொன்பச்சியைக்கண்டது	,,
தாள...க்கட்டு	195	போகர் அதிசயம் பார்த்தது	,,
அயக்க...லங்குசெப்பு	196	போகர் திருப்பாற்கடல் கண்டது	220
பாஷாண...சக்கட்டு	197	சிறு கண்ணுக வேதை	221
...கவேதை	,,	மிருதார்சிங்கு வேதை	,,
...கவேதை	198	பொன்னிமிளைவேதை	222
...வேதை	199	நீலகாணத்தயிலம்	,,
...குளிகைவதிசயம்	,,	மெள்வங்க...நீர்வாங்க	223
...வருத்தப்போக்கு	200	சரிவக்கவெட்டை	,,
இராஜ...கன்னுவப்பு	,,	லிங்கசெப்பு	224
லிலாடமச்...ம்தருமர்வைப்பு	201	பூரக்கட்டுசெடிகைவேதை	225
லிபீஷண...வைப்பு	202	வீரக்கட்டு	226
இந்திரசித்தி...	,,	தாளக்கட்டு	,,
சாபநிவர்த்தி	203	அருசகளங்கு	227
இராவணன்வைப்பு	,,	காந்தவேதை	228
பஞ்சாலன்வைப்பு	204	அயசெந்தூரவேதை	,,
போகர் இறந்தவரைக்க...கஜாலமர்ளிகை	,,	காயசிங்கிபெற்பம்	229
		வீரமெழுகு	23...
போகர் மனையின்பேரிலிருந்துகுதித்தது	206	போகசித்தர்வழிலமார்க்கம்தப்பது	,,
		நூல் சொருப்பு	232
பாஷாணமென்பது வாராவதி	,,	பூனைப்பதங்கம்	
செ...ரிடம் பதுமைபேசியது	208	சிங்கால்பச்சைவேதை	
இரண்டாவது பதுமைக்குபோகர் வணக்கஞ்சொல்வது	209	செப்புதொட்டிவேதை	
		வர்ணக்கவிம்பு	23...
போகர் சுப்பிரமணியர் கோவில்கண்டது	,,	லிங்கம்போக்கு	235
		பாஷாணமெழுகு	236
பாசரிஷி ஆசிர்மம்சொன்னது	210	சித்தர் பழப்பு	,,
...த்தர் கன்டனவுசென்னது	212	போகர் வெழியாங்கம்	238
...ருவுக்கு மேற்கு...த்தர் மகுத்தவம்	,,	போகர் கமலமுனியைக்கண்டது	238
		வெள்வங்கவெட்டை	239
...ப்பு...	213	வெள்ளிவித்தை	241
...இ...	214	சாரக்கும்...	24...

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
காந்தகர்பம்	243	போகர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமண்டலத்தில் சித்தர்களை கண்டது	275
போகர்கெடை கட்டிவித்தை	244	போகருக்குச் சாபம் கொடுத்தது	276
நாகவெள்ளி	245	கமலமுனியைக்கண்டது	278
போகர் சொர்ணவயிரவபூசை	246	போகர் நளபதியை கண்டது	,,
மூத்துவித்தை	247	போகர் அகஸ்தியர்மலை கண்டது	280
போகர் செம்புவுருக்கு	247	போகர் இரத்தினகிரிகண்டது	281
போகர் பச்சைக்கர்ப்பூரவைப்பு	248	போகர் திருமூலர் பாட்டனை சமாதியில் கண்டது	282
கஸ்தூரிவைப்பு	,,		
கஸ்தூரிவைப்பு	249		
கஸ்தூரிவைப்பு	250	திருச்சங்கு போகருக்கு[illegible]	
[illegible]வெட்டி	,,	போகர் கமலமுனியைக்கண்[illegible]	
போகர் லிங்கக்கட்டு	,,	போகர்சத்திய அரிச்செந்திரன் சமாதிகண்டது	,,
பாஷாணமெழுகு	253		
காளகயியசெந்தூரம்	254	சமாதிதிறந்தது	287
[illegible]டவன் செம்பு	255	அரிச்சந்திரனிடம் போகர் உபதேசம்பெற்றது	288
[illegible]ங்கசெந்தூரம்	256		
அயக்களங்கு	257	போகர் சீனபதிக்குவந்தது	,,
நவகோடிசித்தர்வைப்பு	258	போகர் காத்தாடிவித்தைசெய்தது	[illegible]
போகர் மூலி கற்பம்	259	கமலமுனி பரிவகூறினது	[illegible]
அபினி வைப்பு	260	இரசசெந்தூரம்	
போகர் வுப்புமணி	,,	சீனவீரவைப்பு செந்தூரம்	
சன்னிக்கு சுடரெண்ணெய்	262	குருவுபசாரம்	[illegible]94
விஷபேதிக்கு	,,	குருநிந்தைசாபம்	295
[illegible]எண்ணெய்	263	வெடியுப்பு செந்தூரம்	296
[illegible]ரிநாகப்பதங்கம்	,,	சுக்கான்கல்சுன்னம்	298
மகோதரத்துக்கு	264	போகர் ஈடுமாற்கம்	299
அயக்காந்த லேகியகுளிகை	,,	போகர் சித்திராதம்[illegible]த்தினது	,,
பாஷாண கட்டு	265	நாகக்களங்குசெ[illegible]ம்	302
[illegible]பாகர் சீனபதியில் வெள்ளை		போகர் மாற்[illegible]வுவேதை	304
[illegible]மனுவர் பிரதாபம்	,,	மாற்றுயர்வு[illegible]தை	,,
[illegible]சசெப்பு	266	வெள்வங்கக்களங்கு	305
[illegible]மை	268	கரிவங்கவெட்டை	306
[illegible]றக்கு பூமிவனம்	270	போகர்போல்வித்தை	,,
[illegible]வீதி	273	போகர் நீராவிக்கப்பல்செய்தது	3[illegible]
[illegible]டுக்க மநுயாகம்	274	அயக்குபேரி	[illegible]
[illegible]மருவுக்கு இடபாகத்தில் கண்ணபிரான் ஸ்திரிகள் லீலை மண்டபத்தைபோகர் கண்டது	,,	உப்புசெந்தூரவேதை	314
		காயகற்பதயிலம்	315
		மூடருக்கோதியபுத்தி	316
		சித்தர்கள் நூல்பார்க்கத்தொகுப்பு	317

இரண்டாவதுகாண்டம் பொருளகராதி

முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது காண்டம்

26 JAN 1923

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
நவகண்டரிஷியைக் காலாங்கிகுருகண்டது	322	பூவகை	362
		மூலவகை	,,
போகர் பாரிஷ்தேசம்கண்டது	323	மாமிஷவகை	,,
கொங்கணரைக்கண்டது	,,	போகர் அஷ்டகிரிபர்வதம் கண்டது	363
சாரக்கட்டு செந்தூரப்போக்கு	325		
சூதகசெந்தூரம்	326	கணபதி சமாதிகண்டது	,,
தாம்பரச்சுன்னம்	327	பிரமசமாதிகண்டது	365
தங்கசெந்தூரம்	329	தாடகையான்சமாதி	368
மிருத்துவரிஷிக்கும் காலாங்கிக்குஞ்சாபம்	330	போகர் மோடிவித்தை	371
		கெச்சைக்காய்கொட்டையிடிப்பது	372
மகமேவுக்கு நான்குபாகத்திலிருக்கும அதிசயம்	,,	கோழிமுட்டை ஆகாயம்பறக்க	373
		மூளைக்கீரைவித்தை	,,
[illegible]வீரமெழுகு	331	இரசவசியம்	374
[illegible]லிங்கதாரசெந்தூரம்	334	இலங்கைவேந்தன் குளிகை	375
[illegible]லோகமாரணம் கட்டுமுறை தொகுதம்	,,	குளிகைவேதைசெந்தூரம்	377
		குளிகைகண்டு மெழுகுவேதை	378
[illegible]ப்ரேக்குசெந்தூரம்	337	சுக்கான்பெருமை கண்ணாடிக்கவ்க்க	,,
[illegible]ம்பரசெந்தூரம்	330		
[illegible]ம்பரசெந்தூரம்	341	சர்மான் கண்ணாடி சன்னப்போக்கு	,,
[illegible]வெள்ளி	343	செய்தவற்குபூநீர்பேதவகை	379
[illegible]பாகர் வானத்துமீன்	315	[illegible]ங்கான் பூநீர்விவரம்	380
[illegible]ரசசெந்தூரம்	,,	படிக்குகற்பூரவைப்பு	382
[illegible]ிகுளிகைசெந்தூரம்	346	ஆகாயத்தில போகர்கண்டவித்தை	383
[illegible]பூமூர்தலேகியம்	349	கெர்தருவித்தை சமுத்திரத்திலிருக்க	384
[illegible]ல்லாரைக்கற்பம்	,,		
[illegible]டாவது வல்லாரைக்கற்பம் கருபிண்டமறிய	,,	இராவணன் நவரத்தினசமாதி	385
[illegible]காட்டுக்காய்லேகியம்	350	இராவணன்பாட்டன் துவாபரயுகத்துச்சங்கதி	386
[illegible]யபற்பம்	351	சீனபதி பெண்களுக்கு கற்பயெண்ணை	387
[illegible]ற்றுயர்வுவேதை	,,		
[illegible]ற்றுயர்வு	352	போகர் கருலேகியகிரதம்	390
[illegible]கர் உரோமபுரிகண்டது	355	உனர்க்குருவிலேகியம்	391
[illegible]கர் எமலோகபட்டணம் கண்டது	356	கெற்பசுட்டுக்குதயிலம்	392
		கந்தகத்திராவகம்	393
[illegible]ர் மக்காபுரிகண்டது	357	நாருகதிராவகம்	394
[illegible]ரியாக்கோபைக்கண்டது	358	சாரத்திராவகம்	
[illegible]யாசோபுக்கு புத்திகூறல்	359	வெடியுப்பு [illegible]ராவகம்	395
[illegible]ர் சூரியவனம்பார்த்தது	360	பாஷாண திராவகம்	
[illegible]ர்தாதுலேகியம்	,,	சங்கு ஆயத்திராவகம்	396
[illegible]வகை	361	சேகத்திராவகம்	,,

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
ஓமத்திராவகம்	396	பூரச்சுன்னம்	431
பெருங்காயவைப்பு	397	சாரநீர் உப்புகட்டு	431
இரும்புசாயம் ஆடைகளுக்கு வர்ணம்		உப்பு பாத்திரம்	432
		லிங்கக்கட்டு	433
சிவபதி காயிதபுகையாலே	398	வெள்ளி செந்தூரம்	436
வர்குணபேத கடிதாசிசெய்யும் விபரம்	401	தாளகக்கட்டு	437
		தாளகக்கட்டு	438
சினத்தாற்கு வஸ்துபோதை	,,	நாகக்கட்டு	439
சர்ப்பராஜன் மாத்திரை	402	குருகுரு	440
நவநீத கற்பம்	406	செப்புரேக்கு வேதை	441
குரணங்க ளனுபானம்	407	இரசவெண்ணெய்	,,
புட்டிக்குள் கோழிமுட்டைவிடுகிற ஜாலம்	,,	சித்தர்கள் போகரை அஞ்சலி கேட்குதல்	444
தங்க கிமிளைவேதை	408	கருங்கல் பாயவெட்டை யீயம்	,,
பன்னியப்சா	409	இரும்புவுருக்கு	445
உப்புசெந்தூரவேதை	,,	நாதுவிர்த்தி தாம்பூலகுளிகை	,,
அயசெந்தூரம்	410	பொன்மை காகிதங்கள் ஒட்டம்	446
அபரேக்கு செந்தூரம்	411	நேத்திரரோகத் தயிலம்	447
உப்புகட்டு	414	சூடாமணித்தயிலம்	44
சிவயோகி பொய்த்தன்மை	,,	குதவெண்ணெய்	45
தங்கச் செம்பு	416	எமாசசெந்தூரம்	45
லிங்கக்கட்டு	417	அயக்களங்கு செம்புவேதை	45
பூரகட்டு வேதை	418	அயச்சவளை செந்தூரம்	45
பஞ்சபூத செந்தூரம்	420	காயகற்பவுண்டை	4
சோதி விருட்சங்கண்டது	422	போகர் சத்தசாகரங்கண்டது	4
சோதி விருட்சமை	,,	வெள்ளையானைமீதில் தேவேந்திரனை கண்டது	4
இராக்காலம் ஆகாயத்தில் மண்டலம் காணபது	424	போகர் அமராபுரிகண்டது	4
சாதிலிங்கக்கட்டு செந்தூரவேதை	,,	வைகுண்டத்தில் பிரம்மாவை கண்டது	4
லிங்கக்கட்டு	425		
கெந்தகதயிலம்	427	நடராஜர் விக்கிரகம்	4
அபினிசெம்பு வேதை	428	சிவபதியில் கமலமுனி சமாதி அதிசயம்	4
கெந்தகக் களங்கு	429		
வேதவியாசர் பாஷாணமெழுகு	,,		

மூன்றாவதுகாண்டம் பொருளகராதி

முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது காண்டம்,

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
ரோகக்கவிதி	491	போகர் சிவபதில் கவீதவர்ணஞ் செய்தது	537
ப்பூவினால் சாக்ருசக்கருசங்கம்	486		
சாவித்தை	488	கருவங்கபற்பம்	538
போகர் செத்தவரைக் காணுதலும் அவர்களிடம்பேசாதுமாகிய குரளிஜாலமாலிகை	490	வெள்வங்கபற்பம்	539
		குதகச்செந்தூரம்	541
		மேகரோகத்தயிலம்	
ட்சாடனம்	493	சிரசணவிதி	542
தர்கள் பலபேதங்காத்தியங்களை வாசிக்கும் திரவம்	497	சாரணைகுளிகை	542
		தாம்பிரபற்பம்	543
போகர் கோகர்ணஜாலம்	498	தங்கபற்பம்	544
போகர் அஞ்சனத்தில் ராமர்திவியக்ஷதயெடுத்தது	499	தருபாணம்	545
		பொன்னுரைசூரணம்	546
வைத்திய குட்சமுப்பு	501	பேய்கள்ஜட	547
சித்தர்கள் முப்பூவைக்கேட்குதல்	503	பெருக்கொடுப்பைசெய்	548
த்தர்கள்மகிழு லேக்கியம்	504	வல்லாரைசெய்	549
யெக்கத்துவம்	507	சதாவெளிசெய்	550
ர் சிறுகற்பம்	508	காயகற்பமுண்டவர்க்கு புகை	552
கற்பசூரணம்	509	கத்தயப்பிட்டு	554
மையைக் கன்னிப்பெண் பிராவடித்தது	514	வமுலைமறக்க சூரணம்	556
		மேகோதரங்களுக்கு	558
காயகற்பசெந்தூரம்	514	பித்தபாண்டுக்கு	558
யசத்து	515	சர்ப்பந்தரிக்க	,,
ப்பிரேக்குசத்து	516	மருபடியும் கத்தவடைதல்	561
கந்தகச்சத்து	517	விநாயகர் உற்பவம்	561
சத்து	519	வீரபத்திரர் உற்பவம்	562
ங்கச்சத்து	521	பத்திரகாளிஉற்பவம்	563
ம்பரக்கத்து	522	கிருஷ்ணனுற்பவம்	564
காயகற்பசெந்தூரசத்து வகை	523	சங்கிபோகர் மூலனிலையாகக் குருக்கு உபதேசங்கூறல்	566
பொற்றலைகையாந்தகரை	524		
பொடுதலை மூலி	524	ஸ்ரீராமன்செந்தூரம்	569
விலாரிமூலி	525	சம்பரக்கத்தி	571
வல்லாரைமூலிகள்	,,	கெந்தகசத்தி	572
புலியாரைமூலி	526	தருசெம்பு	572
பான்னூவரைமூலி	,,	பாம்பாட்டிசித்தர்உற்பவம்	574
பொன்னாமத்தைமூலி	528	சுப்பிரமணியருற்பவம்	,,
ந்தூரப்பெருமைரோகநிதானம்	529	கெந்தகத்தயிலம்	576
கும்வியாதி	,,	தாளகசெந்தூரம்	578
காயகற்பமுண்டவர்கள் அகட்டித்திபெற	531	அநுமார்உற்பவம்	,,
		சிவவாக்கியருற்பவம்	579
தர்கள் ஆசானுக்கு அஞ்சலிசெய்தது	532	பூகிமுனிவர்உற்பவம்	581
		பூகிமுனிதிருஷ்டாந்தம்	825
ங்கணவர்காயகற்பம்	533	புலிப்பாணி உற்பவம்	584

பொருள்.	பக்கம்.
புலிப்பாணிக்குச்சாபம்தீர்த்தது	585
கொங்கணவருற்பவம்	586
கௌதமரிஷியைக்கண்டது	587
கௌதமர் கொங்கணவர் வாலாறு	588
கொங்கணவர் சமாதியிலிருந்துவந்தது	590
கொங்கணருக்குப் பராசரிஷி சாபந்தீர்த்தது	591
குருபாரிஷியாகம்	
கபிலர் சமாதிக்குப்போகும்போது வதிசயங்கள்	596
மச்சமுனி உற்பவம்	567
சட்டமுனிஉற்பவம்	599
சட்டமுனிநாதரிடம் அசரீரி வாக்குப்பிறந்தது	601
சட்டமுனிநாதர் பொதிகைசாற்பில் சமாதியடைந்தது	602
சட்டமுனிசாமதியில் சிலம்போசைக்கேட்பது	603
சட்டமுனிநாதர் மறுபடியுஞ் சமாதிக்குப்போகல்	604
சட்டமுனிவர் சீடர்களுக்கு புத்திகூறல்	605
கமலமுனி உற்பவம்	607
சீஷருக்கு கமலமுனி புத்திகூறல்	608
கமலமுனி இரண்டாவது சமாதிக்குஏகல்	611
கமலமுனி சீஷர்களுக்கு அசரீரி வாக்குகூறல்	611
காலாங்கிநாதருற்பவம்	614
போகருக்கு காலாங்கிபுத்திகூறல்	615
போகர் சிடுணுகியபுலிப்பாணிக்குக்கூறல்	617
போகர் இமயகிரிக்குப்போவாராஞல் காலாங்கிநாதர் சமாதியில் சொன்னபுத்தி	618
இராமதேவரென்னும் யாக்கோபு உற்பவம்	619
யாக்கோபு மக்காபுரியில் சமாதியடைந்தன	620
கபியின்சமாதியிடம் வாக்குபிறந்	621

பொருள்.	பக்கம்.
யாக்கோபுவருவரென்று ஐந்ததலைநாகங்கூறினது	62
யாக்கோபு சமாதியிலிருந்துவந்தவுடன் பூலோகத்தில்நடந்த அதிசயமென்னவென்று சீடனைவி	6
யாக்கோபு இரண்டாவது சமாதிக்குஏகல்	6
அசரீரி வாக்குகூறல்	6
யாக்கோபு கடைசிசமாதி	62
புலஸ்தியருற்பவம்	626
புலஸ்தியர்சமாதிக்குபோகும்போது தேரையருக்குப் புனசொல்	627
புலஸ்தியர் சமாதியிலிருந்துவருகும்போது வதிசயங்கள்	62
புலஸ்தியர் சமாதியிலிருந்து வரு	62
புலஸ்தியர் இரண்டாவது சமாதிக்கேகல்	62
தன்வந்திரிஉற்பவம்	63
தன்வந்திரி சீஷர்களுக்கு யோகமார்க்கங்கூறல்	
சீஷர்களுக்கு ராசிகூறல்	
தன்வந்திரி சமாதிக்கேகல்	6
சமாதியிடம் சீஷர்களுக்கு புத்தி	6
தன்வந்திரிபகவான் சமாதியிலிருந்து சீஷர்களுக்கு அசரீரி வாக்குகூறல்	63
தன்வந்திரிசமாதியை அகத்தியர் காணவந்தது	63
தன்வந்திரிசமாதியை கந்தீசர்காணவருதல்	63
தன்வந்திரியைக்காண அசுவனியும் விசுவனியும்வருதல்	63
தன்வந்திரி மறுபடிசமாதிக்கேகல்	63
சுந்தரானந்தருற்பவம்	63
அயிராவதமருகிற் சமாதியடைதல்	63
சீஷனுகியடமரானந்தர் புத்திகூறல்	63
டமரானந்தருக்கு சுந்தரானந்தர்சமாதியில் அசரீரிகூறல்	63
சுந்தரானந்தர் மறுபடியம் சமாதிக்	6
போகர் திக்குவதிசயம்	6

நான்காவது காண்டம் பொருளகராதி
முற்றுப்பெற்றது.

ஐந்தாவது காண்டம்

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.
சத்தசாகரப்பெருமை	642
போகர் சத்தரிஷியைக்கண்டது	643
சத்தகன்னிகளைக்கண்டது	646
பஞ்சகர்களை சத்தகன்னிவிசாரித்தல்	648
சத்தகன்னி சங்கதியை சினத்தார்க்குகூறல்	618
தயிர்கடலுக்குவடகோடி	149
மகேனன்மணியான் தாமரைப்பொய்கை	649
போகர் மகேனன்மணியைக் கண்டதை சீடர்க்குரைத்தல்	650
போகர் தனகோட்டியென்னும் ஈமேகலத்தைக்கண்டது	651
னகோட்டி யிடபாகம்	652
போகர் குருபர்ணமகாரிஷியைக் கண்டது	652
ம்புமகாரிஷியைக்கண்டது	653
பாகர் முதநசிர்மக்கண்டது	653
ம்புமகாரிஷி போகருக்கு வுபதேசகூறல்	654
ரக்கோட்டியில் அலைல்லாமலிருப்பதைப் பற்றியோர் புலிப்பாணிக்குக்கூறல்	655
ாதேவி யாகங்காணவந்தது	656
ாசாபத்தால் கடலின் அலையின்	656
பாகர் திருச்சங்குகோட்டையைக்கண்டது	657
ருஷணாசிர்மங்கண்டது	658
பாகர் ஆணிமுத்துவிளையுந் துறையைக்கண்டது	659
னத்தர்க்குநிலை போகர்கூறல்	659
னபதியார் சிராவிகசப்பலால் முத்துகடல்கண்டது	660
பாகர் மாக்கலக்கண்ணுடி சொன்னது	660
கஸ்தியர்பன்னிராயிரத்தைபோகர் சிறப்பித்தது	661
சர்பச்சைமலைக்கண்டது	661
கைமலைசித்தர் போகரைக் கேட்டுவிட்டது	662

பொருள்.	பக்கம்.
மோனமகாரிஷியைகண்டது	663
மோனகுரு போகருக்கு வுபதேசங்கூறல்	664
போகர் கணபதிக்குவந்தது	664
ஆகாயமார்க்கமாய்கூண்டுகட்டிக்கொண்டுபிறகும் பச்சையெடுக்கும்விதி	664
தனகோட்டிக்கு வடபாகத்தில் கெம்புவிளையும்ஆற்றைக்கண்ட	665
போகர் கம்பிளிசித்தரைக்கண்டது	666
போகர் செம்புநதிகேட்டது	667
செம்புரிஷி போகருக்கு ஞானோபதேசஞ்சொல்லி கெம்புவிளைவுகாட்டியது	668
போகர் கணபதிக்குவந்து கெம்புவிலைகூறல்	669
போகர் யானைமலைகண்டது	670
தும்புருமகாரிஷியாசிரமம்	671
தும்புரிஷி போகருக்கு யானை மகிமைகூறல்	672
தும்புரிஷி போகருக்கு தந்திரமுரைத்தல்	673
போகர் பத்மாருசர்ளைக்கண்டது	673
சங்கப்புலவருக்கு அகஸ்தியர் பண்டிதஞ்செய்தது	674
அகஸ்தியர் குமாரதிருஷ்டியினால் சிரசில் தேரையிருந்ததைகூறல்	675
அகஸ்தியர்க்குத் தேரையர் தந்திரஞ்சொன்னதினால் தேரையனென்று பேர்பெற்றது	675
தேரையர் வாரணவாசிமலையிற்சென்றது	676
தேரையர் சீஷருக்குபதேசித்தல்	676
வாரணவாசியை தேரையர்தங்கமாக்கினது	676
அகஸ்தியர் தேரையரை சமாதானப்படுத்தல்	677
தேரையரிடம் அசரீரிவாக்குபிறந்தது	
தேரையர் சமாதிவிட்டெழுந்தது	

பொருள்.	பக்கம்.
தேறையர் மறுபடியுஞ் சமாதிக்குப்போய் இருபதாண்டுபோனல் வருவேனென்று சீஷர்களுக்கு உரைப்பதும் சொற்பனங் கூறுவதும்	680
தேறையர் சமாதிக்கு ஏகுதல்	681
தேறையரிஷியாருக்கு வரலாறு கூறல்	682
தேறையர் சீடருக்கு சொற்பனஞ்சாதித்தல்	683
தேறையர் சமாதிவிட்டுவந்து சீடர்களுக்குகூறல்	683
போகர் புலிப்பாணிக்கு சொல்வது	684
ரோமரிஷியாருற்பவம்	685
ரோமரிஷி கெந்தகச்செம்புவேதை	,,
ஸ்ரீராமர் தங்கக்காசு	686
சேவல்கற்பம்	686
மயில்கற்பம்	687
மயில் யெச்சக்களங்குவேதை	688
செந்தூரமுன்ன	689
ரோமரிஷி டில்லிக்கு மேற்பாகத்தில் சமாதியடைதல்	689
அதிசயங்காணபது	690
மருபடியும் ரோமரிஷி சமாதிக்கு வருதல்	691
கடுவெளிசித்தருற்பவம்	692
போகர் பவளம்விளையும் காட்டைக்கண்டது	692
கதண்டுமகாரிஷிவனம்	693
கடுவெளிசித்து போகரைக்கண்டு மகா ரிஷியிடம் அழைத்துக்கொண்டுபோகுதல்	693
கதண்டுமகாரிஷி போகருக்கு பவழக்காட்டைத்தெரிவிப்பது	693
கதண்டுகள் போகருக்கு அஞ்சலிசெய்தது	695
கதண்டுமகாராஜன் கோட்டைகண்டது	695
சீஷர் போகரைமண்ணிப்பது	696
போகர் சீனபதிபெண்களுக்கு பவளமாலைதரித்தல்	697
போகர் பவளம்விளைகிற வதியத்தை சீனத்தார்க்கு கூறல்	697
வெளிசித்தர் சமாதிக்குப்போ	699

பொருள்.	பக்கம்.
கடுவெளியார் பூர்வஞானத்தால் நினைக்கும்போது யோகநாதர் குளிகைபூண்டு இதங்கினது	,,
கடுவெளியார் போகருக்கு புத்தி கூறி சீடரை அழைத்துக்கொண்டு சமாதிக்கேகல்	700
கடுவெளியார் சீடரோடு சமாதிக்கேகல்	700
கடுவெளிசித்தர் சமாதிமகிமை	701
கடுவெளிசித்தர் சமாதிவிட்டுவந்தது	702
கடுவெளிசித்தர் சமாதிவிட்டு வந்தபிறகு போகரைகேழ்ப்பது	673
கடுவெளிசித்து போகருக்குஞ்சீடருக்கும் சமாதிக்குப் போரேனென்றுரைத்தல்	674
டில்லிக்கு தென்கிழக்கு ஜெயமுனிவுற்பவம்	706
போகரைக்கண்டமாண்பர்கள்ஜெயமுனி சீடருக்குவுரைத்தல்	767
போகர் ஜெயமுனியைக்கண்டது	707
போகர் சல்லியவித்தை செய்தது	708
போகர் சொர்னகிரி நிதிகண்டது	710
போகர் சொர்னகிரியில் நிதியெடுத்தது	711
ஸ்ரீராமர் முத்திரை வராகனைக்கண்டு சினத்தால் தங்கக்காசு செய்தது	713
ஜெயமுனிவர் சமாதியில்சென்றபோது அசரீரிவாக்கு	714
ஜெயமுனிவர் இரண்டாவது சமாதிக்கேகல்	715
ஜெயமுனி சமாதிக்குயேகல்	716
போகர் ஜெயமுனிவர் வரலாறு	717
அசுவனிதேவர் சமாதிகண்டது	717
அசுவனிக்கு சீஷர்களுரைத்தது	718
போகர் அசுவனிதேவரை ஆகாயபுரவிகேட்டது	720
போகர் தன்குளிகையை கையில் மறைத்துக்கொண்டு ஆகாயபுரவியின் வேகஞ்சோதிப்பது	720
போகர் ஆகாயபுரவியின்மேல் சைனதேசம் போகிறது	721
போகரை சைனதேசத்துப்பெண்கள் காணல்	721

பொருள்.	பக்கம்.
ஞ்சலோகப்புரவி பஞ்சகர்த்தரனொடுக்கம்	722
னதேசத்துப்புரவியைக்கண்டு அசுவனிதேவர் ஆச்சரியப்படுதல்	724
பாகர் சிக்கிந்தாமலையில்ரிஷியைக்கண்டது	724
சிக்கிந்தாமலை சித்தரிடம் செம்புரவிபேசுவது	725
பாகர் சிக்கிந்தாமலையில் திருவேலரிஷியாரைக்கண்டது	726
வேலரிஷிகேட்கையில் சீடர் போகரை கல்லாய்சமைத்தது	727
வெளிசித்து போகரை எழுப்புதல்	727
க்கிந்தரிஷிசமாதி	729
சிக்கிந்தரிஷி சீடருக்குவிசேடமுரைத்தல்	729
சிக்கிந்தாரிஷி சமாதியில் அசரீரிவாக்கு	730
சிக்கிந்தாரிஷிசமாதிவிட்டுவருவது	731
பாகர் சிக்கிந்தாமலை வதிசயத்தை சித்தர்களைக்கேட்டது	732
பாகர் முதலைகரண வலையேறினது	734
போகருக்குவரலாறுகூறல்	735
மூர்த்திக்கு சோழர்பின்னை வரலாறுகூறல்	736
தலைவாயிற் சுந்தரமூர்த்தி மதனைவாங்கினது	786
முதலை சிக்கிந்தாமலையின் சித்தர் மகிமை போகருக்குகூறல்	737
பாகர் சிக்கிந்தாமலையில்திருவேலரைக்கண்டது	,,
பாகர் அரிச்சந்திரனை மயானத்தில் கண்டது	739
பாகருக்கு சித்துகூறுவது	739
பாகர் சித்திரனுடன் விடைபெற்று திருவேலரிஷியினிடஞ்சென்றது	740
ரிச்சந்திரனுக்கு இலங்கிய சித்துமகிமையை திருவேலருக்கு கூறல்	741
போகருக்கு திருவேலரிஷி உலகமகிமையுரைத்தல்	742

பொருள்.	பக்கம்.
சிக்கிந்தாமலையில் வடிவேலர் வாகனம் போகரிடம் பேசுவது	742
தேவேந்திரன் சாபத்தால்திரேதாயுகத்தில் சிக்கிந்தா மலைரிஷியார் சுப்பிரமண்ணியர்க்கு பொன்மயிலானது	743
காலாங்கிநாதர் பொன்மயில்சாபம் நீங்கினது	744
போகரிஷியாகிய பென்மயிலுக்கு கூறல்	744
சிக்கிந்தாமலை பொன்மயில் ரிஷியார்சாபத்தை போகர் காலாங்கிக்கு கூறுதல்	745
காலாங்கிநாதர் போகர் மீதில் பட்சம்வைத்து பொன்மயில்சாபம் நீக்குவது	746
போகர்சிக்கிந்தா மலைநீங்கி சைனபதியேகல்	748
போகர் காலாங்கிநாதர் கடவொளிகண்டது	748
போகர்மருபடியும் சிக்கிந்தாமலைக்கேகல்	749
சிக்கிந்தாமலை சேவர்க்கம் போகருக்கு மரியாதை கூறல்	749
போகரிஷி சிக்கிந்தாமலையில் மறுபடியும் முதலையைக்காணல்	750
சுந்தரமூர்த்திநாயனார் முதலைமுன்றுயுகப்பிரளயவதிசயத்தைபோகருக்குக் கூறல்	751
திரேதாயுகத்தில் கவகண்டரிஷியார் பட்டண் யாகஞ்செய்கையில் கவகண்டரை முதலை முழுங்கியது	752
போகர் கவகண்டரிஷியை எழுப்புதல்	753
முதலைவிழுங்கிய கவகண்டரிஷியார்மகிமை போகர்கண்டது	754
போகர் கவகண்டர்மடிவில் ஜலமுண்டாகியது	754
போகரை முதலைகண்டு அஞ்சலிப்பது	755
போகர் முதலைவாய்ப்பின்னை வாக்குவது	755

பொருள்.	பக்கம்.
நவகண்டரிஷி யார்பாட்டன் முதலைவாய்ப்பிள்ளை வாங்கினதற்காக போகருக்கு திரேதாயினுகத்தின் மகிமையைக் கூறுகி	756
ரேணுகையால் நாதாக்கள் தவமிழந்தது	756
திரேதாயுகத்தில் ரேணுகையின் பூஷணங்கள் இருப்பிடத்தை நவகண்டரிஷிபாட்டன் போகருக்குகூறல்	758
ரேணுகையை போகர் வரங்கேட்	761
ரேணுகை போகருக்கு ஆசிர்வதித்தது	762
துவாபரயுகத்தில் திரௌபதைசமாதியை போகர்கண்டது	765
திரௌபதை சமாதிபக்கத்திருந்த சித்தர்கள் போகரை யாரென்றுவினவல்	767
போகர் சைனபதிப்பெண்களுக்கு ரேணுகையின் வரலாறுகூறல்	768
போகர் காலாங்கிநாதருடஆசிர்வாதத்தைப்பெற்று சைனபதிபெண்களைக்காணல்	768
போகர் நாகமலைகண்டது	769
போகர் நீலாஞ்சனக்கிரியைக்கண்	770
போகர் அஞ்சனகிரியில் சாதாசிவரிஷியைக்கண்டது	771
போகருக்கு சதாசிவரிஷிஞானோபதேசங்கூறல்	773
ஆகாயகெந்தருவரிஷி சதாசிவரிஷியாருக்கு காயகற்பங்கொடு	713
சதாசிவரிஷி போகரைக்குறித்து சந்தோஷப்படுதல்	775
காயகற்பத்தால் அரிச்சந்திரன்பிறந்தது	776
சதாசிவாடியார் போகர்குளிகைக்குஇமயகிரியில் இருபதுதோர்வரைசெல்லும்படி வரங்கொடு	777
போகர் சதாசிவரிஷியாரிடத்தில் விடைபெற்றது சினபதிக்குயேகுதல்	777
போகர் யிமயகிரிபர்வதத்தில் எட்டாவதுவரை சென்றது	778
இந்திரன் வெள்ளானைபோரையாரென்று வினவல்	79[illegible]
தேவேந்திரன் சமாதியை சித்தர்கள் போகருக்குகாண்பித்தது	7[illegible]
பச்சைவண்ணப்புரவியும் சென்னிறக் கொக்கும் போகரிடம் வார்த்தையாடல்	78[illegible]
போகர் இமயகிரியில் பதினோரும்வரை சென்றது	78[illegible]
போகர் ஜம்புமகாரிஷியைக்கண்	78[illegible]
பனிரெண்டாம்வரை சென்றது	78[illegible]
போகர் பதின்மூன்றும்வரை சென்றது	7[illegible]
விநாயகரைகண்டது	7[illegible]
லிங்கதெரிசனம்	7[illegible]
போகர் பதினைந்தாவரைசென்றது	78[illegible]
போகருக்கு நாதாக்கள் மனோன்மணியாள்ஜோதி காண்பித்தது	78[illegible]
போகர் பதினாறும்வரைசென்றது	78[illegible]
போகர் கருவசனையுங் கறும்பசுவுங் கண்டது	78[illegible]
மூலிகையைகறும்பசுவுதின்றதால் சித்து சாபமீய்தல்	79[illegible]
நவகண்டரிஷியைமுதலைவிழுங்கிய	7[illegible]
போகர் பதினேழாம்வரைசென்ற	7[illegible]
விஷ்ணுசமாதி	7[illegible]
மகாவிஷ்ணு போகருக்கு அசரீரி வாக்கால் உபதேசங்கூறியது	79[illegible]
போகா பதினெட்டாம்வரை சென்றது	79[illegible]
பத்தொன்பதாவதுவரையில் பதினென்சித்தர்கள் நவகோடிரிஷிகள் நாற்பத்தெண்பேர்முனிவர்கள் செய்த பெருநூல்கள் மூன்றுயுகசமாதி காணல்	
போகர் இருபதாவதுவரைசென்ற	
போகர் இருபத்தோருவதுவரையில் கைலைபதிகண்டது	
போகர் கடவுளைப்பாராமல் விசனமுற்றல்	
கைலாயபதியிலுங் கடவுளைக்கண்டதில்லை	79[illegible]
நூற்பெருமை	80[illegible]

ஐந்தாவதுகாண்டம் பொருளகராதி முற்றுப்பெற்றது.

ஆறாவது காண்டம்

பொருள் அகராதி

பொருள்.	பக்கம்.
கன்னனைபிடிக்கதந்திரம்	802
கஸ்தூரிஜாலம்	804
பச்சைஅரிசிஜாலம் கன்னனைபிடிக்க	806
[illegible]ச்சிமைகூறல்	808
[illegible]பாரிஜாலம்	,,
[illegible]கசெகாமீன்ஜாலம்	809
விமிச்சம்பழம்வித்தை	810
[illegible]ண்டம் சலமில்லாமல் சாதம்சமைப்பது	811
ஆட்டுகேடாபண்ணினஜாலம்	812
ஆஞ்சநேயர்ஜாலம்	813
இலங்கையழிவுகூறல்	814
அரிஜிஜாலம்	816
கோழிமுட்டை புட்டிகளிலடைத்தல்	816
பசவு பால்கரக்கா நிருக்க ஜாலம்	817
[illegible]டுக்கையுடைக்க ஜாலம்	820
[illegible]சாவியின்பேரில்சனனதம்வருத	820
[illegible]தாவும் வுடுக்கைவுடைக்க	821
மு[illegible]னிக்காய்ஜாலம்	82[illegible]
கறுபூரவித்தை	823
திருவெண்ணீரில்லாமல் கேணியில்ஸ்நானஞ்செய்து சூரியனில் நிற்க மேதினியில் வெண்ணீர் கண்டது	824
சங்கிலிஜாலம்	825
பேயாட	826
இல்லாத்துப் பெண்கள் தேவதா பொய்மசக்கல்	729
[illegible]ாதுதெய்வத்தால் சமுசாரிமயக்கல்	829
[illegible]ரதமைடக்க	830
போகர் புலிப்பாணிக்கு சாயாபுருஷதரிசனங்காண்பித்தது	832
ஆகாயத்தில் ரூபங்காணல்	833
சாயாபுருஷதெரிசனம்	835
போகர் சினபதிக்குப்போவது	837
போகர் சினபதிபெண்களுக்குச்சாயாபுருஷ தெரிசனஞ்சொல்வது	,,
பானையுடைக்க தண்ணீர்நிற்க	838
கன்னச்சைவம்	838
சினபதியாருக்குச் சைவமில்லை	841
போகர் சினபதிதேசத்தார்க்கு சவுஸ்திரமில்லையென்றுகூறல்	841
சினபதிப்பெண்களுக்கு தீட்டுஇல்லை	844
போகர் சிங்கிவிளையாட்டு	845
சத்துருக்களுக்குச் சிங்கிதாக்குவது	846
போகர் கோயாளிக்குக் காயகற்பங்கூறல்	847
பொன்மாற்றுயாவும்	849
குடவன்பொன்	851
தம்பாக்குவேதை	851
மேற்சொன்னசெந்தூரத்திற்கு ஜெயநீர்	852
செம்புகத்தி	852
சுதவெள்ளி	853
போகர் செம்புவித்தை	855
அபினி செம்பு	856
நாகக்கட்டுசெந்தூரம்	857
கிரியங்கச் செந்தூரம்	859
லோகப்பாய்ச்சல்	859
உப்புமணிவுற்பத்தி	860
பாலாமணிவுற்பத்தி	861
பச்சைமணிவுற்பத்தி	861
நீலாமணிவுற்பத்தி	862
பவளமணிவுற்பத்தி	862
கறுப்புமணிவுற்பத்தி	882
முத்துமணிவுற்பத்தி	863
கல்லுப்புசெந்தூரம்	863
செந்தூரவேதைமூலம்	865
போகர் நீலாஞ்சனக் கப்பல் கண்டது	866
சினபதிப் பெண்கள் [illegible]காகவஞ் சனக்கல்லால் வானத்திலசைவுங் கண்டது	868
போகர் சினபதிப்பெண்களுக்கு சடுமைத்தல்	869
அடைக்கலக்குருவியினீடு	870

பொருள்.	பக்கம்.
கருமிகட்கு ரோகவுற்பத்தி	873
ஸ்ரீவசியவாடை	874
அடைக்கல பட்சிசூடு	875
அண்டங்காக்கை வசியவாடை	876
நேத்திராஞ்சன்மை	877
ஸ்ரீவசியம்	878
ஸ்ரீபுருஷாள்வசியம்	879
ஸ்ரீவசியனம்	881
ஸ்ரீகளுக்கு ஈடுமுறை	882
சத்துருவைத் துன்பம் படுத்தல்	883
பேர்சொல்லி வேர்பிடுங்கல்	885
மலையாளக்கறுப்பான் சிங்கமோக மணி	885
கிலாடபுரித்து வசியம்	886
போகர் பேர்சொல்லி வேர்பிடுங்கும் வித்தையை புலிப்பாணி கூறல்	888
திகைப்பூண்டுக்கு காப்புகட்டல்	889
மலையாள பூபதி கறுப் பண்ணன் மந்திரம்	890
காலாங்கிநாதர் சமாதிக்குப்போகுமுன் இறந்தவர்கள் கணக்கு	891
இரேதாயுகத்துத் தொகை	892
திரேதாயுகத்துத் தொகை	893
துவாபரயுகத்துத் தொகை	893
கலியுகத்துத்தொகை	893
போகர் பூமியாளவும் சமுத்திர அளவுங்கூறல்	894
ஸ்தலப்பெருமை	,,
மனிதர்பேதாபேதம்	,,
பட்சிகள்பேதாபேதம்	895
மிருகபேதாபேதம்	895
மாசல் நகரப்பட்ட ஜீவஜெந்துக்களின் பேதாபேதம்	896
விருட்சங்களின்பேதாபேதம்	896
மனிதற்கு அறிவுஐந்து மிருகங்களுக்கு அறிவுநான்கு பட்சிக்கு அறிவுமூன்றுமாரால்நகரும்பிராணிக்கு அறிவுஇரண்டு விருட்சத்துக்கு அறிவுவொன்றுகூறுதலாம்	897
சக்கிரவர்த்திகள் செங்கோற்பெருமைகூறல்	897
சுப்பிரமணியர்தியானம்	899
மாறுதல்சக்கரம்	899
கடவுளுண்டெண்பதற்கு திருஷ்டாந்திரம்	900
மாடன்மந்திரம்	991
மலையாள தூமாதேவன்மந்திரம்	902
போகருக்கு சித்துகூறல்	903
தூமாதேவி பிராணவமந்திரத்தை போகருக்கு சித்துகூறல்	904
மலையாளகறுப்பண்ணன் வசியம்	905
சத்துரு மாரணம்	907
திரிசூலி மந்திரோச்சாடணம்	908
மாரண வித்தையால் மடிந்தவரை எழுப்புதல்	909
பதினெண்சித்தர்கள் சாதியும்தலைமுறை மையும் கூறல்	912
போகர் சித்தர்கள் வயதும் சமாதி மார்க்கமுங் கூறல்	919
சிவவாக்கியர் தாய்தந்தை மாரை இல்வாழ்க்கை கேழ்க்குதல்	922
போகர் புலிப்பாணிக்கு சித்தர்கள் பிறப்பும் திருநட்சத்திரமுங்கூறல்	939
போகர் தட்சணதிமாணபரின்குறியை சினபதியாருக்குரைத்தல்	953
சத்தகன்னி குறிகேட்கல்	956
பட்சணமான்பருக்கு பலவிதவேதை குறிகூறல்	958

ஆறாவதுகாண்டம் பொருளகராதி முற்றுப்பெற்றது.

ஏழாவதுகாண்டப்,

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.
பரசாரமரிஷி	1103
போகர் இமயகிரிவடபாகத்தில் சிங்கம்குட்டிமசனுவளைதகண்டது	964
பெண்சிங்கம் யானைக்கூட்டத்தில் குட்டியீனுவது	965
சிங்கத்தினால் சித்தர்கள்மடிந்தது	966
சித்தர்கள் சிங்கத்தைக்கண்டு கல்லமரத்தின்மேலேறிக்கொண்ட	637
போகர் சினபதிக்குவந்தது	638
போகர் சினபதிமாண்பருக்கு சிங்கத்தின்விஷத்தைமுறித்துவயிர்குடுத்தல்	969
போகர் உச்சிலிங்கத்தேனைக்கண்ட	970
சாங்கத்தில் உச்சிலிங்கத்தேனிருந்	970
யானை கோனுனைத்துறந்தது	971
கோனுன்மீதில் இரக்கம்வைத்து சித்தர்கள் பங்குகொடுத்தது	972
போகர் சதுரகிரிவதிசயத்தை புலிப்பாணிக்குகூறல்	973
பனையளவுசித்தரை போகர்கண்ட	974
சதுரகிரிசித்தர் பொதிமாட்டுக்காரரை புகையிலைகேட்டது	974
பொதிமாட்டுக்காரர்கள் சித்தர்பெருமையறியாமல் பகடிசெய்யல்	975
சித்துமுனிசாய்த்த அசோகமரத்தைகோராய்திறந்தல்	976
பொதிமாட்டுக்காரர் சித்துவைமழவருஷிக்கச்சொன்னது	977
பொதிமாட்டுக்காரர் புகையிலைகதிபங்குகொடுத்தது	977
குருஉத்திரவின்படி சிஷாமணிசித்து பொதிமாட்டுக்காரருக்குவுபதேசித்தல்	978
பொதிமாட்டுக்காரருக்கு எமவித்தைகாண்பித்தது	979
பொதிமாட்டுக்காரருக்குக்காண்பித்தமூலியெல்லாம் போகர்புலிப்பாணிக்குகூறல்	980
வசனமூலி தஅ-மாற்று	980
பொன்முட்டை ௫௦௦-மாற்று	980
பொன்னுவாரை உகஅ-மாற்று	981
பொன்னுமத்தை எ௦அ-மாற்று	981
கறுப்புக்காக்கைக்கையாந்தகரை ௬௦அ-மாற்று	982
சிறியாநங்கை கூ௭-மாற்று	983
நாகவேனை	983
பெரியாநங்கை கஉஅ-மாற்று	983
கறுப்புகோடாசூரி ௫௦-மாற்று	985
கெப்புசித்திரமூலம் 25 மாற்று	986
மேற்படி மூலிகற்பம்	987
போகர் புலிப்பாணிக்கு போய் இன்னதென்று கூறல்	988
போகர் புலிப்பாணிக்கு மெய்கண்ணூரிகற்பம்	988
	989
கற்பமுண்பவர்க்கு யெமசித்திலிங்கப்போக்கு	989
கத்தை கற்பம்	993
கற்ப முண்ப தற்கும் ஔஷதம் பலிப்பதற்கும் வாதஞ்செய்வதற்கும்குட்சமப்பு சாடிமுடிக்கவிபரம்	994
சாடிதிராவகம்	995
பூவழலையெடுக்க	996
பூநீறுசாய்ச்சல்	997
பிரம்மக்கல சுண்ணம்	,,
சவுறுப்பு சாய்க்குமுறை	998
முப்பென்றதற்கு நாமம்	999
அறுபத்துநான்கு சாக்காரும் வேதைமுகம்	1001
போகர் புலிப்பாணிக்கு பூநீறெடுக்க புத்தி கூறுதல்	1003
புலிப்பாணிக்கு போகர் மறுபடியும் புத்திகூறல்,	1004
வையகத்து மாண்பர் பூநீறெடுக்கும்போது கருஞ்சாரணையினபாயத்தை போகர் புலிப்பாணிக்குவுபதேசித்தல்	1005
இறந்துபோன கருஞ் சாரணையை மற்றெருக்குஞ்சாரணைமூலியைபா லெழுப்புதல்	1005

பொருள்.	பக்கம்.
சிவமான்பரிருவரும் சர்ப்பத்தின் மூகியெடுத்துதுன்பப்படுத்தல்	1007
மூலியாலிழந்த சாத்தை சர்ப்பம் தன்னுசேர்மத்தி லிருக்கும் குருவாகிய சித்தருக்கு காண்பித்	1009
கருஞ்சாரைமூலியால் மூப்பூஎடுக்கப்போன சிவமான்பர் காமிழந்து மறுபடியும் குருவருளால் வழலையெடுத்தல்	1009
சர்ப்பம்குருவுக்கு சுரம்வந்த விசேடமுறைக்கல்	1009
வனத்தரிஷியார் பாம்புக்குயிதவு கூறல்	1010
தாம்பிரசற்பம் சிவலிங்கமானது	1011
போகர்புவனகிரியில் உச்சிலிங்கத் தேனொன்னும் சிறகுடையசெந் தேனைக்கண்டது	1012
பாஷாணகற்பம்	1013
ஆமைகற்பம்	1014
சுனையில் கூர்மம் போகரைக்கண்டது	1015
போகர்சாபம் நிவர்த்திசெய்தது	1015
கலைமான்கற்பம்	1016
கேசரிகற்பம்	1017
போகர்புலிப்பாணிக்குசன்மார்க்க விதிகூறல்	1018
கற்பமுண்ணகெந்தகத் தயிலம்	1019
விலாங்குகற்பம்	1022
சாரைகற்பம்	1025
மயில் முட்டைகற்பம்	1026
வருணரிஷியார் அசுவம் போகரைக்கேட்பது	1029
செம்புறவே போகருக்கு குபதேசித்தல்	1029
லவணகற்பம்	1031
லவணவகையிருபத்தைந்தும் என்னுடைய நிகண்டிற்காண்க	1032
லவணவேதைமுகம்	1032
போகர் புலிப்பாணிக்குதந்திர புத்திகூறல்	1033
மாரணவேதை	1034
சூதவெள்ளி	1035
சூதசெந்தூரம்	1036
வெடியுப்புகட்டு	1037
கல்லுப்புவேதை	1040
உப்புக்கட்டு செந்தூரவேதை	1040
சூதவெள்ளிமணி	1043
செம்புசுத்தி	1049
வைரவைப்பு	1049
கெம்புவைப்பு	1051
கற்பச்சவைப்பு	1052
ஜண்டாசபஸ்பம்	1053
பஞ்சபூதசிவராசயோகசெந்தூரம்	1056
நவலோகஞ்செந்தூரம்	1058
செந்தூரம் வேதைமுகம் ரோகநிவர்த்தி	1060
ரசவெள்ளி	1062
வெள்வங்கநீர்வாங்கல்	1064
நாகக்கட்டுவேதை	1065
பூரக்கட்டுவேதை	1067
வேதைமுகம்	1071
கொச்சிவீரக்கட்டு	1073
குளிகைவேதைமுகம்	1075
சகலரோகங்களுக்குஞ் சூரணபாகம் காயகற்பம்	1076
யோகஞ்சாதிப்போர்க்கு வழலைத் திராவகம்	1077
புலிப்பாணிக்கு போகர்ஞானப்பால்ஊட்டல்	1078
ஞானப்பாலறிதல்	1081
தருசுசெந்தூரக்களங்கு	1083
தாளகக்கட்டுவேதை	1085
நாற்பத்தெண்பேர் முனிவர்கள் பதினெண்சித்தர்கள் நவகோடி ரிஷிகள் போகரைவருந்தல்	1087
பூதாநந்த சித்தர்மகிமை	1090
கருவூரார் மகிமை	1090
சுந்தரானந்தர்மகிமை	1091
போகர் புலிப்பாணிக்கு பாஷாணவிளைவுகள்கூறல்	1093
கருமாக்கல்விளைவு	1093
கெந்தகவிளைவு	1093
தாளகவிளைவு	1093
கற்பரிபாஷாணவிளைவு	1094
காயகற்ப அயச்செந்தூரம்	1094
செந்தூரமனுபானம்	1095
மகாசிடிகை அயச்செந்தூரம் சமுசாரிக்கானவேதை	1096
சிடிகை அயச்செந்தூரம்	1097

பொருள்.	பக்கம்.
போகர் காலாங்கிநாதர்சீவியசரித்திரத்தை புலிப்பாணிக்கு வுபதேசித்தல்	1098
மச்சரிஷி	1099
கூர்மரிஷி	1100
வராகரிஷி	1100
நரசிங்கரிஷி	1101
வாமரிஷி	1102
ராமரிஷி	1103
பலராமரிஷி	1104
பௌத்தரிஷி	1105
கல்கிரிஷி	1105
கலியுகத்தாருக்கு வியாசமகாரிஷியார் இந்த தசரிஷிகளை பத்தவதாரமென்று புராணக்கட்டுரை றினர் இவர்கள் பிரேதாயுகத்து மனிதரென்றுசொல்லப்படுவர்	1106
போகர் ஆயிரத்தெட்டு சிவாலயப் பெருமைகூறல்	1108
தீர்த்தமகிமை	1110
போகர் தன்வரலாற்றை புலிப்பாணிக்குக்கூறல்	1112
போகர்புலிப்பாணியை யாசீர்வதித்து புத்திகூறல்	1114
போகர்சமாதிக்குப்போகல்	1115
போகர் சித்தர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் வணக்கங்கூறினார்	1116
போகர் சித்தர்களுக்கு அவையடக்கங்கூறல்	1119

போகர்சத்தகாண்டம் ௭௲

ஏழாவதுகாண்டம் பொருள் அகராதி.

முற்றுப்பெற்றது.

உ

கடவுள் துணை.

மஹாமருத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-எ௲.

முதலாவது காண்டம்.

காப்பு.

ஆனந்த மாய்நிறைந்த ஆதிபாதம்
அகண்டபரி பூரணமா மையர்பாதம்
வானந்தமாகிநின்ற கணேசன்பாதம்
மருவியதோர்மூலத்தில் நந்திபாதம்
தானந்தமாகியதோர் காலாங்கிபாதம்
சனகருடவியாக்கிரமர் பதஞ்சலியின்பாதம்
போனந்தமாகியதோ ரிஷிகள்பாதம்
போற்றியெழாயிரநூல் புகலுவேனே. ௧

தானானதாம்பர பர்ணியேழுகாதம் தாக்கான காவேரியெழுபது காதம், வேனானகங்காவு மெழுநூறுகாதம் வேகமுடன்சென்றுமல் லோ குளிகைகொண்டேன், கானானகடலேழுங் கடந்துவந்து கானகக் காக்ஷியெல்லாம் கண்ணிற்கண்டு, பானானபராபரியை மனதிலெண்ணிப் பாடினேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்த்தானே. ௨

பண்பாகவயித்தியமும் வாதமார்க்கம் பரிவானஜெகசால குளிகைமார்க்கம், கண்பானசித்தர்களின் மறைவுமார்க்கம் நலமானராஜாக்க ளிருந்தமார்க்கம், இன்பானதேவரதம் நடந்தமார்க்கம் திறமான மனோவேகம் செல்லுமார்க்கம், தன்பானசாத்திரங்கள் தொகுப்பு மார்க்கம் தயவானமூலியுட ரகசியங்காணே. ௩

காணவேபாண்டவர ளிருந்தமார்க்கம் கதிர்மதியின்கிரிகை யிருக்குமார்க்கம், பூணவேபிரமாலயம் தேவாலயங்கள் புகழான பாஷமான மலைகள்மார்க்கம், தோணவே சாக்குரளின் வைப்புமார்க் கம், குறைபானகிமலைக ளிருக்குமார்க்கம், ஊணவேமிருகங்கள் மரு த்துவமார்க்கம் யெழிலானபக்ஷியுட மார்க்கம்பாரே. ௪

பார்க்கவேமனிதரிட பேதாபேதம் பாங்கானதுரைகோடி தொ ந்தங்கோடி, ஏர்க்கவேஅதிசயங்க ளெடுத்துகூற யெழிலானவாதி

சேடனிலுமாகா, சேர்க்கவேஉலகத்தின் மகிமைகோடி சிறப்பான வதிசயங்க ளுள்ளதெல்லாம், ஆர்க்கவேசித்தர்களை வணங்கியானும் அன்பாகபோகரிஷி அறைந்திட்டேனே. ரு

அறைந்திட்டேன் ஏழுலட்சம்கிரந்தந்தன்னை அன்பாக அதிசயங்களெல்லாம்பார்த்து,குறைந்திட்டேன் போகரேழாயிரமாக கூறினேன் லோகத்து மாந்தர்க்காக, வரைந்திட்டேன் நாலுயுகவதிசயங்கள் யாவும் வாகாகபாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம், பரைந்திட்டேன் சீனதேசம் யானும்சென்று பாடினேன்போகரிஷி புகலுவேனே. சு

புகலுவேன் வாதியென்றபேர்களுக்கு போற்றியேமெய்ஞ்ஞானம் வரவேண்டும், நிகலுகின்ற ஆசாரமறியவேண்டும் நீக்கரியகாயத்தை நிறுத்தவேண்டும், புகலுகின்றபராபரியை பூசிக்கவேண்டும்பானமென்றால்துசிக்காப் பருவம்வேண்டும், மகலுகின்றகுருமுறையுங்கைகம்முறையும்வேண்டும் மறைகாட்டாவிடெல்லாம்வாதம் பேச்சே. எ

போகாமல்வாதத்தை நிறுத்தவென்றால் போக்கோடே சவர்க்காரகுருவைப்பண்ணு, வாகாகுமுப்பை நன்றாய்கட்டிவிடு மருவியதன்பூரத்தை யுப்புபண்ணு, தாக்காகுந்தாளகத்தை நீறுபண்ணு சமர்த்துடனேவங்கத்தை சுண்ணம்பண்ணு, வேகாததுரிசியைத்தான் குருவாய்பண்ணு விளங்கியதோர்வாதமெல்லாங் கைக்குள்ளாச்சே. அ

கரிமுகன்பதம்போற்றி கடவுள்பதம்போற்றி கடாட்சித்தாளையீன்ற ஆயிபதம்போற்றி, அரிஅயன்பதம்போற்றி வாணிபதம்போற்றி அருள்தங்கலட்சுமிதாயிபதம்போற்றி, துரியமாம்பாட்டனென்ற மூலர்பதம்போற்றி ஆனையானகாலாங்கி அய்யர்பதம்போற்றி, திருவிகற்பசமாதியுற்ற ரிஷிகள்பதம்போற்றி நிறைந்துநின்றசரணமேகாப்புதானே. கூ

நூல்.

தானேயேழுலட்சம் சிவன்தான்சொன்ன சாஸ்திரத்தின்கருவெல்லாந் தரிக்கப்பண்ணி, கோனுகுருநூலாம் யேழுகாண்டம் கொட்டினேன்வாதமென்ற முறைகடன்னை, பானுபாட்டனைத்தான் கருக்கள்கேட்டு பயின்றெடுத்த ஆயிசொன்னபண்புகேட்டு தேனுகாலாங்கி ஐயரையுங்கேட்டு செப்பினேன்சத்தகாண்டம் திறமாய்காணே. ௧௦

முக்கோண சக்கர மகிமை.

காணவேமூலமது அண்டம்போல காரணமாய்திரிகோண மாகநிற்கும், பூணவேமூன்றின்மேல் வளையமாகும் பிரம்பாகயிதழது

தானுமாகும், காணவேநாற்கமலத் தட்சரத்தைகேளு நலமானவப நமசி ரீரியாகு, மூணவேமுக்கோணத்துள் ளொளிஓங்காரமுயற்சியாரதற்குள்ளே யகாரயமமே. ௧௧

ஆதாரத்தின்மேலாக கணேசனிருப்பார் ஆதியொருகோணத்தில் வகாரம்நிற்கும், உகாரத்தில்வல்லபையால் சூழ்ந்திருப்பாள், ஒடுங்கியதோர்முனையொன்றில் கதலிப்பூவாய் புகாரமாய் முதங்கிழ் குண்டலியாஞ்சத்தி, பெண்பாம்புபோல்சுருட்டிச் சீறிக்கொண்டு அகாரமாய்சுழிமுனையோ டிருவிரேப்பாள், துரியாதீதமென்ற வலந்தைதானே. ௧௨

அவத்தைக்குஇருப்பிட மூலமாகும் அழகானகதலிப்பூ எட்டிதழாய்நிற்கும், நவத்தைக்கும்நந்தியனால் வாயில்நிற்பான் நற்சிவமாம் சிகாரத்தில்கோடிபானும், வவதனைக்கும்வாய்திரவான் மலரில்மூடும் மைந்தனேஎட்டிதழி லெட்டுசத்தி, பவத்தைக்கு சத்திஎட்டின்பேபேதென்றால் பாங்கான அணிமாவும் லகிமாந்தானே. ௧௩

தானானலகிமாவும்கிரிமாவோடு தங்குமீசாசத்து சத்தில் சத்தி, பூரணபிராகசத்தி பிசாகமிசத்தி பேரெட்டுத் தேவரையுங் தளத்தில்நின்று, ஏனையிதழாலே மூடிக்கொள்வார் ஏத்தமாம்சத்தியைந்தான் காணுமையால், வானுனைவல்லமையைப் பானைப்பண்ணி வங்கென்றுவாங்கியே கும்பித்ததே. ௧௪

வசித்தலென்வாசத்தி லதிரியாலே உலாவுவாரிதமெல்லாந் திரந்துவிட்டு, போதினாலாய்சொன்ன பேவல்கேள்பா பூந்துபார்த்துகண்டால் பேரமாகும், வாதினால்பத்தான வருவித்தார்கும் வாசலைபேதிரவாமல் மூடிக்கொள்வர், நேனதிதனிநக்குள்ளே வாசிமட்டுஇடத்தோடிவங்கென்று உள்ளேவாங்கே ௧௫

வாங்கியேநந்திதனில் சிங்கென்றகும்பி வலத்தோடிக்சிங்கென்று உள்ளேவாங்கி, தாங்கியேவங்கென்று பிருத்திக்கும்பி தனமானதெளிவாகும் வெளியாக்காலும் தூங்கியேமாணிக்க ஒளிபோல்தோன்றும், உத்தமனேமூலத்தி லுண்மைகாணும் தேங்கியேவல்லபையாஞ் சத்திநாலுஞ் சிரந்திருந்தால் பச்சைநிறமாகுந்தானே. ௧௬

பச்சைநிரவல்லமையை பணிந்துபோற்று பாங்கான ஆறுக்கும்பருவஞ்சொன்னாள், மொச்சைபாய்மூலமது சித்தியானால்முனலகுஞ்சஞ்சரிக்குதிரியலாகும், கச்சைதிராயமுமோ கனிந்துமின்னுங்கசட்கன்று ஆறுதலர்தன்னில்தோன்றும், அச்சைதிராவாதமது சொன்னபடிகேட்குந் திரியத்தின்குட்சமெல்லாந் தோன்றும்பாரே. ௧௭

பாரென்றுபுரியஷ்ட நாலில்சேர்க்கும் பளிச்சென்றுமூலத்தில் சோதிகாணும், காறென்றதீபவொளி கண்ணோகூசுங் கணபதிதான் கண்முன்னே நிர்த்தம்செய்வார், ஊறென்றயோகத்துக் குருதிசொல்வார்உற்பனமாம்வா தத்திலுண்மைசொல்வார்,நேறென்றசதாசிவத்தினிலையுஞ்சொல்வார் நீச்சென்றுவிட்டாக்கால் யோகம்போச்சே.

போச்சென்றுவிடுக்காதே மூலந்தன்னை போகையிலுமிருக்கையிலு மனத்தையூனு, சேச்சென்றவிசத்தம் கேள்ளல்பக்கம் புரந்திருந்து லட்சியத்தைப்பூட்டிவாங்கு, மாச்சென்றுவாசியைநீ தவறோட்டாதே மனந்தன்னைமூலத்தில் மருவிசேர்க்கும், வேச்சென்றுகடினம்போல் முன்னேகாணும் விடுகாதேமாச்சலாய் விரைந்துஉண்ணே.

உன்னியேபழகுமட்டுங் கடுக்காய்காணு, முட்புகுந்துபார்த்து வந்தால் ஊறுதிகூடும், வன்னியேதுலங்குமட்டு மனச்சலைக்கும், மாசற்றவொளிவுகண்டால் மகிழ்ச்சியாகும், பின்னியேபின்கலையி லிசையில்கூடும் பேருனசுழினைதன்னில் நெட்டிச்சேரும், நன்னியேநமன்வெருண்டு அப்பார்போவானுளெல்லாங்கடிகையுமாய்நாட்டலாமே.

வாசியோகம்.

நாட்டமாய்லகுவாகமூலம்பாரு நலமானவாசிகொண்டுஊதியூதிஊட்டமாய்சாக்கிரத்தில் நின்றுநின்று, உத்தமனேநந்திகண்டால் வாதங்காணும் தாட்டமாய்வெரும்பேச்சால் வார்த்தைசொன்னால், சுடுகாட்டுபிணமாக சொல்லுக்கொக்கும் பூட்டுவாய்மூலத்தின் ஒலிகாண்மட்டும், பொற்கொடிபோற் சுழிமுனையுந் திறந்துபோமே. உக

சுழிமுனையேதிறந்தாக்கால் மனமொடுங்குஞ் சுழியிலே அகப்பட்ட துரும்புபோலாம் வழிமுனையே ஆதாரமேறலாகும் மகத்தான சித்தியதுளட்டமாகும், சுழிமுனையாஞ் சுழுத்தியுள்ளேயழித்திடாது கணக்கோடே வாசியென்றகுதிரையேரு, சுழிமுனையி லிருந்தாக்கால் ஆங் கொன்றுமில்லை. உஉ

ஏறவேஐம்புலனுமூலக்கையாக விடும்பான ஆங்கார முரனுமாக, ஆரவே ஆசையதுஉருவமாக வழும்பானமனதையுள்ளே மாட்டிக்கொண்டு, மூறவேஆசையதை அடித்து சன்னி முழுமோகமாகியல்லோ பிரலப்பண்ணும், தேறவேயோகமுதல்ஞானம்ரண்டுந்தெரியாதேயிறந்தவர்கள் கோடிதானே. உங

கோடியென்ற நரஜென்மம் மண்ணாசையாலும்,குணமான ஆசையுடனினியாலு மோடியென்ற மோகத்தில் பெண்ணாசையாலு மோ

கத்தால்பூட்டுதிர பொன்னாசையாலும், தூடியென்ற சுகயோகசுகியினாலுந் தலையாதபாசத்தின் மயக்கத்தாலும், வாடியென்றஉலகமெல்லாம் மயக்கமாச்சு மக்களே வாய்ஞானப்பேச்சுமாச்சே. உச

ஆச்சென்றபேச்சாலே யொன்றுமில்லை அரிதானசாத்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்த்து, மூச்சென்றமூச்சாலே சதலசனமிரந்தார் மூச்சடங்கிசாகாமல் முயற்சிகேளு, நாச்சென்றநடுமூலங் கண்டதூன்றி நலியாமல்வாய்வுட வீட்டில்கட்டி, தோச்சென்றதேசியெங்கு மோட்டாதப்பா சோடசத்தில்சிவகலை இருப்புமாமே. உரு

இருப்பானமூலத்தில் கணேசன்பாதம் இருத்தியே வாசியைநீ அதற்குள்மாட்டு, தருப்பானபிராணயந் தவறிற்றானால் நம்பித்து வாவழைத்து தளத்தில்ரேசி, குறிப்பானமாத்திரைதானேறேயேறக் குறிகளெல்லாங்குறிப்பாக வறிவில்தோன்றும், மறிப்பானவாசியது நழுவிற்றானால் மனிதரல்லாமடென்ற வார்த்தையாமே. உசு

வார்த்தையால் தர்க்கத்தால் ஒன்றுமில்லை வல்லமையாய்ஐம்புலனை அருத்துக்கட்டி, ஆர்த்தையாலக்ஷரத்தை விழிரண்டில்வைத்து அறிவானமனந்தன்னை அதற்குள்நாட்டி, தேர்த்தையால் தேசியென்ற குதிரைதன்னைச் சிக்கெனவாய்சிங்கென்று கடிவாளம்பூட்டி, மூர்த்தையால்மூலத்தில் மறித்துகட்டி முனையானசுழினையிட்டு மூட்டிப்பாரே. உஎ

மூட்டியேமதுஉண்ணுங் கற்பமுண்ணு மூதண்டைகாயத்தை சுத்திபண்ணு, காட்டிலேகனமான மூலிகையுமுண்ணு கசடகற்றுங் கழுகனத்தில் கண்ணொளிதான்மீறும், ஆட்டியேஅண்ணாக்கில் கபத்தைதள்ளு அடுக்காருதலத்திலுள்ள ஆமம்நீக்கு, வாட்டியேஐம்புலனை வாளால்வீசு மறவாதேயிரவுபகல் வாசிமாட்டே. உஅ

மாட்டவேமார்க்கமாய் மூலத்தில்நில்லு மறவாதேயொன்றில்நின்று தேறினக்கால், ஆட்டவேஅடிமாத்தை தொத்தியேற ஆச்சரியம்நுனிமட்டும் யேறலாகும், மூட்டவேமூலமது பழகினக்கால் மூகிந்தவிடமாறுகடந்தப்பால்தாண்டி, தூண்டவே துவாதசாந்தத்தில்சொக்கில் சுருதிமுடிந்திடமறிந்து சேரலாமே. உகூ

சேரவேசகஸ்திரமா முண்டகத்தின் பூவைசேர்ந்தேறிச் சந்திரமண்டலத்தில்புக்கு, ஆறவேஅரிவென்றமனதால் கொய்து ஆனைமுகன்வல்லபைக்குங் குண்டலியாந்தாய்க்கும், பாரவேபதத்தில்வைத்து அர்ச்சித்துத்தூபம் பலதூபம்பணிமாரி விவேகத்தாலே, தூரவே சேமப்பா துகர்தனித்து தூயநால்மூலத்தில் குதிரைமுனைக்கட்டே

கட்டியே அஞ்சலிபண்ணிக் குண்டலியாந்தாயை கருத்தில்வைத்து, கணபதியை வல்லபையைத்தானும் முட்டியேமுகிழ்திரந்து வழிதாவென்று, முனையானசத்திபென்பாய் மயக்கந்தீரத் தெட்டியே வஸ்துவைத்தான் பாணம்பண்ணிச், செயலரிந்துகபாடமது திரப்பாரப்பா எட்டியேநந்திபத மிரைஞ்சிபோற்று எற்றமாந்தொழிலெல்லா மெளிதிலாமே. ௰௧

எளியிலேநந்திவந்து யிரக்கமாகி யெட்டாமறுபத்து நாலுமீரம், நெறியிலேவாதங்கை கட்டிநிர்க்கும் நீச்சானகுருவகைகள் நிசமாய்தோன்றும், களியிலேகாயமது சித்தியாகும் கருத்தூணித்தான் வாய்க்கக் கலந்துபோவாய், அளிகிலேஆலமுண்டா னூட்டுக்கானும் மாச்சரியம்சிலம்பொலியும் மயக்கமாமே. ௰௨

அயிக்கமாய்விழுகாதே காமத்தீயி அனுதினமும்வேதாந்தமுடிவைப்பாரு, ஓயிக்கமா ஒருவருடன் வாயாடாதே உண்மைபோலிருந்து உன்னி யுன்னிப்பாரு, தியக்கமாய் பொய்கொலைகள் செய்திடாதே சேர்ந்தேறுவாசிஎன்ற தேசிதன்னில், மயக்கமாய் வஸ்துவை நீ பானம்பண்ணி மத்தாலேயழியாதேமாய்கைநீக்கே. ௰௩

நீக்கியே ஐம்புலனை அருத்துசாடு நித்திரையைதள்ளிவிட்டுக் கீலையுண்ணு, தூர்த்தமேரேசக பூரகத்தைதானுஞ் சுயம்பான கும்பகமுங் கணக்காய்கூட்டு, தாக்கியே அமுர்தவெள்ளந் தன்னையுண்ணு சங்கற்பவிகற்பமென்ற சட்டைநீக்கு வாக்கியேபிறணயம் வரிசைதன்னை மறவாமல் மாட்டுதற்கு மார்க்கஞ்செய்யே. ௰௪

செய்துமேயுற்றுபார் கருத்தையூனித்திலையாதேபுலன்களோடு தனைசன்காண்பார், கொய்துமே பூசைபண்ணிக் குட்டிக்கொண்டு கூர்ந்துமேவாசிதன்னை இருத்திவைத்து, ஓய்த்துமே ஓம் சிறியும் இறியுங் கிளியும்உயாபெங்கணபதி யென்றுச்சரிக்க, நயந்துமே நந்தியர் கொடிக்கதிர்கொப்பு நற்சுழியில்ஒளிகண்டால் நமனுடானே.

நாடாமற்போவதென்ன என்றுகேழ்க்க நற்சத்தபரிசமொடு ரூபரசகெந்தி, தாடாமல்சத்தோடு பொறிகளஞ்சாந் தனக்கேற்ற வழிபோகில் மனந்தானேநடம் தோடாமல்காதையை போற்றினுக்கால் சொல்லொன்றுங்கேளாது கூட்டிப்பாரே. ௰௫

கூட்டிப்பார் இன்னமும்நீ பரிட்சைகேளு துடித்தன்னைபோற்றிடிலோ ரூபங்காணார், ஊட்டிப்பார் அமுர்தந்தன்னை அசைத்துக்கொண்டால் வளமானவாசமொன்றுந் தோற்றிடாது, வூட்டிப்பார்

வாய்தன்னி லுப்பையிட்டால்உருகரிச்சு உப்பென்றருசியேகாணும், ஓட்டிப்பாரென்பதுமுடலிலூர்ந்தமேலேற்றமாமறிவாலேபரிசமாச்சே

ஆச்சுசிந்தனைவேறாய் நின்றாயானால் அறிவுமாகா மந்திரியின் வேகமாச்சு, ஓச்சிந்து மனத்துணித்தம்பிராணாயாமம்உகந்தேரிவாசிவைநீ பிடித்தேபூரி, மூச்சிந்தமூலத்தில் முதிர்ந்துகும்பி முனையானவழுமாச்சு தவரிடாமல், காச்சிந்தமூலத்தில் நின்றுநின்று கரைகண்டுதெரியு மேலேயேறே. ௰௭

எறியேபாரென்று ஐயர்சொன்னார் எனையீன்ற ஆயர்காலங்கிநாதர், பாருஇதுவழிஎன்று பக்குவத்திற்சொன்னார் பதஞ்சலியும் வியாக்கிரமர் சிவயோகமும், மீறியே ஏறுதற்கு விளங்கச்சொன்னார் மிக்கபராபரத்தாயு இதுவேசொன்னாள், ஆரியோநான்பார்த்தஆறுவத்தை அனுபவித்தேழாயிரத்தி லமைத்திட்டேனே. ௰௮

அமைத்திட்ட சிகாரமென்ற அட்சரத்தா, யழும்பாகான்வெளியில் வாசனமேசெய்வார் வெளிதன்னில் கூ கூ கூ கூ, சமைத்திட்ட ஒருசொல்லா லேழுகோடி நாகமெனும்விரானியென்ற கடலில் வீழ்வார், சிமைத்திட்டசித்தரெல்லாம் மூலத்துள்ளே சிங்கென்று உன்னியே தியானிப்பாரே. ௰௯

தியானித்துஉள்ளடக்கி பூசைசெய்வார் செயகண்டிசங்கோசை காதில்கேழ்க்கும், தியானிப்பார் சிலம்பொலியினோசை கேட்கும் சிதம்பரமாநடனத்தின் செயலுங்காணும், தியானிப்பார் சச்சிதானந்தவெள்ளந் திகட்டாம லுண்டிருப்பார் தேசியீவான், தியானிப்பா ருதினமுஞ்சிவன் தேவிபத்ததில் திடமாகமனவிலங்கு மாட்டுவாரே;

மாட்டியேமனவிலங்கைப் பூட்டிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியாயானந்தமயமுமாகி, பூட்டியேவாசியைத்தான் கும்பித்துக்கொண்டு பிளாமல் தம்பித்து நிற்பாரையா, நாட்டியேமனமொன்றாய்த் திடாகரித்து நாதாந்தபெருவழியேநாடுவார்கள், நாட்டியேதுவாதசாந்தத்தில்புக்கியருதியர்தத்துள்ளிருந்து துதிசெய்வாரே. ௨௧

துதிசெய்துமூலதனைத் தாண்டியப்பால் முடியானநாலங்குலமேதாண்ட, பதிசெய்த பிர்மனுடவீடுமாகும் பகர்ந்தசுவாதிஷ்டான மென்றுபேரு, அதிசெயதால்வட்டக வளயஞ்சுத்தல் ஆறிதழ்தானட்சரத்தை பறியக்கேளு, பதிசெய்த சுயம்பிரமர் யாவர்தான் பாங்கானநடுபீசம் லங்னம்ருமே. ௨௨

நகாரமென்றஎழுத்ததுவும் பிரமர்க்காகும் லாவென்றயெழுத்ததுவும் பிரிதிவிபீசம், புகாரமென்றஞரியாதிக் கிருப்பிடந்தான் புகள்கின்ற இருக்கானவேதமாகும், அகாரமென்ற அன்னமாம் வாகனந்தா னதினுடையநிறம்பொன்னிறமுமாகும்,மகாருகின்ற இவருடையதொழிலின்கூறு மயிரொலும்புஇறைச்சிதோல் நரம்போடஞ்சே. ௪௪

அஞ்சானபொன்னிறம் பிரமன்பக்க லடங்காத வாணிநிற்பாளறிந்துகொள்ளு, தஞ்சான சதுர்முகமுப்பை அவர்தந்தண்டு கமண்டலமும் அட்சதமாலையோடு, பஞ்சானபதமதனம் பிர்மமணிமாலை பகர்ந்தநவரத்தினமாங் கிரீடத்தோடு, இஞ்சானதியானித்து தேசியைத்தான் சிரந்நசபாமந்திரத்தை செபித்துஉண்ணே. ௪௫

உண்ணியேசரஸ்பதியை தியானித்தாதி உறுதியாய்பெறுதற்கு உண்மைகேளு, கண்ணியேசகலவித்தை தருந்தாய்நீயே தயாநிதியே சிங்குவையில் தரிக்குந்தாயே, முன்னியேபிரிந்தால் மோடனுவான் முனிந்துநீமுன்னின்றால் மூத்தனுவான், கன்னியே போகசித்திவாதசித்தி காயசித்திஞானசித்தி கடாட்சியென்னே. ௪௬

என்றுமே தியானித்து வாசிவைத்து யெழுத்துமேகங் கென்று இருத்திக்தம்பி, நன்றுமேநகாரத்தால் வியித்தார்கோடி நல்வினைக்கும்தீவினைக்கும் எகுத்தகடா, என்றுமேதியானித்து இருக்கநன்று எத்தமலர்கொண்டு அர்ச்சித்தேற்ற, அன்றுமேநான்முகன்றன் பதிவைவிட்டு அடியதிற்மாலினுட பதியிலாக்கே. ௪௭

மாலினுடவீடதுதான் அருவிரலின்மேலே மாசற்றபிறைபோலே கோட்டையாகும், மாலினுடவிலையம்போல்புத்திரம்தான்பக்கில் மகத்தானவட்சரத்தின் பயனைக்கேளு, தாலினுடஜனகமகாமுனியின் தாயார்தயங்காதநரபர்ப்பர் தன்மையாகும், ஆலினுடமங்கனடுவில்பூதமப்பு அதின்பீசம்வங்கென்று அறியலாமே. ௪௮

மணிபூரகம்.

அறிந்தமணிபூரத்தின் விடுமாகும் அப்பனேதுரியமது யிருப்பிடந்தான்பிரிந்நேசாவேதமுமாம் படிகவர்னம், பிரியாமல் லட்சுமிதான்வாமபாகம், குறிந்தஅறு சுவையுமங்கே காணலாகும் கதிர்த்த நீர்மச்சையொடு உதிரமூளை, வெறித்ததோர்விந்துவொடு அஞ்சுமாகும் மிக்கசங்குசக்கரமுங் கருட்வாகனமே. ௪௯

வாகனமாய்லட்சுமியின் சமேதர்பக்கல் வாசியொடு மங்கென்று இருத்திக்தம்பி, ஆகனமாயரிநமோ நாறுயணவென்று அனுசரித்

துச்செபம்செப்து அஞ்சல்பண்ணு, தேகனமாய் செகமெல்லாம் ரட்சிக்குந்தாய்தான் திரோதகையுமயக்கத்தில் சுழற்றுமேதான், மோகனமாய்மோகமெல்லா மானவிடு மூக்கரைச்சிகுடியிருந்து முதிர்ந்தவீடே. ௫௰

வீடாகதிரோதகையு மிருந்தவீடு வெகுபோகங்காமியத்தை விடுத்தவீடு, வாசாமனங்கலங்கி நின்றவீடு மாயமெல்லாங்குடிகொண்ட மகத்தாம்வீடு, பேடாக்கருத்தழிந்து பெண்ணைத்தேடி பேய்க்கூத்தாய் நின்றலைந்த பெரியவீடு, சாசாகவழும்பழித்த சாதிவீடு தன்வசமாய்வாசிகொண்டு தாக்கிடாயே. ௫௧

தாக்கியேசந்திரமண் டலத்தில்பூவை சகஸ்நிராமமிதழாலே தரிக்கப்பண்ணி, பாக்கியே பலபலதூபந்தானும் பண்பாகமனத்தாலே பாவகமேபண்ணி, ஆக்கியேமேலேற அருள்தாவென்று அஷ்டசித்து தந்துமே அனுப்பானந்த, போக்கியேஜம்புல்லைப் பொறியின்பக்கல் போகாமல்நிருக்கவென்று போற்றிசெய்யே. ௫௨

செய்யவேமாலோடு லட்சுமிதானும் சித்தமேபூர்த்தப்போது சித்திவேர், பையவேயேருதற்குப் பலனுஞ்சொல்வார் பலபலவாந்தொழிலினுட பக்குவமேசொல்வார், உய்யவேஇராகாமல் சடந்தான்யிருக்க உறுதியாம்யோகத்துக் குண்மைசொல்வார், ஐயலேஅஷ்டாங்க மனைத்தும்பார்க்க அதற்கதற்கு வங்கமெல்லா மறிவிப்பாரே.

அநாகதம்.

அறிவுக்குமேலேறி யெட்டன்குலத்தக்கப்பா வீருகத்தின் வீட்டைக்கேளு, முறிவுக்குமுக்கோணமாகுதற்கு முதிற்வளையம் பனிரெண்டு யிதழுமாகும், பிரிவுக்குசகாவாசா சசாபோன சசசானுபாட டாவாகுபமே, இறிவுக்குயிதழில்நிற்கும் அட்சாந்தான் எற்றமாஞ்சழித்திபதுக் கிருப்புமாமே. ௫௪

ஆமென்றசிகாரத்தி னெழுத்தாகுவாகும் ஆண்மையாய் பூதமது தேயுதானுகும், தேனென்னசெம்மைநிறச் சிவப்புமாகுந் தேயுடபீசம்து றவ்வுமாகும், ஓமென்றவொளிகோடி பானுவாகும் ருத்திரனும் ருத்திரியும் நடுவேவிர்ப்பார், கோமென்றஅவருடைய குணமேதென்னில் கொடும்பெரசிப்புந் கோப்பலொடு பயமூர்த்தாங்கே.

தாங்கவேயெழுப்பிமென்ன பெண்ணைசேர்க்கும் சுகமஞ்சுஞ் சிவன்கைக்குள் தொழில்தானப்பா, ஓங்கவோத்தின சிம்மாசனமுமாகும் உமாசத்தியாருமட்ச அஸ்திமாலை, மாங்கவேமான்மழுவும்

வரிப்புலித்தோல் மகாகொடி சூரியப்பிரகாசமாகும், தாங்கவேவிபூ திதா தேவதேவா சர்ப்பாசனந்தரித்த தாயார்தாமே. ௫௬

தாமென்றேதியானித்து வாசியைநீவைத்து தம்பித்து ஓம் ஆம் அம் உம்சிவாய நமாவென்று, ஓமென்றுஉன்னியே உத்தமிதாய்பத த்தை உறுதியாய்மனந்தன்னை ஒவ்வப்பண்ணி, ஆமென்றுஐம்புலனை யறிவால்தள்ளி ஆதிபந்தமில்லாத தாயேஎன்று, காமென்றுகடாட் சித்து அருள்தாவென்று கருத்தாகமனந்தன்னை யொளியில்வையே.

ஒளியான நந்திவாகனமுமாகும் ஒருசாமவேதத்தி னுருப்புமா கும், கனியானகாமப்பால் மாச்சல்செய்து கடுகரையுந்திரையோடு கண்புகைச்சலாகி, வெளியானசடமழிந்து விந்தையூற்றி வெறுங்கூத் தாய் ஞானமெல்லாம் விழலாய்ப்பண்ணுங், கொளியானயிவருடைய கூத்தையெல்லாங் கண்டுகும்பித்துக்குறியோடே கூர்ந்திடாயே. ௫௮

கூர்ந்திட்டநடுவனையில் காந்திதானும் கூகைக்குமர்க்காலம் குறி கண்டாப்போல், ஆர்த்திட்டுஅவர்பதத்தில் மனவிலங்குமாட்டி அறி வோடேஅசையாமல் அதற்குள்நின்று, ஏர்ந்திட்டஎருதற்குவழியை க்கேட்டு எட்டெட்டுசித்திக்குமியல்பூவாங்கி, வார்த்திட்டுவாதத்தின ங்களெல்லாங்கேட்டு வகையானகாயசித்தி மார்க்கங்கேளே. ௫௯

கேளுமேசந்திரமண்டலத்தில்புக்கி கெடியானமலர்வாங்கி பதத் தில்வைத்து, தேளுமேசிவனோடு சத்திக்குந்தான் சிதையாமல் மன ந்தன்னைத் திருவடிசேவித்து, வாழுமேமந்திரத்தை யுன்னியுன்னி வாசியைநீமறவாமல் மருவிப்பூட்டி, மாளுமேயேற்றித் தூபதீபமா றச்சித்து விடைதரவே சுருக்காயேறே. ௬௦

விசுத்தி.

ஏறியேபனிரண்டங் குலமேதாண்டி ஏத்தலாம்விசுத்திஎன்ற தலமுமாகும், மாறவேஅறுகோண வளையமொன்று மகத்துவமாம் பதினாறுஇதழுமாகும், ஆறவேஇதழுக்கு ளட்சாந்தான் அ ஆ இ ஈ உ ஊ வரமதரவெயிரோ இல்லோ, தானேயான எ ஐ ஒ ஒள அம் அம் ஆமே. ௬௧

ஆம்முதலாய்பதினாறு எழுத்துமிட்டு அறுகோணநடுவேதான் வகாரம் நிற்கும், வாமுதலாய்மயேஸ்பரனும் மயேஸ்பரியும்நிற்பார் மகத்தானசொற்பனத்துக் கிருப்புமாகும், பூமுதலாய்பூதமது வாயு மாகும் புகழான பீசமது அங்குமாகும், நாமுதலாய்தானவே தாந் தானாகும் நபலமநேனவாகனமாய் நாடலாமே. ௬௨

நாட்டமாய்இவருடைய தொழிலுநன்றாய் நடத்தலொடு ஓட்டல் மயங்கிக்கிடத்தல், நீட்டமாய்கிறுத்தலொடு கலங்காமலிருத்தல் நிலை யஞ்சின்வியாத்தை நிலைக்கக்கேளு, பூட்டமாய் பொசித்தலொடு ராக ங்கேட்கல் பொங்கியே கோபஞ்சண்டை சிமையைத்தாங்கல், ஓட்ட மாயோங்காரம் உன்னைக்கண்டால் உயர்வாவைதிரந்திடுதல் உறுதி காணே. ௬௩

உறுதியாய்ருசியாறு வாயினுள்ளே உரிசைதான் வாயினுக்குப் பானுமில்லை, பருதியாம்பரமென்றபீடமப்பாயரத்திஎன்றுபோர்பண் புமாகும், பிறிதில்லாமைப்பொறியின் கனையைவாங்கி பிசகாமல்நால்த னிலொக்கசேர்த்து, அறுதியா மாதாரமெல்லாம்பார்த்து அப்பனே காணுக்குளாளைத்திடாயே. ௬௪

அளைத்திட்டநாலுங்குள் சிங்கென்றானு ஆதியாம் ஓம்நமசிவா யாவென்றே, தளைத்திட்டு வாசியை நீ வாயிலூட்டில் சுருக்கிட்டு கட்டிடவேஓடாதப்பா, பழைத்திட்டு பதினாறுகலத்தில்தானும் பாங் கானிவகளை இருப்புமாகுங், இளைத்திட்டசிவகளை யிருந்ததாலேசிறப் பாகபாடிவிக்குந் திரவமயமே. ௬௫

திரமையோயுரிசையோ டுண்ணப்பண்ணுஞ் ஜீவகளையிருந்து கொண்டுபெட்டுநாளாய், புறமையாயிருந்துகொண்டு நாவும்பாழாய்ப் புக்தியுள்ளஜீவகளை மதிபோல்தேய்ந்து, நலுமையாய் நறைதிறை யாய்ச்சேசமாண்டு, நலமானஜீவகளை போகுவதக்காணுர் குறமை யாய்நாதமது கண்டத்திற்கானுங், குறிப்பான திரோதகையின் கூற்று நானே. ௬௬

தானுனவாய்வுட வீட்டில்நின்று தம்பித்து ஆத்தாளைத்தான் விலங்குபூட்டி, போனுனசந்திரமண்டலத்தில் பூவால் போற்றியே அடிவணங்கி வாசிபூட்டி, தேனுனமேலேற வழிநாவென்று சுத்தமசை தன்னியத்தைத் தோத்தரித்து, வானுனவாதசித்தி யோகசித்தி மகா சித்தியோகசித்தி மார்க்கங்கேளே. ௬௭

மார்க்கமாய்மந்திரத்தை யுன்னியுன்னி வாசியை நீ மறவாமல் மருவிபூட்டி, ஆர்க்கமாய்வங்கென்று கும்பித்துநிற்கில் ஆத்தாளும் அய்யருமே யுளமகிழ்ந்து, பார்க்கமாய்வாதத்தின் வழியுஞ்சொல்லி வரிசையோடேறுதற்கு வழியுஞ்சொல்வார், மார்க்கமாமயேஸ்பரத் தின் பதியைவிங்கு உயர்ந்தேறிபதிரோங் குலமேலேறே. ௬௮

மேலேறிரண்டு புருவமத்தியில் மிகையான அண்டம்போல் நிற்குமப்பா, மேலேறிவட்டமாம்வீடுபோலேவளையமொன்று ரண்டி

கழ்தான் எரஷரிவாகும், ஆளேறிஆங்கென்ற அட்சரந்தான்நடுவே ஆகாசபூதமாம் பூதபீசம், மானேறிமனோன்மணியும் சதாசிவனும் நிற்பார் மவத்ந்தைதான்சாக்கிரத்தின் வீடுமாமே. ௬௯

வீடுமாம்வர்னமது மேகவர்னம் விலங்குகின்ற தொழிலதுதான் காமக்குரோதம், லாபிவாம்லோபமோடு மோகமாகும் மதமாச்சரியத்தோடஞ்சாகும், நாடுநான் சமுகன்மானுஞ் சிவன்மயேசன் னலமாகக்காப்பார்கள் இசைத்துதானும், நானுசதாசிவன்ருனுந்தள வாயாகுந் தளவாயை கண்டாக்கால் சகலமாமே. ௭௰

தளவாயைக்கண்டாக்கால் சம்சயந்தான்தீரும் சங்கற்பவிகற்பமென்ற சட்டைநீங்கும், தளவாயை கண்டாக்கால் தாயோடே சேர்ப்பார் சச்சிதானந்தத்தின் றன்மை காண்புர், தளவாயைக்கண்டாக்கால் சகலசித்துமாகுந் தளவாடோடொத்த கள்ளனேந்து நிறமாகும், தளவாயை ஐங்பத்தொன்றில்காணுதம்பாசாங்கமாயுரைத்து நீ வாசிமாட்டே. ௭௧

உரைத்துமேஆக்கினையாஞ் சாக்கிரத்திலஉகந்துமேமனோன்மணியை யுச்சரித்து, மரைத்துமேமந்திரத்தை சொல்லக்கேளும் மருவுகாஎ இன்கூஆகள இரியுமாகும் அரைத்தும்அசைகன், இரியுமாகு அதின்பின்புஅதிகமூாயிரமுமாகு, முரைத்தும்முக்கண்ட பஞ்சதேசாவிஉச்சரியே மூனிந்துமேயுச்சரித்து மூட்டுநீயே. ௭௨

மூட்டியேதாயிருட பதத்தைகண்டால் முஷ்காரமாய்கையெல்லா மொழிந்துபோகும், நாட்டியேயெட்டோட நாலுங்கூட்டி நாதாந்தசித்தியெல்லாஞ் சணத்திலாகு, மாட்டியேதமருக்குள் புகுதலாகுமடர்ப்பால தெறுப்பாறு கடக்கலாகும், நீட்டியேநிராதார மறியலாகும் நிச்சயமாய்க்குடுகளெல்லா நினைக்கலாமே. ௭௩

நினைக்கவேஐம்புலனு மெடுங்கிப்போகும் நோய்மூப்புச்சாக்காடு நரைதிரையும்போகும், கனைக்கவேகாயசித்தி வாதசித்துங்கானுங் கன்ணிமைக்குள்போறவுயிர் கடிகிமீளும், அனைக்கவேசாக்கிரத்திலிருந்துக்கொண்டு ஆயியொடு அப்பனுந்தான் கூத்தும்பார்த்து, தனைக்கவேசரிதையொடுகிரிகையோகம் சார்ந்தோர்ஞானமெல்லாந் தானுனோே. ௭௪

தானுனமனோன்மணியைத் தாண்டியப்பால் தணிந்தேதரெட்டுவிரல் மேயலேகேளு, கோணுணகுருயதந்தான் கூட்டிப்பாரு குறிப்பானபுகழ்கானோ ராயிரத்தெட்டு, ஆனைநடுமையம் ஐங்கோணமா

கும் அகாரமாமகாரமொடு மகாரமாகும், நானைநாதமொடு விந்து அஞ்சும் வந்தபத்தாமைங்கோணத்தில் நிற்கும்பாரே. ௭௫

பார்க்கவேஉகாரமா நடுமையத்தில் பரிசுத்தவெளியாகி உதிக்கும்பாரு, பார்க்கவேநிகாரத நிர்மலன்றன்வடிவாம் பார்த்தெரு வாசியைத்தா னதர்க்குள்வைத்து, நோக்கவேஓடாமல் நிறுத்திப்பாரு நிலையாதபிரவியரும் பூரணமுட் கொள்ளும், ஆர்க்கவேயடிவாமூ வேதாந்தத்தி னுதியென்றபொருளொருவர்க் கறியொண்ணாதே.

அறிவொணாப்பிரமாந்திர மென்றுபேரு அதினுடையநிறந்தானும் படிகவர்னம், நெறியொன்னுக் காய்த்திரியாகலின்னு நித்யநித்ய நிருபமாகும் நித்யசுத்த, பறியெண்ணைப்பரிபூரண சச்சிதானந்தபக்ரரிய நிரஞ்சன வித்துவஞ்சே, நெறியொண்ணுநிற்பாசா யதிமயாம் மெறிவநனுருடநம்பிர சோதயாதே. ௭௭

ஆராதாரதெரிசனம் காயத்திரி.

தேயென்றவிருபத்து ளாலாய்நின்ற தெளிவானகாயத்திரி தனைச்செபித்து, வாவென்றுவாசியைநீ இருத்திவைத்து மனந்தன்னைப் போறவழிபோகொட்டாமல், தேயென்றஇருத்தியே கும்பித்துக்கொண்டு சிற்சொருபகாயத்திரி தனிற்செபிக்க, பூவென்றபிலவியற்று பூரணத்திலயிப்பாய் போக்குமில்லைவரவுமில்லை பொருளுமாச்சே.

பொருளாகமேலேரித் துவாதசந்தான்போக்கோடேபதினென்றுப்பிரித்துப்பாரு, அருளானஉன்மனிவி லெட்டுசத்தி யருளானபரையொன்று பறந்நானென்று, தெருளானபதினென்றுஞ் செப்பினேன் செப்பரிதுகாரணர் தாண்டியேகானேன், கருளானந்தியேமூபிரத்தில் காட்டினார்நல்வநீயை நான்கானேனே. ௭௯

காணுதமார்க்கமெல்லாங் கானும்நேருய்க டுசாகமுனைமுகத்தில் கடிந்தால்சாறும், மனுதேலுனினுல் பிடரிக்குள்ளே வுறுதியொடு நற்சிவமாம் ருத்திரனுங்கானும், கோணுகுண்டலிகோத்தை நோக்கிக்கூர்ந்து பார்பதினென்று மொன்றுகானும், நானுதேகநடுமையம் நோக்கினால்கால் நலமானகாலாந்தான் கோடிப்பானே. ௮௰

பானுன்றாள்சொன்னபடியேவாய்க்கும் பரந்தேதாடும்வாசியொடு பழகினுக்கால், வானுளவார்த்தையால் பார்த்திட்டாக்கால் வளமாகக் காயத்திரி மோரீர்சாய்தானும், நானைநாய்க்குமே தேங்காய்தானும் நலமானயோகசித்தி பார்க்குங்காலம், கோணையறந்தினுட முடிலவப்பாரு குடியிருந்தவாசியிட முறைவைக்கேளே. ௮௧

கேளுநீமூலத்தில் குமட்டுவாகரத்தை கீழமர்த்திசிகாரத்தை போகாமல்ரேசி, நீளுநீரேசித்துப் பூரித்துப்பாரு நிர்மலமாம்குண்டலியில் நந்திகாணும், வாளுநேந்திவந்து வசனிப்பார்பார் மகத்தான சித்தியெட்டு ஞானந்தானும், நாளுநீவாசிவைத்து மந்திரமகாரத்தை நலமாகக்கண்டிட்டே நாட்டிடாயே. அஉ

நாட்டிட்டமூலத்தைத் தாண்டிப்பின்னர் நலமானகஞ்சனு பதியிற்கூட்டி, ஓட்டியேவாகாரத்தை உருத்திநோக்கி ஒளிவானசிகாரத்தால் உள்ரேசிக்க பாட்டியேபண்டானபிறவியறலாகும் பண்பாகநான்முகனைக் கண்டதாலே, மாட்டியேகஞ்சனுட பதியைத்தாண்டி மாலிருக்கும்மதியூடி மருவியில்லை. அங

மருவியேவகாரத்தை யுட்பூரித்து வசீகமாஞ்சிகாரத்தை உள்ளேரேசி, பருவியேபஞ்சநகை யெல்லாம்போக்கிப் பாலனுமாய்பதினூறுவயசுமாவார்: உருவியேமால்கடந்துருத்திரன்தன்பதியில் உணர்வானவாசியைநீ உருத்தித்தாக்கு, தருவியேசிகாரத்தை உள்ரேசிக்கச் சடந்தானுஞ் சிவப்போடி சித்தியாமே. அச

சித்தியாம்ருத்திரன்றன் பதியைத்தாண்டி தெளிவானமயேசனுட பதியில்புக்கி, அத்தியாம்வகாரத்தை அசையாமற்பூரியதுக்குள்ளேயிகாரத்தை உள்ரேசிக்கப், பத்தியாஞ்சிறுபிள்ளை தானுவார்கள் பாருடலங்கை நெல்லிக்கனிபோலாகும், முத்தியாஞ்சிவயோகம் வைத்துப்பாரு முடியாகுங்குளிகை யெல்லாஞ் சுருக்கிலாமே. அரு

சுருக்கானமயேஸ்பரத்தின் பதியைத்தாண்டி சூ என்ற சதாசிவமிடத்தேகாலையூன்றி, மருக்கானசிகாரத்தை வைத்துப்பாரு மகத்தானசித்தோடும் கௌனமாகுஞ், செருக்கானமனோன்மணி மாதாவின்பாதத் திரமானவாசிவைத்துப் படியேபார்க்க, பெருக்கானமெய்ஞ்ஞான நிராதாரந்தான் செய்யானவாசிதான் தானும்யோமே. அசு

நீயானகுருபதத்தில் நின்றாயானால் நிலையானசிவயோகவாசி ஓட்டு, தாபாணபூரணமுஞ் சகலதெரிசணமாஞ் சதமானவகராசிகாரணத்தின்மார்க்கம், வயலான மனுவைத்தான் வைத்துமங்கே மதியோடேபார்மனதில் மகத்தானசித்தி, தியானநீக்கவிடமத்துநின்று சிறந்திடுமே பூரணத்தான் சித்துமாகே. அஎ

சித்தாகப்பாய்ந்தேன்நா னண்டந்தன்னில் தெளிவானவண்டத்தில் இறஞ்சொன்னோர்நந்தி, அத்தாகஅண்டியஞ்சலித்து அடுக்காக அதுதாண்டி யிருந்ததுதானடுவுமாகி, பத்தாகநூலையென்றார் பட்டா

தாமும் பாலித்தாருபத்தை வாறவைத்து, கத்தாககமலினியைகரத்தில் கட்டிகனல்சோதியண்டம்போல் நுழைந்திட்டேனே. அஅ

நுழைந்திட்டேநிருவிகற்ப நிறையானயோகி நேரஞ்சுதனித்தனிமே கோடிசித்தர், குழைத்திட்டு தெவிட்டாதே பாத்துநின்றேன் சித்தானியுனக்கென்னாளச்சுதென்றார் குழைந்திட்டு கொடியறுத்து மாச்சுதென்றேன் றறியசளஞ்சித்தின் னம்பாரென்றார்கள் மறைத்திட்டுநுழைந்தேன் பின்னோரண்டத்தில் மகத்தானசித்தர்க்கை கூப்பினேனே. அகூ

கைகூப்பிக்கட்டியதோர் பதுமைபோலக்கையினால்தடவினேன் கைதட்டாது, ஐகூப்பிநீள்காரத் தடைந்தயோர்க ளரிபோரைகண்டு நான்ஞ்சி; வலம்வந்தேன் கைகூப்பிபரிவான அடுக்கொன்று தன்னில் பாய்ந்தேநான் முடியேரிபரிந்துபோந்தேன், செய்கூப்பி அண்டமெல்லாஞ் சோதித்தேநான் சுருக்காக மறுவண்டம் பாய்ந்திட்டேனே. கூய

பாய்ந்திட்டேனண்டத்தில் நுழைந்துபார்த்தேன், பலகோடிசித்தர்கள் வாசித்தார்கள், ஆய்ந்திட்டு அணைந்திடும் நூலாரதான் சொன்னூரையனே எனக்கேட்டே னடிவணங்கி, காய்ந்திட்டசிவனுன் தாய்கண்டு சொன்னூர் தனிஎழுலட்சத்தை கரைகண்டுபார்த்தோம், தோய்ந்திட்ட இந்நூல் பெருக்கமெத்தசுருக்காதேபோனதென்ன வெனக்கேட்டேனே. கூக

கேட்டதற்குத்தாந்தான் சித்தர்சொன்னார் கொத்தத்தைசுருக்குவதற்குச் சிவனுனுமாகா, மாட்டாதாக்குறைன்றன சாஸ்திரத்தில்மகத்துவமாஞ் சுருக்குண்டோ வென்றுகேட்டார், சூட்டிதற்குச் சித்தர்கள்தான் சொன்னமார்க்கஞ் சுருமிச்சதொகுப் பெல்லாந்தெரிந்து, பார்த்து எட்டதற்கு ளேழுலட்சமியல்புதன்னை ஏற்றகல்லு வெட்டுபோ லிசைந்திட்டாரே. கூஉ

இசைந்திட்டா ரேழுலட்சத்தியல்பை யெல்லாமெலிதா மேழாயிரமாயிசைத்துவைத்தார், பசைந்திட்ட நூலெங்கே யிருக்குதெனப் பகர்ந்தார் பாங்கானதெட்சணபாகத்தில்தானும், அசைந்திட்ட நூற்றுபதா மண்டபத்திலமைத்து வைத்தார் சித்தர்கள்தான்பாரே, கசைந்திட்டவடுதனில் கருவென்னசொல்லுங் கருத்தைகடாட்சித்துச் சொல்லென்பாரே. கூங

என்றதோர்படிக்கின்ற நூலில்தானும் ஏற்றமாய்ப்பயனெல்லாஞ் சொல்லுவோமோவென்ற கண்டதோர் நூல்தன்னில் சாரனையுங்

குருந்தான் சருக்குமேபதினைந அங்கந்தானுந். தின்றமேயெட்
டெட்டு பலசித்தோடு தியங்காமலாடலா மற்றோற்குகிட்டா, நன்று
மேதேங்காமல் தெங்குசிவயோகம்நலமானபூரணமும்மயிக்கம்பாரே

அயிக்கமேபூரணத்தில் தூங்காமல்தூங்கும, அன்பானசொரூ
பத்தை காட்டும்பாரு, அயிக்கமே நூலாரார் கையிலுண்டு அவரு
டையபேர்தன்னை சொல்லுமென்றார், கயிக்குமேவாசிக்குக் குருவு
மான காரணமாம் நந்தியவர் காட்டும்நூலே, தியக்குமேசித்தருக்குக்
கொடுத்தார் தூலை திருமூலரரைக்ததில் திடமென்பாரே. கூரு

திடமான நூல்தன்னில் செப்பினதுசொல்லாய் தியங்காதசார
ணைதான் கட்டுமார்க்கங், குடமானகோடறியோடு சிராவணந்தான்
தொடிதானபரிக்குருவுஞ் செந்தூரங்கள், தடமானலவனமொடு சத்
தும்செம்பு தனியகந்த குளிகையொடு செயநீராகும், கடமானதிருக
வமும் இளக்கூட்டந்தான் கடிதானமூலிமகா அவுஷதந்தானே. கூசு

அவுஷதமொடுவவுஷதவகை பதினேழங்க மடங்களுஞ்சொன்னா
ரெண்ணாயிரத்திலுள்ளே, எவுஷதமொடுயேழுலட்சக் கிரந்தப்போ
க்கைஇடித்துமெண்ணாயிரமா யென்பாட்டர்சொன்னார், கவுஷதமெ
ண்ணாயிரத்தைத்திரட்டித்தானுங் கதித்தஐயாயிரமாப் பின்புசென்
னார், மவுஷதமூவாயிரமும் ஆயிரம்பின்புசொன்னார் முன்னூறுமுப்
பத்துமூன்றென்றாரே கூஎ

என்றாரேசாற்றினதோர் நூலேழிற்ற னேழுலட்சங்கிரந்தத்
தின் போக்கெல்லாந்தான், கன்றாரேகரும்பான பாகுபோல்திரட்டி
கருவெல்லாங்கண்டுணர்ந்த படியேசொன்னார், தன்றாரேதந்தை காலா
ங்கிநாதர் காமுமேசகலநூல் பார்த்துத்தேர்ந்து, அண்டாரே யகண்
டம்பேர் லஞ்சகாண்டஞ் சொன்னார் ஆயிரத்தெட் டண்டமெல்லாம
லாவினேனே கூஅ

அளாவினேனாற் றறுபதாமண்டலத்தில் ஐயர்கந்திசால்திரமு
மாராய்ந்துபார்த்தேன், துளாவினேன் பாட்டருடனென்தூலை ஐயர்
துதிசெய்தேன்; சுருதியாம்வாக்கியத்தைக் கலாவினேன்காலாங்கிநூ
லைதானும் கருத்திருத்திச் சனகாதிநால்வர்நூலும், விளாவினேன்
ரிஷிசித்தர் நூலையெல்லாம் வெட்டவெளியாய்திறந்துவிசினேனே.

விசினேனேழுகாண்ட முடுக்காய்சொன்னேன் வெட்டவெளி
யாகுதற்கு நிகண்டுசொன்னேன், தூசினேன்ரூத்திரந்தான் னெழு
நூற்றுச்சொச்சஞ் சொல்லரியநிகண்டதுவும் பதினேழுநூறு, பூசி

னேன் போகத்துக் குருதிசொன்னேன், பூட்டுகின்ற லட்சியத்தின்
போக்குஞ் சொன்னேன் ஓதினேன் மந்திரத்தின் உருதிசொன்
னேன், உருதியாம் வாசியென்ற போகர்தானே. க00

தானனகாயத்தை புருதிபண்ணு தனித்தோடு வாசிவைத்து
வைத்தங்கே, பானேயெக்நேரமுந்தான் பழக்கமாகிப் பார்த்து
நேர்ந்தாக்கால் தேகம்தாக்கும், தேறுகத் தெளியாத காலத்தில்
தான் தித்தோடுமெய்யாது சித்திக்காது, வானுன வாசிவைத்து
உரைக்காதார்க்கு மருவாதுபூரணந்தான் வெளியாகாதே. க0க

வாசியோகம்.

வெளியானவாசியைத்தான் வாவமைந்து வீட்டுக்குளங்கங்கே
வைத்திட்டுத்தான், தனியாக வைத்திட்டுச் சாதித்தாக்கால் சாதித்
துவாசிபு மீசனுமொன்றாகும், வளியாக வாசியைப்போல் சித்தொ
ன்றுமில்லை மாசித்து சிவனவனும் வாசியொன்றில், ஒளியாக வாசி
யது உயிரைமீட்கும் உருதியாம் சிவயோகத்தன்மைதானே. க0உ

உண்மையாயிதைப்போல வேறுகில் சித்தி உத்தமனே மற்றொ
ன்றுமில்லையேதான், பண்மையாய்ப் பல்லாயிரங் காலமெல்லாம் பா
ர்த்தாலும் கிட்டாது பாரிலில்லை, தன்மையாய்ச் சொல்லுயர்ந்த
வாசிதானுஞ் சுருதிமுடிந்திட்டருட்சமாகும்பாரு, வண்மையாய் வாதி
சித்தரிஷிகள்யோகி வாசியைப்போல் சித்தியில்லை பரிந்துநோக்கே.

நோக்கவேசொங்கிறைல் நட்பங்கானும் நூனுக்கத்தில் வாதம்
வந்துசெய்திடாது, பார்க்கவே சோம்பிநின்றபானால் பாவந்தான்
கிடையாது பாழாஞ்சென்மம், பூர்க்கவே வாசியைத்தான் விட்டா
யானால் பிரவியாஞ் சாக்கிரத்தி லமுந்திப்போவாய், நீக்கவே வாசி
யைத்தான் கிறுத்திநோக்கு நிட்களமாய் சோதியொளி யாகுங்
காணே. க0ங

காணவே பரத்தினடி கண்ணேயாகும் காண்பதரிதுமே கண்
ணெட்டாதென்றீர், பாணவேபரத்தினடிபார்க்குமார்க்கம் பண்பட்ட
கண்ரண்டு வைச்சுமுனைமூக்கில், காணவே காலசையாமல் நோக்கிக்
கதிக்கின்றநாவிலொன்றுசேரில் வெறும்பாழாம், பாணவே மறைன்
மணித்தாய் பட்டப்பகலாவாள் பகரியாவிகோடி ஒப்புமாமே. ()

ஒப்பல்லஒப்பல்ல கதிர்துபூரணந்தான் உகமையாங்கரையில்லை
பாய்ந்திட்டாக்கால், கப்பல்லகளங்கற்ற பூரணந்தான் கரையற்று
நின்றவொளி மகாபோதந்தான், நிப்பல்லநின்றபெண் பிள்ளைகாட்ட

நிறையற்ற நிர்க்குணந்தான் மௌனமாகும், முப்பல்ல மோனமாஞ் சமாதியுற்று முனைநாசியூடி சூலமுத்தியாமே. க0சு

முத்தியாங்கானகத்தி லிருந்தாலென்ன முகையான நடுவூரில் வாழ்ந்தாலென்ன, தத்தியாந் தானமென்ன மானமென்ன சாவெ ன்னபிழைப்பென்ன சாந்தியானால், வத்தியம் வானமென்ன அண் டமென்ன வாரிதியும் பொய்யாச்சு மனஞ்செல்லாளுல், புத்தியாம் பொய்யாமோ கண்டதெல்லாம் பிறிதியுற்ற சாங்கற்றால் பொய்யெ ன்பாரே. க0எ

என்பதே கண்ணுறக் கண்டதெல்லாம் எய்யாமற் காணாதே போனதென்ன, அன்பதே ஐயர்பதம் வாசிவைத்து அடைந்தார்க் குங்காணுமது அசைவில்லாட்டால், நண்பதேகாணாது நடனந்தா னும் நலமாகப்பூணவே திகைநாதங்காணும், துன்பதே சுருதிமுடிந் திடமுஞ் சுத்தசைதன்னியமாம் போதமாமே. க0அ

போதமே நோக்கவுந்தானெளிதோ சொல்லுபுக்கியே வாசிவை த்து நிலைத்துப்பாரு, நீதமேமவுனமாய் நிலைத்தஉண்ணு நிமையான கண்ணுக்கு அடுக்கடுக்க சாதகமே முறையோடே தப்பாதேநில்லு, தப்பாமற்பார்க்கவுந்தான் செயலோநந்தி ஒக்கமே உன்செயலானூடி யொளியாகும், உருதிமுப்பாழ் வெளிதாண்டி முடிவுமட்டே. க0கூ

முடிவுமப்பா உனக்குமே லாதியொன்றில்லை மிக்கான பராபர முமில்லைகண்டாய், எடிவுமென்று ளிதுக்கொக்க பின்னொன்றுமில்லை யேகமென்பார் சாணர்களெல்லையில்லை, தூடிவுசொன்ன வழிகேளு சூட்சந்தன்னால் தூய்தான கண்டதின் மனவடிவைத்தான், படிவு பண்ணி வெட்டுள்ளாய் பகுந்தமுடிபாத்தான் பயனறிந்து சாதிக்க வல்லோர் தானே, கக0

வல்லோர்கள் பார்ப்பார்கள் வாட்டியன்தானும் வாய்க்குமோ வெல்லோர்க்கும் மெளிதாச்சோஞானம், பல்லோர்கள் மாயமாய்கை வாட்டியத்தான்பார் பாங்கான மயிர்ப்பாலம் நெறுப்பாறுந் தாண் டத், தல்லோர்கள் வாசிளையைத் தவுடுபொடியாக்கி தரிக்கின்ற வாசியைத்தான் சந்தம்பண்ணி, மல்லோர்கள்மார்க்கமாய் ஆறு தலந்தாண்டி மந்திரியாமர்க்கடக மழிந்துபோமே. ககக

மர்க்கடக ஐம்புலன்தான் மாண்டுபோகில் மாசற்ற நிற்பரை தான் சுடர்கோடியானு, கர்க்கடகங்கண்டிதூ கடந்த வெளிட்ரு கடுவெளிக்கு மடியில்லை முடியுமில்லை; உர்க்கடக ஒளிக்கு முடியில்லை காணும் வண்ணவே அடியில்லை யுன்மனந்தானுமன்னு, புர்க்கடகமனந் தானேமுகுந்துவமித்தனையும் பெரிதானவழிதாண்டிகூடிற்றுதானே

நரகசொர்க்கநி.

கூடிற்று மனந்தானே மாயத்தில்மருவி குளம்பிப்போ யலைந்து கொண்டு குறிகூடாது, வாடிற்று மனந்தானே போதத்தில் சொக்கி மாருதகருணைக்குள் வாழ்ந்தோர்சித்தர், காடிற்று மனமானுங் கரு ணையாலே கண்டிக்குவாய்க்கு மெளிதாமோ சொல்லு, மாடிற்று மா ருதகருணையானும் வாச்சுதே மெஞ்ஞானசித்திதானே. ககங

சித்தியமாருத கருணைக்குள் நின்று ஜெகச்சால வித்தைபெ ன்று தெளிந்திட்டார்கள், சித்தியா மவுனயோகத்தில்நின்று தெளிந் திட்டார் வெளிவெளிந்திட்டார் சைதன்யத்தில், சித்தியாம் பெரி யோர்க்கு மற்றொன்றுமில்லைசிகாரமவாசியது சொன்னபடிகேட்கும், சித்தியாமனவாக்குப் பெரியோர்களுக்கு சொல்லரிதாம் பிரமநிஷ் டை விசாரமாமே. ககச

பிரமவிசாரத்தைத்தான் பேசிடும்வேதாந்தம் பேசமறை நால துதான் பிரமவிசாரத்தை, பிரம்மவிசாரத்தையே பேசும் பதினெ ட்டுபுராண அறுபத்துநாலுக்கலைதானும், பிரமவிசாரத்தைப் பேசுந் தொண்ணூற்றாறும் பிரம்மவிசாரத்தையே பேணுமற்றஞானம், பிர ம்மவிசாரத்திடை போறியா மாண்பற் பேயான மாய்கைதனி லழு ந்துவாரே. ககரு

அழுந்துவார்தானென்ற ஆங்காரத்திலவ்வேரைப் பிடுங்காதார் றியமாட்டார், வருந்துவார் வாசியென்ற மவுனியோர்கள் மாசற்ற பிரம்மவிசாரத்தைக் காண்பார்கள், மழுந்துவார் பிறப்பில்லை மரண மில்லை வாசியுமே சித்தித்த மகத்தோர்க்குந்தான், எழுந்துவார் காய சித்தி யோகசித்தி யெழிலான வாதசித்தி யேத்தநாமே. ககசு

ஏத்தமாய் சித்தரவர் வாதிதன்னை இடும்பாகக்காணமல் தூஷி த்தாக்கால், கூத்தமாம் ரவிகோடி நரகில்வீழ்வார் கொடும்பசியால் வருமைபால் திகைத்தேங்குவார்கள், காத்தமாம் நரகமொடு சொர்க் கந்தானும் நரகமைபா இது ரண்டும் சொல்லக்கேளு, மாத்தமாம் மலத்திலே கிருமிச்சகிருமி மகத்தாகசெனித்ததுபோல் நரகந்தானே

தானென்ற கோபத்தால் வந்தமுறையாலே தாக்கான செனன மும் பலவுமாகும், தேனென்ற செனனமாய் செனிப்பதெல்லாம் திகைப்பான கோபமது கொடும்பாவந்தான், மானென்ற சொர்க்கத் தின்வழிதானேது மகத்தான மானிடனாகச்செனித்து, பானென்ற முன்செய்த பலாபலத்தின் குறையால் பராபரத்தே டோன்றினால் மகா சொர்க்கந்தானே. ககஅ

தானை பூரணமருத்துவம்பாரு தனிருன தீபம்போல் தான் முனைந்ததேகம், காணுனகண்டிப்பு தண்டிக்கப்படாது கத்தியதுங்டு வோடு வகைதட்டாது கோனுனமனந்தாலும் வாசியோடொன்றில், கூறுந்பூரணமுங் குறிப்பாய்த்தோன்றும் நானுனமாய்கையுங் கண்டங்கமுந்திப்போகும், நலமானநிர்மலங் கர்ப்பூரத்தீபே. ககசு

கர்ப்பூரத்தீபம்போல்தீபமாகும் கடிதானபூரணம் வாவென்றே கூவும், பர்ப்பூரம்போலொத்தவாசிதான்போகும் பலபலவாந்துன்பமொடு யாவற்றும்போகும், அர்ப்பூரக்காயமது அழியாதாகும் அதிமாயை இல்லையந்த கண்டத்தில்தான், உர்ப்பூரத்தோயவே சித்தருக்கு உறவாடல் மெத்தஉண்டு உண்மையாமே. கஉ௦

உண்மையாய்ப்பலியாது யோகந்தானும் உருதியாம் பசுவானநீசருக்கு, பண்மையாம் பாவமெங்கோபிக்குந்தான் பலியாது கொலைசெய்த பாவிக்கேர்க்கே வண்மையாய் மத்திபமாம் புத்தியானேன், மருளானகாமேசி மகத்தான் மூடன் எண்மையாய்த் தாட்சிகனு மேற்றும்பொய்யோன், இடும்பனும் அளிப்பனொடு சேரம்பந்தானே,

தானைபெண்ணைப்பார்த்தேங்கிப் பின்செல்வோன் தாக்கானகர்மவரைதப்புமாபாவி, தூனை சோகவிகாரத்தான் சோம்பன் துணையான மூத்தோரை தந்தைதாயை, ஆனைய்சங்மில்லாதே தான் வைவோன் அதிகமாம், வீணேர்ப்பானதூரன் வேனை வெறுங்கை வெகுதுஷ்டன்மூர்க்கன், வெகுபுல்லன்குருதோழிக்கும்பொய்யாமே.

ஆமேயாகாமியத்தா னடங்காக்காமன் அளம்பனுனெரி மூகத்தான் அறியபுரண்டி, நூமைதடக்கின்ற சுசியில்லாச் சண்டாளன் சிவவேடங்தெரிசிக்கில் தூஷிப்போன்தான், வாமேவு கோள் பொய்யன்லோபியீன்மகத்தானயீறுங்கன்வாதிகர்க்கன், மாயேவுமாமிஷத்தை வருந்திதின்போன் மதுவாகியிவர்களுக்கு யோகம்பொய்யே.

யோகத்தால் இவர்களுக்கு நீர்தால்பாவம் உடனேதான் நாகெய்தி உழுலுவான்பார், யாசநூலிவர்களர்ச்சிக்கலாகா அதிசயமாய்பிரம்மத்தி அணுகும்பாரு நாகறால் கர்ப்பத்தைச் சூட்டலாகா, கண்காணுதூரத்தே சயமாய்நில்லு நாகறால் ஞானத்தை விழித்தலாகா, நாட்டினால் நாகெய்து நலங்குவாரே. கஉச

நலங்கவே யாருக்குக் கொடுப்பதென்றால் நாதாந்த வேதாந்த பிரமசாரி மலங்கவே, யவதூதிகற்மிகூர்மி மகத்தான சிவ்யோகிபதி மார்க்கத்தார், துலங்கவே சுத்த சைதன்னியத்தோர் சொல்மொழி மறவாத தூய்மையாளர், கலங்கவே தர்மனுஷ்டித்தோர் சார்ந்தோர் தர்ப்புடைய மங்கையரைக் கருதார்தாமே. கஉரு

தாமென்ற தந்தைதாயைப் பூசிப்போர்கள் தமையடைந்தபேர்களையே தற்காப்போர்கள், ஏமென்றவெவ்வுயிருந் தம்முயிர்போலெண்ணி பிறங்குவோர் வரம்புதப்பி யிகழ்ந்திடாதார், வாமென்ற வாசியுடன் வாதித்தாடு மகத்தோர்கள் வாமத்தின் வழியில்நிற்பார், ஆமென்ற அப்புனுடம் வுப்புபோலவடைந்தோர்க்கு மடங்கலும் போதிக்கலாமே. கஉசா

போதித்து யோகத்தின் பொருளைக்காட்டி போனஞானத்தின்பொருளைச்சொல்லு, ஆசித்து வமர்ந்தாக்கா லதில் பிழைப்பானல்லாட்டால் பேயவனதிஷ்டயின்ன், சோதித்து நல்லவனுக்கும் கர்ப்பஞ்சூட்டு துடியானவாதத்தின் சூட்சஞ்சொல்லு காதித்துகைகாட்டு, அருளோடுபொருளுங் கைம்முறையாய்க் குளிகைபொன்று சூட்டிநீட்டே. கஉஎ

நீட்டுகின்ற வச்சையது நிரந்தரமுங்காட்டு நீங்காதபூரணத்தை யடுத்துப்பாரு, நாட்டுகின்ற பெட்டுகாலதனில் சேர்ந்து நடித்துமே கண்டத்தைநின்றுகூடி, ஆட்டுகின்ற ஆடிச்சு நிறைந்தகத்திருக்க ஆண்மையாங்கதிரோது முனைமூக்கில்நின்று, வட்டுகின்ற யோகிக்கு தன்னிடத்தே யோடுமுதிக்கின்ற ஞானிக்குமதுபதமாமே. கஉஅ

பதமான லோகத்தாரிந்த முறைகேளு பதியான அம்புவியில் முழங்குஞ்சிவன், இதமான சித்திரையில் கெடுவிதிபோடல் நிறைந்தை யோகங் கொட்டாவியேக்கத்தால், இதமான முப்பத்து யறுபத்துமாயாடும் இயலானபுரி யஷ்டமொவ்வொன்றாக, நலமாக நாளுக்குநாள் சேரணிக்காடியே நமனபதிக்கு யெய்துவாரே. கஉகூ

நாடுமிரந்தோடியே நமதுக்கெய்வார் நலமான வாசிநிரைந்துனளவாங்கில், ஆடுதிருநடனமு மம்பலமுங்காணும் ஆட்டத்தின் குறிப்புந்தான் மேலோகிமேமா, நாடுமூலாதாரந் சபைநந்தோ மெனறே நாட்டியேதலமாருமுருகிச்சுழியோம்பூட்டு, கபாலம்புகுந்து குருபதத்தில் மேவிபுகுந்த மண்டலத்திதம் தானுயிரத்தி னெட்டே.

எட்டாகக் கருமண்டல மூட்டிக்கனிழ்ந்து இதமாகக் கைகண்ட யோகங்காணும், கட்டாகக்கபாலத்தைக்கடந்து மெய்யென்று கதிர்போலேபுகையோடிதுவர்தசார்ந்ததை, உட்டாக உண்டிருந்துஅச்சலைதான்மறித்து உயரமாமுகமேடுத்த கபாலங்கல்லாம் ஊட்டாகக் கருங்கலே மிகவுமுண்டு, எல்லாந்தான்தெரிசனமேயேறுங்காணே

ஏறுமேலென்றீர்கள் மூக்கிலேதாக்க ஏறியே வாசிகொண்டு மனந்தோடுணு, வேறுமங்கென்றுன்னிநுழுருகும்பர்மீல் நுனிபோடு

பூரணந்தான் கோடிபானு, தேறிதீபச்சுடரில் திக்கெல்லாங்காணுந் தெவிட்டாதமானோகாசி சிறக்கும்காலுமீறு யுறைந்திடுயோகத்தாலே மூட்டி, உருக்கடந்த பொருள்தானும் மூலமாமே. கரு௨

மூலந்தானலான பதவெளியுமாச்சுபாரு நலமானவானந்தான் போகமாச்சு, பானந்தான்பாரு மதினல்லூராகும் பாவுமுப்பாழ் கடந்துமேபாருந் தீயைத்தானந்தா, பார்த்திடவே பரமவெளியாச்சு சாதித்துவரிடவே வெறும்பொய்யாச்சு, தேனந்தான் தோத்தரித்து சுருதிமனோன்மணியோ சுகமுற்ற பூரணத்தைகண்டிட்டேனே. ()

புரியஷ்டம்.

கண்டிட்டுசுழிமுனையில் மன்னமோட்டி கண்மூடிவிழிரெண்டும் நினைவில்நோக்க, பண்டிட்டகினைகாரம் பளிச்சென்று தோணும் பராபரமாமணித்தாயும் பரிபொன்நீப்ந்தான், அண்டிடுவெறிற லகண்ட வெளிகாட்டும் ஆண்மையாம்போதத்தி லடுத்துவிக்கும், குண்டிட்டு புரத்தினடிதன்னிற்காட்டுஞ் சுருதி மனோன்மணித்தாயும் வாவென்பாளே. கருச

வாவென்றசடமெல்லாம் பிரமன்கூறு மறைந்துநின்ற ரத்தசலமாலின்கூறு, போவென்றதிதற்குள்ளேபுரியஷ்டந்தான் போனசூட்சமென்றதேகங்கேளு, சேவென்றகாசிரமாம் சிவன்தானென்று சேர்ந்ததின்மேலாதாரம் மயேஸ்பரந்தானென்று, தாவென்ற யகாரமாம் சதாசிவன்தானென்று சார்ந்துநின்ற விந்துவதின் மேலுமாமே.

மேலான விந்துவின்மேல் நாதமொன்று மிக்கவதின்மேல் சத்தியொன்றுகேளு, மாலான விதின்மேலே சிவன்தானென்று உற்றசிவனென்னில் வாராட்டியந்தான் பாலானவதின்மேலே பரைதானென்று, பாருமந்தவெட்டல்லோ புரியட்டந்தான் மாலான விதினெட்டால் பிரப்பிரப்புமாச்சு, வாரானபுரியஷ்ட மார்க்கந்தானே. கருசு

மார்க்கந்தான்புரி யஷ்டக் கூத்தேகூத்து மகத்தான கோடிசென்மமெடுத்துஆடும், ஏர்க்கவேபுரியஷ்டத்தெழுவகை தோற்றம் எங்குமதுவிரிந்தாடப்பிரபஞ்சமாக்க, பார்க்கத்தான் புரியஷ்டபகவான் கூத்து பண்பாகவிதையறிந்து கூர்ந்துபாரு, தீர்க்கந்தான் பார்த்தறிந்த பெரியோர்தாமும் திறந்தோமே தன்னியதின்மேல் நிற்பாரே

நிற்பார்கள் பரைமேலே முப்பாழ்கேளு நீங்கியே நடுவெளிப் பாழாமதுக்குமேலே, ஒப்பார்க ளொளிபாழாய் நிற்கும்பாரு உயர்ந்துமேலதைத்தாண்டி யுரைக்கக்கேளு, விப்பாய வெளிவொளிப்

பாழ் விரைந்துபாரு மிதுமூன்றுவரை தாண்டலவன் மனத்தாய்நிற்பான், கர்ப்பான மொழியுடையாள் தமரின்வாசல் தனிப்பாந்தான் போதமது வொன்றுய்ப்பாரே.

போதமது தானென்று மதற்க்கேபேரு போரான வகண்டமென்ற விளக்கேபேரு, சேதமென்றதவன் கடுக்கவ்வளவே போதஞ்சேர்ந்தனுமில் தமக்குள்ளே சேரலாகும், ஆகமதுகண்டவர் கண்டவிதி ஆதியிலலை யந்தமில்லை யதிவப்போகா நேதமது போதமது வென்னலாகும், நேரிது மனக்குரவா நேரொட்டாதே. கரு௯

மறுபிரவியில்லாமல்.

நோதுவென்றுசொல்லி சிவயோகிதானும் கிலேத்து உன்னிப் பரையளவு, மோடிறுறுங்கானை பிரவிவந்து பெய்துமெய்தும் கருவில் கருவில் பிறந்தாலும் சிவயோகிபாவான், பாரான பிரையளவும் புரியஷ்டமாச்சு பண்பானவரைகடந்து வெளிப்பாழுற்றால், ஆறுன வெளிப்பாழை யண்டமென்று அர்ச்சித்துப் பார்த்தாக்கால் பிறக்கொட்டாதே. கசo

எதென்று பிறக்காம லதற்குள்ளேநின்று இன்னமொருவரை யேறி யிது[illegible]வனென்பான், வாதென்று அதற்குள்ளே மயங்கியேங்கி மற்றுமெ[illegible]வரையேறி யிதுதானென்பான், தீதென்று மூன்றுவரை தீர்ந்தயேறி சிரந்துநின்று உம்மினலம யிதுதானென்பான், பாதென்று ரவிகோடி வன்னிகோடி பரிவானமதிகோடி பரிந்துபாரே. ()

பறிந்துபார் முதற்பாழில் பூதபூதம் பரியாகசிந்தித்தால் வாதியாவான், எரிந்துபாரண்டன்பாழடுத்திட்டாக்கா லெட்டெட்டு மறுபத்து நாலாஞ்சித்தன், முரிந்துபார் மூனன்பாழ்புக்கினக்கால் மூச்சானவாசியது பிரந்ததானம், கரிந்துபார் நால்பரிஞ்ச போகுமிடம் கண்டால் நமனடுங்கிப் போனவிடம் காட்டிடாயே. கச௨

காட்டியேகிராதாரந்தன்னில்சேக்கி நலமாகக் குழைந்துள்ளோ புகுந்தாயானால், தாட்டியே தானேற நாமம்போச்சு சாஸ்திரத்தானிருப்ந்த பொருளும்போச்சு, சூட்டியே சுழுத்தியைப்போலுறக்கமாச்சு தூங்குவார்மாருபோ லொன்றுங்காணார், தாட்டியே சடம்போன சுழுத்தியினில் புகுந்தால் தனித்தசிவன் போலாவாய் நீயுங்காணே. கச௩

காணவேபாடினதோர் கூத்தைப்பார்த்து கருத்துரைத்தபின்புதான் வாதம்பாரு, பாணவே பாதரவா நோக்கிப்பாரு பாததாலாடியதோர் கூத்துகோணும், காணவே வாசியுட நட்பைக்கண்டால்

கடனமாங்கூத்ததுவும் கண்முன்காணும், தாணவே நடனத்தின் கூத்துகண்டால் நடித்தேந்தார் சரவும் பொய்யாய்ப்போமே. ௧௪௪

போமென்று சொன்ன ஆராதாரத்தில் போக்கான களத்தில் நிற்கும் அட்சரந்தான், ஆமென்றுசேர ஐம்பதட்சரமே யாச்சு அப்பனே ஒன்றெங்கே காணேங்காணேம், மாமென்று ஆசானை யடுத்துக்கேளு அதுவறிந்து சொன்னாக்கால் குருவேயாகும். ௧௪௫

நாமென்றே போகிறதுவருகிறதாண்டாம் நலமான ஓரெழுத்து எங்கேயென்றால், கோமென்ற குருபதத்திலயிக்கியமாகக் கூடியேமருவிநின்று அரியென்றாகி, வாமென்றவாசியினால் சிகாரமாகி வாசியோடொன்றியே சிங்கென்றாச்சு, தேமென்ற ஓரெழுத்தால் வாசியாச்சு சலனச்சு சடமாச்சு அண்டமாச்சே. ௧௪௬

ஆச்சென்ற ஓரெழுத்தால் கோபமாச்சு அரகரா உற்பனமு மொசிங்கினமுமாச்சு, ஒச்சென்ற வெழுத்தாலே யொளியுமாச்சு உள்ளடங்கச்சோதியைப்போல்நந்திரந்தி, தேச்சென்ற வெழுத்தடக்கில் சேர்கிறானுர் தேகமுமோ விளக்கொளியாஞ் சிந்தையில்லை, தாச்சென்ற சந்திரனுஞ்சூரியனு மொன்றாத் தயங்காதே சுழிமுனையில் பேணிக்கூடே. ௧௪௭

கூடுவது முப்பாழுமூன்றுவீதி குறிப்பாக முனையுமணி கூடிச்சேர்க்கும், நாடவே நாலுக்குளடங்கும்பாரு நலமாக வணிபமுவாக்காணும் வடவேதளத்தோடு யெழுத்துபாரு, வறினல் முப்பாழுங்கடந்துபோகும் பாடவேபராபரத்தில் மனோன்மணியாந்தாயும், பரிவான வமுர்தமொடு பாலிப்பாளே. ௧௪௮

பாலிப்பாலதுகடந்தால் நிராகாரந்தான் பார்த்துமே தெளிந்தபின்பு, பரத்தேயேகில் போஷிப்பாள் தெளிவான போதம் போதம் போக்கோடே யென்குருவும் மதற்க்குள்ளேசென்றார், வறிப்பாழிதுகடந்தேறிப் போனேன், விலைப்பாறியிதுகடந்து அந்தத்தேரில் சொலிப்பான் சிலம்பொலியில் புக்கினேன்யான் சுகமெல்லாங் காலாங்கியையர்க்காச்சே. ௧௪௯

ஐயரென்ற காலாங்கிநாயர் தானறியாத சிறியோர்க்கு அறிவுதந்தார், உயிரென்ற உடல்பொருளாவியுந்தான்மூன்றும் உலகத்தார் தொண்டவர்க்குப் பலந்தானென்றேன், செய்யரென்ற சிலம்பொலிக்குள்வரும்வந்தார் சிரசுவைத்து அவர்பதத்தில் சரணஞ்செய்தேன், எய்யரென்று யெனையாண்டு ஞானங்காட்டி யெளிமையாஞ் சஞ்சலத்தை யோட்டினாரே. ௧௫௰

கப்பூரணத்தினங்காட்டி, தெஞ்சலத்தில் சித்தரெல்லாம் பணியக்காட்டி தேசிகராமென்குருவுமண்டத்தெய்தில், தஞ்சலித்துக்கண்களித்தேவுன்கருணைக்கூர்ந்தேன் கருணைதந்தா யென்றுரைத்து கடாட்சித்தாரே. ௱௫௧

ஆரேபம்புலனறுத்தால் மனமொன்றாச்சு அறிகமனவாய்வு வெளிப் பூசித்தோங்கும், போரென்றவாயுமேல் மனதுயேறி பொசிகடந்து நெறிகடந்துபோக்குந்தாண்டி, கூரென்றவாரொடுக்குளப்பதமுந்தாண்டி கொடிதானமுப்பாழின் போக்குந்தாண்டி, மாரென்றுமணித்தாரைச் சரணம்பண்ணி வைத்துப்பார்க்காலுக்குள் மருவிப்பாரே.

மனப்பெருமை-மவுனயோகம்.

மருவியேமுந்திமுந்திமூலமுந்தான் வாசிகொண்டு பாய்ச்சியதில் மாட்டிப்பாரு; உருவியேகுறியின்மேல் கொண்டாயானால் உற்பானகாலைவிட்டாரெங்குமில்லை, அருவியேமுன்பின்னு மேழுமேலும் அழலென்னதழலென்ன மதிதானென்ன, கருவியேகனங்கொள்ளாக்காட்சியாகுஞ் கனங்கொள்ளாப்போதத்தைக் கண்டிடாயே. ௱௫௨

கண்டிட்டமனத்தாலே தவமுமாச்சு கவர்ந்ததுவுமுயிரதுவுமனமேயாச்சு, மண்டிட்டவாயுமேல் மனமுமாச்சு மகத்தானசஞ்சலத்தால் மனம்பேயாச்சு, அண்டிட்டதீபம்போல் மனமேசென்று அகண்டத்திற் சேர்ந்ததென்றாலது தான்போதம், மண்டிட்டமனம்விட்டால்ஞானம்போச்சு வாசியைத்தானழுவவிட்டால் யோகம்போச்சே

போகத்தைவிடுகாதே மவுனமார்க்கம் உற்பனமாய்ப்புத்தியுள்ளாவென்றுசொல்லிக், காகத்தைகாலாங்கிநாயனார்தாமும் கடாட்சித்து முன்னேதான்பிராணாயாமம், மோகத்தைமுறித்தபின்புமொழிந்தசொற்கேளு முந்தினதோர்மூலத்தி லகாரமீசன், காகத்தை உகாரமதுசத்தியாக்க தனித்திரண்டுக்கூடுவது மவுனமாமே. ௱௫௩

மவுனமாமூலத்தேமூர்த்திமூர்த்தி மருவினால் பனிச்சென்று விசிதங்காணும், சிவனமாலிக்கமது சக்தியாக கோரகவெட்டிதழும்விரிந்துகாணும்; உவனமாமகத்தைவிட்டுச் சுழிமுனையினூடே ஓங்காரகோ அரகதத்தில் மவுனமெட்டு, சவனமாமகைசந்துசித்த மவுனத்தாலே சிரசடையசைந்தாட நடனங்காணே.

காணப்பாமேலேறி யக்கினியினுள்ளே கருத்தாரீ மவுனத்தைத் தாக்கினாக்கால், நீணப்பா சதாசிவன்றான் நிர்த்தஞ்செய்வார் நிலையாசிவகாமி யிருந்துபார்ப்பாள், ஆணப்பாயவனிடத்தில் கவர்ந்துசித்

தம் அனுநிலம்பலத்தி னடையலாகும், மூணப்பா வதைவிட்டுஅறி வின்மூல முதிர்ந்தேறவாசியுட் முறைமைகேளே. ௱௫௭

முறைமையாய் நடுவுக்குள்மவுனமூன்றி முதிர்ந்துமனந்தேறவிட்டுத்திறமாய்நில்லு, திறமையாயறியவென்று லெழில்சேர்மைந்தா தேறுவதுந்தவறுவதுமன துக்குள்பரு அருமையயறிவினுட மூலந்தண்டால் அசடில்லாகர்பூரதேகமாச்சு, செருமையா யாலயத்துச் சிவன்றுன்வத்து திரட்டியன்னங் கெடுக்கையிலேயுண்ணலாமோ.

உண்ணலாமென்றுநித்த மூலத்துள்ளே உறுதியாயொவ்வொன் றுயுரைத்துக்காணும், எண்ணலாம்மினத்தோடேவரிசையோடேயே மாறலில்லாமலெத்தியாடு, கண்ணலாமட்சரத்தில் கருத்தைதவைத்துப்பாரு கருநிநின்றமந்திரத்தைச் சேர்த்துவுன்னு, பொன்னலாம் புலன்றன்னை யவரவர்களிருக்கும் போரானவீட்டில்வைத்துப் பூட்டிப்போடே.

பூட்டிட்டு காலாகவெளியுனுள்ளே புகழ்நின்ற சேதியைப்பார் பொருளேதோன்றுங், கூட்டிட்டுஒவ்வொன்றுய்க்கடிந்துகூடுங்கொள் கியதோர்மூன்றுந்தானரைதானுள்ளே, மாட்டிடமேற்கண்ணில்மணித்தாயப்பாமருவிநின்றகொலுக்காணகண்ணுண்டோசொல், மீட்டிடு மேலானபத்திதானஞ்சென்றால் வேதாந்தமுடிவான வெளியுமாச்சே.

ஆசென்றவெளியென்று விருட்டுவெளியல்ல ஆதிபாம் உன்மனைத்தாய்விளக்காய்நின்றால், ஒச்சென்றவொளியென்று லொளியுமல்ல ஒகோகோயிருவர்தானென்றில்நின்றூர், காச்சென்றகிராகாரங் காணுங்காணுங் கண்டேனே மண்சூரிகலந்துபோகும், வாச்சென்றவிளக்கொளியில்விட்டில்வீழ்ந்து மாண்டிடில்போல் மனஞ்சென்று மருவுந்தானே.

மருவினால் முத்திமுத்திமைந்தாகேளு மற்றதெல்லாமுத்தியல்லா மருவுமார்க்கம், புருவினால்மனஞ்செயித்தால் யோக்குமில்லை பூணாட்டால்பேய்க்கூத்தாம்பொல்லாமாய்கை, உருவினால்யோகத்துக்கிதுவே மார்க்கம் உண்மையாய்ப்பார்த்தபடி யுறுதிசொன்னேன் இருவினைவிந்தமுறையோத்துவாசி பேருட்டால் போகமெல்லா மிழக்குந்தானே.

தானானநாதவொளிநின்றுவோங்கா சமர்த்தானபூரணத்தேதளர்த்துநோக்கி, காரணமனமிரதநிராகாரத்தை வாய்திறந்துசொல்லுதற்குநாமமேது, பாரனநிர்க்குணமோ காணேன்காணேன் பாங்கானக்கரையில்லை பதிபோகாணேன், ஊனூனமூலத்தை நின்றுபேறி ஓட்டினேனுற்பனத்தைக்கண்டிலேனே. ௱௬௩

உற்பனமாம் பூரணத்தில்கரைபோகானே னுயர்ந்துநின்றசனகாதிரால்வர்காணு, நிற்பனமாமூலகுருநாதனுங்காணூர் நிலைமையாஞ்சர்ரமுதலாய் சித்தர்காணூர், நிற்பனமாம் நிட்களத்தின் கரையேசொல்ல நிலைபூரணவேதாந்தம் விளம்பக்காணேன், அற்பனம்மனமோடி யண்டிற்றுனல் ஆலித்தேலயித்துநின்றுவமூர்தலாமே. ௱௬௪

லயித்துநின்று வமூர்ந்துவது வெவ்வாறென்னிலன்னமிஞ்சவல்துவுண்ட ஆண்மைபோல, சுகித்துநின்றுசொக்குவதுவெவ்வாறென்னில்சோதியாமமுர்தமுண்டதாய்மைபோல, குவித்துநின்றழுந்துவதுவெவ்வாறென்னில் கோரக்கர்கற்பமிஞ்சங்கூர்மைபோல,இனித்துநின்றிம்மூன்று மொட்புமல்ல எத்தமாமனந்த போதைதானே. ()

தானெங்கே பார்ப்பதென்றால் மூலமாகுந் தருகுரும்பமிலேச்சருக்குங்காணுஞ்சோதி, ஆனங்கே யாதாரத்தளமுங்காணும் ஆட்டானமுப்பாழுங்கடந்துபோகுங், கோனெங்கே யமர்வாசல் குள்ளேபுக்கில் கொடிமதிகோடிரவியென்னுனன்னது, பூணங்கே பூரணத்தின் கரைபோகானேம் பூந்துடனே காந்தயம்போல் பொருந்தும்பாரே. ௱௬௬

பொருந்துவது வெவ்வாறுயென்றபேசில்பெருந்தீபமுடைதிரிபோல்மெய்யுமாகும், வருந்துவது வருணசலம் ரவியுண்டாப்போல் மகரவஞ்சயர்மமுண்டபடிகம்போல, தருந்துவது சலத்தடங்குன்குமுளிபோலச் சேத்தமவண்கூப்பிட்டுக்கேட்டாப்போல, ஒருந்துவது மொடுங்குவதுமிதுவோமார்க்கம் உத்தமனே மதத்தோடு உன்னுவுன்னே. ௱௬௭

உன்னுதன்மைஞானத்துக்காதாரமாச்சு உண்மையாஞ் சாந்தமல்லோபோகச்சார்வு, மன்னுவண்மை விவேகமென்றவர்ழ்வுமாச்சு வாய்திறக்காமவுனமென்றே மனதுக்கின்பம், நன்னுவுண்மை ஞானத்துக்கோடும்வீதி நலிவில்லாத்திடமல்லோ மகத்தாம்வீரம், புன்னுவுண்மைபூரணமாம் பொறியைத்தள்ளு போக்கோடே மவுனத்தில் பூட்டிநில்லே. ௱௬௮

நில்லாமல் மடவார்பால்மாயத்தூடில் நிருத்தலையாங்கொள்ளிமையத்தெரும்புபோல்வாய், கல்லாமல்காமுகனுப்த திரிந்திடாதே கடிதானபாழைதொடர்ந்தானுல், வல்லாமல்விழிகண்டுவலையிற்சிக்கி மற்றதுமேசமாதிவிட்டுக்கழண்டாயானுல், அல்லாமலொன்றுமில்லை நீயுங்கேட்டால் பதிஷ்டமுனக்கில்லையென்று அறிந்துக்கொள்ளே.

கொன்னென்ற போகமார்பார்த்தாரென்றால்குணமானகுடாலையென்றபிணக்தான், வன்னென்ற மூடர்பின்னை கயாலமூர்த்திவண்மையாயவருக்குபதேசித்தார், புன்னென்றவாசியெல்லாம்போகொட்

டாமற்போக்கோடே குண்டலியிற் கருத்தைபூட்டி, வெள்ளென்ற வயசெல்லாம் விருத்தியாக்கி விளங்கியேயரசருக்கு வருள்செய்வாளே. ௱௭௰

செய்தவளைபெண்ணென்று அறியான்மன்னன் செகத்துவசன்மவளாலேபேர்ந்தார்ஞானம், பைதவளப்பதினறு யுககற்பந்தான் பாத்தோடேயொன்ருகப்பிரிந்துபோனல், தொய்யவளத் துவாபரமாம் யுகத்தில்தானுஞ் சேர்ந்துமேயிருவருந்தான்கலந்துபோனர், கைதவளப்போச்சியவளுதவும் பெண்தாய் கற்புடையபெண்ணுணலணையநன்றே. ௱௭௧

அணையவேபெண்ணவர்க்கு வந்ததேது அதிகமாம் நால்யுகத்திற் செய்தவப்பயன்ருன், பிணையவேபெண்ணுனருப்மாச்சுபேதித்தகுருவாச்சுபெண்டீராச்சு, மணையவேபதக்கமுத்தாரப்பெண் தன்னோடேபரகியே மூலமாமுறுதியோகம், கணையவேரபெண்ணைவிட்டாலாகாதென்னிக் கனவாலேகாயப்பெண்கலைவானப்போ. ௱௭௨

கலந்துமே விண்ணுன துரவியென்ருர் காமமாம்பெண்ணைவிட்டு நீங்குநீங்கு, அலந்துமேகாலாங்கி யையர்தாமும் அடித்துமே பெண்ணுசைதள்ளிவிட்டார், புலந்துமேபிள்ளைகளை வேறேவேருய் போவெங்குதிரியுமென்று விடையுமீந்தார், கலந்துமேகருவூரார் தெற்கேசென்று கடியரிஷிகையில்சாபம் கொண்டிட்டாரே. ௱௭௩

கொண்டிட்டபின்புதான் போதுமப்பாவென்று கொடிதானகாந்திமதிக்குள்ளே செனருல், என்றுயெனையாண்ட காலாங்கிநாதர் ஏகவெளியம்பலத்தேயேகினருர், பண்பொரபாலுல்கடாக்ஷத்தால் யான்பாய்ந்துமே விண்ணேறியோங்கி வந்தேன், மண்டுமெனித்தாபோடுபழக்கமாகி மனமூணித்திரும்பிவந்தேன் மக்கள்பாரே. ( )

பசண்டர்யோகம்.

வந்தேறி நெஞ்சினுள்ளேயிணைவையோடிவளர்ந்தபனிபுகைபோலேயிமைத்துவோடும், பந்தேறிநிலைவையுன்னிப்பற்றிப்பாரு பரிந்துமேற்கொண்டாலுன்னிப்பாரு, மந்தேறிமதோசரத்தை நின்றுபாரு மருவவேயிதற்குள்ளேகாலைக்கூட்டு, புந்தேறிச்செய்தவாரொன்ருல் கேளு புசண்டர்செய்தார் சதாசித்தம்பூட்டியாடே. ௱௭௫

ஆடவேயவர்செய்தவகையே தென்னிலய்யமாக்கும் பகர்தானறுபத்துநாலு, பூட்டவேபூரகந்தான்முப்பத்திரண்டு புலகையானரே சகந்தான்பதினறாகும், ஆடவேயவரிருந்தபெற்ருர் பேருவழகானகற்பகமாத்தின்மேலே, காடவேகாகமெவவுருவைக்கொண்டு கண்டிருந்தார் கோடியுகங்கரைகாணேனே. ௱௭௬

கரைகாணு கோடிபிர்மாகண்டாரையா கரையற்றவிஷ்ணுமயங் கோடிகண்டார், தரைகாணுச்சங்காரக்கோடிகண்டார் நாக்கோடேமயேஸ்பாத்தைத்தாண்டிநின்று, துரைகாணுச் சதாசிவன்தானுடுங்கிச்சத்தி துலையாதவாதமுடன் விந்துவற்று, திரைகாணுசிவன்சென்றுசிற்பரையிற்சேர்ந்து தெளிகடந்தபூரணத்தில்சொக்கினரே.

சொக்கியே புசண்டருமேயவனைத் தொட்டு சுழுத்தியென்றநினைத்திரன்ருனின்ருர், பக்கியிந்திரஜாலவித்தை போட்டாளாகில் பரிந்துமே சுணப்பொழுதிற்பணியும்வந்து, நீக்கிநிஜமெனவிரித்தாள் மீடாரத்தை நிமிஷத்திலண்டமெல்லா மாய்ந்துபோச்சு, சக்கியதைவேணுமென்ருல் துடைக்கவல்லாள் சுருதிக்குவித்தானமுத்திரையே. ௱௭௮

முத்திரையிலேநின்றுவந்த கண்டமூர்த்தி முன்போலேகற்பகமேயாவாரென்ருர், பத்தியிலேயதுமேலே கூடாரமென்ருர் பார்க்கையிலே கூட்டோடேவிருட்சமாச்சு, சித்தியிலேநின்றுரைத்தசித்தைப்போல நிலவரமாகக் கூட்டுக்கு ளமர்ந்துநின்ருர், சத்தியிலேயிற்கிறதோர்பூவைப்போலகண்டத்தேநின்றுரைத்துக் கருதினரே. ௱௭௯

உரைத்துமேபுசண்டருடபிறப்பைக்கேளுடகர்தமது நடனங்கள்களிக்கும்போது, பரைந்துமே பரிசிமுதற்சோமனையுந்தரித்துப் பராபரமும்பார்வதியும் பார்த்தாரத்தை, கிரைத்துமேசிவகளைவைகாமம்போல சேர்த்தணைய யன்னையிகே கிறைகொர்ப்பமாச்சு, இரைத்துமேயிருவந்து நின்றுபிள்ளை யீசனுடகளையாலேபுசண்டராச்சே. ௱௮௰

ஆச்சென்றவிருபது பேர்காமத்தாலே யனேகம் பிறந்துமேயிருந்துபோனர், போச்சென்று அவர்பிடித்தார் பிராணயோகம் போனசிலகளை மூர்க்கத்தாலே, பேச்சென்றவானவம்பிறந்தால் பார்மேற் பேறுபெறவயர்போலே யாருக்காகும், மூச்சென்றமுந்தி மூர்த்தி மூலயோகம் ஒளிவுகண்டமட்டுமேநெஞ்சிற்பாரே. ௱௮௧

பாரென்றநெஞ்சில்நிற்கும்நமூலந்தான் பரிநேரப்பார்த்துமேபழக்கமாக்கி, பூரென்றுவந்துமென்ருர் புசண்டமூர்த்தி பொருநெருப்புபஞ்சுபட்டார் போலேயாகும், போரென்றபாத்தேறுபோகரையப்பாம் பின்குஞ்சுசிற கொடிந்துகாறும் போனல், வரென்றவினத்தோடேகூடாதாய் போலிணமையிலே மூலத்தைக்கூடிடாயே.

கூடாட்டாலரிதரிதுபிராணனென்ருர் கூறியதோர் சொன்னமொழிகேட்டுப்போக்கு ஆடாட்டாலடியற்ற மாம் போலியானுமவர்பதத்தில்வீழ்ந்தெழுந்தேனுண்மையாக, நாடாட்டாலேயன்று

போகமூர்த்திநம்போலே வாழ்ந்திரென்றுயெடுத்தாரய்யர், மூடாட்டால் சொன்னதொருமூலமாதி முதிர்ந்துநின்ற பிராணனைத்தானறிந்திடாயே. ௱௮௫

அறிந்திட்டவையெங்கேயிருப்பதென்றால் அதிகமாமேருவுக்குத்தெற்கேயாகும், முறிந்திட்டவாதமுண்டு ஞானமுண்டு மூர்க்கமாம் யோகமுண்டுசித்தரெல்லாமுண்டு, பிறந்திட்டபிராணனைத்தானரியப்பண்ணி பூரணர்தான் லயிக்கின்றபோகங்காட்டி, உருந்திட்டமாவாசனுணர்வுகாட்டி யுபதேசத்துண்மைதானுரைத்திட்டாரே.

உரைத்திட்டுமழிக்கிறதும் படைக்கிறதுஞ்செய்தா உரையானசிவயோக வாண்மையாலே, வரைத்திட்டுவனுப்பியே விடைகொடுத்துமாசற்றமூர்த்தியே போய்வாவென்றார், தரைத்திட்டு வையருமே சாலைக்குப் போனார் சாங்கமாய்பிள்ளைகட்குத் தன்மைசொலலி, புரைத்திட்டுப்பிராணனைத்தானறியுங்களென்று, போதித்தேன்பிள்ளைகட்குப் புத்திதானே. ௱௮௬

தானானவண்டெழுத்தை பூட்டியேறச் சதிரானசிவயோகம்மையிற்சிக்கும், ஆனாவிசுத்தியிலேநின்றுகொண்டு அப்பனேகிளைவாலே மூலம்பாரு, கூனனசுழிமுனையிற்குழலாய்க்காணும்! குறிப்பாகவாசிவைத்துக்காலையாட்டு, பானுபதிசென்றுசத்திகாந்தி பண்பானமதுவையுண்டுபரிந்துபாரே. ௱௮௭

பரிந்துநின்று கண்டத்தைப் புருவமையம்பாரு பண்பானசுடர்போலேபகுந்துகாணும், குரிந்துநின்று குருபதத்தை துவாதசத்தைப்பாரு கூர்மையாய்ப்பதினொன்றுங் கடந்துதோன்றும், கரிந்துநின்ற கண்டத்தில் காகத்தைப்பாரு கலங்காமல்பிராணனுமே நிலைத்துக்காணும், அரிந்துநின்றவனுகதத்தைதமாலோடுபிரமன் அடுத்துப்பார் வெட்டவெளியல்லலாமே. ௱௮௮

அல்லலாந்தேகத்தையறியவென்றால் அடுத்தேறியுன்மனையில்நின்றுபாரு, கல்லலாஞ்சிம்மோக்கக்கண்டிப்பற்று கையினால் பிடித்தவிடமொன்றுமில்லை, வல்லலாம்லெட்சியங்கள் வழியாச்சானால்வாருதுவித்திரையும் பசியுங்கேளு, புல்லலாம்பிரசத்தங் கேளாப்பக்கம்பிறந்திருந்து லெட்சியத்தைப்பூட்டிமூட்டே. ௱௮௯

பூட்டையிலே பிரசத்தங்கேட்டுதானால் புலங்களது மூவகைமாய்முறித்துப்போகும், மாட்டையிலேமனதுசற்றே நழுவிற்றானால் மடையனுக்கடித்தவெள்ளனுாம்பாய்ப்போவாய், தூட்டையிலே மனமலைக்குஞ்சூடொட்டாது சோதனையாங் குறிகளெல்லாஞ்கழற்றிப்போடுங்காட்டையிலே கைநெல்லிக்கனிபோலாகுங் கனமானவாசிவைத்துக்கருத்தைதவூணே. ௱௯௰

வண்ணிப்போங்கப்பனுக்குநங்கூரம்போட்டானுறிநின்றவாசியைநீபுரைத்துக்கட்டி, ஆணிப்போமசையாமல்மனத்தைமாட்டி யடியோடேயடுக்காறுதளத்திலோட்டி, காணிப்போம் புலன்றன்னை நாட்டிநாட்டி நரிபரிக்குக்கடிவாளம் பூட்டிக்கட்டி, மூணிப்போமுளையடித்துக்குருபதத்தில் பிடிக்கமுனிர்தநிராகாரத்தில் மூட்டியோடே. ௱௯௧

ஓட்டியேமூலத்தால் முத்திபெற்றார் உத்தமனேபாட்டனென்றமூலராயர், நாட்டியேநாத்தியல்லோ வுபதேசித்தார் நலமானமூலத்தில் நத்திநாத்தி, ஏட்டியேமூலத்தால் முத்திபெற்றார் ஏத்தமாம்பாட்டரென்றவியுட்டுபேரும், முட்டியேயிதுகடந்தமூலம் மூலமூலமென்றுமூச்சுவிட்டுப்பேசொண்ணாதே. ௱௯௨

பேசொண்ணாமூலத்தேயெல்லாந்தோன்றும் பொருளாகவிரித்துநின்றுபிரபஞ்சமாகிப், பேசொண்ணாப்போகமெல்லா மனுபோகித்துப்பெரிதானமூலத்தேவர்துசேரும், பேசொண்ணாக்கேசரத்தேயுர்ப்பனமும்பயமும்போக்கென்றுவாத்தொன்று ரண்டுஞ்சொல்வேன், பேசொண்ணா வஈரமது வுற்பனத்தைப்பண்ணும் பிரித்துசொன்னமுதாரத்தாலயமுமானே. ௱௯௩

வயமானநிஷ்களமா மகாரமொன்றில் நந்தியென்பாரதின்பேருயதுவேபோகம், சயமானவோங்கார மதிலேநின்று ஓராறுமறியுயர்ந்து தாழ்ந்துகாணும், நியமானபனிரண்டாய் நின்றுஆடி நிலைத்துநின்றபெட்டினுடகளைபயாங்கி, மயமானகாமப்பா விரைத்திரைத்துமாண்டுபோங்கள்ளருடன் மருவிடாதே. ௱௯௪

மருவதுதானதையென்றால் மூலத்தியை மாட்டினால் வாசினையும் கைவிட்டேகுங், சருவதுவும்பேச்சால்கருதிடாதே காமப்பேய்பிடித்ததுபோக்கேயூனு, வருவதுதான்மொத்து உள்ளேபார்த்தாலும்மகள்ளரை வருந்தானேடிப்போவார், முருவதுதான் முன்பின்னையென்றுபானால் மூலத்தில்காலனும் காலனில்லைதானே. ௱௯௫

தானனாலனுண்டென் றுலகோர்சொல்வார் தனிக்காலன்வேறில்லை மூலன்காலன், ஆனவாலமுண்டானஞ்சேசெய்தா ரதைக்கண்டுபதஞ்சலியு மன்புகூர்ந்தார், கோனானபிரபஞ்சத்திற் றில்லைக்குள்ளேகூப்பிட்டு ஆட்டுவித்துக்கூத்துகண்டார், ஆனகன்னியன்றுாலங்காட்டி லாட்டுவித்தான் திருநடனஞ்சிவனைத்தானே. ௱௯௬

சிவசத்திவுந்தியிலே தானுய்நின்று சேர்ந்துநின்ற பீடபாகத்துத் துரியவீடு, அவசத்தவபானமது நின்றுகொண்டு அதிகமலஞ்சலங்கருந்துயருந்தல்கேட்கும், தவசத்தமானனதிற்கூடிக்கொண்டு சாப்பிட்ட பதார்த்தமெல்லாஞ் சமனுய்ச்செய்யும், துவத்தநெஞ்சானகழுத்தியுள்ளே துலங்கியதோரெனவாசத்தியீசன்றானே. ௱௯௬

ஈசனென்றபீடத்துள்ளேயிதனைக்கேளு யீராறுவதிலுள்ளேகாவலாச்சு, தாச்சென்றபதினொருவர் கருவிகூட்டந்தனித்துநின்ற பிராணனங்கேநிற்கும்பாரு, கோச்சென்றுங் கொலுவிருந்தார்யத்தியீசன் கொள்கின்றசொற்பனத்தின்வீட்டைக்கேளு, பாச்சென்றபாத்தினிடவடிவுமாச்சு பாங்கானவுதானனங்கே பாரித்தாளே. ௱௯௭

பாரித்துப்பதினாறுகருவிகூட்டம் பண்பாகக்கொலுவிருந்தார்பரமன்சத்தி, விரித்துயவ்விடத்தேநின்றவராணர் விராடன்மதி லுறைந்தால்முன்பி னிரண்டுங்காலும், எரித்துவெட்டினிடகனைவாங்கிபிடிகூரைவிட்டுவிடமேந்திப்பாரு, பூரித்துகடங்வெள்ளப் புருமையத்தே பேரானசாக்கிரமாந்தலமிதாச்சே. ௱௯௮

ஆச்சென்றுபதினாலுகருவிகூட்டம் மதிநின்றார் சதாசிவனுமணித்தாயாரும், வேச்சென்றவியானனங்கேவிரைந்துநின்றான் மேலானகொலுவாச்சுபிரபஞ்சமாச்சு, தேச்சென்றகவியெங்கே தொண்ணூற்றாறு சுபம்பாகல்தினுடைய தொழிலைச்செய்யு, மாச்சென்றமறந்ததெல்லாந்தோற்றமாகு மனங்குவிந்து பூரணத்தின்கொலுவிதாமே.

தாமென்றகொலுக்கண்டு கருவிகூட்டந்தனித்தங்கே யிந்திரியக்கூத்துகண்டு, மாவென்றமாமாயைபெண்ணுசை மகத்தானபடுகுழியில் மாய்ந்துகாண்பார், ஆமென்றவடிவெடுத்து வாங்காரங்கூட்டியழும்பானமயக்கத்தானகமேலாக்கி, பாமென்றபாவத்தைத்தலைமேற்கொண்டு பாங்கானவாசனையிற் புகுருவாரே. ௨௦௦

புகுருவார் நரகத்தில் மலங்கண்டு புகுந்துமேதியொளியிற் கூட்டிக்கூட்டி, கருகுவார்களிருந்த பானுவீட்டில் கலங்காமல்கலந்து அந்தவொளியுங்கண்டு, தருறவேசந்திரனார்விந்துவீட்டில் தாமதமாய்ப்பித்தனைமேவப்பண்ணி, அருறலேயாரணசோலைபோலஅழுந்தவேயுடல்குளிர்ந்து புளகமாமே. ௨௦௧

ஆமென்றசாம்பவிமுன்திரையைக்காட்டி லவங்கோணக்குருபதத்திற்புகழைக்கண்டு, நாமென்றநாதவிந்தாயீசன்சத்தி நற்கமலமாயிரத்தெட்டிதழின்மையம், தாமென்ற ரவிகோடிமதிநான்கோடி சாந்

துநின்றமூலத்திற் சதமாங்கோடி, வேமென்ற யவ்வொளிக்கு நின்றுமேலே யிருக்கிறதே தேவியென்றபிரமன்தானே. ௨௦௨

பிரமமாம்பிரமமென்பார் போதமென்பார் பிரகாசசுத்தவெளிசாரமென்பார், நிறமமாம்வேறொன்றிலாத நிற்குணந்தான் நிர்மலமாங்கடந்துநின்றவேதாந்தமென்பார், விபரமாம்பிரபஞ்சமெல்லாம் விளைந்ததென்பார் வெளிபாகநின்மயமாய்நிறைந்ததென்பார், வர்மமாங்கடந்தவழி வெளிதானென்பார் வாய்பேச்சேயல்லாமல் வரைகாணாரே.

வரைகாணப் பூரணத்தின்ஞொளியைச்சொல்ல மதியேறுதவிபேதுதீய்தானேது, நிரைகாணுநிரஞ்சனமாமொழியைக்காணநிசமாகக்கேசரியால் நீட்டிப்பாரு, புரைகாணப்புல்லருக்கு வொன்றுமில்லை புத்தியுள்ளசித்தருக்குப் பொருள்தான்மேலே, உரைகாணார்மூலத்தே பார்த்து யென்னவுறுதியில்லா துன்னலியேவுளரிப்போச்சே. ௨௦௪

ஆசனத்திலப்பியாசிக்குமுறை.

உண்ணவே யகாரமுதலன்பத்தொன்று முறுதியாம்பதினாறிற்பிரிந்துதப்பா, பண்ணவே யகாரமது யீசனுச்சுபதிக்கடுக்க வார்த்திகஞ்சத்தியாச்சு, எண்ணவேயிப்படிபதினாயிரமும் எத்தமாஞ் சிற்சத்தியாகநின்று, முண்ணவேயிதனுலேமுப்பத்தைஞ்சாச்சு மூவுலகோரெழுத்தாகமுதிர்ந்தவாறே. ௨௦௫

முதிர்ந்தவன்பத்தோரெழுத்தால்வேதமாச்சு முக்யமாம்புராணமொடுசாஸ்திரங்களெல்லாம், விதிர்ந்தபின்புயிதற்குள்ளே விரிந்துதப்பாமிக்க சச்சிதானந்தமிரிணுலே, நதிர்ந்தாறுநதிகளெல்லாஞ் சமுத்திரத்திற்புக்கி நகர்ந்தாப்போல்பூரணத்தில்பிச்சுப்போகும், ஒதிர்ந்துதேயொன்றுமில்லை யோக்கியதோர்நாலுமில்லை பொளிதான்காணே.

ஒளியானவாசியைத்தான் றுன்னிக்கொண்டு உருண்டாலும்பிரண்டாலுமுன்னுமூலம், அளியானயாணியடித்தாப்போலங்கூடும் அப்பவொரு விக்கினங்களணுகிடாது, குளியானமுழங்கால்மேல் குதிகால்போட்டுக்கொடுஞ்சுழிக்காங் கோமுதாசனத்திற்கூட்டி, வெளியாகவணிந்தாக்கால்வலக்கால்மேலே வீரமாமாசனத்தில்கூடிடாயே. ௨௦௭

ஆசனத்தில்கூடயிலேவாசினைகண்டி லத்துடைமேல்சண்டானபதத்தைவைத்து, பாசனத்தில்பற்பாசனமாய்க்கட்டிப் பதியாகநுனிமூக்கைப்பரிந்துபாரு, வாசனத்தில்சுழிமுனையில்வாசிகூடு மருவுகின்றவாசினைதானோடிப்போகும், ஏசனத்திலிதுமார்க்கந்தானைக்கண்டு இருக்கலாம்பூரணத்தில் பெய்தலாமே. ௨௦௮

ஐய்தினால்சிவயோகி ஞானியாவா னிருகியேவாசியெல்லா முட விற்சேரும், அய்தினால்மூலத்திலொளியேவீச மாறுதலங்கிரந்திய ல்லாமற்றுப்போகும், கொய்தினால்கும்பகத்தேமிதக்கவாகுங் கொடி தானதண்லேயசைக்கப்போகார், மைதினால் வாய்வுவென்ன மசகமா ச்ச மறந்தந்த சித்தருங்கண்டவாறே. உ0௯

வாரானமூலத்தை யவ்வென்றானு மருவியபின்முனைகொண்டர ல்வங்கென்றானு, பாரானபளிச்சென்றால் சிங்கென்றானு பற்றியே முன்னூறுவகை காணுங்காணு, பீரானமின்னினுடவொளிபோல்கா ணும் மிரளாதேமனமுள்ளேசாரமுண்ணு, ஆரானயாலமுண்டசிவன் முக்கண்போல் ஆங்காரதீயொளியை யழுந்திப்பாரே. உக0

தீயொளிதான்பளிச்சென்றால் பிரண்டையிலே வூதுசிந்தித்தால் யோகமங்கேசித்தியாச்சு, சுரவொளியாங்கும்பகமுனைக்கேறுது கொ டிதானவாயுவங்கேமவுனமாகும், சாவொளிதான்சமைப்பதற்ந்த் தியு ம்வேண்டாம் சமர்த்தானசிகாரத்தை லூதப்பற்றுஞ், சூமொளியாஞ்சு ழுத்தியங்கேகெடும்பாதையோடுசுளுக்காகயிம்முறையையாடிப்பாரே.

ஆடியங்கேபார்ப்பதற்கு முறையைக்கேளு ஆடவெல்லாஞ்சொ ல்லுகிறேனறிந்துகொள்ளு, ஈடியங்கே யிடகலையால் பூரித்துநின்று ளழிலாகமூலத்தேதங்கினவாய்கும்பி, நீடியங்கேபின்கலையினுள்ளேரெ நேர்ப்பாக கேர்ப்பாகயேத்திவாநீ, தூடியங்கேவிரைத்தாக்கால் சுத்தி நாடி திறமானவாதபித்தஞ் சிலேட்டுமம்போமே. உகஉ

திறமானமுன்றுவகைநோயும்வெக்து சித்தியாய்காயந்தானிரு க்கும்நன்றாய், நலமானநல்வினையும் தீவினையும்நீறும் நவியானவைம்பு லனும்விரைந்துபோகும், உறவானஓங்காரநாதனாலே ஒருநோடியிடி போலேயோங்குமோங்கும், அறமானதிப்படியே யனேஞ்சகண்டே னறிந்துமே நாங்களுமிப்படிதான்பாரே. உகங

பாருநீ யவ்வென்றுலும்புக்கூடும் பாவியதோர்மகாரமதில்சேர்ந் துநின்றால், ஊருநீஉகாரமாய்மேலேயேறு மிதுகாணும்பிரசாதமென் றமார்க்கம், நாருநீபளிச்சென்றால் நந்தியாக நயமாகயிதினாடேவாசி சேரு, ஆருநீயட்சரமு மகாரத்தோடு யணைந்ததோர்வாசிரண்டுகாத விந்தே. உகச

நாதமென்றும்விந்துவென்றும் வாசிக்கேபேரு ரவிமதியுஞ்சிவச த்தியென்றபேரு, வாதமென்றும் வசியமென்று மதுக்கேபேரு மன மென்றும்போதமென்று மிதுக்கேபேரு, நீகமென்றும்பூமியென்றும்

தற்கேபேருநிலையானவேகமென்றும்சுக்கமென்றும்பேரு, காதமென் றுக்தாரமென்று மிதற்கேபேரு கண்ணொளியாய்நின்ற இரண்டுந் தானே. உகரு

ரெல்லையுந்தானுற்றுற்றுப்பார்க்கபார்க்கநிறைஉற்றுஉறையற் றுவுணர்வுமற்று, அண்டையுந்தான்நல்லற்றுப்போனதெல்லாமடங்கி ற்று வுட்புருர்கர்தாவில், தண்டையுந்தான் சித்சொரூபத் தெளிவு மொத்துசெயலற்றநிஷ்களமாய்கரனுங்காணும், பண்டையுந்தான் பற்றற்றசிற்பாத்தாள் பணிந்திடுமென்றுசொல்லிப்பகர்ந்திட்டானே.

பகர்ந்திட்டவாசியதுவென்றபேச்சு பண்பாகவாய்க்குமெத்தயெ வித்தேசொல்லு, நிகர்ந்திட்டதேசிதான்ஞானதேசி சேர்ந்திதைந்தா ன்மனமொத்துபேறுவோர்க்கு, புகர்ந்திட்டபுருவத்தில்நின்று ஆடும் பொருளான மனோன்மணியாம் பெண்ணைப்பாரு, இகர்ந்திட்ட காசி கங்கைப்முனையூன்று மேகமாய்க்கண்டுந்தான் புருவமென்னே. ()

என்னவேசிகாரமதுநெருப்பாரம்மா யிசைந்துநின்றவுகாரமதும பிர்ப்பாலமாம், உன்னவோண்டும்விட்டாலொன்றுமொன்றில்ஓங்கிய தோர்சிகாரத்தையொளிக்கான்று, மன்னவேயோகாரமூர்திவசவுமு ந்தும் வருந்தியேமிதாண்டுந்தள்ளநன்று, தன்னவோல்லொளித் தால்சாந்திபாவான் தனித்திரண்டுமாறுக்குந்தள்ளநன்றே. உகஅ

நன்றானசிகாரத்தால் கோபமெய்தும் நானென்றவாணுவத்தால் வூகாரங்காக்கும், பென்றானவிதாண்டும்பெரியோரையாபிறப்பதற்கு மிறப்பதற்கும்பெரியவித்து, உண்டான உகாரமதுவுடலேயாச்சு ஓங் கியதோர் சிகாரமதுவரைந்தேடுக்கி, என்றுன பிறப்பிறப்பு மிரண்டு மாச்சு எழுத்தாண்டுமெத்தமா யிருந்திப்பாரே. உகக

இருத்தியே பாரென்று யென்னையாண்ட வேதமாங்காலாங்கி வைபர்தாமும், பருத்தியே பக்குவம்பார்த்தெனக்குச்சொன்னார் பா ரென்றார் வாசியைத்தான் பூரணத்திலயிக்க, மருத்தியேகண்ணிமைக் குள் வாயில்வந்துகலக்குமருவிரண்டும் பிறந்திறந்து, வித்திதென்றார் மறித்துமே மவுனத்தைவிடாதேயென்றார் மகத்தான விதாண்டால் பிறப்புமாச்சே. உஉ0

பிறவாமல்ஞாலத்தில்கூடுகூடு பிறந்தியாங் காரமல்லபுகழ்ந்த நானு, மறவாமலெல்லாரும்வாழ்வாய்நீதான் மாசற்ற கலைப்பார்ச மோடாது, கறவாமல் கண்டத்தைக் கருத்தைவைத்துக் கனிந்துமே பேடுறைகைக் கடுவிப்பாரு, கறவாமல்கைக்கனிபோல் நானுந்தோன் றும் நாதாந்தமணித்தாயுமழைப்பான்பாரே. உஉக

பாரென்றநாலையே பார்க்கவென்றால் புண்பாக்யகையெல்லாஞ்
சொல்லக்கேளு, காமினன்றகாலையேமாலைவேண்டாங்கடியதோர்கூட்
டங்கள்கலக்கவேண்டாம், நானென்றநிசியாணநடுசாமத்தில்கலங்காம
லசைவற்றுயிருந்துபாரு, கோனென்ற கோலத்தைக்கூட்டிப் பார்த்
துக்குறுமுனியாந்தலத்தில்நின்று குறித்துநோக்கே உஉஉ

நோக்கியேநிலைத்து நின்று கண்டத்துள்ளே நுட்பமா மட்சாந்
தாண்பதினுர்தன்னில், ஒக்கியேவொன்றி நின்றுனுயிரேயாகும் உள்
ளாறில்வகாரம்நிற்குஞ் சாவுபொய்யாம், நாக்கியே கைக்கெட்டா நா
லுங்காணும் நாலதனிலே நின்று வாசியோட்டி, மூக்கியேதாய்காண்
பாள் மூன்றும்வீதி முப்பாழெல்லாம் வெளியாமுன்பின்னுமே.

பின்னுகப்புக்கியி நவென்பாள்தாயும்போர்தமொழியிருவென்ற
சொல்லைக்கேட்டு, முன்னுகக்குதிரை நான்பாகத்தோணேன்மூலமா
மாதாரத்தளமெல்லாங்காணேன், கொன்னுகக்குருவென்றமொழியுங்
காணேன் குறித்திட்டபொறியோடுநெறியுங்காணேன், மன்னுகமறு
வென்றதாயுங்காணேன் மட்டற்றபோதத்திலுன்னினேனே. உஉச

உன்னியேசமாதியைந்தி னுறுதிகேளு உகப்பானதத்துவல்ய
சமாதியென்று,முன்னியேதத்துவங்கள்முப்பத்தாறும்முனிந்தகலாப்
பூதங்களைந்தாகும், துன்னியேசூட்சமத்தில்தானடக்கி சூட்சுமத்தை
நம்பெரியவாசன்போலாக்கி, கன்னியேகாரணமாஞ்சரீரத்திலடக்கிக்
கருதியிதைப்பிரகிருதியிலேகலறப்பண்ணே. உஉரு

கலறவேபுருடனையுந்திட்டமானமாகக்கலந்து நின்றசைதன்னிய
மாகக்கண்டு, ஒலறவேகருத்தழிந்துயொன்றேயாகிஉள்ளரையில்காற்
றசையாவிளக்குப்போல, அலறவேயலைச்சலற்றுத்தானேதானுபகண்
டமெய்ப் பூரணமாய்நின்றுபின்னை, துலறவேதேகமற்றுயிருப்பதா
லே சுத்தமாமதத்துவல்யசமாதியாச்சே. உஉசா

சமாதியாஞ்சவிகற்பச்சமாதிகேளு தனித்தனித்தா னிரண்டு
வகையதிலேயுண்டு, சமாதியாஞ்சத்தநுவித்தையுண்டு தரிப்பான
திரிசானுவித்தையொன்று, பொதியாஞ்சத்தானு வித்தைமார்க்கம்
பெரியதொருதத்துவசமாதிக்குத்தான், பமாதியாஞ்சத்தங்கள்பட்சி
யோசைபடுகிறது உன்மனத்தை பாருமங்கே உஉஎ

பருவமாஞ்சத்தானு வித்தையொன்று படியானசவ்விகற்ப மெ
ன்றுபேரு, திருவமாந்திரி சானுவித்தைமார்க்கஞ் சூட்சியாயந்த
நிலைக்குள்ளேநின்று, தருவமாந் தன்னையனுசந்தானம் பண்ணி சஞ்

சரிக்கிதிரிசானு வித்தையாகு,மருவமாம்சவ்விகற்பச் சமாதிமார்க்க
மருவியதோர்சஞ்சாரத்திருக்கில்பாரே. உஉஅ

பாரென்ற நிருவிகற்பசமாதிகேளு பாங்கானதத்துவலைய சமா
திமுத்தி, காரென்ற சத்தானுவித்தை முத்திதன்னைத் தான்மறந்து
தூக்கமுறுமயக்கம்போல, வாரென்றபிறசத்தங் காதிற்கேளா மருவி
யந்தப்பூரணத்தே லயித்தசித்தம், நேரென்ற சைதன்னிய மாகப்
போனால் நிருவிகற்ப சமாதியென்ற நேர்மையாச்சே. உஉகூ

நேர்மையாய்சமாதிவிட்டுச்சஞ்சரிக்கில் நினைவாகச்சமாதியிலே
யிருக்கும்போது, நீர்மையாய்க்காலமென்றதிரையத்துள்ளுஞ் சிதை
ந்த பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யென்றெண்ணு, வோர்மையாய் விவ
சாரத்தாலே தோன்றி விரிந்த பிரபஞ்சத்தின் பாசந்தள்ளி, நேர்மை
யாய் நிருவிகற்பமாகநின்றால் நெளியானநிருவிகற்பமிதுவேயாச்சே.

ஆச்சென்ற தத்துவல்ய சமாதிமுத்தி அறிவான நிருவிகற்பமா
கும்போது, நீச்சென்ற நிருவிகற்பசமாதிதுள்ளே நேருன விக்கினங்
கள் நாளதுண்டு, தூச்சென்ற தெதுவென்றால்சொல்லக்கேளு கருத்
திலயம்விட்சேபஞ்சட்சேபமாகும், காச்சென்ற சமாஞ்சயாசமொ
ன்று கருத்தாணிச்சொல்லுவது காணுதானே. உஙக

காலென்றதிதற்குள்ளே யிடத்தைக்கேளு கனிந்துநின்ற நித்தி
ரைதான் விட்சேபந்தான், காலென்றாகமுறுங்கலகத்தாலே கலந்து
வரும் வாசியுங் கரணத்தாலே, மாலென்ற மனோகறுச்சியத்தினாலே
வருந்துந்தான் சஞ்சேபநித்திரையுமல்ல, ஆலென்றமனோக ராச்சியமு
மல்ல அரவான சொரூபங்கள் மறக்குமதுவே உஙஉ

அதுமறந்து யிடமாக பகண்டுநிற்கு மத்தியதிலாச்சரியஞ் சுவா
சமாகும், அதுகமக்குமனமொழிந்த சுனுவில்நின்ன கருதுகின்ற சரு
பத்தே சந்தோஷித்துச், சதுமதந்துதனித்துயர்ந்த சமாதியுள்ளே
தனித்துநின்ற வானந்தமனுயோகத்தைந்து, மறந்துபோம்சானுவிக்
கினமுமற்று நலமுற்றசொரூபத்தி லயிக்கநன்றே. உஙங

அயிக்கவே நன்றானவகண்டவிருத்தியகாத காற்றில்லா விளக்கு
ப்போல, ஐயிக்கவே யலைச்சலற்றுத் தண்ணீருமுப்ப மடங்கிநின்ற
வாறதுபோலமுத்திநிற்கும், தயிக்கவே பிரமன்மா னுந்திரனுங்கெ
ட்டு தனித்துமேவேற்றுருவாய்ப் பிரமன்றனும், அயிக்கவேயிப்படி
தான்கடிகையொன்று யதுநேகன்கடிகையுற்றால் பதத்தைக்கேளே. ()

கேளுமே பசுவாதியாகக்கோடி திருப்பைபண்ணி செய்ததோர்
பலனுக்கொக்கும், முனுமேயிப்படிதான் சமாதிமுட்டில் முனையாகச்

சமூத்தியென்று யெண்ணவேண்டாம், கேளுமேசுழுத்திக்குச் சித்தந்தானுந் தியங்கிநின்ற வத்துமே நசித்துப்போகும், ஆளுமே சமாதிக்குநாம்பிரமமென்று யாண்மையாயருகிருத்தி யிருக்கும்பாரே. ()

பாரென்றுசொல்லுகையால் ரண்டுக்கும்பேதம் பண்பான நிருவிகற்பச் சமாதிமார்க்கம், தாரென்ற சஞ்சாரச்சமாதிகேளு சார்ந்துநின்ற னிருவிகர்ப்பம் பட்டேயப்பா, பேரென்றுயெழுந்திருந்து பிரபஞ்சத்தைப்பார்த்துபிரிவாகவிவகரிக்குங் காலமெல்லாம், ஆரென்ற பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சமுத்திரத்தி லதில்நிர்க்குந் துறைபோல மாயந்தானே. ௨௩௬

காணுனமாயமுன்று சிலந்தியுடமலைபோல் தயங்குகின்ற கூர்மத்தினங்கம்போல, ஆணுனதோயமுற்ற யாகாசம்போ லழுந்துகின்ற சொற்பனத்தினறிவைப்போலே, தானுனதம்மிடத்தே யுண்டாச்சமையா தம்மிடத்தே யிருந்துகொண்டு மாயம்புக்கி, காணுவறிவழிந்துபோறதாலுல் கலந்துநன்மைவிட வொன்றுங்காண்கிலேனே. ௨௩௭

காண்கிலேன் சகலமும் யானென்றுநின்று கலந்தநாமொன்றல்லோவேறென்றில்லை, பூண்கிலே னென்னிடத்தே பிறந்ததெல்லாம் பேயாகவழிந்ததெல்லா மெண்ணிலெய்தும், யெண்கிலேனென்னை விட்டதோன்றுமில்லை யியல்பாகவுறைந்துநில்லுயெங்கோரந்தான், மாண்கிலேன்மனத்தோடு சந்தானித்துமருவியேயுள்ளிட்டுவுரைதல்நன்றே,

உரைத்திட்டார் சாதாரப்பயர்தான்வந்து உறப்பெரியபிராணனுருப்பயந்தான்வந்து, மறைத்திட்டுமானபங்கமகத்தாய்வந்துமயக்கமாய்க்கண்முன்னேதேவதைகள்வந்தும், குறைத்திட்ட குருவினுடகோபம்வந்துங்கோளுகையும் விகற்பமென்றமறியரியுமாகி, பரைத்திட்டுப்பரியாசந்தனிபழிபோட்டு பதவிகற்ப மனதிங்கே யில்லையென்னே.

என்னவேயென்னிடத்தே யொன்றுங்காணே னியல்பாகநானொருவனென்றுலெல்லாம், பொன்னவேகான் கண்டதெல்லாம் பொய்பொய் போரனசத்தியுடயிந்திரஜாலம், மன்னவேமன மூரைந்துசஞ்சரித்தால் மகத்தான சஞ்சார சமாதியாச்சு, அன்னவேயாரூடசமாதி தன்னை யாய்ந்துமேசொன்னபடி யறிந்துகொள்ளே. ௨௪0

கொள்ளென்றதேவதைகள்வந்தாலுந்தான்குவித்துசட்டைபண்ணுதேயகண்டமாய்நில்லு, அள்ளென்றலத்துவித நெறியிற்கூடி அறிந்துமே சஞ்சாரத்தசமாதிக்குள்ளுந், தெள்ளென்றதிட்டப்பட்டபின்பு கேளு தெளிந்துமேசகலத்தில்சம்சயம்போக்கித், துள்ளென்றகட்டசட்டிவிட்டாப்போலே தேற்றமாந்தேவதையை சித்தாய்க்காணே. ()

காணவேதேவதையை மனதிலெண்ணிக் கலங்காமல் மலைபோலேயசைவுமற்று, நீணவேதேயதைகள் காற்றுபோலென்று நிச்சயித்து வொன்றாக நில்லுநில்லு, ஆனாலே யத்துவித நிலைதானென்று யறிவோடே திடப்பட்டு நிறத்தில் நில்லு, பூணவேசாதகத்தி னிலைபைக்கூட்டி யுத்தமமாமாரூடச் சமாதியாச்சே. ௨௪௧

சமாதியெல்லாம் பார்க்குமுன்னே சாதகத்தைக்கேளு தம்பித்துவாசியைப்பூட்டிமூட்டு, உமாதியா மூலங்கண்டுரைத்தபின்பு யோகமெல்லாம் நவ்வொன்றுஆட்டிப்பாரு, வமாதிபாய்மாயமெல்லாங்கள் ளிப்போட்டுவகையாகச்சமாதியைந்தம்வாய்க்கும்வாய்க்கும், நமாதியாய்நாலுமங்கே முன்னேதோன்றும் நாடினால் சமாதிக்கு முறையிதாமே. ௨௪௨

முறையான மவுனயான சமாதிகேளுமெழிந்தான் சொல்வதேகுருநசொல்லவேனு, மறையானமாய்கையறுமனஞ்செம்மையாகுமாசற்றால் ரசமென்றபோகர்தானும், அறையான மனஞ்சென்று வறிவில்கூடு மதிகமதாங்கண்ட வெளிகாந்திகாணும், பாறையான யதுக்கெல்லாம் படுநீபற்றும் பண்பான மவுனத்தை யரையிறேனே.

யரையிறேன் அகாரமது மூலத்தில்நிற்கும் பண்பானவுகாரமது கண்டத்தில்நிற்கும், வரையிறேன்மகாரமதுமனோன்மணியில்நிற்கும் வாகாகயெழுத்தொன்றாய்க் கூட்டினாக்கால், நிரையிறேன்மவுனம தறிவில் கூடுநின்றுரைக்கில் கண்டந்தானுள்ளே கொள்ளும், இரையிறேநடக்கையிலு மிருக்கையிலுமைந்தா யிருந்துரைக்கப் பிரபஞ்சமெல்லா வெளிதாய்ப் போச்சே. ௨௪௪

பேச்சதே பழுக்கமுன்பின்னில்லை பெரும்பரியாந் திசைநாதங்காதில்கேட்கும், ஆச்சதேமதிகோடி வன்னிகோடி படங்காதரவிகோடிகாந்திபாகும், பாச்சுதே தினந்தோறும் பார்க்கக்கிட்டில் பண்பாக முழுகிப்போமவுனப்பாம்பு, தேக்கதேசடத்துக்குச் சிதைவுகாணுஞ் சடந்தானுஞ் சித்தியாய்த்திட மாய்ப்பண்ணே. ௨௪௫

திடமாகப்பண்ணினால் சடம்போகாதுசிதையாது மவுனத்தைத் திடமாய்நில்லு, மடமாகமவுனந்தா லாவியைப்பாரு மனமொன்றில் அண்டத்திலெளியோகானும், புடமாகச்சடங்கானும் பிடிக்கப்பொய்யாம்பெரிதானகற்பூர தீபம்போல்நிற்கும், சடமாகக்கண்ணினுஞ்சரணையினுலாச்சு சச்சிதானந்தமென்ற தேகமாமே. ௨௪௬

தேகமே பாழுதலை பரதகலாய்ச் சித்திமுத்தி கண்டுநின்றபாருக்குள், மாகமே யிப்படியே மதியைப்பார்த்தால் மகத்தானவமூர்

தமென்ற தேகமாகும், பூசமேபொன்போலே வர்ணமாகும் பொருள் கடந்துவண்டத்திற்புக்கலாகுஞ், சோகமேசோமப்பாலுண்டுசட்டைத் தோலுரியுமவனற்றின் சூட்சந்தானே. உசஅ

தாவென்றசமாதியைத்தான்முன்னேபார்த்து சாதித்துவப்பியர் சம்பண்ணக்கேளு, ஊவென்ற ஓகாரமாமுதாசனந்தான்தள்ளூடத்த மனேசிகாரமென்ற கோபம்போக்கு, வாவென்றவாயில்வந்தால் மனதுட்கொள்ளு மகத்தானது வைதமென்ற வாசினைதான்முந்தும், தேவென்றவிரண்டுஞ் செயிக்கமாட்டார் திறமாகத்தள்ளிவிட்டுச் சமாதிசேரே. உசகூ

சோாகமுந்தின தத்துவத்தைப்பாரு சேர்ந்தபின்பு ஏமமென்ற சரிதையைத்தான்பாரு, பூரககிரிகையென்ற நேமத்தைப்பாருபுகழான யோமென்றபிராணுயாமம், போரகவுண்ணியபின்பிரத்தியாகாரம் பெரிதானதாரணையும்யோகமாச்சு, தாரகசமாதியைந்தும் ஞானமாச்சு சாதகமாயிதனைலுஞ் சார்ந்துபாரே. உருo

சார்ந்துமேநாலுமுறை பார்ப்பதற்குமுன்னே தனிபஞ்சசித்தியமெல்லாஞ் சாதித்தேறி, மார்ந்துமே மவுனமாஞ் சமாதிக்குள்ளே மாசற்றசிவமான தெரிசனையைக்கண்டு, சார்ந்துமே தத்வல்ய சமாதி பார்த்து தனிப்பின்புசஞ்சார சமாதிசென்று, சேர்ந்துமேநிருவிகற்ப சமாதியாலே சிறந்தபின்பு யாறாடச்சமாதிபாமே. உருக

ஆமென்ற வேதாந்தஞ் சித்தாந்தத்தோடே ஆண்மையாஞ் சமதாந்தமப்பிடாசமார்க்கம், ஊமென்ற நாதாந்த யோகமார்க்கம் உற்று நின்றபோதாந்தஞானமார்க்கம், வாமென்றகாலாங்கிவைத்துமார்க்கம் வகைமுறைப்பாயிதுவாறுங்காணுங்காணும், ஊமென்றவுடம்பெடுத்துவிட்டகுறைவந்தாலுபார்த்து நின்றவகண்டமுன்னே யுண்ணுர்தானே.

தானென்றஉண்ணுவதுதவளைசற்பம்போலுந்தனித்துநின்றகெருடன்கைக்கோழிபோலும், வேவென்றவேங்கைகையிலாடுபோலும் விரவியதோர் மயிலின்வாய் சற்பம்போலும், மாவென்றயிடிவிழுந்த மலையைப்போலுமகத்தானதுஷ்டர்கையில்செந்துபோலும், பாவென்றபோதமுன்னைப்பாய்ந்திறைஞ்சிபருவமேதீபாலுல்பண்ணுர்தானே.

பண்ணவே தத்துவத்தைப் பரிந்துபாரு பாங்கான யோகத்தில் மாய்ந்துபாரு, குண்ணவேமவுனத்தில் கூடிப்பாரு கேசரிதானேனென்றால் கூர்ந்துக்கேளு, கண்ணவே ரவிமதியாம்வன்னிமூன்றும் காடிநின்றதுவல்லோ கேசரிதான்மைந்தா, லண்ணவேயானந்த வேதாந்தம்பார்த்தா லதிலொன்றுங் கேசரியை யார்ந்திலேனே. உருச

ஆர்ந்துவதெவ்வாறு வேதாந்தமார்க்கம் அறிவானமூன்றெழுத்தினிடநேசமுண்ணே, நார்ந்துநாலெழுந்து ரண்டாந்தீட்சைபாரு நலம்பெறவே யைந்தெழுத்துமூன்றாந்தீட்சை, போர்ந்துவதுவாறெழுத்துநாலாந்தீட்சை போரானயெட்டெழுத்துமைந்தாந்தீட்சை, பார்த்துவதுபத்தெழுத்தாறுந்தீட்சை பதினைந்துவட்சரந்தானேழுமாச்சே.

ஏழோடுபதினைறுயெட்டாந்தீட்சை ஏற்றமாஞ்சத்திபுடபிரசாதவித்தை, ஊழோடுவொன்பதுதான்பின்புகேளு வுத்தமனே பாமானபிரசாதவித்தை, மாழோடுபத்தாச்சுதீட்சைமார்க்கமருவியதோர் பதினொன்றுமவுனதீட்சை, மூழோடுஆடாதுயெட்டிற்சேநமுதண்டமவுனத்தைமெள்ளவறிவில்சேரே. உருசு

சேருநீகுருசொன்னவெழுத்தையொட்டி திறமானவறிவிலேயகண்டத்தைப்பாரு, ஆருநீயகண்டம்துவன்னைத்தாக்கு மறிவிலேமனஞ்செல்லாதமோங்கு, மாருநீமவுனத்தைச் சொல்லாராசான் மகத்தானவகண்டத்தில் செக்கிபுக்க, வாருநீமந்திரம்பொய்வாயைமூடு மாசற்றபதினோராந்தீட்சைதானே. உருஎ

தானென்றகுருபதந்தான் தாமரைப்பூப்போல் சகஸ்திரத்திலேட்டிதழாய்த் தயங்கிநிற்கும், காவென்ற நடுவேதான்மட்டமாதலமானவைங்கோணநிற்கும்பாரு, தேவென்றநடுவேதான் சிவசத்தியொன்றாய்ச் செயலற்று யுருவமற்றுவெளியுநிற்கும், காவென்றாவிசோடிகாந்தியாகும் கண்கூசுமின்னலொளி கண்கண்டாயே. உருஅ

கண்டிட்டால்தத்துவங்கள்சூழ்ந்துநிற்குங் கருத்தாகதத்துவத்தின்தெரிசனையைக்கண்டு, அண்டிட்டால் ஞானத்துக்காதிபீடம் அண்டமெல்லாம்போகுதடா வுருவித்தாண்டி, வண்டிட்டால் ஞானமென்பார்வாய்பேச்சாலே வந்துதென்றுனித்தைசொல்லிவாதுகாட்டி, கொண்டிட்டால் குறிகளைகாட்டமாட்டார் கொடிதான திருப்பாட்டு கூறுவாரே. உருகூ

கூறுவார் குருபதத்தின்தத்துவந்தைத்தாண்டி குறிப்பானசிவனுடதெரிசனையைக்கேளு, தேறுவார்சிவகளை கோடிரவிபோலச் சிறப்பாகநின்று நடாதிடமாய்ப்பாரு, ஆறுவார் சிவனென்ன சிவமேயாச்சு அறையிறேனதில் நின்று அறையொட்டார்து, ஊறுவாருன்னியத்தில் நின்றுயாலுல் உயரவல்லோ தூக்கியேவிழுக்குந்தானே. உசாo

இழுக்காணமூலமுதலாறுந்தள்ளியேறிநின்று மேலற்றுமடுத்துநோக்கி, உழுக்கானவுன் மனையைத்தாண்டியேறி யுதிப்பானஞானசத்

திக்குள்ளேசென்று, மழுக்கானகேசரியா மனத்தாடி மந்தத்தின்பரா பரமாய்ஞானமூர்த்தி, பிழுக்கான காலமொடு பிறப்பிறப்புபோகும் பிடித்துவிட்டகுடாலையோங் காரமாமே. ௨௬௧

ஓங்காரமத்துநின்று மண்ணையுண்ணு மூருவியக்த மனஞ்சென்று தண்ணிருண்ணும், தேங்காரந் தண்ணீர்தான் தீயமவுண்ணுந்தீங்கா னதிற்சென்று காலையுண்ணுங், காங்காரங்கால்சென்று விண்ணையுண்ணுங் கருத்தழிந்து மேசடலமென்றேயுண்ணும், வோங்காரம்வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம்போச்சு மேலேறிமதுவுண்டு விரைந்துபாரே.

உண்டுவோங்காரமுத லஞ்செழுத்தோடாறும் உற்றுநின்றபஞ்சகர்த்தாளிருக்குந்தானம், அண்டு வாங்காரமொடு ஆணவமுமற்று அதிஷ்டானம் நானென்றதற்றுப்போனால், பண்டுதானகாரமொடு வுகாரங்காணும் பாங்கான மகாரமொடு விந்துநாதம், விண்டுவதின் மேல்நிற்கும் பராபரந்தான் வெளியானமவுனத்தைப் பற்றியேறே ௨௬௩

ஏறவேயகாரமது உகாரத்தைக்கொள்ளும் வத்தமாம் உகாரமது மகாரத்தைக் கொள்ளும், மாறவேமகாரமது விந்துவையுட்கொள்ளு மகத்தானவிந்துவது நாதத்தைக்கொள்ளுந், தாறவேநாதமடிசத்தியைத்தான்கொள்ளுந் தனித்துநின்ற சத்தியல்லோ சிவத்தைக்கொள்ளும், சிறவேசிவன்றன்னைப்பரந்தான்கொள்ளுஞ் சிவபதத்தைக் கொண்டவிடஞ்சேர்ந்து உண்மை. ௨௬௪

சேர்ந்துநின்ற மூலமுதலாறும்பார்த்து சுழிமுனைநாளுருவிநின்றதோற்றம்பார்த்து, சார்ந்துநின்ற மதிபோலே சாம்பவியைக்கண்டு தாக்கிநின்று வனமுரைத்துத் தேர்ந்தபின்பு, பார்த்துநின்ற இவ்வளவும்யோகமார்க்கம் பகலிறவுற்றவிடம் ஞானமார்க்கம், சார்ந்துகன்னிநின்றவிடங் கண்டால்ஞானங் காட்டுவாள் கேசரியைக்கண்டுபாரே.

கண்டுபார் வாசியுன்னிமேலேபேத்த கைவிட்டமயக்கத்தைக் கிழேதள்வாள், விண்டுபார்கூனத்துக்குள்வெளியுங்காணும் விடுபடுவாளண்டண்டமாலைபூண்டாள், அண்டுபார் ஆதிவலையத்து அநாதிவலையத்து அதீதமாம் ரண்டுமொன்று அறிந்துகூடு, உண்டுபார் நிற்குணத்திலமூர்த்தமள்ளி லுயர்ந்துநின்றஞானசத்தி யுண்மைதானே. ௨௬௬

உண்மையாம் வாசியொன்று மவுனமொன்று முத்தமமாம் ரண்டுவித்தை யுரைக்கக்கேளு, தண்மையாஞ் சாம்பவியுங்கேசரியும் ரண்டுதனித்தேசி யேருதற்குக்காதிவித்தை, வண்மையா மனமென்றுஞ்ஞானவித்தையாகியென்றமனமானால் ரண்டும்பொய்யாஞ், ஆண்மையாமறிவந்தாண்டுமாகு மதிதனின்றவெளியல்லோவகண்டம்பாரே

பாரென்றதியிற்குள் பராபரந்தானிருந்தா் பண்பாகக்கண்டவரர்சித்தயோகி,ஏரென்றவுன்மனத்தாய்கேசரிக்குள்நிற்பாளேறிப்பார் மவுனம்வைத்துஊதுவது, நீயென்றநிற்குணந்தானதிலேகொள்ளு நிலையாரேமவுனமொன்றுவதியுண்டு, கானன்றநீரகாரமொன்றுமில்லை கட்டுறதாறிவுகொண்டு கருதிக்காணே. ௨௬௮

காணவேகுண்டலியில் மூலமொன்றுகண்டத்தில்பராபரமாமூலமொன்று, பூணவேயுருமயமூலமொன்று புகழான விந்துவிலே மூலமொன்று, தாணவேசத்தியிலேமூலமொன்று தனித்துநின்ற பராபரத்தில்மூலமொன்று, ஆணவேயிதையறிந்தண்டோன்ஞானிபறிந்துணர்ந்தால் மும்மூலயோகியாமே. ௨௬௯

யோகியாம்நகாரவரையகாரவரைமட்டுமுறதியாம் யோகத்தின் மூலமாச்சு, வாசியாம் அகாரமுதல் உகாரங்காட்டு வதிதமாமகாரவரைஞானமூலம், தேசியாந்திசைநாதமவுனத்தில்காணுஞ்சேர்ந்தேறச் சேர்ந்தேறவகண்டவீதி, ஊதியாங்காமப்பாலுண்டால்கேளுயோகசித்திக்கடுக்கானற்பாலை யுண்ணே ௨௭௦

கடுங்கானற்பாலுண்ண ஞானசித்திகடிதானயோகத்திலஞ்சநாத, மடுங்கானபவுறத்தி லஞ்சநாதமறைதானுங் கடந்திடத்தே சுத்தநாதம், கெசிங்கானல்யிசத்தில்வாசி மூத்தி கோப்பானமூலத்திலேவாசியே சத்தி, திடுங்கானல்சொலித்துநிற்குமென்றுஊர்தான் துராமல்லகாதமல்ல கன்னிமைக்குளாமே. ௨௭௧

கன்னிமைக்குள் விண்ணுக்குள் கலந்துகாணுங்கடிதான விண்ணேது வெளிபெங்கேது, ஒன்னிமைக்குளொளியேதுஉரைத்தபடியிம்மூன்று முன்னிதமாங்கே சரிதானுயர்த்தியாச்சு, நுன்னிமைக்குள்கண்ணேது மூக்கங்கேது நன்மையாங்கன்டிப்பு வழிந்துபோச்சு, உன்னிமைக்கு ளொன்றிரண்டு சமாசந்தானேது வுற்றுப்பார் வெட்டவெளியுன்னில்தானே. ௨௭௨

ஒன்னிலேநின்றுரைத்துப்பழக்கமாகி உத்தமியாமரென்மணியைப்புருவமையத்தோடே, உன்னியேயொளிவோடே மவுனத்தையோட்டி ஊதியேசாம்பவியைக்கண்டுகொள்வாய், நின்னியேயிவ்வளவுயோகமார்க்கம்நின்றவனேசிவயோகி நினைவாய்க்கேளு. குண்டலியேவிந்துவென்றகுருபதத்தைக்கூட்டப்பாமவுனத்தைத்தாரையாமே

தாரையாம் விந்துவிலேதிரமதியோகோடி தருக்காகக்கண்கூசிமயக்கமாகும், ஓசையாம்நாதத்தில்செவிபெட்டுஊமையென்றவெருத்திடவுருவர்தேன்றும், வாரையாமசத்தியிலேவன்னியோடொக

ற்றகோடிரவிமதியுமொவ்வா, சூரையாஞ்சோமப்பாலுண்டவர்க்குக் காணுஞ் சூதானஞானிசட்குமயந்தானே. உளச

மாயமாஞ்சிவத்துக்குள்மனவுஞ்சென்றால்மாசற்றநவகோடிவன்னிரவிசோமன், பாயமாம்பரத்தின்கீழ்முப்பாழுண்டுபார்க்கவேயகாரமொன்று உகாரமொன்று, மோபமா மகாரமொன்றுமுப்பாழாக மூனேந்திந்த வதிமொளியைச் சொல்லப்போகா,தூயமாமொழியுடையவுன்மனத்தைத் தேவியுடபதமொன்றே கேசரிதான்காணே. உளரு

கேசரிதான் தாயானபதத்தின்காந்தி கீர்த்திக்கண் கொள்ளாதுவிண்கொள்ளாது, ஆசரியென்பார் சம்பாரந்தனென்பார் அவனுக்குள்மவுனமுண்டயறிவுன்னிப்பாரு, கேசரியின்மவுனத்தே நிஷ்களமாய்போவாய்,கெடியானவம்பரத்திலேதோவேதோ, தூசரியின்படிமைந்தாலட்சியத்திநேர்மை சொல்லரிதுவப்புறத்தேசோதிதானே.

தாமென்ற மகாரவரைகாதவோசை தாயானகன்னிக்குப் பீடமாகு, மாளென்றேயூணப்பாமவுனஞான மகத்தானநாதத்தோடொன்றியொரு முனையாய், ஊமென்ற ஒருவழியா யொன்றுயோடு வுட்புகுந்தால்தோற்று தங்கொன்றுமில்லே, தூனென்றசுத்த வெளிரவிகோடிவன்னிகுழப்பாகம் மதிகோடி கண்டுகொள்ளாதே. உளள

கொள்ளாதவதிதமென்ற மகாரங்காணுங் குறிப்பானகாரமல்லோகுருகைகாட்டும், வள்ளாதமகாரமல்லேயடங்கியந்தந்தாண்டிவழிகாட்டு மிடமல்லோகேசரி தான்மைந்தா, மள்ளாதமகார மென்னமேலெழுத்தே யென்பார் மாட்டுவதுமூன் றெழுத்துங் காணமாட்டார், அள்ளாதமசாரமென்ன மவுனவித்தைவாய்திறமாமவுனமாமே.

மாமென்றமவுனவித்தை மூன்றெழுத்தென்பார்மாட்டுகிறவினக்காணுமார்க்கங்காணுர், லாமென்றமவுனவித்தைவாய்மூடவென்பார் மாட்டுகுதிரையதுவாய்போக்கேது,கோமென்றயவுன வித்தைகேட்டிருப்பார் கூட்டுறவுகாணுர் கள்நாதங்கேளார், ஆமென்றமவுன வித்தைதாண்டி நாட்டி ஆதியாந்திசைநாதங் கேட்குங்காணே. உளகூ

காணோதான்மதியினுடலமுர்தஞ்சிந்துங்கலங்காமல் துவாதசங்கடந்துதோன்றும், தானேதானேசையறுந்தன்னினேவும் போகுந்தாரை போர்லண்ணாக் கிலமுர்தமோடு, மானேதானமும் மலங்களற்றுப்போகும் மந்தானவைம் பொறிகளடங்கிநிற்கும், தேனேதான்மேலமுர்தம்லகிரிமீறிச் சணமாகுமுன்றுக்கு மேற்செயமுமாமே. ()

செயமானவுலகத்திலகிரியுண்டு தீர்க்கமாய்முதிர்ந்தபின்பு உன்னுளக்கிரி, மயமானமகாரத்தால்வந்ததாக்கும் மகாரத்தைக்கூட்டையிலேயறிந்துகூடு, குயமானகும்மென்ற நாதத்தில் கூடு குருபோடேயறிவென்றமவுனத்தைமாட்டு, நயமானநாதத்திஞட்டங் கேளுகலங்காமலொருவழியே நாட்டிடாயே. உஅக

நாடினால்சனமது முத்தியாகும் நலமாகவேறுதற்கு வழியைத்கேளு, வாடினால்மூலத்தில் வாசிவைத்து வழியோடே, பிராணுயம்பண்ணத்தீரும், கூடினால் குண்டலிக்குள் நடனங்கண்டு கொடிதானஆதித்தேனெ ளியைக்காணு, ஆடினால் கண்டத்தி லங்கொன்றாணுஆடாதவழிதிறக்கா வழிசெல்வாமே. உஅஉ

மனோன்மணிப் பெருமை.

செவ்வையாய்நின்றுரைத்த பழக்கமாறல் சிறப்பான மனோன்மணிதான்புருவமயத்தே, மவ்வையா மொளிபோடே மவுனத்தைமூதுமகத்தான சாம்பவியைக் கண்டுகொள்வாய், நெவ்வையா மிவ்வளவும் போகமார்க்கம் நின்றவனே சிவயோகி நிலேத்துக்காணுந், தவ்வையாம்விந்துவென்ற குருபதத்தில் தாக்கவே மவுனத்தைத் தாரையாமே. உஅந

அஷ்டாங்க சித்தி.

தாரையாமஷ்டாங்கஞ் சாற்றக்கேளு தனித்தனியே வொவ்வொன்றாய்விரித்துச்செல்வேன், நேரையாஞ் சாட்டியமாம் நித்திரையைப்போக்கு நியமமாயச் சதாசித்தர் காரகத்திலில்லு, தூரையாமனங்குவித்து கேசரியைப்பாரு சோமப்பால் கசிந்தோடுங் கேசரியைக்கண்டால், காரையாரவிமதியும் வன்னிகூடி கலந்துநின்றயிடமல்லோ கேசரிதான்காணே. உஅச

யம சித்தி.

காணவே யமமொடு நேமமாகுங் கருதியதோராசனமும்பிராணுயாமம், பூணவே பிரத்தியாகாரந் தாரணையினேடு பெருமையாந்தியானமொடு சமாதியாகும், எணவே யிதுவெல்லாமெட்டேயங்குமிசைவானசித்தாந்தம் வேதாந்தமிரண்டும், ஆணவே யடமெல்லாஞ் சொல்லக்கேளு அறிந்துகொள்ளும் நிரைநிரைவாயறிவில்தானே. ()

ஆங்கிஷசித்தி.

தாமென்றவேமமது பத்துமாகும் தனித்ததோர் இங்கிஷையுஞ் சத்தியத்திேனெடு, ஆமென்ற ஆர்த்திகப்பிரமங்கேளு ஆச்சரியந்தயவினேடுபொட்சேபமாகும், காமென்ற கூர்மையினேடுதிருதிகூட கடி

தானமிதாசாரமஞ்சனத்தோடு, பானென்றபத்துமேயமமாச்சு பண்பான நேமத்தைப் பகர்ந்துபாரே. ௨௮௬

அஷ்டாங்கம்.

பாரென்றசோலையத்தி கோமுத்தினோடு பரமமொடு வீரமாஞ் சிங்கமாகும், மூனென்றமந்திர மொடுமுத்தமாகு முனையான மயூர மொடு சகந்தானுகும், ஓவென்றவொன்பது மாசனந்தானுச்சு உற்றுக்கேள்பிராணுபயிரிதிதன்னை, காரென்றரேசகமுப்பூரகமுங் கலந்து நின்ற அற்பிசமுநிற்பிசமஞ்சே. ௨௮௭

அஞ்சவே ஆறுவகை பிரத்தியாகாரமனுகூல சரீரமென்ற பிரத்தியாகாரம், இஞ்சவேயிந்திரியம் பிரத்தியாகார மியலான பிராணனென்ற பிரத்தியாகாரம், கஞ்சவே கரணமென்ற பிரத்தியாகாரம் கைக்கலந்தகாமியமாம் பிரத்தி யாகாரம், குஞ்சவே பிரத்தியாகாரந் தன்னைச்சொல்லிவிட்டேன் தனியாறுஞ் சூட்டிப்பாரே. ௨௮௮

சூட்டியேதாரணையிலாறுவிதஞ்சொல்வேன்சுயபஞ்சபூதத்தின் தாரணைதானென்று, பூட்டியே பிராண மெனதாரணையினோடு புகழானபிர்மமென்றதாரணையுமாகும், தாட்டியேதாகமென்றதாரணையினோடு தத்துவமென்ற தாரணையுஞ் சார்ந்துகேளு, மாட்டியே தாரணையினோடுமைந்தா மகத்தான யாறுவிதமுண்டுபாரே. ௨௮௯

பார்க்கவே பத்துவிததியானஞ்சொல்வேன் பரிவானசடாதாரத்தியானமொன்று, மார்க்கவேநேகமொன்று தியானமொன்று மருவிநின்ற மண்டலத்தில்தியானமொன்று, வேர்க்கவேபிரமத்தின்தியானமொன்று வெளியான விஷ்ணுவின்தியானமொன்று, ஊர்க்கவேருத்ரனுந்தியானமொன்று உகப்பானதேவதா தியானமொன்றே. ௨௯௦

ஏமம்பத்துக்குவிபாம்.

ஒன்றான சஞ்சாரச்ச மாதியொன்று உதிக்கின்றஆரூடச் சமாதியொன்று, அன்றான சமாதிக்கு ளஞ்சுவிதஞ் சொன்னேன் அப்பனே அஷ்டாங்க மெட்டுமாச்சு, பன்றானயேமம்பத்துங்கேளுபயனெல்லாஞ்சொல்லுகிறேன் பட்சிமிருகந், துன்றானபோதுவுந்தன்க்கதுக்கம்போல துப்புறவாய் மனதொன்று தெளிந்திடாயே. ௨௯௧

தெளிந்திட்டா லங்கிஷைதானென்று சொல்வார் சிந்தாந்தவிபாந்தான்சொல்லும்வாறு, விளிந்திட்ட வேதாந்தி சொல்லும்வாறு விரிவானபொறிவழியேயறிந்துநின்று, அளிந்திட்டய கண்டமென்று பூர

ணத்தைபப்பா லறிந்திட்டுப் பரிசனுகக்கண்டு, தளிந்திட்டசாதியர்னுச்சிரமத்தாலே சங்கற்பவிகற்பமெல்லாந் தள்ளிப்போட்டே. ௨௯௨

போட்டுமேவேறு கூறுகப்பண்ணி பூதாமலிங்கிஷையாய்ச் சார்ந்துநிற்கில், நீட்டுமேநின்றநிலை ஆயிங்கிஷை யென்பார்கள் நேரான, பரிபாசம் விளையாட்டாலும், ஆட்டுமே போய்விட்டு யெங்குமான்மயந்தரமாய்நிரைந்திருந்தசொரூபமூர்த்தி, சாட்டுமேயிதுவல்லோ சத்தியந்தான்மைந்தா தனித்தனியே கண்டிக்கப்படாதென்பாரே. ௨௯௩

என்பார்களங்கிஷையில் கூடிநின்று இறைந்துமேபரி பூரணமாயிருப்பதாக்கி, மன்பார்கள்வஸ்து வையுந்தவிர வேறே மார்க்கந்தானில்லையென்றுசந்தானித்து, தன்பார்கள் சத்தியமாம்வர்க்குக்காயஞ் சாதமென்றும் பாலென்றுங் கிரிகியாமல், அன்பார்க ளபகரிப்பைவிட்டு மனமுரைத்தால் அனித்தியமாஞ் சரீராதிசுபாவமாச்சே. ()

சரீரியென்றே டறிந்துபார் சகலமெல்லாந் தாரான சரீரத்தில் வருத்தந்தைநீக்கு, துரியமென்றே சகலசனம் நன்மைபோலச் சுகம் வருத்த மல்லோர்க்குந் தந்தைதாய்மைந்தர், பிரியமென்றே தனக்கும் வந்தாலுந்தான் பேரானசத்துருவுக்கிதமேசெய்யில், செரியமென்றே பாட்சேபமிதையென்பார்கள் நோரகயிதுவுமல்லோ சொல்லக்கேளே

கேளப்பாவேதாந்த சாஸ்திரமேசெம்மை கேள்வியற்றசமயமெல்லாம்பொய் யென்றுதள்ளி, தேளப்பாதிடப்பட்டா லாட்சேப மாகும் செயமான சத்துருவும் வியாதியிடையென்பார், மீளப்பா நிரஞ்சனமுஞ்சீதளமுமாகுமிஷ்டானதுக்க மபிமானம்வந்து, ஏளப்பாசொற்பனம்போலென்றுயெண்ணியேக்காமல்சேருவதுசமயமென்பாரே.

என்பார்கள் வேதாந்தத்துள்ளேமுத்தி யொடுகுறியாஞ்சாஸ்திரத்தில் முத்தியில்லை, யென்பார்களதினாலேசொன்ன பொருளன்னவேறில்லைகாமதுதா னென்பதல்லோ, உன்பார்கள்காரியத்தில் மனத்திற்கோளையுருக்காமலிருப்பதேநிர்ப்தியென்பார், இன்பார்கள் வேதாந்தாலே முத்தியிதைவிட்டால் மற்றொன்றுமில்லைதானே. ௨௯௭

இல்லையேபூரணந்தா னுமென்றெண்ணி யேகநித்தமறவாம லிருந்தானுகில், சொல்லையே நம்மிடத்தே வந்ததொன்றுமில்லை கூடிநின்றால் மிதாகார மென்றுமாகும், யெல்லையேநிர்க்குணம் வேறொன்றில்லை. விருதாவாபாகாரந்தன்னைச்சுத்தி, கல்லையேமிருத்திகையுஞ் சலத்தினாலே கனிந்துநின்ற வாசனைதான் சவுசமாச்சே. ௨௯௮

சவுசமாம்வேதாந்தசாரத்தாலே சகமென்றதிரியமதில்தானேநின்று, நிவுசமாஞ்சொற்பனத்தி லவத்தைதகனைக்கண்டு நெருக்கிநின்று

போனதில்லை வந்ததில்லையென்று, வெவுசமாம்வேதாந்த குருமுகத்தில் விரைந்து கொண்டுகாலம் வந்துநேர்ந்ததானால், அவுசமாயிருப்பது வேசவுசமாகுந் துரிதமாமேமமென்ற பத்துமாச்சே. ௨௯௯

பத்தானநேமத்தைப் பகாக்கேளு பாங்கானசத்யமென்ன மித்தையென்ன, நத்தானநானேது நானென்றதாறுநமக்குத்தான்மகத்து வந்தபேதமேது, சுத்தானசோத்தியங் காணதுவாலாச்ச சுருதியாம் வேதாந்தத்தாலேபார்த்து, நித்தானநிரந்தரமு மாலோசித்து நீங்காட்டால் பொல்லாங்கைத் தவசுமாச்சே. ௩௦௦

ஆச்சுதேபிரமாதி லோகத்துள்ளே யமுத்திநின்ற காமியத்தை நாகம்போலெண்ணி, தூச்சுதே வெறுப்புவந்து சொற்பனம் போலாச்சு துக்கமிதுவென்றுசொல்லி மனதுதேறி, காச்சுதே பொருளான சச்சிதானந்தத் தடைபற்று தெளிந்துநின்று தானேதானால், போச்சுதே யானந்தவடிவுமாகி போதமாயிருக்கில் சந்தோஷந்தானே. ()

நேமம்பத்துக்குவிபரம்.

தானானவாகமபுராணந்தன்னை தணிவாகவெல்லோர்க்கும் வெளியிலிட்டு, வேனானவேதாந்தபிரமசாரம் விளங்குகிற கருச்சொல்லும் பூரணமென்றெண்ணி, ஆனானதறிந்துகொண்டாராத்திரமமாச்சு யரியதாய்க் குருவுரைத்தவுபதேசத்தைக், கானானதறிந்தபொருள் முத்தனுக் கருதிபதோரத்த மெல்லாங்குருவுக்கீயே. ௩௦௨

ஐய்ந்துபார் பரம்நோக்கத்தானமாகும் இருக்கிறதோர் தன்தேகசுகபோகமெல்லாம், ஆய்ந்துபார்யார்செய்துந்தனக்குவந்தாப்போலேயனேகசெந்து பொசித்ததெல்லாம், நாமென்றுதிருத்தி நயந்துபாரொருமித்தா லீசுரர்க்குப்பூசை நலமாகயாச்சு தென்றுயறிந்து கொள்ளு, தோய்ந்துபாரிப்படிதான் திருத்தியானால் தீர்க்கமாஞ்சிவபூசையென்றுங்காணே. ௩௦௩

காணவேசாஸ் திரங்களெல்லாம் விட்டுகலந்தாடுவிர்த்தியெல்லாமடித்துத்தள்ளி, தாணவேதன்னிழல்போல்குருவினுட்பின்னேசச்சிதானந்தவெள்ளந்தானென்றெண்ணி, தோணவேதெளிவிக்கும் வஸ்துக்குள்ளே தோற்றியேசோதித்து மனந்தானென்றால், ஆணவேதெளிவிக்குமுபனிஷத்துவென்றுவறிவிக்கும்பூரணமேசிரவணமுமாமே

அறிவிக்குமாங்கார வியாபாரத்தா லாகாயமிகுதியாயகப்பட்டலும், பொறிவித்துமதின்மேலேயபேட்சைவிட்டுபொறிதானும்புலன்வழியே போக்குண்டாக்கி; வறிவிக்குங்கேட்டிருந்த ஞானமெல்லா

செடியாக நிலைகுலைந்து வுலகந்தேசிக்கி, வறிவிக்கும் வாசினையாம் பெண்டீர்பிள்ளை வருகின்றபாசமெல்லாம் லட்சமெண்ணே. ௩௦௬

எண்ணவே யெண்ணியந்த மதியாறில் வந்தா வியல்பாகவழிசகத்திலிருந்து கொண்டு, திண்ணவேமனதொன்றில் வேதாந்தம் பார்த்துசிராகிற்கிறதேலட்சையாகும், வெண்ணவேவேதாந்தபிரமந்தன்னில்விரைந்துநின்று பூரணத்தைத் தினந்தானேக்க, வண்ணவேகோழைவிட்டுத்தெளிவுவந்து வளப்பமுற்றால் மதியென்று சொல்லலாமோ. ௩௦௭

சொல்லவே நான்பிர்மமென்றுவாசான் சுருதிதருவுபதேசப்படியேநின்று, வெல்லவே வேதாந்தப் பொருளென்றெண்ணி யிருதியரைதன்னைத்தள்ளிவிட்டால், மல்லவேமனதொன்றால் சிவமிதாச்சமற்றதெல்லாஞ் சிவமல்ல மாயங்காணும், வல்லவேமவுனத்தை யைம்பொறியின்வழியில் மருவாமல்நிறுத்தினால் மாயம்போமே. ()

மாயாமல்நான்பிர்மமென்றேயெண்ணி மனத்தெரிந்துநிரந்தரமும்வேதாந்தம்பார்த்து, போயாமலெக்தெத்தரியங்கள்வந்தும் புகழாகத்துக்கமுடன் சுகந்தான்வந்தும், காயாமல்குருசொன்ன காரியத்தின்வழியைக்கைம்முறையாய் நிற்பதுவேவிரதமாச்சு, நேயாமலேமமென்ற பத்துஞ்சொன்னே னொாகனிருபதையுமனுஷ்டித்தேரே.

எறியிந்தவிருபதையு மனுட்டித்தாக்கால் ஏற்றமாமனத்திடமில்லாவிட்டால், தேறியிந்தச்சுவறில்லா சித்திரம்போலாகுஞ் சிரந்தசிவரடிப்படைதான் வைக்குமுன்னே, குறியிந்தருளிகைதன் வயத்துக்குமொக்குப்பாவாய்க்காய்சித்திபலனுமுன்னே, வறியிந்தச்சதுருகத்தைக்கண்டதொக்கு முண்மையிருபது மனுஷ்டித்தாலறிவுண்டாமே. ௩௧௦

அறிவுண்டாய்ச் சதுர்யுகத்தோடே மூர்த்திலைக்காணு னப்பனேயஷ்டாங்க மறிந்தவுண்ணு, தறிவுண்டாச்சுகசானமாயிருந்துகொண்டு தனித்ததோர்மூலத்தில்வங்கென்றுபூரிக், குறிவுண்டாய்க்கும்பித்துமாத்திரையைபெற்றிகூறுநசிகாரத்தால் முடியுண்டாக்கி; நெறியுண்டாய்மூன்றுமுறைமாறினுக்கால் ரோசகக்கும்பகமேரேசிப்பாயே;

ரேசித்துயிப்படிதானங்கென்றும்பி! நில்லாமலிதானங்கிர்த்தபின்பு, ஆசித்துபகாரமுதனுகாரங்கூட்டி அப்பனேமவுனத்தால் கும்பித்தேகு. மாசத்துமவுனத்தான் குவிந்தபின்பு மருவியதோர் மூலத்தைவிட்டுநீயுங், காசித்துகண்டத்தே நின்றாலுதுகாலடங்கி வந்தபின்புமேல்மூலம்பாரே. ௩௧௨

பார்த்துமேயறிவோடே மவுனம்பூரிபரிவாகப்பூரணத்தையதுக் ன்கும்பி, நேர்த்துமே முனையோடேரேசகத் தைப்பண்ணு நிற்பிசமா பிர்மமென்ற பிராணுயாமம், பூர்த்துமேபிரபஞ்ச மென்றயாசைவிட் டுப்பின்ஞென்று மனதுள்ளே சங்கியாமல், ஆர்த்துமேயந்த மென்ற காரணமுமாகியந்தமென்ற மார்க்கத்தி லாடிக்காணே. ௯௧௩

ஆடியேயர்சனத்தை விரித்துச்சொல்லே னதிகமாஞ் சோஸ்திக் த்தையறியக்கேளு, மூடியேமுழங்காலாங் குளச்சில்ரண்டில்முனிந் தாக்கால் ரண்டும்வைக்கச் சொல்லதிகமாச்சு, சூடியேசிங்காதனத் தைக்கேளுசிறந்தயோவேட்டி தனைப்போட்டுக்கொண்டு, நாடியேமு முங்கால்கள்நீட்டி நுனிமூக்கைப்பார்த்திருப்பார் நிசமாங்காணே.()

நிசமானபத்திராசனத்தைக்கேளு நேராகவுட்கார்ந்துகாலோண் டுந், துசமானபிறகாலே கையாற்கட்டி சுகமுற்றுயிருக்கையிலாசன முமாச்சு, நிசமானமுத்தயா சனத்தைக்கேளு முனிந்துமே காட் டோடுகோடுபோட்டுச், குசமானகுத்துக்குள் குதிரையைவைத்துக் கூசாமலிருப்பதிந்தக் கொள்கைதானே. ௯௧௫

கொள்கையாம்பூரயா சனத்தைக்கேளு குறிபெறவேரண்டுகை யுந்தரையிலூனி, கிள்கையா முழங்கையைத்தொப்புளிலேவைத்து கலந்துதடிபோலாகக் கவருவார்கள், துள்கையாஞ் சுகமுற்ற யாசன த்தைக்கேளுசுகமாக வேண்டியதோர்படியிருப்பு, உள்கையாமென்ப துக்கும் பருவஞ்சொன்னேனுரைத்துயினி பிராணுயமுரைக்கக் கேளே. ௯௧௬

கேளென்ற சரீரத்தில் பஞ்சபூதங்கெடியாகயிருக்கின்றதானத் துள்ளே, மாளென்றமண்டலத்தில் வர்ணமுத்து மனதுள்ளே தரித் துட்டனைபிராணுதாரம், பாளென்றபதினுலு மூலத்தொட்டு பருவமு டன்பிராணனைத் தான்றரிக்கப்பண்ணி, தானென்றகிரமத்தோடே சஞ்சரிக்கில் தாரணைதானுலுவிதஞ் சாதிப்போர்க்கே. ௯௯௦

சாதித்ததியானத்தைச்சாற்றக்கேளுஞ்சட்டமாம்பிரமருடவீட் டுக்குள்ளே, ரேதித்தமண்டலமுங் குண்டலங் கிரீடங் கலந்துமேசா சோதி லேர்கப்ரதானம், சோதித்தபரிவாரஞ் சூழ்ந்துநிற்கச்சொல் லுகிறேன் வானத்திற்கூட்டி ஞேர்க்கு, மாதித்த பானுடைய தியா னக்கேளு மாசற்றபச்சை வர்ணம்வருத்திட்டாயே. ௯௯௧

வருத்திட்ட சங்கொடு சக்கரமுந்தடியும் வரைந்து நின்றபது மைபோல் நாற்கரங்கள், குருந்திட்டகுண்டலமுங்கிரீடம்வைத்து கொத்தானமுத்தோடு துளசிமாலே, கருத்திட்டகவுஸ்துவமாம் ரத்தி

னம் பூண்டுகையெடுக்க லட்சமியுந்தலந்து வைத்து, அருந்திட்டபிர மாதிலோகபால ருமெருத்தி தியானிப்பாரறிந்துகாணே. ௯௯௨

அறிந்துமேருத்திரனைத் தியானம்பண்ணு ஆண்மையாமஞ்செ முத்துமாயுதங்களோடு, பிரிந்துமே குண்டலமுங்கிரீடம்பூண்டு புக மூரனருத்திரியை வாமம்வைத்து, எரிந்துமேயிருக்கிறதாய் தியானித் துள்ளே வெளிதாகவுப்சரிப்பார் பெரியோர்தாமு, மறிந்துமே மயே ஸ்பரனைக்கருந்தாய்நோக்கி மாசற்று வர்ச்சிப்பார வண்மையோரே.

வண்மையாஞ் சதாசிவனுமனோன்மணியை நோக்கி மனதுன் னித் தியானிப்பாரதிகமெத்த, ஆண்மையாயிப்படியே அறுவகைதி யானமானபின்பு மண்டலத்தில்மூன்றுவகைதியானம், உண்மையாயி ப்படியேவுபாசிப்பார்க்க ளுத்தமமாந் தேவதாத்தியானமாச்சு, விண் மையாய் விசுவமென்ற தியானங்கேளு விளங்கிநின்ற பிரபஞ்சமெல் லாஞ் சரீரமொன்றே. ௯௯௪

சரீரமொன்றே நானென்று அபிமானித்து தனித்திருந்து மீஸ் பரனைச்சித்திப்பார்கள், சரீரமென்றே சிவனுக்குசரீரமான கலந்துநி ன்ற் விம்பத்தைக்கண்டாப்போலே, உரிரமொன்றே ரூபமாய்நின்ற தெல்லாம் உண்மையாய்யீஸ்பரனைப்போலேபார்ப்பார், புரீரமொன்றே பிராணுபந்தியானங்கேளுபுகள்பெறவேவொன்றுலஞ்சமுப்பத்தாறே

ஆறேடுபிரகிருதியென்றபுருஷனப்பா அதிகமாம்பரமாத்தமூன் ருய்க்கண்டு, மாறேடுகோஷமஷ்டி மருவிநின்ற வியாஷ்டியாய்ப்பிரித் துக்கொண்டு, தேறேடுமந்திரத்தாற் பூசைபண்ணிசெபித்துநின்று உபாசிப்பார்காற்பத்திரண்டு, வேறேடுஎவ்வொன்றே வெட்டாய்வா ங்கி யுயர்ந்துநின்றதித்தனையும் வித்தையாமே. ௯௯௫

வித்தையாம்பிரமமென்றதியானங்கேளு விரிவானமாயையொடு மாயப்பூமி, சுத்தையானசத்தமென்ற சைதன்னியந்தான் சுருதியா மிதுமூன்றும் விண்ணைப்போலே, வித்தையாயறந்திருக்கக்காடுகண்டு மதித்தவரை நீர்த்தமுத்தி சேத்திரமாய்ப்பார்த்து, உத்தையாயெங்ே ரஞ்சித்தைசெய்து உகந்துகான்பிரமமொன்று பெண்ணியெண்ணே.

எண்ணியேயத்துவானியல்பாச் சொன்னே னெளிதாகச்சமாதி அஞ்சுமுன்னேசொன்னேன், அண்ணியதோரஷ்டாங்க மடக்கிசொ ன்னே னடலெல்லாந்தானறிந்தால் ஞானியாவான், ஒண்ணியதோர் சாமதிக்கு ஆதிகஞ்சொன்னே னுரைப்பானமாயுடவுறுதிசொன் னேன், உண்ணியதோர் உனைஞ்சமுன்னே பார்த்துத்தேறி உண்ணி யெவாசியென்ற திறத்தைப்பாரே. ௯௯௭

திறமாகவிப்படிதான் பிராணாயாமம் செய்வதற்கு ரோமமெல்
லாம்வேர்வையோடும், அறமாகபாடனென்று வாசிதன்னை யனுதின
முமப்பியாசம் பண்ணினுக்கால், தறமானதாது வெல்லாஞ் சித்திபா
குந் தசையிலுள்ள தோஷமெல்லாஞ் சாடிப்போகும், நிறமானரோ
மெல்லாங்கக்கும்பாரு கெடிதாகச்சட்டைபொன்று திரண்டுபோமே

போகுமேசடந்திலுள்ளே நோய்களெல்லாம் பொருமியேநாக
வெந்துபோகுந், தேகுமேதேகமது சிவப்புமாகுஞ் செவ்வலரிப்பூ
போலாங் கண்கள்ரண்டும், வாகுமேசடமிந்த மிறுகுந்தேகம் மகத்
தானசக்கரங்களாறுங்காணும், ஓகுமேபஞ்சகர்த்தாளை வருந்தான்வ
ந்து உற்றுவலர்கேட்ட தெல்லாமுதவுமாறே. ௩௪௦

உரைக்கவேரேசகந்தான் விடுவதாகு மோங்கியதோர் பூரகந்தா
னுள்ளேவாங்கல், தரைக்கவேகும்பகந்தான் தம்பிச்சிருத்தல் தாங்கி
யதோர் பீசமந்திரத்திலூடல், விரைத்துமே நிற்பீசமந்திரத்தைவிட்டு
வெளியிலேபூரித்தால்மெதுவிலேதான், அரைக்கவேயஞ்சுவித பிரா
ணாயாமம்சையாம துயாசனத்திலிருத்திப்பாரே. ௩௪௧

பார்க்கவேமாத்திரைதான்முப்பத்திரண்டு பண்யாகப்பூரிப்பாய்
மூலத்துக்குள்ளே, ஆர்க்கவேமாத்திரைதானறுபத்திநாலு அடவாக
க்கும்பித்துப்பாருபாரு, சூர்க்கவேமாத்திரைதான்பதினறப்பா முனை
யாகரேசிப்பாய்தவறிடாமல், நார்க்கவேயறிந்துகொண்டு நந்தியைத்
தான்பார்த்து கலந்தபின்பிறகலம் நாடிலூதே. ௩௪௨

நாடியேவிஷ்ணுவையயன்றுலூது நலமாகவுரைத்தபின்பு ருத்திர
னிற்சேரு, வடியேமயேஸ்பாத்தில் நின்றுலூது உரைத்தபின்பு சதா
சிவத்திலுகந்துகூடு, ஓடியேயாறுதலமுத்தியேறி உகந்துமேயொன்று
ச்ச பிராணாயாமம், பீடியேபிரமத்தின்கயமத்தின் பேராகவொருமு
றைக்குள் நீங்கிப்போமே. ௩௪௩

நீங்கிப்போம் பிராணாயஞ்செய்யும்போது நிலைத்துமேமாத்திரை
தானேறயேறக், காங்கிப்போக்கம்பமிதும் நேர்மைகொள்ளுங் கதித்
துமேநபாலத்தை யசைத்துதூக்கும், வாங்கிப்போமும்மலமுங் கனி
ம்புபோலமூர்க்துநின்றநாடியெல்லாஞ் சுத்தியாகும், 'ஓங்கிப்போம்பி
ராணாயமுரைத்ததாணு லோங்குமேதிசைநாதவுண்மைதானே. ()

உண்மையெட்டு பருவமுண்டுபிராணாயத்தி லொளியாமல்சொ
ல்லுகிறேன்வந்துகேளு, வெண்மைமத்திநின்று-முத்திவேர்வையாகு
மிக்கநின்றதம்பிக்குமரண்டாம்பட்சம், தின்மையற்பறதீபமாமூன்றும்

ாட்சம்செடந்தானும்லெகுவாகும் காலாம்பட்சம்,பெண்மையொத்து
பிரகாசிக்கு மஞ்சாம்பட்சம் போனகுண்டலிமேலாறிலாமே. ௩௪௫

காமப்பாலுடம்பில் கலத்தல்.

ஆறவே வாகாயகெவுனமார்க்க மதிகமாந்தூரதிஷ்டியறியப்பண்
ணும், ஏறவேயெட்டினுடபெருமைகேளு ஏற்றமாங் கேசரத்தில்தி
சைநாதங்கள், காறவேகல்வினையுந்தீவினையுமறுமெ நயந்தபின்புநாடி
யுத்தி தானுமாகும், ஊறவேகாமப்பாலுடம்போடேகலக்கு முவந்து
மேபிராணாயமுரைத்துப்பாரே. ௩௪௬

உரைத்துமேசொல்லுகிறேன் பிரிதியாகாரமுண்மையாய்வா
சினை யின்வழியிற்சென்று, மிரைத்துமேநடந்துவிக்குந் துரியந்தானு
மினை யாதமவுனத்தைமெள்ளமுயற்சியாக்கி, விரைத்துமேதிரிப்புர
தைத் திரியவொட்டாமல் வெட்டியத்தைமறிக்கிறதேபிரத்தியாகார
ம், இரைத்து மேயிதற்குள்ளேயாறுவிதமுண்டு எடுத்துமேசொல்லு
கிறே னியல்பாய்க்கேளே, ௩௪௭

பிரத்தியாகாரமாறுக்கும்.

இயல்பான சரீரமென்றபிரத்தியாகார மெய்துவதாண்டு விதம்
நன்றாய்க்கேளு, நயல்பானபிரபஞ்சத்தில்மனம்போகாமல்நலமாகச்ச
மாதியிலேயிருந்தலொன்று, சுயலாகநாடிசுத்திகலந்தபின்புகலந்து
போமி னமையெல்லாம்மைப்பதொன்று, ஐயலானவொருபொருளை
நாடிநின்றால் உத்தமனேபிரத்தியாகாரமாச்சே. ௩௪௮

ஆச்சென்ற விந்திரியபிரத்தியாகர மாண்மையுற்றதாதுவெனுந்
தனைத்தரோகர், போச்சென்றுபோகாமல் சமாதியில்வைத்து புத்தி
யொத்து பூட்டுறதுவொன்றுகாணும், நீச்சென்றபிராணனும்பிரத்தி
யாகாரம்நேர்மையொத்து நாடிசுத்தியானபின்பு, வைச்சென்றவிச்சி
முதலா டத்தோடு உறுதியுற்றவாக்கினையுஞ் சோத்திறந்தானுமே.

தானவேத்திரமுகாசிவாய்தான் தனித்தபடிநாக்கு தான்கண்
டம் கெஞ்ச, மானனவுதிரமொழிப்புசாயி உற்றதுடை முழங்கா
லும்பாதங்கேளு, ஆனையங்குஷ்டம்யயவங்களாகுமன்பான பிரா
ணனைத்தான் தானம்விட்டு, வேனுகால்த்தில், விரைந்தனைத்துவிடு
கிறதாரணமென்றபிரத்தியாமே. ௩௫௦

ஆமென்றபிரத்தியக்ஷமாங்காணக் தன்னையமைத்து பிரபஞ்சத்
தையனுகொட்டாமல், வாமென்றவஸ்துவொடுமார்க்கத்தாடி மகத்
தானகாயிபத்தைறாகம் போலெண்ணி, தாமென்றசங்கற்ப விகற்ப

மெல்லாந்தனியான மனதினுள் ளேசங்கியாமல், வேமென்றவே தாந்த விசாரந்தானே விளங்கியதோர் ஞானத்திலிருந்தல்நன்றே. ௯௰௧

இருத்தினால் கரணமென்றபிரத்தியாகாரம் எளிதானதனைதான் யம் பொன்னுமண்ணும், தருத்தினாலாபரணஞ் சகலவஸ்துந்தந்தி னால் மனதிலேயிப்பேட்சிக்காமல், வருத்தினால்வயிராக்கியமனதிலெண் ணி மனம்வெருந்து விடுதல் மெத்த வுயர்த்திகேளு, பருத்தினால்கரு வசங்கபிரத்தியாகாரபரிவாகவேதாந்தம்பார்த்துத்தேறே. ௯௰௨

தேறவேசாட்சியெங்கும் நாமாய்நின்றோம் திகைத்துநின்றமா யமெல்லா நமக்குகீழே, ஊறவேயிரந்தாமு முரைத்துநின்றுடலிந்து நின்றமார்க்கமெல்லாம் நமக்குள் நின்று, மாறவேமாயமென்ற தெல் லாந்தள்ளி மகத்தானலோகந்தோர்வணங்கி நின்று, சாரவேசர்வசி த்தியாகும்பாரு சருகாதிபட்சணையுமுதவுவாரே. ௯௰௩

உதவுவார்நிர்வாணியேவல்கேட்பார் உண்மையாம் யோகசித்தி வாதசித்தி, விதவுவார் வினைகளெல்லாங்கழன்று போகும் விரைந்த தோர்சழிமுனையும் வெளியாய்க்காணும், பதவுவார்சடமதுவும்வண் டுபோலாம்பொற்பதுமைபோலதுதானிருக்கலாகும், சிதவுவார்சட் ந்தானுஞ்சொன்னபடி கேட்குஞ்சித்தியாய்க்கூடுவிட்டுப்பாயலாமே.

பாயவேவுமிரும்பானமாகும் பார்க்கவொட்டால் கிரியதுகண் ணில் மீரும், தோயவேதேவரெல்லாம் வணங்கிநிர்பார்செட்டம் போ ச்சுகயிலாசந்தேகமாச்சு, ஆயவேயஷ்டமாசித்தியாகுமதுகடந்த நிர்க் குணமுமடுக்கக்காட்டும், வாயவேகோபத்தால் வார்த்தைசொன் னால் மண்ணோடு கல்முதலாய் நீறுயப்போமே. ௯௰௫

நீராணவக்கினிமண்டலந்தா னேர்ந்தசுவாதிஷ்டானத்தின்கீழா கவாறுமூலமாமுக்கோணத்தின், மருவயதோர்நாவிதழ்மேலமர்ந்து நிற்குந் தேறுனவாணமது சிவப்புமாகுந், தெரிந்துகொண்டுவாசியினா லுன்னியாடும்காறுனகளிம்பற்றசடமூர்ந்தானுங், கனயில்லாவண்டது போல் தேகமாகு மூறுனமும்மலமுங் களிம்பு நீங்குமீளாத்தியக்கினி மண்டலமுமாமே. ௯௰௬

ஆமென்றமாலிடைவிஷ்ணுமேலேயதிதமாம் ருத்திரனானபதிக் குக்கீழ,பாமென்றுயன்னிருவர்காவலாகபரிவான பிராணனை தான் காத்துநிற்குர், யாமென்றபளிங்குநிறம் போலிருக்கும் பரிவாகவாசி வைத்து பூதிப்பாரு, தேமென்றசிவகலை தேசபோல சிறந்தவாதித்த ன்மண்டலமூர்தானே. ௯௰௭

மண்டலமாய்விசுத்தியின்மேலேகாணு மனோன்மணித்தாய்கொ லுவுக்குக்கீழ்பாரு குண்டலமாய்ச்சந்திரமண்டலமூர்தானுங் குறி ப்பாகவமர்ந்திருக்குங்கூடிப்பாரு, மண்டலமாயமூர்தகலையருவியாகு முநிற்சொக்கிவமூர்தத்தைபுண்ணலாகும், பண்டலமாய்பதினாறுகலை யுந்தானும் பரிசுத்திதனைமுசத்தியாவுந்தானே. ௯௰௮

பாவியேகாலாங்கி நாதர்சொன்னார் பக்குவத்திலடியேனும்பார் த்துத்தேறி, புரவியேபோதிகைக்கும்வாய்வுமூலைபெருந்ததோரசோ கயாமாந்தின்கீழே, அருவியேபறபத்து மூன்றுபேர்க்குமஷ்டாங்க யாகத்தைப்போதித்தேதான்,பாவியேபேறப்த்துமூன்றுபேர்க்குப் பலித்துதே யஷ்டாங்கசித்திதானே. ௯௰௯

சித்தியாயறுபத்துமூன்றுபேருந் தேசமெங்குந்திரிந்திட்டுவின் னிலேறி, அத்தியே யடுக்காறுமதனில்புக்கி யதிசெயங்களெல்லாந் தானறிந்துபார்த்து; சத்தியாய்நடனத்தின்புதுமைகண்டோர்தாந்தத் திசைநாதம்நாட்டம்பார்த்து, புத்தியாய்ப்பூமிக்குள் மேருவலம்வ ந்து புகழ்ந்தாரே பிள்ளைகள்தான் புகழ்ந்தேன்காணே. ௱

காணவேபிள்ளைகள்தான் வணக்கஞ்செய்தார் கையமர்த்திச் சமாதிக்குள்செல்லுமென்றேன், ஊணவே காலாங்கிநாயகர் மூவக் குருதமேசெஞ்சில்லைத்துமூலநாயர், தோணவேபாதமெர்தன் சிர சில்லைத்து சிவயோகமார்க்கத்தில் தெளிவென்று, வேணவாசோக மா மாத்தின்கீழ் வேட்டிதனைவிரித்துமே விரைந்தேன்பாரே. ()

விரைந்துமேநாறாண்டு சிவயோகத்தில் வெளியொளியாழ்தன் னில் மனம்விரவிப்போச்சு, நிரைந்துமேயாண்பெண்ணுஞ் சிக்கம் ரண்டேஞ் சிலையென்றகம்மைபெண்ணிச்சிறக்குறாவில், புரைந்துமே வெகுநாள்தான் பிள்ளைகளைப்பெற்றுப் பெருக்கங்களாசியே சிக்கக் கூட்டம், கரைந்துமே நன்மைசுத்தி யிருந்துக்கொண்டு நாட்டமாயி னைகொண்டு போசிக்கும்பாரே. ௱௨

பார்க்கவே வெகுநாள்தானிருக்கும்போது பதிவாகவதிலொரு கூளமக்குந்தானும், ஆர்க்கயேயானைந்தங்கழிந்துதானு மருவிபோல் இவைசிக்கமடியின்மேலே, நிர்க்கவேசிக்கமதுபடுத்திருக்கத் திவலை தான் சிக்கத்தின்வாயில்விழ, ஆர்க்கவேயெழுந்திருந்து விழித்துப் பார்த்து ஆனந்தவாரியினால் ஞானமாச்சே. ௱௩

ஞானமாய்ப்பக்குவத்தையறிந்து நாதாந்தச்சிவயோகிதன் னைத்தாமும்,ஞானமாய்க்கல்லென்று யருகிருக்கோம் கடுஞ்சாபங்கக்

குவரப்போருமென்று, தானமாய்விட்டமெல்லாஞ் சத்தியணணிசற்றி லுந்தான்பிள்ளைகளைக்காவல்வைத்து, தானமாய்த்தங்களுக்குயிடந் தான்வேறே சவதரித்துச்சதாசித்தம் போற்றுவாரே. ௫௬௪

போற்றியேயர்ச்சித்து யஞ்சலிபண்ணி போனசிவசொக்கை பொசித்திடாமல், தேறறியேபுல்சருரு தனைப்பொசித்து சிவசித்தை மறவாமல் காத்திருக்கும், ஆற்றியேயிம்படி தானனேகஞ்சாலமர்ச்சித் துக்காத்திருக்கும் நாளில்தானும், லேற்றியேவெளியொளியாம் தன்னைவிட்டுவெளியிலேமனர்தன்னை விரைந்திட்டேனே. ௫௬௫

விறைந்திட்டுக்கண்விழித்துப்பார்க்கும்போது மிருகமென்றசிங் கமெல்லாம்நடுநடுங்கி, அரைந்திட்டடியணங்கிநிற்கும்போது ஆர்நீங் களென்றுசொல்லி யான்றான்கேட்க, திரந்திட்டமிருகமென்றசிங்கம் நாங்கள் செய்தியாப்புத்தியினாற்செயலென்றெண்ணி, முரைந்திட்ட மூர்த்தியிடபதத்தில்நின்றோர் முனிந்தகண்ணீர்த்திவலையினாலறிவுண் டாச்சே. ௫௬௬

அறிவுண்டாய்ப்பயந்துமேநடுங்கி அடியேன்கள் கடந்தேறும் பொருட்டுக்காகத், தெறவுண்டாய்த்தேவர்பறங்காத்திருந்தோஞ்செ ரமேதவேதவரீர்கடாக்ஷத்தாலே, நெறியுண்டாய்மிருகமென்றசட்டை நீங்கி நித்யாமுத்தியெனக்கருளுகன்னே, தெறிவுண்டாய் நான்தா னுமுபதேசிக்க நாடாளும்ராஜாவாய்ப்பிறந்திட்டாரே. ௫௬௭

பிறந்திட்டராச்சியங்கள் மிகவுமாண்டு போனசகாதிகளை யது பவித்து, மறந்திட்டமாம்கைபெண்ணாசைமயக்கறுத்துமன துதன்னை வழிப்பாடாக்கி, திறந்திட்டுத்தேகசதமல்லவென்று திரும்பிவந்து ராசாவாய்க்குருவேவையெவ, கறந்திட்டபர்ல்போலபோகஞானங் கரு த்தெனக்கு அருளியென்றான் கடாட்சித்தேனே ௫௬௮

என்றானகடாட்சத்தால்யோகம்பார்த்து எத்தானவாசானயோ கத்தில்நின்று, கன்றானகைநெல்லிக் கனிபோலேதான்கருதியேயோ கத்தின்கருத்தறிந்து, நின்றானகற்பங்கள் வெகுநாள்தின்று செயமி ருக்கக் கற்பாந்தகாலந்தானுங், குன்றானவாதமெல்லாங் கூர்ந்துபார் த்து குளிகைசட்டிக் கெவுனவழிகொண்டிட்டாரே. ௫௬௯

கொண்டிடவேஐவரையுஞ் சோதித்தேறி கூர்ந்துமேதிரும்பிவ ந்து யடியேன்பக்கல், அண்டிட்டவஷ்டாங்கமறிந்துபார்த்து அஷ்டா னசைதன்யத்தடர்ந்திருந்தார், விண்டிட்டுவெறுபத்துநாலுபேர்சேர் மேதினியிலெங்குமே சஞ்சரித்து, அண்டிட்டுச்சமாதிக்குள்ளைந்திருந் தாரறியாட்டால் யோகத்தை யலத்தமாமே. ௫௭0

அவயோகம்.

அவத்தமாவயோகங்கள் செய்தானுகி லறியாமல்பூரித்த லொ துக்கிற்றுனல், விவத்தசாம் வியாப்பிரத்தைச்சொருக்கிக்கொள்ளும் விழிப்பான கனயோகமுங் கோணிப்போகும், உவத்தமாயுடம் பெ ரிவு மிக்கலாகுமுடலெல்லாம் வேர்வையால் வலிபோகாலும், கவத் தமாமட்டயோகங் கர்மயோகம் கடிதானவய யோகங்கருமங்கேளே.

கருமமாய்ப் பூதமெல்லாம் லயமேசெய்து காரணமாந் தத்துவ த்தை லயமேசெய்து, கருமமாய்க் குருபதத்தில் காட்டிநின்று லய துமேயேறுவார் கடினமெத்த, பருமமாய்ப் பிரியக்கி யோகத்தாலே பரிந்துமேமலிவார்கள் கர்மகர்மம், திருபமாய்மிக் கனராசயோகம் நிலைத்தல்லோசாதித்து நினைவாப்பாரே. ௫௭௨

நினைவாகவதன்மேலேமந்திரயோகம்நேரான தசதீட்சைமுறை யோடொக்க, அனைவாகவண்டவெளிச்சக்கரத்தை ஆடிநின்று பிரா ணுவந்திர்ந்துத்தேறி, மனைவாக நிற்குணத்தின் மவுனத்தாடிமருவி ட்டாய்மருவிவிட்டாய் பூரணத்திறேடு, வினைவாகத் தசதீட்சையா சொல்லப்போறுர் விரைந்துணர்ந்த பெரியோரை யடுத்திடாயே.

பெரியோரை யடுத்திட்டுத் தொண்டுபண்ணிபோற்றிசெய்து யனுசரித்துக் கேட்டால்செல்வார், மரியோரைக்கேட்டேனே சொ ல்லவில்லையென்று மனக்குறைகால் கெட்டவர்கள் கோடாகோடி துரியாதே பலையாதேமோட்சம் வேண்டித், துரிசிவிட்டுக் காத்திரு ந்து குருபதத்தில்கேளு குரியார்க்குக் கொடுத்திட்டால் தீட்சையப வார் கூட்டடாபூரணத்தில் கடுகீயே. ௫௭௪

கடுகவேயேறயிலே தீட்சைவிதிக்கருவைக் கருந்துண்ணி யங் க்கே கலந்தாலும், அடுகவேபிராணய மங்கங்கேவைத்து வாசா ழுங்கையிலே பொளியேமீறுங், திடுகவேவொளி யோடேசேற சே, சிறப்பான திசைசாதஞ்செவியில் கேட்கும், அடுகவே பராபரந் தாயற்பூர்தமீவா லகண்டபரிபூரணந்தான் பேசும்பாரே. ௫௭௫

பார்க்கவேபூரணந்தா னெளிதோமைந்தா பரிவான தாதீட்சை குருவைக்காரு, ஆர்க்கவே யவர்மனதுவர்துதானல் சண்டிலே சித்தி யாமடைந்துகூடும், நோக்கவேயினைதவிட்டுமத்தில் சென்றுநினைவுகொ ட்பானமுண்டு நிலைத்துவுண்ணர், தார்க்கவே கூசாதே சற்குருவை த்தேடித் தானசையாமுடல் பொருளுமாவியீயே. ௫௭௬

ஆவியவர்லைக்கொண்டால்கண்டக்கொள்ளு மடுக்கான வாறு வந்தான் பிறவிபோச்சு, பாவியென்ற பேரெல்லாம் படுநீயாச்சு பாரா பாத்தி லுன்னறிவுபாய்ந்துபோச்சு, காவியென்றசிலை யென்னவேஷ மென்ன கருவுண்ணிச்சமூசாரத்துள்ளேநிற்பார், தோஷியென்ற கோபம்வந்துசெபித்தாரானால்கோஷ்டிவிழுந்தாப்போல்கொள்ளுந்தானே ()

தானான பிராணாயம்பண்ணும்போது தயங்கியே யபினுபாத்தில் பானந்தங்கில், ஊனானஉகாரத்தி லுத்திபிலேசேர்வாய் முகப்பான மருந்துகொண்டால் கருமஞ்சைத்தான், ஆனான லட்சியத்தை யதிலே வைத்துஅடியற்று மூர்ச்சையுள்ளே வாங்கினால், பானானவபான மதுபிரிந்துபோகும் பண்பான பானத்தைப்பாங் காயுண்ணே. ()

உண்ணவே யிவ்வளவும் போகமார்க்கம் உறுதியாய்ப் பார்த்த படி யுண்மைசொன்னேன், கண்ணவே காலாங்கிஐயர்சொல்லக் கடாட்சித்தபாட்டரென்ற மூலகாயர், திண்ணவே யவர்பதத்தைச்சிரசில் வைத்து சிறந்தமனோன் மணித்தாயார் சொல்லக்கேட்டு, விண்ணவே பதஞ்சலியர்வியாக் கிரமர்தாமும் விதியுள்ளாரென்று சொல்லிப் போதித்தாரே. ௫௭௮

போதித்தபெரியோர்கள் ரிஷிகள் சித்தர் புத்தியுள்ளாரென்று சொல்லிப்படியேனுக்கு, வாதித்தரிஷி சித்தர்சொன்ன புத்தி மனதில் வைத்து வாசியுடவன்மைபார்த்து, ஏதித்தேழாயிரத்தில்சுருக்கமாக வெடுத்துரைத்தேனெல்லோருமெண்ணப்போலாக; சோதித்த யோகத்தின் மார்க்கந்தன்னைச் சூட்சமாய்மானிடர்க்குச் சொல்லியாச்சே.()

ஆச்சப்பா சவர்க்கார குருவைப்பண்ண வறைமிறேறனந்தமறிந்தமட்டும், போச்சப்பா சவர்க்காரமென்னவென்பார் பொல்லாதசெண்ணையைகழற்றமாட்டார், மாச்சப்பா பூநீரலெல்லாமாச்சு மருவியதிற்பழச்சாற்றைவிட்டு ஆட்டி, பாச்சப்பாபுடம்போட்டு யெடுத்துப் பார்த்துப் பாரயில்லைநீலசாச்சு வென்பார்பாரே. ௫௮௰

பாரப்பாசவர்க்கார மார்க்கம்பாரு பங்குனிதனிலெடுத்தப்பூநீர்தானும், சேரப்பா படிகாலுபாண்டத்திற்போட்டு சீக்கரிய கறிசுண்ணம்படிதான்போட்டு, வாரப்பூரவமுரிபடி யெட்டுத்தானு மருவித்தோர் கல்லுப்புப்படிதான்போட்டு, தாரப்பாவாட்டிநன்றாய்க்கலக்கிவைத்து சமர்த்துடனே நாலாநாள் தெளிவைவாங்கே. ௫௮௧

வாங்கியேயடுப்பில்வைத்து யெரிநேர்பாகவற்றியேருழம்புபோல்வருதல்கண்டு, தேங்கியேபடியரைதா னல்லெண்ணெயும் சிறப்பக்கூட்டிவிட்டுத்திராளக்காய்ச்சி, பாங்கியேபக்குவத்திலானபின்பு ப

வமுடன் விபூதிமேற் சீலைபோட்டு, நீங்கியேயகப்பையினு லெடுத்துவிட்டு நெகிழாமல் விளாங்காய்போ லுண்டைசெய்யே. ௫௮௩

செய்யவுண்டை ரவிதனிலே புலரவைத்து சிறப்பாக வெடுத்துவைத்து நவபாண்டத்தில், மைதபின்புலோகத்தோர் சவர்க்காரந்தான் வாதத்துக்காகாது வண்ணார்க்காகும், பைதபின்புயிதற்கடுத்த சுத்திகேளு பாங்காகப்பாக்குபோற்சீவிக்கொண்டு, கொய்தமல்லிசாறதனால் பாகமேசெய்து கூறியாவிதனிலே காயப்போடே. ௫௮௪

காயவே யேழுநாள்கலைத்துப்போடு காய்ந்தபின்பு செய்கிறவரிசைகேளு, மாயவேநெல்லதனைப் பாண்டத்திட்டு வகையாகத்தண்ணீருங்கூட்டவிட்டு, சேயமாமல்லிகையினிலையை நினைவாகவதின்மேலே சவர்க்காரம்வைத்து, தோயவேமேலுமந்தயிலைபரப்பித் தோலைகட்டி மேல்மூடி யடுப்பிலேற்றே. ௫௮௫

அடுப்பேற்றிக்கடிகைரண்டு தீயைமூட்டி ஆவிமேல்வருதல்கண்டுயெடுத்தோர்பாகத், துடுப்பேற்றாவிதனிலே யுலரப்போட்டுத்தலங்கமுன்போலிலைபரப்பிநெல்லிவைத்து, வடுப்பேற்றாவிதனிலே புலரப்போட்டுமறுகாலு முன்போலேயிலைபரப்பிக், கடுப்பேற்றியெரித்துமுன்போல் பதத்தைப்பார்த்துக் கனமானவெயிலுக்குட்காயப்போடே.

போட்டுடனே தக்தம்போற்சுத்தியாகும் புகழாகக்கிளிபோலத்தாழக்கட்டி, ஆட்டுடனேகற்சுண்ணக்கிளிஞ்சிற்சுண்ண மப்பனேயகண்டோறிரத்தைச்சுண்ணம், நீட்டோடே சங்குசுண்ணம் புதிதாய்ச்சுட்டு நீற்றுமேலொன்றாகக்கலந்துகொண்டு, மாட்டுடனே கிளியெடுத்து நடுவேவைத்து வளமானசட்டியிலே வைத்திடாயே. ௫௮௭

வைத்தபின்பு அயத்தகடுயெண்ணிப்பார்த்து வளமாகப்பதிலைபுறவாகப்போட்டு, உய்த்தபின்புவமுரிதன்னில் மல்லிகையினிலையை புறவாகப்போட்டு நன்றாய்க்காச்சிக்கொண்டு, வைத்தபின்புஇக்நீரைவிட்டுநீயும்நலமாகமேற்சட்டிமூடிப்போடு, ஐத்தபின்புகிளிவாங்கியுலரப்போடு ஐந்துதரமிப்படிதானீற்றிடாயே. ௫௮௮

நீற்றபின்பு கிளிவாங்கியுலரப்போடு விதமாக அண்டோட்டிவிதனைவைத்து, மாட்டியபின்னண்டோடுமேலேமூடி மறவாமல் சுண்ணம்புச்சீலைசெய்து, தோற்றியதோர்பத்தெருவிற்புடத்தைப்போடு சுகமாகக்குளிர்ந்தபின்பு யெடுத்துப்பாரு ஆற்றியதோர் தவளகமாம்படிகம்போல வம்மம்மா சவர்க்காரகுருவுமாமே. ௫௮௯

குருவுக்குக்கெங்காரசெயநீர்கேளு கூறியபூநீறங்கல்லுச் சுண்ணர், தருவுக்குவமுரிவிட்டுக்கலக்கிவைத்துச் சாதகமாய் மூன்றுதின

ங்கடந்தபின்பு, திருவுக்குள்தெளிவிருத்துச்சேருரண்டு திறமானபிங் கானில்வைத்துக்கொண்டு, கருவுக்குள்போடுகிற மருந்தைக்கேளு கனமான ஐந்துசுன்னங்காசுப்போடே. ௫௯௦

போடப்பா காசெடைதான் வங்கச்சுன்னம் பொலிவானவெடியுப்புசுன்னம்போடு, நீடப்பா சீனமொரு காசுபோடு நிகருனகூட்டுமோர்காசுபோடு, மூடப்பா பூரமொருகாசுபோடு முனையான சலாசத்து காசுபோடு ஆடப்பாநாபியொரு காசுபோடு ஆதியென்ற சாரமொரு காசுதானே. ௫௯௧

காசெடைதான் குருவண்டு உரமுஞ்சூதங் கனமானபுழுகோடு புருவினெச்சில், தேசிதோர்குக்குடத்தின் வெண்மலமுங்கூட் டெரிபூரமலமுரிவிட்டு பரைநாற்சாமம், வாசிப்தாமுன்னீரிற் கரைத்துக்கொண்டு மறவாமலண்டம் துமுப்பத்தொன்று, தேசியதா வெண்கருவைக் கூடவிட்டுச் சிறப்பானவெருக்கம்பால் சேரவாரே. ௫௯௨

வார்த்துநன்றாய் மத்திப்பாய் குச்சியாலே மறவாமல் மூன்றுநாள் மத்திச்சப்பால், போற்றியதோர் தெளிவிறுத்துப் பிங்கானுக்குள் பொற்கொடிமுன் வைத்ததனைப் பூசைபண்ணி, மாற்றியதோர் வஸ்துசத்தி பானஞ்செய்து மறவாமலஞ்செழுத்து வெட்டெழுத்துமாதி, தூற்றியதோர் சவர்க்காரத்தோய்த்துப்போடு சுகமாக வேழுநாள் நவியிற்போடே. ௫௯௩

போட்டபின்பு சுண்ணும்பு முப்புசேரே பொடித்துஅரை சுண்ணும்புதண்ணீர்விட்டு, நாட்டபின்பு புடம்போட்டு வெடுத்துரைத்து நலமாகக் குகைபோலப்பண்ணிக்கொண்டு நீட்டமுடன்சாக்கெல்லாம்மொன்றாய்ச்சேர்த்துநெடிதானபருவமுடனனுகியேதான், கூட்டியபின்மேல்மூடிச்சீலைசெய்து அதட்டியொருபுடம்போடச்சுன்னமாமே

சுன்னமென்ற துரைக்கலாங்கடுங்காரமெத்த தொடுகுறிபோற்கடுங்காரமேறமேறுங், கன்னமென்றதிறவுகோல் வழலைச் சுன்னக்கடுங்காரமேறினால் சாக்குக்கட்டும், பன்னமென்ற கல்லுப்பு விதக்குட்சாரும் படுமுன்னேநவாச்சாரங் கட்டிப்போகும். வன்னமென்ற விரமது மணியுமாகு மகத்தானபூரமது சுன்னமாமே. ௫௯௫

உப்புக்கட்டு.

ஆமப்பாதா துவகை யறுபத்துநாலுமப்பனேமெழுகாகும் குருவுமாகும், வாமப்பாவுபசாரங்களியமாகுமார்க்கத்தில் குளிகையுமாஞ் சேர்தாரமாகும், போமப்பா வெகுதாரமெட்டியேர்டும் போகத்தில்

மெத்தவுண்டு புகட்டியாடும், வாமப்பாகாலாங்கிபாதம் போற்றியுலகத்தோர்பிழைக்கவென்று வுரைசெய்தேனே. ௫௯௬

உரைசெய்தேனீ சருடவடமொழியைப்பார்த்துஉத்தமனேயே ழுஆயிரமாமுன்னே, நிரைசெய்தேனேழைத்தாரனெழுநூறுக கிகண்டாகமறையாமல் திறந்துபோட்டேன், புரைசெய்தவென்னூலிலொன்றுபொய்யா, புத்தியில்லாப்புல்லருக்குமலவுதோன்றுங், கரைசெய்தேன் வாதமடத்திறந்துபோகனைதவறில் நூல்களெல்லாங்கசடாய்ப்போமே. ௫௯௭

ஆயி பூசை.

போகாது ஆயிபதம்பூசைபண்ணுபொக்கோடேயாதாரமேறிப்பாரு, ஏகாமல்வாசியைத்தானங்கெறாணு சரும்பாமல் வாசியைத்தானறுத்துத்தள்ளு, சோகாமல்சடமெலலாங்கற்பமுண்ணுநோக்கின்றவறிவுக்குள்மனத்லைதப்பூணு, சக்காமல்தேகத்தைதச்சித்திபண்ணுசதாசித்தன்குருவுடைய பதத்திலுண்ணே. ௫௯௮

உன்னவேவுப்புடைய கட்டைக்கேளு ஓடுசிறதூரமதுவுயர்த்திமெத்த, பன்னவேபலநூலிலில்லையில்லை பாடினதால்சித்தரென்பகையுமாச்சு கனன்வேசவர்க்காரச்சுன்னமொன்றாகலருகமன்சாரத்தைக்கல்வத்திட்டுப், பன்னவேநாற்சாம மூமிநீர்விட்டுப்பக்குவமாயரைத்துருட்டிக் குகையில்வைமே. ௫௯௯

வைத்துமே யில்லிட்டுச்சீலைசெய்து வனயாகபத்தெருவிற்புடத்தைப்போடு, கைத்துமேயாவிட்டு யெடுத்துவாங்கி நலமான கடுங்காரச்செயநீர்குத்திக், கைத்துமேமூன்றுநாள் நவியிற்போடு சாதகமாய்த்தினந்தினமுஞ் செயநீர்குத்திப், பைந்து வெண்ணெய் பக்குவமாய்ப்பிங்கானிலப்பிப்பருவமா யிராக்காலம் பனியில்வையே. ()

வைத்துடனே மொதுமொலனத் தண்ணீராகும்வாதாகவிக்கிநிலவிரம் போடடுக், கைதுடனே பிதுப்புக் கல்வத்திட்டுக்காணி தேநீரிலரை நாலுசாமம், மொய்தடப்பனயெடுத் துருட்டிக்குன்னமுனைமேல் மூடிபெசிலைசெய்து புடத்தைப்போட்டு, வைத்துடனே யித்துப்புச்சுன்னமாகும் நினைத்தும்ம கடுங்காரம் நவியிற்போடே.

பூர வுப்பு.

போடப்பா இனமூன்றுகாரம் பொசிவானபின்பெடுத்துப்பனியில்வைப்பாய், நீடப்பாசெயநீரா மிதனைவாங்கிக்கூத்துநிற்கும்வீரத்தைப்பொடித்துத்தூவு ஆடப்பா செயநீருமொருபலந்தான் வாங்கி

யதற்குள்ளேபூரமொரு பலத்தைப்போடு, கடப்பா காற்றில்லாக் குளிர்ந்தவிடந்தன்னில் நணுகாமல் மூன்றுநாள்மூடிவையே. ( )

வையப்பாரவிதனிலே ஐந்துநாள்தான் மகத்தானபூரமதாமுப்பு மாகுஞ், செய்யப்பா சுண்ணம்புக்குகையிலிட்டுசிறப்பாகமேல்மூடிச் சீலைசெய்து, மெய்யப்பா பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு வெளித்த புலிபோலுமன்று வெண்ணெயாகும், கையப்பாபட்டடனே வெந்து நீறுங் கடுங்காரஞ்செய நீராலரைத்து அப்பே. ௪௩

அப்பியே பீங்கானில் ரவியில்போடு ஐந்துநாள்தினந்தினமூஞ் செயநீர்குத்தி, செப்பியேயொருவருடன்பேசவேண்டாம் ஜெகஜால மிதற்குள்ளே யடங்கிப்போச்சு, கப்பியாஞ்சுன்னமெல்லா மிதற்குள்ளாச்சு கரையில்லை யிதற்குள்ளே சொல்லவென்றால், வெப்பியேவெம்பியேயலையவேண்டாம் வெகுளாதேபீங்கானில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணப்பா வீரமொரு பலந்தான் தூக்கியரிவான சவர்க்காரஞ் செயநீர்விட்டு, தண்ணப்பாகல்வத்திலரைநாற்சாமந்தனில்பிறகுவழித்தெடுத்து வில்லைபாக்கி, கண்ணப்பாரவிதனிலே யுலர்ந்தபின்புகாடைதான் சவர்க்காரச்சுன்னம்போட்டு, விண்ணப்பாபூரமாஞ்சுன்னமொன்று வெண்காரஞ் சாரமிருகாசு தூக்கே. ௪௫

தூக்கியபின் கல்வத்திற்சாரநீரால் அடியாகவரைத்துமேற்கவசங்கட்டி, தாக்கியபின்ரவிதனிலே வுலரவைத்துச்சாதகமாய்ச்சுண்ணம்புக்குகையிலிட்டு, கோக்கியேவச்சிர மண்சீலைசெய்து கொடியான காந்தவாஞ்சீலைசெய்து, நீக்கியபின்சீலைசெய்து புடத்தைப்போடுநிர்மலம்போல் வெண்ணீராய் நீரைந்துபோமே. ௪௬

வெடியுப்புச் செயநீர்.

போகாமல் வெடியுப்புச்செயநீர்கேளுபோக்கோடேவெடியுப்பு காலாங்காய்ச்சல், வாகாமல்பலம்பத்துநிறுத்துக்கொண்டுமைந்தனே பூநீறுபலமும்போடு, தாகாமல்சீனமொருபலமும்போடு தயங்காத கல்லுப்புப்பலமும்போடு, வேகாமல் சூடனது காசுபோடு வீரவியதோர்காரமொருகாசுபோடே. ௪௭

போட்டெல்லாங் கல்வத்திற் பழச்சார்விட்டுப்பொலிவாகமூன்றுநாளாட்டு ஆட்டு, நீட்டெல்லாம் வழித்தய்யச்சட்டிக்கிட்டு நேர்ப்பாமத்தீயெரிப்பாய்நாலுசாமம், வாட்டெல்லாம் வடித்துமொரு பீங்கானுக்குள்ளமைந்தனே கடுங்காரச் செயநீர்குத்தித், தீட்டோடேஐந்துநாள்ரவியிற்போட்டுச் சிறப்பாகச்சுன்னமென்றகுகையிலூதே.

ஊதையிலே சுண்ணம் பாய்வெந்துநீறு மூத்தமனே பீங்கானிலெடுத்துக்கொண்டு, மாதையிலேகடுங் காரச்செய நீர்குத்தி மைந்தனேநீற்றியதைப் பனியில்வைப்பாய், டாதையிலேசலமாகுமிந்தநீரில் பருவமுடன்வழலை யென்றசுன்னங்காசு, கோதையிலேபூரமென்ற சுன்னங்காசு கொடியதொடுவீரமென்ற சுன்னங்காசே. ௪௮

காசெடைதான் செயநீரில்கலக்கிக்கொண்டு கடியதொருசாக்களிற் கழுக்குபோட, ஆசெடைதானறு பத்துநாலுங்கட்டு மாச்சரியவுபரிசங்கள் சத்தேயாகுந், காசெடைதான் கெவுரிவெள்ளை லிங்கம் வீரந்தயங்காததாளகமுஞ் சிலையுக்கெந்தி, நேசெடைதான்நாகத்தைப்பகையாமல்கொல்லுஞ்செணத்திலேகருவஞ்சஞ்சாய்க்காச்சாமே.

சாமப்பாவுப்பிதுக்குள் சாற்றக்கேளு தனித்ததொரு வெடியுப்புசினக்காரம், ஓமம்பாகடல்நுரையுஞ் சூடனிந்தவுத்தமனே வெண்காரந்தாசுச்சாரம், நாமப்பாவெடியுப்பு நீரைவார்த்து கலக்கவரையேழுநாள்ரவியிற்போடு, வேமப்பாசரக்கெல்லாம் வெந்துநீறும் வெகுளாதேபீங்கானிலெடுத்துவையே. ௪௯

வையப்பாவுப்பேது வென்றுயானால் மகத்தானவாரிதியில் சத்திரதம், தையப்பாமலைபோலே கிற்கும்பாரு தனையெடுத்துப் பாக்குப்போலுண்டைகொண்டு, செய்யப்பாபூச்சாறுதினமூன்றுவிட்டுத் திறமானவுப்பங்கே சத்தியாகும், மெய்யப்பா நினைவாக வுலரப்போடு வீரவியங்கே வுட்பூசமருந்துதேனே. ௫௦

கேளப்பாசவர்க்காரச்சுன்னமொன்று கெடியானவீரமொன்று பூரமொன்று, வாளப்பாசவர்க்காரச் செயநீர்விட்டு மைந்தனேகுழம்புபோல்கல்வத்தாட்டி, கோளப்பாகல்லுப்பில் துலைத்துவாட்டு கொள்பெர்தத்தணலுக்குளடர்ந்துவாட்டி, நாளப்பாகுழம்பையெல்லாம் பூசிவாட்டி நலந்தபின்புமூன்னெட்டு மருந்தைபூசே. ௫௧

பூசியதைவாட்டுதற்கு விபரங்கேளு பொலிவான வெடியுப்புநீரைவார்த்து, நாசியதைக்கல்வத்தில் குளப்பிக்கொண்டு தழையெல்லாம் பிரட்டிநன்றாய்வாட்டிப்போடு, வாசியதைகல்லுப்பு பலத்தைக்கேளு வகையாகமுப்பலத்திற்பூசிப்போடு, தேசியதையடுக்கடுக்கமுதிரவாட்டிச் சிறப்பாகதணலுக்குளடர்ந்துவாட்டே. ௫௨

வாட்டிடவே கல்லுப்புத்தேறிப்போகும் மருவியதோர் ஊசமுமுப்பும்நேரே, காட்டிடவேகாயுருவி பிரண்டைச்சாம்பல் கலமானகினிஞ்சிநீர் சரியாய்க்கூட்டி, ஆட்டிடவேவழிவிட்டு மொழுகாய்ப்

பண்ணி அடைபோலேண்டாக்கி சட்டியிலேபோடு, கிட்டிடவேய டைமேலேயுப்பைவைத்து நேர்ப்பாகவதின்மேலே யடையால்மூடே.

மூடியேமேல்மூடிச் சீலைசெய்துமுசியாதே'படுப்பேற்றி பெறிகால் சாமம், ஆட்டியேதீபம் போலெரித்துவாங்கி ஆறவிட்டுயெடுத்தந்த படியேவைத்து, நாட்டியேகசபுடத்திற் போட்டாயானால் நலமானவ பிரல்போலுரு கிக்கட்டும், தேற்றியேயாற விட்டுத்துப்பாரு வெகுவர முத்துப்போல் மணியுமாமே சகக

ஆமப்பாமணியெடுத்து வுருக்கிப்பாரு அசகாசபொன்போலே நின்றாடும், தேமப்பாகரிதனிலே யிரக்கிற்றனல் சிறப்பாகமுன் போலமருந்துப்பூசி, வாமப்பாபுடம் போடுவுருகிநிற்கு மணிபோலே நின்றுடுங்கரியிலுள்ளே, தாமப்பாவுப்பு மணித்தாழ்வட மாய்க்கோர்த்துத் தாயோடுதந்தையும் பூசைபண்ணே. சகள

பண்ணப்பாபானமொடு சுத்திவைத்துப் பரிவாகப்பூசைப்பண்ணிமதுவையுண்ணு, விண்ணப்பா தாழ்வடத்தைக்காதில்வைத்து வேதாந்தவனுபவத்தில் மனதையுன்னிக், கண்ணப்பாவஞ்செழுத்துமெட்டெழுத்தமோத கபிலையுறைசிவன்வந்து நிர்த்தஞ்செய்வார், நண்ணப்பா சிறுபிள்ளைவாயில்வந்து நாட்டி லுள்ள வதிசயங்கள்சொல்லுவேனே. சகஅ

சொல்லுவாளட்டகர்ம மெட்டேந்தானும் தோற்றுதகருமத்தின் வழியுஞ்சொல்வான், கொல்லுவாள்வாமத்தைப் பணிந்தபேரை கூப்பிடுவாள்வாமத்திற் கொள்கிறேனை, வெல்லுவாள்சிவகாமி சொல்லயானுவிடுத்துப்பார்த்து மக்கட்காகச்சொன்னேனென், மல்லுவாள்சமாதியிலேயுரைத்துப்பாரு மாயப்பிரபஞ்சமெல்லா மொழிந்துபோமே.

போகாமலடப்பினி--குருவைச்சொல்ல புகழாகச்சவர்க் காரச் சுன்னமொன்று, கோகாமற்நர்ப்பூரச் சுன்னமொன்று கேர்ப்பாக வீரத்தின் சுன்னமொன்று, வேகாமற் புழுகொன்று சீனமொன்று விரவியரைச்சவர்க்காரநீரினாலே, வாகாமலுப்பினுட மணிக்குப்பூசி மாசற்றாவிதனிலே யுலரப்போடே. சஉ0

உலர்ந்தபின்புசுண்ணாம்புக்குகையில்வைத்து உத்தமனே மேல்மூடிச்சீலைசெய்து, அலர்ந்தபின்பு பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு ஆதியென்றகல்லுப்பு சுண்ணாம்பாகும், குலர்தனுக்குக் கோடாலிக் காம்புபோலே கொள்ளியதோர் சரக்குக்குகாலன்காலன், கலந்தனக் கடுங்காரச்செயநீர்குத்தி நாளேழுரவியிற்குள் உலரப்போடே. ()

போடவே வதின்மேனிப்பூப்போலாகும் பொலிவான சுன்னமிடைசாரங்கூட்டி, நாடவேதினமொன்று அரைத்தாயானால் நலமான வருணசலம்போலேநிற்கும், நீடரவேரவிதனிலே யுலர்ந்தபின்பு நேரானசுண்ணாம்புக்குகையில்வைத்து, ஆடவேமேல்மூடிச் சீலைசெய்து அகட்டியொருபுடம்போடச் சுன்னமாமே. சஉஉ

அன்னத்தைப்பனியில்வைக்கச் செயநீராகுந் தோற்றறியவெந்நிநில்வீரச்சுன்னம், வன்னத்தையமற்றிவிக்குஞ் சவர்க்காரசுன்ன மாசற்றவெளியாகும் பூரச்சுன்னம், கன்னத்தைவெளியாக்கும் நீரிற்போட்டுக்கலக்கி யொன்றுய்மத்தித்துச் சரக்கிற்பூச, அன்னத்தையடுத்த பால்சலம்வேரும்போல வனுகிலேகட்டியங்கே மணிபோலாமே.

ஆமப்பா அறுபத்தாறுதானும் அப்பனேவுபசரங்கள் னூற்றிரண்டுபத்தும், போமப்பாலவண முதலிருபத்தஞ்சும் பொன்காய்க்குமாமாகப் பண்ணுவிக்கும், நாமப்பாகாலாங்கி பதத்தைப் போற்றிநாட்டிலுள்ள பேர்களுக்குப் பிழைக்கச்சொன்னேன், வாமப்பா யென்னுவி லொன்றுதப்பில் மதிகெட்ட போகமுனியென்று சொல்லே.

கொல்லவேஉப்பினுட மணியைக்கேளு நுடியாகக்கருவில்வைத்துவுருக்கும்போது, மல்லவேதங்கமோரிடையைபீட்டுவாய்திறந்து ஆவென்று சுழித்து வாங்கும், வெள்ளவேநாகமோ ரிடையைப் போடு மெதித்துவாங்கையிலேஞ்சுதம்போடு, தெள்ளவேவீரமோரிடையைப் போடு திரண்டுருகிவாங்கையிலே கெந்திபோடே. சஉரு

போட்டுடனே ளங்காருமுப்பூவுங்கால் பொலிவான நவலோகமன்பதுக்கொன்று, காட்டுடனேபத்தரையே மாற்றுகாணுங்கனகத்தைக்கண்டுடனே கொசிக்காதே, ஆட்டுடனே அன்னமரைதண்ணீர்கொள்ளு ஆசையென்றபுளியுப்பை யகற்றித்தள்ளு, நாட்டுடனேசிவசொத்தை வழுவைபோலெண்ணு நலம்போலே சமாதியிலே யிருந்திடாயே. சஉசு

இருந்திட்டவுப்பினிட செந்தூரத்தை யிதமாகக்கேளுங்கள் பாலுங்காளே, வருந்திட்டசூதபொன்று நாகமூன்று மருவயிதையுருக்கியல்லோ பொடியாய்ப்பண்ணி, இருந்திட்ட வீரமென்ற சின்னமொன்று சிறப்பாகமத்தித்துபனியில்வைக்க, அருந்திட்டசெயநீராயிதனை வாங்கி ஆதியென்ற வுப்புமணிதன்னிற்றூயே. சஉஎ

தோச்சமே பரித்தகட்டை மேலேதூற்றிற் சுகமானகிலுப்பை நெய்யால்விளக்கைவைத்துப், பாக்கமேறூரிமையில் திரியைபோட்

டுப் பக்குவமாய் வாங்குமட்டும் வாட்டித்திரு, எய்ச்சமேயுப்பருந்து பரிதானப்பா இதமானவருணையைப்போலாகும்பாரு, காய்ச்சமேலவ் லோகமைப்பதுக்கொன்றிகையோடே பத்தரையாய்கண்டுகொள்ளே

கொள்ளப்பாசெந்தூரங் குன்றிமட்டுங் கோடானு கோடிவரை யிருத்துக்தேகம், விள்ளப்பா சக்கிலத்தைக் கட்டிநீற்ற மேலேறுமல் லாதிழோடாது, தள்ளப்பாநரைதிறைகளெல்லாமாறுஞ் சகமாகு ங்காயமிது சிவந்துபோகும், விள்ளப்பாசட்டையொன்று கக்கிப்போ கும்வேதாந்தசாரமெல்லாம் வெளியாய்ப்போமே. ௬௰௯

போமப்பாபச்சை யுப்புதின்றாயானால் புகழானவேருலையில் கக்கிப்போடும், வேமப்பாமுரியிலே யிறங்கிப்போகும் வெறிப்பானச் சடமெல்லாந் தளர்ந்துபோகும்,போமப்பாசடமலைந்து நரைமெந்தா கிப்புகழானதந்தமெல்லாங் கழன்றுபோகும், நாமப்பாகட்டிய நோ ருப்பைதின்று நலமானசமாதியிலே யிருந்திட்டேனே. ௭௰

இருந்திட்டேன்சமாதியிலே கற்பமுண்டுஎழுயுகங்கடந்தபின்பு எழுந்திருந்தேனையா, அருந்திட்ட பாட்டர்பக்கல் சென்றயானும் அருகிருந்தெழுந்திறைஞ்சி தீட்சைகேட்டேன்,இருந்திட்டகாலங்கி ஐவர்பாதஞ்சென்று செப்பமுடனேயுகம்வாதம்பார்த்தேன், பருந்தி ட்டமாசி யல்லோகுளிகைகட்டிப் பக்குவமாயண்டமெல்லாம்பார் த்திட்டேனே. ௭௰௧

பார்த்திட்டேனண்டரண்ட பத்துமட்டும் பரிவானமலைதோறும் நாதாக்கள்கோடி, ஆர்த்திட்டயலைதோறுஞ் சித்தர்கோடி அந்தந்தம லைகளிலே மூலிகையோமெத்த,வர்த்திட்டசாத்திரங்க ளனேகமுண்டு எந்தநூல்பார்த்துமெளிதில்காணார், மார்த்திட்ட மாகவல்லோவுப்புச் சொன்னேன் மறைத்தார்கள் சாத்திரத்தில்சித்தர்தானே. ௭௰௨

மறைத்ததென்னவென்றக்கால் சொல்லக்கேளு மலைகளெல் லாஞ் சித்தர்மயமாச்சுதென்று, நிறைந்ததென்ன ஆதியுப்பையிழுக் காய்ச்சொல்லி நேரானவழிலையைத்தான் மூடிப்போட்டார், உரைத்த தென்னவாலையினால் வாதம்போச்சு ஓகோகோகாயசித்திகெவுனசி த்திபோச்சு, குறைத்ததென்ன சித்தரொன்றுசொல்லியானும் கூறி னேன்வெளியாகக்கூறினேனே. ௭௰௩

கூறியதோர் சவர்க்காரவுண்டைசெய்து குறிப்பாகச் சத்திபண் ணிச்சுண்ணம்பண்ணு, மாறியதோர் கடுங்காரச்செயநீர்பண்ணு மைந் தனே கற்பூரவுப்புப்பண்ணு, தேறியதோர் வீரதலைச்சுண்ணம் பண்

ணு சிறப்பாக வெடியுப்பிற்செயநீர்பண்ணு, ஆறியதோர் கறுப்பை க்கட்டியாடு,அரகரா வாதமிதி லடங்கிப்போச்சே, ௭௰௪

போச்சென்ற வுப்பினுட மெழுகைக்கேளு போனவுப்பதுவும் பலமுமொன்று, ஆச்சென்றகுகையில் நின்று வுருகும்போது அப்ப னே சாரமது பலமுங்கால்தான், நீச்சென்ற வெண்காரம் பலமுங்கா ல்தான் னேரானகெந்தகமும் பலமறைதான்சேர்த்து, காச்சென்றச வர்க்காரநீரைவார்த்துக்கலந்தரைத்தாக்குன்றியளவுண்டைசெய்யே. ௭௰௫

செய்தவுண்டைவுப்புநின்று உருகும்போது சிதாரமலெலாவ்வொ ன்றுப்க் கொடுத்துவாரீ, மைதவுண்டை புகையாம துள்ளேவாங்கும கிழ்மா முப்பதுவுமிப்பால் வாங்கிப், பொய்தனவலோகத்தில் ஒற் றுக்கொன்று போட்டிடவே தசமற்றாய் நிற்கும்பாரு, ஐதவுப்புக்கா விக்குமோடாதப்பா ஆச்சரியங் காயசித்திசருக்காம்பாரே. ௭௰௬

பாரிந்தமெழுதனைக் குன்றியுண்ணு பத்தியமாய்ப் புளியுப்பும் பெண்ணுந்தள்ளு, காரிந்தநாற்பதுநாளுள்ளரையில்வாமூங்கனமான யோகத்தேதின்றுதேது, சாரிந்தசட்டையொன்றுதள்ளிப்போடுஞ்ச ந்திரனே சூரியனேயென்பார்பாரு, ஆரிந்தபடி செய்வார் நாதாக்கள் செய்வார் ஆச்சரியமுலகத்தோர் பாஷாண்டிதானே. ௭௰௭

தானென்றவுலகோர்க்குவாதமெய்தி லத்தருவம்பறுத்திரிந்து பெண்ணைச்சேர்ந்து, பானென்றவழுத்முண்டு மற்றேயாகிப் பலதினை வாய்க்கற்பழித்துப்பாசமெய்திக், கோனென்றகுருவேதுகாயசித்தி யேது தூய்ப்பான ஆதாரவழிதானேது. வானென்றியாமிறு குளிகை யென்னவென்று வாய்ப்பேச்சாய்த்திரிந்துழன்று மருளுவாரே. ( )

மருளாமற்போகவல்லோ வாதஞ்சொன்னேன் மாண்டிறந்துபோ காமற்காயசித்திசொன்னேன், இருளானவெளிகாணயோகஞ்சொன் னேன் னேழுவகைகாணவல்லோ குளிகைசொன்னேன், அருளானமன மடங்கப்போதஞ்சொன்னேன்வாந்தமாவதற்குவல்துசொன்னேன், பொருளான குருபதத்தில் தொண்டுபண்ணி போக்கோடேவுப்பை முந்திக்கட்டியாடே. ௭௰௯

ஆட்வேவுப்பென்ற அன்னமொன்று அமைந்திடுநீ சாரத்தை ண்டையுந்தான், நீடவேகல்வத்தி லரைநாற் சாமம் சேர்த்த பின்பு அன்னமென்ற குகையில்வைத்துஊது, நாடவே கடுங்காரச்செயநீர் ருத்தி நாள்மூன்று மத்தித்துசாலியில்வைப்பாய், மூடவேபனியில்வை க்கச் செயநீராகு முத்தமனேயிக்நீரி ஞெட்டங்கேளே. ௮௰

கேளப்பா விங்கீரில் வீரச்சுன்னங் கெடியாக மத்தித்துப்பலச்
சான்பூரம், நாளப்பாபீங்கானிற் பூர்ம்போட்டு நலமாகச் செயநீரை
திலேவாகு, நீளப்பா மூன்றுநாள் நிழலில் வைத்து நேர்ப்பாக ரவித
னிலே ஐந்துநாள்போடு, வாளப்பாயரைத்துநன்றாய் பில்லைதட்டிவன
மான சவர்க்காரச்சுன்னம் பூசே. ௪௪௧

பூசியல்லோசுன்ன மென்ற குகையில் வைத்துப் பொருந்தவே
மேல் மூடிச்சீலை செய்து, ஆசியல்லோ பீசானம் பூசைபண்ணி ஐங்
ஐந்தெருவிற்புடம் போடப்பூரம்நீறும், வாசியல்லோகடுங்காரச்செய
நீர்குத்திமகத்தான ரவிதனிலேயுலரப்போடு, தேசியல்லோசிவகாமி
சொன்னமார்க்கஞ்செப்புகிறேன் தின்வேகஞ் செப்புறேனே. 0

செப்பியதோர் பூரமது பலந்தானொன்று தெளிவானசாரமது ப
லமொன்று, ஒப்பியதோரிதுரண்டுங்கல்வத்தாட்டுஓங்கியதோர் செ
ட்டெழும்ப மாட்டு மாட்டு, தப்பியதோர் சுண்ணாம்புக் குகையில்வை
த்துச் சார்பாகமேல் மூடிச்சீலைசெய்து, அப்பியதோர்புடம்போடவெ
ந்துநீறு மாச்சரியம் பனியில்வைக்கச் செயநீராமே. ௪௪௩

ஆமப்பா வின்னீரில் வீரச்சுன்ன மதட்டியேகலக்கிமெள்ள வை
த்துக்கொண்டு, ஓமப்பாசாக்கான வறுபத்துநாலு முற்றுமெள்ள மா
ட்டிடவே மணியுமாகுஞ் சாமப்பாசாரமது லவணமெல்லாஞ்சுண்ணத்
திலேசுண்ணாம்பாய் விரிந்துபோகும், வேமப்பாகண்டருமோ வெள்
ளையாகும்வேதித்த தாளகத்தின் மஞ்சள்போமோ. ௪௪௪

மஞ்சளென்ற கந்தகமே வெள்ளையாகு மாசற்றவீரமது சுன்ன
மாகு, மஞ்சளென்றலிங்கமது மெழுகேயாகுமாதியென்றகல்லுப்பும
ணியுப்புமாகும், துஞ்சளென்ற உபசாரங்களியுமாகும், தொடுமுன்னே
தேகமதுவிரைத்துப்போகும், கஞ்சளென்ற லோகங்கள் வெண்ணை
யாகுங்காட்டிடவே நூற்றொன்றி லேமமாமே. ௪௪௫

ஏமமேயாச்சுதென்று புளகிக்கவேண்டா மெளிதாகு மூலத்தை
யிருத்திப்பாரு, வாமமே செதியாக வனுதினமும் பேற்றுவழியாறு
தலமெல்லாங் கண்டுபாரு, தேமமேசமாச வாசலுக்குள்ளே புக்கிச்
செப்பரிய மதியளவுந்தொட்டுமேயு, காமமேகதியென்று விழுகவே
ண்டாங் காருத்தென்றவாளிறைற் பொறியையிசே. ௪௪௬

விசிடவே பூரமென்ற நீறிகுலே விளங்கியதோர் தாளகத்திற்
சுருக்குப்போடு, தூசிடவே சவர்க்காரச்சுன்னத்தானுந்துடியானபூர
மென்றசுன்னமூன்று, ஆசிட்டேவெடியுப்பு நீராலாட்டி அப்பியதா

ளகத்தில் விரவிப்போடு, வாசிடவே சுண்ணாம்புக் குகையில்வைத்து
மண்செய்து ஊதிடவே சுன்னமாமே. ௪௪௭

சுன்னமென்ற தாளகத்தில் வீரங்கூட்டித் திடியாக மத்தித்து
வங்கத் தப்பி, கன்னமென்ற அண்டோடு கீழ்மேலிட்டு கடுவேகசுன்
னமென்ற குகையிலூது, வன்ன மென்ற வங்கமதுசுன்னமாகும் வா
தமென்ற கடைதிறக்குந் தாவுகோலாஞ், சின்னமென்ற வேங்கை
கையிலாடுபோல திடுக்கிட்டுச் சூதமது வுண்டையாமே. ௪௪௮

ஆமப்பாதுரிசியொரு பலமேதுக்கு அதிகமென்றபூரநீர் தன்னி
ல்தோய்த்து, சேமப்பா ரவிதனிலேயுலரப்போடு சிறப்பாகவேழுநா
ளானபின்பு, தாமப்பாசவர்க்காரச்சுன்னமொன்று தயங்காதவீரமொ
ன்றுசுன்னமொன்று, வாமப்பாவங்கமொன்று பூரமொன்றுவகையா
க சூதமொருகாசுதானே. ௪௪௯

தானென்ற புழுகொடு ஊரமுங்கூட்டிச் சமரசமாய்க் கடுங்காரச்
செயநீர்குத்தி, மானென்ற துரிசியின்மேல் கவசங்கட்டி வகையான்
சுண்ணாம்புக் குகையில்வைத்து, காமென்ற மேல்மூடிச்சீலைசெய்து
கசபுடத்தில்போட்டெடுத்துயாறவிட்டு, ஆனென்ற கவசத்தையுடை
த்துப்பார்த்தா லம்மம்மாகடுஞ்சுருக்கு சுன்னமாச்சே. ௪௫0

ஆச்சப்பா துரிசியது குருவுமாகு லண்டாண்ட கடாகமெல்லா
ங்கிழிந்துப்போகு, மூச்சப்பாயாடுமுன்னேநாகங்கட்டு மூதண்டசவ்
வீரமெழுகேயாகும், பாச்சப்பாயண்டமெல்லா மெழுகாய்ப் போகும்
பாஷாணகுலமெல்லாம் வெண்மையாகும், ஏசப்பா பனிநீரும்வெ
ள்ளைநீரு மெடுத்துவந்தாமொன்றிரவிற் கோடியாமே. ௪௫௧

கோடியென்று சொல்லுவதுங் கொஞ்சங்கொஞ்சங் குறுக்காம
லெடுக்கலா மனேகவித்தை, மாடியென்று மிளையாமற் சித்தியாகு
மாசித்தராட்டமெல்லாமிதுதானல்லோ, நாடியென்றுந்துரிசிறைல்சிங்
கிபண்ணி நலமுற்ற குளிகைகட்டிச் சாரணையேசெய்து, ஆடியென்று
ங்குளிகைதனை வாயில்வைத்து அண்டாண்டபதமெல்லாம் பார்த்திட்
டேனே. ௪௫௨

பார்த்திட்டேனண்டத்திற் சித்தர்கோடி பரிவாரயவரைக் கண்டு
பேசில், பார்த்திட்ட குருவேது வென்றாலில் மகத்தான மூலரிட
போமென்றுசொல்லு, சேர்த்திட்டாலஸ்திரமுஞ் சூஸ்திரமுங் கேட்
பார் சிறப்பாகக்கக்கத்திலிருக்குதென்று, கார்த்திட்டகுளிகையுடவே
கண்கேட்டில் கண்ணரிமைக்குள் கற்பமென்று புக்குமென்றனனே. 0

சாரசுத்தி.

என்னவேசாரத்தை பண்டம்போற்சிவி யிதமானவபிஷேகமெள் குபூரங், கன்னவேமேனிச்சாறரைத்துப்பூசிக் கடுகவோவிதன்னி லரப்போடு, பன்னவேயதின்மேலே சாக்குத்தானும் பக்குவமாயிற க்கியதில் கவசங்கட்டி, மன்னவே சாணுக்கிச்சீலைசெய்து வகையாக வங்கத்தில் தோய்க்கக்கேளே. ௬௪

கேளப்பாவங்கத்தைக்குகையிலிட்டு கெடியாகவுருகையில் தோய்த்துவாரீ, வாளப்பா பேழுதரந்தோய்த்துவாரீ வகையான்காரமது சுத்திபாகுங், தாளப்பா சவர்க்காரச்சுன்னவீரந் தயங்காத பூரமொடு மூன்றுங்கேளு வேளப்பாவெடியுப்பு நீரைவார்த்து விரவியரை சாரத்தின் மேலேபூசே. ௬௫

பூசியதைசுண்ணும்புக்குகையில்வைத்துப் புடம்போட்டுயெடுத்துப்பார்தவளநீறும், ஆசியதைக் கடுங்காரச்செயநீர்குத்தி யப்பனேபனியில்வைக்கச்செயநீராகும், தேசியதிற்சாக்குகளிற்சுருக்குப்போட செய்மானமெழுகாகும் வேதையாகும், ஆசியதையெண்ணுதே சுற்ப மூண்ணு அருணனைப்போல் சிவப்பாகுங்காயந்தானே. ௬௬

தானென்றசெயநீரில் வீரச்சுண்ணஞ் சமாசமாய்ப்பூரமொன்று சுன்னமொன்று, காமென்றசவர்க்காரச் சுன்னந்தானுங் கலந்தசெயநீரால் படிகைமேலே, வாமென்ற தினந்தோறுந் தோய்த்துத்தோய்த்து மகத்தானரவிதனி லேழுநாள்போட்டு, யாமென்ற வெடியுப்புச் சுன்னம்பூசப் பருவமாய்ச்சுன்னமொரு குகையில்வையே. ௬௭

வைத்துமேசீலைசெய்து புடத்தைப்போடு வாகாகவெடுத்துப்பார் சினச்சுன்னம், கைத்துமேகடுங்காரச் செயநீர்குத்தி கனிதமாய் சமனுகச்சாரஞ்சேர்த்து, தைத்துமேகல்வத்திலிட்டுஆட்டிச் சமமாகப்புடம்போடுயெடுத்துக்கொட்டி, மைத்துமேபனியில்வைக்கச் செயநீராகு மாசற்றநீராலேயெல்லாஞ்சாமே. ௬௮

சாரச்சுன்னம்.

சாமென்ற நீரிலேவீரச்சுன்னந் தயங்கா தபூரமென்ற சுன்னம் போட்டு, சாமென்றநீரிலேகலக்கிவைத்துக்கடுஞ்சூடன்பலமொன்றில் நீரைவார்த்து, ஆமென்றநிழலிலே மூன்றுநாள்வைத்து அதன்பிறகுபேழுநாள் ரவியிற்போட்டு, வாமென்றபில்லைபண்ணியுலரப்போட்டு மாசாரக்கல்லுப்புச்சுன்னம்பூசே. ௬௯

சாரநீர் சினச்சுன்னம்.

பூசியே சுண்ணும்புக்குகையில்வைத்துப்பொலிவாகப்புடம்போடப்பூப்போலாகும், காசியென்றகடுங்காரச் செயநீர்குத்திக் கனமாகபண்டத்தின்மேலேபூசி, தேசியென்றசேர்த்துருக்க மூள்ளேவைத்துச் சிறப்பாகமூன்றுநாள் ரவியிற்போடு, நாசியென்றமேலோடு ரண்டுசுருக்கூட்டச்சுழன்றவெந்து சுண்ணும்பாய் நீறிப்போமே. ௭௦

சூடச்சுன்னம்.

நீறியதில்வீரமென்ற சுன்னம்போட்டு நேர்ப்பாகச்சாரநீர்விட்டு ஆட்டி, மாறியதில்பில்லைதனைகவசங்கட்டி மகத்தானசுண்ணும்புக்குகைக்குள்வைத்து,தேறியதில்மேல்மூடிச் சீலைசெய்துசிறப்பாகக்கெசபுடத்தில் போடுநீயும், ஆறியபின்யெடுத்துப்பார்கடிதாஞ்சுன்ன மகாரமிதினுண்மை யறிந்திலேனே. ௭௧

அண்டச்சுன்னம்.

அறிந்திலேனிச்சுன்னம்வீரச்சுன்ன மப்பனேரண்டையுந்தான் சாரநீரால், பிறிந்திலேன்மத்தித்துத் தங்கத்துக்கப்பி பொரானவண்டத்தோல்மேலேவிட்டு, செறிந்திலேன் கெசபுடமாய்வெளியிற் போடு சிறப்பானபரிதானுஞ் சுன்னமாகும், கறிந்திலேன்வாதமடங் கிறந்துப்போச்சு கணக்குள்ளாய் வாதமடஞ்சிக்கிப்போச்சே. ௭௨

கிழிஞ்சுன்னம்.

போச்சப்பா பரிதானுஞ்சுன்னமானுல் போட்டிட்டால் சூதமதுகட்டிப்போகும், நீச்சப்பாவாதமெல்லாங்கைக்குள்ளாகும் நிரைநின்றதாதுவெல்லாமணிபோலாடும், காச்சப்பாதேகமது பொன்போலாகும் கண்டுகொள்ளுகாயசித்தி சுருக்குமெத்த, வாச்சப்பாவித்தையுமூப்பாலாச்சு மயங்காதேவுப்பைமுந்திக்கட்டியாடே. ௭௩

பரிச்சுன்னம்.

ஆடவே வாசிவாலையையடித்துத்தள்ளு அப்பனே யஷ்டாங்கமறிந்துபாரு, போடவேகற்பமுண்டுகாயசித்தியுண்டு புகழுடனேஞானமணித்தாலைநீராய்பூசி, கூடவேகுருபதத்தை தொண்டுபண்ணு குறிப்பானகைம்முறையுமினமும்பாரு, நீடவேசத்துருவுமித்துருவும்பாரு நினைவெல்லாம் வேதாந்தக்குறிப்பில்வையே. ௭௪

சாரக்கட்டு.

குறிப்பாகவெங்காரக்கட்டுக்கேளுகூறிலது யிதின்பெருமைசிவனங்காணுர், கெரிப்பாகச்சத்தெல்லாமிதினுலல்லோ கேசானகாமனி

டாய்சத்துப்போச்சு, வெறிப்பானலோகங்கள் தம்மினத்துக்கெல்லா ம்விரவியிதையிட்டல்லோகண்விட்டாடும், கறுப்பாகம்போ லல்லோ கார ஆட்டு கைவிட்டால்சரக் கெல்லாமுட்கொள்ள தென்னே. ()

என்னவேசாரமது பலகைபோல வெடுத்துமே யாவெருதின்சா ணியாலே, கன்னவே கழுவிநன்றாய் சுத்திபண்ணி கலங்காதே சவர்க் காரச்சுன்னம்வீரம், பன்னவேபூரமொடு மூன்றுங்கேளு பதறாமல் கழஞ்சிவைதான் சாக்கிக்கொண்டு, தன்னவேமத்தித்துச் சாரநீரில் தயங்காதே ரவிதனிலேதோய்த்துப் போடே. சசுசு

போடவேதினமேழில் வெளுரிக்கட்டும் பூனைக்கண்ணொளிபோ லவரவுங்காணும், ஆடவேநாகத்தின்செயநீர்க்குள்ளே யபாஞ்சிசேக் கதனைமேலேசுற்றி, நீடவேதீபத்தில் வாட்டுநேர்ந்த நேரான அயாஞ் சியைத்தான் சுளித்துவாங்கும், மாடவே யருணனைப்போல் சிவப்பே யாகி மாதளம்பூப்போலிருக்கு மக்காள்பாரே. சசுஎ

பார்க்கவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று பாய்ச்சிடவே ப்திறு றுமாற்றுமாகும், ஆர்க்கவேதினம் பணந்தானுண்டாயாறு லருணனை ப்போல் தேகமுமாங் கண்ணொளியே மீறும், சேர்க்கவேகாயமது கர் ப்பாந்தகாலந் திரையாமல் பண்ணிவைக்கும் நரையேயாயில்லை கார்க் கவேசூதத்தை கூணத்திற்கொல்லும் கண்ணிமைக்குள் பாஷாணஞ் சத்துமாமே. சசுஅ

சுத்தான சாரநீர்க்குள்ளே மைந்தா தயங்காத சவர்க்காரச் சுன் னமிட்டுப், பத்தானவீரமிட்டுப் பூரமிட்டுப்பரிவாகப்பிங்காணில் வா ங்கிக்கொண்டு அத்தானயண்டமது அன்பத்தொன்று, அதிகமென் றமஞ்சளாய்கருவைவாங்கி, நித்தானசட்டியிட்டு யடுப்பிலேற்றி நினை வாக வறுத்திடுவாய்க் கருகத்தானே. சசுகூ

கருகவே வறுத்திடவே தயிலமாகுங் காணந்தவேளையிலே படி தானொன்று, பருகவே யிலுப்பையெண்ணைக் கூடவிட்டு பக்குவமே யானபின்பு யிறுத்துக் கொண்டு, தருகவேயப்புருகம் பலந்தாரண்டு தன்னோடுகாந்தமது பலமும்ரண்டு, திருகவேசருவளகில் பலமும்ரண் டு சிரந்தொருவெங்காரம் பலமும்ரண்டே. சஎ0

ரெண்டோடு யிதுவெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி நேரான அண் டத்தின் தயிலத்திற்குழப்பி, பண்டோடே மண்ணாலே குகைதான் ண்ணி பக்குவமாய்ச்சுட் டெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, சண்டோடே தயிலத்தையுட் குகையிற்பூசிச் சார்பாகநாகம் பலந்தானெட்டுக், கவ

போடேவெறுங்குகைக்கு ளூரிக்கிமைந்தாகனமானசாரத்தின்பொடி. மேல்தூவே. சஎக

தூவியேநாகமது கண்விட்டாடுஞ் சுகமாகமருந்திட்டகுகையில் வார்த்துத், தாவையிலே தயிலத்தைக்குத்து குத்து தனிப்பிறகுசார நீர்குத்திவார், பாவையிலே வில்லையாயிருக்கும்பாரு பக்குவமாயெடு த்துமுன்போல் தயிலம்பூசித், காவையிலேமுன் போலவுருகி மைந் தா கனமானசாரத்தின் பொடிமேல்தூவே. சஎஉ

தூவியபின் முன்குகையில்மருந்துபூசித் தூடியாகவதற்குள்ளே சாய்த்துப்பின்பு,பாவியபின்னதின்மேலேதயிலங்குத்திப்பரிவாகவதி ன்மேலே சாரநீர்க்குத்தி, மேவியபின்னிப்படியே ஐம்பத்தொன்று மெலிவாகச்சாய்த்துவாபாகமாக, காவியபின் புகையஞ்சுங்கட்டிப் போகுங் கனமான முழுக்கட்டுநாகம்பாரே. சஎங

பாரப்பாநாகமது கட்டிற்றானால் பண்பேதிசண்பேதிசத்திபேதி, ஆரப்பாயிதினுட்டைக் காணப்போறார் அம்மம்மா சிவரிஷிசித்தர் காண்பார், தூரப்பாவெடுத்த சலர்துலையாப்போலத் துடர்க்தேறிக் கொடிமட்டு மெட்டியோடுங், காரப்பாகுருபதத்திற் றெண்டுபண்ணு கைம்முறைகள் தவறுமல்சூட்டுவிட்டே. சஎச

சூட்டவேநாகமொரு பலந்தானப்பா துடியான தங்கமொருபலத் தினிய,நீட்டவோண்டுமொன்றுயுருகும்போது நினைவாகச்சூதமொரு பலத்தைப்போடு, ஆட்டவேகல்வத்திலதனைக்கொட்டி யணையப்பா பலநாலுகெந்திதானும், கூட்டவேசூடனது பலமும்ரண்டு கொடிதா னமல்லிகையின் சாற்றுலாட்டே. சஎரு

ஆட்டியேதினமூன்றுகாயக்காய அதன்பின்பு பொடியாக்கிக்கு ப்பிக்கேற்றி, நீட்டியேவாலுகையிற் பனிரண்டுசாமம் நேர்பாகமூத் தியுமாட்டித்திரு, கூட்டியேலஸ்துசத்தி யீசானத்தில்கொடியதிருவா ளிக்குப்பூசைசெய்து, மாட்டியேநவலோக மாயிரத்துக்கொன்றுமா றதாயிருபத்து அஞ்சுதானே. சஎசு

அஞ்சானசெந்தூரங் குன்றியுண்ணு அப்பனே மண்டலத்தில் டையோகும், பஞ்சாங்கநோய்களெல்லாந்தவிடுபொடியாகும் படு ன்னோகாயமதுயிருகிக்கொள்ளும், தஞ்சானசிலைபோலத்தேகமா ஞ்சாவில்லையுகாந்தவரை நரைதிரையோயில்லை, பிஞ்சானகாயமு ம் பத்தியமாமுண்ணு பேசாதேயொரு வருடன் மூலம்பாரே. ()

யார்க்கவேநாகமொடு பலத்தைநீயும் பரிவாசத்தகட்டாக்கிப் பூச க்கேளு சேர்க்கவேவீரமென்ற சுன்னமொன்று சிறப்பானபூரமென்ற சுன்னமொன்று, கார்க்கவேதாளகத்தின் சுன்னமொன்று கலங்கா தேசாரநீர் விட்டுஆட்டி, ஆர்க்கவேமத்தித்துத் தகட்டிற்பூசிஆதியா ஞ்சுண்ணும்பு குகையிறாதே ௬௭௮

ஊதவே சுண்ணும்பாய் நீறிப்போகும் உத்தமனேவாசனைக்கும் பாஷாணஞ்சாகும், பாதவேகுதமது பிட்டிளி போலாகும் பண்பான வீரமது மணியுமாகும், கோதவேலிங்கமது கட்டிப்போகும் கொடி தான சரக்குகளிற்பூசிவாட்ட,ஓதவேசரக்கெல்லாம் மணிபோலாகும் உத்தமனேநாகத்தி னோட்டந்தானே. ௬௭௯

தானென்றநாகம்போற் காரீயஞ்சாய்த்துச் சமர்த்துடனே தக டாக்கிப்பூசக்கேளு, ஊனென்றவெள்ளையென்ற பாஷாணத்தோடு உத்தமனே சவ்வீரம்பூரஞ்சீனம், கானென்றசவர்க்காரச் சுன்னஞ் சூடன்கலந்தரைத்துச் சாரதின்செயநீராகில், பானென்றதகடுதனிற் பூசிவைத்துப் பக்குவமாஞ் சுன்னமென்ற குகையிலூதே. ௬௮௦

ஊதையிலே வெந்துருகிச்சுன்னமாகும் உத்தமனே சுன்னத்தி ன்சாரங்கூட்டிப், பாதையிலேகல்வத்திலிட்டுஆட்டிப் பக்குவமாய்ச்சு ன்னமென்ற குகையில்வைத்து,வேதையிலேமேல்மூடிச் சீலைசெய்து விளக்கிலே புடம்போடமலரும் பூப்போல், காதையிலேகடுங் காரச் செயநீர்குத்திக் கனமானபீங்கானிற் பனிப்படவேவையே. ௬௮௧

வைத்துடனே பலபலென்னத்தண்ணீராகும் வாகாகயின்னீரில்வீ ரம்பூரம், மைத்துடனேஉப்பான சுன்னமிட்டுக்கனமான துரிசிநேர்கழ ஞ்சுபோட்டுக், கைத்துடனேகல்வத்திற்சூதம்போட்டுத் தாக்யவ காலசாமம் கல்வத்திட்டு, மொய்த்துடனே யுண்டையா யெடுத்துக் கொண்டு முயற்சியாய் ஆரையிலே கவசங்கட்டே. ௬௮௨

கட்டியே அவிர்ப்புடமாய்ப்பத்துபோடு கனமானகூடன்றிதல் லில்வாட்டிக், கேட்டியேகாண்டியிலே யெண்ணெய்குத்தி யுருக்கி செயமான பின்பெடுத்து சிரசில்வைக்க, வெட்டியேபார்நீயு மகற் போடு விரலியேவாயில்வைக்கத் தம்பனையாகும், வட்டியேயுப த்தின்சத்தையிந்து மார்க்கமாய்ச்சாரணைதான் செய்திடாயே. ௬௮௩

செய்திட்டகுளிகைதன்னை வாயில்வைக்கத் திறமான அண்ட ண்டதலங்களெல்லாம், கைத்திட்டமாகவுந்தன் காட்டிவிக்கும் க மைகுள்சங்கவனைபுக்கிவிக்கும்,கொய்திட்டஅண்டத்தில் சித்த ண்டுகுளிகையெங்கே பார்ப்பமென்ப றறியவேண்டாம், மெய்திப்

புத்தியினல் கொடுத்தாயானல்விரைந்தெடுத்து அண்டத்தில்பாய்வார் பாரே. ௬௮௪

பாரப்பா அடுக்குகளிற்புத்திகொள்வார் பாய்ந்துபோய்யெங்கே தட்டவப்போருய்ச், சேரப்பாபட்டருட மணியைவாங்கித்திறமாகப் பார்ப்பமென்று வாயில்வைத்து, காரப்பா அண்டத்திற்புக்கிபோனன் கடுகவொருமணிவாயில் வைத்துப்பாட்டர், தூரப்பாகேகனத்தில் தேடிப்பார்த்தார் சுற்றுமெங்குங்காணமல் திகைத்திட்டாரே. ௬௮௫

திகைத் திட்டுக்குகையில்வைத்துச் சீஷருக்குச்செப்பினர்கேச ரத்திலாடும்போது, பகைத்திட்ட சித்தர்கள்தானனேகங்கோடி பாசி க்குங்குளிகைதந்தான் கேட்பார்மக்காள், நகைத்திட்டு அவர் கை யிலீயவேண்டாம் நம்போலேயெளிதமாய்ப்போகவேண்டாம், புகை த்திட்டார் பாட்டர்சொல்லக்கேட்டே னியானும்பேய்மக்காள் புத்தி கொண்டு பிழைத்திடீரே. ௬௮௬

பிழைத்திட்டுக் குளிகைகட்டியோகம் பார்த்துப்போன காய த்தைச்சுத்திபண்ணி, குழைத்திட்டு ஆத்தாளைப்பூசை பண்ணிக் கூர றியவல்தாகத்தி பானம்பண்ணி, அழைத்திட்டுவாசியைத்தான் அங் கென்றாணி அடுக்காறுதளத்தில்நிற்கும் அச்சமுங்கண்டு, வழைத்தி ட்டசாந்திதனி லமூர்த்தத்தையுண்டு வழியோடேமனதூன்றிப் பாரு பாரே. ௬௮௭

பார்த்திடவேதங்கமொன்று உருகும்போது பரிவானகூகமொ ன்றுகாரத்தோடியைந்து, காத்திடவேநாகமொன்று கொடுத்துவாங்கி க்காணிதக்குச் சமனுக்கெந்திகட்டி, ஆர்த்திடவேதாளகம் முஞ்சி லையும்வீரம் அமுகாகாவிலொன்று கூடக்கூட்டி, மார்த்திடவே கல்வ த்திலிதனையிட்டு மல்லிகையினிலைச் சாற்றிலரைத்திடாயே. ௬௮௮

அரைத்திடுவாய் தினமூன்றுசாறுவிட்டு அழகாகப்பொடியாக் கிக்குப்பிக்கேற்றி, நிறைத்திடுவாய் வாலுகையி னடுப்பிலேற்றி நேர் பாகத்தீ யெரிப்பாய் பனிரண்டுசாமம், விரைத்திடுவாய் ஆயிபதம்பூ சைபண்ணி வெகுளாதெயெடுத்துப்பா ருருணன்போலாங், கரைத்தி டுவாயாயிரத்துக் கொன்றேயீயக் கைகண்டமாற் றென்ன விருபத்த ஞ்சே. ௬௮௯

அஞ்சமேசெந்தூரம் பணந்தானென்று அனுபானந்தேனோடே மண்டலமேகொள்ளு, கெஞ்சமேநோய்களெல்லாந்துவிடுபொடியாகு கொடியானகாயசித்தியருணன்போலாம், துஞ்சமேநரைதிரைகளெ ல்லாமாறுஞ் சகமானசட்டையொன்று கக்கிப்போகும், வஞ்சமேக பாந்தகோடிகாலம் வாசியைத்தூலத்தி லிருந்திப்பாரே. ௬௯௦

இருத்திடவேசவ்வீரவைப்புக்கேளு எழிலானவெடிப்புநாலுபத்துபலந்தான், பொருத்திடவே சீனமது அஞ்சுபத்துபலந்தான்புகழாமலிதுரண்டுங்கல்வத்திட்டு, வருத்திடவேமேனிச்சார்விட்டுஆட்டு வகையாக வில்லைதட்டியுலரப்போட்டு, தரித்திடவேதவசத்தி விதனைப் போட்டு சக்கரமாம் பானையைத்தான் மேலேமூடே. ௪௯௧

மூடியேசீலைசெய்து அடுப்பிலேற்றிமுசியாதேபீங்கானில் இண்ணிவைத்துச், சாடியேதணலெரிப்பாய் முச்சாமந்தான் தன்னுக்குள் வேர்வைபோலிறங்கும்பாரு, வாடியேவெளுப்பாகவிறங்கும் நீரை வகையாக ஆற்றிவிடுமறுகாலை நீரைத், தேடியே வீதருக்கு ளடைத்து வைத்துச்சிதராமல் நீரையெல்லாம் வாங்குவாங்கே. ௪௯௨

வாங்கியே சூதமொரு பலந்தானெட்டு வகையாகமறுபீங்கான் தன்னில்வைத்து, ஓங்கியே திராகவத்தை யதிலேவிட்டு உர்ப்பனமாய்த்தணலிட்டுவுருகவைத்து, தேங்கியேமணல் போலேயாகும்பாருசிறக்கவே கல்லுப்புப் பலந்தானொன்று,பாங்கியேதுரிசியொருபலந்தானுபக்குவமாம் பூநீறுபலந்தான் ரண்டே, ௪௯௩

ரெண்டோடுவெடியுப்பு ஒன்றைதானப்பா நேர்ப்பானசீனமது ஒன்றறையேயாகுந், ரண்டோடு அன்னமென்றபேதிதானுங் கருவவேஒருபலந்தான் கூடப்போடு, தண்டோடுசாரமது அரையேபேடு சார்வானகல்லுப்பு துரிசுதன்னை, பண்டோடேபொடியாக வறுத்துப்போடு பக்குவமாய்வெவ்வேறே பொடித்துவையே. ௪௯௪

வைத்ததெல்லாஞ் சூதத்தில்நன்றாய்ப் போட்டு வாகாகப்பொடி செய்துகுப்பிக்கேற்றிப், பைத்ததெல்லா மரைவாசிதானே போட்டுப் பக்குவமாய் வாலுகையின்மேலேயேற்றி, கைத்தல்லோதி போட்டுக் கமலம்போல நாலுநாள்முச்சாமம் ஆறவிட்டுப்போடு, கைத்தல்லோ பனிரண்டுசாமமானால் கனமானத்தாங்காய்ப்போ விருக்குந்தானே.

தானென்றசவ்வீரப் பொடிதான்சேரை சமர்த்தானகல்லுப்புதுப்புவொன்றுக்கு முக்கால், மானென்றசவ்வீரப் பொடியாக்குப்பாதி, மகத்தானதுரில்யென்றபலந்தானப்பா, கானென்றதுரிசிக்குப்பாதிப் பூநீறு கனமானநீறுக்குச் சீனமுக்கால், வேனென்ற வெடியுப்புமப்படியேயாகும்வெடியுப்பு மூன்றிலொன்று சாரஞ்செய்யே. ௪௯௬

சேர்க்கவே யன்னமென்ற பேதிதானுஞ் சிறந்தபூநீறுக்குப் பாதியப்பா, ஆர்க்கவே பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றி அரைவாசிவாலுகையின்மேலேவைத்து, ஏர்க்கவேதீயிடுவாய் கமலம்போல இதமானந்

நாலுமுச்சாமமப்பா, பார்க்கவேயாறவிட்டு யெரித்தாயானால் பருவமாய்ப்பனிரண்டு சாமந்தானே. ௪௯௭

தானென்ற மும்முறைதானிப்படியே செய்தால் சமர்த்தானகோச்சியென்றபேருமாச்சு, தானென்றபாங்கிவைத்தான் மாயிசெல்லக் கனமானவீரத்தால் வாதமாச்சு, வேனென்றவீரத்தைச் சுன்னஞ்செய்தால் வெகுளாமல் தங்கமது பூப்போலாகுந், தேனென்றசாகசெல்லாஞ்சுண்ணும்பாகுஞ் சிறுபிள்ளையாடு மிந்தவாதந்தானே. ( )

வாதத்துக் காதியென்ற விரப்போக்கைமறைத்தாரே நாதாக்கள் ரிஷிகள்சித்தர், வேதத்தின்முடிவுபோலெளிப் புமெத்த வெட்டவெளியாச்சுதென்றூர் லோகமெல்லாம், போதத்தின் பஞ்சகர்த்தாள் சிருட்டிபோகும் பொன்மயமாயுலகமெல்லாம்போகுமென்று, நீதத்தல்சொன்னவ ரருமில்லைநேர்ப்பாக வென்னூலிற்சொன்னேன் காணே. ௪௯௯

சொன்னதினால் சித்தரென்னபகையுமாக தோற்றாத கருவெல்லாம் வெட்டவெளியாகப்; புன்னதினால் பலனென்று விரித்துச்சொன்னேன் பாத்துக்கேவுப்பென்று மனதிலெண்ணித், தன்னதினால்மன்னதினால் நூல்கொடுத்தோ னாகமெய்திமாண்டிறந்து கடைநரகில் வீழ்வான்காணே. ௫௦௦

காணவேநிர்மூட லாதிகட்குக் கைக்கொடுக்கி லிந்நூலில் கருவையுண்ணி, பூணவேபார்த்தலைந்து யேமங்கண்டுபுளகித்து மெய்மறந்துபெண்ணைக்கண்டு, ஆணவேதனமீய்ந்து கற்பழித்து அழும்பாக்கிக்குடிகெடுத்துஆசைபூட்டி, உணவேகாமநோய்கொண்டுயேங்கி உலகத்தாடத்தை தப்பியவன்றானே. ௫௦௧

தானானஞானிக்கு இந்நூலெய்தில் சண்டாளப்பாசத்தை யறுத்துத்தள்ளி, ஊனானகாயத்தைச் சுத்திபண்ணி ஊருருதலங்களெல்லாஞ்சோதித்தேறிப், பானானநிராதாரத் துள்ளேசொக்கிப் பாத்துக்கு அடுக்கநின்று பானம் பண்ணி, ஆனான அன்னமரை தண்ணீர்காலாயருந்தியே யொருபொழுது யிருப்பார்தானே. ௫௦௨

இருந்திட்டகருவெல்லா மெண்ணிபார்த்து எளிதாகத்தொழில்செய்து ஏமங்கண்டு, இருந்திட்டசிவனுடைய சொத்தென்று செலவுசெய்யார் கன்மானகர்மத்துக்கும், பொருந்திட்ட மாத்திரையேயெடுத்துவித்து பூசைதிரவியத்துக்குக் கற்பத்துக்கும், அருந்திட்டு மொன்றுமறியாதிர்போல வசைவற்று இருப்பார்கள் ஞானிதானே.

ஞானிக்கு வறுமைவந்தால் சகலசித்தும்பொய்யாம் நாட்டிலுள்ளமனிதர்கள்தானகைப்பாரென்று, ஞானிக்குப்பசிவந்தால்மனமலையுமென்று நலமானகாயசித்தி போகுமென்று, ஞானிக்குவிகடம் வாலாகாதென்று நாதாக்கள்சொல்லாத கருவைச்சொன்னேன், ஞானிக்குச்சொன்னதாங்குருவுக்காச்சு நலமானசவ்வீரவைப்புக்கேளே. ()

சிவப்புசவ்வீரவைப்பு.

கேளப்பா வெடியுப்புப்பலமோநூறு கெடியானசீனமதுநூற்றுப்பத்து, வாளப்பாசவுட்டுப்பு இருபத்தைஞ்சு மருவியதோர் துரிசியதுமுப்பதாகும், நாளப்பாநவாச்சாரம் பலமும்பத்து நண்பானசத்தியென்ற சாரமாச்சு, காளப்பாகல்லுப்புப் பலமுமஞ்சு கடிசாகக்கல்வத்திற்பொடியாய்பண்ணே. ௫௦௫

பொடிபண்ணி பிண்டைச்சார்தன்னிலே பூணியரைத்தேழுநாள்பில்லைசெய்து, கெடிபண்ணிரவிதனிலே யுலரப்போட்டுக் கெட்டியாம்பாண்டத்திலரைவாசியிட்டுத், தடிபண்ணிச்சக்கரமாம்பானைதன்னைச் சாங்கமாய்மூடியெல்லாஞ் சீலைமண்செய்து, துடிபண்ணியடுப்பேற்றிதீயைமூட்டித் துப்பாவாய்த் தீநீரைவாங்குவாங்கே. ()

நீரிலேவெள்ளைநீர்தனையகற்றி நேர்பானசிவந்தநீர் தன்னை வாங்கிச், சீரிலேயாக்கானதுய்யர்தன்னில் சிறப்பாக அடைத்துவைத்துச் சேதிகேளு, துரிலேகூதமொருபலந்தான்பத்துச் சூடாதிசல்லுப்பு அஞ்சுமாகும், வரிலேதுரிசியதாண்டரையேபலந்தான்முற்பனமாய் வெடியுப்பு ரண்டுபலமுமாமே. ௫௦௭

ஆமப்பாசீனமது ரண்டுபலமாகு மன்னமென்றபேதியதுபலமுமிரண்டு, ஓமப்பாசாரமதுபலமுமிரண்டு உறுதியாம் பூநீறுபலமுமிரண்டு, காமப்பாலிங்கமதுபலமுமெட்டுக்கம்பிரசு கர்ப்பூரப்பலமுமெட்டு, நாமப்பாவெள்ளைபாதுபலமேயொன்று நற்கெவுரிமனோசிலையும் பலமுமொன்றுபோடே. ௫௦௮

போடவேபலமொன்று கெந்திதானும் புகழானசூடனது பலமுமொன்று, வாட்டவேதொட்டியொடு அப்புரகமிபிளைவர்த்தமொடுவைஇருந்து தமர்காந்தலோகம், தேடவேகற்காதி சாத்திரவேதிசிறிப்பாளசிங்கியொடுகுதிரைப்பல்லு, நீடவே அஞ்சனக்கல் துத்தத்தோடு செடிதானசலாசித்துக் கல்நார்தானே. ௫௦௯

தானென்ற கடல்நுறையுமொவ்வொன்று பலந்தான் தாக்கிவரையெட்டுநாள் திராவகத்தைவிட்டு, பானென்றாவிதனிலேயுலரப்போட்டு மருப்பிங்கான்றன்னி லிட்டுத்தணலில்வைத்து, ஊனென்ற

பொடிப்போலே வறுத்துங்கொண்டு, உற்பனமாய்க்காசியென்ற மேருக்கேற்றிவானென்ற அறைவாசி மட்டும்போட்டு, மயங்காதேமாலுகையில் வைத்திடாயே. ௫௧௦

வைத்திட்டுத்தீயெரிப்பாய் பனிரண்டுசாமம்வளமானதீபம்போலாறவிட்டுக், கைத்திட்டுதீயெரிப்பாய்க்கமலம்போலக்கலங்காதபனிரண்டு சாமந்தானும், மொய்த்திட்டு பகல்முழுதுந்தீயைப்போடுமுயற்சியாய் ஈக்காலமாறப்போடு, நைத்திட்டு ஆறு நாளானபின்புநலமாகும்பதம்பார்த்து யிறக்கிடாயே. ௫௧௧

இறக்கியேகுப்பியைத் தான்முன்மருந்துகூட்டி இதமாகத்திராவகத்தி லரைத்துலர்த்தி, எறுக்கியே முன்போலப்பொடியாய்ப் பண்ணி நலமானகாசியென்ற மேருக்கேற்றி, உறக்கியே வாலு கையின் மேலேவைத்து உற்பனமாய்த்தீயிட்டு அறுநாளுசாமம், மறக்கியேயாறவிட்டு வுடைத்துவாங்கி மறுகாலுமுன்போலே மருந்தைக்கூட்டே.

பாங்கி பாஷாணவைப்பு.

கூட்டியேமும் முறைதான் செய்தாயானால் கொடுவசிப்பாய்ச் சவ்வீரமிருக்கும்பாரு, நீட்டியே சிறுவிஷமும் பலமுமஞ்சு செடிதான அலரிவேர்பட்டைபலம் பத்து, மூட்டியேகெந்தகந்தான்பலமுரண்டு முட்டையா மஞ்சளென்றகருவாலாட்டி, வாட்டியே பில்லைபண்ணிப் புடத்தயிலம் வாங்கி வகையான வீரத்திற் கருக்குப்போடே. ௫௧௩

போட்டடனேமெழுகான பதத்தில்வாங்கிப்போனரேக்குசத்திவைக்கத்தின்னும், நீட்டடனேவுள்ளுருக்கு நாலுதங்கம் நிகழாமல்சற்றிவைக்கத் தின்றுபோடும், மூட்டடனே ஆயிரத்துக்கொன்றேயிய முசியாதேபதிறு மாற்றுமாகும், மாட்டடனேவுபசாங்க வியமாகுமாசற்றவீரத்தை யொளித்தார்பாரே, ௫௧௪

ஒளித்தாரே நாதாக்க ளென்றுசொல்லி உத்தமித்தாய்ப் பாதத்துக்குண்மைபாக, அளித்தாரேலோகர்க்கோர் பிழைக்கவென்று ஆச்சரியம்வீரம்விட்டால்வாதம்போச்சு, களித்தாரேமுன்சொன்னவீரமெல்லாங் காரமிடும்வயித்தியத்துக்குறுதியாகுஞ், சளித்தாரேயேமமென்றுங்காணுதேங்கிச் சுணங்களாய்ச்சடலைந்துமாள்வான்றானே.

மாளாமல்பறங்கியென்ற பாஷாணத்தை மகிழ்வாகவைக்கிறதோர்முறைமைகேளு, தாளாமல்சூதமொருபலந்தான்பத்துசாகமாய்க் கல்லுப்புப்பலந்தானெட்டு, மீளாமல்வெள்ளையென்ற பாஷாணமைந்துவிரவியேகல்வத்திற்பொடித்துக்கொண்டு, கேளாமல்திராவகத்தாலெட்டுநாளாட்டிக் கெடியாகப்பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றே. ()

மேருக்கேயேற்றிய பின்வாலுகையில்வைத்து விதமாகத்தியுங் கள் பனிரண்டுசாமம், பேருக்கேபதங்கமதுயிறங்கியேறும்பெருந்தே ங்காய்போலிருக்கும் பாஷாணந்தான், பேருக்கேறினபோல மருந்து கூட்டிப்பேசாதே திராகவத்தைவிட்டு ஆட்டிப், பாருக்கே பொடி பண்ணி மேருக்கேற்றி பக்குவமாய்வாலுகையில் பதித்திட்டாயே.

பதித்திட்டுப்பனிரண்டுசாமத்தீயைப்பகல்முழுதுமெரியிட்டு ஆறப்போடு, விதித்திட்டபக்குவத்தி லிறக்கிப்பாருமேலோடுதள்ளியே பொடியாய்ப்பண்ணு, மதித்திட்டு முன்போல மருந்துகூட்டி மறவாதே மூன்றுதரந்திறந்தாயானால், கதித்திட்டு பரங்கியென்ற பாஷாணமாகுங் கண்ணிமைக்குள் ரகிதவித்தையாகும் பாரே. ருகஅ

பாரப்பாபரங்கியென்ற பாஷாணந்தான் பலமெடுத்து அயச்சட்டிக்குள்ளேவைத்து, நேரப்பா துண்டிப்பாய் நாலுசாமம் தீத்தாதேசுருக்கிடவேமெழுகாய்ப்போகும், தூரப்பாயிரும்புசெம்பில் நூற்றுக்கொன்றீ துடியானாசிதமதுபதிணுருகுஞ், சீரப்பாசரக்கெல்லாங் கட்டிப்போகுஞ் சிறுபிள்ளையாடுமிந்தவாதந்தானே. ருகசூ

வாதமென்றால் கொஞ்சத்தில் கிடைக்குமோதான் மகத்தான யோகிமுதல் ரிஷிகள்சித்தர், நீதமென்ற பஞ்சகர்த்தா ளிவர்களெல்லாம் நேர்ப்பாகபார்க்கையிலுந் தப்பிப்போகும், வேதமென்ற அந்தரத்தின்முடிவுக்கேற்கும், விரைந்தமனோன்மணித்தாயார் சொல்லயாலும் பாதமென்றன்சிரசில்வைத்துக்கேட்டு, கேட்டுப் பரிவாகப் பிள்ளைகட்கா யுரைசெய்தேனே. ருஉ௦

நான்முறை.

உரைசெய்தார் சித்தர்கள்தானனேகங்கோடி உத்தமனே அகஸ்தியர்தானெட்டுப்பாவாய், நிரைசெய்தேநவகண்டஞ் சொன்னரையா நேர்பாகவெண்பாவாய் கோரக்கர்தாமும், திரைசெய்தவெழு ஆயிரந்தான்சொன்னர், திரட்டியல்லோ மச்சமுனியேழுகாண்டஞ்சொன்னர் புரைசெய்த சிவவாக்கிய ரஞ்சுகாண்டஞ்சொன்னர் போக்கோடே சித்தர் சொன்னர்கரை காணேனே. ருஉக

காணுத காசிபர்தான்வண்ணஞ் சொன்னர் கறையற்ற ரோமமுனிவடுகிற் சொன்னர், பூணுதாமதேவர் சந்தப்பாசொன்னர் புசமுரியநந்திகள்தான் சந்தஞ்சொன்னர், கோணுதசங்குமா முனிதானையா குறைத்துமே கவித்துரையாய்த்தெளிவாய்ச்சொன்னர், கோணுதே திருமூலநாயர்தாமுஞ் சொன்ன திருமந்திரமுந்தான் காடு காடே.

காடாகப்போகாமல் பதஞ்சலிமாமூர்த்தி கணக்கோடே யேழு காண்டஞ்சொன்னரையா, தோடாகச்சட்டைமுனி திகண்டோடொக்கத்தோராம லிருபத்துயேழுநூறு, பாட்டாகக்காலாங்கிநாயர் தாமும்பக்குவமாய் நாலுகாண்டஞ்சொன்னரையா, நாயாகவிருந்தபேர்க்குதவியென்று நலமாகவேழுகாண்டஞ்சொன்னேன்பாரே. ருஉஉ

பார்க்கவேயென்மைந்தாவெழுநூறாகப் பரிவாகச்சொல்லிவிட்டிடன் சூத்திரமாய்த்தானும், நோக்கவேயென்பிள்ளைகொங்கணர்தானப்பாயிறைமூன்று ஆயிரத்தன் னூறுசொன்னர், சேர்க்கவே சட்டைமுனி நூலும்நன்று செகமறிய கொங்கணர் தானூலும்நன்று, கார்க்கவேகன்குமா முனிநூலும்நன்று கருதியேமனதூன்றிப் பாருபாரே. ருஉங

பாரப்பானூல் மற்ற நூல்களெல்லாம் பரிபாஷைக் கருவாகச் சொன்னரையா, நேரப்பா கண்ணாடி மூக்குப்போல நேர்ப்பாக சமர்சொல்லிவைத்தார்தேவர், சேரப்பாசாஸ்திரங்கள் பார்க்கபார்க்கத்திருட்டெல்லாம்வெளியாகுமறைப்புமில்லை, ஆரப்பாயென்னுடைய நூலுகண்டோ ராதியென்ற கொங்கணர்தான்கரைகண்டாரே. ருஉரு

கோரைவிரவைப்பு.

கண்கண்ட கோரையென்ற விரவுப்பைக்காட்டுகிறேன் கருவாகக்கேளுங்கள்மக்காள், பரைகண்டசவ்விரம் பலந்தானெட்டு பாய்ச்சிதன்றாய்க் கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி, திரைகண்ட கல்லுப்புச் சன்னம்ரண்டு செகமறிய சவர்க்காரச்சன்னம்ரண்டு, மறைகண்டதுரிசியென்ற சன்னம் ரண்டு மாசற்ற வெடியுப்புச் சன்னம்ரண்டே.

ரெண்டானசாரமென்ற சுன்னம்ரண்டுநேர்ப்பானசீனமென்றசன்னம்ரண்டு, பண்டானஅன்னமென்றபேதிரண்டு பாங்கான பொடிபோட்டேவொக்கக்கூட்டித், தண்டானமேருவுக்கரைவாளி போட்டுச் சாதகமாய்வாலுகையின்மேலேவைத்து, செண்டானவடுப்பேற்றிவைப்பாயப்பா செகமறியப் பனிரண்டுசாமந்தானே. ருஉசு

தானென்ற வீரத்தை யெடுத்துப்பார்த்தால் சாதகமாயடியிலே தானேநிற்கும், காவென்ற விரும்புமேலனுபோல்வைத்து கனமான நீரையள்ளியதிலேவுத்தி, தேனென்றகுரு வாகுந்தண்ணியிலேகுழைத்துச் சிறப்பாகக்காசத்தி னிறகிற்பூசக், கோனென்ற கொக்கிறகுபோலேயாகுங் கொள்ளைபோகொள்ளையிதில் வாதந்தானே. ருஉஎ

வாதந்தானெப்படிதான்வருகுமக்காள் மகத்தான தூரியல்லோதுபண்ணவேனுஞ், சூதந்தான் தன்னையல்லோ கட்டவேணுந் துடி

யான சூக்ஷமதிலோகாயசித்தியாகும், வேதமென்றபொருளறிந்தான் ஞானியாவான் விரைந்தாறுதலங்கண்டோன்யோகியாவான், காதந்தானென்றுசொல்லவார்த்தையாச்சுகலந்தொட்டிடக்தாக்கால்தலையும் பாரே. ௫௨௯

துரிசி குரு.

பார்ப்பதுபோல்துரிசியொருபலத்தைவாங்கிப்பரிவானசேரையென்றவீரந்தன்னை, சேர்ப்பதுதான்முக்காசெடையேதூக்கிச்செயமான வாய்நீரால் மத்தித்தப்பா, கார்ப்பதுதான்துரிசியின்மேற் பூசபூசு கனமான ரவிதனிலேபோடுபோடு, தோர்ப்பதுதான்பத்தாசான் போட்டாயானால் சுகமானதுரிசியது நீறுமாமே. ௫௩௰

ஆமேதான் சாறுவாரத்தனைகளெல்லாம் அதட்டிமெள்ளக்குருபோட்டுப்பிழியத்தண்ணீர், போமேதான்பாலெல்லாமுறிந்துநீராய்ப்பிடில்லைசுத்தசலம்போலேயிற்கும், வேமேதான் சரக்குகளிற் சுருக்குப்போட விடுபட்ட மெழுகாகும்வேதையாகும், ஓமேதானவலோகந்தீர்ந்தாயானா லொருகோடிக்கோடியிது வுயர்த்திதானே. ௫௩௧

உயர்த்தியென்ற விராவியிலைக்குள்ளேகேளு வுரவிசிட்டுக் குடித்தபின்பு துரிசிச்சுன்னம், புயர்த்தியென்றவிராகனிடையதிலேபோட்டுப் பிசைந்துவைத்துக் கெட்டிகட்டிப் பிழியத்தண்ணீர், குயர்த்தியென்றருகமதுவயச்சட்டியிட்டுக் கொடுஞ்சுறுக்காய்ப் போட்டுவாவொருசாமந்தான், கயர்த்தியென்ற பிட்டிளிபோலாகும்பாரு காமறியே பிதுபோலப் போகந்தானே. ௫௩௨

போக்கானரூநத்தில் தங்கமிட்டுப் போனகெந்தமோ சரியாய்க்கூட்டிக், தாக்கானதாளகமுஞ் சிலையும்வீரம் தயங்காதமல்லிகையின்சாற்றாலாட்டி, நோக்கானகுப்பியிலேபொடிபண்ணிப்போட்டு நகத்துநின்றவாலுகையில்செந்தூரித்து,வாக்கான ஆயிரத்துக் கொன்றேவிய மாற்றென்னபனிரண்டு காணுங்காணே. ௫௩௩

காணந்தவுபரசங்கள் றூற்றிரண்டுபத்துங் கனமானபாஷாணமறுபத்துநாலுர், தோணந்தவணமுத லிருபத்தஞ்சுஞ் சொல்முறையாம் நவலோகம்நவரத்னங்கள், ஆணந்தவிறவெல்லாஞ்சத்தாய்வாங்கி அம்மம்மாசூதத்தி லொவ்வொன்றாயீய்ந்து, பூணந்தக்குடோரிகிட்டுக்கக்கப்பண்ணி புகழானசாரணையில் சாய்த்திடாயே. ௫௩௪

சாய்த்திடவேயொருதாந்தான் பாசத்தையீய்ந்து சாதகமாஞ்சுகடென்றகுளிகையாச்சு, வாய்த்திடவே ரண்டுதாந்தீர்ந்தாயானால் ப

சற்றபோகியென்ற குளிகையாச்சு,மாய்த்திடவேமூன்றுதாந்தீர்ந்தாயானால்மகத்தானபோகியென்றகுளிகையாச்சு, ஆய்ந்திடவேயைந்துதாந்தீர்ந்தாயானாலதிசெயமாங்குளிகையென்று வறிந்திடாயே. ()

அறிந்திடவே யொருதாந்தீர்ந்தாயானா லப்பனே மோகினியென்றகுளிகையாச்சு, செறிந்திடவேயிருநாலுதீர்ந்தாயானால்செகமறியவஷ்டமாசித்தியாச்சு, பிறிந்திடவே பதினொன்றே தாமுந்தீர்ந்தால் போரானகாமதேவர் குளிகையாச்சு, கறிந்திடவே பதின்மூன்று தாந்தீர்ந்தாயானால் கமலினியாங்குளிகையென்ற நாமமாச்சே. ௫௩௬

ஆச்சப்பாபதினைந்து தாமுந்தீர்ந்தா லப்பனேசந்தான குளிகையாச்சு, போச்சப்பாபதினேழுதாமுந்தீர்ந்தால்போனசரூபமென்ற குளிகையாச்சு, வாச்சப்பாகுளிகைதனைவாயில்வைத்து வடகடலுந்தென்கடலுமருவலாகும், தோச்சப்பாயண்டத்தில்தமரிற்புக்கிச் சரூபமெனச்சிலம்பொலியில் மேவலாமே. ௫௩௭

மேவலேதுரிசியென்றகுருவைத்தொட்டு விளம்புகிறேன்தாசாரபூவைவாங்கிப், பாவலேதுரிசியிட்டுப்பிழிந்துக்கொண்டுபருவானஅயச்சட்டிக்குள்ளேவார்த்து, நாவலேசெடுங்கம்பிலிக்கமொன்றுதனைப்பொடித்து அயச்சட்டிக்குள்ளே வைத்து, காவலேவெடியுப்புக்காசெடையைவைத்துக்கனமானவடுப்பேற்றித்தீயைமூட்டே. ௫௩௮

மூட்டலேவெந்துநன்றாய் மெழுகுமாகு முனியலே வழித்தெடுத்துப்பீங்கானில்வைத்து, நாட்டவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றுநலமான மாற்றென்னபத்தரையேகாணும், ஆட்டவே தினந்தினந்தியுள்ளேகொள்ள அருணனைப்போல் தேகமுமாங் கண்டுகொள்ளு, பூட்டலே நரையெல்லாமாறிப்போகும் பொற்சடையோன் தேகமுமாங் கண்டுபாரே. ௫௩௯

கண்டுபார்விராகனிடை துரிசிசன்னங் கனமான சதுரக்கள்ளிபாலிற்போட்டு, விண்டுபார் சாமந்தான்மூடிவைக்க விடுபட்ட சத்தசலம்போலேயாகும், கொண்டுபார்வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான் கொடிதான அயச்சட்டிக்குள்ளே வைத்து,மண்டுபார் நாற்சாமஞ்சுருக்குப்போட மகத்தானவெள்ளையது மெழுகுமாமே. ௫௪௰

மெழுகெடுத்து வங்கத்திலிடைக்கிடைதானீய மெதுவானவங்கமது நொறுங்கும்பாரு, அழுகெடுத்தவங்கத்தை வெள்ளியிலேதாக்கஅப்பனேரசிதமதுபொடியேயாகும், தழுகெடுத்துச் சூதத்தைச்சமனுச்சேர்த்து தாக்கிபலரையாலென்ற தண்ணீர்விட்டு, கழுகெடுத்து நாற்சாமமரைத்தபின்பு நலமாகவழித்தெடுத்து அபவகலில் வையே,

வைத்துமே அயவகலால் சிலைமண்செய்து வாகாகப்பத்தெருவி
ற்புடத்தைப்போடு, தைத்துமேவெந்ததுங்குருவாய் நிற்குஞ் சம்சய
ங்களெண்ணமல்வங்கநாற்றில், நைந்துமேயரிசெடைதான்குருமுடி
த்தாயானல் நலமானமாற்றென்னபதினைந்தாகும், வெய்த்துமேசெம்
பு அயந்தன்னிலீய விடுபட்டவெள்ளீய மாகும்பாரே. ௫௪௨

பாரப்பாரசிதமென்ற பாஷாணம்வைக்கப் பண்பாகச்சொல்லு
கிறேன் மாணாக்காளே, நேரப்பாசங்கினுடசுன்னந்தானும் நிறத்தல்
லோபலம்பத்துகல்வத்திலிட்டு, சேரப்பாசீனமென்றபொடிதான்பத்
து சிறப்பானகல்லுப்புபொடிதான்பத்து, வேரப்பாவெள்ளையென்ற
பாஷாணம்பத்துமேவியதோர் சாரமதுபலமும் ரண்டே. ௫௪௩

ரெண்டோடே ருதமதுபலமும்பத்து சேர்ப்பான திராவகத்தி
லெட்டுநாளாட்டி, தணடோடேவிதனிலேயுலரப்போட்டுச்சாரங்கமா
ய்ப்பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி, வெண்டோடேவாலுகையின் பா
லேவைத்து விரவியேகமலம்போல்தீவைப்போடு, பண்டோடே பனி
ரண்டுசாமமானல் பக்குவமாய்ப்பலகைபோற் பதங்கமாமே. ௫௪௪

ஆமிர்தப்பாஷாணம்பலந்தான்வாங்கிஅயச்சட்டிக்குள்வைத்து
அப்பால்கேளு, சாமிர்தச் சதிரக்கள்ளிப்பால்தான்சேரை சமர்த்து
டனேயெலியாலம்பலந்தான்சேரை, வேமிர்தாண்டுமொன்றாய்க் கல
க்கிவைத்து விரவியதோர்கருநாபியலம்பொடித்துப்போட்டு,ஊமிர்த
மூன்றுநான்கலக்கிவைத்துவுற்பனமாந்தண்ணீரஞ் சருக்குபோடே.

சருக்கிடவேரசிதமென்ற பாஷாணந்தான் துடியானமெழுகாகு
ஞ்சுரண்டிவாங்கி, கருக்கிட்ட வெள்ளியைத் தீர்ந்தாயானல் நலமான
நீர்வற்றிரசிதமாகும் முருக்கிட்டமெழுகாலேருதக்கட்டு முயர்ச்சியா
ந்துரிசியதுகுருவுமாகும், குருக்கிட்டவாதமொன்று பார்ப்போமெ
ன்றாங் குலாமானவாதியல்ல குருடனாமே. ௫௪௬

குருடனென்றால் பத்தியுண்டு பயபக்தியுண்டு ஞானவாதி
யென்றாலிலேதலைமையைத்தேடி, முருடனைப்போலொன்றேடேயொன்
றைச்சேர்த்து மூயற்சியாயுரைத்தநங்கேபுடத்தைப்போடு,திருடனைப்
போல்விழித்தங்கே யெடுத்துப்பார்த்துச் சீயென்று யெறிந்துவிட்
டுப் பின்னொன்றைப்பார்ப்பான், தெருடனைப்போல் ஞானமுற்றவா
தியென்றால் கேள்வியாய்ச்சுடுகாமல் குருதேடுவானே. ௫௪௭

குருதேடியவர்கள்சொன்னமொழியைக்கேட்டுக்குறையாதே
சாஸ்திரத்தைத்தேடிச்சேர்த்து, கருத்தேறிக் கைம்முறைகள் கண்டு
தேறிக் கலங்காதேயோகத்தை நின்றுதேறி, உருத்தேடியுட்கருவி

கருவையறிந்து உடலறிந்தவுயிர்நிற்குந்தானத்தேடி, அருள்தேடி யா
த்தாளையறிந்துதேடி பலன்சொல்லக் கேட்டுணர்ந்து வாதம்பாரே.

பாரப்பா துரிசியென்றசுன்னந்தானும் பதறாமல்விராகனெடை
யெடுத்துக்கொண்டு,நேரப்பாவெருக்கனுடபால்ரண்டுசேரில் நினைவா
கவதிலிட்டுச்சாமம்வைக்க, சேரப்பா கசடற்றுச்சலமாய்நிற்குஞ் சிற
ப்பானகெவுரியென்றபாஷாணந்தான்,வாரப்பா அயச்சட்டிக்குள்ளே
வைத்து மறவாமல்சாற்சாமுஞ் சருக்குப்போடே. ௫௪௯

போட்டுடனேமெழுகாகுமெடுத்துமக்கான்போனகாரியம்பல
க்தாரென்றில், நீட்டுடனேசரியிடையாய்மெழுகிலீயநேர்ப்பாகவாங்
கியதுதானாய்ப்போகும், மாட்டுடனேசயத்தில்தங்கமீய்ந்தால் மலிக்
துதங்கம் நொருங்கியேதானாய்ப்போகும், ஆட்டுடனேயிதற்குநேர்
ருதங்காட்டி யளாத்துமுங்நீர்தன்னாலே பிக்கைகட்டே. ௫௫௦

கட்டியே அயச்செப்புக்குள்ளேவைத்துக் கனமானபத்தெருவி
ற்புடத்தைப்போடு, உட்டியேகுருவாகும்நாற்றக்கொன்றிய ஓடியே
யத்தரைதாணுயர்த்திமெத்த, துட்டியேயம்மெழுகுருதங்கட்டுந்துலை
யாதசரக்கெல்லாங் கொல்லுங்கொல்லும், எட்டியேவெகுதூரமோ
டுமோடு மெடுக்கெடுக்கத் துலையாதவூற்றுமாமே. ௫௫௧

ஊற்றானதாளகந்தான்பலந்தைவாங்கி யுறுதியாஞ்சுன்னத்தில்
சுத்திபண்ணி, மாற்றானவயச்சட்டிக்குள்ளேவைத்து மருவவேயிலைக்
கள்ளிப்பாலுக்குள்ளே, நீற்றானதுரிசியென்ற சுன்னம்போடு நீறுக
முறித்தபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு, காற்றானதாளகத்திற் சருக்குப்
போடக் கனமானமெழுகாகு மெடுத்துக்கொள்ளே. ௫௫௨

கொள்ளவேகத்தித்த செம்புவெள்ளான்றாகுவிந்துவின்றவுருகையி
லேமெழுகொன்றிய, மெள்ளவேவெங்கலம்போல் நகர்ந்துநிற்கு மே
நித்துவுருகையிலே தங்கமீயத், தள்ளவே சமூன்று வொன்றாமும்
போதுதங்கத்தின் சரியிடைக்குநாகமீய, அள்ளவே கூட்டியெல்லாம்
பொடியாய்ப்பண்ணி பதிகமாய்ச்சூரணத்தைச் சரியாய்க்கூட்டே. ()

கூட்டவேருதந்தான் கெந்தத்தில்கொட்டி குழிப்பாகமுன் பாலி
ன்தண்ணீராலாட்டி, நாட்டவேவில்லைபண்ணி அயச்சிமிழில்வைத்து
நயமாக மேல்மூடி மண்சீலைசெய்து, வாட்டவே பத்தெருவிற்புடத்
தைப்போடு மகத்தானசெந்தூரம் ரவிதானப்பா, ஆட்டவேமதிதன்
னில் நாற்றுக்கொன்றிய வருணனைப்போற் சிவப்பானதங்கமாமே.

தங்கமாங்குருப்பட்டால்ருதங்கட்டுஞ் சவென்றபேர் போச்சத்
தேகத்துக்குப், பக்குவமாஞ்சரக்குகளிற் பொட்டுப்போடப் பறைத்த

ங்கே கட்டிப்போங்தூரவோடுங், கெங்கையாஞ்சாறு வாத்தமைக ளெல்லாங் கெடியாகப்பிசைங் தழுத்திப்பிழிபத்தண்ணீர், சங்கை யாமூட்கொள்ளக் காயசித்தியாகிச் சதகோடியுகம்வரைக்கு மழியா தெண்ணே. ௫௫

சிவப்பு வெலாச்சாரம்.

எண்ணவே சிவப்பான வெவாச்சாரத்தை யிதமாகக்கேளுங்கள் மாணுக்காளே, யண்ணவேவெடியுப்புரண்டுபத்துபலந்தான் பருவமுடன்சீனமதுயிருபத்தைந்து, கண்ணவேரண்டையுந்தான்கல்வத்திட்டுக் காரமாம்நாயுருவிச் சாற்றாலாட்டி, தெண்ணவேதெல்லுப்போல் வில்லைகட்டித்திறமான ரவிதனிலே காயப்போடே. ௫௬

போடவேதினமூன்று காயக்காயப் பொருக்கானபின்பெடுத்துக்கலையத்திட்டு, ஆடவேசக்கரமாம் பாணைமேலே பணைத்தாப்போல் வைத்திட்டு மாசிமண்பூசி, நீடவேயடுப்பில்வைத்துத் தீயைமூட்டு தினைவாகவெள்ளைநீர் வருகும்பாரு, வாடவேசிவந்தநீர் பின்வருகுமுக் கால் மகத்தானபிங்கானி லெடுத்துவையே. ௫௭

வைக்கவேபாக்காலே குப்பிபண்ணி வருகிறதோர் திராவகத்தையதிலேயாரு, தைக்கவே வெள்ளை தன்னை வீசிப்போடு நவாச்சாரமொருசேசைக்கல்வத்திட்டு, ஐயிக்கமே திராவகத்தாலாட்டு ஆட்டு அறுசாம மாட்டியபின் வழித்தெடுத்து, பைக்கவே பரும்பிங்கான்றன்னில்வைத்துப் பருவமாய்த்திராவகத்தை வாங்கிக்குத்தே. ௫௮

குத்தியே ரவியில்வைத்து மூன்றுநாள்தான் குழிப்பாகத்தனல்மேலே பிங்கான்வைத்துப், பத்தியே பொடிபொடிபோல் வறுத்துக்கொண்டு பருவமாய்காசியென்ற மேருக்கேற்றி, அத்தியேயலாமாகி மட்டும்போடு அழகானவாலுகையின் மேலேவைத்து, எத்தியே தீப்போடுகமலம்போல யிதமாகப்பனிரண்டுசாமந்தானே. ௫௯

தானென்றநாற்சாம மெரித்துப்போடு சாதகமாயிராக்கால மாறப்போடு, கானென்றமூன்றுநாளானபின்புகடுங்குப்பியெடுத்துடைத்தால் தேங்காய்ப்போலவ், தேனென்றசிறுதிடத்திற்சிவந்துகாணும் திரும்பவதைக்கல்வத்திற்பொடியாய்ப்பண்ணி,வானென்றதிராவகத்தைவிட்டுஆட்டு பரும்பிங்கான்றனி லிட்டுத்திராவகத்தைக் குத்தே.

குத்திபோாள் மூன்றுரவியிற்போடு குவிர்தபின்புதணலுக்குள் வறுத்துப்போடு, எத்தியே பொடியாக்கி மேருக்கேற்றி யிதமானவாலுகையிற்றீயைமூட்டு, பத்தியேகமலம்போ லெரிப்பாயப்பா பனிரண்டுசாமமுந்தான் கடந்தபின்பு, தத்தியேகுப்பியைத்தானுடைத்துப்போடு தணலில்நிற்குந்தங்கமதை யெடுத்துக்கொள்ளே. ௫௬௧

கொள்ளவேமுன்போலே திராவகத்தாலாட்டு குவிந்தபின்பு நீர்க்குத்திரவியிற்போடு, அள்ளவேதணலுக்குள் வறுத்துப்போடுஅதிசயமாங்காசியென்ற மேருக்கேற்றி, தள்ளவேவாலுகையிற் றீயைமூட்டித் தனையெடுத்துமுன்போலப்பாவனையேசெய்து, துள்ளவேயேழுதரந்தீர்ந்தாயானுல் சூரியன்போல்வந்திருக்குஞ் சாரந்தானே. ௫௬௨

சாரந்தான்பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு சமர்த்தாகச்சூதமதுபலமும்பத்து, வாரந்தான்தங்க மதாண்டரையேபலந்தான் மருவிநன்றாய்லேசாகக் கல்வத்திட்டுத், தீரந்தானெலுமிச்சம்பழச் சார்விட்டு திரளவரைமூன்றுநாள் பொடியாய்ப்பண்ணி, காரந்தான்காசியென்ற மேருக்கேற்றி கனமானவாலுகையில் வைத்திடாயே. ௫௬௩

வைத்துமேபனிரண்டு சாமந்தீயை மறவாமல் போட்டுவரத்தீபம்போல, மைத்துமே மாதளம்பூப்போலேயாகும் மைந்தனேவேறொன்றுகுப்பிக்கேற்றி, தைத்துமண்சீலையினும் காற்றோடாமல் நலமாகக்கட்டிவைத்து ஆயிரத்துக்கொன்று, தைத்துமேகாசிடைதான்கொடுப்பாயானுல் தங்கமதுபதினாறு மாற்றுமாமே. ௫௬௪

தங்கமேயாச்சுதென்று கொச்சிக்காதே தளராமல்காயத்தைசித்திபண்ணு, பங்கமேவர்ராமல் தினம்பணந்தானுண்டுபளபளக்குமுடம்பெல்லாம் பாலையர்வாய், அங்கமோசரீரமது பவளம்போலாம் அரனுண்டகற்பமிதுயானுமுண்டேன், சிங்கமேயிவனென்பார்களையோ யில்லை செகமெல்லாங் குன்றியிடைக் கொவ்வாவாரே. ௫௬௫

ஒவ்வாது ஏகம்பசாரத்துக்கு உத்தமியாமனேன்மணித்தாய் பிளப்புமெத்த, சவ்வாதுவுடன்கூட்டிச் சாக்கிற்பூசித் தணலிலேவாட்டையிலேசவனையாகும், கவ்வாதுகவலோசம் படிகுமுன்னே கனகமயமாகிவிடுங்கனக் கோமெத்த, பவ்வாதுவுலகத்திற் கெட்டபேர்தன் பரியாசமென்பார்கள் பாஷாண்டிதானே. ௫௬௬

பாஷாண்டிமெத்தவுண்டு லோகத்துள்ளே பாவாகஅவரோடே பேசவேண்டாம், பாஷாண்டிவாதமுண்டோயென்றுகேட்டால்பண்பாகச்செய்தொழிலேவாதமென்றுசொல்லு,பாஷாண்டிவைதாலுஞ் சகித்துக்கொண்டு பயபத்திமார்க்கமாய்விசேஷஞ்சொல்லிப், பாஷாண்டிமுகத்து முன்னேநிற்குமுதேவி பாங்கானதேசம் விட்டு மறுதேசம்புக்கே. ௫௬௭

புக்கவே ஞானமுற்றவாதியுடன் பேசபிறப்பான மனிதருடன் பேசவேண்டா, மக்கியேமனதடக்கிப்போதம்பாரு மகத்தான பெரியேர்க்குத் தொண்டுபண்ணு, எக்கியே மூலத்தைக் குப்பிக்கேற்று இயலானதனங்க ளெல்லாஞ்சேதித்தேறி, சக்கியேவமுதத்தையமவுன முன்னி காதாக்கள்ரிஷி புடையமாயில்லில்லே. ௫௮

நில்லென்று அறுபத்து காலுமரபுன்னை நிலைத்துநிற்கும் வாதசித்திகுளிகைசித்தி, கல்லென்றகாயசித்திகெவுனசித்தி கரையுடனே காயசித்திஞானசித்தி, வில்லென்றவெட்டெட்டுஞ்சித்தியுண்டு மேதினியுங்கொள்ளாது கரைகொள்ளாது, சில்லென்றகாடுபோற் சாத்திரங்கள்மெத்த செப்பரிது உரைகாணில்வாதந்தானே. ௫௯

வாதந்தான் முன்பின்னுப்சொல்லிவைத்து மறைத்தாரேசாக்கென்றவைப்புதன்னை, நீதந்தானுதியுப்பை யிழுக்காய்ச்சொல்லிநிலைத்துநிற்கும் வீரத்தைமறைத்துப் போட்டார், வேதந்தான்முடிவுக்குவொப்பாய்நின்ற வீரத்தைவைத்தாலே வாதமாகும், பாதந்தனில்லாமல் நடக்கப்போமோ பரிவாகச்சிவந்திருந்த சாரந்தானே. ௬௦

சிவந்திருந்தசாரத்தின் மகிமைசொல்லச் சித்தர்முதல் ரிஷிகளுக்குமுடியாதப்பா, உவந்திருந்த காலாங்கிநாதர்சொல்ல உண்மையாய்க்கேட்டிருந்து யானுங்கண்டேன், நவந்திருந்த சூதத்தைத்தாத்திக்கொல்ல நலமாகவெகுசனுக்கு நல்கப்போகார், தவழ்ந்திருந்து பிள்ளைசென்றுநடந்தாப்போல சரக்கெல்லாங் கண்ணிமைக்குள்கொல்லுந்தானே. ௬௧

கொல்லுகிற கருவேது யென்றுயானுங் குவிந்தபடி சொல்லுகிறேன்குறிப்பாய்க்கேளு, வெல்லுகிறசூதமென்ற கெந்தியொன்று விடுபட்டதானசமுஞ் சிலையும்லிங்கம், அல்லுகிறசிவப்பான சாரமொன்று அப்பனேபழச்சாற்றால்சாமமாட்டி, தெல்லுகிறவில்லு கட்டிபுலாப்போட்டு சிரப்பாக ஐங்குழையில் வைத்திடாயே. ௬௨

வைத்துமேசிலைசெய்து புடத்தைப்போடு வயிரவற்குவஸ்துகத்திபூசைபண்ணி, கைத்துமேகவசத்தை வாங்கிப்போடு களங்காகவேயிருக்கும் கவலோகத்தில், ஐத்துமே ஆரத்துக்கொண்றுபோடு அப்பனேமாற்றென்ன பனிரண்டாகும், கைத்துமேகாசிக்கு உப்புக்கேகாகலமானசிஷருக்குத் தொழிலில்லை சொல்லே. ௬௩

சொல்லவேசூதத்தைகட்டுதற்கு சுளுவாக வழிசொல்வேன்கேளுமக்காள், அல்லவேயிருப்பகளிற் பழச்சார்விட்டு அதிதமென்றசாரத்தைப்பொடியாய்ப்பண்ணி, மல்லவே சூதமொரு பலத்தைவிட்டு

முறவாமல்தணலில்வைத்துப் பொடியைத்தூவு, கல்லவேகட்டியது மம்போடுங் கரியில்வைத்து உருகிடவேரசிதமாமே. ௬௪

ஆம்பாயிச்சாரம்பொடியாய்ப்பண்ணி அப்பனேமஞ்சளென்றகருவைப்போட்டு, ஓமப்யாரவியில் வைக்கத்தயிலமாகும் உற்பனமாம் பணவிடைதான் தயிலங்கொள்ள, போமப்பாசாவுபொய்யாக்கற்பாகாலம்புகழான வயிரம்போலிருக்குந்தேகம், காமப்பாவித்தைக்கு மெத்தநன்று கைவிட்டருத்திரம்போ லாடும்பாரே. ௬௫

பார்க்கவே துரிசியொருவைப்புச்சொல்லப் பண்பாகச்செம்பாலேபாலேபண்ணி, கார்க்கவேகல்லுப்புப் பொடியாய்ப்பண்ணி காணிதுக்குப்பதினறில் வெடியுப்புச்சீனம், ஏற்கவேசிருக்நந்த பானையிலே போட்டுஇதமான பழச்சாறுமோருங்வார்க்க, ஆர்க்கவேமல் மூடிப்புதைத்துப்போடு ஆறுதிங்களானபின் பெடுத்துப்பாரே. ()

எடுத்துப்பார பச்சையாய்க்கட்டியாக இதமானவயிரம்போல் துரிசியாகும், அடுத்துப்பாருப்பதுஞ்சந்திராச்சு அப்பனேசெம்பதுவுஞ்சிவமுமாச்சு, கடுத்துப்பார்தபிரதுவும் விஷ்ணுவாச்சுதலந்துநின்றகழுச்சாறுபிருமாவாச்சு, தொடுத்துப்பாரிதைக்குருவுசெய்யில் வேதை துலையாதுவாதத்திலாதியாமே. ௬௭

வாதத்திலாதியென்றதுதக்கட்டு வகைசொல்லவேன்பச்சையென்றுமயக்கவேண்டாம், நீதத்தில்துரிசியதுபலமுமொன்றுசேர்ப்பாகப்பொடிபண்ணி வைத்துக்கொண்டு, பூதத்திலிரும்பானகரண்டிதன்னைப் புதுக்கியேதண்ணீர்விட்டுக்கழுவிப்போடு, சூதத்தைநிறுத்தலலோபலமும்போட்டு சுறுக்குடனேதண்ணீரைமுக்கால்வாரே. ௬௮

தண்ணீர்தான் சொதிக்கையிலே துரிசத்தானைச்சாதகமாய்த்தாவிவரத்தண்ணீர்மேலே, தண்ணீர்தான்சுண்டிடவேமறு தண்ணீர்விட்டுச்சாகாமல்தாவிவரத்தண்ணீர்சுண்டும், விண்ணீர்தான் மூன்றுதரம் விட்டுக்காய்ச்ச மெழுகுபோலுருண்டிருக்குஞ்சூதந்தானும், தண்ணீரைவிட்டுநன்றாய்த் தோய்த்துத்தோய்த்துச் சிறப்பாகக்கழுவிவிடத் திர்க்கமாமே. ௬௯

திர்க்கமாயுருட்டியதை வைத்துக்கொண்டு செப்பரியமத்தங்காய்க்குள்ளேவைத்து, மூர்க்கமாய்ப்புடந்தன்னைப்போட்டுப்போடு முயற்சியாய்ப்பின்பெடுத்துக்கழுவிப்போடு, ஆர்க்கமாய்வெள்ளியதன்கிராகளிடைபத்து வழகாகச்சிமிழ்போலதிருவள்வைத்துப்பண்ணிதூர்க்கவே சூதவுண்டைநடுவேவைத்துத் துப்பாவாய்மேல்மூடி இருவிப்போடே. ௭௦

திருவியே மறுசுற்றுல்கல்லபெண்ணை சிறப்பாகக்கல்வத்திலரை மட்டம்வார்த்து, மருவியேவெள்ளியென்ற கிண்ணிதன்னை வட்டமிட்டுவுஞ்சல்போல்கல்வத்திட்டு, கருவியேமேலாடு கொண்டுமூடிச் சாங்கமாய் மராஷமண்மேலேபூசி, கருவியேகலசத்தின் கழுத்துதன்னில் கடுகியேபணம்போலத்தமருபோடே. ௫௮௧

தமரிட்டுக்கலசத்தை ஆணிமேல்வைத்துத் தயங்காதே விரல்பருமன்கிரியைப்போட்டு, கமரிட்டுவிளக்கேற்றி காலுசாமம் சலங்காதேயெரியிட்டு ஆறவிட்டு, அமரிட்டுவெள்ளியென்ற கிண்ணிதன்னை அசையாமல் திருகிவிடு உண்டைவாங்கி, பமரிட்டுத்தண்ணியிலே கழுவிப்போட்டு பத்துவிசையவிப்புடமாய்காயில்போடே. ௫௮௨

காயிலேபோட்டபின்பு தண்ணீரிற்கழுவிக் கசகாமல்வெள்ளியிடசிமிளில்வைத்துப், பாயிலேமுன்போல வெண்ணையிலேபோட்டுப் பக்குவமாய்சாற்சாமமெரித்துபின்பு, போயிலேயிப்படிதானூறுபுடம்போடு போனவெண்ணையிலேபத்துவிசைபோடு, தோயிலேவெள்ளியைத்தானடித்துப்போடு சிறப்பானவெள்ளியைத்தானீயம்விட்டுதே

ஊதியேமுன்னிரையில் சிமிள்போலப்பண்ணு உத்தமனேபுடம்பத்துவெரிப்புப்பத்து, பாதியேயிப்படிதான் செய்துகொண்டுபரிவாக்கரியில்வைத்து வுருக்கஆடும் கோதியேதக்கமிட்டு வுருக்கிக்கொண்டு குழிப்பானநாகமதுகூடவிட்டு, ஆதியேசகனைப்பொடியாய்ப் பண்ணி அற்றநெருக்கி ரூபயிலைட்சரியாய்க்கூட்டே. ௫௮௪

கூட்டியேகல்வத்திற்பொடியாய்ப்பண்ணி கொடியானமல்லிகையின்சாற்றாலாட்டி, நீட்டியேமூன்றுநாளரைத்தபின்பு நேராகப்பொடிபண்ணிகுப்பிக்கேற்றி, மூட்டியேவாலுகையின்மேலேவைத்து முயற்சியாய்த்தீயிட்டுக்கமலம்போல, ஆட்டியேபனிரண்டுசாமமானலருருணனிறம்போலாகும் வேதைகேளே. ௫௮௫

கேளப்பா நூற்றொன்று லோகத்தோடும் கெடியானமாற்றென்னவெட்டுமாகும், வேளப்பா குளிகைக்குச்சாரணையேசெய்தால் விரவியேகோடிலட்சங் காணலாகும், தாளப்பா ஆசண்டுதயங்கவேண்டாம் தயங்காதமூலிகையிலாச்சுமெத்த, பாளப்பா தூரிசுவிட்டு ரூதக்கட்டுப்படுசெருக்குமூலிகையிற் கட்டதென்னே. ௫௮௬

என்னவேவுபரசங்கள் நாற்றிரண்டுபத்து இலைகளினால் கருக்கிட்டால்சத்துவாரா, பண்ணவேபாஷாண மறுபத்துநாலும்புமுன்னேகட்டாகச்சன்னமாக, மண்ணவேபுப்புவகைபிருத்தஞ்சமல்

லிகைப்பூப்போல்மலர்ந்து சுன்னமாகா, தன்னயேகரசரங்களாலே சகலமுந்தான் கடினமாகுருநவுமானே. ௫௮௭

ஆமப்பாமூலிகைபிச்சிறிதவுண்டு அந்தவிதமூலிகைதான் மனுடருக்கெய்தா, வாமப்பாமலைகளிலேயுண்டுவுண்டு மகத்தானகல்லருகில்சூதமுண்டு, தாமப்பாமனிதாங்கே சஞ்சரிக்கப்போகார் சஞ்சரிப்பார் காதாக்கள் ரிஷிகள்சித்தர், போமப்பாமனிதருக்குச் சாகசாம் புகழாதிவாதத்தில் துரிசியாமே. ௫௮௮

ஆதியாந்துரிசியென்றில்களங்குசொல்ல அறைகிறேன் பண்பாகவறிவுள்ளோர்க்கு, பாதியாந்துருசியிலே ஒருபலமேனுக்குபண்பாகக்கொந்தியதுபலமேமுக்கால், வாதியாஞ்சூடனது பலமரைதான் போடுமாசற்ற வீரமதுபலமுங்கால்தான், பேதியாம்மிதுமூன்றுமுமி நீர்விட்டுப் பிலக்கவரைசாற்சாமம் பின்புகேளே. ௫௮௯

கேளுநீ மெழுகாகும்பதத்தில்வாங்கிக் கெடிபடவே துரிசியின்மேலப்பிப்போடு, வாளுநீயுலர்ந்தபின்புஅதின்மேற்போட வகையாகச்சுன்னம்புக்கவசம்போடு, தாளுநீயுலர்ந்தபின்புசீலைசெய்து தணவிலேயூதிநன்றாய்க் கவம்வாங்கி, நீளுமேமேரியமாதக் குகையில்வைத்து சோரகவிட்டிருக்கமணியுமாமே. ௫௯௰

மணியெடுத்து அடித்தாக்கான் ரவிபுமாகுமாசற்றவெள்ளிதனில்காலுக்கொன்று, தணிப்பாகவுருக்கிடவே மூன்றுமாற்று தப்பாதுகைகண்டதொழிலுமாகும், அணியாகயிச்செம்பு களங்குசெய்ய அப்பனேசெந்தூரங்குருத்தான்செய்ய, கணியாகாலாறுங் காணுங்கணும் கருத்திதுக்கருளென்றுல் கெந்திதானே. ௫௯௧

தானுகுந்துரிசியென்றசெந்தூரத்தைச்சாற்றுகிறேன் விதவேகுமுன்னேபாரு, தேனுகும்வெடியுப்புச் செயநீர்தன்னில் சிறந்துநின்ற துரிசியொருபலந்தானெட்டு, காணுகுஞ்செயநீரில் தோய்த்துத்தேய்த்துக் கடாவியிலேபோட்டுவைத் திணர்தானேழு, பானுகும் வெடியுப்பு மூன்றுபத்துபலந்தான் பண்பானசின்மது முப்பத்தரூசே ௫௯௨

அஞ்சவேகல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணியப்பனேகழுவிட ரத்தம்வார்த்துத், தஞ்சமேயரைத்து நன்றாய்வில்லை பண்ணித் துடியானரவிதனிலே புலரப்போட்டு, மிஞ்சவேகல்வத்திற் போட்டுநீயுமேலானசக்கரமாம் பானைவைத்து, கெஞ்சவேயுருக்தரைத்துச் சீலைசெய்து கெடியானவடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டே. ௫௯௩

மூட்டவேமேலோடிப் புகையோடொக்க மூங்காலேசலம் விழுகும்வெள்ளைநீராய், ஆட்டவேவெள்ளையைத்தானகலவைத்து அதன்

பின்பு சிவந்தசலம்வருகுமக்காள், பூட்டவேபீங்கானில் வாங்கிவாங் கிப்போான அரக்காலேகுப்பிபண்ணி, நீட்டவேயதில்வாரு கரையா தப்பா நேரானலோக மென்றால்கரைந்துபோமே. ௫௯௪

போமெனவே ரவியில்வைத்துத் துரிசிலையீ வாங்கிப் பொடி பண்ணிக் கல்வத்தில் திராவகத்தைவார்த்து, ஆமெனவே யறுசாம மரைத்தபின்பு அப்பனேமறுபீங்கான்றன்னில்வைத்து, காமெனவே நீர்குத்தி ரவியிற்போடு கலங்காதேமூன்று நாளானபின்பு, தாமென் வேதணலுக்குள் வறுத்துப்போட்டுத தயங்காதே பொடிப்போலே மேருக்கேற்றே. ௫௯௫

ஏற்றியேதீமூட்டு பனிரண்டுசாமம் இதமாகக்கடந்த பின்புஆற விட்டு, மாற்றியேபுடைத்தெடுத்துக்கல்வத்திலிட்டு வாகானதிராவக த்திலரைத்துமுன்போல், தூற்றியேபெரும்பீங்கான் றன்னில்வை த்து துடியானதிராவகத்தைக் குத்துக்குத்து,ஆற்றியேதணலுக்குள் வறுத்துப்போடு அதிதமானகாசியென்ற மேருக்குப்போடே. ௫௯௬

போட்டுமேவாலுகையின் மேலேவைத்துப் பொலிவாகத்தபம் போல்தீயைப்போடு, ஆட்டுமேபனிரண்டுசாமமாகு லப்பனேஆறவி ட்டுயெடுத்துப்பாரு,காட்டுமேஐந்துதா மிப்படியேபண்ணு கசடற்ற வருணனைப்போல் சிவந்துகாணும், நீட்டுமேஅம்மரத்தைக்கத்திகொ ண்டு செதுக்கியதோர் வாறெசகுா துரிசியாட்டே. ௫௯௭

ஆட்டானசெந்தூரம் நவலோகத்திலணைத்திடவே பத்தரைதா ளுபிரந்துக்கொன்று, மூட்டானசூதத்தைக் காண்டியிலேவிட்டுமூந் துநின்ற செந்தூரமரை யிலேக்கட்டு,காட்டானசாறதனைப் பிழிந்தா யானால் கனகம்போல்திரண்டுருண்டு மணியுமாகும்,வாட்டானகுடன் நிக்குள்ளேவாட்டி மருவகன்றுயுருக் கிடவேசோதியாமே. ௫௯௮

சோதியாங் குளிகைதனைவாயில்வைக்கச் சுக்கிலத்தம்பனை யா கும்வசியமாகும், வாதியாங்கைக்குளிது இருந்துதென்றால் வாதாடி சண்டையிட்டோர் வணக்கமாவார், சாதியாங்குலங்களென்று தர் க்கம்பேசிச் சண்டையிட்டுமயிர் பிடித்துச்சாகவேண்டாம், பேதியா ங்காயத்தைசித்திபண்ணி போானசித்தினிட மாயில்கில்லே. ௫௯௯

சித்தரென்றநாமமது யெதினாலாச்சு சிவஞ்சைதைகட்டியதோர் நீர்மையாலே, பத்தனென்றநாமமது பெதினாலாச்சு பானமென்ற தாசிக்காபருவத்தாலே, நித்தனென்றநாமமது பெதினாலாச்சு நிலைத் தாறு தலங்கண்டநினைவினாலே, முத்தனென்றநாமமது யேதுக்காச்சு மூச்சற்றஞானவிடங்கண்ட ஞானிபோர்க்கே. ௬௦௦

ஞானிகளென்றுசொல்லி வாய்ப்பேச்சால்மாண்பர் நலமான அவ்வேடம்பூண்டுகொண்டு, யோனிதனக்காசைசாத்திரங்கள்சொல் லி வுண்மையாமென்ற மந்திரங்களுபதேசித்து, பானியென்றபணம் பறித்துப்பொய்கள்சொல்லி பார்த்துக்கொள்வேனென்று நரகத்தில் புக்கி, குணியென்ற நோய்வந்தாலமைத்தபடியென்றுசமூன்றலேவார் ஞானியல்ல வேடத்தோரே. ௬௦௧

வேடமாந்துரிசியென்ற செந்தூரம்பலந்தான் விளங்கியதோர் சுத்தித்தபூரமொன்று, காடயந்த தங்கமென்றரேக்குந்தானுங்கடுக வே யரைப்பலந்தான்கூடவிட்டு, பாடமாம்பெற்றலேயின் சாற்றாலா ட்டு பக்குவமாய்ப்பொடியாக்கிக்குப்பிக்கேற்றி, வாடமாம்வாலுகை யின்மேலேவைத்து வளமாகபனிரண்டு சாமத்தீயெரியே. ௬௦௨

தீயெரித்துஆறவிட்டெடுத்துப்பாரு சிவப்பென்றால் வெகுசிவ ப்பு அருணன்போலாம், தீயெரித்துநவலோகமாயிரத்துக்கொன்று அணைத்திடவேபதினாறு மாற்றுமாகும், பாயெரித்துபண விடைதா ன் தேனிலுண்ணு பளபளக்குமுடம் பெல்லாமண்டலத்தில், மனம் வெருத்த வறுமையுற்றாலென் ஞானம் வழங்கியதோர் சித்தியெல் லா மண்ணாய்ப்போமே. ௬௦௩

மண்ணாசை கொண்டல்லோசிறிதுபேர்கள் மாயமாம்வாசனைபி லிறந்துபோனார், பெண்ணாசைகொண்டல்லோசிறிதுபேர்கள்பொன் தோற்றுப்பேயாய்மாண்டுபோனார், உண்ணாசைகொண்டல்லோ சி றிதுபேர்கள் உலுத்தருப்பிச்சையெடுத் தாண்டிறந்தார், கண்ணாசை பசுவுக்கு யிருக்குமாப்போல் கலக்கமற்றஞானிக்கு வேடமென்ன சொல்லே. ௬௦௪

இர்துப்பு வைப்பு

வேடமாமிர்துப்புவைப்புச்சொல்வேன் விளங்கியதோர்நாலுடுப் புவரிசைபாக்கட்டி,பாடமாமடிகனத்த சட்டிவைத்துபருவமாய்க் கடனீரிலுப்புக்காய்ச்சி, கோடமாந்தினந்தினமுங்காய்ச்சிக் காய்ச் சிக் கொட்டிபேவடிப்பாரளுள்ளபானே, காடமாய்நிறைத்திட்டுவடுப் பிலேற்றிக்காடாக்கினியாகவே தீயைமூட்டே. ௬௦௫

மூட்டவே வெந்துருங்கிச்சலமாய்நிற்கு மூனையாகமுப்பத்துக் கொன்று சீனம், நீட்டவேவெடியுப்பு முப்பதுக்கொன்று நேராகப் பொடி பண்ணியதிலேபோடு, ஆட்டவேவெந்துவெள்ளாய்க் குழம் பாய் நிற்கும் ஆறவிட்டுப்பானையைத்தானுடைத்துவாங்கி, காட்ட வே வெளுப்பாகக்கட்டியாகும் கல்லுப்பிலெய்தாக்கால் சிவந்து பியாமே. ௬௦௬

சிவக்கின்ற இரதப்புவாதத்துக்காய்ச்செய்கின்றபேர்களுக்கு கல்லுப்புச்சுளுது, பவக்கின்றலோகத்தோர்கல்லுப்பில்செய்வார் பக்கியென்றால்கடல்நீருப்புக்காய்ச்சி, சவக்கின்றவண்ணார்தன்னுப்புப்போலச் சுண்ணமாய்க் கட்டில்வைத்துச்செய்வாரையா, அவக்கின்ற கட்டியாய்வெளுப்புமெத்தஆகையால்சுண்ணம்புக்கிதுதானென்றே.

செந்தியுப்பு.

கன்றெனவேசெந்தியுப்புவைப்புக்கேளு கலமாகக்கடல்நீருப்புக்காய்ச்சி, கண்டனவேவடிகனத்த பானையிலேபோட்டுக் காய்ச்சி னதோருப்புக்குப் பதினாறிலொன்று, தண்டனவே சுரைசெந்திபொடித்துப்போட்டுச் சாதகமாய்முப்பதுக்கொன்றுநீலம், பண்டெனவேவெடியுப்புமப்படியேயாகும்பாங்காகப்பொடித்ததெல்லாங்கூடப்போடே. ௬௦௮

கூடவிட்டு வடுப்பேற்றுயெரிநாகசாமுங்கோடிகோடாக்கினிபார்த்தீயைப்போடு, ஆடவிட்டுடைப் ருகிற்கும்போதுஅதிற்போடுமருந்தெல்லாம்பொடியாய்ப்பண்ணி, வாடவிட்டுநாகசாமமெரித்தபின்பு மயங்காதேசிதளமாயாறப்போடு, நாடவிட்டுப்பானையைத்தானுடைடைவாங்கி கலமானவயிரம்போலுப்புமாமே ௬௦௯

உப்பானசெந்தியது திராவகந்தக்காதி உத்தமனேசாரணைக்கு முதலியாகும், தப்பானசொல்லில்லைகநமறைப்போயில்லைசத்தியமாய்நான்பார்த்தபடிதான்சொன்னேன், கப்பானஅஞ்சுகொம்பில்மனந்தான்சென்று கலகத்தில்விழுகாதே கருத்தூன்றிப்பார், அப்பானவுப்புப்போல்நேர்மையாரு அழும்பருடன்பேசாமலிருக்கன்றே.

குடோரி

கன்றெனவே குடோரியொன்று சொல்லக்கேளுநலமான வெடியுப்புநாலாங்காய்ச்சல், தன்றெனவேபலம்நாலுகல்வத்திட்டு, காரசிக்குசமனாகப்பூநீறுபோட்டு, வின்றெனவேவெள்ளையென்றபாஷாணங்களும் வெங்காரம்பலம்நாலுபொரித்துப்போட்டும், தன்றெனவே தாளகமும்நாலுபலமேபோட்டுச்சாதகமாய்சூதமதுபலமும்நாலே

கலோடுஅரைபலந்தான் சாரம்போடு கலமாககல்லுப்புவறுத்துப்போடு, சாலோடுநாலுபலங்கூட்டிபோடுதனையெல்லாமெருக்கிலூடபாலிறுலே; காலோமெழுசாமமரைத்துநன்றாய்க்கனமான ரவிதலேபொடியாய்ப்பண்ணி, மேலோடுகோகியென்ற மேருக்கேற்றி விரவியேபரைவாசிமட்டும்போடே. ௬௧௨

போட்டுமே வாலுகையின்மேலேவைத்துப்பொசிவாகத்தீமுட்டுகமலம்போல, வாட்டுமேபனிரண்டுசாமந்தானும்பதறுமல்போட்டு வாகமலத்தீயாய், ஆட்டுமேயாறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு அரகராவயிரம்போல்பதங்கித்துகிற்கும், காட்டுமேசத்துகளில்யகைநீரகக்கண்டிட்டு சயம்போலிறங்குந்தானே. ௬௧௩

சூடன் வைப்பு.

தானென்ற சூடானதுவைப்புகேளு தனித்தநின்றவாழையடிமுக்குத்தண்ணீர், தேனென்றபடிபத்துஅளந்துகொண்டுசிறப்பானசெம்பினுடபாண்டத்தில்விட்டு, வேனென்றவெடியுப்புநாலுபத்து பலந்தான்வெகுளாமல் பொடிபண்ணிக்கூடப்போட்டு, மாவென்றவடுப்பேற்றி யெரிநேர்பாகவற்றியெல்லாம் குழம்புபோல் வருகும்பாரே.

வருதல்கண்டு,கருவாயின்பட்டை தன்னைவகையாகத்தாள் பண்ணித்தயிலம்வாங்கித், திருதல்கண்டுபடிநாலுங்கூடவிட்டுசிறப்பான புட்டான பதத்திற்காய்ச்சி, கருதல்கண்டு இறக்கியேஆறவிட்டுக்கசுமமுளிகொண்டுவெட்டிவாங்கி, அருகல்கண்டுபரணிதனிலடைத்துப்போடு ஆச்சரியஞ்சூடனென்ற பேருமாச்சே. ௬௧௪

ஆச்சிந்த சூடனைத்தான் பொடியாய்ப்பண்ணிஅகண்டசெம்புபானைதனிற் கால்வாசிபோட்டு, பாச்சிந்தசெம்பினுட குடத்தைநீரைப்பக்குவமாய்மேல் வைத்துச்சீலைசுற்றி, காச்சிந்த அடுப்பேற்றிக் கமலம்போலக் கைபொருக்கதண்ணீரைப் பதத்தைப்பார்த்து, இச்சித்தஆவி விடுத்துப்பார்க்க இண்ணியென்ற கற்பூரமாகும்பாரே. ௬௧௫

பாரப்பா இண்ணியென்ற கற்பூரத்தில் பக்குவமாய்க் கட்டினதோர்சரக்கையெல்லாம், வாரப்பாபரிசுற்றிவாட்டென்றதெல்லாமைத்தனைபிநிலையையதிலேவாட்டு, நேரப்பாபுகையடங்கிபரியுள்ளவாங்கி சேர்ப்பாகச் செந்தூரமாகும்பாரு,சாரப்பாவிளக்குதான் கற்பூரவிளக்குக்கருகாமல் இலக்குமிந்தநியந்தானே. ௬௧௭

அய முருக்கு.

தானென்ற அயமுருக்கவித்தைகேளு சாதகமாயெலிபாலம்பாரண்டுசேரில், நானென்றகெந்தகத்தைப்பொடியாய்ப்பண்ணி கனரநாலுபலங்கூடப்போட்டு; வேனென்றவெண்காரம்பலமும்நாண்டுமலிவானகுடோரி காலபலமும்போடு, வைனென்ற செவ்வல்லிக்கிழங்குதானும் உரலிலிட்டுயிடித்துச்சார்சேரவாரே. ௬௧௮

வார்த்தடனேவெள்ளெண்ணெய்ரண்டுசேரு வாகாகவிதுவெல்மயச்சட்டியிட்டு, பேர்த்தடனேயடுப்பேற்றிவெறித்தமென்னப்

பொங்காமல் தயிலமென்றபதத்தில்வாங்கு, சேர்த்திடவேயப்பொ டிதான்பலமும்நாலு திறமானகாந்தத்தாரெடுத்துக்கொண்டுசேர்த்து டனேபீங்கானிற் பொடியைப்போட்டு இதமாகத் தயிலத்தில் பிசறி வையே. கூகூ

வைத்துமே மூன்றுநாளானபின்பு வச்சிரமாங்குகை தன்னில டைத்துமூடி, பொய்த்துமே சாவுலேயில்வைத்துலூக போரான அயக் காரணமுருகியாடும். வைத்துமே பொடியாக்கித்தயிலத்திற்பிசறிகல மாகமுன்போலவுருக்கித்தீரு, வைத்துமேவஞ்சுதர முருக்கித்தீர்ந் தால்கனமான அயக்தாரணாகந்தானே. கூஉ0

நாகமாமயந்தாறுஞ் சிவந்திருக்கும் நண்பாகவிடைக் கிடைதா ன்தங்கத்திலீய்ந்து, பாகமாயுருகையிலே நாகமீயப்பழையாமல்நாக மங்கேகட்டிப்போகும், சாகமாங்கல்வத்திலிதனையிட்டுதனைப்பொடி த்துநாகயிடைகுகைகட்டி, அகமாஞ்சுரத்தில் செட்டிகெந்தியரைத் துமேமல்லிகையின் சாற்றாலாட்டே. கூஉக

ஆட்டுவதுநாகசமானபின்பு அப்பனேரவியில்வைத்துபொடி யாய்ப்பண்ணி, பூட்டுவதுநாகியென்ற மேருக்கேற்றிப் போரானவா லுகையின்மேலேவைத்துக், காட்டுவாய்பனிரண்டு சாமத்தியைக் கம லம்போலெரியிட்டுக்கலரவாங்கி, வட்டுவதுகவலோகம்நாற்றுக்கொ ன்று உட்புகுந்துபத்தரைதான் தப்பாவாரே. கூஉஉ

வாறுகேள் செந்தூரங்குன்றிபுண்ணு மண்டலத்தில் கரைதிரை களெல்லாமாறுங், கூறுகேள்தேகமது கருங்கல்லாகுங் குத்திறல்ம லைகளெல்லாம் பொடியாய்ப்போகும், தேறுகேள்தேகமது வுவர்ந்த காலஞ்சென்றாலும் பதினாறு வயதுபோலாகும், வேறுகேள்வாசியெ ல்லாமுள்ளேநிற்கும் வெளியோடேமனங் கலங்கப்பண்ணும்பாரே.

காந்தசத்து.

பண்ணவே காந்தத்தின்சத்துகேளு பருக்கையாய்ப்பொடித்து அயச்சட்டியிட்டுக், குண்ணவேகொள்ளிலையின் சாறுவாங்கிக்குன்று தேகால்சாமஞ்சுருக்குப்போடு, விண்ணவேவெள்ளாட்டுவெதிரமவார் த்து விளங்கவேயதின்றோலில்வைத்துக்கட்டி, கண்ணவே குழிவெ ட்டிகுப்பைக்குள்வைத்து கலங்காதேயிருபதுநாள் மூடிப்போடே

போட்டபின்புயெடுத்து அறுதக்கல்வத்தாட்டி புகழானகொள் ளிலையின்சாற்றினாலே, நீட்டபின்புகலசத்தில் சாறுவிட்டுசிலைவாகவு தற்குள்ளே காந்தம்வைத்து, வாட்டபின்புமேல்மூடிச் சீலைசெய்து

வலிபபுடம் போட்டெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, நாட்டபின்பு கல்லெண்ணெய்படிதானொன்று கலமான குன்றிமணிபடியரைதான் போடே. கூஉங

போட்டதனைக்குள்சாற்றிலூறவைத்துப் புகழாகவூறியபின்கல் வத்தாட்டி, பிட்டதனை மெழுகதுபோ லரைத்துவாங்கிசிலைவாகல் லெண்ணெய்தன்னிற்போட்டு, ஆட்டதனையெலிபாலம்பால் சேரவிட்டுஅழகானகொள்ளிலைச்சார்சேரவிட்டு, கேட்டபின்புகெந்தக ந்தாறுபலம்போட்டு கெடியானவெண்காரம்ரண்டுபலம்போடே.

போட்டப்பா குடோரியொரு பலமுங்கால்தான்பொடித்தெல் லாங்கொள்ளிலையின்சாற்றாலாட்டி, நாட்டப்பாகல்லெண்ணெய்தன் னிற்போட்டுகலமாகவடுப்பேற்றியெரிநேராக, கூட்டப்பாகுழம்பாகி யிறக்கிவைத்துக் கொடியதொருகாந்தத்திற்பிசறிக்கொண்டு, மூட் டப்பாமூன்றுநாளானபின்புமூச்சைக்கேயெடுத்திட்டுவுருக்கிடாயே

உருக்கவே வெதுருக்கிக்காடுமாகும்டத்தமனேயுடைத்தெடுத் துப்பொடியாய்ப்பண்ணி, தருக்கவே முள்குழம்பிற் பிசறிவைத்துச் சாதகமாய் முன்போலே வுருக்கித்தீரு, பருக்கவேயிப்படிதானேழு மூது பண்பானகாந்தமதுசத்தேயாகு, மிருக்கவேகற்பக்தகாலமெ ன்று லெண்மகனே மெழுகுகட்டிக்கின்னியாரே. கூஉரு

வார்த்திந்த கிண்ணியிலே பானம்பண்ணி வகைவகையாய் கற்ப மெல்லா மதிலேயுண்ணு, போர்த்திந்தகிண்ணியிலேகுளம்வார்த்துபு கழான கருவூமத்தஞ்சாறுவிட்டு, பேர்த்திந்த வாலுகையின் மேலே வைத்து பிரியமாய்த்தீயெரிக்க வுண்டையாகும், பார்த்திதனை வழித் தெடுத்துக் கழஞ்சிகிறையாக பக்குவமாயுண்டைபண்ணித் தமரும் போடே. கூஉசா

தமரிட்டுவுண்டைபண்ணி யதிலேபோட்டு சாதகமாய்மூன்றுதி னந்தூறிக்கபின்பு அமரிட்டசெம்பட்டில் கோர்த்துக்கொண்டு ஆதி யாம் பராபரியைப்பூசைபண்ணி, தமரிட்டவஸ்துசத்தியர்ச்சனையே செய்து காரணமாஞ்சாம்பவி விமோசனமேபண்ணி, குமரிட்டுஆதா ர நிராதாரம்பார்த்துகொள்ளயதோர்சபைதன்னில் மனதையுன்னே.

உன்னியபிரசத்தல் தேளாப்பக்கம் உவந்திருந்து நிஷ்டையிலே செபமேசெய்து, கன்னியேயஞ்செழுத்துமூன்றெழுத்துமோதிகார ணமாங் குருசொல்லவுறுதிகேட்டு, பன்னியேமதியில்நின்று அமுதத் தையுண்ண பரிதிகண்ட பனிபோலே பாவம்நீங்கி, மன்னியே சிலம் பொலிதாதக்கேட்டு மகிழ்ச்சியாய்க்கற்பத்தையுண்டுதேறே. கூஉஎ

தேறவேகாந்தசத்து பலத்தைவாங்கிச் சிறப்பாகத்தங்கத்தையி டைக்கிடையேகூட்டி, மாரவேரண்டுமொன்றாயுருகும்போது மைந்த னே நாகமொருபலத்தைப்போடு, ஆறவேகல்வத்திலிதனைக்கொட்டி அதட்டியே பொடிபண்ணிச்சூதஞ்சேர்த்து, காரவேரண்டுபலங்கெ ந்தியிட்டுக் காரியமாய்ப்பொற்றலையின் சாற்றாலரட்டே. ௬௨௯

ஆட்டியே அறுசாமம் ரவியில்வைத்து அப்பனேபொடிபண்ணி க்குப்பிக்கேற்றி, நீட்டியேவாலுகையின் மேலேல்வைத்து நினைவாகத் தீபோட்டுபனிரண்டுசாமம், பூட்டியேசெந்தூரபதத்தைப்பாரு புக ழாகச் சிலாகைநுனிக் கருப்புக்காணும், வாட்டியேயாறவிட்டு இறக் கிக்கொட்டி மைந்தனே தங்கமென்ற சிமிழில்வையே. ௬௩௰

வைக்கவே லோகம்நூற்றுக்கொன்று மாட்டிடவே பனிரண் டுமாற்றுமாகும்,மெய்க்கவேபணவிடைதான்தேனிலுண்ணமேனியெ ல்லாந் தங்கமயமாகும்பாரு, தைக்கவே நரைதிரைகளெல்லாமாறு ந மனென்ற சொல்லுமில்லைகற்பகோடி, கைக்கவேபுளியுப்புரண்டும்வி ட்டுக் கன்னியின்மேலாசைவிட்டு உண்ணு உண்ணே. ௬௩௧

உண்ணவே கற்பத்துக்குறுதிகேளு உப்பாகாபுளியாகா பெண் ணுமாகா, தண்ணவே துவர்ப்பாகா மோருமாகா கசிந்தவெள்ளுநல் லெண்ணெய் சுண்ணாம்பாகா, விண்ணவே சித்திரையில் சேரம்பலா கா வேறுனமாங்கிழங்கள் மச்சமாகா, பண்ணவேகடுகுள்ளி காயமா கா பலபலவாஞ்சிக்கைதயெல்லா மறுத்துத்தள்ளே. ௬௩௨

தள்ளியே புன்னுமிற பத்தியத்தைக்கேளுசார்பாநெய்யாகு ம் பாலுமாகும், அள்ளியேசிறுபயறு முருங்கையாகுமப்பனேவெள் ளாட்டுக்கரியுமாகும், துள்ளியேதூதுவிளை யிலைகாயாகுஞ்சண்டெசி யாங் கவுதாரி காவடையாகும், பள்ளியே பழமாகுங் பழமெல்லாந் தேனுகும் பானமாமே. ௬௩௩

ஆமப்பாசிறுகீரை யரைக்கீரையாகும் அதிதமாம்புளியாரைநல் லாரையாகும், போமப்பாபொன்னிகல்லாங் கர்ணியாகும்புளிப்பான நெல்லிக்காய்லூற்காயாகும், தேமப்பாவழுதலங்காய்ப்பீரக்கங்காயா குஞ் சிறப்பானமுசலாகுமூர்க்குருவியாகும், வாமப்பாமரையாகுமா னுமாகும் வகையாக இப்படிதான்பத்தியமாயுண்ணே. ௬௩௪

உண்ணுறது ஒருசேரை யரிசிப்பாடத்தமனே ஒருபொழுது வெந்நீர்கொள்ளு, பண்ணுறதோர் மருந்துகளில்காரத்திகொண்டால் பசுவின்பால் ராக்காலமொருசேர்கொள்ளு, விண்ணுறதவுள்ளமுய்

மெல்லாம்பாரு வேதாந்தவாலையைத்தான் நித்தம்பூசி, அண்ணுறது குருபதத்தை யடுத்து நித்தம்அடுக்கடுக்காயுண்ணுகிறகற்பங்கேளே

உண்ணவே வயதங்கேயிருபதாகியுத்தமனேயிருபதுநாள்கடுக் காய் கொள்ளு, கண்ணவேவயதங்கே முப்பதாகில்கடிதாக முப்பது நாள் கொள்ளுகொள்ளு, பண்ணவேவயதங்கோற்பதாகில்பரிவாக க்கடுக்காயை நாற்பதுநாள்கொள்ளு, ரண்ணவே வயதங்கே யன்ப தாகில்நலமாகப்பதினைந்துநாள் தான்கொள்ளே. ௬௩௬

கொள்ளவே வயதங்கேயறுபதாகில் குறையாதேகடுக் காயைப் பத்துநாள்கொள்ளு, அள்ளவேயறுபதின் மேல்வயதேயானால் ஆச் சரியங் காயசித்தியாகாவாகா, விள்ளவேகடுக்காயைப்பொடியாய்ப் பண்ணிமெல்லிதாய்ச்சீலையிலே யரித்துக்கொண்டு, துள்ளவேயமுரி தனைமுரித்துக்கொண்டுசுகமாகவெருகடித்தூள்குழப்பிக்கொள்ளே.

கொள்ளுதற்கு அமுரிதனை முறிக்கக்கேளுகொடூரமாங் காந்த மென்றபாத்திரத்தில், விள்ளுதற்குமுன்னீராமுரிதள்ளிவிளங்கவே கொள்ளுமட்டும் பின்னீர்வாங்கித், துள்ளுதற்கு தேத்திலுடவித்து தன்னைதுடியாகவிதிற்கலக்கிவைத்தப்பின்னும்,அள்ளுதற்குத்தெளி விறுத்துதூளைப்போட்டு, அங்கனவேவாசியோடிழுத்துவாங்கே.

வாங்கியேதினம்தோறும் விடியற்கால மாலையிலே யொழமொ ன்றுவைக்கக்கேளு, பாங்கியே மிளகுதா னிருபத்தஞ்சு பரிவான அறுகம்வேர்பிடிதானென்று, தேங்கியேயிடித்துநான்றாய்ச்சட்டியிலே போட்டுத் திறமாகபடியொன்று தண்ணீர்விட்டு, ஆங்கியே ஆழாக் காய்காச்சிக்கொண்டு ஆவெண்ணெய்பாக்களவுபோட்டருந்தே.

அருந்தியே காலமேகடுக்காய்கொள்ளு அப்பனேமாலையிலே இ யாமுங்கொள்ளு, பொருந்தியேவுடலுக்குத்தாகமில்லைபுளியுப்பு வெ ண்ணெயெல்லாந் தள்ளுதள்ளு, அருந்தியே மண்டலந்தான் கொள் ளும்போதுஅப்பனேபொருமுறைதான்சட்டைநீங்கும், பொருந்தி யேயிக்கற்பங்கொண்டாயானால் புண்ணியனேதிரேகமது யிறுகும் பாரே. ௬௪௰

மாதம்பனிரண்டுக்கும்கற்ப அநுபானங்கள்.

இறுகுமே செங்கடுக்காய் மெத்தநன்று இதமாகக்கிடைக்காட் டால்பொற்கடுக்காய்நன்று, அறுகுமேஆணியாவணிக்குமப்பா அமு ரணவெல்லத்திலேடேகொள்ளு, தறுகுமேசித்திரை வைகாசிக்கப் பாசாதகமாய் சுக்கினுடயொழத்திற்கொள்ளு, மறுகுமேபுரட்டாசி ரடிக்கப்பாமாசற்றகுழிஞ்சித்தேன் தன்னிற்கொள்ளே. ௬௪௧

கொள்ளவே யைப்பிசிக்குங் கார்த்திகைக்குமப்பா குமரியாஞ் சார்தனிலேவைத்துக்கொள்ள, விள்ளவேகாயசித்தி யோகசித்தி வேதாந்தமனோன்மணியாம்ஞானசித்தி, தள்ளவேயஷ்டமாம்யோகசித்தி தாரணியில்மானிடர்கள் கெவுளசித்தி, மெள்ளவே சதாகால மிந்த மார்க்க மேதினியிற்கசடறவேவைத்துப்போற்றே. ௩௭௨

வைத்துமேமார்கழிதைமாசிக்கப்பா வாகானகற்கண்டிறேடேயுண்ணு,பைத்துமேபவகுனிக்குநெய்யிற்கொள்ளு பன்னிரண்டுமாதத்துப்பருவஞ்சொன்னேன், நைத்துமே யிப்படிதான் பருவமாககாணுண்டபடிசொன்னேனீயுமுண்ணு, பொய்த்துமே போகாமல்பூசைபண்ணு போக்கோடேவாசிவைத்தானிழுத்துவாங்கே. ௩௭௩

சதுரகள்ளி கற்பம்.

வாங்கியே சதுரக்கள்ளிகாயோபத்து மைந்தனேகுமரிச் சோற்காசுரண்டு, தேங்கியே அமுரியுடன்கலந்துகொள்ளச்சிதைந்துநின்ற ஆமமெல்லாந்தள்ளிப்போடு, பாங்கியேகைம்முறையாய்ச் செய்தாயானல் பலிக்குமேவயித்தியவாதயோகம், எங்கியேசடத்திலுள்ளவிஷநீர்வற்றும் எலும்பில்நின்றசுண்ணும்புவேகம்போமே. ௩௭௪

மிளகுகற்பம்.

வேகம்போ மிருபதுநாள்காலமே கொள்ளு மெலிவானமாலையிலேகியாமுங்கொள்ளு, தாகம்போந்தாளிசப்பத்திரியுஞ்சுக்குந்தனித்ததொருசீரகமு மாஞ்சி யேலம், ஆகம்போய் வாகனிடையொவ்வொன்றுக்கு அதட்டிபேசட்டியிலே பொரித்துக்காய்ச்சி, நாகம்போமாமாகுமாலையிலேகொள்ளுமனுக்குமனுவாய்நன்றாய்பாரே

பாரப்பாயிதுகடந்தபின்புநீதான்பரிவாகஅவ்வஞ்சாய்மிளகை யேற்றி, சேரப்பா அமுரியில் காலமேகொள்ளு சிறப்பானநாற்பது நாள்கொள்ளுகொள்ளு, காரப்பாயிருபது நாளேற்றியுண்ணு கைம்முறையாய் நாயுமடமானபின்பு, தூரப்பா அவ்வஞ்சாகுறைத்து உண்ணுசொலமுறையாய்மாலையிலேபொடிநீயுண்ணே. ௩௭௫

பொடியாவதேதென்றால்சொல்லக்கேளு யோரானபொற்கொன்றைப்பூவினோடு, கொடியானமல்லிகையின் பூவினோடுகொக்கிறகுமந்தாரைவெள்ளைபூவும் அடியாகநிழலுலர்த்தியுலர்த்திக்கொண்டுஅப்பனேபொடித்துநன்றாய்ச்சூரணமேசெய்து,கொடியானதேனதனில் குழப்பியுண்ணு சேர்பாகமாலையிலேமண்டலந்தானுண்ணே. ( )

முப்பொடி தூதுவளை அமுர்தம்.

மண்டலந்தானுண்டபின்பு சொல்லக்கேளு வாகானதூதுவளையிலையினோடு, விண்டலந்தான்தக்கோலஞ்சாதிக்காயுமேலானவாலுழுவைவித்தினோடு, குண்டலந்தான்கொடிவேலி பொற்கொன்றைப்பூவுகூரானநிலப்பனையின் கிழங்குகூட்டி, முண்டலந்தான்பொடி செய்துவைத்துக்கொண்டு முக்கழஞ்சுமுட்பன்றிநெய்யிற்கொள்ளே. ௩௭௮

கொள்ளவேவாதத்தையகற்றிப்போடும்கொடிதானபித்த மெல்லாமுறிந்துபோகும், கள்ளவேசிரசில்நிற்குங் கற்பத்தைச் சாடுஞ்சங்கிலேபோற்கோழையமுர்தமாதிறக்கும், விள்ளவேமதிதன்னிலமுதஞ்சேர்க்குமெய்நிறைந்தநாடியெல்லாமிறுகிக்கொள்ளும், துள்ளவேயிந்திரியச்சேறுபொங்கும் அடியாதேகாமனோய்கொல்லுந்தானே. ( )

சொல்லுகிறகாமத்தைமதியிலேற்று குழிபார்த்துத்தலங்களெல்லாங்கூர்ந்துபாரு, வெல்லுகிறமனக்குரங்குஅஞ்சுகொம்பிற்றுண்டவிடுகாதேபோகமென்றவாளால்வீசு, மல்லுகின்றயோகத்தைசதாநித்தம்பகரு மதியினிற்குமமூதத்தைநச்சித்தியுண்ணு, அல்லுகிற ஆத்தாளைநித்தம்பூசிபரிவில்நின்ற குருபதத்தையடுத்துக்கேளே. ௩௮௦

கரிசாலை.

கேளப்பாகரிசாலைக்குப்பைமேனி கெடியானகார்நீதையொடுவல்லாரைநீலி, வாளப்பாபொற்றலையின் சமூலமோடுவகையாக நிழலுலர்த்தாயுலர்த்திக்கொண்டு, தாளப்பாயிடித்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து சாதகமாய்வெருகடிதான்தேனிலுண்ணு, கேளப்பாகட்டியதோர்வேகம்போலச் செணத்திலேகாயசித்தி யிருவேளையுண்ணே.( )

உண்ணப்பாமண்டலந்தான்நோய்மூன்றும்போம்உத்தமனேஉதரத்தில்கிருமிபோகும், கண்ணப்பாபவளம்போல்சிவந்திருக்குங் காயமெல்லாஞ்சம்பனத்தினவாசம்வீசும், விண்ணப்பா அந்தாத்துமின்களெல்லாமவெகுனாமல்பகல்காணத்தோற்றும்விரிக்கும், விண்ணப்பாபாதாளநிதிகள்தோற்றும் வாய்திறந்தநவமாதம் [illegible]பாமே.

வேம்பு.

போமப்பா யிதுகடந்தபின்புநீதான் புகழ்பெறவேநாமுண்ணும்வேம்பைப்பார்த்து, ஆமப்பாபட்டையைத்தானவெட்டிவந்து அப்பனேநிழலுலர்த்தாயுலர்த்திப்பின்பு, காமப்பாயிடித்துநன்றாய்ச்சூரணமேசெய்துகரிசாலைமல்லிகையின்சாறுவிட்டதனை, தேமப்பாயுழுதாம்பாவனையேசெய்து சிறப்பானவெருகடி [illegible]

83334

கொண்டிடவே யனுபானவகையைக்கேளு குழிஞ்சித்தேன் தனிற்குழைத்து காற்பதுநாள்கொள்ளு, விண்டிடவே யந்திசந்தியினிவாய்க்கொள்ளு மெய்யெல்லாங்கருங்காலின்வயிரமாகும், சண்டிடவே வாதிரைகளெல்லாம்போகும் சுக்கிலந்தான்மேலிறுகித் திமோடாது கண்டிடவே யாறுதலம்வெளியாய்க் காணுங் காலனுமேயஞ்சிடுவான் காணுகாணே. ௩௫௪

சர்க்கரைவேம்பு குமரிமலைமூலி.

காணவே மலைதோறுஞ் சர்க்கரைவேம்புண்டு காய்தின்றால்கற்கண்டுபோலேதோன்றும், பூணவேயிலைதின்றால் மண்டலத்திற்சித்தி புகழானகாய்தின்றால் பட்சத்தில்சித்தி, தோணவேபூதின்றால் வாதத்திற்சித்திதொகுத்ததொகை சித்தருக்குயிதுவேயாகும், ஆனவே திமலமிபார்க்குமப்பா ஆச்சரியமிதுதேடியறிந்துகொள்ளே. ௩௫௫

கொள்ளவேசிவப்பானகற்றாழைதானுங் கொண்டுவரமண்டலந்தானந்திசந்தி விள்ளவேதேகமதுகஸ்தூரிவீசம்வேர்வைதான்தேகத்திற்கசியாதப்பா, துள்ளவேநரைதிரைகளெல்லாமாறுஞ்சோம்பலென்றறிந்திரையுங் கொட்டாவியில்லை, கள்ளவேகாமமிதுவுட்டம்பிலூறும் கண்களுமோசெவ்வானிப்பூப்போலாமே. ௩௫௬

ஆமிர்தச்சோறெடுத்துச்சூதத்துக்குஅனலிலேவைத்துமெள்ளஎறுக்குப்போட, வாமிந்தச்சூதமதுமணிபோலாமே வகைவகையாய்ப்பாஷாணங்கட்டிப்போகும் சேமித்தத்தங்கத்தை யுருக்கிச்சாய்க்கச்செஷணத்திலேசெம்பாகுந்தூரவோடும், காமிந்தப்படிபார்த்தோங்காரியஞ்செம்பாம் நாதர்க்களிப்படியேபார்த்திட்டாரே. ௩௫௭

பார்த்திட்ட மலைகளிலே மூலிகையைக்கேளு பரிவான கருநெல்லி கறுத்தநொச்சி, பூர்த்திட்டபுறச்சோதி பெரியசோதி புகழ்பெரியவெள்ளைப்பூ துத்தியோடு, ஏத்திட்ட கல்லுக்குள் கோசஞ்சம்பா எளிதான ரோமவிருட்சம், எருமைவிருட்சம், கார்த்திட்டகருநெல்லிசணங்கல்விருட்சம் கறுத்திருக்குங்கொடுவேலிசெந்நாயே. ௩௫௮

செந்நிறால்வெண்புரசுவெள்ளைக்கண்டா செங்கள்ளி சேம்பல்லிகுண்டல்மாம்பாலை,சந்திராம்தசப்பிரணபசலையோடு கடியதொருபொற்சிந்தி சாப்டைவேதி, அந்திராய்கருவீரு சிவதத்தில்லை அதிவெள்ளைதூதுவளைகறுத்தவாளை, சந்திராய் கருப்பான கரியசாலை கறுத்தமத்தவெண்காந்தைகல்லரையுமாமே. ௩௫௯

ஆமப்பாமூலிகுருந்திரேடு ஆச்சரியங்கருந்தும்பை வெள்ளைக்காந்தி, ஓமப்பாவெண்டான ஆதண்டையோடு உத்தமனே முப்பத்

தாண்மூலி, வாமப்பாமலைதோறுமுண்டுவுண்டு மகத்தானமூலிகைதான் பரிசவேதை, நாமப்பாஒய்வொன்றிருந்தங்கட்டும் கலந்துநின்றவாசலை பாஷாணஞ்சாகே. ௩௬௦

சாகவேசாக்கான அறுபத்துநாலுந் தனித்தனியே வேதையுமாஞ்சகஸ்திரத்துக்கோடுஞ், சாகவேவுபசாரங்கள் நூற்றிரண்டுபத்துஞ்சவலைபோல் சத்தாகவிறங்கும்பாரு, சாகவேலவணமுத விருபத்தஞ்சும் தனித்தனியேகட்டாகுஞ் சாக்கைக்கொல்லும், சாகவேபண்ணுமவிருத்திவிக்குஞ் சங்கற்பவிருப்பமென்ற சட்டைபோக்கே. ()

கிளிமூக்குமாங்காய்.

போக்கானகிளிமூக்கு மாவொன்றுண்டு புகழான கிளிபோலேகாயுங்காய்க்கும், வாக்கானயிலையதுவுமாசிலைபோற்காணுமைந்தனேயிதனுடைய பழத்தையுண்ணு,நோக்கானகெவுனவழிசுறுக்காயோடும் கொடியிலேகாயசித்தி கிடைக்குமப்பா, போக்கானபூப்பூத்தபத்தாநாள் பழமாம் புண்ணியாஞ்சித்தருக்குளெய்தும் வாறே. ௩௬௨

வாறுகேள் விடத்தேர்ல்வேர் பட்டைவாங்கி மருவாதன்றாய் கிழலுலர்த்திச் சூரணமேசெய்ய, பேறுகேள்பலம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு பேச்சரியகூமதுபலந்தானுலு, தாறுகேள்கல்வத்தி லிதனைப்போட்டு சாதகமாய்மல்லிகையின்சாறுவிட்டு,தேறுகேளெண்சாமமரைப்புமைபோல்தேன்வார்த்துவுண்டைசெய்துவைத்துக்கொள்ளே

வைத்ததொரு மருந்தெடுத்து அக்கிசந்தி வகையாகமண்டலந்தானுண்ணயானால், கைத்ததொருபித்தமறங்கபத்தைச் சாடுங்கடனை ஆடுநாள்திறந்துபோகும், லெய்த்ததொருவாதமென்பதுவும்போகும் மேலானசிலேத்துமமுமகன்றுபோகும், வித்ததொரு சாசோதி நிர்த்தஞ்செய்வள் வீணைபோலொளியாகும் வாக்குத்தானே.

தானென்றபொற்சிந்தி யானாலன்று சாதகமாய் இவப்புரன்று இடையாவிட்டால், பானென்றநாற்சிந்தி மெல்தோலைப்போக்கி பருந்தண்டாய்க்கொண்டுவந்து இழித்துப்போட்டு, கோவென்றநிழலுலர்த்தி சூரணமேசெய்து கருவைசற்கண்டு சமபாகஞ்சேர்த்து, வேவெனறவெருகடித்தூளந்திசந்தி வெருளாதேமண்டலமுமுண்பாரே. ௩௬௫

பாரப்பா மேகமென்றதெல்லாம்போகும் பரிவாகவாதபித்தம்பக்குவமாகுஞ், சேரப்பாகபாலத்தின்வெட்டைபோகுஞ் செகமதியுட்டகாம்வேகம்போகும், காரப்பாதாதுமுற்றுந்தணமுக்குந் திரேக

ஞ்சதிரான ஆறுதளம் வன்னிமீறும்,போப்பசிந்திக்குச்சாவேயில்லை
பேரின்பசாஸ்திரத்தைப்பேணிப்பாரே. ௬௭௬

நெல்லிக்காய்.

பேணிப்பார் நெல்லிக்காய்முத்தல்வாங்கி போரானபால்விட்ட
வித்துக்கொண்டு, வுணிப்பார்கிழுலர்த்திற்சூரணமேசெய்து உத்
தமனேசத்தித்த செந்திசரிகூட்டி, பேணிப்பார் தேனதனிற்குழை
த்து வுண்ணுபோரகமண்டலந்தானுண்டாயானால், ஆணிப்பார் முன்
னெடுத்ததேகம்போக்கி ஆச்சரியஞ்சிவசத்திதேகமாச்சே. ௬௭௭

சத்தியதுவேதென்றால் செகதமுமாச்சு தனித்துநின்ற சிவந்தா
னுஞ்சூதமாச்சு, புத்தியதுயேதென்றால் மூலமாச்சபுகழானவாறுத
ன்துண்ணிப்பாரு, பத்தியதுயேதென்று லறிவுட்புக்கி பராபரந்தி
லிச்சதுவேபத்திபக்தி,முத்தியதுயேதென்றால் மவுனந்தாண்ட மோ
சமில்லை சைதன்னியமுத்தியாமே.

சிவனார்வேம்பு.

ஆமப்பாயிதகடந்தசிவனார்வேம்பை அப்பனேயிடித்துநன்று
ய்ச்சூரணமேசெய்து, தேமப்பாவரானுழவைசரிபாய்க்கூட்டி சிறப்
பாகக்காரன்தச்சார்வார்த்தரைத்து, நாமப்பாவில்லைபண்ணி கிழுலு
ர்த்திச் சாதகமாய்ப்பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி,வாமப்பாமுக்கமுஞ்ச
அந்திசந்தி மறவாதேமண்டலமுங்கொண்டிடாயே. ௬௭௯

கொண்டிடவேகுட்டமெல்லாம்போகும்பாரு கூரானசரீரத்தில்
வாதம்போகும், விண்டிடவே விஷங்களெல்லாமகன்றுபோகு மேனி
யோமாக்துளிர்நிறமுமாகும், கண்டிடவே கன்னியர்கள் வசமதாவார்
காரியமாமைம்புலனைவறுத்துச்சாடேர், தான்றிடவே ஆசையற்றால்கா
யசித்திபோகுந் தூசித்துக்கன்னியரைத் தொடலாகாதே. ௬௮௦

அண்டகற்பம்,

ஆகவேயண்டத்தின்கற்பங்கேளு அப்பனேகருங்கோழிச் சாவ
லுடன்பேடு, வாகவேவளர்த்ததின் முட்டையெல்லாம்வாங்கிவகை
யாகக்கல்லுப்புக் குள்ளேவைத்து, எக்வேஇருபதுநாள் கழித்தபி
ன்பு யெடுத்தல்லோ அயச்சட்டிக்குள்ளேவைத்துப், போகவேகெரு
டனுடகிழங்குசார்விட்டுப் புகழாகவடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. (

எரித்திடவே சாறெல்லாஞ்சுண்டிப்போகு மிதமாக ஆறவிட்டு
வைத்துக்கொண்டு, பரித்திடவேமேலோடு அண்டமொன்று வாங்கி

பதறாமல் சண்டாக்கியசந்திகொள்ளு, தரித்திடவே தினமொன்று
மேலோடுவாங்கிச் சாதகமாய்தினந்தினமுமொவ்வொன்றாக, மரித்தி
டவே யெரித்தசலங் கற்பாந்தகாலம் வைத்திருக்கவேணு மென்றால்
மண்கலந்தனன் கொள்ளே. ௬௮௨

கொள்ளவேகாயமிதுசிவந்துமின்னுங் குறிப்பானகண்கள்ரண்டு
செய்தஞ்சம்போலாம், விள்ளவே கைகால்ரண்டுங் கற்றாணுதுமெலி
வானநரம்பெல்லாமிறுகிக்கொள்ளும், தள்ளவேயவுபவித்தால்விந்து
வீழாச்சுக்கிலந்தானிறுகியங்கே மேலேயோடுந், தள்ளவேசெட்டை
யொன்றுகக்கிப்போகுஞ் சமர்த்துடனேயிவ்வளவுஞ்சாதித்தேறே.

சாதித்தாத்தலை முழுகவரிசைகேளு சாதகமாய்ப்பட்சத்து கெ
ருக்காலப்பா, பேதித்துமினாகோடுமஞ்சள்நெல்லி போானவெப்பரிசி
கடுக்காய்தானும், வாதித்துசமபாகம் நிறுத்துக்கொண்டு வளமான
ஆவின்பால்விட்டுஆட்டி, காதிச்சுத்தலைதனிலே தேய்த்துக்கொண்டு
கனமானவெந்நீரில் முழுகிடாயே. ௬௮௪

முழுகிடவேகபாலமது கெட்டியாகும் மூச்சான வாசியதுமேற்
கொள்ளாது, கழுகிடவேரோமமது தும்பிபோலாம் கனைந்தானுங்குளி
சாதுவன்னிமீறும், அழுதிடவே கண்ணீர்தண்ணீர்விழாது அந்தரத்
தின்மீனெல்லாம்பகலிற்றோணும், விழிதிடவேயுடலினுள்ளவிஷநீ
ர்வற்று மேனியுமோபொன்னிறம்போலாகும்பாரே. ௬௮௫

பார்க்கவேவார்த்துமிகவுநலிக்கால்தான் பரிவாக ஆவினெய்தே
ய்த்துக்கொண்டு, பார்க்கவேபசும்பாலுமரைப்பாய்ப்பண்ணி யெரிதா
கவெந்நீரில் முழுகிவாசீ, காக்கவே ரோமமது கருவண்டுபோலாங்
கண்ணுக்குளொளிமீறுந்தாகமில்லை, தோக்கவே சுழிமுனையும்கெட்
டிட்டேறுங் கள்ளாமல்பிரபஞ்சமாயைநீக்கே. ௬௮௬

நீக்கவேதாம்பூலந் தின்பதற்கு நினைவாகச்சுண்ணாம்புசெய்யக்
கேளு காக்கவேகற்பூரச்சிலையின்மேலே கல்லுக்குள்சுண்ணத்தைக்க
வசம்போட்டு, பார்க்கவேசுதியோட்டிஊதஊது பஞ்சுபோல்பொரு
மியங்கேசுண்ணமாகும், தோக்கவே கல்நாரிப்படியேயூது அடியான
அண்டத்தோனுதிடாயே. ௬௮௭

ஊதிடவேகெருடப்பட்சிபவளமுத்து உத்தமனேயிவ்வகையுஞ்
சுண்ணமாகும், கோதுவதுகொட்டைப்பாக்கதனைச்சீவி குறிப்பாகப்
பழுத்தவெள்ளிலையிற்பூசி, ஓதுவதுமுன் சாற்றை யுமிழ்ந்துபோட்டு
உத்தமனேதாம்பூலந் தின்றுதுப்பு, யாதுவதுவாதபித்தம் கேட்டு
ந்தைப்போக்குமகத்தானவுபாசத்தின்சுண்ணந்தானே. ௬௮௮

தானென்றகாலையிலே வழலைவாங்கச் சாதகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மக்காள்கேளும், வானென்ற கரிசாலஞ்சாற்றினோடு வளமான ஆவினெய்சமனாய்ச்சேர்த்து. ஊனென்றஅங்குட்டவிரலில்தோய்த்து, உத்தமனேயண்ணாக்கில் மிளதேய்த்து, தேனென்றசங்கிலிபோற் கபந்தான்வீழுஞ் சிறப்பாகப்பதினாறுதரமும்வாங்கே ௬௮௯

வாங்கியேமண்டலந்தா னிப்படிதானப்பா மாலையிலேசெய்கிற வரிசைகேளு, பாங்கிலாயேரண்டத் தெண்ணெய்தன்னைப் பரிவாகத் தான்துனியிற்றோய்த்துக்கொண்டு, தேங்கியேபாவைபோற்காலையூன்றிச் சிறப்பாகக்குஞ்சனத்திலசுத்தூறாது, ஓங்கிவாயிடசாரிதிருப்பு றூறு ஒளித்திருந்த ஆமமெல்லாங்கழன்றுபோமே ௬௯௦

ஆமமேகழலாட்டால்காயசித்தியில்லை அண்ணாக்கில்வீழாட்டில் முதஞ்சிந்தாம், வாமமேயில்லாட்டால்பூசை போச்சுமாயியக்கேசொல்வதுவுமறைந்துபோச்சு, ஏமமேபிறப்பதுவு மண்ணாய்ப்போச்சுஎடுத்தொரு குளிகையுடலேகம்போச்சு, காமமேகெதியென்று விருகவேண்டாம் கைம்முறையாயிருகலத்தின்சட்டைதள்ளே. ௬௯௧

தள்ளியேமூலிகையைக்கருப்புப்பண்ணச்சாதகமாயுரைமட்டுங் குழிதான்வெட்டித், தெள்ளியேசெங்கொட்டை ஒன்றிரண்டாய்வெட்டிச் சிறப்பாகமிளகுசாம்பல்பரப்பிமேலே, அள்ளியேகாப்பைமண்ணைமேலேபோட்டு அழகாகப்பாத்திகட்டிநீர்விட்டு, கள்ளியேயமுகவிட்டுமூன்றுதிங்கள் நலமாகக்கொத்தியேயாறப்போடே ௬௯௨

ஆறவிட்டுப்பதிப்பதற்குவிபரங்கேளு அழகானகுமரியொடு ஓமங்கஞ்சா, தேறவிட்டுவல்லாரை கரிசாலைசிறப்பான செருப்படையும் நீலிவிழி, ஏறவிட்டுப்பொற்றலையி னெச்சிநெல்லி யிதமானகாந்தையொடுமத்தந்தும்பை, சிறவிட்டுக்கொல் லனிகோவைவாழை சிறப்பாகப்பதித்துவைத்துத் தண்ணீர்வாரே. ௬௯௩

வார்த்தல்லோபயிராக்கித் தண்ணீர்வார்த்து வாகாகக்காய்ந்தபின்பு விரையைவாங்கிப் பார்த்தல்லோ முன்போலசெங்கொட்டையிட்டுப் புகழானமறுபடிதான் விரையைப்போடு, சேர்த்தல்லோரண்டிடத்தில் கொட்டையிட்டுக் கொடிஞ்சுறுக்காய் மாறியேபயிலைப்போடு, வார்த்தல்லோவிப்படிதானுநாம்போடு என்மகனே முழுக்கறுப்பாய்மூலிதானே. ௬௯௪

தானென்றமூலிகைதான் மலைகள்தோறுஞ் சாதகமாய்வைத்தாரே ரிஷிகள்சித்தர், வானென்றகறுப்புக்குப்பரிட்சைகேளு வாகாகக்கொக்கிறகு கொண்டுவந்து, பானென்றயிலைகசக்கி மேலேபூசப்

பரிவாகக்காகத்தி னிறகோயருக்கும் கோனென்றயிலை தின்றால்காயசித்திகொடிஞ்சுறுக்காய்க் கொடியவவா யிறந்தாந்தானே. ௬௯௫

இறந்தியதோர் குமரியுடகற்பமுண்டு எழுபதுதான்கோடியுகமிருந்தார்பாட்டர், அருந்தியதோர் ஓமமுண்டு காலாங்கிநாயனறுபதுதான்கோடியுகம் வாதம்பார்த்தார், வருந்தியதோர் கஞ்சாதால்கோரக்கர்தானு மனதொன்றில் சமாதியிலே ஏழுயுகம்நின்றார், இருந்தியதோர் கரிசாலைலற்புமுண்டு சிவயோகிமுனியுடைய திறமைகேளே.

கேளப்பாஅஞ்சுயுகம் நாதாக்களோடே கொடியாகத்தான் சிரித்துவேதாந்தம்பார்த்தார், கேளப்பாநீலியுண்டு ராமதேவர் விளைந்தேழு லட்சமப்பா போகம்பார்த்தார், காளப்பாவாமமுனி செருப்படையையுண்டு நாலேழுலட்சமப்பாசமாதியுற்றார், தேளப்பாஓமமுண்டு ஆனந்தாதர் செகத்திலுள்ள வதிசெயங்கள்பார்த்திட்டாரே. ௬௯௭

பார்த்திட்டு விழிகொண்டு கஞ்சமலைசித்தர் பத்துயுகம்ஆரூடமாதியிலேநின்றார், ஏர்த்திட்டபொற்றலையார் கொங்கணர் தானப்பா எழுயுகங்குளிகைகட்டி வாதம்பார்த்தார், கார்த்திடவேபதஞ்ச தான் காந்தையுண்டு கைகொட்டிச்சிதம்பரத்தில் நடனங்கண்டார், போர்த்திட்டகொல்லனுட் கோவையுண்டு போகர்முனியென்று சொல்லிப்புளகித்தேனே. ௬௯௮

புளகித்தக கோடியுகம் வாதம்பார்த்து போக்கோடே யொவ்வொன்றாய்விரித்துயானும், இளகித்துஎழுகாண்டமிதுவேசொன்னேனெழுயுந்தா னெழுநூறாய்நிகண்டாய்க் கோர்த்தேன் அமுகித்துக் கண்டபடி சொன்னேன்மக்காள் ஆச்சரியம் வெட்டவெளி மறைப்போயில்லை, ஊசித்துவுப்பை நன்றாய்க்கட்டியுண்ணு ஒருசொல்லுந்தப்பாதுசித்தியாமே. ௬௯௯

உப்புக் கட்டு.

சித்தியா மண்ணத்திலுப்புக் கூட்டச்செப்புகிறேனுதாக்கள் சொல்லாதெல்லாம், பத்தியாய்ப்புங்கம்வேர்ப் பாலைவாங்கி பாரையுப்புத்தாய்த்தெடுத்தாவியிற்போட்டு, முத்தியாயேழுநாள் ரவியிற்போட்டுமுனையான வெடியுப்புப்பலந்தானஞ்சு, வெத்தியாய்சீனமதுபலந்தார்துவெண்காரம் பலமஞ்சுகல்லுப்பஞ்சே. ௭௦௦

அஞ்சோடு சாரமஞ்சுபூரஞ்சு ஆதியாங்கடநுரையுஞ் சூடனஞ்சிஞ்சோடுசவ்விரம்பலந்தானஞ்சு பேயானபுங்கன்வேர் பாலிலரை, நஞ்சோடுயேழுநாள் வார்த்தரைத்து நலமானரவிதனிலே யுலா

ப்போட்டு, குஞ்சோடு அண்டநீர் பலந்தானைந்து குழப்பியேபாவா
லேவைத்துக்கொள்ளே. ௭௦௧

கொள்ளவேபாரவுப்பில் தோய்த்துதோய்த்து குழிப்பாகக்கரி
வோட்டில்வாட்டுவாட்டு, மெள்ளவே தணக்கு ளடர்ந்து வாட்டு
வெளுப்படங்கியுப்பதுவுஞ்செம்மையாகுந்,தள்ளவேசுண்ணம்புறுப்
புநோமே சமனாகப்பொடுத்து மைபோல்முறியறவே, துள்ளவோண்
டடையாய்த்தட்டிவைத்துத்துடியாகவிசித்தவுப்பை வைத்துவையே. ௭௦௨

வைத்துமேரலடைமூடிச்சட்டியில்வைத்து வாகாகநாற்சாமந் தீ
யைமூட்டி, மொய்துமேலமூடியொருசீலைசெய்து முசியாமல்றாறெரு
புடத்தேபோடு, நைத்துமே யாறவிட்டுயெடுத்துப்பாரு தவளம் போ
ற்றப்பளிங்குநிறமாகிநிற்கும், நைத்துமோகரிச்சோறி லிந்தவுப்பை
யிட்டு நலமாகநாள்தோறுவ கொண்டிடாயே. ௭௦௩

கொண்டிட்டா லிந்தவுப்புச்சட்டையெல்லாந் தள்ளுங்கூசாதே
வாசியெல்லாம் நெட்டிட்டேறும், விண்டிட்டபுருவமையத்தமர்ந்திறக்
கும் விழியோடே மனம்கலங்கபண்ணிவிக்கும், தண்டிட்டஅமுரிபி
டலயிரங்காதுப்புச் சாதகமாய்ப்பச்சையுப்புத் தின்றுயானால்,மண்டி
ட்டசித்தியெல்லாம் பாழாய்ப்போகும் வாய்த்திருந்த கருவெல்லாம்
மண்ணாய்ப்போமே. ௭௦௪

போமென்றவுப்புக்குக்காரமேற்றிப்பொலிவாகச்சுன்னமென்ன
குகையிலூத, ஆமெனறபூப்போலே சுன்னமாகு மத்திடைக்குச்சா
ரம் விடச்செயநீராகும், வேமென்றசாரக்கானவறுபத்துநாலும் வெ
குளாமல் மணிபோலக்கண்விட்டாடும். சாமென்றசாவுபொய்யாம்
வோரையாகுஞ் சகஸ்திறந்தான்மாற்றுருந்தன்னிற்பாரே. ௭௦௫

பாரப்பாவுப்புநின் றுருகும்போது பரிவோடுயிடைக்கிடையாய்
நாதம்போடு, சாரப்பா நாகயிடைருதம்போடு கனமானகெந்தகந்
தான்வெட்டிப்போடு, சோப்பாயெடுத்தடனேகளங்குமாகுஞ் சேர்ந்
தநவலோகத்திலன்பதுக்கொன்றி, ஓமப்பாமாற்றுறுகாணுங்காணும்
வெகுளாதேயணவிடைசாரதேவிஆண்ணே. ௭௦௬

உண்ணவேமண்டலத்தி லெளியோமீறு முத்தமனே கால்கள்
ரண்டுங்கற்றாளுக்கும், விண்ணவேபச்சைரசமென்றுதின் னுவெகுளா
தே பாஷாணமெல்லாந் தின்னு, விண்ணவேடபாசத்தின் சத்தை
தின்னுகலங்காதேயாசிகொண்டுவுள்ளேபூரு, பண்ணவேகடக்கை
லு மிருக்கையிலுமெங் பழக்கமுண்டுமூலத்தைப்பாருபாரே. ௭௦௭

பார்க்கவேவுப்பென்றகளங்கள்தன்னைப் பலபலவாம்லோகத்தி
லன்பதுக்கொன்றீயந்து ஏர்க்கவேயிதைவிற்றச்செலவுசெய்துஎளி
தாகஅன்னவரை தண்ணீர்கொள்ளு, கார்க்கவேயொருசேரைசமைத்
துவுண்டு கனமானகற்பத்தையுண்டுதேறு, தோர்க்கவேவுட்புகுந்து
மூலம்பாரு தொடுகுறிபோலாறுதளம் வெளியாய்ப்போமே. ௭௦௮

வெளியானவப்பிரேகசத்துகேளு விளங்குகின்றவப்ரேக முதற்
றாந்தான் ஒளியானரத்தவர்னம், ரணடாம்பட்சம் முயர்ந்த மூன்றும்
தரந்தான் கிருஷ்ணவர்னம், அளியாதவப்பிரேக நவநீதம்பண்ணி
அப்பனேகிளிபோலக் கட்டிக்கொண்டு, களியானகொள்ளிலையின்
சாறுதன்னால் கலங்காதேநாள்மூன் றேலைபாக்கே. ௭௦௯

ஆர்க்கவேவாலைபோற் சட்டியிலேவிட்டு அசையாதேகொள்
ளிலையின்சார்தன்னாலே, பார்க்கவேடுப்பேற்றி யெரித்துப்பின்பு
பருவாழைக்கிழங்குச்சார் மூன்றுநாள்தான், காக்கவேயறுசாமமூறப்
போட்டுக் கலங்காமல்வடிகட்டி, யெடுத்துக்கொண்டு, நீக்கவேயாறு
கையிலடுப்பிலேற்றி நிதானமதாயெரித்துமெள்ளக் குளிகைவாங்கே.

வாங்கியேபலம்பத்து கல்வத்திற்போட்டு வகையானவெங்காரம்
பலந்தான்பத்து, தேங்கியேகாரமைந்து கட்டுப்புவொன்று சிறப்பா
னசர்க்கரைதேன்பழமும்போடு, ஓங்கியேஆகளையின் பாலைவார்த்து
உறுதியாங்குடோரியொரு பலமும்போட்டு, நீங்கியேமூன்றுநாள்
கெகிழவாட்டி லேசானவடைதட்டி யுலரப்போடே. ௭௧௧

உலர்ந்தபின்பு வங்கமென்றதாரத்தாலுறு உத்தமனேசாவலை
யில்வைத்தூது, அலர்ந்தபின்பு மப்பிரேகஞ்சததாய்வீழும், மாராய்ந்
துசத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு, கலர்ந்தபின்புநாடெடுத்துக்
கல்வத்தாட்டி கலங்காதேமுன்போல மருந்தரைத்துக்கூட்டி,நலர்ந்த
பின்புவில்லைதட்டிச் சாவலையிலூது நலமாகவப்பிரேகஞ்சத்துமாமே.

ஆமப்பாவெடுத்துமுன்மருந்துக்கூட்டி அரைத்துநன்றாய்வில்
லைத்தட்டியிந்தாமூது, ஓமப்பாசத்தெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்துஉத்
தமனேவெண்காரஞ் சரியாய்க்கூட்டித், தாமப்பாகுகையிலிட்டு வுரு
க்கினன்றாய்ச் சாய்க்கவேநல்லெண்ணெய் தேங்காய்ப்பாலும் காமப்பா
யிலுப்பைப்பூ நெய்புக்கேனுங் கலந்தொன்றுமத்தித்து சாய்த்தி
டாயே. ௭௧௩

சாய்த்திடவேமூன்றுதரங் கன்மிசங்கள்போகும் தங்கமதுரண்
டுக்கு அம்பிரேகம்நாலு, பாய்த்திடவோண்டுமொன்று யுருக்கிக்
கொண்டு பரிவாகமெழுகுகட்டிக் கிண்ணிதாரு, மாய்த்திடவேசிலை

யது திறவமாய்ச்செய்துவாலுகைமேல் வைத்ததற்குசூதம்பாரு,எய்த்திடவேகருமத்தஞ்சார்விட்டு கிண்ணிக்கிதமாகவைத்திடவேவெண்ணெயாமே. எகச

வெண்ணெயெல்லாவழித்துமொரு மொத்தையாக்கி மேலான குளுந்த தண்ணீரிற்போட்டுத், திண்மெய்தாயிறுகியது கல்லுப்போலாஞ் சேர்த்தெடுத்துயாரையிலே கவசங்கட்டி, தண்ணெயாயவிர்ப்புடமாய்ப்பத்துப்போடுதயங்காதேமத்தங்காய்க்குள்ளேவைத்துப், போடுவிண்மெனயாவ் விராலிமலைக்குள்ளேபோடு விதமானவிராலியிலைக்குள்ளேபோடே. எகரு

போட்டெடுத்துச்சூடனுட தியில்வாட்டிப் புகழாகக்காண்டியிலெண்ணெய்க்குத்தியுருக்கி, ஆட்டெடுத்துவொன்றுக்கு நாலுதங்கமழகாகச்சூதத்திற்பாதிராகம், நீட்டெடுத்துவுருக்கியொன்றாய்மணியாய்வாங்கி நேர்ப்பாகக்கல்வத்திற் பொடித்துநன்றாய்த், தொட்டெடுத்துச்சுத்தித்தகெந்திதானுங் துரிசாகச்சூதயெடைகெந்திகூட்டே.

கூட்டியெல்லாம்பொற்றலையின்சாற்றாலாட்டி குறிப்பாகப்பொடிபண்ணிக்குப்பிக்கேற்றி, ஆட்டியேவாலுகையின் மேலேவைத்தயறுசாமமானபின்பு கடுந்தீப்போடு, நீட்டியேபனிரண்டு சாமமானால் நிலைத்துநிற்கு மாதளம்பூநிறத்தைப்போல, வாட்டியேநவலோகம் நூற்றுக்கொன்றீமாற்றென்ன பனிரண்டாம்பணவிடைதாலுண்ணே.

உண்ணவேமண்டலந்தானந்திசந்தி வுத்தமனேயுகாந்தவரையிறுத்துந்தேகம், தண்ணவேயிருட்டறையி லிருந்தாயானால்சந்திரனே சூரியனேவென்பார்பாரு,கண்ணவேமேனியது கஸ்தூரிவீசுங்கமலம்போல் கால்கைரண்டுமிருதுவாகும், எண்ணவேகற்பமெல்லாம் படிபடியாயேயுமிருந்துபார்சமாதிக்குட் கற்பமொன்றே. எகஅ

ஒன்றானகெந்தகந்தான்பலமோபத்து உத்தமனேசுத்திபண்ணியவச்சட்டியிட்டு சன்றானகுமரிச்சோர் கிழ்மேலுமிட்டுக் கலறவேகொதிப்பாகநாலுசாமம், பன்றானபழச்சாறுசருக்குப்போடு பருவமாய்ப்புங்கம்பால்நாலுசாமம், கன்றானநிழலுலர்த்திக்கல்வத்திட்டுக் கடுகவேபொடிபண்ணி மாத்துளிரின்சாறே. எகக

சாறதினுலெண்சாமமட்டு ஆட்டு தயங்குமணித்தக்காளிச்சாற்றாலாட்டு, பேறதினுல்மந்தாரைவெள்ளைப்பூவைப் பிசைந்தவாரச்சாற்றாலெண்சாமமாட்டு, வாறதினுல்புளிப்பான மாதளையின்பழந்தான் வகைபானசாறதினு லெண்சாமம்மாட்டு, தேறதினுல்தாமரைப்பூச்சாற்றாலாட்டிச் சிறப்பாகக்காந்தமைந்து பலந்தானபோடே. எஉ0

போடவேவெண்காரம் பலந்தானைந்து புகழானகுடோரி பொருபலமும்போடு, நீடலேகுன்றிமணிக் கட்டுவுப்பு நிலைக்கவொரு பலம்போட்டுஆகளையின்பாலால்,"வாடவேயென்சாக மாட்டிப்பின்புவகையாக வில்லைதட்டியுலரப்போட்டு நாடவேநல்லெண்ணெய்பலந்தானென்று நயமானவயச்சட்டிக்குள்ளேவாரே. எஉக

வார்த்துமே யடுப்பேற்றிவில்லைதட்டி வாகானகமலம்போலெரிநேர்ப்பாக, ஏர்த்துப்பொரறுந்தபதந்தன்னில்வாங்கி யிருபுறமுக்குருத்திவிட்டுச்சரவுலையிலூது, பேர்த்துமே மணிமணியாய்ச்சத்துவிழும் போரகக்கட்டையெல்லாஞ்சேரதித்துவாங்கிக், காற்றுமே முன்போலக்காரங்கூட்டி கலங்காதே ஐந்துதாமூதிடர்யே. எஉஉ

ஊதியேசத்தெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து உத்தமனேவெண்காரங்கூடக்கூட்டி, காதியேஐங்குதுகையிலிட்டுருகஆட்டிக்கனமானஅப்பிரேகஞ்சாய்த்தாப்போல, சாதியேசாய்க்காக்காலவருணன்போலத் தயங்காதேசத்தாகுங்கெந்திசந்து, வாதியேயிதைகாணப் போறார் மாண்பர்மாசற்றநாதாக்களாடும்ஆட்டே. எஉங

ஆட்டானகெந்தகத்தின் சத்துவேகம் ஆரறிவார்சிவயோகி யல்லார்காணார்நீட்டான அம்பலத்திற்சோமன்றானும் நிலைத்தநடராசனைத்தான்வார்க்கச்சொன்னார், பூட்டானசிற்பர்கள்தான் கருக்கட்டிவார்த்தார்பின்புபின்புபோகவுமேசிற்பரேங்கிச், கூட்டானமனதுநொந்து நினைக்கும்போது கொடுமூலநாயனங்கேவந்திட்டாரே. எஉச

வந்திட்டுசிற்பரைத்தான்வரவழைத்து மனக்குறைகா னென்ன சொல்லும்மைந்தாவென்ன, மெந்திட்டுவிக்கிரகம்வார்க்கவார்க்கவின்னமாய்ப்போடுதென்ன செய்வோமென்ன, நொந்திட்டமனதுகண்டு திருமூலர்தாமுரெடிக்குள்ளேவார்க்கிடுமீ யென்றுசொல்லிக். கந்திட்டுக்காசெடைதான்செம்பையீந்தார் கடுகவேசிப்பருந்தான்வார்த்திட்டாரே. எஉரு

வார்த்திடவே தங்கமெல்லாஞ் செம்பாய்ப்போச்சு மனம்புண்ணுப்பிற்குவப்போசோமன்வந்தார், எத்திடவே விக்கிரகம் வார்ப்பித்தாயோ எடுத்துவாவேயென்றிடவே கொடுமுன்வைத்தார், பார்த்திடவேதங்கமெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு பரிவாகச்செம்பாலேயார்த்தாயென்று, வேர்த்திடவேஆக்கினைதான்பண்ணச்சொன்னார் விடுபட்டசோமன்முன்னேநாயன்தாமே. எஉசு

ஆமப்பாசிற்பரைதான் சொல்லவேண்டாம் அதிகமாய்ப்பொன்னனைக்குத்தாரேமென்று, வேமப்பாவெள்ளியைத்தாலுருக்கச்சொ

ல்லி விரைநதமூவாயிரத்திற்காசெடைதான்போட்டார், தாமப்பாமா ற்றாதுவுமிருபதாச்சு சாதகமாய்குளிகையிட்டுமறைந்துபோனர், சேமப்பாதலசிவெங்கேயென்றுகேட்கத் தேடியெங்கும் பார்த்திட்டுத்திகைத்திட்டாரே. எஉஎ

திகைத்திட்டுவந்துசொன்னர் சேமன்முன்னே சிவசிவாவென்றுசொல்லிவாயைப்பொத்தி, நகைத்திட்டுச்சிற்பருக்கு வெகுமானஞ்செய்து நாதாக்கள்மகிமைசொல்லவெவரால்கூடும், மிகைத்திட்டுவீடுதிக்குப்போனர்சேமன் வேண்டியதொர்செந்தகத்தின்சத்துவேகம் பகைத்திட்டுச்சித்தருபங்களுக்குஞ் சொன்னேன் பாரிதுக்குள்செந்தூரஞ்செய்யக்கேளே. எஉஅ

கேளப்பாகட்டியதோர்ரூதமொன்று கெடியாகவுநகையிலேசத்துவொன்று, நீளப்பா தங்கமொன்று நாகமென்று நேராகவுருக்கிபொருமணிபாய்வாங்கி, வேளப்பா கல்வத்திற்பொடியாய்ப்பண்ணிவிளக்கிநின்றதாளகமுஞ்சிலையு மொன்றுபோட்டு. நாளப்பாபொற்றலையிருசாற்றாலாட்டி நலமாகத்தெல்லுப்போல்வில்லைபண்ணே. எஉகூ

பண்ணியபேநார்வில்லைதன்னைபகலிவிட்டு பாய்ச்சியேமூடியொருசிலைசெய்து, கண்ணியேபத்தெருவிற்புடத்தைப்போடுகண்கொள்ளா வர்ணம்போற் செந்தூரமாகும், கண்ணியே செந்தூரமாயிரத்துக்கொன்றநாட்டிடவேபதினுறுமாற்றுமாகும், புண்ணியமேசெய்வதற்குசெந்தூரமாகும் பொல்லாததுரோகிக்குளாய்தாவாறே. எ௩௦

வாறுகேள்செந்தூரங் குன்றியுண்ணு மண்டலத்தாநதிசந்திமறவாமல்லேயும், தேறுகேதேகமது செப்புத்தூணும் சிதறடித்தால்மலைகளெல்லாந் தவிடுபொடியாகும், ஈறுகேள்கத்தியினுல்விசிறுக்கால்கயிரொன்றுவெங்கலத் திரைசைாகும், நாறுவோள்நரமெல்லாஞ்சிவந்துகாணும் நாதாக்கள் சித்தியெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. எ௩க

மயூரச் செம்பு.

ஆச்சப்பாமயூரத்தின் செம்பெடுக்க அறையிரேனை நிர்தமட்டுந்தானுர், வச்சப்பாமயிலிறகு கொண்டுவந்து வளமாகத்திரிதிரித்துநல்லெண்ணெய்த்தோய்த்து, நீச்சப்பாகட்டெடுத்துகரியாய்ப்பண்ணி நிலைக்கவொருசேருமட்டு நிறுத்துக்கொண்டு, தேச்சப்பாகல்வத்திலிதனைப்போட்டுத் துரியாகக்காரமொடு பலந்தானஞ்சே. எ௩உ

அஞ்சானவெண்காரம் பலந்தானஞ்சு யாதியாங்குடோரியொரு பலமுங்கொண்டு, கஞ்சானவீரமொரு பலமுமூன்று நாயகமாங்க

துப்புபலமுமொன்று, பிஞ்சானகுன்றி மணியெள்ளுமொச்சைபேசாதேயொவ்வொன்று பலமும்போட்டுக், கஞ்சானவாதலையின் பாலைவார்த்துக் கடுகியேதிரைமூன்று நாள்வில்லைகட்டே. எ௩௩

கட்டியேவில்லைதன்னை நாளத்துநிக் கட்டோடேமண்மணியாய்ரவிதனினிற்கும், ஒட்டியேதேசெம்பெல்லாமெடுத்துக்கொண்டுஒகோகோகாரடெல்லா முன்போலூது, தெட்டியேதோரைந்துதாமருந்திட்டுத்தெல்லிப்போல் வில்லைதட்டிஊதுஊது, வெட்டியதோர்செம்பெல்லாங்காரமிட்டு யாட்டியே காமுன்போல்சாய்த்திடாயே. எ௩௪

சாய்த்திடவேசெம்பாலேகு தங்கட்டுஞ்சமுசயங்களெண்ணுதேபாஷாணஞ்சாகு, மாய்த்திட்டஅரவமதுதீண்டாதையாமகத்தானவிஷங்களொன்றுங்கிட்டாதப்பா, பாய்த்திட்டசெம்போடேதங்கஞ்சேர்த்துபாங்காணைவேளைகள் பண்ணுபண்ணு, காய்த்திட்ட குண்டலங்கள்விக்கிரகம்பண்ணு காட்டி துயர்ளேசித்தரெல்லாந்தரிப்பார்பாரே.

பாரப்பாமயூரத்தின் செம்புமொன்றுபாங்கானதங்கமொன்றுநாகமொன்று, சேரப்பாமூன்று மொன்றாயுருக்கிக்கொண்டு செயலானருத்தைதபொக்கர்கூடி, காரப்பாகல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணிக்கசடற்ற கெர்தகத்தைப்பாதிகூட்டு, வாரப்பாசெருப்படையின் சாற்றாலாட்டிவளமாகக்கல்லு போல்வில்லைகட்டே. எ௩௫

கட்டியேயஞ்செருவிற் புடத்தைப்போட்டு கைம்முறையாயாறவிட்டு எடுத்துப்பாரு, தட்டியேமாதளம் பூப்போலேயாகும் தனையெடுத்துயாயிரத்துக் கொன்றேபோடு, மட்டியேமாற்றென்ன பதினுறுகாணு மைந்தனேபணவிடைதான் பாலிலுண்ணு, எட்டியேகாயமதுயிருப்புத்தூணு மென்னென்னகடித்தாலுஞ்செத்துப்போமே. எ௩௬

அயச் செம்பு.

போமென்றஅயத்தினுடசெம்புகேளு புகழானரோமமதுவெள்ளெண்ணெய்தோய்த்து, வாமென்றஅயச்சட்டிக்குள்ளேயிட்டுஅப்பனேமூன்றுபத்துபலத்தைபோடு, சாமென்றபாரப்பொடிதான்பலமோபத்து கைம்முறைப்பாயறப்பொடியைப்பிசிறிவைக்கத், தேமென்றவடுப்பேற்றி ரோமத்தின்றயிலஞ்சிறப்பாகவே புண்ணைப்பிரட்டித்திரே.

திரென்றுரோமமெல்லாங்கரியாகுமட்டுஞ் செய்முறையாயப்பொடியைப் பிரட்டிவாங்கித், தாமென்ற கரியோடேவைத்துக் கொண்டு கார்த்திகையின் கிழங்கதுவும்பலமும்பத்து, சேரென்றசெவ்வல்

லிக்கிழங்குபத்து சேர்த்திடித்துச்சாறொருபடியும்வாங்கி, ஆமென்ற ஆதளையின்பாலேவார்த்துஅழகானவெள்ளெண்ணெய்படிதான்வாரே

மார்த்தெல்லாங் குழம்புபோல்வருதல்கண்டு வகையானவெண் காரம்பலந்தானேந்து, சேர்த்தெல்லாந்துரிசியொறுபலந்தானேந்துதே சில்லாங்கெந்தகந் தான்பலமுமூன்று, கோர்த்தெல்லாம்பொடியாக் கியெண்ணெயிலேபோட்டுக்கொதிப்பித்துக்குழம்பானபதத்தில்வாங் கிக், கார்த்தெல்லாம்வழித்து வொருகல்வத்திலிட்டுக் கைம்முறையா யரைப்பொடியை பிசறிவையே. எசo

வையப்பாரோமமென்றகரியினோடே மயக்காதேருகையிலிட்டு மாட்டியூது, தையப்பாமணிமணியா யிறங்கும்பாருதனை யெடுத்துவு டைத்துமுன்போல் தைலத்திற்பிசரி, கையப்ப அஞ்சுதரம்உருக்கித் தீருகசடற்றவெள்ளிபொன்போற் கண்விட்டாடு,மையப்பாகசடற்ற செம்பேயாகும்வயதையிதில் முடிவுசொல்லவின்கொள்ளாதே. எசக

கொள்ளாதஅயச்செம்புபலந்தானுஆறிப்பானதங்கமொன்று நாகமொன்று, விள்ளாத ஈயமொன்று வுருக்கியாட்டி விரவிடுகேல்வ த்திற்பொடியாய்ப்பண்ணி, அள்ளாதஞ்தமது பலந்தானென்று அச டில்லாக்கெந்தகந்தான்பலமுநாலு, தள்ளாதமாளிகையின் சாற்றலா ட்டித் துடியாகவெண்சாமம் ரவியிற்போடே. எசஉ

போட்டெடுத்துப் பொடியாக்கிமேருக்கேற்றிப் புகழுனவாலு கையின்மேலேவைத்து, ஆட்டெடுத்துப் பனிரண்டுசாமந்தீயை அற விட்டுப் பார்த்தாக்கால் செந்தூரமாகும், பூட்டெடுத்து ஆயிரத்துக் கொன்றுபோடு புகழாகப்பதினறுமாற்றுகாணும்,மீட்டெடுத்துமண் டலந்தான் தினங்குன்றியுண்ணு நேரானசட்டைகக்கிப் பாலையாமே.

காந்தசத்து.

ஆமென்றகாந்தமது பலந்தான்பத்து அம்பனேகுன்றி போலு டைத்துக்கொண்டு, காமென்றசெம்பிலிப்பால் படிதானுலு கலரவிட் டெருக்கிடுநீராலுசாமம், தமென்றகல்வத்தில் செம்பிலிப்பால்யிட்டு த்தாக்கியரைநால்சாமம் புடத்தைப்போடு, ஆமென்றபாலாலேயரை த்தரைத்து அப்பனேஐந்துபுடம் போட்டுத்தீரே. எசங

தீர்ந்தபின்புபொடியாக்கிச் சட்டியிட்டு செம்பிலியின்ரோமமது பலந்தான்பத்து,ஆய்ந்தபின்புசருக்கிட்டு ரோமந்தன்னை அப்பனேத யிலத்திற்பிரட்டிப்போடு, காய்ந்தபின்புரோமத்தின் றயிலமெல்லாங்

கரியோடேவாரிவைத்து கருத்தைக்கேளு, தேய்த்தபின்புகருங்குன் றிச்சாறதுவும் படிதான்சிறப்பானகொள்ளிலேச்சார்படிதானென்றே

ஒன்றானபொன்னினு வாரையின்சாறு உயர்ந்தஆதளையின்பால் படிதானென்று, கன்றானசெவ்வல்லிக் கிழங்குசார்படிதான் கார்த்தி கையின் கிழங்குசார்படிதானென்று. தின்றானபுளியாணைக்கிழங்குச் சாறு சிறப்பான நல்லெண்ணெய் சமனுப்கூட்டி, நன்றானவடுப்பே ற்றிக்கமலம் போலெரித்து நலமாகக்குழம்பான பதத்திற்பாரே. ()

பார்க்கவேகெந்தகந்தான் பலமுமூன்று பரிவானவெண்காரம் பலமுமைந்து, எர்க்கவேயிதைவிற்றுச்செலவுசெய்து வெளிதானவி ரமதுபலமுமொன்று கார்க்கவேகுடோரியது பலமுமொன்றுகல்வத் திலிட்டெல்லாம்பொடியாய்ப்பண்ணிச், சேர்க்கவேமுன்மருந்திலெ க்கப்கோட்டுச் சிறப்பாகக்குழம்பானபதத்தில்வாங்கே. எசள

வாங்கியேகாந்தத்திற் பிசறிக்கொண்டு வளமாகச்சரவுலையி லூதுலூது, தாங்கியேகாட்டோடு சத்தாய்வீழுந் தப்பாமல்சத்தெல் லாம் பொருக்கிக்கொண்டு, தேங்கியேகாடெடுத்துத் தயிலத்திலபி சறிசெப்பரியகாளத்தாலூதித்தீரு, பாங்கியேஐந்துதாமூதித்தீருபரி திபோற்செம்பாக கிறமுமாச்சே. எசஅ

செம்பானகாந்தா மதுபலந்தானுலு திறமானதங்கமது பலந்தா னென்று, கம்பானநாகமதுபலந்தானென்று கருதியதோர்கட்டான ருதமொன்று, நம்பானயிதுநாலுமுருக்கிக்கொண்டு நலமாகக்கல்வத் திற்பொடியாய்ப்பண்ணு, கொம்பான குலாமல்லிச் சாற்றலாட்டிக் றவேமுன்னாள் ரவியிற்போடே. எசகூ

போட்டுவாமுன் சொன்னருதத்திலாட்டி பெரிதானகெந்தகத் தைச்சத்திப்போடு, கேட்டுவாபொடிபண்ணி மேருக்கேற்றிக் கெடி யானவாலுகையின் மேலேவைத்து, காட்டுவாய் பனிரண்டு சாமந்தீ யைநலமாகஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு, சாட்டுவாய்மாதளம்பழம்பூ ப்போலேயாகுஞ் சாத்திரத்திற்கொன்றுடும் வேதைதானே. எருo

நாவென்றசெந்தூரங்குன்றியுண்ணு சாதகமாய்மண்டலத்திற் சட்டைகக்கும், கோணுனகாயமெல்லாஞ் சிவந்துமின்னுங் கொடிதா னாகமெல்லாம் பவளம்போலாம், பானுனவஸ்துவுண்டா லாகிரிவி ல்லைபாஷாண வர்க்கங்கள் கறிசோறுகும், வானுனசடந்தானுங் கோ டிகாலம் உத்தமனேசமாதியிலே யிருக்கலாமே. எருக

இருக்கவேலோகமென்ற திராவகத்தை யியம்பிடவேயானந்த வுற்றுக்கேளு, யருக்கவேவெடியுப்பு பலந்தானாறு பரவியதோர்சின மதுவெண்பத்தைந்து, சுருக்கவே துரிசியது நாற்பதாகுஞ்சலூவான சாரமது இருபதாகும், உருக்கவேகல்லுப்புப் பலந்தான்பத்து உயர்த்தியாம்பூநீறு பலந்தானஞ்சே. ௭௰௨

அஞ்சான சத்திபென்றகாரம்நாலு அழகானகெந்தியுப்பு பலந்தான்மூன்று, வஞ்சானவிருவியுப்புபலந்தானொன்று வகையெல்லாம் பொடித்துமொருசட்டியிட்டு, கஞ்சான கழுதையுடாத்தய்வார்த்து கடுகரைத்து ஏழுநாள்ரவியிற்போட்டு, அஞ்சானஅடிகனத்த கலசத்திட்டுதுயரறவேயடிக் கலசமட்டுப்போடே, ௭௰௩

போட்டதின்மேற் சக்கரமாம் பாலைச்சட்டிபொருந்தவேமேல்கவிழ்த்துமாஷந்தன்னால், காட்டதின்மேல்சீலைசெய்து ரவியில்வைத்து நலமாகவடுப்பேற்றி யெரிநேர்பாக, நீட்டதின்பின் பிங்காணல் தின்னிவைத்து நேர்ப்பாகச் சட்டியின் மேல்தண்ணீர்குத்தி, பூட்டதின்மேற்புகையோடச் சலந்தான்விழும் பொருந்திமுன்னீர்தனையகற்றிப்பின்னீர்வாங்கே. ௭௰௪

வாங்கியேமுன்வைத்தசாக்குதன்னை வகையாகஐந்துபங்குபண்ணிவைத்து, தேங்கியே ஒருபங்கிலிந்நீரூத்து சிறப்பாகமுன்போலேகலசத்திட்டு, தாங்கியேயடுப்பேற்றி யெரித்துவாங்கிசாதகமாய முன்போலே மறுசாக்கிலூற்றி, பாங்கியே யுலரவிட்டுக்கலசத்திட்டுபக்குவமாய் ஐந்துதரமிப்படியேவாங்கே ௭௰௫

வாங்கியேசாக்காலே குப்பிபண்ணி வளமாகதிராவகத்தையதிலேவாரு, தேங்கியேருதமொருபலந்தானெட்டு சிறப்பாககல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு, வாங்கியே தினமூன்று திராவகத்தாலாட்டி மறுபிங்கான்றன்னிலே வழித்தெடுத்து, தாங்கியேகரியோட்டில் வறுத்துக்கொண்டு பமரசமாய்ப்பொடிபோலேமேருக்கேற்றே. ௭௰௬

ஏற்றியே வாலுகையின்மேலே வைத்து இதமாகத்தீ யெரித்து பனிரண்டுசாமம், போற்றியேயாறவிட்டுயெடுத்துக்கொட்டிபுகழாகத்திராவகத்திலரைத்துலர்த்தி, தூற்றியேகொடிபோலேகுப்பிக்கிட்டுச் சுகமானவாலுகையின்மேலேவைத்து, பாற்றியேபனிரண்டுசாமத்தாலும் பக்குவமாய்த்தீயெரித்து ஆறவிட்டுவாங்கே. ௭௰௭

வாங்கியெல்லாமுன்போல வரைத்தெடுத்து வரிசையாயைந்துமுறைதீர்ந்துபேறு, தாங்கியேசெந்தூரமருணன்போலத் தலத்திலே

யிருக்குமப்பாயிதனின்வேளை, ஓங்கியேகோடிக்குநன்றுதோம்பட்டத்த மிலைகதலியுட பழத்தைவாங்கி, தேங்கியேபண விடைதானுள்ளே கொள்ளச் சிவசிவாசூரியன்போல்தேகமாச்சே. ௭௰௮

ஆச்சப்பாதிராவகத்திலனந்தம்வித்தை ஆராய்ந்தறிவ்வொன்றைப்பார்த்துத்தேறு, ஏச்சப்பாகட்டினமோ உருக்கினமோகோடியெடுத்தோமெங்குளிகைமுதல்செந்தூரங்கோடி, வாச்சப்பாகன்னமுதற்களங்குகோடிவழங்கியதோர்குருக்கோடிமெழுகுகோடி, பாச்சப்பாவொவ்வொன்றில்வேதைகோடி பரிட்சிக்கத்தாமமுதலெட்டுமாமே.

துரிசித்திராவகம்.

ஆமென்றதுரிசியுடதிராவகத்தைச்சொல்வேன்அப்பனே துரிசிபொருபலந்தானாறு, காமென்றவெடியுப்புபலந்தானாறுகலங்காதசீனமதுபலந்தானாறு, வேமென்ற சவுட்டுப்புபலமுமைந்து வெகுளாதேவளையலுப்புபலமுமைந்து, தாமென்றகெந்தியுப்புபலமுமைந்துதங்காதேயிந்துப்புபலமுமைந்தே. ௮௰

அஞ்சோடசத்திபென்றகாரம்பத்து அப்பனேகல்லுப்புபலமும்பத்து, நஞ்சோடவீரமதுபலமுமூன்று நவச்சாரமும் பத்துபலமும்போடு, பிஞ்சோடகெருவெங்குபலமுமொன்று பேசாதயாதனையுப்புவுருவியப்பு,பஞ்சோடமெனியுப்பு மேனியுப்புபதறாதே ஒவ்வொன்றுபலமும்போடே. ௮௰௧

போட்டெல்லாம்பாங்குடசாரயம்வார்த்துப் பொருந்தவேமூன்றுநாளாட்டுஆட்டு, ஆட்டெல்லாம்ரவியிலிட்டு ஐந்துபங்குபண்ணி அப்பனே ஒருபங்குகலசத்திலிட்டு, பூட்டெல்லாம்மாலையென்றசட்டிமூடிப்புகழாகமாஷத்தால்சீலைசெய்து, மூட்டெல்லாமடுப்பேற்றிபிங்கான்வைத்துமுயற்சியாய்த்திராவகத்தைவாங்கிடாயே. ௮௰௨

வாங்கிட்டதிராவகத்தைமறுசாக்கிலூற்றி வளமாகரவியிலிட்டுகலசத்திற்போட்டு,தேங்கிட்டதிராவகத்தைவாங்கித்திருசிறப்பாகவைத்துதரமிப்படியேவாங்கு, பாங்கிட்டஅரக்காலேகுப்பிபண்ணிப்பதனமாய்மூடிவைத்துபாங்கைக்கேளு, தேங்கிட்டபாறையுப்புபலமீரேழுசிறப்பாகத்திராவகத்தில்தோய்த்திடாயே. ௮௰௩

தோய்த்துமேதினமேழுரவியிற்போடு தொன்மையாம்வெடியுப்புச்சிவக்காரம், காய்த்துமேகடல்நுரையுங்குடனிக்கு கலங்காதபூநீற்காரம்வீரம், தேய்த்துமேநவாச்சாரந்துரிசவெள்ளை சிறப்பாகப்ப

திறென்றுதிராவகத்திலாட்டி, எய்த்துமேவில்லைகட்டு புலரப்போடு இதமாகஅகலிட்டுஅவிர்ப்புடமாய்ப்போடே. ௭௬௪

புடம்போடு அரைத்தரைத்துஐந்ததாக்தானும் புகழாகவெரு வெடுத்துபத்துமட்டும், திடம்பெறுதிராவகத்தில்பலத்தானேழுசிறப் பாகப்புடம்போடமருந்தைத்தானும்,நடம்போடுகுழம்பாகக்கரைத் துக்கொண்டுகல்லுப்பில்பிசறியல்லோகரியோட்டில்வாட்டுநடம்போ டுகுழம்பெல்லாந்தோய்த்துவாட்டுவாட்டே. ௭௬௫

வாட்டியேகவிசிக்குமருந்துகேளு வகையாகபேறவென்றகிளிஞ் சில்தன்னை, காட்டியேசுண்ணாம்புஞ்சவுட்டுமண்ணுங்கலக்காதேதண் ணீரிற் கலக்கிக்கொண்டு, ஓட்டியேநீவெரித்து வற்றுமட்டும் உத்தம னேபுடம்போட்டுத்தளாய்ப்பண்ணி,நாட்டியே திராவகத்தாலரை த்தரைத்துநலமாகஐந்துபுடம்போட்டுத்தீரே. ௭௬௬

தீரவேபுடம்போட்டமருந்துதன்னைதிராவகத்தாலரைத்துருட் டிமெழுகுபோல, ஆறவேமுன்னுப்பில்கவசங்கட்டி அசையாதேகல சத்திற்பூநீறுவைத்து, ஊறவேபதின்மேலேஉப்பைவைத்து உத்தம னேமேலுமந்தபூநீறுபோட்டு, தேறவேசில்லிட்டுச்சீலைசெய்துநீர்க்க மாய்க்கெசபுடமாய்ப்போட்டுவாங்கே. ௭௬௭

வாங்கியே யுப்புபண்ணிப்பார்த்தால்மக்காள் வயிரம்போலிருகி யதுதங்கம்போலாம், ஓங்கியேகரி யில்வைத்து உருக்கிப்பாருஉத்தம னேதங்கம்போல் கண்விட்டாடும், தேங்கியேகரியில்நின்றுகம்பித்தா னல் சிறப்பாகமுன்போலப்புடத்தைப்போடு, ஏங்கியேஒருவருடன் பேசவேண்டா மேத்தியேகடுங்காரச் சுண்ணத்திலூதே. ௭௬௮

பாலரசம்.

சுண்ணமென்றகுகைதனிலே ஊதிப்பின்மைந்தாதுடியாகப்பலம் நாலுநிறுத்துக்கொண்டு. சுண்ணமென்றதிராவகத்திலிதனைப் போட் டு கரைவேமத்தித்து வைத்துக்கொண்டு, பன்னமென்றருந்துபல ந்தானெட்டு பாய்ச்சியேகல்வத்தில் திராவகத்தைவாரு, சின்னமென் றசாமமொன்று அரைத்துநன்றாய்ச் சிறப்பாகரவிதனிலே போட் டிடாயே. ௭௬௯

போட்டுவா யரைத்தரைத்து ரவிதனிலேயப்பா புகழாக மாத மொன்றுமறவாமல் நீயும், காட்டுவாய்ரூதமதுசிவப்பேயாகுங்கண்டு கொள்ளாவேலைதயுமாக்கண்டுகொள்ளு,ரீட்டவேகுகையில்வைத்துக்

காயவைத்து நினைவாகக்கையிடவே குளிர்ந்துபோகும், பூட்டுவாவெக் கீரைக்கொப்பரையிற்காய்ச்சிப்புகழாகத்துளிகூநமதுக்குள்போடே.

போட்டுடனேகுளுந்ததண்ணீர்போலேயாகும்போக்கானபலா சம்பரிட்சைசெம்மை, நாட்டுடனேநாலுபலம்நிறுத்துக்கொண்டுநல மானதங்கமது பலந்தானென்று; பூட்டுடனேகல்வத்திலிதனைப்போ ட்டுப் புகழான கருத்துளசிசாருவிட்டு, தொட்டுடனேநாள் மூன்று அரைத்துபின்பு துடியானகெந்த கத்தைச்சேருபோடே. ௭௭௧

சந்திரோதயம்

போட்டரைத்துத்தினமொன்று ரவியில்வைத்துப் பொடியா ரைக்காசியென்றமேருக்கேற்றி, நீட்டரைத்துவாலுகையின்மேலே வைத்து நினைவாகத்தீயிடுவாய் பனிரண்டுசாமம், கூட்டரைத்து ஆற விட்டுயெடுத்துப்பாரு கொடியானமாதளம்பூ நிறம்போல் நிற்கும் தொட்டரைத்து சந்திரோதய மென்றநாமம் துலங்கியிதின்மகிமை சொல்ல முடியாதாமே. ௭௭௨

முடியாதசெந்தூரங் குன்றியுள்ள முனையானகாயமதுவிவர்து மின்னும், பிடியாதமதயானை பிலனுக்கொக்கும் பெண்களுடனனு போகம்பண்ணினுக்கால், துடியாதநூறுபேர்வேணும்வேணுஞ் சக்கி லந்தா னூருகின்ற கேணியாகும், அடியாதகோயெல்லா மறந்துப் போடு மம்மம்மாசெண்பகத்தின் கண்போலாமே. ௭௭௩

ஆமிந்தச் செந்தூர மாயிரத்துக்கொன்று அனைத்திடவே யிரு பத்துமேற்துமாற்று,போமிந்தசரக்குகளிற்போட்டுப்போட்டுப்புகழா கக்கட்டுண்டு மெழுகுமாகும், காமிந்ததுரிசியின்மேல்வாய்நீராலப்பி கடுரவியிற்போட்டிடவே குருவுமாகும், வாமிந்ததுரிசியினால் சூதங்க ட்டும் மகத்தானலிங்கமது ஒருபலந்தான். ௭௭௪

ஒருபலந்தான்கட்டியாய்வாங்கிக்கொண்டு உத்தமனே அயச்சட் டிக்குள்ளேவைத்து, சுருபலந்தான்சுருக்கிடவே மெழுகாய்ப்போகும் சூட்சாதிவேதைகள்கோடியுண்டு, கருபலந்தான்ரவிமதியுஞ்சேர்த்து கண்காணுமாற்றதுவும திகங்காணும், நிருபலமாய்ஈவலோகநாற்றிசை யகிச்சயமாய்மாற்றென்னபனிரண்டாமே. ௭௭௫

மகாதிராவகம்.

ஆமப்பாதிராவகத்தைச்சொலவேணப்பா அப்பனேஎருக்கோடு குப்பைமேனி, போமப்பாதாழைவேடு அறுகுவாழை போராமத்

தையொடுதுத்திகள்ளி,தாமப்பாதென்னிலேயும்ராபுருவிராணல்தபங் காதபிரண்டையொடுமுடக்கொத்தானுஞ்சாமப்பாபுரசோடுமுள்ளங் கித்திணைப்புல் தயங்காதேகாயவைத்துச்சாம்பலாக்கே ௭௭௭

காயவைத்துச்சுட்டுமேசாம்பலாக்கிக் கலங்காதேவெவ்வேருப்த் தண்ணீர்கரைத்துத், தோயவைத்துமூன்றுநாள் தெளிவைவாங்கிச் சுகமாகவடுப்பெரித்துஉப்பாய்க்காச்சி,மேயவைத்துஒவ்வொன்றுப் காய்ச்சிவெவ்வேற் கெகிழாமலொவ்வொன்றுபலமுந்தூக்கிச், சாய வைத்துமானிஞெடு ஆடுபானேதபங்காத ஓட்டையொடு கழுதை தாமே. ௭௭௮

தாவென்றகுதிரையொடு மாடுமேழுந்தனித்தனியே சேர்வாங்கி உரைப்பாய்க்காச்சி, வாவென்றாண்டுபலந்தூக்கிக்கொண்டு வள ர்ளாமுசல்புழுக்கைவெலிப்புழுக்கை, தேனென்றவவ்வாலின் புழுக் கையோடு சிறப்பர்கபிலைமூன்றுஞ்சட்டசாம்பல், காவென்றாண்டு பலங்கட்கீர்தன்னில் கரைத்திறுத்தெளிவிறுத்து உப்பாய்க்காச்சே

காச்சியதுபலம்பத்துமிறுத்துக்கொண்டுகடி நாவிரமதுபலமு மூன்று, காய்ச்சிவேதாளகமும்பலமுமூன்றுத யங்காதசிலேயதுவும்ப லமுமூன்று, பாச்சிபேவெள்ளையது பலமுமூன்று பரிவாகவெக்தக முமபலமுமூன்று, வாச்சியே துத்தமதுபலமுமூன்றுமாத்தானபேதி யதுபலந்தானுமே. ௭௭௯

ஆருகச்சாரமது பலந்தானுறு அடைவான கல்லுப்பு பலந்தா னுறு,வருகயிந்துப்புபலந்தானுறுளரிதானவளையுப்புபலந்தானுறு, போகவெண்காரம் பலந்தானுறு பெலத்துநின்ற சத்திவென்றசார மாறு, நீருசுப்பூரீறு பலந்தானுறு கிலேத்தகெந்தி வுப்பதும் பலந்தா னெட்டே. ௭௮௦

எட்டாத கடல்நுரைதான்பலமுமெட்டு இவல்பானதுரிசியதுப லந்தானெட்டு, காட்டாதவெடியுப்புபலந்தானுறு கலங்காதசினமது பலமும்ீறு, தெட்டாதபரங்கியுட சாரய்வார்த்து சிறப்பாகவேமு நாளரைத்துலர்த்து, பட்டாதஐந்துபங்கு பண்ணிவைத்து பக்குவ மாயொருபங்குகலயத்தாட்டே. ௭௮௧

வட்டியேமேற்சட்டி கவிழ்த்துமூடி உத்தமனேமாமிஷத்தாற் சிலேசெய்து, சீட்டியேஅடுப்பேற்றியே நேர்பாக கிலேத்தவுப்பு போடேசலந்தான்விழும் காட்டியேபுகைநின்றால்திராவகமும்நிற்கும் கலங்காதேமுன்வைத்தசரக்கில்வார்த்துச், சூட்டியோவியில்வைத் துக்கல்வத்திட்டுதுடியாகத்திரீ வாங்குவாய்கே. ௭௮௨

வாங்குமே ஐந்துதாமுட்டிபூட்டி மறவாதே அரக்கானகுப்பியி லேவாரு, தேங்குமேமணற் கல்லுநேரமமத்தி சிறப்பானகவலோக மெல்லாஞ்சாம்பல், எங்குமேமுகத்திலந்தூமம்பட்டால் எளிதிலே கண்களெல்லாங் கரைந்துபோகும், பாங்குமேதூமமுகம்பார்த்துநி ன்று பதருதெளிறகைமெள்ள அடுப்பிற்போடே. ௭௮௩

போட்டிடுதூரத்தேநின்றுகொள்ளுபுகைமேலேபட்டுதென்றால் சட்டமிரிந்துபோகும், வாட்டிட்டுசரக்குகளிற்றேய்த்துப்போடமக த்தானமெழுகாகும் வேதையாகும், சீட்டிட்டுபேற லென்றகினிஞ் சில்தன்னைநீரோடேயுவர்மண்ணுநுர்தன்னையிலேபோட்டு, காட்டிட்டு அடுப்பேற்றி யெரித்துவாங்கி கணபுடமாய்ப்போட் டெடுத்துத்தா னாய் பண்ணே. ௭௮௪

பண்ணியேதிராவகத்திலிதனைப்போட்டு பதறுமேலமூன்றுதாங்க ழிந்தபின்னே, கண்ணியேகல்வத்திலரைத்துருட்டி கவமாகஅதனிலிட் டுபுடத்தைப்போடு, கண்ணியேயைந்துதாந்திராவகத்திலரைத்துக் கடுகியேபுடமைந்துபோட்டுத்திரு, திண்ணியேபொடியாக்கிப்பின்கர ணில்வைத்துச் சிற்பரம்போல்சாரமொருகட்டிவாங்கே. ௭௮௫

சாரக்கட்டுகன்னம்.

வாங்கியொருகலசத்திற் பொடிக்கீழிட்டு வர்கானசாரமென்றக ட்டிவைத்து,தேங்கியேமேலுமிந்தப்பொடியைப்போட்டுச்சிறப்பாக மேல்மூடிசிலேசெய்து, தாங்கியேஐந்தெருவிப்புடத்தைப்போடுதயங் காதேஆறவிட்டெடுத்துக்கொண்டு, ஓங்கியேபொடியெல்லாம்பொடி த்துக்கொண்டு உத்தமனேமுன்போலக்கட்டிவையே. ௭௮௬

கட்டிவைத்துமுன்போலப்புடத்தைப்போடு காணப்பாயேழுபு டம்போட்டுத்திரு, அட்டிவைத்தநந்தம்போயிருக்கும்பாரு ஆச்சரிய சாரத்தின்முடிவு சொல்லப்போகா,மூட்டிவைத்து சாரத்தில்செயநீர் கோடிமூதண்டகுருக்கோடிசெந்தூரங்கோடி, பொட்டிவைக்குந்திற ந்ததுபோல்வாதமாச்சு போக்கிதிலேமெத்தவுண்டு புகட்டிப்பாடே.

ஆடவேசாரத்தைக்கட்டியாக அதின்மேலேசவ்வீரபூரம்போடு நீடவேபுழுகோடு குதமைந்தும் நோனவாய்நீராலரைத்துப்பூசிக், கூடவேசுண்ணாம்புக்குகையிலிட்டு கூசாதேகரியோட்டி ஊதிவாங்கு, சூடவேநீராகும் பிங்கானில்வைத்துத் திடியாகப்பனியில்வைக்கச் செய்ணீராமே. ௭௮௭

ஆமின்னஞ்செயநீரால்சொல்லக்கேளு ஆச்சரியஞ்சூதவித்தை கல்வத்திட்டு, வேமுன்னஞ்செயநீரலரைத்தரைத்து வெகுளாதோ விதனிலேகாயப்போடு, தாமின்னமிருபதுநாளரைத்தரைத்துச் சார் பாகரவிதனிலேகாயப்போடு, சேமின்னமேழுசட்டை நீக்கிப்போடு சேர்ந்திருக்குஞ்சத்தானுஞ்செய்திதேனே. ௭௮௯

சேதிகள்தேங்காயின் குடுக்கையிலேவார்த்துச் சிறப்பாகமெ ழுகடைத்துவைத்துக்கொண்டு, வாதிகேள்ரவிமதியின்தகடுவாங்கி வளமாக ரசந்தடவிப்புடத்தைப்போட்டு, பாதிகள்பதினாறுமாற்று மாகும்பாசத்தில் வேதையுமாம்பாருபாரு, சோதிகேளிந்தரசந் தின்றால்காயஞ்சாருக்காகச்சட்டைகக்கிவாலையாமே. ௭௯0

கெந்தகத்தயிலம்.

ஆமின்னங்கெந்தகத்தின் தயிலஞ்சொல்வேன், அப்பனேகெந்த கந்தான்பலமும்பத்து, காமின்னஞ்சற்றுழைக்குள்ளேவைத்து கடுகு வினைப்பாலிற்சுத்திபண்ணி, தேமின்னங்கல்வத்திலிதனைப்போட்டுச் சிறப்பானகுருகத்திவிரையைவாங்கி, ஓமின்னமாதிற் கொன்றைவிரை நூயிடேஉற்பனமாய்ச்சமனுக்கிலெவங்காய்ச்சாறே. ௭௯௧

சாற்றினாலரைத்தரைத்து வில்லைதட்டி சார்வாகப்பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கு, தேற்றினால்தயிலம்விட்டுக் கெந்தகத்தை சிறப்பாக விருபதுநாளாட்டு ஆட்டு, பேற்றினால்தரிசிவெள்ளைபலந்தானென்று போரகக்கட்டியதோர்சாரமொன்று, சாற்றினால்கட்டியதோர் உப்பு வொன்று கலங்காதேகூடவிட்டுமூன்றுநாளாட்டே. ௭௯௨

ஆட்டியபின்காசியென்றமேருவிலேபோட்டு அப்பனேமூக்கின் வாய்க்கதம்பைவைத்து, மூட்டியபின்கும்பித்துச்சட்டியிலேபோட்டு மூக்கின்வாய்ப் பிரம்பைவிட்டு மண்ணைக்கொட்டி, தீட்டியபின் அடுப் பேற்றியடுப்புக்குள்ளே சிறப்பாகப் பீங்காணும்பரணிவைத்து, ஒட்டி யபின்கட்டியிலே எருவைப்போட்டுஉத்தமனே தயிலமெல்லாமெடுத் துவையே. ௭௯௩

தயிலமெல்லாய்வீழ்வதற்குமூன்று புடம்போடத் தங்காமலிறங் கிப்போம்பீங்கானுள்ளே, அகிலமெல்லாமீந்தாலுந் தயிலவிலைக்கொவ் வாதாச்சரியம்பரிமேலேபூசிக்காய்ச்ச, மயிலமெல்லாந்தங்கமதுசெம் பேயாகும்மாசற்றசெம்பொன் னாவலோகங்கோடி, தயிலமெல்லாமு ருகையிலேசெம்பையீயக் கண்கொள்ளாவேதைவுமாங்கண்டுபாரே.

கேசரத்தின்தயிலம்.

பாரப்பாகேசரத்தின் தயிலஞ்சொல்வேன் பரிவானகேசரந்தான் பலந்தானாறு, சேரப்பாயிளவயதுசீராமந்தன்னைசீயக்காய்கொதியிட் டுக்கழுவிப்போட்டு, சாரப்பாவெள்ளுபோல்நறுக்கிக்கொண்டுகசகா மவெண்ணெய்தன்னில்தோய்த்து, சேரப்பாசட்டியிலேவறுத்துக்கொ ண்டு சிறப்பாகக்கல்வத்திலிதனைப்போடே. ௭௯௫

போடவேகெந்தகந்தான் பலமும்பத்துபுகழானதாளகமும்பல முமைந்து, ஈடவேசிலையதுவும்பலமுமூன்றுநஞ்சானவீரமதுபலமு மிரண்டு, கூடவேகட்டியதோர்சாரமொன்று குறிப்பாகக் கட்டிய தோர் கல்லுப்பொன்று, நேடவேதுரிசுகுருபலந்தானென்று சிறப் பாகக்கூடவிட்டுத்திறமாயாட்டே. ௭௯௬

ஆட்டுவதுபெருக்கம்பால்நாலுசாமம்அப்பனேமெழுகாகும்பத த்தில்வாங்கிப், பூட்டுவதுநெல்லுப்போல்வில்லைகட்டி போனபூப் புடத்தில்தயிலம்வாங்கி, நாட்டுவதுபரணியிலேயடைத்துவைத்துநல மாக அரப்பொடிதான்பலமுமெட்டு, மூட்டுவதுதயிலத்திற்பிசறிக் கொண்டு முயற்சியா யக்காரமிட்டுவுருக்கிடாயே. ௭௯௭

அயச்செம்பு.

உருக்கிடவேயைந்துதரந் தயிலத்தில்பிசறி உத்தமனேரவிபோ லே செம்புமாகும், சொருக்கிடவே மதினிலேயைம்பதுக்கு ஒன்று துடியாகமாற்றேழுநாலுங்காலும், அருக்கிடவேதங்கமிட்டுவுருகி க்கொண்டு ஆதியென்றகூதமிட்டுக்கொதிபிட்டு, பருக்கிடவேவாலு கையில் செந்தூரித்தால்பதினாறுமாற்றாகவிளங்கும்பாரே. ௭௯௮

பாரின்னந்தாளகத்தின் செம்புசொல்வேன் பருகல்லுஞ்சுண்ணா ம்புசுட்டுக்கொண்டு, காரின்னந்தாளகத்தைக்கிளிபோற்கட்டுக் கச்ச ண்ணங்கீழ்மேலுமூடிநன்றாய், வாரின்னம் வெந்நீரைவிட்டுநீரைவிட் டுநீற்றுமறவாதேயிருபத்துவென்றுநீயும், சேரின்னங்கூழ்ப்பாண்ட ங்காடியிலேபோட்டுத் திறமாகக்கொதிக்கயிட்டுயிறக்கிடாயே. ௭௯௯

தாளகம்.

இறக்கியே கல்வத்திற்சேரைபோட்டு இதமானகுலாமல்லிச்சா ற்றாலாட்டி, அறக்கியேபுலரவிட்டுயைந்துநாளாட்டி ஆடுதின்னாப்பா லைசாற்நாலுசாமம், மறுக்கியேசிறுகுட்டித்தக்காளிச்சாறு மைந்த னேயமுரியிலைச்சாற்றாலாட்டு, நறுக்கியேயெருக்கிலுட பழுப்புச்சா றலமானவகலத்தி யுடப்பழுப்புச்சாறே. ௮௦௦

பழுப்பானநெருடனுடகிழங்குசாறு பரிவானபெருக்கிலுடகிழங்குச்சாறு,கொழுப்பானவெள்ளாட்டுரத்தத்தோடகூரானமுசல்ரத்தங்கோழிரத்தஞ், செழுப்பானவெள்ளைமந்தாரைப்பூச்சாறு திறமானயிந்திரமாங்கோபப்பூச்சி, கழுப்பானபூராகம்நாறுபோட்டு கல்கமைரந்து ஒவ்வொருநாளுலரப்போடே. ௮௦௧

உலர்ந்தபின்பு துரிசிபலம்காலுபோடு உத்தமனேவெண்காரம் பலந்தான்மூன்று, அலர்ந்தபின்புவெடியுப்புப்பலந்தானரண்டு அப்பனே வீரமதுபலந்தானொன்று. கலந்தபின்புசீனமதுபலந்தான்போடுகற்பூர சிலாசத்துப்பலந்தானரண்டு, குலந்தனக்குக் கோடாலிகுடோரியொன்று கூசாதேகூடவிட்டு அரைத்திடாயே. ௮௦௨

அரைத்திடவே பெயியாலம்பாலாலாட்டி அப்பனேமூன்றுநாளரைத்துப்பின்பு, நிரைத்திடவேநெல்லுப்போல்வில்லைகட்டி ரோகசரவுலையிலுலர்த்து, துரைத்திடவேயுருகியதுசத்தாய் விழுஞ்சிதறுமளவுக்கெல்லாங்கட்டிடுதானும், புரைத்திடவேபின்பொருக்காறுருக்கிப்பாருபொன்போலாஞ் சத்தெல்லா மெடுத்துக்கொள்ளே. ()

கொள்ளவேகுகையில்வைத்துக்காரமிட்டுக் கூசாதேவுருக்கியெல்லாமணியாய்வாங்கே, விள்ளவேநவலோகம்நூற்றுக்கொன்றுமேவியதேகம்செடைதான்சத்தைதாயிய, துள்ளவேபதினாறு மாற்றுமாகுந்துடியானசத்திலேயெண்ணிவார்த்து, அள்ளவேசிலைசெய்து வாலுகையில்வைத்து ஆதியாஞ்சூதமிட்டுக் கொதிக்கவையே. ௮௦௪

கொதிக்கையிலே கருமத்தஞ்சாறுவாறு கூசாதேவெண்ணையைப்போலாகுமட்டும், விதிக்கையிலேவெண்ணெயெல்லாம் வழித்துக்கொண்டுமேலான குளிர்ந்த தண்ணீர்தன்னிற்போட்டு, மதிக்கையிலே ஆரையிலைக்கவசங்கட்டி வகையாகயிரஞ்ச புடத்தைப்போடு, துதிக்கையிலே மணியாலேசிவத்தைப்பண்ணு செனனமென்றமூவேழுமோக்ஷந்தானே. ௮௦௫

தானென்றமணியாலே செந்தூரம்பண்ணு சமர்த்தாகக்குருபண்ணுகளங்குபண்ணு வானென்றவெளிகடக்காசித்திபண்ணு மாசற்றயோகசித்திகெவுனசித்திபண்ணு, தேனென்னவமுர்தமங்கேசிக்கைபண்ணு செகசாலவார்த்தையெல்லாஞ்சகம்போலெண்ணு, கோனென்றகுருதேடிதொண்டுபண்ணு கூப்பிட்டாலேனென்பாளயிதானே.

சாதிலிங்கவைப்பு.

தானென்ற சாதிலிங்கவைப்புக்கேளுசாற்றரியகுதமதுபலந்தானாறு, தேனென்றகெந்தகந்தானிருபத்தைந்துதேர்ப்பாககெந்தகத்

தையொட்டிவிட்டு, வானென்றகனலில்வைத்து உருக்கிக்கொண்டு வரிசையாய்ச்சூதத்தையதிலேபோட்டு,காவென்றவுந்துடுப்பால்கிண்டிக்கிண்டிக் கறுப்பாகத்தூள்போலேயாகும்பாரே. ௮௦௫

ஆகுமப்பாகெந்தகத்தில்நாலத்தொன்று அசையாதேவெடியுப்புப்பொடித்துப்போடு,வாகுமப்பாசெம்பாலேகுடம்போலானவகையாகஅதற்குள்ளேதூளைப்போடு, ஏகுமப்பாஅரைவாசிமட்டும்போடு எழிலானவாலுகையின் மேலேவைத்து, போகுமப்பா தீயெரிப்பாயெட்டுநாள்தான புகழாகப்பதங்கித்துலிங்கமாமே. ௮௦௬

ஆமப்பாபதங்கித்தப்பவளம்போலே அசையாதுமேல் நின்றதுதான்லிங்கம்,போமப்பாபாண்டமதுசெம்புத்தொட்டிபுகழானஅடியில்நின்றால் நீருறுகலாச்சு, காமப்பாகுகையில்நின்றால்கார்முகிலுமாச்சகடுகியிகைமெழுகுசெய்யில்வேகையாகும், சேமப்பாபாஷாணமுப்பத்திரண்டு சிறப்பானவைப்புக்குநாலுமாச்சே. ௮௦௭

வைப்பானநாகமென்ற பாஷாணத்தைவகையாகசொல்லுகிறேன்வேதையாக, மெய்ப்பானநாகமதுபலந்தான்பத்துவீரவியேயிலுப்பைசெப்பிற்கத்திபண்ணி, மைப்பானதகடுகட்டிப்புளியிலேபோட்டுக்கியமானகூத்தனென்றயிலையரைத்து,கைப்பானதகட்டுக்குக்கவசங்கட்டிகடுகையைத்தவெருனிலேபுடத்தைபோடே. ௮௦௮

போட்டபின்புயிரைத்துபுடந்தானப்பா புகழான அயச்சட்டித்தனிலுருக்கி, கீட்டபின்புகுமரிவேர்பொடியாய்கறுக்கிறிவாககூடவிட்டுஅயத்தால்கிண்டு, மூட்டபின்பு பனிரண்டுசாமந்தானுமுத்தமனே வேர்போட்டுக்கிண்டக்கிண்ட, மாட்டபின்புமஞ்சள்நிறம்பற்மாகுமைமந்தனேயிதைநிறுத்துக்கல்வத்திற்போடே. ௮௦௯

போடவேநாகமென்றதூள்தான்பத்துபுகழானசூதமதுபலந்தான்பத்து, நீடவேதுரிசியது பலந்தானைந்து நேர்பானசூடனது பலமுமைந்து, வாடவேவெண்சாரம்பலந்தானைந்து வரிசையாய்கெந்தியதுபலமுமைந்து,தேடவேவெள்ளையதுபலமுமூன்றுசிறப்பான வீரமதுபலமுமூனே. ௮௦௯

தீமுருகல்பாஷாணம் கார்முகில்பாஷாணம்.

மூனேடு தானகமும்பலமுமூன்றுமுயற்சியாஞ்சிலையதுவும் பலமு மூன்று, தானேடு யிதுவெல்லாங் கல்வத்திட்டு துடியாமல்பொடிபண்ணிருட்சங்கேளு, நாளுக்குமட்டிமாதளம்பூசாற்றில்கறைத்து

பெட்டுநாள்ரவியில்வைத்து, பூனேடுபொடி பண்ணிக்குப்பிக் கேற்றிபுகழாகவா லுகையில்வைத்திடாயே. அ0க

வைத்திட்டுத் தீயெரிப்பாய்ப் பனிரண்டுசாமம் வாகானகமலம்போல்தீயைமூட்டு, கைத்திட்டு ஆறவிட்டு மூன்றுநாள்போடுசாதகமாயாறியபின்னுடைத்துபாரு, மெய்த்திட்டுமேலேறிப்பதங்கிப் போகு மூர்க்கமாம் பாஷாணம் இக்திரனும், கைத்திட்டவிலாபக்கஞ்சேரமென்றநாமங் காணப்பா அடியில் நின்றால் நாகமாமே. அ0உ

ஆமென்றபாஷாணமூன்றுதானும் அன்றெரித்தார் மன்மதனையீசன்றானும், ஓமென்றநெற்றிக்கண்சுவாலேக்கொக்கும் உத்தமனே சாக்குக்குக்காலகாலன், போமென்றவெகுநீரன்பெட்டியோடு;போனபின்புகற்பகமாம்விருக்ஷமப்பா, வேமென்றநாலனுண்டகற்பமப்பா விரைந்துண்ணக்காயசித்திமண்டலத்தில்தானே. அ0ங

சித்தியாஞ்சூதமென்ற பாஷாணவைப்புசெப்பரிது சித்தருடநாலிலில்லே, பத்தியாம்பாஷாணபணந்தானென்பார் பரியாசபேச்சாச்சுவாதப்பேச்சு, முத்தியாஞ்சூதமென்ற பாஷாணத்தைமுன்னாற்றுக்கொன்றிடவேபத்தும்பத்தும், வெத்தியாம்பாஷாணம் பச்சைதன்னில்வேதைவெகுநாலேயாராய்ந்துசொன்னேன்காணே. ()

இந்திரகோபம் பூதபாஷாணம்.

காணப்பாவென்னூலி லொன்றுதப்பில்கடைகெட்டபோகரென்றுசொல்லிக்காட்டு, பூணப்பாகைதப்பில் போக்குத்தப்பும் புத்தியுண்டாய்ச்செய்திடிலோவென்றும்பொய்யா, வீணப்பா ஒருநாந்தான்தப்பிற்றானல் மீனவதைமூன்றுதாமறைந்துபாரு, தூணப்பாதரும் பானவாறுபோலச் சொல்முறையைமறவாதே கூட்டிப்பாரே.

கூடியதோரென்றாயில் பாஷாணங்கள் சுளுக்காகும் வேதைக்குபச்சைதன்னில், பூட்டியதோர்பூட்டென்ன பாஷாணத்தில்பிரித்திதற்குள் வேதையென்று சொன்னேனில்லே, காட்டியதோடடித்துடையில்புண்தனக்குக் கண்மறையச்சிலேயினால்மூடினுபோல்,மூட்டென்னவிதுதாள்மைந்தா மூட்டாளேயிம்மட்டும்மறிந்து ஆடே.

ஆடவேசூதமதுபலந்தான்பத்து அந்திடைச்சுவெள்ளேயென்றபாஷாணந்தான், நீடவேகெந்தியது பலமுமைந்து நிலேயானவெடியுப்புபலமூமூன்று, வாடவேதுரிசியதுபலமூமூன்று மகத்தானதாளகமும்பலமும்ரண்டு, மூடவேசிலேயதுவும்பலமுமொன்றுமுயற்சியாய்க்கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பெண்ணே. அகஉ

பொடிபண்ணித் தவசியென்றமுருங்கைச்சாற்றில் போக்கோடேயேழு நாளரைத்துமைபோல்,முடிபண்ணிரவிவிட்டு மேருக்கேற்றி முயற்சியாய்வாலுகையின்மேலேவைத்து, அடிபண்ணித்தீயெரிப்பாய்பனிரண்டுசாமம்யாறவிட்டுராமாறுமகலிற்போடு,செடிப்பண்ணி பனிரண்டுசாமமானால் செடியாகக்குப்பியைத் தானுடைத்துப்பாரே.

உடைத்திடவே மேலோடி பசுங்கித்துநின்றால் உத்தமனே சூதமென்றபாஷாணமாச்சு, அடைத்திடவேயடியில் நின்றபாஷாணந்தான் அப்பனேநீலமென்றபேருமாச்சு, குடைத்திடவேயடியில்நின்றால் காகபாஷாணம் கூறிதக்குள்களைகண்டுசொல்லப்போகா,நவடைத்திடவேசிவகாமி சொல்லக்கேட்டு நாதாக்கள் பதமறியச்சொன்னேன்பாரே. அகச

சொன்னதொரு சாத்திரபலங்களெல்லாஞ் சொற்பெரிய மணித்தாய்க்குக்குருவுமாச்சு, பன்னதொரு மனதினுள்ளசருவையெல்லாம் பாடினேன்வெட்ட வெளியாகத்தானும், மன்னரொரு நாதாக்கள் நூலேப்பார்த்து மவுனமாய்வைத்த தெல்லாம்வெளியிற் போட்டார், இன்னதொரு சாஸ்திரத்தைக்குகைக்குள்வைத்து இழுக்காகும் நூல்களையேவெளிவைத்தாரே. அகரு

வைத்ததொருசாஸ்திரத்தில்வழிலேதன்னைவகையாகச்சொல்லாமல் கருமறைத்துப்போட்டார், மெய்த்ததொரு வீரமென்றப்போக்குதன்னைவெளியாகச் சொல்லாமல் சூத்திரமாய்ச்சொன்னார், வைத்ததொரு சரக்கானவைப்புதன்னைநலமாக ஒளித்துவிட்டால்வாதமெங்கேசெய்வார், பைத்ததொருவாதத்திலாதியென்னபாங்கானவழிலேயொருவிரந்தானே. அகசு

தானென்றமுலேயது சுன்னமானல்சரக்கெல்லாங் கட்டுண்டு சுன்னமாகும், வேனென்றமகாவீரம் வாச்சுதென்றால் வேதையென்றசொல்லுக்கு உறுதியாகும், காவென்றகல்லுப்புகரியில் நீற்றுகசமாசரக்கெல்லா மூறல்போகும், வேனென்றயகாவீரம் வாய்க்காவிட்டால்வேதையென்றசொல்லெல்லாம் விழலாய்போமே. அகஎ

குங்குமபாஷாணம்.

போமென்றகுங்குமமாம் பாஷாணவைப்புகாட்டுகிறேன்புத்தியில்லாப்புல்லருக்குங்காண, வாமென்றசூதமதுபாஷாணம்பத்து அானகுகிலைப்பல் பாஷாணம்பத்து, வேமென்ற வெண்காரபோ

றிபலர்தான்பத்து வெளுப்பாளசினத்தின் பொரிதானேக்து,காமென்
றஅன்னத்திங்பேதிபலமைந்து கடிதானகெந்தகமும்பலமுமைந்தே

பலமானதாளகந்தான் சிலையுமானல் பாங்காககிறுத்தல்லோகல்
வத்திட்டு,குலமாகுமெலுமிச்சம்பழச்சாறுவிட்டுருமட்டிகுபமைத்தே
மூநாள்ரவிபிற்போட்டு, தலமாகுங்காசி யென்றமேருக்கேற்றி தளரு
மல் வாலுகையின்மேலேவைத்து, நிலமாகும்பனிரண்டு சாமந்திமூட
டிநிசமாகும் பதம்பார்த்து ஆறப்போடே. அககூ

ஆறவிட்டுடைத்துப்பார்கட்டியாகுமப்பனேகுங்குமத்தினிறம
தாகும், நீறவிட்ட சரக்குக்காலனுகும் நெடுங்காலமிருக்க வென்றால்
வீசமிதையுண்ணு, தேறவிட்டுமண்டலத்திற்சடைக்குஞ்சித்தர்கள்
தானுண்டல்லோ காயசித்தியாளுற், மீறவிட்டு மெழுகாகப் பண்ணிக்
கொண்டு விரவியநோர்குதந்திற் பொட்டுப்போடே. அஉ0

போடவே ஆனைப்போல்வீறிட்டுச் சாகும்போக்கோடே
தங்கமிட்டுகாகமிட்டு, ஆடவேகெந்தியிட்டு செந்தூரித்து ஆயிரத்துக்
கொன்றிட்வேணம்மைந்தாரும், வாடவேமயங்காமல்சரக்குவைப்புவ
ரிசையாபொவ் வொன்றுப்பார்த்துத்தேற, நேடவேகாயத்தைச்
சுத்திபண்ணுசெகச்சாலத்துன்மார்க்கச்சட்டைபோக்கே. அஉக

லவணபாஷாணம்.

போக்காணலவணமென்றபாஷாணத்தை பொல்லாதவாதிக்கு
க்காட்டவேண்டாம், தேக்காணசெதிறுலென்றுகேட்கில் செகமால
மயக்கத்திற்சிக்கிக்கொண்டு, நோக்கானபெண்ணுசைதனிலுமன்று
கோயெத்திக்குடிகெடுத்தால்றுணக்கமாகித், தாக்கானலோகத்தோர்
குடிகெடுத்துச்சங்கியாதேயிருப்பாள் சண்டிதானே. அஉஉ

தானென்றமளதை யுற்றுப்பார்த்தாராளுல் சண்டாளகோபத்
தைநிறுத்தமாட்டார்,வவென்றசுகத்தையல்லோயிச்சித்துக்கொண்
டு உற்றுநின்றசை யோகத்தாலேகெட்டு, வாவென்ற பொருள்தேட
மாட்டார்மாண்பர் மகத்தானஅறுதலத்தின் தரிசனையைப் பார்ப்
பார், பாவென்றஞானவெள்ளமுலங்கொண்டு பதருமலிருக்கரியார்
மூடர்தாமே, அஉங

தானென்றவெடியுப்பு பலந்தானுறுசாதகமாய்ப்பாண்டத்தி
போட்டுபின்பு, காவென்ற காடியொடுமெலுமிச்சம்பழத்தால் கல
துகொண்டு சமனுகஉப்புக்குகாலு,பாவென்றசாறு விட்டுகரைய

ய்ச்சி பக்குவமாய் வடிகட்டிப் பதத்திற்காய்ச்சி, வாவென்றவைந்
தாங்காய்ச்சிக்கொண்டு மார்க்கமாய்ரவியுலர்த்திபிரம்பாய்வையே.

பிரம்பானபூநீறுபலந்தானுறு புளிப்பானகாடியொடுஎலுமிச்சம்
பழச்சாற்கூட்டி, திரமானதெளிவிறுத்துஉப்பாய்க்காச்சிச் சேர்ந்துநி
ன்றஉப்பதனேமுன்போல்கரைத்து, அரம்பானவொரு நிரைக்குநாலு
நிறைதண்ணீர் அரட்டையாய்விடுகாதேயைந்துதாங்காய்ச்சி, உரம்பா
னஉப்பெடுத்தாவியில்வைத்து உத்தமனேகல்லுப்புபலந்தானுறே.

நாறேடுபழச்சாறுபுளித்தக்காடிறுகாந்துநின்றநானூறுபலந்தா
ன்வார்த்து, காறேடுகொதிக்கவைத்துக்காய்ந்தபின்வுகலங்காமல்வடி
கட்டி உப்பாய்காய்ச்சு, வீறேடியைந்துதாங் காச்சி காச்சி விளங்கிய
கோரவியிலிட்டுபுபலம்பத்துநிறுத்துத், தாறேடுகாய்ச்சிநேர்வெடி
யுப்புப்பார்த்து தாழ்ச்சியில்லாப்பூநீறுவுப்புபத்தே, அஉசு

உப்போடுவெள்ளைபென்றபாஷாணம்பத்து உயர்ந்துநின்றசூர
மதுபலந்தான்பத்து, அப்போடுகெந்தமதுபலமும்பத்து ஆசிவென்ற
துரிசியது பலமும்பத்து, வைப்போடுசாரமதுபலமுமைந்து மாசற்ற
சினத்தின்பொரிதானேந்து, மப்போடுதாளகமும்பலமுமைந்து மாச
ற்றதாளகமுஞ்சிலையதுவுமேனே. அஉஎ

மூனேறுபிதுவெல்லாங் கல்வத்திட்டு முப்புரத்தையெரித்தகுப்
பைமேனிச்சாறு, பூனேறுயேழுநாளரைத்துமைபோல் பொடியாக்கி
காசிபென்றமேருக்கேற்றி, வானேறுவாலுகையின் மேலேவைத்து
மறவாதேதிமூட்டிக் கமலம்போல, தானேறுபனிரண்டுசாமமாளுல்
துடியானலவணமென்ற பாஷாணமாச்சே. அஉஅ

ஆச்சென்றகொடுஞ்சிங்சித்தயிலஞ்சொல்வேன் ஆதளையும்வாலு
மூவை புரசருட்டி, நீச்சென்ற கஞ்சாவூமத்தைபுங்கு நெடுதானகுரு
க்கத்தி அழிஞ்சில்புன்னை, வாச்சென்றதாளையொடுவாளம்வேம்பு வ
ளையான நீர்வெட்டிசமூதைமுள்ளி, காச்சென்ற பதினைந்தும்விரை
யைவாங்கிகணக்காகப்படிபொன்று அளந்துபோடே. அஉகூ

போட்டெல்லாங்கெருடனுடகிழங்குச்சாற்றில் புகழாகவூறவை
த்துமூன்றுநாள்காண், நாட்டிதெல்லாங்கல்வத்திலிட்டுயாட்டி அதிற்
போடுமருந்தினைத்தானறைய்க்கேளு, நீட்டிதெல்லாமரிதாரஞ்சிலையுங்
கெந்தி சேரானவெடியுப்பு சீனஞ்சூடன், பூட்டிதெல்லாஞ் சாம்பிரா
ணிச்சாரம்வீரம் புகழ்ந்தகருங்குங்கிலியப்பூநீர்தானே. அங0

தானவென்றதுரிசியொடு அன்னபேதி சாதகமாய்வகைக்குரண்
டுபலந்தான்போடு, காவென்றமுன்மருந்தோடொக்கப்போட்டுகலந்

தரைப்பாய்கெருடனுட கிழங்குச்சாற்ருல், தேனென்றவெட்டுநாள் மெழுகுபோலாட்டி, தெல்லுப்போல் வில்லைபண்ணியுலரப்போடு பாவென்றபூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி பாச்சியெல்லாம் பாணிதனில டைத்திடாயே. ௮௫௧

அடைத்திட்டதயிலத்தில் தூரிசுவெள்ளை யப்பனேபலமொன்று திறுத்துக்கொண்டு, கிடைத்திட்டதயிலத்தில்மத்தித்தப்பா கெடியா னலிங்கத்திற்சுருக்குப்போட்டு, படைத்திட்டலிங்க மதுமெழுகுமா கும் பாங்கானநவலோகம்வேதையாகும், முடைத்திட்டமெழுகாகும் பரிசினத்தில் மூதண்டவேதையுமாங்கண்டுபாரே. ௮௫௨

குதக்கட்டு.

பாறென்றகுதமொரு பலந்தானெட்டு பாய்ச்சியல்லோ கல்வத் திலிட்டுநீயும், வாவென்றதயிலமது ஒருதுளிதான்குத்தி அரைத்திட வே வெண்ணெயைப்போலாகும்பாரு, காரென்றகிளிக்கட்டிக்கூடன் றீயில்கலங்காதே யிருநாழிவாட்டிப்பின்பு சீரென்ற காண்டியிலேயெ ண்ணெய்குத்தித்திறமாகவுருக்கிடவேமணியுமாமே. ௮௫௩

ஆமிந்த மணிதனக்கு சாரணையைச்செய்ய அண்டாண்டபதமள வும் போகலாகும், போமிந்தமணிதனையே வாயில் வைத்துப்புகழான யுமிழ்நீரையுள்ளேகொள்ள, சாமிந்தசடந்தானும்சட்டை கக்கிசந்திரா தள்சூரியர்கள்போலாந்தேகம், தாமிந்தப்படியுண்டோம் பாட்டருண் டார் நாதாக்களிப்படியே உண்டிட்டாரே. ௮௫௪

உண்டிட்டமணிதனுக்கு நால்த்தொன்று உத்தமனேதங்கமிட்டு நாகமிட்டு, பண்டிட்டகாரமிட்டுஉருக்கிக்கொண்டு பாய்ச்சிதற்குச்சரி யாகக்கெந்திகூட்டி, கண்டிட்டகல்வத்திற் பொடித்துக்கொண்டுகலங் காதேகுலாமல்லிச்சாற்ருலாட்டி, மண்டிட்டமூன்றுநாளரைத்துப்பி ன்பு மயங்காதே காசியென்றமேருக்கேற்றே. ௮௫௫

ஏற்றியல்லோ முத்தீயுமூன்றுநாள்தா னிதமாகவாவிட்டுயெடு த்துப்பாரு. போற்றியல்லோ வருணனைப்போற்சிவந்துநிற்கும் பொ லிவாகப்பணவிடைதான்தேனிலுண்ணு, சாற்றியல்லோமண்டலந்தா ன்தப்பாதுண்ணுசட்டைகக்கிச்சந்திரர்போல்முகமுமாகும், வாற்றிய ல்லோவுனவழிசுறக்குமெத்த வாச்சரியசிங்கியென்றதயிலந்தானே

துவாதசத் தின்றயிலம்.

தானென்ற துவாதசத்தின்தயிலஞ்சொல்வேன் சாதகமாய்ச்சே ங்கொட்டைநீர் வெட்டிமுத்து, தேனென்றகுருக்கத்தி வாலுழுவை

வித்து சிறப்பானகுமட்டிவித்திரேடு, வேனென்றவாலுழுவையரிசி யோடு விரும்பியேசமனிடையாய்த் தூக்கிக்கொண்டு பாவென்றபெ ருங்காட்டா மணக்குவித்துப்பகாரியகுன்றி மணியமூஞ்சில்வித்தே.

வித்தோடுபிராயமணிபனிரண்டுங்கேளுவிளங்கியதோர்படிபொ ன்று அளந்துபோட்டு, புத்தோடுசெங்கணூர் கிழங்குசாற்றில் யொவி வாகவூறவைத்து மூன்றுநாள்தான், பத்தோடுகல்வத்தி லரைத்து மைபோலப்பகாரியகந்தகமுந்தாளகமும்சிலையும்,கொத்தோடுகைவீரங் கெவுரிவெள்ளை கொடியதொரு பூநீறுஞ்சவட்டு உப்பே. ௮௫௮

உப்பான கல்லுப்பு வெடியுப்புச்சீனம் உத்தமனே தூரிசியொடு கூடனிந்து, விப்பானமுன்மருந்தோடொக்கப்போட்டுவிரவியரையெ ட்டுநாள் கிழங்குச்சாற்றில், அப்பாநீதெல்லுப் போல்வில்லைபண்ணி யாத்தியாம பூப்புடத்தில்தயிலம்வாங்கி, செப்பானதீயிட்டுதுருசுநீரி ட்டுச்சீரானசரக்குகளிற்சுருக்குபோடே. ௮௫௯

கருக்கிடுவதெதிலென்று லிங்கம்வெள்ளை துடியானமால்தேவிசி லையும்வீரம், முருக்கிட்டகெவுரியொடு கெந்திதமுனையானநாகமொ டுகாரீயம்வங்கம், நரிக்கிடுவதூரிசியொடு செம்புசாரம் நலமானசிங்கி யொடுமெழுகும்ாகும, கருக்கிடுவதொவ் வொன்றில்வேதைகோடி கரையில்லை கணக்கில்லைகலந்துபாரே. ௮௬௦

பாரப்பாசதமுகமாங் குருவிநாட்டு பண்பேதிசெண்பேதிபெண் சத்தபேதி, தாரப்பாதூமமொடு சந்தானபேதி தயங்காதபரிசமொடு லேபனபேதி, சேரப்பாதீபமொடு எட்டுமாகும்சித்தருட்னூல்களிலே யில்லையில்லை, யாரப்பாவிதன் பெருமையறியப்போருர் அரனறிவார் யாத்தாளறிந்தவாறே. ௮௬௧

வாருனபூநீறுபதக்குவாரி மாட்டிதற்குனெட்டி லொன்றுகல்லு ச்சுன்னம், பேருனகழுதையுடமூத்திரத்திற் பிசைந்துநன்ருய்கலக்கி வைத்து மூன்றுநாள்தான், தாருனநாள்தெளிவைவாங்கி தயங்காதக ல்லுப்புக்கூடன்ரண்டும், காருனவகைக்குரண்டு பலமேதூக்கி அப் பனேபொடிபண்ணித்தெளிவில்போடே. ௮௬௨

போட்டுமேயடுப்பேற்றி யெரித்து உப்பாய்ப் புகழானபதத்தெ டுத்துகல்வத்திட்டு, மீட்டுமே மூன்றுநாளரைத்தபின்பு மெழுகாகும் பதத்தெடுத்து வில்லைகட்டித், தீட்டுமேமூன்றுதாம்வில்லைதட்டி கிட் சயமாய்ச்சீனமொடுகல்லுப்போடு, தீட்டுமோவிதனிலே காயப்போடு செப்பில் வைத்துச்சீலைசெய்து புடத்தைப்போடே. ௮௬௩

புடம்போட்டு வைங்தெருவி லாவிட்டுவாங்கிப் போரகமுன் போலவரைத்துக்கட்டி, கடம்போட்டுமூன்றுதரம்போட்டுத்திரு கச காமல்வழலையென்ற குருந்தானைந்து, திடம்போடு செம்புக்குள்ளெடுத்துக்கொண்டுத் திறமானநாயுருவிசுட்டசாம்பல் புடம்போடு, பதக்கெடுத்துபானைநீர்விட்டு அதட்டிநன்றாய்க் கலக்கிவைத்துத்தெளிவா வாங்கே.
அசச

வாங்கியே அண்டோடு சுன்னம்பண்ணி வல்மாகப்பலம்ரண்டு கூடப்போட்டுத் தேங்கியே யிந்துப்பு பச்சைபூரஞ்சிறக்கவோண்டுபலம்கல்வத்திட்டு, தாங்கியேயரைத்துமைபோல்தெளிவிட்டு சாற்பாகவடுப்பேற்றியெரித்துவுப்பாய்ப், பாங்கியேகல்வத்தி லிட்டுயாட்டிப்பதமாக மூன்றுநாளாட்டிடாயே.
அசரு

ஆட்டியே மூன்றுபுடந்தீர்ந்தபின்பு அசங்காமல் வெவ்வேறெயெடுத்து வைத்து, தேட்டியே பூரமென்ற திதாணுச்சு செகமெல்லாமெச்சுமிந்த குருதாணூட்டு, தட்டியே யெருக்குமிதைச் சமூலஞ்சுட்டுத்தயங்காமல்பதக்கெடுத்துக் குதிரைநீரில், மட்டியேயிருதூணி நீரிற்போட்டுமறவாமல் மூன்றுநாள்கலக்கிவையே.
அசசு

வைத்தபின்பு தெளிவிறுத்துப் பாண்டத்திலிட்டு மறவாமற்சங்குநீரிரண்டுபலந்தான்போட்டு, நைத்தபின்புகடல்நுரையுஞ்சாரம்ரண்டுநலமாகப்பலம்ரண்டும்கல்லத் திட்டு, கைத்தபின்பு பொடிபண்ணிக்குழம்பில்போட்டுக் கலங்காதேவுப்பானபதத்தில்வாங்கி, மொய்த்தபின்பு முன்னீராலரைத்துக்கட்டி மூன்றுபுடம்போட் டெடுத்துபதனம்பண்ணே.
அசஎ

பண்ணியபின்சாரமென்றகுரு தாணுச்சுபகர்சதுரக்கள்ளிதனைச்சுட்டசாம்பல், நண்ணியநீதார்பதக் கெடுத்துப்பாண்டத்திலிட்டு நலமானவெள்ளாட்டுமூரிதானும், கண்ணியதாலிருதூணியமூரிவிட்டுக் கலக்கிவைத்துத் தெளிவிறுத்துக்கிளிஞ்சிற்சுன்னம், எண்ணியதாம்ரண்டுபலங்கூடவிட்டு இதமாகவடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. அசஅ

எரித்திடவே குறுகியதுகுழம்புபோலா மெளிதானவெண்காரந்துரிசிரண்டு, மரித்திடவேபொடி யாக்கிச்குழப்பிவிட்டு வளமாகக்காய்ச்சியதை யுப்பாய்ப்பண்ணி, தரித்திடவேமுன்போலப் புடத்தைப்போடுதயங்காதேயெரித்துவைத்துமாட்டக்கேளு, குரித்திடவேதுரிசியென்றகுருதாணுச்சு கொடுவேலிசமூலமேசாம்பலாக்கே. அசக

சாம்பலைத்தான்பதக்கெடுத்துப்பாண்டத்திட்டுச்சார் பானபசுவின்கோசலத்தைவிட்டு, சாம்பலைத்தான் கரைத்துவைத்துமூன்றுநாள்

தான்வகையாகத் தெளிவிறுத்துநத்தைசுன்னம், சாம்பலைத்தான்ரண்டுபங்குகூடப் போட்டுக்கலர் குழம்பம்பக்குவத்தில் வெடியுப்புப்போடு, வேம்பலைத்தான் வீரமதுபலமும்ரண்டு விரவிநன்றாய்ப்பொடிபண்ணிக் குழம்பில்போடே.
அருo

போட்டபின்பு அடுப்பேற்றியெரிக்கவுப்பாம் புகழாகமுன்னீராலரைத்துதட்டி, நாட்டபின்பு முன்போலமூன்று புடம்போட்டு நலமாகவெடுத்து வைத்துச்செம்புக்குள்ளே, ஆட்டபின்புவீரமென்றகுருகாணுச்சு அம்மம்மாயிதன் வேகமண்ட ரண்டமீறும், நாட்டபின்பு கொடிக்கள்ளிசாம்பலாக நலமாகமனிதனுடவமூரியிலேபோடே. ()

போட்டுமேயகட்டி நன்றாய்க் கலக்கிவைத்துப் புகழாகத்தெளிவிறுத்துவடுப்பிலேற்றி, வாட்டுமேநாகமாம் வண்டுசுட்டு மருவியதேசுண்ணும்பாய் ரண்டுபலம்போடு, கேட்டுமேகுழம்பான பதத்தில்வாங்கிச் சிறப்பானவெள்ளை யொடுசீனம்ரண்டு, ஆட்டுமேபொடிபண்ணிக் குழம்பில்போட்டு அடுப்பேற்றியெரித்தந்தவுப்பைவாங்கே. ()

வாங்கியே வுமையென்றசிப்பிதன்னை வகையாகச்சுத்தி பண்ணிச் சுண்ணும்பாக்கி, தேங்கியோண்டுபலமிறுத்துப்போட்டுச் சிறப்பாகவடுப்பேற்றிக்குழம்பாய்க்காச்சி, ஓங்கியேதாளகமும்வளகிலுப்பு ஒக்கவேபொடிபண்ணிரண்டுபலம்போட்டு, ஏங்கியேவுப்பாகக் காய்ச்சிக்கொண்டு யெடுத்தரைத்து முன்போலப்புடைத்தைப்போடே.

போடென்ற வமூரிசுட்டுச்சாம்பலாக்கிப் புகழாகப்பதக்களந்துபாண்டத்திற்போடு, நாடென்றகடலில் கிற்குஞ் சிவர்திருந்த சொரியை நலமாகயெடுத்து வந்துபாண்டத்துள்ளே, வுவென்னவுப்பிடவுர்தண்ணீராகு முத்தமனேயிருதூணிநீரைவிட்டு, ஆடென்றமூன்றுநாள்கழித்தபின்புஅப்பனே தெளிவிறுத்துப் பாண்டத்தில்வாங்கே. ()

வாங்குமப்போ தடுப்பேற்றி யெரிக்கும்போது வளமானநண்டோடுசுன்னம்பண்ணி, தாங்குமப்போரண்டுபலங் கூடப்போட்டுதயங்காதேயடுப்பேற்றி யெரிப்பாயானல், ஓங்குமப்போகுழம்பான பதத்தைப்பார்த்து உற்றுநின்றசாக்கையினிச்சொல்லக்கேளு, தூங்குமப்போருதம் ரண்டுபலத்தைப்போடு துடியானகெந்தியுப் புரண்டுபலம்போடே.

போட்டெல்லா மடுப்பேற்றியுப்பாய்க்காச்சிப் பொலிவானபின்பெடுத்துக்கல்வத்திட்டு, மூட்டெல்லா முன்னீராலரைத்துக்கட்டிமூன்றுபுடம்போட் டெடுத்துவைத்துக்கொள்வாய், ஆட்டெல்லாஞ்சூத

த்திலாட்டு ஆட்டு அண்டபகிரண்டமுதல்வெந்துநீறும், காட்டெல்லாம் வாழையுடசருகுசுட்டு காரியமாய்ப்பதக்களந்துபாண்டத்திற்போடே

போட்டுமே வாழையுடக்கிழங்குச்சாற்றில்புகமூகத்தெளிவிறுத்து அடுப்பில்வைத்து, ஊட்டுமேசுண்ணும்புசொல்லக்கேளுஉயர்ந்த வாங்கூடச்சிசுன்னம்பண்ணி, காட்டுமேபலம்ரண்டுநிறுத்துப்போட்டு நலமானகுழம்பாகும்பதத்திற்கேளும், ஆட்டுபேயன்னமென்றபேதியோடு அசையாதலிங்கமது ரண்டுந்தூக்கி, பூட்டுபேபொடி பண்ணிக் குழம்பிற்போட்டு புரட்டியெல்லாம்வாங்கியல்லோ கல்வத்தாடே. ()

ஆட்டியேமுன்போல மூன்றுபுடம்போட்டு அயச்சிமிழிலெடுத்துவைத்துப்பதனமாகப், பூட்டியேதொப்பை சுட்டுச்சாம்பலாக்கிப் புகமூக மூன்றுபடிபாண்டத்திற்போட்டு மூட்டியேகள் ளென்றகாடிதானுமுசியாமலிருதுாணிகிட்டுப்பின்பு, வாட்டியேமூன்றுநாள் கலக்கிவைத்து மறவாமற்தெளிவிறுத்து அடுப்பிற்காய்ச்சே. அருஅ

காய்ச்சியேகுழம்பான பக்குவத்தில்கலந்திடுநீகெருடபட்சிகன்னம்ரண்டு, பாச்சியேகுக்குட வெண்மலமும்ரண்டு பகரியகெந்தகமும்பலமும்ரண்டு, தாய்ச்சியேபொடி பண்ணிக்குழம் பிற்போட்டுச் சார்பாகவடுப்பெரித்துவுப்புவாங்கு, முயற்சியேமுன்போலேல்வளைத்துக்கட்டி மூன்றுபுடம்போட்டெடுத்துப்பதனம்பண்ணே. அருகூ

பண்ணியபின் சதமுகமாங்குருவுமாச்சுப்பணவிடைதான்பத்துமெடுத்தொன்றாய்க்கூட்டி,ஓண்ணிப்பின்கல்வத் தில்முன்னீரலாட்டி உத்தமனேசெம்புக்குளெடுத்து,நண்ணியபின்மேல்மூடிச்சீலைசெய்து நலமாகவஞ்செருவிற் புடக்கைதப்போடு, எண்ணியபின்றாறவிட்டு வெடுத்துக்கொண்டு இதமானபொற்சிமிளிற்பதனம்பண்ணே. அசு0

பண்ணியதோர் குருவெடுத்து விரலிக்கிட்டுப்பரிவாகச்சாறெடுத்துஅயச்சட்டிவார்த்து, ஒண்ணியதோர்நல்லகொழுக்கரியினாதி உத்தமனேகாந்தமதிற் காட்டித்தோய்ப்பாய், விண்ணியதோர் கொழுக்காய்ச்சித்தோய்க்கவிண்டு விண்ணு அகர்தாலப் பொருமிவிழும் நண்ணியதோர்சாறெல்லாம் ளற்றத்தோய்த்து நலமானஅகரெல்லாம் வாரிக்கொள்ளே. அசுக

வாரியேபெருங் காட்டாமணக்கினெண்ணெய் வார்த்தல்லே வெண்காரஞ்சரியாய்க்கூட்டி, நாரியேகுகையிலிட்டு மூன்றுதாமுருகல்மானநயம்போற்சவலையாகும், எரியேவுடைந்ததுபோல்வாதமெ

ள்ளமிரைக்கவேதுலையாதுஅயத்துள்வித்தை,வாரியேபொங்கையிலே சதமுட்கொள்ளு மகத்தானஅயமுருக்கில்சொல்லுந்தானே. அசுஉ

தானென்றநாகத்தை பதையாமற் கொல்லுஞ் சமுசயங்களெண்ணாதேசகலமு முட்கொள்ளும், வாளென்றகூதமது கட்டிப்போகுமாசற்றஅயனுகமாட்டிஆட்டு, தேனென்றசிவகாமி சொன்னமார்க்கஞ்செப்பரிய நாதாக்கள்மெய்ச்சும் வித்தை, பாளென்றசெந்தூரங்களங்குசெய்யில் பரிவாகவாயிரத்துக்கோடும்பாரே. அசுங

ஓடுமேஅண்டத்தைப் பணம் போல்போற்று உத்தமனேகமூச்செடைதான்குருவைப்பொடு, வாடுமேசெந்தூருக்க பேலேவைத்து மாசற்றரவிதனிலே சாமம்வைக்கத், தேடுமேமெழு கெல்லாமெழுகாய்ப்போகுஞ் சேர்ந்தமூவாயிரத்துக்கொண்டுறேயோடும், பாடுமேவீணையைப்போல்மெழுகு கொள்ளபரிவானஅண்டத்திணுண்மைதானே

அண்டவித்தை யாருக்காஞ் சிவயோகிக்காம்ஆத்தாளைப்பூசித்தவாமிக்காகும், பிண்டவித்தை மும்மூலயோகிக்காகும் போனஅசையையுடமூலிக்கொக்கும், வண்டவித்தை பொல்லாததுரோகிக் கெய்துமகத்தான வேதாந்தரிஷிகள்சித்தர், கண்டவித்தை மனதடக்கிமூமையாவார் காரணமாஞ்சீஷருக்குப்போதிப்பாரே. அசுரு

பாசென்றகுரு வெடுத்துக்காசெடைதானதூக்கிப் பரிவானசதுரக்கள்ளிப்பாலிற் போட்டுக், காரென்றசாமத்தில் சுத்தசலமாகுங்கல்வத்தின் சூதம்விட்டுச்சுத்திபண்ணிப், பாரென்ற அயச்சட்டிக்குள்ளேவிட்டுப் பதருமலொருசாமஞ் சுருக்குபோட, கோனென்றயிட்டிளிபோல்கட்டியாகுங்கூப்பிட்டாலேனென்னும்வாதக்தானே. அசுசு

வாதந்தான்வேண்டுமென்றால் சூதத்தாட்டு மகத்தான அஷ்டகர்மமெட்டுமாகும், காதந்தான்கோடியது நிமைக்குமுன்னேகலந்தோடிப்புக்கிவரு மணியிதைனை, வேதந்தான்திடத்துமேமுடிவுக்கொக்கு மேவியதோர்சிலம்பொலியில் நாதங்கேட்கும், நீதந்தான்குகத்துக்கடுத் தவாறுநிமிஷத்திற்காயசித்துகெவுனசித்துமாமே. அசுஎ

ஆமிந்தமணிநின்று வருகும்போது அந்திடைக்குத் தங்கமிட்டு ஆட்டுஆட்டு, சேமிந்தகெந்தகத்தை சொட்டுயிட்டு சிறப்பானபொற்றலயின்சாற்றாலாட்டி, போமிந்தசாக்க தனைகுப்பியில் வைத்துப் புகமூசீலைமண் வலுவாய்ச்செய்து, ஓமிந்தச்சாசி யென்றம்கருக்கேறியுற்பனமாம்வாலுகையின்மேலேவைவே. அசுஅ

வைக்கவேபனிரண்டுசாமந்நியை மறவாதேமுத்தியு மாட்டுமாட்டு, கைக்கவேதாளம்பூ நிறத்தைப்போலாஞ் சார்பாகச்சிலாகிட்டுக் கிண்டிப்பாரு; உய்க்கவேநவலோக மாயிரத்துக்கொன்று வுந்தயனே பதினாறு மாற்றுமாகு, மெய்க்கவேசெந்தூரங்குன்றியுண்ணு மேனியுமேயருணன் போலாகுந்தானே. அகக

வங்காளப்பச்சை.

தானென்றவங்காளப் பச்சைவைப்புச் சாதகமாய்ச் சொல்லுகிறேன்மாணுக்காளே, ஊமென்றசெம்பான அரப்பொடிதான் பத்துவுத்தமனே துரிசிபத்துவெடியுப்புரண்டு, வானென்றயெலுமிச்சம்பழச் சாற்விட்டு மருவவேமத்தித்துக் கல்வத்திட்டு, தேனென்றகுப்பையிலேமூன்றுதிங்கள்புதைத்துத் திறமாகவெடுத்துப்பார் பச்சையாமே.

செப்பு சுத்தி.

ஆமப்பாசெம்புதனைசுத்திபண்ண அறையுறேன் கருங்குன்றிக்கொள்ளிலையின்சாறு, வாமப்பாகல்லுநவிநொச்சியோடு வகைகாந்துமிடித்துகன்றாய்ப்பழச்சார்விட்டு, காமப்பாகுன்றிமணி டைரத்துப்போட்டுக்கலக்கியொன்றாய்மத்தித்துபதிற்குட்சாய்ப்பாய், சேமப்பாவேவேழுநாள முருக்கிசசாயக்கச் செம்பினுடஊறலெல்லாங் கழன்றுபோமே. அளக

போகவேயிச்செம்பில்கிண்ணிபண்ணு புகழானசெங்கொட்டைநீர்வெட்டிமுத்து, வேகவேவெளிக்காட்டாமணக்குவித்து விரைந்தவேர்வாழைலித்துச்சரியாய்க்கூட்டி, சாகவேதுரிசியொன்றுசாரமொன்றுசாதகமாய்க்கல்லுப்புவெடியுப்பொன்று, ஏகவேயுரலிலிட்டிடியிடித்திதெல்லாமிதமானகார்த்திகையின்கிழங்குச்சாறே அளஉ

சாற்றினால்மூன்றுநாளரைத்துமைபோல் சந்திச்சுபில்லேகட்டியுலரப்போட்டு, பேற்றினால்பூப்புடத்தில்தயிலம்வாங்கி பிங்காணும்பரணிதனிலடைத்துவைத்து, வாற்றினால்பதங்கமொன்றுசொல்வேன்பாலும்வகையானகல்லுப்பு வெடியுப்புசினம்,தேற்றினால் துரிசிபொடுசாரந்தானுஞ்சிறப்பாகவொவ்வொருகாசெடைதான்தூக்கே. (

தூக்குவது அரிதாரஞ்சிலையுஞ்செந்திதுடியான வெள்ளையொடுகெவுரிலிங்கம், ஆக்குமதுகடல்நுரையும்வீரந்தொட்டி அழகானகுதிரைப்பல்அன்னபேதி, தேக்குவது பூநீறுத்தியானமாகும் சிறப்பானவெண்காரங்காந்தஞ்சிங்கி, நீக்குவது அப்பிரேகம்ராசவர்த்தப்கோரணமிமியொடுபொன்னம்பர்தானே. அள

தானான அரப்பொடியும்நாகம்வங்கஞ் சார்ப்பானகாரீயம் வெங்கலத்தின்பொடியும், தேனான வகைக்குமொரு காசெடையே தூக்கிசிறப்பாக முப்பத்து வொன்றுமாச்சு, வானான சூதமது முப்பத்தொன்று வகையெல்லாங்கல்வத்திற் பொடித்துப்போட்டு, கோனானதயிலத்தைக்குத்தி ஆட்டிக்குழிப்பாக வேழுதாமரைத்துலர்த்தே. அளரு

சூதப்பதங்கம்.

உலர்த்தியேயிரும்பாலே யுள்ளங்கைபோ லுத்தமனேலேசாகச் சட்டிபண்ணி, மலர்த்தியே வரைவிட்டுச்செம்புகிண்ணி மருவவேவதைக்குள்ளேவழக்கம்பார்த்து அலர்த்தியேசட்டியிலே மருந்துவைத்து அதன்மேலேகிண்ணிவைத்துப்பொருந்தப்பார்த்து,சிலர்த்தியேசந்துக்குச்சீலைசெய்யுந் திறமையாய்த்தான்வரிசை செப்புவேனே. ()

செப்பவேசெம்பினுட அரப்பொடியுங்கடுக்காய்த் திறமானயிரும்பினுட அரப்பொடியுங்கூட்டி, அப்பவேகருமணலுஞ்சங்குநீறு மடவானகுருந்தக்கல்மீனிவெட்டி, நப்பவேவெண்கருவு மத்திப்பாகும் நலமாகவிதில்விட்டுயிடித்துநைய, உப்பவேமெழுகுபோல் பதமாய்ப்பண்ணி யுத்தமனேசந்துக்குளடைத்திடாயே. அளஎ

அரைத்திட்டசெம்புபோல் கவசம்பண்ணிஅசகாமல்பதனமாய்ச்சீலைசெய்து, உடைத்திட்டமுக்கவறில்சட்டிவைத்துஉற்பனமாயினுப்பைநெய்யால்விளக்குவைத்து, படைத்திட்டுஅங்குட்ட பருமமந்தப்பக்கத்தில்நின்ற திரிவிளக்கையேற்றி, கடைத்திட்டு மூன்றுநாளவியாமலெடுத்துக் கைகண்டபதங்கமது ஏறும்பாரே. அளஅ

ஏறியேதோர்பதங்கமெல்லாம்வழித்தெடுத்து இதமானவப்பிரேகம்வரீதம்பண்ணி,கூறியதோர்வெண்கருவால்ரைத்துவாங்கிக்குகைசெய்துமேல்மூடிரண்டுசெய்து, மாறியதோர்பதங்கத்தையுள்ளேவைத்து வகையாக மேல்மூடிச்சீலைசெய்து, தேறியதோர் கெசபுடத்திற்போட்டெடுத்துச் சிறப்பாகமருந்தெல்லாம் வாங்கிக்கொள்ளே. ()

வாங்கியேகுகையிலிட்டுக்காரம்வைத்து வளமாகவுருக்கியொருமணியாய்வாங்கி, தாங்கியே யெடுத்துப்பார் முத்துபோலத் தவளம்போல்சூதமதுமிருக்கும்பாரு, ஏங்கியே ஆச்சுதென்று மயங்கவேண்டாமியல்பாகக்கெந்தியிட்டுப்பதங்கஞ் செய்து, ஓங்கியே நாகமிட்டுக்கல்வத்திற்போட்டு உத்தமனேமயிற்கொன்றைச்சாற்றாலாட்டே. ()

ஆட்டியேகாசியென்ற மேருக்கேற்றி அப்பனே வாலுகையின்மேலேவைத்து, மூட்டியேபனிரண்டுசாமந்நீயை முசியாமலாறவிட்டு

யெடுத்துப்பாரு, நீட்டியேசெந்தூர மருணன்போலாம் கோனகவ லோகம்நூற்றுக்கொன்றீ, காட்டியே தசமாற்றுக்கண்டுபாரு கன மானபதங்கமது மகிமைதானே. ௮௮௧

தானான அரைவாசிவுப்பின்மேற்போட்டுத் தன்னுக்குள்ளூதத்து ன்பரப்பிவைத்து, கானவதின்மேலே செங்கல்தூள்போட்டுக் கை யாலே அமிழ்த்திட்டுமேல்தோண்டிகவிழ்த்து, வானான சந்துக்குமண் ணைச்செய்துமருவியதோர்வடுப்பேற்றியெறிப்பாயப்பா, தேனான சா டாக்கினிசாமம்நான்கு சிறப்பாகவெரித்திடவே பதங்கமாமே. ௮௮௨

மகிமையென்றபதங்கத்தைபலந்தானாக்கி மகத்தானகலுவத் திற்போட்டுப்பின்பு, மகிமையென்ற அரப்பொடி நாலுபலம்போட்டு மகத்தானகாரமொரு பலமும்போட்டு, மகிமையென்ற பெருங்காட் டாமணக்கின்னெண்ணெய் வார்த்தரைத்துச் சாமமொன்று குகையிலி ட்டு, மகிமையாய் மூன்றுதரமுருக்கிப்போட மாசற்ற அயர்தானும் நாகந்தானே. ௮௮௩

நாகமென்ற அயத்திடைக்குருதங்கட்டி நலமாக வுருகையிலேநா கமிட்டு, மோகமென்ற புகையெழும்புக்கட்டிப்போகு முத்தமனே கெந்தியிட்டுச்சூதமிட்டுப், பாதமென்ற பொற்றலையின் சாற்றாலாட் டிப் பக்குவமா யைங்தெருவிற்புடத்தைப்போடு, வேகமென்ற நவ லோகம் நூற்றுக்கொன்றீ வேதிச்சமாற்றென்னபனிரண்டாச்சே. ()

வெள்ளைப்பதங்கம்.

ஆச்சப்பாவெள்ளையென்ற பதங்கங்கேளு ஆதிவெள்ளைபாஷா ணக்குதிரைப்பல்லும், ஓச்சப்பா தாளகமும்பூரம்வீர முத்தமனே சாரமொடுதுரிசிசீனம், பாச்சப்பாகல்லுப்பு வெடியுப்புக்கெவுரி பரி வாதவெள்ளையென்ற அப்பிரேகத்தோடு, காச்சப்பாரசமொடு வெள் ளியப்பொடியும் கடல்நுரையும் சங்குமிரண்டத்தோடே. ௮௮௫

ஓடோடு அன்னமென்ற பேதிதானுமுத்தமனே சூடனோடு அரப் பொடியுஞ்சிங்கி, காடோடுவங்கிராந்தகஞ்சமென்றமிமிளா காந்தமொ டுசத்திவென்றசாரந்தானும், நாடோடயிருபத்துவிர்துமாச்சநலமான சூடனதுயிருபத்தைந்து, பாடோடுபெருங்காலம்பால் விட்டுவாட்டி பதறும லேழுநாளரைத்துலர்த்தே. ௮௮௬

உலர்த்தியேவிமலையாய்வைத்துக்கொண்டு உத்தமனே வெள்ளி யால்கிண்ணிபண்ணி, அலர்த்தியே அயச்சட்டியுள்ளங்கைபோல் அப் பினேவளையிட்டுப்பண்ணிவைத்து, மலர்த்தியேமருந்துதன்னை யுள்ளே

வைத்துவகையாகமேற்கிண்ணிப்பொருந்தப்பார்த்து, பிலர்த்தியேமு ன்கவசம்போலேசெய்து பெருங்கமுக்கலரின்மேலேயேற்றே. ௮௮௮

ஏங்கியேயகல்லைத்துத் திரியைப்போட்டு இதமான முள்ளியெ ண்ணெய்விளக்குயேற்றி, போற்றியே மூன்றுநாளவியாமலேற்று புக ழானபதங்கமதயேறும்பாரு, யாற்றியேபதங்கமெல்லா மெடுத்துவா ங்கி யாதிவெள்ளையப்பிரேகநவநீதம்பண்ணி, சாற்றியேகுகையொன் றுசெய்துபண்ணிச்சார்பான அண்டவெள்ளைக் கருவால்பண்ணே. ()

பண்ணியதோர்குகைக்குள்ளே மருந்தைவைத்துப் பரிவாகமே ல்மூடிச்சீலைசெய்து, கண்ணியதோர்கெஜபுடத்திற்போட்டெடுத்துக்க னமான குகைக்குள்ளேவைத்துருக்கி, நண்ணியதோர் சூதம்நின்று வருகும்போதுநலமானகிண்ணியைச்சமனாய்ப்போடு, திண்ணியதோர் சூதமிடைவெள்ளியம்போட்டுத் திறமாகக்காரமிட்டு வுருக்கிச்சாயே.

சாய்த்திடவே மருந்தெடுத்துநிறுத்துக்கொண்டு சார்பானநாலு க்குச்சூதமொன்று, போய்த்திட்டமருந்துக்குநாலத்தொன்று புகழா ன்வெள்ளியதுநிறுத்துப்போட்டு, காய்த்திட்டமுலைப்பாலைவிட்டுவாட் டிக்களமானவில்லைசெய்து அயச்செம்பில்வைத்து, ஏய்த்திட்டஐந்தெ ருவிற்புடத்தைப்போடுவனிதானசெம்புவங்கம் நூற்றுக்கொண்ணே.

தண்ணானவெள்ளியது மாற்றுகேளுஉற்பனமாயிருபத்துவிந்து மாற்று, கண்ணானசூதமது வெள்ளியாகுங்காரீயம் வெள்ளியம்நாகம் வெள்ளியாகும், விண்ணானசெம்பதுவும் வெள்ளியாகும் மகத்தான அயமதுவும்வெள்ளியாகும், விண்ணான அப்பலத்தை தெரிசித்தப்பா மேவியதோர் சிலப்யொவிநாதங்கேளே. ௮௯௧

ரசகற்பூரவைப்பு.

நாதமென்றபச்சைரசகற்பூரம்பண்ணநலமாகச்சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு, போதமென்றசூதமதுபலந்தானெட்டுப் புகழானகெந்த கமேபலந்தானென்று, நீதமென்றகெந்தகத்தையொட்டிவிட்டு வுருக்கி நிலைவாகச்சூதத்தையதில்விட்டுக்கிண்டு, நாதமென்றகரிபோலதூளா ய்ப்போகும் நலமாகவெடுத்துவையாகங்கேளே. ௮௯௨

கேளப்பாமண்ணாலே தோண்டிபண்ணிக் கெடியாகச்சந்துவாய் ப்பொருந்தக்கட்டு, காளப்பா மேல்தோண்டிக் குள்ளேபூச நலமான மத்தைதச்சார்மூன்றுதரம்பூசி, வேளப்பா வுலர்ந்தபின்பு அடித்தோ ண்டிக்குள்ளே விரவியதோர்கறியுப்பு அரைத்தோண்டிமட்டும், வா ரப்பாபொடிபண்ணித் தோண்டியிலே போட்டு மருவியதோர் செங் கல் மண்ணுமிதானே. ௮௯௩

ஆமப்பாபதங்கமது மேல்தோண்டிக்குள்ளே அப்பனையேறிய துமாப்போல்நிற்கும், தாமப்பாபதங்கமெல்லாமயிற்குச்சுகட்டித்தது ம்பாயலெடுத்தல்லோ குப்பிக்கிட்டு, வாமப்பாவாலுகையின் மேலே வைத்துமறவாமல்தீப் போடுபனிரண்டுசாமம், காமப்பாபதங்கயது விறுகியேறிக் கம்பிபோல் வெளுப்பாகவிருக்கும்பாரே. அகூச

இருக்கிறதோர்கற்பூரம் விராகனாலு இதமானகெந்தியது விராகனென்று, பருக்கிறதோர்கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணிப் பணவிடைதானலுபானத்தோடேகொள்ள, செருக்கிறதோர் கடிவிஷங்கள் புண்கள்சூலை செருமியவெண்குஷ்டங்கள் பவுத்திரங்கள்கிரந்தி,அருக்கிறதோர்வியாதியெல்லாமகன்றுபோகு மாதித்தன் கண்டதொருபனிபோலாமே. அகூரு

ரசசெந்தூரம்.

பனியென்ற பச்சைரசஞ்செந்தூரிக்கப் பாங்கானசூதமது பலந்தானெட்டு, கனியென்ற கெந்தகந்தான்ரண்டு பலமாகுங் களமானவோட்டிவிட்டுத்தணலில்வைத்து,தொனியென்றகெந்தகத்தை யுருக்கிக்கொண்டு,சூதத்தையதில்விட்டுஅயத்தால் கிண்டி நனியென்றசூதமதுகரிபோலாகும் நயத்தோடே வாங்கிமெள்ளக் குப்பியிற்போடே,

போட்டுமேயரை வாசிக்குப்பிக்கப்பா புகழான வாலுகையின் மேலேவைத்து, நாட்டுமேமூடாலேமேலேமூடி நயமாகவடுப்பெரித்துச்சாமம்ரண்டு, ஓட்டுமேமூடதனைவாங்கிப்போட்டு வுக்கிரமாயெரித்தாக்கால்கெந்தகந்தான்பத்தும், வாட்டுமே கெந்தகத்தின் காலத்தொன்றுமருவியதோர் தாளகத்தை நிறுத்துவையே. அகூள

வைக்கவேகொஞ்சமாய்க்குப்பியிலேபோட்டு மறவாமல் அயக்கத்திரால்கிண்டுகிண்டு, நைக்கவேதாளகத்தைப்போட்டுப்போட்டு நலமாககிண்டிவாச்சாதையாலே, உய்க்கவேசரக்கெல்லாம்பதங்கமாகும் உற்றவெறுங்குப்பியாயடியிற்காணுஞ், செயிக்கவேயடியிலே மருந்தில்லாட்டால் சிரானபதமென்று அடுப்பையாற்றே. அகூஅ

ஆற்றியேயிருநாழியானபின்பு அயக்குறட்டால்குப்பிதனை வெளியில்வாங்கி, போற்றியேயீர்தெளித்துஆறப்போட்டுப் புகழாகக்குப்பியெல்லாந் தள்ளிப்போட்டு,தேற்றியே சிவப்பாகக்கம்பிபோலாய்ச் சிறுகதிராய்ப் பலகைபோலிருக்கும்பாரு, சாற்றியேபணவிடைதான் றேனிலுண்ணத் தப்பாதுரோகயெல்லாஞ் சாடிப்போமே. அகூ

சாட்டியேகல்வத்திலிதனைப்போட்டுத்தயங்காமல்பொடிபண்ணித்காட்டுச்செம்பு, நீட்டியே கிழங்கின்சாற்றுவைத்துக்கொண்டு கி

வாகயரைத்திடுவாய் மூன்றுநாள்தான், வாட்டியே ரவியில்வைத்துப் பொடியாய்ப்பண்ணி வளமானகாசி யென்றகுப்பியிலேபோடு, ஓட்டியேவாலுகையின்மேலேவைத்து உற்பனமாயடுப்பெரித்து ஆறவிட்டுவாங்கே. அகூ0

வாங்கியே முன்போலக் கல்வத்திற்போட்டு வளமானகிழங்குச்சார்விட்டுஆட்டி, தேங்கியேயரைத்திட்டுமூன்றுநாள்தான் திறமாகப் பொடியாக்கிக்குப்பிக்கேற்றி, ஓங்கியேயரைக்கையிலே பலந்தான்கெந்தி உற்பனமாய்ப்பேர்ட்டரைத்துக்குப்பிக்கேற்றி, தாங்கியேமூன்றுநாள்தீயையாட்டு தப்பாமலிப்படிதானைந்துதரமேற்றே. அகூக

யைந்துமேவாலுகையின் தளத்தில்நிற்கும் அசங்காமலச்சிமிழிலெடுத்துவைத்து, உஞ்சமேநவலோகம்நூற்றுக்கொன்றீ யுற்பனமாய்ப்பத்தரையேமாற்றுகாணும், செஞ்சமே ரோயெல்லாந் தவிடுபொடியாகுங்கெடியானகாலனுமேயஞ்சிப்போவான், மிஞ்சியதோர்புளியுப்புவிட்டுத்தின்றால் மேவியதோர்சட்டைகக்கிப்பாலையாமே. அகூஉ

பாலையாஞ்சிவப்பான கெந்திதன்னைப்பகாக்கேள் பாரபரைக்குமுதல்காகந்தான்,ஓலையாலெழுதவென்றாலிதனிலூட்டு உத்தமனேகடல்தண்ணீர்க்கொப்பேயாகு, மாலையாங்கொன்றையைத் தான்றரித்தசிவன்மைந்தர்மபங்கிஞரிதினுடைய ஆட்டைப்பார்த்து,ஆலையாய்ச்சரக்கெல்லாங்கொல்லும்கொல்லும் அம்மம்மா ஆயியுடாதந்தானே.()

நாதமென்றமிதுக்குப்பேர்சுத்திகெந்தி நலமானகோழித்தலைச்சூடனென்றும், போதமென்றவிதினுடைய வைப்புதன்னைப் போக்கோடேவெளியாகச் சொன்னேன்மக்காள், நீதமென்ற நெல்லிக்காய்க்கெந்தகத்தை நினைவாகப்பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு, ஓதமென்றசெவ்வகத்திசெவ்வலரிமுருக்கு கெடியானசெவ்வல்லி செம்பரித்திதானே. அகூச

தானனமார்துளிருங்குமரிவேருர் தயங்குமணித்தக்காளிசாறுக்கியோடு, பானனபுளியாரைபத்துங்கூளு பாங்காக வெவ்வேருப்படிதான்சாறு, கோனுகவார்த்து வொன்றாய்க்கலக்கிக்கொண்டு கொடியதொருயிர்திரமாங்கோபப்பூச்சி, தேனுன பூராகம்ரண்டுங்கேளு தேசிக்காயளவரைத்துக் கூடப்போடே. அகூரு

போடவேவெடியுப்புச்சினம்ரண்டு பொலிவாகவகைக்குமொரு பலமும்போட்டு, வாடவேபசுவின்பால்படிதானைந்து மாசற்ற எலுமிச்சம்பழச்சாறுசேரை, தேடவேகலக்கியொன்றாய் வைத்துக்கொண்டு

திறமாகச்சட்டியிலேபடிதான்வார்த்து, நீடவேசிலைகட்டி அதின்மேற் செந்தி கினவாகப்பரப்பியல்லோ மேற்சட்டிமூடே. ௧௯௬

மூடியேசிலைசெய்து குழிதான்கெல்லி முயற்சியாய்ச்சட்டிதனை ப்புதைத்துப்போடு, நாடியேமேற்சட்டி தெரியவிட்டு நழுகாமல்புடம் போடுபத்தெருவிலப்பா, தேடியேஆறவிட்டுயெடுத்துப்பாரு சிறப்பாகவுருகியெல்லாஞ்சாறுதனில்நிற்கும், வாடியேமணியெல்லாம்பொருக்கிக்கொண்டு மறுபடியுஞ்சாறெடுக்கப் படிதான்வாறே. ௧௯௭

படிச்சாறுவார்த்துமே மறுசிலைகட்டிப் பாங்காகமணியெல்லாம் பொறுக்கிவைத்து, அடியாகபரப்பியேமேற்சட்டிமூடி அப்புரவாய்ச் சிலைசெய்துபுடத்தைப்போடு, அடிச்சாறுவற்றவற்ற மறுசாறுவார்த்து அதட்டியேயிருபத்தொன்றுபோடு, கடிதுதள்ளிவிட்டு மணியெல்லாம்பொருக்கிக் கழுவியேதண்ணீரில் ரவியிற்போடே. ௧௯௮

போட்டபின்புயெடுத்ததனை கல்வத்திட்டுப்பொடிபண்ணிக் கல்வத்தில்மயில்செய்வார்த்து, பூட்டபின்புவாலுகையின் மேலேவைத்துப்பொருந்தவேதீ மூட்டிக்கமலம்போல, நாட்டபின்பு காடாக்கினி நாலுசாமம்ரலமாகத் தீபாக்கினியாறுசாமம், கேட்டபின்பு ஈற்சாமமாறவிட்டுயெரிக்கச் சிவசிவாமாதளம்பூநிறம்போலாமே. ௧௯௯

நிறமானகெந்தகத்தின் வேகப்பட்டால் நினைக்குமுன்னேசூதமதுயேமமாகு, மறவானலோகத்தில் பரிசிக்கவேதை வாலுண்டாற்பதியாலுல்கொண்டேன், நிறமானதங்கமதுசெம்புமாகுஞ் சேர்ந்தவலோகத்தில்யிரத்துக்கோடும், குறமாதுமாமியுட நாதமப்பா கொண்டாக்கால் கடிகையிலேசித்தியாமே. ௨௦௦

சித்தியர்தேவருக்கு மைந்துபூதம்செகத்திலுள்ள சித்தருக்கு மைந்துபூதம், மூத்திபாமூர்வனமுனைமந்துபூதம் உயர்ந்தநிறை விருட்சமெல்லாமைந்துபூதம், புத்தியாம்பாம்பின்முமைந்துபூதம் போக்காவனைந்தி லெல்லாமாச்சு, பத்தியாம்வாதத்தில் பஞ்சபட்சி பாஷாணவைப்பதனைப்பாடினேனே. ௨௦௧

பாடினேன்வட மொழியைப்பிரித்துப்பார்த்து பரிவாக ஆத்தாளைக்கேட்டுக்கேட்டு, ஓடினேன் குளிகையிட்டு நாதாக்கள் பதத்தில் உகந்தமையாகியல்லோ வாதம்பார்த்தேன், வாடினேன் மனமிளைத்து வாதம்பார்த்து மயக்கமெல்லாங் குருசொல்ல மனதிலெண்ணி, நாடினேனுலகத்தோர் நம்மைப்போலே, நலிந்துபான் வெளியாகத் திறந்திட்டேனே. ௨௦௨

திறந்திடாதிருந்தாக்கால் சாக்குறைப்பைச் சகத்திலேவாதம் பொய்யாருமென்று, இறந்திடாதிருக்கவெளியாகச்சொன்னேன் ஏழைமதிபோகாதே பார்க்கவென்றால், மறந்திடாக் கருவையெல்லாமுன்னிப்பாரு மாயமாம் வாசியாலமனம்புண்ணாகும், பிறந்திடாதிருக்கவென்றால் காயசித்திப்பண்ணு பெரியோர்கள்பதம் போற்றிக் கருவைக்கேளே. ௨௦௩

கருவென்னதாளகமும்பலமுமைந்து காந்தளப்பூப்போலான பூவிறைத்து, உருவென்னலிங்கமதுபலமுமைந்து உயர்த்திபாய்ச்சிலைபதுவும்பலமுமைந்து, குருவென்னகெவுரியது பலமுமைந்து கூட்டியெல்லாங்கல்வத்திற்பொடியாய்ப்பண்ணி, திருவென்ன செங்கீரைச்சாறுவிட்டுச் சிறப்பாகவேழுநாளரைத்திடாயே. ௨௦௪

அரைத்திட்டுப் பொடிபண்ணிமெருக்கேற்றி ஆறவிட்டுப்பனிரண்டுசாமந் தீயைப்போடு, வரைத்திட்டப் பதங்கமதுயிறுகியேறிவகையானபஞ்சபட்சிபாஷாணமாகும் நரைத்திட்டுப்போகாது, மெழுகுப்பண்ணிக்கொண்டால்நவலோகமாயிரத்துக் கோடும்பாரு, புரைத்திட்டுவிசமுடைபாவிலுன்னு பொலிவானசட்டைக்கு வாலையாமே.

பவளப்புற்றுபாஷாணம்.

ஆமென்றபவளபுற்றுபாஷாணந்தா னரையிறேனியான்றுமறிந்தமட்டும், போமென்றகாளகந்தான்பலமும்பத்து புகழானவெள்ளையென்றபாஷாணந்தான், காமென்ற பலம்பத்துகல்வத்திட்டு கனமாகவரைத்துநன்றாய்ப் பொடியாய்ப்பண்ணி, தேமென்ற ரண்டுபலங்கெந்தியிட்டுச் சிறப்பாகக்காசியென்ற மெருக்கேற்றே. ௨௦௬

ஏற்றியேவாலுகையின்மேலேவைத்து இதமாகக் கமலம்போல் தீயைமூட்டு, போற்றியேநால்சாமக் கமலம்போலாட்டு புகழாக ஆறவிட்டுத்தண்ணீர்குத்து, சாற்றியேருப்பியைத்தா னுடைத்துப்பார்த்தால்சாங்கமாய்ப் பாஷாணம்புற்றுப்போலாகு, மாற்றியேயிதைக்கட்டி வேதைபோடிலம்மம்மாவெகுதூரமோடுங்காணே. ௨௦௭

கெவுரிபாஷாணம்.

காணப்பாகெவுரியுடவைப்புகேளு கடிதான வெள்ளையென்றபாஷாணந்தான், ஊணப்பா பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு வுத்தமனே கந்தகம் ரண்டரையலந்தான், பூணப்பா பொடிபண்ணி மெருக்கேற்றிப்புகழானவாலுகையின் தீயைமூட்டு, வீணப்பா கமலம்போல் நாலுசாமம் விடாட்டுவெரித்திட்டு உடைத்துவாங்கே. ௨௦௮

வாங்கியேயுடைத்தாக்காலடுக்குப்போல வகையான சிவப்புமஞ்சள்போலிருக்கும், ஓங்கியேயிதைக்கட்ட ஆராலாகுமுத்தமனேவெடியுப்புச்செய்நீராகும், தேங்கியேவெடியுப்புச்செயநீர்கேளு சிறப்பான பெருங்கம்பிளாலாங்காய்ச்சல், பாங்கியே பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு பக்குவமாஞ்சாரமது காசெடைதானைந்தே. ௬௦௯

வெடியுப்புச்செயநீர்,

ஐஞ்சோடு கல்லுப்புகாசெடைதானைந்து அழகான பூநீறு காசைமைந்து, ஞஞ்சோடுசீனமதுகாசுமைந்து நலமான வப்பிரேகங்காசைமைந்து, பிஞ்சோடுவெள்ளைபதுகாசுமைந்து பேரானதுரிசியது காசைமைந்து, பஞ்சோடுசீனமது காசுமைந்து பாங்கான சூடனதுக்காசைமைந்தே. ௬௧௦

காசுதானைந்தாகும் வெண்காரம்பூரங் காணிதுக்குள்சமனுகக் கடல்நுரையைப்போடு, மாசுதானிந்துப்பு அன்னபேதி மகத்தானசத்தியென்றசாரத்தோடு, தூசுதானிதுவெல்லாங்கல்வத்திட்டுத்துடியாகப்பொடிபண்ணிச்சொல்லக்கேளு, பூசுதான்பழம்புளிதான் பலமும்பத்து புகழானகொறுக்காயின் பலமும்பத்தே. ௬௧௧

பத்தானஏறலென்றசதையிேனாடு பாங்கானபருங்கொன்றைபழத்தைக்கேளு, வித்தானபலம்பத்து நிறுத்துப்போட்டு மேவியதோரெலுமிச்சம்பழச்சார்விட்டு, முத்தாகவிடித்துமைபோல்மெழுகாய்ப் பண்ணிமுயற்சியாம்பில்லைசெய்துவுலரப்போட்டு, அத்தானபூப்புடத்தில்தயிலம்வாங்கி அழகானமுனமருந்தில் விட்டுஆட்டே. ௬௧௨

ஆட்டியே ஏழுநாள் ரவியில்போடு அழகானவடிகனத்த கலசம்வாங்கி, பூட்டியேகற்சுன்னங்குழைத்துக்கொண்டு புகழானவிரல்பருமங்கனமாய்ப்பூசி, தேடியேகலயத்திலுள்ளும்பூசிச் சிறப்பானசில்லுக்குநடுவேபூசி, வாட்டியேகலயத்துள் மருந்தைவைத்து வகையாகச்சில்விட்டுச்சீலைசெய்யே. ௬௧௩

செய்தபின்புநூறெருவிற் புடத்தைப்போடு திறமாகஆறவிட்டுயெடுத்துப்பாரு, கைதபின்பு பொடிபண்ணிப்பிங்காணில் வைத்துக்கனமானபனியில்வைக்கச்செயநீராகு, மைதபின்புஇந்நீரில்வீரம்பூரமுவகன்றுப்பொடிபண்ணிச்செயநீரிற்போடு, எய்தபின்பு சரக்கானவுறுபத்தாறு மிதமானசெயநீரில் தோய்த்துவாட்டே. ௬௧௪

வாட்டியபின்சுருக்கிடவேமெழுகாய்ப்போகும்வகையான கட்டினமாம்நீற்றின்முமாகும், பூட்டியபின்செந்தூரங்களங்கமாகும் போக்கனசத்துவகைகுளிகையாகும், நீட்டியபின்னவலோகம்வேதையாகு

மிலைநீற்குங்காவிக்கும்புடந்தனிசே, ஓட்டியபின்செயநீரில் சுருக்காம்வேதை உற்பனமாக்காய்சித்துக்கெவனமாமே. ௬௧௫

சாரநீர்.

சீனமாமப்பிரேசங்காசுமைந்துசிறப்பானசூடனதுகாசுமைந்து, பானமாம்பூரமதுகாசுஐந்து பகருகின்றவவண்காரங்காசுஐந்து, ஊனமாம்வீரமதுகாசுமைந்து உற்பனமாஞ்சத்திபென்றசாரமைந்து, கானமா மன்னமென்றபேதி யைந்து கனமான கல்வத்திற்பொடியாய்ப் பண்ணே. ௬௧௬

பண்ணியேவெடியுப்புநீரைவார்த்து பாங்காகவரைத்திடுவாயேமூநாள்தான், ஒண்ணியேகலசந்திற்சுண்ணம்பூசிவுத்தமனேயதற்குள்வைத்துப்புடத்தைப்போடு, நண்ணியேயாறவிட்டுப்பனியில்வைக்கநலமானவாரிதிபோற்நலமுமாகும், கண்ணியேயிந்நீரில்வீரம்பூரம் காசிடைதான்பொடித்திட்டுவைத்துக்கொள்ளாதே. ௬௧௭

கொள்ளென்றசெயநீரால்பாஷாணங்கள் குறிப்பாகச் சுருக்கிடவேகட்டிப்போகும், அள்ளென்றகல்லுப்புமணிபோலாடு மாச்சரியநாகத்தை யமுக்கிக்கொல்லும், துள்ளென்ற சூதகத்தைமாலையாக்குந் துடியானபூரத்தைச்சுன்னம்பண்ணும், புள்ளென்றவிங்கத்தை மெழுகுபண்ணும்போகத்திலேவெகுகோடியாடலாமே. ௬௧௮

துருசுஜெயநீர்.

ஆடலாம்துரிசுயென்றசெயநீராலே அப்பனேதுரிசியதுபலந்தான்பத்து, சூடலாங்கெந்தகந்தான்பலந்தான்மூன்று சுடர்கொடியாஞ்சூடனதுபலமுமூன்று, வாடலாம் வீரமது பலந்தானொன்று உற்பனமாம்வெள்ளைபதுபலமுமூன்று, நீடலாம்பூநீறுபலமுமொன்றுநிச்சயமாங்காரமதுபலமுமொன்றே. ௬௧௯

ஒன்றானசாத்தியது காசுமைந்து உற்பனமாய்த்தாளகமுங்காசுவைந்து, மன்றானசிலையதுவுங்காசுவைந்து மாசற்றசீனமதுகாசுவைந்து, குன்றான அண்டநீர்காசுவைந்துகோழியுடவெண்மலமுங்காசுவைந்து, வென்றானகுதமதுகாசுவைந்துமெய்யானபூரமதுகாசுவைந்தே.

காசெடைதானைந்தாகும் வெள்ளுராம்பூம்கனத்த தொருகுருவண்டுவைம்பத்தொன்று, தாசெடைதான்கல்வத்திற்பொடியாய்ப்பண்ணிதுவளவரைவேழுநாள்சாரநீரால், மாசெடைதான்தெல்லுப்போல்வில்லைபண்ணி வளமானகல்வத்திற்சுன்னம்பூசி, ஆசெடைதான்மரு

க்கைபிட்டுச் சீலைசெய்து வைம்பதெருயணைத்துமெள்ள புடம்பல வாமே. ௯௨௧

பலமதுதான் கெந்தகத்தை நிறுத்துப்போடு பாஷாணவெள்ளை பதுகாசுஐந்து, நிலமதுதானீலமதுகாசுஐந்து ரீச்சானவீரமது காசு ஐந்து, குலமதுதான்கல்லுப்புகாசுமைந்து கொடிதானசாரமதுகாசு ஐந்து, கலமதுதான் சீனமதுகாசு ஐந்து நற்கெவுரி மனோசிலையுங்காசு அஞ்சே. ௯௨௨

அஞ்சோடுவெங்காரமன்னபேதி அழகானதுந்தமொடுகாசுமை ந்து, கஞ்சோடு பிதுவெல்லங்கல்வத்திட்டு கடிதான வெண்கருவுமெ ருக்கம்பாலு, கஞ்சோடுவார்த்தரைத்துக் குழப்பிக்கொண்டு நலமான தாம்பரத்தின்தகட்டிலப்பி, மிஞ்சோடுகொடி வேலிவேரின்பட்டை மெலிவான அண்டோடுஞ் சமனாய்ச்சேரே. ௯௨௩

சேர்த்தல்லோ பொடியாக்கி பெருக்கன்பாலுஞ் சினந்த அடை வெண்கருவு மத்தித்துக்கொண்டு, வார்த்தல்லோ அரைத்திடுவாய்கா லுசாமம் வளமான குகைபண்ணித் தாம்பரத் தைவைத்து, வர்த்தல் லோமேல்மூடிச்சிலைசெய்து இயல்பாகக் குழிவெட்டி முழங்கால்மட் டும், பேர்த்தல்லோபுளிப் பாணிபெருவடுக்கி புகழாகக்கெசபுடமா ய்ப்போட்டுவாங்கே. ௯௨௪

வாங்கியேமேற்கவசந்தள்ளிப்போட்டு வாசியர்முன் குழம்பிலப்பி சுறிக்கொண்டு, தேங்கியேமுன்குகையில் வைத்துப்பூசிச்சிறப்பாகமு ன்போலபுடைத்தைப்போடு, தாங்கியேயிப்படிதான்மூன்றுதரம்போ டுதவளம்போல்குருவாகுஞ்செம்புதானும், ஓங்கியேயிக்குருவுக்கென் னவொப்புஉத்தமித்தாயொப் பென்றுவுரைசெய்தேனே ௯௨௫

உரைசெய்த குருவுக்கு எடைக்கெடைதான்சார முத்தமனே பொடிசெய்துகல்வத்திட்டு, கிறைசெய்தமுன்னீரா லரைத்துக்கட்டி சேர்ப்பாகப்புடம்போட்டுப்பனியில்வைக்கக்,கரைசெய்த செயநீரோம் பூரம்வீரம் கனமாகப்பொடிசெய்துநீரிற்போட்டு, பரைசெய்த செய நீரைவார்த்துக்கொண்டுபாங்கானகுதத்தையரைத்துருட்டே. ௯௨௬

உருட்டியதைத்தான் வடமாய்க் கோர்த்துகொண்டுஉத்தமனே லைவத்தெழுத்து மெட்டெழுத்துமோது, மருட்டியதையவர் கையில் காண்பிக்க வேண்டாம்மானான அனுமவித்தையுற்றுப்பாறு சிருட்டி யிதைஒளித்துவிட்டு மூலம்பாரு சிவயோகம் பிரமநிஷ்டைதெளிந்து கண்டு, இருட்டியமாய்மூல மென்றமவுனம்பாரு சேர்க்கமுடன்சின்மு யத்தையறிந்துபோற்றே. ௯௨௭

பொற்றொட்டிவைப்பு.

போற்றவே பொற்றொட்டி வைப்புகேளுபுகழாகத்தாலமதுமே ருபண்ணி, மாற்றவேமண் சீலையிலக்கச்செய்து மகத்தானசூதமதுப ந்தானெட்டு, ஏற்றவேரெண்டு பலஞ்சுத்திகெந்தி யியல்பான ஓட்டி லேகெந்தகத்தையுருக்கி, தோற்றவே சூதத்தையதில் வைத்துக்கிண் டுதுடிக்கின்றசூதமது சரிபோலாமே. ௯௨௮

சரியானசூதத்தில் வெடியுப்புபலந்தான் கனமானநாளகமும் பலந்தான்போட்டு, உரியானபொடி பண்ணிமேருவிலேபோட்டுஉத் தமனேகுப்பிவாய்ச்சில்லிட்டுமூடி, மரியானவாலுகையின்மேலேவை த்துவாமபாகத்தீமூட்டு பணிரண்டுசாமம், தெரியானகெந்தகத்திலெ ரிச்சல்கண்டால் சில்லதனைத்தள்ளி விட்டுசீலாகைவுட்டுக்கிண்டே.

சத்தபாஷாணம்.

கிண்டையிலேஅடியில் மருந்தில்லாவிட்டால் கெடியானபதமெ ன்றுநீயையாற்றி, சண்டையிலேஆறவிட்டு ஒருசாமந்தான்சாதகமா யிரும்பானகுறட்டினாலே, மண்டையிலேகுப்பியைதன்வெளியே வா ங்கி மகத்தானகண்ணீரைத் தெளித்துஆற்றி, பண்டையிலே யிரும் பானகத்திகொண்டு பக்குவமாய்மேலோடு பிரம்பர்ய்வாங்கே, ௯௩௦

அஞ்சனபாஷாணம்.

வாங்கியதோர் தொட்டின்பேற்பொற்றொட்டியாச்சு மருவியே மோலோடிப்பதங்கித்து நின்றால், ஓங்கியதோரத்தமென்றபாஷாண காமம்உற்றஅடி நின்றதுவுமஞ்சனமுமாச்சு, எங்கியதோர்நடுவில்கின் றால்கற்பரியுமாச்சு ஏகமுனிமுன்கிற்கில் சரக்கண்டமாச்சு, தாங்கிய தோரித்தனையு மாயிசொல்லச் சாதகமாய்ச் சித்தரெல்லாஞ் சமைத் திட்டாரே. ௯௩௧

சமைத்திட்ட சரக்குகளில் வேதைகோடி சாதகமாயொவ்வொ ன்றாய்ப்பார்த்துகொண்டு, அமைத்திட்டநூல்களிலே மறைப்பில்லா மலறியாதபசுகட்குந் தெரியவென்று, குவைத்திட்டமுத்துபோலொ ருசயிற்றில் கோர்த்தேன் கொடிகொம்புசயிற்கொடி மாமொன்றே போல், இமைத்திட்ட பிள்ளைகளுக் குகந்துசொன்னேனேழாயிரம் பார்த்தவர்களென்போலாமே. ௯௩௨

நாகப்பதங்கம்.

ஆமின்னம்நாகத்தைச்சொல்லக்கேளு ஆச்சரியம்நாகமது பலந் தான்பத்து, ஓமின்னம்நாகத் தைத்தகடுவாங்கி வுயர்ந்தமயிர்கொண்

றையிலேயரைத்துகொண்டு, காமின்னந் தகடுமேல் பொதிந்துமூடிச் சார்பாகப்புடம்போட்டுவெடுத்துக்கொண்டு,காமின்னமிப்படியேபத் துவிசைபோட்டுக் கார்த்திகையின் கிழங்காலேயரைத்துவிசைபோடே ௯௱௪

போட்டப்பாவெருகிலைகிழங்கில்பத்துபுளியாரைக்கிழங்கதனி ல்பத்துவிசைபோடு, நாட்டப்பாபின்வெடுத்தான்னெய்ருக்கிபுருக்கி கலமாகக்கின்னியைப்போல் வார்த்துக்கொண்டு, வைட்டப்பாகேர்வா ளத்தயிலம்வாங்கி யுந்நமனே சாரமதுகாசஜ்ர்த்து, நீட்டப்பா துரிசிபது காசஜந்துரிலேயானகல்லுப்புக்காசு அஞ்சே. ௯௱௫

அஞ்சானபூரீறுகாசஜர்த்து ஆகிவென்ற கெவுரியதுகாசஜர்த்து, பிஞ்சானகெந்தகமுங்காசஜந்துபோசுசிலையதுவுங்காசுவைந்து,மஞ் சானவீரமதுகாசுவைந்துமாசற்றலிங்கமுந்தான்காசுவைந்து,அஞ்சா னதாளகமுங்காசுவைந்து அடியானவெடியுப்புக்காசுமைந்தே ௯௱௬

காசுதானைந்தாகுஞ்சிளமப்பா கலந்திந்த இடையெல்லாமறுப தாச்சு, மாசுதான்சூதமதுமறுதாகும் வாகானகல்வத்திலிட்டுத் கொண்டு, ஆசிதானோர்வாளத்தயிலத்தாலே மைந்துநாளரைத்துதான் றாய் வில்லைகட்டி தூநதானிழலுலர்த்தி அடைத்தகடுக்குள்ளமூந்தி தப்பு ரவாய்க் கின்னியைத்தான்பதித்திடாயே. ௯௱௭

பதித்திடவேயரைத்துநன்றாய்ச் சீலைசெய்து பாங்கானமுன்னி னைத்தமெழுகிறைலே,பதித்திட்டிலுப்பைநெய்யால்விளக்குவைத்து கோரகவிளக்கெரிப்பாய் மூன்றுநாள்தான்,கொதித்திட்ட ரசமெல் லாம்பதங்கமேறுங்கொள்ளியந்தபதங்கத்தைக் கத்திகொண்டுவாங்கி, விதித்திட்டநவலோகம் நூற்றுக்கொன்றீ விரைந்ததுவும்பளிரண்டு மாற்றுமாமே. ௯௱௮

ரத்தசிங்கி

மாற்றானரத்தசிங்கிவைப்புகேளு மருவியதில்காயசித்திலோகசி த்தியாகும், கூற்றானபொன்போலேசருக்குமெத்தகொடியவிஷருத்தை, கிமைக்குமுன்னேகொல்லும் காற்றானகாரீயம்பொடிபலந்தான்பத்து, கனகத்தின்பொடிதானும்ரண்டரையேபலந்தா னீற்றானாகத்தின்பொடிபலந்தானைந்து கொல்லிக்காய்க் கெந்தகந்தான் பலம்பத்துபோடே. ௯௱௯

பத்துடனேவெடியுப்புப்பலமுமைந்து பாங்கானதாளகமும்பலமும்நாலு, கொத்துடனே குகிரைப்பல்பாஷாணமூன்றுகொடிதானசாரம்விட்டு ஆட்டி,சித்துடனேலோகமெல்லாங்கரையுமட்டும்ஆட்

டிசிறப்பாகாளியிட்டும் பொடியாய்ப்பண்ணி, முத்துடனேகாசிவெ ன்றமெருக்கேற்றி மூதண்டவாலுகையின் வைத்திடாயே. ௯௱௯

வைத்திட்டுத்திபெரிப்பா யெட்டுநாள்தான் மாறும்விரவுபகலா றுமற்று, னைத்திட்டுஅடியதனில் தாகேநிற்கு கலமாகஆரவிட்டுடைத்துவாங்கி, கைத்திட்டுக்கட்டியாயருணன்போலக் கட்டியாயிருக்கு மப்பா ரத்தசிங்கி, வைத்திட்டுமிதினுடைய ஆட்டினுலேபத்துயுகமாடியல்லோ கரைாககேணமே. ௯௱௰

ஏமசிங்கி.

கரைகாரைத்தசிங்கிபலந்தான் பத்துகலிதற்குள் சூதமது பலமும்பத்து, உரைகாணுக் கெந்தகமும் பலமும்பத்து உகந்துவின் றவெடியுப்புப் பலமுமைந்து பரைகாணுகாளகமும் பலமுமொன்று பரிவானசிலையதுவும் பலமுமொன்று, புரைகாணு அவுரிச்சாற் விட் டுவாட்டிப் போரானநாள்மூன்று அரைத்திடாயே. ௯௱௰௧

மூனுநாளரைத்திட்டுப் பொடியாய்ப்பண்ணி முயற்சியாய்க் காசிவென்ற மெருக்கேற்றி, பூனுநாள்வாலுகையின்மேலேயற்றிப் பொருந்தவேதீமூட்டு மூன்றுநாள்தான், தோனுநாளாறவிட்டுவுடைத்துவாங்கித் அடியானயேமமென்ற சிங்கியாச்சே, வீனுநாள்போ காமல் வீசமிடையுண்ணு மேனியுமோதங்கநிறமாகும்பாரே. ௯௱௰௨

தங்கநிறமாகுக்கால்மேனிதானும் சாவேதுகேசலேது சற்பாந் தகாலம், மங்கமாய்ப்பெண்மாய்கை சனையகற்றிப்பாமூன்ன புளியுப் பைத்தள்ளிவிட்டு, சங்குநிறமாகவேபாலிலுண்ணு சாவென்றதது பொய்யா மூசாந்தவரைநிற்கும், தொங்கநிறமாகவுந்தான் லோகந் தில்கொடுத்திடவே பதினறுமாற்றுமாமே. ௯௱௰௩

புடம்போட்டுவெடுத்துடனே குருவுமாகும் புசமூாகநாலிலொன் றுகாரங்கூட்டி. திடம்போட்டுக்கல்வத்திலிட்டுயாட்டிச் சிரகால் சாமமாட்டிவாட்டு, நடம்போட்டு அவ்வேட்டிலிட்டுமூடிச்சார்பாக புடம்போட்டுப் பனியில்வைக்க, நடம்போட்டுபோறுபோல் செயநீரா கும் நலமாகவிந்நீரில் வீரம்போடே. ௯௱௰௪

வீரமிட்டால்சிவப்பாகுஞ்செயநீரப்பா வீறுபட்டசூதமது மத வாலைக்கெரக்கும், வாரமிட்டபுளிகையிலாடுபோல அயர்ந்துபோஞ் செயநீரை கண்டவுடனப்பா, காரமிட்டசூதத்தைக் கல்வத்திட்டுக் கடியதொருசெயநீரால் மூன்றுநாளாட்ட, ஆரமிட்டவெண்ணெ யைப்போலாகும்பாரு அடியானமத்தங்காய்க்குள் வைத்துவாட்டே.

வாட்டியேயேழுபுடம் போட்டெடுத்து வரிசையாய்க்காண்டி
தனிவெண்ணெய் குத்தியுருக்கிப்,பூட்டியேயெடுத்துப்பார்நத்தது
மீன்போல் புகழாகப்பளிச்சென்று மணியுமாகும்,வாட்டியேஉபசர
ங்கள்நூற்றிரண்டுபத்து உத்தமனேபாஷாணமதுபத்துகாது, நீட்டி
யேலவணவகையிருபத்தைந்து திரமாகவாட்டினம்நவலோகத்துடே

வாட்டுமேசத்தெடுத்து விடுவித்தாக்கா னுத்தமனேசாரனைதா
னென்றேயாச்ச, பூட்டுமேயிப்படியே இருபத்தொன்று போக்கான
சத்தெடுத்துக் கொடுத்துசக்கில், யாட்டுமேசருபமென்ற குளிகை
யாச்ச அண்டமுதல்பதங்களெல்லா மிமைக்குள்புக்கி, சூட்டுமேமீ
ண்டுவருங் குளிகைவேதஞ் சருபசித்தங் கவனசித்தஞ் சருக்கம்
பாரே. கூசள

தாம்பரச் சுன்னம்.

சுருக்காகத் தாம்பரத்தின்சுன்னங்கேளு சுருகாமல்புளியிலே
போல்தகடுவாங்கி, முறுக்காகப்பலமெட்டு நிறுத்துக்கொண்டு முனை
யானபழச்சாற்றிலூறவைத்து, சுறுக்காகக்கழுவியதை யெடுத்துக்
கொண்டு நாறுகின்றசெம்பினுடலூரல்போக்கி, அறுக்காகவெள்ளீய
மஞ்சட்டியிலேயுருக்கி இதமாகநிமிளைதனைப்பொடியாய்ப்பண்ணே,

பண்ணியதோர் பொடிதானும் வங்கத்திலுருக்கு பாவியதோர்
சமமாகநிறுத்துக்கொண்டு, ஒண்ணியதோர்வெடியுப்புநிமிக்குப்பா
திஉத்தமனேபொடியாக்கிவேறேவைத்து, நண்ணியதோர் வாங்கம்நி
ன்றுருகும்போது நலமாகவெவ்வொன்றாய்மாறிமாறி, கண்ணியதோர்
வங்கத்தில்போட்டுக்கிண்டு கசகாமல்சுண்ணமதுவாகும்பாரே. கூசக

சுன்னமின்னமாவதற்கு வகையைக்கேளு துடியான வெண்கருவு
மெருக்கம்பாலும் வன்னமின்னரண்டு மொன்றாய்க்கலக்கிக்கொண்டு
வங்கத்தில்விட்டரைத்துவில்லைகட்டி, தின்னமின்னவகலேவிட்டுப்புட
த்தைப்போடுதிர்க்கமாயாறினபின்னெடுத்துவாங்கி, என்னமின்னர
லுபலம்நிறுத்துக்கொண்டு இயலான சூதமதுபலந்தானென்றே. ()

மிறுதார்சிங்கு

மாற்றனமிருதாருசிங்குவைக்க மாணாக்கள் சொல்லுகிறேன்ம
கிழ்வாகேளுங், காற்றனகாரீயம்பலந்தான்பத்து கலரிதற்குள்
காவிலென்றுசேர்க்கெந்தியப்பா, மூற்றனகெந்திக்குப்பாதிவெடியுப்பு
முயற்சியாய்ப்பொடி பண்ணிவைத்துக்கொண்டு,தேற்றனயீயத்தைச்
சட்டியிலேயுருக்கிச் சுதப்பாகப்பொடியிட்டுவறுத்திடாயே. கூ௫

வறுத்திடவேபொடிபோலேயீயஞ்சாகு மாசற்றபொடியெல்லா
ங்கலசத்திட்டு, நிறுத்திடவேகலசத்தி லரைவாசியிட்டு சேராதமேல்

மூடிச்சீலைசெய்து, கறுத்திடவேயடுப்பேற்றிப் பனிரண்டுசாமங்கமல
ம்போலெரியிட்டு வுடைத்துவாங்கி, மறுத்திடவே பார்த்தாக்கால்கம
பிபோலாமாசற்றமிருதாருசிங்கியாமே. கூ௨

ஆமப்பாபாஷாணமுப்பத்திரண்டி மப்பனேவைப்பதனைச்சொ
ல்லிப்போட்டேன், ஓமப்பாசித்தர்சொன்ன நூலைப்போல ஒளித்து
வைத்துச் சூத்திரத்தைச்சொல்லவில்லை,காமப்பா கருவெல்லா மாரா
ய்ந்துபார்த்து நலமாகவொவ்வொன்றாய்ப்பார்த்துகண்டு, சேமப்பா
ஏழாயிரஞ்சிக்கில்லாமல் சிறப்பாகவெளியாகத்திறந்திட்டேனே, ()

திறந்திட்டேன்சிவயோகிசித்தர்ஞானிசீராகப் பிழைக்கவென்று
திருவுளத்துக்கொப்பாய், திறந்திட்டேன்சித்தருடன்லாதுபோட்டுச்
சிவயோகிபிரமநிஷ்டைமுனிகளுக்காய்,திறந்திட்டேனுந் தானேக்கே
ட்டுக்கேட்டுத்தேகசித்தியாகவென்றுலோகத்தோர்கள்,திறந்திட்டே
ன்தேவியுடபூலசைக்காகச்சிவசொத்தை வறுமைபோனுண்டிடாயே

வறுமைபோனுண்டுத்திவாதம்பாரு மகாசெறிமாயத்தேயமுர்
திடாதே, வறுமைபோல்திரிந்துகொண்டுகாயசித்திபண்ணு மகத்தா
னரிஷிகளுக்தொண்டுபண்ணு, வறுமைபோல்திரிந்துகொள்ளுநாட்டி
லுள்ளபோக்கு மன்னுயிருந்தன்னுயிராய் மனதிலுன்னு,வறுமையா
ம்மலையிலுள்ளவதி சயத்தைப்பாரு மகாமூலிபாஷாண வகையைத்
தேடே. கூருரு

பாஷாணப்பேர்வகை.

வகைகேளுபாஷாணப்பிறப்பு தன்னைமைந்தனேமுப்பத்திரண்
டுதாது, தொகைகேளுமலைதோறுமுண்டுமுண்டு கணக்களாய்த்திரிய
தேவுட்பகுந்துபாரு, நகைகேளுபாஷாண பேருதன்னை நகையானக
ர்க்கடகங்கோளகமுஞ்சூத, மிகைகேளு அரிதாரம்கெந்தகனும்மிக்
கான அக்கிராந்தவீரந்தானே. கூருஎ

தானென்றவமுர்தமொடுசேர்பந்தந்தொட்டிசங்கசிப்பாஷாணம்
குதிரைப்பல்செவரி, பானென்றபல்லரண்டுமுகந்துதப்பா பரிவானச
ரக்காண்டம் லிங்கபாஷாணம், தேனென்றகாலபாஷாணம்அவுல்பா
ஷாணம்சிலையோடுசேர்வாங்கம்கற்பரிபாஷாணம், ஊனென்றகல்நாள
பாஷாணத்தோடு உத் மேனகச்சாலப்பாஷாணமாமே. கூருஎ

ஆமென்றஅஞ்சானப்பாஷாணத்தோடு மப்பனேபாஷாணலேச
மாகும், தாதமன்றகார்முகியுஞ்சிலாமாதம் பாஷாணம் கடிதான

வெள்ளையொடு அப்ரகபாஷாணம், போமென்றகாந்த பாஷாணத் தோடேபுகழர்னமுப்பத்தாண்டுதாது, வாமென்றமலை தோறுமுண்டு வுண்டு மகத்தானபெரியோரைவணங்கிக்கேளே. ௱௬௮

கேட்கையிலே ஆருடையவர்க்கமென்னில் கெடியானமூலவர்க்க காலாங்கிநாயர், நாட்டையிலேகாலாங்கிமைந்தன்போகர் சார்பாண சிஷனென்றுசொல்லிக்காட்டு, விட்கையிலேசந்தோஷித்தமைத்தேயு ன்னைவேண்டியதோர்பாஷாண மூலிகையுமீய்வார், வாட்கையிலேவீடு சற்றும்வேட்டைநாய்போல் மாயத்தேயுண்மையுள்ளவாதர்தரனே.

வாதந்தானெனிதென்று வெண்ணவேண்டா மகத்தானசிவத்தி னுடதெரிசனை யேயொக்கும், நாகமென்ற சிலம்பொலியில் மேவப்ப ண்ணும்நாதாக்களருகிருந்துவார்த்தைசொல்லலாகும், தேமொழிமூ ன்றுலகஞ் சஞ்சரிக்கலாகுங் கெட்டியாங்காயமது வுகாந்தவரைநிற் கும், நீதமென்றசிங்கியைத் தான்செம்புபண்ணு நிலவர மாய்ப்பதி னாறுமாற்றுமாமே. ௱௭௦

மிருதாரு சிங்கிச்செம்பு.

சிங்கியென்றசெம்புக்குத்தண்ணீர்மிட்டான்திறமானபழச்சாறு படிதான்வாங்கி, அங்கியென்ற சிங்கியைத்தான்பொடிபோற்பண்ணி அயச்சட்டிதனில்வைத்துருக்குப்போடு,மங்கியென்றபொடிபோல வறுத்துப்போடு மாசற்றதண்ணீர்மிட்டான் கிழங்குவாங்கி, தெங்கி யென்றபொற்பெடியாய்ச்சிவைத்துக் கெடியர்கிழலுலர்த்தித்தயி லம்வாங்கே. ௱௭௧

வாங்கியந்தத்தயிலத்தாலாட்டுஆட்டு மறவாமல்மூன்றுநாளாகு மட்டும், ஏங்கியந்தவெங்காரங்கூடயிட்டு பியல்பானமூசையிட்டுலேபி ஊதுதாங்கியந்தமணி மணியாய்ச்செம்புமாகுர் தாகியந்தக்கறடெல் லாந்தயிலத்தாட்டித்,தேங்கியந்தமுன்போலமூன்றுதாமூதுசிவசிவா சிங்கியென்றசெம்புமாச்சே. ௱௭௨

சிங்கியென்றசெம்பாலேசன்னக்கோடி திறமானசெந்தூரங்கள ங்குகோடி, தங்கியென்றசெம்பெடுத்துத் தங்கங்கூட்டிச்சார்பானத டாக்கிச்சூதங்கெந்தி கங்கியென்றசாரரைத்துத்தகட்டிற்பூசிகலமா கமூன்றுபுடம்போட்டெடுத்துத், தெங்கியென்றநவலோகம் நாற் க்கொன்றீ திறமானமாற்றதுவிம்வார்த்ததல்லோ. ௱௭௩

வார்த்தல்லோ தினந்தினமுமுறவைத்துமண்டலந்தான்கடந்தல ன்புஎடுத்துவாங்கிப், போர்த்தல்லோஅயமெல்லாந் தாராய்போமுமே

போக்கானமருந்தோடே சுரண்டிவாங்கி, ஏர்த்தல்லோ சுண்ணாம்பு வுப்புநேரே யிடித்தல்லோ மருந்துக்குக்கவசங்கட்டி, ஆர்த்தல்லோ புடம்போட்டு எடுத்துக்கொண்டு அதட்டியேகுகையிலிட்டு வுருக்கி டாயே. ௱௭௫

ஆமென்று அயச்செம்பு சொல்லக்கேளு அயந்தாலேகிளைமூடி மேல்மூடிபண்ணி, போமென்ற துரிசியது பலந்தான்ரண்டு போக் கானகெந்தியதுபலமுமொன்று, காமென்ற சூதமது பலமுமுக்கால் காரமாய் வீரமதுகாகமைந்து, சாமென்றபொடிபண்ணி அயத்திற் போட்டு சம்பீரப்பழச்சாறுதினமும்வாரே. ௱௭௬

உருக்கிடவே செம்பாகுஞ்சிவப்புமெத்த ஓகோகோ செம்பெடு த்துமதியில்பத்து, உருக்கிட்டு இச்செம்புகொடுத்தாயானல் நலமாக மாற்றைந்துகாணுங்காணும், அருக்கிடவே தங்கமிட்டுக்கெந்தியிட்டு யாதியென்றசூதமிட்டுச் செந்தூரித்தால், பருக்கிடவே பத்துக்குகு றையாதப்பா பாரிந்தசெந்தூரங்குன்றியுண்ணே. ௱௭௭

பூநாகச்சத்து.

உண்ணென்ற பூநாகச்சத்துகேளு உத்தமனே செம்மண்ணில் பூநாகந்தான், நண்ணென்ற ரிஷபத்தின் சாணிதன்னில் கலந்தெடுத் துப்பிசறிநன்றாய்த்தட்டிப்போட்டு,மண்ணென்றகாய்ந்தபின்புபாண் டத்திற்போட்டு மறவாமல்மேல்மூடி யெரித்தெடுத்து, நண்ணென்ற சாம்பலைத்தான் காடிவிட்டுக்கரைத்து நலமான தெளிவை யெல்லா மிறுத்திடாயே. ௱௭௮

இறுத்துவிட்டு அடிவண்டலுற்றுப் பார்த்தா லிதமாகப்பளிச் சென்றுமின்னல்காணும், பறுத்துவிட்ட சூதத்தைவிட்டுத் தேய்க்க மாசற்றசெம்பெல்லாம்பிடித்துக்கொள்ளும், நறுத்துவிட்டகாரத்தை யிட்டுருக்ககண்விட்டுயாடிபல்லோசெம்பாய்நிற்கும், அறுத்துவிட்ட குளிகைக்குமூர்த்திமூர்த்தி அப்பனேவுருக்கையிலே யிச்செய்புதாக்கே.

தாக்காட்டாலகுளிகைக்குத்தீபனமோயில்லைசார்பானசத்தெல் லாமுட்க்கொள்ளாது, தாக்காட்டால் தெவுனத்தில் சுறுக்கோடாது

தனித்தமின்னலிடியுடற்குள்களித்தப்போகும், தாக்காட்டால்சந்தி ரனிற்குளிர்ச்சியாலே சங்கரிக்கவொட்டாது குளிர்ச்சிகாணும், தாக்காட்டா லக்கினியிற்காக்கிகாணும் தாக்கியல்லோசாரணையி லாடிணுரே. ௯௫௯

ஆடினதோர்செம்புக்குசாலிலொன்று அப்பமேதங்கமிட்டுத்தக தெட்டி, ஓடினதோர்சூதமொடு சிலையங்கெந்தி வுபர்ந்துநின்ற தாளகமும்வீரஞ்சேர்த்து, காடினதோர்முலைப்பால்தான்விட்டுபாட்டி நலமானதகட்டின்மேற்பூசிப்பூசிப், பாடினதோர் மூன்றுபுடம்போட்டெடுத்துப்பார்ச்சிறு லாயிரத்துக்கோடும்பாரே. ௯௱௦

ஓடுமேபடிகத்தின் செம்புசொல்வே னுந்தமனே வெருகனுக்கு ஓடும்வேதை, பாடுமேபடிகக்கல்பொடியாய்ப்பண்ணிப்பண்யாகமரவாக்கிச்சேனைகாணு, ஆடுமேயாவாரம்வேர்தனின்பட்டை அப்பனே மறுதோன்றிவாகைநெல்லி, தேடுமேபூவரசமருதுவன்னிசிறப்பான நிஞ்சியொடு நுணவேதானே. ௯௱௧

தானென்றகருமேலும் வார்த்தங்கிபூவாம்சார்பான யின்பூரல்கருக்காயோபட்டை,வானென்றரிவ்வமாயின்பட்டையெல்லாம் வளமாகச்சமபாகம்சிறுத்துக்கொண்டு, கோனென்றவுரலிலிட்டு யிடித்துவைக்கொடவியேபாண்டத்தில் தண்ணீர்விட்டுப் பானென்ற எட்டிலொன்றாய்க் காச்சிக்கொண்டு பக்குவமா வடித்திறுத்து அயப்பாண்டத்தாற்றே. ௯௱௨

ஊற்றியபின்படிகாரஞ் சேருமொன்று ஒளியான கெந்தகந்தான் பலமும்நாலு, சாற்றியபின் பூநீறுபலமும்ரண்டு மாசற்ற துரிசியது பலமும்நாலு, சாற்றியபின்பூநீறு பலமும்ரண்டு சாரித்து பாதமேபின்பாலினாலே, ஏற்றியபின் கியாழத்தில்கூடவிட்டு எவிபாலம்பால்சேருகூடவாரே. ௯௱௩

வார்க்கவேகல்லெண்ணெய் நாலுசேரவளமாகக்காய்ச்சியெல்லாங்குழம்பாய்ப்பண்ணி,ஏர்க்கவேகலயத்தில்வார்த்துக்கட்டிஇச்சை யாம்படிகத்தின்மாவில்விட்டு, தோர்க்கவேயரைத்தாற்சமமட்டு த்தெல்லுப்போல்வில்லைபண்ணிச் சாவுலையில்வைத்து, பார்க்கவே துருத்தியிட்டுபெருபுறமூடி படிகமதுசெம்பாகும் பண்பாய்வாங்கே.

வாங்கியேசெம்பெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு வளமான கறடொத்துத்தயிலத்தாலாட்டிப், பாங்கியேமுன்போல வைத்துதாமூதிப் பருவமாய்ச்செம்பெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு, ஓங்கியே குளிகைக்குச்செம்மையீய ஓடுகிறசெவுனத்தி விருளெல்லாந்தீர்க்கும், தாங்கியேயிச்செம்மைமதியிலீயச் சார்பாகப்பனிரண்டு மாற்றுமாமே. ௯௱௪

சங்குசெம்பு.

மாற்றானபடிகத்தைப்போலேயப்பா வளமானதங்கத்தைச்செம்புபண்ணு, கூற்றானகுளிகைக்குக் கொடுத்தாயானால் கொடுமேவகமோடையிலே நாதம்பண்ணு, காற்றானதுவிளைந்து நெல்லாணுப்போல் நலமானசங்கத்தி னுயர்த்திவேதை, மூற்றானதேவி விடுபட்டுப்போவாள் முழங்கியதோர் சங்கத்தைச்செந்தூரித்துண்ணே. ௯௱௫

உண்ணவேசங்கத்தின்செம்புசேரு ஒளியாகப்பலம்பத்து கிறுத்துக்கொண்டு,கண்ணவேஐவேலிக் கொட்டைகோவைகலந்துநின்றமுசுமுசுக்கைமணித்தக்காளி, பண்ணவே அழுக்குரா ஆயுந்தாமைபழம்வாங்கிச்சமபாகசிறுத்துக்கொண்டு, திண்ணவே கிழலுலர்த்திப்பூப்புடத்தில் சிறப்பாகவாங்கியல்லோ, தயிலஞ்செய்யே. ௯௱௬

செய்யப்பாதயிலத்தைவிட்டுஆட்டு சிறக்கவேயெண்சாமம் வில்லைகட்டி, மெய்யப்பா ரவிதனிலேயுலாப்போடு மெதுவாகச்சிலைமண்ணேமூசெய்து, வையப்பா வாலுகையில்திசைமூட்டு மைந்தனேகைபாகமூடிடாமல், பொய்யப்பாபோகாமல்சாவுலையிலூது போகேசெல்லா மணிமணியாயிறங்கும்பாரு. ௯௱௭

இறங்குகின்ற சரக்கெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு எளிதாகக்காடக்குமுன் மருந்துகூட்டி, அறங்குகின்ற தயிலத்தாலரைத்தெடுத்து அடைவாகவில்லைகட்டிச் சாவுலையிலூது, தாங்குகிறசத்தெல்லாமெடுத்துக்கொண்டுசார்பாக முன்போலவுருக்குஅப்பா, உறங்குகிற ஆனையைப்போல் சத்துவேகமொருநொடிக்குள் சூதமது விரைந்துப்போமே. ௯௱௮

போமென்றசூதத்தில்தங்கஞ்சேர்த்துப்பூவையாம் நாகமிட்டுக்கெந்தியிட்டு, ஆமென்றவாலுகையின் செந்தூரித்தா லருணன்போல்

செந்தூரமாகும்பாரு, ஓமென்றவலே கம்நாற்றுக்கொன்றியுயர்ந்ததுவும்பதினறுமாற்றுகாணும், தசமென்ற செந்தூரக்குன்றியுண்ணு சதகோடிவருஷமெல்லா மொருநாளாமே. ௯௮௧

வர்கிராந்தசத்து.

ஆமென்றவக்கிராந்தசத்துசேரு அப்பனேபலம்பத்துநிறுத்துக்கொண்டு, ஓமென்றவெண்காரம் பலந்தானைந்து உயர்ந்துநின்ற கெந்தியதுமலமுமைந்து, வாமென்றகெவுரியதுபலந்தானிரண்டு வளமானசிங்கியதுபலமுநாலு, தேமென்றமலைத்தேனுங்கதண்டேத் தேனு தீர்க்கமுடன் தானரைப்பாய் சாமம்காலே. ௯௮௨

காலானசாமமதுவரைத்தபின்பு நலமான சக்கதுவுமெழுகதாகும், காலானமெழுகுதனையெடுத்துமைந்தா கலங்காமல் மூசைதனிலடைத்துக்கொண்டு, மாலானரவிதனில்லேகாயவைத்துமார்க்கமுடன் குகைதனிலேயேற்றியேதான், பாலானதுருத்தியது நன்மதாகும்பாலகனே தானுவத்தூதிடாயே. ௯௮௩

ஊதவேவங்கமதுவென்னசொல்வேன் வுத்தமனே ளைங்கென்றசத்துமாச்சு, நேர்முடன்சாக்கதுவுஞ் சேர்க்குமல்லோ நிட்களங்கமானதொருவளையாச்சு, மேதாதமுடன்சவளைக்குகாணுக்கொன்று நுட்புரவாய்த்தங்கமதுவொன்றுகூட்டி, வாதமதுசெய்வதற்கு வழியுண்டாக்கி வளமுடைய சத்துதனைவுருக்கிடாயே. ௯௮௪

உருக்கிடவே யோமமென்ற சத்துமாச்சுவுத்தமனே கெந்தியது நாலுக்கொன்று, யருக்கமுடன் சூதமதுயிடைதான் கெந்தி வளமாக தான்சேர்த்து பொடித்துமைந்தா, பெருக்கமுடன் முப்புவென்ற பூரப்பா யோனகளஞ்சியது வொன்றேசேர்த்து, சுருக்கமுடன் பொற்கையான்சாற்றிலே சுத்தானையரைத்திடுவாய் சாமம்காலே.

சாமமதுகாற்சாமமரைத்தபின்பு சாங்கமுடன் ரவிதனிலேகாய வைத்து, எமமென்ற பொடிதானுங் காய்ந்தபின்பு வெழிலானமரக்கல்லால்கொண்டுமேதான், காமமென்ற வகைபலதுருப்பிதானும் கலமானசீலையதுயேழுசெய்து, வாமமுடன் பொடியதனைக்குப்பிக்கேத்தி வளமானமரக்கல்லு கொண்டுமூடே. ௯௮௬

மூடியேயெழுசீலை வலுவாய்ச்செய்துவுத்தமனேகாய்ந்தாறியெடுத்துமைந்தா, தேடியேதளவாயாம்மண்பாண்டத்தில்தேற்றமுடன் மணல்தனைவிரல்காற்போடு கூடியேகுப்பிவாய்த்தெரிய மட்டும்கூசாமல்மணல்தனைப் போடுபோடு, வாடியேமயங்காதே யருண்மைந்தா கேள்வனமாகமேல்மூடிச்சீலைசெய்யே. ௯௮௭

செய்யவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து செயம்பெறவே வாலுகையாமேந்திரத்தில், பையவேபாண்டமதைபடுப்பிலேற்றி, பாங்கானகணபதிக்குப்பூசைசெய்து, துய்யவேமனோன்மணியாள் பாதம்போற்றிதப்புரவாய் சின்மயத்தை மனதிலுன்னி, வெய்யவே நாற்சாமமெரித்தபோதுவெதாந்தசிந்தூரம்போலேயாச்சே. ௯௮௮

ஆச்சப்பாசெந்தூரமென்னசொல்வேன் அப்பனேநாதாக்கள் செய்யும்வேலை, மூச்சடங்கிக்காலாங்கிநாதர்தாமும்மூலசில்சமாதிமுகஞ்சென்றபோது, பாச்சலுடனெந்தனுக்கு வுபதேசித்த பாங்கானசெந்தூரவேலையப்பா, ஆச்சரியமானதொரு சித்துவேலைஆகாநாதாக்கள்வேலைதானே. ௯௮௯

தானானசெந்தூரமாரிப்பின்பு தாக்கானசோடசமாம்பூசைமார்க்கம், கோனானகுருவருளைமுன்னேயெண்ணிகொற்றவனே லட்சமுருவோதுவோது, தேனானமனோன்மணியும் சித்தஞ்செய்வாள் தேகமதிலுந்தனுக்குவாதஞ்சித்தி, மானானமகதேவர்கடாட்சத்தாலேமதியமுர்தங்கொண்டுமல்லோவாழ்குவீரே. ௯௯௦

வாழ்கவென்றால்செந்தூரந்தனையெடுத்துவளமானவெள்ளியது நாற்றுக்கொன்று, தாழ்கவேதானுருக்கிகொடுத்தாயானால் தப்பாது மாற்றுபனிரெண்டதாகும், மூழ்கவேயுடந்தனக்குயேகாதப்பாமூதுலகில் நவகண்டர்செய்யும்வேலை, வேழ்விமுகர்தானிருந்து வம்பாள் பூசைமேதினியில்செய்துமல்லோவெடுத்திடாயே. ௯௯௧

எடுத்திடவே வேமமதுயென்னசொல்வேன் வெழிலானவைப்பதுவும்பிறவித்தங்கம், கொடுத்திடவேசெம்பதனில்நாற்றுக்கொன்று கொற்றவனேதானுருக்கிகொடுத்தபோது, தடுத்திடாவர்ணத்துசேர

டகமுமாகும்நாக்கானசெம்பதுவுந்தன்கச்செம்பாம், கெடுத்திடாசமு
சாரிக்கானவேதைகேசரத்திலிருந்தவருஞ்செப்பலாமே. ௯௯௨

காயகற்பம்.

செய்யவேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு செயலானமார்க்கமதுயின்
னஞ்சொல்வேன், தூய்யகல்லவங்கிராந்தசெந்தூரத்தை துப்புரவாயு
ண்டவர்க்குபலனே வையகந்தன்னாயுகமிருக்கலாகும்வாகான
செந்தூரமதித்தமார்க்கம், வெப்புகழ்வாசிபைத்தான் மேல்நோக்
காது மேனியதுசிவப்பேரி மின்னுமாமே. ௯௯௩

பின்னுமேதேகமதுசெந்தாழைவீசும் மிக்கானவாசியதுகிழ்நோ
க்காகும், பன்னவேநெடுங்காலமிருக்கலாகும்பாங்கான தூலமது வழி
யாதப்பா, சொன்னதொருகாலாங்கிநாதர்வாக்கு துப்புரவாய்வைய
த்தில்பொய்யாதப்பா, நன்னயமாய் ஞானமென்றபொருள்தான்கா
ட்டும் நாதாந்தசெந்தூரவேதைதானே. ௯௯௪

நூற்பெருமை

காணவேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு காசினியில்திக்கெட்டுங்கண்
டுவந்தேன், தோணவேசினபதிதன்னிற்சென்று தோற்றமுடன்கா
லாங்கிநாதர்பக்கல், வேணபடிசமாதிமுகந்தானிருந்து வெகுகாலமகி
மையெல்லாங்கண்டுவந்தேன், ஆணவங்கள்தானொடுங்கிகுளிகைபூண்
டுவப்பனேநாற்றிசையுஞ்சுற்றினேனே. ௯௯௫

சுற்றினேன்மலைவளங்கள்யாவுங்கண்டேன்சந்தானேசாத்திரங்
கள்சமாதிகண்டேன், எத்திசையும்பதினெண்பேர் நவகோடிதானும்
வெழிலானகற்பத்தெண்முனிவரோடும், புத்தியுள்ளயிதிகாசபுராண
ம்யாவும்புகழானசித்தமுனியாயுர்வேதம்,பத்தியுடனாராய்ந்துவுளவு
கண்டுபோங்கானசாத்திரத்தைப்பாடினேனே. ௯௯௬

பாடினேன்போகரேழாயிரந்தான் பாங்கானகாண்டமதுசத்த
காண்டம், தேடினேன் போகமதுவட்டவேதைதெளிவானஜாலங்கள்
கருவுமார்க்கம்,நீடியதோர்பிறப்பிறப்புருபாவர்ணம்கெடிதானயிந்திர

மாம்ஜாலப்போக்கு, கூடியதோர்மந்திரமாந் தந்திரபோக்கும் குறிப்
பான மாற்றமது வமைத்திட்டேனே. ௯௯௭

அமைத்தேனே முதற்காண்டந்தன்னிலப்பா வப்பனேயோகிக
ளுக்கானமார்க்கம், இமைப்பொழுதும் தவப்பொழுது மழியாவண்
ணம் நீடாழியுலகுமதுமுடிவுமட்டும், நமையான அத்வீதஞானந்தன்
னில்தபோதனர்கள்ரிஷிகள்முதல்கூறுவண்ணம், சுமைபோன்றஞான
மெனும்வடிவந்தன்னை சூட்சமுடன் கொட்டிவைத்தேன் கூர்ம்ம
பாரே. ௯௯௮

பாரேதான்வெய்தனதுகாண்டமேழு பான்மையுடன்கண்டவர்
க்குயெல்லாஞ்சித்தி, நேரேதான் பன்னீராயிரத்துக்கொப்பாய் நேர்
மையுள்ள வகத்தியனார்கூறும்நூலில், வேறேடுஞ் சொல்லியதோர்
ஞானமார்க்கம்வேதாந்தசின்மயத்தைவெளிபதாக்கி, கூறோடுமுதற்
காண்டந்தன்னிலேதான் கூறினேன்சங்கையறக்கூறினேனே. ௯௯௯

கூறினேன்போகரேழாயிரந்தான் குருவான நூலிதுதான்சத்த
காண்டம், மீறியதோரின்னூலுக்கெந்நாளும் மேதினியில்செய்தவ
ர்களாருமில்லை, தேறியதோர்கும்பமுனி பன்னீராயிரந்தான்சிறப்
பானநூலென்றேசெப்பலாகும், ஆறியதோர் போகரேழாயிரந்தான்
வப்பனேமுதற்காண்டம் முற்றதாமே. 1000

போகர்சத்தகாண்டம்-௭௲

௧-வது, காண்டம்,

முற்றுப்பெற்றது.

உ

கடவுள் துணை.

மஹாமகுத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-எஅ.

இரண்டாவது காண்டம்.

காப்பு.

ஆதிபராபரத்தினிட கிருபைபோற்றி
அன்பானவடிமுடியும நந்திகாப்பு
சோதிபாமுச் சுடரினருளேகாப்பு.
சூட்சமாஞ்சதாசிவத்தின் பொருளேகாப்பு
பாதிமதிசடையணிந்த பரமன்காப்பு
பத்தியுடன்முத்திதரு முதல்வன்காப்பு
ஓதியதோர்வாணிசரஸ் வதியேகாப்பு
ஓங்காரத்துள்வட்டத் தொளிகாப்பாமே. க

காப்பானயேழுலட்சங்கிரந்தந்தன்னில் கருவாகவொளித்து வைத்தசூட்சமார்க்கம், காப்பானவைப் புடனேசினவைப்பு காரமாங் குடோரிமுதல்கண்டாராய்ந்து, காப்பானகளங்குகளும் கன்னப்பேர க்கும் களிம்பானசெந்தூரக் காடெல்லாந்தான், காப்பானசெயநீர்கள் பூநீர்யாவும் கடையானதிராவகமு மெழுகுமாமே உ

ஆமேதான் மெழுகுடனே தயிலமார்க்கம் அழகான வஞ்சனமா மையின்போக்கும், தாமேதானதர்வணத்தின் யெழுத்தின் போக்கும் தாக்கானமூலிகையின் சாபப்போக்கும், வேமேதான் வெகுகோடிகா லகற்பம் விருப்பமுடனுண்டுபின் காட்சியெல்லாம், நாமேதானறிவத ற்குயாவுஞ்சொன்னோம் நாதாக்களடிவணங்கி நவின்றிட்டேனே. ங

நவின்றிட்டேனேழுலட்சஞ் சிறந்தப்போக்கைநயமுடனேநாட் டுளோர்க்கறியவென்று, புவின்றிட்டேனேழாயிரக்காண்டமாக பூட்

டினேன்சத்தகாண்டம் பண்பதாக, தவின்றிட்டேனிக்காண்டமிரண் டாங்காண்டம் தருமானபோக்குகளுமனந்தஞ்சொன்னேன், கவின்றி ட்டபோக்ரிஷி சொன்னநூலில்கருவானநூலிதுதான்முதநூல்தானே

வாதலிங்கவைப்பு

தானான பெருநூலேழாயிரந்தான் தாக்கானசினமுடன்வைப்பு மார்க்கம், போனான குருசொன்ன நீதிமார்க்கம் குறிப்பானதைபரகஞ் செய்பார்கந்தான், வேனான லிங்கமதி வைப்புமார்க்கம் வெளிதாகக்கூ றுகிறேன்மைந்தாகேளு, பானானபடிகாரம்கெந்திதானும் பளிங்கான ரசமுடனே மதியுமாமே. ௫

மதியானபூரீநுகாரந்தானு மாக்கமாமூவருப்புகாரத்தோடே, ததியானவருவகைசெயநீராலே தன்மைபெறவெண்சாமமரைத்துப் போடு, பதியானசெம்பினிடபாத்திரத்தில் பதிவாகத்தாள்கொட்டி சட்டிமூடி, விதிபோலேமுப்பொழுதுயெரித்தாயானால் விளையுமடாலி ங்கமென்ற கம்பியாச்சே. ௬

கம்பியாமேற் பதங்கலிங்கமாச்சு காட்டுமேநீமுறவல் நடுவிலா ச்சு, தும்பிபோல்திறமுடைய பாண்டந்தானுங் கொட்டியென் பாஷா ணந்தானுமாச்சு, தம்பமென்றலிங்கமது வெள்ளிசெம்பில் தாக்காக பத்துக்குவொன்றுபோடு, அம்பொன்னுமாற்றதுவு பொன்பாகும் அப்பனேலிங்கமது குருவுமாச்சே. ௭

லிங்கசெம்பு

குருவானலிங்கமதை செப்புதன்னில் கொடுத்துமே சரியெடை யாய்நூறிப்போடு, கருவானவெள்ளியிலேபத்துக்கொன்றுகருத்தாகத் தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு, உறவானமாற்றதுவு மெட்டதாகுமுந்த மலேயத்திலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து, பருவாகத் தகடடித்துப்புடத் தைப்போடு பாங்கானதங்கமது பிறக்கும்பாரே. ௮

பாரப்பா தங்கமென்ன சொல்லப்போமோ பழுப்பான பசுந்தங் கம்யென்னசொல்வேன், கூறப்பாசிவயோக நிலையில்நின்றுகும்பித்து ரேசகத்தைமாறிக்கொண்டு, சேரப்பாகடு நிலையைமையம்பற்றி சிறக் கவேசுழிமுனையை நிறுத்திக்கொண்டு, பாரப்பாதவ நிலையைக்கைவி டாமல் பக்குவமாய்வாசியோகம் பாருபாரே. ௯

பார்க்கையிலே தேகமதுக் கற்பமுன்னு பச்சை யென்றவில்வ மது இதழியாகும், சேர்க்கையுடனிதபொன்றுமிளகுவொன்றுசி ப்பாகக்காலையிலேவுண்ணவேண்டும், நீர்க்கமுடன் சாளொன்றுக்கதி

கமாக நிறமுடனேமிளகதனை யேத்தவேண்டும், ஆர்க்கமுடன்மண்ட லந்தானுண்டுபாரு அப்பனேதேகமது பொன்னும்பாரே. ௰

பொன்னானதேகமது கற்றானாகும் போகுமேநரை திரையும்பூ தலத்தில், மன்னானகண்ணிரண்டு மொளியேவிசமயக்கமில்லை யென் னானுங்கோதிப்புமில்லை, கன்னான மாய்கையதுயற்றுமேதான் கால னுக்கு நாளதுவுமிடங்கொடாமல், எந்நாளுமூலமதில்வாழ்வீரென்று யியம்பினார்போகரிஷி யெழிலாய்த்தானே. ௧௧

சிடிகைலேதை.

தானானநாகமென்ற சிறுகண்ணாகம் தனியானசாரமுட னிதுப் பைநெய்யில், வேனாகவேழுதரமுருககிச்சாய்க்க வெழிலானசட்டை தள்ளிசுத்தியாச்சு, கோனானதாளகமும் வீரனென்று கொடிதான கெவுரியுடன்துருசுவொன்று, பானாகவோர்நிறையா யெடுத்துக்கொ ண்டு பாங்கானநாகத்திற் சரியாய்க்கூட்டே. ௧௨

கூட்டியேதானுருக்கி கிராசமீவாய் குருவானநாகமது கட்டிப் போகும், தாட்டிகமாய்வெள்ளிக்கு நேரானகம் தாக்குவாய்த்தானு ருக்கிஊதிப்போட்டு, மாட்டுவாய்முன்சொன்ன லிங்கசெப்பு மார்க்க முடன்வெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று, வாட்டமாய்த் தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு மகத்தானவர்ன்னமதுமேவும்பாரே. ௧௩

பாரனசெம்புதனில்வர்னமுண்டாய்ப் பாங்கானநாகத்தை வேதி க்கும்பார், கூராகவிரண்டிலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து குறிப்பாகத்தக டடித்துப் புடத்தைப்போடு, வீரானமாற்றதுவும் விஷம்போலேறிமி த்கானவெட்டரையுமாகும்பாரு, காருககாலிக்கு முப்புக்கேகா கன மான செம்பிலிடவேகந்தானே. ௧௪

லிங்ககுரு.

வேகமாம்லிங்க மொருபலமொன்றுகு மிக்கான முலைப்பாலரை சுருக்குதாக்கு, பாகமாமெனுமிச்சம்பழச்சார் சாமம்பசுவான மேனி ச்சார் சாமந்தாக்கு, பூகமாங்தேனுமோர் சாமந்தாக்குபுற்பனமா மெ ருமைப்பால்சாமந்தாக்கு, சாகமல்மேதிப்பால் சாமந்தாக்கு சாரவே ராட்டாணைசாமமாமே. ௧௫

மு சாமந்தான் சுருக்கிடவேகட்டியாகும்சங்கமாய்வயமதுவும்பொ டிகாலாகும், தாமந்தான்றுளசுமுங்கால்தானாகும்தனியானகெந்தியது ம்பதால்தானாகும், வேமந்தான்சிங்கியதுகால்தானாகும் வெடியான வுப்ப திப்

துவும்கால்தானுகும், ஆமந்தான் சிற்றண்டக்கருவலாட்டி. அப்பனே லிங்கத்திற் கவசம்போடே. ௧௬

போடவே ரவிதனிலேகாயப்போடு பொங்கமுடன்சீலைபதுவே முஞ்செய்து, நீடவேபூப்புடமாமுமியிற்போடு நெடிதான லிங்கமது கட்டியாடும்,கூடவே வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்றுகுறிப்புடனே யுருக்கிப்பார்மாற்றாகும், தேடவேசீவனத்துக்குறுதிமெத்த சிறப்பாகயூகியபின் னெடுத்துக்கொள்ளே. ௧௭

கொள்ளவேமாற்றதுவு முறுதிமெத்தகூறவே யிடைக்கிடைதான்தங்கஞ்சேர்த்து, விள்ளவே சீவனத்தைசெய்துகொண்டு விரிவான சாத்திரத்தை யறிந்துகொள்வாய், தள்ளவே பொய்சூது கள்ளுக்கு தாழ்மையாயெளியோரைப்போலவாழ்ந்து, மெள்ளவே துன்பசாகரத்தைவிட்டு மெதுவாக துவாதசாந்தத்தில்நில்லே. ௧௮

நில்லவேகருமான மின்னமொன்றுநெடிதானலிங்கமதுபலந்தானுகும், புல்லவேவங்கமது பலந்தானென்று புகலவேதாளகமும்பலந்தானென்று,முல்லவே முலைப்பாலால் நாலுசாமமரைக்கமாய்தானரைத்துக்கவசித்தேதான், வெல்லவே லிங்கமதுக்கங்கிபூட்டி விருப்பாக ரவிதனிலே காயப்போடே. ௧௯

காயவேரவிதனிலே யுலர்ந்தபின்பு கருவாக சாண்குழியில் புடமேபோடு, மாயவேயுமிப்புடமாம் லகுப்புடந்தான் மயங்காமல் தான் போடகட்டிப்போகும், சாயவேகவசமது நீக்கிப்பாரு சட்டமுடனுருகியது கட்டிநிற்கும், பாயவேவெள்ளி செம்பில்பத்துக்கொன்று பாச்சடாமாற்றதுவு மாறதாமே. ௨0

ஆறுனமாற்றதுவுமென்னசொல்வேன் அகாராசிவயோகம்காணலாச்சு, பாரானதங்கமது நேரேசேர்த்து பரிவாகத் தகடடித்துப்புடத்தைப்போடு, கூறானபட்டதங்கஞ்சேர்த்துருக்ககுசலமாம்மாற்றதுவும் பத்ததாகும், பேறானலிங்கமது குருவினாலே பிலத்துதடாவாதவித்தைநிசமதாச்சே. ௨௧

நிசமானவாதவித்தைக்கைக்குள்ளானால்நிச்சயமாம் விட்டகுறைவாய்த்ததென்பார்,குசமானவிதியாளி சாதியாவான்கும்பகத்தை சேர்ந்துகொண்டு கூர்மைசொல்வான்,தசமானமூலத்தை யிருத்திக்கொண்டு தாக்கியேசதாநித்தம் நிஷ்டைசெய்வார், வசமானநிஷ்டையிலே யிருந்துகொண்டு வாதிப்பான்சண்டாளர்க் கிடங்கொடானே. ௨௨

இடங்கொடான் கோடிபேரனுகினாலும் இயலானது வாதத்தி லிருந்துகொண்டு, மடமுடனேசிவாலயங்கள் கட்டுவான்பார் மகத்தா

னசித்தர்கட்கு தொண்டுபண்ணி, திடமுடனேயவர்களிடங்கோடிகாலந்தான் தெரிசித்துவிருப்ப முடனியாவுங்கேட்டு, சடமதற்குகாயசித்தியேத்தவென்று சதாகாலம் நிஷ்டையிலே நிற்பர்தானே ௨௩

லிங்ககுரு.

தானான லிங்கமது பலந்தானென்று சார்வானசினமுடனண்டமொன்று, வேனவெடியுப்பு பலந்தானென்று வெடியானவீரமதை சேர்த்துமேதான், பானான முட்டையின்கருவினாலே பதயாகத்தானரைத்துக்கங்கி பூட்டி, மானனரவிதனிலே காயப்போடு மகத்தான மண்மறைவில் புடத்தைப்போடே. ௨௪

போடவே பத்துமுறை முன்போல்தானே போக்கான் சரக்கெல்லாம்மொன்றாய்க்கூட்டி, தேடவே தானரைத்துக் கவசஞ்செய்து தெளிவாக மண்மறவிற்புடத்தைப்போடு, நாடவேசாண்குழியில் வரட்டிநாலாம் நலமாகப்புடம் போடக்கட்டிப் போகும், வாடவே கவசத்தைநீக்கிநீக்கி வண்மைபெறப்போடுவது வலுமைபாரே. ௨௫

வலுவானலிங்கமது குருவுமாச்சு வரிசைபெற வெள்ளி செம்பில்பத்துக்கொன்று, சுலுவாகக்கொடுத்துருக்கி யூதிப்போடுசூட்சமாமாற்றதுவு மாறதாகும், மலுவாகத்தங்கமதுக்கிடையேசேர்த்து மதிப்புடனே தானுருக்கிப்புடத்தைப்போடு, மெலுவான மாற்றதுவு மதிகங்காண மேன்மைபெறகும்பகத்தில் நின்றுகொள்ளே. ௨௬

கொள்ளவேயேகசாதனத்தைப்பாரு குறிப்புடனே யெப்போதும்லாசிபாரு, மெள்ளவேமுப்பூவையறிந்துபாரு மேன்மையாம்ஞானத்தைமேவிப்பாரு, உள்ளவேமனவாக்குக் காயம்பாரு உற்பன்மாயவஸ்தை முதலுளவுபாரு, தள்ளவேமோகத்தையகற்றிப்போடுசதானந்தம்நிஷ்டையிலே தனித்துநில்லே. ௨௭

நின்றுமேதுஷ்டர்களையகலத்தள்ளி நிட்சயமாய் கருவிகரணாதியெல்லாம், வென்றுமேயாராய்ந்து மேலுக்கேறி வேதாந்தவிளக்கொளியைமேவிப்பாரு, குன்றுமேலிருந்தாலும் குறைவுமுண்டோ கூறவே கும்பகத்திலிருந்துக்கொண்டு, கன்றுதான்தாய்தனையேதேடினாற்போல்கடுகவே சின்மயத்தையறிந்து கொள்ளே. ௨௮

லிங்ககுரு.

பூ அரியவேயிருளதனைப் போக்கடிக்கஅப்பனேசூரியன்வந்துதித்தாற்போல, முறியவேலிங்கமது பலந்தானுகுமுசியாதகூடனதுபலம்தானுகும், தெரியவேயிரண்டுருவ மொன்றாய்ச்சேர்த்து தேய்த்திடகிப்

வேமெழுகது போலாட்டி மைந்தா, கரியவேலிங்கத்திற் கங்கிபூட்டி
கசகாமல்நீபதனில் வாட்டிடாயே. ௨௯

வாட்டவே யிந்தமுறைபத்து மாற்கம்வரிசைபெற நெருப்பதனி
ற்றீயாலாட்டு, சீட்டமுடன்லிங்க மதையெடுத்துப்பாரு நிறையானக
ட்டியதுவுறுதிநிற்கும், தேட்டமாஞ் செயநீரில் சுருக்குதாக்கு தெளி
வாகலிங்கமது வுருக்குபோலாம், முட்டமாம்லிங்கமது கருக்குருவு
மாச்சுமுசியாதுவர்ணமது கண்கொள்ளாதே. ௩௦

லிங்ககுரு அறுவகைசெயநீர்

கண்ணவேதரு கடனேகாரமாகும் கடிதானவெடியுப்பு சினர்
தானும், நண்ணவேயுப்புடனே சாரமாகும் நலமானசாரசத்துதானரா
தாரம் பண்ணவேசெயநீராய் செய்துகொண்டு பாங்கான லிங்கத்திற்
சுருக்குதாக்கு, எண்ணவேசெயனீரின் போக்கையாவும் மென்ன
சொல்வோம்நாதாககள் போக்குநானே. ௩௧

போக்கான போக்கிதுவே பென்னசொல்வேன் பூட்டினோர்மங
ங்களிதிக்குள்ளாச்சு, தாக்கானவண்ட பிண்டமிதனுலர்ச்சு துறை
கோடி தொந்தங்கள்கோடாகோடி, தாக்கானவிதியாளி பறிவானல்
லால் தனியானவிஞ்ஞானறிவாரோதான், வாக்கானவிணருடன் வாய்
பேசாதே வழிவிட்டுவழிபோவான் மடையன்தானே. ௩௨

மடையனும் நூல்பார்த்தே னென்பான்பாருமகத்தானசகியங்
களனேகமுண்டு, இடையனைப்போல்தோள்கொண்டு வாட்டையேத்தி
வாடெங்கேயென்று சொன்னகதையைப்போல, தடையன்றிபலநூல்
கையேந்தியேதான் சதாகாலம்வா சித்துப்பலந்தானென்ன, விடையி
ன்றி நுட்பங்களறியார்மாண்பர் வீணிலேலவாதிகளாய்த்திரிவார்தாமே.

இரிந்துமே கும்பல்கும்பலாகக்கூடி திறமுடனே சாஸ்திரத்தின்
நுட்பங்காணார், பரிந்துமே போகிபடஞ்சொல்லமாட்டார் பக்குவமா
ய்தொழில்முறையைக் கேட்கமாட்டார், எரிந்துமேதெரிந்தவர்போல்
யாவும்பேசி யெழிலான சாஸ்திரத்தை தாறுமாறாய், வரிந்துமே தலை
யேடுகோப்பேடுந்தான் வரிசைமுதல்குறிநோக்கமறியார்தாமே. ௩௪

கந்திலிங்ககாரசாரலோக குரு.

நோக்காரங்கண்போன குருட்னுக்கு நுணுக்கமார்தடிகொடுத்
தகதையைப்போல, சூக்கமாமலிங்கமொருபலமேவாங்கி சுருகிபெற
முலைப்பாலில்சுத்திசெய்து, நீக்கமாமயமதுவும் பலந்தானென்று
மானவெள்ளியது பலந்தானென்று, பாக்கயாந்தாளகமும் பலந்தா
னென்று பஞ்சவர்ணசிங்கியது பலந்தானென்றே.

ஒன்றானவங்கமது பலந்தானென்று ஓகோகோ குருகடனேகாரக்
க்கட்டி, தன்றான அபிரியதுபலந்தானென்று நயமானநாகமது பலந்
தானென்று, குன்றாமல்பொடியதுவாய் மைந்தாமைந்தா குமுறவே
யெலுமிச்சன்பழச்சாற்றாலே, பன்றாகபாகுபோலரைத்துக் கொண்டு
பாங்குபெறலிங்கத்திற்கங்கிபூட்டே. ௩௫

பூட்டியேசுண்ணாம்பு சீலைசெய்து புகழ்ச்சியாய்சட்டிக்குள்மணை
ல்தான்றப்பி, வாட்டமாய்மணல்நடுவில் வைத்துமூடி வாகாகத் தானெ
ரிப்பாய்கமலம்போல, பூட்டமாய் நாற்சாமம்யெரித்துவாங்கியொங்க
முடன்சுண்ணாம்புக் கவசம்நீக்கி, நாட்டமுடன்வச்சிரமாங்குகையில்
வைத்து நலமாகவுருக்கிடவேகளங்கமாமே. ௩௭

களங்கானகாரசாரலோகந் நன்னைக்கருவாகவோட்டில்வைத்து
திப்பாரு, வளமான வெள்ளியிடை நின்றுமேதான் வாகாகமாற்றுவு
மேழதாகும், மனமுடனே நாலுக்குத்தங்கஞ் சேர்த்து மாசற்றபுடம
டாவன்னிமீறும், தளமானயோகதனில் நின்றுக்கொண்டு சதாநித்தம
யேஸ்பரியைபூசிப்பாயே. ௩௮

லிங்ககுருகாயாதிகற்பம்.

பூசிப்பாய்கட்குடத்திலீக்கண் மொய்க்கும் புகழானமும்மலத்தி
ன்தன்மைபோலும், ஆசிப்பாய்புழுவினால் சூழ்ந்ததேகம் மெய்யினைக
டைத்தேறக்காயகற்பம், நேசிப்பாய்லிங்கமது பலமேவாங்கி நெடிதா
னபொடிதலையின் மூலியாலே, மாசிப்பாய்தேங்காயின்பிரமாணந்தான்
மதிப்பாகக்கவசமதுமாட்டிடாயே. ௩௯

மாட்டவேபச்சரிசிதன்னிலேதான் மார்க்கமுடன் பாண்டமதுக்
குள்ளேபோட்டு, வாட்டமாய்லிங்கத்தைப் பொதித்துமூடி வரிசைபெ
றதான்சணமத்துசாதத்தன்னை, நீட்டமாய்மண்டல மிப்படியேசெய்து
திறமாகத்தானருந்தக் காயம்பொன்னும், தேட்டமாம் லிங்கத்தைத்
தேனிலுண்ணு தேகமதுகற்றூணுமாகுந்தானே. ௪௦

தேன்கற்பகாயம்.

தானானபிள்ளையழு சத்தங்கேட்டுத் தாவுடனேபால் கொடுக்குந்
தாயைப்போல, வேனானபோகரிஷி யிறக்கம்வைத்து விருப்பமுடன்
தானுரைக்குங்காயகற்பம், பானானதேனதுவும் படிதானெட்டு ப்பாங்
காகவளந்து மொருபாண்டமிட்டு, கோனானமேல்மூடி சீலைசெய்து
வப்புடனேபூமிக்குள்புதைத்திடாயே. ௪௧

புதைத்துமே நீரட்டிமண்டலந்தான் பொங்க முடன்தானெடு
ப்பாய் சதாமட்டும், சிதைத்துமே மண்டலமுங் கடந்தபின்பு தெளி

வாகத்தேனதுவுங்கட்டிப்போகும், பதத்துடனேதானெடுத்துக்காலை மாலைபதாமல்மண்டலந்தான் மூன்றேயாகும், மிதத்துடனே பலமது வாய்கொண்டுவந்தால் மிக்கானதேகமதுபிறகலாச்சே. சஉ

ஆச்சப்பாதேகமது கல்லாகும் அப்பனே வாசியதுமேலே றுது, மூச்சப்பாவாசியது கீழேநோக்க முறுதுடனேதாதுகளுமவலு த்துப்போகும், பேச்சப்பா யில்லைபாபிராணாயாமம் போனகும்பகத் திலிருந்துக்கொண்டு, மாச்சப்பா மாய்கைதனைவிட்டொழித்து மகத் தானகேசரத்தில் நின்றுவாடே. சங

ஆடையிலேசித்தர்களுமுனிவர்தாமும் அங்ஙனவேயோடிவந்து வதிதங்கேட்பார், மேடையிலே யிருந்துமங்கே வங்கென்றானி மிக்க தொருகேள்விக்கு விடையுஞ்சொல்லி, கூடையிலே பிராயணபந்தன னிற்சென்று குப்புவாய்படுத்திருந்துபிணம்போற்பேசி, பாடையிலே போமட்டும் பராபரியையுன்னிப் பதாம்புயத்தை யடைவதுதான் பான்மையாமே. சச

காந்த காயாதிகற்பம்.

பன்மையாய்கடல் தனிலேவிழ்ந்தபேருக்கு பருந்தொப்பங்கைத னிலேகிட்டினாற்போல், மேன்மையாய் போகரிஷி மனமுவந்து மேதி னியில்காயாதிகற்பஞ்சொல்வேன், காண்மையாம்சதலூசிகாந்தந்தன் னைகளிப்புடனேபலமெடுத்துக்கல்வமிட்டு, வான்மையாய்தாளமு(ங்)ம் விராகனென்று, வாகானபாஷாணம் விராகனென்றே. சரு

ஒன்றானகெவுரியது விராகனென்று ஒளிவானசிங்கியது விராக னென்று, குன்றானவீரமது விராகனென்று குறிப்பானபூரமதுவிராக னென்று, தன்றானலிங்கமதுவிராகனென்று தாக்கானருடனதுவிராக னென்று, பன்றான துரிசுபதுவிராகனென்றுபாங்கானசூதமது விராக னென்றே. சசு

சூதமுடனாகமது விராகனென்று சூட்சமாந் துத்தமது விராக னென்று, நாதமாங்கெந்தியதுவிராகனென்றுநலமானகாரமது விராக னென்று, கீதமாங்குடோரியது விராகனென்றுகெடியானசீனமது விராகனென்று,வேங்கமாங்கருடக்கல்விராகனென்றுவிரைவான கரு மாவும் விராகனென்றே. ச௭

ஒன்றாகவிவையெல்லாங்கல்வமிட்டுவுத்தமனேமலைத்தேனில் ன்னிலாட்டு, குன்றும்ல்நாற்சாமமாட்டியேதான் குமுறவேவச்சிர ங்குகையில்லைத்து, பன்றுகச்சிலைபது வலுவாய்ச்செய்து பாங்கு

னேரவிதனிலேகாபவைத்து, நன்றாகயுலைமூட்டி மூசைவைத்துலமா கமூசையதுவூதிடாயே. சஅ

வன்றியேவச்சிரமாங்குகையேதன்னைவுடைத்துப்பார் உத்தமனே யென்னசொல்வேன், நீதிபாங்காந்தமது சத்தேயாகிநிலைத்துதடாகா யத்துக்குபிநமாச்சு, வாதியேகெந்தகமும் ரசமுமூட்டி வரிசைபெற பொற்றலையின்சாற்றினாலே, ஆதியாமுப்பூவில் குருவுஞ்சேர்த்து அப் பனேநாற்சாமமரைத்திடாயே சகூ

அரைத்துமேகாசி யென்றதேமருக்கேத்தி அடவாகமூன்றுநாளெ ரித்துமேதான் நிரைத்துமேயாறவிட்டுயெடுத்துப்பாருகெடிதானசெ ந்தூரகுப்பிவைப்பு, பரைத்துமேசெந்தூர மண்டலந்தான் பாங்காக கொண்டிடவே காயம்பொன்னாம், நிரைத்துமேநரைதிரையு மற்றுப் போகும் தெளியுமேதேகமதுகற்றாணாமே. ரு0

கற்றாணாங்காயத்தை நிறுத்திக்கொண்டு கடந்தவெளி முப்பா ழாம்மதிகடந்து, பற்றாணமாயு சாகரத்தைவிட்டுப்பதிவாகமேலேறி கும்பகத்தில்நின்று, வெற்றிபெற சின்மயத்தை மிகவிரும்பிவெளியா னசெகசோதிதன்னைக்கண்டு,பற்றியேபராபரத்தினடியைக்காணபரா பரிமணித்தாலைப்பணிந்துபோற்றே. ருக

போற்றவே தாலிப்பொன்னேளிதத்தைப்பொலிவானவிசுவகரி மியறியான்பாரு, ஏற்றவேவுன்னெளிமை யறிவாரார்தான் யெழிலா னசித்தர்முனியறிவாரப்பா, மாற்றவேசிவனத்துக்கிடமதாகமகாகோ டிரிஷிதேவர்கைமறைப்பு, ஆற்றவேகூடாது யொருவருலும் அப்ப னேநாமுனக்குவுரைவோம்பாரே. ருஉ

போகர்நாகவேதை.

பாரேதான்நாகமது பலமஞ்சாகும் பதிவானயிலுப்பைசெய்யில் கத்திசெய்து, நேரேதான்கிண்ணமதுகுடம்போல்செய்துநேரானதா சிளமுஞ்சரியாய்க்கொண்டு, சீரேதான்பழச்சாற்றால் மைபோலாட்டி க்கறப்பா கக்கிண்ணிக்குவாங்கிபூட்டி, வாரேதான்கிண்ணத்தில்குகா சன்வளமாகவாய்மட்டும்நிறையவாரே. ருங

சிறைபவேசட்டியிலே மணலதான்கொட்டி கெடிதானகிண்ணம தைமணல்மேல்வைத்து, அறையவேயெலுமிச்சம் பழச்சாற்றன்னே அப்பனேவுருக்கிடவே, மண்டலந்தான், கரையவேதாளகத்தின்வங்க வாசால் கடிதான நாகமதுக்கட்டிப்போகும், முறைபோலசூதமதுவி டையேசேர்த்து முயற்சியாய்குகையிலிட்டுவுருக்கிடாயே. ருச

உருக்கியே கெந்தியது பாதிசேர்த்து வுற்பனமாமேருவென்ற குப்பிக்கேற்றி, நெருக்கியேநாற்சாம மெரித்தபோது நிலையானசெந்தூரமென்னசொல்வேன், பருக்கியே வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று பரங்நாகக்கொடுத்திட்டேவமாற்று பத்தாம், பெருக்கியே சிவயோகந்தன்னிற்சென்று பேரின்பலாபமென்றவிதியைத்தேடே. ருரு

தேடவேசித்தர்களு முனிவர்தாமும்தெளிவுடனேமறைப்பெல்லாம்தெரிவிப்பார்பார், கூடதேயோகத்துக்குறுதி சொல்வார்குறியானவாசி பீடகத்தைச்சொல்வார், நாடவே நாலுயுகமகிமைசொல்வார் நாதாக்கள் மறைப்பினுடமார்க்கஞ்சொல்வார், பாடவேபோகரிஷிமர்மமெல்லாம் பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டந்தன்னிற்றானே. ருசு

கயாதிகற்பம்.

தானேதானுப்பிட்ட பாண்டந்தானும் தப்பாததானுளுக்குந்தன்மைபோல, வேலென்றகாயமது நில்லாதப்பா வெகுசுருக்குமேதினியிலார்தானின்றார், நாமொன்று காயாதிற்கபஞ்சொல்வோம்நலமானகையானின்சார்தனுழி, யோமென்றபொன் மூசட்டைசார்தானுழி போற்றதேயாவரைச் சார்தான்கூட்டே. ருஎ

கூட்டவேதலைச்சுருளிசாற்தானுழி கொடிதானசிறியாளின்சாற்தானுழி, நீட்டலே கொடிவேலிச்சாற்கானுழி செடிதானபுனல்முருங்கைச்சார்தானுழி, பூட்டவேநறு தாளிச்சார்தானுழி புகலவேவெள்ளறுகுச்சார்தானுழி, மாட்டவேபுளி யாரைச்சார்தானுழி மதிப்புடனேசெங்கடுக்காய்ச் சாற்தான்கூட்டே. ருஅ

சாறான தழுதாழைச்சாற்தானுழி தாக்கான குமரிச்சாற்தானுழி, மாரானவழுதலையின்சாற்தானுழி மதிப்பானகாசானின்சாற்தானுழி, வேரான்விஷப்பாகல்சாற்தானுழி வெடிப்பான கொமட்டியின்சாற்தானுழி, கூறானபொடு தலையின்சாற்தானுழி குறிப்பானமாமதலையின்சாற்தான்சேரே. ருகூ

சேர்க்கவேபசும்பாலைச் சாற்தானுழி சிவப்பானசெம்பசலைசாற்தானுழி, தீர்க்கவே தைவேளைச் சார்தானுழிதிரமானவாதண்டைச்சாற்தானுழி, பார்க்கவேமுசல் மூலிச்சாற்தானுழி பாங்கானபழுபாகல்சாற்தானுழி, பூர்க்கவேநெரச்சியில் சாற்தானுழி போக்கான தக்காளிச்சார்தான் பூட்டே. சு0

பூட்டயிலே விதுவெல்லாம் பாண்டத்திட்டுப் பொங்கமுடனிது நேரேயெண்ணை சேர்த்து, மாட்டுவாய் கடைசக்குசொல்லக்கேளு

மகத்தானகிராம்புடனேயேலந்தானும், நீட்டுவாய்சுக்குடனேமிளகு சேருநெடிதானவலம்புரியின் மாசிக்காயும், தேட்டவே மதுரமுடன் கோஷ்டந்தானும் தெளிவானதிப்பிலியும் ரோசனையுமாமே. சுக

ஆமேதான்பாங்கியுடபட்டைதானும் அடவீனமாசிக்காய்தான் றிக்காயும்,வேயேதான்குரோசானியோமந்தானும் விரைவானமுட்டியுடன்கடுகுரோணி, தாமேதான்வாய்விளங்கம் லவங்கப்பட்டை தயவானவால்மிளகு சித்ரமூலம்,நாமேதான் வசம்புடனே சித்தரைத்தை கலமானசாதிக்காய்தானுங்கூட்டே சுஉ

கூட்டியேவகைவகைக்குப்பலந்தான்காலாம்குறிப்புடனேதானிடித்துச்சூரணித்து, பூட்டியேபெண்ணை யுடமூலிசேர்த்துப் புகழாக மூன்றுமொன்றாய் ஒக்கக்கூட்டி, யாட்டியேபசும் பாலுங்கூடச்சேர்த்துமதிப்பாக மெழுகுபதந்தன்னிற்காய்ச்சி தாட்டியால் சீசாவில்தானடைத்துச் சாங்கமாய்நெல்லாவிக்குள்ளேவையே. சுங

வைக்கவேமண்டலந்தான் கொள்ளவேண்டும்வகையாககாசிடைதானருந்தவேண்டும்,மெய்க்கவேபுளிபுகையுந்தள்ளவேண்டும் மேன்மைபெறபத்தியந்தானிருக்கவேண்டும், சொக்கவேபெண்மாய்கைநீக்கவேண்டும் சூட்சாதிசூட்சத்தை யறியவேண்டும், புக்கவேவாசியைத்தானிறுத்தவேண்டும் புகழானதேகமது பொன்னும்பாரே. சுச

பொன்னாகும்நரைதிரையு மற்றுப்போகும் போகாதுசடலமதாகல்தூணாகும், மன்னாகேள் மூப்பதுவும் வகலும்பாரு மைந்தனேவாலையதுயாவாய்நீயும், பன்னவே மூச்சதுவுங்கீழே நோக்கும் பாங்கான முனைமூக்குப்பிடரிதன்னில், என்னவேமூச்சதுவுமேவும்பாரு எழிலானசுழிமுனையு மாருந்தானே. சுரு

மாறுமேசுழி முனையும்விந்துதானே மாறாமல்மேல்மூலத்தொடுங்கும்பாரு, கோறுமே திரிகோணவட்டத்துள்ளே குறிப்பாகச் சிவர்த்துமாவைக்காணலாகும், நீறுமேரவிமேநேர் மதிதாநிற்கும் நெடிதானவாகாசம்பிரமபீடம், பாருமேமுத்திவழிக் காணலாகும் பதிகடந்த ஞானியாம் யோகியாமே. சுசு

யோகியாமுனைமூக்கு மத்திபத்தில் யொளிவீசுமோரி தழத்தாமரையின்மேலே, போகியாம்வினையத்திலூடுதாக்கி புகட்டவேவங்குலந்தானின்றுசென்றால், சாகியாம்ரவிமதியுமொன்றாய்க்கூடும் சாங்கமாய்க்கோட்டைவிட்டுவுடலுய்யாது, வேகியால்காதுபொரிமிகவேக்காடு விலங்கவேயோகத்துக்குறுதியாச்சே. சுஎ

ஆச்சப்பாமுத்திவழிகாணலாச்சி அடவானநினைவுதடுமாறல்கண்டிப்பாய்,பேச்சப்பாமிகப்பேச்சுபேசினக்கால் பிராணயோகநிலைகாண

லாமோ, மூச்சப்பாபிரளாது வடானத்தின்மேல் முடியானவபானத்தில் மலமேகுற்றம், நீச்சப்பாவுதரத்தில்நாடிதானும் நெடிதானமூலவலை நீக்கும்பாரே. ௬௮

பாரேதான்மையைந்தும்போக்கிவிட்டால் பசியேதுஞானத்தின் சுவையேகாட்டும், சீரேதான்கலபமறிந் துண்ணவேண்டும் சிறப்பான வியாதிதன்னைத்தீர்க்கவேண்டும், நேரேதான்ரேசகத்தை நிறுத்தவேண்டும் நெடிதானகும்பத்தைமாற்றவேண்டும், கூரேதான்பூரகத்தைச் சாரவேண்டும் கூசாமல்காலூன்றிசெபத்திடீரே. ௬௯

செபிக்கவேநெற்றியிலே விபூதிபூசி சிறப்பான வஷ்டாங்கயோகஞ்சென்று, லபிக்கவேபலநூலுங் கற்றுக்கொண்டு லோசித்துயோகத்தைப்போற்றிக்கொண்டு, குபிக்கவேபம்பரத்தி னாட்டினாற்போல் குடங்கொண்ட வெண்ணெயது தண்ணீராமோ, தபிக்கவே நாய்போலக்கெட்டலைந்து சதாகாலங்காசினியிலுழல்வார்தாமே. ௭௰

தாமேதான்பசுவுக்குஞானமார்க்கம் தாக்குடனேயோதினாலறிவுமுண்டோ, வேமேதான்கரைகடந்தஞானிதானும் வெளியானசற்குருவின்முன்னேவந்து, போமேதான்சொன்னாலுந்தெரியாதொன்றும் புகட்டினாலென்னபலன்தானுண்டாமோ, நாமேதான்சொன்னபடியேயாயிரத்தில் நலமானநுட்பமெல்லாம்நாட்டினேமே. ௭௧

நாட்டினேன்நுட்பமெல்லாமுலகத்தோர்க்கு நலமாகக்கொட்டிவிட்டேன்பிசகுமல்ல, காட்டினேன் பிள்ளைகளும்பிழைக்கவென்று கருத்தறியாப்போனாலாலென்னசெய்வேன், பூட்டினேன் பிழைக்கவென்றுமைந்தாகேளு பிசகாமல்சொல்லிவிட்டேன் ஞானமார்க்கம், மாட்டினேனவர்களை மறுத்தாலுந்தான் மறுக்காலுந்தழைப்பது போலாகும்பாரே. ௭௨

பாரேதானவரவர்கள் குணம்போலாகும் பாங்கான கற்பகத்தைச்சார்ந்தாலென்ன, சீரேதான்பலநூலுங் கற்றாலென்ன சிவயோகந்தன்னிலேசென்றாலென்ன, நேரேதான்தத்துவங்களறிந்தாலென்ன நெடிதானவாசியைத்தானிறுத்திலென்ன, கூரேதான்அஷ்டசித்துக்கொண்டாலென்ன குணமில்லைபூவுலகிலொன்றுங்காணே. ௭௩

தாளகவேதை.

காண்வேதாளகத்தின்வேதைகேளு கடிதானதாளகமோர் பலமதாகும், மாணவே சுண்ணும்புக்கவசஞ்செய்து மதிப்புடனே பனங்கள்ளிற்சாமம்நாலு; நீணவேதாளித்துச் சத்திசெய்து நெடிதானதா

கத்தையெடுத்துப்பாரு, வேணவே அருசதுவும் நேரேயொக்கவிரைவாகப்படிசாற்று லரைத்துப்பூசே. ௭௪

பூசியேயரவிதனிலே காயப்போடு பொங்கமுடன் சுண்ணும்புச்சீலைசெய்து, வீசியேகுக்குடமாம்போடயியம் விளைவானவங்கமதுவென்னசொல்வேன், வசியேகாந்தமதியமாச்சு உற்பனமாந்தாளகத்தின்வேதையாச்சு, மாசில்லாவங்கமது நேரேகுதம் மாட்டாவிருந்து முமாட்டித்தீரே. ௭௫

மாட்டவேயறுவகை செயநீர்தன்னால் மதிப்புடனே நாற்சாமமரைத்துமேதான், நீட்டவேமேருவெண்நகுப்பிக்கேற்றிநெடிதாகவெண்சாமம்மெரித்துப்போடு, கூட்டவேயாறவிட்டுயெடுத்துப்பாருநெடிதானசெந்தூரமுருக்கம் பூப்போல், நீட்டவேவெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்றுதிறமுடனேகொடுத்துருக்கமாற்றுமே. ௭௬

ஆமேதான்செம்பதனையூதிப்போடு அப்பனேமாற்றதுவுமின்னும்பாரு, தாமேதான் பத்திலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து தாக்காகப்புடம்போட மாற்றெட்டாகும், வேமேதான் சிவபதத்தி லிருந்துகொண்டு வெளியான செகசோதிதன்னைக்கண்டு, போமேதான்பராபரியைமனதிலெண்ணி போற்றடாகுருபதத்தைப்பணிந்துநில்லே. ௭௭

நில்லவே சுவாதிஷ்டானர் தன்னிற்சென்றுநிலையானகும்பகத்திலிருந்து கொண்டு, புல்லவேபிராணைப் தன்னிற்சென்றுபோற்றவே நிர்வாணிரூபிதன்னை, மல்லவேசதாகாலம் போற்றிசெய்து மக்கமென்னுஞ்சாகரத்தையகற்றிப்போடு, வெல்லவேவேதாந்தந்தன்னிற்சென்று விரையுடனேசொரூபமிலே சார்ந்துதேறே. ௭௮

காயகற்பசமாதி.

சார்ந்துமேவுப்பிட்ட பாண்டம்போலதட்டழிந்துபோகுமேதேகந்தானும், கூர்ந்துமேதேகமது கல்லாணுகும் குறியானகாயமதுகற்பஞ்சொல்வேன், தேர்ந்துபார்செங்கடுக்காய் நிதமுமூன்றுதெளிவாணமண்டலந்தானுண்டபோது, ஆர்ந்துமே சுவாசமதுநேழுநோக்கு மகத்தார்க்குண்டதியி னூணுக்கம்பாரே. ௭௯

நணுக்கமாம் சதாசிவத்தின் பெருமைபாரு நனிநாக்குமூக்குமூணிரசுதானும், கணுக்கமாமகுண்டலியைவாசிபற்றிக்கதிரொளியைக்காணுதற்குலக்கோயில்லை, பணுக்கமாம்நேசகபூரகத்தில்தானும்பார்க்கவே மதிலயத்தை நூணிநிற்கும், அணுக்கமாம்காயமதுயிறுமெப்போதும் தன்பசாகரத்தைவிட்டுத் தலைவாய்வில்லே. ௮௰

மெய்ஞ்ஞானோபதேசங்களாவன.

துலைவானதசம்பொன்னைக் கோடாகோடி துறையாகத்தேடியெ ன்னபலந்தானென்ன, நிலையானதேகமதுபோகும்போது நேரானகடு களவுசெம்பொன்றானும், கலையானபொன்னதுவுந் தன்னோடெக்கக டைசியிலே யாதொன்றுங் கண்டதில்லை, மலையானசாத்திரத்தி னோப தேசம் மார்க்கமுடனறிவதற்கு வகைதான்கேளே. அக

கேளேதான் சார்புநூலறியவேண்டுங்கொடியானவஷ்டாங்கம்பா ர்க்கவேண்டும், மீளேதான்தத்துவத்தின் மூலமார்க்கம்மிக்கானசடா தாரக்குநவின்மார்க்கம், பாளேதான்குண்டலியின்வாசிமார்க்கம் பாங் கானவாறுதாரத் தின்மார்க்கம், சூளேதானோங்காரக் குளிகைமார்க்கம் சுடரொளியின்சின்மயத்தின் மார்க்கந்தானே. அஉ

லிங்கப்போக்கு.

தானானலிங்கமதுசுத்திசெய்து தாக்கானவைங்கோலத் தயிலத் தாலே, வேனாசச் சுருக்கிடவேகட்டிப்போகும் வெகுநிலாகவங்கம தைவிதுபோற்செய்து, பானுவிரண்டையுந் தானுருக்கிப்பாரு பாங் கானமணிபோலக்கட்டியாகும், தேனானமணியதனை யுடைத்துக்கொ ண்டு தெளிவாகவெள்ளிசெம்பில்தன்னிற்றூக்கே. அங

தாக்கவேகரி யோட்டி யூதிப்போடு தளுக்கறவேகசடுதானகன் றுபோகும், நோக்கவே மாற்றதுவுமாறதாகும் நொடிதானயேமவித் தைசொல்லப்போமே, தேக்கவேபத்திலோர் தங்கஞ்சேர்த்து தெளி வறவேதகட்டித்துப் புடத்தைப்போடு, நோக்கவேபரியதுவுஞ்சேர் ந்துமல்லோ நொடிதானமாற்றதுவுமெட்டதாமே. அச

எட்டானமாற்றதுவுங்காணமாட்டார்யெழிலானவிஞ்சிதின் னுங் குரங்கைப்போல், வட்டாகமயங்கியல்லோ யேங்கிநிற்பார்வரிசைபெ றகருமானமின்னமொன்று, இட்டமுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகே ளு தெளிவானதானகமுப் பலந்தானொன்று, இட்டமாய்சுண்ணாம்பு மபூநீர்தானும் நெடியானவமுரியினாலாட்டித்தீரே. அரு

நீர்க்கவேதாளகத்துக்கங்கிபூட்டிதிறயானமணல்மறைவிற்புடத் தைப்போடு, மார்க்கமாய்ப்புடம்போட்டியமாகும் மகத்தமன யீயமது யென்னசொல்வேன், பார்க்கவே சூதமதுசரிநேரொக்கப்பாங்காகத் தானாட்டிசெயநீர்தன்னால், மூர்க்கமாய்நாற்சாம மரைத்துமேதான் முனையானமகமேருக்குப்பிக்கேற்றே. அசு

ஏற்றவேசாமமதுபனிரெண்டாகும்யெழிலானசெந்தூரமென்ன ட்சொல்வேன், மாற்றவேவெள்ளி செம்பில்பத்துக்கொன்று வரிசை

பெரத்தானுருக்கி ருருவொன்றீய, காற்றமுடன்செம்பதுவும் நீங்கி யேதான், நலமான வெள்ளியதுமாற்றுகாணும், தோற்றவே பத்தி லோர்தங்கஞ்சேர்த்து சருதிபெறத்தகட்டித்துப்புடத்தைப்போடே.

போடவேமாற்றதுவு மிகுதியாகிப் பொங்கமுடன் னெட்டரை யுங்காணும்பாரு, கூடவேசிவயோகந் தன்னிற்சென்று கும்பகத்தில் மீதிருந்துபாய்ச்சலாகி, நீடவேசமாதிந்நம் வாசியோகம் நெடியான பூரணத்தில்சேசித்தேதான், மாடவேயோகத்தைசாதித்தேறுமகத் தானரேசகத்தில்மருவிப்பாரே. அஅ

மருவியதோர்வாலையதுபிர்ம்மபீடம் மகத்தான புவனையதுகரு வித்ரரம், மருவியதோர்திரிபுரைதான்கபாலபீடம் மகத்தானவஷ்டா ங்கந்தன்னிற்சென்று, கருவியதோர்ஞானத்தின்மார்க்கங் கண்டுகரு வானவெட்டவெளிதன்னிற்சென்று, உருவியதோர்பரபிரமந்தன்னிற் புக்கிவுத்தமனேலகிரியிலேபோற்றில்லே. அகூ

போற்றவேமனோன்மணியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள் பொங்குமுட னின்னமொருமார்க்கங்கேளு, ஆற்றவே பாஷாணம்பலமைந்தாகு ம ப்பனேசுக்கான்றன் கல்லைத்தானும், தூற்றவே திருகுகள்ளிப்பாலா லாட்டிதூய்மைபெறக் கவசித்துக்காயவைத்து, மாற்றவே சட்டியி லேமணல்தான்கொட்டி மறவாமல்மணலையுந்தான்மேலேமூடே. கூய

மூடியேசட்டிகொண்டுசீலைசெய்து முப்பதியாய்த் தானெரிப்பா ய்கமலம்போல, ஓடியேநாற்சாமமெரித்துப்போது வுயர்வானபற்பமது மென்னசொல்வேன், நாடியே பற்பமதுதன்னைவாங்கி நலமாகவெள் ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, தேடியேவுருக்குமுகந்தன்னிலீய தெளி வானமாற்றதுவும்காணும்பாரே. கூக

காணவேகரியோட்டி யூதிப்போடு கருதானவெள்ளியது கனக மாகும், தோணவே நாலுக்கோர்தங்கஞ் சேர்த்துச் சிறப்பாகத்தகட டித்துப்புடத்தைப்போடு, மாணவேதங்கமது யிறக்கும்பாரு மகத்தா னவேதையிதுகளுக்குவேதை, நீணவேசீவனத்தைசெய்து கொண்டு நெடிதானசாத்திரத்தையறிந்துபாரே. கூஉ

பாரேதான்கோடிபொருளிருந்துமென்ன பாருலகில்வெகுநாளா ய்வாழ்ந்துமென்ன, சீரேதான்மனமகிழ்ச்சிகொண்டுமென்ன சிறப்பா னமாளிகையுங்கட்டியென்ன, நேரேதான்வாசியோகஞ்செய்துமென் னநெடிதானமலைகளிலேயிருந்துமென்ன, கூரேதான்ரிஷிசித்த ராயு மென்ன சூவலயத்தில்காயமதுயிருக்கப்பாரே. கூங

காயகற்பம்.

இருக்கவேயுகார்தவரை யிருக்கவேண்டும் மெழிலானகாயத் தைநிறுத்தவேண்டும், பொருக்கவே மனமாசைவெறுக்கவேண்டும் பூதலத்திற்காயகற்பமருந்தவேண்டும், வருக்கவே வாலுழுவைத்தயி லத்தாலே வாகாககாயத்தை இருத்தலாகும், தருக்கவேவெகுகோடி காலமட்டும் தரணியிலேதானிருந்துவாழலாமே. ௯௪

வாழலாம்பேய்ப்பானவாழ்வை நம்பிவகைதெரியாபசகளெல்லா ங்கூட்டங்கூடி, வாழலாமென்றுசொல்லிவாதந்தேடிவையகத்திற்சுட் டிறந்தோர் கோடாகோடி, வாழலாமென்றுமல்லோபொருளைத்தேடி வையகத்தில்மோசங்கள்மிகவும்பண்ணி, வாழலாம்புக்கோடிகால மட்டும்வாழவேதேகமதைநிலையென்றுரே. ௯௫

நிலையென்றபிஞ்சுதின்றகுரங்கைப்போல விளித்தேதங்கிநின்ற திறல்பயனுண்டாமோ, நிலையானபத்தியமுமில்லாவிட்டால் சோரான மோட்சவழிக்கேகலாமோ, நிலையானகாயத்தைநிறுத்தவேண்டும்நெ டுங்காலம்யோகநிலையதியவேண்டும், நிலையானபதவிதனையடையவெ ன்று நீனிலத்திலெப்போதும்யோகம்பாரே. ௯௬

இலிங்கவேதை.

பார்க்கவேலிங்கமொருபலமேதனுக்குபாங்கானமுலைப்பாலில்சுத் திசெய்து, ஏர்க்கவேவீரமென்றசெயநீர்தன்னால் லெழிலாககாற்சாம ஞ்சுருக்குகாக்கு, நீர்க்கவேவெள்ளிபோல்கட்டியாகும் தெளிவான லிங்கமதுவுருகியாடும்,வேர்க்கவேவங்கமதை வெட்டைசெய்து விரை வாகலிங்கமுடனகஞ்சேரே. ௯௭

சேரவேநாகத்தைபொன்றுப்கூட்டிசெழிப்புடனேசெந்தூரஞ் செய்யலாகும், கூரவேவெள்ளியதுவாராதாகும் குணமானசெம்பதுவு மூன்றதாகும், நேரவேமூசையிட்டுவுருக்கின்றுய் சோரனகண்விட்டு வாடும்போது, தீரவேசெந்தூரம்வொன்றுபோட திறமுடனேமாற்ற துவுங்காணுந்தானே. ௯௮

தானானகளங்குதன்னையோட்டில்வைத்து தகமைபெறவூதிடவே தெளிவதாகி,வேனுனரவிமதியுமொன்றுய்ச்சேர்ந்து விரைவாணமாற் றதுவுமிகுதியாகும், கோனுன்குருவருளால்வாதசித்திக் குணமாகி சின்மயமும்வெளியாய்த்தோன்றும், பானுசிவயோகந்தன்னிற்செ ன்றுபாருலகில்வாழுவதுபான்மையோர்க்கே. ௯௯

பான்மையாம்லாகிரியைநீக்கவேண்டும்பூசங்கானமோகமதைதவி ர்க்கவேண்டும், மேன்மையாஞ்சின்மயத்தைப்பூசித்தேதான் மேலான

கருவிகாணுதியெல்லாம், வான்மையாமடிமுடியுங்கண்டுமேதான்வா குடனேபராபரியைநிர்த்தஞ்செய்து, துன்மைபெற வஷ்டாங்க யோ கஞ்சென்று தறைகோடிமுடிவுமட்டுந் துலவாய்நில்லே. ௪௦௦

சூட்சமுப்பூமார்க்கம்.

தில்லவேசித்திராப்பர்வந்தன்னில் நெடிதானபூரணையில்சாமநே ரம், கல்லானகளர்மண்ணு மூவர்மண்பூமி கடிதான மலைச்சாரல்தன் னிற்சென்று, புல்லானமணற்றாரு யாவுமாய்க்கு போக்கானசவுட்டு மண்தன்னைப்போக்கி, வல்லானகிட்டணைகள்யாவும்செய்து வளமாக மூங்கல்தனையாப்புமாச்சே. ௪௦௧

ஆச்சப்பா மூன்காராப்பேயாச்சு அப்பனே நடுச்சாமம் கதி போலுப்பாம், பேச்சப்பாவொன் நில்லைபூநீர்பூச்சும் போன கற்ப மது பூநீராகும், மூச்சப்பாமுன்சொன்ன பூநீராமே முன்னிரைத்த செந்நீருமளவாய்க்கொண்டு, கார்சப்பாகலசமது நீபம்போல கண் கொள்ளாயுப் புதுவுமபூநீராமே, ௪௦௨

ஆமேதான்பூநீரின் மார்க்கங்கேளு அப்பனேசினமது பலந்தா னென்று, காமேதான்வெடியுப்பு பலமொன்று தாக்கான இந்து ப்புபலமொன்று, சேமேதான்வீரமது பலமொன்று மிக்கானது டனதுபலமொன்று, காமேதான்சொன்னபடியெல்லாங்கூட்டி நல மாகத்தானரைப்பாயுமிநீர்த்தானே. ௪௦௩

லிங்ககுரு.

தானானசரக்கதனைதசப்பங்காக்கிச் சார்பானலிங்கமதுக் கந்தி பூட்டி, வேனுக ரவிதனிலேகாயவைத்து விருப்பமுடனோட்டில் வை த்துசீலைசெய்து, கோனுனகுக்குடத்தி லிறங்கிக்கட்டும் குருவான வெ ள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, மானுக கொடுத்திடவே வுருக்கிப்பா யும் மாசற்றகளங்கதுவுமாகும்பாரே. ௪௦௪

பாரேதானோட்டில்வைத்தூதிப்போடு பழிப்பான மாற்றதுவு மெட்டதாகும், சீரோதானுனுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்துசிறப்பாகப் புட ம்போடமாற்றுகாணுய், கூரேதான் வணிகரிடஞ்சென்றுமாறிநூறிப் பானசிவயோகந்தன்னிற்சென்று, நேரேதான்நிர்த்தமுடன்மாயிபூசை நேர்ப்பாகசெய்து சிவசொத்தையுண்ணே. ௪௦௫

உண்ணையிலே வஷ்டாங்கந்தன்னிற்சென்றுடைத்தமனே அரமனை த்துங்கைவிடாமல், எண்ணையிலே யெளியார்போல் மனதிலெண்ணி

ஏற்றமாங்கெர்வாதையகற்றித்தள்ளி, நண்ணபிலேசிவவேடம்பூண்டு கொண்டு காதாக்களடிவணங்கி நானிலத்தில், திண்ணேபிலேவொதுங் கிருந்துயோகம்பார்த்து தேவியாமனேன்மணியைப்போற்றிடாயே.

போற்றவேமேருகிரிதன்னிற்சென்றுபுகழானசித்தர்வர்க்கம்பா வுங்கண்டு, ஆற்றவேயுந்தனது வுள்ளந்தன்னில் வடக்கியதோர் கரு விகாணுதியெல்லாம்; சிற்றமுடனலர்பாதம் பணிந்துபோற்றிச் செ ழிப்புடனேதாமுரைத்த வதிசங்கேட்பீர், கூற்றனுமேசாகைற்றியுந் தன்மீது குருவினதுகடாட்சம்வைத்து ரட்சிப்பாரே. ௧௦௭

நாகவேதை.

இரட்சிக்கவின்னமொரு கருமானங்கேள் இபலானநாகமதுபல ந்தாஞென்று, இரட்சிக்கசெந்தகமும் பலந்தானென்று செழிலான மஞ்சனிடகருவாலாட்டி, இரட்சிக்கசெந்தகத்தைதயிலமாக்கி செழி லானதயிலமதைநாகந்தூவ்வி, இரட்சிக்கநாகமது கட்டிப்போகும் இப்லானநாகத்தின் வேதையாமே. ௧௦௮

வேதையாமதிரனிலே சரியாய்க்கூட்டி வேடிக்கைசிமிட்டுவித் தைவாதலேகளு, ரதையாம்கரியோட்டி ஊதிப்போடு பாக்கானவெ ள்ளியதுமாற்றுகாணும், நீதியாம்வெள்ளியதுவெட்டதாகும்திலபா ணசெய்பதுவு மொன்று கூட்டி, மாதையாந்தாஜுருக்கி யெடுத்துப் பாரு மகத்தானமாற்றதுவு மேழதாமே ௧௦௯

ஏழானவெள்ளிக்குயிரண்டுதங்க மேற்றமாக்கடித்துப்புட த்தைப்போடு, சாழானதங்கமது நேரேசேர்ந்து சரியானதன்னிறம் போலாகும்பாரு, மாழானபிரமவித்தை வாதவித்தை வாய்க்குமோ எல்லோர்க்கும்வாய்க்கு மோசொல், பாழான துக்கசாகாதலைவிட் டுப் பதருமல் பதாம்புயத்தை பணிந்துநில்லே. ௧௧௦

பணியவே கன்றுக்குப்பால்கொடுத்த பழங்கதையாய்போல்யா ரும்பரிந்துபார்த்து, துணியவேபோகரிஷிசொன்னநூலில்துறைகோ டியுகோடி தொந்தங்கோடி, அணியவே வொவ்வொன்றுமாராய்ந் தேதான் அப்பனேசெய்திடி லோயெல்லாஞ்சித்தி, கனியவே கால ங்கிபாதம்போற்றி கருதினர் போகரிஷிகருதினரே. ௧௧௧

உப்புக்கட்டுசெந்தூரம்.

கதவுவேவுப்பதுதானவேயொன்றாகும்தனமானபுலியாரைச்சா ரைவாங்கி, திருத்தமாய்த்தானரைத்துப்பில்லைதட்டி திறமாகரவிதனி லேகாயப்போடு, பருதமாம்குக்கிடத்தில்புடத்தைப்போபோங்கான

செந்தூரமாகும்பாரு, வெருதமாமிப்படியே பத்துமுறைபோடு வெ ளியானசூதத்தைக் கூடச்சேரே. ௧௧௨

சேர்த்துமே பேனிச்சார்தன்னுலாட்டி சிறப்பாகபத்து முறை யிப்படியேபோடு, கார்த்துமேயாறவிட்டுயெடுத்துப்பாரு கனமான செந்தூரஞ்சொல்லப்போமோ, தீர்த்துமே செந்தூரந்தானெடுத்து திகழானவெள்ளிசெம்பில் பத்துகொன்று, பார்த்துமேதாஜுருக்கிக் கொடுத்துப்பாரு பாங்கானமாற்றதுவுங் காணும்பாரே. ௧௧௩

மாற்றுன வெள்ளிக்கு நேரேதங்கம்மதிப்புடனேதான்சேர்த்து வுருக்கிப்பாரு, தூற்றுன திரைநீக்கி சிவந்ததங்கம்துரை கோடிசென் றூலும்பழுதாகாது, காற்றான கானகந்தன்னிற்சென்று கருமூலிவிஷ மூலியாவும்பார்த்து, சோற்றுன அருந்தியென்னுங் காயந்தன்னை சுக ம்பெறவேசாதித்துக் கற்பங்கொள்ளே. ௧௧௪

கொள்ளவேநாயாதி கற்பங்கொண்டால் கோடிவரை யுகம்கோ டியிருக்கலாகும், தள்ளவே மாய்கைதனை யறுக்கவேண்டும் சமுசார தொல்லைதனைவெறுக்கவேண்டும், மெள்ளவே சிவயோகங் காணவே ண்டும் மேலான பதாம்புயத்தை நண்ணவேண்டும், உள்ளவே வாசி யைத்தா னிருத்தவேண்டு முத்தமனே போகரிஷி யுரைத்ததாமே.

உலகவாதி.

ஆமென்ற வுலகத்தோர்வாதந்தேடி ஆராய்ந்துசரக்குகளைப் பா ர்த்துப்பார்த்து, போமென்றுபிதனுலே சீவனங்கள்பண்ணிப் புல்லர் கள்தானெட்டுபேர் பத்துபேர்கூடி, காமென்றயோசனைதான்மிகவும் பண்ணிக்கலங்குகின்ற சாத்திரத்தில் மறைத்துப்போட்டார், நாமெ ன்றசெயநீரில் பார்ப்பதென்று நலமாகச்சாறுவிட்டு அரைப்பார் பாரே. ௧௧௫

அரைத்துமேபுடம் போட்டுப்பணியில்வைத்து ஆகாகாசெயநீர் தானுச்சுதென்பார், நிரைத்துமே புடம்போட்டுச் சாக்கைகட்டி நே ராகவாச்சதென்றுலோகத்தீய்ந்து, கரைத்துமேசெம்பையிட்டுக்காரீ யக்குத்திகசடகற்றியூதியே யுரைத்துப்பார்த்து, மறைத்துமே நால் மாற்று ஆச்சதென்று மயங்குவாருலகத்துச் சண்டிதானே. ௧௧௬

சண்டிகள்தான்மெத்தவுண்டுவுஉத்தமாண்பர் தருகுரும்பனதி லொருவன் டொன்னைச்சேர்த்து, மண்டியேகடைதனிலேவுரைத்துக் காட்டிமனதுநொந்து புண்ணுகிப்போட்டபொன்போய், தண்டியே ஒருகாசு ரண்டுகாசு சார்பாகப்பின்னென்றுபார்ப்போமென்று,மண் டியோன்போட்டே னீபோடென்று மயிர்பிடித்துச் சண்டையிட்டு வழக்கம்பாரே. ௧௧௭

வழக்கிட்டுச் சண்டைகொண்டுபின் ஞெருவன்வந்து வாதிபொருபரதேசியந்தானப்பா, வழக்கிட்டு தொழில்செய்து கடையில்விற்றுன் நான்பார்த்தேன்வெகு சளுவுமீயும்பாரு, அழுக்கிட்டு ஒன்றோடே ஒன்றைச்சேர்த்து அமர்த்தியவர்புடமபோடப்புகைத்துபோயி, பழுக்கிட்டிப்படியேசாருமட்டும் புலம்பியிறந்துண்டவர்கள் கோடியாமே. ககசு

இறந்திட்டார்சித்தர் சர்வாதிஞானி யியல்பான சாத்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்த்து, மறந்திட்டார் கருவையெல்லா மனதிலெண்ணி மகத்தானபெரியோர்க்குத் தொண்டுபண்ணித், திறந்திட்டார் குருசொன்னமொழியைத்தானுஞ் சிவயோகமார்க்கத்தின் வழியிற்சென்று, அறந்திட்டார்ஆத்தாளைக்கேட்டுக்கேட்டு அவள்சொன்னபடி செய்வார் பெரியோர்தானே. கஉ0

பெரியோர்களென்றுசொன்ன மொழியேதக்குப்பேரின்பச்சாத்திரத்தி லுரைத்ததாலே, பெரியோர்களாவதுவு மேதாலென்றால் பொய்மறந்து மெய்யுரைத்த பிரதாபத்தாலே, பெரியோர்களானதென்ன யோகநிஷ்டை போனகற்பமுண்டு காயசித்திசெய்தார், பெரியோர்கள் குருபதத்தைமறவாமலென்றும் பேசாமலூமையைப போலிறுப்பர்பாரே. கஉக

பாரப்பாபிர்மூட வாதிகட்குப் பலியாது யெமமெ:ர்ற வித்தைதானும், கோப்பா பொய்சொல்லும்புலையருக்கு நிச்சயமாய்க் காணுகிற யோகமெய்மெய்யாம், சோப்பாகாமமென்ற காமிகட்குந்தானும் செயலானகாயசித்திசோபம்பொய்யாங், தாரப்பாகுருசொன்னமொழிமாளையிந்த துட்டருக்குச்சகல நூல்களெல்லாம் பொய்யே. கஉஉ

பொய்யென்ற வார்த்தையதுசொன்னுனில்போக்கோடேபெழுசென்மபுலையனுவான், பொய்யென்றுகாயசித்தியென்றுசொன்னுல் பிறந்திடுவான்கழுதையென்றசென்மமாகப், பொய்யென்றுயோகத்தைச்சொன்னானேல் புழுவானபாழ்நரகில் வீழ்வான்பாவி, பொய்யென்றபூசையைத்தான் தூசித்தோர்க்கும் போகமூவேழுவங்கிஷம் பாழாமே. கஉங

பாழாகும் வஸ்துசுத்திபானைத்தன்னைப்பதையாமற்சொன்னோர்க்குஅல்லலுண்டாம், கூழாகுங்கஞ்சிக்கி யங்கிஏங்கிக் கொடிதானபெருவயிறனலையெய்தி, மீளாகுங் குணமுவலிசித்துகொண்டு மிகையெய்திநகையெய்தி விடுமோ தாறும், நாளாக பிரப்புண்டு கொடுப்பார் கைபார்த்து நமனுக்குப்பகையாகி நரகெய்துவாரே. கஉச

சகஸ்திரசத்து.

எய்தமே சகஸ்திரமாஞ் சத்துசேரு இதமான அக்கினியிலபால் தானல்லோ, கொய்தமே பெருக்கம்பால் சேரையொன்று கோழிமுட்டை வெண்கருவுஞ்சமனுப்கூட்டி, பைதமேவெண்காரம் பலந்தானைந்து பசருகின்றகெந்தகந்தான் பளமுப்பது, தைதமே துரிசியது பலமுமூன்று நாட்டிடுவாய்தாளசமும் பலமும்ரண்டே. கஉரு

ரண்டெல்லாம்பொடிபண்ணிப் பாலிற்போடு நேர்ப்பானயந்திரெய்சேரவிட்டு, பண்டெல்லாமயச் சட்டிக்குள்ளே வார்த்துப் பருவமாயடுப்பேற்றி யெரித்துவாங்கிக், கொண்டெல்லாங் குழம்பானபதத்திற்கிண்டிக் கொட்டியேகலபத்திற் கட்டிவைத்துத், துண்டெல்லாஞ்சகஸ்திரமாம் வேதையிலே போட்டுத் தாவளவரை யெண்சாமம் விலைகட்டே. கஉசா

விலைகட்டிச் சரவுலையிற்போட்டிழு மேலானசத்தெல்லாங் கமூன்றவிழும், கல்லைகட்டிசத்தெல்லாம்பொருக்கிக்கொண்டு கறடெடுத்துத்தயிலத்தி லரைத்துஊது, இல்லைகட்டி ஐந்துதாமூதலூது சிறப்பாகச்சத்தெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து மூல்லைக்கட்டிக் காரமிட்டு வுருக்கிஞக்கால் முத்துபோல்வெள்ளுப்பாகுஞ் சந்தாகும்பாரே.

சத்தெடுத்துப் பலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டுதங்கமது நாலுக்கு ஒன்றாயிட்டு, பத்தெடுத்துநாகமது அரைப்பலந்தான் போட்டுபரிவாகவுருக்கியொன்றாய்ச் சூதம்போட்டுக் கொத்தெடுத்துக் கெந்தகத்தைரண்டுபலம்போட்டுக, குழிப்பாகக்கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி, மத்தெடுத்துஅந்திமல்லிச் சாற்றாலாட்டிவகையாகப்பொடி பண்ணிக் குப்பிக்கேற்றே. கஉஅ

குப்பிக்கே யேற்றிடுவாய் வாலுகையில்வைத்துக் கூசாமற்பனிரண்டுசாமந்தீப்போடு, குப்பிக்கேசூரியன்போற்சிவந்துகாணுந் துடியாகப்பணவிடைதான் தேனிலுண்ணு, சிப்பிக்கேவுடலைப்போல்கனசட்டைதள்ளுந்தேசியைப்போல் நடப்பதற்கு லெருவுண்டாகும், அப்பிக்கே ஆயிரத்துக்கொன்றேயீய மருமமென்றமறுகு மறிந்துகொள்ளே. கஉகூ

அண்டசத்து.

கொள்ளென்ற அண்டோடுசெத்து பண்ணவிக்குள் பிரணிதநால் போக்கிப்படித் தானென்று, அள்ளென்ற ரோமமதுயல்ந்தாளப்பத்து அப்பனே அண்டத்தின்மேலேசுத்தி, தள்ளென்றசெபுடத்தி னீற்றி

க்கொண்டு நபவாகப்பற்பத்தைக் கவஞ்செய்ய,முள்ளென்றமுசலெ லும்புத் தூள்தான்பத்து முயற்சியா யெருக்கம்பால் விட்டூட்டே.

ஆட்டியே யைந்நாளில்லைபண்ணி அழகான பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கிப், பூட்டியேகலயத்திற் கட்டிவைத்துப்பொறித் தெடு த்த முட்டைத்தோல் பலமும்பத்து, நீட்டியேகல்வத்திற் பொடியா ப்பண்ணி மினைவாகவெண்காரம்பலமுமைந்து, தீட்டியேவீரமது பல மும்ரண்டு சிறப்பாகக்கூடவிட்டுத் தயிலத்தாலாட்டே. கஙக

ஆட்டியே மூன்றுநாள்வில்லைகட்டி அசங்காமல்சாவுலையி லைந்து தாமுது, பூட்டியேசத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு பொரிக்கார மிட்டுருக்கி யொன்றாய்ச்சேர்த்து, வாட்டியே ஒன்றுக்கு நாலுதங்க மருவிநின்ற வுருகையிலே கூடவிட்டுத், நீட்டியே நாகமிட்டுச் சூத மிட்டுச் சிறப்பாகக்கெந்தியிட்டுக் களங்கமாமே. கஙஉ

ஆமிர்தக்களங்கெடுத்து நவலோகத்தி லந்நூற்றுக் கொன்றிட வேயைம்பத்தைந்து, வாமிர்தப்பொன்னதும் பச்சைபோல்காணும் வாப்பாகக்குப்பியிலே செந்தூரித்துண்ணு, சேமிர்தச்சடந்தானும் பச்சைநிறமாகுந் தேகமென்றால் பொற்சிலைபோ லழுந்திக்கானும், காமிர்தக்கற்பாந்தகோடிகாலங் காலனுமே யணுகாமல சித்தியாமே.

நாகபற்பம்.

சித்தியாம்வெகு சனுக்கு நாகபற்பம் திறமாகக்கேளுங்கள் மா ணுக்கரே, பத்தியாம்நாகமது பலந்தான்பத்து பகுகின்ற இலுப் பைநெய்யில்சாரம்போட்டு, முத்தியாமூவா றுதரந்தானசாய்த்துமுறி யாமல் தகடுதட்டிப்புளியிலே போல்நறுக்கிக், கத்தியாங்குடுகொரு பலந்தானைந்து காரமாமிளகாயும் பலமுமஞ்சே. கஉச

அஞ்சான அயினைந்து பலமுந்தாக்கி அழகானஎலிமிச்சம்பழச் சாறுவிட்டு, தஞ்சானமூன்றுநாள் நேயமுடனரைத்துதடியாகவழி த்தெல்லாம் குழம்பாய்வைத்து,பிஞ்சானதகட்டுக்குப்பூசபூச போர கவாகையுடபட்டைவாங்கி, தஞ்சானதிடித்துவனருயத்தகடுவைத் துசார்பாகமேல்மூடி புடத்தைப்போடே. கஙு

மூடியேசீலைசெய்து அவிர்புடமாப்போடுமுயற்சியாப்பத்து விசைபோட்டெடுத்து, ஆடியே விளக்கெண்ணெய்விட்டுருக்கி அப்ப னைகாதத்தைக் கிண்ணிபண்ணிக்கொண்டு, நாடியேகிண்ணியிரை ரு தமப்பா நலமானதாளகமுஞ்சரியாய்க்கூட்டி, தேடியேதேடிசார்விட் டரைத்து சிறப்பாகக்கிண்ணிதனி லுள்ளேபூசே. கஙகூ

பூசியேவாலுகையில் சட்டிவைத்துப் பொருந்தவேமணல்விட்டு அடியிற்றனும், தேசியேயதின் மேலேயுப்புவிட்டு கினைவாகக்கிண்ணி தனைப்பதித்துவைத்து, தேசியேயெலுமிச்சம் பழச்சாறுதானுஞ் சிற ப்பாகவரியிட்டுச் சுறுக்குப்போடு, மாசியே பதினைந்துநாள் தானிவை மறவாமல்போட்டிடு வாயிரவுபகல்தானே. கஙஎ

தானகுமெலுமிச்சம் பழச்சாறுதானுஞ் சாதகமாய்வற்றவற்றச் சுறுக்குப்போடு, பானதும்பதினைந்துநாள்தான்சென்றால் பக்குவமா யெடுத்துவைப்பாய் பீங்கானுக்குள், கானதுமல்லிகைப் பூப்போல கிற்கும் கசடற்றசெம்பிலே நூற்றுக்கொன்று, கோனகுமெழுகிலெ ட்டிகொடுத்தாபானல் குறையாதுபனிரண்டு மாற்றுமாமே. கஙஅ

வெள்வங்கபற்பம்.

ஆமப்பாதரிசியது பலமுமொன்று அழகானதாளகமும் பலமு மொன்று, வேமப்பாகள்ளிப்பால்வார்த்தரைத்து விளங்கவேமூன்று நாளாகுமட்டும், தாமப்பா குன்றிபோலுண்டைபண்ணி தாக்கான வெள்ளியம்பலந்தானுலு, போமபபாகுகையில்நின்றுவுருகும்போது போக்கானவுண்டையெல்லாங் கிராசம்போடே கஙகூ

போட்டுடனே யுண்டை யெல்லாமானபின்பு பொடிபண்ணிச் சாரத்தூள்மேலேபோட்டு, ஆட்டுடனே சற்றுமுஞ்சாற்றில்சாய்த்து அடவாகயேழுதரமுருக்கிச்சாய்ப்பாய், பூட்டு டனேவங்கத்தில் சம னாய்வெள்ளி பொலிவாக வுருக்கியல்லோ கிண்ணிவார்த்து, மாட் டுடனே கிண்ணியிடை சூதம்விர மருவியதோர் வெள்ளை யென்ற பாஷாணங்களே. கசo

காணிந்தமருந்தெல்லாங் கல்வத்திட்டு கடிதானயெருக்கம்பால் வார்த்தாட்டிப், பூணிந்தமருந்தைக் கிண்ணிக்குள்பூசிப் போான வாலுகையின் மேலேவைத்து, ஆணிந்தவடுப்பேற்றிப்பட்சமொன்று ஆறுமலெரியிட்டு அப்பால்வாங்கித், தோணிந்தப்பீங்கானிலெடுத்து வைத்து சூட்சமாங்குருவாகும் நூற்றுக்கொன்றீயே. கசக

ஈவதுதான் வங்கத்திற்செம்புதனி லெடுத்துப்பாரியபத்துஐய் ந்துமாற்று, ஆவதுதான்சூதமது வெள்ளியாகு மதிகமாம் பித்தளை யும் வெள்ளியாகும், போவதுதானேமவித்தையிதுதானப்பா பூட்டி னேன் தொந்தங்க ளனேகங்கோடி, தேவதுதான்வெள்ளி வித்தை சுருக்குமெத்த சிவசிவாசித்தர்சொன்னார் கரைகாணேனே. கசஉ

கரைகாணுச்சாத்திரங்கள் மெத்தவுண்டு காரணமாங்காலாங்கி நாயனார்தாமும், கிரைகாணரேழுலட்சம்விரித்துச்சொன்னார் கேய்ம்

பாகவிரிவையெல்லாம் பிரித்துப்பார்த்து, உரைகாணச் சூத்திரமாய்ச்சுருக்கு அப்பாயுற்பனமாக் தொழில்வகையெல்லாஞ்சொன்னேன், பரைகாணுயென்னாலைப் பொய்யென்றெண்ணில் பாழாகும் நரகத்திலெப்துவாரே. கசந

எய்துவார்ரவிகோடி நரகத்தில்தானு மேனமென்ற பிறப்பாகச் சபிப்பாளாத்தாள், அய்துவார்வாதம்பொய் யென்றுசொன்னா லாகாக வங்கிஷங்கள்குடும்ப மெல்லாம், நய்துவார்நரகெப்தி வறுமையாகும் நாகாக்கள் பெரியோர்க ளிட்டசாபங், நொய்துவாராணலுந்தீர்க்கக்கூடா கொடுஞ்சத்திரிஷிபிட்டசாபம்வாறே. கசச

தரிசிகட்டு.

வாறனவுப்பிறுட செயநீர்தன்னால் வாதாக தருசுதனை யட்டிமைந்து, சேறனகுளம்பு பதந்தன்னிலாட்டிச் சிறப்பாக வுண்டைக்குச்சாரந்தன்னை, கூறுகக்நவசமது செய்தமைந்தா குணமாகாவிதனிலேதாபமைத்து, காறுனகுக்குடமாம் வைத்தூதீறு காவலாகச்சூதமதைக் கொல்லும்பாறே. கசரு

சொல்லுமே சூதமதுமாண்டுதானல் செட்டான கோடிவித்தையாடலாகும், வெல்லுமேசூதக்திற்கெந்திரெட்டி னைவாரத்தாய்சேர்த்துசெயநீர்கன்னால், புல்லுமேநாற்சாமமலாத்தபோதுபுகழானமகவானையடக்கும்பாரு, கெல்லுபோல்பில்லையது செய்துமேதான் சிறப்பாகரவியில்வைத்துக் காயப்போடே. கசசு

போடவேயில்லையது காய்ந்தபின்பு பொலிவாகஓட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து, நீடவேதளவாயாஞ்சட்டிதன்னில் நெடிதாகவுப்பதனை நிரம்பக்கொட்டி, சூடவேவகலதனைவோட்டில்வைத்து சூட்சமுடன் தானெரிப்பாய்நாலுசாமம், சாடவே ஆறவிட்டுமறுநாள்திறை சட்டமுடன்றுதெறிபாய்க் கமலந்தானே. கசஎ

கமலமாமேழுநாளெரிப்பாய்மைந்தாகருணைபெறதியாறியெடுத்துப்பாரு, அமலமாஞ்செந்தூரமென்னசொல்வேன் அப்பனை கண்கொள்ளாவேதையாகும், தமலமாய்வெள்ளிசெம்பில், பத்துக்கொன்றுதாக்கடா மாற்றதுவும் பத்தேயாகும், புமலமாம் பசுந்தங்கமிதுக்கொப்பாமோ பூதலத்திலாச்சிரிமிதுவேதையாமே. கசஅ

வேதையாங்குடவனிலேமாற்றெட்டாகும்வெளிபானதனிச்செம்பில் மாற்றேழுமெத்த, பாதையாயின்னம் வெகுவேதையோடும் பாங்கானசெந்தூரஞ்சொல்லப்போமோ, நீதையாம்பிதமென்றுருகளித்

தை நிலைத்துதடாயேயமமென்றவித்தையாகும், மேதையாஞ்சிவயோகம்நிலைக்கப்பாரு மேதினியில்லாசனுய்வாழலாமே. கசகூ

தானனகுருவுடைய பதத்தைப்போற்றி சூழசயங்களிருந்ததெல்லாங்கேட்டுக்கேட்டு, கோனனகுருசொல்லவாதம்பாரு குருவில்லாதிருந்தாக்கால் நூலைப்பாரு, ஆனனநூலல்லால்வாதம்பார்த்தா லனுகாதுவாதமொன்றுந்தலைகீழாகும், தேனனசூதத்தின்சாமமட்டுந்தியங்கியோகாசெய்திமாளுவானே. கருO

குளிகைசாரணை.

மாளாமற்கனமானகற்பமுண்ணு மாயியைத்தான்பூசைபண்ணுமயக்கம்போக, தாளாமல்வாசியைத்தான் பூட்டிவாங்கிச் சதாசித்தம் குருபதத்தில்சரணம்பண்ணு, ஆளாமல்பலத்தில்மனதையூணு ஆனந்தமாவதற்குஅமுதமுண்ணு, மீளாமற்கெவனத்திலேற வென்றால்விடுஞ்சூதம்பசிக்குண்ணமருந்துகேளே. கருக

கேளுநீ யானையென்ற சூதராசன் கெவனத்திற் பறக்கின்றமார்க்கமெல்லாம், வேளுநீபரிசத்திலேமமாக விளங்கியதோர் பகலிரவுமொன்றாய்க்காட்ட, தாளுநீநிமைக்குமுன்னேகோடிகாதஞ் சஞ்சரித்து அடுக்கெல்லாந் தாண்டியேற, மீளுநீயட்டமாசித்தியாடமிருந்துவட வாக்கினிபோல்பசியுண்டாக்கே. கருஉ

ஆக்குவதுசூதமதுகுகையில்நின்ற அமளியாயுறுகையிலே பூநாகசத்தை, நோக்குவதுசமனாகக்கொடுத்துவாங்கி நேராகப்புடமிட்டுவிடுவித்தாக்கால், தேக்குவதுசூதமென்றரா சாவுக்குச்சிவனுண்டஆலம்போல்பசியுண்டாகும், நீக்குவது அரசனைப்போல் நினைத்ததெல்லாம்வெல்லும் நேரிட்டகெந்திசத்தையிட்டுத்தாண்டே. கருங

தாண்டியேபின்னுபாசங்களெல்லாமூட்டுதனித்தபின்புமூலிகைக்குச்சத்தையூட்டு, தீண்டியபின்நவலோகமிட்டுத்தீரு திறமாகப்புடத்தையிட்டு நவாவிட்டிணமூட்டு, வேண்டியபின்தனித்த தங்கச்செம்பையூட்டுமேலானமணிபார்த்த வருணனைப்போலாகும், தூண்டியேயிவ்வளவுங் கடந்துபோச்சுகமான செம்பையினிச் சொல்லக்கேளே.

குகைக்குள்பூசமருந்து.

சொல்லவேகுகைக்குள்ளேமருந்துபூசத் துடியானசிலைகெந்திமிளைக்காந்தம், கொல்லவேபூநாகமிவைதானைந்து கொடிதாகச்சமபாகம்நிறுத்துக்கொண்டு, கல்லவேகஞ்சாவின்விரையினுக்க கலாவே

ரோமத்தின்றயிலம்வார்த்து, பல்லவேமூன்றுநாளாட்டியாட்டிப் பக்
குவமாய்ரோமத்தின்றயிலம்வாரே. ௧௫௫

வார்த்துமேயரைத்துநன்றாய்குகையிற்பூசிவாகாகக்கட்டினதோ
ர்சூதம்வைத்து,வர்த்துமேவுருகையிலேபூநாகசத்தைஇரமானசூதத்
தினிடையேதாக்கு, போர்த்துமேபுடந்தானுஞ்சொல்லக்கேளுபுகழா
னவாளசத்தைசித்திரமூலன், கோர்த்துமேதொடையோடு முள்ளங்கி
தாழை கொடி தானநாயுருவிவமூரிகூட்டே. ௧௫௬

கூட்டுபூரசோடுதேவதாளி கொடிக்கள்ளிபுன முருங்கைசதா
க்கள்ளி, பாட்டுயெள்ளோடுடாறுவிசெனச்சமகத்தானபதினேந்தும்வெ
வ்வேறேவாங்கித், தீட்டுமெவ்வேறாய்ச்சுட்டுசாம்பல் திறமாகவகை
வகையாய்ப்படிவளர்த்துபோட்டு, மூட்டுபாண்டத்திற்கொட்டியுமூ
த்திரந்தான்பதினேந்துபடியும்வாரே. ௧௫௭

படியைந்துகோமியத்தைக்கூடவாரு பாங்கானகழுதையொடுகு
திரையானே, செடியைந்தாஆடோடுநாலுங்கேளு கிலவராமாயமூரிபடி
யைந்துவாரு, கொடியைந்துபடிதானும் நற்பதாச்சு கூசதேசாம்ப
லுந்துங்கரைத்துவைத்து, தெடியைந்துமூன்றுநாள்தெளிவைவாங்கி
ச்சிறப்பாகவடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. ௧௫௮

எரித்திடவே குழம்புபோல்வருதல்கண்டு இணங்கவேறுபடிகா
ரம்சத்திலுப்பு, அரித்திட்டுக்கல்லுப்புசத்திசாரம்ஆதிபாம்நவச்சார
ம்வெட்சாரந்தான், பொரித்திட்டவெங்காரஞ்சவர்க்காரந்தான்புகழா
னவெந்தியுப்புவளயலுப்பு,சரித்திட்டுகடல்நுரையுமன்னபேதிசார்பா
னதுரிசியொடுபூரேறுதானே, ௧௫௯

புடத்துக்குராசன்.

தானுனவகைக்கொன்று பலமுமைந்து சார்பாகப்பொடிபண்ணி
க்குழம்பிலிட்டுப், பானுளபாஷாண நிலையைக்கேளு பரிவானகெந்தி
யொடுசங்குசுண்ணம், தேனுணவிரமொடு வகைக்குமொரு பலந்தான்
சிறக்கவேளருக்கம்பால்படிதான்வாரு, கானுனகுழம்புதனிலொக்கவி
ட்டுக் கலரவேயடுப்பெரித்துமெழுகுபோல்வாங்கே. ௧௬0

வாங்கியேபீங்கானில் பதனம்பண்ணி வளமானசெற்குழியில்பு
தைத்துவைத்து, பாங்கியேபட்சத் திற்பிறகுவாங்கிப் பார்க்கையிலே
சடாசனென்றுபேராம்,தேங்கியேகோபமாம்ருத்திரனுருஞ்சிங்கமா
ங்கொடுஞ்சூரவசுரனாகும், கோங்கியேகொடுங் காலவிஷமதாகும் கு
ளிகைக்குப்புடந்தானுஞ்சருக்காம்பாரே. ௧௬௧

பாரென்றபுடந்தானுஞ் சாத்திரத்திலுள்ளே பலபுலவாய்சொன்
னார்கள்நாதாக்கள்சித்தர், நேரென்றதிருமூலர் ஆயிரத்தில்சொன்னார்
சேர்பானகாலங்கிசொல்லக்கேட்டுத், தேனென்றவேழாயிரத்திற்று
ன்திறத்துசொன்னேன் சிறப்பானசாரணைதான்செய்யுமார்க்கம் வா
னென்றஆகாசவீதியோடிலா வங்காமல்சிறுபிள்ளையோடுங்காணே.

காணிந்தச்சூதம்நின்றுவுருகும்போது கலங்காதேசம்பாதிஞ்சத்
தையூட்டு, பூலுந்தாசம்பத்துசத்துப்பத்து பொலிவாகவுருகையிலேபு
டம்பொன்றுநீட்டு, ஆணிந்தசத்துடாகமெல்லா மப்பனேபலபலவா
வர்ணங்காணும், தோணிந்தச்சூதத்தைநிறுத்துப்பார்க்கத் துடியாகம
ணியிடையேநிற்குமென்னே. ௧௬௩

என்னவேபுடத்துக்குயேதுறப்பு சனுடபுடந்தானுந்தோற்று
ப்பேரூ, மன்னவேமனித்தாயார் சொல்லைபானும் வகைவகையாய்ச்
சோதித்துயானுங்கண்டேன், கன்னவேயுபரசங்கள் நூற்றிரண்டுபத்
துங்காரசாரங்கள் முதலிருபத்தைந்து, பன்னவேமாஷாணமறுபத்து
நாலும் பாங்கானநவலோகம்நவாஷட்டின்மூட்டே. ௧௬௪

வட்டியேயிப்படிதான்சாரணையேசெய்யில் ஒன்றுச்சிக்கெவனம
துநூற்றுக்கோடி, மாட்டியேமறுகரந்தான்விடுவித்தாக்கால் மகத்தா
ன ஆயிரமாங்காதயோடும், நீட்டியேரவிதனிலே யீய்ந்தாயானால்கிக
ரானசிகாரவகைகாணலாகும், ஆட்டியேநாலுதரம்விடுவித்தேற அப்பா
னேலட்சமாங்காதம்போமே. ௧௬௫

போமெனவேஐந்துதரம்விடுவித்தேறப் பொருந்தஒருகோடிக்
கேயோடும்பாரு, தாமெனவேஆறுனல்பரிசைவேதை தாண்டியேயே
ழுதாங்கடந்துயேறு, ஆமெனவேலக்கினங்கள்சொல்லப்போகா அண்
டொணுலோகத்தில் தெரிசவேதை, நாமெனவேநாண்கிலேன் சித்தர்
வேதை நண்ணிய பேரீதுகில்வேதையாமே. ௧௬௬

வேதையாஞ்செப்பிடிலோருபவேதை விளங்கியேபழுக்கவென
றால் பழுக்கும் வேதை, சாதையாங்குளிகைதனைக்காதில் வைத்துக்
கடுகியேயுரைப்பாராகில் பொன்னுமாகுல், மாதையாம்பொன்னென்
றேஉன்னநெஞ்சில்மலைகளெல்லாம்பொன்னாதுமக்காள்பாரு, பாதை
யாபகலிரவுமொன்றாய்ப்போகும்பாராபரத்தாய்சிவன்வந்தாபூசிப்பாரே

பாருங்கள்உபசாரங்கள்நூற்றிரண்டுபத்தும்பாஷாண மூலிகையி
னசத்துகூட, கோருபேநவலோகம் பாஷாணங்கள் குறிப்பாகக்குளி
கைக்குக்கொடுத்துருக்கில், வீருமேமாற்றதுவுமிருபதாகும்வின்னு

லகிவிவ்வேதைகட்டப்போமோ, ஆருநீவிடுவித்தால்சதமுபாச்சு அரி
ந்திந்தப்படிசெய்வார்தானுவாமே. கசுஅ

ஆமிந்தமார்க்கமாய்சூதத்துக்கு அணைத்தணைசத்துகளை சேபா
ஞகில், போமிந்தக்கெவுனமோசித்துபொய்யாய்ப் போனமட்டுங்கண்
டலைந்து பழுத்துமாய்வான்,காமிந்தவுபசாரங்கள்பொன்னேபாச்சுகடு
ஞ்சூதாரயன் நிகேபதளித்தாக்கால், தாமிந்தநாகமுண்ட சூதங்கே
ளுதனிவேதையாத்தாளுமறியாள்கேளே. கசுகூ

கேளுகிபனிரண்டாம்குளிகைதன்னில் கெடியானசாபி யொடு
போகர்தன்னை, வாளுநீரண்டு நவலோகம்போதுமற்ற மற்றகுளிகை
தனைவிடுவித்தேற, வேளுநீசத்துகளை பூட்டிவூட்டிவிடுவித்துச்சார
ணையில்செய்யாவிட்டால், தாளுநீகெவுனமது எடுத்துஓடா தலித்து
மேபரிசத்தில் வேதையில்லை யென்னே. கஎ0

என்னவே சாரணையைத்தீர்க்கமாய்ச் செய்யில்எடுத்தோடுமண்
டமெல்லாம் பதமுந்தாண்டி, பன்னவேரவிகோடி பிடியோகோடிபரி
தியிலே கணங்களெல்லாமயங்கிப்போகும், தன்னவேகுளிகையினால்
மேற்கொண்டோடுஞ் சந்திரனிலோடையிலே நடுக்கங்காணும், மன்
னவே குளிகைதன்னால்குளிரும்போகுமாயமாஞ் சொரூபமெல்லாம்
வெளியாய்ப்போமே. கஎக

வெளியாகருதத்தைக் கட்டாவிட்டால் விரைந்தேறும் ஞான
மெல்லாம் பொய்யாய்ப்போகும், ஒளியானயோகமதுபாழாய்ப்போ
கும் உற்பனமாங்காயசித்தியொன்றுமாகும் அளியானஆதார குறியு
மில்லை அனுகையிலே வேதிக்கு மேமமில்லை, நெளிதானமனதாலே
யோகம்பார்பார் நிர்மூடஞானியென்று சொல்வார்பாரே. கஎஉ

பாரப்பாமுலவன்னி துலங்கினுக்கால் பளிச்சென்று ஆறுதலம்
வெளியாய்க்காணும், நேரப்பாமேலாறும்வெளியாய்ப்போகும்கோா
ணசாத்திரந்தானுறுங்காணும்,சேரப்பாபராபரையின்செயலுங்காணு
ஞ்சேர்ந்தநிஷ்களமதுதான் வெளியாய்ப்போகும், ஆரப்பாநிராகாரத்
தடங்கினோர்க்கு மாதியந்தநாமற்ற அந்தந்தானே. கஎங

தானென்றசிங்கியென்று சொல்லக்கேளு சாதகமாயிது லெக்
குமுன்னேபாரு, ஈனென்றவேழா யிரத்திலொன்றேமிஞ்சி யிதம்ான
வுடும்பாமை அழக்கினோடு,தானென்ன தாயிசல் மாட்டினுடகொழுப்
புகலந்தைந்து ஐங்கழஞ்சு கொழுப்புதூக்கி, பானென்றபுழுகைந்துச
ல்லாதைந்து பருவமுடனென்றுகப் பண்ணிக்கொள்ளே. கஎச

கொள்ளையிலேபரிச்சுன்னந்துரிசுசுன்னங் கொடிதானபூரமென்
றசுன்னமூன்றும்,விள்ளயிலேயொவ் வென்றுகழஞ்சிதூக்கி ரவியொ
ன்றாய்மத்தித்துக் கல்வத்திலப்பி,நள்ளவேரவியில்வைத்துக்காந்திகா
ட்டநலம் பெறவேதயில மாய்வழித்துவாங்கு, துள்ளவேநில்லாமல்
நன்றாய்வாங்கு துடியானபீங்கானில் வைத்துகொள்ளே கஎரு

வைத்தபின்பு கூடயிடமருந்துகேளு வளமானவெண்காரம் சார
ம்கெந்தி, கைத்தபின்புசவ்வீரம்அரிதாரம்பூரம்கருநாபி கஸ்தூரிதொ
ட்டிகூட, வைத்தபின்பு வகைபொன்று பணந்தானொன்று பண்பான
வொன்பதையுங் கல்வத்திட்டு, தைத்ததிலே யரைத்துநன்றாய்த் தயி
லத்தில்சேர்த்து சாங்கமாய்வைத்திடவேசிங்கியாச்சே. கஎசு

ஆச்சப்பாசூதமது கருத்துகொண்டு அழகாகுங்கல்வத்திற்கிறு
த்துவிட்டு, பாச்சப்பாசிங்கி யொருபொட்டு போடப் புதையாமல்சே
ருாசம்வெண்ணெயாகும், தேச்சப்பாகிளிபோலே கட்டிக்கொண்டுசி
றப்பான சூடனிடதீயில்வாட்டி, ஒச்சென்றகறண்டியிலே எண்ணெய்
குத்தியுருக்கிடவேவெள்ளி பொன்போலாடும் பாரே. கஎஎ

ஆடுகிறசூதமென்ற ஆனைபட்டுதானால் ஆகாசவாதமென்ன மச
கமாச்சு, நாடுவாரிச்சூதம் தாழ்வடமாய்க்கோர்த்து நலமாகச்சுாசன
த்திலிருந்துகொண்டு, ஊவிவார்சிவசிவாவென்றுமுட்டவுவந்து முன்
னேபஞ்சகர்த்தாள் நிற்பார்பாரு, தேடுவார்கேட்ட தெல்லாமீவாரீச
ன்செகசாலவித்தை யெல்லாந்தெளிந்துபோமே. கஎஅ

போமென்றசிங்கினால் கட்டுச்சூதம் புகழாகவோடைக்குத்தங்க
ம்ஙாலு, ஆமென்றசுண்ணாம்புக்குகையில்வைத்து அப்பனைபுடம்போ
டதங்கம்நீறும், நாமென்றநவலோக மாயிரத்துக்கோடும் நாமறியோ
மிதனுடைய வர்னந்தன்னை, ஓமென்னபரிதிபோல் நிறமேயாகும் உத்
தமனேவெகுசுருக்கு ஓடிப்பாரே. கஎகூ

ஓட்டுவதுசவர்க்காரச் சுன்னந்தொட்டு உப்பினுடவுறுதிதொட்
டுவுயர்ந்துஓடும், ஆட்டுவதுவர்ன மென்னசூதத்தாலே ஆச்சரியஞ்சிவ
ப்பென்னகெந்தியாலே, பூட்டுவதுதங்கத்தால் காரத்தாலே பூப்போ
லாஞ்சுன்னமென்ன வீரத்தாலே, நாட்டுவது விண்ணுன பூரத்தாலே
நலமானவாதமிதிலடங்கிப் போச்சே. கஅ0

போகாமல் சவர்க்காரச்சுன்னஞ் சொல்வேன் பொற்கொடிக்கு
மீசனன்றுபுகழ்ந்தவாறு, வேகாமல்பூநீறு பதக்குவாரி விரைந்துவொ
ருபாண்டத்தி லளந்துபோட்டு, ஏகாமல்மனிதனுட அமுரிதானுமித

மாகப்பதிறு படிதான்வார்த்து, சாகாமல்மூன்றுநாள் கலங்கிவைத் துச்சார்ந்த பின்புநாலாநாள் தெளிவைவாங்கே. ௧௮௧

வாங்கியந்தத் தெளிவிலேகல்லுச்சுண்ணம் வளமாகத்திகிறுந்த றைப்படிறண்டுபோட்டுத், தேங்கியதைமூன்றுநாள்கலக்கிவைத்துச் சிறப்பாகநாலாநாள் தெளிவைவாங்கி, ஒங்கியொருபடிதானுங் கல்லு ப்பைப்பொடித்து வொக்கவந்ததெளி விலேகரைத்துப்போடு, தாங்கி யே நாலாள் தெளிவைவாங்கிச் சமர்த்தாகவடிகனத்த சட்டியிலே யூற்றே ௧௮௨

வற்றியேவெடியுப்புச்சீனந்தானுயர்ந்தநின்றதுரிசியோடுசா ரம்விரம், ஆற்றியேவெள்ளையென்றபாஷாணந்தானப்பனேவகைக்கு மொருபலந்தான்றூக்கிச், சாற்றியேகல்வத்திற்பொடித்துமைபோல் சார்பாகமுன்தெளிவி லொக்கப்போட்டுப், போற்றியேயீசானபூசை பண்ணிப் புகழாகவடுப்பேற்றிபொரித்திடாயே, ௧௮௩

எரித்திட்டுத்தீபம்போலடிபாருமவிதமாகவயத்துடுப்பால் கிண் டிக்கிண்டி, எரித்திட்டுக்குழம்புபோல்வருதல்கண்டு வாகானநல்லெ ண்ணெய்சேரைவார்த்து, தரித்திட்டுமொழுகுபோல்பில்லைபண்ணிச் சமாசமாய் நவியிலிட்டுக்காய்ந்தபின்பு, மரித்திட்டு மல்லிகையின்சா றுவாங்கி வரிசையாய்த்தோய்த்தெடுத்தாணியிற்போடே. ௧௮௪

போட்டுவாறிவைமேழுபத்தோட்டுக்குள்பொலிவானபெண்ணெ யெல்லாமோடேயுண்டு, காட்டுவாய்கருப்பாகமிருக்கும்பாறுகண்டுநீ மயங்காதேபாக்குபோல்சீவி, நீட்டுவாய்சீலைதனைக்கிழேபோட்டு நே ராகமல்லிகையினிலைபரப்பி, மாட்டுவாய்சீவல்தனைமேலேவைத்துமல் லிகையினிலையாலேமூடிப்போடே. ௧௮௫

மூட்டியேநெல்லுதனைப்பாண்டத்திட்டு முயற்சியாய்த்தண்ணீரில் பிசரிக்கொண்டு, நீட்டியேபயடுப்பேற்றி யதன்மேற்சீலை நேற்பாகவை த்தெரித்துநினைவாய்வாங்கி, வாட்டியேமேற்சட்டி கவிழ்த்துமூடிமய ங்காதேயாவிகண்டபதத்தில்வாங்கு, தேட்டியேசீவலெல்லாமொன் றுப்போகுந் திறமாகவிதனிலேகாயப்போடே. ௧௮௬

காய்ந்தபின்புயிலைபரப்பிநெற்பாண்டத்திட்டுக் காரியமாய்முன் போலேஅவித்தெடுத்து, மாய்ந்துபின்புரவியிலிட்டுக்காய்ந்தபின்புமறு க்காலு மறுந்ததனைச்சீவலாக்கிக், காய்ந்தபின்புயிலைபரப்பி அவித் தெடுத்துக்கவனமாய்மூன்றுதரமானபின்பு, ஆய்ந்தபின்புவில்லையைப் போல்பண்ணிக்கொண்டுவுர்பனமாய்க்கிழ்மேலுங்கற்சுண்ணம்வையே

வையப்பாசிலைக்குளிபோற்கட்டு வளமாகச்சட்டியிலே வோ டுடுவேவைத்து, மெய்யப்பாமேலாகவட்டவோடு மெல்லிதாய்த்தம ருமொருநூறுமிட்டுச், செய்யப்பாசட்டியின்பே லூறப் போட்டுச்சிற ப்பாக மல்லிகையினிலைதுவைந்து, கொய்யப்பா தண்ணிரியிலேபோட் டுக்காய்ச்சி குழிப்பாகத்துவாரத்தால்விட்டுநீற்றே. ௧௮௮

சிறுகண்ணுகவேதை.

ஆமேதானுகமொரு பலமேவாங்கி அடவாகயிலுப்பை நெய்யில் வுருக்கிச்சாய்த்து, வேமேதான்சின்னிஎலைக்கலசம்செய்து மிக்கான காடையென்ற புடத்தைப்போடு, நாமேதான்புகையது வுங்கட்டியே தான்நலமாகக்கண் ணெல்லாங்கட்டிப் போகும், தாமேதானுகமிடை கூநஞ்சேர்த்து தாக்கானகளங்காக வுருக்கிடாயே. ௧௮௯

உருக்கையிலே கெந்தியைநீ களஞ்சிபோடு வுத்தமனேநாகமது களங்கமாகும், வருகையிலேகளந்து தனையெடுத்துப்பாரு மகத்தான சொர்ணமது வுள்ளேநிற்கும், தருகையிலேவெள்ளி செம்பில்பத்துக் கொன்றுதாக்கடாகுரு வதனைகளக்குநன்னே, நிருகையிலே வுருக்கு முகந்தன்னிலிய நெடிதானமாற்றதுவுமாகும் பாரே, ௧௯௦

பாரேதான் கரியோட்டி லூதிப்போடுபாங்கானசெய்பதுவு நீங்கி யேதான், சீரேதான்வெள்ளியது மாற்றுகாணும் சிறப்பாகத்தகடித் துப்புடத்தைபோடு, நேரேதானியண்டுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து நேர் ப்பாகத்தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு, தீரேதான்சீ வனத்தைசெய்துக் கொண்டு தெளிவானசாத்திரத்தை யறிந்துபாரே. ௧௯௧

அறிந்துமேயோகமுதலறியவேண்டும் அப்பனேகாரணத்தின்கு ருவைக்கண்டு, முறிந்துமே குருசாப்பிரதாயங்கண்டு முடிவணங்கிய டிதொழுது முழுதும்பார்த்து, குறிந்துமேகுப்பகத்திலிருந்து கொ ண்டுகூற்றனுக்குச் சற்றேனுமிடங்கொடாமல், சறிந்துமேபாரபாத்தி ன்மார்க்கங்கண்டு சாதிப்பாய்சதாசித்தம் சாதிப்டாயே. ௧௯௨

அயக்களங்கு.

சாதிப்பாயின்னமொருகருமானங்கேள் சாற்றுகிறேன் லோக த்துமாந்தர்க்காக, வேதிப்பாமயம்துவு மொன்றேகாலாம் வெளுப்பா னசெம்பதுவும் விராகனொன்று, சோதிப்பாய்கடைசரக்கு சொல்லக் கேளுந்துடியானதாளக மூங்களஞ்சியொன்று, சாதிப்பாங்காடியென் றகாரந்தானும் கருவானபாஷாணங்களஞ்சியொன்றே. ௧௯௩

ஒன்றானபூரமது களஞ்சியொன்று வுத்தமனேவீரமது களஞ்சி யொன்று, குன்றாததுருசி யொருகளஞ்சி யொன்றுகூரானதுத்தமது களஞ்சியொன்று, கன்றானகௌரியது களஞ்சியொன்று தாக்கான வெடியுப்புக் களஞ்சியொன்று, அன்றானசினமதுகளஞ்சியொன்று அழகானலிங்கமது களஞ்சியொன்றே. ௧௯௪

களஞ்சியாம்காரமது களஞ்சியொன்று கடிதானநாகமதுகளஞ் சியொன்று, தளஞ்சியாஞ் சூதமதுகளஞ்சியொன்றுதாக்கானவிவை யெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்து, உளஞ்சியாமெரிகாலன்பாலாலாட்டிய ப்பனேவச்சிரமாங் குகையில்வைத்து, முளஞ்சியாஞ் சில்லிட்டுச்சீலை செய்துமுயற்சியாய்ரவிதனிலேகாயப்போடே. ௧௯௫

போடேநீ புட்டியுலையில் வைத்துப்பொங்கமுடன்தானூதி யெடுத்துப்பாரு,நாடவே வங்கமதையென்னசொல்வேன்நயமானகள ங்கமதுசொல்லப்போமோ, நீடவேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன் றாகினவாகத்தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, மூடவேவுரியோட்டி வூதி ப்போடு நூறுக்குமாமாற்றதாவுமாறதாமே. ௧௯௬

ஆறுமைட்டமதுசொல்லப்போமோ அப்பனேகாலுக்கோர்தங்க ஞ்சேர்த்து,வாறானவாறடித்துப்புடத்தைப்போடுவரைகட்டித்தங்கம துயிராகும்பாரு, கூறானதங்கமதுபசுமைமெத்தக் குவலயத்தில்யத் தங்கஞ்சொல்லப்போமோ, நாறானசவளையதுவதி தங்காவீர்நாதாக் கள் செய்திடுவார்நளினமாமே ௧௯௭

கெந்தகத்தயிலம்.

நளினமாமின்னமொரு போக்குச்சொல்வோம் நாதாக்கள்வித் தையதுகூறப்போமே, மளினமாங்கெந்தியொரு பலமேவாங்குமகத் தானவிருப்பிலியின் தயிலத்தாட்டி, களினமாமாத்திரைபோ லுண் டைசெய்துகலசத்தில் தானடைத்துச்சீலைசெய்து, தளினமாய்குழித் தயிலமிறக்கிப்பாருதாக்கான பொன்வர்ன்னத்தயிலமாமே. ௧௯௮

ஆமேதான்தயிலமதை ரசத்திற்கு அப்பனேசூதமதுமடிந்து போகும், தாமேதான்சூதமதுமடிந்துதானால் தாரணியில்வெகுகோ டிவேதையோடும், வேமேதான்சூதமதுகேரேயொக்கவெடியானவுப் புவுங்காலாய்க்கூட்டி, நாமேதான் அறுவகை செயர்நீதன்னால் நலமா கத்தானரைப்பாய்சாமம்நாலே. ௧௯௯

நாலானபில்லையதுக்காயவைத்து நலமாகஓட்டிலிட்டுச்சீலைசெய் து,காலான்குக்குடமாம்புடத்தைப்போடுகருவானசெந்தூரம்பென்ன

சொல்வேன், வேலானவெள்ளியதுசெம்பிற்றுக்குமிக்கான மாற்றது வுமென்னசொல்வேன்,சூலானவர்ன்னமதுசொல்லப்போமோசுருதி யாம்வாதவித்தைநீதம்பாரே. ௨௦௦

பரேதான்லோகமதில் பஞ்சமானால் படுவானுங்கல்லுமதுபஞ்சமா மோ,சீரேதான்குகைதனிலேவாழுஞ்சித்தர்சிறப்பானதெரிசினைக்கு குறவுமுண்டோ, காரேதான்சித்தர்செய்யும்வேதைமார்க்கம்கடிதான செம்பொன்றுசெப்பக்கேளும், கூரேதான்செம்பதுவும் பலமேவாங் கிக் குறிப்பாகத்தானுருக்கிராசமீயே. ௨௦௧

செம்பு சுத்தி.

ஈயவேவீரமதுகாலதாகுமியலானசிற்றண்டங்காலதாகும்,நைய வேமதியுப்புக்காலதாகும்நலமானசாரமதுகாலதாகும்,பையவேவிது வெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்துப் பரிவாகச் செம்புக்கு கிராசமீவாய், நொய்யவே செம்பதுவுங்கசடுநீங்கி நூறுக் கமாஞ்சவளிபோல லா குந்தானே. ௨௦௨

தானனசெம்பதனைத்தகடடித்து தாழ்ச்சியாய்ப்புடம்போட்டமரு ந்தைக்கேளும், தேனானமனோன்மணியாள்சித்தரூபிதெளிவானசெம் புதனிற்கவசம்பூசி,வேனானசீலையதுவலுவாய்ச்செய்துவிருப்பமுடன் குக்குடமாம்புடத்தைப்போடு, பானனபுடமாறியெடுத்துப்பாருபாங் கானசெம்பதுவுஞ்சுத்தியாச்சே. ௨௦௩

ஆச்சப்பாசெம்பதுவு மொன்றேயாகும் அப்பனேவெள்ளியது மூன்றேயாகும், காச்சப்பாதங்கமது வொன்றேயாகும் காவாகத்தா னுருக்கியெடுத்துப்பாரு,பேச்சப்பாபேசுதற்குயிடமேயில்லைபோான பொன்னதுவும்மாற்றுறைகும், மூச்சப்பாதரணெடுங்கியுண்டுநீயும் மு னையானபாரபரியைதியானம்பண்ணே. ௨௦௪

பண்ணவேநிர்வாணிநிர்த்தஞ்செய்வாள்பாங்கானவாறு தலங்கா ணலாகும், எண்ணவேயுகாந்தவரைக்காணலாகும்,யெளிதானகும்பக த்தைநிறுத்தவேண்டும்,திண்ணவேபதாம்புயத்தைநண்ணவேண்டும் தெளிவானரேசகத்தையறியவேண்டும், கண்ணவேகால் மாடுதலையா டெல்லாம்கருத்தினிலேயெப்போதும்நாட்டுவீரே. ௨௦௫

பச்சைவேட்டு வேதை.

நாட்டவேயெச்சிலைதான்கொண்டபோது நாடுமேதாகவிடாய்தீ ருமோசொல், மூட்டவேபச்சிலையில் காசாரமுடிப்பதுவும்பொன்ன

ல்லோபொய்யுமாமோ, காட்டவேதினையளவுருகம்விட்டால் காசினியில்லாதமென்றயேமமில்லை, நீட்டவேபோகரிஷிசொன்னநூலில்நெடிதானபொன்கணக்குயின்றூலாமே. ௨௦௬

இந்நூலாமேழாயிரக்காவியத்தில்யெழிலானகுறுக்குடனேநெடுக்குப்பாதை, பந்நூலாமநேகவிதக்காவியத்தில் பலபலவாம்பாடிவைத்தார்சித்தரானோர், அந்நூலில்மறைந்ததொரு கருவெல்லாந்தான் அப்பனேயாமுமிந்தக் காவியத்தில், எந்நூலா மேழாயிரச்சத்தக்காண்டமெழிலாகத்தாமுரைத்ததுண்மையாமே. ௨௦௭

ரசிதமார்க்கம்.

உண்மையாஞ் சதகோடிசூரியன்போல் வுத்தமனேதாமுறைப்போமுறுதியாக, தன்மையாய்பாஷாணம்வீரந்தானும் பாங்கானரசமுடனேகாரந்தானும், தன்மையாய் பூநீறுசுண்ணும்போடுதாக்கியே தாகரைப்பாயுமிநீராலே, வண்மையாய் செம்பகலில்வைத்தூதிடி வாகாப்புடம்போட வெளுக்குஞ்செம்பே. ௨௦௮

செம்பான களங்குடனேமதிசேரொக்க சேர்க்கவேவயமதுதானெட்டதாகும், செம்பானகளங்கதாவும்வெள்ளிசேர்ந்து செழிப்பானதுய்யான்போல்சிவந்துமின்னும், செம்பானசெய்பதுதான்சிவப்புமாறி சிறக்கவே வானமதுமாறிப்போகும், செம்பானலோகமது நிறமேகுன்றில் தேகமதில்வெகுவித்தைபாடலாமே. ௨௦௯

சவுக்காரமறைப்பு.

ஆடலாமூழக்கினிலேகிழக்குமேற்குஅப்பனேநின்றநிலைவிள்ளுவாரே, தேடவேபராபரத்தினுதியந்தம் தேர்ந்துரைப்பாரிவ்வுலகில் கூறப்போமோ, பாடலாம்போகரிஷிசொன்னநூலில்பார்க்கவேவாதியந்தம்காணப்போமோ, நீடலாஞ்சித்தர் முதல்கூட்டங் கூடிநேர்ப்பாகாபாடிவைத்தார்பலநூலாமே. ௨௧௦

தாமேதான்வழலைவைத்தான்மறைத்துவிட்டார் சதகோடிரிஷிகள்முதல்முனிவர்தாமும், நாமேதான்வழலையுடமார்க்கந்தன்னைநாதாக்கள்தானறிய வெளியாய்ச்சொன்னேன், போமேதான்வெம்பேரிற்கோபங்கொண்டுபுறங்கூறிதூஷணைகள்மிகவுஞ்சொன்னார், வேமேதான்ரிஷிகளுடசாபத்தாலேவெளிப்பட்டேன்சீனபதிசென்றேன்தானே

அயக்களங்கு.

தானான அயமதுதான் பொடிதான்பத்துதாக்கானசெம்பதுவும்விராகனென்று, வேனானதாளகம் விராகனென்று வியர்வானபாஷாணம்விராகனென்று, கோனானலிங்கமதுவிராகனென்று கொடிதானபூரமதுவிராகனென்று, காணானவீரமதுவிராகனென்று கடிதானசீனமுடன்விராகனென்றே. ௨௧௨

ஒன்றானவெடியுப்புவிராகனென்று வுறுதியாந்துருசுடனேவிராகனென்று, நன்றானதுத்தவதுவிராகனென்று நலமானகாரமதுவிராகனென்று, பன்றானகெவிறியதுவிராகனென்று பாங்கானரசமதுதான்விராகனென்று, தன்றானவிவையெல்லாம்மொன்றாய்ச் சேர்த்துதாக்குடனேயெரியாலன்பாலாலாட்டே. ௨௧௩

ஆட்டியேநாற்சாமமரைத்துதிரு வன்பாகக்குகைதனிலே சீலைசெய்து, மாட்டியேயுலையில் வைத்தூதித்திரு மகத்தானகளங்கமது சொல்லப்போமோ, தாட்டிகமாய்களங் கொன்றுசெம்புவொன்று கருவானவெள்ளியதுவொன்றதாகும், பூட்டியேதானுருக்கி ஊதிப்போடு போக்கானவெள்ளியதுகட்டிப்போச்சே ௨௧௪

போச்சென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளுபொங்கமுடனுவிலென்றுதங்கஞ்சேர்த்து, காய்ச்சியேதட்டித்துப் புடத்தைப்போடுகலங்காமல்மாற்றதுவுங்காணும்பாரு, காய்ச்சியேவுருக்குமுகந்தன்னிலேதான்சார்வானசெந்தூரமுப்புமாகும், பாச்சவேமாற்றதுவு மிருதுவாகும் பாடினார்போகரிஷிபாடினாரே. ௨௧௫

தாளகக்கட்டு.

பாடியேதாளகமோர்பலந்தானாகும் பாங்கான துருசுடனேகாரந்தானும், கூடியேசரிளடையாயெடுத்துக்கொண்டுகுணமாகதாளகத்துக்கங்கிபூட்டி, நாடியேமுலைப்பாலில் அரைத்துமேதான்நலமாகமூன்றுபுடந்தானேபோடு, நீடியேமண்மறைவில்புடமேபோடுநேர்ப்பாகத்தாளகமும்கட்டிப்போமே. ௨௧௬

கட்டியதோர்தாளகமும்விராகனென்று கருவானவெள்ளியதுவிராகனாறு, திட்டமுடன் செம்பதுவும்விராகனானு திறமாகத்தானுருக்கிகுருதானீய, கிட்டமாமோடதினிஊதிப்போடு கொடிதான வெள்ளியதுமாற்றாறாகும், வட்டமுடன்தங்கமதுநேரேசேர்த்துவளமாகத்தகட்டித்துப்புடத்தைப்போடே ௨௧௭

போடவேமாற்றதுவுமிறங்கியேதான்போகாதுமுப்புக்கு காவிக்குந்தான், தீடவேசொர்ணமதுவதிகவன்னம் திறமானவாதவித்தையிதனாலச்சு, கூடவேசிவயோகந்தன்னில்நின்றுகும்பகத்தைமேல்நோக்கிமேவிப்பாரு, பாடவேபோகரிஷி தேவர்தாமும் பாடிவைத்தார்லோகத்துமாண்பருக்கே. ௨௧௮

அயக்கலங்குசெம்பு.

மான்பானவின்னமொருகருவைக்கேளுமகத்தான வேதையிது சுளுக்குவேதை, கான்பானவயமதுதான்ராவிமைந்தாகணிக்குடனே பொடியதுவும்பலந்தானென்று, நாண்பானதுருசதுவும்பலந்தானு நலமானசீணமதுபலந்தானு, வீண்பானசாரமதுபலந்தானு வெடியானயுப்பதுவும்பலந்தானுமே. உகசு

நாலானபடிகாரந்தன்னைத்தானும் நலமாகபங்கிட்டுவதிலோர்பாகம்,மாலானவயப்பொடியில்போட்டரைத்துவளமாகவமுரியினால்கழுவிப்போடு, சேலானவிந்தமுறைநாலுபாகஞ்சிறப்பாகக்கழுவிடவேவயமுந்தானும், காலானகசடதுதான்நீங்கியல்லோ காரானபொடியாகவிருக்குந்தானே. உஉ0

தானனபொடியதனில்சாரந்தன்னைத் தாக்குடனேநாலுவிதபாகஞ்செய்து, பானனவயப்பொடியி லோர்பாகந்தான் பதராமல்தான் போட்டு வரைத்துமேதான், வேனுமயிந்தமுறை நாலுபாகம் விடாமலேவமுரியினால்கழுவிப்போடு, கோனுகதுருசிதனை நாலுபாகம்குறிப்புடனேமுன்போலசெய்துக்கொள்ளே. உஉக

கொள்ளவே வமுரியினால்கழுவிப்போடு கொற்றவனேநாலு முறையிந்தபாகம், விள்ளவேவ முரியினால் கழுவிப்போடு விசுப்முடன் வந்திடைக்குருதஞ்சேர்ந்து, மொள்ளவேகுழியம்மிதன்னாலாட்டி விருப்பமுடன்கட்டியிட்டுசிலைசெய்து, உள்ளவேயடுப்பேற்றிநாலுசாமமுத்தமனேதானெரிப்பாய் கமலந்தானே. உஉஉ

கமலமாஞ்செந்தூரமாகும் பாருகதிப்புடனே செந்தூரம் நாவிலொன்று, விமலமாம்கார மதுகாலேசேர்த்து விருப்பமுடன்குகையிலிட்டுவுருக்கிப்பாரு, தமலமாம்களங் குடனேசெம்புமாகும் தளிராகவங்க முடனேநேசேர்த்து, விமலமாகுதிடவே செம்புமாகும் விசையானகளிப்பதுவுங் கட்டிப்போச்சே. உஉங

கட்டினதோர்செம் பொன்றுதங்க மொன்று கருவானவெள்ளியதுவிராகனென்று, திட்டமுடன்தானுருக்கிஊதிப்போடுதெளிவானமாற்றதுவமெட்டதாகும், நட்டமென்னவணி கரிடஞ்சென்றுமேதான் நலமாகநீர் கொடுக்கிலாபங்கானும், கட்டமுட்னிருந்து கொண்டுகவனியார்வாய்கருவருடன்கூடாதேகருவைப்பாரே. உஉச

கருவானபிராணயந்தன்னில்நின்று கதிப்புடனே சின்மயத்தைக்கடந்துமேதான், உருவானகுரு பீடந்தன்னைப்போற்றி யுத்தமனேபுதாசினத்தைதள்ளிப்போடு, மருவானகும்பகந்தில்நின்றுகொண்டு

மகத்தானசெகசோதி தன்னைப்பாரு, திருவானமயேஸ்பரியாள் கிர்வாணிதானும்தேவியரும்கடாட்சித்து அர்ச்சிப்பாளே. உஉரு

பாஷாணகட்டு.

பாளேதான்பாஷாணம் பலமைந்தாகும்பாங்கானபூநீறு பலமைந்தாகும், சூளேதான்பூநீறுதன்னைத்தானும் சோகமாங்கேசரியின் நீராலாட்டி, கோளேதானேராமற் பாஷாணத்துக் குருதிபெறக்கவசத்துக்கங்கிபூட்டி, சாளேதான்போலாந்திர மாகக்கட்டி தயவுடனேவடிப்பிலவைத் தெரித்திடாயே. உஉசா

எரித்தபின் பாஷாணங்கவசநீக்கி எழிலாகதானெடுத்து எருக்கன்பாலால், பரித்துமேநாற்சாமம் சுருக்குதாக்க பளிங்கானபாஷாணங்கட்டிப்போகும், தெரித்துமேகூதமது நேரேதாக்கு தெளிவாகவறுவகையின் செயநீராலே, முரித்துமேயெண் சாமமறைக்கும்போது முன்னையானமெழுகுதுபோலாகும்பாரே. உஉஎ

பாரேதான் மெழுகெடுத்து வெள்ளியத்தில் பாச்சப்பாபத்துக்குறன்றுபோடு, நேரேதான்வெள் வங்கம் நீரைவாங்கி நிலைத்துதடாவாதவித்தை நிசமதாச்சு, கூரேதான்சிலயோகந் தன்னிற்சென்றுகுறிப்புடனே மனோலயத்தைமேவிப்பாரு, வீரேதான்போகாமல் காயந்தன்னை விருப்பமுடன் யோகனிலைசாதிப்பீரே. உஉஅ

நாகவேதை.

சாதிப்பீர்தவசீர பூமணத்தைதானும்சற்றுமேயதின்வாசமறியாற்போலும், சோதிக்கசித்தர்சொல்லும் நூல்கள்யாவும்சுருதிபெறும்வேதாந்த நூல்கள்தானும், வாதிக்கவெவராலு முடியாதப்பாவரிசைபெறவென்னூலில் நாட்டம்வைத்து, நீதியமனோன் மணித்தாய்பதப்போற்றிநிஷ்களமாய் பாரபரியைபாவி நில்லே. உஉகூ

நில்லடாநாகமது பலந்தானைந்து நெடிதானதாளகமும் பலந்தானைந்து, சொல்லடா கெந்தகமும் பலந்தானைந்து கொடிதானசிங்கியதுபலந்தானைந்து, மெல்லடாசூதமது பலந்தானைந்து மேலான துருசதுவும் பலந்தானைந்து, கல்லடாவாக்ராந்தம் பலமைந்தாகும்கருவாகவெள்ளியது பலமைஞ்சாமே. உங0

அஞ்சானசரக்கெல்லாம்வொன்றாய்க்கூட்டி அப்பனேகுழியும்மிதன்னாலாட்டி, இஞ்சானஜெயநீரில் தன்னால்மைந்தாதெளிவாகவறுசாமம் வரைத்துமேதான், கஞ்சானவச்சிரமாம் குகையில்வைத்து

கலங்காமலுலையில்வைத்தூதித்தீரு, மிஞ்சாமல்மூசை தனைவுடைத்துப்பாரு மிக்கானகளங்கமதுவாகுந்தானே. உகூக

தானானசளங்கமதை யென்னசொல்வேன் தாக்கானவெள்ளிசெம்பில்தன்னிற்ருக்கு, கோனானகுருமுறையாய்வூதிப்போடு குணமானமாற்றதுவுஞ் சொல்லப்போமோ, வேனானநாகிலோர்தங்கஞ் சேர்ந்தவிருப்பமுடன்தகடடித்துப்புடத்தைப்போடு, மானானமாற்றதுவுங்குதியாகிமாசற்றதங்கமதுவாகும்பாரே. உகூஉ

பாரேதான் பராபரியைப்பூசித்தேதான் பாங்கானசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, நேரேநான்மும்மலமும்விட்டகற்றி நெறியானவெட்டவெளி தன்னிற்சென்று, சீரேதான்சோதிமயந்தன்னைக் கண்டு சுடரொளியையெப்போது மனதிலெண்ணி, கூரேதான்விட்ட குறைநேருமட்டுங்குறிப்பாகசயாதியிலே யிருந்துபோற்றே. உகூங

லிங்கவேதை.

போற்றவே தாயறியாச் சூலுமிந்த பூதலத்திலில்லை என்றவாக்கியம்போல, ஏற்றவேநானறியா வாதந்தானும் யெழிலாகத்தானுமுண்டோதரணிமீது, ஆற்றவேலிங்கமதுபலமதாகும் அப்பனேபாவையர்பாலூறவைத்து, தூற்றவேசுருக்குடனேநாலுசாமம் துடிப்பானலிங்கமதுசுத்தியாச்சே. உகூச

ஆச்சப்பா தேனதுவும்நாலுசாமம் அப்பனேசுருக்கதுவுந்தாக்கவேண்டு, மூச்சப்பாதைவேளை நாலுசாமம் முசுக்கையுடன்கருப்பன்சார்நாலுசாமம், பேச்சப்பாபழச்சாறுநாலுசாமம் பேரானசங்கன்சார்நாலுசாமம், காச்சப்பாமேனிச்சார்நாலுசாமம் கலங்காமல்சுருக்கிடவே கட்டிப்போமே. உகூரு

கட்டியதோர் லிங்கமதுபலமேயாகும் கடிதானரவிமதியும்பலமேயாகும், திட்டமுடன்தான் ரவிமைந்தாகேளுதிறமானகுன்றிமணியளவுதுமேதான், பட்டயம்போல் தான்பிசறிலிங்கமீதில் பக்குவமாயங்கிலதுபதியமாட்டி, சட்டமதாய்மிலையது வலுவாய்ச்செய்துசார்புடனேவுமிப்புடத்தில்போட்டிடாயே. உகூசா

போடவேலிங்க மதுவுருகியோடும் போக்கானசாரக் கைகர்துங் கட்டிப்போகும், நீட்டமுடன் லிங்ககுருதனையெடுத்து நேர்ப்பாகவெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, வாட்டமுடன் கொடுத்துருக்க மாற்றுருகும்மைந்தனேவுப்புக்குருக்காவிக்கேகா, தேட்டமுடன்கரி யோட்டியூதிப்போடு தெளிவானமாற்றதுவும் பாருபாரே. உகூஎ

பாரேதான்செம்பதுவும் நீங்கியல்லோபாங்கானவெள்ளியதுமாற்றுகாணும், சீரேதானவ்விடைக்குத் தங்கஞ்சேர்த்துச்சிறப்பாகத் தகடடித்துப் புடத்தைபோடு, நேரேதான்தங்கமது வதிகங்காணும் நிலையானவித்தை யடாவாதவித்தை, கூரேதான்போகரிஷிசொன்னமார்க்கம் குவலயத்தில் பொய்யாது மெய்பாங்கானே. உகூஅ

காணவேதுடுப்பொன்று தானிருக்ககருவானகையதுதான்வேகுமோசொல், நாணவேதவ மொன்றுதானிருக்க நாம்செய்யவினையதுதானென்னசெய்யும், பூணவேமருந்தினது போக்கிருக்க பொலிவானபாகமது வென்னசெய்யும், நீணவே போகரிஷி புகலுமார்க்கம்நிட்சயமாய்தெரிந்து கொள்ளும் நெளிவைத்தானே. உகூகூ

இரசவேதை.

தானான இரசமதும்சேர்தானென்றுதாக்கானகெந்தியதுசேர்தானிரண்டு, வேனானவடிகன்த்த சட்டிலேதான்வெகுளாமல்வுப்பதனைபடிதான்கொண்டு, பானுகீழ்மேலுப்பைகொட்டிப் பாங்காககெந்தகத்தைக்கீழ்மேலிட்டு, கோனாநா சமதுவைநடுவேயூதிக்குப்புறவாந்தியெரிப்பாய் சாமம்பத்தே. உசO

பத்தானசாமமது சென்றபின்புபாங்காகஎடுத்துப்பார்செந்தூரந்தான், புத்தானலிங்கமது போலிருக்கும் பொலிவான செந்தூரஞ் சொல்லப்போமோ, சத்தானதங்கமது பத்துக்கொன்று தாக்கியாசை செயநீரால் மறுக்காலுர்தான், வித்தான செந்தூரம்வேகமிஞ்சி வெகுதூரம் வேதையது ஓடும்பாரே. உசக

பாரேதான்வெள்ளி செம்பில்பத்துக்கொன்று பாங்காகத்தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, சீரேதான்கருப்பு வன்னக்கனகமாகும்சிறப்புடனேயூதிப்பார் சிவந்தபொன்னும், நேரேதான்தகடடித்துபுடத்தைபோடுகெடிதானமாற்றதுவுமாறதாகும், கூரேதானுலுக்கோர்தங்கஞ் சேர்த்துக் குறிப்புடனே சென்றெடுத்து யுருக்கிப்பாரே. உசஉ

போகர்குளிகைவதிசயம்.

சென்றேனேவஷ்டதிசைகுளிகை கொண்டேன்திரளான நதிமலைகளனைத்தும்பார்த்தேன், சென்றேனே பொன்விளையு மணலுங்கண்டேன்செழிப்பான கெம்பினிடவுளைவுங்கண்டேன், சென்றேனேபச்சைமலையாலுஞ்சென்றேன்சிவப்பானவயிடூரியவிளையும் பார்த்தேன், சென்றேனேநாகார்ச்சுனன்மலையுங்கண்டேன்சேனவிதவதிசயங்களறிந்திட்டேனே. உசங

அறிந்திட்டேன் வெள்ளியென்ற மலையுங்கண்டேன் அப்பனே செம்பினிட மலையுங்கண்டேன், பிரிந்திட்டேன்மேருகிரிதன்னிற்சென்றேன்ரோனரிஷிகள் முனிசித்தர்தம்மை, பரிந்திட்டுயவர்களிடஞ் சென்றுபேசிபலபலவாஞ் சாத்திரங்கள்மறைத்ததெல்லாம், குறித்திட்டுவெளியாக்க வென்றேயெண்ணி குளிகையிட்டுசேனபதியமர்ந்திட்டேனே. ௨௪௪

பதிபானதீவு தீவாந்தரங்கள் பறக்கவே குளிகையொன்றுசெய்துகொண்டேன், கதியானசத்தசாகரமுங்கண்டேன் காதாக்களிருப்பிடமுந்தறையுங்கண்டேன், விதியானசாத்திரங்கள்மலைபோற்றங்கம்லிஸ்தாரமாயிருக்குங்குகையுங்கண்டேன், மதியானவெள்ளியென்றாறுங்கண்டேன் மகத்தானகரம் அமுதல்பான்கண்டேனே. ௨௪௫

கண்டேனே ரிஷிகளுடகூட்டந்தன்னைக் காலாங்கிநாயனார்சமாதிகண்டேன், உண்டானசமாதியிடபக்கந்தன்னில்வுத்தமனேமேருகிரிசமாதியோரம், அண்டாததடாகமொன்றுயங்கேயுண்டு அதிலுள்ள வதிசயங்கள்யாவுஞ் சொல்வேன், திண்டானவாயிரக்கால் மண்டபந்தான்திறமாகக்கட்டிருக்கும்வண்மைபாரே. ௨௪௬

சித்தர்கள் வருத்துப்போக்கு.

பாரேதான் சித்தர்கள்கூட்டமாகப் பதிவாகநூனருகில் சமாதிருப்பார், நேரேதான் காலாங்கிமூலர்தாமும் நெடுந்தூரஞ்சமாதியதுநெருங்கிருப்பார், சாரேதான்சதகோடிரிஷிகள்தாமும் சார்பாகத்தானருகில்வந்துநின்று, கூரேதான்தீதங்கள்மிகவுங்கேட்பார் கோடி மனுதாவுரைப்பார் சித்தர்தாமே. ௨௪௭

தாமேதான்கருக்குருவும் விள்ளச்சொல்வார்தாக்கானசெந்தூரக்காடுஞ்சொல்வார், வேமேதான்சுன்னமென்றக்காடுஞ் சொல்வார், மிக்கானகிடாரங்களிருப்புஞ்சொல்வார், போமேதான்சாமரிடவைப்புஞ்சொல்வார், போகியானகெடிஸ்தலமும் புகழ்ந்துசொல்வார் நாமேதான் ராவணிஸ்தலமுஞ்சொல்வார் கலமானதிரவியமுமிடஞ்சொல்வாரே. ௨௪௮

இராஜாக்கள்வைப்பு.

சொல்லுவார்பொன்னென்றகாட்டையெல்லாம் சூட்சமுடன்றுரைப்பார்வதிதமெத்த, வெல்லுவார யோத்திநகராசனுனவிரியனுமரிச்சந்திரன் வைத்தபொன்னை, செல்லுவார்பாதாளவஞ்சனத்தைத்

திர்த்தியுடன்றான் கொடுப்பார் மைந்தாகேளு, புல்லுவார்புரூரன்றன் பொன்னையெல்லாம் பொருப்பாகத்தானெடுக்கும் வகைசொல்வாரே.

வகையுடனேராசாக்கள்வைத்தமார்க்கம் வகுப்புடனேதானெடுப்பார்சித்தர்வர்க்கம், தொகையுடனே விக்கிரமாதித்தன்சொத்தைகதுறைகோடிபரிசனமாமெல்லாஞ்சொல்வார், நகையுடனேராசருடசோழவர்க்கம் நாட்டிலுள்ளபொருளையெல்லாம் விரித்துச்சொல்வார், பகையுடனேபாண்டவாள் திருதராட்சன் பண்பாகத்தேடிவைத்தபொருள்சொல்வாரே. ௨௫௦

பொருள்சொல்வார்நளராசன்திரவியங்கள்பூதலத்தில்மெத்தவுண்டுபுகலப்போமோ, இருள்சேர்ந்த காட்டகத்தில் புதைத்துவைத்தார் எழிலானதேவரிஷிவனந்தானப்பா, மருள்சாய்ந்தமராமரமாம்விருட்சமுண்டு மலையோரலதினருகேசித்தர்கூட்டம், அருள்சூழ்ந்தமூலவர்க்கர்மெத்தவுண்டு அவருடையபலாபலத்தையறையக்கேளே. ௨௫௧

கேளேநீதிரவியங்கள் மலைபோற்றங்கம் குவித்திருக்குஞ்சாவடியாங்குளமொன்றுண்டு, ஆளேரோட சதங்கள்கூட்டமப்பா சொல்லவொண்ணாரிஷிகளுடசேர்வைமெத்த, ஆளேதான்மாளிடர்களவர்போனாலும் அண்டவொண்ணாதிரவியத்தை யெடுக்கப்போமோ, தாளேதான் மந்திரமாமதர்வணவேதம் தாக்குடனேதானறிந்தோர்போகலாமே. ௨௫௨

போகலாம்பொன்னெல்லாம்வாரிவந்து பூதலத்திலரசனுப்வாழலாமே, வாழலாமென்றுசொல்வித்தனத்தைத்தேடி தாரணியில்வைத்திறந்தோர்கோடாகோடி, வேசலாந்தியதனிலென்றசோதிமேதினியில்கேட்டிருந்துவிணைப்மாண்டர், நோகலாஞ்சித்தர்மனமென்றெண்ணாமல் நொடிக்குள்ளேசாபத்தால்மாண்டிட்டாரே. ௨௫௩

விலாடமாநகரம் தருமர்வைப்பு.

மாண்டிட்டார்வரைகோடிரிஷிசாபத்தால் மண்டலத்தில்மடிந்தவர்கள்கோடாகோடி, தூண்டிட்டகருமானமின்னமொன்று சூட்சமுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, வேண்டிட்டதிரவியங்கள்மெத்தவுண்டுவிலாடனும் நகரமதில்மலையோரந்தான், தாண்டிட்டகோபுரமாந்தேவஸ்தானம்தனிப்பிள்ளையார் கோவில்வுண்டுபாரே. ௨௫௪

பாரேதான்திருக்கோயில்குளமுமுண்டு படிகமாம்வட்டக்கல்பாறையுண்டு, நேரேதான்சிவாலிங்கஞ்சமைத்திருக்கும்நெடிதானருத்துக்கல்பாறையுண்டு, சீரேதான்தருமரிடதிரவியங்கள் தேடவொண்ணா

லைபோலதங்கமப்பா, சேரேதான்களஞ்சியங்கள் கோடாகோடி குறிக்கமுடியாதென்றுகூறினாரே. ௨௫௫

விபீஷணன்வைப்பு.

கூறினேன்போகரிஷிசொல்லுமார்க்கம் கொற்றவனாம்விபீஷணன்திரவியங்கள், தேறினதோர்கோடிவரையுகாந்ததங்கம்கொட்டியேகிடக்குமதுலங்கைதன்னில், மீறினதோர்பச்சைவடம்தா வடங்கள்மின்னலைப்போ லொளிவீச யிலங்கைதன்னில்ஏறியதோர்கோட்டைமுகம்பதிமுன்னாக மன்னவனார்நிதியினைத்தாங்காணலாமே. ௨௫௬

காணலாம்பொற்கோபுர வாசல்முன்னே கருவானசெந்தூரக்கிடாரமுண்டு, தூணெலாந்தங்கமதுசெம்புவன்னம் துறைகடுவேசெயரசக்கிடாரமுண்டு, பூணெலாம் வாபரணமெத்தவுண்டு பொங்குமுடன்தானிருக்கும்புரவிபூண்டு, நீணலாந்தெய்வலோகபுரவிமீதில் கொடிதானரக்கையதுதோன்றுந்தானே. ௨௫௭

விபீஷணன்தாம்பிரமாளிகையை இந்திரசித்தன் தூம்பாவேதை.

தானானபுரவியது தானிருக்குந்தனியான சப்ராகூடமண்டபந்தான், வேனான்செம்பினிடமாளிதானும்விண்ணுலகில்விஸ்வகர்மரூபர்தன்னால்,பானானவிபீஷணனுமாண்டுதன்னில் பாவித்தமண்டபத்தின்மகிமைசொல்வோம், கானானயிந்திரசித்தன்சிசுபாலன்தான் காட்டியதோர்வாதவித்தைக்காணலாமே. ௨௫௮

ஆமேதான்செயரசமாஞ்செந்தூரத்தை அடவுடனேதாம்பிரத்தின்மாளிதன்னில்,தாமேதான்காலடியில் மண்டபத்தில்தாக்கவேதூம்சரமாம்செயரூதத்தை, காமேதான்தான்தடவிதனைக்காட்டக் கட்டமாமாளிகையும் பழுத்துதங்கம், ஈமேதான்கண்டபடி சொர்னமாளிகளினமுடனிந்தாசித்தனாட்டினானே. ௨௫௯

காட்டினான்சித்தர்முதல்ரிஷிகள்தாமும் நடுக்கமுடன்திடுக்கிட்டுவோடிவந்து, மீட்டினதோர் செயரூகதூம்பரத்தை மேதினியிகாரிடமுங்கிட்டாமற்றான், பூட்டினார்கிராடமென்ற செயரூதத்தை பூதலத்தில்யாரேனும்கெருங்கவொட்டாற்காட்டினார்சமாதியிலேகிடாரமெல்லாந் தரணியில்பாதாளம்புதைத்திட்டாரே. ௨௬௦

இந்திரசித்தசாபம்.

புதைத்துமே ரிஷிகோடிமுனிவர்தாமும்பூதலத்தில்இந்திரஜித்தனுக்கு, பதைத்துமேசாபமதுகொடுத்திட்டார்கள் பாருலகில்பத்

தனுப்பத்திரியவென்றார், சிதைத்துமேயிந்திரஜித்தாசன் சிறையிட்டுமுறையிட்டுத்திரிந்தான்பாரில், வதைத்துமேதானிருந்தயிந்திரசித்தை வாகுடனேசாபமதைதீர்த்தார்பாரே. ௨௬௧

சாபநிவர்த்தி.

தீர்க்கவேஜனகமுனிபெரியோர்தாமும் திறமுடனேகானகத்தில்கொண்டுசென்று, பார்க்கவேயெல்லோரும்புகழவென்றுபாவித்தார்ஞானோபதேசவுண்மை, தேர்க்கவேசித்தருடமகுத்துவத்தை தெளியுறவேஜனகமுனியெடுத்துக்கூற, மார்க்கவேமனோலயத்திலகித்துநின்று மதிப்புடனேயோகசமாதியில்நின்றாரே. ௨௬௨

நின்றாரேயிலங்கைபதியோரந்தன்னில் நெடுந்தூரம்அனையொன்றுதடாகமுண்டு, குன்றானமலைபோலப்பூஷணங்கள் கோடானகோடிசெம்பொன்கிடாரந்தன்னை, வன்றானபூமியிலேபதிந்துவைத்தார் வானவேதாளங்காவலுமுண்டு, தன்றானபூஷணமாஞ்சாடிவைப்பைத் தரணியில்போகரிஷிகண்டிட்டேனே. ௨௬௩

கண்டிட்டேனிலங்கைக்குமேற்புறத்தில் கருவானசரங்கமுண்டுகிடாரந்தன்னில், குண்டிட்டசாவடியாங்கோட்டைவாசல்கொடிதானேங்கிலியர் அநுமார்கூட்டம், தண்டிட்டகாவற்காரனேகருண்டு சதகோடிரிஷிக ளெள்ளாம்வருவார்போவார், கொண்டிட்டசிதையாபரனார்தன்னைக்கோடித்துத்தான்வருவார்முனிவர்தாமே. ௨௬௪

இராவணன்வைப்பு.

முனியானலங்கைக்கு வடபாகத்தில்முனையான மலைபோரம்பாறையுண்டு, தனியானமண்டப மாங்கோட்டையுண்டு தர்க்கானகடலோரங்குத்துக்கல்லாம், கனியானதேவதாமாவிருட்சம் கடலருகேராட்சதாள்கூட்டங்காவல், பனியானசூரியசந்திரனுங்காணார் பாருலகில்யெவராலும்பார்க்கப்போமோ. ௨௬௫

பார்க்கவேவெகுகோடிசித்தர்தாமும் பதிவாசக்காணவென்றுவருவார்போவார், ஆர்க்கவேமுடியாது தனத்தின்சேர்வை ஆரறிவாரிவ்வுலகிலதீதமெத்த, தீர்க்கவேகுளிகைகொண்டியானுஞ்சென்று திரானகோட்டைவழிதான்கடந்து, ஏர்க்கவேசுரங்கத்தின்வழியுங்கண்டேன் யெழிலானராவணனார்நிதிகண்டேன். ௨௬௬

பாஞ்சாலன்வைப்பு.

நிதியானதளவாசலனைத்துங்கண்டேன் நெடிதானபாஞ்சாலன்விடாரவைப்பு, பதியானகடலோரம்விருட்சமுண்டுபாங்கானகோட்டைக்குயிடபாகத்தில், மதியானமணலென்றவாறுமுண்டு மகத்தானவாற்றருகேகசனையுமுண்டு, துதியானகிங்கிலிபர்காவலுண்டு குறைமுகத்தில்கறுப்பண்ணன்நிற்பான்பாரே. உ௬௭

நிற்பானேபாஞ்சாலன்னக்கியசாலை நெடிதானபொன்விலையுந்தலமொன்றுண்டு, கற்பானகன்னிகைகளங்கிருப்பார் கண்டாலேசாபத்தாலசமைப்பார்கண்டீர், பொற்பான குடமெடுத்துச் சலமேதூக்கி போற்றியே யெக்கியத்திற்கர்ச்சனையேசெய்வார், துற்பானயாகசாலயத்தைக்கண்டேன் துடியானகுளிகையிட்டுநடந்தேன்பாரே. உ௬௮

நடந்தேனேசினபதிநாடிவந்தேன் நானங்கேசிலகாலமிருந்துபார்த்தேன், தொடர்ந்தேனேதட்சணமாம்பதிக்குவந்தேன்தொடரானவஞ்சனமார்க்கிரியில்வாழும், அடர்ந்தேனேயவரிடமாங்குகையிற்சென்று அடங்காதசாத்திரத்தி னுளவுபார்த்துக், கடந்தேனேசிகரமலைமேலேசென்றேன் கடாட்சிக்கரிஷிபதத்தைதுறைபார்த்தேனே. ()

துறைகண்டேன்காலாங்கிபாதங்கண்டேன் துய்யமலர்தானெடுத்துச்சரணஞ்செய்தேன், கரைகடந்தேன்கடந்தமுனிரிஷிகள்தம்மை காக்கவென்றவவர்களிடபாதஞ்சென்றேன், முறைகொண்டேன்சித்தர்களையான்வணங்கி மொழிந்திட்டேன்லோகத்தின் மகிமைதன்னை, நரைகண்டே னடிமுடியுமனைத்துங்கண்டேன் சதாசிவுடையத்தனையும்வெளியிட்டேனே. உ௭0

வெளியிட்டபெர்தன்மேல்சந்தோஷித்து வெளியாகசாத்திரத்தின்மறைப்புதன்னை, பளியிட்டசாபந்தைநிவர்த்திசெய்து பாருலகிலெல்லோரும்பிழைக்கவென்று, குளியிட்டகவனமுதல்கெவுனசித்தி குறிப்பானவடையாளமனைத்துங்காட்டி, வளியிட்டாரெந்தனுக்கு வாக்கு சொல்லி வரங்கொடுத்தாரிஷிமுனிவர்சித்தர்தாமே. உ௭௧

போகர்இறந்தவரைக்காண்பிக்கிரஜாலமாளிகை

சித்தருடன்வரம்பெற்றுத்திரும்பியானும் சென்றேனேசினபதிதேசந்தன்னில், நித்தமுடன்முனிரிஷிகள்சித்தர்தாமும் நேர்த்துரைத்தமுறைப்படியேயானுங்கொண்டு, சத்தமுடன்செத்ததொருமனிதர்தம்மை தாரணியில்காணுதற்கு ஜாலஞ்சொல்வேன், பத்தியுடன்மாளிகையாமச்சிவீடு பாங்காகத்தான்சமைப்பீர்மைந்தர்கேளீர். உ௭௨

மகளமேவபத்தடியாநான்குபக்கம் கெடியானசந்திலாமச்சிவீடு நீளவேவொருபக்கம்சந்தமைத்து நிலையானவாள்போகயிடமுண்டாக்கி, தாளவேகண்ணாடிக்கீழ்புதைத்து தாக்காகச்சுற்றிலும்படமடைத்து, ஆளவேஒவ்வொரு படத்தில்தானும் அய்யனேஆண்பெண்ணாய்ரூபஞ்செய்யே. உ௭௩

செய்யவேகண்ணாடி யறுபத்துநான்கு திறமுடனேவைங்கோலமையினாலே, பையவேவெவ்வொரு சட்டந்தன்னில் பாங்காகப்பலவிதரூபமாக, தொய்யவேசகலவிதவர்ண்ணத்தாலே தோற்றவேநேத்திரத்திற்கழகதாக, மையவேமறைப்பினிடகருவினாலே மாட்டாநெற்றிதனில்பொட்டும்மையே. உ௭௪

வைக்கவேமாளிகையில்மேற்புரத்தில் வகையுடனேவாகாஷங்காண்பதற்கு, கைக்கனத்தக்குழாவொன்று துத்தநாகம்கடுந்தூரம்பார்வையதுதெரியவேதான், மெய்க்கவேகுழாவினிடசந்தினாலேமேல்நோக்கிவாகாஷந்தன்னைப்பாரு, பொய்க்கவேகண்ணிமைகள்சிமிட்டாமற்றான் பொங்கமுடன்தானின்றுசிரசைப்பாரே. உ௭௫

பார்க்கையிலேரூபமது யெதிரேநிற்கும் பாங்குடனேமறுபடியுமாயாரூபம், பார்க்கையிலே மறுபடியுங்கண்ணாடிபாரு படிகமென்றகண்ணாடிரூபங்காட்டும், பார்க்கையிலேயாரைநீநினைந்திட்டாலும்பட்சமுடனெதிர் நின்றுதோற்றங்காணும், பார்க்கையிலேயிந்ரூபமிறந்தோர்காண்பீர் பாரினிலேசாலவித்தைப்பகரலாமே. உ௭௬

பகரலாம்தோற்றமதைக்காணும்போது பசுற்காலமேகமதயிருக்கப்போகா, நகறெலாஞ்சூரியனி னொளியேவேண்டும்நாட்டமுடன்திரைக்குள்ளேயிற்கும்போது, சகரெலாம்காண்பதற்குயிடமும்வேண்டும்சட்டமுடன்கடிகைதனில் பத்துக்குள்ளே, புகரலாம்மாளிகையில்சாலவித்தைபுகழ்ச்சியுடனேப்போதுங்காட்டுவீரே. உ௭௭

காட்டவேமாளிகையி லுட்புகுந்து கனமானரூபமதைக்காணும்போது, நாட்டமுடன்மனோலயமுமாறியேதான் நடுக்கமுடன்நேத்திரத்தில்ரூபங்காட்டும், வாட்டமுடன்செகசாலவித்தைதன்னை வாகுடனேமானிடர்களறியவென்று, தேட்டமுடன்போகரிஷியானுங்கண்டு தெளிவாகப்பாடிவைத்தேன்திறமிதாமே. உ௭௮

திறமானவித்தைதன்னைசினந்தன்னில் தெளிவாகச்செய்துமல்லோ கீர்த்திபெற்றேன், திறமானபோகரிஷியென்றுசொல்லிதிக்கிலு

ள்ளசெனமெல்லாங்கண்டுவந்து, திறமானவித்தையிது வதிதவித்தை தேசத்தில்கிட்டா தசித்தர்க்கில்லை, திறமானலோகமதை மயக்கும்வி த்தைதெரிவித்தார் போகரிஷியென்றிட்டாரே. உஎக

என்றிட்டசித்தரெல்லாமொன்றாய்க்கூடி வகாந்தம் பேசியல்லோ வனைக்கோபித்தார், கன்றிட்டபாலது போல்யானும்பொங்கி கடிந்துரைத்தமொழிதனையேகருத்தினுன்னியென்றிட்டரிஷி முனிவர்சாலம்சொன்னார், வேதாந்தநாயெனக்குச்சாபந்தீர்த்தாள் அன்றிட்டசாபமதைகடந்தயானும் அப்பனையனேகவித்தைசெய்தேன்பாரே. ()

போகர்மலையின் மேலிருந்து குதித்தது.

பார்க்கவேவாகாஷபர்வதந்தன்னில் பரிவுடனே குதிப்பதற்கு கூண்டுசொல்வேன், கார்க்கவேவட்டமாங்குடைதானென்று பாங்கானகுடையிகளமகலங்கேளீர், ஏர்க்கவேயாரடியாவட்டவீடு யெழிலான பட்டுவடந்தன்னாற்செய்து, தீர்க்கவேபிரம்பதுவுமுப்பத்திரண்டுதிறமானசக்கரமுமொன்றேமாட்டே. உஅக

மாட்டவேசக்கரத்திலிரும்புக்கம்பி மார்க்கமாய்தான்முடுக்கிவாணிமாட்டி, நீட்டமுடன்கம்பிக்குத்துணிதான் போர்த்துநெடிதானகூத்திரமாங்கயற்தான்கோர்த்து, வட்டமுடன்தான்விரித்து குடைகையேந்தி வாகாகத்தான்குதிக்கில்வாயுபூர்ந்து, தேட்டமுடன் காற்றதுவுங்கூண்டேதூக்கும் தீவிரமாய்மனிதனுந்தான் கீழ்நோக்கலாமே. உஅஉ

நோக்கலாம் குடைதனையேகையிலேந்தி கொடிங்குள்ளே மலையைவிட்டுகுதிக்கும்போது, தூக்குமேகொடைதானுமனிதனைத்தான் திப்புரவாய்மனிதனங்கேதணிவுகொண்டுதேக்குடனேபூமிதனிலிறங்கும்போது, தேசமெல்லாங்கண்ணுக்குள்ளுவுபோலும் நோக்குடனேதெரியுமென்று போகர்தானும் நோக்கப்பாடிவைத்தேன் நேர்மைபாரே. உஅங

பாரேதானின்னமொருசூட்சஞ்சொல்வேன் பாருலகில்வித்தைபழக்கஞ்செய்ய, சீரேதானாற்றருகே தன்னிற்சென்றுசிறப்பானஜலமதுவும்கிற்கும்போது, நீரேதான்பானமதில்லின்றுகொண்டுநேர்த்தியாய்க்குடைதனையேகையிலேந்தி, நீரேதான்சலமதனில்குதிப்பாயானால் திறமானதேகமது பழுதாறாதே. உஅச

பாளம்என்பது வாராவதி.

பழுதுமேவாராது தேகந்தானும் பலகாலும்இப்படியேபழக்கஞ்செய்தால், கமுதுவளதானிருக்கும் பனியின்மேல்கருவாகத்தானே

றிகுடைகையேந்தி தொழுதுமே பாரபரியையமனதிலெண்ணிதொய்யாமலேபூமியிலேகுதிப்பீரானால், முழுதுமேமேலசுடனேபழக்கந்தன்னால் முனையானகோபுரத்திலேறலாமே. உஅரு

ஏறலாந்தேவதா கோபுரத்தில் யெழிலானகுடைதனையேகையிலேந்தி, தேறலாஞ்சிகரபுரைமீதிருந்து தேற்றமுடன் குடைதனையேவிரித்துயேந்தி, மாறலாமேலிருந்து கீழ்குதிக்கில் மதிப்புடனேதீரனாயிருந்துகொண்டு, கூறலாமிகபழக்கமதிகமாகிகுன்றின்மேலேறுதற்குகுணமுண்டாமே. உஅசு

குணமுண்டாமணமுண்டாங்குவலயத்தில் கோடிபேருனைவந்துமனங்களிப்பார் பணமென்ன கோடிதனம் படைத்தாலென்னபாருலகிலிவ்வித்தைப்பகரப்போமோ, சின்மதிலேயானுமிந்தவித்தைதன்னைச்சினபதிசென்று செய்துகீர்த்திபெற்றேன், வனமுடனேமானிடர்கள்பிழைக்க வென்றுவாகுடனே பாடிவைத்தேன் வளமைபாரே.

பாடினதோர்வண்மை யினால்சித்தரெல்லாம் பாருலகிலென்மீது கோபங்கொண்டார், தேடினதோநாதாக்க ளதிதவித்தைதெருவினிலேவீணாகப் போச்சுதென்று, கூடியேயெல்லோருமொன்றாய்க்கூடி கூறினார்சாபமது யென்னசொல்வேன், நாடியேகாலாங்கிநாதர்பாதம் நான்வணங்கிசாபமதை தவிர்த்திட்டேனே. உஅஎ

தவிர்த்திட்டேன்மறுபடியுஞ்சித்தர்கூடி தயவுடனேயெனையழைத்துதர்க்கம்பேசி, மவிர்த்திட்டசாலமதுமிஞ்சிப்போச்சுமகத்தானவித்தையதுபாழாய்ப்போச்சு, உயிர்த்திட்டவித்தையது சொல்லப்போகா வுத்தமனே செத்தவரைபிழைக்கும்வித்தை, நிவர்த்திட்டு மற்றதெல்லாஞ்செய்யவென்று நீணிலத்தில்நாதாக்கள் தடுத்திட்டாரே. ()

தடுத்திட்டமொழிப்படியேயாண்வணங்கி தட்டாமலவர்பாதம் பணிந்துமேதான், அடுத்திட்டநிர்வாணிபாதஞ்சென்று அப்பனெனெடுந்தவசுதானிருந்து கொடுத்திட்டவித்தையெல்லா குவலயத்தில் கொட்டினேன்மானிடர்கள்பிழைக்கவென்று, எடுத்திட்டுக் குளிகைதனைகொண்டுயானும் ஏகினேன்சினபதியமர்ந்திட்டேன். உகூ0

பதியானமேருகிரிதன்னிற்சென்றேன் படியானசிகரவரையானுங்கண்டேன், நதியானதனையொன்றுவங்கேகண்டேன் நாதாக்களிருப்பிடமுந்துறையுங்கண்டேன், பொதியானபுத்தொன்று வங்கேயுண்டுபுகழானசித்தொருவரதிலேகண்டேன், அதியானநமஸ்காரஞ்செய்துகொண்டுதொழுதுமேயவர்பாதம்பணிந்திட்டேனே. உகூக

பணிந்திட்டேன்சித்தரையான்வணங்கிமெத்தப் பரிவாக நின்றுகொண்டுபான்மைகேட்டேன், துணிந்திட்டுயவரிடமும்பத்திவைத்து தொண்டனையக்கீழிருந்து துதித்துநின்றேன் களிந்திட்டுஎன்பேரில் கிருபைகூர்ந்து கடாட்சிக்கயெந்தனைநீயெவர்தானென்றார், வணிந்திட்டுயென்பேருபோகரென்றேன்வந்தவாலாரென்னசொல்லென்றாரே

சொல்லவே சீனபதிகடந்துயானும் துப்புரவாய்குளிகையது பூண்டுகொண்டு, மெல்லவேமேருகிரி பார்க்கவென்றுமேன்மையாய்த்தங்களிடஞ்சேர்வைகண்டேன், புல்லவேயவரெனக்கு வரக்களித்தார் பூதலத்தில்மனிதரப்பாவந்தாயென்றார், அல்லவேநானுமுன்னைச்சபிப்பேனென்றார் அப்பனே மனம்பொருத்தேனென்றிட்டாரே ()

என்றுமேபாலனுமேயேங்கிநிற்க யென்பேரில்மறுபடியுங் கிருபைவைத்து, குன்றுமேல்வந்ததனக்கதிகுற்றம்கொடி தானதண்டனைகள்செய்யவேண்டும், ஒன்றுமேயாமுனக்குச்செய்யாமற்றான் வுத்தயனேவுபதேசஞ் செய்வேனென்றார், கன்றுடனேதாய்ச்சேர்ந்தக்கதையைப்போலக் காத்திருந்தேன்வெகுநாளாயானுந்தானே. ௨௯௪

காத்திருந்தயெந்தனுக்குகடாட்சம்வைத்து கைலாசமேருகிரிவந்தபாலா, பார்த்திருந்து துவாபரமாய்யுகத்தில்யானும் பர்வதமாமேருகிரிதன்னில்வந்தேன், சேர்த்திருந்தவதிசயங்கள்மெத்தவுண்டுசெப்பிஞெரெந்தனுக்கு வெளிதாக,போர்த்திருந்தபுலித்தோலி ஞானத்தைப் பொங்கமுடனெனக்களித்தார்புதுமைபாரே. ௨௯௫

பேரகரிடம்பதுமைபேசியது.

புதுமையுடன்கனியொன்றுயெனக்களித்தார் பொங்கமுடன்பசியாறியிருந்தேன், பதுமைதனையவரிடத்தில்கண்டேன்யானும் பட்சமுடனதுவருகில்நின்றிருந்தேன்,பதுமையுடனென்னிடத்தில்மிகவும் பேசி கருவானமறப்பையெல்லாம் பிரித்துக்காட்டி, முதுமையுடனுபதேசஞ்செய்துயென்னை மோட்சவழிக்கேகும்வழி சொல்லலாச்சே.

ஆச்சப்பாபிரதமையின் மகிமைதானும் அதற்கப்பால் மேருவின்வடபாகத்தில், பேச்சப்பாயில்லையது பதுமையப்பாபோன பதுமையொன்று மங்கேகண்டேன், மூச்சப்பா சுவாசமையால் வுயிரொன்றெண்ணி முன்னிருந்தபதுமைபோ லிருக்குதென்று, வீச்சப்பாவதனிடத்தில் நின்றேன்யானும் வேடிக்கைவிநோதமெல்லாஞ் சொல்லலாச்சே. ௨௯௬

இரண்டாவது பதுமைக்குபோகர் வணக்கஞ்சொல்வது.

சொல்லுகுது வப்பதுமை புதுமைமார்க்கம் சுந்தரனே யாரென்றுயென்னை தான்கேட்க, மெல்லவேயான் பயந்து நடுநடுங்கி யெத்தவுபசாரமுடன் வணங்கியானும், மெல்லவே காலாங்கி நாதர்பாதம் விருப்பமுடன் தான்தொழுது யெடுத்துரைத்தேன், புல்லவேயென் பேருபோகநாதன் புகழ்ச்சியுடன் குளிகையிட்டு வந்திட்டேனே. ()

வந்திட்டேன் சீனபதியான்கடந்து வாகுடனேமேருகிரி காணவந்தேன், குந்திட்ட சித்தருடபுத்துகண்டேன் கோடித்து அவர்பாதம்பணிந்துநின்றேன்,முந்திட்டபதுமையொன்று முன்னேகண்டேன் மொழிந்திட்ட வனேகவித வதிசயங்கள், தந்திட்ட தெந்தனுக்கு மனேகவன்மை தயவுடனேகொடுத்ததென்று மொழிந்திட்டேனே.

மொழிந்திட்ட வார்த்தைதன்னைக் கேட்டபோது முனையான பதுமையது வென்னைப்பார்த்து, சுழிந்திட்டவனேகவிதவித்தையெல்லாஞ் சூட்சமுடனெந்தனுக்கு சொல்லலாச்சு, பருந்திட்ட நானுமல்லோ வெகுவாய்ப்பேசி பாங்கான வுயிர்சொரூபங்குறலிகேட்டேன் வழிந்திட்டுயெந்தனுக்கு சொன்னதென்றால் வையமெல்லாஞ்சித்தாகப் போகுந்தானே. ௩௦௦

போருமென்று சொல்லிபல்லோ வந்தவித்தை பூதலத்திற் செய்யமுடிபோகாதென்று, சாகும்வித்தை யெழுப்புவதுஞ் சரியுமல்லதற்கால மெந்தனுக்கு மனேகவித்தை, பாகுடனே செகசாலமிந்திரசாலம் பாங்கான கோகரண மயேந்திரசாலம், ஆகுடனே கூடுவிட்டுப்பாயும்வித்தை அப்பனேயெந்தனுக்கு கொடுங்கலாச்சே. ௩௦௧

போகர்-சுப்பிரமணியர்கோயில்கண்டது.

கொடுக்கவேயெந்தனுக்கும் ரிஷியும்வந்து குறிப்புடனேயெந்தனதுராசிபார்த்து, விடுக்கவேவேண்டுமென்று மனதிலெண்ணி வேதாந்த ருட்பமெல்லா மெனக்கோதித்து, தொடுக்கவே வடிவேலர் கோயில்முன்னே துப்புறவாப் போவதற்கு துறையுஞ்சொன்னார், நடுக்கவே சிகரம்வரை யேலேயேறி நளினமுடன் வேலவரைக் கண்டிட்டேனே. ௩௦௨

கண்டிட்டேன் வேலவரை யடிபணிந்தேன் காலாங்கிநாதரைத் தொழுதுபோற்றி, மண்டிட்டுக்கால்பணிந்துபடிவணங்கிமகாதேவா சரணமென்று தொழுதேன்யானும், தெண்டிட்டவடியேனை வேலர்

பார்த்து தேவரிடம்வந்ததென்ன பாலாவென்றார், விண்டிட்டுபோது மப்போ வராலாறுசொன்னேன் விரும்பியேயெந்தனையு மாட்கொண் டாரே. ௩௦௩

கொண்டவுட னடியேனுந்தான்பணிந்து குறிப்புடனேகாலாங் கிதனைநினைந்து, அண்டசராசரங்க ளெல்லாங் காணவென்று அப்ப னேகுளிகைதனை பூண்டுகொண்டு, கண்டறியவேண்டுமென்று மேரு தன்னில் கருத்துடனே சிகரவரையேறிவந்தேன், திண்டமுடன் புத் தோன்று யானுங்கண்டேன் திறமான சித்தொருவரிருந்திட்டாரே.

இருந்திட்ட சித்தரென்னை கண்டுவந்து இனிதாக வாய்மொழி கள்தாமுறைத்தார், வருந்திட்டு டாறுமெனக் கெதியேதென்றேன் வாகான சித்தரவர்பேசவில்லை, சருந்திட்டபதுமைபது தன்னைப்பா ர்த்து சட்டமுடன் கண்சாடைக்காட்டினார்பார், மருந்திட்டபதுமை யது யெனையாரென்ன மார்க்கமுடனுன்பயந்து போகரென்றேன்.()

என்றேனே பதுமைக்கு விடையுஞ்சொன்னேன் என்மீது பது மையது கிருபைவைத்து, குன்றான பொருளெல்லா மெனக்கோதித் துகுவலயத்தில் போகவென்று வாக்களிக்க, பன்றான சிகரவரைக் காணவென்று பாங்குடனே மறுபடியு மேலேவந்தேன், ஒன்றான பதுமைபது பின்னுங்கண்டேன் ஓகோகோரியாரென்றோதலாச்சே.

போகரிஷி ஆசிர்மப்சொன்னது.

ஓதவேயான்வணங்கி ஒடுங்கிநின்று ஒப்பமுடன் தாங்பணிந்து தொழுதுநின்றேன், நீதமுட னெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் நீட்கள மாம் பூரணத்தை போதிற்றங்கே, போகரிஷி யங்கிருந்து வாழ்த்து சொன்னார் பூதலத்தில் போய்பிழைக்க வயணஞ்சொன்னார், தோர முடனனைத்துங் கேட்டுமேதான் தோற்றமுடன்தங்களிடங் கண் டேன்தானே. ௩௦௭

கண்டுமேதானுரைத்தேனதிதமார்க்கம் கைலாசநாதரங்கே கிரு பைகூர்ந்து, அண்டமுடன் மேருகிரிதன்னில்வாழும் அழகானமயில் மீதிலிருந்துகொண்டு, தொண்டனெனக் கதிகமுட னுபதேசங்கள் சுருக்கமுடன்றானுரைத்தார் ஞானம்நூறு, விண்டுமே மேல்வரையிற் சிகரம்போனேன் மிக்கானகணபதியைக் கண்டிட்டேனே. ௩௦௮

இட்டேனே கணபதியை யானுங்கண்டேன் இயலானமேருகிரி தன்னில்வாழும், அட்டான பெருச்சாளிவாகனத்தி லன்புடனேவி ருபகரும்வீற்றிருந்தார், கிட்டானதேவருடனேகம்பேர்கள், கிரு

பையுடனங்கிருந்தார் சேர்வைகண்டேன், சட்டான தோத்திரமும் றானுஞ்சொன்னார் சங்கமுடனுபதேசம் பெற்றேன்பாரே. ௩௦௯

பாரேதான் மேருகிரி பக்கம்போனேன் பாங்கான சுனையுண்டு குகைதானுண்டு, சீரேதான் சித்தரவர் நூறுபேர்கள் சிறப்பாகவங்கி ருப்பார்தவயோகத்தில், நேரேதானவர்கள் முகந்தன்னில் நின்றேன் நிஷ்டாமாயெந்தனையும் நிமிர்ந்துபார்த்தார், சேரேதா னிவ்விடத்தில் வந்ததென்ன சிறியதோர்பாலகனே சொல்லென்றாரே. ௩௧௦

சொல்லென்றார் சித்தரெல்லா மொன்றாய்க்கூடி சூழ்ந்துகொ ண்டாரெந்தனையுங்கிட்டிவந்து, கல்லென்றகல்லோட்ட யான்பயந்து கர்த்தாவாங் காலாங்கிநாயர் தம்மை, புல்லனுன் சிறியவனும் யானினை ந்துபுத்தியுடன் தைரியங்கள்மிகவுண்டாகி வெல்லவேசித்தர்களை யடி பணிந்து விருப்பமுடனென்பேரு போகரென்றேன். ௩௧௧

போகர்நான் குளிகையிட்டு சீனம்விட்டுப் பொங்கமுடன்மேரு கிரிதன்னைக்காண, வேகமுடனுயவரை யேறிவந்தேன் வேதாந்தமச பதனையேகாணவில்லை, ஊகமுடன் வடிவேலர் தம்மைக்கண்டேன் யுற்றதொரு பதுமைமுகம் சேர்வைகண்டேன், சாகமுடன் சித்த ருடதேத்துகண்டேன் சண்முகநதின் சூலமுதல் மயில்கண்டேனே

மயில்கண்டேன் சுப்பிரமணியர் தன்னைக்கண்டேன் வாகான பதுமையொன்று வங்கேகண்டேன், ஓசியுடனே பதுமை யுபதேசங் கேட்டேன் ஓங்காரசத்தமது காதிற்கேட்டேன், வெயியுடனே பனி முகமுந்திசைகள்மாறி வெட்டவெளி சின்மயத்தின் சோதிகண்டே ன், குயிலுடைய சத்தமது பதுமைகூற கொற்றவரே தமதிடத்தில் வந்திட்டேனே. ௩௧௩

வந்திட்டேனென்றனுமே வார்த்தைசொன்னேன் வாகாக வெந்த னுக்குகிருபைகூர்ந்தார், முந்திட்டசாபமதை நிவர்த்திசெய்து மொ ழிந்திட்டார் மாநிலத்தில்போகவென்றார், பிந்திட்டபடியேனுஞ் சித் தர்முன்னே பேசினேன் வெருவாகவாதுசெய்தேன், தந்திட்டாரெந் தனுக்கு சாத்திரங்கள் சதகோடிவித்தைகளை அறிந்திட்டேனே. ()

அறிந்தேனே மேருவுக்கு தென்பாகத்தில் அஷ்டவித்சித்தர்க ள்தானங்கிருந்தார், பறிந்திட்டு யவர்களைநான்தெரிசித்தேதான் பா ங்குடனேயவரிடமும் வணங்கிநின்றேன், சறிந்திட்ட சாத்திரங்கள் மிகவுஞ்சொன்னார் சரிகைகிரியோகமுதல் யாவுஞ்சொன்னார், குறிந் திட்ட வஷ்டாங்கயோகஞ்சொல்லி கொற்றவா நீயாரென்றெனைக்கே ட்டாரே. ௩௧௫

கேட்டவுடன்காலாங்கிநாயர்தம்மைக் கிருபையுடன் ருன்பணிந்து நினைத்துயானும், தேட்டமுடன் சினபதிதனிலிருந்து திறமான குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, வாட்டமுடன் மேருகிரி காவலர்தேன் வாகுடனேயாதரித்து காக்கவென்றேன், கூட்டமுடன் சித்தர்களு மொன்றாய்க்கூடி கூறினார் ஞானோபதேசந்தானே. ௲௧௬

சித்தர்கள் உளவுசொன்னது.

தேசமாம் சாத்திரத்தின் தொகுப்பைக்கேட்டேன் தெளிவாக தாமுரைத்தார்வுளவை யெல்லாம், மோசமில்லையென்றுசொல்லி யென்னைநம்பி மொழிந்திட்டார் சித்தர்களின் மறைப்பையெல்லாம், பாசமுடன்கிட்டிருந்து மறைந்துப்போய் டங்காணகிடாரமுதல் செயருந்தை, நேசமுடன் தானிருக்குஞ் செந்தூரத்தை நிட்சயமாயெந்தனுக்கு காண்பித்தாரே. ௲௧௭

காண்பித்தார் சித்தர்தம்மைவிட்டுநீங்கி கடந்துமே சிகாம்லவரை யேறலானேன், காண்பித்தார் மேருவுக்கு கிழ்பாகத்தில் கருவான மூலியுண்டு வேதையுண்டு, காண்பித்தார் குகைமுதலாமடங்கள் தம்மை கடியானசித்தர்முதலிருக்கும்மார்க்கம், காண்பித்தார் சதகோடி ராமலிங்கம் கருத்துடனேதானிருக்குந் தலங்கண்டேனே. ௲௧௮

தலங்கண்டேன்சதகோடி சமாதிகண்டேன் தாக்கான சித்தர்களின் பெயருங்கண்டேன், வலங்கண்டு யிடம்புரியாய் சுத்திவந்தேன் வாகுடனே யர்ச்சனைகள் மிகவுஞ்செய்தேன், பலங்கொண்ட சித்தருடசமாதிநின்றேன் படிகமென்ற லிங்கமதை பணிந்துநின்றேன், கலநகொண்டுகாலாங்கிநாயர்தம்மைக் கருத்திலேதானினைந்து கலங்கிட்டேனே. ௲௧௯

கலங்கிட்டயெந்தனையுங் காக்கவென்று கடிதான ஜசமாதிதனிலிருந்தசித்தர், துலங்கிட்டசமாதி தனிலிருந்துகொண்டு தப்புரவரயெந்தனையும் தட்டிக்கேட்க, விலங்கிட்டு யானுமது தானின்று விருப்பமுடன்றுள்பணிந்து போகரென்றேன், மலங்கிட்டு சமாதிதனிலிருந்தசித்தர் மாற்கமுட னுபதேசஞ்செய்திட்டாரே. ௲௨௦

மேருவுக்குமேற்குசித்தர்மருத்துவம்.

செய்திட்டபிற்பாடு சிறியேன்தானும் சிறப்புடனேமேருவுக்குணபாகத்தில், செய்திட்ட ரிஷிகோடிசித்தரப்பா மெய்மறந்து தவநிலையில்நிற்கக்கண்டேன், பொய்த்திட்டமில்லாத சித்தர்தம்மை பூதலத்தில்காண்பதுவுமரிதேயாகும், வைதிட்டால் குற்றமில்லையென்று சொல்லி வாகுடனேயவருகில் நின்றேன்பாரே. ௲௨௧

பார்கையிலே சித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும் பாகுடனேயெந்தனையா ரென்றுகேட்டார், மேற்கையிலே யிருந்தவொருசித்தர் தம்மை மேன்மையுடன்றுள் பணிந்துவணக்கஞ் சொன்னேன், காற்கவே வேண்டுமென்று காலாங்கி தம்மைக்கருததிலே தானினைந்துகுளிகைபூண்டு, நீற்கமுடனென் பேருபோகரென்றேன் திறமையுடன் சித்தர்களு மருள்செய்தாரே. ௲௨௨

அருள்செய்தா ரெந்தனையு மழைத்துச்சென்று அனேகவிதமான வுளவுஞ்சொல்லி, பொருளிருந்தகுகை முதலு மறுமங் காட்டிப் போக்கானவழிதுறையுமிகவுரைத்து, இருள்சேர்ந்தபாறையது தன்னிற் சென்று யெழிலான பச்சமலைத் தன்னைக்காட்டி, முருள்சேர்ந்தபொன்வளையுந் தலமுங்காட்டி மூதண்டமானரசக்கிணற்சொன்னாரே. ௲௨௩

சொன்னாரே காஞ்சனமாமலையுங்காட்டி துரைகோடிரவிவிளையுமிடமுங்காட்டி, பின்னேதான்கெம்பினிடவிளைவுஞ்சொன்னார் மேலானசிகாவரை மூனையுங்காட்டி, அன்னேதா னருமையுடன் சுனையுங்காட்டி அப்ரனைக்ருமூலி விளைவுங்காட்டி, பொன்னேதான்விளைன்ற வாறுங் காட்டிப் பூதலத்தில் போகவென்னவிடைதந்தாரே.

கறுப்பு செந்தாமரை.

விடைதந்தார் மேருகிரி மேலேசென்றேன் மிக்கானசித்திரகூடந்தன்னைக்கண்டேன், தடைமுகமாந் தடாகமதில் புஷ்பங்கண்டேன் தாக்கான கருஞ்செந்தாமரையுங் கண்டேன், படைமுகமாம் ராட்சதாள்கூட்டமுண்டு படிபோரம் யாராலும் கிட்டவொண்ணு, சடைமாமாஞ் சவ்வாதுமாமுங்கண்டேன் சந்தனமாம் விருட்சமுடன்பரங்கண்டேனே. ௲௨௫

மாங்கண்டேன் சிறக்குலைத்தேன் மேருதன்னில் மருத்துவங்கள்சொல்லிமுடியாதுகண்டீர், வரங்கொண்ட சித்தர்களுமங்கே யுண்டு வடிவானசெம்புரவி பொன்மானுண்டு, திறங்கொண்ட கரும்பசவு காமதேனு செடிதானசெம்புலிகளனேகங் கண்டேன், தரங்கொண்டதேவதா விருட்சமுண்டு தழைதின்றால்தேகமது கற்பமாமே

கற்பமுண்ட சித்தர்களுமனேகமுண்டு காலவரை கோடிவரை புகாந்தகாலம், தெற்பமுடன்சமாதியிலே நின்றுகொண்டு தேவதாபூசையுடன்சிரங்குனிந்து, சிற்பனாய்சாத்திரங்கள் யாவுங்கொண்டு வேதாந்த தாய்தனையே மனதிலெண்ணி, போற்புடனேதான்பணிந்துதோத்திரந்தான் போற்றியஞ் சலிசெய்து புகழுவாரே. ௲௨௭

புகழான வஞ்சலியைக்கண்டியானும் போக்கமுடன்திரும்பி மலையிற்சென்றேன், சகழானமண்டபமும்ஓடைகண்டேன்தாக்கான சூரியன் சந்திரனுங்கண்டேன், துகழானமுக்கடிகைகண்டேன் யானும் தோற்றவில்லை மறுபடியும்பரிதிசரனேன், மிகழானநட்சத்திரமிருபத்தேழு மிக்கவொரு கடிகைதனில் கண்டிட்டேனே. ௯௨௮

சித்திரகிரி பருவதம்.

கண்டிட்ட மறுநாளும் படியிலேறிபார்ப்பதற்கு வென்மனங்கேளாமற்றான், தண்டிட்ட சித்திரகிரி பக்கஞ் சென்றேன் துரைகோடிவழிகோடிதெரியவில்லை, கொண்டிட்டமலைமீதி லேறிப்போனேன் குறிப்புடனே தனிவாசல்தாளணைந்து, விண்டிட்டதவருகில் யானுஞ்சென்று விருப்பமுடன்கைதட்டி நின்றேன்பாரே. ௯௨௯

தட்டியாரென்று யென்னைக்கேட்டார் தயவுடனேகாலாங்கிநாதனைந்து, மூட்டியுடன் றாள்பணிந்து வணங்கிநின்று முடவனும் போகரிஷி யென்றுரைத்தேன், சட்டமுடன் குளிகையது பூண்டு கொண்டு சாங்கமாய் மேருகிரிகாணவந்தேன், திட்டமுடனெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் சிறப்புடனேபோதிக்கத் தொழுதிட்டேனே.

தொழுதிட்டசித்தர் முனிகோடாகோடிதோற்றமுடனென்னைப் பார்த்துவாவென்றேதான், முழுதிட்டபாலகனை மேருகாண முழுதினும்வந்ததுனக்கு குற்றமல்லோ, தழுதிட்டுவந்தவனைச் சபிக்கவென்றுசட்டமுடன் சொல்லுகிறோமைந்தாவென்றார், அழுதிட்டேனப்போதுயென்னைப்பார்த்து அங்ஙனவேயாதரிக்க மனங்கொண்டாரே.

மனங்கொண்டார் சித்தர்முனி சிலதுபேர்கள மதித்துமேனாளுபதேசஞ்சொல்ல, சினங்கொண்டார் சித்தர்முனிசிலதுபேர்கள் ஜோதியென்பேரிற்கோபங்கொண்டார், கனங்கொண்டசித்தர்களைவணங்கியானும் காலடியில் தொழுதிட்டேன் பலகாலுந்தான், இனங்கொண்டு யெந்தனுக்கு விசேஷஞ் சொல்லி திரானதுறப்பு முதல் காட்டினாரே. ௯௩௨

சித்தர்கள் சித்திரகிரியைப்பொன்னுக்கிவிட்டது.

காட்டினார் சாங்கமுதல்குகைகள்யாவும் கருவர்ணமறைப்புமுதல் யாவுஞ்சொல்லி, மூட்டினார்சித்திரகிரிபர்வதத்தைமுனையானமூலிகைகள் முழுதும் பூசி, பாட்டினார்தருத்திக்கொண்டூதிக்காட்டி மகாமேருசாரலைப்பழுக்கச்செய்தார், நீட்டமுடன்போகரிஷியானும் பார்த்து நிலத்தில் மதிமயங்கி விழுந்திட்டேனே. ௯௩௩

போகர் வச்சிரகண்டி பெற்றது.

விழுந்திட்ட வடியேனை ரிஷிகள் பார்த்து விருப்பமுடன் மூர்ச்சைபதுதெளியவென்று, அழுந்திட்டவெந்தனுக்குகாலாங்கிநாதரருமூலிதன்றனையே நசியமிட்டார், எழுந்திட்டு யானுமங்கே சரணஞ்செய்தேன் யெழிலானமறைப்பு முதலுளவுசொன்னார், மழுந்திட்டதாவடவாம்வச்சிரகண்டி முடிமேலே தான்போட்டார்சித்தர்தாமே.

சித்தர்முனி ரிஷிகள்தவயோகிதானுஞ் சிறப்பாக வெந்தனுக்குவுபதேசித்து, கந்தனென்னுங்கைலாச மேருதன்னைக்காண வென்று சிகாம்வரைசெல்வதற்கு, சந்தமுடனடையாளங் கையிலீந்து க்கமுடனே மேருவரைக்கடந்துபோக, சந்தமுடன்றானிருக்குங்குகையிற்சென்று சாங்கமுடன்போவதற்கு விடைதந்தாரே. ௯௩௫

விடைதந்தாரெந்தனுக்கு சித்தர்தாமும் வெளிப்பட்டேன் மேருகிரிவரையிற்சென்றேன், மடையுடனேசுனையுண்டு குகைதானுண்டுமோற்கமுடன் சித்தர்களோகோடாகோடி, நடையுடனே யவர்களிடபாதஞ்சென்றேன் நாதாக்களிருப்பிடமுந் துறையுங்கண்டேன், சடையுடனே ரிஷிதேவர்தலத்திலிற்க சாஷ்டாங்கம்பணிந்துதெண்டனிட்டேன்பாரே. ௯௩௬

போகர் சிரேதாயுகசித்தரைகண்டது.

பாரேதானவர்களிடம் பற்றிப்போனேன் பதிவாகதிருமுடியைசாய்த்துநின்றேன், சிரேதானெந்தனுக்கு கருவுசொன்னார்சிறப்பான மூலியுடவுளவுசொன்னார், சேரேதான்சிரேதாயி யுகத்திலப்பாசெடிதானசமாதியி லிருந்தோமென்றார், நீரேதான்பூலோகஞ் சென்றுயானால் நேர்ப்புடனேயெமைநினைந்து துதியென்றாரே. ௯௩௭

துதிக்கையிலே நினைத்தகாரியந்தான் துப்புரவாயொவ் வொன்றுஞ்சித்தியாகும், மதிப்புடனேயின்னமுண்டு மனேகசித்தர் மகாகோடிரிஷிமுனிவர் சொல்லப்போமோ, கதிப்புடனேயவர்மனதுநோகாமற்றான் கொண்டனைத்துக் காக்கவென்று, மனதிலெண்ணி கதிப்புடனே சதாகாலம்பூசைசெய்து நேர்மையாய்வாழவே வசனித்தாரே. ௯௩௮

போகர் துவாபாயுகசித்தரைக்கண்டது.

வசனிக்கமேருவுக்குடைபாகத்தில்வாகான குளமுண்டுகுகைதானுண்டு. துசனிக்ககருஞ்சாமரைமாமுமுண்டு அடியானகருநெல்லிமரமுமுண்டு, தசனிக்கவேலக்காய் மாமுமுண்டு தாக்கானநுவே

ங்கைவிருட்சமுண்டு, குசனிக்கமடையென்று வாறென்றுண்டுரு ம்பாரம்சித்தர்களைக் கண்டேன்தானே. ௩௩௯

தானானசித்தர்களில் குருக்கள்மார்க்கம் சதகோடிசூரியர்போல் பிரகாசிப்பார், காணவற்றரு கேவர்தமிற்பார்கருவானசாத்திரங் கள்தர்க்கஞ்சொல்வார், பானசிவயோகந்தன்னைச்செய்வார் பாங் குடனே மனோலயத்தை தாமிருப்பார், தேனான மூர்தமதமுண்டுசி த்தர் தேற்றமுடன்வாசமது செய்வார்பாரே. ௩௪௦

போகர்ஆஸ்தானகிரிகண்டது.

பாரான மேருகிரிதன்னைவிட்டு பாங்குடனேகுளிகைதனை பூ ண்டு கொண்டு, நேரானவாஸ்தான கிரியைக்காண நேர்மையுடன் விடைபெற்றுவந்தேயானும், காரானமலைதனிலே போயிப்போயனேன் கண்டேனே சித்தருடசமாதிதன்னை, நேரானவெட்டவெளிதன்னைக் கண்டு நின்றிட்டேனொருவரையுங்காணவில்லையே. ௩௪௧

காணவேவென்மனது கலங்கும்போது கண்டேனேசித்தொரு வர்முன்னேநிற்க, தோணவேகாயாதிகற்பங்கொண்ட தோரானசித் தொருவர்மாயாசித்து, நாணவேவென்னெதிரில் ரூபங்கொண்டு கனி வுடன் றானசபிக்கவந்தயென்னை, பாணம்போல் கோபமதை தா னடக்கி பட்சமுடனுபதேசஞ் செய்திட்டாரே. ௩௪௨

செய்யவே யென்தனுக்குதீட்சைமார்க்கம் செப்பினாடியேனும் பிழைக்கவென்று, பையவேசித்தொருவராயிரம்பேர் படைசூட்டர் தன்னுடனே சூழ்ந்துகொண்டார், தொய்யவேவடியேனுந்திகைலடை ந்தேன் தோன்றவில்லையென்தனுக்கு யென்னசெய்வேன், வையவேய டியேனும்காலாங்கிதம்மைவரங்கொடுக்கமனதிலேநினைத்திட்டேனே

நினைத்திட்டேனென்சாமி குருவேயென்றேன் நினைத்தவொரு வண்மைதனை யறிந்துகொண்டார், முனைந்திட்டு சித்தரெல்லாம் வெ ன்னைப்பார்த்து முழிமிட்டிகாலங்கி நினைத்தாயல்லோ, கனைந்திட்டு மனோலத்தையறிந்துகொண்டார் காலங்கிராயனுடை சீஷனென்று புனைந்திட்டுவென்மீதில் பட்சம்வைத்து புகழ்சியுடன் கொண்டனை த்தா ரென்னைத்தானே. ௩௪௩

என்னையேகொண்டுசென்று குகைக்குள்வைத்து வெகுவான வித்தைகளைக் கற்பித்தேதான், பொன்னையே யிருக்குமிடந் தானுங் கண்டுபுகழானவதிசயங்களெல்லாங்காட்டி, தன்னையேகுருவர்க்கமெ

ன்றேசூட்டி தயவாகவுயிர்கொடுக்குமூலிசொல்லி, பின்னையே போக வெனக்குறுதிகூறி பிழையென்று வுத்தாரஞ்சொல்லிட்டாரே. ௩௪௪

சொல்லவே விடைபெற்றுப்படியிறங்கி சூட்சமுடன் குளிகை தனைபூண்டுகொண்டு, மெல்லவேயடிநோக்கித் திரும்பும்போது மே லானரிஷியொருவரங்கிருந்தார், வெல்லவேயாரென்று யென்னைக்கே ட்டார்வேகமுடன் றான்பயந்து போகரென்றேன், புல்லவே யேன் வந்தாய் குகைதான்மீது பொல்லாதமனுஷர்கள் வரலாகாதே. ௩௪௫

போகர்செத்தவரைஎழுப்புவதை தடுப்பது.

ஆகாதுயிக்கிரியி லேன்தான்வந்தாய் ஆக்கினைகள்மிஞ்சிவிடு மு ந்தனுக்கு சாகாதுவரமூலி சித்தர்தந்தார் சாபமதுகொடுத்து விட் டேன்போபோவென்றார், போகாது மற்றதொரு வித்தையெல்லாம் பொங்கமுடனுனக் களித்தோம் சாபமில்லை, நோகாது சித்தர்பத்தர் மனம்வேகமற்றான் மேதினியில் தந்திரமாய் நடந்துகொள்ளே. ()

கொள்ளவே வெகுகோடி மனுக்கள்தாமும் குவலயத்திலுன்னை யொருசித்தனென்பார், மெள்ளவேசெத்தவரை யெழுப்பும்வித்தை மேதினியில் தள்ளுவது மெத்தநன்று, துள்ளவே லோகமெல்லாஞ் சித்தாய்ப்போகும் சூட்சத்தை யொருவருக்குஞ் சொல்லப்போ மோ, அள்ளவேவனேக விதவித்தையெல்லா மன்புடனே யுனக்கீய்ந் தோம் பிழைபோவென்றார். ௩௪௭

கெண்டபேரண்டரிஷிபட்சி போகரைக்கண்டது.

போவெனவே விடைபெற்றுப்படியிறங்கி பூதலத்தில் யானு மவேநோக்கங்கொள்ள, காவெனவே கெண்டபேரண்டபட்சி காண வேயென்தனையுந் நையமர்த்தி, சாவெனவேயுன்னை நானிப்போதல் லோ சபிக்கவே வந்தேனென்றருகில்வந்து, கூவெனவே சத்தமிட்ட தொனியுங்கேட்டு கோடிவரைப்பட்சியங்கேசூழலாச்சே. ௩௪௮

சூழவேநான்பயந்து நடுநடுங்கிசொல்லவொண்ணா திகிலுடனே யேக்கங்கொண்டு, தாழவேமூர்ச்சை யுடன்கீழ்விழுந்து தடுமாறி திசைமாறிநினைவுகெட்டு, ஆழவேயடியேனுமிருக்கும்போது அங்க ணவே கெண்டபேரண்டப்பட்சி, மீளவேயென்தனுக்கு சஞ்சிமூலி யின்பமுடன் றான்கொடுக்கபிழைத்தேன்பாரே. ௩௫௦

பிழைக்கையிலே யென்தனையும் பட்சிபார்த்துப்பிரியமுடன்யா ரய்யாவென்றுகேட்க, அழைக்கையிலே யானுமங்கே யிப்படிப்போர்

அன்பானபட்சியிடமருகில்நின்று, தழைக்கவேயென்பேரு போகரென்றேன், தயவுடனேயிக்கிரியைக் காணவந்தேன், முழக்கையுடன்சித்தர் முனிரிஷிகள்கூடி முக்கியமாயுபதேசஞ்செய்திட்டாரே. ௩௫௪

செய்யவேவிடைபெற்று குளிகைபூண்டு செயலுடனே மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று, மெய்யவே மேதினியில் போறேனென்றேன் மிக்கானபட்சியு மெனைத்தடுத்து, பையவேயென்தனுக்குப்பிழைக்கு மார்க்கம்பலவிதமாந்தொழிலைத்தமுறைக்கலாச்ச, உய்யவேகாயாதிகற்பங்கொண்டேன் வுற்பனமாம் வைப்புமுதல் தெரிந்திட்டேனே.

போகருக்குபட்சியுபதேசம்.

தெரியவேபட்சி யுடயுபதேசத்தால் தேசத்திலுள்ளதொரு மார்க்கமெல்லாம், புரியவே யென்தனுக்குக்காண்பித்தேதான் பூலோகம் போவதற்குவிடையுர்சந்து, சரியவேகிரியை விட்டுக்கீழிறங்கி சார்தமுடன்வந்துநிற்கும் வேளைதன்னில், உரியவே பொன்பட்சி யொன்றுகண்டேன் வுத்தமனே வதன்பெருமை சொல்லக்கேளே. ௩௫௫

போகர்பொன்பட்சியைக்கண்டது.

சொல்லவே பொன்பட்சிக் கண்டேன்யானும் சந்தமுடனதனருகில்வந்துநின்றேன், வெல்லவே யென்தனையும் பார்த்துமேதான் மேதினியில்யாரென்றுயென்னைக்கேட்க, புல்லவேயென்பேரு போகரென்றேன் புகழானமேருகிரிக்காணவென்று, மெல்லவே குளிகையதுபூண்டுகொண்டு மேதினியைவிட்டுமல்லோ வந்திட்டேனே. ௩௫௬

வந்திட்டேன்யென்றதுமே யென்னைப்பார்த்து வணக்கமுடன் யென்பேரில் கிருபைவைத்து, பொந்திட்டு யென்னுடனேயாவென்றென்ன பொலிவாகப்பட்சியுடன் குளிகைபூண்டு, பந்திட்டு யான் பறந்தேன்பட்சிமார்க்கம் பாருட்னேகடலோரம்போயிருந்தேன், தந்திட்டதென்தனுக்குவாணிமுத்துதாக்கானமாலையதுபூண்டேன்யாமே

பூண்டேனேகடலோரம்விட்டுநீங்கி பொங்கமுடன் மேருவரையேறிப் போனேன், மீண்டேனேகாறு குகைதான்றாண்டி மிக்கானகனைமுதலுங் கண்டேன்யானும், தாண்டியே மேலுவரை யேறிப்போனேன் தடாகமுண்டு வதிசயங்கள் கண்டேன்யானும், வேண்டியேதவசுடனேரிஷிகள்கோடி விரைவானசெந்நிறக்கொக்குமாமே.

போகர் அதிசயம்பார்த்தது.

கொக்கான சிவந்ததொரு காக்கைகண்டேன் குயிலுடனேமயிலாடல் பாட்க்கண்டேன், மிக்கானசெம்புலியும் பலவுங்கூட மேன்

மையுடன் தடாகமதி லிருக்கக்கண்டேன், வெக்கான புகையுடனே புனிகள்தன்னில வெள்ளானைமேய்ந்துவரும் வண்மைகண்டேன், சக்கானபாறைதன்னில் பொன்னுங்கண்டேன் சூட்சமுடனொளியுடமிருகந்தானே. ௩௫௭

தானானகல்லானை யானுங்கண்டேன் தாக்கானசிங்கமுதல்வேங்கைகண்டேன், பானானபடிகமென்றநதியுங்கண்டேன் பாங்கானகெம்பாறுகுகையுங்கண்டேன், வேனானசஞ்சீவி மூலியுண்டு வெளியானசெந்தூரக்காடுமுண்டு, மானானகுளத்தருகே சமாதிகோடி மதிப்பானசித்தர்களைக்கண்டிட்டேனே. ௩௫௮

கண்டிட்டேன்சித்தர்களை வணங்கியானும் கைலாசம் பார்க்கவென்றுகளிப்பாய்வந்தேன், கண்டிட்டேன்பொன்கருடன் வெள்ளைகாக்கை கண்காணுபச்சை மலைசித்தர்கண்டேன், கண்டிட்டேன்ரிஷி முனிவர் ஞானிகண்டேன் காலாங்கிநாதரையான் மனதிலெண்ணி, கண்டிட்டே னவர்பாதம் பணிந்துநின்றேன் கடாட்சித்து வேந்தனுக்கு வருள்சொன்னாரே. ௩௫௯

அருள்சொன்னார்வேதாந்த மெனக்களித்தார் அப்பனே சூக்குமத்தின்நேர்மைசொன்னார், பொருள்சொன்னார் சித்தர்களின் மறைப்புமார்க்கம் பூட்டினார்கருநிறை மறைப்புயாவும், இருள்சேர்ந்த காட்டகத்திலென்னைக்கொண்டு யேற்றமுடன் காயாதி கற்பந்தன்னை, தெருளுடனே கூடுவிட்டுக்கூடுபாயும் திறமானவித்தைதன்னை தெரிவித்தாரே. ௩௬0

தெரிவித்தா ரஞ்சனங்கள் மாரணங்கள் தெளிவான மோகனங்கள்வசியம்யாவும், புரிவித்தார்வாதமுதல்யோகமார்க்கம் புகழானஸ்தம்பனமு மோகனந்தான், பரிவித்தார் தேவதைகள் வருமார்க்கம் பாங்கானசெப்பிடு நல்வித்தைமார்க்கம், அரிவித்தார் கோகர்ணசாலமார்க்க மகத்தானபிரமவித்தை மதிதங்கானே. ௩௬௧

அதிதமாம் சகலசித்துவஷ்டசித்து அன்பானலோகமதில் பொடிகள்வித்தை, கதிதமாஞ்சக்கரங்கள் காணமார்க்கம் கண்கட்டி வித்தைமுதல்சாலமார்க்கம், பதிதமாம் பச்சிலையில் வித்தைகோடி பகற்காலநட்சத்திரக்கர்லவித்தை, துரிதமுடன் மேகத்தில்பறக்கும் வித்தைசூட்டினாரென்தனுக்கு சூட்சம்பாமே. ௩௬௨

சூட்சமுடன் மோடியிலனந்தங்கோடிசொல்லவொண்ணு புரிசனங்கள் தாம்பரவேதை, மாட்சமுடனுள்வீடுவேதிதவித்தை மகத்தானகாவிகாஷாயமார்க்கம், ஆட்சானவித்தைகளில் துறைகள்கோடி

அப்பனேகூறவொண்ணு குறளிவித்தை தீர்க்கமுடன்தந்திரமாயனர் தம்பேர்க்கு திறமுடனேயெமக்களித்தார் தெளிவாய்த்தானே. ()

போகர்திருப்பாற்கடல்கண்டது.

தெளிவானகடல் முகமாஞ்சாகரத்தில் திறளானமாயவனும் கடைந்தநீராம், கனிவானவெண்ணெயது மெழுகைப்போல கடலோரம்பாறைகள்போல் மிதக்கும்வண்ணம், மொளிவான நவகோடிரிஷிகளப்பாமுயற்சியுடன்கரையோரந்தலமிருப்பார், வெளியானசமாதியிடம்சென்றுபோனேன் விருப்பமுடன்யெந்தனேயோரென்றூரே.()

ஆரென்று கேட்டவுட னடியேன்தானும் அங்கனவேயடிவணங்கிதாழ்மைகொண்டு, ஊரொன்றுந்தெரியாமல்குளிகைபூண்டுவுந்தமனேதேசம்விட்டுதேசம்வந்தேன், காரென்று பெனக்கார்க்க யேழ்மைகொண்டு கர்த்தாவேகெதியென்று சரணஞ்செய்து, மேரென்றகிரியைவிட்டு மேற்புரத்தில் மேன்மையுடன் காணவந்தேன் போகர் தானே. ௫௬௫

நான்தானே போகரென்றேன் காலாங்கிதம்மை நலமுடனே தானினைத்து தொழுதிட்டேனே, பாங்கான வென்மீதில் கிருபைவைத்துபாகமுடன்யோகத்துக் குறிசொன்னூர், மான்தோவிலாசனத்தினிலிருந்து மாற்கமுடன் சித்தரைப்போ லுருவங்கொண்டு, மேன்மையுட னுபதேசம்யாவும்பெற்று மேதினியில் பிழைக்கவென்றுவந்திட்டேனே. ௫௬௬

வந்திட்டேன் சீனபதிதன்னிற் சென்றேன் வாகுடனே கற்றதொருவித்தையெல்லாம், தந்திட்டேன் மாணக்கள் பிழைக்கவென்றுதாரணியிலெந்தனையு மெச்சியேதான் தந்திட்டேன்சீனபதிமார்க்கமெல்லாம்குறிப்புடனே சாலமிகச்செய்தேன்யானும் முந்திட்டேசாதிதேசமெல்லா முயற்சியுடன்றான் திரிந்துவந்தேன்பாரே. ௫௬௭

பாரேதான் விளக்கொளிதான் கையிலேந்தி பாழ்மெனற்றில்செல்லுகின்ற பான்மைபோல், சீரேதான் சகலமுந்தானறிந்து சிரப்பிருட்டுவழிசெல்லல்போல, நேரேதான்சகலமுந்தானறிந்து செடிதானவித்தைதனைக்கற்றுமென்ன, கூரேதான் யோகத்தின்மார்க்கங்காணூர் குவலயத்தில் கோடிபேர் காணலாமே. ௫௬௮

காணலாம் காயாதிகர்ப்பம் கொண்டோர் காசினியில்விழலாகப்போனபேர்கள், மாணவேசிவ யோகந்தன்னிற்சென்று மாண்டிறந்தோர் கோடானகோடிபேர்கள், தோணுதசாக்கெடுத்துச் சடலைட

த்துசொல்லுலகில்மாண்டவர்கள்கோடாகோடி, நாணவேசாத்திரங்கள்பார்த்துக்கெட்டு நலமழிந்துநரகக்குவழிபோவார்தாமே. ௫௬௯

சிறுகண்ணுகவேதை.

தாமேதான்நாகமது பலமேவாங்கி தாக்கானயிலுப்பகெய்யில் வுருக்கிச்சாய்த்து, நாமேதான்கெந்தியொருபலமேவாங்கு நலமானரசமதுதான் பலமேதாக்கு, வேமேதான்பழச்சாறு தன்னுலாட்டிவிகுப்பமுடன்றனரைத்துக் கவசஞ்செய்து, போமேதான்ரவிதனிலே காயப்போடு யொங்கமுடனேட்டிவிட்டுசீலைசெய்யே. ௫௭௦

செய்துமேகுக்குடமாம் புடத்தைப்போடு சிறப்பானபுடமாறியெடுத்துப்பாரு, நைதுமேகளங்கிறுட மார்க்கந்தன்னை நாதாக்கள் தங்களால் சொல்லப்போமோ, வெய்துமேகளங்குடனே ரூதஞ்சேர்த்து விருப்பமுடன்பரிசரியாய் கூட்டியேதான், கொய்துமேதாளகமும்கணக்காய்க்கூட்டிக் கொப்பெனவேசெயநீரால்ரைத்திடாயே.

அரைத்துமேமேருவென்ற கும்பிக்கேற்றி அப்பனேவாலுகையிலெரித்துமேதான், திரைத்துமேகுப்பியைத்தான் சில்லாகையிட்டுத்திறமுடனேபார்க்கையிலே சிவப்புமெத்த, பரைத்துமே தசங்காரப்பதனம்பண்ணு பாங்கானவெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, முறைத்துமேதானுருக்கிகுருவொன்றீய முதிர்வான மாற்றதுவு மெட்டதாமே ௫௭௨

எட்டான மட்டமதுநாலதாகும் யெழிலானதங்கமது வொன்றுசேர்த்து, தட்டானமூசை தனிலுருக்கிநீரு தாக்கானவாரடித்துப்புடத்தைப்போடு, கட்டானதங்கமது விரண்டுக்கொன்று கருவானபுடத்தங்கம் நயப்புகாணும், கிட்டானவேதையிதுசித்தர்வேதை செடியானரிஷிமுனிவர் செய்வார்தாமே. ௫௭௩

மிருதார்சிங்குவேதை.

தர்மமாமிருதாருசிங்கிசேர்த்தான் நயவானசெவ்வாலம்பழந்தான்கொண்டு, பூமானதேங்காய் போலரைத்துருட்டிப் பொலிவானசிங்கியைத்தான்பொதிந்துமூடி, காமானசீலையது வலுவாய்ச்செய்துகனமானபுடமதுதான் போட்டாயானல், வேதானசிங்கியதுகட்டிப்போகும் வெடியானயுப்பதுவுங்கூடகூட்டே. ௫௭௪

கூட்டியேதுருசலடயநன்னந்தானும் குணமானசிங்கி புடன் சமனுச்சேர்த்து, மாட்டிகமாய் தானரைப்பாய் செயநீரலே தாம்

வாகப்பில்லை தட்டிக்காயவைத்து, மட்டிகயாயோட்டில்வைத்துச்சீ லைசெய்து பகிழ்ச்சியுடன்காயவைத்து, புடத்தையோடு, நோட்டக மாயாநிகபின்னெடுத்துப்பாரு நொடிதானசெந்தூரங் காணலாச்சே.

காணவேசெந்தூரம்களஞ்சிதாக்கு கருவானவெண்காரம் கழஞ்சி, தோணவேயிரண்டு மொன்றாய்தானரைத்து தப்புரவாய்ர விதனிலேசரியாய்த்தூக்கி, மாணவேமூசைதனில் செம்புருக்கி மதிப்புடனே ஒராசமதுதானேயீவாய், பாணம்போல் செம்பதுவுமூறல்நீக்கி பசுமைநிறம் செயபொன் னுன்நிறமதாமே. ௬௭௬

நிறமானசெம்புதன்னை யெடுத்துப்பார்க்க நெடிதானஊறலது வற்றுப்போச்சு, நிறமானதங்கம்நிகர்செம்புசேர்த்து நிறலானமூசைதனிலுருக்கிப்பாரு, தறமானமாற்றதுவுமெட்டதாகுங் கருவானவெள்ளியதுகணக்காய்ச்சேர்த்து, உறவானவாறடித்துப் புடத்தைப்போடு உத்தமனேபசுமைநிறமாகுமாமே. ௬௭௭

பொன்னிமிளைவேதை.

ஆமப்பாசொல்லுகிறேன் நிமிளைவேதை அப்பனேமானுக்கள் பிழைக்கவென்று, தாமப்பாபடிகமென்ற நிமிளைதன்னை தாரணியில் தேர்ந்தெடுத்துதாம்பரத்தில், வேமப்பாருதமது கூடச்சேர்த்து விருப்பமுடன்றானரைத்து தாம்பூரத்தில்,போமப்பாபழச்சாற்றி லரைத்துமைபோற் பொங்கமுடன் சாந்தமதாய்ப் பூசிப்போடே. ௬௭௮

போடவேரவிதனிலே காயவைத்துப் பொங்கமுடன் வகல்தனிலேவைத்துமூடி, நீடவேசீலையது வலுவாய்ச்செய்து சேர்ப்பானபுடமதுநான்கோழியாக. காடவேகனலாறியெடுத்துப்பாரு கனமானசெம்பதுவுமூறலற்று, மூடவேதங்கநிறம்போலேயாகும்,முயற்சியாய்வேதையிது சொல்லொண்ணாதே. ௬௭௯

போல்லவேசெம்புதன்னை யெடுத்துப்பாரு சொக்கமுடன் சொருசாவிநிறம்போலாகும், வெல்லவேசெம்புவித்தை யெவர்தான் செய்வார் வேதாந்தாயினதுவருளினாலே, புள்ளவேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு புக்கினேன்தேச தீவாந்தரங்கள், செல்லவேயான்சென்று கற்றவித்தைசெகத்திலே மானிடர்கள் பிழைக்கத்தானே. ௬௮௦

நீலவானத்தயிலம்.

பிழைக்கவேயின்னமொரு தயிலஞ்சொல்வேன் புகழானவாரமொன்றுபிடித்துவர்த்து,குழைக்கவேதருகூடனேகாரந்தானும் குண

மான கெந்தியுடன்தாளகந்தான், மழைச்சவேலிங்கமது வீரந்தானும் மகத்தானபூரமுடன்கெவுரிவெள்ளை, தழைக்கவே துத்தமதுசூதந்தானும் சார்பானசாரமது தானுங்கூட்டே. ௬௮௧

கூட்டவே சரக்கெல்லா மொன்றுப்கூட்டி குமுறவேகுழியம்மிதன்னிலாட்டி, காட்டிகமாய்தான் பொடித்துவராகந்தன்னில்தாக்காகத்தான் இறித்துவிதூவி, மாட்டிமையாய் வராகமதை சாடியிட்டுமெதிப்புடனே மேல்மூடிசீலைசெய்து நோட்டமுடன்மண்மறைவில்புதைத்துப்போடு நோக்கானமண்டலந்தான் சென்றபாரே.

சென்றபார் புழுவதுவுமிகவேயாகி சிரானபரும்புழுவும் சிறியதாகும், வென்றபார்புழுவெடுத்து சீசாவுக்குள் விருப்பமுடன்தானடைத்துச்சீலைசெய்து, பன்றாகவெந்நீரிற்பிடித்தாயானால் பாங்கானநீலநிறத்தயிலமாகும், சூன்றானதயிலமதையெடுத்துப்பாருகொற்றவனேடவனிலே தடவிப்போடே. ௬௮௨

போடவேசெம்பினிலே தடவிப்போடு பொங்கமுடன்மாற்றதுவுமேழதாகும், நீடவேவெள்ளிதனிலாறதாகும்நெடிதானமட்டமதுவன்னியீறும், கூடவேபொன்னதுவுமாற்று மெத்தக்குணமானதயிலமதுசொல்லப்போமோ, பாடவேபோகரிஷி சொன்னமாற்கம் பாங்கானமானிடர்கள்பிழைக்கத்தானே. ௬௮௩

வெள்வங்கம்நீர்வாங்க.

பிழைக்கவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் போரானவங்கமது சேரைவாங்கு, தழைக்கவேபாஷாணகருமாவோடு தாக்கானஇரசமுடனேகார்டிக்காரம், எழைக்கவேவறுவலைசெயந்நீர்தன்னால் ஏற்றமுடன்தான்னரைத்துவங்கத்தின்மேல்,குழைக்கவேபூசியதை தட்டிப்பின்பு குமுறவேகரிபோட்டில்பொதித்துமூடே. ௬௮௪

மூடவேருக்குடமாம்புடத்தைப்போடு முனையானவங்கமது நீரைவாங்கி, நீடவேதுய்யானுக்கொப்பதாகும் நெடிதானவித்தையிது சொல்லப்போமோ, கூடவேவெள்ளிதனைநிலவுசெய்து குறிப்பாகநிஷ்டையிலேயிருந்துகொண்டு, தேடவேசின்மயத்தையாராய்ந்தோர்ந்து சிவானந்தலகிரியிலே நின்றதாக்கே. ௬௮௫

கரிவங்கவெட்டை.

தாக்கவேகரிவங்க வெட்டைகேளும் தயவானதாளகமும் பலந்தான்வாங்கி, நோக்கவேபிந்தாகுசிங்கிதானும் நொடிதாகத்தானரைத்து வங்கத்தின்மேல், தேக்கானரவிதனிலே காயவைத்து நிறமாக

வோட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்து, போக்கானகோழி யென்றபுடமேபோ
டு பொங்கமுடன்வெட்டையதுபாகும்பாரே. ௯௮௭

பாரேதானிப் படியேபுடமேபத்து பங்காகப் போட்டுவாபல
னேக்கேளு, சீரேதான்வங்கமதுவெட்டையாகி சிறப்பாக சொருங்கி
யதுமீறிநிற்கும், தாரேதான்வெட்டையது வொன்றேயாகும் துடி
யானசெம்பொன்றுவெள்ளியொன்று, நேரேதான்தானுருக்கி யெடு
த்துப்பாரு கிலையானகளங்கம்போலாகுந்தானே. ௯௮௮

தானானவெள்ளி யென்றகளங்குதன்னை தாக்கானகரிபோட்டி
ஊதிப்போடு, வேனானவெள்ளியது களங்குநீங்கி விருப்பமுடன்மா
ற்றதுவுமாறதாகும், கோனானமட்டமதுநாலுங்கொண்டு குணமான
தங்கமதுவொன்றுகூட்டி, பானானமாற்றதுவு மிகுதியாகி பழுப்பா
னதங்கமது காணுந்தானே. ௯௮௯

காணவேவுப்புக்கும் காசிக்கேகா கனமானவங்கமது தங்கமா
கும், பூணவேசெகசோதிதன்னைப்பார்த்துப் பொங்கமுடன் சின்மய
த்திலிருந்துகொண்டு, வேணவேசுடரொளியின் லயிலையைப்பார்த்து
மிக்கானவஷ்டாங்க யோகஞ்சென்று, ஊணவேகுருபதத்தைவண
ங்கிப்போற்றி வுத்தமனேநடுமையம்பற்றிநில்லே. ௯௯௦

லிங்கசெம்பு.

நிற்கவேலிங்கமது பலமேவாங்கி நேராணமுலைப்பாலால் சுருக்கு
தாக்கு, கற்பமுடன்மேனிச்சார் நாலுசாமம்கருவானதும்பைச்சார்
நாலுசாமம், வற்கமுடன் பழச்சாறுநாலுசாமம் வாகானவராமுள்ளி
நாலுசாமம், சற்கமுடன்பழச்சாறுநாலுசாமம்சார்வான குமரிச்சார்
சாமம்நாலே. ௯௯௧

நாலான முசுக்கைச்சார்சாமம்நாலு நலமானதைவேளைச்சாமம்
நாலு, காலானமுள்ளங்கிச்சாமம்நாலு கறுத்தநோர் அளரியதுசா
மம்நாலு, பாலானமேதிப்பால் சாமம்நாலு பாங்கான தேங்காய்ப்பால்
சாமம்நாலு, வேலானதேனதுதான்சாமம்நாலுவின்னவேசெய்யதுதா
ன்ஜாமம்நாலே. ௯௯௨

சாமமாஞ்சுருக்குடனே கட்டிப்போகும்சார்வானலிங்கமதுமெ
ழுகிலோடும், தாமமாஞ்சரக்குவகை சொல்லக்கேளு நருக்கானவா
ப்பொடியுஞ்சிங்கிதானும், காமமாஞ்சுருமாவுங்காரந்தானும்கடிதான
படிகாரம் யுப்புமாகும், பூமமாம்வகைக்கொருபலமேவாங்கு பொங்
கமுடன் குழிக்கல்லில்பொடித்திடாயே ௯௯௩

பொடித்துமேவருவகை செயநீர்தன்னால்பொங்காமல்தானரை
ப்பாய்சாமம்நாலு, துடிப்புடனேதானரைத்து லிங்கந்தன்னில் தொ
குப்பாகக்கவசித்துக்காயவைத்து, கடிப்புடனேகாவிக்கற் சீலைசெய்
துகருவாகக்குழிவெட்டி ரூழந்தானேளம், மடிப்புடனேவுமிகொட்டி
லிங்கம்வைத்து மதிப்புடனேபுடம்போடக்கட்டிப்போமே. ௯௯௪

கட்டியதோர்லிங்கமதை தானெடுத்துக்கணக்காகவெள்ளிசெம்
பில்பத்துக்கொன்று இட்டமுடன்றான்கொடுத்துவுருக்கிப்பாரு தெ
ளிவானமாற்றதுவுமேழதாகும், நட்டமென்னபத்திலோர்தங்கஞ்சேர்
த்து நயமாகவாரடித்துபுடமேபோடு, சட்டமுடன்றானெடுத்து வெடு
த்துப்பாரு சார்வானபுடத்தங்கமாகும்பாரே. ௯௯௫

பாரேதான்தங்கமதைசிலவுசெய்து பாசமென்னுஞ்சாகரத்தை
விட்டொழித்து, சீரேதான்கும்பத்திலிருந்துகொண்டு சிறப்புடனே
வஷ்டாங்கஞ்சென்றுமேதான், கூரேதான்பீடமதிலிருந்துகொண்டு
கோடானகோடிவரைமேலேயேறி, தீரேதான்சொரூபமென்ற கலை
யில்நின்று தீவிரமாஞ்சுழிமுனையைப்பற்றியேறே. ௯௯௬

பூரக்கட்டுசிடிகைவேதை.

ஏறவேபூரமென்ற கட்டைசொல்வேன் யெழிலானகேசரியின்
பால்தானூழி, கூடவேசாமமதுசுருக்குத்தாக்கு குறிப்பானதொட்டி
யின்பாஷாணத்தால், தேறவேவருவகைசெயநீர்தன்னால் தேற்றமுட
ன்றானரைத்துக்கவசஞ்செய்து, மாறவேரவிதனிலேகாயவைத்துமா
க்கமுடன்புடம்போடக்கட்டிப்போமே, ௯௯௭

போமேதான்குக்குடத்திலகட்டிப்போகும் போக்கானசரக்கது
வும்புகைத்துநிற்கும், நாமேதான்சொன்னபடி பூரகட்டை நலமாகமட்
டமென்றபொன்தகட்டில்,வேமேதான்வுமிநீரால்தானிழைத்துவிருப்
பமுடன்தான்தகட்டில்பூசிப்பின்பு, காமேதான்காவிக்குள் கிழ்மேலி
ட்டு கருதாகபுடம்போடமாற்றுமாமே, ௯௯௮

மாற்றானசெம்பதனில் தாக்கிப்பாருமகத்தானசெம்பதுவும்களி
ம்புநீங்கி, கூற்றானகவளையதுபோலேகாணும் குணமாகுபழுப்புனிற
ம்குன்றிக்காட்டும், வேற்றானவெள்ளிதனில்வாதோகொஞ்சம்வினை
வானதேகமதுக்காயகற்பம், ஆற்றானவாயுவென்றதெண்பதும்போம்
அப்பனேபோகரிஷிகண்டதாமே. ௯௯௯

கண்டபடிமாணுக்கள் பிழைக்கவென்றுகாசினியில்வெகுதூரம்
சென்றுயானும், கண்டபடிமுறையெல்லாம்பார்த்துதேர்ந்து காசினி

மில்பிழைப்பதற்குவெகுவாய்ச்சொன்னேன், கண்டபடியென்னாலே மிகவும்பார்த்துக்கைகண்டமுன்னேனை கண்ணலாகி, கண்டபடி வுள வெல்லாம்பார்த்துத்தேர்ந்து பாரினிலெசெய்கிறவன்வாதியாமே. ()

வீரக்கட்டு,

வாதியாம்வீரம்துபலமேவாங்கி வகுப்புடனேவில்வமதுகாற்ப தாகும்,பாதியாம்வில்வமதுபழத்ததைக்கீறி பாங்காகத்தான்பொதிந்து சீலைசெய்து, ஆதியாம்மண்மறைவில்புடத்தைப்போடு அப்பனேபுட மதுங்கோழியாகும், வேமேதானிப்படியேபுடமேபோடு வெடியான நார்பது பழநுமாமே. ௬௦௧

பழமானகாயதுவும்நாற்பதாகும் பக்குவமாய்ப்புடம்போடக்க ட்டிப்போகும், கழமான்வீரமதைவுமிர்தன்னால் கருவானபொன்ம ட்டம்தன்னிற்பூசி, குழமானபூங்காவிகன்னிற்குள்ளே பொதிந்து மேபுடம்போடத்தங்கமாகும், மழமானவீரத்தின்போக்குகோடி மகி தலத்தில் மெத்தவுமதிக்கப்போமோ, ௬௦௨

தாளக்கட்டு.

மதிக்கவேதாளகமோர்பலமேவாங்கிமகத்தானதும்பைச்சாற்கு மரிச்சாரொக்க, கதிக்கவேபழச்சாற்றால்குழகைபாட்டி கவசமாய்தா ளகத்துக்கங்கிபூட்டி, அதிக்கவேபத்தெருவில் புடத்தைப்போடுதல க்கமுடன்தாளகமும்கட்டிப்போகும், விதிக்கவேயிப்படியேபத்துபு டம்போடு, விரைவானதாளகமும் கட்டிப்போமே. ௬௦௩

கட்டயதோர்தாளகமும்பலமொன்றாகும் கதிப்பானசூதமுடன் கெந்திகானும், இட்டமுடன்வறவகையாஞ்செயநீர்தன்னால்நிறமுட னேதானரைப்பாய்சாமம்நாலு, சட்டமதாய் பில்லையதாயவைத்து சார்வாகவில்லையதுலட்டிவிட்டு, மாட்டமுடன்கோழியென்ற புடக் கைதப்போடு மாற்கமுடன்செந்தூரபாதும்பாரே. ௬௦௪

பாரேதான்செந்தூரம் பத்தம்பண்ணுபடிகமென்றவெள்ளிசெ ம்பில்பத்துக்கொன்று, நேரேதான்றானுநக்கிச்செந்தூரத்தைநேர்பா கத்தான்கொடுக்கவாங்கிக்கொள்ளும், சீரேதான்கரியோட்டி ஊதிப் பேர்டுசிறப்பாசமாற்றதுவுமெட்டதாகும், கூரேதானுநற்கோர்தங்க ஞ்சேர்த்து குழிப்பாகப்புடம்போடத்தங்கமாமே. ௬௦௫

தங்கமதுபசும்பொன்னும்வர்ணமெத்த தயங்காதகைவிக்குழம் புக்கேகா, அங்கமுடன்வாதத்துக்கூறுதியாச்சு அப்பனேசித்தர்முனி செய்வாரப்பா, புங்கசித்திசெட்டேனே பெறுவதாகும் போதமெட்

டுக்கொள்ளுவதும் ஞானியாவான், சிங்கமென்றகுருபீடம் பிரமபீ டம் சிறப்பானசித்தருடமகிமைபாரே. ௬௦௬

துருசுகளங்கு

மகிமையாம்துருசுடையகளங்குமார்கம் மகத்தானஅவமுடனே வேதைபாரு, மகிமையாமயமதுவும்வொன்றேயாகும் மதிப்பானது ருசதுவுமெட்டதாகும், மகிமையாயிரண்டுமொன்றாய்க் சேர்த்துக் கொண்டு மாற்கமுடன்முரியினாலரைத்துக்கொண்டு, மகிமையாம்சல ந்தனிலேகழுவிப்போடு, மாசற்றவபஞ்சேர்த்துசிவக்கும்தானே. ()

சிலப்பானவயஞ்சேர் துருசுதன்னை செழிப்புடனே சட்டிதனி ல் பரப்பிப்போடு, தவப்பானவாழைநீரதிலேவிட்டு தயவாகமூன்று நாள் ரவியில்வைத்து, கயப்பறவேசூதமதுகாலுக்கொன்று கலறவே தானரைத்து மறுசட்டிட்டு, காப்புடனேமேற்சட்டி மூடிப்போடு நலமாகசீலையது வலுவாய்ச்செய்யே. ௬௦௮

செய்துமேயடுப்பேற்றி யெரிப்பாய்சாமம் செழிப்புடனேயாற விட்டு யெடுத்துப்பாரு, நைதுமேசெந்தூரமாகும்பாரு நலமானரச மதுதான் மேலேயேறும், சொய்துமேசெந்தூரம் காலுக்கொன்றி கொப்புடனேவெண்காரங் காலாய்க்கூட்டி, பெய்துமேமுலைசையிட்டு சீலைசெய்து பிலமாகக்காயவைத்து வுருக்கிடாயே. ௬௦௯

உருக்கியேசெம்பானகளங்குதன்னை வுத்தமனேவங்கமிட்டுஊதி த்திரு, நருக்கியேகாசமிட்டுவுருக்கிப்பாரு நயமானசெம்பதுவு மாகு ம்பாரு, பெருக்கியேவெள்ளியது காலுக்கொன்று போனசெம்பது வுவொன்றேசேர்த்து, பருக்கியேதானுருக்கியெடுத்துப்பாரு புதமா னமஞ்சளது மட்டர்தானே. ௬௧௦

மட்டமதுவைந்துக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து மயங்காமல்வாறடி த்துப் புடத்தைப்போடு, திட்டமுடன்மாற்றதுவு மிகவேயாகும் திற மானதுருசடைய களங்குவேதை, சட்டமதாய்கண்டருட வேதை மாற்கம் சாற்றவுமெவராலு முடியாதப்பா, நட்டமில்லையிவ்வேதை பரிசவேதை நாதாக்கள்செய்யுமின்ற மாற்கம்பாரே. ௬௧௧

மாற்கமாம்வேதையிது சுளுக்குவேதை மானிலத்தில்தவயோகி செய்வாரப்பா, நீற்கமுன்யோகநிலை தன்னிற்சென்று தெளிவாகசின் மயத்தி லிருந்துகொண்டு, பாற்கமுடன்பிராணனிலே சொரூபம்பற்றி பரகதிக்குநன்மனதாய் வொடுக்கம்பார்த்து, சேற்கமுடன் திவ்விய கலைதானியுத்தி சிதம்பரத்திடனவொளி காணுவீரே. ௬௧௨

காந்தவேதை.

காணவேயின்னமொருமாற்கங்கேளு கருவானகாந்தமது வசிக் காந்தம், பூணவேதேன்விட்டு வரைத்துமேதான் பொங்கமுடன் மூசையிட்டு வுருக்கித்திரு, வேணவேசத்தெடுத்து சூதஞ்சேர்த்து விருப்பமுடன்கெந்தியது காலாய்க்கூட்டி, மாணவேவறுவகை செய நீர்தன்னால் மாட்டடாநாற்சாமமரைத்துப்போடே. ௪௧௩

போடவேரவிதனிலே காயவைத்துப் பூப்போலதானுதிர்த்து பொடித்துமேதான், நாடவேகாசியென்ற குப்பிகொண்டு நன்மை பெறசீலையது வேழுஞ்செய்து, கூடவேகுப்பிக்குள் மருந்தையிட்டு குழிப்பாகப்பலபத்தின் கல்லால்மூடி, சாடவேசட்டிதனில் மணலைக் கொட்டிச் சார்புடனேகுப்பிநடு மையம்வையே. ௪௧௪

வைத்துமேமணல்கொண்டு மேலேசெம்பி வளமாகசட்டிகொண்டுமூடிச்சீலை, சத்துமேபோகாமல்தீயைமூட்டி சாங்கமாய்தானெரிக்கச் செந்தூரந்தான், முத்தமுடன்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று முயற்சியுடன்தான்கொடுக்க மாற்றுங்காணும், சுத்தமுடன்னூதிப் பார் மாற்றேழுயேழு சூட்சமுடன்போகரிஷி வரைந்ததாமே. ௪௧௫

வரைந்தாரேமானிடர்கள் பிழைக்கும்வண்ணம் வனந்திரங்கள் குகைமுதலும்கானுற்கண்டு, துறந்தாரேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு துறைமேகாடிமலைகளெல்லாங் கண்டாராய்ந்து, பறந்தாரேமேருகிரி மேலேசென்று பாராதகாட்சியெல்லாம் பார்த்துமெய்ச்சி, மறந்தாரேசித்தரிடம் விடைகள்பெற்று மருத்துவத்தைவெளியாக்கி மதிப்பிட்டேனே. ௪௧௬

அயச்செந்தூரவேதை.

மதிப்பிட்டேனின்னமொரு கருமானங்கேள் மாசற்றமனகிரும்பு பலமோரைந்து,சுதிப்புடனேபொடிபொடியாஞ் சன்னமாககண்டிடைக்கு கெந்தியொருபலமோபத்து, வெறுப்புடனேகையானின் சாற்றினாலே விளங்கவேநாற்சாம மரைத்துப்பின்பு, குதிப்புடனே பில்லைதட்டிக்காயவைத்து துப்புரவாய்சட்டிதனில் பில்லைவையே.

வைத்துமேமேற்சட்டிக்குமரிச்சாற்றால் வப்பமுடன்தான்மூடி சீலைசெய்து, வைத்துமேதானெரிப்பாய்நாலுசாமம் மயங்காமல்லெடுத்துப்பார் செந்தூரந்தான் தத்துமேசெந்தூரந்தான்தனையெடுத்து தயங்காமல்மறுபடியும் கையான்சாற்றால், பெய்த்துமேபோகாமல் செந்தூரத்தைப்பொங்கமுடன் தானரைப்பாய் சாமம்நாலே. ௪௧௮

நாலானசெந்தூரம்பில்லைதட்டி நலமாகரவிதனிலேக்காயவைத்து மேலானசட்டிதனில்தான்பரப்பி விருப்பமுடன்பில்லைதனை மேலேவைத்து. பாலானசட்டிதன்னைகவிழ்த்துமூடிப் பாலகனேமுன்போல சீலைசெய்து, சீலானவடுப்பேற்றிநாலுசாமம் சிவக்கவேதானெரிப்பாய்க்கமலமாமே. ௪௧௯

கமலந்தானெரிப்பாயானபின்பு கருவாகயிப்படியேபத்துமுறைதானும்,விமலமாஞ்செந்தூரமிகவேசெய்து விருப்பமுடன்குப்பிதனில்பதனம்பண்ணு,புமலமாம்செம்புருக்கிநாலுக்கொன்று புகழுடனேசெந்தூரங்கொடுத்தூது, தமலமாம்ரவிதானுங்கட்டிப்போகும் தாக்கடாமதிதனிலேநாலுக்கொன்றே ௪௨௦

ஒன்றானமதியுடனேரவியுஞ்சேர்த்து வுத்தமனேயாற்றதுவும் பழுக்கும்பாரு, நன்றானதங்கமதுயிரண்டுக்கொன்று நயமுடனேதான்கொடுத்துபுடத்தைப்போடு, குன்றானபொன்னதுவு மேழதாகும் குணமான நயப்புடனேமின்னும்பாரு, அன்றானவயத்தினிட போக்கைச்சொல்ல அரனுமயனுமுடியாதன்றே. ௪௨௧

முடியானசெந்தூரம் வேதைப்போக்கு முனிகோடிரிஷிமுதலோர்செய்வார்கோடி, வெடியானசெந்தூரங் கொண்டபோது விருப்புமுடன்வாயுவென்றதெண்பதுபோம், தடியானதேகமதுமுருக்கேயேறி தாதுகளுமிகவுமுத்துயிரத்தமுண்டாம், குரியானசேத்துமத்தையடுத்துப்போடும் குணமாகும்தேகமதுயிறுகும்பாரே. ௪௨௨

காயசிங்கிபற்பம்,

பாரேதானின்னமொருபற்பங்கேளு, பாங்கானசிங்கியொருபலமேவாங்கி, சீரேதான்கோமியத்திலூதிப்பின்பு செழிப்புடனேபசும்பாலிலரைத்துமேதான், நேரேதான்புடமதுவுங் கோழியாகநேர்ப்புடனே தான்போடபற்பமாகும், கூரேதான்பற்பமதுக் கிடையேகுதம்குழிப்பாகத்தான் சேர்த்துவரைத்திடாயே. ௪௨௩

அரைக்கவேவாரர்தாரச்சரக்கால் அப்பனேசெயநீராய் செய்துகொண்டு, திரைக்கவேநாற்சாமமரைத்தபோது திறமானபற்பமதுக் கினைவேறுண்டோ, நிரைக்கவேபில்லைதட்டிக்காயவைத்து நிறமாகப்புடம்போடபற்பமாகும், முறைக்கவேசெயநீரின் போக்கச்சொல்வோம் முழுமக்களானவருமறியத்தானே, ௪௨௪

அரியவேவாரதாரச்சரக்கை அன்புடனேயாமுறைப்போ மதிநமாக, தெரியவேகாரமுடனசாரந்தானும் திறமானதுருசுடனே சீனக்

தானும், புரியவேவெடியுப்புகரியுப்புமாகும் புகழானவித்தலையுமாரா தாரம், சரியேவமாணுக்காள்பிரமுக்கவென்று சாற்றினார்போகரிஷி தன்மைபாரே. ௬௨௫

தன்மையாய்ப்பமதுபணமேதுக்கு சார்பானவெண்ணையதுதன னிற்கொள்ள, வண்மையாங்காயமதுயிறுகிப்போகும் வாகனதேக மது மின்னல்தோன்றும், குண்மையாம்தங்கமது வலுத்துப்போகும் குணயாக்கும்சிங்கியது கூறப்போமே. நன்மையாய்காயமது கற்றா ணாதும் நாதாக்கள்செய்முறைதானுண்மைபாரே. ௬௨௬

வீரமெழுகு

உண்மையாம்வீரமதுபலமேவாங்கு ஓங்காரமுள்ளதொரு விலா ங்கைத்தேடி சுண்மையார்தயிலமதுயிறக்கிக்கொண்டுகசடகற்றித்தயி லமதைசுறுக்குதாக்கு,பண்மையாம்நாற்சாமம்வறுக்குதாக்குபளபள த்தவீரமதுமெழுகுமாகும், தன்மையாம்பரியதுவும்பத்துக்கொன்று தாழ்ச்சியுடன்றான்கொடுக்கவாங்கும்பாரே.. ௬௨௭

வாங்கியதோர்மெழுகெடுத்துப்பதனம்பண்ணு வரிசைபெறவெ ள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, ஓங்கியேகொடுத்தாக்காலேழுகாணு முத்தமனேதொண்டுபணிவேலைசங்கு, பாங்குபெறமட்டமதுகாணுக் கொன்று பக்குவமாய்பரியதுவுமிகவேகூட்டித் தாக்கியேதிரியாதே மைந்தாகேளு, சுத்தமுடன்செய்துமல்லேலவழலைபாரே. ௬௨௮

போகர்சித்தர்வழலைமார்க்கம் தடுப்பது.

வழலையென்றால்வழலையதுசொல்லப்போமோ வளமாகநாதாக்கள் பாடிவைத்தார், வழலையென்றால்சுந்தரனார் வழலையல்ல, வாரிஷியுஞ் சொன்னதொரு வழலையல்ல, வழலையென்றால்மச்சமுனிவழலையல்ல வன்பானசட்டமுனிவழலையல்ல, வழலையென்றால்கோரக்கர் வழலைய ல்ல வால்மீகர்பாடினதும்வழலையாமே. ௬௨௯

ஆமேதான்கொங்கணரும்வழலையல்ல அப்பனேஇடைக்காட்டா ர்வழலையல்ல, தாமேதான்டமாகனார் வழலையல்ல தாக்கானசிவசிவாக் கியர்வழலையல்ல, வேமேதான்குதமுனிவழலையல்ல மிக்கானபுஜண்ட ரும்வழலையல்ல, நாமேதான்சொன்னபடி வழலைமார்க்கம், மற்றுமுன் ள்ளசித்தரெல்லாம்பாடினாரே. ௬௩0

பாடினாரிந்நூலில் சொன்னசித்தர் பழக்கமுடன்சொல்லவில்லை மறைத்துப்போட்டார், பாடினார்பலபலவாந்துறைகள்சொன்னார் பக் குவங்கள்யாதொன்றுங்கூறவில்லை, பாடினாரவரவர்கள் நூல்கள்தன

னில் பலபேர்கள்மறைப்புகளைக்காணவில்லை, பாடினார்துறைமுகமுஞ் சொல்லவில்லைபாடிக்கெட்டலைந்தார்கோடியாமே. ௬௩௧

கோடானகோடிபேர்நூலைப்பார்த்துக் குவலயத்தில்கெட்டுவிட் டார்சொல்லப்போமோ, கோடானகோடிபேர்சூதுக்குப்பானை குண முடனேசெய்யாமல்மாண்டுபோனார், கோடானகோடிபேர் காப்பேடு தன்னி குடிகெட்டுப்போனார்கள்கணக்கேயில்லை,கோடானகோடிபேர் கடையேபார்த்துக்குலைநாசமடைந்தவர்கோடியாமே ௬௩௨

கோடியார்தீட்சைவிதியறியமாட்டார் கோலமுடனுப்பெடுக்கு ம்வகையுங்காணார், தேடியதோர்பொருளெலாஞ்சிலவழித்து தேசம் விட்டுதேசம்போய்தெரியமற்றான், பாடியேசாத்திரத்தைப் பாடிக் கொண்டுபத்துபேரெட்டுபேரொன்றாக்கூடி, நீடியேகாலமதுதெரியா மற்றான் நிச்சயமாய்பூவெடுக்கப்போவார்பாரே ௬௩௩

போவாரேகானகமெலாந்திரிந்து பூக்காதநிலமெல்லாம்பூர்க்கு மென்று, ஆவலுடன்மலையோரம்பாறைபார்த்து யதுக்கப்பால்சாது வழிசென்றுதாமும், காவலுடன்நடுச்சாமவேளைதன்னில் கண்ணிரு ட்டுமுன்பாகமதிநோக்கில், காவலுடன்பசிகொண்டுபொழுதைநேயா திசமாதிகட்டித்தானிருந்தார்பலபேர்தாமே. ௬௩௪

பலபோராம்சாத்திரத்தைக்கையிலேந்தி காப்பேடுதடையேடுதெ ரியாமற்றான், சிலபேருங்கண்கெட்டுமுழுதும்பார்த்து சூட்சாதிருட் சமிடமறியாமற்றான், மலமுடனேமலையுனிழுப்பூவென்று மதிமயக்க ந்தெரியாமல் தியங்கியேதான், சலமுடனேகண்ணீருமாய்காலமதுநா ன்கழித்தார்கசடராமே. ௬௩௫

கசடகற்றிபுத்தியுள்ளவிளைஞானால் சாசினியிலெண்ணாலைக்கரு திப்பாரார், நிசமுடையசாத்திரமெல்லாமகற்றி நேரானசாத்திரங்கள் மெய்யென்றெண்ணி, விசமுடையமுப்பூவின்மண்ணினாலே வேண்டி யதோர்வளையல்களுஞ்செய்வார்கோடி, குசமுடையவளையல்கார்க்கா ர்க்காய்ச்சுமண்ணில் கூறவொண்ணாதஞ்சதுவுமிதக்கும்பாரே. ()

பாரேதானென்னுரலைப்பாராவிட்டால்பாங்கானமுப்பூவுங்காணா விட்டால், சீரேதான்வளையற்காற்நஞ்சாணுனுஞ் தீவிரமாய்தானெடுத் துப்பூமுடித்தால், நேரேதான்சரக்கெல்லாங்கட்டலாகும் நிலையாநச ரக்கெல்லாம்நிற்கப்பண்ணும், நேரேதான்வேதையிதுக்கோடிவித் தை விழலாகப்போகாதுவேண்டிச்செய்யே. ௬௩௭

நூல்தொகுப்பு.

செப்பவேயென்னூலேழாயிரம்பார் செகத்திலேமறைத்ததெல் லாம்வெளியாய்ச்சொன்னேன், பையவேசத்தகாண்டம் பார்த்தாயா னால் பாருலகில்நீயுமொருசித்தனுவாய், தொய்யவேபலபேர்கள்முனி வரானோர் தொல்லுலகில்பாடிவைத்தார் நூல்கள்பேதம், மெய்யவே பலதுறைகள்பார்க்கவேண்டும் மேதினியில்நூல்பார்த்தோர் சித்த ரமே. ௪௩௮

சித்தாமென்னூல்போ லாருஞ்சொல்வார் செகத்தினிலேகோ டானகோடிநூல்கள், பக்தியுடனுனுரைத்தேன்மண்டலத்தில் பாக முடன்யென்னூலைப்பார்த்தபேர்கள், முக்தியுடன்காண்பதற்கு வழி யுங்காண்பார் மூவுலகும்கிட்டவல்லோககிபுங்காண்பார், சக்தியுடன் பராபரியைத்தொழுதபோற்றிச் சட்டமுடன்சத்தகாண்டம் பாடி னேனே. ௪௩௯

பாடினேன் சத்தகாண்டமேழுகாண்டம் பாங்கானயெழுநூறு வொன்றுசொன்னேன், பாடினேனென்னூறு வைப்புசொன்னேன் பாங்கானதிரட்டுவெழுநூறுசொன்னேன், பாடினேன்முன்னூறுவொ ன்றுசொன்னேன் பதிவானஞானமொருநூறுசொன்னேன், பாடி னேன் சோடசமுமெட்டுஞ்சொன்னேன் பகரவேநிகண்டுபெருநூல தாமே. ௪௪௦

நூலானவாயிரத்திருநூறுசொன்னே னுணக்கமாஞ்சொச்சங்க ளனேகஞ்சொன்னேன், பாலானவைநூறு கருக்கிடையுஞ்சொன்னே ன்பாலகனே யென்னூல்போலாருஞ்சொல்வார் சேலானகருக்கிடை ரிங்குருக்கிடையுஞ்சொன்னேன் சிறப்பானசோதிடமுமுந்நூறுசொ ன்னேன். மூலானகாலாங்கிநாயர்தம்மை முடிவணங்கியடியேனுமொ ழிந்திட்டேனே. ௪௪௧

பாஷாணப் பதங்கம்.

மொழிந்திட்டபாஷாணம் பலமொன்றுங் முனையானரசமது வும் வொன்றேயாகும், வழிந்திட்டபூரமது பலமொன்றுங்வாகான யிம்மூன்று மொன்றாய்ச்சேர்த்து, கழுந்திட்டுக்கல்வமதில் பொடித் துக்கொண்டு கருவானவறுவகை செயநீர்தன்னால், பிழிந்திட்டுத்தா னரைத்துப்பில்லைதட்டிப் பிசகாமல்ரவிதனிலேகாயப்போடே. ()

போட்டுமேசட்டியிலேபில்லைவைத்துப் பொங்கமுடன்மேற்சட் டிக்கவிழ்த்துமூடி, சீட்டமுடன்சிலைப்பு வலுவாய்ச்செய்து சேரா

னவடுப்பில்வைத்து யெரித்துநேருய், வாட்டமுடன்சாமம் யெ ரிக்கும்போது வளமானபற்பமது பதங்கமேறி, சட்டமுடன் மேற்ப ட்டிமேலேநிற்கும் யெழிலானபற்பமது சொல்லப்போமோ. ௪௪௩

சொல்லவேபற்பமது தனையெடுத்தாசக்கமுள்ளசெம்புதனில் ப த்துக்கொன்று, வெல்லவேதானுருக்கி யெடுத்துப்பாருவேதாக்கா யினதுவருளினாலே, புல்லவேசெம்புதாவும் வெள்ளியாகி பூதலத்தில் மானிடர்கள்பிழைக்கவென்று, மெல்லவேபோகரிஷிமன மூவர்துமே தினியில்பாடிவைத்தாருண்மையாமே. ௪௪௪

சங்கால் பச்சைவேதை.

உண்மையாமின்னமொருகருமானங்கேள் வுரைக்கிறேன்மாணு க்கன் பிழைக்கவென்று, தண்மையாமயமதுவும் பலமொன்றும் த ளியானபச்சையது பலமொன்றும், கண்மையாம் ரசமதுவும் பல மொன்றும்காரமாம்வெண்காரம்பலமொன்றும், வெண்மையாம் வெடியுப்புசெயநீர்தன்னால்விருப்பமுடன்றானரைப்பாய்சாமங்காலே

காலானசெயநீராலாட்டிமைந்தா நாள்மூன்றுரவிதனிலே காய ப்போடு, காலானசெந்தூரஞ்சொல்லப்போமோகாசினியில்சித்தர்மு டிசெய்வாரப்பா, மாலானசெந்தூரம் விருகமென்று மதிப்பானவெ ள்ளியதுவிருகமென்று, சூலானவெள்ளிக்குச்சிமேலும் குட்டியே மூசைதனில் போதிந்திடாயே. ௪௪௫

பொதியவேமூசையிட்டுச்சீலைசெய்து புகழானவுலையிட்டு வூதி த்திரு, பதியவேவெள்ளிக்குச்சாயமேறி பழப்பானபொன்போலேயி ருக்கும்பாரு, மூதியவேகாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து முயற்சியாய்ப் புடம்போடமாற்றேமெத்த, கதியவேபசுமைநிறஞ் சொல்லப்போ மோ கருத்துடனேபாடிவைத்தேன் கணக்காய்த்தானே. ௪௪௬

செப்புத்தொட்டிவேதை.

கணக்கானசிமிழ்கையென்ற வேதைசொல்வேன் கணக்குடனே செப்புயென்ற தொட்டியொன்று, வணக்கமுடன் மணவிரும்புவொ ன்றேயாகும்வளமானவெண்காரம்வொன்றேயாகும். இணக்கமுடன் கூட்டியொன்றாய்ப் பொடித்துக்கொண்டு யெழிலானதேன்விட்டு வ ரைத்துமைபோல், கணக்கயில்லாக்குகையிலிட்டு மூடிச்சீலை சகமுட னேதான்செய்துவுருக்கிடாயே. ௪௪௭

உருக்கியே யெடுத்துபாரென்னசொல்வேன் வுத்தமனேவய ஞ்சேர்ந்த தொட்டியாச்சு, கருக்கியேயின்னுமொரு குகையிலிட்டு

லம்பெறவே மூசையிட்டுச்சீலைசெய்து, பெருக்கியேதீமூட்டி புலி யிலேத்தி போனதுருத்திகொண்டூதித்திரு, பருக்கியேமூசைதனை யெடுத்துப்பாரு பாங்கானசெம்பதுவும் வெளுத்துப்போமே. சசகூ

வெளுப்பான செம்புதனையெடுத்துப்பாருவிருப்பமுடன்வெள் ளிதனில் நாலுக்கொன்று, தனுப்பான தங்கமுடனொன்று சேர்த்துத் தாட்டிகமாய்த்தாளுருக்கிவாரடித்துச், சுளுப்பானவுப்புடனேகாவி சேர்த்து சூட்சமுடன்புடம்போடவன்னிமீறும், பளுப்பானபொன் னதுவுமிகவேயாகும் பணிதிமுதலனைத்திறுக்கும்பான்மையமே.

புரன்மையாம்யாகிலே தவத்தில்நின்று பாக்குபெற நின்மயத் தைப் பணிந்துபோற்றி, காண்மையாங்காலாங்கி தனைநினைந்து கருத் துடனேயெப்போதும் கடாட்சிக்கத்தான், மேன்மையுடன்மனோன் மணியைமனதிலெண்ணியிந்தனகடோரனியைக்காணவென்று, வா ன்மைபெற பாரபரத்தை நிலையாராய்ந்து வாகுடனேகருதிநிலைநின் றுபோற்றே. சருக

போற்றவேவஷ்டாங்கந் தன்னிற்சென்று புகழாகயோகவாசா ம னதிலுன்னி, ஆற்றவே வம்பரத்தை மேலேநோக்கி ஆதாரத்தா லே அருவித்தாண்டி, சிற்றவேலாகிரியி லினைத்துக்கள்ளிச் சிராகந் பாசமதையுள்ளடக்கி, நாற்றமென்றுத் துருத்திநிலை சமாதியாக்கி நி வுநிலைபற்றியே தானமர்ந்துபோற்றே. சருஉ

வர்ணக்களிப்பு.

அமர்ந்துமேலிங்கமென்ற தாரந்தாளும் அப்பனே பூரமுடன் வீரந்தாளும், சமர்ந்துமேகெந்திபது அருகதாளுங்கடாணபாஷாண மிருதார்சிங்கு, தமர்ந்துமேருசமுடன் கந்தகந்தாளும் தாக்கான வெ டியுப்பு சீனந்தாளும், புமர்ந்துமேகெவுரியுடன் சாரந்தாளும்பூட்டி ஞர்சமயெடையாய் பூட்டினாரே. சருங

பூட்டவேயறுவகை செயநீர்தன்னால் பொங்கமுடன்தானரைப் பாய்சாஜாமம், நீட்டமுடன்சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணுநிலையா னவெள்ளிதனி லிரண்டுக்கொன்று, காட்டிகமாய்தகடடித்துப் பூசி ப்பின்புசாங்கமாய் காசிக்குள் புடத்தைப்போடு, வாட்டமுடனயட மாறியெடுத்துப்பாரு மாசற்றவெள்ளிபது பழுக்கும்பாரே. சருச

பாரப்பாவெள்ளிபது பழுத்துமிக்கப் பாங்கானமாற்றதுவு மா றதாகும், சீரப்பாவெள்ளியிடை யிரண்டுக்கொன்று சிறப்பாகத்தங்க மது வொன்றுசேர, நாரப்பாயப்புடனேவேதிக்கும்பார்ப்பயரனப

சுமையதுசொல்லப்போமோ, கூரப்பாசிடு வசயிதுவேதைமாற்கங்கூ றினேன்போகரிஷி யுண்மைதானே. சருரு

லிங்கம்போக்கு.

உண்மையாமின்னமொரு போக்குகேளு ஓகோகோவுலகு தனி ல்யார்தான்செய்வார், கண்மையாம்ரிஷிமுனிவர்சித்தர்செய்வார்காசி னியில் நூல்பார்த்தோர்செய்வார்கள்தான், திண்மையாம் லிங்கமொ ருபலமேயாங்கு தெளிவானவரப்பொடியும் தாளகந்தான், வண்மை யாமிருதாருசிங்கிதானு மணக்குமுடன் துருசடனேகாரமாமே. ()

காரமாஞ்சாரமுடன் வீரந்தாளும் கருவானபூரீறுஞ் சாம்பிரா ணிபூரமாம் குடனுடன்மதியும்போடு புகழானசீனமுடன் கரியுப்பா கும், நிரமாமித்தனையுஞ் சரிநேரொக்க திகழவேகுழிக்கல்லில்பொடி த்துக்கொண்டு, சோரவேவறுவகைசெயநீர்தன்னால் சூட்டியரையெ ண்சாமம் புகலக்கேளே. சருஎ

கேளேநீமெழுகாலேகுகைதான்செய்து கெட்டியாய்லிங்கமதை யுள்ளேவைத்து, கோளேதான்வாராமல் சீலைசுற்றிக் கொப்பனவே ரவிதனிலே காயவைத்து, தாளேதான்வச்சிரமாஞ் சீலைசெய்து தாக் குடனே குழிவெட்டிவுமிதான்கொட்டி, மீளேதான் கரிநெருப்பைக் கொட்டியேதான் மிக்கானதீமூட்டியாட்டிடாயே. சருஅ

மாட்டவேமூன்றுநாட் சென்றபின்பு மயங்கியேதிரியாதே மை ந்தாகேளு, வாட்டமுடன் தீயாறிதானிருக்கும்வளமானலிங்கமது யி ருக்கப்போகும், தாட்டிகமாய்நீயெடுத்துப்பார்க்கும்போதுசாங்கமாய் லிங்கமது வுருக்குபோலாம், காட்டமுடன்றனெடுத்துமெழுகுசெய் யகலமானபோக்குவழி சொல்லக்கேளே. சருகூ

சொல்லவே வராகத்தின் நெய்யோடொக்கசுறுக்கானவெருக்க ன்பால்சமனதாக, வெல்லவேலிங்கமதையோட்டிவிட்டுவேகமுடன் சுருக்கிடவே மெழுகுமாகும், புல்லவேமெழுகதனைவெள்ளிசெம்பில் புகழாகத்தான்கொடுக்க மெழுகுமாகும், மெல்லவேவாறடித்துப்புட த்தைப்போடு மேலானபொன்னதுவு மாகுந்தானே. சசுo

பொன்னானமட்டமுடன்நாலுக்கொன்று பொலிவான தங்கமது வொன்றுசேர்க்க, மன்னானமன்னர்மெச்சும் பொன்னேயாச்சுகமத் தான வேதையிதுசித்தர்வேதை, வன்னானரிஷிமுனிவர்செய்யும் வே தைவாகுடனேமாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, தென்னானுங்களுக்கு த்தெளிவாகத்தான் தேற்றமுடன்பாடிவைத்தேன்தெளிவைப்பாரே

தெளிவானவாதவித்தை வதீதமெத்த தேசத்தில்கிட்டாதுசில யோகிக்கு, ஒளிவானசித்தரெல்லாமறைத்துவைத்தார்ஓங்காரகோசதாக்கள் சூதார்கண்டார், செனிவாகசாத்திரத்தின்மறைப்புமார்க்கம் நேர்மையுடனானுரைத்தபாவலனைப்போல்,வழியாகச்சொன்னவர்களாருமில்லைவையகத்தில் போகரைப்போலவார்தானே. ௬௬௨

தானானபிர்மவித்தையறியவேண்டும் சதாகாலஞ்சமாதியிலே நிற்கவேண்டும், கோனான குருவருளைகாணவேண்டும் காணாட்டால்காயுமில்லைபூவுமில்லை, வேனான பரஞ்சுடரைநிர்த்தம்நிர்த்தம்விரும்பியே பேரின்பங்காணவேண்டும், பானான காயசித்தி யோகசித்திபாங்கான குளிகையுடசித்துதானே. ௬௬௩

காணவேவண்டபகிரண்டமெல்லாங் கடிதானவடிமூலங் காணவேண்டும், பூணவே பூரணத்தையறியவேண்டும் யோக்கானவஸ்துவெல்லாங்காணவேண்டும், தோணவேசுழுத்தியிலே நிற்கவேண்டும் சூட்சமுடனுடெல்லாமறியவேண்டும்,வேணவேவம்பரத்தை நாடவேண்டும் வெட்டவெளிசின்மயத்தைக்கூடநன்றே. ௬௬௪

கூடவேமனந்தேறிநிற்கவேண்டும் குவலயத்தில் தூரியம்விட்டுப்பிரியவேண்டும், நாடவேநடுமையமேறல்வேண்டும்நாதாக்கள்கூத்தெல்லாங்காணவேண்டும்,தேடவேவாலைதனைக்காணவேண்டும்தெளியாதமூன்றெழுத்தைப்பற்றவேண்டும், நீடவேசிதானந்தவழியில்நின்று நிட்களமாய்மேலவரைபோகநன்றே. ௬௬௫

நன்றானவர்ச்சனைகள் யாவுந்தேர்ந்து நாதாக்கள்பூசிக்கும் நிலைமையைப்பார்த்து, குன்றானபிராணயந்தன்னிற்சென்று கொடிதானகாமத்தை நிவர்த்திசெய்து, பன்றானபாபூசைசிவபூசையாவும்பாங்கான ஞானத்தின்சுடலைத்தாண்டி, வன்றானமாயசமுசாரத்தை மறந்தவனே சித்தரினிலொருவனாமே. ௬௬௬

பாஷாண மெழுகு.

ஆமப்பாவின்னமொருகருமானங்கேள் அப்பனேசங்குவென்ற பாஷாணந்தான்தாமப்பாதிருகுகள்ளிப்பாலைவாங்கிப்தப்பாமற்றுன் சுருக்குசாமம்நாலு, வேமப்பாகொடுத்தவுடன்கட்டிப்போகும் வேதக்குச்சொல்வோம் நாதாக்கள்மறைப்பையெல்லாம்கவில்வேன்பாரே

கவிலவேயாமை யென்னுவிலாங்குதன்னை நாட்டமுடன் காயிட்டுத்தயிலமாக்கி, குவிலவேசிற்றுண்டமஞ்சள்தானும் கூடவேதான் கூட்டிகலந்துகொண்டு, கவிலவேசங்கென்றபாஷாணத்தைக் கருவாகவூட்டி விட்டுசுருக்குதாக்கு, புல்லவேமெழுகாகும் பாஷாணந்தான் ட்டினூற்லோகத்துமாந்தற்காமே. ௬௬௮

ஆமேதான்மெழுகெடுத்து ரவியில்தாக்கு அப்பனேபத்துக்கொன்றுபோடு, தாமேதான்ரவிதானும்வெளுத்துக்காணும் தரித்தவேவெட்டைக்கிடைதான் வெள்ளிசேர்த்து, நாமேதான்சொன்னபடிவங்கஞ்சாரயமாகவெள்ளியதுவலுத்துப்போச்சு, போமேதான்திராவகத்துக்குயிருமாச்சு போக்கானசெம்பதுவும்கட்டிப்போச்சே. ௬௬௯

போச்சென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு பொங்கமுடன்மெழுகெடுத்துவெள்ளியத்தில், பாச்சவேபத்துக்குஒன்றுதாக்குபதமுடனே நீரதுவும்நீங்கிப்போகும், மூச்சொன்றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு மூக்கியமாய்மேற்சொன்னவெள்ளியத்தை, காச்சுடனே வறுவகைச்செயநீர்தன்னில்களிப்புடனேமூன்றுமுறைவுருக்கிச்சாயே. ௬௭௦

சாய்க்கவேவெள்வங்கம்வெள்ளியாகும் சாங்கமுடன்பத்துக்குரண்டுவெள்ளி, மாய்க்கவேதானுருக்குமகத்தாம்வேதை மானிலத்தில் சொல்லுவரோசித்தர்தாமும், காய்க்கவேபொன்வேண்டு மென்றுயாரால் கருவாகவென்னுடையநூலைப்பாரு, ஏய்க்குமேபின்னொருவர் நூலானுமென்போலும்யாருரைப்பார்சித்தர்தாமே. ௬௭௧

சித்தர்பழிப்பு

சித்தானசித்தர்முனியார்தான்சொல்வார்சிறந்தவையோகியருஞ் சொல்மாட்டார், முத்தானசாத்திரங்களனைமுன்டு முன்பின்னேப்பாடிவிட்டாசித்தர்தாமும், பாடிதான்வழிதுறையுங்காணார்மாண்பர்பாழாகிகட்டலைத்துகெட்டலைந்து, தெத்தானபித்தமதுவதிகமாகித்தெருதெருவாய்திரிவார்கள்மடையர்தாமே. ௬௭௨

மடையரானவர்கள்நூலைப்பாரார் மாசாட்டமாகவே கெடுத்தாரென்று, கடையானநூல்வழிகளறியாமற்றான் நாதாக்கள் கைமறைப்புயார்தான்காண்பார், மடைபோலபேசவல்லார்நூலைப்பாரார் மதிகுலைந்துநிலைவறிந்துவறிவுகெட்டு, கடையானசாத்திரங்கள்மிகவும்பார்த்துகருத்தெரியாமலிடர்கள்மெத்தவாமே. ௬௭௩

மெத்தவுண்டுமுழுமடையரென்னசொல்வார் முனையானசாத்திரங்கள்மிகப்பாருமல், சத்தமுடன்ரிஷிமுனிவர்சொன்னநூலைசூட்சதிருட்சங்காணுமற்றான், பத்தரென்னசித்தர்களைமெத்தப்பேசிபலபலவாம்சாத்திரத்தைமறைப்புசெய்வார், குத்தமென்றுதிட்டியல்லோசாபந்தன்னைக் குவலயத்தில்தேடிக்கொள்ளுமாண்பராமே. ௬௭௪

போகர்வெழியாக்கம்.

வெளியானசாத்திரங்களைத்தான்கண்டேன் வேதாந்தத்தாயினதுயருளினாலே, ஒளியானகாலாங்கிநாட்சத்தன்னால் ஒளித்திருந்தசாத்திரங்கள்யாவுமறப்பை, தெளிவாகமானிடர்கள்பிழைக்கவென்றுதேசதேசங்கள்முதல்குளிகைபூண்டு, தெளிவானமலைகுகைகள்யாந்தரங்கள்நேர்ப்புடனேகுளிகையிட்டு பறந்தேன்தானே. ௪௭௫

தானானசித்தர்முனியிருப்பிடங்கள் தாக்கானசமாதிமுதலெல்லாம்புரந்து, கோனானகவலாயவர்கள்செய்தநூலைகுகைதனிலேமறைத்துவைத்தகருவையெல்லாம், பானுகசித்தரிடம்வாதுபேசிபழிபோட்டுசாத்திரங்களைத்தும்பெற்றேன், மானுகமறைத்துவைத்தநூட்பமெல்லா மதிப்புடனேயாறாய்ந்து நூல்செய்தேனே.

செய்தேனேபெருநூலேழாயிரந்தான்செப்பினேன்போகரிஷிசத்தகாண்டம், செய்தேனேசாத்தாக்களுனவைப்பார்த்து திறட்டினேன்குருநூலாய்க்காவியந்தான், செய்தேனேநூலினிடை வன்மைபார்த்து, சிறியேசித்தரெல்லாஞ்சினந்தாரென்னை செய்தேனேலோகமெல்லாஞ்சித்தாச்சென்றுசித்தரெல்லாமெனைச்சபிக்கவந்திட்டாரே.

வந்திட்டார்கோடானகோடிபேர்கள்வரைகோடி அனைகோடி தொந்தக்கோடி, கொந்திட்டுசித்தர்களைசெய்தேனென்று கொடிக்குள்ளேயெனைக்கொல்லவந்தாரையா, முந்திட்டுபான்பயந்துகாலாங்கிதன்னைமுறையிடவேனதையர்கிருபையாலே, தந்திட்டசாபமதைநிவர்த்திசெய்து தாரணியில்பிழையென்றுயென்னைவிட்டாரே.

போகர்கமலமுனியைகண்டது.

விட்டவுடன்யானுமல்லோசீனதேசம் விரைப்பட்டுபோயிருந்துகமலர்தன்னைச், சட்டமுடன்சமாதியிலேயிருந்தாரங்கேசார்புடனேயவர்பாதம்தொழுதிட்டேதான், இட்டமுடனயானுமல்லோ சீனதேசம் யின்பமுடனகாணவென்றுகுளிகைபூட்டு, கட்டமுடன்யானவர்தேனென்றுசொல்லிக் கமலமுனிதன்பாதந்தொழுதிட்டேனே. ()

தொழுதிட்டபெருந்துக்கு முனிதான்சொன்னார்தொல்லுலகில்நீர்கற்றவித்தைதன்னை, பழுதிட்டமில்லாமல்சீனதனனில்பட்சமுடன்மாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, முழுதிட்டதன்னுடனேமுனிதான்சொல்ல முயற்சியுடன்கற்றவித்தைப்பழுதில்லாமல், வழுதிட்டமுடன்றானுமறைப்பையெல்லா மானிலத்திற்கொட்டிவிட்டேன் வன்மையாரே. ௪௮௦

வெள்வங்கவெட்டை

வன்மையாமின்னமொருமாற்கங்கேளு வளமானவங்கமொருபலமேதூக்கு, இன்மையாந்தாளகமும்பாஷாணந்தான் திறமானசவுக்காரஞ்சாரந்தானும், உண்மையாம்பூநீறுகிளிஞ்சிற்சுண்ணம் வுத்தமனேவகைக்குவொருபலமுமதுதூக்கு, நன்மையாங்கல்வத்திலாட்டியேதான் நலம்பெறவேகலசமென்றகுடுவைவாங்கே ௪௮௧

வாங்கியேமுன்னரைத்தசரக்கையெல்லா மார்க்கமுடன்கலசத்திலுள்ளேபோட்டு, தேங்கியேதிரியாதேமைக்காகேளு தெளிவானவங்கமதைசாக்கில்போட்டு, ஓங்கியேசில்லிட்டுச்சீலைசெய்து வுத்தமகோழியென்றபுடத்தைப்போடு, தூங்கியேதிரியாதேமைந்தாபாரு துடியானகளங்குபோலிருக்கும்பாரே. ௪௮௨

களங்கானவங்கமதுவொன்றேயாகும் கடிதானவெள்ளியதுவொன்றேயாகும், குளங்கானருகமதுவொன்றேயாகும்கொடிதானசாரமதுகாலேயாகும், பளங்கானமதிசேயநீர்தன்னுலாட்டிபாங்குபெரவிச்சிலையதுலேசாய்ச்சட்டி, முளங்கானவிதனிலேகாயப்போடுமுத்தமனேவெட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்யே. ௪௮௩

செய்யவேகாடையென்றபுடத்தைப்போடு சேரவேவோடதுகான்குளிந்தபின்பு, வையவேநானெடுத்தும் பார்க்கும்போது பாங்கானபற்பமதுசொல்லப்போமோ, வெப்பவேறவிதனிலேபத்துக்கொன்று விதமுடன்றானூந்தக் கொடுக்கும்போது, துய்யவேதுய்யானுக்கிகொப்பதாகும் துரைராசர்மெச்சுகின்றமதிபுமாமே. ௪௮௪

மதியானவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று மாற்கமுடன்றான்சேர்த்துவங்கத்தூது, நிதியானவெள்ளியதுதய்யருபாய் நிகரில்லைமாற்றில்லைகணக்குமில்லை, பதியானபதிதனிலேநின்றுகொண்டு பட்சமுடன்திரிபுரையைப்பணிந்துபோற்றி, துதியானவாலைதனைவணங்கிநித்தம்ருட்சமுடனிறங்குநிலைகண்டிடாயே. ௪௮௫

கண்டபின்புசமாதிக்கு நிலையைப்பாரு காலாங்கிஐயர்தம்மைக்கருத்திலுன்னி, அண்டாண்டம்தான்புகழுமெந்தனையாருளிக்கால்கதிபெறலாமன்பர்களே, தொண்டுசெய்துசித்தர்களை வணங்கிநித்தம்தொடர்ந்துமேயவரிடத்தில் பத்திவைத்தால், விண்டுபுகழ்மாலயனர்கிருபையாலே விட்டகுறைவுந்தனுக்குவாய்க்குந்தானே. ௪௮௬

துருசுபற்பம்.

வாய்க்கவேவின்னமொருகருமானங்கேள்வளமானதுருசுவொருகட்டிவாங்கி, காய்க்கவேபொன்வேண்டுமானலப்பா கணைக்காகவெடி

யுப்புசரிநேராக, மாய்க்கவேபூநீறுசரியோடொக்கமாற்கமுடன்தான் கூட்டியரைப்பாய்நீதான், தோய்க்கவேயுறுவகைசெயநீர்தன்னால்து ப்புரவாய்தானரைப்பாய்சாமம்நாலே. ௪௮௭

காலானசாமமதுதானரைத்து நலமாகப்பில்லைதட்டிக் காயவை த்து,மாலானபுடம்போடப்பற்பமாகும் மகத்தான துருசுனிடபச்சை நீங்கி, சேலானவெளுப்புநிறம்திகங்காட்டும் செழிப்பானபற்பமது வந்துபோனால், காலானமின்னமொருபுடந்தான்போட்டுக் களிப்புட னேதானரைப்பாய்செயநீராலே. ௪௮௮

செயநீரைவிட்டுமல்லோயரைப்பாய்சாமஞ் சிறப்புடனேயில்லை தட்டிக்காயவைத்து, கயமுடனேதட்டிவிட்டு சீலைசெய்து நன்றாக வீதனிலேகாயவைத்து, பயமுடனேநீமூட்டுபுடத்தைப்போடுபக்கு வமாயாறினபின்னெடுத்துப்பாரு, மயமுடயபற்பமதுயென்னசொல் வேன் மாணுக்கள்பிழைக்கவென்று மதிப்பிட்டேன. ௪௮௯

மதிக்கவேபற்பமதுநேரேகுரு மாட்டடாகுழிக்கல்லில் செயநீ ராலே, கதிக்கவேதானரைப்பாய்நாலுசாமம் தன்மைபெறமூசையிட் டுப்புடத்தைப்போடு, விதிக்கவேபுடமாறியெடுத்துப்பாருவிசியமாம் பற்பமதுகாரமெத்த, துதிப்புடனேவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று துறைபார்த்துகொடுத்துப்பார் மாற்றெட்டாமே. ௪௯௦

எட்டானமாற்றதுவுமென்னசொல்வேன்யெழிலாலபசுமையது மிகவேகாட்டும்காட்டானகுணமதுவெகுவிநோடும் கசடகற்றிமாற்ற துவுங்காணலாகும், மாட்டானபொன்னதனில் நாலுக்கொன்றுமாட் டடாதங்கமதுஒன்றுகூட்டு,திட்டானவராடித்துப் புடத்தைப்போடு திகழானபசுந்தங்கஞ்சொல்லப்போமோ. ௪௯௧

சொல்லவென்றால்நாவில்லையாவமில்லை குட்சாதிகுட்சமெல்லா ஞ்சூசுத்நாட்டு, மெல்லவேசிவனத்தைசெய்துகொண்டு மேதினியில் யோகத்துக்குருதிபாரு, வல்லவேஞானத்தைமிகவேவுன்னிவழியான முனைமூலத்துள்ளேபுக்கி, சொல்லவேஓங்காரமுள்ளடக்கி குழிப்புட னேசமாதிநிலையறிந்துபோற்றே. ௪௯௨

போற்றவேசிகாரத்தின்மீதிருந்து பொலிவானமகாரத்தை புன ளிப்பாரு, ஆற்றவேவகாரமா மனுதிபீடம் அப்பனேககாரமாம்பிரம பீடம், தூற்றவேயகாரமாம்லட்சுமிபீடம் துலையாதகர்மேத்திரியமை த்துக்குள்ளே, மாற்றவேமனோலயத்தைமருவிப்பாருமகத்தானநா க்கலாடுங்கூத்தே. ௪௯௩

கூத்தான பஞ்சகர்த்தாளாடுங்கூத்துகுடியானவீட்டுக்குள்ளேந்து போம், காத்தானவாசலது வெனப்பதாகும் கருவிகரணாதிமுதல் பொருந்துக்குள்ளே, மாத்தானும்வந்தவுடன்சாமிபூரணமும் மகத்தானதி ரேகமதுபொய்யாம்பாரு, ஆத்தாளைவணங்கிமிகவுபாசரித்து அப்ப னே சாயுச்சியபதத்தைதேடே. ௪௯௪

வெள்ளிவித்தை.

தேடையிலேயின்னமொருமாற்றங்கேளு தெளிவாகவெள்ளிவி த்தையார்தான்காண்பார், வாடையுள்ளபாஷாணம் பலமொன்றாகும் வகுப்பானகோழியென்றமூலிதானும், மேடையிலேதான்விளையும் மூலியப்பா மேன்மையுடன்கொண்டுவந்துசாற்றைவாங்கி, ஆடையி லேதான்பிழிந்துமைந்தாகேளு அப்பனேநாற்சாமஞ்சுருக்குதாக்கே. ௪௯௫

தாக்கவேபாஷாணம்புகையடங்கி சார்புடனேகட்டியதுபொரு மிக்கொல்லும், நோக்கவேபூநீறுவும்பெடுத்துஇறுக்கமுடன்றான்சே ர்த்துகவசம்செய்து,போக்கவேரவிதனிலேகாயவைத்துபொங்கமுட ன்கணும்புசீலைசெய்து,பார்க்கவேசட்டிதனில்மணல்தான்கொட்டி பாங்காகநடுமையம்வைத்திடாயே. ௪௯௬

வைத்துமேசட்டிகொண்டுமேலேமூடிவாகுடனே மண்சீலைவலு வாய்ச்செய்து,பொய்த்துமேபோகாமல்வடுப்பிலேற்றி புகழாகத்தா ளெரிப்பாய்நாலுசாமம், கைத்துமேயாறினபின்னெடுத்துப்பாருகன மானபாஷாணமுருக்கிக்கட்டும் மெய்த்துமேகட்டினதோர்பாஷாண த்தில் மேன்மையுடன்வங்கமதுகாலாய்க்கூட்டே. ௪௯௭

கூட்டியேவங்கத்தோரிடைதானுசம்கு முறவேவறுவகைசெயநீ ர்தன்னால், தாட்டிகமாய்தானரைப்பாய்நாலுசாமம் சார்பாகபில்லைத ட்டிக்காயவைத்து, நீட்டமுடன்வோட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்துநேர்பா தக்காடையென்றபுடத்தைப்போடு, வாட்டமுடன் கோழியென்ற புடந்தானுகும்மைந்தனே நீயாறியெடுத்துப்பாரே. ௪௯௮

எடுக்கவேபற்பமதுயென்னசொல்வேன்என்மைந்தாநாதாக்கள் செய்யும்வேதைகொடுக்கவேசெம்புதனில்கொடுத்துப்பாரு, சொக்க முள்ளவெள்ளியதுகூறப்போமோ, மடுக்கவேபத்துக்குவொன்றுவெ ள்ளிமாற்கமுடன்றானுருக்கிகொடுத்துப்பாரு,விடுக்கவேவுப்புக்குகா ய்ப்புண்டாகும்விபரமுடன்செய்யும்வழியறிந்துபாரே, ௪௯௯

பார்க்கவேநாதாக்கள்கைமறைப்பு கருவாளிகண்டறிவான் மற் றோர்காணார், ஏர்க்கவேயவர்களிடம்தொண்டுசெய்து என்மகனேய

வர்கள்மனக்கனியவேண்டும், பூர்க்கவேமனதுவந்துவுந்தனுக்குபுசிச்சியுடன் வேதைமுகம்யாவுஞ்சொல்வார், தீர்க்கவேசாத்திரங்கள் முரைப்பார் தீர்க்கமுடனறிபவனேசித்தனுமே, ௫௦௦

சாரக்கட்டு

சித்தனுமின்னமொருமார்க்கங்கேளு சிவப்பானசாரமது கட்டு சொல்வேன், கித்தமுடன்காரமதுவொன்றேயாகும் கிகாரணசினமது வொன்றேயாகும், அத்தமுடன்பூநீறுவொன்றேபாகும் அடியானசிப்பியென்றதன்னைத்தானும், முத்தமுடன்சிப்பியுடசெயநீர்தன்னல் மூன்றுநாளரைத்து பாவகமேசெய்யே. ௫௦௧

செய்யவேமெழுக்காலேகுகையுண்டாக்கி செழிப்புடனேசாரமதுக்கங்கிபூட்டி, நையவேசண்ணம்புசீலைசெய்து நலம்பெறவேவாலிதனிலேகாயவைத்து, முய்யவேமுழப்புடந்தான் பூப்புடந்தான் முயானமணல்தனிலேநடுவேவைத்து, பையவேமணலாலேமேலேமூடி பாங்குபெறதீமூட்டி போட்டிடாயே. ௫௦௨

போடவேதீயாறியெடுத்துப்பாரு பொங்கமுடன்சாரமதுகட்டிப்போடும், நீடவேமுப்புடமிப்படியேதீறு நிலையானசாரமதுதங்கம்போலாம், நீடவேசாரமதனைதான்சொல்லக்கேளாய் கொடிதானகாயுருவிசாம்பல்தன்னில், மூடவேசாரமதைவுள்ளேவைத்துமுழுகவேசாம்பலையும் மேலேபோடே. ௫௦௩

போடவேசட்டிதனில்பொதிந்துமூடி பொங்காமல்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, கூடவேதணல்மூட்டிமூன்றுநாளாய் சுகம்பெறவேதானெரிப்பாய்மைந்தாகேளு, நாடவேபாரினபின்னெடுத்துப்பாருதடியானசாரமதுக்கிணேலேறுண்டோ, ஆடவேசாரமதைபென்னசொல்வேன் அப்பனேகருவாளிசெய்வான்பாரே. ௫௦௪

பாரேதான்சாரமதுகட்டுமானல்படுமுன்னே சாக்கெல்லாங்கட்டிப்போடும், நேரேதான்காரமதைநொடியிற்கொல்லும் நோனசெம்பதுவுமூறல்போகும், சீரேதான்சாரமதுகட்டுமானல் சிறப்பானவினசாரத்தின் சேர்மைபாரே, கூரேதான்சரக்குதான்காலனுகும்கொடிதானசாரத்தின் சேர்மைபாரே, ௫௦௫

சேர்மையாஞ்சாரமதுகட்டிற்றனல் செந்தூரம்வேதைமுகம் காணலாகும், கூர்மையாம்சூதத்தைக்கொல்லுங்காலன் கொடிதானசுண்ணமதைசெப்பவென்றால், வார்மையாம்வுப்புக்குச்சத்துருமேயாகும்வாகானசெந்தூரகோடிவேதை, மேர்மையாஞ்சித்தர்முனிசெய்வாரப்பா மேதினியில்மற்றவரால்செய்யப்போமோ. ௫௦௬

போகுமேசாரமென்றசெந்தூரத்தை பொல்லாதவயிற்றுவலிகுன்மத்தொக்கும். ஏகுமேவாயுவென்றதென்பதுக்கு மெழிலானசோகைகாமாலை யேற்கும், பாகுமேகுதகத்தில்வாய்வுள்ளோர்க்கும் பாங்கானமகோதரமாம்பிலியோர்கும், வாகுடனேதேனதிலேகொடுத்தாயானல் வளமானதேகமதுகாப்பமாமே. ௫௦௭

காந்தகர்பம்.

கற்பமாமின்னமொருகருமானங்கேள் காசினியோர்பிழைக்கவென்றுலகுவாய்ச்சொல்வோம், அற்பமென்றுநினையாதே வன்பாகேளு அருங்காந்தமூசியென்றபிதழதாகும், தற்பாவாய்பலமதுதான்கொண்டுவந்து தடியானவறுவகைசெயநீர்தன்னல், சிற்பரம்போல்மெழுகாக்கிமூசையிட்டு சில்லிட்டுச்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்யே.

வலுவாகச்செய்துமல்லோரவியில்வைத்து வாகுடனேதீமூட்டிப்புடத்தைப்போடு, சுலுவானபுடமதுதான் போட்டாயானல் சுறுக்கென்றகாந்தமதுயீயமாகும், பளுவானயீயமது சொல்லப்போமோ பதந்தெருந்துபொடுத்தவனே வாதியாவான், மெழுகானகாந்தமதுயீயமானல் மேதினியில்வெகுகோடி வேதையாமே. ௫௦௯

வேதையாங்காந்தமென்ற யீயந்தானும் விரைவானகெந்தியிடசத்துதானும், பாதையாம்நாகமென்றசத்துதானும் பாங்கானவயத்தினிடசத்துதானும். மேலதயாம்பூநாகச்சத்துதானு மிக்கானவப்பிரேகசத்துதானும், தோதையுடன்றனெடுத்து வொன்றாய்க்கூட்டி தொந்தமுடன் றனைடையாய்த்தங்கஞ்சேரே. ௫௧௦

தங்கமுடனிடையாக வொன்றாய்க்கூட்டித்தாழ்மையுடன்றனைப்பாய்கையான்சாற்றல், தங்கமுடன் நாற்சாமமரைத்துப்பில்லைதுப்புறவாய் பில்லைதட்டிகாயவைத்து, பங்கங்கள்வாறமல்லூட்டிவிட்டுப் பாங்குபெறசீலையது வலுவாய்ச்செய்து, அங்கமுடன்கோழியென்ற புடத்தைப்போடு அப்பனேசெந்தூரமாகுந்தானே. ௫௧௧

தானுகயிப்படியேபத்துபுடம்போடு தாக்கானமூலிகையாலரைத்துப்போடு, வேறுகசெந்தூரம் விரமெத்த வேதைக்கு வெகுதூரமெட்டியோடும், பானுகசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு பத்துக்குவொன்றுகுருவெள்ளிசெம்பில், மானுகேன்கொடுத்திடவே வேதிக்கும்பார் மகத்தானமருந்தினிட போக்குத்தானே. ௫௧௨

போக்கானசெந்தூரக்குன்றியுண்ணு பொங்கமுடன்மண்டலந்தான்கொண்டாயானல், தாக்கானதேகமதுகற்றாணுகும் தலையாது

வைத்துமிகவூதிக்காணும், நோக்கானகரைதிரையுமற்றுப்போகும்நோய்தானுஞ் சடந்தனிலேமேவலாகா, பாக்கானகண்ணுரண்டு மொளியேவீசும் பார்வைக்குவருந்துதிபுங்காணலாமே. ௫௧௩

காணலாம்நட்சத்திரம் பகற்காலத்தில் கருவிழியுமொருக்காலுந்திரைதானில்லை, பூணலாம்தேகத்தைவுறுதிபண்ணு போக்கான சட்டையது தள்ளிப்பாரு, வேணலாம்வெகுகால மிருக்கலாகும் வேண்டியேதலகிலேக்குசமாகிதேட, நீணலாம்வாசிபதுமேல் நோக்காது நீணிலத்தில் நீயுமொருசித்தனாமே. ௫௧௪

போகர்கெடை கட்டிவித்தை.

சித்தனும்கெடையாட்டஞ்சொல்வேன்கேளு செழிப்பான நூலாக்கோலாமூங்கலொன்று, முக்தலாய் நூறடியாம்பருவநீட்ட முனையானகோம்புக்குயிர்தானநாலு, சுத்தமாய்வெட்டாரவெளியில்நின்று சுகமுடனேகால்நாட்டிபதங்குமாட்டி, சுத்தமுடன்முனையிடையில் காந்தம்வைத்து துறையானவிரும்பினிடசட்டைபூணே. ௫௧௫

பூணவேகைதனிலேமாத்திரைக்கோலும்புகழானசெற்றிதனிலே நேகாலமையும், காணவேமானிடர்கள்கடுக்கவென்று காதக்கள்மெச்சிடவேகச்சைபூண்டு, காணவேதலைதனில்கலசப்பானை கடினமுடன்பத்தொன்றுவொன்றேயொன்று, வணவேபானைதனில் காந்தம் பூசி வுத்தமனேகிடைதனிலேயேறலாமே. ௫௧௬

ஏறலாமுச்சிவரைக்கிடைமேல்நின்று ஏற்றமுடன் துத்தாரிவாயிலேந்தி, கூறலாமோடியென்ற வித்தைதன்னைகுவலயத்தில் மெச்சிடவேபோகர்தாமும், தேறவேமேல்நின்றுகாணத்தன்னில்திறமுடனே வாசியைத்தான்கீழ்நோக்காமல், மாரவேபிராணவத்தைமாறிமாறிமாற்சமுடன்நின்றுவிளையாடினாரே. ௫௧௭

ஆடினார்சீனமென்றதேசந்தன்னில் அன்புடனேமானுக்கள்பிளக்கவென்று, பாடினார்சித்தர்முனிசொன்னநூலைப் பரிவாகத்தானெடுத்துபாருலோர்க்கு, மூடினதோர் வுளவெல்லாமிகவேபார்த்து முயற்சியுடன்வெளியரங்கமாகச்செய்தேன், கூடினதோர் கருமானமெல்லாந்தேர்ந்து குறிகண்டுகிலேகண்டார்சீனத்தாரே. ௫௧௮

சீனபதிமானிடர்கள்செய்யுமார்க்கம் சித்தர்முனிரிஷிதேவர் முறைகளாகும், மானபதிமாண்பர் கருவாளியல்லோ மண்டலத்திலொருமில்லைபேருமில்லை, தானமுடன்கொச்சியென்றமார்க்கத்தாரும் சட்டமுடன்செய்வார்களிவர்போல மோவானமுடன்தேவதாரிஷிக்கொப்பாவார் மண்டலத்திற்சீனபதிமார்தர்தாமே. ௫௧௯

தாமேதான் சத்தியங்களுண்டு தாணிதனில்பொய்சொல்லார் மாண்பர்தாமும், வேதமேதான்நீதிமனுமுறைகளுண்டு வெகுகோடிவித்தைகளுஞ்செய்வாரப்பா, போமேதான்பொய் யொன்றுஞ்சொல்லமாட்டார் பொன்னுலகுக் கொப்பானமாந்தரப்பா, நாமேதான் கண்டபடி சொன்னேனப்பா நாட்டினிலே சீனத்துக்கிணையாகாரே. ௫௨௧

ஆகாதுகாலங்கி நாதர்தாமும் அவருடைய சீர்பாதகிருபையாலே, போகாததேசமெல்லாங்குளிகைபூண்டுபோனேனே சேரசோழபாண்டிநாடு, சாகாதசித்தர் முனியென்று சொல்லி சமாதியிலேயிருப்போமென்றமர்ந்தார்தம்மை, வேகாதவெயில்தனிலே, தவசிருந்தவேணசித்தப் பொய்ஞ்ஞானி கண்டிட்டேனே. ௫௨௨

கண்டிட்டேனவர்களிடம்வாதுபேசிக் கருவானமறைப்புமுதல் திறப்புங்கேட்டேன், விண்டிட்டசாத்திரங்கள் கற்றோர்போல விண்வார்த்தைபேசியல்லோ பொய்யைச்சொல்வார், துண்டிட்டுவவர்களிடம்துஞ்சிப்பேசி தூரானமாராட்டப்பேச்சரிந்து. பண்டிட்டசீனபதிவந்துசேர்ந்து பலபலவாம்வித்தை களைக்கற்பித்தேனே. ௫௨௨

கற்பித்த வித்தைகளும் கணக்கேயில்லை கால்மாடு தலைமாடுபிரட்டார்மாண்பர், அற்புத்திசற்றேனுமிலலாபாலர் துறைமுகமுமறுமுகங்கண்டதில்லை, விற்புத்தியான தொருமாண்பரப்பா விண்ணுலகில்சீனபதிக் கிணையாமோதான், சற்புத்தியுடைய தொருசித்தர்க்கொப்பாய் சாற்றலாஞ்சீனபதி தேசத்தாரே. ௫௨௩

தேசமென்றால்தேசமது சீனமாமோ செகத்திலேகண்டவர்கள் யாருமில்லை, பாசமென்றால் பிரமத்தின் பாசமாகும்பாருலகில்சதாகித்தம்தொழுவார் மாந்தர், நேசமென்றால் போகரிஷிதன்னைப்போற்றிசெடுங்ககலஞ்சமாதியிலே யிருந்தார்கோடி, வாசமுடன் சீனபதியாவுஞ்சண்டேண வளமாகமாந்த ருடவுண்மைபாரே. ௫௨௪

நாகவெள்ளி.

வண்மையா மின்னமொரு கருமானங்கேள் வுத்தமனேமானுக்கள் பிழைக்கவென்று, தண்மையாம் நாகமது சேர்தானொன்று தாக்கான பாஷாணம்சேர்தானொன்று, கண்மையாஞ்சுண்ணாம்புஞ்சேர்தான்பாதி கருவானம்திபுப்புசேர்தானகாலாம், நன்மையாமித்தனையுமொன்றாய்ச் சேர்த்து கலம்பெறவே சிப்பியென்றசாரத்தாட்டே.

சாரமென்றசெயநீரி லரைத்துமைந்தா சாங்கமுடன்காகத்துக் கல்லூட்டி, காரமென்றசுண்ணாம்புசீலைசெய்து கருத்துடனே ரவிதனிலே காயவைத்து, ஈரமென்ற சீலையதுகாய்ந்தபின்பு யென்மகனே

கோழியென்றபுடத்தைப்போடு, பாரமென்றகண்ணதுவும்நீங்கிப்பே தான் பளபளத்தவெள்ளியதுவாருந்தானே. ௫௨௬

தானானவெள்ளியதுசிவத்துக்கொப்பாம்சங்கரனார்பூசைக்குயுகந்தவெள்ளி, கோனானவெள்ளிதனைகடையில்மாற்றி கொப்பனவே பூசையர்ச்சனைகள்செய்வாய், பானானபரங்களுக்குவன்னமீவாய்ப்பட்பமுடன்கோயில்குளம்கட்டவேண்டும், வேனானவந்தனாம்குருக்கள்மாற்கு வேணவுபசாரமது செய்ய நன்றே. ௫௨௭

செய்யவே திரிவாமிபூசைவேண்டும்சிறப்பானமனோன்மணியைகனுகவேண்டும், பையவேசத்தியுடபூசைவேண்டும் பாருலகில்தேவதைகள் வணக்கம் வேண்டும், மூப்பவேசிதாகந்தம் போற்றிசெய்து மோட்சத்திற்கேரும்வழி தேடவேண்டும், மையவேகாலாங்கிதனை நினைந்து மண்டலத்தில்வாழ்பவனேயோகவானே. ௫௨௮

போகர்சொர்னவயிரவபூசை.

யோகமென்றால்யோகமதுசொல்லப்போமோயொளிவானவயிரவன்றன் பூசைசொல்வேன், போகனென்னும்வடியேனுந்தான்வணங்கி யொங்கமுடன்காலாங்கி நாதர்பாதம், வேகமுடன்றுள்பணிந்து வணங்கிநின்று வேதாந்தத்தாயினது வருளும்பெற்று, சாகமுடன்நவகோணவாசலிட்டு சாந்தமுடன்கலசமதுவைத்திடாயே. ௫௨௯

வைத்திடவேகலசமது நாலேசுற்றி யாகுடனேதேங்காயைமேலேவைத்து, கைத்திடவேமாவிலையைக்கவசம்பூண்டுகலசத்தின்கிழவதானியங்கள், மெய்த்திடவேதான்பரப்பிகலசம்வைத்துமேன்மையுடன்கலசமது பெதிர்நேராக, பைத்திடவேமஞ்சளென்ற பிள்ளையாரைப் பக்குவமாய் எதிர்வாசல்வைக்கநன்றே. ௫௩0

நன்றானரீங்காரமோங்காரத்தைநலமுடனேவஷ்டதிசை வாசல்போடு, குன்றானவயிரவனைமுன்னேவைத்துகூறவாய்பங்கிவல்லென்றேயோது, பன்றானசதுர்வாசல் தூபதீபம்பாகுடனேபாணக்கம்பகுந்தவன்னம், வன்றானவுருதானும்லட்சமோது வயிரவனார்பூசையதுவகுத்தவாரே. ௫௩௧

வாரானவாதமது முடிந்தாறால் வளமுடனே வயிரவன் பூசைவேண்டும், சிறானதங்கமது பலிக்கும்பாருசெகத்திலேசித்தர்களுஞ்செய்வாரப்பா, கூறானபுத்தியுடன்குருபதத்தைக் கொப்பனவே தான்வணங்கிநிற்கவேண்டும், காறானகாலாங்கிநாதர்பாதம் கடாட்சித்துதொழுகவென்றுபாடினேனே. ௫௩௨

முத்துவித்தை.

பாடினேன்முத்துயென்ற வைப்புசொல்வேன் பாங்குபெறமாறுக்கள் பிழைக்கவென்று, தேடியேமுத்தினிடசிப்பிவோட்டைதெளிவானவெண்மைநிறம்போன்றதாக, கூடியேவொருசேருதானெடுத்துக்குடிலமுடன்றூளிடித்துப்பிழிந்துகொண்டு, ஆடியேநவநீதம்வெண்ணைபோல அப்பனேதானெடுத்துவளமைசெய்யே. ௫௩௩

வளமையென்னசொல்லவென்றால்வயணங்கேளுவாகான நீதமுடன்குடோரிகாரம், பளமையாம்கட்டினதோர்காரந்தானும்படிகமாம்சீனமென்ற பதிவினுப்பு, மளமையாமிதுவெல்லாஞ்சரியாய்க்கூட்டி மார்க்கமுடன்மூசையிட்டுச், சீலைசெய்து, களமையாயுலையிலிட்டுவுருக்கிப்பாரு தளுக்கானமுத்துபோல்வெளுக்கும்பாரே. ௫௩௪

வெளுப்பானமுத்துதனை யுடைத்துப்பாரு வெருளாமல்சிறுமணியாங்கருவுகட்டி, பளுக்கானமூசையிட்டுவுருக்கித்திருபாலகனேகருக்களிலேதுவாரமிட்டு, சுளுக்கானகருக்களிலே வார்ப்பாயானால் சூட்சமுடன்முத்ததுவும்பாய்ந்துநிக்கும், தளுக்கானமுத்ததனையெடுத்துக்கொண்டு தன்மைபெறராஜரிடம்சென்றுபாரே. ௫௩௫

சென்றுமேயவர்களிடஞ்சிறக்கவேதான் சீரானமுத்ததனைக்கனிதமிட்டு,ருன்றுபோல் திரவியங்கள்மிகவும்பெற்று கோடானகோடிமரியாதைபூண்டு, நின்றுமேயவர்களிடம்விடைகள்பெற்று நீணிலத்தில்நீயும்மொருவரசனுவாய், நன்றுமேகாலாங்கிநாதர் பாதம்நலமுடனேயான்வனங்கிபாடினேனே. ௫௩௬

போகர்செம்புவுருக்கு.

பாடியேதளமென்னசெம்புரசி பழுதுள்ளகாய்ச்சுக்கல்தன்னிலொப்பாய், ஆடியேசேறொன்றுவாங்கிமைந்தா அழுகானகுருந்தக்கல்லிலொன்று,தேடியேகட்டினதோர்காரமொன்றுதெளிவானபூநீறு நாலிலொன்று, கூடியேவறுவகைசெயநீர்தன்னால்குணமுடனேதானரைப்பாய்சாமம்நாலே, ௫௩௭

நலமானசாமமதுவரைத்துமைந்தா நலமுடனேமூசையிட்டுசீலைசெய்து, காலானரவிதனிலேகாயவைத்துக்களிப்புடனேவுலையிலிட்டு ஊதித்தீரு, சேலானசாரக்கதுவுமொன்றாப்சேர்ந்து செழிப்புடனேதானுருகிசிவப்புமெத்த, பாலானமூசம்விட்டுகெண்விட்டாடும் பாலகனேகருக்கட்டிவார்த்திடாயே. ௫௩௮

வார்க்கவென்றால்சிறுகருவாம்பொடியாய்ச்செய்துவளமாகத்தானெடுத்துவார்ப்பாயானால், நீர்க்கமுடன்மணிபோல யிறுகிக்கட்டும்

திறமானசெம்பினிடவனுவுகாணும், பார்க்கவேவேண்டுமென்று லதி தமெத்தப்பாகினிலேசித்தாசெய்யும்வேதைமார்க்கம், சேர்க்கவேபடி கமென்றசாணை தன்னிற்சிறப்புடனேதான்கொடுக்கவொளிதானுமே

ஒளிவானசெம்பினிடமகிமைமெத்த ஓகோகோவுலகுதன்னில் செய்வாருண்டோ, தெளிவானசெம்பெடுத்து ராஜர் மார்க்கம்சென் றுவெகுமதிப்புடனேலாபங்காண்பீர், தெளிவானவித்தையிதுபாரு ஞ்சொல்லார் நீணிலத்தில்மாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, களிவுடனே காலாங்கிதன்னைப்போற்றிக் கருவாகப்பாடிவிட்டேன்போகர்தானே ௫௪௧

போகர்பச்சைக்கர்பூரவைப்பு.

தானனுடனதுபலமோவொன்றுதாக்கானசினமது பலமோ கால்தான், வேனனசாம்பிராணிபலமோகால்தான்மூக்கானமதியுப்பு பலமோகால்தான், பானனபூரீறுபலமோகால்தான் பாங்கானதாழை யுப்புபலமோகால்தான், கோனனகோரையிடகிழங்குதானும் குண மானவாடையென்றகாறமாமே. ௫௪௨

காமாங்கஸ்தூரிமஞ்சள்தானும் கருவானஏலக்காய்தன்னோ டொக்க, வீரமாமிலாக்காயின்சந்தனக்தான்விரைவானகினிபூறல்பட் டைதானும், கோரமாம்பச்சிலைக்கிச்சிலிதான்கூட்டி கோமகனேகவ னமுடன்கிருகன்சேரு, நீரமாமாவினிடநெய்யில்தானும் நிர்க்கமுட னுனரைப்பாய்சாமமெட்டே. ௫௪௩

எட்டானசாமமது வரைத்தபோது பெறிலானமெழுகதுபோ லாகும்பாரு, வட்டானபீங்கானுக்குள்ளேபோட்டு வளமுடனேமே ற்பீங்கான்புனுகுபூசி, திட்டானசட்டிதனில் மணல்தான்கொட்டி திறமுடனேபீங்கானும் நடுவேவைத்து, மட்டானமணல்தனைமேலே கொட்டி மாற்கமுடன்றுனெரிப்பாய்சாமம்வொன்றே. ௫௪௪

ஒன்றானசாமமதுயெரித்தபோது வுத்தமனேமேற்பதங்கநின்று மேதான், குன்றானபீங்கான்மேல்தேங்காய்ப்போல பிறைபோலவொ ளிவதுவாயேறிநிற்கும், தன்றானதகடதுதான்வெளியிற்காட்டும் தய வானபூரமதுபச்சைப்பூரம், பன்றானாசர்களுக்குகந்தபூரம் பாரினி லேசித்தர்செய்யுர்பூரமாமே. ௫௪௫

கஸ்தூரிவைப்பு.

பூரமாமின்னமொருவைப்புகேளு போக்கானரத்தமென்றபானர் தானும், வீரமாம்வேடீக்கைமாப்பிசனுங்கூட்டி விதற்பமுடன்பழந்தி ன்னும்வெள்வாலெச்சம், காமாங்கலைமானின்ரத்தந்தாட்டி கசகா

மல்தாழைமலர் கவசஞ்செய்து, தீரமாஞ்சட்டிக்குள் பொதிந்துமூடி திட்டமுடன்பூமிதனில்புதைத்திடாயே. ௫௪௬

புதைத்துமேமண்டலஞ்சென்றெடுத்துப்பாரு புகழானகஸ்தூரி யென்னசொல்வேன், சிதைத்துமேஜலந்தனிலேபோட்டுப்பார்த்தால் சிறப்பானரத்தமதுபோலேயோடும்; கதைத்துடனேசன்னிக்குகால னுக்கு கடிதானவைப்புமல்லோசீனவைப்பு; விதைத்துடனேயின்ன மொருமார்க்கஞ்சொல்வோம் விரைவுடனேகேட்பவர்க்குயினஞ்சொ ல்வேனே. ௫௪௭

சொல்லுதற்குநாவுமில்லை யாவுமில்லைதுரைகோடி முறைகோடி தொந்தங்கோடி, வெள்ளுதற்குகாண்டாமின்மிருகமப்பா வெழிலான வுதிரமதுபடிதானெட்டு, கொல்லுதற்கு கருங்காலிப்பட்டைத்தூளு ங்குணமானகாசியென்றகட்டிதானும், புல்லுதற்குகிராம்புடனேயே லந்தானும் புகழானகெவுளாவும்சரியாய்க்கூட்டே. ௫௪௮

கூட்டவேநாற்சாமமரைத்துமேதான் குணமானசாடியென்றபா ண்டத்துள்ளே, மாட்டவேமுதற்றிறமாம்பன்னீர்தானும் மயங்காமல் நிறையவிட்டுதாளிக்கேற்றி, தீட்டவேசீலைபதுமேலேசெய்து திட்ட முடன்பெரித்திடுவாய்மூன்றுநாளும், நீட்டமுடன்சரக்கெல்லாமொ ன்றாய்ச்சேர்த்து நேர்ப்பாகவுதிரமுடன்கட்டிப்போமே. ௫௪௯

போமேதான்பாண்டமதுதிறந்துபார்க்கப் பொங்கமுடன்சினம துவைப்புமார்க்கம், ஆமேதான்சரக்கினிடவேகமெத்த மப்பனேநாசி தனில்முகரும்போது, வேமேதான்வுதிரமதுகலக்கங்காணும் விரை வானகூடதுதான்கபாலத்தோடும், போமேதான்கஸ்தூரி யென்ன சொல்வேன் புகல்வரோசித்தர்முனிசொல்லார்தாமே. ௫௫௦

தாமேதான்போகரிஷிசொன்னமார்க்கம் தப்பாதுவொருக்காலு முறைபொய்யாது, வேமேதான்வேணபடிசித்தர்தாமும் வெகுவெகு வாய்ப்பாடிவிட்டார்நூல்கள்தோறும், நாமேதான்காலாங்கிநாதர்பாத ம்நற்கமலத்தாள்வணங்கிவடியேன்றானும், போமேதான்பிசகொன்று நேரிடாமல் பூதலத்தில்பிழைக்கவென்றுபூட்டினேனே. ௫௫௧

கஸ்தூரிவைப்பு

பூட்டினேனின்னமொருகருமானங்கேள் புகழானயிரத்தமென் றபானர்தானும், மூட்டினேன்கார்போக வரிசிதானும் முக்கியமாம் வாலுழுவையரிசிதானும், தாட்டிகமாம்நீலமென்றநகைநீறும் தாக் கானபன்னீராலரைத்துமைந்தா, நீட்டமுடன் பாண்டத்திலிடித்துப் போடு நேர்ப்பாகபூமிதனில்புதைத்திடாயே. ௫௫௨

புதைத்தவுடன் நீசெல்லாஞ்சுண்ணமேதான் பொங்கமுடன்கரு கிறமாயிருக்கும்பாரு, சிதைத்துமேநாசிதனில்முகர்ந்திட்டாக்கால்திக் காடுஞ்சுவாசமதுதிணறிக்காட்டும், பதைத்துமேமெய்யதுசிலிர்ப்பு காணும்படுஞ்சுறுக்கு கஸ்தூறிபகரப்போமோ, மிதத்திடனேமருந் துகளில்சேர்க்கவேண்டும் மிக்கானபோகருடவைப்புதானே. ௫௫௨

கஸ்தூரிவைப்பு.

வைப்பானமின்னமொருமார்க்கங்கேளு மகத்தான கமலமுனி சொன்னமார்க்கம், வைப்பானகாசியென்றகட்டிதானும் வாகானகரு வாயின்பிட்டைதானும், வைப்பான்வஷிரியுடசார்தான்கூட்டிவளமான ஒட்டகத்தினுதிரந்தானும், வைப்பானசரக்குடனே வுதிரவேக்கை வளமுடனேறுன்சேர்த்துவரைத்திடாயே. ௫௫௩

அரைக்கவேபன்னீராலரைக்கவேண்டும் அப்பனேசாடிதனில் பொதியவேண்டும், நிரைக்கவேபூமிதனில்புதைக்கவேண்டும்திகழா ணமண்டலந்தான்சென்றபின்பு, நிறைக்கவேகுழிதோண்டியெடுத்து ப்பாருயென்மகனேகஸ்தூரியென்னசொல்வேன், பரைக்கவே ராசபி டம்சென்றுமேதான்பாங்குடனேவெற்றியதுபெறலாம்பாரே. ௫௫௪

அபவெட்டு.

பாரேதான்வயமதுவும்பலம்பத்தாகும் பாங்கானதானகமும்பல மைந்தாகும், சீரேதான்பெரிகாலன்பாலாலாட்டி சிறப்புடனேவெண் காரம்பொரித்துப்போடு, கூரேதான்வச்சிரமாங்குகையில்வைத்து கு முறவேமேல்மூடிச்சீலைசெய்து நேரேதான்சரவுலையில்வைத்தூது நேர்ப்பானகளங்கமதுசொல்லொண்ணாதே. ௫௫௫

சொல்லவேசாரமென்றசெயநீர்தன்னால் சுறுக்குடனேதானுரு க்கிசாய்ப்பாயானால், கொல்லவேவயமதுவும் சவுடுசீங்கிகுணமாகும் கனிம்பூறலற்றுப்போகும். வெல்லவேசெந்தூரஞ்செய்தாயானால்மிக் கானகாயத்துக்குறுதியாகும், புல்லவேதேனதிலேயுண்டொருபுகமா னதாதுகளும்வலுத்துப்போச்சே. ௫௫௬

போகர்லிங்கக்கட்டு.

போச்சென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு பொங்கமுடன்லிங்கமது பலந்தானொன்ற, பேச்சொன்றுமில்லாமல்பீங்கானுக்குள் போான பாலதனைவிட்டுமைந்தா, நீச்சென்றபாலதனால்சுறுக்குதாக்குநெடிதா னலிங்கமதுசத்தியாச்சு, மாச்சென்றபழரசமும்நாழியாகுமகத்தான தேனதுவும்நாழியாமே. ௫௫௭

நாழியாமேனிச்சாற்நாழியாகும் நலமானகையான்சாற்நாழியா கும், தாழியாமிலைச்சாறுநாழியாகும்தாக்கானவாதனையின்சாறுநாழி கோழியாமிலைமூலிச்சாறுநாழி கொடிதானமுசுக்கையுடன்சாறுநாழி வாழியாம்படர்மூலிச்சாறுநாழிவளமானகழற்சிக்காய்நாழியாமே. ()

ஆமேதான்பூலாவுஞ்சாறுநாரு அப்பனேவாதண்டைச்சாறுநாழி வேமேதான் கொடிக்கள்ளிச்சாறுநாழிவிரைவான தும்பைமலர்சாறு நாழி, காமேதான்வேலியிடசாறுநாழிகருவானவிளாவிலையுஞ்சாறுநா ழிபோமேதான் பூப்பனையின்சாறுநாழி பொலிவானகஞ்சாவின்சாறு மாமே. ௫௫௯

காருனகுமரிச்சார்நாழியாகுஞ் சதாவேரிமூலியது சாறுநாழி, வேருனமூசுட்டையுடசாறுநாழி மிக்கானகவுதும்பைச்சாறுநாழி, கூ ருனமத்தங்காய்ச்சாறுநாழிகுணமானசிவதைவேர்ச்சாறுநாழி, பாரு னதேட்கொடுக்குச்சாறுநாழி பாங்கானமுருக்கன்சாற்நாழிகூட்டே,

கூட்டவேமுடக்கொத்தான்சாறுநாழி குறிப்பானதக்காளிச்சா றுநாரு, மாட்டவேபழுபாகல்சாறுநாழி மதிப்பானகுவளைச்சாறுநா ழியாகும், நீட்டவேதிருகள்ளிச்சாறுநாழி நெடிதானபாலையுடச்சாறு நாழி, மூட்டவேபெருந்தாளிச்சாறுநாழிமுனையானபொன்முசட்டை சாற்தான்சேரே. ௫௬௧

சேர்க்கவேவிவையெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்து சிறப்பாகலிங்க த்திற்சுறுக்குதாக்கு ஏர்க்கவேலிங்கமதுகட்டிப்போகும் எழிலானலி ங்கமது வுறுக்குபோலாம், பார்க்க வெட்டுருக்கு போலேகாணும் பாங்கானலிங்கமதுசொல்லப்போமே, தீர்க்கமுடன் கவசமதுசொல் வேன்பாருதெளிவானசரக்குகளுஞ்சாற்றக்கேளே. ௫௬௨

கேளேநீ வெடியுப்புபலமொன்றாகும் கெடிதானவிந்துப்புபல மொன்றாகும், சூளேதான்பூநீறுபலமொன்றாகும்சுடானதுருசதுவு ம்பலமொன்றாகும் வீளேதான்படிகாரம்பலமொன்றாகும் மிக்கானகா ரமதுபலமொன்றாகும், பாளேதான்கெந்தியது பலமொன்றாகும்பரு வமாம்வளையலுப்புபலமொன்றாமே. ௫௬௩

ஒன்றானவுப்புடனே சாரமொன்றாம் ஒளிவானதாளகமும் பல மொன்றாகும், குன்றானவீரமதுபலமொன்றாகும் குறிப்பான பூரமது பலமொன்றாகும் நன்குணங்கியதுபலமொன்றாகும் நலமானதொட் டியதுபலமொன்றாகும், அன்றானவாறுவகைசெயநீர்தன்னால் அப்ப ானாற்சாமமரைத்திடாயே. ௫௬௪

அரைக்கவேகைபோலேலென்னெய்யாகும் அப்பனே மெழுக
தனையெடுத்துக்கொண்டு, இரைக்கவே தசபங்காய் செய்துகொண்டு
தெளிவானலிங்கத்திற்கங்கிபூட்டி, மரைக்கவேசுண்ணம்புசீலைசுற்றி
மார்க்கமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து, விரைக்கவேமணல்மறைவில்
புடத்தைப்போடுவீரமுடன்லிங்கமதுகட்டிப்போமே. ௫௬௫

போமேதானிப்படியேபுடமேபத்துப் பொங்கமுடன்மாறுமல்
புடத்தைப்போடு, வேமேதான்லிங்கமதுகவசம்நீக்கிமேன்மையுடன்
றான்பார்க்கவுருக்குமாகும், சாமேதான்லிங்கமதுயெடுத்துமைந்தாசா
ங்கமுடன்தங்கமதுபத்துக்கொன்று, நாமேதான்சொன்னபடி தங்க
ரேக்கை நயமாகலிங்கத்திற்கங்கிசுத்தே. ௫௬௬

சுத்திசெகுன்றிமனிபசையினாலே சூட்சமுடன்விராலிபிடதயி
லங்கேளு, பத்தியுடன்பீங்கானுக்குள்ளேவைத்து பாலகனேபெரு
க்கன்பால்சுருக்குதாக்கு, துத்தியுடன்நீரெருப்பையூட்டிக்கொண்டு
சுடரொளியின்மேல்வைத்துவாட்டுமார்க்கம், புத்தியுடன்விராலிபிட
தயிலத்தாலேபொங்கமுடன்சுறுக்கிடவேமெழுகுமாமே. ௫௬௭

மெழுகானபதம்பார்த்து மைந்தாகேளு மேன்மையுடன்யெருக்க
ன்பால்சுறுக்குதாக்கு, நழுகானவராகத்தின்னெய்யால்மைந்தா நலமு
டனேநாற்சாமஞ்சுருக்குதாக்கு, வழுகாதுமெழுகாகும்சித்துக்கொ
ப்பாம் வாகானமெழுகெடுத்துப்பதனம்பண்ணு, தொழுகாதவயிரவ
ரைப்பூசித்தேதான்தோற்றமுடன்கொடுக்கும்சித்தி சொல்லுவேனே.

சொல்லவேவெள்ளிதனில்நூற்றுக்கொன்று சூட்சமுடன்றானு
ருக்கிமாற்றைப்பாரு, வெல்லவேமாற்றதுவுமெட்டதாகும்மேன்மை
பெறசெம்பிலேகொடுத்துப்பாரு, சொல்லவேசெம்பினிடஊறல்நீங்கி
குருமருந்தால் செம்பினிலே நூத்துக்கொன்று புல்லவேகொடுத்தி
டமாற்றேபத்து குறையாதுவித்தையதுவதிதக்தானே. ௫௬௯

தானனசித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும் தயவுடனேசெய்யுமிந்தவே
தையாகும், கோனனகுருவருளைப்பெறவேவேண்டும் பெறுவிட்டா
ல்வாதமதுவாய்க்குமோசொல்,தேனனமனோன்மணியைப்பணியவே
ண்டும்பணியாட்டால்வாதசித்திகிடைக்குமோசொல், பானனபராபரி
யைத்துதிக்கவேண்டும் துதியாட்டால்விட்டகுறைலபியாதாமே௫௭௦

ஆமேதான்சித்தர்முனிரிஷிகள்சாபம் அப்பனேமுன்னின்றுவக
ற்றவேண்டும்,போமேதான்குருபதத்தைவணங்கவேண்டும்வணங்கா
ட்டால்காயுமில்லைபூவுமில்லை, வேமேதான்சித்தருடன் வாதுபேசிவே

தாந்தத்தாயினதுவருளினாலே, நாமேதான்காலாங்கி வரமும்பெற்று
நாட்டினிலேமாணுக்கள் பிழைக்கத்தானே ௫௭௧

பிழைக்கவென்றுசினபதிசென்றுமேதான்பிழைமோசம்நேராம
ல்கருவாய்க்கண்டு, தழைக்கவேதாரணியில்பிழைக்கவென்றுதடுமாற்
றம்வாராமல்மைந்தாயானும், பழக்கமுடன்கிட்டிருந்துதொண்டுசெய்
துபலகாலுங் கைமறப்பைபழுதாராய்ந்து, வழக்கமுடன் விடைபெ
ற்றுசினம்விட்டுவந்தேனே தெட்சணத்தின்பாதைதாமே. ௫௭௨

பாதையால்வந்துனக்குப்பாகஞ்சொன்னேன் படுங்காளிமுழும
க்களானபேரை, வாதையுடன்றானகற்றிதூரத்தள்ளி வளர்ப்பமுடன்
கைமசக்குயாருங்காணார், வேழைமுகமுன்னிருந்து சித்தன்போல
மேதினியில்துஷ்டர்களையகலத்தள்ளி, கோதையென்னுஞ் சமுசார
மாய்கைநீக்கி குணமுடனேயிவ்வேதைசெய்வாய்தானே. ௫௭௩

செய்குவாய்பிராணயந்தன்னில்நின்று சிறப்புடனேசிதானந்தம்
பாசம்நீக்கி, உய்குவாய்சடாட்சரத்தையுச்சரித்து வுத்தமனேசுடரொ
ளியைக்கண்டுபோற்று, வைகுவார்தன்னைமனமெதிர்நோகாமல் வாச
வனேமுன்னிருந்துவம்பாள்பாதம், மைகுடனேவம்பரத்தைமேலே
கும்பிவாமுடனேவாழ்கவென்றுவசனித்தேனே. ௫௭௪

பாஷாணமெழுகு.

வசனித்தேனின்னமொருகருமானங்கேள் வாகுடனேமாணுக்க
ள்பிழைக்கவென்று, துசனித்தபாஷாணம்பலமொன்றாகும் துடியான
சிப்பியென்றசுண்ணந்தாலும், பசனித்தசுக்கான்றன் சுண்ணந்தன்னை
பாகுடனேபாஷாணத்தங்கிபூட்டி, நிசனித்துசட்டியிலேமணல்தான்
கொட்டிநிறையவேமணலாலேமூடிப்போடே. ௫௭௫

போடவேநாற்சாமமெரித்தபோது பொங்கமுடன்நீயாறியெடு
த்துப்பாரு, நாடவேபாஷாணஞ்சுத்தியாச்சு நலமாககட்டிதனையெடு
த்துக்கொண்டு, மூடவேவெள்ளியென்றரேக்குதன்னால் முறைப்படி
யேபாஷாணத்தங்கிபூட்டி, மாடவேசாறையென்ற சர்ப்பந்தன்னால்
மார்க்கமுடன்றானெடுத்து கொழுப்பைவாங்கே. ௫௭௬

வாங்கியேகொழுப்புநிகர்வீரஞ்சேர்த்து வாகுடனேபாஷாணஞ்
சுறுக்குதாக்கு, தேங்கியேபோகாமல்மெழுகுபண்ணு தெளிவானசெ
ம்பதனைவெள்ளிபண்ணு, ஓங்கியேசெம்புநாலுக்கொன்று வுத்தம
னேமெழுகெடுத்துருவொன்றீய, வங்கியேதிரியாதேமைந்தாகேளு
யெழிலானவித்தையதுவதிதங்காணே. ௫௭௭

காணவேவெள்ளியென்றசெம்புதன்னில் கருவானவெள்ளியது நாலுங்கொன்று, பூணவேதான்சேர்த்துவுருக்கிப்பாரு புண்ணியனே துய்யனுக்கிணைவேறுண்டோ, தோணவேபாஷாணம்மிகவேதிக்கும் துறைகோடிமுறைகோடிதொந்தங்கோடி, நாணவேசித்தர்கள்தான் செப்புமார்க்கம் நலமுடனேமாநிலத்திலெசெய்யலாச்சே. ௫௭௮

தாளகயியம் செந்தூரம்.

செய்யவேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு தெளிவானதாளகமும்பலமொன்றாகும், நையவேதுருசுடனேசாரநீரால் நவிலவேதானரைத்துமெழுகுபண்ணு, துய்யவேதாளகத்துக்கங்கிபூட்டித்துடியுடனேசுண்ணும்புச்சிலைசெய்து, பையவேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு பாங்கானதாளகமும்கட்டிப்போமே. ௫௭௯

போமென்றுவிடுகாதேபூபாகேளு புகலுவேனின்னமொருமார்க்கம்பாரால், காமென்றகடுங்காரச்சீனமொன்று கலறவிட்டுச்செயநீராலரைத்துமேதான், வேமென்றதாளகத்துக்கங்கிபூட்டி விரைவுடனேசுண்ணும்புசிலைசெய்து, பாமென்றவெயில்தனிலேகாயவைத்துப்பாலகனேகோழியென்றபுடத்தைப்போடே. ௫௮௰

போடவேதாளகமுஞ்சிவந்துமின்னும்போக்கானசாக்கதுவுங்கட்டிப்போகும், நீடவேவங்கமதுபோலேகாணும் நீணிலத்தில்வாதிமெய்ச்சும் வங்கமாச்சு, கூடவேவங்கமதைதானெடுத்து குறிப்புடனேகாரமதுகாலாய்சேர்த்து, போடவேமூசைதனிலுருக்கித்திரு பொங்கமுடன்தாரத்தின்வங்கமாமே. ௫௮௧

வங்கமென்றால்வங்கமதுசொல்லப்போமோ வளவானதாரத்தின் வங்கமாகும், பங்கமொன்றுஞ்சொல்லாதவங்கமாகும்படுமுன்னேகுதத்தைக்கட்டிக்கொள்ளும், தங்கமென்றலோகமதை சரியாய்க்கூட்டிதாக்கிடவேதங்கமதுவங்கமாகும், அங்கமுடன்தங்கமது வங்கமானுலவனியிலேவாதவித்தைப்பார்க்கப்போமோ. ௫௮௨

போமென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு பொங்கமுடன்கெந்திபதுநாலுக்கொன்று, வேமென்றசிலையதுவுமொன்றேயாகு மிக்கானகாரமதுவொன்றேயாகும், பாமென்றவீரமதுவொன்றேயாகும் சடுக்கானவளையலுப்புவொன்றேயாகும், யாமென்றபடிகாரமொன்றேயாகும் பாங்குடனேவிவையெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டே. ௫௮௩

கூட்டியேதானரைப்பாய்செயநீர்கேளு குறையாதசாரமென்ற செயநீர்தன்னால், தாட்டிகமாய்தானரைப்பாய்நாலுசாமம் சட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயப்போடு, நீட்டமுடன்சாக்கதனை பொடிதாக்கிநி

லவரமாய்குழிக்கல்லில்பொடித்துக்கொண்டு, வாட்டமுடன்காசியென்றகுப்பிகொண்டு வளமாகசிலையதுமேழுசெய்யே. ௫௮௪

செய்யவேகாசியென்றமேருதன்னில் சிறப்புடனே மருந்தெல்லாங்குகையிலிட்டு, பையவேமாக்காலால்கொண்டுமூடி பாங்குடனேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, மையவேசட்டிதனில் மணல்தான்கொட்டிமார்க்கமுடன்மேல்சட்டிகொண்டுமூடு, துய்யவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து தோராமவாலுகையிலேற்றிடாயே. ௫௮௫

ஏற்றவேசாமமதுயிருபதாகும் யெழிலானதீமூட்டியெரித்தாயானால், மாற்றமுடன்செந்தூரமென்னசொல்வேன் மயங்காதேவருண்மைந்தாபுகலக்கேளு, சீற்றமென்றசெம்புதனில்பத்துக்கொன்றுதிறமுடனேதானுருக்கிக்கொடுத்துப்பாரு கூற்றமென்றஆரலதுயெங்கே போச்சு குணமானசெம்பதுவுமாற்றுமாச்சே. ௫௮௬

மாத்தானபொன்னதுவும் பசுமைமெத்த மண்டலத்திலார்செய்யப்போறாரப்பா, நீத்தானசித்தர்முனிசெய்வாரப்பாநேர்மையுடன்கருவாளிசெய்வான்பாரு, கூத்தானகூத்துவிசித்தர்கூத்து குவலயத்தில்முழுமக்கள்செய்யமாட்டார், காத்தானநாதாக்கள்செய்யுமார்க்கம் நலமுடனேயுங்களுக்காயுரைத்திட்டேனே ௫௮௭

உரைத்திட்டேன்காலாங்கிதனைநினைந்து வுத்தமனேவொருகோடிநூலைப்பார்த்து, நிரைத்திட்டேன்சாத்திரத்திலுளவையெல்லாம் நேர்மையுடன்பிழைக்கவென்றுயாவுஞ்சொன்னேன், குறித்திட்டேன்சித்தர்சொன்னநூலையாவும் குவலயத்தில்பிழைப்பதற்குகாண்டஞ்சொன்னேன், உரைத்திட்டேனேழுலட்சங்கிரந்தந்தன்னை யேழைகட்காயிரக்கம்வைத்துப்பாடினேனே ௫௮௮

பாடினேன்யேழாயிரசத்தகாண்டம் பாங்குபெறசிமிழ்போலபாடிவைத்தேன், தேடியேபார்த்தாலுங்கிடைக்குமோசொல் தேசத்தில்கிட்டாதுசிவயோகிக்கு, நாடியேநூல்தானும்கிட்டும்பாரு நாகில்விழும்பாவியற்குகிட்டுமோசொல், கூடியேசிவபதிசென்றுயானும் குறிப்புடனேபாடிவிட்டேன்மர்மந்தானே. ௫௮௯

குடவன்செம்பு.

தானானவின்னமொருபோக்குகேளு தாக்கானபித்தளைதான்சேர்தானொன்று, கோனானவச்சமென்றநாகதாக்கிகோர்வையுடன்கடைசாக்குசொல்லக்கேளும், பானானபாஷாணம்பலங்காலாகும்பதிவானதாளகமும்பலங்காலாகும், வேனானலிங்கமதுபலங்காலாகு மிக்கானவீரமதுபலங்காலாமே. ௫௯௰

பலமானபூரமதுபலங்காலாகும் பாங்ானகெவுரியதுபலங்காலாகும், நலமானசூடனதுபலங்கால்ாகும் காற்றமுள்ளகெந்திபதுபலங்காலாகும்,சலமானரசமதுதான்பலங்காலாகும் காந்தமுடன்மதியுப்புபலங்காலாகும், சலமானபூரீறுபலங்காலாகும் சார்பானயிர்துப்புபலந்தான்கூட்டே. ௫௯௧

கூட்டியேவறுவகைசெயநீர்தன்னால் குமரவேசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி, தாட்டிகமாய்தானரைப்பாய்நாலுசாமம் தகமையுடன்தகடெல்லாம்பூசித்தீரு, வாட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து வாகாகப்புடம்போடவிபரங்கேளு,நீட்டமுடன்ஒடதனில்தான்பரப்பி கிலேமையுடன்கோழியென்றபுடத்தைப்போடே. ௫௯௨

போடவேதியாறியெடுத்துப்பாருபொங்கமுடன்தகடுதுதான்வதரேபோகும், நீடவேகுடவனென்றதகட்டைதானும் நேர்பாகப்புடம்போடவூரல்போகும், கூடவேசரக்கதனைதசபங்காக்கி குழம்பாகத்தான்குழப்பிதகட்டிற்பூசி, சாடவேபுடம்போடகுடவன்செம்பாம்சாங்கமுடன்வெள்ளிக்குதாக்கிடாயே. ௫௯௩

தாக்குவாய்வெள்ளிக்குநாலுக்கொன்றுதகமைபெறசெம்பதனைகொடுத்துப்பாரு,நோக்கமுடன்வெள்ளியதுவாறுகாணும் நொடிக்குள்ளேவாதவித்தைகைகுள்ளாச்சு பார்க்கவேமட்டமதுசொல்லப்போமோ பசுந்தங்கமிரண்டுக்குமொன்றேசேரு. தாக்கமுடன்தகடித்துப்புடத்தைப்போடு துளிரானதங்கமதுமிரங்கும்பாரே. ௫௯௪

தங்கசெந்தூரம்.

பாரேதானின்னமொருகருமானங்கேள் பசுந்தங்கமிரண்டுதுலாம்பகர்ந்தெடுத்து, சேரேதான்மாசியென்றபத்திரிதன்னால் செழுமையுடன்றனைத்துப்புடத்தைப்போடு, நேரேதான்பத்துமுறைபோட்டாயானால்கெடிதானசெந்தூரம்சொல்லப்போமோ, கூரேதான்செந்தூரங்குன்றியுன்னும் குண்மாகுமண்டலத்தில்வடிவுகாணே. ௫௯௫

காணவேதேகமதுமின்னல்தோன்றும் கடிதானரோகமெல்லாமகன்றுபோகும், பூணவேதாதுகளும்வலுத்துக்காணும் புளையோடுஞ்சில்விஷங்களற்றுப்போகும், தோணவேகரைதிரையுமாறிப்போகும் தொடாதுவாயுவென்றதெண்பதும்போம், மாணவேசெந்தூரம்வெள்ளிசெம்பில் மாட்டடாபத்துக்குவொன்றுபோடே. ௫௯௬

போட்டுமேதானுருக்கியெடுத்துப்பாரு புகழுடனேவேதிக்கும்பொன்றேமெத்த, ஈட்டமுடன்கரியோட்டிலூதிப்போடு கிலேயானதங்கமதுகூறப்போமோ, வாட்டமுடன்தகடித்துப் புடத்தைப்போடுவெளமானபசுந்தங்கமாகும்பாரு, காட்டமுடன் சிவயோகிக்குகந்தபொன்னும் நலமானசித்தர்செய்யும் வேதையாமே. ௫௯௭

வேதையிலே யின்னமொரு கருமானங்கேள் விதமான பெரியகன்னுகமப்பாபோதையிலே வெண்வங்கந்தன்னேடொக்க புகழானசூடனுடன் கெந்திதானும், தீதையிலே கெவுரியுடன் தாரந்தானும் திறமானபூரமுடன்சரியதாகும், பாதையிலேயித்தனையுங்கூட்டிமைந்தா பாங்குடனேகுழியம்மிலாட்டிடாயே. ௫௯௮

ஆட்டவே குமரியுடபாலினாலே அப்பனே யெண்சாமமரைத்தபோது, வாட்டமுடன் சரக்குடனே வங்கஞ்சேர்ந்து வளமானசெந்தூரத்தாகியாகும், நீட்டமுடன்காசியென்றகுப்பிகொண்டு நேர்மையுடன்சிலையதுவேழுசெய்து, மூட்டமுடன்மருந்தெல்லாங்குப்பிக்கேற்றிமுனையானமரக்கல்லால் கொண்டுமூடே. ௫௯௯

மூடவேகுப்பியென்றவாயிற்சிலை முயலவேதான்செய்துமுசியாமற்றான், நீடவேசட்டிதனில்மணலைக்கொட்டி நினைவாகக்குப்பிதனைநடுவேவைத்து, சாடவேமேற்சட்டிக்கவிழ்த்துமூடிசாங்கமுடன்சிலையதுவலுவாய்ச்செய்து, போடவேதீயதுதான் சாமம்பத்து புகழ்ச்சியாய் நீயெரிப்பாய் மைந்தாபாரே. ௬௦௦

பாரேதான் தீயாறியெடுத்துப்பார்க்கப் புதமானசெந்தூரமென்னசொல்வேன், சீரேதான்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்றுதிறமாகத்தானுருக்கிகொடுத்துதீரு, நேரேதான் கரியோட்டி லூதிப்போடு நேர்ப்புடனேதங்கமதுநாலுக்கொன்று, வாரேதான் சேர்த்துருக்கிப்புடத்தைப்போடு மகத்தானவேதையிது சொல்லொண்ணாதே. ௬௦௧

சொல்லவே சித்தர்செய்யும்வேதைமார்க்கம் செகத்தினிலே மானிடர்கள்செய்வாரோதான், பல்லவே கருவாளிசெய்வான்பாரு பூதலத்தில் முழுமக்கள்செய்யப்போமோ, வெல்லவேகாலாங்கிநாதர்பாதம் விருப்பமுடன் றான்பணிந்துசெப்பலுற்றேன், நல்லதொரு ஞானவானாகவென்றால் நாலுணர்ந்தநூலதனையறிவான்காணே. ௬௦௨

அயக்களங்கு.

தானானபிரகாச மானபோகர் சதகோடிசூரியர்போல்பிரகாசிப்பார்,கோனானகுருவருளால்தன்னைப்பார்த்து, கூறுவேன்யின்னமொருகுருநலக்கேளாய்,வேறான அயமதுதான்ராவிமைந்தாவிபரமுடன்

பழச்சாற்றிலூறவைத்து, ஊறின அமுரியினால் சமூலிப்போட்டு வுத்தமனே பிதில்சேர்க்க மருந்தாகேளே. ௬௦௩

கேளடா அயப்பொடிக்குரெட்டிமைந்தாகெணிதமுடன் துருசுடனேகாரமாகும், வாளடாகெந்தகமும்கூடன்வீரம்மார்க்கமாய்ப் பொடிக்குகாலிலொன்று, கோளடாவாராமல்யெல்லாம்கூட்டி குமுறவேசம்பழத்தின்சாற்றாலாட்டி, காளடா வச்சிரமாங்குகையில் வைத்து கலக்காமல் வுலையில்வைத்து வூதிடாயே. ௬௦௪

வூதிடவேவயமதுதான் சரக்குச்சேர்த்து வுண்மையுடன் செம்பதுவாய்வுரிகிறிற்கும், நீதியாம் அயமதுதான்செம்பேயானால் நிலைத்துதடாவாதனித்தைநிசமதாச்சு, ஆதியாம் அயமதனால் சகலசித்தும் அப்போதேசித்திபடா தப்பேயில்லை, சோதியாங்குருபரந்தன்னருளினாலே சுத்தமுள்ள அயத்தினிட செம்பைவாங்கே. ௬௦௫

வாங்கியேசெம்புநிகர் தங்கம்சேர்த்து வரிசையுடன் நாவுருக்கி வைத்துக்கொண்டு, ஏங்கியேதிரியாதேமைந்தாநீதான் இன்பமுடன் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, ஓங்கியேதானெடுத்து வுருக்கிப் பாருவுறுதியாமாற்றுபனிரண்டதாகும், பாங்குபெற சோதிமயம் தன்னைக்காணில் பாலகனேசிவயோகம் பலிக்குந்தானே. ௬௦௬

நவகோடி சித்தர்வைப்பு.

தானென பொதிகைமலைவைப்புச்சொல்வேன் தாக்கான தென்பொதிகைதன்னிலோரம், வேனைமடாலயமண்டபந்தான்வெளியான சுனைகரைகளங்குமுண்டு, பானை வாயக்கால்மண்டபத்தில் படியோரம்வோராளின்மட்டந்தன்னில், கோனனைகுருகூட்டம் சித்தர்கூட்டம் கோடானகோடிபொருள் வைத்திட்டாரே. ௬௦௭

வைத்திட்ட திரவியங்கள்மெத்தவுண்டு மாநிலத்தில்சித்தர்வைப்புயார்தான்காண்பார், கைத்திட்டதிரவியத்தை யெடுக்கவென்றால் கதவுடனே தாளிணைத்துபூட்டி, மெய்த்திட்டகாப்பனென்றகாத்தாயன்மேல்வாசல்தனிக்காவல்நிற்பிருப்பான், மைத்திட்டவடபுரத்தில்பூதக்காவல் மானிடர்கள்யாரேனுஞ் செல்லார்பாரே. ௬௦௮

பாரேதான் திரவியத்தை யெடுக்கவென்றால் பாரசத்திகிருபையதுபெறவேவேண்டும், சீரேதானன்னடக்கைகொள்ளவேண்டும்சீர் தப்பி தீவினையை யகற்றவேண்டும், நேரேதான் மகேஸ்மணியாள் பூசைவேண்டும்நெறிமுறைமைதவறாதவருளேவேண்டும், கூரேதான் சிற்பரத்தைநாடவேண்டும் கோடியுகத்தானிருக்க கற்பந்தேடே. ()

போகர் மூலிகற்பம்.

தேடவே கையானின்மூலிதானும் தெளிவானநற்கையான் மூலிதானும், கூடவே மேனியிடமூலிதானும் குணமானசஞ்சாவின் மூலிதானும், நாடவேகருவேலிமூலிதானும் நலமானவெள்வேலி மூலிதானும், சாடவே பேய்மிரட்டி மூலிதானும் சாங்கமுடனேவிரலியான் மூலியாமே. ௬௧௦

மூலியாம்தைவேளைத் தழையுமாகும் முயலானகவுதும்பைத்தழையுமாகும், பாலியாம் பாவட்டையிலையுமாகும் பாங்கானவர் தொண்டைத்தழையுமாகும், சாலியாம் தும்பையிடயிலையுமாகும் சார்பான வழுதலையுமிலைதானாகும், வேலியாம்பருத்தியுட மூலிதானும் வேரானகொடிவேலி தழையுமாமே. ௬௧௧

தழையானசங்கனிட மூலியாகும் தாக்கானபுங்கனிட மூலியாகும், மழையானபேய்ச்சுரையாம் பனிநாக்கோடு மகத்தான பாற்சுண்டியிலைதானாகும், குழையானகொள்ளுக்காமூலிதானும்கோடானசுழிமூலி நிலைதானாகும், இழையான யிண்டியிலையுனிலையுமாகுமெழிலான கோரையிட வெலையுமாமே. ௬௧௨

இலையான விஷமூலியெலையுமாகுமெழிலானபம்மையுட பொன்முசட்டை, தலையானபரட்டையுட மூலிதானும் தனியானகுணமூலி வெளிச்சிமூலி, கலையானக்கியென்ற மூலிதானும் கடிதான பற்பாடமூலிதானும், வலையானசின்னியிட மூலிதானும் வகுப்பானகுறுந்தொட்டி மூலியாமே. ௬௧௩

ஆமேதான்செந்தொட்டாமூலிதானும் அப்பனே கருவாலிமூலிதானும், வேமேதான் விழிமிரட்டிமூலிதானும் வெடிப்பான காந்தியுட மூலிதானும், போமேதான் மலைதாங்கிமூலிதானும் போக்கான சிறுதும்பைமூலிதானும், தாமேதான தீக்கோட்டான் மூலிதானும் தாக்கான சூரியென்ற மூலியாரே. ௬௧௪

பாரேதான் தக்காளிகொன்றைமூலி பாங்கான வெண்ணொச்சியிலையுங்கூட்டு, சீரேதான்குட்டிவிளா மாவின்கொன்றை சிறப்பான கூர்மல்லிபாளைதானும், நேரேதான் செவ்வல்லிபத்திரிதானும் நெடிதான வெள்ளல்லிமூலிதானும், கூரேதான் பிரமாட்சதையுங்கூட்டி போரான நற்றும்பை தானுங்கூட்டே. ௬௧௫

கூட்டியேவொவ்வொன்றும் தனிலேயாய்வைத்துக்குறிப்புடனேவொவ்வொன்றும்பொடியாய்த்தெள்ளி, தாட்டிகமாய்சர்க்கரைதான் சமனாய்ச்சேர்

த்து சார்புடனே நெய்தேனிற்கொண்டாயானால் வாட்டமுடன் சேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றாறும் வாகான வாயுவென்றதென்பதும் போம், தேட்டமுடன் பித்தமென்ற நாற்பதும்போம் தெளிவாகும் திரேகமது மிறுக்கானே. ௬௧௬

காணவேதேகமதுகற்றாணாகும் கருவானநரம்புகளு முறுக்கிக் காட்டும், தோணவே சதாகாலமிருக்கலாகும் துன்பமென்ற சாகாத்தைவிட்டொழித்து, மாணவேசதாநித்தம் பூசித்தேதான் மகத்தானகெவனமுதல்கொள்ளலாகும், வேணவே சமாதியிலே யிருக்கலாகும் வெகுகோடிகாலமட்டும் தேகம்போமோ. ௬௧௭

போகாதுகற்பாந்திரகாலமட்டும் பொலிவானதேகமது மிருப்பு போலாம், வேகாதிசடந்தானும் தீயில்தானும் விருப்பமுடன் கோடியுகங்காணலாகும், சாகாதுபூமிதனில்யிருந்துகொண்டுசதாகாலம்வாமியைத்தான்பூசிப்பாய்நீ, ஆகாது லோகமென்றமாய்கைநீக்கி வப்பனேயெனைப்போ லயாகுவீரே. ௬௧௮

அபினிவைப்பு.

ஆகவென்றுசின்னமொரு சருமானங்கேள் அப்பனேவபினியென்றவைப்புசொல்வேன், பாகமுடன்கடுகுடனேகசகசாவும்பாங்கானகஞ்சாவும்சரியாய்த்தூக்கி, வேகமுடன்மராட்டியமாமொக்குதானும் விசையுடனே யொழுமதுசெய்துகொண்டு, நேசமுடன் சாக்கதனையரைப்பாய்மைம்போல் தொவுரதனைதான்போக்க முறைதான்கேளே.

கேளீநீ சினமென்றவெல்லந்தன்னை கிருபையுடன் பாகுபதஞ்செய்துகொண்டு, கோளேதான்வாராமல் மைந்தாகேளு கொப்பெனவேசாக்கதனைகிளறிக்கொண்டு, பாளேதான்போகாமலமெழுக்கெடுத்துபான்மைபெறபாணிதனில்பதனம்பண்ணு, தாளேதான்பினியதுசொல்லப்போமோ தாரணியில்மானிடர்கள்பிழைக்கத்தானே ௬௨௦

தானானவபினிபதுமபக்கமெத்தத் தாரணியில்லாதாக்கட்குகந்தபோதை, வேனாயிடுமருந்துபாஷாணந்தான் மிக்கானபுத்திதனைமயக்கப்பண்ணும், கோனான குருவருளாலிந்தபாகம் குணமாகப் பாடிவைத்தேன்மாந்தர்க்காக, தேனான காலாங்கித்தன்னைப்போற்றி தேற்றமுடன் சதாகாலம் தவத்தில்நில்லே. ௬௨௧

போகர்வுப்புமணி.

நில்லவேபோகரிட மணியைக்கேளு நிலைபானமணியதுவும்சித்தர்வேதை, புல்லவேசாகரத்தின்சலமேயாகும் போக்கானபடிரண்டு

வளர்துவாரு, கொல்லவேசேர்த்துப்புபடியேயாகும் குணமானவளையுப்புபடியேயாகும், வெல்லவே விதுரண்டும்பொடியதாக்கி மேன்மையுடன் காச்சும்வகை செப்பக்கேளே. ௬௨௨

செப்பவென்றால் சலந்தனிலேவுப்பைக்கொட்டிசினமுடன்தான் கரைத்து தெளிவைவாங்கி, ஒப்பமுடன்சீலையது வேடுகட்டி வுத்தமனே அடுப்பேற்றியெரிப்பாயப்பா, தெப்பமுடன்நீரெல்லாம் சுண்டியேதான் தெளிவுபெறவுப்பது தான்வட்டுபோலாம், நெப்பமுடன்தானிருக்கும் வுப்பைத்தானும் நேர்பாகரண்டியதை யெடுத்திடாயே.

எடுத்துமே மறுசட்டிதானெடுத்து வெழிலானகடல்சலந்தான் படிரண்டப்பா, தொடுத்துமேமறுபடியும்வுப்பைக்கொட்டி தொடாவேதான்கரைத்து வடிதான்கொண்டு, விடுத்துமேமறுகவசம் சீலைகட்டி விருப்பமுடன் றானெரிப்பாய்சுண்டமட்டும், கொடுத்துமேதானிறக்கியெடுத்துப்பாரு குடிலமுடன்வுப்பதுதான்காமோமே. ௬௨௪

காடானவுப்புதனையெடுத்துக்கொண்டு கருத்துடனேமறுசட்டிகடற்சலந்தான், பிரட்டாதேயின்னுமந்தசட்டிக்குள்ளே போனகடற்சலந்தான்படிரண்டிட்டு, வரட்டுடனே வுப்பையெல்லாம் சீனிவாங்கிவளமாககடல்சலத்தில்கரைத்துக்கொண்டு, திரட்டுடனேவடிகட்டியெடுத்துக்கொண்டு திறமுடனடுப்பேற்றியெரிப்பாய்கேளே. ௬௨௫

நேரானவுப்பையெல்லாஞ்சுரண்டிவாங்கி நேர்ப்புடனேமறுசட்டிதன்னிற்போட்டு, கூரானநெருப்பிலெரிக்கும்போது குணமுடனேவுப்பெல்லாம்வுருகிக்கட்டும், போரானவுப்பதுவும்வயிரமபோலாம் பெரிதானவயிரமதை யெடுத்துக்கொண்டு, சேரானமண்ணுனைசட்டிதன்னில் தெளிவுடனே காச்சியல்லோ மூசைக்கேற்றே, ௬௨௬

ஏற்றவேவுப்பதனை மூசையிட்டுயெழிலானதன்பதத்தி லிருக்கித்தீரு, போற்றவேகருகட்டி சிலைதான்வார்ப்பாய் புகழானசிலையதுவும்பாய்ந்தபின்பு, சீற்றமுடன் சிலையதுவுஞ்சாரணிப்பாயசிறப்புடனே மேனியென்னுங் குப்பையேனி, தேற்றமுடன் சார்பிழிந்து காய்ச்சி தோய்ப்பாய் தேர்மையுடன் சிலையதுவு மிறுக்கும்பாரே. ௬௨௭

புரோதான் சிலையதுவுமிறுகிக்காட்டும்பாங்கானலிங்கமுடன்குருசுதானும்; சீரோதான்கெந்தியுடன் தாரந்தானும்சிறப்பானசூதமுடனிடையாய்ச்சேர்த்து, வேரேதான் மூலியதுவிராவிதானும்வேகமுடன்றான்பிழிந்து சாக்கைமைந்தா, கூரேதான் மைபோல வரைத்துப்பின்பு குணமானமருந்தையெல்லாஞ் சிலையிற்கேற்றே. ௬௨௮

சிலையானவுப்பினிடைகெந்தகத்தைவைத்தா சீர்பெறவேகவசித்துப்
பூசிப்பின்பு, மலையானவோரமதில் தானேபூர்க்குமகத்தானபூநீறுகவ
சஞ்செய்து, குலையானசித்தர்முனிரிஷிகளில்லாக் கொதுர்கூடவனர்
தனிலே புடத்தைப்போடு, விலையானவுப்பதுவும் இலங்குமேதான்
வின்னுலகர் தான்மதிக்கு மதிதம்பாரே. ௬௨௯

அதிதமாங் கெந்தியதனையெடுத்து மைந்தா அமுதுபெற குழை
விட்டில்பதனம்பண்ணு, துவிதமுடனந்தனுக்கு வறுமைவந்தால்
துடியானகெந்தியதனை சிவிமைந்தா, நதிதமுடன்செம்பதனில் நூற்
றுக்கொன்று காட்டிடவேமாற்றுபனிரண்டதாகும், பதியானசித்தர்
முனிசெய்யும்வேதை பாருலகில்யார் செய்வார்நம் பிடாதே. ௬௩0

சன்னிக்கு சுடரெண்ணை.

நிம்பவெண்ணைபடியாமூக்கரண்டியிட்டு நிலைவாகவெள்ளுள்ளி
தாரங்கொஞ்சம், தெப்புடனே விட்டெரித்துச்சூடுகண்ட திறமான
பருவமதில் சிரசிலூற்று, துன்பமது சன்னிதனிற்பிரட்டல் போகுஞ்
சுடிப்புள்ள சலவைகளுஞ் சொல்லாதோடும், நம்பியிட்ட பயிரைபோ
லே நலமதாகும் நாதாந்தமாகபோகர் நவின்றிட்டாரே. ௬௩௧

விஷபேதிக்கு.

கருத்துடைய மானிடர்க்குப் பேதிகண்டால் கைக்கடங்கப்பிடி
யெடுத்துமுளகாய்தன்னை, இருத்தியரை வெண்ணைபோல் மூன்றுதன்
னிலிதமாகப்பதித்திட்டுப் பின்புநீயும், பொருத்தமுள்ள வன்னிப்பற்
பமுடனேதாக்கு பேருலகிற் சன்னியற்றுப் பிழைப்பார்பாரு, வரு
த்தமில்லை கைகண்ட தொழிலுமாகும் வன்மையாய்போகமுனி வழு
த்தினரே. ௬௩௨

பேதிகண்டவுடனே தான்பத்து ஒத்துபேதமிலா வாக்கிருணம்
கலிக்கம்பற்பம், நீதியாய்மாத்திரைக ளன்னப்போக்கு நிலையாகவொ
ருநாளிற் செய்துகொள்ளு, சோதிபெறநா ளிரண்டிற்செய்ய வேண்
டாஞ் சுருக்கிலே குணமைவந்து முடிப்போகும், நாடிதானில்லாம
லுயிரும்போகும் நலமானபோகரிஷி நவின்றவாறே. ௬௩௩

திப்பிலியிடை யெட்டுவராகனிட்டு நேசமிடிபாணிரெட்டிசாதி
யிட்டு, தம்பமரவெட்டி லொன்றுய்க் காச்சிக்கொண்டு தனையெடுத்
துகிட்டி கட்டிப்பிழிந்துதன்னை, நிம்பியிடு அரசம்பீசப்பலமுமஞ்சதி
ரம்பிட்டு ஓட்டியெரிக்குமப்பதாக, நம்பியெடுகல்வமிட்டு அரைநேர்
சாமம்நாடியெடுமெழுகாகும் நாட்டுனோறதே. ௬௩௪

எண்ணை.

சாலெங்காயமது கழற்சிக்கொட்டை மிளைபிடிக்க இரண்டெ
டையும்படியுமிட்டு, காரமுள்ள முக்கெண்ணைபடியுமொன்று கருத்
தறிந்துதந்திவிரை பலமுங்கால்தான், கோலமுள்ளரசமெழுகு பல
மூங், கால்தான்கூட்டி பெரிலடிகட்டிப் பூசைசெய்து, பாரமுள்ள
யெண்ணையதுபணமும்விசம் பார்ச்சிடநோய்தீரும் பரிசுநேகளே. ()

பாரித்தயெண்ணைதனை மூன்றுபோது பாச்சிடவே பாரிசமாஞ்
சூலையெல்லாம், சாரியந்தப்படியோடு மேகமெல்லாந்தாக்கி கெப்பாடி
படுங்கான் மகோதரங்கள், கூறிக்கப்படிபோகும் வாதமெல்லாங்
கொள்ளையது தொண்டைப்போவெடிப்போகும், சொரிந்தமேகவெ
ட்டைநீர்களெல்லாஞ் சுவாரிடுங்கான் வாயுவெல்லாம் சூட்சமாமே. ()

சுவறிடுங்கால் பௌத்திரங்கள் மூலரோகஞ் சொல்லரியநீரும்
பல்துடிகள்போகும், கலறதுபோலாகி விடுமெண்ணைப்போக்கு கை
கண்டு போகரிஷி கருத்தில்வைத்து, தலமீடா தெனக்குரைத்தார்
ளோகத்தோர்கள் தான்பிழைக்கச் சொன்னதிந்த மார்க்கந்தன்னை
எவரிடத்தில் சொல்லாதே புளிப்புதள்ளு இனமாக வுண்டவர்க்கு
பிணிகள்போமே. ௬௩௭

காரிலாகபதங்கம்.

காரியெடை சேர்த்துமே கூடச்சேர்த்துக் கரண்டியிட்டு மிளு
ப்பைநெய்யி லுருக்கிமெள்ள, சாரிமீட்டுப்பத்திரண்டு தாமுஞ்சாச்சி
சரியாவேகரண்டியிட்டுவுருக்கிமெள்ள, கூறியநேர்சூதமிட்டு வுருக்
கத்தானே காற்றமறமுன்னெண்ணை நிறைபவிட்டு, பாரியது பத்து
மது யெரியவிட்டுப் பாகமதையெடுத்துநிறை யிடைபோகாதே. ௬௩௮

போகாதே அன்னமிட்டு வுடைத்துஅன்னம் பூட்டியரைவில்லை
கட்டுகெடத்திலிட்டு, பாகமாயெரித்திடவே யுயரவேறிப்பார்த்திடவு
மெடுத்துவைத்துமடியில்நின்ற, தாகமாய் வில்லையுரைசோறுவிட்டுத்
தாக்கியேவில்லைகட்டிப் புடமூன்றிட்டால், நாகமாம் வில்லையது இல
ந்துபோகும் நாதாக்கள்சொன்னதிந்த நாட்டந்தானே. ௬௩௯

எறிகின்றசூதமிடைபுகைநீர்விட்டு எரிபழலிற்றபணிடம்வை
த்துப்பாரு, கூறியதோர் காளாஞ்சிவந்தவில்லை கூட்டியரைசுடமிட்டு
எரிநேர்ப்பாக, மாறியெடுசிவந்துநிற்கும் ரவியில்நீறு மயமாகத் தாக்
கிடவேயொன்றதாகப், பாரியது ஏமமதுபத்துமாறும் பாலித்தரிஷி
போகர் பண்பதாமே. ௬௪0

தேனிவிசேகலகோயெல்லாக்திருந் செங்கதிருமேனியது இரும்புபோலாம்,வானிலேயிப்பாகம்பொய்யோவென்றால் வண்மையுள்ள ஆண்டவனும்பொய்யதாகும், ஞானிகளுக்கிவ்வேதை யெறக்கயிட்டு காட்டி யுள்ள நல்லவர்கள்செய்துகொள்வார், கூறுகிறாதவர்கள் செய்யமாட்டார் கொட்டிரையெப்போகர்குணமிதாமே. ௬௪௧

மகோதாரத்துக்கு.

வீரமுடன் பதங்கபற்பம் பலமும்மூனு விதமிடை யிளகுசுக்கு தக்கிகூட்டி, பாரமுள்ளநெல்லிமுள்ளி கடுக்காய்ரோப் பார்த்து அரைபுகைநீருற்சாமம்ரண்டு, கோரமதாயுத்தியளவாகவுண்டைகொடுத்துவிடு மகோதரங்கள் முப்பத்தொன்றும், நேரமில்லையோடிவிடு நிமிஷந்தன்னில் நிச்சயமாய் போகரிஷி நேர்சொன்னாரே. ௬௪௨

நல்லிரும்புயோடையாஞ் செம்புநேரே காட்டியரையொடியாக குகையிலிட்டு,மெல்லவதையுருக்கியிடப்புட்டுபோலாம் விரும்பியெடு ரண்டுமுக்கால் நாகத்துஞ்கூடன்செல்ல, நிறுவிரண்டுமரை நிறுத்திக் கொள்ளுசிறுகவ நாவிரமதாகயிரண்டுகாலாம், சொல்லவிக்கவைக்கூடனேநிறுத்துக்கல்வஞ்சருதியுடன் பாணியிட்டு அரைத்துக்கொள்ளே,

அரைத்துவில்லை யக்கியிடுபத்துர்தாமம் அதின்பேரு சயமக்கினியதைநிறுத்து, வரைத்துபலமொன்றுநிறுவேவிவேறு வகைகடுகு ஓமமொடுசிறுதேக்காரும், நிறுத்தளடு ஆனைத்திப்பிலி யிந்துப்புசேரானகோஷ்டமொரு [illegible]வொன்று, அரைத்துநிறுகாயங்காஸ் வசம்புகாலாங் குணமானகடுகுபொடி அரையும்போடே. ௬௪௪

அயக்காந்த லேகியக்குளிகை.

சங்குநிறப்பீநியதோர் சினச்சன்னஞ் சாதகமாயெடுத்துகே[illegible] துடிசாற்றக்கேளு, இங்கிதமாய்வன்னிரசம்உம்பியிட்டு இதமாக வெரித்திடவேபதங்கமேறும், அங்கவதை யெடுநிறுத்துமுன் சன்னைத்துசகமாகச்சேர்த்துகல்வமீதிலிட்டு, சங்கைபடப்பழச்சாற்றுற்சா[illegible] மாட்டிச் சதுருகவிட்டத்திலிட்டு மூடிக்கேளே. ௬௪௫

மூடியதைச் சீலைசெய்து எரிநால்சாமம் முத்தியதை யெடுத்த மண்டலமேயுண்ண, கோடியதுநோயெல்லாங் குஷ்டம்போகுங்குனமாகும்வாதவெடிசூலைபோகும், காடியதுமகோதரமுப்பதாகும்காட்டியுள்ளநீரிழிவுகடுங்கியோடும், வாடிமுகங்கனவில்கண்டவிருன்போலாரும் வகையாகபோகரிஷி சொன்னார்தாமே. ௬௪௬

பாஷாணக்கட்டு.

வச்சிரத்தின்பாலாமூக்குப் பீங்கானிலிட்டு வசமாகமுற்றிவெள்ளைக்கருநேரிட்டு, தச்செயலாய்த் திரிநால்லைமூரிந்து நீராந்தகைமைபெறஎலிகொல்லியோட்டிவிட்டு, னவச்சபடிமுன்னீரால்சுருக்குயிட்டு வங்கயாகநாற்சாமம்போட்டுத்தீரு, உச்சிதமாயண்டமென்ற சண்ணங்கட்டி யூரறியப்புடமிடவேகட்டுந்தானே. ௬௪௭

கட்டுகின்றபாஷாணங்கரியிலாடுங் காதலாயெடுத்ததைதலைத்துக்கொண்டு, வெட்டுநீவெள்ளீய நூற்றுக்கொன்று விரும்பியிடுரசிதமாகீர்களற்று, தட்டுநீநாதம்வரும் கடையில்விற்று தகமையுள்ளஞானத்தைத்தரித்துக்கொள்ளு, பட்டுநூற்சாயம்போற்பாகம்பாரு பதிவானபோகரிஷிபாலித்தாரே. ௬௪௮

சடைக்கஞ்சாய்நூருசட்டியிட்டுச் சலம்விட்டுகிரிநாள்வையலம்ம்பிவாங்கி, திட்டமாகபின்னுமொருசட்டியிட்டுச் சிறுகின்பால்படியும்பாணிநேரே, விடையாகவிட்டெரிநீக்கோணியிட்டு விதமாகப்பிழிந்துரசம்வாக்கிப்பின்பு, கிடமிட்டுஆவினெய்சிறுகவிட்டுக் கிருபையாய்வைத்துநீபகாக்கேளே. ௬௪௯

சக்கரையின்சுக்கேலமிளகுமாஞ்சி சாதிக்காய்பத்திரியுங்கிருப்புகோஷ்டம், மிக்கஅதிமதுரமுடன் அமுக்கராவும் விதமானவாள்மிளகுசசகசாவும், தொக்கவகைபலமிரண்டுதட்டியிட்டுச் சுருதியெனும்படலிட்டுப்பாகாய்க்காச்சி, பக்கமுளமூன்ரசத்தையதிலேயிட்டுப் பாகமாயிறுகபதம்பார்த்துக்கேளே. ௬௫௦

பார்த்தெடுநீசாறுயங்தேனுமட்டுப் பதமாகவுத்தியள்வாகசெய்து, சாற்றிடுவாயொருகுளிகை கொடுத்துப்பாருசதுரத்தில்வசனமுதற்பேதிநிர்க்கும், காத்துநல்லமூலத்திற் கிருணிநல்ல கடிதானசெறியாமைவாந்திநிற்கும், போற்றியேதேகத்தைபார்த்துதாக்கு புகலரியபோகரிஷிபுகன்றிட்டாரே. ௬௫௧

போகர்சீனபதியில் வெள்ளைமனுஷர்பிரதாபம்.

புகன்றிட்டாரின்னமொருகருமானங்கேள் புகழானபோகரிஷி கீர்த்திமார்க்கம், தகன்றிட்டசீனபதிசென்றயானும் தாம்வாகருளிகைகொண்டுபூமிதன்னில், மகின்றிட்டயானுமங்கேயிரங்கிப்பார்த்தேன்மனிதருடகிறந்தானுமேகவெள்ளை, பகின்றிட்டநிறமதுதான் வெள்ளையாகக் கண்டேனே பெண்களுடரூபந்தானே. ௬௫௨

தானுனரூபமதுவெண்மைகண்டேன் தாக்கானதரலசிவெல்லாம்சத்திவந்தேன், சோனனபெண்களெல்லாம்வானபேதம் குலைக்குறிகளனேகமதாய்தோற்றங்காணும், வேனைசீனபதிப்பெண்களெல்லாம்மேன்மையுடன் றானிருக்கக்கண்டேயாலும், பானைகாரரதுபூமிதன்னால் பாக்கியர்களெல்லவரும்வெண்மைதானே. ௬௫௩

வெண்மையாம்பெண்களுடன்போகஞ்செய்தேன் வேதாந்தநாயினதுவருளினாலே, கண்மையாம்காலாங்கிநாதனைநினைத்து களிப்புடனேயிந்திரபோகஞ்செய்தேன், தண்மையாம்பதினெட்டுத்தொப்பிக்காரர்தாரணியிலவதரித்தார் புகழ்ச்சிமெத்த, உண்மையாமானிடர்கள்பிறந்தாரப்பா வுற்பனமாம்கோடிவித்தைபெற்றோர்தாமே. ()

தாமேதான்சவுக்காரவழலைசெய்வார் தகைமையுள்ள கண்ணாடிகாய்ச்சுவார்பார், போமேதான்பூநீரைசுண்ணம்பாக்க புத்தியுள்ளமாந்தரப்பாசீனதேசம், காமேதான்மற்றதோர் தேசமெல்லாம்கருவலையல்பூநீரைக்காய்ச்சுவார்பார், நாமேதான்போகரிஷி கண்டமார்க்கம் நாதாக்கள்கைமறைப்பும் வெளியிட்டேனே. ௬௫௫

வெளியிட்டேன் கோடியுகவித்தையெல்லாம் வேணபடியுபதேசஞ்செய்தேன்யானும், பளியிட்டயெந்தனுக்குசாபமில்லை பாருலகில்சித்தர்முனிகைமறப்பை, தெளியிட்டவெள்ளையென்ற மனிதருக்குநேர்ப்புடனேகாட்டிவிட்டேன்காரணத்தை, துளியிட்டதேசமெங்குஞ்சுற்றிவந்தேன் சூட்சாதிசூட்சமெல்லாந்திறந்திட்டேனே. ௬௫௬

திறந்திட்டேன்வெள்ளையென்றமனிதர்க்கு செப்பவில்லைகருநீலமாந்தருக்கு, குறைந்திட்டவித்தையெல்லாம்கூறவில்லை கொட்டினால்மோசமதுவாகும்பாரு, முறைந்திட்டசாஸ்திரங்கள் சாபமெய்தும் மோட்சமென்ற விடிக்லைநரகம்போவார், வரைந்திட்டவாக்கியங்கள் பிசகாய்போகும் வாகுடனேபோகரிஷி பாடினேனே. ()

காந்தச்செப்பு.

பாடினேனின்ன மொருகருமானங்கேள்பாருலகில் சித்தர்முனிகூறுமார்க்கம், நீடியதோர்காந்தமதுபலமோவைந்துநேருனவெண்காரம்பலமோவைந்து, தேடியதோர்பூநீறுபலமோவைந்து தெளிவானகெந்திபதுபலமோகால்தான், கூடியதோர்சாரக்கெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்துமுறையே குழிக்கல்லில் போட்டிடாயே. ௬௫அ

போடவேதேனதுவும் விட்டுமைந்தா பொங்கமுடன்றானரைப்பாச்சாமம்நாலு, நீடவேவச்சிரமாங் குகையில்வைத்து நேருடனே

சீல்லிட்டுச்சீலைசெய்து, கூடவேரவிதனிலேகாயவைத்து குணமாகவுலையில்வைத்தூதிப்பாரு, வாடவேகாந்தமதுசத்தேயாகும் வளமாகசத்தெல்லா மெடுத்துக்கொள்ளே, ௬௫௯

கொள்ளவேகாந்தமென்றசத்துதன்னைக் குமுறவேமறுபடியும்மூசைக்கேற்றி, விள்ளவேதானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, வீரனமணியதுவாய்வுருகிநிற்கும், மெள்ளவேசத்தெடுத்துக்கல்வமிட்டு மேன்மைபெறவாறுவகைசெயநீர்தன்னால், அள்ளவேதானரைப்பாய்நாலுசாமம்துறையாக தானெடுத்தாவிபிற்பூசே. ௬௬௦

பூசவேசெம்பென்றதகட்டில்மைந்தா புடமாகபத்துக்குவொன்றேயாகும், காசென்றதட்டின்மேல்பூசிப்பூசிக் களமாகரவியில்வைத்துப்புடத்தைப்போடு, மாசென்றபுடமதுவும்பத்தேயாகும் மகத்தானசெம்பதுவுமூறலேகும்,பாசென்றகளிம்பதுவுமற்றுப்போய்பளிங்கான தம்பாக்குநிறம்போலாமே. ௬௬௧

நிற்மானசெம்பதுவுமொன்றேயாகும் நிறையான வெள்ளியதுவொன்றேயாகும், நிறமான தங்கமதுவொன்றேயாகும் திடமுடனேமூசையிட்டுவுருக்கித்தீரு, பாமானசாரதுவுமொன்றாய்ச் சேர்த்துபளபளத்தவர்ணமதுகாந்திமெத்த, உறமானமாற்றதுவுமெட்டாகுமுத்தமனேபோகரிஷியுரைத்தவாறே. ௬௬௨

வாறானபொன்னதுவும்வாரடித்துவளமுடனேபூங்காவிதன்னிற்போட, மாறான மாசியதுநீங்கியேதான் மகத்தானபசுமைநிறத்தங்கமாகும், தீறானகடைத்தங்க மிதுக்கொப்பாமோ கடந்தமுனி சித்தரிஷிசெய்யுமார்க்கம், பேறானகாலாங்கியடிவணங்கி பேருலகில்மாந்தர்கட்காய் செப்புனேனே. ௬௬௩

செப்பினேன்நாதாக்களருமைவித்தை செகத்திலேயாராலுங்கூறப்போமோ, ஒப்பவேமனோன்மணியாள் பாதம்போற்றி ஒழுங்குடனேசிதாபாசந்தன்னைநீக்கி, தப்பவேபூரணத்தைமனதிலுன்னி சதாகாலம்நிருவாணிமுன்னதாக, மெய்புடனேபராபரியை மன்னிப்பாகமேதினியில்தவசிருந்துநாளைப்போக்கே. ௬௬௪

போக்கவேதுஷ்டருடன்கூடவேண்டாம் பொலிவான வுளவையெல்லாங்காட்டவேண்டாம், தூக்கமுடன்சோம்பருடன் கூடிவார்த்தைதனைமுறைகள் யாதென்றுங்காட்டவேண்டாம், வாக்கிலுள்ளசித்தர்முனிரகசியத்தைவளப்பமுடன் விருதாவில்கொட்டவேண்டாம்நோக்கமுடன்றானிருந்து பொருளாராய்ந்து நெடிக்குள்ளேகாயசித்திக்கிடமுந்தேடே. ௬௬௫

வசியமை.

தேடயிலேயின்னமொருமார்க்கம்பாரு தெனிவானமையென்று செப்பக்கேளு, நீட்டயிலேவழுதண்ணி தொழுகண்ணியாகும்நீட்டானநீர்மேல்நெருப்புமாகும், கூட்டயிலேபசளையாங்கரும்பசளையாகும்குறிப்பானவாள்கர்ட்டினிலையுமாகும், வாடையிலேஅழுஞ்சியென்றமூலியாகும் வகுப்பானகருமூலி இருள்மூலியாமே. ௬௬௬

மூலியாம்பேய்மிரட்டிமுசுட்டையாகு முகிழானகருந்தும்பையினாத்தியாகும், வாலிவாம்கருடனிடமூலியாகும் பாங்கானகருங்குவளைபொன்முசுட்டை. மேலியாங்கருமூலிச்சாற்றுக்கூட்டு வெடிப்பானவாதளையின்பாலுங்கூட்டி, கோலியீம்கழற்சியிடமூலிதானும் துணைமானபசிமூலிபுன்னையாமே. ௬௬௭

புன்னையாமேசண்டமிரண்டதாகும் புகழானநரிமிரட்டிமூலிதானும், மன்னையாம்பேய்மூலிதினைப்பூண்டாகு மயமானவாளையுடனுமத்தையாகும், தொன்னையாங்கடம்பையுடன் முதியார்கூந்தல்தேரானவாள்மிரட்டிமூலிதானும், பன்னையாங்கருங்காலி சாறைபாகும் பாங்கானதிமிர்க்கோட்டான்மதிப்பூண்டாமே. ௬௬௮

பூண்டானகூத்தனிட குதம்பையாகும் புகழானநன்னாரிமூலிதானும், நீண்டாதவாடுதின்னாப்பாளைதானும் திறமானகருங்கோவைவிஷ்ணுர்வேம்பு, கூண்டானமாமல்லிசெவ்வல்லிதானும் கொடிதானவைபூரின்சிகைதானாகும், தூண்டானமூலியிடச்சாறுவாங்கி துறைபோலமையெடுக்கும்வகையைக்கேளே. ௬௬௯

கேளேநீசாறெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி கிர்த்திபெறசிலைதனிலாட்டிமைக்தா, பாளேதான்போகாமல் காயவைத்துப்பாக்குபெறசிலைமைபெறதானைத்துக் கொளுத்திப்போடு, கேளேதான்பிங்கர்ன்வைதயிலம்வீழும்கிருபையுடன்றானெடுத்துவகைகையைக்கேளே. ௬௭௦

வகையானவார்ந்தைப்புடபிச்சிதானும் வலுவானசெம்போத்துப்பிச்சுதானும், பகையானவல்லூறுப்பிச்சுதானும்பாங்கானகாட்டோணான்பிச்சுதானும், தகையானவாயசத்தின் பிச்சுதானும் தடிப்பானசாரையுடபிச்சுதானும், முகையானகாடையுடபிச்சுதானும் மூர்க்கமாம்கருங்குருவிபிச்சுதானே. ௬௭௧

பிச்சானமீன்குத்திபிச்சுதானும் போனதேவாங்குபிச்சிதானும் மூச்சானகருங்குரங்குபிச்சுதானும் முயலானசாரையுடபிச்சுதானும், வச்சானமாடப்புறாபிச்சுதானும் கொடியானபூனையுடபிச்சுதானும், நச்சானபாம்பாணிபிச்சுதானும்நலமானகருஞ்சாரைபிச்சுமாமே. ௬௭௨

ஆமேதானித்தனையு மொன்றாய்க்கூட்டி அப்பனேபுனுகுடனே பச்சைப்பூரம், போமேதான் கோரோசனை குங்குமப்பூபொலிவான சவ்வாதுதானுங்கூட்டி, காமேதான்கஸ்தூரிவாடைதானும்கருவானமூதற்றிட்டுசிலையோடு, காமேதான் வழிஞ்சியிட தயிலந்தாட்டிவிருப்பமுடன்பாணிதனில்பதனம்பண்ணே. ௬௭௩

பண்ணவேமையதனை யெடுத்துக்கொண்டு பதிவானவுருவுந்தனையேற்றியேதான், இன்னமுடனஞ்சனையர்வுருவமாட்டித்திரமுடனே லட்சமுரு போட்டுக்கொண்டு, வண்ணமுடன்லலாடமதில்மைபத்தீட்டிமயங்கிடவேலோகமெல்லாம்வசியமாவார், நண்ணமுடன் ராஜாதிராஜர் தாமும் நாட்டிலே சித்தர்களும்வசியமாமே. ௬௭௪

வசியமாமஷ்டசித்து யிதனலாகும் வனமானமோகனமு மிதனலாகும்வசியமாய்ஸ்தம்பனமுமிதனலாகும் வாகானகருவுகளு மிதனலாகும், வசியமாம் பேதனமுமிதனலாகும் மகத்தானகிரியைமுதலிதனலாகும், வசியமாமுச்சாடனமிதனலாகும் மார்க்கமுடனுருமாற்றமிதனலாமே. ௬௭௫

ஆமேதான்சித்தர் முனிசெய்யும்பாகம் அடவாகப்பலநூலுமாராய்ந்தேதான், நாமேதான்காலாங்கிநாதர்பாதம்நாட்டமுடன்றாள்பணிந்துகலைமுற்றேன், வேலேதானிக்கருவைவெளிவிடாதே விட்டாலேவெகு மோசமாகும்பாரு, நாமேதான்சொல்லுகிறோம் யாணைமார்க்கம் நாதாக்கள்பிடிவாதம் நவில்வோம்பாரே. ௬௭௬

பாரேதான்குருவாணைசுவாமியாணை பராபரியாய்தன்னுணைசிவனாணை, சீரேதானுமையாணை யும்பராணை சிவாலயங்கள்தன்னுணை தேவியாணை, கூரேதான்குருவாணைகணேசனுணைகுறிப்பானகன்னனிடவாணைகண்டீர், நேரேதான் சித்தரிடவாணைகண்டீர் நெரியானமுனிரிஷிகளாணையாமே. ௬௭௭

ஆமேதானுணையது கடக்கவேண்டா மப்பனேசாமமதுயெய்துவம்பாரு, நாமேதான்சொல்லுகிறோம்ரிஷிகள்போக்குநன்மையுடனுபசாரஞ்செய்யவேண்டும், வேமேதான்மனதுவர நடக்கவேண்டும் வேதாந்தத்தாயினதுவருளைவேண்டும், போமேதான்கற்பமதுகொள்ளவேண்டும் பொலிவானநன்னடக்கை வேண்டுந்தானே. ௬௭௮

தானனரிஷிகளிட பதாம்புயத்தைச்சதாகாலஞ் சிரசின்மேற்றுக்கவேண்டும், கோனனசாபத்திற்கிடங்கொடாமல குருநிந்தையணுகாமலிருக்கவேண்டும், மானனசித்தர்முனிதவசூக்குப்பட்சமுடன் மனதுவரநடக்கவேண்டும், மானனசாத்திரத்தையாருக்குந்தான் மாணிடர்க்கு கொடுத்தாக்கால் தீமையாமே. ௬௭௯

திமையாக்கலையதுதான் வெடித்துப்போகும்திகழானசாபமது மேவும்பாரு, சாமையாங்கோபமது வதிகமாகிசண்டாளதுரோகியெ ன்றுசபிப்பார்சித்தர், ஊமையாமுட்டனென்ற பெயர்தானுமூர்க்க முடன் தானுரைப்பார் வதீதமெத்த, ஆமைபோலுறுப்பெல்லாந்தா னடக்கி அவனிமீதிலேவாழுவது மதிதங்காணே. ௬௮௦

காணவேநல்லவழி போகாவிட்டால்கடிந்துரைப்பார்சித்தரெல் லாம்நாள்கடோறும், மாணவேசாபத்துக்கிடமுண்டாகு மாற்கமுட ன்யாதொன்றுங் காட்டவேண்டாம், வேணவேருந்திரசாத்திரங்க ளெல்லாம் விள்ளாதகைமறைப்பு வுளவுசொல்லி, நாணவேமுப்பூவுக் குறவுஞ்சொல்லிநாதாக்கள் தானெடுக்கும் வகையைத்தேடே. ௬௮௧

ஸ்ரீரங்குபூமிவளம்.

தேடையிலேபூம் பாறையானைக்கல்லாம், தேசத்தில்சோழனிட நாடேயாகும், ஓடையிலேவிராலிப்பிடமலைதானாகும் வுத்தமனேதிரு ப்பாண்டிநாடேயாகும், மேடையிலேநாகார்ச்சனமலையுமாகும்மேலா னநாமக்கல்பாறையாகும், வாடையிலேசுவாமியிடமலைதானாகும்வள மானசுரசிந்து யோராமாமே. ௬௮௨

ஓரமாம்நர்மதா பூமியாகுமுத்தமனே திருமாளிகைமாகும், கா ரமாமுகவைபதி கடலோரந்தான்கரியான பூமியிடம்படிகக் கல்லாம் தூரமாம் தாம்பர பரணிஸ்தலமுமாகும்தூக்கானவேகவதிர்த்தமா கும்பாரமாம் சித்தூராமாக்காடாகும் பசமலையும் சிரெங்கப்பதியு மாமே. ௬௮௩

பதியானகங்கைநதிக் கடலோரந்தான் பாங்கானவளர்பூமிதே தம்பாவும், நதியானவால்மீகர் பாளந்தன்னில் நயமானவிடப்பாகம் புத்தாருண்டு, விதியானசித்தர் முனிபிருக்குந்தானம்விவேகமதிபா சொன்றமைபவொன்று, சதியானமிருகங்களிருக்குந்தானம் சதகோ டிசூரியர்போல் ரிஷிகள்பாரே. ௬௮௪

பாரேதான்கல்லானை வாசஞ்செய்யும் பனிமூடும்தேசமது பகா ப்போமோ, நேரேதான்சுனையொன்று மலையுண்டுண்டுநெடிதானபூமி யெல்லாமளறேயாகும், சீரேதான்பாலிலே மென்பார்சித்தர்சிர்பாத ம்பட்டாலே வெந்துபோகும், ஊரேதான்பூண்டு முதலில்லைப்பாவு த்தமனேகாரமென்ற பூமியாச்சே. ௬௮௫

சுண்ணமென்ற பூமிதனில்பூரிப்பாசருதியுடன்றனெடுத்து மா ண்டார்கோடி, அண்ணலென்ற வாவடையார்கோயிலுண்டு அதன் ப க்கமென்றுபிரான் காதமப்பா, கண்ணபிரான்றனிருக்கு கோயிலு

ண்டு தருந்தூரமானிடர்கள் செல்லமாட்டார் தண்ணமுடன் மகா கோடிமுனிவர்சித்தர் சதாகாலவாசமது செய்வார்தானே. ௬௮௬

தானானகோயில்குள மதிகங்காணும் தாக்கான மானிடர்கள் காணாதேசம், பானானவூர்வனமு மில்லாத்தேசம் பாழான மலைகுகை கள் கண்டோரில்லை, தேனானதேன்விளையுங்கதண்டுக்காடு தெற்கான தேசமது கள்ளர்நாடு, மானானவழநர் மலைபுத்தூராகு மகத்தான வைகைநதி பூமியாமே ௬௮௭

ஆமேதானத்தி நகராசேர்மந்தான் அயோத்திநகரற்றோரங்கரை தானாகும், வேமேதான்விலாடபுரி குகையோரந்தான் வெளிக்காடு பூமியெல்லா மளறேயாகும், நாமேதான்கண்டபடி யின்னஞ்சொல் வோம்நாதாக்கள் தானெடுக்கும்வளமுஞ்சொல்வோம், போமேதான் பொன்னகரமேருபக்கம் பொலிவான ஸ்தளமுண்டு புகலக்கேளே.()

கேளேதான்ஸ்தலமதுவும் தேவதாஸ்தானம் கொடியானகோபு ரமும்தங்கமாகும், காளேதான் விக்கிரகங்கள்தங்கமாகும் கடலான மதிலெல்லாம்தங்கமாகும், ஆளேதான் கண்டறியாதேவதானம் ஆத் தானமண்டபமுந்தங்கமாகும், மீளேதான் வாசனங்களெல்லாம் தங் கம் மெழிலானபூமியெல்லாந் தங்கமாமே. ௬௮௯

தங்கமாம்தேவாதம் தங்கவர்ணம் தனியானபிரதமைகள் தங்க மாகும், அங்கமாலட்சுமியும் வாசஞ்செய்வாள் அந்நகரம்கண்டவர்க ளாருமில்லை, புங்கமாஞ்சித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும் பொலிவானகூட் டமெத்தகோயிலுள்ளே, சிங்கமுடன்கோபுரமாம்வாசல்தன்னில் சிற ப்புடனே காவலது கண்டேன்பாரே. ௬௯௦

கண்டேனேவன்ன காஞ்சிலதுகாலம் கவனமுடன்குளிகைதா னு பூண்டுகொண்டு, அண்டாண்ட முடையதொரு கோபுரத்தில் அப்ப னேயான்சென்றுபார்த்தபோது, திண்டமுடனவ்விடத்தில் ரிஷிகள ப்பா தேவாதிகோஷ்டமுடன் தியானஞ்செய்வார், தெண்டமுடனு வவரைக்கண்டபோது திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கித் தியங்கிட்டேனே.

தியங்கிட்டவெடியேனும் காலாங்கிதன்னைத் தியக்கமுடன் தானி னைத்துவிழித்துப்பார்த்தேன், மயங்கிட்டவெந்தனையும் ரிஷிகள்பார் த்து மனமிறங்கிதிரமுடன் வதிதஞ்சொன்னார், தயங்கிட்டவெந்தனை யும்யாரென்றுகேட்கத் தாழ்மையுடன்சிரங்குனிந்து வணக்கஞ்சொ ன்னேன், நயங்கிட்டவெடியேனும் குளிகைபூண்டுநாட்டமுடன்பூமியை யும் தேசம்வந்தேன். ௬௯௧

வந்தேனேபூமி வளங்காணவந்தேன் வளமையுடன் ஈதாக்க ளெடுக்கும்ஸ்தானம், சந்தேகமில்லாதவனர்தனுடு சார்புடனே மலை குகைகள் யாவுங்கண்டேன், தொந்தமுடன்சதிகளைகள் பழுமையா வும் தோருமல்குளிகைகொண்டு சுத்திப்பார்த்தேன், எந்தனிட தை ரியங்கள்மிகவுமாகி யேகினேன் பொன்னகரங்காணத்தானே. ௬௯௩

காணயிலேதேவஸ்தானபெருமைகண்டேன் கைலங்கிரிவாசங்க ளிதற்கீடல்ல, வேணவேவதிசயங்களெல்லாம் பார்த்தேன் விளைகின்ற பூரீரும்காரமெத்த, தோணவேமானிடர்களெடுக்கமாட்டார் தொலை தூரதேசமுந்தொடரமாட்டார், மாணவேவந்தாலுமாண்டுபோவார் மகிதலத்தில் சித்தருடதேசந்தானே. ௬௯௪

தேசத்தைக்கண்டாலுமாண்டுபோவார்தெரிசித்தால்சித்தர்களு ஞ்சாபஞ்சொல்வார், பாசத்தைவிட்டொழித்துவந்திட்டாலும் பதை யாமற்காரத்தால்சாவா தாமும், வேஷத்தைபோட்டுமல்லோ வீணர் கூடி, வெகுவெகுவாய் வளம்பார்ப்பார் கோடிகோடி, நேசத்தைவிட் டொழிபார்மாய்கையாலே கெடுந்தூரஞ்செல்லார்கள் சண்டிமாடே.

மாடானசண்டிகளைவிட்டுநீங்கி மார்க்கமுடன் குளிகைகொண்டு பார்க்கவந்தேன், காடானவனாந்திரங்கள் குகைகள் கண்டேன் கன மானசித்தரிட மார்க்கம்பார்த்தேன், கோடானகோடிமுறை யாவும் பார்த்தேன் குறிப்புடனே பொன்னகரம் கண்டுவந்தேன், சேடான பகவானால்சொல்லவொசு சிறப்பான பொன்னகரங்கண்டேன்தானே.

கண்டேன் சதாசிவத்தின் கோயில்கண்டேன் கைலங்கிரிவாச ளை யான்கண்டதில்லை, தொண்டுசெய்யும் ரிஷிமுனிவர் பாதங்கண் டேன் தோராதவர்ச்சனைகள் யாவும்பார்த்தேன், அண்டரண்டசரா சரங்களிதற்கீடல்ல ஆதிசேடன்தன்னாலுங்காணவொசு, தெண்டமுட ன்மேற்புரவாசல்வந்தேன் தேவரிஷியென்றொருவர்முனிகண்டேனே,

முனியானரிஷிசித்தர்யாவுங்கண்டேன்மூலஸ்தானப்பெருமை கோயில்கண்டேன், கனியான வடவாசல்சேர்வைகண்டேன் தாக்கா னபொன்கோபுரவாசல்கண்டேன், தொனியானவாத்தியங்கள் வழங் கக்கண்டேன் தோராதகன்னை பிராணஞ்சலகண்டேன், இனியான தடாகங்கள்படிகளெல்லா மியலானதங்கமது வர்ணமாமே. ௬௯௮

ஆமேதான்வண்ணங்களெல்லாம்பார்த்தேன் அதற்கப்பால்பூமி யிடாதங்கேட்டேன், நாமேதானின்னகரம்பூரீரப்பா தாக்கானசித் தர்களுங்கண்டமார்க்கம், போமேதான் முந்நூறுகாதந்தானும் பொ லிவானபூரீறுவிளையும்பூமி, நாமேதான் கண்டுவந்தேன் பூரீர்தன்னை நாட்டிலே கண்டவர்களில்லைதானே, ௬௯௯

தானேதான்கண்டமட்டுங்குளிகைகொண்டேன் தயவுடனேமா னுக்கள்பிழைக்கவென்று, ஈனேதான்சித்தர்முனிசொன்னநூலைநல முடனேயாருய்ந்துவளமுங்கண்டு, மானேதான்தேர்ந்தெடுத்தேனி ந்தேசம் மகத்தானதேசங்களிதற்கீடல்ல, பானேதான்முன்சொன் னதேசமெல்லாம் பாங்கானபூரீறுக்காதியாச்சே. ௭௦௦

பூரீரெடுக்க விதி.

ஆச்சப்பாபூரீறுயெடுக்குமார்க்கம் அப்பனேவிதிசொல்வேன்மதி யாய்க்கேளும், பேச்சப்பாசித்தருடசாத்திரத்தில்பிரட்டானகைமறை ப்புவதிதமெத்த, காச்சவேபூரீரையெடுக்குஞ்சைகை கருவாகச்சொ ல்லவில்லைசாத்திரத்தில், பாச்சலுடன்காலாங்கிவையர்பாதம் கருணை யுடன்றாள்பணிந்து கூறுவேனே. ௭௦௧

கூறுவேன்பங்குனியாம்பருவந்தன்னில் குறிப்புடனேசாதாக்க ள்சொன்னமார்க்கம், மாறுபடுபேதனங்கள்கண்டாராய்ந்து மகிதலத் தில்பூரீறுகாய்க்குங்காலம், வேறுடனேராக்காலஞ்சாமம்மத்தி விரு ப்பமுடன் காட்டகத்தேசென்றுமேதான், சாறுடனேகாடெல்லாம் திரிந்துபார்த்தால் சதிரானபூரீறுபூர்க்குந்தானே. ௭௦௨

பூர்க்குமேபூரீறுகதிர்போலாகும் பொங்கமுடன்றானெழும்பிம லர்போல்வீழும், நீர்க்குமேவிடியசாமந்தன்னில் நிலைபாதுபூரீறு காரம்போச்சு, நிர்க்கமுடன் காரமதுயில்லாவிட்டாலும் தெளிவான பூரீரைவாரிவந்து, மார்க்கமுடன்றான்கரைத்து தெளிவிறுத்து மயங் காமல் திட்சையதுபத்துசெப்பே. ௭௦௩

செய்யவேயின்னமொருவயணங்கேளு செழிப்பானசித்திரையா ம்பருவகாலம், பையவேபூரணையாம்பட்சந்தன்னில்பாங்கானநச்சா மவேளைபார்த்து, மெய்யவேபூரீறுவிளையுமாற்கம் மேன்மையுடன்க ண்டறிந்துயெடுக்கும்போது, தொய்யவேதேவதையின் பூசைவேண் டுந்தோராமல்வட்சரத்தைமாறிக்கொள்ளே. ௭௦௪

கொள்ளவேதிட்சைவிதிமார்க்கந்தன்னை குறிப்பாகத்தான்செய் துமுடிப்பாயானால், எவ்வளவுங்கோளாறுநேராதப்பா என்மகனேகு ருமுடிக்கும்வகையைத்தேடு, விள்ளவேபூமியிடவளமுஞ்சொன்னே ன்விருப்பமுடன்சாதாக்கள்துறையுஞ்சொன்னேன், மெள்ளவேயன் னாலேழாயிரந்தான்மேன்மையுடன்கண்டறிந்துயோகந்தேடே. ௭௦௫

தேடையிலேபோகரிஷிசொன்னமாற்கம் தெளிவாகயாருந்தான் சொல்லாரப்பா, நீடையிலேவாசனத்துக்குறுதிசொல்வேன் நெடிதா

ணாசாங்தோலாசனந்தானும், ஆடையிலேகாவிகாஷாயமாகு மப்ப
னேயடிவேட்டிமுழந்தானுது, மூடையிலேமேலங்கி முழங்கால்மட்டு
ம்முக்கியமாய்த்தானணிதல்முறைமையாமே. ௭௱௬

முறைமையாய்த்தானிருந்துயோகவெட்டிமுடிமீதுதானணிந்து
யோகஞ்செய்வாய், நிறைமையாய்கைகாலைமுடக்கவேண்டும் நித்திய
மும்வாசிதனைநடத்தவேண்டும், திறைமையாய்வட்சரத்தைமாறவே
ண்டும்தீர்க்கமுடன்சின்மயத்திலேலறவேண்டும், வறைமையாய்ருட்சா
திவாராதாரம்வகுப்புடனேயறிந்தவனேயோகியாமே. ௭௱௭

ஸ்ரீரெடுக்கமறுபாகம்

யோகியாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு நொடிதானசித்திரப்பர்வ
முன்னே, ஆகியேபூமியயந்தன்னைப்பார்த்து அப்பனேயளர்பூமியரா
ய்ந்தேதான், பாகியேயோராளினுழமட்டும் பாங்குடனேயளர்களத்
தையாராய்ந்தேதான், மாகியேகிட்டனைகள் மிகவுஞ்செய்துமார்க்க
முடன்பன்றுடைமேலேசாத்தே. ௭௱௮

சாத்தவே மூன்றுநாள்சென்றபின்பு சாங்கமுடன்றான்சென்று
பார்க்கும்போது, ஏத்தமுளவளர்போலயிருக்கும்பாரு என்மகனே
வாரியதைபிங்கானிட்டு, தாத்தமுடன்பனிநீரால் கரைத்துமேதான்
தோராமல்சத்துமுறைதெளிவிறுத்து, மாத்தமேமறுசட்டிக்குள்ளே
வார்த்துமயங்காமல் பத்துமுறைகாய்ச்சுகாச்சே. ௭௱௯

காய்ச்சவேவுப்பதுவுமிகவேபூர்க்கும் கருவானவுப்பதுவுங் கார
மெத்த, மாய்ச்சலுடன்சரக்குர்குக்கடுங்காலனுரு மகத்தானவேதை
யிதுகோடிக்கொவ்வும், தீய்ச்சலுடன்வுப்புக்குநீட்சைசெய்துதிறமு
டனேகாயத்துக்குறுதிபண்ணு, பாய்ச்சலுடன்முப்பூவுந்தின்றுபானு
ல்பாங்குடனேதேகமதுயிறுகுந்தானே. ௭௱௰

தானனாயத்தைநிறுத்தவேண்டும் சதாகாலம்சுக்கிலத்தைதக்க
ட்டவேண்டும், வேனனமும்மலத்தையறுக்கவேண்டும் வெளியானசி
தாபாசம்நீக்கவேண்டும், பானனமுச்சுடரை யறுக்கவேண்டும் பா
மூனதூலமதைவெறுக்கவேண்டும், மானனபாரபரியை நிர்த்தஞ்செ
ய்துமானிலத்தில்வாழ்பவனேசித்தனாமே. ௭௱௰௧

மேருவுக்கு இடபாகத்தில். கன்னபிரான்
ஸ்திரீகள் லீலைமண்டபத்தை போகர்கண்டது.

சித்தனுங்காலாங்கிநாயர்பாதம் சிறப்புடனேபோகரிஷியடிபணி
ந்து, சுத்தமுடன்மேருவுக்குயிடபாகத்தில்சுடரொளிபோல்மடுவொ

ன்றுகதியொன்றுண்டு, மூத்தமுடன்மண்டபமுஞ்சுனையுங்கண்டேன்
முயலானமண்டபத்தினருகேசென்றேன் கர்த்தனெனுங்கன்னபிரா
ன்மாளிகண்டேன் கதிரொளிபோநயாத்தினைகசிதந்தானே. ௭௱௰௨

கசிதமா மண்டபத்தினடியோரந்தான் கதிரோனைக்கண்மறைக்
கும்சித்தாப்பா, கிசிதமுடன்தவநிலையில்வணங்கிநிற்பார் நீடூழிகாலவ
ரைக்கண்டதில்லை, உசிதமுடன்கன்னபிரானனவற்கு வுற்பனமாங்கு
ளிகையதுமிகவேசுவார், தசிதமூடன்குளிகையது பூண்டுகொண்டுதா
ரைராஜர்சதாநித்தம்கலவிசெய்வார். ௭௱௰௩

செய்வாரேபன்னிரண்டாயிரந்தான் சிறப்பானதேவதாபெண்க
ள்தானும், உய்குவாரெட்டெட்டுகலவியோடு வுற்பனமரம்நிசிதகளை
யார்செய்வார்பார், மொய்க்குழல்மார்தானிருக்குப்பளிங்குமாடம்மும்
மணியசம்தேவரிடவாசிர்மந்தான், நெய்தலுடன்கொட்டியலர்தாமரை
ப்போல் நேரானதடாகமதுகண்டேன்பாரே. ௭௱௰௪

போகர்ஸ்ரீகிருஷ்ணமண்டலத்தில் சித்தர்களைக்கண்டது.

பாரேநான்தடாகத்தில்கோடிசித்தர் பாங்கானயாதவத்தின் சித்
தர்கும், நேரேதான்தடாகத்தில்கீழ்பாகத்தில் நெடிதானசித்தர்க
ளோகுறும்பராசும், சேரேதான்தடாகத்தின்மேற்பாகத்தில் சிறப்
பானசித்தர்களோமூலவர்க்கம்,வடரேதான்தடாகத்தின்குணபாகத்தில்
வுத்தமனேகன்னாயர்சித்தராமே. ௭௱௰௫

ஆமேதான்சித்தருடவளமுங்கண்டேன் அதற்கப்பாலவருடைய
வளவுங்கண்டேன், தாமேதான்தவநிலையிலுறுதிகண்டேன் சாங்கமு
டன்வயதல்லோலக்கோயிலில்லை, போமேதான்குளிகையது பூண்டு
கொண்டுபொங்கமுடன்தவநிலையிலேநிற்கின்றேன், வேமேதான்சி
த்தர்களுமென்னைக்கண்டுவெகுவெகுவாய்மாருட்டஞ்செய்தார்பாரே.

செய்யவேயடியேனுங்குலைநடுங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்துயே
ங்கினின்றேன், பையவேயெந்தனையாரென்றுகேட்கபட்சமுடன்காலா
ங்கிதனைநினைந்து, மெய்யுடனேயென்பேருபோகரென்றேன் மெய்ச்சி
யேயெனக்குயுபதேசஞ்சொன்னார், வலமையுடனேலலாடமதில்பூண்
டுகொண்டு மகத்தானகன்னபிரான்தனைக்கண்டேனே. ௭௱௰௭

கண்டேனேகன்னபிரானருகில்வந்தேன் கனமுடனேயவர்பாத
ம்போற்றிசெய்தேன், தொண்டனெனுமடியேனுந்தாள்பணிந்து அ
ரைராஜர்முன்பாகநிற்கும்போது, தெண்டமுடன்மண்டபத்தினருகே
நீதான்தீவிரமாய் போய்வரலாமோசித்தாவென்றார், பெண்டுகள்தாமி
ருக்குமிடம்தெரியாதோ போனபோகரிஷிசாபந்தானே. ௭௱௰௮

சாபமதுசொன்னவுடனடியேன்தானும், சாங்கமுடன்கண்ணபி
ரான்தன்னைநோக்கி, வேகமுடன்காலாங்கிதன்னைநினைந்து விகற்பமது
யெந்தனுக்குநேர்ந்ததென்று, சாகமுடனடியேனுஞ்சாபம்நீக்கித்தார
ணியில்பிழைப்பதற்குகெதிதானென்ன, பாகமுடன்கண்ணபிரான்மன
மும்வந்து பட்சம்வைத்துயெந்தனுக்குமொழிசொன்னாரே. ௭௧௯
சொன்னாரேகண்ணபிரான்மனமுவந்து சட்டெரிக்கபோகரையு
மனதிலெண்ணி, நன்னயமாய்குளிகைகொண்டபோகர்தன்னை நயமு
டனேதாமுரைப்பார்நீதமெத்த, பன்னகசாலையிலிருக்கும் பாங்கிமா
ரைப்பார்த்ததினாலுந்தனுக்குகெடுதியாச்சு, வன்னயமாயெந்தனையுமெ
டுத்துக்கூற வாகுடனேமறுபடியும்வணங்கிட்டேனே. ௭௨0
வணங்கிட்டேபோதையிலேசித்தரெல்லாம் வாகாகவோடிவந்து
யென்னைச்சூழ்ந்தார், பிணங்கிட்டயெந்தனையும்ரிஷிகள்பார்த்துபிரிய
முடனேடிவந்துபின்னுஞ்சொல்வார், தணங்கிட்டயெந்தனுக்கு சொ
ன்னதென்றால் தயவுடனேபோகரிஷிசொல்லக்கேளும், சுணங்கிட்டுக
ண்ணபிரான்மண்டபத்தில் குறைகோடிரிஷிமுனிவர்போனார்காணே.
காணேமேயிதுநெடுநாள்சித்தர்தம்மைக் காத்திருந்தோம்நெடு
நாளாய்நதியோரத்தில், நாணவேதேவாதிரிஷிகளெல்லாம்நலமுடனே
யன்றாடம்வருவார்போவார், வேணலேவுபசாரம்நடக்குமிங்கே விசை
யுடனேமண்டபத்திற்போனாரில்லை, ஆனவேயும்முடையவிறுமாப்பா
லேஆக்கினையைதான்கடந்துவந்திட்டீரே.
௭௨௨

போகருக்குச் சாபங்கொடுத்தது.

வந்திறாலுந்தனக்குச்சாபமப்பா வரைகோடியுகவருஷம் தக்
தோம்காணும், தொக்கமுடன்றான்கொடுத்தார்சித்தரெல்லாம் தொல்
லுலகில்போவதற்குயிடமுமில்லை, சந்தமுடன் கிருஷ்ணமண்டபத்தி
னோரம்சாங்கமுடன்றானிருந்தேன்சிலகாலந்தான், நந்தமுடன்பெண்க
ளெல்லாம்நதியோரத்தில்கலந்துமேசலக்கிரீடைசெய்யவந்தார்தாமே.
தாமேதானெந்தனையுங்கண்டாரப்பா சதகோடிசூரியர்போல்கண்
டேன்யானும், காமேதான்பெண்களெல்லாம்கிட்டிவந்தார் கண்டா
ரேயெந்தனையும்பெண்களெல்லாம், வேமேதான்யெந்தனையுயாரென்
றார்கள்மிக்கவுமேதாள்பணிந்துயடிவணங்கி, நாமேதானிவ்வூறுதேச
மல்ல நலமுடனேசீனபதியென்றிட்டேனே.
௭௨௪
என்றவுடன்பெண்களெல்லாமதிசயித்து எற்றமுள்ளசிறுபாலா
யேன்தான்வந்தீர், கன்றுடனேபசுநிற்குங்கதையைப்போல பாங்கிய

ற்குப்பரிதாபமெடுத்துச்சொன்னேன், நன்றுடனேகாலாங்கிசீஷனம
மாநாட்டிலுள்ள வளமெல்லாங்காணவந்தேன், தென்றிசையில்நானி
ருந்துகுளிகைபூண்டு சிறப்பானசீனபதிபோனேன்தானே. ௭௨௫
போனதினால்வதிசயங்கள் கெத்தவுண்டு பூதலத்தாருநான்
கண்டதில்லை, நானதினால்சிலகாலமங்கிருந்தே நயமுடனேபெண்க
ளெல்லாம்வெண்மைகண்டேன், நானவனும்கமலமுனியங்கிருந்தார்சா
ஷ்டாங்கதெண்டனிட்டுத்தாள்பணிந்தேன், ஆனதினாலெந்தனுக்குவு
பதேசங்களனேகமதாய்தானுரைத்தார்வதிசயந்தானே. ௭௨௬
தானானவதிசயங்களனேகஞ்சொன்னேன் தகமையானசீனபதிசிற
ப்புஞ்சொன்னேன், வேனானமேருகிரிபோனேனம்மா வெழிலான
விருவத்தோர்வரைதானுண்டு, கோனானயேழுவரைசொன்னேனம்மா
கோடிமுனிசித்தர்களைக்கண்டேனென்றேன், பானான்வடிவேலர்ஸ்தல
மொன்றுண்டு பாங்கானபொன்மானுங்கண்டிட்டேனே. ௭௨௭
கண்டேனேசித்தர்வர்க்கங்கோடாகோடி காணுதவனாதேசமன
ந்தமுண்டு, அண்டானமுனியறியாக்காடுங்கண்டேன், அங்குள்ளவ
திசயங்களெல்லாஞ்சோன்னேன், பண்டமுடன்கிடாரங்கள் வைப்பு
சொன்னேன்பாங்கியர்களெல்லோருமதிசயித்தார், தெண்டமுடனெ
ந்தனுக்குச்சாபந்தீர்த்து திகமுடனேயனுப்பவென்று விடைகேட்
டேனே. ௭௨௮
கேட்டவுடன்பெண்களெல்லாம் கிருபைவைத்துக் கிருபையுட
ன்கண்ணபிரான்பக்கல்வந்து, நோட்டமுடன் பன்னீராயிரங்கள்பே
ரும் நுணுக்கமுடன் றாமுரைத்தாரென்னைத்தானும், தேட்டமுடன்
சீனபதியிருந்தசித்தன் திறமுடனேலோகமெல்லாங்காணவென்றுவா
ட்டமுடன் குளிகையதுபூண்டுகொண்டு வந்திட்டானும்பாபதியென்
றிட்டாரே. ௭௨௯
என்னவேபெண்களெல்லாமொன்றாய்க்கூடி யெழிலாகவெந்த
னுக்குச்சாபம்நீக்க, நன்னயமாய்க்கண்ணபிரான்தன்றமக்கு நலமுட
னேதாமுரைத்தாரநீதமெத்த, சொன்னவுடன்கண்ணபிரான் கடாட்
சம்வைத்து சுகமுடனேசித்தர்தம்மைதாமழைத்து, பன்னயமாய்சாப
மதைநீக்கவென்று பட்சமுடனெந்தனுக்குவிடைதந்தாரே. ௭௩0
விடைதந்தார்சித்தர்களுந்தானுங்கேட்டு விரைவுடனேயோடிவ
ந்துவுண்மைகூறி, படையுடனேகூட்டமதாயொன்றாய்க்கூடிப் பரிவா
தவுபதேசம்பாலித்தேதான், சடையுடனேரிஷிமுனிவர்சித்தர்தாமும்

சமைத்திட்டார்சாபமதையெந்தனுக்கு, தடைநீங்கிகண்ணபிரான் விடைகள்பெற்றுச்சாங்கமுடன்சினபதிவந்திட்டேனே. ௭௬௧

கமலமுனியைக்கண்டது.

வந்தவுடன் கமலமுனிதன்னைக்கண்டேன்வருகுடனேகண்ணபிரான்வரமைச்சொன்னேன், நொந்துமனமுருகியல்லோ சித்தரெல்லாம்நொடிக்குள்ளேயெந்தனுக்குச்சாபம்சொன்னார், வந்தபெண்களெல்லாருமென்னைக்கண்டுகருணைபெறசாபமதைதீர்க்கவென்று, அந்தவுடன்கண்ணபிரான்பக்கல்சென்று அடிவணங்கிசாபமதைதீரென்றாரே

என்றையிலேகண்ணபிரான் முனிவர்தம்மை யெழிலாகத்தாமழைத்துவுறுதிசொன்னார், அன்றையிலேரிஷிமுனியர்சித்தர்கூடி அகமுடனேமுகமலர்ந்துசாபந்தீர்ந்து, இன்றையிலேசாபமறுதீர்ந்ததென்று யெழிலுடனேசினபதிபோகவென்று, சென்றுடனே போகவென்று விடையுந்தந்தார் சிறப்புடனேதம்பாதங்கண்டிட்டேனே. ௭௬௪

கண்டேனேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே கருணைபெறயெந்தனுக்குவிடைதாவென்ன, தெண்டமுடன்விடைபெற்று நிட்டதேசந்திரும்பினேன்குளிகைகொண்டு வெகுகாலந்தான், தண்டுலவுமாலயமலைத்தரிசித்தேதான்சாங்கமுடன்நளபதியைக்காணவென்று அண்டமுடன்குளிகை யிட்டுராஜதேசம் அப்பனேவந்திட்டேன்யாரும்பாரே.

போகர்நளபதியைகண்டது.

பாரேதான்ராஜாதிசக்கிரவர்த்திப் பரிவானமாளிகையுங் கோட்டைகண்டேன், சீரேதான்சித்திரதம்தங்கமாகும் சிறப்பானகோட்டைகளும்குருந்தக்கல்லாம், நேரேதான்வைடூரியமண்டபந்தான் நெடிதானவாகனங்கள்தக்கவன்னம், ஊரேதான்பொன்னகரங்கலையென்பார்வுத்தமனாநளபதிக்குயிடாகாதே. ௭௬௬

கூடானதேசமதுகண்டோருண்டோ யெழிலானமாபுரமும்நங்கவர்னம், கோடானகோடிபொருளங்கங்குண்டு குதிரையுண்டுகளையுண்டுதடாகமுண்டு, வடானமிருகங்களனேகமுண்டு வுத்தமனாபுலிபசுவுமொன்றேடொன்று, காடானமனுக்கிரத்திலுறவுகொண்டுகருணையுடனெப்போதும்குடியுமாமே. ௭௬௭

ஆமேதான்கோட்டைக்குள் குளிகைபூண்டு அப்பனேசுரங்கத்தின்வழியதாக, நாமேதான்சென்றல்லோபார்க்கும்போது நாட்டமுடனரசாட்சிக்கொலுக்கூடந்தான், போமேதான்கிட்டியல்லோ சென்றுநின்றேன் பொலிவானநவரத்தினங்கசித்ததாலே, யாமேதான்பிரதமைகள்சூழ்ந்து நிற்கமயக்கமுடன்சிம்மாதனங்கண்டேன்தானே.

தானானமேற்புறத்தில்பக்கஞ்சென்றேன் தாக்கானகொலுமாளிசலவைக்கூடம், வேனானகற்றூணும்வயிரக்கல்லாம் வெழிலானபக்கமெல்லாம்பச்சைக்கல்லாம், மானானதேவதச்சன்மயனினாலேமார்க்கமுடன்புஷ்பரதமொன்றுகண்டேன், கானானகைலாசமென்பார்தானுங்காசினியிற்கண்டவரைவிண்டிலேனே. ௭௬௮

விண்ணவேதலைவாசல்பக்கம்போனேன் விராஜனிடகாவல்கணமாயிரம்பார், இண்ணமுடனங்கிருந்தார்தவசியோர்கள் தீர்க்கமுடனெந்தனையுங்கண்டிட்டார்கள், எண்ணமுடன்யாருமல்லோ கண்டபோது எனைக்கொல்ல திருஷ்டித்துபார்த்தாரென்னை, அண்ணலென்றகாலாங்கிதனைநினைத்தேன் அப்போதே யெந்தனையுஞ் சூழ்ந்திட்டாரே. ௭௬௯

சூழவேயடியேனும்கிடுகிடுத்து துப்புறவாய்தாள்பணிந்துசரணஞ்சொன்னேன், தாழவேகாவற்காராயிரம்பேர் சார்புடனே யெந்தனையுமாரென்றார்கள், மீளவேயாருமல்லோ தீங்கொண்டு மேன்மையுடனவர்களுக்குவதிதஞ்சொன்னேன், ஆளவேயெந்தனையும்வாலார்கேட்டார்அப்பனே அடிமுதலு முரைத்திட்டேனே ௭௭௦

உரைத்தேனேவதிசயங்களெல்லாஞ் சொன்னேன்வுலகமெலாஞ்சென்றதொருகீர்த்திசொன்னேன், இரைத்தேதேனதேசத்திலுளவுமார்க்கமெழிலாகக்கேட்டவுடன்கிருபைகூர்ந்து, வரைத்துடனேயெந்தனையுமழைத்துமேதான் வாகாகக்கோட்டைக்குள்கொண்டுசென்று, நிரைத்துடனேசித்தர்முனிகாவற்காரர்நிறையுடனேகாண்பித்தாரதிதந்தானே. ௭௭௧

தானானநளபதியின் கிடாரங்கண்டேன் தாக்கானசுரங்கத்திலுளவுகண்டேன், வேனானபச்சையென்ற மாளிகண்டேன் வெழிலானசெம்பினிட மதிலுங்கண்டேன், மானானதன்வாசல் நான்குபக்கம் மன்னனிடகாவல்களாஞ் சிங்கமுண்டு, பானானமதிலோரங்காணுருண்டு பக்கமெல்லாந் தேக்கினிடக்காடுமாமே. ௭௭௨

காடானகோட்டைக்குள்மாளியேழுகருவானமண்டபங்களனேகமுண்டு, வீடானமாபுரத்தில்சித்தர்கோடி விடுதியாய்த்தாமிருப்பார்கூறம்போமோ, நீடானமலையுண்டு சுனையொன்றுண்டு நித்தியமும்சித்தர்முனிவாசஞ்செய்வார், நாடானமனிதர்களுங் காணமாட்டார் நாட்டிலேகண்டவர்களில்லைதானே. ௭௭௩

இல்லையேயின்னமொருமார்க்கங்கேளும்மியலானராஜனிடதேவிகோட்டை, பல்லையாம்வெகுதூரங்காந்தமாகும் பாரினிலேராசர்க

ட்குவிட்டுமோசொல்,மல்லவேதமயந்திபூரணாந்தான்மாற்கமுடன்கண்டுவந்துயேங்கிநின்றேன், சொல்லவேபூரணாந்தன்னைத்தானும் சூட்சமுடன்கண்டுவந்தேன்போகர்தாமே. எசச

தாமேதான்சித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும்தயவுடனேயெந்தனுக்குவதிதஞ்சொன்னார், போமேதான்குகைமுதலும்விடாரந்தன்னை பொங்கமுடன் தான்கொண்டுகாண்பித்தார்காண், நாமேதான்கண்டுமனமுவந்துமெத்தநாதாக்கள்கிருபையகாமிகவும்பெற்றேன், ஆமேதான்விசுவாசமருளும்பெற்று அப்பனேசினபதியமர்ந்திட்டேனே. எசரு

போகர் அகஸ்தியர்மலைகண்டது.

அமர்ந்திட்டேனின்னமொருமார்க்கங்கேளு அப்பனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, தமர்ந்திட்டவகஸ்தியரை மலையைக்கண்டேன்தாக்கானமலையோரம்சென்றபோது, கமர்ந்திட்டசித்தர்முனி கோடானகோடிக்கண்டிட்டாரெந்தனையும்யார்நீயென்றார், அமர்ந்திட்டகாலாங்கிநாயர்பாதம் சுடரொளியின்பதாம்புயத்தை நினைத்தேன்பாரே

நினைத்துமேகாலாங்கிசீஷனென்றேன் நேரானபோகரிஷியென்பேரென்ன, முனைத்துமேசித்தரெல்லா மொன்றாய்க்கூடிமுனையானவகஸ்தியனார்பக்கல்சென்று, தினைப்புடனேவாய் பொத்திகாங்குனித்துதேகலனேசாஷ்டாங்கஞ் சரணமென்றார் பனைப்புடனேவகஸ்தியருங்கண்டுமேதான் பட்சமுடன்தானுரைப்பார் சித்தர்தாமே. எசள

சித்தர்முனிரிஷிமுதலோ ரொன்றாய்க்கூட்டி தெட்சணாமூர்த்திபிடம்வந்ததென்ன, சத்தமுடனெல்லவருமொன்றாய்ச்சேர்ந்துசதாசிவமேசுடரொளியேதயாளவானே, பத்தியுடன்காலாங்கிசீஷனென்றுபாரினிலேபேர்படைத்த சித்துவொன்று, முத்திபெற தங்களிடங்காணவென்று முறைமையுடன் குளிகைகொண்டு வந்திட்டாரே.

வந்திட்டாரென்றதுமே கும்பமுனி வாகுடனேவருகவென்றுவிடைதந்தாரே, பந்திட்டவெந்தனையும் பட்சம்வைத்துப்பாருடனேகுகைக்குள்ளே கொண்டுசென்று, மூர்கிட்டசாத்திரங்க|ளெல்லாங்கேட்டார்மோசமில்லையென் றென்னைக்கொண்டணைத்து, தந்திட்டாரெந்தனுக்குறா லுமீய்ந்தார் சதகோடிவித்தைகளுங் கற்பித்தாரே.

கற்பித்தார்பிரமமென்றவித்தைதானும் கருவானயேமத்தின்வித்தைதானும், உற்பித்தசாத்திரத்தி னுளவையெல்லாமொன்றாகத்தானெடுத்துவுபதேசித்தார், மற்பித்தகருவுகாணுதியெல்லா மார்க்கமுடன்றான்கொடுத்தாருவமையாக, தற்பித்து செய்துமல்லோபுத்திகூறி சகலகலைக்கியான மோதிட்டாரே. எஉ0

ஓதவேயடியேனுக்குறுதிசொன்னார் வுத்தமனே போகரிஷிசொல்லக்கேளும், நீதமுடன் சாஸ்திரங்களெல்லாங்கற்றீர் நிலையானகாயத்தை நிறுத்தக்கண்டீர், தோதமுடன்சித்தருட குளிகைகொண்டீர் தோராதகீர்த்தியுடன்சினம்சென்றீர், பாதமுடன் காலாங்கியருளும்பெற்றீர் பட்சமுடன்சித்தருட வரங்கொண்டீரே. எருக

கொண்டீரேபோகரென்ற பெயருங்கொண்டீர்குவலயத்தில்சித்தருடமகிமைகண்டீர், அண்டரண்ட சராசரங்களனைத்துங் கண்டீர் ஆகாயப்பூமி முதலுளவாராய்ந்தீர், திண்டமுடன் ராஜாதிராசர்சேர்வை திறமுடனேயவர்கள் வைத்தகிடாரங்கண்டீர், மண்டபங்கள் தடாகமுதல்குகையுங்கண்டீர், மன்னவர்கள் ராச்சியங்கள்கண்டீர்பாரே

கண்டதினால் கீர்த்தியுண்டுகுற்றமில்லை கைலாசநாதரைப்போல்சித்தரப்பா, மண்டபங்கள் கடலோரம் ரிஷிகள்தானும் மகாகோடிமகானுக்கள் மிகவுண்டப்பா, தெண்டமுடனுந்தனுக்கு சாபமீவார் தெளிவாகவவர்களிடஞ் சொல்லவேண்டாம், அண்டர்முனி போலவரும் வதிதங்கேட்பார் அப்பனே தாள்பணிந்து வுரைசொல்வீரே. ()

சொன்னதினால்சாபமதுகிட்டாது தொல்லுலகிலுன்னையொருசித்தனென்பார், நன்னயங்கள்தாமுரைத்து நலமும்பேசி நாட்டிலுள்ளவளப்ப மெலாங்கண்டாராய்ந்து, வின்னமிலா வர்முடனே சாபம்நீக்கி வேதாந்தத்தாயினது வருளும்பெற்று முன்னயமாய் பெரியோர்கள் வரமும்பெற்று முகைமையுடனுசிர்மவருள்தந்தாரே. ()

போகர் இரத்தினகிரிகண்டது.

அருள்பெற்றுபோகருமே சினஞ்சென்று அங்ஙனவேபோயிருந்துசிலதுகாலம், தெருளுடனே வித்தையெல்லாம் செய்துபார்த்துதேவதைக் கொப்பானமாந்தருக்கு, பொருளுடையகருவான வதிதவித்தைப்புகட்டினார் சினமென்றமாதருக்கு, இருளகலப்போதித்துப் போகர்தாமும் மெப்போதும்போலாகப் பறந்திட்டாரே. எருரு

பறந்திட்டார்சினடதிவிட்டுநீங்கி பாங்குடனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, மறந்திட்ட காலாங்கிதனைநினைந்து மார்க்கமுடன் இரத்தினகிரி மலைமேற்சென்று, துறந்திட்ட சித்தர்களைக் காணவென்று துரைராஜர்வீற்றிருக்கும் பக்கல்சென்று, நிரைந்திட்ட முனிவரிடம் நின்றுபேச நீனிலத்தில் போகரையாரென்றிட்டாரே. எருசு

என்னவே யடியேனுந்தாள்பணிந்தேன் யெழிலரனகாலாங்கிதனைநினைந்தேன், சொன்னதோர்சித்தர்கட்கு விடையுஞ்சொன்னேன்

சுடரொளியாங்காலாங்கி சீஷனென்றேன், நன்னயமாய் பெண்ணையழைத்
துகுகையிற்சென்று காதாக்களிருப்பிடமுங் காண்பித்தேதான், பன்
னயமாஞ்சித்தர்களின்மறபுஞ்சொல்லி பட்சமுடனெந்தனுக்கு வழி
சொன்னாரே. ௭௫௭

வழியுடனேயிரத்தினகிரிமேலே சென்றேன்வாருடனேரத்தின
மென்றகிரியிற்கண்டேன், அழிபாகவாஸ்தானகோட்டைகண்டேன்
அதற்கப்பால் திருமாலின் கோயில்கண்டேன், குழிபோலக் குகை
யுடனேபுனலொன்றுண்டு கூரானமச்சமுனிசித்தனுண்டு வழிபோக
க்காண்பதற்கு துரையுமில்லை மகத்தானசித்தமுனி காவல்தானே. ()

தானானகாவலிடம் சென்றுபோனேன் தவவாக வெந்தனையும்
கண்டிட்டார்கள், மானானமச்சமுனி யெங்கேயென்றேன் மகத்தான
சித்தர்களுங்கொண்டு சென்றார், வேனான மச்சமுனி கண்டபோது
வெகுவெகுவாயெந்தனிட மவர்சொன்னாரே, பானான திருமூலர் பா
ட்டரெங்கே பார்த்துகொடுநாளாச்சு யென்றிட்டேனே. ௭௫௯

போகர்திருமூலர்பாட்டரைசமாதியில்கண்டது.

என்றுரையிலே போகரிஷி சொன்னபோது யெடுத்துரைத்தார்
திருமூநங்களநோகமுண்டு, நின்றுரையிலேசமாதியிடங்கொண்டுசென்
றார் நிலையானரத்னகிரிமலை யோரந்தான், நன்மைபெற திருமூலர்
பாட்டர்தம்மைமகாதாந்தசித்தொளிவைக்காணவென்று, தன்மையுட
னவர்பாதம் தொழுதுநின்றேன் க்ஷணத்திலே சமாதியது வெடிப்
புண்டாச்சே. ௭௬௦

ஆச்சப்பாசமாதியது வெடிக்கக்கண்டேன் அப்பனே திருமூலர்
பாட்டர்கண்டேன், மூச்சப்பாதானடங்கி பூமிக்குள்ளே மூன்றுயுக
ந்தானிருந்தசித்துதன்னை, பேச்சப்பா வெகுபேச்சு பேசுதற்கு பிட
மில்லை நிலையானகற்பமுண்ட காயமாமே. ௭௬௧

காயமதுவாசனைகள் கூறப்போமோ கடும்பச்சைப் பூரமென்ற
வாடைவீசம், நேயமுன்னமல்லிகைப்பூ மணம்போலெங்கும் நெருங்
கவேவொட்டாது குகையினுள்ளே, சாயமென்றதேகமது குங்குமம்
போல் தரிசிரகமானிடர்க்கு கிட்டுமோசொல், மாயமென்ற சித்தொ
ருவர் மகிமைசொல்ல மாளாதுவையகத்தில் மாளாதாமே. ௭௬௨

மாளாதசித்தெந்தனைக்கண்டபோது மகிதலத்திலாரப்பா காண
வந்தீர், சூளாதசென மில்லாச்சமாதியுள்ளே சூட்சமுடன் வந்தது

வலென்னவென்றார், கோளானவார்த்தைகளும் பேசவேண்டாம்குறி
ப்புடனேயிரண்டொரு வார்த்தைகள்சொல்லி, தாளான சமாதிதனை
மூடிப்போடு தாணியுள்ளசித்தரெல்லாம் வருவார்தாமே. ௭௬௩

வந்தாரேயாமானால்கேள்விகேட்பார் வளமுடனேயவர்களுக்கு
விடைசொல்லவேண்டும், சிந்தனையை யான்மறந்து பேசவேண்டும்
பேசாட்டாலவர்களுக்கு மனநோயுண்டாம், பந்தான மூலவர்க்குக்
கோடியுண்டு பந்துபந்தாய்வருவார்கள் சமாதிபண்டை, தொந்தரவு
யெனக்கில்லையிருதிபாரும் துரைராஜசுந்தரனே சமாதிமூடே. ()

மூடென்றசொல்லுரைகையி லடியேன்தானும் முடிவணங்கி தெண்
டனிட்டு கெதியேதென்ன, நாடென்றபதிதனிலே வாழுஞ்சித்தர் நா
மிருக்குமிடந்தனையே யறியமாட்டார், மாடென்றமனிதரப்பா முழு
மக்கள் தாமுடையர்களோகோடானகோடிபேர்கள், கூடென்றகூடு
விட்டுப்பாய்ந்தேனென்று குவலயத்தில் கூக்குரலுமிகவுண்டாச்சே.()

ஆச்சதினாலெந்தனையுமனேகம்பேர்கள் அதிசயமாய்க்காணவே
வருவார்மாண்பர், மூச்சடங்கிமூன்றுயுகமிருந்தேனப்பா முனையான
காலாங்கிசீஷன்தானும், பாச்சலுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு
பட்சமுடன்வந்ததொரு சோதிதன்னால், காச்சலுடன் மூடிருந்த
சமாதிதானும் கடுகெனவேவெடித்துமல்லோ காணலாச்சே. ௭௬௬

கண்டதினா லுந்தமக்குக்கருணைகூர்ந்து கடாட்சித்தேன் திருமூ
லர்பாட்டர்தானும், விண்டதிலையொருவருக்கும்ரகசியார்த்தம்வேதா
ந்தந்தாயினது கடாட்சத்தாலே, மண்டலத்திலுந்தனுக்கு வுபதேசித்
தேன்மாநிலத்தில் குளிகையது பூண்டுகொண்டு, தெண்டமுடன் சித்
தர்களைவணங்கிநீயும் தேசமெலாம் குளிகைகொண்டு திரிவாய்நீயே.

திரியென்ற போதையிலே விடையும்பெற்றுத் திரும்பினேன்
சீனபதிகுளிகைபூண்டு, செரியென்ற சத்தியத்தைக்கைவிடாத நேர்ப்
பானவெள்ளையென்ற மாந்தர்முன்னே, பரியென்ற கருவிகரணாதி
யெல்லாம் பாங்குடனே வுபதேசம்செய்தேன்யானும் சரியென்றுயெ
ந்தனையுமாசீர்மித்து சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்திட்டாரே. ௭௬௮

செப்பதின்புவடியேனுஞ் சீனந்தன்னில் சிறப்புடனே சிலகால
மிருந்தேனப்பா, மெய்யுடனே இன்னம்வெகு தேசம்காண மேதினி
யில்குளிகையது பூண்டுகொண்டு, கைதவமாய் சீனபதிவிட்டுநீங்கி
காலாங்கிநாயர்பாதம் மனதிலுன்னி, பையவேபானுமல்லோ பறந்
தேனப்பா பாரினிலே வயோத்திநகர்கண்டிட்டேனே. ௭௬௯

போகர் அயோத்தியில்திருச்சங்கு சமாதிகண்டது.

கண்டேனே திருச்சங்குசமாதிகண்டேன் கடலோரம்போயிற
க்கிறின்றேனப்பா, அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்குங்கூட்டம் அணி
யணியாயவர்பாட்டன் சமாதிகண்டேன், தண்டேனே ராட்சதாள்
கூட்டம்பக்கல் தாழ்மையுடன் போயிருந்து தெண்டஞ்செய்தேன்,
கொண்டென்னை தானணைத்து ராட்சதர்க்கள் கொண்டுபோய் சமாதி
யிடம் விட்டிட்டாரே. ௭௭௦

விட்டவுடனடியேனுந் தாள்பணிந்து விருப்பமுடன் காலாங்கி
தனைநினைந்தேன், கிட்டநின்றுபாலனுமேசிரங்குவித்துக் கிருபையுட
ன்திருச்சங்கைக்காணவென்று, திட்டமுடன் முழங்காலுசமாதியிட்
டுத்தீவிரமாயடிதொழுது போற்றினேன், சட்டமுடன்சமாதியது
தாள்திறந்து சடுக்கெனவேசத்தமது கேட்டிட்டேனே. ௭௭௧

கேட்டவுடனடியேனுங்கிடுக்கிடுத்து கிருபையுடன் சாஷ்டாங்க
ஞ்சமர்ப்பித்தேன், வாட்டமுட னெந்தனையாரென்றுகேட்க வள
முடனே சிறுபாலனுரைக்கலுற்றேன், பாட்டரென்ற திருச்சங்குரா
ஜன்தன்னை பாரினிலேகாண்பதற்கு மனமுவந்து, கோட்டமுடன ச
மாதியிடம்வந்தேனென்று நட்பமதாய்போகரிஷியுரைத்திட்டேனே.

உரைத்தேனே யெந்தனிடதிரத்தாலே வுத்தமனே காலாங்கி
கடாட்சந்தன்னால் திறப்புடனே காலாங்கிசீஷனென்றேன் திகழுட
னே சீர்பாதங்காணவென்று, மரைப்புடனே குளிகையது பூண்டு
கொண்டு மார்க்கமுடன் சினபதிவிட்டுநீங்கி, விரைப்புடனே சமாதி
யிடங்கண்டுவந்து விருப்பமுடனவந்தேனே போகர்தானே. ௭௭௩

திருச்சங்குபோகருக்குபுத்திகூறல்.

தானானபோகரென்ற போதேயப்பா தயவுடனே வென்மீதில்
பட்சம்வைத்துக், கோனான திருச்சங்குராஜன்தானும் கொற்றவனு
ரெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், பானானபுத்திமதிமிகவுரைத்து பாங்கு
டனே குளிகைகொண்டுபோயிடத்தே வேனானசித்தர்முனி ரிஷிகள்
தாமும் வேணுமென்றேசபித்திடுவார் தப்பிக்கொள்ளே. ௭௭௪

கொள்ளுவதவுந்தனுக்கு புத்திமார்க்கம் கோனாறுநேரமல்சித்
தர்முன்னே, எள்ளளவும் பிசகின்றி நடந்துகொள்வாய் என்போ
வுந்தனுக்குசாபமில்லை, கள்ளமனமுடையதொரு சித்தரப்பா கண்
டாலே வுன்னையுந்தான் சபிப்பார்சித்தர், உன்னபடிபோலாக வுறவு
பேசி ஒருகடிகைநேரமதில் சபிப்பார்பாரே. ௭௭௫

பாரென்ற போதையிலேயானடுங்கிப்பட்சமுடன்பாட்டரையா
ன்பரிவுகேட்டேன், வேரென்றகெதியெனக்கு பாட்டரென்றேன்வி
ருப்பம்வைத்துயெந்தனுக்குஞானேபித்தார், சீருடனேயடியேனும்
நடுநடுங்கி சிறப்புடனேவுபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு, பேருடனேகா
லாங்கிதனைநினைந்து பேரின்பசாகரத்தை யடைந்திட்டேனே ௭௭௬

போகர் கமலமுனியைக்கண்டது.

அடைந்தபின்புகுளிகையது பூண்டுகொண்டு அரசனுந்திருச்சங்
குவிடையும்பெற்று, கடந்துமேயயோத்தினகர் தன்னைவிட்டுக்காலா
ங்கிநாதருடகிருபையாலே, தொடர்ந்துமேசீனபதிக்கேகியானுந்து
புரவாய்கமலமுனி பக்கல்சென்றேன், நடந்ததொரு சங்கிரகம்யானு
ரைத்தேன்நலமுடனே கமலமுனிமகிழ்ந்திட்டாரே. ௭௭௭

மகிழவேயடியேனும்விடைகள்பெற்று மார்க்கமுடன் வெள்ளை
யென்றமனிதர்பக்கம், நெகிழவேபோயிருந்து யாவுஞ்சொன்னேன்
நெடிதான கருவிகாணுதியெல்லாம், மகிழவேமுடித்திட்டேன் நலகி
மூரகச்சதாகாலம்வெள்ளையென்றமனிதருக்கு, புகழவேசினப்தியோ
ர்கள்மெச்சபுகட்டினேன்விநோதமென்றவித்தைதானே. ௭௭௮

தானானவிநோதமென்றவித்தையப்பா தாரணியில் செய்தவரும்
பார்த்தோரில்லை, கோனானகுருவருளால்குளிகைபூண்டுகுவலயங்கள்
சுற்றியல்லோ முழுதும்பார்த்தேன், மானானகற்றவித்தைவீண்போ
காமல்மாறாமல் சதாகாலமென்பேர்கூற, வேனானவித்தைகளைவிரும்
பியானும் விபரீதமாகவல்லோவிரித்திட்டேனே. ௭௭௯

விரித்துமேசீனபதிதன்னில்யானும் வெகுகாலம்நானிருந்தேன்
மைந்தாகேளு, செரித்துமேமறுபடியும் குளிகைபூண்டுநேராகசீனப
திவிட்டுநீங்கி, புரித்துமேசத்தியரிச்சந்திரன்றன்புகழான சமாதியிட
ங்காணவென்று, தெரித்துமேவயோத்திகர்வடபாகத்தில் தீறமுட
ன்சமாதிகண்டுபுறப்பட்டேனே. ௭௮௦

போகர் சத்திய அரிச்சந்திரன்சமாதிகண்டது.

புறப்பட்டேன்குளிகைகொண்டுபறந்தேனப்பாபொங்கமுடன்
யோத்திகர்வடபாகத்தில், துறப்புடனேசமாதிபுறம் காணவென்று
துப்புறவாய்நதியோரம்போனேன்யானும், முறப்புடனேகிங்கிலியர்
கோடாகோடிமூர்க்கமுடன்காவற்காரர்கிருந்தார், சிறப்புடனேயடி
யேனுங் காலாங்கிதன்னை சீர்பாதந்தனைநினைந்துகண்டிட்டேனே.

கண்டவுடன் கிங்கிலியாரென்றார்கள் காலாங்கி வையருடசீஷ
னென்று, தெண்டமுடன்திருச்சங்குபோனென்று தீவிரமாய்முறை

கொண்டுசெய்பதுற்றேன், மண்டலங்களயான்முழுதும் குளிகைபூண்டுமேதினிலத்தில் சத்திபல்லோரவரிசைபெற்றேன், குண்டலங்கள்சரப்பளிகள்பதக்கம்யாவும்குவலயத்திலெனக்களித்துபோவென்றாரே

என்றார்கள் மனுகோடிசித்தர்கூட்ட மெழிலுடனேரிஷிகள்முதலாசீர்மித்தார், குன்றனையலை நதிகள்குகைகள் போனேன்கோடிவரைவெகுகாலமிருந்துபார்த்தேன், பன்றனைசனபதி தலைமைபெண்ணுபாங்குடனேகுளிகையதுபறந்திட்டேன்பார், நன்றானகமலமுனிசித்தர்தம்மைநலமுடனேசினமதில் பார்த்திட்டேனே. ௭௮௩

பார்த்தேனேவெள்ளையென்ற மனிதரப்பாபரியாகபூமியெல்லாங்காரமாகும், சீர்த்தமுடன்பொய்கையொன்றுசுனையொன்றுண்டுதிகழானபடியோரம்சித்தொன்றுண்டு, ஊர்த்தமுடன்சமாதியிலேயிருந்தாரப்பாவலமையுடனவர்பாதங்கண்டுவந்தேன், ஏர்த்தமுடன்வாரிஷியாமவர்பேராகுமெழிலான மார்க்கமெனக்கோதிட்டாரே. ()

ஓதவேசிறுபாலன்விடைகள்பெற்று வுகமையுடனேகவித்நூல்கள்பார்த்தேன், நீதமுடன்வாரிஷியார் நூலில்சொன்ன நுட்பமாமரிச்சந்திரன்சமாதிகாணு, வேதமுதலாராய்ந்துங்காண வில்லைவெளியானவாரிஷியின்நூலிற்சொன்னார், பாதமுடன்சத்தியரிச்சந்திரன்றன்பாதம்புயத்தைக்காணவெனவந்திட்டேனே. ௭௮௫

எனவேயடியேனும் போகர்நாயன் பெழிலாகத் தானவர்ந்தேன்யிரக்கம்வைத்து, சொன்னபடிவிதிமுறையின் நானுக்காய்ந்துசுடரொளியின்காலாங்கிசிஷனென்றும், நன்னயமாய்ரிஷி முனிவர்சித்தர்தம்மால் நயமுடனேபலபேரின்வரமும்பெற்றேன், வன்னமுடனரிச்சந்திரன்சமாதிமார்க்கம் வகையுடனேகாணவென்று வழிகேட்டேனே. ௭௮௬

வழிகேட்டேன் துறைகேட்டேன்சமாதிகேட்டேன்வண்மையுடன்பெந்தனுக்குப்பட்சம்வைத்து, மொழியுடனேகாலாங்கிசிஷனென்றுமுறைகொண்டு வந்ததினால்போகருக்கு, பழியுண்டாமென்றல்லோபயந் தெல்லோரும்பாராளுமரிச்சந்திரன்சமாதிதன்னை, குழியுடனேதானிருக்குங் குகையினுள்ளே கொண்டுபோய் விட்டார்கள்ரிஷியர்தாமே. ௭௮௭

விட்டவுடன்போகரும்யான்முன்னேசென்று விரைவுடனேதான்பணிந்துகரங்குவித்து, பட்டமன்னன்கொலுவினிடசமாதிபக்கம்பாங்குடனேயிற்கையிலேசித்தர்கூட்டம், திட்டவந்துபென்னையாரெ

ன்றுகேட்க கீர்த்திபெற்றகாலாங்கி சிஷனென்றேன், திட்டமுடனென்னையவர்பட்சம்வைத்து சாங்கமுடனுசீர்மஞ்செய்தார்தாமே. ()

தாமேதானனேகவித தர்க்கஞ்சொன்னார் தாழ்வாக யானுமல்லோ வெடுத்துரைத்தேன், போமேதான் சமாதியிடம் செல்கவென்றார் போனேனே ஓங்காரஞ்சத்தங்கேட்டேன், வாமேதான் வாத்தியங்கள் கோஷ்டம்போல வளமையுடன் விநோதவகைவரிசை கேட்டேன் நாமேதா னிருக்குமந்த காலந்தன்னில் நலமாகச் சமாதியது திறக்கலாச்சே, ௭௮௯

சமாதி திறந்தது.

திறக்கையிலே சத்தியரிச்சந்திரன்றன் திறலானசமாதியது வென்னசொல்வேன், சாங்கமுடன் சுடரொளிபோல்காணலாச்சு சூக்குமமாந்தேகமது மின்னல்போலாம்,இரங்கவேமூன்றுபடிகடந்துபோனேன் இராஜனுமரிச் சந்திரனருகிற்சென்றேன், வரங்கொண்ட வரிச்சந்திரனென்னைப்பார்த்து யாரப்பாவந்தவனீயென்றார்பாரே. ௭௯௦

பார்க்கவே பாலனுமேகால்நடுங்கி பாராளும்ராசனுக்குப் பதிவுகூற, ஏர்க்கவே முடியாமல் மைந்தாயானும் பெழிலாகக் காலாங்கி சிஷனென்றேன், நீர்க்கமுடனவர்தானு மென்னைப்பார்த்து திறமுடனேயவரெனக்கு வுரைத்தவாறு, மார்க்கமுடனென்றகப்பன் திருச்சங்குதானு மகத்தானசமாதியிலே போனார்தாமே. ௭௯௧

போகையிலே காலாங்கிசமாதிதன்னைப் பொங்கமுடனவர்போய்க்கண்டதுண்டு, சாகையிலேயிடமவர்க்குத்தெரியும்பாலா சதகோடியுகமதுவுஞ் சென்றுபோச்சு, ஆகையினாலுந்தனக்கு யானுஞ்சொன்னேனப்பனே போகரிஷிவன்பதாக, வேகையிலேபுறங்காடு சுடுகாடப்பா வெகுகாலம் யானுமல்லோ காத்தேன்பாரே. ௭௯௨

காத்தேனேமேதினியில் மெய்யொன்றுக்காய் கனமழிந்து காடுறைந்துகடந்துநின்றேன், காத்தமுடன் சுடுகாடு காத்திருந்து நலமுடனேபிள்ளைமுதல் மனைவிதோத்தேன், பூத்தமலர் முச்சுருணைதேவிதன்னை பொற்காசுவி சுவாமிக்கடனுக்காக, தோத்தேனேநாடுமுதல் நகரமெல்லாந் தொலைத்தேனே சமுசாரதொல்லைதாமே. ௭௯௩

தொல்லைவிட்டு சமாதிக்குட் சென்றேனப்பா தொல்லுலகில்பற்றொன்றுமில்லைகண்டீர், அல்லலெனு மாசாட்சிவிட்டுநீக்கி அப்பனே சமாதியிடங்கண்டேனென்றார், மெல்லவே சதாகாலம் பூமிதன்னில் மேதினியிலிருந்தோர்க்குப்பலனொன்றில்லை, வெல்லவே பூலோகமாய்கைவிட்டு விருப்பமுடன் சமாதிதனிலிருக்கின்றேன். ௭௯௪

அரிச்சந்திரனிடம்போகர் வுபதேசம்பெற்றது.

இருக்கவென்றவார்த்தையதுகேட்டபோது வென்மகனேயென் புத்திலயித்துப்போச்சு, பொருந்தமுடிபோகவில்லை பூமியாசையெ ன்னுலகம் காண்பதுவே புண்ணியந்தான், திருந்தமுடனிவ்வுலகிலி ருந்துமென்ன திரள்கோடிவித்தைகளுங்கற்றுமென்ன, வருந்தமுட ன்குளிகையிட்டுபறந்துமென்னவாகுடனுலகமதி லொன்றுங்காணே எகூசு

காணேமேயென்றுமல்லோ கலங்கினேன்காலாங்கிநாதருட கிருபையாலே, தூணதுபோலங்கிருந்த விருட்சந்தன்னில் சடரொ ளிபோல் சோதியதுகாணலாச்சு, வீணையுடன்வாத்தியங்கள்முழங்க லாச்சு வேதாந்தத்தாயினது மகிமையப்பா, நாணமுடன் பார்த்து முனிசித்தரப்பா நடுக்கமுடன்றானடுங்கி பயந்திட்டாரே. எகூஎ

பயந்திட்ட சித்தர்களையான்வணங்கி பரிவாகசிரங்குவித்துவணக்கஞ்செய்து, நயமுடனே வதிசயங்கள் கேட்கும்போது நாதாந்தத் தாயினது பிரகாசந்தான், மயமுடனே சத்தியரிச்சந் திரற்குமகிமை யுடனேப்போதவங் காட்சியுண்டு, தயவுடனேவிர்வாணி ரூபவாணி சதாகாலங்காட்சியது தருவாள்பாரே. எகூஅ

தருவாளேமனோன் மணியுந்திரிகாலந்தான் தாணிபதியாளுமரி ச்சந்திரற்கு, குருவானசித்தர்முனிரிஷிகளப்பா கூறினேர்தனக்கு வண்மைமெத்த, திருவான வார்த்தையது மிகவுங்கேட்டு, தீரனும் ராஜனிடமொழியுங்கேட்டு, மருவானை வுபதேசமெல்லாம் பெற்று மாற்கமுடன் சீனபதிக்கேகினேனே. எகூகூ

போகர்சீனபதிக்குவந்தது.

ஏகினேன்சீனமென்ற பதிக்குநாந்தா னெழிலானகுளிகைகொ ண்டுபறந்தேனப்பா, பாகமுடனுபதேசம்பெற்றமார்க்கம் பாங்குட னே வெள்ளையென்ற மனிதரப்பா, வாகுடனே நால்படியே முறை யோர்நித்த வளமைபெறசமாதிக்கு வழியுஞ்சொன்னேன், வேகுட னே வெகுகாலமிருந்தேன்யானும் வேடிக்கை சிமிட்டுவித்தை செய் தேன் தானே. அOO

போகர் காத்தாடிவித்தைசெய்தது.

தானனபிரமகோடி வித்தைசெய்தேன் தாக்கானகாத்தாடிவித் தைவித்தை, மானனவித்தையிது மதிதவித்தை மானுக்கள் புகலுகி றேன்மகிமைகேளு, யேனைபட்டமதுகெஜமோபத்து, லேகமுடன் நீளமதுகெஜமோபத்து, பானவட்டமது நடுவட்டந்தான் பாங்கு டேவுளவட்டமுழந்தான் ரண்டே. அOக

இரண்டானபக்கவட்ட மூன்றேபாகு மெழிலான நெடுவட்டமு காலேயாகும், முரண்டானவெளிவட்டம் சக்கரம்போல் மூலத்தின் வுள்வட்டம்கமலமாகும், திரண்டானசற்றேரம்கம்பியப்பா திரளான கம்பிகளில் காதாரண்டாம், உருண்டானநெக்கம்பில் சூட்சாதாரம்வு த்தமனே புறவட்டம்வளையமாமே. ()

வளைவுடனே ஒவ்வொன்றில் கொலுசமாகும்வரிகளிலேகாந்த மது சத்தேபாகும், களையுடனேநாரென்றபட்டேயாகும் கம்பிகளில் தையல்களைவோட்டவேண்டும், துளையானகொலுசுகளில் குண்டே யாகுந்தோரா தகயறுகளில் சூட்சமாட்டி, மூளையுடனே பூமிதனில்க யிறைமாட்டி மூர்க்கமுடன் பறக்குகையில் கயிறைத்தட்டே. அOங

தட்டையிலேகாத்தாடி தான்பறந்துசந்திரனர் மண்டலத்தினள வுமட்டும், கெட்டையிலேதான்பறந்துநின்றுவாடும்நிலையானசூட்சா திசூட்சத்தாலே, மூட்டையிலேவுள்ளிருந்த கருவைப்போலுமொரு க்குடனேநின்றும் நெடுநேரந்தான், சட்டையிலேநாற்பட்டுக் காற் றைக்கொண்டு சடுதியிலே தானெடுக்கும்பான்மைபாரே. அOச

பான்மையாம்வாயுவது மேலாதாரம்பற்றுகையில்காத்தாடிமே லேநோக்கும், வான்மையுடனடுக்கம்பி வட்டந்தன்னில்நயமுடனே சூட்சாதிசூட்சந்தன்னை, மேன்மையுடன்கயிர்மாட்டிசுறுக்கும்போது மெல்லெனவேகாத்தாடி யிறங்கலாகும், தான்மையுடன் சக்கானின் சூட்சமப்பா தாரணியி லாரறிவார்விசவர்தானே. அOரு

விசவனும் தேவகம்மாளசித்தன் வேணபடிசெய்துமல்லோசூட் சங்காண்பான், பசவுடனே கண்சேர்ந்த கதையைப்போலகருத்தறி யார்முழுமூடர்காண்பரோதான், மூசருடையயிரும்பதனில்காந்தஞ் சேர்ந்து முடித்தார்கள்காத்தாடிவினோதவித்தை, நசறுண்டாய்சூட் சாதி சூட்சமார்க்கம் நாமுரைத்தபடியாரும் கண்டிடாரே. அOசு

கண்டபடிகருத்துடைய சித்தர்தாமுங்காசினியில்செய்தவருங் கண்டோரில்லை, கண்டபடிகாத்தாடிசூட்சாசூட்சங்காசினிக்கும் வழி யியார்துறையுங்காணர், கண்டபடிகருவூரார் செய்துபார்த்தார்கரு த்திலேயவர்தனக்குத்தோன்றவில்லை கண்டபடியெந்தனுடபுத்தியா லேகாத்தாடியான் முடித்தேனவனியோர்க்கே. அOஎ

முடித்தேனே சீனமென்றபதியில்தானும் மூனையானகாத்தாடி படிவாரத்தில், படித்தளமாம்தோணியதுமிகபோல்கட்டிபாங்கான

மாளிகைபோல்தானமைத்து, குடித்தனமாஞ்சனங்கள் பதினாயிரம் பேர்குடையடியில்தானேத்திக் கொண்டுசென்று, கடிப்புடனேதேவாதிதேவர்தானும் காணமுற்றுபார்த்திடவே நடத்தினேனே.

நடத்தினேன் சினபதிசனங்களெல்லாம்கலமுடனே காத்தாடித்தனிற்கொண்டு, திடத்துடனே சினபதிமூன்றுகாதம்திறமையுடன் சுத்திவந்தேன் சித்தர்மெச்ச, வடத்திடமாய் ருத்திரக்கயிர்திரட்டி வாகுடனே சினபதியிறக்கிவிட்டேன், தடத்துடனேசினபதிசனங்களெல்லாஞ் சந்தோஷித்தென்பேரிலன்புற்றாரே. ௮௦௮

கமலமுனி பரிவுகூறினது.

அன்புற்றார் கமலமுனிசேதிகேட்டு அப்பனேபோகரிஷிபுலக் கேளும், வன்புற்றயிதிகாசவித்தையெல்லாம்வளமுடனேகாட்டிவிட்டால் பூலோகத்தில்இன்புற்றயாரொருவர்மதிக்கப்போறார் யேகவெளியாகிவிடுமென்றுகேளு, துன்புற்றவெந்தனையுஞ்சபிப்பாரப்பாசூட்சாதிசூட்சமதை வெளிகாட்டாதே. ௮௦௯

காட்டினல்லோகமெல்லாஞ் சித்தரய்போகும் கசடருக்கு காட்டாதேகருணைபோகும், காட்டிதமாய்கல்லோர்க்குகருவிகாட்டுதனையுடனே யுபதேசம்பாவுங்கூறும், கோட்டமுடன்முழுமக்களொன்றாய்க்கூடிநொடிப்பார்கள் பகடிமெத்தக்கூறுவார்கள் நாட்டியுடன் புலவோர்க்குபுத்திகூறு சதாகாலம் தானினைப்பார்தன்மையாரே.

இரசசெந்தூரம்.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கானசூதமது சேர்தாவென்று, சீரேதான்நாகமதுசேர்தான்பாதிசிறப்புடனேயூகமதாய்வொன்றாய்க்கூட்டி, நேரேதான் வட்டோட்டில்பில்லையூத்துநோப்பாகபில்லைக்கு சுறுக்குதாக்கு ஆரேதானுரநாதரச்சாக்காலப்பனேசெயநீர்தான் செய்துகொள்ளே. ௮௧௧

கொள்ளவேசெய நீரைசுறுக்குதாக்கு குணமுடனேசூதமதுமுருக்கிக்காட்டும், விள்ளவேகின்னமது சாற்றகேளும் வேடிக்கைகிமிட்டுவித்தைதவாதம் பாரு, மெள்ளவேசரக்குவகை யாமுரைப்போம் மேதினியிலார்செய்தாரிந்தபாகம், தள்ளவேயிறுதாருகின்னிதானும் துறையான தருகடனேகாரமாமே. ௮௧௨

காரமாம்வீரமுடன்பூரமாகும் கருவானசீனமுடன் பாஷாணந்தான், தாரமாம்கெந்தியுடன்லிங்கந்தானும்தாக்கானசூடனுடன்கெ

வுரிதானும், காரமாம்கார்தமுடன்காடிக்காரம்கடிதானசாரமுடன்பூநீராகும், நீரமாம்பவளத்தின்புத்துமாரும் திறமானசலாசத்துப்பலந்தான்தூக்கே. ௮௧௩

தூக்கவேசரக்கெல்லாஞ்சமனதாக துறையோடுமுறையோடும் மொக்கச்சேர்த்து, கோக்கவேகுழிபம்மிதன்னிலாட்டி நுட்பமுடன் பழச்சாற்றில்நாலுசாமம், தாக்கவேதானரைப்பாய் குமரிச்சாற்றால் தப்பாதுதானரைப்பாய்கையான்சாற்றால், வக்கமாய்வகைவகைக்கு நாலுசாமம் வுத்தமனேதானரைப்பாய்மூலியாமே. ௮௧௪

மூலியாம்கவுதும்மைச்சாறுதானும் முயலானமுசல்க்காதுசாறுதானும், நீலியாம்அவிரியிடச்சாறுதானும் கோரணயறமுள்ளிச்சாறுதானும், பாலியாம்குடசப்பால்மூலிதானும் பாங்கானதுளசியிடமூலிதானும், வேலியாம்முந்நாமணிச்சாறுநாழிவெளியானகள்ளிச்சார்தானுங்கூட்டே. ௮௧௫

கூட்டியேவகைவகைக்குநாலுசாமம்குறிப்புடனேதானரைப்பாய்மூலியாலே, நீட்டமுடனவெண்ணெயதுபோலேயாட்டி கினைவுடனேவகல்போலமூசைபண்ணி, வாட்டமுடன்மூசையிலே பில்லைவைத்துவாகாகமேல்மூசைதான்பொதிந்து,தேட்டமுடன் மாசிலைவலுவாய்ச்செய்து நேர்ந்துமேரவிதனிலேகாயப்போடே. ௮௧௬

போடவேசீலைபதுகாய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன்சுண்ணம்புசீலையேழு, கூடவேசீலைபதுவலுவாய்ச்செய்து குமுறவேசட்டிதனிலமணலைக்கொட்டி, நீடவேசட்டிநடுகலசம்வைத்து கினைவுடனேமேலுமந்த மணலைக்கொட்டி, சூடவேமேற்சட்டிக்கவிழ்த்துமூடி, துப்புரவாய்ச் சீலையதுவலுவாய்ச்செய்யே. ௮௧௭

செய்யவேசீலைபதுகாய்ந்தபின்பு செம்மையுடன்சட்டிதனையடுப்பிலேற்றி, முப்பவேவாலுகையின்மேலேவைத்து முயற்சியுடன்தீபமதுகமலமெட்டு, தையவேதீபமதுகாடோபத்து நயமுடனேதீபமதுயெரிப்பாயப்பா, பையவேயாறினபின்னெடுத்துப்பாரு பளிங்கானசெந்தூரம்சொல்லொணாதே. ௮௧௮

சொல்லவோவேதுபாவுமேது சுடரொளிபோல்செந்தூரஞ்சொல்லப்போமோ, வல்லவேவருணனிடனிறம்போலாகும் வலுவானசூதமதுகாரமெத்த, மெல்லவேஒடதனைத்திறந்துபாருமேலானசெந்தூரம்நீதப்போக்கு, புல்லவேமுடியாதுசித்தர்தாமும் புகலார்கள்லோகத்துமார்த்தர்தாமே. ௮௧௯

ஆமேதான்செந்தூரம்பதனம்பண்ணு அப்பனேகாதாக்கள்கா
ண்பாராகில், போமேதான்விடுவாரோசெந்தூரத்தை போக்கோடே
கொடுபோகும்வழியைப்பார்ப்பார், காமேதானுந்தமக்குச்சொன்னே
மப்பா கட்டிலேயாரேனுஞ்சொல்வாருண்டோ, வேமேதான்செந்தூ
ரம்குன்றியுண்ணு வெகுகோடிகாலவரையிருக்கலாமே. ௮௨௦

இருக்கலாம்கற்பாந்திரகாலமட்டும் விளப்பில்லைதவிர்ப்பில்லைகளை
யில்லை, முருக்குடனே தேகமதுயிறுகிக்காட்டும் கூதண்டக்கொண்ட
வருமுமக்கிடுண்டோ, பொருக்கவேமுடியாதுவன்னிமீறும் பூதலத்தி
ல்நீயுமொருசித்தனுவாய், வெடுக்கவேசமுசாரபாப்பைதன்னை விட்
டொழித்துநிற்பதுவேசமாதியாமே. ௮௨௧

ஆமென்றுவின்னமொருவயணங்கேளு அடவானசெந்தூரங்கள
ஞ்சிதானும், போமென்றவிடுகாதேமைந்தாகேளு போக்கானருசம
துசெந்தூரத்தை, காமென்றவாக்கியமும்பொய்க்காமற்றான் கலமுட
னேவெள்ளிதனில்நாற்றுக்கொன்று, தாமென்றவுருக்குமுகர்தன்னி
ற்றானுந் தப்பாதுதான்கொடுக்கமாற்றெட்டாமே. ௮௨௨

எட்டானமாற்றதுவும்பசுமைமெத்தவேற்றமுடன்ரவிதனிலேநா
ற்றுக்கொண்டு, மட்டாகத்தானுருக்கிகொடுத்துப்பாரு மகத்தானவர்
ணமதுசிவப்புமெத்த, வட்டானமாற்றதுவுமெட்டரையுமாகு மகத்
தானவேதையிதுவிட்டுமோசொல் திட்டானவெள்ளிசெம்பில் கொடு
த்துப்பாரு திறளானசெகசோதிதெளிவைப்பாரே. ௮௨௩

தெளிவானமாற்றதுவுமொன்பதாகும் தேசத்திலெட்டாதுயார்
க்குக்கிட்டும், ஒளிவானசித்தர்முனிரிஷிகட்கப்பா வுத்தமனேகிட்டு
மதுசிவயோகிகட்கும், வளியானமுறைப்படியேகண்டாராய்ந்து வகுப்
புடனேசித்தரிடநானும்பார்த்து, செளிவானநால்கனென்னாமுனவா
ராய்ந்து நேர்ப்புடனேசோதித்தேன்மாந்தற்தாமே. ௮௨௪

மாந்தர்கள்பிழைக்கவென்றுவடியேன்தானும் வளப்பமுடன்கா
லாங்கிநாதர்பாதம், சாந்தமுடன்சிற்பாதம்தனைநினைத்துசாற்றினேன்
லோகத்துமாண்பருக்கு, வேந்தனெனும்ராஜாதிராஜர்கட்கும் வெகு
தூரம்கடந்துசென்றஞானிகட்கும், போந்தமுடன்போகரிஷியடியே
யானும் போதித்தேனவெள்ளையென்றமனிதற்தாமே. ௮௨௫

ஆமென்றவித்தகம்அருமையப்பா யாராலுங்கண்டறிவதெளி
மையாகும், நாமென்றகுருத்திறெட்டுதன்னை நயமுடனேகாரசாரங்க

ளாலே, காமென்றசத்துருமித்துருகளாலே கருவிகரணதியின் றன்
போக்கறிந்து, வேமென்ற குறுக்குவழிபோக்குப்பாதை வெகுதூர
மறிந்துமல்லோ சாற்றினேமே. ௮௨௬

சீனவிரவைப்புசெந்தூரம்.

போற்றினேமின்னமொரு கருமானங்கேள் பொங்கமுடன்வீர
மென்றசெந்தூரந்தான், மாற்றமுடன்விலவந்தின்றபிலத்தாலே மய
ங்காமல் சுறுக்கிடவே கட்டிப்போகும், கூற்றமுடன் மேற்போக்கு
புகல்வோர்கண்டீர் போக்கானசரக்குவகை நிற்கப்பாரும், தேற்றமு
டன்தாரமொன்றுதத்தமொன்று தெளிவானசிங்கியொன்று கெவுரி
யொன்றே. ௮௨௭

ஒன்றான அயமதுவுஞ்செம்புவொன்று வுத்தமனேபொடிபொடி
யாய்ராவிக்கொண்டு, பன்றானசரக்குகளுஞ்சரியதாகபண்பாகக்குழி
க்கல்லிலிட்டுமைந்தா, பொன்றாகத்தளரவிட்டுமாவதாக்கிப் பொங்க
முடன்காலனென்ற செயநீர்தானும், தன்றானவறுவகையாஞ்செயநீர்
தன்னால் தன்மையுடன் றானரைப்பாய் சாமம்நாலே. ௮௨௮

நாலானசெயநீரில் மைந்தாகேளு நலம்பெறவே தானரைப்பாய்
மைபோல்தானும், பாலானசெப்பகலும் வொன்றுசெய்து மார்க்க
முடனவ்வகலில் சரக்கைப்பூசி, வேலான ரவிதனிலே காயப்போடு
வெளுமையுடன்காய்ந்த பின்புவிபரங்கேளு, சாலான வகல்தனிலே
வீரம்வைத்துச் சார்புடனேசீலையது வலுவாய்ச்செய்யே. ௮௨௯

செய்துமோரவிதனிலேகாயவைத்துசெம்மையுடன்தனவாயாஞ்
சட்டிதன்னில், பெய்துமேவுப்பையவர்வாசியிட்டுப் போனவீரத்தை
நடுவேவைத்து, கைமுறையாய்மேலுமந்த வுப்பைக்கொட்டிக் கண
க்குடனே மேற்சட்டித்தன்னைமூடி, மெய்முறையாய்ச் சட்டிக்குச்
சீலைப்பா மேன்மையுடன்செய்துமல்லோ ரவியிற்போடே. ௮௩௦

போடவேசீலையது காய்ந்தபின்பு போற்றமுடன் மனோன்மணி
யாள்கிருபையாலே, நீடவே காலாங்கிதமைநினைத்து நீடூழிகாலம்
வரையிருப்பதற்கு, கூடவே சித்தர்முனி ரிஷிகள்பாதங் கும்பிட்டு
யடிபேணமிகத்தொழுது, மூட்டவேவாலுகையா மேந்திரத்தில் முடி
மீதில் தானிருத்தியெரித்திடாயே. ௮௩௧

எரிக்கையிலேகமலமென்றசிறுதீயப்பா யென்மகனேவாறுநாள்
பெரிசோப்பா, கரியில்லோ வுப்பெல்லாங்கறுத்துக்காணும் கனத

மென்றசெம்பது வுமக்கியல்லோ, நொரிக்கியே சாக்குடனே செம்பு
சேர்த்து நொடிதான வீரத்துக்காரமேறி, பரிக்கியே வுட்கொண்டு
காரசாரம் பாங்குடனேயேறிபல்லோ சிவக்குந்தானே. ௮௬௨

தானனசெந்தூர மென்னசொல்வேன் தகைமைபெறத்தானெ
டுத்து சிஷாவிற்றான், கோனான குருபதத்தை நனுகியேதான்சொற்
றவனைதானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, வேனான வெள்ளிசெம்பில்
நூற்றுக்கொன்று விபாமுடன்றானுருக்கி வூகிப்பாரு, பானான மாற்
றதுவும் யெட்டதாகும் பசுந்தங்கம்போலிருக்கும் பண்புதானே. ()

பண்பான பொன்னதுவும் பத்துக்கொன்று பான்மைபெறத்
தங்கமது வொன்றுசேர்த்து, திண்பானதகடடித்துப் புடத்தைப்
போடு தெளிவானதங்கமதுபிறவியாச்சு வண்பான தங்கமது லோக
மெய்ச்சும் வாய்க்காதுகுருமிகட்குவாய்க்குமேசொல், நண்பான்சித்
தர்முனி ரிஷிகட்கப்பா நலமுடனேவணங்கியல்லோ வேதைவாங்கே

வாங்கவென்றால்குருமொழியை மனதிலுன்னி வாகுடனேயவ
ர்வாசல்காத்திருந்து, ஆங்காமலவர்பணிக்கு தொண்டாறி துணை
யோடுகிட்டிருந்து யேவல்செய்து, தாங்கியேயவர்பாத மர்ச்சித்தே
தான் தாழ்மையுடன் கேள்விக்குமுதல்வனாக, ஏங்கியே யவர் முகத்
தின் முன்னேநின்று பெத்தொழிலுஞ்சோராமல் செய்பவன்றே ()

குருவுபசாரம்.

நன்றுடனேசதாகாலங் காத்திருந்து நலமுடனேமுடிவுநாள்வ
ருகுமட்டும், சென்றல்லோசமாதியிடஞ்சென்றுநீயுஞ் செம்மைபெற
த்திருப்பணிகள் மிகவுஞ்செய்து, பன்றுடனேவாய்மொழிக்குப்பதி
லுங்கூறுப் பதிலாகப்பாத்திருந்து பேலழபோலே, கொன்றைமலர்
தானெடுத்துவர்ச்சித்தேதான்கோடித்துசிவபதத்தில்போற்றிகில்லே

போற்றியேயஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்துபொருந்திமனமெப்போ
தும்புண்ணாகாமல், சேற்றியாய்மனதுவா நடந்துகொண்டு சேர்ப்புட
னேசகலகலைபறியலேதான், கூற்றனை ஐங்காலனுக்கு விடன்கொடா
மல் கூர்மையுடன் சித்தர்களைவணங்கிநித்தம், தோற்றமுடன் சதா
காலம்ரிஷிகள்தம்மைத் தொழுதுமிகவேபணிந்து வேதைவாங்கே.()

வேதைகளைவாங்கிநித்தஞ்சேர்த்துமென்ன வெகுகோடிவாதவி
த்தைப்பாடிவிட்டார், போதையுடன்பாடிவிட்டாரென்றுசொல்வார்
பூதலத்தில்ரிஷிகோடிமகிமைமெத்த, நீதைட்லேசாத்திரங்கள் தொ

யாமற்றான்சீர்கெட்டுநலைகெட்டுபாடல்கெட்டு, பாதையிலேபோகாம
ல்துறையுங்கெட்டுபாழாசச்சுட்டு கெட்டாரனந்தமாமே. ௮௬௮

அனந்தமுடன்வேதைமுகஞ்செய்வாரப்பா அதினுடையநுட்ப
வழிகாணுமற்றான், வனந்தனிலேநான் திரிந்துமூலிதேடி வாகுடனே
கெட்டவர்கள்லக்கோயில்லை, மனந்தனிலேநேர்நமட்டும்செய்துபா
ர்த்து மாணிக்கமுடன்சாக்கிறதைமறைத்தாரென்று, எனந்தனிலேகும்
புகுபலாகக் கூடியேளிதங்கள்செப்தாரேசண்டிமாடே. ௮௬௯

மாடானமாடுகள்தான்காணப்போனார் மகத்தானசித்தருடைய
மறைப்பை, கோடானகோடிபொருளிழந்துவிட்டார் குவலயத்தில்
கெட்டுவிட்டுவிடுவிட்டு, கேடானதிரவியங்களெல்லாந் தோர்த்து
தெருத்திண்ணைப்பரதேசியாகிநின்றார், கூடானகூடுவிட்டுப் பாய்வே
னென்று கூக்குரலால்பேசியல்லோபிழைப்பார்தானே. ௮௭௦

தானானபிழைப்புக்குயிடமில்லாமல்தட்டழிந்து கெட்டழிந்து
தாறுமாறாய்கோனான்போலாடுதன்னைத் தோளிலிட்டுவாடெங்கேயெ
ன்றுசொன்னகதையைப்போலே, தேனானசாத்திரத்தின் கருகாணா
மல்தேங்கியே கெட்டலைந்தார்கோடாகோடி, ஊனானதேகமதுபுண்
ணுமாகி வுடலழிந்துவுருண்டவர்களனேகந்தானே. ௮௭௧

அனேகமுடன்மருந்துவகைசெய்யுவார்கள் அப்பனேசித்தர்களை
நினைக்கமாட்டார், அனேகவிதசாத்திரத்தின்மருந்துசெய்வார்அந்நா
ளின்சித்தர்களைத் துதிக்கமாட்டார், அனேகவிதநூல்ப்படியேமரு
ந்துசெய்வார் அக்காலஞ்சித்தர்களைத் துதிக்கமாட்டார், அனேகவித
முறைப்படியே மருந்துசெய்து வவரவர்கள் குருபதத்தை நினையார்
தானே. ௮௭௨

குருநிந்தைசாபம்.

நினையாதகுருவென்ற நிந்தையாலேநிலத்தில்சாபமது நேர்ந்
துமேதான், நினையானமருந்துகள் தான்பலிக்காமற்றான் திசைகெட்
டுத்தடுமாறி தேங்கிநின்றான், வினைபோலதுன்பமதுமிகவுமாகிமேதி
னியில்அசருண்டாய் மாண்டுபோனார், மனைவிட்டுபொருள் தோற்று
மாடுதோற்றுமனைவிமுதல்தானிழந்தார் சாபத்தாலே. ௮௭௩

சாபமதுவந்துமல்லோநேருமப்பா சதாகாலஞ்சித்தர்களை வண
ங்கிநித்தம், கோபமதுவாராமல் வுள்ளடங்கி குவலயத்திலிருந்துகொ
ண்டுவாசனாக, பாபமதுவிற்றுகன்றுபூமானாக பாலருமில்வாழுவனாத
ருமமப்பா, தர்பமுடன்சதகோடிசூரியன்போல் தாரணியில்வாழுப
வன்சித்தனாமே. ௮௭௪

சித்தனென்றுசொல்லிமெய்ச்சுவார்பார் செகதலத்தில்லெனைப்போலநீயுமாவாய், பத்தனயிருந்துகொண்டுபரமன்றன்னை பட்சமுடன்வெப்போதும்பாவித்தேதான், சித்தமுடன்குருபதத்தைப்போற்றிசெய்து நீடூழிகாலம்வரையோகஞ்செய்து, முத்திபெறவழியுனக்குத்தெரியுங்கண்டீர் முயற்சியுடன்பலநூலும்பாருபாரே. ௮௪௫

பார்க்கையிலேசின்மயத்தின்பொருள்கள்தோன்றும் பாருடனேயயவரவர்கள்துறையுங்காணும், ஏர்க்கையிலேசுடரொளியின்பரிவுதோன்றும் யென்மகனேசூட்சாதிசூட்சங்காணும், காக்கையிலேகருவிசாணுதியெல்லாம் கண்ணுக்குவொளியாகக்காணும்பாரு,சேர்க்கையிலேவஷ்டாங்கங்காணலாகும் செகத்திலேசடாட்சரத்தை மேவிப்பாரே. ௮௪௬

மேவுடனேவாராதாரங்கள்தோன்றும் வெளிக்கப்பால்முப்பாழுங்காணலாகும், பாவுடனேநிராமயத்தின்சோதிகாணும் பார்க்கையிலேசோதியதுதலைவாய்த்தோற்றும், காவுடனேவுள்மூலங்கடுக்கங்காணும் கடுக்கந்தால்தேகமதுதலைகீழ்போலாம், தாவுடனேமூலாதாரங்கப்பா தடுமாறிக்காணல்போல்தோற்றமாமே. ௮௪௭

தோற்றமாம்சிகாரத்தின்மகாரமிஞ்சும் தொகுப்புடனேமகாரத்தின்வகாரமிஞ்சும், கூற்றவாம்யகாரத்தில் வுகாரமிஞ்சும் குறிப்புடனேவுகாரத்தில்லகாரமிஞ்சும், தோற்றமாம்லகாரத்தில்ரகாரமிஞ்சும் சேர்ந்தவுடன்ரகாரத்தில் ழகாரமிஞ்சும், யேற்றமாம்ழகாரத்தில்னகாரமிஞ்சும்வெளிதல்லோசிவயோகிக் கெளிதிதானே. ௮௪௮

வெடியுப்புசெந்தூரம்.

எளிதானவின்னமொருமார்க்கம்பாரு எற்றமுள்ளவெடியுப்புநாலங்காய்ச்சல், தெளிதானசேதுதான்வொன்றேயாகும்சேர்த்தியாய்ப்புளியுடனேகாரமாகும், ஒளிவானதலைபண்டம்போண்டர்தான்வுத்தமனேசேரிரண்டுதூளதாக்கி, வளிவானசட்டிதனில்கீழேபோட்டுவளமாகவெடியுப்பை நடுவேவையே. ௮௪௯

வைக்கவேமேலுமந்தமாவைகொட்டி வகையாகமேல் மூடிசீலைசெய்து, மெய்க்கவேரவிதனிலேகாயவைத்து மேன்மைபெற வாலுகையில்யேரிப்பாய்தானும், பொய்க்கவேநாற் சாமமெரித்தபோது போக்கானவுப்பதுவும்கட்டிநிற்கும், மொய்க்கவேசட்டிதனைத் திறந்துபாரு மோசமில்லைகட்டியதுவுருக்கிப்போச்சே. ௮௫0

போச்சென்றுவிடுகாதேபுண்ணியாகேள் போக்கானவெடியுப்புவதிதமெத்த, நீச்சென்றபோண்டர்தன்னால்தானும்நிலையாகமதியுப்பு

க்கட்டலாச்சு, மாச்சலென்றவுப்பாலேச்சகலசித்து மாற்கமுடனுடலாங்கோடிவித்தை, பாச்சலுடன்துரைத்தனத்தார்க் கேற்றவுப்புபாருலகில்ராஜர்வெல்லுமுப்புமாச்சே. ௮௫௧

உப்பானவுப்பிதுதான்வீரமெத்த வுலகிலுள்ளவாதிகட்குகந்தவுப்பு, அப்பானசலமதிலேவளர்ந்தவுப்பு அதிலிருந்துபிறந்துமல்லோவெடியுப்பாச்சு,செப்பானசெம்புகளிம்பூரல்போக்குந் தேசத்தில்சிறந்தொருவுப்புமாச்சு, ஒப்பானவுப்பிதுக்குவொன்றுமொவ்வா வுத்தமனேயிதுவோடும்வழியைக்கேளே. ௮௫௨

கேளேதான்வுப்பதுவுங்கட்டிநின்றால் கெடியானவுப்பதுவுமெடுத்துமைந்தா, மாளவேநாகமொருபலமேதூக்கு மகத்தானசூதமொருபலமேதூக்கு, சூளவேவீரமொருபலமேதூக்கு சுத்தமுள்ளசாரமதுபலமேதூக்கு, மீளவேநாகரசமொன்றாய்ச்சேர்த்து மிகப்படவேதானுருக்கிசாய்த்திடாயே. ௮௫௩

சாய்த்திடவேசரக்கெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்து சாங்கமுடன்றுனரைப்பாய்நாலுசாமம், மாயவேநாகசாரத்தினாலே மாண்டுமேசெய்நீருமாகும்பாரு, தோயவேசெயநீரைமதியுப்புக்கு தொகுப்புடனேசுறுக்குமிடக்கட்டிப்போகும், காயவேவுப்புக்குகவசங்கேளு கருவானவன்னமென்றபேதிதாமே. ௮௫௪

பேதியாம்வளையலென்றவுப்புமாகும் பேதமில்லையெடைசரியாயெடுத்துக்கொண்டு, வாதியாமறுவகைசெயநீர்தன்னால் மாட்டடாவெண்சாமமரைத்தபோது, சோதியாமெழுகதுவுஞ் சொல்லப்போமோசூட்சமுடனுப்புக்குகவசம்செய்து, மேதியாங்கொம்பதனைசீவிமைந்தாமேன்மைபெறபொடியாக்கிசெப்பக்கேளே. ௮௫௫

செப்பவென்றால்வறுவகைசெயநீர்தனால் செழிப்புடனேதானரைப்பாய்நாலுசாமம் ஒப்பமுடன்றுனரைத்துக்கவசஞ்செய்து வுத்தமனேரவிதனிலேகாயவைத்துசீலைசெய்து, தப்பறவேசட்டிதனில்மணலைக்கொட்டிச் சட்டமுடன்நடுமையம்வைத்துமைந்தா, மெப்படனேமேலுமந்த மணலைக்கொட்டி மேன்மைபெறசட்டிகொண்டுசீலைசெய்யே. ௮௫௬

சீலையுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து சீர்பெறவேவாலுகையிலடுப்பிலேற்றி, காலையுடன்றுனெரிப்பாய்சாமம்நாலு கடந்தபின்புதியாறிமற்றுநாள்தான், மாலையிலேயெடுத்துப்பாரென்னசொல்வேன் மகத்

தானசெந்தூரம்காந்திமெத்த,வாலையுடன்பூசைசைவேத்தியங்கள்வா
வாகுடனேதான்செய்து எடுத்திடாயே. அருஎ

எடுக்கவேசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு என்மகனேவெள்ளிதனில்
பத்துக்கொன்று, கொடுக்கவேமாற்றதுவுமெட்டதாகும் குறைபாது
வாணிக்குமேலேகாணும், தடுக்குடனே தகடடித்துப்புடத்தைப்போ
டுதுகளாற்பசுந்தங்கம்புகலப்போமோ, விடுக்கவேகடைதனிலேமாறி
யுண்ண விரைவானசமூசாறிகானதன்றே. அருஅ

அன்றானவித்தையது அவனியோர்க்கு அப்பனேகிட்டாதயாரு
க்குந்தான்,தன்றானவிதியாளிவருவானானல் தாரணியிலிந்தவித்தைய
வர்க்கேயெய்தும், பன்றானசாத்திரங்கள்படித்தாலென்ன பலநூலுந்
துறைகொண்டுபார்த்துமென்ன, ஒன்றானகுருபிரானருளிருந்தால்
வுத்தமனேலபிக்குமடாபுண்ணியோர்க்கே. அருகூ

சுக்கான்கல்சுன்னம்.

புண்ணியனேபின்னமொருகருமானங்கேள் புகழானசித்தர்கள்தா
ன்செய்யுமாற்கம், திண்ணமுடன்சுக்கானின்கல்லையப்பா திறமுட
னேசேரொன்றுகொண்டுவந்து,வண்ணமுடன்வறுவகைசெயநீர்தன்
னால் மாட்டடாயெண்சாமம்சுறுக்குதாக்கு, கண்ணனிடமூவியப்பாத
ன்னைவாங்கி கருவாகபொதிந்துமேதவசஞ்செய்யே. அசு0

செய்யவேசிலையதுவேழுஞ்செய்துசிறப்புடனேரவிதனிலேகாய
வைத்து,பையவேகெசபுடத்திலமைந்தாகேளு பாங்காகப்புடம்போ
டஞ்சுண்ணமாகும்,வெய்யவேசுண்ணமதையெடுத்துக்கொண்டு விரு
ப்பமுடன்ரவிதனிலேபத்துக்கொன்று, தொய்யவேதானுருக்கிகொ
டுத்துப்பாரு தறையானசெம்பதுவுமூறல்போச்சே. அசுக

போச்சென்றுவிடுகாதேபுண்ணியாகேள் பொலிவானசெம்பது
வுமூறலேகி, நீச்சென்றசிலிம்பதுவுமிகவேநீங்கி நிலையானசொருசுகிற
ம்தன்னிலொப்பாய், போச்சென்றசெம்பதுவுமொன்றேயாகும் பே
ரானதங்கமதுவொன்றேயாகும், மாச்சென்றயிரண்டுருவும்வொன்று
ய்ச்சேர்த்து மகத்தானபொன்னிறமாகுந்தானே. அசுஉ

தானானபொன்னதுவுமாற்றுமாகும் சார்வாகப்புடத்துக்குவுறு
திதங்கம், மானான தங்கமதுபசுமைமெத்தை மார்க்கமுடன்சித்தர்கள்
தான்செய்யும்வேதை, பானானகருவாளிகாண்பானாகில் படிமுன்னே
சுக்கானச்சுன்னம்பண்ணி,தேனானசாக்குவகையாவுங்கொன்று தே
சத்தில்வாதிகட்குகுருவாவானே. அசுந

குருவானவாதிகட்குவழியுஞ்சொல்வான் குறிப்புடனேசமாதி
க்கு நிலையுஞ்சொல்வான், பருவானபூசைக் குறியுஞ்சொல்வான் பாரி
னிலே வயித்தியற்குணவுஞ்சொல்வான், திருவானமூலிவகை போக்
குசொல்வான் நிரளானகற்பத்துக் குறுதிசொல்வான் மூருவானசத்
துருமித் துருவுஞ்சொல்வான்முறையான சிமிட்டிவித்தைக் கருசொ
ல்வானே. அசுச

போகர்சுமாற்கம்.

சொல்வானேமாணக்கள்பிழைக்கவென்றருட்சாதிருட்சமெல்
லாம்பிரித்துச்சொல்வான், வெல்வானமின்னமொரு கருமானங்கேள்
மிக்கானவதீதமென்ற வித்தைதன்னை, பல்வானேசடொன்று புகலக்
கேளும் பொலுவானசீஷனுக்குமைந்தாகேளு, நல்லதொருசெவ்வட்
டைசெம்பூரகம் நலமானகுழியானைப்பூச்சியாமே. அசுரு

பூச்சியுடன்தம்பலமாம்பூச்சியாகும்புகழானபச்சோந்திபிச்சுதா
னும், காச்சியென்னுங்கருங்குருவிபிச்சுதானும் கெவுரியுடபட்சியின்
பிச்சுதானும், மாச்சியென்றகழல்வண்டுமொக்கசேர்த்துமகத்தானபு
னுகுடையபச்சைப்பூரம், பாச்சென்றகஸ்தூரிரோசனையுந்தானும்ப
ளிங்கானசுண்ண மென்றகாரமாமே. அசுசா

காரமுடன்தேனுடனுன்கருவாலாட்டி காட்சியுடன்சிமிழ்தனி
லேபதனம்பண்ணு, தீரமுடன்குளிகையொன்றுசெய்துகொண்டுதிக
ட்டாதேவறுசுவையார்தன்னோடொக்க,சாரமுடன்பலதாரம்வர்க்கந்
தன்னில்சார்பாகக்கொடுத்து விடமைந்தாபாரு, பாரமுடன்வுன்மீதி
லெந்நாளும் பட்சமுடன்வாழ்வதற்கு சொன்னோம்பாரே. அசுஎ

போகர்சித்திராதம் நடத்தினது.

பாரேதான்விநோதமென்றவித்தையப்பா பாரிலுள்ளசித்தர்மு
னிரிஷிகள்தானும், சீரேதான்மனமுவந்துவெந்தன்மீதில் சிறப்புட
னேபட்சம்வைத்துக்காப்பதற்காய், மேரேதான்விண்ணுலகம்காண்
பதற்குமிக்கானதேரொன்றுகட்டினேன்யான், நேரேதான்தங்கரதம்
செய்தமாற்கம் நேர்ப்புடனேயாமுரைப்போம்போகர்தாமே. அசுஅ

தாமேதான்சக்கரமும்பதினாறாகும்தக்கானயிரிசியதுயெட்டதா
கும், போமேதானிடது புரம்கெஜமோறாறு பொங்கமுடன்வலதுபு
ரம்கெஜமோறாறு, வேமேதான்நெடுக்குபுரம்சக்கரமும்நாலு வெளி
யானகுறுக்குபுரம் சக்கரமும்நாலு, தாமேதான்நடுமையம் சக்கரமு
மெட்டுதாழ்வாக வருளையென்றஇரிசியாமே. அசுகூ

இரிசியுடன்பாரும்துமெட்டதாகும்இணையானசட்டமதுமுப்ப த்திரண்டு, குறிசியுடன்நெடுஞ்சட்டமறுபத்தானாலுகுறுக்கானவுள்ச ட்டம்பதினாருமாகும், பரிசியுடன்மேல்வட்டம் நூற்றிருபத்தெட்டு பாங்குடனேபழுதுகளுமிருநூற்றன்பத்தாறு வரிசையுடனென்றுக் குள்ளிழுத்து மிகமாட்டி வலுமையுடனணிகளு மிகப்பொதிந்துமா ட்டே. அள0

மாட்டையிலேசக்கரத்திற்குருளையிருகம்பி மாராட்டமில்லாமல ணியுடனேமாட்டி, கோட்டையிலேசுத்தியல்லோ வளயமுள்ளகம்பி குறுக்குமுதல்நெடுக்குமுதல் குவிந்துமுனை மட்டும், வாட்டமுடநடுவு ருளைகொலுசுமிகமாட்டி வார்புரத்தில்சக்கரத்தின்முளையோரமட்டும் நீட்டமுடன்றலைப்பக்கம் சுக்காணிடகம்பிநெடுங்கம்பிபுறவட்டம்கிலக் கமிகபூட்டே. அளக

பூட்டையிலேதாளுடனேபிரிசிகம்பிமாட்டி புகழுடனேநடுவட் டம்வட்டமத்தி, கூட்டமுடன்சட்டமது வரிவரியாய்மாட்டி கூர்மை யுடன்சுழலாணிநடுவாணிதன்னில், தேட்டமுடனஞ்சுருளைசுருளைமி கப்பூட்டிதேர்மக்கியடிவாரம்பின்னலுடன் சட்டம், பூட்டகமாம் பல கையின்மேலாணிமிகத்தாங்கி புகழ்பெறவேசுற்றோம் கத்திரிப்பாய் செய்யே. அளஉ

செய்யவேகத்திரிப்பில்மணிகள்மிகமாட்டி சேர்ந்தவடிவாரமது பலகைமிகப்பூட்டி, தெய்யவேவுஞ்சலதுபோலமிகச்செய்து துப்புர தாய்மையூறுவாணிமிகமுடுக்கி, பையலேயிரிசிக்குவுள்ளுருளைமாட்டி பாங்குடனேவுள்ளசழி கடையாணிமாட்டி, மையவேசக்கரமும்சுழ லமிகச்செய்து மாண்மையுடன்நீளமது சமைத்திட்டேன்காண், ()

காணவேயடிவாரம் நங்கூரமுமாச்சு கயவானமேல் வாரம்பீடம துசொல்வோம், எணவேசட்டமதுகுத்துக்கால்நூறு யெழிலாககுறு க்குவரைபத்துசட்டமாகும். பூணவேநெடுக்குவரைபத்துசட்டமாகு ம்புகலானகாலதுவுமுப்பத்திரண்டு,தோணவேநடுக்கம்பிசோடசமு மாகும்தோரா த வுள்கம்பிவட்டமிசமாமே. அளச

அட்டமுடன்சட்டமது கெஜநீளம்பத்து அதன்மேலேசிம்மாடு கட்டையிருகெஜமாம் சட்டமுடன்மேல்வளைதளைகளிருநூராம்சாங் முடன் துளைகளிலேகம்பிமிகச் சொருகி, நெட்டமுடன்மேல்வரைவா ணிகொண்டுமுடுக்கு நெடிதானயடிமட்டும் ஊடுருகத்தாக்கி, குட்ட மென்றசட்டமது கீழ்ப்புரமும்மாட்டி குவலயத்தில்தாங்குகால்மிகக் கொண்டுசேர்த்தே. அளரு

சர்த்தியோகாற்புரமும்வரிசையுடன்மாட்டிச்சர்வாங்கக்காலுட னேசட்டமொன்றுபூட்டி, ஏத்தியேநடுமையம்திருகுசிம்மாடு யெழி லானசுற்றோரம்வளையமிகச்செய்து சூத்திரமாம்சட்டமதுபதினாறுச ட்டம் சுழலகின்றசட்டமதுமுப்பத்திரண்டு,நேத்தியுடன்றானமைத் துநெடுவுஞ்சல்போலநேர்மையுடன் செய்துவிட்டேன் விண்ணமிகக் கேளே. அளசு

கேட்க்கவேமேற்சதாம்வட்டமதுபத்துகெடியானசட்டமதுகு றுக்குநெடுபத்து, சூட்சமுடன்மேற்சிகரம்வட்டமதுவஞ்சுசுருளான நடுச்சிகரம்வட்டமதுநாலு, தாட்கவேமேல்வட்டம் நடுச்சிகரமூன்று தாழ்மையுடன்மேல்வட்டம்நடுச்சிகரம்ரண்டு, தாட்கமுடன்சட்டநடு ச்சிகரம்வென்று துடிப்பானவுச்சிபதுகூர்மையிகுவாவே. அளஎ

மிகுவானதோரதுதான்சூட்சமிகமாட்டி மேன்மைபெறசோடித் துவஞ்சுருனியாலே, தகுமானகொலுசுடனே யொன்றோடொன்று வாய்சார்புடனே யிறுக்கியல்லேசட்டமதில்பிகித்து, மிகுவானநடு வாணிதன்னில்மிகமாட்டி பேரானகாந்தமென்றசத்துமிகபூசே. ()

பூசியேதேரிலுள்ளயிரும்புக்கெல்லாம் புகழானகாந்தத்தின்சத் தேயூட்டி,வாசியென்றமேலாணிகாந்தவாணிவரையானகீழாணியிரு ம்புமாகும், மாசியென்றபலகையெல்லாசத்தேயாகும்மகத்தானயிரு ம்புடனேகாந்தஞ்சேரில், வசியென்றகாந்தமதுசத்துதன்னால் வுயற வேபறக்குமடாரதந்தான்பாரே. அளகூ

பாரேதான்நாலுபுரம்குத்துகாலில் பாங்கானவாளியுடன் சிம்ப மாகும், நேரேதான்புரவியதுமாட்டிருக்கும் கெடிதானபாதமதுயிரு ம்வேயாகும், சீரேதான்சிற்சிலதுகாந்தமாகும் சிறப்பான பீடமதுமு ப்பத்திரண்டு, கூரேதான்பீடமென்றபலகைதன்னில் குருமுனியாஞ் சித்தர்நழுமுனிவர்தாமே. அஅ0

முனியானநவகோடிரிஷிகள்தாமும் முனையானசினபதிசெனங் ளெல்லாம். தனியானசித்திரமாந்தேரிலேற்றித் தாக்குடையவிமைய கிரிபர்வதத்தில், பனியானமேலவரைகொண்டுசென்றபாராதகாட்சி யெல்லாம்பார்க்கவிட்டு, தொனியானவாத்தியங்கள்கேட்டும்கோயில் தோற்றமுள்ளவடிவேலர்சேர்வைதானே. அஅக

சேர்வையாம்வடிவேலர்தன்னைக்கண்டார் சேனைமுதல்சரிசனங் கள்யாவும்பார்த்தார், பார்வையாம்சித்தர்முனிரிஷிகள் தாமும்பட்ச முடனென்மீதில்கிருபைகூர்ந்து, நேர்மையுடன்வரமெனக்குயீந்தா

ரப்பாநெறியுடனேதேவரதம்நடத்திநேன்யான், கூர்மையுடன்மலேயோரம்சுத்திவந்துகுறிப்புடனேசினபதி யிறக்கிட்டேனே. ௮௮௨

இறக்கவேசித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும்யிபலாகவென்மீதில்புட்சம்வைத்து, சிறக்கவேயெந்தனுக்குவுபதேசங்கள்சிராகத்தனேப்புகட்டிவிட்டாரப்பா, திறக்கவேசீனபதிமூன்றுகாதம்தெளிமையுள்ளவெள்ளேயென்றசெனங்களெல்லாம், பறக்கவேசித்திராதம்சூட்சாசூட்சம்பார்த்துமேபிர்மித்துமயங்கிஞரே. ௮௮௩

மயங்கிஞரென்மீதிலிச்சைகொண்டார்மானிலத்தில்பெண்களெல்லர்மோகமாஞர், தியங்கியேஎன்னிடத்தில்மோகித்தார்கள் திறளானபெண்களெல்லாஞ்சீனர்தன்னில், நயமுடனேநல்வார்த்தைப்பேசியேதான்நாட்டிலுள்ளவளப்பமெல்லாநன்காராய்ந்து,மயமுடனேதாமிருந்தார்சீனர்தன்னில்மாகபதிபட்சமதாயிருந்தார்பாரே. ௮௮௪

இருந்தாரேபூரணமாஞ்சந்திரபட்சம்யெழிலுடனேதேவரதமுடுக்கியேதான், திருந்தமுடன்கடலேழுஞ்சுத்திவந்தேன் திக்கெட்டில்வதிசயங்கள்யாவும்பார்த்தேன், பொருந்தவேவனாந்திரத்தில்ரதமிறக்கிப்பொங்கமுடனவர்களாசிர்மத்தில்,குருந்தமுடன்போனபின்புயடியேன்தானும் குளிகைகொண்டுசீனபதி வந்திட்டேனே. ௮௮௫

வந்திட்டேன்யிதிகாசவித்தையெல்லால் வாகுடனேமாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, தந்திட்டேன்காலாங்கிக்கிருபையாலே சதாகாலமுள்ளமட்டும்தரணிமீது, பந்திட்டவென்பேருதான்விளங்கபாலித்தேன்லோகத்துமாந்தர்க்காக,முந்திட்டவித்தைகளும்கோடிவர்க்கம்முனேயாகக்காட்டிவிட்டேன் போகர்தாமே. ௮௮௬

போகரென்றால்வித்தையதுபொய்யாதப்பா பொங்கமுடன்சித்தர்கள்தான்வித்தையல்ல, சாபமுடன்சொல்வார்கள் முனிவர்சித்தர்சார்பாகயான்சொல்வேயதீதமார்க்கம்,தாபமுடன்காலாங்கிதனேதணங்கிசார்பாகச்செப்பிவிட்டேன் துறைகளெல்லாம், சேபமுடன்கருவாளியாவானுல் சுந்தரனேலபிக்குமடா புண்ணியவானே. ௮௮௭

நாகக்களங்குசெந்தூரம்.

புண்ணியனேவின்னமொருகருமானங்கேள் புகலுகிறேன்நாகமென்றசெந்தூரந்தான், திண்ணமுடன்நாகமொருபலமேவாங்குதிறமானசெம்பதுவும் பலமோகால்தான், வண்ணமுடன்வயமதுவும் பலமோகால்தான்வகுப்பானவங்கமதுபலமோகால்தான். நண்ணமுடன்தங்கமதுபலமோகால்தான் நலமானரசமதுவும் பலமும்ரண்டே. ()

இரண்டானகெந்தியதுபலமோரண்டு யெழிலானகானசமும்பலமோகால்தான், திரண்டானமனேசிலேயும்பலமேகால்தான் திகழானவீரமதுவராகன்கண்டு, மரண்டானவளேயலுப்புவிராகன்ரண்டு மகத்தானபூரீருவராகன்ரண்டு, சுரண்டானவிவையெல்லாமொன்றாய்கூட்டிசூட்சமுடன்குழியம்மிதன்னிலாட்டே. ௮௮௯

ஆட்டவேகையாளின்சாற்றிஞலே அப்பனேயென்சாமமரைத்தபோது, நீட்டமுடன்வெண்ணெயதுபோலேயாட்டி நெடிதானரவிதனிலேகாயப்போடு, வாட்டமுடன்காய்ந்தபின்புபொடியதாக்கிவளமாகக்காசியென்றகுப்பிதன்னில், தேட்டமுடன்தான் போட்டுமைக்தாகேளு தெளிவானமாக்கல்லால்கொண்டுமூடே. ௮௯0

மூடவேசிலேயதுவலுவாய்செய்து முசியாமல்ரவிதனிலேகாயவைத்து, நீடவேசட்டிதனில்மணலேக்கொட்டி விளேவாகச்சட்டிநடுருப்பிவைத்து,தேடவேகுப்பியின்மேல்மணலேக்கொட்டிதெளிவாகசட்டிகொண்டுகவிழ்த்துமூடி, சாடவேசிலேபதுவலுவாய்செய்து சாங்கமுடன்வாலுகையிலேற்றிடாயே. ௮௯௧

ஏற்றவேகமலமென்றதீயாலப்பா என்மகனேயென்சாமம்யெரித்தாரப்பா, போற்றவேயாறியபின்னெடுத்துப்பாரு பொங்கமுடன்செந்தூரம்சொல்லப்போமோ, வாற்றமென்றசெந்தூரம்பதனம்பண்ணுமகத்தானவேதையிதுகோடாகோடி, நாற்றமென்றசெம்பதனில்நாலுக்கொன்று நயமுடனே தானுருக்கிக்கொடுத்துப்பாரே. ௮௯௨

கொடுத்துப்பார்செப்பதவுமிரண்டுபோகும் குணமாகும்லூரலதுவடுத்துக்கொல்லும், தடுத்துமேகரியோட்டிலூதிப்போடு தாக்கானசெம்பதுவும்சொருசுமெத்த, தொடுத்துப்பார்செம்புதனேமதிராலுக்கு துப்புரவாய்தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, விடுத்துப்பார்மாற்றதுவுமேழதாகும் விரைவானபொன்னதுவும்புசமைகாணே. ௮௯௩

காணவேபொன்னென்றயேமமாச்சு கருவானதங்கமதுவைந்துக்கொன்று, பூணவேதானுருக்கியெடுத்துக்கொண்டுபுகழாகத்தகடடித்துப்புட்த்தைப்போடு, வேணவேபூங்காவிதன்னிலப்பா விருப்பமுடன்புடம்போடப்பசமையாகும், மாணவேசித்தர்செய்யும்வேதையாகும் மார்க்கமுடன்நாதாக்களதீதந்தானே. ௮௯௪

தானெனசெந்தூரக்குன்றியுண்ணு தயவுடனேவெண்ணெய்தனிலுபானந்தான், வேனைமண்டலந்தான்கொண்டபோதுமிக்கானதேகமதுகற்றாணாகும், கோனையகுருவருளால்தேகம்பொன்னும்குவலய

த்தில்கோடிவரைஇருக்கலாகும் பானுனகாலாங்கிகிருபைதன்னால்பா
டினேன்போகரிஷிபண்மையாமே. ௮௯௫

போகர்மாற்றுயர்வு வேதை.

பண்மையாமின்னமொருகருமானங்கேள் பாங்கானசாரமதுபல
மரலாகும், திண்மையாங்கெந்தியதுபலமைந்தாகும்திடமானவெண்
காரம்பலமிரெண்டாகும், விண்மையாம்பூரமதுபலம்ரண்டாகும்வகுப்
பானவீரமதுபலமொன்றாகும், கண்மையாம்சரக்கெல்லாமொன்றா
ய்க்கூட்டிக் களிம்புபோல்தானரைப்பாய்சாமம்பத்தே. ௮௯௬

பத்தானசாமமதுவரைப்பாயப்பாபாங்குடனேவாடுதின்றுப்பா
லைமூலி, சித்தானசித்தருடமூலியப்பா செகத்திலேதானறிவார்யாண்
பர்தாமும், முத்தானகுழல்தனிலேகாயவைத்து முசியாமல்சீஷாவில
டைத்துக்கொண்டு, சுத்தானபுட்டிக்குச்சீலைசெய்து சுத்தமுடன்மண்
மறைவில்தயிலம்வாங்கே. ௮௯௭

வாங்கியேதயிலமதுபதனம்பண்ணுவாகுடனேதயிலமதையெடு
த்துமைந்தர், பாங்குபெறவாருமாற்றாணிக்கொப்பால்பசும்பொன்னு
ம்விராகனதுதகட்டித்து, தீங்கில்லாத்தயிலமதுகுன்றிதானும்திகழா
கத்தர்னெடுத்துப்பூசிமைந்தா, ஏங்கியேதிரியாதேபுடத்தைப்போடு
யெழிலானபொன்னதுவு மாற்றுப்பாரே. ௮௯௮

மாற்றானபொன்னதுவும் பசுந்தத்தங்கமத்தானநாதாக்கள்வே
தைகளாலும், காற்றானதயிலமதுகாரமெத்தக்கடுங்காரச்செயநீருமிது
க்கிடுண்டோ, சேற்றானதுருத்தியதுபிழைப்பதற்கு சூட்சமுடன்சித்
தர்முனிசெய்யும்வேதை, வேற்றானமாந்தர் கட்குயிந்தமார்க்கம்வெளி
யாகத்தாமுரைத்தோம் வண்மையாமே. ௮௯௯

மாற்றுயர்வுவேதை.

வண்மையாமின்னமொரு கருமானங்கேள் மார்க்கமுடன்நாதா
க்களதீதவித்தை, உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன்மைந்தாபாரு உவ
ப்பானகல்லுப்புபலமோகால்தான், திண்மையுடன்மதியும்புபலமோ
கால்தான்திறமானதுருசதுவும்பலமோகால்தான், நன்மைபெறசார
பதுபலமோகால்தானலமானசாரமதுபலங்கால்கூட்டே. ௯௦௦

கூட்டவேலிங்கமதுபலமோகால்தான்குணமானபூனீறுபலமோ
கால்தான், வாட்டமுடன்சீனமதுபலமோகால்தான்வகுப்பானதுத்த
மதுபலமோகால்தான்காட்டமுடன்சாரமென்றசெயநீர்தன்னால்நலம்

பெறவே தானரைப்பாய்பத்துசாமம், நீட்டமுடன் யாறுமாற்றாணிக்
கொப்பாய் நேரானபசும் பொன்னுதகடதாக்கே. ௯௦௧

தகடான ரேக்கதனை யெடுத்துமைந்தா தண்மைபெற மெழுகத
னைதகட்டிற்பூசு, நிகடான மெழுகதனைப்பூசியல்லோ நேர்ப்புடனே
பூங்காவிக்குள்ளேபோடு, சகடானசெம்பதுவுங் கட்டியேதான் சார்
பான தங்கமதுவாகும்பாரு, பகடான மாற்றுவகை கூறப்போமோ
பசுந்தங்கமிதுக்கீடுசொல லொண்ணாதே. ௯௦௨

சொல்லவென்றால் நாவேதுபாவுமேது சுருதிமுதல் யாராய்ந்து
படித்துமென்ன வெல்லவேசித்தர்கள் கைமறைப்பு மேதினியிலாரா
லுங்காணப்போமோ, புல்லவே காலாங்கிநாதர்பாதம் போற்றியே
சதாகாலம் பணிந்துநித்தம், நல்லவேமானிடர்கள் பிழைக்கவென்று
நாட்டினேன்போகரிஷி நவிலத்தானே. ௯௦௩

வெள்வங்கக்களங்கு

நவிலவேபோகரிஷி சொல்லுமார்க்கம் நாட்டுளோர் கருவானிகா
ண்பான்பாரு, புவிலவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் புகழானவெள்
வங்கம்பலமொன்றாகும், கவிலவே பாஷாணம்பலமொன்றாகும் கடி
தான வயமதுவுந்தூளேகாலாம் தவிலவேரசமதுவும் பலங்காலாகும்
தாழ்மையுடன் றானரைப்பாய் சாமம்நாலே. ௯௦௪

நாலானசாமமது வரைக்கும்போது நலமானமெழுகதுபோ லா
கும்பாரு, பாலானதேனதுவு மிரண்டுசாமம் பாகமுடன் றானரைப்
பாய் மைபோலாக, வேலானபசுநெய்பால் சாமம்நாலு மிக்கான வெ
ண்காரம் பொரித்துப்போடு, கோலானகரண்டியினால்க் கிண்டிக்கொ
ண்டு கொப்பனவேவச்சிரமாங் குகையிற்போடே. ௯௦௫

போடவேசீலையது வலுவாய்ச்செய்து பொங்கமுடன் ரவிதனி
லேகாயவைத்து, நீடவேகுகைதனிலேயுருக்கியேதான்நிலையான கள
ங்குதனையுடைத்துப்பாரு, நாட்டவே களங்குதனை சொல்லப்போமோ
நாதாக்கள்செய்யுமிது வதிதமார்க்கம், கூடவேகளங்குதனையெடுத்துக்
கொண்டு குழறிவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்றே. ௯௦௬

பத்தானயிடைதனிலே குருவொன்றீய்ந்து பதமாகத்தானெடு
த்தூதிப்போடு, புத்தானகளங்கதுவும் நீங்கியல்லோ புகழானவெ
ள்ளியது மாற்றுகாணும், மத்தானவெள்ளியது பசுமைமெத்த மகத்
தானமட்டமதுநாலுக்கொன்று, சித்தானதங்கமதுவொன்றுகூட்டித்
தெளிவாக வாடித்துப் புடத்தைப்போடே. ௯௦௭

கரிவங்கவெட்டை

போடவே மாற்றதுவும்பசுமையாகும் பொங்கமுடனின்னமொருமாற்கங்கேளு, நீடவேகரிவங்கம் பலமும்வாங்கி நிலையானதாளகமும்சரியதாக, மூடவேமுலைப்பாலால்தானரைத்து முசியாமல்வங்கத்துக்கங்கிபூட்டி, சூடவேசிலைமண்வலுவாய்ச்செய்து சூட்சமுடன் கெசபுடத்தில் போட்டிடாயே. ௬௦௮

போட்டவுடன்தீயாறி யெடுத்துப்பாரு பொங்கமுடன் களங்கமதுயென்னசொல்வேன், தாட்டிகமாய்களங்கமதையெடுத்துமைந்தா தாக்கடாரவிதனிலே பத்துக்கொன்று, நீட்டமுடன் கொடுத்துருக்கியூதிப்போடு நேரானசெம்பதுவுங்கட்டிப்போச்சு, வாட்டமுடன் செம்புதனைப்பதனம்பண்ணுவாகுடனேவெள்ளிதனில் நாலுக்கொன்றே

ஒன்றுடனேவாரடித் துப்புடத்தைப்போடு ஓகோகோபசுமையதுசொல்லப்போமோ. குன்றானமலைமீதிலிருக்குஞ்சித்தர் கூர்மையுடனாய்ந்த நூல்கள்தன்னில், நன்றானகைமறைப்பு யாவும்பார்த்து நலமுடனே தேர்ந்தெடுத்த விந்தபாகம், பன்றானமாணுக்கள் பிழைக்கவென்று பாடிவைத்தேன்போகரிஷி பண்பாய்த்தானே. ௬௧௦

போகர் டோல்வித்தை,

தானானவித்தையது வசீதவித்தை தயவுடனேமாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, மானானகாட்டகத்தில் சென்றுயானும் மார்க்கமுடன் மூலியொன்றுயாராய்ந்தேதான், கோனானயிடையர்களை யிடமுங்கேட்டு குறிப்பாக இடைக்காட்டார் சமாதிகண்டு, பானான்சமாதியிடம் சென்றுயானும் பரிவாகநானவரைக் கண்டிட்டேனே. ௬௧௧

கண்டிட்டபோதையிலே சித்தர்தாமும் கடுகெனவே யாரப்பாவென்றுகேட்க, மண்டிட்டு யடியேனுந்தாள்பணிந்து மகாதேவர் காலாங்கிசீஷனென்றேன், தெண்டிட்ட யெந்தனையும் கேள்விகேட்டார் தெளிவுடனேவுத்தாரஞ் சொன்னேனப்பா, விண்டிட்டு நானவரைவணங்கிமிக்க வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் கேட்டேன்பாரே. ௬௧௨

கேட்டேனேயென்மீதில் கிருபைவைத்துக் கீர்த்திபெற யெந்தனுக்குவுபதேசித்தார், மாட்டேனேயேண்ணுமல்சித்துதாமும் மனங்கொண்டுபோதித்தார், கோடிமாற்கம், தாட்டிகமா யானுமல்லோ கண்டாராய்ந்து தயவுடனே நானவரை கருவுகேட்டேன், வாட்டிகமாய் கருவெனக்கு வுரைத்தாரப்பா வாகுடனே வனந்திரத்தில் சென்றேன்காணே. ௬௧௩

கண்டேனேமூலியிட வனந்திரத்தை காடெல்லாந்தான்திரிந்தெடுத்தேனப்பா, விண்டேனேமதிமயக்கப்பூடுவொன்று விரைவானதிகைப்பூண்டுவொன்றுதானும், அண்டாதமரந்தனிலே யேறுங்கொட்டை அழிஞ்சியிடவித்தப்பாவதனோடொக்க, பண்டானபழத்தோடுஓடும்போக்கி பாங்குடனே குழித்தயிலம்வாங்குவாயே. ௬௧௪

வாங்கியே தயிலமதை பதனம்பண்ணுவாகு பெறசிஷாவிலடைத்துக்கொண்டு, ஏங்கியேதிரியாதே மாணுகேளு யெழிலானவித்தையிது ஜாலவித்தை, தூங்கியேதுஷ்டருடன் கூடாமற்றான் துணையானசீஷனென்று தேடிக்கொண்டு, பாங்குபெற ஜாலவித்தைபாடுயாய்நீ பாரினிலேசித்தனைப்போ லாவாய்பாரே. ௬௧௫

பாரப்பாதயிலமது மயக்கும்பார்வை பாரினிலேவித்தைக்குசாருதானாகும், ஆரப்பாமேதியின்றன் றோலினாலே அப்பனேடோலொன்றுவுண்டுபண்ணி, நேரப்பாயிருபுறமும்கச்சைபூண்டு நெடிதானதோல்வாருயிறுக்கிமாட்டி, சீரப்பாமுடிச்சி முப்பத்திரண்டு சிறப்புடனே தலைபுறத்தில் சுறுக்கிடாயே. ௬௧௬

சுறுக்குடனே சூத்திரமாங் கயிருமாட்டிசோடினைகள்மிக்கவது செய்துகொண்டு, குறுக்குடனே திரை மாட்டிகொம்புகட்டி குடியானபேர்களொருபக்கம்நிற்க, முறுக்குடனேகிடாவொன்று நேர்நிறுத்திமூர்க்கமுடன் கத்திகொண்டு வெட்டினேன்யான், தருக்குடனே சினபதிசெனங்களெல்லாம் சட்டமுடன் தான்பார்த்து பிரமித்தாரே.

பிரமித்துநிற்கையிலே யடியேன்தானும்போனகிடாவதனையெடுத்துமைந்தா, திரமுடனே டோலிக்குள் தானடைத்து திறமையுடனுள்ளிருந்த கிடாவைத்தானும், வரமுடனேதானழைத்துசெனங்கள் முன்னேமானிலத்தில்நடுநடுங்கிபிரமித்தேங்க, சூரமுடனேதானழைத்தேன்கிடாவையப்பா கொப்பெனவே கண்டுபயந்தொதுங்கினாரே.()

ஒதுங்கையிலடியேனு முன்னிருந்த வுயிர்போன கிடாவதனையடக்கஞ்செய்தேன், பதுங்கையென்ற டோலிக்குள் ளடைத்துப்போட்டேன், பார்வைக்குதிரைமறைவில் சாணு மற்றான்சதுங்கையுடன் கிடாவங்கே குதிக்கும்போது, சனங்களெல்லாம்பார்த்து மிகவாசரித்து மதுங்கையென்றமரம்போல் நின்றுவிட்டார் மன்னவனேசாலமென்ற மோடியாமே ௬௧௮

மோடியென்ற தொழிலதனைச் செய்யும்போது முன்செய்தகருத்தயிலம் லாடமிட்டு, ஓடியேதுலைதூரம் சென்றுபோயி வுத்தமனே

வேடமதுபூண்டுகொண்டு, தேடியேகுறத்தி யென்றபெண்ணைப்போ
லதெரியாமல் சாலமென்றமையைத்தீட்டி, நீடியே பெட்டியிலடக்கஞ்
செய்தேன் நீணிலத்தில் யெல்லவரும் பார்த்திட்டாரே. ௩௨௦

பார்க்கையிலே பெட்டிதனில் மூடிவிட்டேன் பாராளும் ராசர்
முன்னேயடக்கஞ்செய்தேன், மூர்க்கமுடன்கட்டாரி தன்னைநோக்கி
முயன்றுமேமேல்நோக்கிபூமிதன்னில், தீர்க்கமுடன்பெட்டியின்றன்
பக்கம்நின்று தீரமுடன்குத்தி விட்டேன்மாதுதன்னை, மார்க்கமுடன்
மாதினிடபக்கம்பட்டு மானிலத்தில்செனங்க ளெல்லாமயங்கினாரே.

மயக்கமுடனிற்கையிலே யடியேன்தானும் மறைப்புடைய மை
யதனையெடுத்துக்கொண்டு, தியக்கமுடன்நெற்றிதனில்பூசிக்கொண்டு
தியங்கவேயெல்லோரும்பிரமித்தேங்க, தயக்கமுடன்மறைப்புடனே
போயிருந்து சணத்திலேகுறமாது யானுந்தானும், துயக்கமுடன்வெ
ளியரங்கமாகிவந்தோம் துரைராஜர் மெச்சிடவே செய்தேன்யானே.

செய்தேனேமோடியிலே யனந்தம்பேர்க்கு சிறப்பானசாலத்தி
லனந்தம் பேர்க்கு, செய்தேனே பேதனங்க ளனந்தம்பேர்க்கு செழி
ப்பானகிண்ணவித்தை யனந்தம்பேர்க்கு, செய்தேனே சோளியிலே
யனந்தம்பேர்க்கு செடல்கட்டி வித்தைகளி லனந்தம்பேர்க்கு, செய்
தேனேபச்சிலையி லனந்தம்பேர்க்கு சோதித்தேன் கோடிவித்தை யதி
தம்பாரே. ௩௨௩

பார்த்திட்டேன் சாலமென்ற வித்தைதன்னைப் பரிவாகசீனபதி
னுற்றோர்தாமும், கார்த்திட்டவித்தைக்கு யென்தன்மீது கருணைபெற
வெகுபேர்களாசீர்மித்தார், ஏர்த்திட்டேனவர்களுக்கு யுபதேசித்தே
ன்யெழிலானவித்தைகளைக்கற்பித்தேதான் வார்த்திட்டுசீனபதிவிட்டு
நீங்கி வுத்தமனேகுளிகையது கொண்டேன்தானே. ௩௨௪

கொண்டேனேகுளிகையது பூண்டுகொண்டேன் கோடானவித்
தையெல்லாம்யானும்பார்த்து, கண்டவர்கள் பார்த்துமிகப்பிரமைகொ
ண்டு காசினியில்செய்வதற்கு கருவுஞ்சொன்னேன், விண்டபடி யொ
ருவருக்கும் சொல்லவேண்டாம், வேதாந்தத்தாயினது வருளும்பெ
ற்று, தொண்டனெனும்பெயர்பெற்று சதாகாலந்தான் தொல்லுலகில்
சித்தனைப்போல் வாழ்குவாயே. ௩௨௫

போகர்நீராவிக்கப்பல்செய்தது.

வாழவே யின்னமொருசூத்திரங்கேள் வையகத்தில் நாதாக்கள்
செய்யமாட்டார், நீழ்கவேகருவூராரனேசஞ்செய்தார்நிலையானவித்தை

யிதுவதிதவித்தை, மூழ்கவேகண்ணபிரான்பள்ளிகொண்டமுனியான
சித்தரிஷிதட்டமுங்கண்டேன், மாழ்கவேபாற்கடலின்மத்தியத்தில்மக
த்தானகப்பலொன்று செய்தேன்யானே. ௩௨௬

செய்யவேமராமரக் கப்பல்தானும்சிறப்பாகளாயிரம்கூட்டத்தோ
டும், பையவேகூத்திரமாமரக்கலந்தான் பாருலகில்சீனபதியார்கள்மெ
ய்ச்ச, மெய்யவேநீளமதுகெஜமெண்ணூறு மெதிரானவகலமதுகெஜ
மைநூறு, பெய்யவேசதுரமது தீர்மானித்துபிசகின்றி முடித்தவகை
கூறுவேனே. ௩௨௭

கூறுவேன்சட்டமது பலகைகொண்டு குறிப்புடனே வில்லாணி
தான்புனைந்து, வாறுடனேகயர்நீளமளவெடுத்து வகுப்புடனேநெம
புவைதன்னிற்சேர்த்து, காறுடையவடிப்பீடந்தான்புனைந்து கருவா
னவாணிமிகத்தான்முடுக்கி, பேறுடையவிட்டமதுகுறுக்கணிந்துபே
ரானகாலுடனே, மாட்டிடாயே. ௩௨௮

மாட்டவேதொட்டியென்றபிடமாச்சுமகத்தானயேழுவரையுண்
டுபண்ணு, நீட்டமுடன்காலாறுமண்டபத்தில் நிலையானதூணதுபோ
ல்செய்துமேதான், வாட்டமுடனுபாமதுகெஜநூறும் வாகுடனே
யேழுவரையுள்ளடக்கி, பூட்டகமாய்முதல்வரையில் பலகைபோட்டு
ப்புழாகமேல்மூடிவழிசெய்தேனே, ௩௨௯

வழியானவறுபத்துநான்கு வீடுவரையானஎழுவரையின்கீழய
ப்பா, நெறியானசன்னங்களுமனந்தமாக்கி கோனதெற்குமுகம்வடக்
குமாக்கி, விழிபானமேற்குமுகம்கிழக்குமாக்கி வீரானகோட்டையது
வுள்ளடக்கி, முழியானதெத்துடனேவாசலாக்கி முனையானயிருபுரமு
ம்சுக்கான்பாரே. ௩௩௦

பார்க்கவேமுதல்வரைக்கு மேலேயப்பா பாங்கானவிரண்டாங்
கால்மச்சியப்பா, ஏர்க்கவேபலகைபோல்சுவறுண்டாக்கியென்மகனே
நாற்புரமுங்கதவுண்டாக்கி தீர்க்கமுடன்சட்டமதுமேலேபோட்டுதிற
மானமாணிமிகப்பூட்டிமாட்டி, மாற்கமுடன்சிறுபாணிமேலேகட்டி
மகத்தானசுக்கானின்யாணிபோடே. ௩௩௧

போடவேகீழானிமேலாணிகொண்டுபொங்கமுடன் ருட்சமமா
ட்டிப்போடு, நீடவேமூன்றுங்கால்மச்சுவீடுநேர்ப்பானபலகைகொண்
டுமூடிப்போடு, கூடவேசத்தெங்கும்சன்னல்வைத்துக்கொப்பனவேவ
றுபத்துவாசல்தன்னில், மேடவேவாசலுக்குபலகைபோட்டு மேன்
மையுடன்சட்டமதாய் பதிந்துசாத்தே. ௩௩௨

சாத்தயிலேசூட்சமுடனுணிபோட்டு சார்பாகமூலயிடம் சுக்கா
ன்மாட்டி. காத்தடங்கும்பக்கமதில் சூட்சம்போட்டு பாங்குடனேசற்
றெங்கும்கதவுமாட்டி, நேத்திபதாய் மேல்வட்டம் கீழ்வட்டங்கொண்
டுநெடிதானவுள்வட்டந்தன்னில்சுக்கான், மாத்தியேதான்முடுக்கிவட
த்தைமாட்டிவகையுடனே நாலாங்காள்மச்சிதாமே, ௯௩௩

தாமேதான்மச்சியதுவறுபத்துநான்கு தாழ்வானவாசலதுநூற்
றிருபத்தெட்டு, போமேதானிருபக்கம்கதவுமாகும்போக்கானவாசல
துவுள்கதவுகொண்டு, வேமேதான்சங்கிலியுமள்ளுமாட்டி மேலான
சனல்களுக்குறிதியாணி, நாமேதானினைத்தவண்ணம் முடித்தேனப்
பாநலமாகசுற்றெங்கும்கிராதிதானே. ௯௩௪

கிராதிபாமிருமூலை சுக்கான்போட்டுக்கீர்த்தியுடனஞ்சாங்கால்ம
ச்சுமாக்கி, தராதிபரும்தானிருக்க மச்சுமாகிதாழ்வானயடிவாரம்சுரங்
கம்போலாம், நிராதியுடன்வறுபத்துநான்குமாளி நிர்மித்துபலகையு
டன்சட்டமாட்டி, பராதியுடன்சன்னல்களுமிகவுண்டாக்கி பக்கமெல்
ல்லாம்சூத்திரமாம்பலகைதானே, ௯௩௫

பலகையாமறுபத்துநாலுவாசல் பாங்குடனேசேர்த்திருத்திவுள்ளே
சட்டம், நிலகையுடன்யிருபக்கம்வாசல்விட்டுநிவர்த்தியுடன்சுற்றிலு
மேகதவமைத்து,பலகையுடன்சட்டமதால்பலகைமாட்டிமார்க்கமுட
ன்காற்றதுவும்வொடுங்கிநிற்க, சலகையுடன்கிராதிகளில்கண்ணாடியா
லேசாங்கமுடன்வாசல் வழிநூற்றிருபத்தெட்டே, ௯௩௬

எட்டானமேல்வாசல்சன்னலாகும் மெழிலானவைந்தாங்கால்ம
ச்சியாக்கி, திட்டானமாளிகையாமறுபத்துநாலுதிடமானகோட்டைய
துநூற்றிருபத்தெட்டு, மட்டானவழிகளிலேசூத்திரங்கள்மாட்டி மக
த்தானகிராதிகளில்பிரதமைகளமைத்து, வட்டானவாசலுநெடுவாசல்
வட்டம்வகுப்புடனேயிரும்புகம்பி யிருபத்துநான்கே. ௯௩௭

நாலானகுழாவதுவுமிருபத்துநாலு நலமாககீழுவரை லூணிமிக
நாட்டி, காலானகுத்துக்கால்யிரும் புவடசட்டம் கதிரானவாணிகளா
ல்கொண்டுமிகமுடுக்கி, மேலானநீளவரைமுக்காலுமட்டும்நெடுஞ்சட்
டம் கீழ்வட்டமிகக்கொண்டுநிறுத்தி, கோலானபக்கமெல்லாம்யிரும்
புக்கால்மாட்டிகொடிதான சுக்கானுங்குழைபக்கர்தானே, ௯௩௮

பக்கமுடன்மேலரைவூடுருகமாட்டிய் படியுடனேவாராங்கால்ம
ச்சிவீட்ப்பா, நிக்கயிடமிருப்பதற்குயிருபுரமுமாளி நிரமித்துசுக்கானை
வடங்கொண்டுதிருப்ப, சுக்கனிடனிருபக்கம்சங்கிலியால்மாட்டி சுழ
லானநடுமையமிருபக்கந்தானும், தக்கபடிவுள்ளுநுளையிரும்புகுழல்
தானுஞ்சமைத்திட்டேன்தலைபுரத்தில்வக்கினியுமாச்சே. ௯௩௯

ஆச்சப்பாயிடப்பக்கம்தண்ணியதுநிற்க அப்பனேகுழலொன்று
சமைத்திட்டேன்யானும், மூச்சப்பாபோகாமல் குழைகளிகும்புக்கு
முனையானதண்ணீரும்கொதிக்குமிகவேலை, வர்ச்சமுடன்தாள்திறந்
துதண்ணீருமாவிமற்றுமுள்ளகுழைகளுக்குதானருந்நியோட, காச்ச
நீராவிகுழல்தனிலேபுகுந்து கருவானசக்கரத்தைதிருப்பமிகலாச்சே.

திருப்புகையில்சக்காமும்சுக்கானும்கொண்டு திறமுடனேயே
ழாங்கால்மச்சியதுநின்றுபொருப்புடனேயாணிகளைத் தட்டிப்போட்
டேன்பொங்கமுடன்மறக்கலமுநிற்கலாச்சு, தருக்கமுடன்கள்ளாணி
கொண்டுமாட்டி தகைமைபெறமரக்கலத்தைநிறுத்தியானும், குருக்க
லுடன்புகையடக்கி நங்கூரத்தைக் குறுக்கிட்டேவகடைசிமுனைமாட்டி
னேனே. ௯௪௧

மாட்டினேன்சக்காமுமெட்டதாகும்மார்க்கமுடன்வுள்ளாணியச்
சியாணி, நாட்டியேதுளைகொண்டுதாள்முடுக்கிநலமாகச்சக்காம்சட்டி
பூட்டி, வாட்டமுடன்மாக்கலமத்திவாசல்வழியுடனேதாளனித்துவா
ணிமாட்டி, தேட்டமுடன்மேல்வரைகீழ்வரைமட்டும் தேரினதுசக்க
ரம்போல்சட்டமாமே. ௯௪௨

சக்கரமாம்வுள்வரிசைநெடுவரிசையாவும் சட்டமுடன்பிகுவெடு
த்துவாணித்தன்னால், பக்கமெலாம்குழாய்களுக்குகம்பிமாட்டிப்பாங்
குபெறவுள்ளாவிவூடுதாக்க, நெக்கவிடமில்லாமல் புகைகள்நிற்கநோ
கக்குழல்வினவில்முடுக்கிவிட்டு, தக்கபடிநீராவிநிதானம்பார்த்துதந்தி
ரமாய்சூத்திரமுண்டாக்கினேனே. ௯௪௩

ஆக்கமுடன்கப்பலொன்றுநேமித்தேதான் அதின்மேலேவெகு
சனங்கள்யேத்திவிட்டேன், பார்க்கமுடன்சித்தர்முனிரிஷிகள்தம்மை
பாங்குபெறமேலவரையேத்திவிட்டேன், நோக்கமுடன்மேல்வரையி
ல்தானிருந்தேன்நோட்டமுடன் சுக்கானைமுடுக்கிவிட்டு, சோக்கமுட
ன்கடலேழுஞ்சுத்திவந்து சூட்சமுடன்கப்பலைநிறுத்தினேனே.

நிறுத்தினேன்சீனபதிக்கடலோரந்தான் நேர்ப்புடனேசித்தர்மு
னிரிஷிகள்தாமும், நிருத்தமுடன்தானிரங்கியாசிர்மத்தில் சிறப்பாக

சென்றுவிட்டார்செனங்களெல்லாம், பெருத்தமுடன்சுக்கானைமுடுக்கியானும் பொங்கமுடன்சீனபதிக்கடலைவிட்டு, வருத்தமுடனிமையகிரியோரப்பக்கம் வாகுடனேசென்றுமல்லோநிறுத்தினேனே. ()

நிறுத்தினேன்யிமையகிரியோரந்தன்னில்நிலையானசித்தர்முனிரிஷிகளெல்லாம், திருத்தமுடன்கப்பலிலேயேத்தியானும்சென்றேனேயானுமல்லோகடல்மார்க்கந்தான், ஒருத்தமுடனுலகமெங்குஞ்சுத்திவந்தேன் ஓங்காரகோடிதாக்கள்மெய்ச்சயானும், நிருத்தமுடன்யிமையகிரியோரந்தன்னில் னேமமுடன்மறுபடியும்வந்திட்டேனே. ()

வந்திட்டேன்மேருகிரிபர்வதந்தன்னில் வாகுடனேசித்தர்களையிறக்கிவிட்டேன், தந்திட்டாரெந்தனுக்குமெய்ச்சியேதான் தாரணியில்நீதமென்றவித்தையெல்லாம், முந்திட்டயெந்தனுக்குகிருபைவந்துமோசமில்லையென்றுசொல்லியுபதேசித்தார், பந்திட்டயெந்தனுக்குபட்சம்வைத்து பாலித்தார்வெகுகோடிவித்தைதானே. கூஎ

தானானவித்தைகளுமனேகங்கொண்டேன் தாக்கானவினைதமென்றமார்க்கமெல்லாம்,, கோனானகுருவருளால்தன்னைப்போற்றி கூர்மையுடன்றான்வணங்கிநின்றேன்யானும், வேனானகாலாங்கிநாதர்தாமும்விருப்பமுடன்யென்மீதுபட்சம்வைத்து, தேனானவமிர்தரசகுளிகைதன்னை தெளிவுடனேயிருக்குமிடஞ்செப்பினாரே. கூஅ

செப்பினாரெந்தனுக்குகாலாங்கிதாமும் தேற்றமுடன்வளப்பமெலாமறிந்துகொண்டேன், ஒப்பமுடன்வமிர்தரசக்குளிகைசெய்துஒழுங்குபெறசீனபதிமாந்தருக்கு, தப்பிதங்களில்லாமல்முடித்துயானும் சார்புடனேதந்துவிட்டேன்மைந்தாகேளு, நெப்பமுடன்வெள்ளையென்றமாந்தருக்கு நேர்புடனேகற்பித்தேன்கோடிதானே. கூகூ

கோடானகோடிமுறையனந்தஞ்சொன்னேன் கூறினேன்நாதக்கள்கூராவண்மை, பாடானபாட்டர்திருமூலத்தார்கள் பாடினார்முன்பின்னாப்பாடிப்போட்டார், தேடானபொருளெல்லாம்தேடிக்கான தெளியாதுயவர்நூலில்வொன்றுங்காணார், மாடானமனிதரப்பாவறியாமற்றான் மானிலத்தில்சாத்திரத்தைப்பொய்யென்றாரே. கூடு0

பொய்யென்றார்சாத்திரங்கள்மறைவுகாணார் பூதலத்தில்கெட்டலைந்துநூலைக்காணார், மெய்யென்றநூலதனைக்காணார்மாண்பர் மேதினியில்மாண்பர்களைசொல்லப்போமே, கைகண்டசாத்திரத்தின்உளவுகாணார் காசினியில்நூல்பார்த்துச்சலித்துபோனார், நெய்யென்றருசியாகந்தெரியாமற்றான் கிம்பெண்ணையுண்டதொருகதைபோலாச்சே.

அபக்குடோரி.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு கருமானங்கேள் அப்பனேயாம் கண்டமார்க்கஞ்சொல்வோம், பேச்சப்பா மணலிரும்பு கொண்டுவந்துபேரானசரவலையில் பழுக்கக்காய்ச்சு, நேச்சென்ற சம்மட்டி மட்டங்கொண்டு நெருப்பானவதடட்னே சரடுபோக்கி, கூச்சன்ற மணலிரும்பு காச்சடித்துக் குறையாமல்சேத்தளத்தில் பாதிகாணே. கூடுஉ

கணவேவயமதுதான் கவினைபோலாம் கசடற்றவெள்ளி தனக்கொப்பதாகும், மாணவேவாரடித்து நீட்டிப்பின்பு மார்க்கமுடன்சேராதுதான்ராவிமைந்தா, தோணவேசரக்கதுதான் சுத்திகேளும் துறையானபழச் சாற்றில்நாலுநாளும், வேணவேதிரிபலாநிகஷாயத்தாட்டி விருப்பமுடன்தானரைப்பாய் சாமமதாலே. கூடுங

நாலானசாமமது வாட்டிப்பின்பு நலமுடனேகுடோரியது வெண்காரந்தான், பாலானவயல் நண்டுவரப்புநண்டு பாகமுடன் பாலெடுத்து வெண்காரத்தை, நூலானநூல்படியேதெளிந்துயானும் நுணுக்கமுடன் தானரைத்து வயத்திலூட்டி, வேலானகுடோரியென்றகாரந்தனால் விருப்பமுடன்தான்பிசரி மூசைக்கேற்றே. கூடுச

ஏற்றவே வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து யெழிலான சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து போற்றியேரவிதனிலே காயவைத்துப் புகழாகசரவலையில் வைத்தூது நாற்றமென்றசகடதுவு மிகவேநீங்கி நலமானவயமதுவும் வட்டுபோலாம், கூற்றனையும் வெண்காரக்குடோரியாலே குணமானவயமதுவும் வெளுமைபாரே. கூடுரு

பாரென்றவயமதுவும் துய்யாறும் பாங்கான குடோரியதுகட்டுமார்க்கம், நேரென்றதுருசதுவுமயத்திற்பாதி கெடிதான துருசுக்குபாதிகெந்தி, மேரேதான் கெந்திக்குப் பாதிசூதம் மேலான சூதத்தில் பாதிவீரம், சேரென்றவீரத்தில பாதிபூரம் செய்மான பூரத்தில் பாதிதானே. கூடுசு

பாதியாம்பூரத்தில் பாதிதாரம் பாங்கானதாரத்தில் பாதிதுத்தம் சோதியாம்துத்தத்தில்பாதிசீனம் சுடரானசீனத்தில்பதிவாளம், வாதியாம் வாளத்தில்பாதியுப்பு வாகானவுப்பிலேபாதிபூநீர், நீதியாயித்தனையுமொன்றாய்க்கூட்டி நினைவாகவாறுவகை செயநீரூட்டே.

ஆட்டவென்றால் மெழுகதுவும்காலுசாமம் அப்பனேமைபோலவரைத்துமைந்தா, நீட்டமுடன்சிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணு நிலையானகுடோரியது சொல்லப்போமோ, வாட்டமுடன்வெள்ளிசெம்பில்

பத்துக்கொன்றவறுமையுடன் தானுருக்கி குடாரியொன்று,நேட்டமுடன்வுருக்குமுகந்தன்னிலிய நிகாரனகளங்கமதுபோலாம்பாரே.

பாரப்பா களங்குதனை யோட்டி யூதப் பாங்குபெறத் தகடடித்துப்புடத்தைப்போடு, நேரப்பாபுடமாறியெடுத்துப்பாருநேற்பான செம்பதுவும்நீங்கியேதான், வேரப்பாவெள்ளியது வெடையேநின்று விரைவானமாற்றதுவு மாறுகாணும், மாரப்பாதங்கமென்ற காசிதாணும் மகிழ்வாகநாணுக்கு வொன்றுசேரே. ௬௫௬

ஒன்றாகத்தான்கூட்டிமைந்தாபாரு வுத்தமனேவாரடித்துப் புடத்தைப்போடு, குன்றானபுடமதனில் மாற்றுகாணும் கூரானசெம்பொன்னைசொல்லப்போமோ, தன்றான பொன்னதுவும் சித்தர்வேதை சாங்கமுடன்மானிடரால் செய்யப்போமோ, பன்றான சாத்திரங்கள் மிகவாராய்ந்து பாடினேன்போகரிஷி பண்பாய்த்தானே. ()

உப்புசெந்தூரவேதை.

தானானவின்ன மொருவயணங்கேளு தயவானவெடியுப்புயிந்துப்பாகும், மானானகரியுப்பு வளையலுப்பு மகத்தானசவிட்டுப்புக் கல்லுப்பாகும், கானானகாய்ச்சுப்பு கெர்தியுப்புக் கருவான அட்டுப்பு பாறையுப்பு, வேனானபடிகாரம் வெண்காரந்தான் விதர்ப்பானபெரிகாலவுப்புமாமே. ௬௬௧

உப்பானமேனியிட வுப்புமாகும் ஒளிவானபூநீறுமுப்புமாகும், வைப்பான துருசுடனே துத்தமாகும் மார்க்கமுடனிதுவெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி, மெப்பானகல்வமதிலிட்டுமைந்தாமேன்மையுடன் சமனிடையாய்நிறுத்துப்போடு, ஒப்பானமேனியிட மூலிச்சாற்றால் ஒங்குபெறத்தானரைப்பாய் சாமமெட்டே. ௬௬௨

எட்டானசாமமது வரைத்தபோது வெழிலானபில்லையது செய்துகொண்டு, மட்டானவகலில்வைத்துச் சீலைசெய்து மயங்காமல் ரவிதனிலேகாயவைத்து, திட்டான கோழியென்றபுடத்தைப்போடு தீயாறி யெடுத்துப்பார் சிவப்போகொஞ்சம், வட்டானபில்லையது கல்வமிட்டு வளமுடனேமேனியின் சாற்றாலாட்டே. ௬௬௩

ஆட்டவென்றால் மேனிச்சார் புடமோபத்து அப்பனே முன்போலப்புடத்தைப்போடு, வாட்டமுடன் புடமதுவுந்தீர்ந்தபின்பு வாகான குமரியிடச் சாற்றாலாட்டு, ஏட்டமுடன் பத்துபுடம் குமரிச்சாற்றால் நலமுடனேபோட்ட பின்மைந்தாகேளு, நீட்டமுடன் கையானின்சாற்றாலப்பா நினைவாகப்பத்துபுடம் போட்டிடாயே. ()

போடவேமுப்பத்தும்தீர்ந்தபின்புபொங்கமுடன் புளியாரைச்சாற்றால்மைந்தா, கூடவேபத்துபுடம் முன்போல்போடுகுறையாமல் கோழியென்றபுடமேயாகும், நீடவே நொச்சியிலையின் சாற்றாலாட்டி நீட்டமுடன்பில்லையது செய்துகொண்டு, வாடவே சில்லிட்டுச்சீலைசெய்து வளமாகமுன்போல பத்துபுடம்போடே. ௬௬௫

போட்டவுடன் பில்லையது சிவப்புமெத்த போங்கான வுப்புடனே ரூதஞ்சேர்த்து, வாட்டமுடன்வாறுவகை செயநீர்தன்னால்வளமாகத்தானரைத்துப்பில்லைதட்டி, நீட்டமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து நேர்புடனேசில்லிட்டுச் செய்துகொண்டு தேட்டமுடன்கோழியென்ற புடத்தைப்போடு தெளிவானசெந்தூர மாகுந்தானே. ()

தானானசெந்தூரம் வெள்ளிசெம்பில் தாழ்மையுடன் பத்துக்கு வொன்றுபோடு, மானானகரியோட்டில் ஊதிப்போடு மயங்காதேவெள்ளியென்றயிடைதான்காணும், வேனானசெம்பதுவும்நீங்கியல்லோ விரைவானவெள்ளியது பசுமைகாணும், போனான குருவருளை சதாநித்தந்தான் குணமுடனேபோற்றிசெய்து வாழ்நுவாயே. ௬௬௭

வாழ்கவென்றாலின்னமொரு கருமானங்கேள் வாகானசெந்தூரமண்டலந்தான், நீழ்க்வென்றால் தேகமதுவுளுப்புராது நீணிலத்திலெப்போதுமிருக்கலாகும், தாழ்கவென்றால் தேகமதுமழியாதாகும் சதாகாலம் கற்பமுண்டோர்க் கொப்பாவார்பார், சூழ்கவென்றால் தயிலமதுசெப்பக்கேளும் முனையானபாகமது வுரைப்போம்தாமே.

காயகற்பத்தயிலம்.

தாமேதான்வெள்ளெண்ணைப் படிதானென்றுசரியான முத்தெண்ணைப்படிகாலென்று, காமேதான் பசுநெய்யும் படிதானென்று கருவானவழிஞ்சியிட தயிலம் கால்தான், வேமேதான் விராலியிட தயிலமப்பா வீரானசிவனாரின் தையிலம்கால்தான், காமேதான் வாலுழுவைத்தயிலங்கால்தான் நலமானகருஞ்சீரந் தயிலங்கூட்டே. ()

கூட்டவே மூலிவகைசொல்லக்கேளும் கொடிதான வேலியிட மூலிச்சாறும்,நீட்டமுடன் தைவேளைச்சாறுங்கூட்டிநெடிதானகுமரியிட்ச்சாறும்சேரு, காட்டமென்றவல்லாரைச்சாறுஞ்சேர்த்துக் கருவானகையானின்சாறும்கூட்டு, தேட்டமென்ற பொடுதலையின்சாறுங்கூட்டித் தெளிவான ஆதண்டைச் சாறுசேரே. அஉ

சேர்க்கவேசாறென்றுநாழியாகச் சேர்பெறவேதானிடி,களில்ச்சேர்த்து, ஏர்க்கவேயெண்ணையுடன்தான்கலந்து வெழிரமுப்பு

கைசொல்லக்கேளு, பார்க்கவேகடுக்காயுந்தான்றிக்காயும் பண்பான மாசியென்றகாயுங்கூட்டி, மார்க்கமுடன்மிளகுடனே நெல்லிக்காயும் மதிப்பான தேசாரமோமங்கூட்டே. ௯௭௧

ஓமமுடன்கற்கடக சிங்கியப்பா வுத்தமனே கஸ்தூரிமஞ்சளப்பா, நேமமென்ற செம்பூரான்பட்டைதானும் நேத்தியாய் பூலாவின் கிழங்குகூட்டி, தாமமென்ற கோஷ்டமென்னுஞ் சார்துயூரல் தனியானவேப்பரிசி யிருசீரங்கூட்டி, நாமமென்ற அகிற்கட்டை சந்தனமுஞ்சேர்த்து நலமுடனேதானரைப்பாய் பசும்பாலுதாமே. ௯௭௨

பாலானசரக்குகளில் பலமொன்றதாகப் பாகமுடன் ருனரைப் பாய்சரக்கெல்லாந்தான், மேலான வெண்ணைதனில் கலாவிட்டு விருப்பமுட்னடுப்பேற்றி தானெறிப்பாய் நூலானனூற்படியே முறைபோல்காய்ச்சி நனுக்கமுடன் மெழுகுபதமிரக்கியப்பா, சேலானசெம்பதமாவடித்துமேதான்,செய்வையுடன்தாளிதனையிறக்கிடாயே

இறக்கிடவேகாலங்கிதனைகினைந்து வென்மகனே சிஷாவிலடக்கஞ்செய்து,முறக்கமுடன் தயிலமது முழுகிவந்தால் மூட்டோடேவியாதிகளுமற்றுமேதான், திறக்கமுடன் கண்ணிரண்டும் வரிதிகூசா தெளிவுடனேவருந்தாதிபகலிற்றேன்றும், சிறக்கவே போகரிஷி பலனூல்பார்த்து சிறப்புடனே பாடிவைத்தேன் புவியுள்ளோர்க்கே. ()

மூடருக்கோதியபுத்தி.

புவியானமாந்தர்களில்கருவாளியுண்டு புத்தியுள்ளான்கண்டறிவான்திறப்புமாற்கம், கவியானபாடல்களின் மறைவுகாணுன்கண்டவன்போல்பேசுவான் கழுதைமாண்பன், நபியான கடவுளுக்கொப்பாஞ்சித்தர் நவின்றிட்ட னூல்களையேபழிப்புஞ்சொல்வான், அபிமானமில்லாமல் திட்டிப்பேசி யழிந்திடுவான்படுநரகில் பாவியாமே. ()

பாவியா முழுமூடப்பாவியப்பா பரிசுத்தவான்மாலைப் பகடிசெய்வான், காவியங்களுள்ளதொரு மறைப்புகாணுன் கண்டறிந்துகற்றவன்போல் பினத்துவான்பார், ஆவியுடன்தானடங்கும்வழியுங்காணுன் அகற்கப்பால் கடந்ததொரு ஞானிபோல, சாவியென்னும் பேய்பாக்கியத்தை கைவிடாமல் சதாகாலம் காசுபணப்பிசாசியாமே. ()

வாகா

ணங்கொண்டபாவியவன் மிகவும்பேசி பாங்கியர்மேலெண்ண

ரிச்சாற்ருல

ங்கொண்டு, பிணம்போல பிரண்டுழுதுபோவான்பாவியின்

கையானின்க

காணமாட்டான்பேடிமாண்பன்,மனங்கொண்டபெரியோ

ரைதூஷித்தேதான்மார்க்கமெல்லாங்கண்டவன்போல்அதிதப்பேச்சு குணமில்லாச்சண்டாளப்பாவியாவான் குடிகெடுத்துவெகுபேரைச்சுடச்சொல்வானே. ௯௭௭

சொல்வானே சித்தர்கள்மேல்தோஷஞ்சொல்வான்சுருதிமுதல் சூத்திரங்கள்குற்றஞ்சொல்லிவெல்வானேவெகுவாகப்பேசிப்பேசி வீணகதையாஞ்சாத்திரங்கள் பொய்யேயென்பான், புல்லானேசித்தர் முனிகைமறைப்பைபுத்தியுடன்படியாமற்ருறுமாருய், தொல்லுலகில் பாடல்முறையொன்றிருக்கசுட்டுகெட்டு நூலைமிகத்தப்பென்ருனே.

தப்பென்றுசொன்னதொருபாவிகட்குதப்பாமல்சிரசதுவும்வெடித்துப்போகும், ஒப்பமுடன்சித்தர்முனி நூல்கள்தானும் மொருக்காலும்பொய்யாது மெய்யேயாகும், செப்பரியரிஷிகளெல்லாம் நூல்கள்கோர்வைதேசத்தில் மானிடர்கள்பிழைக்கவென்று, மெய்பமுடன்ருமுரைத்தாருண்மையாகமேதினியில் மார்க்கர்கட்காயுரைத்திடாரே. ௯௭௯

உரைத்திட்டேன் போகரிஷி நூல்கள்பார்த்தால் ஒகோகோயாதொன்றும்பொய்புமாகா, நிரைத்திட்டேன் கோர்வைகளினைந்தஞ்சொன்னேன்நீடூழிகாலம்வரை நூலைப்பார்த்தால், குறையொன்றும் வாராதுபோகர் நூலில்குறைசொன்னுலப்போதேதலைகான்போகும், முறைபோலசெய்துமிகமுறையைப்பார்த்து மோசம்லரில்தோஷமதுமிகசொல்வீரே. ௯௮௦

சித்தர்கள் நூல்பார்க்கத்தொகுப்பு.

சொல்லவென்றால் நாவேதுயாவுமேது சூட்சமுடனின்னமொருவிபரங்கேளு புல்லவே வகஸ்தியனுர்சதுர்காண்டத்தில் பூட்டினுர்கருமானவுளவுமெத்த, வெல்லவேகாண்டம் பன்னிரண்டு காண்டம் விபரித்தார் பன்னீராயிரத்தில், மெல்லவேகொட்டிவிட்டார் கோடிபாணம்மேதினியிலாரறிவா ரன்னூல்தானே. ௯௮௧

தானேதான்சாத்திரத்திலெண்ணூர்கண்டேன் தனியானகாலுமறுநூறும்பார்த்தேன், மானேதான்காவியங்கள் வைந்தும் பார்த்தேன்மகத்தானவெண்ணூறுயதீதம்பார்த்தேன், வேனேதான்சௌமியங்களெட்டும்பார்த்தேன்வேதாந்தக்காவியங்களாறும்பார்த்தேன் தேனேதான் பலதிரட்டுக்கோர்வை நாலுந்தெளிவானசாலமதுஎட்டுவெட்டே. ௯௮௨

எட்டானதிருமந்திரம் நாலுகோர்வை கட்டான தீட்சைகளில் பத்துகோர்வைகருவாஞ்மாந்திரிகம்கோர்வைபத்து, வட்டானமுப்பு

வகை சாத்திரம்நூறு யசிப்பானவயித்தியத்தில்கோர்வைநூறு, திட்டானசொச்சசூத்திரத்தின்கோர்வைதிரட்டுதனில்நூறவகை பார்த்திட்டேனே. ௯௮௫

பார்த்திட்டேனிதுகளெல்லாஞ்சேர்த்துமல்லோபாடிவைத்தார் பாடல்களுமிரண்டுலட்சம், சேர்த்திட்டமூலாதாரத்தின்கோர்வை சிறப்புள்ள கோர்வையிதுகாரணங்கள், மார்த்திட்டவின்னமனேகங்கள் கோர்வைமார்க்கமுடன்பாடிவிட்டார்லெட்சமப்பா, பூர்த்திட்டமானகருமானமெல்லாம் புகழுடனேகண்டு தெளிந்தாராய்ந்தேனே.

ஆராய்ந்தேன்தன்வந்திரிநூலைக்கண்டேன் ஆகமங்கள்காவியமாமைத்துங்கண்டேன், பூராயமானதொருகாண்டம்நாலுபுகழானகோர்வையதுபதினாறாகும், தோராயமுள்ளதொருகிரந்தம்நூறு தொகுப்புடன் பாடல்வகை யிரண்டுலட்சம், நேரானசில்லரையி லனந்தங்கோர்வைநெடிதானதொகுப்புகளிலட்சமாமே. ௯௮௬

லட்சமுடனின்னம்வெகுபோக்குநூலாம் லக்கில்லைகணக்கில்லைமெத்தவுண்டு, பட்சமுடன்வவர்நூலில் பலவாங்கோர்வை பார்வையிட்டேன்வெகுகோடி நூல்களப்பா, மச்சமுனிசாத்திரங்கள்தொகுப்புச்சொல்வேன்மார்க்க மென்றமெண்ணூறளட்டுகோர்வை, சொச்சமென்ற சூத்திரங்கள்யிருநூறாகும் சருதிமுதல்பெருநூலாயிரந்தானாமே. ௯௮௭

காலானகாண்டமதுயெட்டுமாகும்கலமானகோர்வையதுபதினாறாகும், வாலானசிறுநூலாம் கோர்வைநூறு வகுப்பானதிரட்டுநூல் முப்பத்திரண்டு, சேலானஞானனூல்யிருபத்தினாலு சிறப்பானகாவியங்களெட்டுமாகும், நூலானனூல்களிது பலனூலாகும்நானுக்கமுடனாராய்ந்தேன்போகர்நானே. ௯௮௮

நானானசட்டமுனி னூல்கள்பார்த்தேன் நயமுடனேபெருனூலாமெட்டுகோர்வை, வேனானதிரட்டுகளில் கோர்வைபத்து வெளியானதீட்சைகளில் கோர்வைனூறு, பானானபாடல்களுமொன்று தவக்கிப்பாடினார் வெகுனூல்கள்வனந்தமார்க்கம், தேனானயிருனூறுயெட்டுசொன்னார்தெளிமையுடன்கருவூராருரைத்தார்பாரே. ()

பாரேதான்முன்னூறில்நாலுகோர்வை பாங்கானதிரட்டுகளில் யெட்டுகோர்வை, நேரேதான்காவியத்திலிரண்டுகண்டேன் நெடிதானசூத்திரத்தில் பத்துகோர்வை, மேரேதான்தீட்சைகளில் சோடசமுமாகும் மேலானசுருக்கமது கோர்வையிருபத்து, தீரேதான்சின்னனூலனந்தங்கோர்வை திறமுடனே கண்டேனேவதிதங்கள்தானே.

தானானரோமரிஷிநூல்கள்கண்டேன்தரக்கானபரிபாஷைகோர்வைநாலு, மானானபெருநூல்காவியங்களெட்டு மார்க்கமுடன்திரட்டுகளில்பதினாறாகும், வேனானதீட்சைகளில்யெட்டுக்காண்டம்வெளியானகாண்டத்துக்காயிரந்தான், பானானபலதிரட்டுபத்துக்கோர்வைபாடிவிட்டார்சில்லரையில் முந்நூறாமே. ௯௯௦

முந்நூறாங்கோர்வைகளிலனந்தஞ்சொன்னார் முனைதானதிரட்டுளில்கோர்வைபத்து, நந்நூறாம்கோர்வைகளில்நாலுகோர்வை நலமானதீட்சைகளில்பத்துக்கோர்வை,பந்நூலாம்சாத்திரங்கள்பலவுஞ்சொன்னார் பாடிவிட்டார்வெகுகோடி யனந்தமார்க்கம், அந்நூலுங்கண்டுதெளிந்தாராய்ந்தேதான் அன்புடனேபாடினே னேழாயிரந்தாமே ௯௯௧

தாமேதான்கொங்கணவர்நூலைக்கண்டேன் தாறுமாறாகவல்லோபாடிவிட்டார், போமேதான்பெருநூலுயெட்டுகண்டேன் பொங்கமுடன்தீட்சைநூல்பத்துகண்டேன், வேமேதான்கடைக்காண்டம்நாலுகண்டேன் மிக்கானதுக்காண்டமொன்றுகண்டேன், காமேதான்கண்டபடியாருங்காணார்நலமுடனேயின்னம்பலசித்தர்தாமே. ௯௯௨

சித்தானபுண்ணாக்கரனேகஞ் சொன்னார் சிறப்பானகமலமுனியனேகஞ்சொன்னார், முத்தானபுலத்தியருமனேகஞ்சொன்னார்முனையானசிவவாக்கியரனேகஞ்சொன்னார்,சுத்தானசுந்தரானந்தரனேகஞ்சொன்னார் சருதிமுதல்பெருநூலங்கண்டேன்யானும், சித்தானவிராமமுனியனேகஞ்சொன்னார் நீடுழிசாத்திரங்கள்கண்டிட்டேனே. ௯௯௩

கண்டிட்டேன்யாக்கோபுநூலுங்கண்டேன்கருவானடமாரனார் நூலும்பார்த்தேன், தண்டிட்டவரரிஷிபார்நூலும்பார்த்தேன்துரைராஜர்வேதமுனிநூலும்பார்த்தேன், கொண்டிட்டவள்ளுவனார்நூலுங்கண்டேன் கூரானசுந்திபுடநூலுங்கண்டேன், வெண்டிட்டசதானந்தர்நூலும்பார்த்தேன்வெளியானபிரமமுனிநூல்பார்த்தேனே. ௯௯௪

பார்த்தேனேயின்னம்வெகு சித்தர்நூலும் பலபலவாங்கண்டதிந்தேனுனுக்கந்தன்னை, தீர்த்தேனேவெகோடிருஷிகள்தாமும் திறமுடனேவனேகநூல் பாடிவிட்டார், சேர்த்ததொருபதினெண்பேர்சித்தர்தாமும் சிறப்புடையநூலெல்லாம்தெளிந்துபார்த்தேன்,சேர்த்தியுடன் காலாங்கிபாதம்போற்றி நேர்மையுடன்பாடினேன் யேழாயிரந்தானே. ௯௯௫

தானானகாவியர்தான் சத்தகாண்டம் தயவுடனேயேழுலட்சங்
கிரந்தந்தன்னை, வேனான நூல்பார்த்துவுளவுகண்டுவிருப்பமுடன்பா
டிவைத்தேன் ஏழுகாண்டம், மானான மறைப்புமுதலில்லாமற்றான்மா
ற்கமுடன் மனிதர்பேரில்பட்சம்வைத்து, கோனான குருவருளால்காலா
ங்கிதம்மைக் துதிப்புடனேசரணமிட்டுப்பாடினேனே. ௬௬௬

பாடினேன்நாலுயுகவதிசயங்கள்யாவும் பார்வைக்குவெளிமை
தனில்காண்பதற்கு, நீடியதோர்கருவெல்லாம்காணவென்றுநேர்மை
யுடன்சினபதியானுஞ்சென்று, கூடியதோர்விளையாட்டுவெலலாம்பா
ர்த்துக்கூறினேன் வெள்ளையென்றமார்தருக்கு, தேடியயலையாமற்
பொருள்களெல்லாம்திரவியங்கள்கிட்டுதற்குமொழிந்திட்டேனே. ()

மொழிந்திட்டேன்யேழாயிரக்கோர் வை னாலில்முறைப்படியே
யாம்சொன்னவதீதமார்க்கம், பழிந்திட்டசித்தர்களும்சொல்லவில்லை
பாரினிலேசொன்னாலுங்காணமாட்டார், வழிந்திட்டசூத்திரங்கள்கை
மறைப்புவளமுடனேபாடிவைத்தேன்மார்தற்காக, குழிந்திட்டசூட்
சாதிசூட்சமார்க்கம்குறையாமல்பாடிவைத்தேன்பண்பதாமே ௬௬௮

பண்பானயேழாயிரக்காவியந்தான் பானிலேசித்தர்முனிரிஷிக
ள்தாமும், கண்பாகமெய்ச்சியல்லோவதீதஞ்சொன்னார்நாதாக்கள்கை
மறைப்புநடுவீதியாச்சு, திண்பான நூலதனைகுகைக்குள்வைத்துசிறப்
புடனேபூசையதுமிகவுஞ்செய்தார், கண்பானபெருநூ லேழாயிரந்
தான் கனமுடனேசித்தரெல்லாம் விரும்பிட்டாரே. ௬௬௯

விரும்பவேகாண்டமது யேழுஞ்சொன்னேன் வெளியாகக்கரு
வெல்லாம்திரந்துபோட்டேன், துரும்புமுதலொளிக்கவில்லைசினத்தா
ற்கு துப்புரவாயுரைத்துவிட்டேன் பட்சம்வைத்துகரும்புபோலே
ழாயிரக்காவியந்தான்கருத்துடனேபாடிவிட்டேன்மார்தற்கப்பா, அ
ரும்பொன்மணிதனைப்போல்விரண்டாங்காண்டம் அப்பனேமுத்து
மதுமுற்றதாமே. ௰

போகர் சத்தகாண்டம்-யேழாயிரத்தில்

௨-வது காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

உ

கடவுள் துணை.

மஹாமகுத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-௭௲.

மூன்றுவது காண்டம்.

காப்பு.

அண்டபராபரமானமுதலேகாப்பு
அடியேனுங்காலாங்கிநாயர்பதங்காப்பு
புகன்றுநின்றகாலாங்கிகுருப்தமேகாப்பு
புகழானவல்லமுனிசித்தர்பதங்காப்பு
தகன்றபெரியோர்ஞானிதாள்பதமேகாப்பு
சதாசிவத்தின்சுடரொளியேதனிப்பதமேகாப்பு
நிகன்றசத்தகாண்டமதுயேழாயிரந்தான்
நிகழ்த்தினேன்மூன்றுவதுகாண்டமிதுதானே. ௧

தானானகாண்டமிது மூன்றுங்காண்டம்சதுர்யுகத்து வதிசயங்
கள்சாற்றலாகும், கோனானயென்னையர்காலாங்கிநாதர் கூறினார்திரே
தாயுகத்தினதிசயத்தை, வானானகாலாங்கிராயருக்குவ்யதல்லோவை
க்துரண்டுபத்துமாச்சு, தேனானயென்னையர்குருவாமையர் திரேதா
வினதிசயத்தைச் செப்பினாரே. ௨

செப்பினார்காலாங்கிகுருவாமையர் சிறந்ததொரு குளிகையது
பூண்டுகொண்டு, ஒப்பமுடன்கடலேழும்சுத்திவந்து ஓங்குபெறகை
லங்கிரிகாணவென்று, மெப்புடனேகைலங்கிரியாதிபீடம் மேன்மை
யுடனடிவாரத்தண்டைபக்கம்கொப்பெனவேகுளிகைகொண்டுயிறங்
கினாராம்கோடானகோடிமுனிரிஷிகண்டாரே. ௩

கண்டவுடன்ரிஷிகளெல்லா மோடிவந்து கடுகெனவேவதிசயித்துக்காணவந்தார், தெண்டனிட்டுயடிபணிந்து தாழ்ந்திட்டாராம்திறமானசித்துதனைக்கண்டபோது, அண்டமுனிராட்சதன்போல்சித்தர்கூடம்அங்கனவேகாலாங்கிகுருவைக்கண்டு, விண்டபடிசொரூபமென்றுசித்துதன்னைவிபரமுடன் கேட்டாராம்சித்தர்தாமே. ௪

தாமானசித்தர் முனிகேட்கும்போது சதாசிவமுந்திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கி, நாமானகாலாங்கிகுருவாமையர்நாதாக்கள்சித்தர்களைக் காணவென்று, வேமானகுளிகைகொண்டுவந்தேன்சாமி வெகுகாலம் கோடிவரை தம்மைக்காண, காமானவார்த்தைதக்குச் சந்தோஷித்துக் கருத்துடனேநல்வார்த்தையுரைத்திட்டாரே. ௫

நவகண்டரிஷியைக்காலாங்கிகுருகண்டது.

உரைக்கையிலேநவகண்டரிஷிகள்தானும் வுயர்நாகமலையினது யடிவாரத்தில், திறக்கமுடன்சமாதியதுநிலையும்பண்டார் திறலானநவகண்டரிஷியுங்கண்டார், சிறக்கமுடனவகண்டரிஷியாசிரமம்சென்றுமெங்களையர்குருவாந்தேவர், இறக்கம்வைத்து வவரெனக்குவுபதேசங்கள் யெழிலாகத்தானுரைத்தார்கண்டார்தாமே. ௬

கண்டமாமுனிபோரும்வுபதேசிக்க காலாங்கிகுருதானும்களிப்புகொண்டு, மண்டலமெல்லாம்புகழும்நவகண்டதேவர் மார்க்கமுடனெந்தனக்குவநீதஞ்சொல்வீர், விண்டலத்தினதிசயங்கள் யாவுஞ்சொல்லிவேதாந்தத்தாயினதுரூபஞ்சொல்லி, கொண்டனைத்துவெந்தனுக்குருறைவைத்தீர்த்து கோடியுகங்காணவெனக்குறைதீர்ப்பீரே.

தீர்க்கவென்றுகேட்டவுடன்நவகண்டர்தாமும்திரளானநாலுயுகமதிசயங்கள்யாவும், பார்க்கவேயெடுத்துரைத்தார் குருநாதர்க்குபாங்குபெறயாவற்று மறிந்துகொண்டார், ஆர்க்கவேயென்னையர்காலாங்கிநாயர் அவருடையவிசுவாசவருளும்பெற்றார், மார்க்கமுடன்யென்னையர் ஞானம்பெற்று மாநிலத்தில் வெகுகாலம் யிருந்திட்டாரே. ௮

இருந்தமுனிகாலாங்கி வெகுகோடிகாலம் யெழிலானவித்தைகளுமற்புதங்கள்செய்தார், குருந்தமுடன்யெந்தனுக்கு ஞானவுபதேசம்கூறினார் சங்கற்பமனந்தம்பேர்க்கு, திருந்தவேவுபதேசமானபின்புநீரமுடன்சமாதிக்குயேதுகொண்டார், பொருந்தவேயடியேனும்வுபதேசம் பெற்றுபுறப்பட்டேன்சீனபதிதேசர்தானே. ௯

தேசமாமின்னம்வெகு தேசமெல்லாம் சிறப்புடனே குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, ஆசையுடன்சத்த சாகரமுங்கண்டேன் அன்பாகப்பாடிவிட்டேன் சத்தகாண்டம், பூசையுடன் யேழாயிரக்காவியத்தை புகட்டினேன் லோகத்துமாந்தர்க்கப்பா, யாசையுடன்பரிபாஷையில்லாமற்றான் பாரினிலேபாடிவிட்டேன் பண்பதாமே. ௧௦

போகர்பாரிஷ்தேசம்கண்டது.

பண்பான குளிகையது பூண்டுகொண்டேன் பாங்கான பாரீசபதியைக்கண்டேன், திண்பான பச்சை யென்றமலையைக் கண்டேன் திகழானகந்தருவர் மனிதர்கண்டேன் நண்பானமனிதற்கு ரெக்கையுண்டு நாதாக்கள் குளிகைகொண்டு பறந்தாற்போல, கண்யானகந்தருவர் மாந்தரப்பா கடையானமலை மீதிலிருந்தார்பாரே. ௧௧

பார்த்தேனே கந்தருவர் தன்னைக்கண்டேன் பாருடனே யவர்பக்கல் சென்றயானும், நேர்த்தியுடன் மேலோகவதிசயத்தை நேர்ப்புடனேயானுமல்லோ கேட்டேன் மைந்தா, தீர்த்தமுட னிந்திரனார் கொலுச்சிறப்பைத்திறமுடனே யெந்தனுக்குத்தாமுரைத்தார், சார்த்தமுடன் அம்மலையில்சுனையுமுண்டு சட்டமுடன் சுனையோரஞ்சென்றிட்டேனே. ௧௨

கொங்கணரைக்கண்டது.

சென்றேனே சுனைகண்டேன் குகையுங்கண்டேன் சிறப்பான கொங்கணவர் பதியுங்கண்டேன், குன்றானமலையோரம் சமாதியுண்டு கூட்டமுடனங்கிருந்தார்சித்தர்கூட்டம், பன்றானபூசையதுஆசிரமத்தைப்பாங்குடனே கண்டுவிட்டேனடியேனப்பா, வன்றானதிரேதாயினுகத்திலப்பா வர்க்கமுடனெல்லவரும் பிறந்தார்தாமே. ௧௩

தாமான வர்க்கத்தோரனேகருண்டு சார்புடனே யவர்களிடம் சென்றயானும், காமானவஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து நடுக்கமுடனிற்கையிலேயடியேன்றன்னை, பூமானசித்தர்முனிகூட்டத்தார்கள்புத்தியுள்ளபாலா நீயாரென்றார்கள், காமான காலாங்கிதனைநினைந்து கர்த்தனிடசீஷனென்று வுரைத்திட்டேனே. ௧௪

உரைத்துமேயென்பேரு போகரென்றேன் வுறுதியுடன் சீனபுதிபோயிருந்தேன், திரைகடல்களேழுவரை சுத்திவந்தேன் தேசாதிதேசமுள்ள சித்தர்தம்மை, வரைமுறைகள் தப்பாமல்கண்டுவந்தேன் வளமுடனேகுளிகையதுவலுமையாலே, இரையவனார் கொங்கணவர் பாதங்காண யெழிலுடனே வந்திட்டேன் பாரிஷ்தானே. ௧௫

தானென்று சொல்லுகையில்சித்தர்கூட்டம் சடுக்கெனவேகொ ங்கணவர் பக்கஞ்சென்று, தேனான சமாதியிடம்வாசற்பக்கம் தே வாதிதேவருட சமாதியோரம், கோனான குருவான சாமிபாதம் குறி ப்புடனே யெல்லோருங் கூட்டமிட்டு, பஃனான காலாங்கிநாயர் சீஷர் பட்சமுடன் தன்பாதம் வந்திட்டாரே. க௬

வந்தாரேபோக ரிஷிபாலன்றானும் வண்ணமுடன்றுமுரைத்தா ர்சித்தரெல்லாம், அந்த முடனவர்சொல்ல கொங்கணவர்தாமும் அன்பான காலாங்கிபேரைக்கேட்க, சந்தோஷமுண்டாகி சமாதி தன்னில் சட்டமுடன் வருவதற்கு விடையுஞ்சொன்னார், கந்தருவர் போலவல்லோக் குளிகைபூண்டு கர்த்தரிடம் சென்றேனே போகர் நானே. க௭

போகரென்று சொன்னேனே யடியேனுந்தான் பொங்கமுட னெந்தனுக்குத்தீரமாகி, ஆவலுடன் கொங்கணவர் பாதம்போற்றி அப்பனேசரணமென்றுபணிந்திட்டேன்யான், காவலுடன்தான்கட ந்து வந்தபாலா பாரினிலே சித்தரப்பா ரிஷிகள்கோடி, சாபமுடன் னுந்தனையும்சபிப்பாரப்பா சாக்கிறதையவர்களிடம் சார்பாய்நில்லே

நிற்கையிலே வுத்தாரமெதிர் சொல்லாதேநிறைகுறைகள் நேர்ந் தாலும்பதரிடாதே, சிற்பரனார்காலாங்கிதனைநினைந்து சிருடனேயவ ர்களுக்குத் தொண்டுபண்ணி, அற்புதங்கள் யாவனைத்துங் கண்டறி ந்துஅவர்களிடம் விசுவாசமருளும்பெற்று, சற்பனையோடெக்காளுங் காலாங்கிதம்மைச் சதாகாலம் கருத்தினிலே நினைத்திடாயே. க௯

நினைக்கையிலே யெண்ணமெல்லாஞ் சித்தியாகும் நீடூழிகாலம் வரை யிருக்கலாகும், உளைப்புகழ்வார் லோகத்துமாந்தரெல்லாம் ஓ கோகோநாதாக்க ளிவர்போலுண்டோ, முனையான காலாங்கிசீஷனெ ல்லோமூதலகில் பேர்கொண்டசீஷனென்பார், இனையளவுயாம்சொ ன்ன வுபதேசங்கள் தீர்க்கமுடனென்னாளுங் கொள்ளுவீரே. உ௦

கொள்ளவென்றுவின்னமொரு வுபதேசங்கள்குவலயத்தில் யா ம்சொல்வே நுந்தமக்காய், விள்ளவே யெமைப்போல யாருஞ் சொல் லார்மேதினியில் யாமுரைத்தோம்பட்சம்வைத்து, உள்ளபடி ஞான வுபதேசமெல்லாம் வூடுருகவெந்தனுக்கு ஓதித்தேதான், எள்ளளவு யிடையூறுவாராமற் றனெந்தனுக்கு வரமதுவுங் கொடுத்தார்பாரே.

சீனபதிக்குவந்து கமலமுனிக்கு கொங்கணர்பிரஸ்தாபம்சொன்னது.

பாரேதான் சீனபதிதன்னில்வந்து பட்சமுடன் கமலரிடம்வந் தேனப்பா, சீரேதான்கமலருக்குவடியேன்தானும் சிறப்புடனே கொ

ங்கணவர் செய்திசொன்னேன், நேரேதான்கமலருமேசந்தோஷந்தா ர்நேர்மையுடன் விடைபெற்றுப் பதிக்குள்வந்தேன், லேரேதான் வி ஞேதங்கள் வதிதஞ்செய்தேன் மிக்கானசீனபதிக் குள்ளேதானே.()

சாரக்கட்டு செந்தூரப்போக்கு.

தானனவின்ன மொருமார்க்கங்கேளு தயவாகச் சொல்லுகிறே ன்மாணாக்கற்காய், பாலானசாரமது கட்டிவாங்கிப் பக்குவமாய்ப்பு டம்போட வரிசைகேளு, தேனான சீனமதுவொன்றேயாகும் தெளிவா னகாரமது வொன்றேயாகும், வேனான யிந்துப்புவளையலுப்பு வெடி யானவுப்பதுவு மொன்றுய்க்கூட்டே. உ௩

கூட்டவேசிப்பி யென்றசுண்ணந்தானும் குணமானபூநீறு வொ க்கச்சேர்த்து, நீட்டமுடன்வெண்கரு வாலரைத்துமேதான் நில்லயா னசாரமதுக்கங்கிபூட்டி, வாட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து வள மாகசீலையதுவலுவாய்செய்து, நாட்டமுடன்குழிவெட்டிமணல்தான் கொட்டி நலமாகப்புடம்போடப் பத்துமாமே. உ௪

பத்தானபுடமதுவு மிந்தபாகம் பாகமுடன் முன்போலப்போ ட்டுத்தீரு, புத்தானசாரமதுகட்டிப்போகும் போக்கானபுகையதுவு மடங்கியேதான், தத்தானதந்தம்போலாகும்பாரு மகத்தானசார மிது சித்தர்வேதை, சித்தான செந்தூரமென்னசொல்வேன் சிவன் தானு மாயிக்குத்தான் சொன்னாரே. உ௫

சொன்னவுடனாயிதானும் காலாங்கிக்குச்சூட்சமுடன்தானுரை த்த காலாங்கிதாமும், நனையமாய் யெந்தனுக்குச் சொன்னபாகம் நாட்டிலேஎாதாக்கள் கூறவில்லை, பொன்னான செந்தூரம் மார்க்கங் கேளு புகழானசாரமது கட்டிக்காப்பா, மன்னானபொன்னுவரையின் மூலி மயங்காமல்தேங்காய்போல் கவசஞ்செய்யே. உ௬

செய்யவேசிலையது செய்துபின்பு செழிப்புடனே ரவிதனிலே காயவைத்து, பையவேதளவாயின்சட்டிமேலே டாங்குபெற வுப்பத னைக்கொட்டிமைந்தர், மையவேகட்டி நடுமையம்வைத்து மறுவாம லுப்பதனை மேலேகொட்டி, மூய்யவேமேல்சட்டி தொண்டுமூடி மூசி யாமல் தானெரிப்பாய் சாமமெட்டே. உ௭

எட்டானசாமமது யெரிக்கும்போது யெழிலானசாரமதுசிவப் புயேறி, திட்டானகட்டியதுசிவந்துகாட்டும் திறமுடனேகவசமதுதி றந்துபாரு, மட்டானசிவப்புடனேமங்கல்காட்டும்மார்க்கமுடன்கட்

டித்தனைகாற்றில்வைநீ, கட்டானசெந்தூரம் பூர்த்துக்காட்டும் கடுஞ்சுறுக்கு வேதையிதுவோடுமாமே. ௨௮

ஓடவேசெந்தூரம் பதனம்செய்து வுத்தமனே செம்பதனில்தாக்கும்போது, கூடவே களிம்பதுவுமிகவுநீங்கி குணமுடனே மாற்றதுவுமெட்டதாகும், நீடவேபழுப்பான பொன்னுங்காணும் நேர்மையுடன் பத்துக்கு ரெண்டுவெள்ளி சாடவேதானுருக்கி வாரடித்துச் சட்டமுடன் புடம்போட பசுமைகாணே. ௨௯

காணவே சுடரொளியின் பசுமைதங்கம்பாருலகில் சித்தரல்லால் ஆர்செய்வார்கள், பூணவே கருவாளியாகவேண்டும் புத்தியுள்ளான் பாக்கியவானாகவேண்டும், மாணவேசாத்திரங்கள் கற்றோர்காண்பார்மடையனே வாய்வீணன் காணமாட்டான், நாணவே கல்லொழுக்கனாயிருந்து நாதாக்கள்கிருபையது பெற்றோர்தாமே. ௩௦

பெற்றாலும் பேரின்பம் பெறவேவேண்டும் பேடிபோல் மண்ணாசைபெண்ணாசைதன்னை, அற்றவர்க்கே லகிரியானந்தம் வாய்க்கும் ஆனந்தபாஞ்சுடருங் காணலாகும், மற்றுமொன்று மில்லை வையந்தன்னில் மயங்கினாலொன்றுமேகாணமாட்டார், பற்றற்ற ஞானியாயிருந்தாயானால் பாருலகில்சர்வசித்து மாடலாமே. ௩௧

ஆடலாஞ் சாரமென்றகட்டியாலே அப்பனேகட்டினதோர் சாரந்தன்னை, கூடவேசாரத்துக்குறுதிகேளு குணமுடனே சாரணைகள் செய்வாயப்பா, நீடவேசாரத்தில் குழிபோல்பண்ணி நேர்ப்புடனே சூதமதைவுள்ளேதாக்கி, போடவே நெருப்பதனில் கட்டிவைக்கப் பொங்கமுடன் சூதமதுவெண்ணையாமே. ௩௨

சூதசெந்தூரம்.

வெண்ணையென்றசூதமதை யெடுத்துமைந்தாவிபரமுடன் சொல்லுகிறேன் சாற்றக்கேளு, கண்ணனிடமூலியதுக் குள்ளேவைத்துக் கருவாகச்சீலைபதுவலுவாய்ச்செய்து, திண்ணமுடன் கோழியென்றபுடத்தைப்போடு திருவானசூதமதுமடிந்துகொல்லும், எண்ணமுடன்சூதமதைசெந்தூரிக்க எனஞ்சொல்வேன்விபரமதாய்க்கேளுகேளே

கேளேதான்சூதமிடை யொன்றேயாகும் கெடியானவீரமிடை காலேயாகும், பாளேதான் துத்தமது துருசுதானும் பாங்கான கெந்தியதுகாலதாகும், வீளேதான்காந்தமதுசிலையுங்கூட்டிவிரிவானவளையலென்றவுப்புகூட்டி, துளேதான் மதியுப்புகாரத்தோடு துடியான இந்துப்பு காலதாமே. ௩௪

காலானபூநீறுவுப்புமாகும்கருவானசாரமுடன் பூரந்தானும்பாலானவரிதார மடலுப்பாகும், மகத்தான சீனமதுகாலாய்ச்சேர்த்து வேலானபொற்றலைபின்சாற்றாலாட்டி, விருப்பமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து பாலாள பொடிசெய்துமாவதாக்கிப் பாலகனே செந்தூரமாக்கக்கேளே. ௩௫

கேட்கவே காசியென்ற குப்பிக்கேழு கெடிதான சீலைபதுவலுவாய்ச்செய்து, நீட்டமுடன் குப்பிக்குள் மருந்தைப்போட்டு நினைவாகமர்க்கல்லு கொண்டுமூடி, தாட்டிகமாய்சட்டிதனில் மணலைக்கொட்டிசாங்கமுடன்குப்பிநடுமையம்வைத்து, வாட்டமுடன் மேலுமந்தமணலைக்கொட்டிவகுப்புடனே மேல்சட்டி கொண்டுமூடே. ௩௬

மூடவே சீலைபதுவலுவாய்ச்செய்து முசியாமல் வாலுகையில் யேற்றிமைந்தா, நாடவே கமலாக்கினியெடுசாமம் நலமுடனே தானெரிப்பாய்மதிப்பதாக, நீடவேதீயாறியெடுத்துப்பாருநினைவுடனே குப்பியது கறுத்துக்காணும், சாடலேகுப்பியது வுடைத்துப்பாரு சாங்கமுடன்செந்தூரமதீதமாமே. ௩௭

அதீதமாஞ்செந்தூரம் பதனம்பண்ணு அப்பனேவெள்ளியதில் பத்துக்கொன்று, வதீதமுடன் தானுருக்கி குருவொன்றீய வளமுடனேகறுத்ததிதங்காணும்பாரு, சதீதமாம்வோட்டில்வைத் தூதிப்போடுசாங்கமுடன் பசுமையதுமாற்றேயெட்டு, கதீதமுடன் பத்துக்குவொன்று தங்கம் கருவாகத்தானுருக்கி சாய்த்திடாயே. ௩௮

சாய்க்கவேவாரடித்துப்புடத்தைப்போடு சட்டமுடன்பசுந்தங்கமாகும்பாரு, காய்க்கவேசெம்புதனில்பத்துக்கொன்றுகடின முடன்றானுருக்கி யெடுத்துபாரு, மாய்க்கவே கரியோட்டிலூதிப்போடு மகத்தானசெம்பதுவும்பழுப்புபொன்னாம், தேய்க்கவேபத்துக்கு வொன்றுதங்கம் தேற்றமுடன்றானுருக்கிப் புடத்தைபோடே. ௩௯

போடவே மாற்றதுவுமதிகமாகி புகழானபொன்னதுவும் காந்திமெத்த, நீடவேநாதாக்கள் செய்யும்வேதைநிலையானமாணாக்களறிவாரோதான், கூடவே கருவாளி காண்பான்பாரு குணமில்லான்குடிகெடுக்கும் பாவிகாணான், நாடவேகாலாங்கி பாதம்போற்றி நலமுடனே பாடிவைத்தேன் நன்மைபாரே. ௪௦

தாம்பரச்சுன்னம்.

நன்மையாமின்னமொருகருமானங்கேள் நாட்டிலே யாரறிவாரித்தப்போக்கு, கண்மையாம் தாம்பூரத்தட்டுவாங்கி கருவாகவுப்பு

புளிகாரஞ்சேர்த்து, நின்மையாம்பழச்சாற்றால் தானரைத்துநிறமு டனே செம்புக்குகவசம்செய்து, நன்மையுடன் ஓட்டிலிட்டுச்சீலைசெ ய்துநலமுடனேபுடம் போடசுத்தியாமே. ௪௧

சுத்தியாமிப்படியேபத்து முறைபோடசுருக்கமுடன்செம்புக்கு பாதிமருந்தாகும், மத்தியேபுடம்போடசுத்தியாகும்மகத்தானசத்தி செய்து பொடியதாக்கி, துத்தமுடன்வெள்ளையென்ற பாஷாணந் தான் துடியானவீரமுடன்காரந்தானும், சத்தியுடன்ரூதமதுக்கூடச் சேர்த்துசதுராகபேரண்டம்சரியாய்க்கூட்டே. ௪௨

கூட்டியே தானரைப்பாய் யெருக்கம்பாலால் குமுறவேநாற்சா மமரைத்தபோது, வாட்டமுடன்மெழுகதனை யெடுத்துமைந்தாவள முடனேசெம்புதனைநாவிக்கொண்டு, நீட்டமுடன் தான்பிசரிமூசைக் கிட்டுநேர்புடனே சில்லிட்டுச்சீலைசெய்து, நாட்டிகமாய் சாவலையில் வைத்தூதுசாங்கமுடன் சுன்னமதுவாகுந்தானே. ௪௩

வாகானசுன்னமதை யெடுத்துமைந்தாவளமையுடன்முன்போ லசரக்குச்சேர்த்து, பாகானபதமுடனே ஊதஊதுபசப்பற்றபற்பம துவாய்க்கும்பாரு, வேகானபற்பமது வைத்துநாமூது வேகாதுபச் சையென்ற செம்புதானும், போகாது களிம்பதுவுமற்றுநீங்கி புகழா னபற்பமதுதவளமாச்சே. ௪௪

ஆச்சிதபற்பத்தைப் பின்னுமைந்தா அழகுபெற சிற்றண்டம் சவ்வுபோக்கி, பேச்சொன்றுமில்லாமல் சரியாய்கூட்டிப் போராகமூ சையிட்டு சீலைசெய்து, காச்சென்றபச்சையதுநீங்கிப்போக கடுந்தீயி ல்பின்னொருக் காலூதித்தீரு, மாச்சென்று மில்லாதபற்பமாச்சுமகத் தானபற்பமது பின்னுங்கேளே. ௪௫

பின்னுமேபற்பமதைக்கல்வமிட்டுப் போரானசாரமென்றசெய நீர்தன்னால், மின்னவேதானரைப்பாய்நாலுசாமம்மிக்கானசரக்கதனை மூசைக்கிட்டு, கன்னுனசீலையதுவலுவாய்ச் செய்துகருவாகவூதிடவே பற்பமாகும், மன்னுனபற்பமதை யெடுத்துமைந்தா மகத்தானரஸ் தாளிப்பழத்தில்தாக்கே. ௪௬

தாக்கவேபழமதுவுமிறுகிக்காட்டும் தனியானபசும் வெண்ணை தன்னிலப்பா, நோக்கமுடன் வரிசியெடையனுபானத்தில் நுட்ப முடன் தானருந்த தேகம்கற்றாண், சேர்க்கமுடன் நரைதிரையுமற் றுப்போகும் ரூட்சமுடன் கண்ணிரண்டுக்துலக்கங்காணும், ஆக்கை யதுயிறுகியல்லோ சட்டைதள்ளும் அவனிதனில்நீயு மொருசித் தனமே. ௪௭

ஆமேதான் வாலையது போலேதோற்றும் அப்பனே வ ம்பண்பாய்காட்டும், நாமேதான்சொன்னபடிபற்பங்கொண்டு வடபா டிலேயுன்னையொரு சித்தனென்பார், வேமேதான் பற்பமது ததுதா யத்தில்விருப்பமுடன்றானுருக்கி குருவொன்றிய, தேமேதான் ௯௦ துவும்யெட்டதாகும் தேசத்தில்சித்தர்செய்யும் வேதையாச்சே.

வேதையிலே தாம்பூரத்தில் வேதையப்பா வெகுகோடி வேதை யிதுதாம்பரவேதை, பாதையாம் சித்தர்செய்யும் வேதைமார்க்கம் பா ருலகில்கருவாளி செய்வான்பாரு, தீதையிலே சண்டாளத் துரோகி யோர்க்குநிசைகெட்டுமுறைகெட்டு தோசதொன்றும், ஆதமுடன்பற் பமென்றபற்பந்தன்னை அனுபானயெண்ணைதனில் கலந்திடாயே. ()

கலந்தஎண்ணை பணயெடைதானந்திசந்தி கவனமுடன்றானருந் தவாலைபாலாய், பலமதிகமுண்டாகும் பாலர்க்கப்பாபாரினிலே ராசா க்கள்காண்பாராகில், வலமுடனேயோடிவந்து ஆசீர்மித்து வரைகோ டி.திரவியங்கள்மெத்தயீய்ந்து, நலமுடனே பற்பமதைக் கைக்கொள் வார்கள் நாட்டிலேபற்பமது நவிலொண்ணாதே. ௫௦

தங்கசெந்தூரம்.

ஒண்ணான தங்க மென்றகாசுதன்னை வுத்தமனேகளஞ்சியது பத் ததாகும், கண்ணானரேக்கதுவும் கொண்டுவந்து கவனமுடன் மாசி யென்ற பத்திரிதன்னால், குண்ணானகாரமது பொரித்துப்போட்டு குன்றியிடைசீனமது வொக்கச்சேர்த்து, தண்ணானநாற்சாமமரைத்த போது தர்க்கானமெழுகுபோ லாகும்பாரே. ௫௧

பாரேதான் மெழுகதனைவட்டுசெய்து பண்பாகாவிதனிலேகாய வைத்து, நேரேதான் வோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து நேர்பாகப்புடம் போடச் செந்தூரிக்கும், காரேதான் செந்தூரமெடுத்துப்பாரு கறுப் பானசெந்தூரம் போலேகாணும், நீரேதான் பத்துமுறைப் படியே போடு நிறமானசெந்தூர மாகுந்தானே. ௫௨

தானேதான் செந்தூரமெடுத்துமைந்தா தாரமுடன்கெந்தியது காலாய்க்கூட்டி, மானேதான் கட்டினதோர் சாரமொன்று மார்க்கமு டன் யெட்டிலோர்பாகஞ்சேர்த்து, நாமேதான்சொன்னபடி செய்நீர் தன்னால் நலமாகத்தானரைப்பாய் நாலுசாமம், வேமேதா னாறுவகை செயநீர்தன்னால் விருப்பமுடனரைத்துபில்லை விரைவாய்தட்டே. ௫௩

தட்டையிலேபில்லையது பணம்போலாக சாங்கமுடன் தட்டியல் லோசாயப்போடு, வட்டமென்ற வகல்தனிலே பரப்பிமைந்தா வளமு

வகல்மூடிசிலைசெய்து, மட்டமென்றகோழியதுபுடமதாக மதி னவோட்டிவிடசிவப்புமாகும், திட்டமுடனிப்படியே மூன்று ப்பா சிறப்பாகப்புடம்போடச் சிவக்குந்தானே. ௫௪

சிவப்பானசெந்தூரம் பதனம்பண்ணு தேசத்தில்கிட்டாது சிவ யோகிக்கு, தவக்கியானியானுக்கால் யெல்லாஞ்சித்தி தாரணியிலவன் போல சித்தனுண்டோ, பவமுடையோர்க்கிந்நூல்தான் வாய்க்காதப் பா பாரினிலே விட்டகுறையானவற்கு, சிவன்செயலால்கிடைக்குமே யிந்நூலப்பா தேசத்தில்மற்றவர்க்குக் கிடையாதன்றே. ௫௫

மிருத்துவரிஷிக்கும்காலாங்கிக்குஞ்சாபம்.

தானனமுன்யுகத்தில் காலாங்கிக்கு தாக்கானமிருத்துவரிஷியி ன்சாபம், கோனனபொன்னகரம் போயிருந்துகோடித் தார்க்கண்ணை பிரான்றன்னையப்பா, தேனனதிரேதாயினுகத்தில்தானும் தெளிவான சுத்தனுங் காலாங்கிவையா, பானனகுருசுவாமி சாபத்தாலே பாலனு ங்காலாங்கி சாபம்போச்சே. ௫௬

போனபின்பு காலாங்கி குருவாஞ்சாமி பொன்னகரம் போயிரு ந்துபட்டமாச்சு, தானவனுங் கருவூரர் கமலர்தாமும் தயவுடனேசீன பதிபோயிருந்து, வானவனுங்காலாங்கி சீஷனென்னை வரவழைக்க கியாபகத்தில் நினைத்தபோது, பானமுடனடியேனுங் குளிகைபூண்டு பறந்திட்டேன் சீனபதிதேசந்தானே. ௫௭

தேசமென்றால்தேசமது போயிருந்தேன் சிறப்பானகமலமுனி தன்னைக்கண்டேன், ஆசையுடன் அவர்பாதம்பணிந்தேனப்பா அப்ப வேகுருசாபம் நிவர்த்தியாச்சு, பூசையுடன் காலாங்கி நாயர்தம்மை பூசித்தேன் திரேதாயி னுகத்திலப்பா, நேசமுடன் யெந்தனுக்குகலி யுகத்தில் நேர்மையுடன் சாடமதுநிவர்த்தியாச்சே. ௫௮

ஆனபின்புகலியுகத்தில் நூற்றுபத்தில் அன்புடனே குளிகை கொண்டுபறந்துயானும், வானவனுக்கொப்பான போகரென்றுவைய கத்தில் கீர்த்தியுடன் பேரும்பெற்றேன், தேனனகாலாங்கி பாதஞ் சென்றுதெரிசித்து அவருடையவருளுங்கொண்டேன், கோனனயெ ன்னையர்குருவினாலே கோடியுகங்குவலத்தில் வாழ்ந்திட்டேனே ௫௯

மகவேவுக்குநான்குபாகத்திலிருக்கும்

அதிசயம்.

வாழ்கவே குளிகையதுபூண்டுகொண்டுவையகத்தில் சுற்றியெங் கும் பார்க்கவென்று, வீழாதகுளிகையுடன் மேருவ்சென்றேன் விருப்

பமுடன்நாற்றிசையும் காணும்போது, தாழ்கவே மேருவுக்கு வடபா கத்தில் தாக்கானமனிதரெல்லாம் தங்கவர்னம், மூழ்கவேவயததுதா ன்லட்சமாகும் முனையானதெய்வமது சத்தியாமே. ௬௦

சத்தியாம் மேருவுக்கு கிழக்கேயப்பா சார்பான மனிதால்லோ நீலவர்னம், நித்தியமாம்வயததுதான் ரண்டுலட்சம்நிலையான தெய்வ மதுவிஷ்ணுவாகும், புத்தியுடன் மேருவுக்குமேற்கேயப்பா புகழான மனிதரப்பா ரத்தவர்னம், சுத்தியுடன் கோறுவதுகைலையாகும் சொ ரூபமென்ற போதமென்னும் நிலைநிற்பாரே. ௬௧

நிற்பாரே வயததுதான் சண்டுலட்சம் நித்தியமுஞ் சொரூபமெ ன்றநிலையுங்காண்பார், சிற்பமுடன்மேருவுக்கு தெற்கேயப்பா சிறப் பானமனிதரப்பா மைனவர்னம், கர்மமென்றவயததுதான் நூறென் பார்கள் கலியுகத்தி லிருப்பதுவுமில்லைதானே, சொற்பமென்ற வயது தனில் மாண்டுபோவார்சுந்தரனே அக்கிரமங்கள் மிகவுண்டாமே. ()

உண்டானமனிதரப்பா கொடியசெய்கை வுற்பனமாமரியாதியில் லாமாண்பர், மிண்டானமுறைதப்புஞ் சண்டிமாண்பர் மீளாதகொடிய தொருபாவியாகும், சண்டாளமையல்கொண்டு தாறுமாறாய் சடுதியி லேசடமழிந்து போவாரப்பா, பண்டானசூதுகளும் பொய்யுமாகும் பாங்கானமனிதரப்பா நடத்தைபாரே. ௬௩

பாரேதான் சாத்திரங்கள் மெத்தவுண்டு பாங்கான பொய்ஞானி மெய்ஞானியுண்டு, சீரேதானுண்ணுவது வனேகவர்னம் சிறப்பான காய்கறிகள் பாலுங்கொள்வர், நேரேதான் பழவர்க்கம் கொள்வாரப் பாநிறையான லாகிரிகளனந்தங்கொள்வார், வேரேதான் மனிதரப்பா மூன்றுபாகம் முன்சொன்னமனிதரப்பா பழமுண்பாரே. ௬௪

வீரமெழுகு.

உண்பானவின்னமொரு மார்க்கங்கேளு ஒளிவானவீரமது கொ ச்சிவீரம், திண்பானசீனத்தின் வீரமப்பாதிறமானவீரமதுபலமொன் றாகும், பண்பானவீரத்தின்தயிலம்பாரு பாங்கான ஆனையென்ற விலா ங்குதானும், நண்பான விலாங்கதனைதயில்மாக்கி நலமாக கெந்தகத் தைவிட்டுதாக்கே. ௬௫

தாக்கவே சேரென்றகெந்திதன்னைதயவாகத்தானரைப்பாய் நா லுசாமம், நோக்கவேதானரைத்துப் பின்னுங்கேளு நூணுக்கமுடன்

குழித்தயில மிறக்கிப்பின்பு, தேக்கவேவீரமதுசுருக்குதாக்கு தெளி
வுடனேவீரமதுகட்டேயாகும், பாக்கவேமேற்கவசம்சொல்லக்கேளு
பதிவாக துருசுடனே சிங்கியாமே. ௬௬

சிங்கியென்ற மிருதாருசிங்கியப்பா செழிப்பானபூரமுடன் துத்
தமாகும், இங்கிதமாம்சாரமுடன் காரமாகும் மெழிலான காந்தமுட
ன்குருந்தக்கல்லாம், தங்கமுடன்சவ்வாதுபுனுக்குபூரம்தகமையுள்ள
வபினியுடன்கெந்திதானும், அங்கமுள்ள லிங்கமுடன் சீனந்தானும்
அப்பனேவகைவகைக்கு விராகனொன்றே. ௬௭

ஒன்றான யித்தனையும் சரியாய்க்கூட்டி வுத்தமனே தேன்விட்டு
மெழுகதாக்கி, புன்றானமெழுகுபதம் தன்னிலாட்டிபதமுடனே மெ
ழுகதனை யெடுத்துமைந்தா, நன்றானவீரத்துக்கங்கிபூட்டி நலமாகப்
புடம்போடக் கட்டும்பாரு, அன்றானமெழுகதனை வைந்துபங்காக்கி
அப்பனே வீரத்துக்கங்கிபூட்டே. ௬௮

பூட்டியே யிப்படியேயைந்து தரமப்பா புகழாகக்கலசத்தில்சீலை
செய்து, மீட்டமுடன் மணல்மறைவில்புடத்தைப்போடு நெடிதானவீ
ரமதுகட்டும்பாரு, வாட்டமுடன் மேற்கவசம் தன்னைப்போக்கி வள
முடனே யையந்துதரம்பூசியேதான், பூட்டமென்றபுடந்தனிலே போ
ட்டாயானால் புகழானவீரமது கட்டும்பாரே. ௬௯

கட்டானவீரமதுமணியெடுத்து கண்ணனகண்மணியேகருத்தா
ய்க்கேளு, மட்டானவுப்பதுவும் சேர்த்துப்பாரு மதிப்பானவெடியுப்
புவளையலுப்பு, தட்டானபாறையென்றவுப்புகூட்டி தளராதகல்லுப்பு
சமனாய்ச்சேர்த்து, வட்டானசட்டிதனில்போட்டுமைந்தா வளமுடனே
திருகுகள்ளிப் பாலையூத்தே. ௭௰

ஊத்தயிலே பாலதுவுமிகவும்பொங்கி வுத்தமனே சுண்டமட்டும்
யெரிப்பாயப்பா, நாத்தமுள்ள கள்ளியது பாலுஞ்சுண்டி நலம்பெற
வேகட்டியல்லோ சுண்டிருக்கும், வத்தமுள்ளமேல்சட்டி கொண்டு
மூடியெழிலாகச் சீலையதுமிகவுஞ்செய்து, போத்தமுடன் வாலுகையி
லடுப்பிலேத்திப் பொங்கமுடன்தானெரிப்பாய் சாமமெட்டே ௭௧

எட்டானசாமமது யெரிக்கும்போது யென்மகனே வுப்பதுவும்
வுரிகிக்கட்டும், மட்டானவுப்பதுவும்கட்டியல்லோ மார்க்கமுடன் பற்
பமதுபோலேகாணும், திட்டான வுப்பதுவும் பொடியதாக்கித் திற
லானசட்டிதனில்பாதிபோட்டு, கட்டானவீரமதை நடுவில்வைத்துக்
கருத்துடனேமற்றபொடி மேலேபோடே. ௭௨

போடேதான் சட்டிமேல்கொண்டுமூடி பொங்கமுடன் தானெரிப்
பாய்மூன்றுநாளும், நீடேதான் யெரித்தபின்பு யெடுத்துப்பாருநெற்
றிசிவன் தானெரித்த பற்பமாகும், வாடாத பற்பமது புகலப்போ
மோவளமையுள்ள பற்பமது பதனம்பண்ணு, தேடான செம்பெடுத்
துப்பத்துக்கொன்றுதெளிவுடனேதானுருக்கி கொடுத்திடாயே. ௭௩

கொடுத்தவுடன் செம்பதுவுமூறலேகி குணமாகும் ரவிதானும்
கட்டிப்போகும், தடுக்காமல் வெள்ளிதனில்நாலுக்கொன்று சாங்க
முடன்றானுருக்கிக்கொடுத்துப்பாரு, படுமூன்னே வெள்ளியதுபழுக்
கும்பாரு பாங்கானமாற்றதுவுமேழதாகும்,தொடுகுறிபோல்நாலுக்கு
ஒன்றுதங்கம் தோராமல்தான் கொடுத்து வுருக்கிடாயே. ௭௪

உருக்குமுகந்தான்கொடுத்து வாரடித்துவுத்தமனே புடம்போ
டப்பழுப்புமாகி, தடுக்கென்ற பொன்னதுவும் தங்கமாகி தாரணியில்
சித்தர்செய்யும் வேதையாகும், குருக்குமுதல் வனேகவிதவேதைகா
ணும் கோடானகோடி முறையிதுநாலாகும், பருக்கலென்றசிவப்புகி
றம்கவலையப்பா பாங்குபெறபற்பமதைபிசறிபூதே. ௭௫

ஊதையிலே மூசைக்குள் ளிட்டுமைந்தாவுறுதியுடன் சில்விட்டு
சீலைசெய்து, தோதமுடன்குகைவைத்து ஊதும்போது துப்புறவாய்
சுன்னமது புகலப்போமோ, நீதமுடன் சுன்னமதையனுபானத்தில்
நிலைமையுடன் வெண்ணெயதனில்கொண்டுபாரு, சாதமுடன்மண்ட
லந்தான்கொண்டுவந்தால் சார்பாகும் மேகவகைபோகுந்தானே. ()

போகுமே மேகவகையிருபத்தொன்றும் பொல்லாதநீரிழிவுகு
ன்மச்சூலை, ஏகுமேநீர்சொறிப்பு நீர்ப்பிணைப்பு யென்மகனே வாச
னத்தின்கடுப்புதீரும், யாகமுடன்வனுபானந்தன்னிலீயபறங்குமடா
நோயேது காந்தலேது, தாகமுடன் வுஷ்ணங்களெல்லாம் போகும்
சதாகாலம் தேகமது குளிர்ச்சியாமே. ௭௭

குளிருமேதேகமதுகற்றாணுகும்குடிகெடுக்கும் சயரோகமகன்
றுபோகும், நளிருடனேநரம்பு வலிசடலம்விட்டு நடுங்கியேகானசத்
தில்தானேபுக்கும், விளிருடனேகண்துலக்கமிகுதிகாட்டும்விரைவுட
னேசுவாசமது கீழேநோக்கும், களியுடனேயிருமலது சடலம்விட்டு
கண்ணுமேயெப்போது மனுகாதாமே, ௭௮

தாமேதான் தேகமதுகற்றாணுகும் தனியானவாதமதுகீழ்நோ
க்காகும், காமேதான் சேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றாகும் கடல்போ
கும்தப்பாதுகருதிப்பாரு, வேமேதான்பத்தியங்கள் வொன்றுமில்லை

வெகுகோடிகாலமதுதேகம்போகா, நாமேதான்காலாங்கிநாதர் பா
தம் நான்வணங்கி போகரிஷிநவின்றவாறே. எசு

வாறான நூல்பார்த்து கால்கள்பார்த்துவளப்பமுட னடிமுடியுந்
தானும்பார்த்து, கூறானகடைபார்த்துக்குறிப்பும்பார்த்து கோடான
கோடிமுறை தானும்பார்த்து, சேறானகைபாகஞ் செய்யாகந்தான்
செழிப்புடனே செய்பவனேசித்தனுவான், நாறானபூவதுவில்மணஞ்
சேர்ந்தாற்போல்நாட்டிலே செய்பவன்யோகியாமே. அ0

லிங்கதாரசெந்தூரம்.

யோகமுடனின்னமொருமார்க்கம்பாருமொளிவீசும்தாரமுடன்
லிங்கந்தானும், சாகமுடன்வானையுடதயிலத்தாலேசட்டமுடன்தாள
கத்தைவரைத்துமைந்தா, பாகமுடன்லிங்கத்தின் மேலேபூசிபக்குவ
மாய்ரவிதனிலே காயவைத்து, தாகமென்றமுலைப் பாலேச்சுருக்கு
தாக்க தகைமையுடன் தான்கருகிவுதிருமாமே அக

உதிர்ந்த தொருசரக்கதனை யெடுத்துமைந்தா ஓங்குபெறகல்வ
த்திலிட்டுமேதான், கதிர்ந்திடவே வாறுவகைசெயநீர்தன்னாலரைப்
புடனேதானரைப்பாய் நாலுசாமம், சதிருடனேபில்லையதுதட்டியே
தான்சாங்கமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து, முதிராமல்ஒட்டிவிட்டுச்
சீலைசெய்து முசியாமற்புடம்போடச் சிவக்குந்தானே. அஉ

சிவப்பான செந்தூரம்யென்ன சொல்வேன் சிவசிவாவெள்ளி
செம்பில் பத்துக்கொன்று, நலமுடனேவொன்றுதள்ளிலூதிப்போடு
நாதாக்கள் செய்யுமிது வேதைகாணும், தவமுடையஞானிகட்குமெ
ட்டுகாணும் தப்பாது லோபிகட்கு வாய்க்காதப்பா, பவநீக்கி யிருப்
பவர்க்குயிந்தபாகம் பலிக்குமே தப்பாதுபண்புளோர்க்கே. அங

லோகமாரணம் கூட்டுமுறைதொந்தம்.

பண்பான காலாங்கிபாதந்தொட்டுப் பாடுகிறேன்மாணுக்கள்பி
ழைக்கவென்று, நண்பான தங்கமது களஞ்சிபத்தேயாகும் நலமான
செம்பதுவும்களஞ்சிரண்டு, திண்பானவெள்ளியதுகளஞ்சிரண்டுதிற
முடனேநாகமது களஞ்சிகாலு, வண்பானவங்கமது குன்றியிரண்டு
வாகாகத்தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரே. அச

எடுக்கையிலேமாற்றதுவு மெட்டதாகும் யென்மக்காள்லோகத்
துவாதிமார்க்கள், சடுக்கமென்னும்பத்தினால்றியமாட்டார் சட்டமு
டன்வரைதீர்ந்து வார்த்தைசொல்வார், துடுக்கானவேதைமுகம் கா
ணமாட்டார்துறைமுகமுங்காணு மல்வெருமையாவர்,படுக்காளியுடன்
கூடி பதமுங்கெட்டுப்பாரினிலேயலைவார்கள் தாங்கள்தாமே. ()

நாய்போலவலைவார்கள் சண்டிமாண்பர் நாதாக்கள்கைம்மறைப்பு
வொன்றுங்காணார், பேய்போன்ற பேயரல்லோவீணுப் கட்டுப்பி
சகின்றி கெட்டவர்கள்கோடாகோடி, தாய்போலபஞ்சலோகந்தானி
ருக்கச் சதாகாலம் சீவனத்துக் குறைவுண்டாமோ, மாய்கையென்னு
ங்கதை நீக்கிமைந்தாபாரில் மன்னவன்போல் வாழ்வது சித்தனுமே

சித்தனுமின்ன மொருமார்க்கங்கேளு சீர்பெறவேசெம்பதுவும்
வொன்றேயாகும். புத்தியுள்ளசிஷாநீபுகலவேண்டாம்புகழானவெள்
ளியது மூன்றேயாகும், புத்தமுள்ளதங்கமது வாறேயாகும் சூட்ச
முள்ள வெண்காரம்குன்றிரண்டு, மொத்தமுடன் குகையிலிட்டுத்தா
னுருக்கிமோசங்கள் வராமல் சாய்த்திடாயே. அஎ

சாய்க்கவே பொன்னதுமெட்டதாகும்சரியான நிறையுடனே
வூட்டங்காணும், ஏய்க்காதுபுடத்துக்குவுறுதிதங்கம்மெலராலுமிடை
பாகங்காணமாட்டார், மாய்க்கவேநாதாக்கள் கூட்டுபாகம் நாமல்லோ
மானிடர்க்குபட்சம்வைத்தேன், காய்க்கவேபொன்வேண்டுமானால்
பாகருத்துடனேயிப்படியே செய்துபாரே. அஅ

பாரப்பா கூட்டுமுறை யின்னங்கேளு பாளமென்றதங்கமது நா
லேகாலாம, சீரப்பாசுத்தமுளசெம்புதானும் சிறப்புடனேவொன்
றறையுமரிக்கலாகும், கூறப்பாவெள்ளியது வரிக்கால்முக்கால்குறை
யாமலிடைபாகங்குணமாய்க்கொண்டு, வாரப்பாநாகமதுகுன்றிரண்டு
வள்முடனே தானுருக்கியெடுத்துக்கொள்ளே. அகூ

கொள்ளவே மாற்றதுமெட்டறையுமாகும் கோளாறுநீங்கியல்
லோமாற்றுகாணும, எள்ளளவும் பிசகின்றிபுடத்துக்கேகா யெழி
லானபொன்னதுவும பகுமைமெத்த, தள்ளவேவேண்டாங்கா ணிந்த
பாகம் தாரணியில்கிடைப்பதுவுமரிதேயாகும், உள்ளபடிசொன்னே
மேகாலாங்கிதம்மைவுறுதியுடன் நான்வணங்கியுரைத்தேன்தானே.

தானானபஞ்சகர்த்தாளாடுங்கூத்து தாரணியிலின்னமுண்டுசாற்
றக்கேளு, பாரானபசுதங்கம் வாறேகாலாம்பாங்கான செம்பதுவு
மொன்றேமுக்கால், தேனானவெள்ளியது வரைக்காலாகும் தெளி
வான நாகமதுகுன்றிமூன்று, மானானசரக்கெல்லாம்வொன்றாய்க்கூட்
டி மாசிபெறகுகையிலிட்டுவுருக்கிடாயே. கூக

உருக்கியபின் றுமொடுத்து வுடைத்துபாரு வுத்தமனேபொன்
னதுவோமாற்றுமெட்டு, பெருக்கமுள்ளவேலைக்குகய...

ன்காகபிதற்கீடு புலப்போமோ, செருக்குடைய யித்தங்கம் பசுமை யாகுமஜெகதலத்தில் நாதாக்கள் செய்யும்வேதை, திருகனுடன்கை மறைப்புமெத்தவேண்டும் தேசத்தில்கிட்டாது யோகிக்காமே. ௯௨

யோகியென்றால் சமுசாரிக்காகும்வேதை யொருவரால்வுள்ளா ணிகழல்காணார்கள், தேவியுடன்றானிருந்துவாழும் வித்தைதேசத் தில் கிட்டாதுகர்மிகட்கு, ஆவியுடன்காயமது வழிந்திட்டாலும்அப் பனேயொருவருக்கும் விள்ளவேண்டாம், தேவிகளோமெத்தவுண்டு படுக்காளியப்பாபட்சமுடன்நேசிப்பார்தூரத்தள்ளே. ௯௩

தள்ளுவது பூதலத்தில் மெத்தநன்று தருமவான் கிடைப்பதுவு மரிதேயாகும், உள்ளபடி யின்னமொருமார்க்கம்பாருவுற்பனத்தையா ராய்ந்துவுருக்கித்தீரு, கள்ளியென்றுவிடுகாதே மைந்தாபாருசாத்தி ரமும்பொய்யாது மெய்யேயாகும், கள்ளமின்றிசெம்பதுவுமிரண்டே காலாம்கருவான வெள்ளியதுவரைநாலாமே. ௯௪

நாலானவெள்ளியது நாலரையுமாகும் நலமான செம்பொன்னு மிரண்டேகாலாம், கோலானநாகமதுவொன்றேகாலாம்குறிப்புடனே குகையிலிட்டுவுருக்கித்தீரு, பாலானவெள்ளியது பசுமையாகிபழுப் புடனேபொன்னதுவு மாற்றேழாகும், சூலானவர்னமது வுள்ளே நிற்கும் சூட்சமுடன்வாரடித்துப் புடத்தைப்போடே. ௯௫

போட்டதுவும் பொன்னதுவுமிகுதியாகி பொங்கமுடன்மாற்று யர்வுகாணும்பாரு, நீட்டமுடனின்னமொருகருமானங்கேள் நெடிதா ன தங்கமது நாலேகாலாம், வாட்டமுடன் செம்பதுவு மொன்றேகா லாம்வளமானநாகமது முக்காணியாகும், தேட்டமுடன்வெள்ளியது வரிக்கால்காலாய் தெளிவானவங்கமது குன்றிபாமே. ௯௬

குன்றியுடன்தானெடுத்தவொன்றாய்ச்சேர்த்துக் குறிப்புடனே குகையிலிட்டு வுருக்கிப்பாரு, கண்றானமாற்றதுவுமெட்டேயாகும் தாக்கானபொன்னதுவும் நயப்புமாகும், மன்றான பொன்னதுவை வாரடித்துப்பக்குவமாய்ப்புடம்போடபசுமைகாணும், வென்றானசித் தர் முனிரிஷிகள்பாகம் மேதினியிலதீதமென்ற வித்தைதானே. ()

தானென்ற வித்தையிதுயின்னஞ்சொல்வேன் சதாசிவமுமுமை யவட்குச் சொன்னபாகம், வேனென்றதங்கமதுவரிக்கால்ரண்டு வெ ளுப்பான செம்பதுவு முக்காலாகும், காமென்றகட்டியதோர்நாகம் கால்தான் கருவானவெள்ளியது வொன்றேபாதி, யாமென்ற வெண் காரங்குன்றிகாணும் பாகமுடன்குகையிலிட்டு வுருக்கிடாயே. ()

ஆனபின்புபொன்னதுவுமச்சங்கொண்டு அன்புடனேவாரடித் தப்புடத்தைப்போடு, பானமென்றபொன்னதுவுமாற்றுகாணும்பா ங்கானவேதையிதுசித்தர்வேதை, கானமென்றகருமானமின்ன மொ ன்றுகருத்துடனேசொல்கிறேன் மைந்தாகேளு, வானமென்றதங்க மதுவொன்றுகூட்டி வளமாகசெம்பதுவுங்காலுகூட்டே. ௯௯

கூட்டியேவெள்ளியதுவரிக்காலாகும்குணமானநாகமதுவரிக்கா லாகும், வாட்டமுடன்தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு வளமுடனேமாற் றதுவுமொன்பதாகும்; நீட்டமுடன்வாரடித்துப்புடத்தைப் போடு நெடிதாகமாற்றதுவுமேழதாகும், தேட்டமுடன்சித்தர்களாம்செய் யும்வேதைதேசத்தில் சிவயோகிக்கானுவானே. ௱

அப்ரேக்குசெந்தூரம்.

கானுவான்கருவாளிகான்பான்பாரு காசினியில்புத்தியுள்ளான் விதியுள்ளோர்க்கும், மாணவேயின்னமொருமார்க்கம்பாரும கத்தான செந்தூரம்மகிமையப்பா, ஊணவேகிருஷ்ணபிரோகம்தானும்வுத்தம னேசேரதுவுநாலதாகும், கானனெண்ணெயது செய்துகொண்டு கருவாகமையின்மறையெடுத்துக்கொள்ளே. ௱௧

கொள்ளவேதீமதுசேர்தான்ரண்டு, கூரானவெடியுப்பு சேர்த் தான்பாதி, வில்லவேகெந்தியதுசேர்தான்காலாம் வீரனவயச்சத்து சேர்தானகாலாம், துள்ளவேமூறையுர்தான்வொக்கக்கூட்டி தோரா மல்குழிக்கல்லில்போடுமைந்தா, அள்ளவேளருக்கன்பால் விட்டரை த்து அப்பனேபில்லைபதுதட்டிடாயே. ௱௨

தட்டியேரவிதனிலே காயவைத்து சாங்கமுடன் ஓட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து, மட்டமென்றகெசபுடமேபோட்டுமல்லோ மார்க்கமுட னுவிட்டுயெடுத்துப்பாரு,திட்டமுள்ளசெந்தூரம்கறுப்பாய்காணும் திரும்பியேயிப்படியேபத்துமுறைபோடு. வட்டமுடன் செந்தூரம் கரியோடாகுமார்க்கமுடன் சிவப்பதற்குயின்னம்பாரே. ௱௩

பாரேதான்செந்தூரம்சிவப்பதற்கு பாகமுடனுறுவகைசெயநீர் தன்னால்,நேரேதான்சாரமதுவெட்டுசாமம்,நேர்ப்புடனேதானரைப் பாய்வெண்ணெய்போலே, வேரேதான்பில்லையதுதட்டிமைந்தாவிபர முடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து, சீரேதான்வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய் து சிறப்பாகப்புடம்போடச்சிவக்கும்தானே. ௱௪

தாளுணசெந்தூரம் நூறுபுடமாகும் தாக்கான வருணைநம் சொல்லப்போமோ, வேளுனசெந்தூரம்சத்துக்கொன்றுவிபாமுடன் தங்கமதுவொன்றுசேர்த்து, சாளுனவாறுவகைசெயநீர்தன்னால் கருத்துடனேயில்லைதட்டிக்காயவைத்து, மாளுனகோழியெனறபுடந்தான் போடுமாசற்றசெந்தூரம்புகலொண்ணுதே. ௱௫

புகலவேசெந்தூரம்பதனம்பண்ணுபொங்கமுடன்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொணறு, நிகலவேதானுருக்குருவொன்றீய நிலையான மாற்றதுவுமெட்டதாகும், அகலவோனுக்குலொன்றுதங்கம் அப்பனேகூட்டுமுறைதன்னில்சேர்த்து, தகலவேதானுருக்கி யெடுத்துப் பாருதகைமையுடன்மாற்றதுவுமிகுதியாமே. ௱௬

ஆமேதான்செந்தூரஞ்சோதித்துப்பார் அப்பனேபச்சைமண்பாண்டந்தன்னில், தாமேதான்சலம்விட்டுதுயாஞ்செய்து சட்டமுடன்செந்தூரம்குன்றிதானும், போமேதான்போட்டவுடன்பாண்டந்தூக்குபோக்கானதுவாரங்களடைத்துக்காணும், காமேதான்சொன்னபடிவரைதப்பாதுநலமுள்ளசெந்தூரமதீதம்பாரே. ௱௭

அதீதமாஞ்செந்தூரக்குன்றியுண்ணு அப்பனேமேகவகையிருபதும்போம், கதீதமென்றமதுமேக மொழிந்துபோகும், கடல்போகும்நீரிழிவுகாணுதேகம், சதீதமென்றசெந்தூரமனுபானங்கள் சாற்றுகிறேன்வல்லாரைச்சூரணந்தான், பதிதமென்றவாலாரைச்சூரணந்தான்பட்சமுடனனுபானமுண்ணுவீரே. ௱௮

உண்ணயிலேதேனுகும் செய்யுமாகுமுத்தமனே பசுவெண்ணைதானுமாகும், நண்ணயிலேகிரதங்கள்லேகியங்கள் நலமானசூரணங்களனுபானந்தான், கொண்ணையுடன்பூவதுவுங்கிஷாயந்தன்னில் புகட்டவேமேகங்கள்போகும்பாரு, திண்ணையிலேகியாழவகைதன்னிலீயதெறிக்குமடாமேகவகைதிண்ணந்தானே. ௱௯

திண்ணமுடன்காயமதுயிறுகிக்காட்டும் இரிந்தானும்சுவாசமது மேல்கோக்காது, வண்ணமுடன்சதாகாலந்தேகம்கற்றாண் வளமையுடன்வெப்போதும்வாழலாகும், அண்ணலெனும்பராபரத்தையனுகவேண்டும்யனுகாட்டால்காயுமில்லைபூவுமில்லை, சுண்ணமுடன்காலாங்கிநாதனைவணங்கி தாழ்மையுடன்பாடிவைத்தேன்பண்பாய்த்தானே.

பண்பானகாண்டமது வென்னசொல்வேன் பாரினிலேநாதாக்கள்செய்யும்வேதை, கண்பானசர்மிக்குவாய்க்குமோசொல் கசடற்றமாண்பருக்குவாய்க்குமல்லால், திண்பானவிதியாளிகருவாளியானல் திறமுடனேயறிந்துகொள்வான்புண்ணியவானும், நண்பானபோகரிஷிசொன்னமார்க்கம் நாட்டிலேயாரேனுஞ்சொல்லார்தாமே. ௧௧௧

தாம்பரசெந்தூரம்.

சொல்லவேதாம்பூரவேதை சொல்வேன் சுத்தமுடன்தாம்பூரத்துட்டுகாணும், வெல்லவேசோதுதான்ரண்டதாகும்வெளியானகெந்தகமும்நாலதாகும், கொல்லவேதூளாக்கியெடுத்துமைந்தாகோளாறுநேராமல்சொல்லக்கேளு, புல்லவேதளவாயஞ்சட்டிதன்னில்பொங்கமுடன்தெந்தகத்தைக்கீழேபோடே. ௧௧௨

போடவேகெந்தகத்தைப்பாதிபோடு போக்கானகெந்தகத்தின் மேலேயப்பா, நாடவேவதின்மேலேதுட்டைவைத்து நலமாகமேலுமந்தகெந்திபோடு, கூடவேமேல்சட்டிகொண்டுமூடி குமுறவேசிலையதுவலுவாய்ச்செய்து, பாடவேவாலுகையாமடுப்பிலப்பா பாங்குபெறத்தானெரிப்பாய்சாமமெட்டே. ௧௧௩

எட்டானசாமமது யெரிக்கும்போது பென்மகனேதாம்பரமும் வெட்டையாகி, கட்டானவெட்டையது தொட்டியாகி கடுங்காரச்செம்பினதுதொட்டியாச்சு, முட்டாளாயிருக்காமல் மைந்தாகேளு முயலவேதாம்பரத்தையெடுத்துமைந்தா, திட்டமுடன்கல்வமதிலிட்டுமைந்தாதிறமுடனே பொடியதுவாம்நொறுக்கிடாயே. ௧௧௪

நொறுக்கியேசூதமதுசமனுய்ச்சேர்த்து நோக்கமுடன்றானரைப்பாய்சாமம்நாலு, பறுகவேமைபோலேயரைப்பாயப்பா பாலகனேவில்லைதட்டிக்காயவைத்து, திறமுடன்வகலிலிட்டுசீலைசெய்துசிறப்புடனேகுழிதோண்டிமணலைக்கொட்டி, பறுகமுடன்நடுமத்திவகலைவைத்துப்பாங்குடனே மேலுமந்தமணலைக்கொட்டே. ௧௧௫

கொட்டவேதிமூட்டிபுடத்தைப்போடு பொலிவாகயெருவதுதான்முப்பதாகும், சட்டமுடன்தியாறியெடுத்துப்பாரு சாங்கமுடன்களங்குபோலிருக்கும்பாரு, கட்டமுடனிப்படியே பழச்சார்விட்டுக்கதுமையுடன்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், வட்டமுடன்முன்சொன்னமார்க்கம்பாரு வகையுடனேயப்படியேபத்துபும்போடே. ௧௧௬

பத்தானபுடமதுவும்தீர்ந்தபின்பு பாகமுடன்செந்தியதுகளஞ்சிரண்டு, புத்தானரசஞ்சேர்ந்ததாம்பரத்தில் பூட்டியேதானரைப்பாய்பழச்சாற்றுலே, முத்தமுடன்றானரைப்பாய்நாலுசாமம்முக்கியமாய்

பிள்ளைதட்டிகாயவைத்து, சித்தமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்துச் சீர்பெறவேவோட்டிலிட்டுசில்லுமூடே. ௧௧௭

மூடவேவெளிப்புடமாய்போடுமைந்தா முகிழவேவரட்டியது பத்ததாகும்சாடவேதீமூட்டிபுடத்தைப்போடுகாற்றில்லாவிடத்தனிலேபோடவேண்டும், காடவேதீயாறியெடுத்துமைந்தா சாங்கமுடன் பின்னுமந்தபாகம்போல, கூடவேகெந்தியைத்தான் களஞ்சிரண்டு கூசாமல்தான்போட்டுஅரைத்திடாயே. ௧௧௮

அரைக்கையிலே பழச்சாற்றாலரைக்கவேண்டும் அப்பனேகாற்சாமமரைக்கவேண்டும், குறைபாமல்முன்போலப்புடத்தைப்போடு குடிலமுடன்புடமதுவும்வன்பதாகும், நிறைபானநிறமதுவுமங்கிருந்தால், நினைவாகவின்னமொருவொன்பதப்பா கறைக்காணப்பாகமது பிசகிடாமல்கண்டிதமாய்ப்புடம்போடச்சிவக்குந்தானே. ௧௧௯

தானனசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு தகைமைபெறவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று, கோனனகுருவருளால்வணங்கியேதான் கொற்றவனேதானுருக்கிகுருவொன்றீய, தேனனகருபோலயிருக்கும்பாருசெம்மையாம்வோட்டிலிட்டுஊதிப்போடு, பானனமாற்றதுவு மெட்டதாகும் பான்மையுடன்பாடிவைத்தேன்போகர்தாமே. ௧௨௦

போகருடவாக்கனுவும்பொய்யாதப்பா பூகலத்தில்வாதிகளோகாணப்போறார், சாகமுடனிம்மருந்துவியாதிபோக சாங்கமுடன் சதாரூபவியாதிகசெல்லாம் பாகமுடனனுபானம்கொண்டபோது பறக்குமடாவியாதியெல்லாம்பஞ்சாய்த்தானும், வாகமுடன்தேகமது கற்றூணுதும்வல்லுடலமிறுகியதுமேனியாமே. ௧௨௧

மேனிடசம்காந்தியதுமிகவேயின்னும் மிக்கான்நரைதிரையுமற்றுப்போகும், காணிமையாய்கண்ணிரண்டுங்குளிர்ந்துகாணுமகடுங்காளைக்கொப்பானசூரனவாய், பாணிமையாம்பருவமதாசதாகாலந்தான்பாலிக்குமெட்போதுமாயுளுண்டாகும், காணிமையாய்காலாங்கிநாயர்பாதம் நண்ணியேசாற்றனுற்றேன்நவிலக்கேளே. ௧௨௨

கேளேதான்யோகமுறைநடத்தவேண்டும் கெடியானஸ்தூலத்தைநிறுத்தவேண்டும், விளேதான்போகாமல்வாசியாரு விண்காலம்போனாலேயோகம்பாழாம், தாளேதான்சிதாபாசய்கண்ணவேண்டும் சாதாகாலம்சிற்பரத்தைப்பற்றவேண்டும், ஆளேதான்மனோன்மணியைப்பணியவேண்டும் ஆத்தாளைப்பூசித்தால்வாமூலமே. ௧௨௩

தாம்பரசெந்தூரம்.

வாழலாமின்னமொருகருமானங்கேள் வகையுடனேநாதாக்கள் கைமறைப்பு, நீழலாமெத்தவுண்டுகேள்மைபாரு நிலையானவாதவித்தைகூறுதமல்ல, காழலாம்வெகுகோடிசித்தர்வேதை மாண்பரோவொருபோதுளவுசொல்வார், தாழலாம்பலநூலுபார்த்திட்டாலும் தாரணியில்யெனைப்போலபகாரன்றே. ௧௨௪

அன்றானசாஸ்திரங்கள்யானும்பார்த்தேன் அடிமைப்போல்சொன்னவர்களாருமில்லை, குன்றானபர்வதம்போல்பாடிவைத்தார் கோடானகோடிநூலனேகமுண்டு, தான்றானநூலெல்லாமறைப்பேயாகும் தகைமையுடன்காண்பதுவுமெளிதேயாகும், பன்றானமானிடர்கள்சுட்டுகெட்டுப் பாரிலேமாண்டவர்கள்கோடிதாமே. ௧௨௫

கோடியாம்தாம்பரத்தின்தட்டேயப்பா கோளாறுவாராமல்சுத்தித்தேதான், வாடியேதிரியாதேமகிபாகேளு வணக்கமுடன்தாம்பரந்தான்சேர்த்தானானு, கூடியேதாளகமும்சேர்தாணெட்டு குணமுடனேபொடியாக்கிசெப்பக்கேளு, நாடியேதளவாயாஞ்சட்டிதன்னில் நாதாக்கள்சொன்னபடிநாட்டிடாயே. ௧௨௬

நாட்டவென்றால்சட்டியிலேதாம்பாதி நலமுடனேகீழ்போட்டு நவிலக்கேளு, வாட்டமுடன்தட்டுகளைமைபம்வைத்து வகையுடனே மேலுமந்தப்பொடியைப்போட்டு, தேட்டமுடன்மேற்சட்டிகொண்டுமூடி தெளிவுடனேசீலைபதுவலுவாய்செய்து, காட்டமென்றவாலுகையிலடுப்பிலேறிக் கனமுடனேபெண்சாமமெரித்திடாயே. ()

எரிக்கையிலேதட்டுதான்களங்கமாகி யெழிலானவெட்டைபதுபோலாம்பாரு, நெருக்கமுடன்களங்குதனையெடுத்துக்கொண்டு நெடிதானகளங்குக்குநேரேருகம், பருக்கமுடன்றான்சேர்த்துப்பகரக்கேளும், பாகம்போல்பழச்சாறுவிட்டுமைந்தா செருக்கமுடன்குழிபம்மிதன்னிலிட்டுச் சிதராமல்தானரைப்பாய்சாமமெட்டே. ௧௨௮

எட்டானசாமமதுபரைக்கும்போது யெழிலானவெட்டைபோலாகும்பாரு, கட்டானதாம்பரத்தைப் பிள்ளைதட்டி கருவாகாவிதனிலேகாயவைத்து, தட்டானதாம்பரத்தின்பிள்ளைதன்னைத் துறையுடனேவகல்தனிலேயிட்டுமைந்தா, சட்டமுடன்குழிதனிலே மணலைத்தொட்டிசாங்கமுடன்குழிநடுவில்பிள்ளைவையே. ௧௨௯

வைக்கவேமேலுமந்தமணலைக்கொட்டி வள்மாகத்தீமூட்டிபுடத்தைப்போடு, மெய்யக்கவேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு மேன்மை

பெறத்தானெடுத்துப்பின்னுங்கேளு, சைக்கவேபத்துமுறையிப்படி யேபோடு சார்பாகச்செந்தூரங்கறப்புகாணும், மொய்க்கவேசெந்தூரமெடுத்துக்கொண்டு மொழிபெறவேதாரமதுகளஞ்சிறண்டே. ()

ரண்டானதாரமுடன்களங்குசேர்த்து நெடிதானபழச்சாறுயிட்டுமைந்தா, திண்டானசார்சாமரைத்தபோது திறமானம்யினம்போலாகும்பாரு, உண்டானபில்லைபதுலகுலாச்செப்து வுத்தமனேரகிதனிலேகாயவைத்து, கண்டானவகலிலிட்டுச்சீலைசெய்து கனமுடனேபத்துதெருவில்புடத்தைப்போடே. கஙக

போடவேசெந்தூரமேகவர்னம் பொங்கமுடன்றனெடுத்துப்பார்க்கும்போது, நீடவேசெந்தூரந்தானெடுத்து நீட்சியுடன்பின்னுமரிதாரங்கூட்டு, கூடவேதான்போட்டுப்பொடித்துமைந்தா குணமுடனேதானரைப்பாய்பழச்சாற்றாலே, வாடவேதானரைத்துப்பில்லைதட்டி வளமுடனேரவிதனிலேகாயப்போடே. கஙஉ

காய்ந்தபின்புமருந்ததனைப்புடமேபோடுக் கருவாகயிப்படியேவைந்துபத்துபோடு, சாய்ந்ததொரு கைபாகம்செப்பாகந்தான் தட்டாமல்போட்டுவரச்சிவப்புகாணும், மாய்ந்ததொருதாம்பரத்தான்சிவக்காவிட்டால் மறவாமல்பின்னுமஞ்சிபத்தேபோடு, தேய்ந்துமேசெந்தூரமென்னசொல்வேன் தேசத்திலகிட்டாதுசிவயோகிக்கே. ()

யோகமென்றால்பாகமெதைமறவாமற்றான் யொளிவாகப்புடந்தோறும்தாரம்காலாம், பாகமுடன்களஞ்சிரண்டுபோட்டரைத்துக்கருவாகப்புடம்போட்டச்செந்தூரிக்கும், சாகமுடன்செந்தூரமென்னசொல்வேன் சட்டமுடன்வெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, தேகமுடன்தானுருக்கிகுருவொன்றீய வீரானசெந்தூரம் வேதைபாமே ()

வேதையாம்மார்க்கமதுவெட்டும்பாரு வேகமுடன்செந்தூரம்தேனிலுண்ண,பாதையாம்சூரணங்கள்லேகியங்கள் பலமானகிருதங்கள்வெண்ணைதன்னில், தாதையாம்தானருந்தவியாதிரூபம் சண்ணுமேதாம்பரத்தின்செந்தூரத்தால், பேதையாம்தேகமது கற்றாணுகும்பொங்கமுடனிம்மருந்துகுருவுமாமே. கஙரு

குருவானமருந்ததனைப்பதனம்பண்ணு குவலயத்தில்குஷ்டமுதல்ரோகிக்கப்பா, திருவானமருந்ததனைதின்றவப்பா திறமுடனேமண்டலந்தான்கொண்டபோது,பருவானதேகமடாகற்றாணுகிப்பாரினிலேவெகுகோடி காலம்வாழ்வாய், தருவானகாலரிஷி சித்தன்போலதாரணியில்நீயுமொருசித்தனுமே. கஙசு

சித்தானசித்தர்முனிசெய்யும்வேதைதேசத்திலேரோனுஞ்செய்யமாட்டார், யத்தியுடன்காலாங்கிநாயர்பாதம் பட்சம்வைத்துவடியேனுமுங்களுக்காய்முத்திபெறயடிவணங்கிசுவாமிதன்னை முடிவணங்கியிந்நூலைவெளியில்விட்டேன், புத்திமானுயிருந்தால் யெல்லாஞ்சித்திபூதலத்தில் முழுமக்களறியார்தாமே. கஙஎ

தாமானசாத்திரங்கள்மிகவுஞ்சொல்லி தாரணியில்சித்தனைப்போல்பினத்திக்கொண்டு, பேமானியாகவல்லோதிரிந்துகொண்டு யோனசாத்திரங்கள்பொய்யுமாக்கி,சாமானியவான்போலவாதுபேசிசதாகாலம்யோனியிடவாசையாலே, சாமானியசைதன்னியவாசையாலே கடைகெட்டு இடைகெட்டுகலங்கினாரே. கஙஅ

கலங்கியேபேடிபோல்நாமங்கொண்டு கதிதனக்குயிடைபூறுசெய்துகொண்டு, மலங்கியேதப்புரவாயெல்லாந்தோற்றுமானிலத்தில்மதிப்பற்றுமானங்கெட்டு,தவங்கெட்டுபதிகெட்டுபமுங்கெட்டுதாறுமாறுகவேகஞ்சாகொண்டு, புலம்பியேமதுபானமிகுதியாகி பூதலத்தில்கெட்டலைந்தார் கோடிதாமே. கஙகூ

கோடியாமிருந்தவரையானுமப்பா,பூதலத்தில்குளிகைகொண்டுபறக்கும்போது, வாடியேயிருந்தவரைகண்டேன்கோடி வாய்பிறப்பைக்கண்டறிந்தேன்லக்கோயில்லை, நாடியேகாலாங்கிநாயர்பாதம் நான்தொழுது பாடிவிட்டேன்மறைப்பையெல்லாம், தேடியேயலையாமல்மாணுகேளு தேசத்தில்சித்தனைப்போல் வாழ்குவாயே. சச0

நாகவெள்ளி,

வாழ்கவேநாகமதுசேரைவாங்கி நலம்பெறவேயினுப்பைநெய்யில்சுத்திசெய்து, மூழ்கவேகண்ணாடிக்கல்லினாலே முயலவேதானரைத்துக்கங்கிபூட்டி, தாழ்கவேகோழியென்றபுடந்தானப்பா தப்பாதுமூசைக்குள்நாகம்வைத்து, எழ்கவேபொடிதனையேதூவிமைந்தாயெழிலாகவுருக்குபோல் சீலைசெய்யே. கசக

செய்யவேசீலையதுகாய்ந்தபின்பு செப்பினேன்கோழியென்றபுடந்தானப்பா பையவேபோட்டபின்புயெடுத்துப்பாரு பாங்கானநாகம்துமஞ்சளேகி, மெய்யவேகண்ணதுவுமிகவொடுங்கி மிக்கானநாகமதுவெளுமையாகும், பெய்யவேயிப்படியேபத்துமுறைபோடுபோரனவெள்ளியதுபேசலாமே. கசஉ

பேசலாம்சுக்கானின் கல்லையப்பா பெருமையுடன்சேரதுவும்தானெடுத்து, ரசமுளாறுவகை செயநீர்தன்னால் நலம்பெறவேதா

னரைப்பாய்நாலுசாமம், பாசமுடன்பில்லைதட்டிக்காயவைத்து பாக முடன்வோட்டிலிட்டுசீலைசெய்துநேசமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து நிதமுடனேசெபுடத்தில் போட்டிடாயே. ௧௪௩

போடவேபற்பமதுபென்னசொல்வேன் பொலிவானதவளமது நிறம்போலாகும், கூடவேகாகத்துக்கங்கிபூட்டி குமுறவேமூசையில் கீழ்மேலிட்டு, தேடவேகுழிவெட்டிப்புடத்தைப்போடு தெளிவாகு ம்நாகமதுதெளிமையாகும், நாடவேபத்துமுறையிப்படியே போடு நலமானதுய்யானுக் கொப்பதாமே. ௧௪௪

ஒப்பானவெள்ளியது பத்துக்கொன்று ஒங்குபெறசயவெள்ளி கூட்டியாடு, செப்பானபாத்திரங்களிதற்கீடல்ல சேனவிதவாபரண மிதனாலாகும், உப்பானகாய்ப்புக்குவெளுமைகாட்டும் ஓகோகோநா தாக்களதீதவித்தை, மெய்பானசாத்திரங்கள்வுளவுபார்த்துமேன்மை யுடன் பாடிவைத்தேன் பண்பாய்த்தானே. ௧௪௫

தானானசாத்திரத்தில்வனேகம்பேர்கள் சட்டமுடன்பாடிவைத் தார்வேண்டுமார்க்கம் வேனானவெகுநூலில் வெள்ளிசொன்னார்வெளி யாகச்சொல்லவில்லையிந்தயாகம், பானானகாலாங்கிதனைவணங்கிப்பா டினேன்சத்தகாண்டம்பண்பதாக, கோனானகுருவருளால் வடியேன் தானும்குவலயத்தில் யீரைத்துவிட்டேன்மாந்தற்காமே. ௧௪௬

ஆமேதானின்னமொருகருமானங்கேள் அப்பனே வெள்ளியென் றநாடிக்சாரம், தாமேதான் துலாமதுவுமொன்றேபாகும்சார்பான வேங்கையுடபாலாலாட்டி, வேமேதான் சாமமதுவரைத்துமேதான் விநயமுடன்பில்லைதட்டிக்காயவைத்து, நாமேதான்சொன்னபடிவ கலில்வைத்துநலமபெறவேசீலைபதுவலுவாய்ப்பண்ணே. ௧௪௭

பண்ணியேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு பாகமுடன்பற்பம துபகரப்போமோ, வண்ணமுடன்பற்பத்தைவெள்ளீயத்தில் வாகா கக்கொடுத்திடவேநீரைவாங்கும், திண்ணமுடன்பத்துக்குவொன்று தாக்குதிரமானவெள்ளீயம் நீரைவாங்கி, வண்ணமுள்ளவெள்ளியது சொல்லப்போமேவளமையுடன் நாதாக்கள்கூத்துதானே. ௧௪௮

கூத்தானசைபர்கம்செய்பாகந்தான் குவலயத்தில்கோடியுண்டு யார்தான்காண்பார், மாத்தானசாத்திரத்திலமறைத்துவைத்தார் மா ர்க்கமுடனடியேனுந்தாள்பணிந்துவேத்தானகாலாங்கிநாயர்பாதம்வி ருப்பமுடன்போற்றியல்லோதெழுதேன்யானும், நேர்த்தியுடன்பாடி வைத்தேன்போகர்யானும்நேர்மையுடன்மாணக்கள்பிழைக்கத்தானே

தானானமுனிவர்களில் சித்தர்தாமும் தயவாகப்பாடிவைத்தார் வெகுநூலப்பா, கோனானகமலமுனிரிஷிகள்தானும்கொட்டினார்கோ டிமுறைஎன்னைப்போல, தேனானசாத்திரத்தில்யென்னைப்போல தெ ளிவாகச்சொல்லவில்லையாருமப்பா, வானானயென்னூலில் ஒன்றும் பொய்யா வளமையுடன்போகரிஷிவண்மைபாரே. ௧௫௦

வண்மையாம்போகரிஷிமார்க்கம்பாரு வாகாகதன்னுடையநூல் கள்யாவும், உண்மையாம்சித்தருக்குமரிஷிகளுக்கும் ஒருபோதும் பொய்யாதுமெய்யேயாகும், தண்மையாய்பாடிவைத்தேன்சத்தகா ண்டம் சதாகாலமானிடற்குவுறதிநூலாம் திண்மையாம்குருநூலா மேழாயிரந்தான் இரமாகவாய்த்ததுவேசீனத்தார்க்கே. ௧௫௧

சீனமென்றால்தேசமதுபுதுமைமெத்தசிறப்பான நூல்களெல்லா மங்கேயுண்டு, வானமுடன்தானிருக்குமதிசயங்கள் வாகானபூலோக மர்மமெல்லாம், ஞானமுடன்பாடிவைத்தார்கமலர்தாமுமாநிலத்தில் பாடிவைத்தார்கோடாகோடி, தானமதுயிருக்குமிடம்யாமும் கண் டோம்தாரதலத்திலேவமைபோலகாண்பாருண்டோ. ௧௫௨

போகர்வானத்துமீன்.

உண்டானவெள்ளியதுபோக்குச்சொல்வேன்ஓகோகோநாதாக் கள்பரிசவேதை, பண்டானவெள்வங்கம்சேர்தானொன்றுபாளமென் றநக்கார்கல்சுன்னம்போடு, திண்டானகாடியென்றசுண்ணம்போடு திறமாகதானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, வண்டானவெள்வங்கம்நீரைவா ங்கியாகான வெட்டையதவாகும்பாரே. ௧௫௩

வெட்டையாங்ருநமதுவொக்கச்சேர்த்து வெடியுப்புசுண்ணமது நாலாய்ச்சேர்த்து, சட்டமுடன்தானுருக்கிஎடுத்துப்பாரு கசடற்ற துய்யானும்வெள்ளியப்பா, மட்டமென்றவெள்ளியதுலுக்கச்சேர்த்து, மதிப்புடனேசரியெடையாய்சேர்த்துப்பாரு திட்டமுள்ளரூபாய்க் குசரியதாகும் திறமானவெள்ளியதுபோக்குத்தானே. ௧௫௪

இரசசெந்தூரம்.

போக்கென்றவிடுகாதேபுண்ணியாகேள் புகலுகிறேன்சூதமெ ன்றசெந்தூரத்தை, தீயென்றகெந்தகத்தின்தயிலமப்பா திறமானபா ஷாணத்தயிலங்கூட்டி, காயென்றகருஞ்சூரைத்தயிலஞ் சேர்த்துகரு வாகத்தானரைப்பாய்சேரைசூதம், பேயென்றசைக்காயின்தயிலத் தாலே பிசகாமல்தானரைப்பாய்சாமமெட்டே. ௧௫௫

44

எட்டானசாமமதுவரைத்தபோது என்மகனேகூகமதுமடிந்துபோச்சு, கட்டானகூகமதுமாண்டபோதுகாணலாம்கோடிவித்தைச்சூதத்தாலே, இட்டமுடன்சூதத்தைபில்லைதட்டியெழிலானரவிதனிலேகாயவைத்து, மட்டானஓட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து மார்க்கமுடன்புடம்போட சிவக்குந்தானே. கருசு

சிவப்பானசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு சிவசிவாவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, நயப்புடனேதானுருக்கிகொடுத்துப்பாரு நலமானமாற்றதுவுமெட்டதாகும், பயமுடனேபத்துக்குஒன்றுதங்கபாகமுடன்தானுருக்கிவாரடித்து, புவமுடனேபுடமதுவுமூன்றுபோடபுண்ணியனேமாற்றதுவும்பசுமையாமே. கருள

பசுமையாந்தங்கமதுயென்னசொல்வேன்பாரினிலேநாதாக்கள்செய்யும்வேதை, நிசமுடையபுண்ணியற்குவாய்குமல்லால் நிஷ்டூரப்பாவிகட்குவாய்க்குமோசொல், வசுவானபசுபதியோகியோர்க்குவாய்த்தாலேகுருபூசைக்கொவ்வும்வேதை, சிசுபாலற்கொப்பானசிவயோகிக்குசிறப்புடனே வாய்க்குமிதுதிண்ணந்தானே. கருஅ

திரிகுளிகைசெந்தூரம்.

தானனதிரிகுளிகைசொல்லக்கேளு சாற்றுகிறேன்ரசமுடனேதாரங்கெந்தி, கோனனகுருபறன்றனருளினாலே கூறுவேறுறுவகைசெயநீர்தன்னால், வேனனநாற்சாமமரைத்தபோது மிக்கானசெயநீருல்கூதமாண்டு, பானனச்றக்கிரண்டுமொன்றாக்கூடி பதமுடனேமெழுகதுபோலாகும்பாரே. கருகூ

பாரேதான்மெழுகதனைவட்டுதட்டிபாகமுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்து, சீரேதான்ஒட்டகலில்வைத்துமூடி சிறப்புடனேசில்லிட்டுச்சீலைசெய்து, நேரேதான்மணல்மறைவில்புடத்தைப்போடுநேர்ப்பாகவாறினபின்னெடுத்துப்பாரு, கூரேதான்செந்தூரமென்ன்சொல்வேன்கோடியதோர்மேகவன்னமாகுந்தானே. கசுo

வன்னமாஞ்செந்தூரமிப்படியேபத்துவளமுடனே போட்டுவரவியாங்கேளு, சுன்னமென்றகடுங்காரமிகவுமாகி சுடரொளியாங்காந்தியதுமெத்தப்பற்றி, வின்னமில்லாகரடுகளுமில்லாமற்றான் மிக்கானபூப்போலவுதிருங்கண்டீர்; சொன்னபடியின்னுமந்த செந்தூரத்தைச்சுகமுடனேதாரைத்துதங்கக்கூட்டே. கசுக

கூட்டையிலேபத்துக்குஒன்றுதங்கம்குணமாகத்தான் சேர்த்துவரைத்துமைந்தா, வாட்டமுடனுறுவகைசெயநீர்தன்னால் வளமாகத்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், நீட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்துநினைவாகப்பின்னுமதைப்பொடியதாக்கி, தேட்டமுடன்காசியென்றகுப்பிதன்னைத் தெளிவாகச்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்யே. கசுஉ

செய்யவேகுப்பியதுகாய்ந்தபின்பு திறமுடனேசரக்கெல்லாம்குப்பிக்கேற்றி, பையவேமாக்கல்லால்கொண்டுமூடி பாங்குபெறசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, மெய்யுடனேதளவரையாஞ்சட்டிதன்னில் மேன்மையுடன்மணலதனைக்கொட்டிமைந்தா, உய்யவேகுப்பிநடுமையம்வைத்து உத்தமனேமேலுமந்தமணலைக்கொட்டே. கசுஉ

கொட்டையிலேகுப்பிவாய்தெரியமூடி குடிலமுடன்மேற்சட்டிக்கவிழ்த்துமைந்தா, திட்டமுடன்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து திறமுடனேவாலுகையாமடுப்பிலேற்றி, சட்டமுடன்தானெரிப்பாய்எட்டுசாமம்சார்பாகவாறினபின்னெடுத்துப்பாரு, வெட்டவெளிக்காருடாவிடத்திலப்பா விருப்பமுடன்குப்பியைநீவைத்துப்போற்றே.

போற்றவேமூன்றுநாளானபின்பு பொங்கமுடன்குப்பியைதிறந்துபார்க்க, ஏற்றமுள்ளசெந்தூரமிகவும்பார்த்து யென்மகனேகாந்தியதுபுகலப்போமோ, தேற்றமுடன்சேஷாவிற்பதனம்பண்ணு திறமுடையசெந்தூரமுபானந்தான், கூற்றனுக்கிடையின்றிதேனிலுண்ணக் குடிலம்விட்டேகுமடாதிண்ணந்தானே, கசுரு

திண்ணமாம்வெண்ணைதனில்கொள்ளலாகும் திறமானநெய்யிலும்கொள்ளலாகும், வண்ணமுள்ளசூரத்திலகொள்ளலாகும் வாகானலேகியத்தில்கொள்ளலாகும், எண்ணமுடன்பெய்தவனுபானத்தாலும் எழிலுடனேமண்டலங்கள்கொள்ளலாகும், உண்ணையிலேசகலரூபவியாதியெல்லாம் வுத்தமனேதேகம்விட்டுச்சுண்ணும்தானே. ()

சண்ணுமேமேகமென்றராஜனுக்கு சத்துருவாமிம்மருந்துசாற்றக்கேளு, குண்ணிவிடும்சில்விஷங்கள்யாவனைத்துங் குவலயத்தில்நிற்காதுபறந்தேபோடும், திண்ணமுடன்செந்தூரப்போக்குசொல்வேன் திறமுடையமக்களாயிருப்பாயானால், நண்ணமுடன்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று நலமுடனேகொடுத்துருக்கமாற்றெட்டாமே.

மாற்றானவெள்ளிசெம்பையூதிப்போடு மகத்தானவெள்ளியதுமாற்றுமாகி, தேற்றானபசுமையதுவதிகக்கொண்டு தெளிவுடனேமாற்றதுவுமெட்டதாகும், சாற்றவேசிவயோகிசெய்யும்வேதை தாரணியிலாரேனுஞ்செய்யமாட்டார், போற்றவேபுத்தியுள்ளானுவானாகில் பொங்கமுடன்செய்துகொள்வான்வாதியாமே.. கசுஅ

வாதியாய்ச்கலவிதவன்மையெல்லாம் வாகுடனேகண்டறிந்து வளமாய்ச்சொல்வேன், சாதியிலேயொருவனப்பாசன்மார்க்கன்றன் தாரணியில்தானிருப்பான் ஒருவர்காணார், மாதிமையாம்துஷ்டருடன்கூடமாட்டான் மானிலத்திலடக்கமுற்றுவாழ்வானப்பா, சோதிமயங்காணுவான் சுந்தரன்ரான்சூட்சாதிமர்மத்தைவெளிவிடானே. ௧௭௦

விட்டானேயாமானால்தலைதெறிக்கும்வேதாந்தத்தாயவளுமுன்னேநிற்காள், தொட்டதொருவேலையெல்லாந்துகளாய்போகும் தொடருமேவினைதானும்துறத்திக்கொள்ளும், விட்டகுறைநேருமானால் தாமேயெய்தும் வின்னூலில்லாதாக்கள்செய்யும்வேதை, தட்டிபேபருபரியைத்தொழுதுபோற்றி தாரதலத்தில்சித்தனைப் பிறப்பாய்தானே. ௧௭௧

தானனிஷ்டையிலேயிருந்துகொண்டு சதாநிஷ்டைருத்திரநிஷ்டைபாலிநிஷ்டை, கோணனமயேஸ்பரியின்நிஷ்டைதானும் குறிப்பாயபிர்மநிஷ்டைதானேடொக்க, வேனுகையிருந்துகொண்டு சதாகாலந்தான் விருப்பமுடன்ரோசகபூரகமும்செய்து, மானுக்கும்பகத்திலிருந்துகொண்டுமார்க்கமுடன்மூலமதையழுத்திப்பாரே. ௧௭௨

அழுத்திபேகமலமதிலிருந்துகொண்டு அப்படியேபிரமத்தைதக்காணலாகும், வழுத்தவேகுண்டலியில்மூலந்தாக்கி வாகுடனேபிரமத்தைநிஷ்டைகொள்ளு, தொழுகமலினிடனிஷ்டையப்பா தோறுமல் வஷ்டாங்கப்செய்துக்கொண்டு, விழுகவேருப்பகத்தில் வாசிபூட்டிவிஷ்ணுவைசதாகாலம்காணலாச்சே. ௧௭௩

காணவென்றால்வஷ்டருத்திரத்தைக்கேளு கருவானபூரகத்தைக்கும்பகத்தில்பாட்டி, தோணவேவனுகதத்தில்வாசிபூட்டி தொழுதுமேறுத்திரைக்கண்டுபேசி, வினையேசகலபாக்பமும்பெற்று விண்ணிலேவலதுகாலைதூக்கிமைந்தா, கோணவேபாதத்தை நிலத்திற்றூக்கிகுப்புரவாய்கீழேநோக்கி, மாணவேவிசுத்தியிலேயிருந்துகொண்டுமாணிலத்தில்மகிபலைய்வழாலாமே. ௧௭௪

வாழலாமயேஸ்பரனு பாதங்கண்டுவகுப்புடனே நிஷ்டைவந்துமதிறமாய்த்தொட்டு, வீழலாம்சதாசிவத்தின்நிஷ்டைதன்னை விருப்பமுடன்கண்டறிந்துவீழல்போகாமல், தாழவேயோகதண்டைகையிலேந்தி, தளமுடனேவிபூதிதன்னைத்தளமாய்ப்பூசி மாழவேசதாசிவத்தைபணிந்துபோற்றி மயங்காமல்மனோன்மணியைதொழுதுகில்லே.

நிற்கையிலேமனோன்மணியாளமூர்த்மீவாள் நிகருணவமூர்த்தமது கொண்டபோது, துர்கையுடன்காளிமுதல்நின்குவார்கள் துடியா

ணதேகமதுகற்றானுகும், சற்பனைகள்மிகவுடனே வதிகமாகிசதாகாலப்பூரணத்திலகித்துகின்று, உற்புனமாம்மதியமூர்த்த லேகியத்தைவுண்டுமல்லோசதாநிஷ்டைப்பணிகுவாயே. ௧௭௫

மதியமூர்தலேகியம்

பணியவேமதியமூர்தம் சாற்றக்கேளுபாங்கான தெஞ்சாவின்விதைசாற்சேரு, கணிதமுடன்சாதிக்காய்சாதிபத்திரிகருவான கிராம்புடனேடமாட்டியமொக்கு, தணிபவேவமினியுடன் கசகசாவும் சாங்கமுடன்வகைக்குவொருசேர்தான்பாதி, மணிபோலதான் வறுத்துச்சூரணித்துமயங்காமல் தான்செய்யும்வகையைக்கேளே. ௧௭௬

கேட்கவேசர்க்கரையாய் பாகுதன்னில் கெணிதமுடன்சூரணத்தைகொட்டிக்கிண்டி, தட்டிகமாய்நெய்தேனும் விட்டுக்கிண்டிசார்பாகக்கிளறிபல்லோகுளிகைபண்ணி, வாட்முடனந்திசந்திதானருந்வளமுடனேதீபவொளிகண்ணிற்றோற்றும், நாட்டமுடன்சித்தர்முனிரிஷிகள்தாமுய்கானிலத்தில் போகுவதுந்தெரியுமாமே. ௧௭௭

தெரியுமாம்கேசரத்தில்போகுமார்கம்தேசத்தில் வினோதவகையாவுந்தோற்றும், அரியுடனேசிவன்முதலுங்காணலாகும் ஆகாயவதிசவங்கள்யெல்லாந்தோன்றும், பரியொளிபோல்கைலங்கிரிகண்ணிற்காணுப்பாருலகில்நீயுமொருசித்தனுவாய், சரியுடனேகாலாங்கிநாயர்பாதம்பணிந்து மேபோகரிஷிபாடினேனே. ௧௭௮

பாடினேன்சத்தகாண்டமேழாயிரந்தான் பாரிலுள்ளமானிடற்குபண்பதாக, தேடியேகிட்டாதுமிகவாருய்ந்து தெளியுடனேபாடிவைத்தேன்குருநூலாக, கூடியேநல்லோரிடமுஞ்சார்ந்து குவலயத்தில்பெப்போதுமிருந்துவாழ்வாய், வாடியேயலையாதே வுண்மைகண்டுவளமுடனே யென்றாலைவணங்கிபோற்றே. ௧௭௯

வல்லாரைக்கற்பம்

போற்றவேகற்பமொன்றுபுகலக்கேளு பொலிவானவல்லாரையார்காண்பார்கள், ஆற்றவேவல்லாரைக்கற்பந்தானும் வுவனிலேவுண்டவர்கன்மெத்தவுண்டு, நீற்றமுடன்கைபாகம்செய்பாகந்தான் நீனிலத்தில்கண்டவரும்யாருமில்லை, மாற்றமுடன்குருவருள்கள்பெறவேவேண்டும் பெறுவிட்டால்பூவில்லை காயில்லைதாமே. ௧௮௦

இரண்டாவது வல்லாரைக்கற்பம் கருபிண்ட மறிய,

தாமானபூரமதுஞன்றேயாகும் தாக்கானசெல்லமது சண்டேயாகும், காமானஎருச்கன்பால்தன்றைலட்டிக் கிரிவாகமைபோலயா

ட்டிமைந்தா, வேமானகற்புடையமதுக்கிய வெளியாகுமைந்தமாதி க்கற்பந்தானும், சாமானபின்றிவல்லாரைதன்னில்சட்டமுடனிக்கரு வைப்போட்டிடாயே. கஅக

போடவேகல்வமதில்பிட்டுமைந்தா பொங்கமுடன்தானரைப்பா ய்நாலுசாமம், நீடவேதானரைத்துவானபின்பு மினிவாகப்பரணித னிலடைத்துக்கொண்டு, கூடவேகுழிவெட்டிப்பூமிதன்னில் குடில முடன்றான்புதைத்துபின்புகேளு, ஆடவேமண்டலங்கள்சென்றுதா னுல் அப்பலல்லோகாயாதி ற்பமாச்சே. கஅஉ

ஆச்சென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு அப்பனே மதியமூர்தங் கொண்டாயானல், மூச்சடங்கிதன்னிலைபக்காணலாகும் முயலான பூரணத்தைநன்னலாகும், பேச்சென்றவமுர்தவழிகாணலாகும்பே ரானசிவபூசையறியலாகும், பாச்சென்றசத்திசிவங் காணலாகும்பரா பரத்தின்சின்மபத்தின் பற்றநன்றே. கஅங

செங்கடுக்காய் லேகியம்.

நன்றானபேரொளியைக்காணலாகும் நாதாந்தத்திரவுகோல் கா ணலாகும், குன்றானவேதாந்தக்கற்பமெல்லாங் கோடிக்கு கோடிவ ரைதாணலாகும், தன்றானசெங்கடுக்காய்சேர்தானப்பா தயவுடனே தானிடித்துச்சாற்தானீக்க, வென்றானபாகமிது பத்துமுறைதானும் விரும்பியேதானிடித்துச் சூரணங்கள்செய்யே. கஅச

செய்யவேசூரணத்தைஎடுத்துமைந்தா தினம்போது காடியிலு லரைத்துமேதான், பையவேகுன்றிபிடையுண்டு வந்தால்காலனுங்கி டமேதுசாவுமேது, நொய்யவேதேகமதுகற்றூணாகும் நோக்காடு வாராதுநறுக்கமெத்த, மெய்யவேகாலாங்கிநாயர்பாதம் விருப்புமு டன்றான்பணிந்து விளம்பிட்டேனே. கஅரு

விளம்பிட்டேன்கைபாகம் செப்பாதந்தான் வித்தியாசங்களது மிகவாராமல், குளம்பிட்ட நூல்களெல்லாமிகவாராய்ந்து குறிப்புட னேகண்டறிந்தகற்பமாகும், தளம்பிட்டசதாநூலும் பார்த்தாலென் னசாங்கமுடன்காணுபவன் யோகவானும், அளம்பிட்ட யிதிகாச வித்தையெல்லாம் அறியவனேலோகத்தில்சித்தனுகே. கஅசு

சித்தனுப்பிறந்தாலுங்கீர்த்தியுண்டு தேசத்தில் வெகுபேர்கள் மெச்சுமாண்பன், பத்தனுய்ப்பிறந்தாலும் பதவிண்டு பாருலகில்புனி தனுய்வாழலாகும், பித்தனுப்பிறந்தாலும் வொன்றுநானுன் பே சரியமாட்டாதபுலவனுவான், எத்தனைதான்கற்றாலு மென்னலாபம் நீடுழிசமாதியிலே யிருக்கநன்றே. கஅஎ

காரிய பற்பம்,

நன்றானயிவ்வமொருமார்க்கம்பாரு நலமானகரியங்கம்சேர்த்தா னப்பா, பன்றானதகடாக்கி செப்பக்கேளுபாங்கான ஆவாரைபஞ்சா ங்கந்தான், குன்றான சாக்கதுவைக் குடுவைக்குள்ளேகுணமுடனே தான்போட்டு தகட்டை வைத்து, அன்றானபொடிமேலே தகடுவை த்து அப்பனே வதன்மேலே பொடியைப்போட. கஅஅ

போடையிலே கீழ்மேலும் பொடியைப்போட்டுப்புகழாகத்தா போட்டுசீலைசெய்து, நீடவேகெசமான குழியைவெட்டி மினிவாகப் புடம்போடக் கரிவங்கந்தான், கூடாதேவெந்ததுவும்காடுமாகிகுடில முடன்பற்பமது சோளம்போலாம், பாடவேயிப்படியேபத்துபுட ம்போடு பாங்கானபற்பமதுதவளமாச்சே. கஅகூ

ஆச்சப்பா பற்பத்தையெடுத்துக்கொண்டு அப்பனேபொரித்த ண்டஞ்சிற்றண்டந்தான், நீச்சப்பா சரியாகவெடுத்துக்கொண்டுநினை வாகவெண்கருவால் தன்னுலாட்டி, மாச்சலன்றிசிறுபில்லையாகத்தட் டிமதிப்புடனே ரவிதனிலே காயவைத்து,தீய்ச்சலென்றகரியோட்டி லிட்டுமைந்தா திரமுடனேகோழிபென்றபுடத்தைபோடே. ககூ

போடவே பற்பமது காறமேறிப்புகழ்ானவெண்மைநிறம்புகல ப்போமே, கூடவேபத்துமுறை யிப்படியேபோடுகுணமானபற்பம துகூறப்போமோ, நீடவேபற்பத்தை யனுபானத்தில்நேர்மையுடன் றானருந்த மேகமெல்லாம், ஓடவேகடல்போகுமென்றுசொல்லி வுத் தமனே போகரிஷி புகன்றவாறே, ககூக

வாறானகயரோகம் சயரோகங்கள் வாகுடனே கிரந்திமுதல்கா ணுதோடங், கூறான பாண்டுடனே வீக்கம்போகும் பொல்லாதசய ரோகம்காமாலைபோகும், கேறானப்வுத்திரங்கள்முளைமூலங்கள்நெடி தானகிரந்தி முதல் சண்ணலாகும், சேறானவெள்ளையொடு சில்விஷ ங்கள் சிறியேயொடுமடாதிண்ணந்தானே. ககூஉ

மாற்றுயர்வு வேதை.

திண்ணமாமின்னமொருபாகங்கேளு தெளிவாககல்லுப்புபடி தானென்று, வண்ணமுடன் புளியாரை சாற்றினுலேவளமையுடன் றானரைப்பாய் நாலுசாமம் கண்ணமுடன் பில்லைதட்டிக்காயவைத் துக்கருட்குடனே வோட்டிலிட்டுசீலைசெய்து, நண்ணமுடன்பந்தெ ருவில் புடத்தைப் போடுநாதாக்கத்தாயெனக்குச்சொன்னவாறே.

சொன்னபடி யப்படியேரைத்துமைந்தா சுத்தமுடன்ரவியிலிட் டுக்காய்வைத்து நன்னயமாய் சீலைசெய்து புடத்தைபோடு நலம

பெறவேவைத்துபத்துவிப்படியேபோமுன்னுரைத்தபாகமதுபிசகிடாமல் முனையானவுப்பதுவும்சிவக்குமட்டும், பன்னவேபுடம்போடச்செந்தூரிக்கும் பாலகனேசெந்தூரம்பதனம்பண்ணே. க௯௫

பண்ணியேசரக்கொன்றைப்பூவினாலே பாங்குடனேகெந்தகத்தையரைத்துமேதான், நண்ணமுடன்தானரைப்பாய்நாலுசாமம்நலமுடனேவுண்டையதுபுன்னைக்காய்போல், நண்ணமுடன்தோண்டிவிட்டுதுவாரமிட்டு சட்டமுடன்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, எண்ணியேநாறெருவில்குழித்தயிலமப்பா யெழிலாகவாங்கிடவேஎண்ணையாமே. க௯௬

ஆமேதான் தயிலமதைசெப்பக்கேளு அப்பனேமேற்சொன்னவுப்பைமைந்தா, தாமேதான் மட்டமென்றபொன்னுமேலேதகைமைபெறவாரடித்துப்பூசபூச, வேமேதான்செந்தூரத்தயிலத்தாட்டிவிப்பமுடன்பூசியல்லோபுடத்தைப்போடு, நாமேதான்சொன்னபடிமாற்றுகாணும் நாதாக்கள்செய்கின்றவேதையாமே. க௯௭

மாற்றுயர்வு.

வேதையிலேபின்னமொருபாகங்கேளு மேன்மைபெறலிங்கமதுகட்டிவாங்கி, போதையிலேகாகமொருகட்டிவாங்கி பொலிவாககாகத்தைச்சுத்திசெய்து, யாதையிலேருதமிடைநாகஞ்சேருபாங்காகநாகமிடைவீரஞ்சேர்த்து, ஊதையிலேதானுருக்கியெடுத்துமைந்தா வுத்தமனேசாரயிட்டுஅரைத்திடாயே. க௯௮

அரைக்கையிலேகாற்சாமம்செயநீராகும் அப்பனேவன்னீரைசெப்பக்கேளு, முறையுடனேலிங்கமதுசாறுக்குதாக்குமுனையானலிங்கமதுகட்டிப்போகும், திரையுடனேபாகமதுபிசகாவண்ணம் செப்புகிறேன்காகமதுகட்டிதாக்கி, வரைபோலலிங்கத்தைவுயிநீராலே வளமுடனேயெழைப்பாய்மைந்தாகேளே. க௯௯

தேனேநீலிங்கத்தைதகட்டிற்பூசகிருபையுடனே வோலையளவாகப்பூச, பாயேதான்போகாமல்ரவியிற்போபொலகனேவெள்ளிஎன்றேக்கடித்து, தூளேதாறுகாமல்தகட்டைவாங்கித் துப்புறவாய்காகத்தின்தகட்டின்மேல்சிம், சூளேதான்வைத்துமல்லோசீலைசெய்து துப்பாவாய்வைத்தெருவில்புடத்தைப்போடே,

போடவேகாகமதுவர்ணமிஞ்சி போக்கானலிங்கத்தைக்கட்டிக்கொண்டு, கூடவேலிங்கமதுவேடமற்றுன் குமுறவேவெள்ளியென்றேக்கின்மேலே, மூடவேவர்ணமதுதனலாயேறி மோசமில்லையாறுமாத்தாகும்பாரு, நாடவேரேக்கதனையெடுத்துமைந்தா நயமுடனேகாகருக்கியெடுக்கிடாயே.

எடுத்துமேவாரடித்துப்புடத்தைப்போடு எழிலாகப் புடமதுவும்முன்போலாகும், தொடுத்துமேமுன்போலப் புடத்தைப்போடுதுப்புரவாம்புடமதுவுமதிகமாகி, விடுத்துமேமாற்றதுவுமதிகங்காட்டுமிக்கானபொன்னதுவும்பசமையாகி, அடுத்துமேநாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து அப்பனேவாரடித்து புடத்தைப்போடே. உ0க

புடமாறியெடுத்துப்பார்பொன்னேதங்கம் புஷ்பம்போல்குங்குமநிறமேயாகும், இடமானதங்கமதுபிறப்பேயாகும் தேசத்திலிட்டாதுசிவயோகிக்கு, சடமழியாக்கற்பமதுவுண்டுகொண்டு சதாகாலம் நிஷ்டையிலேயிருப்பாயப்பா, மடமானிறுசைதனை விட்டொழித்து மகிழ்ச்சியுடன் எப்போதும் வாழலாமே. உ0௨

போகர்சினபதியில் அஸ்வமில்லாமல் புகைரதம்ஓட்டியது.

வாழலாம்சித்தர்முனிரிஷிகள்மெச்ச வாகுடனேசினபதி மார்தற்கப்பா, நீழவேபூமிதனில் பரிகளில்லா நெடிதானரதமதுதான்போவதற்கு, தாழவேசூஸ்திரங்கள் சொல்வேனப்பாகருவூரார்சித்தர்முனிகமலர்தாமும், சாழவேயொருவருஞ்சொன்னதில்லை சாங்கமுடன்போகரிஷி சொன்னேன்பாரே. உ0௩

பாரேதான் ராஜாதிராஜர்மெய்ச்சப் பாரினிலேவஸ்வமில்லாவண்டியோட, நேரேதான்சங்கரமுமாரதாகும் நெடிதானபிரியதுமூன்றதாகும், கூரேதான்குறுக்கவட்டம்எட்டதாகும்குறிப்புடனேவடிவட்டம்நாலதாகும், தேரேதான்படிவட்டமூட்டிக்கொண்டு திறமானமேல்வட்டம்பூட்டக்கேளே. உ0௪

பூட்டவேவிரியதுவிட்டங்கொண்டு புகழானகள்ளாணியிரும்புமாட்டி, மாட்டியதோர்யிரும்புக்குவளையமிட்டுமார்க்கமுடன்சத்துபுரம்கம்பிமாட்டி, நீட்டமுடன்நாற்சதுரமத்திவட்டம்நெடியதொருகுழலொன்றுமுனையில்வைத்துவாட்டமுடன்மத்தகஜம் தலையுண்டாக்கிவளமுடனேதலை குழைபில்சில்லுபோடே. உ0௫

சில்லுதனைஎடுத்துமிகப் பூட்டிபார்க்கச் சிறக்கவேமறைகொண்டுதிருவல்பூட்டிப், பல்லுடனேசக்கரத்தில் திருவுபூண்டுபக்கமிருபுறமுமட்டும்குழைகள்விட்டு, மல்லுடனேமல்லணிந்து குழைசிபோட்டுமல்லினதுமேற்புறத்தில் குழைகள்சிற்க, தெல்லுபோல்தகடதனைவுருளைசெய்து தேர்வட்டம்போலாகத் தெரியபூட்டே. உ0௬

பூட்டுகையில்வில்லாணி கள்ளாணியப்பாபுகழான நடுச்சட்டம்திருகுசட்டந்தானும், நாட்டி கமாய்கயிர்போலத்திருகு கம்பிமாட்டி

சட்டங்களில்மூன் றுவட்டபிறை யோலுண்டாக்கி, நீட்டமுள்ளகெஜ நூறுவண்டிரதம்போலகெடிதானசட்டமது வளவுடனேமாட்டு, காட்டவேவகலமதுகெஜமுப்பதாகும் கருணையுடனங்குலங்கள்வரைதப்பா மாட்டே. உ0எ

தப்பாமல்மாட்டையிலே தேர்கொண்டசூட்சம் தாரணியில்போகுதற்குச்சட்டமுடன்கூட்டு, ஒப்பமுடன்காலில் ஒருபக்கமிகவாணி ஒங்குபுகழாணிமேலதிருவல்மிகமாட்டி செப்பமுடனடிவாரக்குழைதனிலேசில்லு, சிரகத்தானமைத்துக்கழுத்துக் கட்டைமாட்டி, செப்பமுடன்சிம்மாடுகட்டைதனில் மத்திரோகதிருவலதுசொருவல்மிகப்பூணே. உ0அ

பூணவேநெடுங்கம்பி யாறுவகைசட்டம் பூட்டியதோர்கம்பிகளிலாறுவகைக்குறுக்கு, தோரணவேமேற்புறமுமடிப்புறமுமப்பா துப்புறவாம்நடுக்குழலில்யிருபக்கமடைத்து, காணவேவாயுவென்றகாற்றதுவுமொடுங்கி, கடையாணிசுழலாணிசுள்ளாணி முடுக்கிமாணவே பின்பக்கம்சட்டிகுழல்வைத்து வதிப்புடனேகொப்பறைபோல்வருளைசெய்யே. உ0௯

செய்யவேகொப்பறையில் வக்கினியும்நிற்க சோரவேவப்புவென்றகொப்பறையின்பக்கம், உய்யவேசகலமதுவும் ஆவியோடொக்கவுற்பனமாய்வாவியது மேல்நோக்கிப்பாய, எய்யவேகணையாதேநெருப்பதனைமாட்ட,யெழிலானவுள்ளாவிமேலாவிகொண்டுபையவேசலமிருக்குமிடந்தனிலேபரவிபறக்குமேமுன்குழலில்பாவிமிகப்போமே.

போகவேகைசுழலல் மறைதிருவலப்பா பொங்கமுடன்ரோவிதன்னில்மிகச்சார்ந்து, பாகமுடனக்கினியின்காற்றதுவு மொடிங்கிபறந்துமேபெருங்குழாதன்னில் மிகச்சார்ந்து, சாகமுடன்சூத்திரங்கள்கண்டுமிகதிருப்பக்கர்ச்சலையா மாவியுடன்பறந்துமிகவோடும்,தாகமெனும்பாணியினால் பாவிழுந்தலெல்லாம்தட்டொடுங்கி குழல்தனிலே தவித்துமிகப்போமே. உகக

போமேதான்பஞ்சபூதமிதி லொடுக்கம்பாரு போக்கானவாயுதனில்தேயுமிகச்சார்ந்து, யேமேதாண்தேயுவிலே வப்புமிகக்கலந்துவேகமுடனுவிதலைவிளைவிக்கும்பாரு, தாமேதான்பிரிதிவினில் வாகாஷமொடுங்கி, தாரணியிலுள்ளடக்கபெட்டிமிகவாச்சுநாமேதான்சொன்னபடிபஞ்சகர்த்தாள் காட்டினேன்தேவரதம்காட்டினேனே. உகஉ

காட்டினேன் நாதாக்கள் கண்டதில்லை கலமுடனே நூலாதிநூல்களெல்லாம், வாட்டமுடன்கண்டறிந்துவுளவுபார்த்துவளமுடனே செய்துவைத்தேன் சினந்தன்னில், தாட்டிகமாய்சினபதி மூன்றுகாதம் தாரணியில் சுத்திவந்து விநோதஞ்செய்தேன், ஒட்டமுனிமையகிரியோராஞ்சென்றேன் ஓகோகோநாதாக்கள்ரிஷிகண்டேனே. ()

கண்டேனே கோடிமுனிசித்தரப்பா கைலங்கிரிவாசரைப்போல் கோடாகோடி, தெண்டமுடனடியேனுங் காலாங்கிதம்மைத் தெளிமையுடனுனினைத்து சித்தர்தம்மை,கொண்டபடிசெனங்களெல்லாமேத்திக்கொண்டுகோர்வையுடனுயிரமாம்ரதங்கள்மாட்டி, அண்டர்முனிராட்சதர்கள்கிடுகிடுக்க அவனியெல்லாஞ்சுத்திவந்தேனன்பாய்தானே. உகச

போகர் உரோமபுரி கண்டது.

தானனரோமபுரி சுத்திவந்தேன் தாக்கான யெண்ணுயிரங்காதமப்பா, வேனனசித்தர்களையேற்றிக்கொண்டு வேகமுடன்தானடத்திவந்தேனப்பா, கோனுன குருசாமி காலாங்கிநாதர்கொற்றவனும்ரோமபுரிராசர்தானும், பானுனசமாதியிடயிடமுங்கண்டேன் பட்சமுடனவ்விடத்திலிறங்கினேனே. உகரு

இறங்கினேன் ராசரிடசமாதி கண்டேன் எழிலானயேசுவிறன்சிஷர்கண்டேன், சுறங்கமுடனிம்மான்வேல்சமாதி கண்டேன்சுத்தனும்பரிசுத்தர்சமாதிகண்டேன், வரங்கொடுக்குமிசுரவேல்சமாதிகண்டேன்வளமுடனேரோமபுரிதேசத்தார்கள், திறமுடனே ரோமபுரிக்கோட்டைக்குள்ளேபோகுவதும்வருவதுங்கண்டேன்தானே. உகசு

கண்டேனே கோட்டை வழிசென்றபோது கடுங்காளையாயிரம்பேர் சூரரப்பா, தெண்டமுடன்யேசுவின்தன்பாதம்போற்றிதெளிவுடனேஞானவுபதேசஞ்சொல்வார்,பண்டிதங்களதி; விசேடமனைத்துமுண்டுபனிரண்டுசிஷவர்க்கச்சமாதியுண்டு, மண்டலத்தில்தானிருக்கும்யேசுதம்மைவணக்கமுடன் வரங்கேட்போர் கோடியாமே. ()

கோடிபேர் சமாதிநிலை தன்னைக்கண்டேன் கொற்றவனும் ரோமபுரிசமாதி யோரம், தேடியேபார்க்கவென்றுபோகும்போது தேர்வேர்தாசரப்பா யிசுரவேலர், நாடியேதபசிகளாயிரம்பேர் நலமுடனேசமாதியது லக்கோயில்லே, கூடியேபார்க்கையிலே விநோதமெத்தக்கூறவேமுடியாது திண்ணமாமே. உகஅ

திண்ணமாம்எழுபத்து தேசங்கண்டேன் திடமுள்ளமாதாவின்தேசம்போனேன், வண்ணமுடன்பூதாவில்கோடாநுகோடிவனந்தனிலேரிஷிகளப்பாசொல்லொணாதே, என்னவேஏசுவின்றன்மகிமை

மெத்தனபேத்துரைத்தார் சீஷர்வர்க்கமனேகம்பேர்கள், சண்ணனுடன் மலையெல்லாஞ் சுத்திவந்தேன் சாங்கமுடன் யீசர்க்குசமாதியுண்டே உண்டான சமாதியிடம் பேரயிருந்தேன் ஓகோகோ நாதாக்கள் சீஷவர்க்கம், கண்டனே வெகுகோடி வதிசயங்கள் கலியுகத்தில் கண்டதில்லை இதுபோலப்பா, தண்டவனந்தானதாண்டி சுத்திவந்தேன்சகலசனசீனபதி மார்க்கத்தாரை, கொண்டுமல்லோ வவரவர்கள் தேசம்விட்டுக் கொப்பனவே திரும்பிவந்தேன்சீனந்தானே. ()

போகர் எருசலேம்பட்டணம் கண்டது.

ஞானமார்க்கமது யின்னஞ் சொல்வேன் தகமையுள்ள எருசலேம்நகரத்திற்கு, வேஞானகாலாங்கி நாயர்பாதம்விருப்பமுடன்றான் வணக்கியடியேன்யானும், பாஞானகுருபரனை வணங்கியானும்பார்க்கவேஎருசலேசம் போகவென்று, மாஞானமாதாவைக் காணவென்றுவணங்கினேனவர்பாதம் தொழுதிட்டேனே. ௨௨௧

தொழுகையிலே வசரீரிவாக்கியந்தான்தொடர்ந்துமேயவரிடத்தில்பிறந்ததாச்சு, எழுந்துமே புகைரதத்தை நடத்திக்கொண்டு ஏகினேன்எருசலேம்நகரத்திற்கு, செழுமையுடன் தேசமெல்லாம்சுத்திவந்துசீர்பெறவே தானிறங்கி யடியேன்தானும், பழுதமிகநோமல் குளிகைபூண்டு பட்ச முடன்மலைமீதிற் சென்றேன் பாரே. ௨௨௨

சென்றுமிகப் பார்க்கையிலே குகைகள்வுண்டு சிறந்ததொருகுகைதனிலே மனுக்குமார்கள், குன்றின்மேல் கோடானகோடி பேர்கள்கொடுத்தபசி யங்கிருந்தார் லக்கோயில்லை, தன்றானநபியுடைய சீஷவர்க்கம்சார்பாகஒருபக்கம் தவமிருப்பார், பன்றானசீஷர்களுமனேகமுண்டு படைபொருத யென்மேலே வந்தார்தானே. ௨௨௩

வந்தாரேநபியுடையசீஷவர்க்கம்வளமையுடன் கோடிபேர்சூழ்ந்தாரப்பா, சுந்தரனேயாரென்றுகேட்கலுற்றார் சுடரொளிபோல்சொரூபமதைகாணும்போது, எந்தனுக்கு பயங்கொண்டுநடுக்கலாகின்மகனேகாலாங்கி சீஷனென்றேன், அந்தமுடன் எந்தனையும்பெரும்பாலாக வாதரித்து கோபமதைதணித்திட்டாரே. ௨௨௪

தணிந்தபின்பு எந்தனையு மெங்கேவந்தாய் தயவுள்ள சிறுபாலா கூறுமென்ன, கனிதமுடனடியேனும் புகைரதங்கள் காசினியில் யாரேனுமதிசயிக்க, துணிவுடனே சித்தர்முனிரிஷிகள்தம்மை சுகமுடனேதானேத்திசினந்தன்னில், அணியணியாய்க் கொண்டுசென்று அனியெல்லாமவரவர்க்கு வதிசயத்தைக் காட்டினேனே. ௨௨௫

காட்டிவந்தேன்சீனபதிதன்னிற் சென்றேன்கடவுளாமேசுவின்றன்காட்சிகண்டேன், வாட்டமுடனபிமார்கள் சீஷர்வர்க்கம் வகையுடனேகாணவென்றுதிரும்பிச்சென்றேன்நாட்டமுடன்புகைரதத்தைமாட்டிக்கொண்டுகலமுடனேயெருசலேமகாணவந்தேன், மாட்டிமையாய்க்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு மாநபியைக்காணவென்று வந்திட்டேனே. ௨௨௬

வந்திட்டேநபிபாதங்காணவந்தேன் வாகானசீனவர்க்கள்என்னைநோக்கி, சொந்தமுடனுபசாரனைமெத்தசெய்து தேவனிங்கேயில்லையென்றுவாக்குரைத்தார், எந்தனுக்கும்மனஸ்தாபம்மிகவுண்டாக்கியென்சாமிநபிதனையேகாணவென்று, நொந்துமனந்தானிருக்க சீஷவர்க்கம்நோக்கமுற்றுஎந்தனுக்குவழிசொன்னாரே. ௨௨௭

போகர்மக்காபுரிகண்டது.

சொன்னவுடனடியேனுமடிவணங்கி துணையாகசீஷவர்க்கம்கூட்டிக்கொண்டு, நன்னயமாய்ப்புகைரதத்தில்யேத்தியேதான் நாதாந்தநபிதனைக்காணவென்று, மன்னர்மெய்ச்சுமக்காவாம்புரியைக்காணவகையுடனெநெடுந்தூரம்ரதந்திருப்பி, பன்னாகந்தனிலேராஞ்சென்றுயானும் பட்சமுடன்புகைரதத்தைநிறுத்தினேனே. ௨௨௮

நிறுத்தினேனங்கிருந்தார்சேனைவர்க்கம் நிலையானபுகைரதத்தைக்கண்டபோது, திருத்தமுடன்யோடிவந்தார்கோடிபேர்கள் திரளாளாநபிக்கூட்டமனுர்குவார்கள், பருந்தமலைதனையோரம்சமாதிபக்கம் பதுங்கியேகாத்திருப்பார்சமாதிதன்னில், வருந்தமுடனபிபாதங்காணவென்று வந்திட்டேன்என்றனுமேளனைப்பார்த்தாரே. ௨௨௯

பார்த்துமேநபிபாதம்காணவென்றேன் பட்சமுடன்நோரிக்குட்சென்றேனப்பா, நேர்த்தியாம்நவரத்தினசமாதிக்குள்ளே நேர்மையுடனபியிருக்கசொன்னாரப்பா, தீர்த்தமுடன்ரொட்டியொன்றுயீய்ந்தாரப்பா திறமுடையமனுயார்களாயிரம்பேர், காத்திருந்தேன்நெடுநோமடியேன்தானும், கண்ணெதிரேரூபமதுகண்டிலேனே. ௨௩௦

கண்டிலேன்நபிநாயகன்தன்னைநானேன் காதலேவதரீரிவாக்குண்டாச்சு, அண்டர்முனிராட்சதர்கள்திடுக்கிட்டேங்க அவனியெல்லாந்தாநடுங்கசப்தமாச்சு, தொண்டர்களெல்லாங்கூடியுத்தாலாவை தொழுதுமேபணிந்திட்டாரந்தநேரம், தெண்டனிடும்போதையிலே மனுக்கூடத் துணையாகயானுமொருமனுக்கானேனே. ௨௩௧

மனுக்கர்கந்தானிருந்தேன்வலதுகாலம் யாநபியைக்காணவென்றுஎண்ணங்கொண்டேன், கனுங்கபத்திமுதலானசீஷவர்க்கம் கரை

காணுர்கோடிமன்னர்காணியீவார், பலுங்குடனேபனிரண்டுவாண்டு வாண்டு பாரினிலேசமாதியின்றன்சத்தமுண்டு, பலுங்கையுடசத்த மதுசதாகாலந்தான் பாலிக்குமென்றனும்பண்பதாமே. ௨௩௨

பண்பானசெப்தியல்லோகண்டறிந்தேன் பட்சமுடநபிகாயந்த ன்னைக்காணேன், சண்பானசமாதியிலேமகிமைமெத்த காட்சியுடன் காணுவதுமிகவுமாச்சு, நண்பானநபிக்கூட்டம்கோடிகாவல் நலமான சமாதியிலேயிருப்பாரப்பா, திண்பானமுகம்மதுமார்க்கத்தார்கள் சிற ப்புடனேகண்டேனேகோடிபேரே. ௨௩௩

கோடியாம்பணியணியாய்ப்பார்த்துவந்தேன் கூறவேபோகாதுகு வலயத்தில், தேடியேதிரிந்தாலு மக்காவைப்போல் செகத்திலேவ நீத முள்ளதேசமுண்டோ, நீடியேமகிமைகளுமநேகமுண்டு நீணிலத்தில் யான்சென்றேன்தேசமெல்லாம்,பாடியேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு பாரெல்லாஞ்சுத்திவந்தேன்பண்பாய்தானே. ௨௩௪

பக்கிரியாக்கோபைக்கண்டது.

தானேதான்சினபதியேகவென்று தாழ்ச்சியுடன்உத்தாரங்கே ட்கும்போது, மானேதான்பக்கிரியாக்கோபுதானும் மகாதீட்சைபெ றுகவென்றுவணங்கிஎன்னை, தேனுனகாலாங்கிபாதங்காண தெளி வுடனேஎந்தனுக்குவரமுமீவாய், பானுனகமலமுனிதன்னைக்காண பட்சமுடனிருப்பிடமுஞ்செப்பிடீரே. ௨௩௫

செப்பவென்றுயாக்கோபுஎன்னைக்கேட்கதெளிவுடனேயானுமல்லோவிடையுஞ்சொல்லி, ஒப்பமுடன்புகைரதத்திலேற்றிக்கொண்டு உத்தமனேசினபதிசென்றேயானும், கப்பலெனும்ரோவிமார்க்கமா க்கடேந்தாந்திவுகளுஞ்சுத்திவந்து, மெய்புடனேசினபதி கரையிலப் பாமென்மையுடனிறங்கிவிட்டேன்பாலன்றனே. ௨௩௬

பாலனும்யாக்கோபிசித்தர்தாமும், பட்சமுடன்கமலமுனிதன் னைக்காண, சீலமுடன்றுசோபசாரந்தன்னுல் சிறப்புடனேசமாதியிட ந்தன்னிற்சென்ருர், கோலமுனியானதொருகமலர்தாமும் குவலயத் தில்சமாதியிலேயிருந்தார்ங்கே, ஞாலமுள்ளசித்தொளிவைக்காண வென்று மகிழ்ச்சியுடன்சமாதியிடத்தெருங்கினரே. ௨௩௭

நெருங்கியேகமலரிடசமாதிகண்டார் நேர்மையுடன் யாக்கோபு வணங்கிநின்ருர், கருங்கல்லுக்குள்ளிருந்தசித்தநம்மைக் கண்ணாலே தண்டாராம்யாக்கோபப்பா, உருகவேயடிபணிந்து பக்கிரிதானும்வு

த்தமனர்த்வமுனிபாதந்தொட்டு, தருகவேதாமெனக்குத்தயைசெய் யென்று தாழ்மையுடன் கேட்டாராம் சித்தர்தாமே. ௨௪௦

தாமன யாக்கோபு கேட்கும்போது தயையுடனே கமலமுனி சாற்றலுற்ருர், பூமானம் யாக்கோபு மைந்தாகேளு புகழ்ச்சியுடன் சொல்லுகிறேனுந்தமக்கு, நாமமுடன்தேசமெல்லாஞ்சுத்திவந்தீர் நச தாக்கள் சித்தர் முனிரிஷிகள்தம்மை, தாமமுட னவர்களிடம்வாது பேசிசமர்த்துடனே வென்றுவந்தபாலாகேளே. ௨௪௧

கமலர் யாகோபுக்கு புத்திகூறல்.

கேளப்பாவுலகத்தில் கொடியசித்தர் கோடானகோடியுண்டுயி ருப்பாரப்பா, தன்மையாய் அவர்களிடம்பேசியல்லோசாங்கமுடன் வுளவுகளையறியவேண்டும், ஞானமுடனவர்களுக்குத் தொண்டுசெய் துஎளிமுடன்ஞானத்தைதெரியவேண்டும், வேளாணமையாய் எதிர்த் துமிகவாயாடாதே வீண்வார்த்தை தாமிழுத்து சபிப்பார்தாமே.

சபிப்பாரே பக்குவமாய்நடந்துகொள்ளு சதாகாலமவர்களி டம்பூசித்தேதான், அபிமானம் தான்வரவே நடந்துகொள்ளு அப் போதேயுன்மீதில் கிருபைவைத்து, நபியுடைய மகிமைதனைப் பற்றி யேதான்காதக்கள் மரியாதைசெய்வாரப்பா, கபிலமுனிநெடுங்கால மிங்கேவந்தார் கண்டல்லோசித்தர்களுஞ் சபித்திட்டாரே. ௨௪௩

இட்டாரே சித்தர் முனிரிஷிகள்தாமு மிடையூறுபேசினதோர் தர்க்கத்தாலே, கெட்டாரேகபிலமுனிக்கல்லாய்ப்போனர்கொடியுட னேசித்தர்களுஞ் சமைத்தாரங்கே, கிட்டிருந்துமரியாதிவாவும்பெற் றக்கிருபையுடன் மக்காவுக் கேகுமென்ருர், சட்டமுனிமுதலானே ரிங்குவந்து சாங்கமுடனுபதேசமடைந்தார்பாரே. ௨௪௪

பாரேதான் போகரிடதிரம்வேண்டும் பண்பான விட்டகுறை நேசம்வேண்டும், சீரேதான் காலாங்கி பட்சம்வேண்டும்சிறந்தமுனி பலபேர்கள்கிருபைவேண்டும், நேரேதான்குளிகையது பூணவேண் டும் நீணிலத்தில்பெருமையது கீர்த்திவேண்டும், மேரேதான்கண்ண பிரானருளும்வேண்டு மில்லாட்டானவனியிலே வெல்லார்தாமே.

வெல்லார்க்கு ளென்றுசொல்லி யாசிர்மித்து விதவிதமாய் வேண தெல்தாந் தாமுரைத்து, சொல்லாதுமிகச்சொல்லி சுருபஞ்சொல் லித்துரையுடனே முறையோடுகதையுஞ்சொல்லி, வல்லானகாலாங்கி நாயர்பாதம் வணங்கியே எப்போதுமனதிலுன்னி, மெல்லாவேயுந்த னிடபதியைத்தேடி மேன்மையுடன போகவென்று வுரந்தந்தாரே.

தந்தவுடன் பங்கிரியாக் கோபுதானும்சார்புடனே தம்பதிக்குப் போனாங்கே, அந்தமுடன் காலாங்கி தாள்வணங்கி அப்பவே சீனபதி விட்டியானும், விந்தமுட னதிசங்காண வெளிபட்டேன்சீனபதி தன்னைவிட்டு, சொந்தமுடன் மேருவுக்கு கடைபாகத்தில் சூரியனார் தாமிருக்கும் மிடங்கண்டேனே. உசஅ

போகர் சூரியர்வனம் பார்த்தது.

கண்டேனே வனந்தனிலேமகிமைமெத்தக் கணடவர்கள் விண்டவர்களாருமில்லே, அண்டமுனி ராட்சதர்களசுரரள் கூட்டம் அணியணியாய் என்னைவந்துசூழ்ந்துகொண்டார், தண்டவனந்தன்னிலே யான்குளிகைபூண்டு தரணியிலிறங்கினதைப்பார்த்தாரங்கே, கொண்டல்வண்ணமேகங்கள் கர்ச்சிப்பாலே கோடானகோடிவதிசயங்கண்டேனே. உசகூ

அதிசயங்கள் மெத்தவுண்டு வங்கேதானும் அப்பனே வசுராக்கள் கூட்டமப்பா, பதியைவிட்டு பதிதேடி வந்தவன்யார் டாதகனையிருக்கிறனென்று சொல்லி, துரிதமுடன் யெந்தனிடமிட்டவந்துப்புரவாயரென்று வினவிகேட்க, நிதமுள்ள போகரிஷியடியேன் தானும் கலங்கியே திடுக்கிட்டு நின்றிட்டேனே. உரு0

நின்றேனே கிடுகிடுத்து பயந்து யேங்கிநெடுமூச்சுதமெறிந்து பயமுமுற்று, குன்றருகேநின்று விட்டேனடியேன்தானும் கூச்சலுடனசுரர்கள் கிட்டியேதான், சென்றுமேயென்னை எடுத்து விழுங்க வந்தார் சோருமல்யானுமல்லோவார்த்தைபேசி, வென்றுமேகாலாங்கிநாயர்பாதம் விருப்பமுடன் றாள்வணங்கி பணிந்திட்டேனே. ()

பணிந்தேனே எந்தனுக்குப்பட்சம்வைத்துப்பாரிலுள்ளவினைதமெல்லாம்கார்ணபித்தார்கள், துணிவுடனே சூரியனின்வனங்களெல்லாஞ்சுத்தியே வலசாரியாகவந்தேன், அணிபெறவேயாளியுடவனமுங்கண்டேன், கணிதமுடன் பூமிமுதலமுனையுங்கண்டேன்காலாங்கிநாதருடகடாட்சந்தானே. உருஉ

போகர் தாதுலேகியம்.

தானனவின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தாக்கானதாதுபுஷ்டிகுளிகைகேளும், வேனைவபேரீச்சங்காய் தானசேரு மிக்கானவுமத்தின் விரைதான்சேரு, பானனகஞ்சாவின் விரைதான்சேரு பாகானமாதுளையின் விரைதான்சேரு, தேனைன கொட்டைவிரைசேர்தானப்பா தெளிவானவத்திவிரை சேர்தானென்றே. உருங

ஒன்றானவிரையுடனேயத்திவித்து ஒளிவான்ஆவின்றன்வித்துவாகும், நன்றானதுத்தியிடவித்துவாகும் நலமானசூரியிடவித்துவாகும், தன்றானவாவாரைவித்துவாகும் தாக்கானவெட்பாலைவித்துவாகும், பன்றானகார்போகவித்துவாகும் பாங்கானவாதுமையின்வித்துவாமே. உருக

ஆமேதான்காரையுடவித்துவாகும் அப்பனேகொன்றையிடவித்துவாகும், தாமேதான்புரசையிடவித்துவாகும தயவானகொத்மல்விவித்துவாகும், வேமேதான்நீர்முள்ளிவித்துவாகும் வியர்வானகுரையுடவித்துவாகும், காமேதான் பூனையிடவித்துவாகும் கறுப்பானபாளையிடவித்துவாமே. உருஉ

வித்தானவெள்ளரியின்வித்துமாகும் விதமானகாசியுயின்வித்துமாகும், சத்தானவரைக்கீரைவித்துமாகும் சார்பானகுலாமல்லிவித்துமாகும், சுத்தானவாலையின்றன்வித்துமாகும் சுடரொன்றதாய்ப்பாகல்வித்துமாகும், சித்தானதேற்றானின்வித்துமாகும் சிறப்பானகருங்கொள்ளுவித்துமாமே. உருங

தானனபூசனியின்வித்துமாகும் தனியானயெட்டியின்றன்வித்துமாகும், பானனமுருங்கையிடவித்துமாகும் பாகானமுள்ளங்கிவித்துமாகும், கோனைவரசினிடவித்துமாகும் குணமானசோகியிடவித்துமாகும், தேனைனதாமரையின்வித்துமாகும் தெளிவானவழிஞ்சியிடவித்துபாரே. உருச

பாரேதான்சாரத்தின்பருப்புகூட்டி பாங்கானகசக்சாதானுங்கூட்டி, நேரேதான்சாதிக்காய்சாதிபத்திரி நேர்பான வால்மிளகு சுக்கோடேலம், சாரேதான்கிராம்புடனேமிளகுகூடசார்பானலவங்கமென்ற பட்டைதானும், வேர்பானபூமிசர்க்கரையின்மூலம் விரைவானமருட்டியென்றன் மொக்குமாமே. உருரு

பிசினிவகை.

மொக்கானகருவேலம் பிசினியாகும் முனையானவெள்வேலம்பிசினியாகும், தாக்கானசாலன்றன் பிசினியாகும் தகையானமுருங்கையுடபிசினியாகும், செக்கானமாங்கனியின் பிசினியாகும் சிறப்பானவத்தியின்றன்பிசினியாகும், சுக்கானவிசுக்கோவின் பிசினியாகும் சுகமானவாலன்பிசினியாமே. உருசு

பிசினுடனேகருங்காலிபிசினியாகும் பிசக்கில்லாபூதத்தின் பிசினியாகும், நசிதமுள்ளகுங்கு மத்தின்பிசினியாகும் நலமானகாட்டா

த்திப்பிசினியாகும், உசிதமுள்ளபலாமரத்தின்பிசினியாகும் உத்தமனேவூஞ்சனுடபிசினியாகும், சுசிதமுள்ளவிளாவினுடபிசினியாகும் கருவானகசகசா பிசினுங்காணே. உருஎ

பூவகை.

காணவேபூவினிடமார்க்கம்பாரு கருவானமுருங்கையிட பூவுமாகும், தோணவேயாவாரைப்பூவுமாகும் திறையானதென்னம்பூசாமந்திப்பூ, மாணவேமல்லியிடபூவுமாகு மகத்தானவிலாவினுடபூவுமாகும், சாணவேதாழையுடபூவுமாகும்சார்பானதாமரையின்பூவுமாமே

ஆமேதான்விலாமிச்சுபூவுமாகும் அப்பனேமாதுளையின்பூவுமாகும், வேமேதான்வேம்பினிடபூவுமாகும் கடிதானசெவ்வல்லிப் பூவுமாகும், நாமேதான்பூவகையின்ரசமுஞ்சொன்னோம் நலமானசெம்பூரான்பூவுதாமே. உருக

மூலவகை.

தாமானமூலவகைசாற்றக்கேளு தாக்கான தண்ணீர்விட்டான் கிழங்குதானும், காமானபனையினிடமூலமாகும் கருவானகருபபினிடமூலமாகும், சாமானசெங்கொட்டிவேரினோடு சார்பான கருந்துளசிவேருமாகும், வேயானயிம்பூராவேருமாகு மிக்கானசெம்பாளைவேருமாமே. உசுo

மாமிஷவகை.

வேருனமாமிஷமாமடைக்கலந்தான் வேகமுள்ள உடும்புமுயல்கலைதானாகும், வாருனமுட்பன்றி மயிலுமாகும் வாகானசெம்புரவிவான்குறியுமாகும், தூரானகாடைகவுதாரியாகும் துறைமேயும்கொக்குடனேபுறாவுமாகும், தாராவாம்பெட்டையுடன் செஞ்சேவல்தானும்சாதாவாம்குறும்பாட்டு யிறைச்சிபாரே. உசுக

இறைச்சியாம்விலங்குடனே யித்தனையுங்கூட்டி எழிலாகவெயிலுலர்த்திச்சூரணித்து, முறையுடனேவொவ்வொன்றில் சேர்தானப்பாமுயற்சியுடன்தானெடுத்து சேர்க்கக்கேளு, குறையாமல்முன்சொன்னசரக்கைஎல்லாம் கூட்டுமுறைதப்பாமல்ஒன்றாய்க்கூட்டி, நிறையுடனேரசவகையுந் தப்பாவண்ணம் தினவுடனேநெய்தேனிற் கிண்டிடாயே. உசுஉ

கிண்டையிலேசர்க்கரையுஞ்சரியாய்ச்சேர்த்துக் கிருபையுடன்மெழுகுபதம்தனிலிறக்கிபண்டிதமாய்நெய்தேனும் கூடக்கூட்டிப்பாகமுடன்தானிறக்கிகுளிகைசெய்து கண்டிதமாய்மண்டலந்தானந்தி

சந்திக், கருவாகத்தின்றுமல்லோ கூடும்போது வண்டினம்போல்கலவியதுமிகவுமாகி மங்கையருமானிலத்தில் நடுங்குவாரே. உசுங

நடுங்குவார்மானிலத்தில் பெண்களெல்லாம் காணுவார்புருஷாளைக்கண்டபோது, கடுஞ்சோபவதிகமுடன் காதல்கொண்டுகர்ச்சனையுமிகவுண்டாய்கதிப்புகொண்டு, விடுமானும்கலையுடனேகலந்தமான்போல் விடாய்ப்பட்டு மன்மதன்போல்காதல் பூண்டு, தொடுமாதர்நான்குவிதசாதியோரைத்தோறுமலனுபவித்துப்பெயர் கொள்வீரே.

கொள்ளவென்றால்பத்தியங்களில்லையப்பா குணமுடனேவண்மையுள்ளபதார்த்தமெல்லாம், தள்ளவேபோகாது சதாகாலந்தான் தாரணியிலுண்டவற்குப்பலமேமூனே,விள்ளவேயுண்டாகுங்குளிகையப்பா, விண்டலமுமண்டலமுமிடங்கொள்ளாது, உள்ளபடியிக்குளிகையார்தான்செய்வார்உத்தமனே கருவாளிசெய்வான்பாரே. ()

போகர் அஷ்டகிரி பர்வதங்கண்டது.

பாரப்பாவின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பாங்கானமகமேருகிழக்கேயப்பா, நேருகத்தானிருக்கும்பர்வதந்தான் நேர்மையுள்ளவஷ்டகிரியென்பார்சித்தர், சார்வாகயானுமல்லோ குளிகையிட்டு சட்டமுடன்சினபதிவிட்டுயேகி, காரானகதிரோனின்வனமுந்தாண்டி கடினமுடன்மலையோரம்சென்றேன்தானே. உசுசு

சென்றேனேயடிவாரத்தருகிலப்பா திரளானகோடிமுனிசித்தருண்டு, குன்றினிடம்வுட்சென்றேன்யானுமங்கே குறிப்பானகுத்துக்கால்ஒன்றுகண்டேன்,பற்றியெனும்பெருச்சாளியாகனத்தில் பாங்குடனேகணபதியும்வீற்றிருக்க, வென்றிடவேகுத்துக்கல்பிள்ளையாரைவேண்டினேன்போகரிஷிவேண்டினேனே. உசுஎ

கணபதி சமாதிகண்டது.

வேண்டியேநிற்கையிலே கணபதிதானும்விருப்பமுடன் போகரைதான்வளப்பங்கேட்டார், தாண்டியேவளமெல்லாந் தான்கடந்துதகமையுடன்வருவதற்குநீதியுண்டோ பூண்டமனதுறுதியினால்வந்தாய்நீயும், பூலோகபானிடனும்வரலாமோதான் மாண்டுமேபோவதற்கு சித்தர்தாமும், மன்னவனேதான்சபிப்பார்பெருமைபாரே. உசுஅ

பாரேதான்என்றதுமேகணபதிதானும் பாங்குடனே போகரிஷிதிடுக்கிட்டேங்கி,நேரேதான்கணபதியைச்சாஷ்டாங்கித்துநிலைமைபெறசுவாமி எனக்கெதியேதென்ன, சாரவேஎன்மீதில்பட்சம்வைக்

துச் சாங்கமுடன்எந்தனுக்கு உபதேசித்து, சூரு மிருக்குமிடங்காணவென்று சுந்தாரும் வாக்களித்தார் சூட்சந்தானே. ௨௬௯

சூட்சமுடனுபதேசமருளும்பெற்று சுடரொளியாம் பத்மாசுரனையுங்காண, தாட்சியுடனிரண்டாங்கால்வரையுமேறி தண்மையுடன் முதற்கோபுரவாசல்நின்றேன், காட்சியுடன் சூானதுஸ்தலமுங் கண்டேன், கைலாசசட்டமுனிசமாதிகண்டேன், மாட்சியுடன் கைலாசமுனிதானங்கே மார்க்கமுடன் சமாதிநிலையறிந்திட்டேனே. ௨௭௦

அறிந்திட்டேன் சட்டமுனிபாதங்காண அவ்விடத்திலசிலநேரம்நின்றேன்யானும், தறிந்திடவேசித்தர்முனி கோடாகோடி தகைமையுடன் கொலுக்கூடமங்கிருந்தார், செரிந்திடவேயடியேனைக்கண்டபோது சேனைதிரள்கூட்டமுடன்கிட்டிவந்தார், புரிந்திடவேசிறுபாலனெங்கேவந்தீர் புதுமையுடன் கேட்கலுற்றார் சித்தர்தாமே. ௨௭௧

தாமானசித்தர்முனிகேட்கும்போது சாங்கமுடன் காலாங்கிதனைநினைந்து, வாமமுடன்குருசாமிகாலாங்கிதம்மை வளமையுடன்தானினைத்துதிக்கலுற்றேன், ஓமெனவேநாதாக்கள் கேள்விக்கல்லோ உத்தமனுமடியேனுங்கால்நடுங்கி, சாமெனவேசினபதி தன்னில்யானும்சட்டமுடன் குளிகைகொண்டு வந்திட்டேனே. ௨௭௨

வந்திட்டேனென்றலுமே சித்தர்தாமும் வணக்கமுடனிரண்டாங்கால்வரையிற்கொண்டு, முந்திட்டுமூலரிடபாதங்காண முனையான சமாதிபீடம்நிற்கும்போது, கந்திட்ட தேவரிஷிக்கொப்பாஞ்சித்தர் கருவானதிருவாசர் படிகார்ப்பார்கள், தந்திட்டவாசலது திறக்கவென்றுதாட்சியுடன் தேவரிஷிவினவிட்டாரே. ௨௭௩

வினவையிலே சமாதியதுதான்திறந்து வேகமுடன்வசரீரிவாக்குண்டாச்சு, தினகரன்றன்னொளிபோலேவடிவங்கண்டேன் திகழானசட்டமுனிதன்னைக்கண்டேன், மனமுறிகிஎன்மீதில் கிருபைவைத்து, மாட்சியுடன்ஞானோபதேசஞ்சொன்னார், அனல்கண்டமெழுகதுபோல்நெஞ்சந்தானும் அப்பனேமனமுருகிவழுந்திட்டேனே. ௨௭௪

வழுந்திட்டபோதையிலேசட்டர்தாமும்வகையுடனேவாக்களித்தார்யடியேனுக்கு, தொழுதிட்டபாலாநீசினந்தன்னில்தோற்றமுடன் குளிகையது தலவாய்பூண்டு கழுகுடனேவல்லூறு பாந்தாற்போல கருணைபெறவெந்தனிடங்காணவந்தீர், தழுவியேசித்தரும்மைகண்டு பேசிதாரணியிற்கல்லாகசபிப்பார்தானே. ௨௭௫

தானனசித்தருடவுளவுகாணீர் தாரணியில்ரிஷிமுனிவர் மர்மங்கோடி, வேஷகநல்லவர்போல் நேசிப்பார்கள் விருதாவாய் வாதுமிகப்பேசியல்லோ, கோஷகருநிந்தை கூறுவார்கள் குடிகெடுக்குஞ்சித்தருண்டுதுவலயத்தில், தேஷனவமூர்தமது யீவாரப்பா தெறியாமல் கருவழியாற்கொல்லுவாரே. ௨௭௬

கொல்லுவாரவர்கள் பதிசெல்லவேண்டாம் கொடிமுடியுஞ்சித்தரப்பாகோடியுண்டு, வெல்லவேசமாதியிடந்தானழைப்பார் விருதுமிகப் பேசியல்லோசாபமீவார், செல்லவே ஞானத்தின் வழிகேட்பார்கள் சேருனமுப்பூவின் மார்க்கங்கேட்பார், புல்லவேநாதத்தின் முறைகேட்பார் புகழானவுறுக்கினத்தின் கிடங்கேட்பாரே. ௨௭௭

கேட்கையிலே தூாநின்றுவார்த்தைகேளு கெடியான கும்பகத்திலிருந்துக்கொண்டு,நீட்டமுடன் வஷகதத்தைமேலேநோக்கி நெடுந்தூரங் காணிறுத்திவூணிப்பாரு, பூட்கமல லட்சுமியும் பொருந்திநிற்பாள் புகழானவிசுத்தியிலே யெரிப்பாரு, தாட்கமலத்தாள் திறந்து யோகம்பார்த்துச் சதாகாலந்தாரணியிலகுவாய்வாழே. ௨௭௮

வாழவென்றால் வெகுகோடிகாலம்வாழ்வாய் வாகான கற்பமது தெரிந்துக்கொண்டு, நீழவேகாயசித்தி மாயசித்தி நெடுங்காலம் தானறிந்து நிலைத்துவாழ, மாழவேயோகநிலையறியவேண்டும்மகத்தானவிசுத்திதனை சுழுத்தியிலேமாட்டி, சாழவே சடாக்ஷரத்தை மேலேநோக்கி சதானந்தங் கணபதியை பூசிப்பாயே. ௨௭௯

பூசிக்கக்கணபதியுங் கந்தன்தானும் புகழாகவாணியுடன்மனமுவந்து, நேசித்துவாலையுடன் நிரூபிதன்னைநேர்மையுடன் கண்டறிந்து நிட்சயித்து, ஆசையுடன்பிர்மான லாகிரிதன்னில் அப்பனேவிசுத்தியிலிருந்துக்கொண்டு, காசையென்னும் பொன்னாசை தனைமறந்து காசினியில் சித்தனைப்போல் வாழலாமே ௨௮௦

சித்தான சித்தனைப்போல் வர்ழவென்றால் செகதலத்தி லின்னமுண்டுகாட்சியப்பா, கத்தனும்பிர்மாவின் பதியைக்காண பகருகிறன்மூன்றுங்கால் வரைதானப்பா, மூத்தமுடன்நீர்சென்று பார்த்துவந்தால் மோசமில்லையின்னம்வெகு கெவினியாவாய், சுத்தமுடன் கைலாசநாதர்தாமும் சூட்சமுடன்றுமுரைத்தார் திரும்பினேனே. ()

பிரமசமாதிகண்டது.

திரும்பியேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு தீரமுடனடியேனுமேலேசென்றேன், குரும்பான சித்தர்களாமநேகம்பேர்கள் கூடியேவெகுபேர்கள் வந்தாரப்பா, இரும்பான சித்தரப்பா யானும் கண்டேன்

எழிலாக எந்தனையுமாரென்றூர்கள், சுருப்புடனே காலாங்கிதனை நினைந்து துரிதமுடன்போகவென்று வசனித்தேனே. ௨௮௨

வசனித்த போதையிலேவடியேன்மீது வாகுடனே களிகூர்ந்து கூறலுற்றார், துசனித்து சமாதியிடம் கொண்டுசென்றார், தோற்றமுடன்பிரமாவின் வாசல்கண்டேன், நிசமுனேகோட்டைக்குள் சுரங்கம்கண்டேன்நெடிதானசுரங்கத்தின்வழியைக்கண்டேன், புஜமுடையகிங்கிலியருயிரம்பேர் புனிதமுடன்கொலுவிருந்தார் ரிஷிகள்தாமே

தாமானரிஷிமுன்னே சென்றேன்யானும் சதகோடிசூரியர்போல்சமாதிக்குள்ளே, பூமானும்பிரமாவு முள்ளிருந்துபிரியமுடன் எந்தனிடம்வார்த்தைசொன்னர், காமானமாகவல்லோ வடியேன்தானும் கைகட்டிமுன்னின்றுவார்த்தை சொன்னேன், தேமானபிரமாவுமெந்தனுக்கு தெளிவாகதானுரைத்தார் பிரமந்தானே. ௨௮௪

பிரமானசாமியார் எந்தன்மீது பிரியமுடன்பட்சமுற்று கேட்கும்போது, திரமுடனேவடியேனுங்கால்நடுங்கித்தெளிவாக யானுரைத்தேன்கோடிவண்ணாம், பரமானங்கண்டல்லோகுளிகைபூண்டு பட்சமுடன்தமதிடத்தில் வந்தேன்சாமி, சிரங்குவித்து நமஸ்காரமிகவுஞ்செய்து திடமுடனே உத்தாரங்கேட்டிட்டேனே. ௨௮௫

கேட்டேனே பிரமாவுமனமுவந்து கிருபையுடன் எந்தனுக்கு வழியுஞ்சொன்னர், கோட்டமுடன் சீனபதிதேசத்தாற்கு முனுக்கமுள்ளவதீதமென்ற வித்தைதன்னை, தேட்டமுடன் வுளவுமுதல் எல்லாஞ்சொல்லி தேசத்தில் சித்தியென்ற மர்மந்தன்னை, காட்டியேவிட்டதொரு வண்மைஎல்லாங்கண்டோரேயாமானுல்சபிப்பார்காணே.

காணவேலோக மெல்லாஞ் சித்தாய்போகும் கைலாசங் கானுவதும்சூட்சமாகும், நாணவேநாதாக்கள் கைமறைப்பை நாட்டமுடன் கொட்டிவிட்டாய் கோடாகோடி, மாணவே குளிகையதுபூண்டுகொண்டுமகத்தான தேசமெல்லாஞ் சுத்திவந்தீர் வேணவே விநோதமென்றகருவியெல்லாம் வெட்டவெளிபாயாகி வீணுய்போச்சே. ௨௮௭

போச்சென்று விடுகாதே புண்ணியாகேள்புகலுகிறேன் காலாங்கால்வரைதானப்பா, மாச்சென்ற வியாசர்முனி சமாதியுண்டு மகாகோடிரிஷிகளெல்லா மங்கிருப்பார், ஆச்சரியமானதொரு மகிமையுண்டுஅதுக்கப்பால் கிள்ளைவனந்தானுமுண்டு, பாச்சலென்ற தபகோடிரிஷிகளப்பா பாரவனந்தானிவிருப்பார் சொல்லொண்ணதே. ()

சொல்லவென்றால் நாவில்லைபாவுமில்லை சோதியுடன் மலைமீது தோற்றங்கானும், வெல்லவேசோதிரிஷி வியாசர்தானும் விநோதமுடனங்கிருப்பார் கொலுக்கூடந்தான், புல்லவேசித்தர்களின்கூட்டவர்க்கம் பூலோகமிடங் கொள்ளாததீதமெத்த, பல்லவே கொங்கணரின்கூட்டத்தார்கள் பகரவே முடியாதுபண்பதாமே. ௨௮௯

பண்பான நாலுபக்கம் கோட்டைவாசல் பளிங்குமணி மண்டபங்களங்கங்குண்டு, இன்பான தடாகங்கள் குகைகளுண்டு திடமான குண்ணுகளில் தவசிருப்பார், கண்பானதபசியிடம் யானுஞ்சென்றேன்கருத்துடனே சித்தரெல்லா மெனைக்கண்டார்கள் வண்புடனேயடியேனும்தான்பணிந்து வணக்கமுடன் குருவணக்கமோதிட்டேனே.

ஓதவே காலாங்கிதனைநினைந்தேன் உத்தமனே யடியேனும் வார்த்தைசொன்னேன், நீதமுடன்யானுரைத்தமொழியுங்கேட்டுநித்திலங்கும் வியாசர்முனியாரென்றூரே, வேதமுநிகூறினதோர்மொழியைக்கேட்டுவேகமுடன் காலாங்கி சீஷனென்றேன், போதமுடன் எந்தனுக்குவேதயாகும புகட்டினர்வேதரிஷிபுகலத்தானே. ௨௯௧

புகலவே வேதத்தின் சூட்சாசூட்சம் புகழானவஷ்டகர்மம் யாகமெல்லாம், நிகலவே யோகத்தின் மார்க்கந்தானும் நெடிதான குருபாதசேஷமந்திரம், சகலவே சூக்குமதின் சூட்சாசூட்சம தசாங்கமுடன்மேலேறி நிற்கலாகும், அகலே பரவெளியைக் காணலாகும் அப்பனே கேசரத்திலிருக்கலாமே. ௨௯௨

இருக்கலா மஞ்சாங்கால் வரைதானாகும் எழிலான கோட்டையதுருத்திரகோட்டை, பெருக்கமுடன் காறுகுகைகளுண்டுபேறுனகல்லாறுதீயாறுண்டு, சருக்கமெனும் நாதாக்கள் சங்கமுண்டு சாயுச்சியபதவியென்றுஞ் சொல்லலாகும், குருக்கதனில் ரசக்கிணறு கோடியுண்டு குருவான யீசுரன்றன்விந்துவாமே. ௨௯௩

விந்தானரசமதுதான் பொங்கிப்பொங்கி விசையுடனேதீயாற்றில்பாயும்போது, தொந்தமுடன் காறுற்றினேரமப்பா துறைமுகத்தில்சத்திஎன்ற கெந்தியுண்டு, விந்துடனேசத்தியது சேர்ந்துக்கொண்டுவீராகி தீயாற்றினக்கினியாலே, சந்தமுடனுறவாகி சிவப்புமாகி சார்பாகசெந்தூரஞ் செனிக்குந்தானே. ௨௯௪

செனித்ததொரு செந்தூரஞ்செல்லப்போமோ திறமான சித்தர்முனிரிஷிகள்காவல் பனித்தடங்கண்வேகமதுவ திகம்கொண்டுபாரி

லேமுப்பூவைப்போலேபூர்த்து, தனியாகக்காசமுடன் வீறுகண்டுதா
க்கானசெம்பினிட கோட்டையெல்லாம் வனிகனைப்போல் பழுத்துமி
கவீறுகொண்டு, வாகான தங்கமது போலேகாணும் கனியான கோட்
டையெல்லாந் தங்கமாகும் கதிரோன்போல்பிரகாசம் காணும்பாரே

காணுமே நாதாக்கள் சித்துதாமும் காட்டினார்மகிமைகள்மெத்
தவுண்டு, தோணவே வரைக்குள்ளே செல்லும்போது துறையான
சமாதிமுகம் கண்டுசென்றேன், வேணவே ருத்திரனார் சமாதிபக்கம்
விட்டார்க ளெந்தனையு முனிவர்தானும், நாணவே யடியேனும் காலா
ங்கிதம்மை நலமுடனேதாள்பணிந்து நவின்றிட்டேனே. ௨௯௬

நவின்றிட்டேன்ருத்திரர் சமாதிபக்கம் நயமுடனே தலைவாசல்
நிற்கும்போது, துவின்றிட்டசமாதியதுதாள்திறக்க துலங்கவே ருத்
திரனார்குருவைக்கண்டேன், புவின்றிட்டதிருமுகத்தை பார்க்கும்போ
துபொலிவான சோதியொளி மின்னல்போலாம் கவின்றிட்ட தேகம
துகூச்சவிட்டுகண்காணுசோதிதன்னில் சொக்கிப்போச்சே. ௨௯௭

போகையிலே ருத்திரனுங்கண்டுஎன்னைப் பெட்புடனே மனதி
ரங்கியெனையாரென்ன, சாகமுடன் காலாங்கி சீஷனென்றேன் சட்ட
முடன் சொல்கையில் ருத்திரர்தாமும், பாகமுடனெந்தனுக்குவரமு
மீய்ந்தார் பட்சமுடன்வரம்பெற்றுசித்தர்பக்கம், சோகமுடனிற்கை
யில்சித்தர்தாமும், சோதித்துமலைபோகச் சொன்னார்தாமே. ௨௯௮

சொன்னவுடனடியேனுங் குளிகைபூண்டு சோதித்துமலைமீதில்
சென்றபோது, அன்னமெனும்பட்சியைநான் கண்டேனங்கே அன்பு
டனேவன்னமது கண்டபோது, நன்மையாஎந்தனுக்கு வன்னந்தானு
ம்நலமுடனே ருத்திரர் மகிமைதன்னை, பன்னயமாய்தாம் உரைத்து
எந்தன்தன்னைப்பட்சமுடன் முதுகேற்றிப் போகலாச்சே. ௨௯௯

முதுகின்மே லெந்தனையு மேற்றிக்கொண்டு முனையான மலைமு
கவில்கொண்டுசெல்ல, கதும்புடனே யானுமங்கே யிறங்கினேன்யா
ன்திரவனார்தோற்றமது காணவில்லை, உதும்பானவிருள்மூடி பனிக
ள்நிற்கும், வுயர்ந்தமலைசுற்றிலுமேசித்தரப்பா கதும்பனுடன் நிற்கிற
தைக்கண்டேன்யானும் தாடகையாள் சமாதியது சொன்னார்தாமே.

தாடகையாள்சமாதி.

சொன்னாரேதாடகையாள் சமாதிதன்னைசொரூபமென்ற ருக்கு
மத்தைக்காணவென்று, நன்னயமாயாறுங்கால் வரைதானப்பா நலமு

டனேயான்சென்றுநிற்கும்போது, வன்னமதுவாய்திறந்து கூறிற்ற
ங்கேவளமையுடன் தாடகையின்மார்க்கந்தன்னை, வின்னமிலாதானு
ரைத்ததெந்தனுக்கு விகற்பமுடனுரைத்திடவே மயங்கினேனே. ()

மயங்கினேன் காலாங்கிதனைநினைந்தேன் மார்க்கமுடன் ராவண
ன்றன்ரணக்களத்தில், தயங்கமுடன்தாடகையாள் பங்கங்கெட்டுத்
தாரணியில்சமாதியதுபூண்டபோது, நயங்கமுடனஷ்டகிரிபர்வதத்
தில்சுரூபமுடன்தாடகையாள் சமாதிகண்டேன், தயங்கியே மேல்வ
ரையிற்சென்றபோனேன் தாக்கானசித்தர்களைகண்டேன்யானே.

கண்டேனேபலகோடிரிஷிகள்மார்க்கம் கருத்திலே தானினைந்
துபூசித்தேதான், மண்டலங்கள்சுற்றியல்லோகுளிகைகொண்டு மா
னிலத்தில்வெகுகோடிவதிசயங்கள், தண்டலங்கள் விண்டலங்கள்மு
ழுதுஞ்சுற்றிதாரணியில் குளிகைகொண்டு பறந்தேன்யானும், பண்
டேனேசமாதிபுரம் சுற்றிவந்தேன், பாரினிலேதாடகையாள் கதை
கேட்டேனே. ௩௦௪

கேட்டவுடனேழாங்கால் வரைதானப்பா கெடியாகமேல்வரை
சென்றபோது, நீட்டமுடன் சடாயுவனமங்கேகண்டேன் நேரானவ
னமுகத்தில்வீரபத்திரன், வாட்டமுடன்சமாதியதுதன்னைக்கண்டே
ன்வளமானதாள்வாசல் பூட்டிருக்கும், கூட்டமெனும் ராட்சதர்கள்
பூதகூட்டம் பெருமையுடன்சமாதியிடம் நிற்பார்பாரே. ௩௦௫

பார்க்கையிலேவீரபத்திரன்சமாதிதானும் பாங்குடனேவயிரக்
கல்பச்சைக்கல்லாம், தீர்க்கமுடன்சமாதியது திறக்கவென்றால் திற
னானகாவலுடன்திறக்கவேண்டும், மூர்க்கமுடன்ராட்சதர்கள் முன்
னேநின்றுமுடிசாய்த்துகாங்கவித்துவணங்கிநிற்பார், ஆர்க்கவேபோ
கர்தமுனிகளாலும் வஷ்டகிரிபர்வதத்தின் மகிமைதானே. ௩௦௬

மகிமையுடன்வீரபத்திரன்சமாதிதன்னில் மதிப்புடனேஓங்கார
ச்சத்தம்கேட்டேன், பகிதனும்சீஷவர்க்கம் பக்கம்நின்றார் பரிவான
வீரபத்திரன்வார்த்தைசொல்வார், சகிதமுடனுத்தாரஞ்சொன்னார்வ
கேசட்டமுனிபக்கமதுசமாதியுண்டு, துவிதமுடனெந்தனுக்குஞான
மார்க்கம் துப்புரவாய்போதித்தார்ரிஷிகள்தாமே. ௩௦௭

தாமேதான்போதனைகள்யாவுங்கேட்டு சாங்கமுடன் எட்டாங்
கால்தன்னிற்சென்றேன், வேமேதான்மேல்வரைசென்றபோது விய

ர்வானருத்திரகாலன் தவசிருப்பான், சாமேதான் தவநிலையைக்கண்ட
போது சாஷ்டாங்கம் நாள்பணிந்து கரங்குவித்து, காமமுடன்காலா
ங்கிநாதரைநினைந்து நாதரிஷிபதாம்புயத்தை நாடினேனே. ௩௦௮

நாடினேன் ருத்திரகாலன் றன்னைத்தானும் நாட்டமுடன் கண்ட
ல்லோ தெரிசித்தேதான், தேடியேயவர்பாதந்தொழுதுநின்று நீரமு
டன்காலனெதிர் நின்றேன்யானும், வாடியேநின்ற வெங்கைக்காலன்
தானுமதிப்புடனே சிறுபாலயாவென்றார்கள், கூடியே போகரிஷிபடி
யேன்தானுங்குளிகையிட்டு வஷ்டகிரிகாணலாச்சே. ௩௦௯

காணவேவஷ்டகிரி தன்னில்நின்றேன் கைலாசமிதற்கீடு சொல்
லப்போமோ, நாணவேகாலனவன் சமாதிபக்கம் நாதாக்கள் கோடி
பேர்தவசிருப்பார், வேணபடிவுபசார மதிகங்காட்டும் வெறிலான
காவனிடவதிதமெத்த, மாணவேகாந்தமென்ற கோட்டையுண்டு மக
த்தானசித்தர்களை சொல்லப்போமோ. ௩௧௦

சொல்லவென்றால் காஞ்சனமா மலையிற்றன்னை சுடரொளிபோ
ல்சித்தொருவர் யிருப்பாரங்கே, நல்லதொருசமாதியது வஞ்சனக்கல்
நலமானவஞ்சனத்தினுள்ளிருந்து, புல்லவேலோகத்தி னதிசயத்தை
ப்புகட்டிவார் முனிவர்க்கும் சித்தருக்கும், செல்லவே செந்தூரக்கர்
டொன்றுண்டு செகத்தினிலீசனன்றி காணார்தாமே. ௩௧௧

காணவென்றாலின்னம்வெகுவதிசயங்கள் கண்டேனே கல்லென்
றவெள்ளைக்கல்லில், மாணவேவுள்ளிருக்குமரவை தானப்பா மண்டல
த்தில்கண்டதில்லை மாந்தரங்கே, தோணவேபிரகாசமானசோதி சுட
ரொளிபோல்வயிரக்கல் கூறப்போமோ, நீணவேநாதாக்கள் காண்ப
தல்லால் நீணிலத்தில்காமிகட்கு கிட்டாதன்றே. ௩௧௨

அன்றானசடாயுவுட வனத்தில்தானும் அகிகாயன்சமாதியது
யிருக்கக்கண்டேன், தன்றானசமாதிமுன்னே நின்றபோது கடவுள்ள
வதிகாயன்வாக்குரைத்தார், குன்றானமலைதேடி குகைகள்தேடி குளி
கைகொண்டுமலை யேறிவந்ததென்ன, நன்றுகாணினியுந்தான் கேட்
டபோதுகலமுடனே யானுரைத்த வண்மைகேளே. ௩௧௩

கேட்டவுடனடியேனுங்கிருபையோடு கெவனமுடன்காலாங்கி
நாதர்தம்மை, நீட்டமுடன்தானினைந்து கூறலுற்றேன் நெடுர்ரும
ருத்திரனார்காலனுக்கு, வாட்டமுடனஷ்டகிரிகாணவென்று வாகுட
னேமலையேறிவந்தேனென்ன, மாட்டிமையாய்ருத்திரனார்பெர்தனுக்
[illegible] சொன்னார்தாமே. ௩௧௪

சொன்னவுடன்குளிகையது பூண்டுகொண்டு சுற்றியேபார்த்து
மங்கேயிருந்தபோது, மன்னனுமரிச்சந்திரன்பட்டன்தானும் மகப
தியான் கொலுக்கூடசமாதிதன்னை, பன்னவேபார்க்குகைக்கு வருகி
ற்சென்றேன் பாராளுஞ்சமாதியிலேவாக்குண்டாச்சு, நன்னமா எந்
தனுக்கு ஞானோபதேசம் நவின்றிட்டார்ராஜமன்னர் நவின்றிட்
டாரே. ௩௧௫

போகர்மோடிவித்தை.

நவிலவேவிநோதமென்றவித்தைதானும் நாதாக்கள் செய்ததில்
லைநாட்டிலேதான், புவியுடனேகாலாங்கி நாயர்பாதம் புகழ்ச்சியுடன்
தான்வணங்கிசாற்றலுற்றேன், பவிமதியாஞ் சந்திரன்போல் காரந்த
ன்னைபக்குவமாய்தான் பொரித்துமுட்டைபோல், குவியலுடன்தான்
சிவிவளவதாகசொற்றவனே முட்டைபோ லெடுத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளவேமுட்டைதனையெடுத்துக்கொண்டு கோபாலாசொல்
லுகிறேன்குறிப்பாய்கேளு, விள்ளவேவாயிரம்பேர் கூட்டத்தார்கள்
விருப்பமுடன் றான்பார்த்துகளிப்புற்றேங்க, மெல்லவேமணலதனை
பூமிதன்னில்மென்மையுடன்கொட்டியேமேடைசெய்து, பள்ளமதாய்
குழியொன்று நடுமையத்தில்பாங்குடனே தான்பரவலாகச்செய்யே.

செய்துமேசெனங்களெல்லாம் பார்த்துயேங்க சிறப்புடனேபொ
ரிகாரமென்னுமுட்டை, கைதனிலேதானெடுத்து மைந்தாபாரு கரு
வாகமுட்டைதனை எடுத்துக்கொண்டு, வெய்தமுடன் மந்திரங்கள்மிக
வுங்கூறிவேதாந்த தாய்தனையேமனதிலுன்னி, பைதவமாய்முட்டை
தனைமணலிற்பாவிபட்சமுடன் சலமதனைவிட்டிடாயே. ௩௧௮

விட்டவுடன்முட்டையது கரைந்துபோகும் வேகமுடன்காரம
துவொன்றுங்காணார், சட்டமுடன்மெய்பான முட்டைதன்னைசார்
பாககூப்பிடுராமப்பா, தட்டாமல்மண்மறைவில்புதைத்துபோடுதா
ரணியில்ஒருவர்க்குந்தெரியவேண்டாம், திட்டமுடன்சீஷனைக்கொண்
டெடுக்கச்சொல்லு தீரமுடன்றானெடுத்துதருவான்பாரே. ௩௧௯

தருகையிலே சனங்களெல்லா மிகநடுங்கி தாரணியிலிவர்போல
சித்தனுண்டோ, கருமானமிகவறிந்த சித்துதாமும் காசினியில்மாந்தி
ரிகனிவனென்பார்கள், உருதெரியாமையுடையபாச யோகன்வுலகத்
தில்சித்தனிவன்வசியநாகன், பெருமைபுகழ்படைத்தொருநீரனுரும்
பேருலகில்சித்தனைப்போலுங்காணாரே. ௩௨௦

காணாமல்சனங்களெல்லா மிகத்தவிப்பார் கண்டவர்கள் விண்டவர்கள்யாருமில்லை, தோணாமல் கருவானமுட்டையெங்கே தேற்றமுடன்கண்டோமே கண்ணிற்காணோம், விணாகப்பேசியல்லோ மாந்தரெல்லாம் விருதாவாய்த்தாறுமாறாய்ப் புத்திகெட்டு, நாணமுடனிறந்தேங்கி நடுக்கமுற்றுசாதாக்கள் மாயவலை சிக்கினாரே. ௩௨௧

சிக்கவேமுட்டைதனை யாருங்காணாச்சிறப்புடனே தானெடுத்து காணமிந்தேதான், தக்கவே மந்திரங்களொன்றுசொல்லிச் சார்புடனேசமறைப்பு வதீதஞ்செய்வார், சொக்கவேமறைப்பெல்லாஞ்சூட்சமாகசூட்டினேன் மாந்தற்கு முறைத்தோம்பாமும், நிக்கவேலோகத்திலைகமறைப்பு நீசமாணவித்தை போலாகுந்தானே. ௩௨௨

வெச்சக்காய்கோட்டையிடிப்பது.

தாணாகழற்சிக்காய் வாயிரந்தான் சதமுடனே லோகமதுபொடியமைந்தா, வேணபொடிதனிலே மைபோலாட்டி விருப்பமுடன்பழச்சாற்றாலரைத்துமைந்தா, சோணகுருபரனைத் தனைநினைந்து குமுறவேகழற்சிக்காய் மேலேபூசி, பாணரவிதனிலே காயவைத்து பாங்குடனே கோட்டையதுகட்டிடாயே. ௩௨௩

கட்டவென்றால் கழற்சிக்காய் கோட்டையாகுங்கருவானகாரதமதுகுச்சிக்கேற்றி, திட்டமுடன்குச்சிதன்னால்கோட்டைதன்னைதிறமுடனே தானடிக்ககலைந்துபோகும், மட்டமென்றமண்மேலேஓடிப்பாயுமகத்தானகழற்சிக்காய் கிட்டிக்காணும், பட்டவுடன்காரதமதுதானிழுக்குமசுத்தானசித்துயிது வதீதந்தானே. ௩௨௪

அதீதமென்றவித்தையதுயாருங்காணார் ஆச்சரியங்கொம்புக்குள்காந்தவித்தை, அதீதமென்றகாந்தத்தால்சகலசித்தும் கருவாகவேதெற்குகாணியாகும், அதீதமென்றயிரும்புக்குக்காலனாகும் தாக்கானகாந்தமதுகருவுவேதை, அதீதமென்றகருவாளிகாண்பார்பாரு சூட்சாதிசூட்சத்தைக்காணுண்மாடே. ௩௨௫

மாடானமாடுகள்தான்சண்டிமாடு மாநிலத்தில்காண்பதுவுமருமைமெத்த, கோடானகோடிமுனிரிஷிகள்வேதை குவலயத்தில் கூறவுந்தான்முடியாதப்பா, பாடானவின்னமொருகருமானங்கேள் பாடுகிறேன்யாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, நீடானமுட்டையதுகாற்றில்போக நீணிலத்தில்பறப்பதற்குவினோதங்கேளே. ௩௨௬

கோழிமுட்டை ஆகாயம்பறக்க.

கேட்கவேவினோதமென்றவித்தைசொல்வேன் கெவனமுடன்கருவாளியானால்கேளு, நீட்சமுடன்முட்டைதனில்கதிர்சில்லாக்கிநீடானபனிச்சலத்தையதற்குள்தாக்கு, நாட்கமலசெந்தாழம் பூரசத்தைதனினமுடன்றானெடுத்து வுளுந்துசீலை, ஆட்கமுடன்வலுவகத்தானமைத்து அப்பனேரவிதனிலேவைத்திடாயே. ௩௨௭

வைக்கவேகதிரொளின்சுடரினாலே வாகானமுட்டைக்குள்ளிருந்தநீரும், மெய்க்கவேசுடர்கண்டபோதேயப்பா மேலெழும்பிமுட்டையதுபறக்கும்பாரு, மொய்க்கவேபூமிவிட்டுப்பறக்கும்போது மேன்மையுடன்மாந்தரெல்லாம் நடுங்குவார்கள், செய்க்கவேவாச்சரியமிந்தப்போக்கு செகதலந்தில்கிட்டாதுசிவயோகிக்கே. ௩௨௮

யோகியென்றால்ஞானத்தின்மகிமைவேண்டும் யோசனைகள்மிகவேண்டும்வாசிவேண்டும், போகமென்றமாய்கைதனை விட்டொழிக்கப்பொருமையுடன்சிவயோகம் காணவேண்டும், பாகமதுவெப்போதும்கைவிடாமல் பார்த்திபனேசெய்குபவன்யோகியாவான், சாகமுடன்காலாங்கிதனைநினைந்து சாற்றினேன்போகரிஷிபண்பாய்த்தானே,

முளைக்கீரைவித்தை.

பண்பானவித்தையதுசாற்றக்கேளு பாரினிலேமாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, கண்பானயீசலுமாககாலாகும் கருவானபுததீசல்தானெடுத்து, நண்பானபானைக்குள்சிலுபோட்டு நலமுடனேகுழித்தயிலமிறக்கிக்கொண்டு, திண்பானதயிலமதில்கீரைவித்தை தெளிவுடனேமுட்டைக்குள்ளூறப்போடே. ௩௩௦

போட்டுமேமண்டலந்தான் சென்றபோது பொருமையுடன்றானெடுத்துமைந்தாபாரு, வாட்டமுடன்சேஷவர்க்க மிகவழைத்துவாகுடனேபோசனங்களுண்பதற்கு, கூட்டமுடன்சித்தர்முனிநாதர்கூட்டங்குறிப்புடனே யாயிரம்பேர்சூழ்ந்திருக்க, வாட்டமுடன்மனைவதனைக்கொட்டிமைந்தா பட்சமுடன்விரைதனையேதெளித்திடாயே.

தெளித்தவுடன்சலமதனை விட்டுமைந்தா தேற்றமுடனிருசாமப்பொழுதில்தானும், கெளித்துமேவிரையெல்லா முளைகிளம்பிநேர்ப்புடனேசிறுசெடியாமங்குலந்தான், களிப்புடனேசித்தர்முனிரிஷிகளுக்கு கண்கொள்ளாக்காட்சியுடன்கருவுமாகும், துளிர்ப்புடைய கீரைவித்தை சொல்வாருர்தான் சுந்தரனே போகரிஷி சொல்விட்டேனே. ௩௩௨

இருசவசியம்.

சொல்லவேவசியமொன்றுசொல்லக்கேளு சூரியின்றன்வடவேருக்காப்புக்கட்டி, வெல்லவேமுட்பொலிபுக்தான்கொடுத்து வேதாகதத்தாய்தனையேமனதிலுன்னி, செல்லவேதலைப்பிள்ளைமஞ்சத்தானும்சிறப்பானகருக்கொன்றைவடவேர்தானும், கொல்லனுடமுலிதன் வடவேர்தானும் கூறுணபேய்மிரட்டிவடவேர்தாமே. ௩௩௩

தாமானகருவாலிவடவேர்தானும் சார்பான வெள்ளெருக்கன் வடவேர்தானும், கோரானகண்ணனிடவடவேர்தானும் குறிப்பான வழிஞ்சிபிடவடவேர்தானும், வாமானகாட்டாதிவடவேர்தானும் வாதானபிராயனிடவடவேர்தானும், ஆமானகுமிழினிட வடவேர்தானும்துப்புறவைப்யெனியிடவடவேர்தாமே. ௩௩௪

வடவானவேறுடனேஒன்றுப்கூட்டி வளமையுடன்பெரும்பாண்டந்தன்னிலிட்டு, குடவானபானைக்குதுவாரமிட்டுக் கொப்பெனவேவேறெல்லாம்பாண்டத்திட்டு, திடமானசிலைபதுவனுவாய்செய்து தேற்றமுடன் குழித்தயிலம்வாங்கியேதான், திடமானதயிலமதையெடுத்துமைந்தா தாக்குடனேகலசத்தில்வைத்திடாயே. ௩௩௫

அடைத்துமேதயிலமதையுரைக்கக்கேளு அப்பனேஅமுல்வண்டுபூதவண்டு, படையானகுழியானைமரவட்டைதானும் பாகமுடன் செல்வட்டைமரவுனிதானப்பா, கடையானதம்பலமாப்பூச்சிதானும் கருவானவலனுறுபிச்சுதானும், சடையானசெயபோதது பிச்சுதானும்சார்வானதேவாங்குபிச்சுதானே. ௩௩௬

பிச்சானபச்சோனான் பிச்சுதானும் பீவானவாந்தையுட பிச்சுதானும்மச்சானசாரையுடபிச்சுதானும்மகத்தானமயிலுடபிச்சுதானும், கச்சானகருப்பூனை பிச்சுதானும் கருவானவெளவாலின் பிச்சுதானும், பச்சானபாம்பினிடபிச்சுதானும் பாங்கானவடீனையிடபிச்சுமாமே. ௩௩௭

ஆமேதானித்தனையுமொன்றுய்கூட்டியப்பனேமுன்சொன்னதயிலத்தாட்டி, வேமேதான்கபாலமென்றஓட்டிலப்பா விருப்பமுடன்மைபிடித்துச்செப்பக்கேளு, நாமேதான்சொன்னபடி மையின்மார்க்கம் நலமுடனேபானைதனில்பதனம்பண்ணு, போமேதான்கிர்வாணிபூசைசெய்து பொங்கமுடனுருவேற்றிபூசிப்பாயே. ௩௩௮

பூசித்துமைதனையே எடுத்துமைந்தா புகட்சியுடன்லாடமதில் திலதந்தீட்டி, நேசித்துராசரிடஞ்சென்றுயானுல் நேர்மையுடன் நி

னைத்ததெல்லாம்வசியமாகும், காசினியிலுன்னைப்போல் சித்தனுண்டோவைகலாசம்காணியது வுனக்கேயாகும், வாசியுடன்யோகங்களைநின்றுகொண்டுமகிழ்ச்சியுடன்சாதித்தமவாழுலாமே, ௩௩௯

இலங்கைவேந்தன்குளிகை,

வாழவேவின்னமொரு மார்க்கம்பாரு மகத்தானவிலங்கைபுரிவேந்தனப்பா, நீழவேதான்செய்தகுளிகையப்பா நீணிலத்திலமானிடர்க்குகூறலாச்சு, தாழவேசெம்மண்ணுமபூமிதன்னில்தயவுடனேசென்றுமல்லோகுழிதான்வெட்டி, அழவேகுழிதனிலேசச்சன் வெல்லம் அப்பனேவாவுடைக்கல்கலந்துபோடே. ௩௪௦

போடவேயிராமுழுதும்சென்றபின்பு பொங்கமுடன் காலையில் பார்க்கபோது, நீடவேபூநாகம்சூழ்ந்திருக்கும் செடிதானபூநாகமெடுத்துமைந்தா, வாடவேதிரியாதேபூநாகத்தைவாகுடனே தாவெடுத்துமண்ணைப்போக்கி, கூடவேபுளிப்பொறமோருதன்னால்குணமானமண்ணைவெல்லாம்போக்கிடாயே. ௩௪௧

போக்கியபின்பூநாகமெடுத்துயாலா பொருமையுடன்கெந்தியது சமனுப்சேர்த்து, நோக்கமுடன்வாறுவகைசெயநீர்தன்னால்காய்பவேதானவைப்பாய்நாலுசாமம், ஆக்கமுடன்பில்லைபதுவனுவாய்ச்செய்து அப்பனேரவிதனிலேகாயவைத்து, ஊக்கமுடன்சில்லிட்டுச்சீலைசெய்து வுத்தமனேபுடம்போடக்கறுப்புமாமே. ௩௪௨

கறுப்பானமருந்துங்குகாலிலொன்று கருத்துடனேகாரமதுபொரித்துப்போடு, நெருப்பானவச்சிரமாங்குகையில்வைத்து தெளிமைவுடன் காணைடைத்துச்சீலைசெய்து, நெருப்பானவச்சிரமாமுலையில்வைத்து நேர்மையுடன்றுஊருக்கியெடுத்துப்பாரு, பொருப்பானரவியதுதான்புகலப்போமோ பொன்னவனேயுனக்கிடாருலகில்தானே.

தானவனேபூநாகச்செம்புதன்னால் தாரணியிலதிகமென்ற வித்தைசெய்வார், வானவனுஞ்செயவரியான்மானிலத்தில் வளமையுடனிப்பாகம்யாருஞ்சொல்லார், ஆனதிறனுக்குதனுக்குநருவுசொன்னேன் அப்பனேகருவுளவுவெளிவிடாதே, பானமெனும்பாலைபதுசெய்து பாலா பட்சமுடன்குருமனைதனிறையவூக்கே. ௩௪௪

ஊத்தியபின்மேல்திருவல்கொண்டுமூடி வுத்தமனேசாதமதுவேகும்போது, தோத்தவேமத்தினைடுசொருகிப்போடு சந்தானேயாதின [illegible]

லமாய்தானெடுக்கரு நந்தானும், மாந்தமென்றசத்துருவால் மடிந்து பின்னும்மாசற்றவெண்ணைபதுபோலாமபாரே. ௬௪௫

பாரேதான்வெண்ணைதனையெடுத்துக்கொண்டு பாகமுடன்மத் தங்காய்வுள்ளழுத்தி, சாரமுடன்சுண்ணாம்புச்சிலைசெய்து சட்டமுட ன்றான்கெருவில்புடத்தைப்போடு, தீரமுடன்றானெடுத்துப்பார்க்கு ம்போது சிறளானரு நயதுகற்போலாகும், காரமதுயின்னமுந்தானே றுதற்குகருவாகச்சாரணையுமின்னமேற்றே. ௬௪௬

ஏற்றபின்பேடிபோவஞ்சுபத்து பெழிலாகபுடம் போடக்கட் டிப்போகும், சிற்றமென்றமேற்கவசம்தன்னை நீக்கி சிறப்புடனே தா னெடுக்கக்கல்லேயாகும் மாற்றமென்றருகத்தின் கல்லேயாகும்மார்க் கமுடன்கல்லானகுளிகைதன்னை, கூற்றமென்னுமாதர்களைக்கூடு நற் குசொற்றவனே முறைசொல்வேன்குறைசொல்வேனே. ௬௪௭

குறைபானகுளிகைதனையெடுத்துமைந்தா கோலமுடன்வாய்த னிலையடைத்துக்கொண்டு, முறைபானரற்சகிபெண்கள் தன்னை மூர்க்கமுடனணைந்திடிலோகோடிபெண்கள், திறமானமையலது நீங் கியேதான் தேசத்திலினக்கண்டால்நடுங்குவார்கள், சிறைநீக்கியனை வார்கள்மாதர்தாமும்சிறப்புடனேமன்மதன்போலீலைசெய்யே. ௬௪௮

செய்யவென்றால்ஸ்ரீலீலைகிருஷ்ணலீலை செகதலத்தில் யாராலு முடியாதப்பா, மெய்யானகுளிகைதனைபதனம்பண்ணு மேதினியில் யாருக்கும்காட்டவேண்டாம், பொய்யாதளந்துனுடகுளிகைமார்க் கம் பூதலத்தில்பெண்களெல்லாம்நடுங்குவார்கள், மைபூண்டுகுளிகை யதுவாயிலிட்டு மார்க்கமுடன்கெவினியைப்போல்போவாயே ௬௪௯

ஆகவென்றுங்குளிகையதுசெய்யவேண்டும் அப்பனேகுளிகை க்குவின்னஞ்சொல்வேன், சாகமுடன்வெள்ளியென்ற யியந்தன்னைச் சட்டமுடன்சேரெடுத்துவுரிக்கித்திரு, பாகமுடன்குளிகைதனையிட் டுப்பாரு பதியானநீரையெல்லாமுண்டுவல்லோ, வேகமுடன்மேல் தெரிந்துகுளிகைதானும் விரைவுடனேதானெகிரிவிழுக்தாமே.

தாமானகுளிகைதனைபதனம்பண்ணு தயவுள்ளசிறுபாலா செப் பக்கேளு, சாமானமாகியல்லோமகிழ்ந்திடாதே சற்பனைகளுபசாரம திகங்கொண்டு, சீமாளுப்பெயர்கொண்டுபூதலத்தில் பென்மகனேவெ ள்ளிதனைவிற்றுமாறி, பூமான்போல்பூதலத்தியவாழ்ந்துகொண்டு புக ழ்ச்சியுடன்பென்னுளும்பொருந்திடாயே. ௬௫௰

குளிகைவேதைசெந்தூரம்.

பொருந்தவேவின்ன மொருபுதுமைகேளு பொலிவான குளி கைதனையெடுத்துமைந்தா, திருந்தவேசூதமிடைகெந்திசேர்த்து திற முடனேமனோசிலையும் கால்தாக, வருந்தவேதாளகமும் கால்தாகும் வாகானவீரமது வரிக்காலாகும், குருந்தவே பொற்றலையின் சாற்று லாட்டிக் குழுறவேதானரைப்பாய் சாமம்நாலே ௬௫௨

நாலானசாமமது வரைத்தபோது நல்மானமைனம்போ லாகும் பாரு, காலானரவிதனிலே காயப்போடு கருத்துடனே பொடியாகச் செய்துகொண்டு, வேலானகாசியென்ற குப்பிமைந்தா விபாமுடன் தான்வாங்கி செப்பக்கேளு, சீலானகுப்பிக்குச் சீலையேழு சிறப்புட னே தான்செய்து ரவியில்போடே. ௬௫௩

போடவேகுப்பிதனை யெடுத்துமைந்தா புகழாக மருந்தையெல் லாம் குப்பிக்கேற்றி, நீட்வேமாக்கல்லால் கொண்டுமூடி நினைவாக தளவாயாஞ் சட்டிதன்னில், நாடவேமணல்தனைக் கொட்டிபாலா நன்மையுடன் குப்பிதனை நடுமையத்தில், சூடவேகுப்பி நடுமையம் வைத்து சூட்சமுடன் மணல்தனைமேலேகொட்டே. ௬௫௪

கொட்டியே மேற்சட்டிக்கொண்டுமூடி கோலமுடன் சீலையது வலுவாய்ச்செய்து, திட்டமுடன்தானெரிப்பாய் யெட்டுசாமம் திக மூலவாறினபின் திறந்துபாரு, சட்டமுடன் செந்தூரமென்ன சொல் வேன் சார்வாக வருணன்போல் காந்தியுண்டாம், பட்டசெம்பு நாலு டனே வெள்ளியாறுபதமாகத்தான் சேர்த்துவுருக்கிடாயே ௬௫௫

உருக்கியேவாரடித்துப் புடத்தைப்போடு வுத்தமனே செம்பது வுமகன்றுபோகும், செருக்கியேவெள்ளி எடைநாலத்தொன்று செ ம்மையுடன்றான்சேர்த்து வுருக்கித்திரு, பெருக்கமுடனிடைகண்டு யினமுங்கண்டு போன சேர்வைமுதலுளவுகண்டு, நெருக்கமுடன் மாற்றதுவுமேவலாகி நேர்மையுடன்பசுமையது வெட்டதாமே. ()

எட்டானபொன்னதுவு மதிகங்காட்டும் யெழிலானமின்னமொ ருகருமானங்கேள், திட்டமுடன்செந்தூரமதுபானத்தில் தீரமுடன் றுனருந்தமண்டலந்தான், குட்டமென்றபதினெட்டு மகன்றுபோக் கும் கூறுனமேகமது தள்ளிபோடும், சட்டமுடன் கபரோகம் நீங் கிப்போகும் சாரதுவென்னாளும் தளிர்ச்சியாமே. ௬௫௭

தாளிராகும்தேகமது வன்னிமீறும்சதாகாலம்,சைதன்னியமதி ங்காட்டும், குளிராதுதேகமது கனலோவீசும் குடியோடும் ரோக மெல்லாந் தலைந்துபோகும், களிரானநரம்புவலி பிடரிநோயும் நா டாது திரேகம்விட்டு களினமாகும், பளியானகாந்தியது மிகவே வீசும் பான்மையாம்தேகமது பொன்னுமாமே ௫௫௮

பொன்னனதேகமது காந்திமெத்தப் பொங்கமுடன் வாசியது கீழ்நோக்காகும், மன்னவனே வஷ்டாங்கந்தன்னிற்சென்று மானில த்தில் நீயுமொருசித்தனவாய், தென்பொதிகைசித்தனிலே நீயொன் றுகதேசத்தில் சிவயோகியாக வாழ்வாய், பன்னவேகாலாங்கி நாயர் பாதம் பணிந்துமேபோகரிஷி பாடினேனே. ௫௫௯

குளவிகூண்டு மெழுகுவேதை.

பாடியே யின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பாங்கானபுழுகென்ற குள விதன்னை, நாடியேகானகத்தில் தேடும்போது நலமானகுளவிகளாம் விருட்சந்தன்னில், தேடியே பார்க்கையிலே மண்கூடாலே திரளான கூடதுதான் கட்டிருக்கும், கூடியேமண்ணுக்குள் திறந்துபாரு குறி ப்பானமெழுகதுவு முண்டாம்பாரே. ௫௬௦

பாரேதான் மெழுகெடுத்து துருசுவெள்ளைப் பதமுடனேருன் சேர்த்துமெழுகதாக்கி, நேரேதான்ரவிதனிலேபத்துக்கொன்று நேர் மையுடன்றுனுருக்கிக் கொடுத்துப்பாரு, வேரேதான் கரியோட்டி லூறிப்போடு வேகமுடன் செம்பதுவும் வர்னங்காணும், கூரேதான் மதிதனிலேநாலுக்கொன்று கொடுத்துருக்க மாற்றதுவு மாறதாமே.

ஆறுனமாற்றதுவுஞ் சொல்லப்போமோ அப்பனே சித்தருடம இமைகோடி, கூரான பொன்தனையேசெய்யுமார்க்கம் குறுக்குவழி நெடுக்குவழி கோடிக்கோடும், பேறுனசாபத்தால் சபிப்பார்சித்தர் பேருலகில் வாதமது புகலப்போமோ, நேரானகல்லானைச் சுக்கான் கல்லாம் நேர்மையுடன்றுனுரைப்போம் நறுக்கர்தானே. ௫௬௨

சுக்கான்பெருமை கண்ணாடிக்காய்ச்சு.

தானனசினபதிசுக்கானப்பா தகைமையுள்ள சேரதுதான் பத்த தாகும், கோனனகொங்கணவர்வைத்த பாகம்கூறுவேன் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, வேனனசுக்கானும்பூநீரோடே வேகமுடன் வேக வைத்து தெளிவிருத்து, பானனகாரமது கூடச்சேர்த்துப் பளிங்கு பெற மண்கட்டிகாய்ச்சிடாயே. ௫௬௩

காய்ச்சியேமுதிரை யுருக்கிக்கொண்டு கருவாககருவதனில் மெ ழுகுகட்டி, பாய்ச்சலுடன் பலவகைக்குக் காரமிட்டுப் பாங்குடனே வுருக்கையிலே கண்விட்டாடும், தேய்ச்சலுடன் பலகைபோல்கருதா ன்கட்டி செம்மியேயுருக்கினமாய் வார்ப்பாயானல், மாச்சலென்றபடி கம்போல்பாயும்பாரு மகத்தானகண்ணாடி யாகுந்தானே. ௫௬௪

கண்ணாடிபிறக்கும்வகையின்னஞ்சொல்வோம் கருத்துள்ளமாந் தர்களேகழறக்கேளும், சுண்ணமென்ன பூநீறல்வினையுமார்க்கம் சூட் சாதிசூட்சமப்பா சொல்லப்போமோ, வண்ணமுள்ள கண்ணாடிவர் ணம்சொல்வோம் மயங்காதேயிரும்பினிடமண்தானப்பா, இன்னமு டன்பூநீரில் சேர்த்துருக்க புழுகானகண்ணாடி வர்ணமாச்சே. ௫௬௫

வர்ணமுடன்கண்ணாடி யனந்தமார்க்கம் வாகுடனேசெய்யலாம் கோடிவித்தை, வர்ணமுள்ளபாத்திரங் களிதனலாகும்வளமான புட் டிமுதல்குப்பிமார்க்கம், வர்ணமுள்ளவிளக் கொளிவுயிதனலாகும் வா கானபீங்கான்களிதனலாகும், வர்ணமுள்ள மணிவகைகளிதனலாகு ம்மார்க்கமுள்ளதிவாபரணமிதனல்தாமே. ௫௬௬

சாமான்கண்ணாடி சன்னப்போக்கு

செய்தவற்குபூநீர்பேதவகை.

தசமானபூநீருவிபரஞ்சொல்வோம் தாக்கானமண்தனுக்கு வலை தான்கட்டி, சாமானமானதொருசலத்தைவிட்டு சண்ணனுடன் தான் கரைத்துசாடிதன்னில், தேமமுடன்தெளிவிறுத்துமறுபாண்டத்தில் தெளியவேவடிகொண்டுகாய்ச்சும்போது, சாமமென்றவர்ண மதிகங் காட்டும்சார்பாகபின்னுமொரு பாண்டம்போடே ௫௬௭

போடவேபூநீரைமுன்போற்காய்ச்சிப் புகழாகத்தானிறக்கி எடு த்துப்பாரு நீடவேபூநீறும்வெளுப்புமாகி நிலையான வுருக்குக்கு முத ற்றாந்தான், கூடவேவுருக்குக்குக்காலன் கூட்டிகொப்பெனவே எடு த்துப்பார் தவளம்போலாம், சாடவே தவளத்தைப்பின்னும் பாண் டம்தகைமையுடன்றுன் போட்டுகாய்ச்சிடாயே. ௫௬௮

காப்ச்சியேமுன்போலவடி தான்கொண்டு பாகமுடன்றுன் காய் ச்சியெடுத்துப்பாரு, பாச்சலுடன் பின்னுமோர்பாண்டமிட்டுமறுபடி யுங்கனலேற்றிக்காச்சும்போது, பேச்சலென்றநீச்சதுவு மட்டுமாகி யெழிலானபடிகம்போல்வர்ணமாகும், வாச்சலுடன்வர்ணமதுபேதா பேதம்வகுக்கலாம் வெகுகோடிவழிகளாமே. ௫௬௯

வருக்கவென்றுலிதனுலேவெகுவிநோதம் வளமையுடன்செய்ய லாம்பூமிதன்னில் வருக்கலாம்பிரிதி வியில்பிரந்தவர்ணம்வாகுடனே செய்யலாம் பூநீராலே, வருக்கலாம்வரும்பொன்மணி வாபரணங்கள் வர்ணமுடன் செய்யலாம்கோடிபாதை வருக்கலாம்மொளி வட்டப்பூ நீராலேவண்ணவண்ண விதங்களெல்லாம் நாட்டலாமே, ௩௭௦

பீங்கான்பூநீர்விபரம.

நாட்டலாம்சீனபதி நடுமையத்தில்நலமானபூநீரு விபரம்சொல் லோம், நோட்டமுடன்பூநீரமண்ணையப்பா நுணுக்கமுடன்றுனெடு த்துக்காய்ச்சும்போது, தாட்டிகமாயுவர் மண்ணுசுண்ணும்பாலேதளி ருடனேபிசைகிக்கு களிப்புண்டாகும், வாட்டமுடன் குயவனுர்பாண் டமொய்யாய்வளமையுடன் தான்வருக்கவளமைதேளே. ௩௭௧

கேட்கவென்றுல் பூநீருசுண்ணும்புதன்னை கெணிதமுடன் சக்க ரமாமாலைதன்னில், தீட்கமுடன்றுணைப்பாய்மை போலாகதிறமுட னேகளிப்புபதமாகும்மட்டும், வேட்கமலவாலையுட கற்றோரங்கள் வெ ளிப்படையில், பொங்குகின்றகளிப்புதன்னுல் பூட்கமலவெள்ளையென் றபீங்காணுச்சு புகழானவடிவண்டல் மட்டியாச்சே. ௩௭௨

ஆச்சென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு அன்புடனே பின்னுமந்த வாலைதன்னில், மாய்ச்சலுடன் வதற்கடியில்நிற்கு மண்ணுமகத்தாற் மட்டியென்ற பீங்காணுகும், பாய்ச்சலுடன்வுதற் கடியில்நிற்கு மண் ணுபாங்கானமட்டியென்றபீங்காணுநும் நாச்சலுடனதற்கடியில்நிற்கு மண்ணுநாயகனே மட்டியொன்ற பீங்காணுமே. ௩௭௩

ஆமேதானிந்தவண்ணமாலைக்குள்ளே அப்பனேபிரிவினைகளாகு ம்பாரு, நாமேதான்சொன்னபடி பீங்கான்மாற்கம் நாட்டிலே செய்வா ர்கள்கோடியாதை, வேமேதான் செய்தாலும் நாட்டுள்வேதை வேக வைத்தால்மண்ணதுவும்வெடியுண்டாகும், கோமானும் சாலியன்றன் வேதையென்பார் கொற்றவனேசினபதிக் கொப்பதாமோ. ௩௭௪

ஒப்பானவேதையிது மனந்தமுண்டுஒகோகோ ஈதாக்கள்கண்ட தில்லை செப்பானவகலதனைப்போல், பாண்டங்கண்டார் செயலானசா லியன்றன் பாண்டங்கண்டார், மெப்பானபாண்டமது மண்பாண்டங் கள்மேவலுடன்செய்குவார் வதிதமாற்கம், துப்பானபாண்டங்கள்மி கவுஞ்செய்வார் துறைமுகமுங்காணுர்கள் சித்தர்பாரே. ௩௭௫

பாரேதான்ராசாக்கள்கண்டதில்லை மூபாரினிலேவெகுகோடி ருஜா ப்பா, சீரேதான்பாங்கியங்கள்பெற்றுமென்ற றப்புடனேபலபணிகள்

பூண்டுமென்ன, நேரேதான்திருமுகமுங்கண்டதில்லை நீணிலத்தில்வ சிகாத்தைப்பார்த்தோரில்லை, சேரானசெம்பதனை தகடதாக்கிச் சிறப் புடனேதான்துலக்கிமுகம்பார்த்தாரோ. ௩௭௬

பார்த்தாரோராஜாதிராசரெல்லாம் பளிங்குடனே திருமுகத்தைக் கண்டதில்லை, நேர்த்தியுடன்கலையுடனேபணிதிபூண்டு நீணிலத்தில் திருமுகமங்கலாக, பூர்த்தியுடன்பிரகாசமானசோதி பூவுலகில்கண்ட வருமொருவரில்லை, கார்த்தியுடன்மங்கலாய்முகத்தைக்கண்டார் காசி னியில்ராசர்களும்சித்தர்காணே. ௩௭௭

காணுமல்போனுர்கள்ராசரெல்லாம் காட்சியுடன்கண்காட்சிக்க ண்டதில்லை, விஞனத்தானலைந்தார்முனிவர்சித்தர் வெகுகோடிஏமவி த்தைசெய்தாரப்பா, பூணும்பூண்பதற்குபொன்னுஞ்செய்தார் பூதல த்திலழகுதனைப்பார்ப்பதற்கு, தோணுமல்தானிருந்தார் சித்தரப்பா தொல்லுலகில்மறந்திட்டார்முனிவர்தாமே. ௩௭௮

முனியானகாலாங்கிதாள்பணிந்து முயற்சியுடனடியேனுங்குளி கைபூண்டு, தனியாகயானுமல்லோசீனஞ்சென்றேன் தகைமையுடன் பூநீரைக்கண்டறிந்தேன், பணியானதேசம்து சீனமார்க்கம் பான்மை யுடனெத்தொழிலுஞ்செய்வதற்கு தொனியானதேசமென்றுநிட்சயி த்து தொடங்கினேன்கண்ணுடிகாய்ச்சவென்றே. ௩௭௯

என்றுமேசித்தரெல்லாமனேகவித்தை எழிலாகச்செய்தார்கள் பூமிதன்னில், சென்றுமேயானுமல்லோசீனந்தன்னில் சிறப்புடனேக ண்ணுடிகாய்ச்சவென்று, குன்றுமலைகுகைதனிலேயாராய்ந்தேதான் கோடானகோடிவளம்கண்டாராய்ந்து, நின்றுமேசாத்திரத்திலுளவு பார்த்து நிர்மித்தேன்கண்ணுடிமார்க்கந்தானே. ௩௮௦

மார்க்கமுடன்கண்ணுடிக்காய்ச்சிவிட்டேன் மயங்காமல்பூநீரை கண்டறிந்தேன், தீர்கமுடன்வட்டவொளிநேமித்தேன்யான் திறமு டனேபளிங்குயென்றவட்டஞ்செய்தேன், வார்க்கமுடன் கருக்கட்டிவு ளவுசெய்தேன் வாமுடனேசூதமுடனுளவுகண்டேன், பார்க்கை யிலேசூதமென்ற திணறுகண்டேன் பாகமுடன்கண்ணுடிக்கேற்ற லாச்சே. ௩௮௧

ஆற்சென்றுவிடுகாமல்கண்ணுடிக்கு அப்பனேகாரமென்றுயியர் தன்னுல், பூச்சென்றகட்டிக்குரசத்தைதாக்கிப் புகட்டினேன்கண்ணு டிக்குள்ளேயப்பா, பேச்சென்றதிருமுகங்காணலாச்சு பேருனசுட ரொளிபோல்முகமுங்கண்டேன், மாச்சலுடன்வட்டவொளிதன்னையா னும்மயங்காமல்கண்டறிந்தேன்புனிதவானே. ௩௮௨

புனிதமுடன்கண்ணாடிமுடித்தபோது புகழானசித்தர்முனிராசரெல்லாம்,கனிவுடனேகண்ணாடிப்பார்த்தபோது கட்டழகாயெந்தனையும்வரவழைத்து, நனியுடனேயெந்தனுக்குஉபசாரங்கள் நாட்டமுடன்செய்துவைத்துவாசீர்மித்து, மூனிபோன்றரிஷி சித்தரெல்லாந் தானு முயற்சியுடன்புத்திமானென்றிட்டாரே. ௩௮௩

புத்திமான்என்றுமேசந்தோஷிதது புகழ்ச்சியுடன்காலாங்கிசீஷனல்லோ, சத்தியமாயுன்னொருவன்செய்வான்றானே தாரணியில்செய்வதற்குபுத்தியுண்டோ, வெற்றியுள்ளகுருவுக்குவுகந்தசீஷன் உலகத்திலுனைப்போல ஒருவருண்டோ, பத்தியுடன்யெந்தனுக்குஉபசாரங்கள் பலகாலும்பாலித்தார்பான்மையாமே. ௩௮௪

பான்மையாமுபசாரம் பெற்றுயானும் பலபலவாமாச்சரியவித்தையெல்லாம், மேண்மையுடன்சீனபதியுலகத்தோற்கு மகிழ்ச்சியுடன்செய்துவைத்தேன்கோடிவித்தை, மாண்மையுடன்பூரீரைக்காண்பார்சித்தர் மார்க்கமுடன்துறைவழியுங்காணார்தாமும், காண்மையுடகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே கண்டறிந்தேன்கண்ணாடிகாய்ச்சத்தானே. ௩௮௫

பளிங்குகற்பூரவைப்பு.

தானனக்கற்பூரவைப்புசொல்வேன் தாரணியில்சித்தர்முனிசெய்ததில்லை, பானனபழுப்புநிறக்கற்பூரந்தான் பாலித்தார்கோடிமுறைபாலித்தார்கள், மானனகற்பூரம்பளிங்குபானும் மார்க்கமுடன்செய்வதற்துமன்னுகேளு, கோனனகுருவானாள்காலாங்கிதம்மைக் குறிப்புடனேயான்வணங்கிகூறுவேனே. ௩௮௬

கூறுவேன்வெள்ளையென்றகுக்கில்தானும் குறிப்புடனேபாரமதுவொன்றேயாகும், நீறுடையபூநீறம்பாரங்கால்தான் நெடிதானமதியுப்புபாருங்கள்தான், சேறுடையசீனபதிகண்ணம்கால்தான் சிறப்பானசீனமதுபாருங்கால்தான், நாறுடைத்தாழை யிட்சாறுவிட்டுநலமாகக்காச்சியெடுப்பதமாய்த்தானே. ௩௮௭

பதமுடனேகாய்ச்சுகையில்கருவாப்பட்டைக் கருத்துடனேதயிலமதுகூடச்சேரு, நிதமுட்டனேகற்பூரத்தயிலந்தானும் நேர்ப்புடனேதாழைமலருப்புகூட்டி, பேதமில்லாயேலரிசித்தயிலந்தானும் பேறுனபன்னீரும்விட்டுக்காய்ச்சி, பாதமுடன்கருப்பெட்டியொன்றுசெய்துபாகுடனேகாய்ச்சியதைவிட்டிடாயே. ௩௮௮

விட்டவுடன் மற்றுநாளெடுத்தப்பாரு வேகமுடன்பளிங்கென்றகர்பூரந்தான், சட்டமுடன்பலகைபோல்கட்டியாகி சார்புடனேதா

ன்திரண்டுயிருக்கும்பாரு, அட்டதிசைதான்புகழும்பூரமாச்சு ஆச்சரியம்காதாக்கள்செய்வாருண்டோ, மட்டமென்றகற்பூரம் செய்வாரப்பாமாளிலத்தில் சித்தர்முனிசெய்வார்பாரே. ௩௮௯

பாரப்பாகற்பூரமனேகமுண்டு பாங்குடனே செய்குபவர்கோடாகோடி, நேரப்பாசீனபதிக்கற்பூரந்தான் நீணிலத்தில்செய்பவருமுலகிலுண்டோ, சேரப்பாவெகுகோடிசித்தரப்பா செய்தார்கள்கற்பூரம்விளைதமாக, ஆரப்பாயெனைபோலச்செய்ததில்லை அப்பனேயானுமல்லோமுரைசெய்தேனே. ௩௯௦

ஆகாயத்தில் போகர்கூண்டுவித்தை.

செப்தேனேயின்னமொருகருமானங்கேள் செயலானபிறக்குவித்தைசெப்பக்கேளு, மெய்யானவித்தையதுசூட்சவித்தை மேல்போகும்வித்தையதுகூண்டுவித்தை, பொய்யானவித்தையிது சொல்லப்போமோ பூதலத்தில்கருவாளிகண்டுசெய்வான், வெயில்காணுமாகாஷவித்தையப்பாமேல்போகும்கூண்டிடனிடவித்தைதானே. ௩௯௧

தானுகவித்தையிது சொல்வேன்கேளும் தகைமையுள்ளஇரும்பினிலேகாந்தஞ்சேர்த்து, பானுகத்தானு நக்கிநம்பியாக்கி பாலகனேசிறுகம்பிநூல்போலாக்கி, வேனுககூண்டுதான்வடிதான்பத்து விருப்பமுடன்நீளமதுவடிதான்பத்து, மானுககாற்சதுறமாக்கியல்லோ மார்க்கமுடன்கம்பியால்கூண்டுகட்டே. ௩௯௨

கட்டயிலேசுற்றிலும் தூணிருத்திக் கருத்துடனேநடுக்கம்பிசதுரமிட்டு, தொட்டில்போல்தான்சமைத்துசுடர்கள்வைக்கச் சூட்சமுடன்கம்பிக்குள்ளேமாட்டி, சட்டமுடன்சுற்றிலும் நாற்பட்டாலேசாங்கமுடன்தானமைத்து கிளிப்போல்கட்டி, திட்டமுடனடிவாசல்தாள்திறந்துதீர்க்கமுடன் மேல்வாசல்மூடிப்போடே. ௩௯௩

போட்டவுடன்கற்பூரத் தயிலத்தூட்டிப் பெலங்கமுடன்விளக்கொளித்தானவைத்துபாலா, நாட்டமுடன்கும்மட்டம்போல் சோடித்துநயமுடனே காற்றடங்கச்செய்துபின்னும், மூட்டமுடன்வாயுவதுஉள்ளேதங்கிமுயர்ச்சியுடன் மேலெழும்பிப்போகும்பாரு, வாட்டமுடன்கூட்டதுதான்ஆகாஷத்தில் வளமையுடன் போவதற்குத்திறமுண்டாச்சே. ௩௯௪

உண்டானபோகையிலே காற்றினாலே ஓகோகோசெல்லுமதுவாகாயத்தில் கண்டாலேமானிடர்கள்காணும்போது கைலாசம்மேருவரைசெல்லுபாரு, அண்டமுடனுகாசமேலேநோக்கி அதற்கப்பால்

போகும்வழிகாணர்பாரு, விண்டலத்தின்வித்தையிது மாச்சரியமாகும் வெட்டவெளிவித்தையிது சூட்சம்பாரே. ௩௯௫

சூட்சமாம்கூண்டுவித்தை தலைதூரமோடும் தொல்லுலகில்கருவாளிகாண்பான்பாரு, மாட்சியுடன்வாயுவினல்பிறந்தவித்தை மானிலத்தில்மன்னவர்கள் மயங்கும்வித்தை, தாட்சியுடன்பாலரெல்லாமாடும்வித்தை சாதாகாலமாடுதற்குவிநோதவித்தை, சிட்சியுடனிராக்காலமாடும்வித்தைமேன்மையுடன் போகரிஷிபுகன்றிட்டேனே. ௩௯௬

கெந்தருவித்தைசமுத்திரத்திலிறங்க.

இட்டேனேயின்னமொரு மாற்கம்பாரு வெழிலானகெந்தருவவித்தையப்பா, சட்டையொன்றுயிரும்பாலேசெய்துகொண்டு சாங்கமுடன்தலைதனிலேகுழைபமைத்து, சட்டமுடன்சங்கிலியால்கயிருபூண்டுகருத்துடனே மார்பதனில்தாளணிந்து, திட்டமுடன்கழுத்துமிகமுடல்செய்து தெளிவுடனேநாசிவழிக்குழைசெய்வாயே ௩௯௭

குழைதனிலேவடகலைதென்கலை மாத்திக்குறிப்புடனேநாசிவழிகாற்றுசெல்ல, இழையுடனேதிரிபோலகயிருண்டாக்கி வெழிலானசயிருக்குள் துவாரமிட்டு, பிழையொன்றும்நோமல்கழுத்தைச்சுற்றிபிடரிபிலே முடிச்சியுடன்பின்னல்செய்து, நழையாமல்சமமதுவும்திருவல்பூண்டு நுணுக்கமுடன்தேகமதில் பூண்டுகொள்ளே. ௩௯௮

பூண்டுமேகாவடியிலிரும்புமாட்டிப் பொங்கமுடன்யிரும்புக்குருண்டுவைத்து, நீண்டுமேதானுமல்லோடுதாணிகட்டி நெடிதானவாரிதியில்மத்திபத்தில், தாண்டியேமரத்தினின்றுகுதிக்கும்போதுதாழ்வாகத்தாரணியைக்காணலாகும் வேண்டியேராமுழுத முள்ளிருந்துவிறப்பமுடன்மேலேறிவருகலாமே, ௩௯௯

வருகவென்றால்மேல்நிற்கும் சூட்சந்தன்னை வாகுடனேயோராள்தான் தூக்கிறைக்கால், பெருகவுடன்சமுத்திரத்தை விட்டுமைந்தாபெருமையுடன் கரைவழியேகாணலாகும், துரிதமுடன்கடலுள்ளேசென்றுநீயும் தலைபாதபொருள்களெல்லாம் காணலாகும்,பருவமுடனிதிகாசவித்தையப்பா பாகமுடன்போகரிஷிபாலித்தேனே. ௪௦௦

சமுத்திரத்தில்இராவணன்கோட்டைமுழுகினது

பாலித்தேனின்னமொரு மாற்கம்பாரு பாருலகில் யாருந்தான்சொன்னதில்லை, சாலித்தகிரேதாயினுகத்திலப்பா சத்தசாகரம்பொங்கிமேல்வழிந்து, வாலித்துகோட்டையது சலமேகொண்டுமண்மூடிசலமதாவுமிகவேகோர்த்து. பாலித்துதேசமல்லா முழுகிற்றென்றுபாலித்தார்காலாங்கிவெனக்குத்தானே. ௪௦௧

தானனகிரேதாயினுகத்திலப்பா சதகோடிசூரியருங் கண்டதில்லை, வேனனராவணனர் கோட்டைக்குள்ளே வெளிநாணகோட்டையது வழுசுத்து, கோனனயென்னையர் காலாங்கிநாயர் குளிகையிட்டுகோட்டைக்குள்சென்றாங்கே, பானனகிரேதாயினுகத்துசித்தர்பண்புடனேயிருந்தாரும் கோடிபேரே. ௪௦௨

பேரானசித்தர் முனிரிஷிகள்கோடி பேருலகில்யிருந்தாருமனேகம்பேர்கள், சீரானகோட்டைக்குள்சமாதிகண்டேன்சிறப்பானசமாதிமுன் ராட்சசகூட்டம், பாரானகிங்கிலியிருபிரம்பேர்படைபொருதவென்மேலே வந்தபோது, நேரானகாலாங்கி நாயர்தாமும் நெறிமுறைமைவழுவாது நெறிசொன்னாரே. ௪௦௩

சொன்னதொரு காலாங்கிநாதருக்குசொரூபமென்றசித்தரெல்லாமொன்றுப்கூடி, நன்னயமாயிராவணனர் கோட்டைக்குள்ளேகலம்பெரியவதிசயங் கள்யாவுஞ்சொன்னர், பன்னயமாய்சமாதியிடஞ்சென்றபோதுபார்த்தார்கள்கோடிமுனிரிஷிகள்தேவர், மன்னவனர்கோட்டைக்குள்வந்ததற்கு வாகுடனேதண்டனைகள்மிகுதியாச்சே.

ஆச்சுதாம் காலாங்கிநாதருக்கு அப்போதேசாபமதுநேர்ந்ததங்கே, மாச்சனுடன்காலாங்கி நாதர்தாமுமகத்தான சொரூபமென்றகுருவைஎண்ணி, நேச்சனுடன்சாபமதை நிவர்த்திசெய்யநேர்மையுடன்தன்மனதில் நினைத்தபோது, கூச்சலென்றசாபமது நிவர்த்தியாச்சுகொற்றவனேகிரே தாயினுகத்தில்தானே. ௪௦௫

தானனயுகத்திலப்பாகாலாங்கிநாதர் தகைமையுடன் சாபமதைதீர்த்துக்கொண்டார், கோனனஎன்னையர்காலாங்கிநாதர்குலவயத்தில்கோடியுகம்குளிகைபூண்டார், தேனனரிஷிகளிடசாபத்தாலுந்தேரினர்ராவணனர் கோட்டைக்குள்ளே, மானனசமாதியிடம் கிட்டிப்போனர் மகத்தானதேவ முனிகண்டிட்டாரே. ௪௦௬

கண்டவுடன்காலாங்கிநாதர்சாமிகருத்துடனே சமாதியிடம்சென்றபோது அண்டமுனிராக்ஷதர்களசுரர்கள் கூட்டம் அணியணியாய்வுலாகொடுத்து நின்றாங்கே, சண்டையிடும் ராவணனர் சமாதிகண்டார் சாங்கமுடன்ரிஷிகளெல்லாமங்கிருந்தார், தெண்டமுடன் சமாதியிடம்சென்றபோது நீமுடனுளவை எல்லாங்கேட்டிட்டாரே,

கேட்கையிலே சதகண்டராவணன் தான்கொடியான சமாதியதுகண்டிட்டாராம், நாட்டமுள்ளசமாதியதுநிலைமயத்தில்நலம்பெரிகொம்மைக்கு மேற்புரந்தான், நீண்டமுடன்யன்னிருந்தாதமய்யாகிலே

யானசாமியுட கோட்டையாகும், வாட்டமுடன்சமாதி பதுகிட்டிப் போனார் வாகுடனே சித்தர் முனிகாவல்தானே. ௪0௮

இராவணன் ரவைரத்தினசமாதி.

காவலுடன் ரிஷிக்கூட்ட மகாரான் தானும் காவலனார்கோட்டை யதுசமாதிமுன்னே, ஆவலுடன் காணவென்று போகும்போது அங் குள்ளராட்சதர்க ளகாரான்கூட்டம், ஏவலென்னும் கிங்கிலியராயி ரம்பேர்எழிலானகோட்டைவழி தான்மறிப்பர், பாவலுடன்காலா ங்கி வார்த்தைகூறிபதிபோகயுபாயமதுகண்டிட்டாரே. ௪0௯

காணவேசமாதியதுமேற்புறத்தில் கனகமணிரவைரத்தினசமாதி கண்டார், வேணவேவுபசாரமுடன் காலாங்கிநாதர் விடுபட்டுச்சமா தியிடஞ்சென்றாரங்கே, நாணமுடன்தலைகுனிந்துவார்த்தை கூறிநலம் பெரியசமாதியிடஞ் சென்றிட்டாராம், பாணம்போலசரீரி வாக்கியர் தான்பாரினிலேசத்தமது கேட்கலாச்சே. ௪௧0

கேட்டவுடன்காலாங்கி நாதர்தாமும்கிருபையுடன் சமாதியிடம் போகவஞ்சி, நாட்டமுடன் நன்மையம் கோட்டைக்குள்ளே நலமுட னேகாலாங்கிபெருமூச்சிட்டு, தேட்டமுடனிராவணனார்பாதங்காண தேர்வேந்தேயெனக்கு குறைநேரலாச்சு, கோட்டமுடன் மனக்கு றைகள்சேர்ந்ததென்று கூறினார்காலாங்கி நாதர்தாமே. ௪௧௧

தாமானகாலாங்கிநாதர்சாமி தன்மையுடன் அவர்களிடம்பேசாம ற்றான், நேமமுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும் நெறியுடனே யங்கிருந்து மறுபக்கந்தான், போமெனவேதன்மனதிலடக்கிசாமி பொலிவுடனே சிம்ப்புரமாம்திரும்பும்போது, தேமமுடன்கோட்டைக்குள் ரிஷிகள் கோடிதெளிவையுடன் கண்டாரும் கோடிபேரே. ௪௧௨

கோடியாம்ரிஷிமுனிவர் கோடாகோடி கோமகனார்கோட்டைக் குள்வாசற்பக்கம், நீடியேசமாதியிடம் நின்றிட்டாராம் நித்திலங்கும் பூமகனார்சமாதிபக்கம், தேடியேபார்க்குகையில் சமாதிமுன்னே திக மான சித்தொருவரங்கிருந்தார், நாடியேயவரிடத்திற்கண்டுபேசி நய முடனேராவணன் சேதிகேட்டிட்டாரே. ௪௧௩

இராவணன்பாட்டன் துவாபரயுகத்துச்சங்கதி.

கேட்கையிலே துவாபரயுகத்திலப்பா கெடியானவென்பாட்டன் ராவணற்கு, சூட்சமுடன்ரிஷிசாபம் சேர்ந்ததென்று சூட்சமுடன் எந்தனுக்குசித்துசொன்னார், வேட்கமுடன் ரிஷியினிடசாபத்தாலே வேகமுடன்கோட்டையது பழிபவென்றும், நீட்கமலனூர்ப்பனையெல் [illegible] யிதுவென்றனரே. ௪௧௪

இடியென்றசாபத்தால் இலங்கைதானும் யெழிலானபதிகள்மு தல்எல்லாம்போய், நொடிக்குள்ளே வாரிதியுமிகவும் பொங்கிநோக்க முடன்ராவணனார்தம்பியானோர், படிகடந்துசமாதிக்குப் போகநன் றுபட்சமுடன்பாரினிலேயிருக்கலாகா, குடிகொண்ட மயிலிராவண னொராக்கூட்டமுடன் சமாதிக்குஏகினாரே. ௪௧௫

ஏகவேராமர்வெகுகோபத்தாலும் யெழிலானசீதையின் சாபத் தாலும், போகவேகோட்டைமுதல் யாவுங்கெட்டு பொன்னிலகுபதி தனக்குபோகவென்று, சாகமுடன்சமாதிக்குபிட்முன்தேடிசட்டமுட னிலங்கைபதிகடலோரத்தில், பாகமுடன்கோட்டையது நன்மையந் தில்சர்வரும்சமாதியது நின்றிட்டாரே. ௪௧௬

நின்றதொருசமாதி முதலெல்லாம்பார்த்து நேர்மையுடன் துவா பரத்துசேதிகேட்டு, தன்றன துவாலாறு யாவுஞ்சொல்லிசட்டமுடனு பதேசம்பெற்றுமேதான், குன்றுமலைவாரிதியாரும்பார்த்து குவலய த்தில் காலாங்கிவந்துமல்லோ, சென்றுமேசமாதிக்குப் பருவமானார் சிறப்புடனேகாலாங்கி நாதர்தாமே. ௪௧௭

நாதரும்சமாதிக்குப் போகுமுன்னே நலமுடனே யடியேனும் போகர்தாமும், பாதமுடனவர் பாதம்பணிந்துகொண்டு பாரினிலே யுபதேசம்யாவும்பெற்று, நீதமுடன்சிஷயில்நற்சிஷனாகி நிமையுடன் நாதனுடனருளும்பெற்று, போதமுடனுலகுதனில் குளிகைபூண்டு புறப்பட்டுபோனேனே சினந்தானே. ௪௧௮

சினபதிபெண்களுக்குகற்பயெண்ணை

தானானசினபதிசென்றேன்யானும் தகைமையுடன் கருவெண் ணெய்சாற்றக்கேளும், வேனானசிற்றினுமணக்கிவெண்ணெய் விரை வானவரிக்குமட்டி நதிக்குமட்டி, கோனானகழற்சிக்காய்முடக்கொத் தானும்கூறானவிரலியுடன் காட்டுள்ளிதானும், பானானபிரமியுடன் வறுகுதானும்பாங்கான மூலியிடச்சாறுகூட்டே. ௪௧௯

கூட்டவேயெண்ணையதுபங்கொன்றாகும் குமுறவேசார்மூலிய ங்கொன்றாகும், நீட்டமுடன் சரியெடையாயெடுத்துக் கொண்டு நெ டிதானபுங்கன்வேர் சங்கன்வேரும், வாட்டமுடன்கொடிவேலியங்க ம்பாளை வாகானகிருவையுடவாகைதானும், மீட்டமுடன் கிருவை யதுசங்குதானும்நெடிதான தலைச்சுருளிகாக்கணமே. ௪௨0

தாக்கமுடன்திரிகுமரிவெள்ளைச்சாறை கருவானமூவகையின் வேருங்கூட்டி, நோக்கமுடன்வகைக்கு ஒருபலமதாக நனுக்கமுட

ன்றுனிடித்துகூட்டப்போடு, தேக்கமுடன்கஸ்தூரிக்கள்ளி தானும்தேர்ந்துமேதானெடுத்துபிழிந்தசாறு, தூக்கமுடன்வகைக்கு வொருநாலதாகதுப்புரவாஎண்ணைதனில்கலந்திடாயே. ௪௨௧

கலந்துமேவதிற்போடுங்கற்பங்கேளு கருவானதிப்பிலியும்கடுகுதானும், அலர்ந்தகடுக்காயுடனே கடுகுரோணி அப்பனேவால்மிளகு சீரந்தானும், மலர்ந்ததோர் வால்மிளகுகுரோசானிதானுமார்க்கமுடன்கருஞ்சீரம்கஸ்தூரிமஞ்சள், நிலர்ந்தமஞ்சள் தன்னுடனே வரத்தைகூட்டிநெடிதானசுக்குடனே சிறுநாகப்பூவே. ௪௨௨

பூவானயிந்துப்புதிப்பிலிதானும் பொங்கமுடன் பெருங்காயஞ்சாதிக்காயாம், மாலானசாதிக்காய் சாதிபத்திரி மாற்கமுடன்சேங்கொண்டைதாளிசந்தானும், சேவானசிவதைநிலாவரைசைவேறும் சிறப்பானகோரைபிடகிழங்குதானும், காவானசுக்குடனேதான்றிக்காயும்கருவானநெல்லியுடன் ஓமந்தானே. ௪௨௩

ஓமமுடன்வாய்விளங்கம் விடையந்தானும்ஒப்பமுடன்மாசிவென்றகாயுங்கூட்டு, தாமமுடன்வகைக்கு ஒருபலமதாகத்தகைமையுடன்றனிடித்துகூட்டப்போடு, வாமமுடன்வடுப்பேற்றி எரிக்கும்போதுவாகானவெண்காரம் விராகனொன்று, தூமமுடனிந்துப்பு விராகனிரண்டுசெயமானகரியுப்பு விராகனொன்றே. ௪௨௪

ஒன்றானயிவையெல்லாம் பொடித்துப்போட்டு வுத்தமனேமெழுகுபதந்தனிலிறக்கி, நன்றானக்கலசத்தில் பதனம்பண்ணு நலமாகமண்டலஞ்சென்றெடுத்துக்கொண்டு, தன்றானவீட்டுக்கு விலக்கமானதயவானமுதநாள்தான் மூன்றுநாளும், குன்றுமல்காலையிலேராண்டுகொள்ளகுணமாகுமாறுவிதசூலேபோமே. ௪௨௫

போமேதான்கெர்ப்பமென்ற சூலேபோகும்பொல்லாதகெர்ப்பத்தின்வாயுபோகும், தாமேதான் கெர்ப்பத்தின்ரோகம்போகும்தளியானகெர்ப்பத்தின்திரட்சிபோகும், வேமேதான்சூதகத்தின்வாயுபோகும்வெகுளாமல்குன்மத்தின்கட்டிபோகும், நாமேதான்சொன்னபடியபத்தியந்தான்நலமானவெள்ளாட்டுபோல்தான்கூட்டே. ௪௨௬

கூட்டவேநாலாநாள் வென்னீராலே குழம்பவேஸ்நானமதுசெய்யவேண்டும், நாட்டமுடனன்றுமுதல் நான்குநாளும்நலமாகவிழுதியிலேபாலுங்கூட்டி, வாட்டமுடன்றனருந்தி யந்திசந்திவாகாகயேழநாள்எண்ணைமூழ்கு, நீட்டமுடன் மூன்றுமுறை யிப்படியேசெய்யநீணிலத்தில்கெற்பமதுவிளையும்பாரே. ௪௨௭

பாரேதான்வானுக்குயிந்த பாகம்பட்சமுடன்றனருந்த ரோகம்போகும், சீரேதான்திங்களுக்கு வைந்துநாளு திரமையுடன்மூன்று

முறையுண்ணவேண்டும், நேரேதான்பத்தியமுமுன்போற்காரு நேருனமேகமதுகசரோகம்போல், வாரேதான்காலாங்கிநாயர்பாதம் வணங்கியேபோகரிஷிவரைந்திட்டேனே. ௪௨௮

அறைந்திட்டேன்பலகருக்கடையாராய்ந்து அப்பனேமானிடர்கள்பிழைக்கவென்று, நிரைந்திட்டேன்சூத்திரங்களுறுதிபார்த்துதெளிமையுடன்பலநூலும்பெருநூல்பார்த்து, குறைந்திட்டகுட்சாதிகுட்சம்பார்த்து கூறினேன்சித்தர்நூலெல்லாம்பார்த்தேன், முறைந்திட்டேனிந்தவண்ணம்யாருஞ்சொல்லார் முயற்சியுடன்பாடிவைத்தேன்காண்டந்தானே. ௪௨௯

தானானகாண்டத்தில்மூன்றாங்காண்டம் தகைமையுள்ளகருக்குருவுயாவுஞ்சொன்னேன், வேறானவென்னையர்காலாங்கிநாயர் விருப்பமுடனுபதேசமனேகஞ்சொன்னார், கோனானவுபதேசம்யாவுங்கேட்டு கொட்டினேன்சத்தமென்றகாண்டமப்பா, பானானகாண்டமேழாயிரந்தான் பாகமுடன்பாடிவைத்தேன்போகர்தாமே. ௪௩௦

தாமேதான்மொழிந்திட்டாரனேகங்கோடி தகைமையுடன்கண்டறிந்தேன்சதாகாலந்தான், வேமேதான்சித்தர்முனிரிஷிகளப்பா வென்னைப்போலயாருந்தான்சொல்லவில்லை, சாமமுடனூல்களெல்லாஞ்சாபஞ்சொன்னார் சாங்கமுடனுளவுகருசொல்லவில்லை, நாமமுடனடியேனும்விரித்துரைத்தேன் நலமாகசினபதியுலகத்தோர்க்கே. ()

உலகானசினபதிமாந்தரப்பா வுளவுமுதல்கருக்களெல்லாங்கண்டாரங்கே, நிலவுபோல்சொல்லிவிட்டேன்மாந்தர்க்கப்பா நிச்சயமாகவெல்லாந்தான்கண்டுகொண்டார், கல்வியுடனுனுமல்லோவுறவுகொண்டு காணாதகாட்சியெல்லாமங்கேகண்டேன், நலமதிகமானதொருசினதேசம் தாரணியிலெவராலுஞ்சொல்லப்போமோ. ௪௩௨

போகாதுவாதிசேடனிலுமாகப் பொங்கமுடன்சித்தரிலுமாகாதப்பா, வேகாதபிணம்போலவுமல்லாரப்பா விருதாவாய்நூல்சொல்லிமறைத்தாரங்கே, சாகாதகற்பமதுவுறுதிசொன்னார் சாங்கமுடன்கறபத்துக்குயிர்தானில்லை, ஆகாதசாத்திரங்கலைத்துஞ்சொல்லிஅப்பனேசாபமதுசொன்னார்காணே. ௪௩௩

காணவேசாபமதுசொன்னாரங்கே கருவாகவென்னைப்போலச்சொன்னாரில்லை, தோணவேதோணாதபொருள்களெல்லாம் முறையுடனே முறையுடனேசொன்னேன்யானே, மாணவேயென்னூலைப்பார்த்த

பேர்க்குமறைப்புமுதல்திரைப்புமுதல்யாவுமில்லை, நாணமேசாத்திரங்கள்முறைதப்பாமல் நலமுடனேபாடிவைத்தேன்நன்மையாரே.

போகர் கருலேகியக்கிரதம்.

பாரேதானின்னமொருகருமானங்கேள் பாடுகிறேன்மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று, நேரேதான்வரிக்குமட்டிசாறுநாழி நேரானகள்ளிச்சார்சாறுநாழி, வாரேதான்மாருவிந்துச்சாறுநாழி வாகானவிழுதிபிடச்சாறுகூட்டே. ௪௩௫

கூட்டியேபழச்சாறுநாழிதானுங் குணமானபசுநெய்யும்நாழிகூட்டு, நாட்டமுடனிதுவெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி வளமையுடன்தான்சேர்த்துமருந்துகேளு, நீட்டமுடன்திப்பிலியுஞ்சுக்குதானும் நெடிதானவெள்ளுள்ளியிலுப்பைப்பூவே. ௪௩௬

பூவானசவர்க்காரமிந்துப்போடு புகழானநவாச்சாரங்கடுக்காய்தானும், நாவானபெருங்காயம்வெண்காரந்தான் நலமானவாலுளுவைசீரந்தானும், பாவானஓமமுடன்கடுகுரோகணி பாங்கானவாப்பொடியும் கருப்புக்கட்டி, மாவானசாதிக்காய்கிராம்புதானு மகத்தானகடுக்காய்த்தான்றிக்காயே. ௪௩௭

காயானநெல்லிக்காய்சுக்குதானும் கருவானமிளகுடனேகோஷ்டந்தானும், தாயானயேலமுடன்வளையலுப்பு தாக்கானவெடியுப்புயெவச்சாரந்தான், மாயானயிந்துப்புகல்லுப்போடு மகத்தானசவர்க்காரம்பலமதாகும், தூயானயிதுவெல்லாம்சமனுக்கூட்டி துப்புறவாய்சீனியதுசரியாய்க்கூட்டே. ௪௩௮

கூட்டியேவாலுவைகயிலடுப்பிலேற்றிக்கு முறவேசேறுபோலாகக்காய்ச்சி, நாட்டமுடன்கலசமதில்பதனம்பண்ணு நலமுடனேயந்திசந்திகொண்டாயானால், வாட்டமுடன்கவுசையொடுகுன்மம்பாண்டு வாகானதொண்டைமுதல்மலட்டுப்பூச்சி, காட்டகத்தேபோகுமென்றுபோகர்தானும் கருத்துடனேபாடிவைத்தகிரந்தந்தானே. ௪௩௯

தானானகிரதமதுபட்சந்தானும் தயவுடனேகொண்டவர்க்குகெற்பமுண்டாம், கோனானவிஷபாண்டுசோகைபோகும் குடிகெடுக்கும்கெற்பமென்றரோகந்தீரும், மானானகைக்குடைச்சல்வாயுபோகு மகத்தானசூலைமுதல்ரோகம்போகும், தேனானவிப்புருதிமாலைதீரும் தெளிவானகைமுடக்குபோகுங்காணே. ௪௪௦

காணவென்றால்யிடுப்புவலிசந்துவாதங்கழல்வாதம் குடல்வாதம்காணுந்தோடும், காண்வேவயிற்றுவலிவிம்மல்போகும் நரம்பெல்லாம்பிருத்திருத்தல்நளினமாகும், ஈணவேபிறவிச்சுபித்தம்போகும் எழிலானவாதமென்றதெண்பதும்போம், சீணவேவயிருளைவுபெருமூச்சேரும்சிறப்பானபத்தியந்தானில்லையாமே. ௪௪௧

ஆமேதான்மருந்துண்ணுங்காலந்தன்னில் அப்பனேவாயுவென்றபதார்த்தந்தள்ளு, போமேதாசீதளமாம்பண்டமாகா பொலிவானகாரமுதல்மிகவுமாக, தாமேதானிச்சாபத்தியந்தான்காரு சார்யாகமற்றதெல்லாமாகும்பாரு, நாமேதான்சொன்னபடி போகர்நூலுநாட்டிலேபொய்க்காதுநளினமாமே. ௪௪௨

ஊர்க்குருவிலேகியம்.

நளினமுடனின்னமொருமார்க்கம்பாரு நாதாக்கள்சொன்னதில்லைநாட்டுளோர்க்கு, நளினமென்றவடைக்கலந்தானேயாகும் கருவானவாள்குருவிகொண்டுவந்து, மளினமுடன்ரோகமுதல்எல்லாம்நீக்கி மாசற்றகுடல்தலைகளெல்லாம்போக்கி, பளினமுடன்கருங்கோழிரத்தஞ்சேரில் பாகமுடன்தான் பொரித்துயெடுத்திடாயே. ௪௪௩

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் யெழிலானசோரியதுசுண்டியேதான், தொடுத்ததொருவடைக் கலமுமொன்றாய்ச்சேர்த்து துப்புரவாய்திரண்டுமல்லேகரிபோலாகி, விடுத்ததொருமாமிஷத்தையெடுத்துக்கொண்டு வியாமுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, கொடுத்திடவேலவணவகையற்பத்துதானும் கூறுவேன்பளிங்குடனேசெப்பக்கேளே. ௪௪௪

செப்பவென்றால்இந்துப்புவராகனரண்டு தெளிவானகல்லுப்புவராகன்ரண்டு, ஒப்பமுடன்வளையலுப்பு வராகன்ரண்டுஒளிவானமதியுப்புவராகன்ரண்டு, நெப்பமுடன்சாரமதுவராகனரண்டு நேரானவங்காரம்வராகன்ரண்டு, கொப்பமுடன்சவர்க்காரம் வராகன்ரண்டு குமுறவேயித்தனையும்பொடியாய்ச்செய்யே. ௪௪௫

செய்யவென்றால்பொடிதனிலே சேர்க்கக்கேளு செயலானசுக்குடனேமிளகுகூட, பெய்யவேவோமமுடன் சீரந்தானும்போனகரியபோளந்தானப்பா, மெய்யானபூரமென்றயற்பந்தானும் மேலானரசமென்றசெந்தூரந்தான், மையானபொடியாக்கி யொன்றாய்ச்சேர் [illegible] ௪௪௬

கூட்டையிலேசர்க்கரையு மொன்றுப்சேர்த்து குணமாகத்தான்கிளறிபதனம்பண்ணு, நாட்டமுடன்லேகியத்தை மண்டலர்தான் நலமுடனேகொண்டுவரபலனக்கேளு. நீட்டமென்றாளேயிலேவயிர்கோப்போகும் திறமானகால்விக்கமகோதரம்போம், வாட்டமுடன் சூதத்தின்திரட்சிபோகும் வாகானகட்டிமுதல்சூலைபோமே. ௪௪௭

சூலையுடன்வாயுவென்ற தெண்பதும்போம் சூக்குமத்தின்நீரேற்றமகன்றுபோகும், காலையிலேவாயூறலற்றுப்போகும் கதிப்புடனே கொதிப்புமுதல் காணாதோடும், மாலையிலேதான்காணுமண்டைக்குத்துமயக்கமுடன் றலையிடியுமாறிக்காணும், ஆலையிலேபகப்பட்டகரும்புபோல அகன்றுமேபோகுமடா பிணிகள்தாமே. ௪௪௮

பிணியானருதுகாலவியாதிரோகம் போனகெற்பத்தின் ரோகம்போகும், அனியானருத்திரமாங்குடல் தான்மூட்டி அப்பனேவாயுவென்றகட்டிதானும், நனிபானமகோதரமுமனுகாதப்பா நாடாது குடல்வலியும்போகும்பாரு, கனியானசோரிபதுகட்டிப்போகும் காரானகெற்பநோய்போகுந்தானே. ௪௪௯

தானேகேள்சூதகத்தின்வாயுதீரும் தாக்கானகசரோகமெல்லாம்போகும்,வேனேதான் திமிர்வாதம்குடலில்வாதம் மிக்கானபட்சமென்றவாதம்போகும், கோணேதான்கெண்டையென்றவாதம்போகும் கொடிதானயிடுப்புவலிபோகும்பாரு, மானேதான்முழங்காலில்வாதம்போகு மசுத்தானபாதமதுவிக்கம்போமே. ௪௫௦

விக்கமதுபோகுமதுயென்னசொல்வேன் மிக்கானதேகமதுயிளைப்புமெத்த, தூக்கமதுமதிகமுடன்சன்னலாகும் துடியானநாம்புமுதல்துடிப்புமெத்த, தாக்கமுடன்சூடதுதான் தலைமேற்கொண்டு சதாகாலம்தலைவலியுமிருதிகட்டும்,ஊக்கமுடன்தயிலமதுசொல்வோம்பாருவுத்தமனேபோகரிஷிஉண்மைதானே. ௪௫௧

கெற்பச்சூட்டுக்குதயிலம்.

உண்மையாமின்னமொருமார்க்கம்பாரு வுத்தமனேநாதாக்கள் சொன்னதிலலே, வண்மையுடன்தயிலமதுசாற்றக்கேளு வாகானவெண்ணெயதுசேர்தானப்பா, திண்ணமுடன்கையான்சாற்சேர்தானப்பா தினமானமுடக்கொத்தான்சேர்தான்பாதி, நண்ணமுடன்கருந்துளசிசேர்தானப்பா [illegible] ௪௫௨

கூட்டவே தழுதாழைச்சார்தானுழி குணமானவழுதலையின்சார்தானுழி, நீட்டமுடன் பசளைச்சார்தானுழிநெடிதானகுமரிச்சார்சார்தானுழி, தேட்டமென்ற நீர்பூண்டு சார்தானுழிதெளிவானகரந்தைச்சார் சார்தானுழி, வாட்டமுடன் பசுவின்பால்நாழியாகும்வளமான கடைசரக்குசாற்றக்கேளே. ௪௫௩

கேளேதான்கற்பவகைசாற்றைக்கேளும்கெடியானவாலுழவையரிசிதானும், தாளமுடன் நன்னாரிமுத்தக்காசு தாக்கானசீரகமும் ஓமந்தானும், நீளமுடன் கார்போக மேலந்தானும் நிலையானகோஷ்டமுடன் மதுரந்தானும் பாளமுடன் வசிற்கட்டைசெம்பூரானும்பாங்கானசந்தனமுடன் தேவனுமே. ௪௫௪

தேவனும்பட்டையுடன் கருஞ்சீரந்தான்தேற்றானுமெட்டியுடன்சித்தரத்தை, காவமென்ற வால்மிளகு சாதிக்காயும்கருவானபூப்பலையும் தண்ணீர்மிட்டான், சாபமென்ற கரிமஞ்சள் கஸ்தூரிமஞ்சள் சார்பானவெள்ளையென்றமிளகுகூட்டி. தூபமென்றசாம்பிராணிசமனதாக துப்புரவாய் முக்கண்ணின் பாலாலாட்டே. ௪௫௫

ஆட்டியேமெழுகுபதந் தன்னிற்காச்சி அப்பனேதான்வடித்துபதனம்பண்ணு, தாட்டிகமாய் சீசாவிலடைத்துமைந்தா தகைமையுடன்ஒருதிங்களானபின்பு, நாட்டமுடன்தயிலமதை பிரயோகித்தால்நாடாது கெற்பத்தின் சூலைபோகும், ஓட்டமுடன்கெற்பத்தின் வாயுபோகும் ஓகோபொய்யாது உண்மையாமே. ௪௫௬

உண்மையாம்தயிலமாம் உறுதிமெத்தவுத்தமனேபொறிச்சூடுவிட்டேபோடும், திண்மையாம்பிடரிவலிசன்னிபோகும் திறளானவேர்வையது துள்ளியோடும், வண்மையாம்கையெரிவுகாலெரிவுதானுமகத்தானவாயுவென்றதெண்பதுவும்போம், நண்மையாம்காந்தலதுமிகவேறுதுகளினமுடன்போகரிஷிநவின்றவாறே. ௪௫௭

கந்தகத்திறுவகம்.

வாறனவின்னமொரு மார்க்கம்பாரு வளமையுடன் கெந்தகமும் சேர்தானொன்று, கேறுனசினமது சேர்தான்ரெட்டிநெடிதானபூநீறுசேர்தான்காலாம், பானுனஉப்பதுவும்சேர்தான்பாதி பளிங்கானவளையலென்றவுப்புதானும், தேறுனவெவாச்சாரம்சேர்தான்காலாம்சிறப்பானசரக்கெல்லாம் பொடியாய்ச்செய்யே. ௪௫௮

செய்யவேவாலையென்றபானைக்குள்ளேசீருடனேசரக்கெல்லாம் போட்டரைத்து, லபயவேசக்கரமாம் வாலைவைத்துப்பாகமுடன்திறவலத்தையிறக்கிப்பாரு, மூய்யவேமூன்றுமுறையிறக்கியத்தில

புடன்றுனிறக்கியெடுத்துக்கொண்டு, துய்யநல்ல சிஷாவிலடைத்துக் கொண்டு துப்புரவாய்கற்பாணைமூடிடாயே. ௪௫௯

கூடவே திராவகத்தின் காரமப்பா மூவுலகம்தானெறிக்கும்கதி ரோன்போல சாடவே சாக்குக்கு காலனாகும் சாங்கமுடன் திராவக கமோசுருக்குமெத்த, நீடவேதிராவகத்தைபதனம்பண்ணிநீணைப்புட னேயின்னமொருமார்க்கம்பாரு, கூடவேகண்டருட்டிராவகத்தைக்கூ றுவேன் மாணுக்கள்பிழைக்கத்தானே. ௪௬௦

துருசு திராவகம்.

தாணுன துருசதுதான்சேர்ந்தாநொன்றுதாக்கான சினமதுசேர் தாநொன்று, வேணுனபூநீறுசேர்தான்பாதிவேகமுடன்கல்லுப்புசேர் தான்கால்லாம், கோணுன் வெண்காரம் சேர்தான்காலாம்கொப்பென வேவிவையெல்லாம் பொடியதாக்கி, மாணுனஎனதைபர் குருவ்வவெ ண்ணிமார்க்கமுடன்பானைதனில்கொட்டிடாயே. ௪௬௧

கொட்டியேகுருசொன்ன வளவாய்க்கூட்டிநுணமாகச்சக்கரமா ம்பானைதன்னில், திட்டமுடன்வாலைவைத்துச் சீலைசெய்துசிறப்புட னேயிருபக்கம்புனலும்வைத்து, சட்டமுடனடுப்பேற்றி எரிப்பாயா லுல்சார்புடனே திராவகமுமிறங்கும்பாரு, நட்டமில்லாதிராவகமு மெடுத்துப்பாரு நாதாக்கள் செய்யார்களநீதக்தானே. ௪௬௨

அதீதமென்றவிக்தையிது வாலைவித்தை அவனியிலேசெய்யுவ துவரிமைகாணும், சதீதமென்ற திராவகத்தைப்பதனம்பண்ணுநரு வரனருந்தக்குறுதிகாலன் கதீதமென்ற கண்டருட்டிராவகத்தால் நாட்டிலே வெகுகோடி செய்வாரப்பா, பதீதமென்றதிராவகங்களின் னஞ்சொல்வேன்பாகமுடன் போகரிஷிபயின்றவாறே. ௪௬௩

சாரத்திராவகம்.

பயின்றதொரு வின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பாங்கானசாரமது சேர்தாநொன்று, நவின்றதொருபூநீறுசேர்ந்தான்பாதிகலமானசினம துசேர்தாநொன்று, துயின்றதொரு கல்லுப்பு சேர்தான்கால்தான்ச யமானவெண்காரம் சேர்தாநொன்று, அயின்றதொரு சாக்கெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி அப்பனேகலசமென்றபானைக்கேற்றே. ௪௬௪

ஏற்றவேசக்கரமாம் வாலைவைத்து எழிலாகச்சீலையதுவலுவாய் செய்து, காற்றதுதான் போகாமல் அடுப்பிலேற்றி காகமென்றபா னைக்குழலும்வைத்து, போற்றமுடன் புனல்வழியேசலமும் போக பொங்கமுடன் தானெரிப்பாய் சாமமோம், கூற்றனைப்போல்திராவக முமிறங்கும்பாரு கொடியானவேதமதைசொல்லொண்ணாதே.

சொல்லவேகாவேது பாவுமேது சொற்பெரியதிராவகமும் கார மெத்த, வெல்லவேசாக்குக்கு மித்திரகாலன் வெகுகொடியன்வெகு கொடியன்சாரனப்பா, புல்லவேதிராவகத்தைபதனம்பண்ணு பொங்க முடன் சிஷாவில் விட்டுமைந்தா, மெல்லவேமேற்கல்லுகொண்டுமூடி மிக்கானதிராவகத்தைவுறுதிபண்ணே. ௪௬௬

வெடியுப்புதிராவகம்.

பண்ணவேயின்னமொரு மார்க்கம்பாருபாங்கானமதியுப்பு சேர் தாநொன்று, உண்ணவே சினமதுயிருசேராகும் வுத்தமனே சாரமது கால்சேராகும், திண்ணமுடன் பூநீறுசேர்தான்பாதி தெளிவானகல் லுப்புசேர்தான் கால்தான், வண்ணமுடன் சாக்கெல்லாமொன்றாக் கூட்டிவளமாகத்தான் பொடித்து கலசமாட்டே. ௪௬௭

ஆட்டியே வாலுகையைமேலேவைத்து அப்பனே சீலையதுவலு வாய்செய்து, நீட்டியே திராவகமு மிறக்கிபாரு நிலையான திராவக மோகாந்தமெத்த, பூட்டகமாய்தானெடுத்துச்சிஷாவிற்குள்புகழாகத் தானடைத்து பதனம்பண்ணு, நாட்டமுடன்திராகவகமோ நவிலப் போமோநாதாக்கள் செய்யார்கள் நன்மைபாரே. ௪௬௮

பாஷாணத்திராவகம்.

நன்மையுடன் வின்னமொருமார்க்கம்பாருநாதாக்கள்கண்டத்தில் லைசுளுக்குவேதை, உண்மையாயுரைக்கிறேன் பாஷாணந்தான்வுத் தமனேசங்கென்ற பாஷாணந்தான், திண்மையுடன்சேரதுதாநொன் றேயாகும்தெளிவானசினமதுரெண்டேயாகும், நன்மையுடன்பூநீறு காலேயாகும் கதிப்பானவளைட்லுப்பு கால்தான்கூட்டே. ௪௬௯

கூட்டவென்றால் கலுவத்திற் பொடியாய்ச்செய்து பொங்கமு டன்கலசமென்ற பானைதன்னில், நீட்டமென்றபொடிதனையேபாண் டமிட்டு நேர்புடனே வாலுகையைமேலேவைதது, தாட்டிகமாய்மூடி யதுவலுவாய்ச்செய்து சாங்கமுடன் திராவகத்தையெறக்கிபாரு நா ட்டமுடன் திராவகத்தை பதனம்பண்ணு நலமாகசிஷாவிலடைத்தி டாயே. ௪௭௦

அடைத்துமேதிராவகமோகாரமெத்த அப்பனே திராவகத்தால் லோகம்நீறும், புடைட்புடனேலோகத்துக் காலனாகும்புகழாகசத்து ருமித்துருதானாகும், படைப்புடனே திராவகத்தால காரசாரம் பாங் முடன்றுன்மடியும் பண்போமெத்த, கடைப்புடனேயிதனாலேவுயமு மாளும்கருவான திராவகமுமென்பார்தானே. ௪௭௧

சங்கு அயத்திராவகம்.

தாமானவின்னமொரு கருமானங்கேள் தகைமையுடன்வயமது தான்சேர்ந்தானென்று, காமானபாஷாணம் சரிதாககடிதானவயத் துடனே ஒக்கச்சேர்த்து, நாமான பூநீறு வரையதாகநலமானவீனய துப்புக்காலதாக, பாமானசீனம்துரெட்டிப்பாகபாகமுடன்றான்போ ட்டுக்கலசமூடே. சஎ௨

மூடியிலே வாலுகையை மேலேவைத்து முயற்சியுடன்சீலபது வலுவாய்ச்செய்து, தேடையிலே வடுப்பேற்றினரிக்கும்போ தூதெளி வாகதிராவகமுமிறங்கும்பாரு, காடியிலே புனாலேசலமுமோடிநல மானதிராவகத்துக்குபிருமாச்சு, ஊடையிலேதிராவகத்தால்காரமெ த்தவுத்தமனே செந்தூரக் குருவுமாச்சே. சஎ௩

ஆச்சென்றுவிடுகாதே யின்னம்பாருஅப்பனே செந்தூரமிதனா லாகும், போச்சென்று போகாதேபுண்ணியாகேள்பொங்கமுடனின் னமொரு பாகஞ்சொல்வேன், நீச்சென்றபாஷாணஞ்சகலத்துக்கும் தெளிவாகயிந்தமுறைசெய்யலாகும், மூச்சப்பா!சகலவிதபாஷாணத் தின்மூர்க்கமெல்லாஞ்சத்துருவால் மூறிக்கலாச்சே. சஎ௪

சீரகத்திராவகம்.

முறிக்கலாம் பலகோடிவேதையாகும் மோசமில்லைதிராவகங்க ள்காரமெத்த, தறிக்கலாமின்னமொரு பாகங்கேளு, தாககாணசீரக மும்சேர்தானப்பா, செரிக்கவேசலமதுதான் ரெட்டிப்பாகும் சிறப் புடனே பூநீறுகாலதாகும், நெறியுடனேபாண்டமெனும்காரகத்துள் ளேநேர்புடனே சலத்தோடே கொட்டிடாயே. சஎ௫

கொட்டியேகாக்த்தின்மேலேயப்பாகுணமாகவாலைதன்னை மேலே வைத்து, திட்டமுடன் சீலைதலவலுவாய்ச்செய்து திறமுடனேயடுப் பேற்றியெரிப்பாயானால், நட்டமில்லாத்திராவகமுமிறங்கும்பாருநல மானசீரகத்தின்வேகமெத்த, பட்டவுடன்பித்தம்காற்பதுவும்போ கும்பாங்கானசீரகத்தின் பண்புதாமே. சஎ௬

தாமானசீரகத்தின் தலயிந்தன்னை தயவுடனே மூன்றுமுறை யிப்படியே செய்ய, பாமானவாலுகையால்காரமேறிபரிவுடனேபுகை யோடுகெடிதானாகும், காமானதயிலமது என்னசொல்வேன்காசினி யில்சித்தர்களுங் காணமாட்டார், பூமானும்காலாங்கிநாதர்பாதம்புக ழ்ச்சியுடன் பாடினேன் போகர்தானே. சஎ௭

ஓமத்தயிலம்.

தானானவின்னமொரு பாகம்பாருதயவுடனே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, வேனானவோமமது சேர்தானப்பாவேகமுடன்கொண்டு

வந்து பாண்டமிட்டு பானுனசலமதுவும்ரேட்டிப்பிட்டுபாங்குடனே பூநீறுகாலதாக, மானுனசலமதனை விட்டபின்புமதிப்புடனே வாலு கையைமேலேவையே. சஎ௮

வைக்கவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து வாகுடனே திராவகத்தை வாங்கிமைந்தா, மெய்க்கவே மூன்றுமுறை யிப்படியேசெய்து மேன் மையுடன்திராவகத்தை எடுத்துக்கொண்டு, மொய்க்கவே மூன்சொ ன்னதிராவகமுமப்பா மோசமதுவாராமல்செப்பக்கேளு, பொய்க்கா மல் சரியெடையா எடுத்துக்கொண்டு, பொன்னவனே வெள்ளுள்ளி சேர்தான்போடே. சஎ௯

பெருங்காயவைப்பு.

போடவேதிராவகத்திரட்டுமைந்தா புகழானவெள்ளுள்ளிகை போலாகும், நீடவேபூண்டுக்குகாயமேரி நிலையான வெள்ளுள்ளிதனை மாச்சு, பாடவேசெம்மறியின தோலாலப்பா பாகமுடன்தான்பெ திந்து தைத்துப்போடு, சாடவேமண்டலஞ் சென்றெடுத்துப்பாரு சரக்கானபெருங்காயம்காரமாச்சே. ச௮0

காயமாமின்னமொருமாற்றம்பாரு கருவான காசியென்றகட்டி யப்பா, நேயமுடன்சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு நேர்புடனேவலி லத்தின்தூளுகூட்டி, பாயமுடன்பாக்கினிடகஷாயந்தன்னுல்பாகமு டன்மூன்றுநாளாட்டிமைந்தா, தூயமுடன்ரவிதனிலே காயப்போடு துப்புரவாம் காசியென்றகட்டியாச்சே. ச௮௧

இரும்புசாயம் ஆடைகளுக்குவாணம்.

கட்டியென்னும் ரத்தமென்றபாளமாச்சு காசினியிலாருந்தான் கண்டதில்லை, திட்டமுடன் சொல்லிவிட்டோம் சினத்தாற்கு திற முடனே கண்டறிந்தோர் புத்திவானும், சட்டமுடனின்னமொரு பாகம்சொல்வோம் சார்வானயிரும்பினிட சத்தைவாங்கு, வட்டமெ ன்ற கொப்பறையில் அப்பைக்கொட்டி, வாகுடனேசெம்மரத்தின் தூள்தான்போடே. ச௮௨

போடையிலேசலமதுதான்பாண்டமிட்டுப் பொங்கமுடன்பட் சம்சென்றெடுத்துப்பாரு, கூடையிலேயிரண்டுமொன்றாய் சேர்ந்து கொண்டுகுணமானசிட்டம்போலிருக்கும்பாரு, நாட்டமுடனிரும்பெ ன்றவாலைகுள்ளே நன்னமுடன் தான்கொட்டி. வரைத்திட்டேதான், சாடவே சிலைகட்டு காரமேற்றிச்சார்பாககரைகட்டி யோர்ந்தித்தே.

தீத்தையிலேபலபலவாகம் ரூபம்காட்டும் சிவப்புமுதல் பஞ்சவர் ணம்காணலாகும், தீத்தையிலேகாரங்களில்லாப்பக்கம்தெளிவானவர்

ணங்கள்காணலாகும், நீத்தமுடன்வரணங்களெழுதலாகும் திறமா
னயிரும்பினிடகாரந்தன்னால், சீத்தமுடன்செம்பினிடசத்துசேர்ந்து
சிறப்பாகத்தானுருக்கி யெடுத்திடாயே. ௪௮௪

எடுத்துமே வயதினிடபாகம் போல வெழிலாகவகிலமாம் பட்டைத்தூளும், தொடுத்துமேசெம்பினிட்சத்துசேர்த்துதோற்றமுடனாலைதனிலரைத்துக்கொண்டு, தடுத்துமேவயதினிடவானத்தானும் தாக்கானசெம்பினிடவர்னத்தானும்; அடுத்துமே சிலைகட்டுவர்னமாச்சுவப்பனே சீனபதிவுளவுதானே. ௪௮௫

சீனா, திராவிதபுகைநாலை.

உளவானசீனபதிவேதைமார்க்கம் வுத்தமனே வேடிக்கையின்னஞ்சொல்வோம், தலமானகாயிதம்சன்னமட்டும் தான்செய்யும்விபரங்கள்சாற்றக்கேளு, நடமானதடமதுவும் கெஜநாறுதும்நனினமுடனகலமதுகெசநாறுகும், மளமானசுற்றோரகிராதிக்கம்பி மாற்கமுடன்றானமைத்துவாலபூட்டே. ௪௮௬

பூட்டவென்றால்தலைபக்கம் கரும்பாலைபோலபுகழானகுழியொன்றுதடாகமொன்று, நீட்டமுடன்தடாகத்தின்சுற்றுமேலாரம் நிலையானவாய்க்கால்போல் சூழ்புண்டாக்கி, பூட்டமுடன் குழைதனிலேயாலைவைத்துப் பொங்கமுடன்தொட்டியென்ற கிணறுண்டாக்கி, வாட்டமுடன்சொட்டிக்குள தான்போல்கம்பி வகுப்புடனே தானமைத்து சக்கரபூட்டே. ௪௮௭

சக்கரமுமாட்டியேவாலைதன்னைச் சாங்கமுடன்புகையென்றவாலைதன்னால், தக்கபடிதிருப்பவுடன் கோணிதனைச் சாந்தமுடன் தானரைத்துகுளத்துகேற்றி, ஒக்கவேதெளிவதனை மேலேநோக்கி வுவமையுடன்போகவே, வழியுண்டாக்கி பக்கமுடன்தெளிவதனில பூநீர்சோததுசார்புடனேதொட்டிதனில் கரைத்திடாயே. ௪௮௮

கரைத்துமேமூன்றுநாள்சென்றபின்பு கருவாகதொட்டிதனில் சரக்கைவைத்து, நிரைப்புடனே படல்கட்டிக் காயிதத்தை நேர்புடனேதானெடுக்கவண்ணம்பாரு, திரைப்புடனே வாலையென்றகையில்ப்பாதிறமான்பிரதமையொன்றிருக்கும், முறைப்படியே கைதனிலே படல்தானியமுனையாமல்தொட்டிதனில்கலக்கிடாயே. ௪௮௯

கலக்கையிலேவண்டலது படல்மேற்சார்ந்து கடினமுடன்சக்கரத்தைசுத்திவந்து நிலத்தினது, மேடையிலேசட்டந்தன்னில்நிலைமையுடன்றானமைத்துமேலேவைக்கும், புலப்புடனேமறுவாலைதனிலிருந்துபுகழாகச் சிலையதுமூடிக்கொள்ளும், தலப்புடனேபின்னுமந்த பதுமைதானும் தடாகத்தில்வண்டல்தனை யெடுக்குந்தானே. ௪௯௦

எடுக்குமேசக்கரமாமாலைதன்னால் எழிலானவண்டலுடன்சரக்கையெல்லாம், தொடுக்கவேமேற்படியில் கொண்டுசென்று துப்புரவாய்வாலையென்ற சட்டந்தன்னில், படுக்குமேபடல்தானும் விட்டபோது பாங்குடனேசிலையதுமூடிக்கொள்ளும், அடுக்குமேயிப்படியே பலகாலுந்தான் ஆலையதுசுழன்றுமேயோடுந்தானே. ௪௯௧

ஓடயிலேமுதற்றரந்தாலைதன்னில் வொளிவானகாகிதங்கள் சன்னமாகும், நீடமுடனிரண்டாங்காலாலைதன்னில் நேர்புடனேதானடக்குமவண்மைபாரு, சாடலுடன்பஞ்சிடென்றவாலையுண்டு சட்டமுடன் முன்குழைபோலணித்தூணும், வாடலுடன்குளமதனில் வண்டல்சேரும் வாகுடனேபஞ்சியென்றவண்டல்தானே. ௪௯௨

வண்டலுடன்சுத்தித்த பூநீரப்பா வாகுடனேதான் சேர்த்து குழம்புபோலாம், அண்டமெனும்நட்சத்திரவொளிவுவீசும் அப்பனே வண்டல்தனை கலக்கிக்கொண்டு, தண்டமுடன்சக்கரவாலை தன்னைச் சாங்கமுடன் றன்திருப்பிரதமைதானும் கொண்டபடிபடல்சாத்தி வண்டல்தன்னைக் கொப்பனவேதானெடுக்கும்வண்மைபாரே. ௪௯௩

பார்க்கையிலேபடல்சாத்தி தானெடுத்துப் பாகமுடன்மேற்புறத்தில்கொண்டுசென்று நீர்க்கமுடன்சட்டமென்ற படலின்மேலே திறமாகத்தானமைக்கும் மேல்வட்டத்தில் ஆர்க்கமுடன்தன்மேலே சிலைகொண்டு அப்பனேமேல்மூடியாலையாலே, நீக்கலதுபடலதனை மேலேசாத்தும் நெடிதானசக்கரத்திநேர்மைதானே. ௪௯௪

காணயிலேசக்கரமாமாலைதன்னில் கருத்துடனே தா[illegible]முடுக்கச் சலமும்நீங்கி, நீணமுடன்கசுவலதுநீங்கியேதான் நேரானகாயிதமும் சன்னமாச்சு. வேணபடிமூன்றாங்காலாலைதன்னில்வேகமுடன்திருப்பவுபாயங்கேளு, மாணவென்றசக்கரமுமாடிநிற்கும் மன்னவனேநடுக்குளமாங்குழிதான்பாரே. ௪௯௫

குழியானசதுரமதுபள்ளத்துள்ளே கூரானநூணதுதான் நடுமையத்தில், வழியானசக்கரமாடாலைதன்னில் வகுப்பானபஞ்சினிடபஷ்டுதன்னால், முழியானபூநீறு மொக்கச்சேர்த்துமுயலவே தானமசிந்துகுழிக்குள்தானும், கழியானபயனம்போலாகும்பாரு கருத்துடனே றனெடுக்கும்கருவைக்கேளே. ௪௯௬

கருவானமேல்வட்டஞ்சக்கரத்தில் கடினமுடனாலையதுவோடிப் பாயும், திருவானவண்டலதுமேலேதானும் -தெளிவுடனேபடல்மேலேசென்றுநிற்கும், குருவான[illegible] சக்கான்தானும் . கொப்பெ

னவேமேல்வட்டர்படல்தான்சாத்தும், தருவானவண்டல்மேல்படல் தான்மூடி சார்பாகசீலையதுபாவிக்கொள்ளே. ௪௯௭

கொள்ளயிலேமேல்சட்டம் நின்றுமூடிக் கொப்பனவேபடலா லேயாலைசுற்றி, மெள்ளவேசீலையதுமேலேமூடி மேன்மையுடன்சல மதனைவடியச்செய்யும் தள்ளயிலேசக்கரமாம் பலகையாலே சாங்க முடன் வாலையின்றன்திருப்பல்காணும், துள்ளியேதிருப்பலதுகின்ற போது சூட்சத்தால்காயிதமுமெடுக்கலாமே. ௪௯௮

எடுக்கலாம்வாலைவிட்டு எடுத்தபோது பெழில்னகாற்றதனில் காயப்போடு, தொடுக்கவேரவியென்ற வொளிதான்பட்டால்தோற்ற முடன் காயிதமும்வெளுப்புமெத்த, படுக்கமுடனிப்படியேயாலைதன னால் பலபலவாம்காயிதங்களெடுக்கலாகும், கொடுக்கவேவாலைகளு மனேகமுண்டு கொப்பனவேயதன்கூறு சொல்லலொண்ணாதே.

சொல்லவேகஞ்சிதனைமேலேபூசி சத்தமுடன்காயிதங்களெடுக் கலாகும், வெல்லவேகஞ்சியினால்வாலைதனனில்மெருகுடனேசக்கரமா முருளையுண்டு, புள்ளவேயுருளைக்குப்பஞ்சபூட்டிப் பொங்கமுடன் தோலாலேயாலையாகும், பங்கமில்லாக்காயிதத்தையாலைக்கிய பாகமு டன்மெருகுடனேதள்ளும்பாரே. ௫00

தள்ளயிலேசக்கரமுமோடித்தாலும் சாங்கமுடன்றனெடுத்து வடிக்கும்பாரு, துள்ளியேபடல்தானும்மேலேயேற்றித் துப்புரவா யடிவாரத்தொட்டிக்குள்ளே, மெள்ளவேகொண்டுசென்று யடுக்கிப் பின்புமேற்புறத்தில்சட்டமதிலேநிற்கும்,கொள்ளவேசட்டமென்ற வாலையப்பா கொடிதானவாலைக்குகூறுண்டாமே. ௫0௧

கூறானவாலையிலேவோரமப்பா கொப்பனவேகட்டுவலைதறிக்க லாகும், தாரானகாயிதமுஞ்சுற்றோரந்தான் சாங்கமுடன்திருகியல் லோநிற்கும்பாரு, சேறானவாலையதுவோடிக்கொண்டு தெளிவான புகையுடனேவாடிநிற்கும், டாறானகட்டுவலைதறித்தபின்பு பாக முடன்கீழ்புறமாய்தள்ளலாச்சே. ௫0௨

ஆச்சென்றவாலையதுகித்தந்தாலும் அப்பனேலட்சமதுகோடிக் கோடும், காச்சலென்றகடிதாசிசெய்யும்நேர்மை காசினியில்சித்தர் முனிசெய்ததில்லை, பாய்ச்சலுடன்சீனபதியானுஞ்சென்று மார்க்க முடன்கருவானவேலையாவும், பாச்சலுடன்காலாங்கிநாதர்தம்மால் பாலித்தேன்வேலுகோடிசித்தரானே. ௫0௩

வரணபேதகடிதாசிசெய்யும்விபரம்

வித்தையாமின்னமொருபாகம்கேளு வேடிக்கை விநோதமென் றவித்தையப்பா, சுத்தமுடன்பஞ்சவர்ன மையினாலேசுருதியுடனாலே தனிலேற்றிமைந்தா, பத்தமுடனாலேவாய்ப்பட்டின்மேலே பாங்குட னேபூசியல்லோவாலைக்குள்ளே, வெத்தியென்ற காகிதத்தை வாலைத ன்னில் விருப்பமுடன்றான்கொடுத்துசெப்பக்கேளே. ௫0௪

கேளேதான்காகிதம்படிந்தபின்பு கெடியான வன்னமென்றபே திதன்னை, தாளவேதிராவகமாய் எடுத்துக்கொண்டு தகைமையுடன் சபுரியின்றன்மயிரினாலே, மீளவேகத்தையாய்க் கட்டிக்கொண்டு விரு ப்பமுடன்றான்றெளிக்க வாணம்பாயும், சாளவேகடிதமெல்லாம்வர ணபேதம் சார்பாகக்காட்டியல்லோ பாவுந்தானே. ௫0௫

தானானவனேகவிதம்செய்யலாகும் தகைமையுடன் வரணமென் றவாலைதன்னால், கோனான யென்னையர் காலாங்கிநாதர் கொட்டினார் லோகத்திலனந்தம்வேதை, பானுகயெனைப்போல வெளியரங்கம்பாடி னார்லோகத்து மாந்தற்கில்லை, தேனானவமுர்தம்போல் சத்தகாண டம்திரட்டினேன் யேழாயிரமுண்மைபாரே. ௫0௬

சீனத்தார்க்கு வஸ்துபோதை

உண்மையாமின்னமொருபாகம்கேளு வுத்தமனேவஸ்துவென்ற போதையப்பா, திண்மையாய்நெல்லினேவர் பனையின்வேரும் திறமான மாதளையின்கெஞ்சாவேரும், கண்மையாம் நன்னாரியலரிவேரும்கரு வானவாவாரைவேருதானும், பண்மையாம்கிச்சிலியின்வேரும்கூட்டி பாங்கானவேலனிடபட்டை கூட்டே. ௫0௭

கூட்டியேவெள்வேலன் பட்டைதானும் குணமான சரியெடை யாயெடுத்துக்கொண்டு, மாட்டியேபெரும்பாண்டம்தன்னிலிட்டுமதிப் புடனேசலமதுவும்நிரம்பவிட்டு, வாட்டமுடன்பத்துநாளூறிப்பின்பு வகுப்புடனேசாக்கதனில் பனவெல்லந்தான், நீட்டமுடன்தான்போ ட்டுயடுப்பிலேற்றிநிலைமையுடன்திராவகமாயிறக்கக்கேளே. ௫0௮

இறக்கவென்றால்வாலையது திராவகத்தை எழிலானபாண்டமது யிறக்கிப்பாரு, சிறக்கவேதிராவகமும் காரமெத்த சீரான திராவகமு ம்பதனம்பண்ணு, முறைக்கவேவஸ்து சத்திசரக்குதன்னைமுப்பவே நாதாக்கள்செய்யமாட்டார், இறக்கவேபலறாலும்கண்டாறுய்ந்து திர முடன்பாடினேன் மாந்தற்காமே. ௫0௯

ஆமேதான்சரக்குசுத்தி கொண்டபோது அப்பனேவருளுண்டு ஞானமுண்டு, தாமேதான் நாதாக்கள்மனமுவந்து தயையுடனேவே ணதொல்லாமீவார்பாரு, போமேதான்புகழுண்டு செல்வமுண்டுபொ லிவானகருணையுடன்வாழ்வுமுண்டு, வேமேதானெப்போதுமனமுவந் துவிருப்பமுடன்பட்சமதுவைப்பார்பாரே. ௫௧௦

தானானசதாநிலையைக் காணலாகும் தாக்கானசின்மயத்தையறி யலாகும், வேனானவறுகோணவட்டத்துள்ளே வேண்டியதோர் கரு விகரணுதியெல்லாம், மானானவாராதாரத்திலுண்மைமார்க்கமுடன்கா ணுதற்குமயக்கமில்லை, கோனானசிற்பரத்தை யடுக்கலாகும் கொற்ற வனேதவநிலையில் நிற்பதாமே. ௫௧௧

சற்பராஜன்மாத்திரை.

நிற்பாரேயின்னமொருமார்க்கம்பாரு நிலையான மாணக்கள்பிழை க்கவென்று, துற்பரவாய்குளிகையது சொல்லப்போமோ துடியான பாஷாணசற்பராஜன், பற்குணமாம்பாஷாணமொருவர் காணார்பாரு லகில்கண்டறிந்துபகுத்துரைப்பேன், சற்பமென்ற குளிகையது பெ ருமைமெத்த சர்வகுணரோகிகட்கும் புகட்டலாமே. ௫௧௨

புகட்டலாம்சங்கென்ற பாஷாணந்தான் புகலவேகளஞ்சினடை எடுக்கலாகும், பகட்டுடையதாளகமுங் களஞ்சிரண்டு பாங்கானபூரம துகள்ஞ்சிநாலு, தகட்டானவப்பிரகம் களஞ்சிரண்டு தகைமையுள்ள வீரமது களஞ்சியொன்று, மகட்டுடைய தாரிசியதுகளஞ்சி யொன்று மாசற்றரசமதுவும் களஞ்சியொன்றே. ௫௧௩

ஒன்றானசூதமுடன் துத்தங்கூட்டி வுத்தமனேசிங்கியதுகளஞ்சி மூன்று, புன்றானகெந்தகமும்களஞ்சியாறு பாங்கானலிங்கமதுகளஞ் சிநாலு, கன்றானகெவுரியது களஞ்சியொன்றுகருவானதீமுறுகள்கள ஞ்சியொன்று தன்றானமனோசிலையும் களஞ்சியொன்றுதாக்கானருட னுமேகளஞ்சியொன்றே. ௫௧௪

களஞ்சியாம்காந்தமது களஞ்சிரண்டுகடிதானபொன்னிமிளைகள ஞ்சியொன்று, தளமுடையசூதசெந்தூர மொன்று தாக்கான வாப் பொடியுங்களஞ்சியொன்று, மளமானவயத்தொட்டிக் களஞ்சியொன் றுமார்க்கமுடன் செங்கந்தி களஞ்சிரெண்டு, பளமானகருக்கடல் கள ஞ்சிரண்டு பாங்சான சினமதுகளஞ்சிநாலே. ௫௧௫

நாலானகல்நாறு களஞ்சியெட்டு நலமானகல்மதம் களஞ்சியாறு பாலான சிலாசத்துக் களஞ்சிரண்டுபதிவான டிவளமது களஞ்சி நாலு

சேலானமுத்ததுவும் களஞ்சிரண்டு செயலானசங்கதுவும்களஞ்சியா று, கோலானமான்கொம்பு களஞ்சியெட்டு கூரானவகிற்சிலையுங்கள ஞ்சிபத்தே. ௫௧௬

பத்தானகடைசரக்குசாற்றக்கேளு பாங்கானசுக்கதுவும்களஞ்சி யெட்டு, முத்தானமிளகதுவும்களஞ்சியாறு முயலானபாங்கியது கள ஞ்சியெட்டு, மத்தானலவங்கமதுகளஞ்சிநாலு மகத்தானசாதிக்காய் களஞ்சிரண்டு, சித்தானரோசனையும்களஞ்சியாறு சிறப்பானிவால்மிள குகளஞ்சிமூன்றே. ௫௧௭

மூன்றானமிளகுடனேகருவாய்ப்பட்டை மூர்க்கமாய்கருஞ்சீரம் களஞ்சிரண்டு, தான்றானபத்திரியுங்களஞ்சியொன்று தருவான தக் கோளம்களஞ்சிரண்டு, கான்றானகார்கோலங்களஞ்சியொன்று கரு வானமாசிக்காய்களஞ்சிரண்டு பான்றானதேசாவரம்களஞ்சியொன்று பாகமுடன்வாய்விளங்கரெண்டார்ச்சேரே. ௫௧௮

சேர்க்கையிலேவசம்பதுவும் களஞ்சியொன்று செயலானசேங் கொட்டைகளஞ்சியொன்று, மார்க்கமுடன்கடுக்காய்த்தோல்களஞ்சி ரண்டு கருவானகருஞ்சீரம்களஞ்சியொன்று, தீர்க்கமுடன்நற்சீரங்க ளஞ்சியொன்று திடமானசிறுதேக்குகளஞ்சியொன்று, ஏர்க்கவேதா ளகமுங்களஞ்சியெட்டு எழிலானமுந்திரிகளஞ்சிரண்டே. ௫௧௯

இரண்டானஎள்ளுடனேகளஞ்சிரண்டு இயலானஓமமுடன்கள ஞ்சிரண்டு, பண்டானகொள்ளுடனேகளஞ்சியொன்று, பாங்கானபெ ட்டிவிரைகளஞ்சியொன்று, குண்டானதேற்றான்விரைகளஞ்சிரண்டு கொடிதானகொடிவேலிகளஞ்சியொன்று, திண்டானவாலுழுவைகள ஞ்சியொன்று திறமானசோம்பதுவும்களஞ்சிநாலே ௫௨௦

நாலுடனேதிப்பிலியும்களஞ்சியொன்று நலமானகஸ்தூரிகளஞ் சியொன்று, பாலுடனேகுங்குமப்பூகளஞ்சியொன்று பாங்கானகோடி யதுகளஞ்சிநாலு, சேலுடனேமுத்தமதுகளஞ்சிரெண்டு செழிப்பான தான்றிக்காய்களஞ்சிநாலு, காலுடனேநெல்லியதுகளஞ்சிரண்டு கரு வானமுள்ளளியதுகளஞ்சியாறே. ௫௨௧

ஆறானசிவதையதுகளஞ்சிநாலு அப்பனேநன்னாரிகளஞ்சிபத்து, நேரானபற்பாடம்களஞ்சியாறு நேரானசிறுதேக்குகளஞ்சிரண்டு, தா றானபற்படகம்களஞ்சிரண்டு தளிரானசோரியதுகளஞ்சிரண்டு, சேறா னசெம்பூரான்களஞ்சிரண்டு சிறப்பானதேசாவின் வாமுந்தானே. ()

தானைவாமதுவும் களஞ்சிரண்டு தாக்கானமயிலிறகு களஞ்சினாலு, வேனைவலம்புரியுங்களஞ்சியொன்று வியர்வானஏலமதுகளஞ்சிஎட்டு, பானைசாம்பிராணிகளஞ்சிநாலு பதமானரோகணியுங்களஞ்சிஎட்டு, தாமானமகரப்பூகளஞ்சிரண்டு தகைமையுடன்குரோசாணிகளஞ்சிபத்தே. ௫௨௩

பத்தானநாகப்பூகளஞ்சியொன்று பாகமுடன்சித்தரத்தைக்களஞ்சியொன்று, சித்தானநிலப்பனையுங்களஞ்சியொன்று சிறப்பானபூமிசர்க்கரைதானொன்று, புத்தானவட்டதிப்பிலிதானொன்று புகழானவாய்விளங்கம்களஞ்சியொன்று, மூத்தானவன்னமெனும்பேதிதானு முயற்சியுடன்சாத்திரத்தின்பேதிதானே. ௫௨௪

பேதியாம்மாமிஷமுங்களஞ்சியொன்று போனயிருமஞ்சள்மரமஞ்சள்தானும், வாதியாய்குன்றிமணிகளஞ்சியாறு வகுப்பான முட்டியுடன்பேராமுட்டி, சாதியாமதுரமுடனக்கிராகாரம் சாங்கமுடன்களஞ்சியதிரண்டதாகும், மேதியாம்நெருஞ்சியதிரண்டதாகும் மேலானகளஞ்சியதிரண்டதாமே. ௫௨௫

தாமானவெள்ளுள்ளிகளஞ்சியாறு தாக்கானகசகசாகளஞ்சிரண்டு, தாமானசாக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டிக் கருவாகத்தானரைக்கவிபரங்கேளு, நாமானமூலிவகையுரைப்போம்பாராய் நாட்டிலேநாதாக்கள்சொன்னதில்லை, பாமானகையான்சார்சாமம்நாலு பாங்குடனேதானரைப்பாய்மைந்தாகேளே. ௫௨௬

கேளேதான்நற்கையான்சாமம்நாலு கெடியானபொற்கையான்சாமம்நாலு, பாளேதான்போகாமல்பரைப்பாயப்பா பாகமுடன்குலாமல்லிசாற்றினாலே, தாளவேதக்காளிச்சாற்றினாலே சாங்கமுடன்றானரைப்பாய்நாலுசாமம், மாளவேபுளியாரைசாமம்நாலு மயங்காமல்தானரைப்பாய்மகிபாதானே. ௫௨௭

தானேகேள்நீலியின்றன்சாமம்நாலு தருவானவாதொண்டைச்சாமம்நாலு, மானேகேள்பொன்னுவரைச்சாமம்நாலு மாற்கமுடன்பாற்சுரண்டிசாமம்நாலு, தேனேகேள்மலைத்தேனுசாமம்நாலு தெளிவானநீர்மிட்டான்சாமம்நாலு, வேனைவுதும்பைச்சாமம்நாலு விருப்பமுடன்தானரைப்பாய்பண்பாய்தானே. ௫௨௮

பண்பானதர்ளிச்சார் சாமம்நாலு பாங்கான கற்றாழைச்சாமம்நாலு, இன்பானகொள்ளிலைச்சார்சாமம்நாலு இடமானயிருள்ளிச்சாமம்நாலு, நண்பானவரிக்குமட்டிச்சாமம்நாலு நலமானபேய்க்குமட்டிச்சாமம்நாலு, கண்பானகருப்பன்சார்சாமம்நாலு கதிரானமேனிச்சார்சாமம்நாலே. ௫௨௯

நாலானமுசுக்கைச்சார்சாமம்நாலு நலமானமாதுளையின் சாமம்நாலு, காலானமுருங்கைப்பூச்சாமம்நாலுகடிதானமுடக்கொத்தான்சாமம்நாலு, தாலானமாங்துளிருசாமம்நாலுதாக்கானசெந்தோன்றிச்சாமம்நாலு, ஞாலானவெண்தோன்றிச்சாமம்நாலு நறுவுடனேசெம்பருத்திச்சாமம்நாலே. ௫௩௦

சாமந்தானரைக்கையிலேயின்னங்கேளு சாங்கமுடன்பழச்சாற்றாலாறுசாமம், நேமமுடன்தானரைப்பாய் தேங்காய்ப்பாலால்நேரானவாறுவகைசெயநீர்தன்னால்தரமமுடன்எண்சாமமரைத்தபோதுதகைமையுள்ளசரக்கெல்லா மடிந்துமல்லோ, சாமமுடன்மெழுகதுவாய்மைபோலாகி சார்பானவெண்ணெய்போலிருக்கும்பாரே. ௫௩௧

பாரேதான்மெழுகெடுத்துபதனம்பண்ணு பாங்கானகாயசித்திமருக்தென்பார்பார், சீரேதான்மண்டலங்கள்கொண்டுசென்றால் திறளானவியாதியதுஎகும்பாரு, கூரேதான்சொன்னபடிவியாதிமாற்கம் கூறுவோமாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, நேரேதான்மேகமென்றதிருபதும்போம் நெடிதானகுஷ்டம்பதினெட்டுபோமே. ௫௩௨

போகுமேகரப்பன் பதினெட்டுபோகும் பொல்லாதகுன்மமதுஎட்டும்போகும், எகுமேவாயுவென்றதெண்பதும்போம் யெழிலானபித்தம்நாற்பதுவும்போகும், சாகுமேசேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றாறும்சார்வானகிரந்தி பதினெட்டும்போகும், வேகுமேகுலையதுபதினெட்டும்போகும் வேகமுடன்பரையாய்ப்பு வெள்ளைபோமே. ௫௩௩

வெள்ளையென்றரோகமதுராஜரோகம் வெளிகாணுமேகமதுக்சரோகம்போம், கிள்ளையென்றசயமதுவும்பதினெட்டும்போம் கிறாண்பாண்டுமுதல்மகோதரம்போம், வள்ளையென்றகாமாலையாறும்போகும் வாகானநீரிழிவுமதுமேகம்போம், கொள்ளைகொண்ட வயிற்றுவலிவிம்மல்போகும் கொடிதானசுரமுதலுமகன்றுபோமே. ௫௩௪

அகன்றுபோம்சகலவிதநோய்கள்தானும் அப்பனேதேகமதுவன்னிமீறும், துகன்றதொருவனுயானமறிந்து கொண்டால்துடிப்புடனேநரம்பெல்லாம்வலித்துக்காட்டும், புகன்றதொருதேகமது காந்திவிசம்புகழானகாயமதுயிருகுபாரு, இகன்றதொருகாயாதிகற்பமென்பார்நீணிலத்தில் சித்தர்செய்யும்வேதையாமே. ௫௩௫

வேதையாம்கோடிவழி வேதையுண்டு வேகமுடன்செய்பாகம் யாருஞ்செய்யார், பாதையாமிம்மருந்துவதீதமெத்த பாகமுடன்யான் முடித்தேனிந்தபாகம், தோதமுடன்சித்தர்முனிரிஷிகள்தானுந்தோ ற்றமுடன்தான் முடித்தாரனந்தபாகம், காதமுடன்காலாங்கிநாயர்பா தம்கருத்துடனேயான்வணங்கிபாடினேனே. ௫௩௬

நவநீதகற்பம்.

பாடினேன்வின்னமொருபாகம்கேளு பாங்கானகோமேதம் புஷ்பராகம், தேடியேவப்ரேகம்பச்சைகெம்பு சிறப்பானவயிரமதுசங்கு முத்து, கூடியேபவளமதுநவதாதாகும் கொப்பெனவேவாறுவகை செயநீர்தன்னால், நீடியேசமனெடையாளடுத்துக்கொண்டு நேர்மையுடன்றானரைப்பாய்சாமம்நாலே. ௫௩௭

நாலானசாமமதுவரைத்துமைந்தா நலமுடனேயில்லையதுதட்டியேதான், கோலமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்துக் குறிப்பாகஒட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்து, ஞாலமுடன்சீலையதுகாய்ந்தபின்பு நளினமுடன் கனயெருவிற்புடத்தைபோடு, தாலமுடன்புடமாறியெடுத்துப்பார்க்க தவளநிறபற்பமதுகாந்தியாச்சே. ௫௩௮

ஆச்சென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு அப்பனேசொர்னமென்ற பற்பந்தானும், மாச்சலுடன்நாலுக்கோர் நவநீதவித்தைமாட்டாவிரண்டுமொன்றுய்க்கல்வமிட்டு, காச்சனுடனாறுவகைசெயநீர்தன்னால் கருத்துடனே தானரைப்பாய்நாலுசாமம், மூக்கடங்கத்தானரைத்து பில்லைதட்டிமுயலவே ரவிதனிலேகாயப்போடே. ௫௩௯

போடவேபில்லையதுகாய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன்வோட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்து, நீடவேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு நீணிலத்தில் நீயுமொருசித்தனுவாய், தேடவேகாயாதி கற்பபற்பம் தேர்ந்தாலும் யாருந்தான்சொல்வதில்லை, பாடவேபலநூலுங்கண்டாராயந்துபாவித்தேன் லோகத்துயாந்தற்காமே. ௫௪௦

ஆமேதான்பற்பமுறையாருஞ்சொல்லார் அப்பனேமானிடர்கள் பிழைக்கவென்று, நாமேதான்பலநூலுங்கண்டாராய்ந்துநளினமுடன் பாடிவைத்தேன்சத்தகாண்டம், போமேதான்வீணிலே மனம்செல்லாமல்பொங்கமுடனிப்பாகம் செய்தாயானால், மாமானகாயகற்பமிது தானாகுமகத்தான பற்பமதுநவிலொண்ணாதே. ௫௪௧

ஒண்ணாதுபற்பத்தைப்பணவிடைதானு முத்தமனேவெண்ணெய்தனில்கொண்டாயானால், நண்ணாதுநோயேதுரோகமேது நாடாது காலனுமேநாடமாட்டான், திண்ணாலுங்காயகற்பமிதற்கொவ்வாது திறமையுடன்செய்துகொண்டோன்புத்திவானும், வண்ணாலுமுடியாதுபாரிலப்பா பாக்கியவான்செய்துகொள்ளும்வேதையாமே. ()

சூரணங்களனுபானம்.

வேதையிலேயின்னமொருபாகம்கேளு விருப்பமுடன்சூரணங்களெதுவானாலும், தீதையிலேவனுபானந்தெரிந்துகொண்டால் தேகமதுகற்றாணுமாகும்பாருபோதையிலேகாயாதிபற்பமாகும்பொங்கமுடனுண்டவற்குபலனுண்டாகும், பாதையிலேயேகமென்ற யிழிவுபோகும் பாரினிலேநீயுமொருசித்தனாமே. ௫௪௩

புட்டிக்குள்கோழிமுட்டை விடுகிறசாலம்.

சித்தனுமின்னமொருமார்க்கம்பாரு சிறப்பானபெருஞ்சாதிகோழியொன்று, முத்தலாய்க்கொண்டுவந்து வவயமிட்டுமுதன்மையாமுட்டைதனையெடுத்துமைந்தா, சுத்தமுள்ள பூநீராம்புட்டியென்றுசூட்சமுடன்சின்னவாய்க்கொண்டதாக, வெத்தியுடன்புட்டிக்குள்முட்டைபோகவிருப்பமுடன் சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளே. ௫௪௪

பண்பானமுட்டைதனைசெப்பக்கேளு பாகமுடன்காரமென்றகாடிதன்னில், திண்புடனேமூன்றுநாள் முட்டைதன்னைத் திறமுடனே யூறினபின்னெடுத்துப்பாரு, நண்பானமுட்டையதுகாரமேறிநவிலவே வோடதுதான் சவ்வுபோலாம், தண்பானமுட்டையதுதளர்ந்துபோகும் தாக்கடாபுட்டியென்றசீஷாதானே. ௫௪௫

தானானசின்னவாய்ச் சீஷாக்குள்ளே தள்ளடாமுட்டைதனையுள்ளேபோகும், வேனான முட்டையது சென்றபின்புவிருப்பமுடன்பாணியென்றதண்ணீர்தானும், கோணான புட்டிக்குள்ரம்பவிட்டு குறையாமல்சீஷாவைமூடிப்போடு, கோணானமுட்டையது கல்லுபோலாம்தீவிரமாய்பாணிதனையூத்திடாயே. ௫௪௬

வூத்தியபின்புட்டிதனை மூடிபோடு வுத்தமனே ராசரிடம்சென்றுநீயும், சேத்தியுடன் புட்டிதனை கைகொடப்பா நேரானபுட்டிதனைப்பார்க்கும்போது, மாத்தலுடன் புட்டிக்குள் முட்டையப்பா மன்னவனேசென்றவழிவதிதவித்தை, சாத்தலுடனாச்சரியவித்தைதன்னைக் காண்கிலோராசரெல்லாமயங்குவாரே. ௫௪௭

மயங்குவார்வித்தையிதுமண்டலத்திலமாற்றானுங்கண்டறியான்
வினோதவித்தை, தயங்கியேசெய்தாலுங்காணமாட்டார் தகைமையுள்
ளகருவாளிகாண்பான்பாரு, புயங்கமுடன்தாரணியில் மற்றோராலும்
புகழ்ச்சியுடன்செய்யுவதுவருமையாகும், வயங்கமுடன்காலாங்கிநாத
ர்பாதம் வாகுடனேதாள்பணிந்துபாடினேனே. ௫௪௮

தங்ககிமிளைவேதை.

பாடியேயின்னமொருகருமானங்கேள் பாலகனேமாணாக்கள்பி
ழைக்கவென்று, தேடியேகிமிளையதுதங்கமப்பா தெளிவானகிமிளைய
துகூறக்கேளு, வாடியேதிரியாதேமன்னுபாரு மகத்தானசெம்புக்குத்
தகட்டின்மேலே, நீடியேரூதமதைமேனிச்சாற்றால் நேர்மையுடன்று
ணரைத்துபூசிடாயே. ௫௪௯

பூசியேகிமிளைதனைப் பொடித்துக்கொண்டு பொன்னவனேகரி
யோட்டில்துட்டுவைத்து, ஆசியேகிமிளைதனைசன்னமாக வப்பனேகீழ்
மேலும் பொதிந்தபின்பு, காசிக்குச்சிலையதுவலுவாய்ச்செய்து கருக்
குடனேகவுதாரிபுடந்தான்போடு, மாசிபோல்வர்ணமது மிகவுண்டாகி
பன்னவனேதாப்பரமும்பழுக்கும்பாரே. ௫௫0

பாரேதான்தாம்பரமும்பொன்னுமாகும்பாங்கானகிமிளையதுவா
ணமெத்த, சீரேதானுருக்கிப்பார் மாற்றெட்டாகும் சிறப்பானவாண
மதுதாம்பரவேதை, வேறேதான்காணவுமோவதீதவேதை வேடிக்
கையிட்டுவித்தைவித்தைசித்தர், கூரேதான்சீனபதிமார்க்கத் தார்கள்
குறிப்புடனே செய்வார்கள்கோடிதானே. ௫௫௧

கோடியாம்வேதையிது கோடாகோடி கொட்டினேன்மாணாக்க
ள்பிழைக்கவென்று, நீடியேகிமிளைதனைக் காணமாட்டார் கிமிளையில்
வாணமதையறியமாட்டார், மூடியேபித்தளைபோல் கல்லுமப்பாமுறு
க்கனுடன் சிட்டம்போலிருக்கும்பாரு, தேடியேயலைந்தாலும் கிட்டா
தப்பாதேசத்தில் வதீதமென்ற கிட்டம்பாரே. ௫௫௨

கிட்டமுடன்கல்லதனைசெந்தூரித்தால் சிவப்புடனே தங்கமது
செந்தூரந்தான், கிட்டமென்றகிமிளையது வர்ணமெத்தகெடியானசெ
ந்தூரங்குன்றியுண்ணு, குட்டமென்ற தேகமதுபொன்போலாகும் கு
றையாதுவயதுநூறான்கெவிளியாயாய், மட்டமுடன்வெள்ளிசெம்பில்
பத்துக்கொன்றுமயங்காமல்கொடுத்திடவேமாற்றெட்டாமே. ௫௫௩

எட்டான மாற்றதுவுமதிகமாகி யெழிலானபுடத்துக்குவுறுகித
ங்கம், மட்டானசங்கமது பசுமையாகு மகத்தானவேதையிதுசித்தர்
வேதை, கட்டானகிமிளையதுகருவுவேதைகாசினியிலாருந்தான்சொ
ல்லமாட்டார், சட்டமுடன்காலாங்கிதனைவணங்கிசார்புடனேபோக
ரிஷிபாடினேனே. ௫௫௪

பன்னியப்சா.

பாடவேமாற்றுயர்வு பகரக்கேளுபாங்கானதுருசதுவும்பலமோ
வொன்று, நீடவேதுருசுக்குசுண்ணாம்பப்பாநிலையானசுண்ணமதைக்
கவசம்செய்து, தேடவேமூன்றுநாள் காய்ந்தபின்பு தெளிவுடனே
காடையென்ற புடத்தைப்போடு, கூடவேகவசமதை பிரித்துபாரு
கொற்றவனே துருசதுவும்வெளுக்கும்பாரே. ௫௫௫

பாரேதான் துருசதுவுமொன்றேயாகும் பாங்கானலிங்கமது
வொன்றேயாகும், சீரேதான்ரசமது ஒன்றேயாகும் சிறப்பானகார
மதுவொன்றேயாகும், நேரேதான் எலிக்காலின்தழையினாலே நேர்ப்பு
டனே தானரைப்பாய் நாலுசாமம், தீரேதான்சிமிழ்தனிலேபதனம்
பண்ணுதிறமாகமட்டமென்ற பொன்னிற்போடே. ௫௫௬

போடவேமூன்றுபுட முபிரோலேபொங்கமுடன் தாட்டின்மே
ல்லேசாய்பூசி, தேடவேபூங்காவி தன்னிற்போடு தெளிவாகமாற்றது
வுமொன்பதாகும், நீடவேயுருக்கிப்பார் மாற்றேகாது நிலையானபுட
த்துக்குவலுத்ததங்கம், சாடவேமட்டமது பழுப்புமாகாசாங்கமுட
ன்பசும்பொன்னிற் போடக்கேளே. ௫௫௭

கேளேதானிவ் வேதைசிடிகைவேதை கெணிதமுடனுதாக்கள்
செய்யும்வேதை, கோளே தான்வாறுதுகுருவின்மார்க்கம்கூறுவேன்
இன்னமொரு மார்க்கம்பாரு, தானேதான்வுப்பினிட செந்தூரத்தை
தாக்குடனே செய்வதற்கு தகமைகேளு, வீணேதான்செந்தூரப்போ
க்குஞ்சித்தர் வீணிலே சொல்லியல்லோ மறைத்தார்தாமே. ()

உப்புசெந்தூரவேதை.

தாமானவுப்பதுவுஞ்சேர்தானொன்றுதாக்கானதுருசதுவும்சேர
தான்காலாம், வாகானதும்பலென்ற பூண்டினாலே வகையுடனேதா
னரைப்பாய்நாலுசாமம், காமானபில்லையது தட்டிமைந்தா கருவாக
நவிதனிலேகாயவைத்து, நாமானவோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்துநலமா
கப்புடம்போடக்கட்டிப்போமே. ௫௫௯

கட்டியதோருப்பதனை எடுத்துக்கொண்டு கருத்துடனே முன்போலமூலியாலே, திட்டமுடன்றனரைப்பாய்நாலுசாமம் திறமாகவிதனிலே காயவைத்து, சட்டமுடனேட்டிவிட்டுச்சீலெசெய்துசாங்கமுடன்கோழியென்ற புடத்தைப்போடு, சிட்டமென்ற வுப்பதுவும்காரமேறி கிருபையுடன்றன்சிவக்கும் பான்மையாமே. ௫௬௦

பான்மையாநிப்படியே வைந்துபத்துபாகமுடன்புடம்போடச்சிவக்கும்பாரு, வான்மையுடன் கரிப்பில்லைகசவுமில்லைவளமாகவுப்புக்குநாரமெத்த, தான்மையுடன்கரிதனிலேயுருகியாடும்தகமையுடன்மணிபோலவொளிவுவீசும், காண்மையுடன் மணிதனையேவுமிரோலேகருத்துடனே மட்டமென்றபொன்னிற்பூசே. ௫௬௧

பூசவே களஞ்சிக்குக்குன்றிதானும்பொலிவாகத்தானெடுத்துப்பூசிப்போடு, ஆசனுடன் பூங்காவிதன்னிற்குள்ளே வப்பனே புடம்போடமாற்றுகாணும், கூசாமல்மூன்றுபுடம்போட்டாயானால்குன்றயாதுசரிநிறையும் யேகாதப்பா, தாசமுடன் மூன்றமுலைநேபாட்டபோதுதப்பாது வாணிக்குப் பத்துமாத்தே. ௫௬௨

மாத்தான தங்கமது வாணித்தங்க மகத்தானதங்கமதுவுருகிப்பாரு, கூத்தானகாச்சலுக்கு சுலாய்ப்புகாணும் குவலபத்திலசித்தர்முனிசெய்யும்வேதை, சாத்தனுடன் கருவாளிகாண்டான்பாருசாங்கமுடன் பின்னொருவர் காணுவாரோ, நீத்தனுடன்விட்டகுறைநேர்ந்தோன்காண்பான் நீனிலத்தில்மற்றொருவர்காணாரமே. ௫௬௩

ஆமேதான் செந்தூரங் குன்றியுண்ணு அப்பனேகாயாதிகற்பமாச்சு, தாமேதான்சமாதிக்குபிடமுமில்லைதாக்கில்லைநோக்கில்லைதேகம்போகா, வாமேதான் வாசியதுமேல்நோக்காகும் வளமானயோகத்திலிருக்கலாகும், போமேதான் தேகமதுகற்றூணாகும் போக்கானமேனியது சண்ணுதன்றே. ௫௬௪

அயச்செந்தூரம்.

சண்ணுதயின்னமொரு பாகம்கேளு சார்வானலோகமதுசெந்தூரந்தான், பண்ணுது பண்ணுவார்மாந்தரப்பா பாரினிலே சித்தர்கைமறைப்பு காணார் தண்ணமுடன் காலாங்கிநாயர்பாதம்தாக்குடனேயான்வணங்கி கூறலுற்றேன், வண்ணமுடனயமதுவும்ராவிமைத்தாவளமையுடன்றன்செப்பவகைதான்கேளே. ௫௬௫

வகையான லோகமது சேர்தானப்பா வாகுடனேதானெடுத்துசாற்றக்கேளு, தொகையான சீனமென்ற காரந்தன்னால் துப்புரவாய்

தானரைத்து கழுவிப்போடு, தகையானபால்நண்டுசாமம்நாலுதாக்குடனே தானரைப்பாய் மைந்தாகேளு, பகையானபில்லைதன்னோரவியிற்போடுபாகமுடன் ஒட்டிவிட்டுச் சீலெசெய்யே. ௫௬௬

செய்யவே புடமதுதான் கோழியாகசெப்புகிறேன் மாணாக்கள்பிழைக்கவென்று, உய்யவே பத்துபுடமிப்படியே போடு வுத்தமனேபின்னாலே சாற்றக்கேளு, பையவே சூதமென்ற ராஜாதன்னைப்பாகமுடன்சரிகாலால் சேர்த்துக்கொண்டு, நையவேதானரைப்பாய்முன்மூலியாலே நயமுடனேபில்லைதட்டிக் காயப்போடே. ௫௬௭

காய்ந்தபின்பு தானெடுத்து மாணாகேளு கருவாகதளவாயாஞ்சட்டிதன்னில், ஆய்ந்ததொருவுப்பதனை மைபோலாக்கி வப்பனேசட்டிதனில் கீழேபோட்டு, மாய்ந்தனுடன் பில்லைதன்னை நடுமையத்தில்மாற்கமுடன் தானமைத்துமன்னுபாரு, பாய்ந்தனுடன்மேலுமந்தவுப்பைக்கொட்டிபதமுடனேசீலையது வலுவாய்ச்செய்யே. ()

செய்துமே வாலுகையி லடுப்பிலேற்றி செம்மையுடன்தானெரிப்பாயாறுசாமம்,பெய்துமே யாறினபின்னெடுத்துப்பாரு பேறானசெந்தூரமுருக்கப்பூவாம், நைதுமேசெந்தூரமெடுத்துப்பாருநாதாக்கள்முறைபதுதான் சொல்லப்போமோ, கொய்துமேசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு கொப்பனவே வேதைமுகம் செப்பக்கேளே. ௫௬௯

செப்பவென்றால் செந்தூரம் வெள்ளியாறுசிவப்பான செம்பதுவும் செம்புநாலு, ஒப்பவேதங்கமது ஒன்றுகூட்டிவுவமையுடன்றானுருக்கி குருவொன்றீய, மெப்பவேகரிபோல யிருக்கும்பாரு மேன்மையுடன் காரமிட்டு ஊதிப்போடு, அப்பவே பொன்னுமதுமாற்றுகாணுமப்பனே யெட்டறையுமாகுந்தானே. ௫௭௦

அபரேக்செந்தூரம்.

அதிகமாமின்னமொரு கருமானங்கேள் அப்பனே மாணாக்கள்பிழைக்கவென்று, துதிதமுடன் நீதமது நவநீதந்தான் சுத்தமுடன்வெண்ணையதுவெடுத்துபாரு, கதிதமுள்ளவெண்ணையது சேர்தானென்று கருவாகவெடியுப்பு சேர்தானென்று, புதிதமுள்ள கெந்தியது சேர்தானென்று புகழான எருக்கன்பால் தன்னாலாட்டே. ()

ஆட்டவே பனிரண்டு சாமந்தானுமப்பனேவெண்ணெய்போல்பில்லைதட்டி, மாட்டடாபில்லையது ரவியிற்போடுமயங்காதேமன்னவனேஒட்டிவிட்டு, மூட்டடாசீலையது வலுவாய்ச்செய்துமூர்க்கமுடன்

கெஜமென்றபுடத்திற்போட்டு, திட்டடா பின்னுமந்த எருக்கன் பா
லால்திறமாகதானரைப்பாய்]சாமம்நாலே. ௫௭௨

நாலானசாமமது வரைத்தபோது காயகனே பில்லைபது காய
வைத்து, தாலானரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு தகைமையுடன் ஓட்டி
லிட்டுச் சீலைசெய்து, மேலானபுடமதுவும்கெஜமேயாகு மூத்தமனே
யாறினபின்னெடுத்துப்பாரு, பாலான பற்பம்போலிருக்கும் பாரு
பாலகனேயிப்படியே பத்துபோடே. ௫௭௩

போடையிலேதசபுடமுந்தீர்ந்தபின்புபொங்கமுடன்காரமென்
றதும்பப்பூண்டு, தேடையிலே தானரைப்பாயாறு சாமம்தெளிவாக
பில்லைபது தட்டிமைந்தா, மேடையிலே ரவிதனிலே காயவைத்து
மேன்மையுடன் ஒட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, கூடையிலேபுடமதுதான்
கெசமேயாகும்கொற்றவனேபுடமாறியெடுத்துபாரே. ௫௭௪

பார்க்கையிலே பற்பமது சிவப்புகொஞ்சம் பார்த்திவனேயிதிற்
பத்துபுடமும்போடு, சேர்க்கையிலே புடமதுவுந் தீர்ந்தபின்பு செய
லானமூலியதுசொல்லக்கேளு,மூர்க்கமுடன் பொன்னுவாவரைதான்
மூடிமுயன்மையுடன் றானரைப்பாய்எட்டுசாமம், தீர்க்கமுடன்றான
வைத்துபில்லைதட்டி இறளாகரவிதனிலேகாயப்போடே. ௫௭௫

காய்ந்தபின்பு ஒட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து கனமாகநூறெருவிற்
புடத்தைப்போடு, மாய்ந்தபின்பு தியாறிஎடுத்துப்பாருமன்னவனே
சேந்தூரம் வர்ணம்காணும், சாய்ந்துடன் யிப்படியேபத்துபோடு
சார்பாகப் புடமதுவுந் தீர்ந்தபின்பு, ஏய்தலுடனுதாமாம் வேங்கை
தன்னுலெழிலாகதானரைப்பாய் சாமம்ரெண்டே. ௫௭௬

ரண்டானசாமமது வரைத்தபோது எழிலான பில்லைபதுதட்டி
மைந்தா, திரண்டானரவிதனிலேகாயவைத்துதிறமாக ஒட்டிலிட்டுச்
சீலைசெய்து, கண்டானபுடமதும் வராட்டிநூறு கவனமுடன்போட்
டுவரசெந்தூரிக்கும், தண்டானபுடமதுவும பத்துபோடு தாக்கான
செந்தூரம் சிவப்புகாணே. ௫௭௭

காணவேசெந்தூரமென்ன சொல்வேன்கடிதானரசமதுதான்ம
டியுமட்டுர், தோணவே புடமதுவும் செப்பக்கேளு துறையுடனே
சாரமென்றசெயநீர் தன்னால், மாணவே தானரைப்பா யாறுசாமம்
மாற்கமுடன்பில்லைதட்டிக்காயவைத்து, வணவேஒட்டிலிட்டுச் சீலை
செய்து வுத்தமனே நூறெருவிற்புடந்தான்போடே. ௫௭௮

போட்டவுடன்செந்தூரமருணன்போலாம் பொங்கமுடனிதிற்
பத்துபுடந்தான்போடு, நீட்டமுடன் செந்தூரங் குற்றம் நீங்க கிலெ
யானசில்லிதனை யடைக்கும்பாரு, நாட்டிகமாய் பரிட்சிக்கவிபரங்
கேளு தகைமையுடன்மண்பாண்டந்தன்னை வாங்கி, மாட்சிமையாய்
பாண்டத்தில் துவாரமிட்டு மாட்டடா தொட்டியென்ற பாண்டம்
வையே. ௫௭௯

வைக்கவேதொட்டியென்ற பாண்டந்தன்னில் மன்னவனே சில்
லியென்றபாண்டந்தன்னை, வைக்கவேசலம்விட்டுசெந்தூரத்தையய
ங்காமல்பணவிடைதான் பாண்டத்துள்ளே, வைக்கவே, செந்தூரம்
போட்டபோது வளமான துவாரமதுவடையும்பாரு, வைக்கவேசெ
ந்தூரம்பரிட்சைகாட்டி மாட்டடாரோகமென்றபிழிவுதானே. ௫௮௰

இழிவானநீரிழிவுமதுமேகந்தான் யெழிலான மேகமது யிருபத்
தொன்றும், பழியாடிலனுபான மெதிலுண்டாகும் பறக்குமடாரோ
கமென்ற கசரோகம்போம், வழியானசெந்தூரம் பரிட்சைகாட்டு
மயங்காமல்ராசரிடம் சென்றுநீயும், சுழியானசுழிமுனையும் வாசிபார்
த்துசந்தரனேவடகலையில் சென்றிடாயே. ௫௮௧

சென்றுமேராசரிடஞ் சென்றுநீயும் சிறப்புடனே செந்தூரம்ப
ரிட்சைகாட்டி, குன்றியதுயளவாகத்தான்கொடுத்து கொற்றவற்கு
பத்தியமுமில்லாமல்றான், வென்றுமேயவரிடத்திற்பிணிகள் தீர்த்து
வேணவுபசாரமுடன் நிதியும்பெற்று, நன்றஉடன்சோடசோவுபசா
ரந்தன்னால் நாயகனே தண்டிகையுந் தருவார்பாரே. ௫௮௨

தானேதான்சென்றவிடஞ் சிறப்புமுண்டுதாரணியில்மாந்தரெல்
லாம்பிர்மைகொள்வார், வேனுனசித்துமுனி ரிஷியென்பார்கள் வே
தாந்தசித்தாந்தகுருவென்பார்கள், கோனுனதத்துவத்தில்கடந்தஞா
னிகொற்றவர்க்கு வுகந்ததொரு மகத்துவென்பார், தேனுனமனோன்
மணியும்கடாட்சிப்பானே தேர்வேந்தராசரெல்லாந்தியங்குவாரே.

தியங்குவாராசமுடிமன்னரெல்லாம் திறமையுடன்கைகண்டபா
ண்டியன்றான், மயங்குவார்பூதலத்தில் ராசயோகன் மாநிலத்தில்
தன்வந்திரியிவனென்பார்கள், தயங்கவேவகத்தியஞாவதாரன்றான்
தாரணியில் யிவன்போல சித்தனுண்டோ,பயங்கமுடன்பலபலவாய்
ச்சொல்லிக்கொள்வார் பூதலத்தில் நீயொருசித்தனுமே. ௫௮௪

சித்தர்களுமுனைக்கண்டு பிர்மிப்பார்கள் சிறப்புடனேவுந்தனுக்
குயின்னஞ்சொல்வார், பத்தியுடன்ஞானோபதேசஞ் சொல்வார்பாக

முடன்கைமுறையு மனக்தஞ்சொல்வார், முத்திபெறும்வழிதனையே காட்டுவார்கள் முயலானசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, சத்தியத்தை மறவாமல்தருமவானல் தாரணியிலென்னுலுந்தழைப்பாய்தானே.

உப்புக் கட்டு.

தழைக்கவேயின்னமொருகருமானங்கேள் தாரணியில்மானிடர்கள் செய்யமாட்டார், பிழைக்கவே வேண்டுதற்கு யின்னஞ்சொல்வோம் புகழானகல்லுப்புசேர்தானென்று, முழைக்கவேகுழிக்கல்லில்தன்னிலிட்டு முயற்சியுடன்தானரைக்கவிபாங்கேளு, மழைக்களிலேபூர்க்குமந்தகாளான்தன்னை மாற்கமுடன்கொண்டுவந்துசலத்தைவாங்கே. ௫௮௬

வாங்கியேசலமென்னுஞ் செயநீராலே வளமையுடன்றானரைப்பாய்பத்துநாள்தான், தூங்கியேதிரியாதேமைந்தாபாரு துரையுடனே மைபோலவரைத்துமேதான், எங்கியேபோகாமலயில்லைதட்டி எழிலாகாவிதனிலேகாயவைத்து; ஓட்டியேஒட்டியிட்டுச்சீலைசெய்து வுத்தமனேகோழியென்றபு டத்தைப்போடே. ௫௮௭

புடமதுதானறியபின்னெடுத்துப்பாரு புகழானகல்லுப்புக்கட்டிப்போகும், திடமுடனேயின்னுமந்தசெயநீராலே நீவிர்மாயதானைப்பாய்நாலுசாமம், தடமுடனேமைபோலயரைத்துபாலா சார்புடனேயில்லைதட்டிகாயவைத்து, மடமுடனேவோட்டியிட்டுச்சீலைசெய்து மயங்காமல்முன்போலபுடத்தைப்போடே. ௫௮௮

போடவேபுடமதுதானறிப்பின்பு பொங்கமுடன்றனெடுத்துபார்க்கும்போது, நீடவேபற்பமதுயென்னசொல்வேன் நிலையானநீருக்குமனலுமேகா; கூடவேயின்னுமந்தசெயநீராலே குட்சமுடன்பத்துபுடங்கிர்ந்தாயானல், தேடவேபற்பமதுயென்னசொல்வேன் தேசத்தில்கிட்டாதுசிவயோகிக்கே. ௫௮௯

சிவயோகி பொய்த்தன்மை.

சிவயோகியென்றுமேலெமெத்தவுண்டுசிவன்தனையேகண்டவர்போல்வார்த்தைசொல்வார், தவயோகிபோல்ஒருவேஷம்பூண்டு சர்வகலையறிந்தொருஞானிபோல, பவங்கண்டரிஷியென்று பெயருக்கொண்டு பாரினிலேபசப்பியல்லோ பொருள்தான்கொள்வார், சவம்போலமூச்சிதனை யடக்கிக்கொண்டு தாரணியில்பிர்மைகொள்ள நடப்பார்தாமே. ௫௯௦

தாமானபற்பத்தைசெய்யமாட்டார் தாக்கானகருக்குருவைக்காணமாட்டார், பேமானிபோலவெகுபேச்சிசொல்வார் பேச்சிக்குமுன்பாகபாட்டுசொல்வார், சாமானியபுருஷனென்றுவார்த்தைசொல்வார்சாற்றலுடன்தூஷணைகள் மிகவுஞ்சொல்வார், நாமானசாத்திரங்களதிகம்பேசி நாணியேதலைகுனிந்துநடுங்குவாரே. ௫௯௧

நடுங்குவார்பற்பத்தின் னேர்மைகாணார் நாட்டிலேயாம்கண்டவளமையப்பா, அடுங்கவேபற்பத்தைகண்டாராய்ந்து அப்பனேநாமுரைத்தோமவனியோர்க்கு; தடுக்கவேபற்பத்தை செம்பிலீயசன்னுமேவூறலென்றநாற்றம்போகும், ஒடுங்கவேபத்துக்குஒன்றுநானுமுத்தமனேகுருதனையேதாக்கிடாயே. ௫௯௨

தாக்கவேரவிதானுங்கட்டிப்போகும்தகைமையுடன்செம்பதுவுமூறலேகி, நோக்கமுடன்செம்பதுவும்வரணங்காட்டும் நோரகசெம்புநிகர்வெள்ளிசேர்த்து, பாக்கவேவந்திடைக்குத் தங்கஞ்சேர்த்துப்பாண்மையுடன்தானுருக்கி யெடுப்பாயானல், தூக்கமுடன்மாற்றதுவுமிகவுமாகி துப்புறவாய்தங்கமதுகாணும்பாரே. ௫௯௩

காணவேபற்பத்தையனுபானத்தில் பணவிடைதான்மண்டலங்கள்கொண்டுவந்தால், தோணவேகுன்மமென்ற தெட்டும்போகும் தோற்றுதவாய்வென்ற தெண்பதும்போம், நாணவேபாண்டுவகையாறுந்தீரும்நாடாதருலைபதினெட்டும்போகும், வேணவேமகோதரம்பிலிகையும்போகும் விருப்பமுடன்வயிற்றுவலிவிம்மல்போமே. ()

போமேதான்குடற்பிறட்டால்வாய்நீருரல் குடல்வாதமனூர்வாதம்பட்சவாதம், ஏமேதான்கண்டவலிகவுசுகட்டி விக்கமுடன்நீரும்பல்விக்கல்போகும், தேமேகான்பித்தமென்றநாற்பதும்போம் திரளானமலட்டுலவிகுடைச்சல்தீரும், நாமேதான்சொன்னபடியுப்பின்மார்க்கம் நாதாக்கள்சொல்லவில்லை நாம்சொன்னோமே. ௫௯௫

சொன்னோமேசித்தர்முனிசித்தர்தாமும் சூட்சாதிசூட்சமதைமறைத்துப்போட்டார், என்னைப்போலுப்பினிட மார்க்கந்தன்னை எடுத்துரைத்தார்நாதாக்களாருமில்லை, தன்னைப்போல்வெகுளியதாய்சொல்லிப்போட்டு தாருமாருகவல்லோ மறைத்துப் போட்டார், இன்னம்வெகுகைமறைப்புகண்டுதேர்ந்து எடுத்துரைத்தே னுப்பினிடமார்க்கந்தானே. ௫௯௬

தானனவுப்புதன்னைக்கொண்டபோது தாக்கானதேகமதுகற்றூணாகும், கோனனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருபதத்தையான்வ

ணங்கிபாடிவைத்தேன், தேனானவின் னூல்தான்குருநூலாகும் திரட்டிவைத்தேன் னேழாயிரக்காண்டமப்பா, பானானபராபரியைமனதினுன்னி பாடிவைத்தேன்சீனபதிதேசத்தாற்கே. ௫௯௭

தேசமென்றால்தேசமதுசொல்லப்போமோ தேசத்தில்சீனபதிக்கிணையூமுண்டோ, மோசமில்லைவரிடத்தில் மாந்தரப்பாமுடிசாய்ந்தமன்னர்முதல் குருக்கள்தாமும், பாசமுடன்பட்சமுண்டுவருளுமுண்டுபாரினிலே யவர்க்கீடுசொல்லப்போமோ, நேசமுடன்சத்தியத்தைகைவிடாதார் நீணிலத்தில்சீனபதிமாந்தர்தாமே. ௫௯௮

தங்கச்செம்பு.

நாமான இன்னமொரு சூட்சம்பாரு தன்மையுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, சேமானகெந்தகமும்சூதந்தானும் கொடிதானசாரமுடன்சிலைதானும், காமானகாரமுடனசீனந்தானும் கருவானகண்டருடன் தொட்டிதானும், நாமானசரக்கெல்லாஞ் சரியாய்த்தூக்கி நளினமுடன் தானரைப்பாய் பழச்சாற்றாலே. ௫௯௯

அரைக்கையிலேநாற்சாமமறைத்தபோது அப்பனேமெழுகதுபோலாகும்பாரு, நிரைக்கவேகலசமென்றபாண்டந்தன்னில்திறமுடனேதானடைத்துமைந்தாகேளு, கரைப்புடனேமேலதனில்ரவிபால்மூடிகளிப்பென்றமண்ணதனால் சீலைசெய்து, முறைப்படியேகவுதாரிபுடத்தைபோடு மோசமில்லைபதங்கமது யேறும்பாரே. ௬௦௦

பாரேதான்பதங்கமதுவென்னசொல்வேன்பாரினிலேகருவாளிசெய்வான்பாரு, நேரேதான்பதங்கமதைகுழுக்கல்லிட்டு நினைவாகவந்திடைக்கி கெந்திசேர்த்து, கூரேதான்வந்திடைக்கி பாதிசூதம்குறிப்பாகதானரைப்பாய்செயநீர்தன்னால் சாரேதான்மெழுகுபோலரைத்துபின்பு சட்டமுடன்மின்னுமந்தகலசமேற்றே ௬௦௧

ஏற்றவேகலசம்வாய் ரவியினாலே யெழிலாகமூடியல்லோ சீலைசெய்து, போற்றியேமனோன்மணியை தியானித்தேதான்பொலிவாகமுன்போலபுடத்தைப்போடு, காற்றில்லாவிடந்தனிலே புடந்தான்போடு கறுப்பானபதங்கமதுமேலேதாவும், ஆற்றியேபுடமாறியெடுத்துப்பாரு யப்பனேபதங்கமதுசொல்லொண்ணாதே. ௬௦௨

சொல்லவென்றால்நாவில்லைபாவுமில்லை சூட்சாதிசூட்சமெல்லாம்சூதத்தாட்டம், வெல்லவேபதங்கமதை எடுத்துக்கொண்டு விருப்ப

முடன்பாணைக்குள் புதனம்பண்ணு, கொல்லவேதங்கமது களஞ்சிபொன்று கூரானபதங்கமது சரிநேரொக்க, மெல்லவே மூசைதனிலடைத்துமைந்தா மேன்மையுடன்சில்லிட்டுச் சீலைசெய்யே. ௬௦௩

செய்யவேசீலையது வலுவாய்ச்செய்து செப்பமுடன்சாவலையில்வைத்தூது, பையவேதீயாரி யெடுத்துப்பின்பு பக்குவமாய் மூசைதனையுடைத்துப்பாரு, மெய்யானயேமமது செம்புமாகும் மேன்மையுடன்செம்புதனை யெடுத்துப்பாலா, துய்யவேபதினாலுக் கொன்றுசேரு துப்புரவாய்மாற்றாறு காணுந்தானே. ௬௦௪

காளவென்றால் வாதவித்தை லகுவிலாச்சேர கண்டவர்கள் விண்டவர்க ளாருமில்லை, தோணாதசாக்கெடுத்து ஆதியென்னதொல்லுலகில்கேட்டவர்கள் கோடாகோடி, சாணானகைப்பொருள்போல்வாய்க்குமோசொல் சண்டாளதுரோகிகட்கு வாய்க்காதன்று, வீணாகத்தானலைந்துசுட்டுகெட்டுவீணிலேமடிந்தவர்கள்கோடியாமே.

லிங்கக்கட்டு.

கோடியாமின்னமொரு கருமானங்கேள் கொட்டினேன் வாதமென்ற கட்டைதானும், தேடியேயலைந்தாலுங் கிட்டுமோசொல் தெளிவானலிங்கமது களஞ்சிபத்து, வாடியேதிரியாதேமன்னாகேளு வளமாகச்சொல்லுகிறேன் லிங்கப்போக்கு, நீடியேபாவைய்மூன்றுநாளு நினைவாகமுழுகிடவே யூறப்போடே. ௬௦௬

போடேதான் மூன்றுநாள்சென்றபின்பு பொங்கமுடன் தானெடுத்து தேனில்தானும், நீடவேமூன்றுநாளூறப்போடு நேர்மையுடன்லிங்கமதுசுத்தியாச்சு, கூடவேலிங்கமதை வினாலுமப்பா குமறவேவெள்ளுள்ளிச் சாற்றினாலே, ஆடவேமூன்றுநா ளூறப்போடு அப்பனேலிங்கமது சுத்தியாச்சே. ௬௦௭

ஆச்சென்றுவிடுகாதேமன்னாகேளு வப்பனேலிங்கமதை யெடுத்துக்கொண்டு, பாச்சலென்றயெரிகாலன் பாலினாலேபாங்குபெறநாற்சாமஞ் சுறுக்குதாக்கு, காச்சலுடன்லிங்கமது கட்டிப்போகும் கருவானலிங்கமது வேதையாகும், பேச்சில்லைவேதைமுகம் யாருங்காணார் போனலிங்கத்தின் போக்குதானே. ௬௦௮

போக்கானலிங்கத்துக் குறுதிசொல்வேன் பொலிவானவெள்ளியதுவாறுமாறும், தாக்கானசெம்பதுவும்நாலுமாகும் தகைமையுடன்

றுனுருக்கி குருவொன்றீய, தூக்கானநிலையுடனே பாரங்காணும் துறையோடும் முறையோடும் வூதிப்போடு, காப்பானவெள்ளியது நிற்கும்பாரு கனகமதுமாற்றதுவு மாறுமாமே. ௬0௯

ஆறுனமாற்றதுவுமிரவுமாகி அப்பனேபுடத்துக்கு வுறுதிதங் கம் வாறுனவாரடித்து புடத்தைபோட வளமையுடன்தங்கமதுயிறங் கும்பாரு, கூறுனதங்கமது யென்னசொல்வேன் கொற்றவனேசிவ யோகி முறுதிகாண்பான், நேரானதங்கமது பிறவியென்பார்நேர்மை யுடன் செய்பவனேவாதியாமே. ௬௧0

வாதியாமென்றதற்கு வகுப்புகேளு வாகானலிங்கமதைகொடுக் கக்கேளு, சோதியாமேனியது சாமுங்கண்டால் துப்புரவாம்சன்னி முதல்கொடுக்கலாகும், நீதியுடன்பத்தியமுமில்லைகண்டீர் நிலையான ரோகமுதல் வாயுபோகும், பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்மேல் பத்தியுடன் சத்தியமாய் சொல்லிட்டேனே. ௬௧௧

பூரக்கட்டுவேதை.

சொல்லவேபூரமென்ற கட்டைதானும் சூட்சமுடன் தாமரைப் போ மைந்தாகேளு, வெல்லவேபூரமது கொண்டுவந்துவேகமுடன் முலைப்பாலிலூறப்போடு, கொல்லவேமூலியது கேளுமைந்தா கொ டிதானவாடுதின்னு மூலிதானும், புல்லவேசுருக்குதா னுலுசாமம் புகழவேதான்கொடுக்கவிபாங்கேளே. ௬௧௨

கேளேதான்மற்றுநாள் பின்னுங்கேளு கெடியானயிண்டிலையுஞ் சாமம்நாலு, தாளேதான்பிரட்டியதை சுருக்குதாக்கு சாங்கமுடன் கட்டியது யிறுகிக்காட்டும், பாளேதான்போகாமல் தைவேளைச்சார் பாகமுடன்பின்னுமது சாமம்நாலு, விளேதான்சுருக்கிடவே பின் னுங்கட்டும் வேதாந்தத்தாயினது கடாட்கந்தானே. ௬௧௩

தானுனபூரமதுசாற்றக்கேளு தலையுடனே காரமென்றபடிகா ரந்தான், மானுனபூரத்துக்கிரட்டிமைந்தா மன்னவனே வாறுவகை செயநீர்தன்னால், பானுனவெண்ணெயது போலேயாக்கி பாலகனே பூரத்துக்கங்கிபூட்டி, கோனுனகவசமது வலுவாய்ச்செய்து கொற் றவனேரவிதனிலே காயப்போடே. ௬௧௪

போடவேசிலையது காய்ந்தபின்பு பொலிவாகப்பத்தெருவிற்புட த்தைப்போடு, நீடவேபுடமதுவுமாறிப்பாருநித்தமுடன்பூரமதுபொ ருமிக்கட்டும், கூடவேகட்டிதனை யெடுத்துக்கொண்டு கோளாறு

நேராமல்சட்டிக்குள்ளே,நீடவேயுப்புதனைசட்டிக்குள்ளே நிறையவே பாதிநடுமையம்வையே. ௬௧௫

வைக்கவேமேலுமந்தவுப்பைக்கொட்டி மறவாமல்மேற்சட்டிக் கொண்டுமூடி, துப்புரவாய்சீலைய்துவலுவாய்ச்செய்து துடியானவாலு கையிலெரிப்பாயப்பா,தப்பாமல்சாமமதுஎட்டுசாமம் சாங்கமுடன்று னெரிப்பாய் பான்மையாக, குப்புரவாயாறியபின் னெடுத்துப்பாரு குணமானபூரமதுபற்பமாச்சே. ௬௧௬

ஆச்சென்றுவிடுகாதேயன்பாய்கேளு அப்பனேவெள்ளியதுஎழு மாகும்,மாச்சலென்றசெம்பதுவுமூன்றேயாகும் மகத்தானகுகைதனி லேயுருக்கியப்பா, காச்சலுடன்பத்துக்குஒன்றுபூரம் கருவாகத்தானு ருக்கிகொடுத்துபார்க, பேச்சொன்றுமில்லையப்பாபொன்னேயாகும் பொன்னவனேமாற்றதுவுமாகும்பாரே. ௬௧௭

பாரேதான்கரியோட்டிலூதிப்போடு பாங்கானசெம்பதுவும்நீங் கியேதான், நேரேதான்வெள்ளியதுஎடைதானிற்கும் நேர்மையுடனி ரண்டுக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து,வேரேதான்வாரடித்துபுடத்தைப்போடு வாகானதங்கமதுயிறங்கும்பாரு, சீரேதான்பிறப்பென்றதங்கமப்பா தேசத்திற்கிட்டாதுபுண்ணியோற்கே. ௬௧௮

புண்ணியத்தாலிவ்வேதைவாய்க்குமல்லால் புகழானபூரமென்ற பற்பந்தன்னை, திண்ணமுடனுறுமாற்றுமாணிக்கப்பா திறமாகமட்டு மென்ற பொன்னுமாகும், வண்ணமுடன்தகடடித்து களிஞ்சியப்பா வாகுடனேகுன்றியதுவுமிரேலே, வண்ணமுடன்தான்குழைத்துதட விப்போடு தகைமையுடன்மாற்றதுவுமுயருங்காணே. ௬௧௯

காணவேபூரமதுகுன்றிதானும் கருவாகத்தானெடுத்துவனுபா னத்தில், தோணவேகொண்டாக்கால்வாய்வுபோகும் தோற்றமுடன் மேகமென்றதிருபதும்போம், வேணவேசூலையொடுவிம்மல்போகும் மிக்கானவயிறுவலிபொருமல்தீரும், சீனமுடன்வக்கினியாமந்தந்தீ ரும் சிறப்பானகுன்மமுதல்சொரிகள்போமே. ௬௨0

போகுமேகசரோகமெல்லாம்போகும் பொல்லாதசயரோகமேகு ம்பாரு, ஏகுமேசில்விஷபாகமனைத்தும்போகும் யெழிலானபாண்டு முதல்கவுசிபோகும், சாகுமேவீக்கமுதல்ரணங்கள்போகும் தாழவா னரோகமுதல்மூலம்போகும், வேகுமேபிணிகளெல்லாஞ் சடலம்வி ட்டு வேகமுடன்தீருமென்றுவரைந்திட்டேனே. ௬௨௧

பஞ்சபூதசெந்தூரம்.

வறைந்திட்டேன்பஞ்சபூதம்சொல்லக்கேளு வகையானலோக மதுவஞ்சங்கூட்டி, துரைந்திட்டேன்தங்கமதுஒன்றேயாகும் துறை யானவங்கமதுவொன்றேயாகும், பரைந்திட்டசெம்பதுவுமொன்றே யாகும் பாலகனேயிரும்பதுவுமொன்றேயாகும், கறைந்திட்டநாகம துநான்கேயாகும் கருவானலோகமதுவஞ்சங்கூட்டே. ௬௨௨

கூட்டியேதானுருக்கியெடுத்துப்பாரு கூறுவேன்கிராசமதுசாற்றக் கேளு, தாட்டிகமாயரிதாரம்களஞ்சியாறு தாக்குவாய்கிராசமதுதன் னிலீவாய், வாட்டமுடன்களங்கமதுபோலேயாகும் வாசானகளங்க மதுசிவப்புசெய்ய, மாட்டிமையாய்சூதமென்றராஜாதன்னை மயங்கா மல்கெந்தியதுஒக்கக்கூட்டே. ௬௨௩

கூட்டியேசெந்தூரம் செய்யக்கேளும், குழிப்பானபாண்டமது கொண்டுவந்து, நாட்டமுடன்வப்புதன்னைக்கீழ்மேலிட்டு நளினமுடன் நடுமையம்காரமிட்டு, வாட்டமுடன்கெந்தியதுமேலேபோட்டு வள மாகநடுமையம்சூதமிட்டு, தீட்டமுடன்மேலுமந்த வுப்பைக்கொட்டி திறமாக்மேல்மூடிசீலைசெய்யே. ௬௨௪

செய்யவேரவிதனிலேகாயவைத்து சிறப்பாகவாலுகையினடுப்பி லேத்தி, உய்யவேதீமூட்டிஎட்டுசாம முத்தமனேதானெரிப்பாய்மைந் தாகேளு, பையவேயாறினபின்னெடுத்துப்பாரு பாகமுடன்செந்தூர மாகுமப்பா, தொய்யவேசெந்தூரங்களங்குபாதி துறையோடுமுறை யோடுமரைத்திடாயே. ௬௨௫

அரைக்கையிலேதும்பையென்றபூண்டிறுலே |அப்பனேநாற்சா மரைத்தபோது, நிரைக்கயிலேமனம்போலாகும்பாரு நேர்மையுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்து, திரைக்கமுடன்கல்வத்திற்பொடியாய்செ ய்துதிறமுடனேகாசியென்றகுப்பிதானும்,வரைக்கமுடன்குப்பிக்குச் சீலையேழு வாகுடனேவாலைவிட்டுச்சீலைசெய்யே. ௬௨௬

சீலையதுசெய்துபின்பு பின்னுங்கேளு செழிப்புடனேமருந்தை யெல்லாங்குப்பியிட்டு,வாலையென்னுமனோன்மணியைத்தியானங்கொ ண்டு மறவாமல்மாக்கல்லுகொண்டுமூடி, பாலையுடன்சட்டிதனில்மண ல்தான்கொட்டி பாலகனேநடுமையம்குப்பிவைத்து, ஆலையென்னும் வாலுகையிலடுப்பிலேற்றி வப்பனேயேழுநாளெரித்திடாயே. ௬௨௭

எரிக்கையிலேசெந்தூர மருணன்போலா மெழிலானமுருக்கன் பூ நிறம்போலாகும், அரிக்கையுடன் செந்தூரமெடுத்துப்பாரு அப் பனே சீஷாவிற்பதனம்பண்ணு, தரிக்கமுடன் வெள்ளிசெம்பில் பத் துக்கொன்று தயையுடனே தானுருக்கி குருவொன்றீய,பறிகமுடன் தானுருகிவாங்கிக் கொள்ளும்பாலகனே கரியோட்டிலூதிப்போடே

ஊதிப்பார்மாற்றதுவு மாறுகாணு முத்தமனே தங்கமதுநாலுக் கொன்று, சாதியாங்குங்குமப்பூதங்கமப்பா சார்புடனேதான்சேர்த் துவாரடித்து,வாதியாம்புடமதுவு மாற்றுகாணும் மகத்தானவேதை யிது வுறுதித்தங்கம், பாதியாந்தங்கமது யிரண்டுக்கொன்று பாக முடன்மாற்றுறு சேர்த்துப்பாரே. ௬௨௯

சேர்க்கையிலேமாற்றதுவுஞ் சிவந்தபொன்னும் தெளிவானவர ணமது வதிகங்காட்டும், பார்க்கையிலேபிறவியதுபிரவிப்பொன்னும் பாரினிலேநாதாக்கள் ரிஷிகள்வேதை, தீர்க்கமுடன்கருவாளி செய் வான்பாரு, தீரமுடன்மற்றொருவர் செய்வாரோதான் மார்க்கமுடன் காலாங்கிபாதம்போற்றி மன்னவனேபாடிவைத்தேன் போகர்தாமே

தாமானபாகமது யாருஞ்செய்யார் தாரணியில்புத்தியுள்ளான் செய்வான்கண்டீர், சாமானவாதவித்தை வதிதவித்தை சாங்கமுடன் யோகவான் காணும்வித்தை, வாமானஞானவான் சிவயோகிக்கு வாகுடனே பலிக்குமல்லால் மற்றோர்க்கில்லை, தூமானமின்றிலார்க் குதவுமோசொல் லுப்புரவாய்வித்தையிது பலிக்காதாமே. ௬௩௧

பலிக்காதுகாமிகட்கும் கர்மிகட்கும் பாங்குடனேபாவியென்ற சண்டாளற்கும், சொலிக்காது ஏகமென்ற வித்தையப்பா சூட்சாதி சூட்சமதைக் காணமாட்டார், ஒலிக்கவேபூரணத்தை மனதிலுன்னி உத்தமனே எந்நாளுஞ் சிவயோகம்பார், கெலிக்கவேபிராணயந்தன் னிற்சென்று கெவனமுடன் குளிகைக்கு வழிதான்தேடே. ௬௩௨

தேடவேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு தேசத்தில் வித்தையெல் லாம்கண்டுபாரு, நாடவேயிம்மருந்தைமைந்தாரு நளினமுடன்நெய் தேனிற் கொண்டுவந்தால், ஊட்டவேமேகமென்ற இருபதும்போமுத் தமனே யீளையதுகாசம்போகும், பாடவேபாண்டுவகை யாறுந்தீரும் பாங்குடனேகுன்மமெட்டுந் தீரும்பாரே. ௬௩௩

தீருமேபீலிகையும் கவுசிக்கட்டி தீங்குசெய்யும் சூலையதுவிட்டு போகும், கூருடனேவாயுவென்ற தென்பதும்போம் கொடிதானசய முதலும் நன்றுபோகும், நேருமேமூலமுதல் பவுத்திரம்போம்கொடி

தானமந்தார காசம்போகும், பாருமேமேல்மூச்சு வாதம்போகும் பட்சமென்ற வாதமது சுழன்றுமேபோமே. ௬௩௪

சுழன்றுமேபோகுமது சிலேத்மந்தானும் கண்ணினுள்ள வியாதியெல்லாங் கதிகெட்டோடும், தழன்றுமேதேகமது கற்றூணாகும் தகைமையுடன்எந்நாளு மிருக்கலாகும், பழன்றுமேசமாதிக்கு ளிருக்கலாகும் பாரினிலேயேயொரு சித்தனாவாய், அழன்றுமேபோகாதே விண்போகாதே அப்பனேதேகமது கற்றூணாமே. ௬௩௫

கல்லான தூணதுபோலாகும்பாரு கருவாகவின்னமொரு கருமானங்கேள், புல்லானவிருட்சமது சொல்லக்கேளும் புகலரியமேருவுக்கு வடபாகத்தில், கல்லானசித்தர்முனி வாசஞ்செய்யும்கரடானகாவென்று குகைதானுண்டு, செல்லானபுத்துகளு மனேகமுண்டு செயலானகானாறு வோடையுண்டே. ௬௩௬

சோதிவிருட்சங் கண்டது.

உண்டானவிருட்சமதுஎன்னசொல்வேன்உத்தமனேகானகத்துசோதியப்பா, திண்டானமரமதுதான் ரிஷிகள்பக்கம் திறளுடனேயம்மாமு மெத்தவுண்டு, சென்டானபுஷ்பமது நீலவன்னம் செகஜோதிநீலமப்பா கூறப்போமோ, வண்டானவண்டுகள்தான் கூட்டம்பாரு மகத்தானமரத்தினிட மேலேதானே. ௬௩௭

தானானவண்டதுவுங்கீதம்பாடும் தாக்கானகீதமது வோசைகாட்டும், கோனானகுருநாதர்சித்தர்தாமும் குடியிருப்புயெர்நேரம் விருட்சந்தன்னில், தேனானமுனிகூட்ட மெத்தவுண்டு வெளியானகானகத்தின் விருட்சந்தன்னை, பானானபாரிஷியும் கண்டுதேர்ந்து பாரினிலேசித்தர்களுக் குரைத்தார்தாமே. ௬௩௮

உரைத்தாரேசித்தர்களுங் கண்டுதேர்ந்து உத்தமனேமுனிகளுக்கு உரைத்தார்தாமும், நிரைத்தாரேசோதியின்றன்மகிமைஎல்லாம் நீனிலத்தில்கண்டறிந்து வுளவுசொன்னார், வரைத்துமேசித்தர்களுங் கண்டாராய்ந்து வளமுடனேமையொன்று செய்தார்பாரு, முறைப்படியேமையதனை சொல்லக்கேளு முத்தமனேமாணாக்கள் பிழைக்கத்தானே. ௬௩௯

சோதி விருட்சமை.

தானானவின்னமொரு கருமானங்கேள்தயவுடனே சொல்லுகிறேன் மைந்தாபாரு, கோனானகமலமுனி சொல்லவில்லைகுலயத்தில்

சித்தர்களு மனேகஞ்சொன்னார், வேனானவென்னூல்போ லாருஞ்சொல்வார் தேசத்தில்மானிடற்கு தெளிவாய்ச்சொன்னேன், பானானவிருட்சத்தின் பட்டைதானும் பாகமுடன்கொண்டுமே தயிலம்வாங்கே. ௬௪௦

வாங்கவென்றால்தயிலமது சொல்லக்கேளு வாகானமரவெட்டை சமனதாக, தூங்கியேதிரியாதேமன்னுபாரு துறையோடுமுறையோடு செப்பக்கேளு, வாங்கியேகுழித்தயில மிறக்கிக்கொண்டு மார்க்கமுடன்வதிலரைக்க விபரங்கேளு, ஏங்கியேபோகாமல் தயிலந்தன்னில் யென்மகனேபுழுகோடு உரமுங்கூட்டே. ௬௪௧

கூட்டியேசூதமுடன் குழியானைக்கண் கொற்றவனேகரும்பூனைகண்ணுதானும், மாட்டியேதேவாங்கு கண்ணுங்கூட்டி மயங்காமல் சுழல்வண்டுதானுஞ்சேர்த்து, காட்டிகமாய்கஸ்தூரிபூரந்தானும்தான் கலந்துதயிலமதி லரைப்பாயப்பா, வாட்டமுடன்றானரைக்கமைபோலாகு மன்னவனேமைபோலே யாகும்பாரே. ௬௪௨

பாரேதான்மையெடுத்து பதனம்பண்ணு பாகமுடன்போக்குவகை சொல்லக்கேளு, நேரேதான்மையதனை குன்றிதானும் நேர்மையுடன் வுள்ளங்கைதன்னில்வைத்து, தீரேதான்மனோன்மணியை தியானித்தேதான் திறமுடனேமையதனைப் பார்க்கும்போது, ஊரேதான் பூமிதளமுள்ளதெல்லா முத்தமனேகண்ணுக்கு தோற்றுந்தானே. ௬௪௩

தோற்றமுடன்மையதனை பார்க்கும்போது தோன்றுமேபாதலநிதிகளெல்லாம், வேற்றுமையாய்காண்பிக்கும் நிதிகளப்பா வெவ்வேறாய்பிரிவுமுத வுளவுகாட்டும், போற்றமுடன்மையதனை லலாடமீதில் பொங்கமுடன்றான்தீட்டி வருவாயானால், ஏற்றதொருபொருளுந்தனுக்கு கண்ணிற்றோன்று மென்மகனேபுத்தியுள்ளான் செய்வார்தாமே, ௬௪௪

தாமானமையதனை லலாடம்பூண்டு தாரணியில்ராசரிடஞ் சென்றாயானால், காமானமாகவல்லோ உந்தனுக்குகடாட்சித்துமரியாதியாவுஞ்செய்து, வேமானமாகவல்லோநிதியுந்தந்து விருப்பமுடன்சோடசோபசாரஞ்செய்து, தீமானமாகவல்லோ சதாகாலந்தான் திகழுடனேயவனுக்கு முன்னிற்பாரே. ௬௪௫

நிற்கையிலேஉந்தனுக்குவசியமாகி நேர்மையுடன்சரிபீடம்தான் கொடுப்பார், வற்கமுடன்கேட்டதெல்லாந் தான்கொடுத்து வாகுடனேநாடுவளம்பூமியீவார், நற்கைமுதல் காளிபலபிடாரியாவும் துப்

புரவாயுந்தனுக்கு நடுங்கும்பாரு, அற்பமென்றுநினையாதே மையின் வேகம் அப்பனேநாமுரைத்தோமுண்மைபாரே. ௬௪௯

இராக்காலம் ஆகாயத்தில் மண்டலங்காண்பது.

உண்மையாமின்னமொரு கருமானங்கேள் உத்தமனேசொல்லு கிறேன் மைந்தாகேளு, தன்மையாமையதனை எடுத்துக்கொண்டுதகை மையுடன்புருவத்தில் மைதான்தீட்டி, கண்மையுடன்வாகாஷம் பார்க்கும்போது கனிவாகவேழுமண்டலமுந் தோன்றும், பன்மையாமாகாஷவதிசயங்கள் பாங்குடனேயுன்தெரியும் பாருளோர்க்கே.

பாரிலேவதிசயங்கள்காணலாகும் பரிதிமதிவருந்ததிகள்பார்க்கலாகும், சீருடனேசத்தலோகங்களெல்லாம் சிறப்புடனேகண்ணிற்கு தோற்றுங்கண்டீர், தாருடனேயிதிகாச வித்தையெல்லாம் தாரணியிலென்னாளும் பார்க்கலாகும், கூருடனேகாலாங்கிநாதர்பாதம் குறிப்புடனேயான்வணங்கி கூறினேனே. ௬௪௮

கூறினேன்பலநூலுங்கண்டாராய்ந்து கொப்பனவேகளுக்குமுதலுளவுபார்த்து, தேறினேன்கைபாகம் செய்பாகந்தான் தெளிவாகக் கண்டறிந்து யிந்நூல்தன்னை, மாறியேபிழைப்பதற்கு வழியுஞ்சொன்னேன் மகத்தானவேதையிது கரையுஞ்சொன்னேன், மீறியேபோகாமல் விதியுஞ்சொன்னேன், மிக்கானகாண்டமேழாயிரந்தானே

தானானகாண்டமே ழாயிரந்தான் தாக்கானகருக்குருங் காணலாகும், பானுனமாற்கமுதல்றிபலாகும், பாலகனேயின்னூல்போல் லாருஞ்சொல்லார், தேனானவின்னூல்தான் குருநாலாகும் தேர்ந்தெடுத்தேன்காண்டமிது சத்தகாண்டம், மானனமனோன்மணியாள் தேவிநானும் மகிழ்ச்சியுடன்றான்கேட்டு மகிழ்ந்திட்டாளே. ௬௫௦

சாதிலிங்கக்கட்டு செந்தூரவேதை.

மகிழ்ந்ததொருசாதிலிங்கமின்னம்பாரு மகத்தானலிங்கமொரு கட்டிவாங்கி, தகிழ்ந்ததொருகட்டிக்கு கடகங்கேளு தாக்கானதாளகமுஞ் சிலையுங்கெந்தி, நெகிழ்ந்ததொருயெரிகாலன் பாலாலாட்டிநேர்மையுடன்றானரைப்பாயாறுசாமம், மகிழ்ந்துமேதானரைத்துக் கவசம்செய்து சாங்கமுடன்சீலையது வலுவாய்ச்செய்யே. ௬௫௧

செய்யவேயாவிதனிலேகாயவைத்து செம்மையுடன்கோழியதுபுடமதாக, துய்யவேதீமூட்டிப் புடைத்தைப்போடு துப்புரவாம்புடமதாறிப்பின்பு, பையவேயெடுத்துப்பார்சாதிலிங்கம் பாகமுடன்கட்டியது யுருகிப்போகும், மெய்யுடனேகட்டியது யெடுத்துமைந்தா மேன்மையுடன்செந்தூரஞ் செய்யக்கேளோ. ௬௫௨

கேளேதான்செந்தூரம் செயநீர்தன்னால் கெடியுடனேநாற்சாமம் சுருக்குதாங்கு, வீனேதான்வீரமென்ற செயநீர்தன்னால் வேகமுடன்றான்கொடுக்க காரமேறி, தாளேதான்சட்டிதனில்மணல்தான் கொட்டி சாங்கமுடன்கட்டிதனை நடுவேவைத்து, மீளேதான்மேலுமந்தமணல்தான்கொட்டி விளங்கவேமேற்சட்டிகொண்டுமூடே. ()

மூடியேதானெரித்துயெட்டுசாமம் முனையானவாலுகையிலெடுத்துமைந்தா, நீடியேதீயாறியெடுத்துப்பாரு நேர்மையுடன்செந்தூரமென்னசொல்வேன், கூட்டியேசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு கொற்றனேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, வாடியேதிரியாதே மைந்தாகேளு மயங்காமல்கரியோட்டிலூதிப்பாரே. ௬௫௪

பார்க்கையிலேபொன்னதுவு மாற்றுகாணும் பாகமுடன்நாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து, தீர்க்கமுடன்வாரடித்துப் புடத்தைப்போடு திறமானபொன்னதுவு மெட்டுமாகும், வார்க்கவேமறுபடியுமுருக்கியேதான் மறவாமல்செங்கல்லில் கம்பிசாய்த்து, ஆர்க்கவேதானெடுப்பாய்கம்பிதன்னை அப்பனேபிறவியது பொன்னுமாச்சே. ௬௫௫

ஆச்சென்றுவிடுகாதே மைந்தாகேளு அப்பனேகுன்றியிடைதேனிலுண்ண, மூச்சன்றிவாசியதுகீழ்நோக்கும் மூலமுதல்கபாலவரைவன்னிமீறும், காச்சலுடன்சன்னிபதி மூன்றும்போகும் கடிதானவாயுவென்ற தெண்பதும்போம், காச்சலுடன்பிரவிச்சுவுள்வீச்சேகும் நாடாதுநாவரட்சி நளினமாமே. ௬௫௬

நளினமாங்கவுசையொடு மேகம்போகும் நாட்பட்டசுரமுதலும் நாடாதப்பா, நளினமுடன்முறைக்காய்ச்சல் கத்தியோடும் கபாலவலிமுகசன்னி காடேபோகும், பளினமதாயிப்பாகம் யாருஞ்சொல்லார் பாரினிலேசித்தர்களு முனிவர்தாமும், மலினமுடன்பலநூலுங் கண்டாராய்ந்து மாற்கமுடன்பாடிவைத்தேன் காண்டமேழே. ()

ஏழானகாண்டமது பெருநூலாகும் யென்மகனேயின்நூல்போலாருஞ்சொல்லார், வாழான நூல்களெல்லாம் பார்த்துமென்னபார்த்துமே வுள்ளுளவுமறிந்துமென்ன, தாழானபெருநூலேழாயிரத்தில் தாரணியிலுள்ளதொரு பொருள்களெல்லாம், நீழானநோயறிந்து கண்டாராய்ந்து நேர்மையுடன்பாடிவைத்தேன் பெருநூலாமே. ()

லிங்கக்கட்டு.

பெருநூலாமின்னமொரு கருமானங்கேள் பெருமையுடன்மானுக்கள் பிழைக்கவென்று, கருவானபிரமதண்டுச்சாறுவாங்கி கவன

முடன்றானிடித்து பிழிந்துகொண்டு பருவானலிங்கமது பலமும் பாகமுடன்சுருக்கதுதான் எட்டுசாமம், தருவானசட்டிதனில்கட்டி வைத்து சாங்கமுடன்சுருக்கதுதான் தாக்கிப்பாரே. ௬௫௯

தாக்கினபின்கட்டிதனையெடுத்துப்பாரு தகைமையுள்ள கட்டியது யிறுகிக்காட்டும், நோக்கமுடன்தட்டிக்குபின்னுமந்த நுணுக்கமுள்ளமூலிதனை கவசஞ்செய்து, [illegible] து பாகமுடன்ரதவிதனிலே தா[illegible]க்கவேசீலை[illegible]ாய்ச்[illegible] மைந்தாகேளு சுந்தரனேமணல்[illegible]வைத்து, ரோக்கமன்றிதியா[illegible]லி[illegible]னை[illegible]. ()

போடவேபுடமதுவுமாறிப்பாரு பொங்கமுடன்கட்டியது வருக்குபோலாம, நீடவேகட்டிதனைபதனம்பண்ணு நீடானவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, கூடவேகுருவதுதான் வருக்குதன்னில்குமுறவேதான்கொடுத்தூதிப்போடு, ஓடவேசெம்பதுவு மோடிப்போகவுத்தமனேகரியோட்டி லூதிப்போடே. ௬௬௧

ஊதினபின்னெடுத்துப்பார் யென்னசொல்வேன் வுத்தமனே மாற்றதுவுமாறுகாணும், சாதியிலேபிறந்ததொரு பொன்னைப்போ சட்டமுடன்றானிருக்கும் பசுமைமெத்த, வாதிகளோயிவவேண்காணப்போறார் வையகத்தில் சித்தர்செய்யும் வேதையாச்சு, மாகனுமிருந்தாலும் வேதைகாண்பான் மாநிலத்தில்விட்டகுறை வாக்கும்பாரே. ௬௬௨

பாரேதான்சித்தர்களுக் குகந்தவேந்தை பாரானும்ராசர்களு மெச்சுவார்பார், சீரேதானிவ்வேதை சிடிகைவேதை சிறப்புடனே நாதாக்கள் கண்டவேதை, நேரேதான்நாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து நேர்மையுடன்வாரடித்து புடத்தைப்போடு, கூரேதான்மாற்றதுவு மெட்டதாகும் குணமானபோகரிஷி கூறினாரே. ௬௬௩

கூறவேமுடியாதிலிங்கப்போக்கு கொற்றவனே சன்னிசுரசன்னிவாதம், தீறவேவனுப[illegible]னிலீய திசைகெட்டுயிரகெட்டு தியங்கியோடும், மா[illegible]முறைக்காய்ச்சல் மதிகெட்டோடு மயங்காதேமூன்றுநா ளருந்திப்பாரு, வாரவேமேகமென்றீரும்போகு முத்தமனேசிவயோகம் வாய்க்குந்தானே. ௬௬௪

தானனசிவயோகம்வாய்க்கும்போது தாழ்வானதேகமது கற்றாணுகும், வேனன்வாசியது கீழ்நோக்காகும் வேகமுடன் நாம்பெல்லாம்வலித்துகாட்டும், கோனனையெனதையர்காலாங்கிநாதர்குருட

னைதத்தான்வணங்கி சத்தகாண்டம், தேனனமொழிபோல தோற்தெடுத்து தேவிபதமடிபணிந்து பாடினேனே. ௬௬௫

கெந்தகத்தயிலம்.

பாடினேனின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலகனேஎன்மக்கள் பிழைக்கவென்று, நீடியேபலநூலுஞ்சுளுக்கறிந்து நேர்மையுடன் யீமுரைத்த தயிலமப்பா, தேடியே பூவரசன் சேர்தானென்று சிறப்பானகஞ்சாலின் விரைதானப்பா, வடியேயலையாதே கிழங்குசொல்வேன் வளமானதாம்ரையின் கிழங்குதானே. ௬௬௬

கிழங்கானவிரையுடனே கெந்திசேர்தான் கிளறியேகுழியம்மிதன்னிலிட்டு, பழங்கமுடன்தானிடித்து பாண்டமிட்டுப் பாகமுடன் பாண்டமதிற் சிலதுபோட்டு, தழங்கவே மேல்வாயக்குச் சீலைசெய்து தகைமையுடன் குழித்தயிலமிறக்கிக்கொண்டு,வழங்கவேதயிலமதை பதனம்பண்ணு வளமையுடன்ரவிதனிலே தாக்குவாயே. ௬௬௭

தாக்கவேதகடடித்துபூசிப்போடு தனியானசெம்பதுக்குப் புடமும்போடு, நோக்கமுடன்செமபதுவுமூரலேகி நெடிதானசெப்பதுவு மாற்றுகாணும, பார்க்கவேசெம்பதுவு மூன்றேயாகும் பாங்கான வெள்ளியது நான்கேயாகும், போக்கவேதானுருக்கி தகடடித்துப் பொங்கமுடன்றான்போட மாற்றுமாமே. ௬௬௮

மாற்றானபொன்னதுவு மாறேயாகு மகத்தானதங்கமது மூன்றுக்கொன்று, நீற்றானவிரண்டையுந்தான் ஒன்றாய்க்கூட்டி நிரையுடனேருணுருக்கி யன்னுபாரு, கூற்றானபொன்னதுவு மெட்டேயாகும் குணமானபசுந்தங்க மதிற்கீடாகும், தூற்றான்தயிலமது வேதிக்கும் பார்த் துறையானமுறையாதுதா னதீதம்பாரே. ௬௬௯

அதீதமாமித்தயிலங்கொண்டுபாரு அப்பனேகுஷ்டமது கடைலாக்கட்டோடும், துதிதமுடன்மேகமென்ற திருப்பதும்போம், தலையாத்தகவுசையொடு பொருமல்ன்னவும் வதிதமுடன்சூலையது விட்டேயோடும் வாகானகிரந்திமுதல் சிரங்குபோகும், கதிதமுடன்நரம்புவலிரணங்கள்போகும், கண்ணொளிவுகாட்டுமது தயிலமாமே. ()

ஆமேதான்தயிலமது காயசித்தி அப்பனேதேகமது கற்றாணுகும், காமேதான்காயாதிகற்பநூலைக் கவனமுடன்கண்டறிந்து பாடவற்றேன், நாமேதான்சொன்னபடி சத்தகாண்டம் காட்டினேனா

பிழைக்கவென்று நவின்றிட்டேன்யான், வேமேதான்காலாங்கிபாதம் போற்றி விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன் காண்டமேழே. ௬௭௧

ஏழானகாண்டமது யின்னங்கேளு யெழிலான நடுக்காண்டம் நாலாங்காண்டம், பாழானதேகமதுக் குறுதிசொன்னேன்பாலகனே தத்துவமுமதிகஞ் சொன்னேன், மீழானவயித்தியமும் வாதஞ்சொன்னேன் நிலையானயோகத்துக் குறுதிசொன்னேன், தாழானசிவயோகமெளிதிற்சொன்னேன் தாரணியிலதிதமென்ற வித்தைதானே

அபினிசெம்புவேதை.

வித்தையாமின்னமொருபாகம்கேளுவேடிக்கைசிமிட்டுவித்தை போக்குசொல்வேன், சுத்தமுள்ளஅபினியது பலந்தானொன்று கயமானகெந்தகமும் பலந்தானொன்று, சுத்தமுடன்றுருசதுவும் பலந்தானொன்று ஆடியானவீரமது பலந்தான்நாலு, சுத்தபத்தின்நீரதனை விட்டுயாட்டிக் கருத்துடனேமெழுகதுபோ லரைத்திடாயே ௬௭௩

அரைத்துமேசிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு அப்பனேசெம்பது தானெடுத்துக்கொண்டு, வரையுடனேசெம்புநிசர் மெழுகெடுத்து வளமாகதானுருக்கி கிராசமீவாய், குரையாமல்செம்புருகி நிற்கும்போது குறிப்புடனேவரிசைபெறத் தன்னிலீவாய், நிரையுடனே செம்பதுவுஞ்சுத்தியாச்சு நிலையானகளிம்பதுவு மேகலாச்சே. ௬௭௪

ஆச்சென்றுவிடுகாதே யின்னங்கேளு அப்பனேசெம்பெடுத்து மூன்றுவெள்ளி, பாச்சலேசெம்பதுவு மொன்றேயாகும் பாலகனே தான்சேர்த்து வுருக்கிக்கொண்டு, மாச்சலென்றுயிடையாதேபின்னு மைந்தா மாற்கமுடன்தங்கமது ஒன்றுகூட்டி, பேச்சொன்றுந் தப்பாமல்வுருக்கிப்பாரு பேரானபொன்னதுவு மேழுமாமே. ௬௭௫

ஏழானபொன்னதுவுமென்னசொல்வேன்என்மகனேவாரடித்து புடத்தைப்போடு, ஆழானபொன்னதுவு மாற்றுமெத்த அப்பனே பிறவியது பொன்போலாகும், கூழானபொன்னதுவு மல்லகண்டீர் குணமானசித்தர்செய்யும் வேதையாச்சு, நீழானரிஷிமுனிவர்களுக்குவேதை நேர்மையுடன்காண்பவனே சித்தனாமே. ௬௭௬

சித்தனாப்பிறப்பதுவு மரிதேயாகும் சீருலகில்விட்டகுறை சாணவேண்டும், பத்தியுடன்சிவசத்தி ஞானம்வேண்டும் பாருலகில் பெரியோர்கள் கிருபைவேண்டும், வெத்தியுடன் சின்மயத்தில் சொ

ரூபம்வேண்டும் வேதாந்தத்தாயினது வருளேவேண்டும், நித்திலங்கும்பதாம்புயத்தின் சூட்சங்காண நிலையானவாசிவழியறிவாய்தானே

கெந்தகக் களங்கு.

தானானகெந்தகத்தின்மார்க்கங்கேளு தயவானகெந்தகமும் களஞ்சியொன்று, வேனான்தங்கமது களஞ்சியொன்று வெழிலானவேலனிட பிசினிதன்னால், பானானகெந்தகத்தின் மேலேயப்பா பாகமுடன் சத்தியல்லோவங்கிபூட்டி, தேனானதேனதுவுந் தானெடுத்து தெளிவுடனேசாரமதை பொரித்துப்போடே. ௬௭௮

போட்டுமேசாம்பிராணி பூரந்தானும் பொங்கமுடன் களஞ்சியதுசெப்பக்கேளு, தாட்டிகமாய்தேனதிலே யரைத்துமைந்தா சாங்கமுடன்கெந்திக்கு வங்கிபூட்டி, நோட்டமுடன்சுடாரவி தீபந்தனில் நோக்கமுடன்றூன்கொளுத்தி யெடுத்துப்பாரு, வாட்டமுடன் கெந்தியது தங்கஞ்சேர்த்து வாகுடனேகளங்கமது போலாம்பாரே.

பாரேதான்களங்கமது வுருக்கிப்பாரு பாகமுடன்பிரிதிலின்களங்குமாகும், சீரேதான்களங்கெடுத்து மன்னாகேளு சிறப்பானவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, நேரேதான்றூனுருக்கி கொடுத்துப்பாரு நேரானமாற்றதுவு மாறுகாணும், வேரேதான்கரியோட்டிலூதிப்போடு வெளுமையாம்பசும்பொன்போல் தோற்றுந்தானே.

தோற்றவேபின்னுமந்த பொன்னைத்தானும் தோராமல்வாரடித்து புடத்தைப்போடு, மாற்றலென்றதிறைசவுடு களிம்புமேகி மன்னவனேபொன்னதுவும் பசுமைகாட்டும், நாற்றமென்ற செம்பதுவுங் கொஞ்சம்நிற்கும் நாயகனேபுடத்துக்கு யேகாதப்பா, கூற்றனென்னும்வங்கமது கொடுத்தூத கொற்றவனேசவ்ளையது பசும்பொன்னாமே ௬௮௧

பொன்னானபொன்னுக்குச் சரிநேர்தங்கம் பூட்டடாயெடைக்கிடைதான் தங்கஞ்சேரு, மன்னாகேள்மாற்றதுவு மெட்டரையுமாகும்மகத்தானபொன்னதுவும்சிவப்புமெத்த, தென்பொதிகைதனில் வாழும் சித்தர்பாவும் தெளிந்துமேகெந்தகத்தின் மார்க்கங்கொண்டார், வின்னமில்லாபொன்னதுவும் சித்தர்வேதை விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன் காண்டமேழே. ௬௮௨

வேதவியாசர் பாஷாணமெழுகு.

காண்டமாமின்னமொரு கருமானங்கேள் கருத்துடனே யாமுரைப்போ மாணாகேளே, தீண்டாதபாஷாணம் சேர்தான்வாங்கி திற

மானகொடிக்கள்ளிச் சார்தானப்பா, மாண்டுமேபாஷாண மெண்ணை போக மாற்கமுடன்சுருக்கதுவு மெட்டுசாமம், ஆண்டதுவும் நாறு வயதானவேம்பு அப்பனேபட்டையது சிவிக்கொள்ளே. ௬௮௫

கொள்ளவேபட்டையது தயிலம்வாங்கிகொப்பெனவேதயிலமது சுறுக்குதாக்கு, விள்ளவேசுருக்கதுவு மெட்டுசாமம் விருப்பமுடன் றூன்கொடுத்து எடுத்துப்பாரு, மெள்ளவேகட்டியது புகையடங்கி மேன்மையுடன் பாஷாணமிருக்கிக்காட்டும், தள்ளவேசிவனரின்வேம் புதானும் சாங்கமுடன்சுருக்கிட்டு நீற்றிப்போடே. ௬௮௬

நீற்றியபின்னவியெல்லாம் வெளிபோகாமல் நேர்பாகச்சட்டியால் மூடிப்போடு, ஆற்றியபின் மருந்தெடுத்துக் காயப்போட்டுஅப்பனேமறுசீலைக் குள்ளேவைத்து, சாற்றியபின்முன்போல நீற்று நீற்றுச் சாதகமாய்பதினொருக்கால் நீற்றுநீற்று, மாற்றியபின் மருந்தெடுத்து அண்டோட்டிவிட்டு வளமாகமேல்மூடி சீலைசெய்யே.

செய்திட்டுமையர்தெருவில் புடத்தைபோடு திரமாகச்சவர்க்காரச்சுன்னமாகக், கொய்திட்டசித்தரெல்லாம் வழலைதன்னைக் குவிர்தபடி சொல்லாமல்மறைத்துப்போட்டார், உலந்திட்டுப்பிள்ளைகள்தன்னைப்பார்த்து வுலகத்தோர்கரிகொள்லகாகில்லாமல், எய்திட்டு ஏங்கியேவறுமைபூண்டு இறந்திறந்துபோனவர்கள் கோடிதானே. ௬௮௭

தானென்றநூல்பார்த்துவுலகோர்தி தனித்துமேமனம்புண்ணாய் வெறுமையுற்று, வாவென்றவுலகத்தோர் சிரிக்கக்கேட்டுமருட்கொண்டபிசாசுபோல் வாயுலர்த்தி, ஊனென்றசொத்துக்குமிடமில்லாமலுண்பாரையுடைப்பாரை பார்த்துசங்கி, நானென்ற ஆணுவத்தால் கெட்டோமென்று நாய்போலதிரிந்துமண்ணுள் மாளுவாரே, ()

மாளாமலிருக்கவல்லோ வழலைதன்னை மறையாமல் சொல்லிவிட்டே னேழாயிரத்துள்ளே, கோளானசீஷருக்கு நாலியவேண்டாங் கொடுத்தாக்கால்ரவிகோடி நரகமெய்தும், தாளானஎன்னூலில் வழலைதன்னைச் சாற்றினேனொருசொல்லுந் தவறில்லாமல், நாளான அம்பரத்துக் கொப்பாய்ச்சொன்னேன் ஞானக்கள்பதமறியச் சொன்னேன்காணே. ௬௮௮

காணப்பாபுடம்போடவழலைதன்னைக் கடுங்காரச்செயநீரில் தோய்த்துப்போடு, பூணப்பாஏழுநாள் ஈஷிற்பேட்டுப் போனசுன்ன

மென்ற குகையிலூது, தோணப்பா எடுத்துடனே பூப்போல்நிற்குந் தொடுகுறிபோல் சரக்கையெல்லாந் துடியாற்கொல்லும், வீணப்பா கெடுக்காதே என்னூலைப்பாரு வேதாந்தமாயிதைத்தான்பூசிப்பாயே

பூரச்சுன்னம்.

பூசித்துவழலையைத்தான் சுன்னம்பண்ணு புத்திகெட்டவாதிகளே மற்றொன்றுகா, நேசித்துவழலையினி லுப்பைக்கட்டு நிலைத்தபின்புபூரணத்தைச் சுன்னம்புண்ணு, ஆசித்துப்பூரத்தால் தாளகத்தைப்பண்ணு அதிதமாந்தாளகத்தால் வங்கத்தைநீற்று, வாசித்து வாலைதனைப் பார்த்தாலாமோ வாதமென்ன கொஞ்சத்தி லாமோ சொல்லே. ௬௯0

சொல்லென்றவங்கத்தில் தாரிசதனைநீற்று தரிசியினால்சிங்கிபண்ணுருதங்கட்டு, மல்லென்றசூதத்தால் காயசித்தி மக்களேகெவனத்தி லெட்டெட்டுஞ்சித்தி, அலலென்றகேழ்வியினால் வாதஞ்சுட்டுஆற்றுமல்பொய்யென்று லென்னசொல்வேன், நில்லென்று லெறிந்தகல்லும் நிற்குமோசொல் நிர்மூடவாதிகளே வழலைநீபாரே. ௬௯௧

பாரென்றவழலையென்ற கன்னமொன்று பரிவாகச்சுன்னமொன்று கூட்டியாட்டே, நேரென்றசலமாகுஞ் சலத்திலுள்ளே நேர்ப்பாகக்கற்பூரம்வாரியிட்டுக், காரென்றகுவியில்வைத்துவுப்பாய்பண்ணிக் கடுகஇந்துசுண்ணமதில் வைத்துஊற்ற, நூரென்றமல்லிகைபூப்போலாஞ்சுன்னந் தரிசானசாரயிடை சுண்ணங்கூட்டே. ௬௯௨

சாரநீர் வுப்புக்கட்டு.

சாரமிடசெயநீரும் வீரம்போட்டு தயங்காதகல்லுப்புச் சூடன்தானும், ஆரமிட்டவெடியுப்பு சினக்காரங் ஐந்தையுந்தான் வகைக்கு ரண்டு பலமேகூட்டி, காரமிட்டசெயநீரு லரைத்துருட்டிகடுரவியிற் போட்டுவர தினந்தானேழு, தாரமிட்டசுண்ணாம்பு போலேயாகுந் தயங்காதகுழம்புபோல் பண்ணிக்கொள்ளே. ௬௯௩

பண்ணியதோர்குழம்புக்குள் பாறையுப்பு பலம்பத்து நிறுத்தெடுத்து பாக்குபோல, ஒண்ணியதோர் குழம்புக்குள் பிசரிவாட்டஉற்றுநன்றாய் குழம்பையெல்லாம் பிரட்டிபோடு, நண்ணியதோர் தியிற்குள்மூகிரவாட்டி நலமானவுவர்மண்ணும் கிளிஞ்சினீறும் கண்ணியதோரமுரிவிட்டு பிசைந்துகொண்டு கடுகவேகிழ்மேலு மடைபோல்மூடே ௬௯௪

முடியேசட்டியிலேயிட்டுகன்றாய் முடிந்தபின்பு அன்பதெருவடுக்கப்போடு. நாடியேகுளிர்ந்தபின்பு எடுத்துப்பாரு நலமான தங்கம்

போவிருக்கட்டும், சூடியேகவசமெல்லாந் தள்ளிப்போட்டு துடியானகட்டுகொடி யிலையைவாங்கித், தேடியேபழச்சாறு விட்டரைத்து திறமாகக்கவசித்து புடத்தைப்போடே. ௬௯௪

புடம்போட்டுவுப்புமணி பார்த்தால்மக்காள் பேருளமுத்துமணி போலக்காணும், விடம்போட்டசிவன்வந்து நிர்த்தஞ்செய்வார் வேதாந்தமாயிங்கே யட்டசித்தியாவாள், தடம்போட்டநிராதார வெளியுஞ்சொல்வாள் சதாசித்தம்குருபதத்திற் சரணம்பண்ணி, வடம் போட்டியுப்புமணி செபித்தாலையா மகத்தானசித்தியுமா மாட்டிப் பாரே. ௬௯௫

உப்புபாத்திரம்.

மாட்டிப்பார்மெழுகாலே கின்னியண்ணிமண்கட்டிமெழுகதனை தள்ளிப்போட்டு, ஊட்டிப்பாருப்புருக்கி யதிலேவார்த்துஉத்தமனே உப்பினுடகின்னிதன்னில், தீட்டப்பாரடித்தூரில்சீலைசெய்து சிறப்பானவாலுகையின் மேலேவைத்து, வாட்டிப்பார்சூதமது சிறங்கைவிட்டு மயிற்கொன்றைச் சாற்றினால் சுருக்குப்போடே. ௬௯௬

சுருக்கிடவேசூதமது வெண்ணெய்போலாந்துடியானகூடனுட தீயில்வாட்டி, உருக்கிடவே கரண்டிதனி லெண்ணெய்குத்தி யுருக்கமணிபோல்நின்றுடுங்கரியினுள்ளே, உருக்கிடவேசெம்பட்டில் தாழ்வடமாய்சேர்த்து உத்தமனேஐந்தெழுத்து மெட்டெழுத்தேோதி, நருகிடவேமனோன்மணித்தாய் முன்வந்துநிற்பாள் நாடினதெல்லாஞ் சொல்லி ரட்சிப்பாளே. ௬௯௭

ரட்சிக்கவுப்பைநன்றாக்கட்டியாடு நாதாந்த வழியினைத்தான் முன்னேபண்ணு, பட்சிக்கச்சூதத்தைச் செந்தூரம்பண்ணு பார்க்கவே வேணுமென்றால் சாரணையைத்தீரு, குட்சிக்குள்வாயுவெல்லா மறுத்துத்தள்ளு குடிலமாம்நாகத்தில் வழிலைவாங்கு, பிட்சையெடுத்துண்ணுமவிநம்பாட்டிப்பாரு பெண்மாயனுய் கைதனையறுத்துப் பின்பாய்நில்லே. ௬௯௮

நில்லென்றால்வாழ்வுனக்கு நிற்குமோடா நேராகவழியைதுசித்திறைக்கால், அல்லென்றகுபேரனைப்போல் வாழ்வுண்டாகுமாதித்தனுள்ளவுமுண் டுடுக்கலாகும், கல்லென்றகல்லுப்பு கட்டிற்றானல் காரமாஞ்சூதத்தை கவ்விக்கொல்லும், மல்லென்றசூதத்தி லெட்டெட்டுஞ்சித்தி வாய்வீணாய்த்திரிந்தால் மண்ணாய்ப்போமே ()

போகாமலுப்பைமுந்திக்கட்டியுண்ணு பொய்யொன்றுஞ்சொல்லாதேபுகழாய்பெண்ணே, ஏகாதேமனதுதன்னிலிச்சியாதேயெவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போ லெண்ணிப்பாரு, வேகாததேதளென்று பாருபாரு

வெளியோடே மனந்திருந்தியொன்னைப்பாரு, பாகாமல்வாசியைத்தான்மூலத்திலுண்ணு பாராபரியைப்பூசித்துப்பானம்பண்ணே. ௭௦௦

பானமென்றால் வெகுபிரிய மென்தாய்க்கப்பா பரிவானசுத்திபொரிபலகாரமன்னம், ஊனமில்லாபுட்பமொடு வைத்துபூசி வுயர்ந்தமணிதாயார்க்குஊட்டிப்பின்பு, தானமென்றகுருவுக்குவுடல்பொருளுமாவி தயவுடனேகுருவுக்குத்தாரைவார்த்தி, வாவென்றமூலத்தில் வாசியைத்தான்மூட்டி சிவசிவாவென்றுசொல்லிபானம்பண்ணே.

பண்ணவேபோகமுனிஏழாயிரங்கோர்வைபாடினேன் சித்தர்க்காமென்றுசொல்லி, திண்ணமுடன்வயித்தியத்தின்சார்புநூலை திரட்டிவைத்தேனிந்நூலுக்குறுதிமெத்த, வண்ணமுடன்செய்பாகம்மறித்துசெய்தால் வலுவானநோயகன்றுபுனிதனுவாய், எண்ணமுடன்காவியமாய்ச்சத்தகாண்டம் இயற்றினேனேழாயிரக்காண்டந்தானே. ()

லிங்கக்கட்டு

தானுனவின்னமொருகருமானங்கேள் தாக்கானலிங்கமதுபலந்தானப்பா, வேனுனகட்டியொருலிங்கத்திற்கு வேகமுடன்மூலப்பாலில்சுருக்குசாமம், கோனுனசங்கன்சார்பலங்கார்சாமம் குறிப்புடனேசுருக்கிடவேகட்டிப்போகும், காணுமேற்போக்குமின்னங்கேளு கருவானவழிஞ்சியிடதயில்வாங்கே. ௭௦௩

வாங்கியேலிங்கமதுசுருக்குத்தாக்க வரிசைபெறலிங்கத்தின்சூதந்தானும், தேங்கியேயுள்ளடக்கியிருக்கட்டும் தெளிவானகெந்தியதுபுகையடங்கும், ஓங்கியேலிங்கமதுகட்டிற்றானல் ஓகோகோநாதாக்களதிகமென்பார், ஏங்கியேதிரியாதேமன்னுபாரு எழிலானலிங்கமதுயிருக்கிப்போமே. ௭௦௪

போமென்றுவிடுகாதேபுகலக்கேளு புத்தியுள்ளபாலகனேயின்னஞ்சொல்வோம், தாமென்றமேதியின்பால்கற்றூழம்பால் தயவாகசமனிடையாயெடுத்துக்கொண்டு, நாமென்றலிங்கமதைசுருக்குதாக்கு நாயகனேலிங்கமதுவுருக்குபோலாம், காமென்றலிங்கத்துக்கங்கிசொல்வேன் கருவானதாம்பரத்திற்களங்குசெய்யே. ௭௦௫

செய்யவேகளங்குடனேசூதந்தானும் சிறப்பானசிங்கியுடன்தாரங்கூட்டு, பையவேஅரைப்பொடியுங்கூடச்சேர்த்து பாகமுடன்நிம்பழத்தின்சாற்றாலாட்டி, பெய்யவேசோடசமாம்பங்கதாக்கி போரானலிங்கத்தின்மேலேபூசி, தய்யவேசிதனிலேகாயவைத்து துப்புரவாய்ன்னுைம்புசீலைமாட்டே. ௭௦௬

மாட்டியே யிப்புடமாம் தன்னிலிட்டு மயங்காதே மன்னவனே யெடுத்துப்பாரு, தாட்டிகமாய்ச் சோட்சமாய்ப்புடந்தானப்பா சாங்கமுடன் முன்சொன்னபடியேபோடு, நீட்டமுடன் லிங்கமது வுருதிக்கட்டும் நெடுங்கம்பி லிங்கமது வுருகிப்பாயும், வாட்டமுடன் செந்தூரஞ் செய்தாயானால் வாகான வேதைமுகங் காணலாமே. ௭௦௭

காணலாம் சதகோடி சூரியன்போல் தாக்கான பிரகாசமான சோதி, நீணவே லிங்கமது யென்னசொல்வேன் நிலையான கவன சத்தி குளிகையென்பார், தோணவே மதியுடனே யெழுக்கூட்டி தோராமல் செம்பது வுமூன்றுங்கூட்டி பூணவே தங்கமது வொன்றுகூட்டிப் புண்ணியனே மூசைதனி லுருகிடாயே. ௭௦௮

உருக்குமுகந்தானறிபார் மூடர்பாரி வுலகுதனில் மெத்தவுண்டு வுரைக்கக்கேளு, நெருக்கமுடன் லோகமது வுருகும்போது நேர்புடனே குறுவொன்று தன்னையீவாய், நெருக்கமுடன் கண்விட்டு ஆடும்போது தோரானகரமதை தப்பின்னுமீவாய், செறுக்குடனே கரிபோலயிருக்கும்பாரு செம்மைபெற வோட்டில் வைத்தூதிப்போடே. ௭௦௯

போடவே மூன்றுமுறை யூதிப்போடு பொன்னவனே பொன்போலே மாற்றுகாணும், நீடவே மாற்றதுகாணும் பாரு நிலைத்ததடாவாத வித்தை நிசமதாச்சு, கூடவே தங்கம் தானொன்றுகூட்டி குறிப்பாகவாரடித்துப்புடத்தைப்போடு, ஆடவே சீவனத்துக்கிடமே சென்று அப்பனே அறந்தவசில் நின்றிடாயே. ௭௧௦

நிற்கையிலே வாணிவந்து திர்த்தஞ்சொல்வாள் நிராமயத்தின் சோதியது சொரூபந்தோன்றும், நற்கையென்னுங்காளியவளொருங்கிநிற்பாள், துரைராசசுந்தரன்போல் சித்தனாவாய் பற்குணன்போல் வீரதிவீரனாவாய், பாருலகில் வுன்னையொருரிஷியாமென்பார் அற்பமென்றுநினையாதே வருள்மைந்தா கேள் அறந்தவசிலதனையே நாடிக்கொள்ளே. ௭௧௧

கொள்ளையிலே குருவர்க்கஞ் சிறுவனென்பார் குவலயத்திலுன் மகிமைகாணமாட்டார், தெள்ளுந்தமிழ் வடமொழியைப் பிரித்தாராய்ந்து திரட்டிவைத்த மாணாக்கனென்பார் கண்டீர், புள்ளிமயிலேறுஞ் சுப்ரமணியன் சுவாசம் பூரணத்தினிருகலைகள் அறிந்தானென்றுப், பள்ளுந்தமிழ்நாடகத்தைப் பற்றுமற்றான் பாருலகிலிருப்பவன் சித்தனாமே. ()

சித்தனைப்பிறந்தாலும் பிறக்கவேண்டும் சின்மயத்தின் சுடரொளியைப்பற்றவேண்டும், பத்தனாயிருந்தாலுமென்னலாபம் பரிபாகமிழதனையகற்றவேண்டும், முத்தமிழில்வல்லவராயிருக்கவேண்டும் மூதுலகில்கீர்த்திதனை யடையவேண்டும், வித்தகனாகத்தியற்குச் சீடனாக விண்ணுலகிலிருப்பவனை யேகியாமே. ௭௧௩

யோகமென்றால் யோகமதை நிறுத்தவேண்டும் யோகத்தினிரமயத்தை பரியவேண்டும், போகமெனுமாய்கைதனை யொழிக்கவேண்டும் பொங்கமுடன் பேரின்பந்தேடவேண்டும், சாக்கமுடனிருப்பதற்கு கற்பம்வேண்டும் சட்டமுடன் சமாதிநிலை யறியவேண்டும், வேகமுடன் காயமதை நிறுத்தவேண்டும் வெட்டவெளியம்பரத்தை யூனிப்பாரே

பார்க்கையிலே ஞானமது வந்துற்று பாரினிலே பரிசனங்கள் கெட்டார்கோடி, நீர்க்கமுடன் பொய்வேடங் கொண்டுமல்லோ திறமுடனே யோகமதைக் கண்டோமென்பார், நாக்கமலபீடமதில் வீற்றிருக்கும் நாதாந்தமனோன்மணியைக் கண்டோமென்பார், ஏர்க்கமுடன் பொய்யாது மிகவும்பேசி எழிலான சாத்திரத்தை யறியார்தாமே.

அறியாதமுழுமக்க ளனேகம்பேர்கள் அவனிதனில் கும்பகும்பலாகக்கூடி, நெறியானவழிதனையே கடந்து நித்தம் நேர்புடனே மதியழிந்துபோனார் கோடி, குறியானசாத்திரத்தை விட்டுவிட்டு குவலயத்தில் கெட்டவர்கள் கோடாகோடி, முறியனைப்போல்வாய் பினத்தல் மிகவும்பேசி மோசமுடன் பாலவழிக்கேகினாரே. ௭௧௬

ஏகினாரென்றனுமே யாமறிந்து யெழிலுடனே காலாங்கி நாதர்தம்மை, பாகமுடன் றான்வணங்கி பணிந்துபோற்றி பதாம்புயத்தை யென்னாளும் மனதிலுன்னி, வேகமுடனடியேனும் பலநூலபார்த்து வெளியானகருக்குருவும் வுரைக்கவெண்ணி, போதமென்னும் பெருநாலேழாயிரத்தில் பொங்கமுடன் பாடிவைத்தேன் கருக்கள்தானே

தானான பெருநூலேழாயிரத்தில் தாக்கான காண்டமிது மூன்றாங்காண்டம், தேனானகுருமொழிகளனந்தமுண்டு தேசத்தில் பரிபாஷையனேகமுண்டு, மானான மறைப்பும் தனுளவுமெத்த மண்டலத்தில் கண்டவரும் விண்டோரில்லை, காலாங்கி நாதர்தாமும் தனகமெனும் நவமணிபோல் கருதினாரே. ௭௧௮

கருதினார்வடியேனுங் கண்டாராய்ந்து காசினியில் மானிடர்களறியவேண்டி, கருதியெனும் பிரணவத்தை சினத்தார்க்குசூட்சமுடன் காட்டவென்று அடியேன்தானும், பருதியெனுங் குளிகை தனைப்பூண்டுகொண்டு பார்த்தேனே சீனபதிக்கடலோரந்தான், உறுதியுடனப்பதியிலிரங்கியானும் ஓரோர்கோவெகுகாலமிருந்திட்டேனே. ௭௧௯

இருந்திட்டேன் கோடிவரை யுகாந்தகாலம் யெழிலானசூட்சாதிவித்தையாவும், திருந்திடவேசினபதி யுலகுள்ளோர்க்குதிட்டமுடன்கைமறைப்புயாவுஞ் சொன்னேன், பொருந்திடவே யவர்களிடஞ் சேர்ந்துயானும்போகித்தேன்வெகுகோடிகாலமப்பா, செருந்திடவே போகமதுசெய்ததாலே சிறப்பானபோகனென் றுபேருண்டாச்சே

ஆச்சப்பா வென்னைப்போல்பெயருள்ளார்களப்பனே வையகத்திலாருமில்லை, மாச்சலென் னும்நவகோடி ரிஷிகளுண்டுமாநிலத்தில்பதினெண்பேர் சித்தருண்டு, கூச்சலென் னும்திருமூலவர்க்கத்தார்கள் கோடானகோடிபே ரனந்தமுண்டு, மூச்சடங்கி மாண்டசித்தர் கோடாகோடி முறைமையுடன் சமாதிதனில் கோடியாமே. எஉ௧

கோடியாஞ் சமாதிதனிலிருந்தோர்மெத்த கூறவேமுடியாதுருவலயத்தில், தேடியேசமாதிநிலை கண்டாராய்ந்து தெரிசனைகளில்லாமல் மாண்டார்கோடி, நீடியேசாத்திரத்தைப்பாராமற்றான் நெறிதப்பிமாண்டவர்கள் கோடாகோடி, நாடியேகாலாங்கிநாதர்பாதம் நான் பெற்றேன்கோடிமுறை வுண்மைதானே. எஉ௨

தாமான ராஜரெல்லாம் தாரணியில்தலையாறி நூலைப்பார்த்து, சாமானகருக்கமெல்லாங்காணாமற்றான் சார்பானநூலபடிக்கேவகையுங்கேட்டு, காமானதலையேடுங் கடையேடுந்தான் காணாமல் மதிகெட்டு மூப்பைவிட்டார், நாமானபடியாலே யுளவறிந்து நாதாக்கள் கைமறைப்பைதெளியிட்டேனே. எஉ௩

வெள்ளிசெந்தூரம்.

இட்டேனே யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பெழிலானமதிதனையோராவிமைந்தா, சட்டமுடன பலமதுதானிறுத்துக்கொண்டு சாங்கமுடன்கெந்தியதுகாலதாக, இட்டமென்றசிட்டமது காலுங்கூட்டி கவனமென் றுருதமது சரியாய்ச்சேர்த்து திட்டமுடன் வேங்கையது தயிலத்தாட்டி திரத்துடனே நாற்சாமமரைத்திடாயே. எஉ௪

அரைத்துமேயில்லைதட்டி காயவைத்து அப்பனேயோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, திரைப்புடனேரவிமுகத்தில்காயவைத்து திரமுடன் மணல்மறைவிற் புடத்தைப்போடு, முறைப்படியேமணலாறி யெடுத்துப்பாரு மூதண்டசெந்தூரமென்னசொல்வேன், குறையாமல் பத்துபுடமிப்படியேபோடு குறியானசெந்தூரம் சிவப்புமாமே. எஉ௫

ஆமேதான்செந்தூர மருணன்போலாம் அப்பனேபுடம்போடசிவப்புமெத்த, வேமேதான்முறையோடுசெய்தாயானால் விண்கொள்

ளாவேகமதுவீரங்காட்டும், போமேதான்செந்தூரம்வெள்ளிசெம்பில் போக்கோடுமுறையோடு கொடுத்துப்பாரு, நாமேதான்சொன்னபடியோட்டில்வைத்து நலமாகவீதிடவேபசுமைதானே. எஉ௬

தானானபசுமையதுயிடைதானிற்கும் தாக்கானசெம்பதுவுமற்றும்போகும், வேனானதங்கமதுநாலுக்கொன்று விருப்பமுடன்வாரடித்துப்புடத்தைப்போடு, தேனானபொன்னதுவு மாற்றெட்டாகும் தெளிவானபுடத்துக்குஉறுதிதங்கும், கோனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர் குருபரன்றன்முறைப்படியேகூறினேனே. எஉ௭

கூறினேன்வெள்ளியென்றசெந்தூரத்தை குணமானதிரிகடுகுசூரணத்தில், மீறியேவனுபானமறிந்துகொள்ள மிக்கானரோகமெல்லாமகன்றுபோகும், சீறியேமேகமென்றபிணிகள்போகும்சிவப்பானதேகமதுவண்டுபோலாம், மாறியேவாசியதுகீழ்நோக்காகும் மகத்தானரோகமெல்லாமகன்றுபோமே. எஉ௮

அகன்றுபோம் வாயுதென்றவென்பதும்போம் அப்பனேகசரோகமகன்றுபோகும், தகன்றுமேமேல்மூச்சுகாணாதோடும் தாக்கானவாய்வூறல்விட்டுப்போகும், புகன்றுமேசில்விஷங்கள்காணாதோடும் புகழுடனேமதிமயக்கம்பொருமியோடும், சகன்றுமேபாண்டுவகைபோகும்போகும் சார்பானமேலிளைப்புதீர்ந்துபோமே. எஉ௯

தாளகக்கட்டு.

போமேதாமின்னமொருமார்க்கம்பாரு பொங்கமுடன்தாளகமும்பலமொன்றாகும், தாமேதான்துருசதுவும்பலமொன்றாகும் தாக்கானசருள்ளிச்சாற்றினாலே, வேமேதான்தாளரைப்பாய்நாலுசாமம் விருப்பமுடன்மைபோலயாட்டிமைந்தா, நாமேதான்சொன்னபடி கலசம்செய்து நலமாகரவிதனிலேகாயப்போடே. எ௩0

போடவேசுண்ணாம்புச்சீலைசெய்துபொங்கமுடன்கல்வமதிலிட்டுமைந்தா, நாடவேமேல்வாய்க்குசீலையெழு நலமாகரவிதனிலேகாயவைத்து கூடவேபதெருவிற்புடத்தைப்போடு கொற்றவனேபுடமாறிஎடுத்துப்பாரு, தேடவேதாளகமுங்கட்டிப்போகும் தெளிவானவங்கமதுதிரளுந்தானே. எ௩௧

தானானதாளகமும்வங்கமானால்தாக்கானகுருவுக்குதற்காலந்தான், வேனானசெம்புக்குநாலிலொன்று விருப்பமுடன்றான்கொடுத்து ஊதிப்போடு, யானானசெம்பதுவுங்கட்டிப்போகும் பாங்கானவூலது

யேகும்பாரு, தேனுனமனோன்மனியாள்கித்தரூபி செம்புக்குபுடம் போடசுத்தியாமே. ௭௩௨

சுத்தமாஞ்செம்புக்குவெள்ளிநாலு சுகமுடனேகெம்பதுவுமொன்றேயாகும், முத்தமுடன் தங்கமதுவொன்றேயாகும் முயலானமூசைதனிலுருகிப்பாரு, சித்தமுடன்வாரடித்துப்புடத்தைப்போடு தெளிவானமாற்றதுவுமதிகங்காணும், பத்தமுடன்புடத்துக்குவுறுதி தங்கம் பாலகனேசித்தர்செய்யும்வேதையாமே, ௭௩௩

தாளகக்கட்டு.

வேதையாமின்னமொருபாகங்கேளு வேடிக்கைசிமிட்டிவித்தைவாதம்பாருபாதையாம்தாளகமும்தலமொன்றாகும் பாங்கானதுரிசியதுபலமொன்றாகும்,காதையாம்பேய்த்திப்பால்தானப்பாபாலகனேபாலதுவைகட்டிக்கேற்றிசாதகமாரவிமுகத்தில்துவைத்துப்பாலாசரங்கமுடன்வுமிரோலரைத்திடாயே ௭௩௪

அரைக்கயிலேமெழுகதுபோ லாகும்பாரு அப்பனே துரிசிக்குக்கவசங்கட்டி, கிரைக்கையிலேமூன்றுபுடமிப்படியேபோடு நிலையானதாளகமுமுருகிக்கட்டும், தினக்கவேதுரிசிக்குச்சரிநேரொக்க திறமானவீரமதுநேரதாக,முறைப்படியேவுமிரோலரைத்துமைந்தா முன்போலபுடம்போடக்கட்டிப்போமே. ௭௩௫

கட்டியதோர்படமதுவும்பத்தேபோடு கருவானதாளகமுமடிக்துகொல்லுர், திட்டமுடன்தாளகத்தைக்கொடுக்குமார்க்கம் தீர்க்கமுடன்செப்புகிறேன்மைந்தாகேளு, மட்டமுடன்பொன்னூதச்செய்வதற்கு மயங்காதேவெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, வட்டமுடன்றுனுருக்கிகுருவொன்றீய வாகுடனேகரிபோலயிருக்கும்பாரே.

பாரேதான்கரியோட்டிலூதிப்போடு பாகமதாய்செம்பதுவும்நீங்கியேதான், நீரேதான்வெள்ளியதுமாற்றுகாணும் நிலையானபொன்னதுவுமாறுமாகும், சேரேதான்தங்கமதுவொன்றுசேர்த்து சிறப்புடனேவாரடித்துப்புடத்தைப்போடு, கூரேதான்பொன்னதுவுமெட்டுமாகும் குணமானபிறவியதுவாகுந்தானே. ௭௩௭

தானுனதங்கமதுபசுமைகாணும் தாக்கானபொன்னதுவும்சிவயோகிக்காம், வேனுனபொன்னதுவும்ரிஷிகள்சித்தர் விருப்பமுடனேசெய்யுமதிதவித்தை, கோனுனகாலாங்கிநாதர்பாதங் குறிப்புடனேயானவணங்கியதீதங்கேட்டு,பானுனமானிடர்கள்பிழைக்கவேண்டிப் பாடினேன்சத்தகாண்டம்பண்பாய்த்தானே. ௭௩௮

பண்பானபோகரிஷியடியேன்தானும் பாகமுடன்செய்துமல்லோகண்டாராய்ந்து, நண்பான சாத்திரத்தைவிரித்தாராய்ந்துநண்

பான சிவயோக மிருகிகாட்டும், நாதாக்கள் வித்தையிது நவிலபோமோ கண்பானவிதியானி காண்பான்பாரு கைலாச காணியது லபிக்குந்தாமே. ௭௩௯

நாகக்கட்டு.

தாமான முன்னமொரு பாகங்கேளு தயவுடனே சொல்லுகிறேன் தன்மையாக, காமானநாகமொரு பலந்தான்வாங்கு கருவான குகையிலிட்டு வுருகிக்கொண்டு; பாமானசாரமதை பலந்தான்கொண்டு பதமுடனே கிராசமது தன்னையீவாய்நாமேதான்சொன்னபடி நாகந்தானும் நயமுடனே கண்ணதுவு மடையும்பாரே. ௭௪௦

அடைவுடனே நாகமது தன்னையப்பா அப்பனேயில்லையதுதகடதாக்கி, படையுடனேதாளகமும் சிந்திதானும்பதமுடனே சரியெடையாயெடுத்துக்கொண்டு, தடையறவே நிம்பழத்தின் சாற்றாலாட்டிதாக்கான நாகத்துக்கங்கிபூசி, சடையுடனேரவிதனிலே காயவைத்துச் சாங்கமுடன் புடம்போடக் கட்டியாமே. ௭௪௧

கட்டியாம் நாகமதை யெடுத்துக்கொண்டுகருவாகத்தானுருக்கிபின்னுங்கேளு, திட்டமுடன் வீரமதை நொறுக்கிக்கொண்டு திகழ்பெறவே களஞ்சியது கிராசமீவாய், மட்டிபென்ற கண்ணுடி பூநீரப்பாமார்க்கமுடனிருகளஞ்சி பொடித்துக்கொண்டு சட்டமுடன்கிராசமது கொடுக்கும்போது சார்பானநாகமது சவளையாமே. ௭௪௨

சவளையாம் நாகமது பின்னுமப்பா சாங்கமுடன்றானுருக்கிபின்னுங்கேளு, கலளமுடன்நிமிளையது களஞ்சிரண்டு கணக்காகத்தானுருக்கி கிராசமீவாய், தவளமது நாகமதுயென்ன சொல்வேன் தாக்கானமுழுக்கட்டு யென்னலாகும், பவளம்போ லிருக்கியது வுருளைபோலாம் பாங்கானநாதத்தின் பான்மையாமே. ௭௪௩

பான்மையாம் நாகமதைக் கொடுக்குமார்க்கம் பாகமுடன்சொல்லுகிறேன் பண்பதாக, மேன்மையாய்செம்பதுவைதகடாக்கிமிக்கானசெம்புக்கு கெந்திநாலு, மான்மையாய் பழச்சாற்றாலரைத்துமைபோல மயங்காமல் தகட்டுக்குப்பூசிப்போடு, காண்மையுடன்கரியோட்டில் காச்சிப்போடு களிப்பான செம்பதுவும் கட்டிப்போமே.

போமேதான் செம்பதுவுமூறநீலகி பொங்கமுடன் வரணமதுசிவப்புமெத்த, நாமேதான்சொன்னபடிநாகந்தன்னைநாட்டடாசெம்புக்கு நாலுக்கொன்று, வேமடாதானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு மிக்கானசெம்பதுவுமாற்றுகாணும், தாமேதான்மாற்றதுவு மேறாதாகும் தனியாக சினமது பிடிக்குந்தானே. ௭௪௫

தானேதான் தகடடித்துப்புடத்தைப்போடு தனியானவுமூட்டங்காணும், மானேகேள்திரைசவுடுகளிம்போடேல் மார்க்கமுடன்சவளையதுயெல்லாம்போகும் தேனேதான்யினியதிகம்வூட்டம் காய்ப்பு திகழானபுடாபப்புகரகாப்பு, ஏனேதாளித்தனையும்பொருந்திநிற்கும் பெழிலானபொன்னதுவும்பிறவியாச்சே. எசசு

ஆச்சப்பாபிறவியதுஎன்னசொல்வேன் ஆச்சரியமாச்சரியம்வாதவித்தை, மூச்சப்பாவிடுகோதேமற்றேநக்கு முயலானசித்தர்முனி கண்டாரானல் எச்சப்பாயுந்தனுக்குயிடையூறுண்டாமென்மகனே சாபமதுயெய்தும்பாரு, பேச்சப்பாவாராதுசிடிகைவேதை பேருலகில்லையொருசித்தனுமே. எசஎ

சித்தனும்சிவபூசைக்குறுதிதங்கம் சிறப்பானசமுசாறிக் கேற்றவேதை, முத்தமுடன்கருவாளிகாண்பான்பாரு மோசமில்லைசாபமில்லைமுனிவர்வேதை, நித்தமுமேபூசையதுநேமநிஷ்டை நிலையானதேசத்திலிருந்துகொண்டு, சத்தமுடன்சமுசாரதொல்லைவிட்டு சராசரத்தையொழிப்பவனேயோகியாமே. எசஅ

துருசுகுரு.

ஆமேதானின்னமொருமார்க்கம்பாரு அப்பனேமாணாக்கள்பிழைக்கவென்று, வேமேதான் துருசதுவும்பலமொன்றுகும் வேசமுடன்முன்போலதானரைத்துப்புடத்தைப்போடு, காமேதான்சொன்னபடிகூட்டிக்கொண்டு நன்மையுடன்கப்பலாய்ப்பாலைதாக்கே. ()

தாக்கவோநாள்மூன்றுதப்பாமற்றான் தயவுடனேதுருசுக்கு பாலையூட்டு, நோக்கமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து நாணுக்கமுடன்பற்பத்தையெடுத்துக்கொண்டு, தேக்கவோசமதுவைசரியதாக திகழுடனேநிம்பழத்தின்சாற்றாலாட்டி, தாக்கவேயில்லையதுதட்டிமைங்காதுப்புறவாய்ரவிதனிலேகாயப்போடே. எருo

காயவேவோட்டிவிட்டு சீலைசெய்து கருவாகக் குக்குடமாம்புடத்தைப்போடு மாயாசமதுதான்மடிந்துகொண்டுநயமுடனேகண்டறதுயற்பமாச்சு, தோயவேயின்னுமந்த பழச்சாற்றாலாட்டி தோறுமல்முன்போலப்பில்லைதட்டி, காயவேவோட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்துதண்மையுடன் புடம்போடசுன்னமாச்சே. எருக

ஆச்சப்பாசுன்னமதுவென்னசொல்வேன் அப்பனேகண்கொள்ளாவேதையாச்சு, மாச்சவென்றசுன்னமதை மதியிற்றுக்குமயங்காதேபத்துக்குளொன்றுபோடு, பாச்சவுடன்வெள்ளியதுயெட்டுகாணும் பாகமுடன்வாரடித்துப்பிடத்தைப்போடு, காச்சவுடன்கலாய்ப்புக்குறுதிதங்கம் கருவானிகண்டாலேவிடுவார்தாமே. எருஉ

தாமானவின்னமொருபாகங்கேளு தாக்கானசெம்பென்ற ரேக்குதானும், காமானவேஷங்கள்பூணுவோர்க்குகருவானசினபதிரேக்குதானும், வேமானமானதொருகாந்தஞ்சேர்த்துவிருப்பமுடன்காரமது கூடச்சேர்த்து, பாமானவெள்ளியது சரிநேரொக்க சாதகமாய்தான்சேர்த்து வுருக்கிடாயே. எருங

உருக்கவேசெம்பதுவும் ஒன்றுப்சேர்த்து வுத்தமனேகாந்தத்தின்சத்துசேர்த்து, பெருக்கமுடன்வெள்ளியது வறணமேறிபோனமாற்றதுவுமிகவுமாகி, செருக்கமுடன்வாவியதுகட்டிப்போகும்சிறப்பானவாணிக்குவாறேகாலாம், சுருக்கமுடன்பத்துக்கு ரண்டுதங்கம் தாக்கவேமாற்றதுவுமேழதாமே. எருச

ஏழானமாற்றதுவு மிகுதிகாட்டும் யெழிலானபொன்னதுவும்பசுமைமெத்த, காழானபிறவியது யென்னலாகும் கருவானவேதையிதுசித்தர்வேதை, நாழானநாதாக்கள் செய்யும்வேதை நவின்றுமுடன்யாம்சொன்னேமான்பருக்கு, கூழான வேதையிது யுல்லகண்டீர் கொற்றவனே போகரிஷி கூறினேமே. எருரு

கூறினேம் சினபதிவேதைமார்க்கம் குவலயத்திலாரேனும் கண்டதுண்டோ, மாறினதோர்கருமானமுளவுமார்க்கம்மகத்தானசுருக்குமுதல்கருவுவேதை, தேறினதோர கண்கண்டவேதையாவும் திரட்டினேன் பூதலத்தார்க்கென்றுசொல்லி, ஆறினங்கள்பிரவிமுதல்வைப்பெல்லாந்தான் அப்பனேயாமுறைத்தோம் வளமைபாரே. எருசு

இரசவெண்ணெய்.

வளமையாமின்னமொருபாகங்கேளு மகத்தானநாதாக்கள் கூறவில்லை, இளமையாம்போகரிஷிபடியேன்றனும் எழிலாகக்கூறுகிறேன்பற்பதாக, களமையாம்சூதமதுசேரொன்றுகும் கனமானகண்டாதுசேரொன்றுகும். தளமையாம் நிம்பழத்தின் சாற்றாலாட்டி தாழ்மையுடன்தானரைப்பாய் சாமமெட்டே. எருஎ

எட்டானசாமமதுவரைக்கும்போது யென்மகனேசூதமது மடிந்துமல்லோ, கட்டானசூதமது வெண்ணெய்போலாம்கசடானகண்டாதுநீக்கியேதான், திட்டமுடன்வெண்ணெயதுகல்வமிட்டுத்திறமாகத் தானரைப்பாய் தகரச்சாற்றால், சட்டமுடன் எட்சாமம்வரைக்கும்போது சார்பானசூதமது வெண்ணெயாமே. எருஅ

வெண்ணையாம்சூதமுடன் கருவுமத்தை விருப்பமுடன்பிசறியரைக்கும்போது, கண்மையுடன்வெண்ணையது மடிந்து போகும் கருவானராசனென்றவெண்ணையாச்சி, திண்ணமுடன் சூதமதுவெண்ணையாலதிறமானலோகத்திலனந்தம்வேதை, கண்ணமுடன் செந்தூரம் பண்ணக்கேளும் கமலானவேதையது கோடியாமே. ௭௫௯

கோடியாம்வேதையிலே செந்தூரங்கேள் குறிப்பான கெந்தியதுவரைக்குப்பாதி, நாடியேசிலையதுவுமொன்றுக்குகால் நலமான வீரமது வரிக்காலுக்கொன்று, தேடியேவாறுவகை செயநீர் தன்னால் தெளிவாகதானரைப்பாய்நாலுசாமம், வாடியேதிரியாதே மன்னுபாரு மார்க்கமுடன்றானரைப்பாய் சாமம்நாலே. ௭௬௦

நாலானசாமமது வரைக்கும்போது நாயகனேசூதமது மடிந்துசாகும், காலானரவிதனிலேவைத்துக் கனமாகப்பொடிபண்ணியெடுத்துக்கொண்டு, சாலானகுப்பிக்குச்சீலையேழுசார்பாகத்தான்செய்துவாயைவிட்டு, பாலானகுப்பிக்குள் மருந்தையிட்டுப் பாலகனேமாக்கல்லால் கொண்டுமூடே. ௭௬௧

மூடவேகுப்பிக்குச்சீலைசெய்துமூர்க்கமுடன்றான்செய்து ரவியில்வைத்து, நாடவேதளவாயாஞ்சட்டிதன்னில் நலமுடனே பூமணலைகீழேகொட்டி, தேடவேசட்டிமையந்தன்னில் தெளிவாகக் குப்பிநடுமையம்வைத்து, கூடவேமணலதனைமேலேகொட்டி குப்புறவாய்மேல்சட்டிசீலைசெய்யே. ௭௬௨

செய்யவேவாலுகையாமடுப்பில்தானும்சிறப்பாகதீமூட்டி யெரிப்பாயப்பா, பையவேஎண்சாமமெரித்தபோது பாலகனேசெந்தூரமருணன்போலாம், தொய்யவேசூதமதுசெந்தூரத்தால் தொடரலாம்கோடிமுறைவேதையாவும், செய்யவேசெந்தூரம் பதனம் பண்ணுசெய்பாகம் கைபாகமுறைவிடாதே. ௭௬௩

முறையோடுஞ் செய்தாக்கால் எல்லாஞ்சித்தி முறைதப்பிசெய்தாலோ எல்லமோசம், கரையேறவேண்டுமானால் சூதம்பாரு கண்கெட்டவாதியானல்சூதந்தள்ளு, பறைபானசூதமதுராசபோசன்பாரினிலேசூதம்விட்டால் வாதம்போச்சு, நிறையோடுசாத்திரங்களுளவாராய்ந்து நிற்பவனேசித்தர்களிலொருவனாமே. ௭௬௪

ஒருவனும்பேருள்ளான்ராசியுள்ளான் வுலகத்திலல்லவற்கும்வாய்க்குமோசொல், பெருமையுடன்வீண்பேச்சு மெத்தபேசி பேருலகில்சாய்போல மினத்தவர்கள் அருமையல கண்டறியமாட்டாராய்

பா, அப்பனேகரைகண்டமுனிதானென்பான், வெருமையாய்வாப்பினத்தல்மிகவும்பேசி வெகுகோடிமாண்டார்கள்மண்ணில்தானே. ()

தானானசெந்தூரம்கொடுக்குமார்க்கம் சாங்கமுடன்சொல்லுகிறேம்தன்மையாக, வேனானவெள்ளியதுவாறதாகும்வேகமுடன்செம்பதுவுநாலதாகும், கோனானமூசைதனிலுருக்கிக்கொண்டு குருதனையேதான்கொடுத்துவூதிப்போடு, தேனானகரியோட்டிலூதும்போது தெளிவானபசுப்பொன்னுமாகுந்தாமே, ௭௬௬

தாமானபொன்னதுவு மாற்றுகும் தனியானதங்கமதுநாலுக்கொன்றுவரமானமென்றதொருமட்டத்தோடுவகையானபாகமுடன் வாரடித்து, சாமானமானதொருசாவிக்கல்லில் சட்டமுடன்புடம்போடதங்கமாகும், வேனானவெனதையர்காலாங்கிநாதர் விருப்பமுடன்யான்வணங்கிவிருந்திட்டேனே. ௭௬௭

விரித்திட்டேன்குடவனிலேபத்துக்கொன்று வீரமுடன்தொடுத்திடவேமாற்றெட்டாகும், செரித்திடவேமட்டமென்ற பரிகள்மேலேசிறப்புடனேவுமிநீரால்செந்தூரத்தை, குரித்திடவேபொன்றகட்டின்மேலேபூச பொங்கமுடனமாற்றதுவும்பத்தேயாகும், முரித்திடவேசவளையதுபோலாம்பாரு முனையானமாற்றதுவுமந்தங்காணே,

காணவென்றால்செந்தூரங்குன்றியுண்ண காயாதிகற்பமதுவீறுமெத்த, தோணவேவனுபானமெதுவானாலும் துரையோடேமுறையோடுங்கொண்டாயானால், நீணவேதேகமதுகற்றானாகும் நிலைத்ததடாதூலமதுசாவேயில்லை, வாணவேநாதாக்கள்சொல்லவில்லை வையகத்திலபோகரிஷியுகுத்திட்டேனே. ௭௭௯

வடிதிட்டேன்செந்தூரப்போக்குதானும் வளமுடனேமானக்கள்பிழைக்கவென்று, தொகுத்திட்டேனின்னம்வெகுமனந்தங்கோடிதோராமல்நூலதனைகண்டாராய்ந்து, பகுத்திட்டேன்சூதமென்றசெந்தூரத்தைப் பலபலவாய்பாடிவைத்தார்சித்தரெல்லாம் பிகுத்திட்டமானதொருமூன்றுங்காண்டம் பிசகாமல்பாடிவைத்தேன்சத்தந்தானே. ௭௭௦

சத்தமுடன்ஏழுவகைகாண்டஞ்சொன்னேன் சாகாமயிந்நூலுக்கொருநூலில்லை, சித்தரெல்லாமெகன்றாகக்கட்டிபெண்ணை சிறப்புடனேமமதிலமைத்திட்டார்கள், சத்தமுடன்யடியேனுந்தாள்வணங்கி துரைராஜர்காலாங்கிதனைநினைந்து, பத்தியுடன்வடியேனுமனதிலுன்னி பட்சமுடன்கூட்டமதிற்சென்றிட்டேனே. ௭௭௧

சித்தர்கள்போகரை அஞ்சலிகேட்குதல்.

சென்றேனேநாதாக்கள்முனிவர்பக்கல் சேனையுடன்ரிஷிகூட்டமங்கிருந்தார், நின்றேனேசெயிகோமசித்தர்பக்கல் நினைத்துமேகாலாங்கிதனைநினைக்க, பன்றானநாதாக்கள்முனிவர்சித்தர் பலபேருமெந்தனுக்குயாசீர்மித்தர், குன்றானரிஷிமுனிவரென்னைப்பார்த்து கூறுவார், அஞ்சலிகள்கேட்டிதானே. எஎஉ

தானானபோகர்முனிசொல்லக்கேளும்சார்பானசாத்திரத்தியனுளவுயாவும், கோனானகாலாங்கிதன்பலத்தால் கொட்டினீர்வித்தை எல்லாம்வெளியாப்போச்சு, மானானவித்தையெல்லா மிர்தமட்டு மரைப்புடனேவைத்தாலே மதிப்புண்டாகும், வேனானவித்தைகளை விருதாவாக விரைதிட்டால்லோகமெல்லாஞ்சித்தாய்போமே. எஎ௩

போமென்றபடியாலேயினிமேலப்பா பொங்கமுடன்கருக்குருவைவெளிவிடாதே, நாமொன்றுசொல்லுகிறேன்சித்தமாய்கேளு நாதாக்கள்சகலரும்பலநூல்சொன்னார் வாமென்றுநூல்களுக்குச்சாபஞ்சொன்னார், வகையுடனேசாபமதைநிவர்த்திசெய்து, தாமொன்றுசெய்தவர்கள்கோடியொன்று தக்கபடிசெய்தாரனேகருமே. எஎச

அனேகராமன்பர்கள்மெத்தக்கூடி அண்டாண்டசராசரங்கள் திரட்டினார்போல், சினேகரால்சிறுபாலர்யாவுமொக்க சிறப்புடனே கும்பல்கும்பலாகக்கூடி, யனேகமுடன்சாத்திரத்தைகண்டாருய்த்து சண்டாளர்மருமத்தைவெளியிற்சொல்லி, முனைக்கிரனுப்பாபத்துக் கேதுவாகி மூர்க்கமுடன்தவநிலையைக்கெடுத்தார்தாமே. எஎ௫

கருக்கள்பாபவெட்டையியம்.

காமானகரிவங்கம்சேர்தானொன்று சாற்றுகிறேன்மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று, வேமானமானதொருசருமாக்கல்லே வேகமுடன் கெந்தியதாசபனுய்சேர்த்து, காமானமானதொருநிமிளையப்பா சட்டமுடன்வாண்டுவர்துபின்னுக்கேளு, பூமானமானதொருபடிகந்தன்னை புகழாகத்தானெடுத்துசரியாய்க்கூட்டே. எஎ௬

கூட்டையிலேபஷாணம்சரிநேரொக்க குறிப்புடனேதானிடித்து நீர்சேர்த்து, நாட்டமுடன்கண்ணாடிவாலைதன்னில் நயமுடனே சரக்கெல்லாம்வாலையிட்டு, பாட்டமென்றபடிப்பானைக்குள்ளேபோட்டுப் பாகமுடன்திறவகத்தையெறக்கிக்கொண்டு,நீட்டமுடன்நீவங்கமுருகும்போது நீதானதிறவகத்தைவூத்திடாயே. எஎஎ

ஊத்தையிலே வங்கமது கட்டிப்போகும் வுத்தமனேநீர்வாங்கி வெட்டையாகும், கூத்தனென்னும் திராவகத்தால் வங்கந்தானும் குடியோடும் நீர்தானு மெகிரிப்போகும்.சாத்தனென்னும்வுக்ரகம்செயலாகும் சார்பானகருக்களை பாச்சலாகும், நீத்தமுடன்கருந்தட்டிவார்க்கும்போது நிலையானவுருக்க ளெல்லாக் தோன்றும்பாரே. ()

இரும்புவுருக்கு

பாரேதானின்னமொருகருமானங்கேள்பாகமுடன் மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று, நேரேதான் இரும்பினிடமணலைவாரிநேர்புடனே மூசையிட்டு வுருக்கும்போது, சீரேதான்கண்விட்டுலாடும்போது சிறப்பான திராவகத்தைகுத்திப்பாரு, நேரேதான்இரும்பதுவும்வெட்டையாகி நேர்புடனே கருவுருக்கள் பாயுந்தானே. எஎ௯

தானான வுருத்திரண்டுபாயும்போது தனியான்யிரும்பதுவும்சவளைபோலாம், தேனானயிரும் புதுவுஞ்சவளையாகும் தெளிவானவுருக்கினைத்துவெட்டையாகும், மானானதங்கம்போல்கண்விட்டாம்பொற்கமுடன்யிரும்பினிட வேதைமாற்றம், கானானதேசத்தார் சீனத்தார்கள்சருவாளி யாகையினால்கண்டார்தாமே. எஅ௦

தாதுவிர்த்திதரும் பூலக்குளிகை.

காமான குளிகையொன்றுசொல்லக்கேளும் தாக்கான சாதிக்காய்கிராம்போடேலா, காமான்மராட்டியமா மொக்கிறேனும் கருவானயேலக்காய் லவங்கப்பட்டை, பாமானகுரோசாணி யோமந்தானும்பாங்கானபத்திரியுமிளகுதானும், வாமான்மென்றதொருக்குர் தானும் வாகானபச்சை யென்ற பூரமாமே. எஅக

பூரமாங்கஸ்தூரி குங்குமப்பூபுகழானகோரசனையும்திப்பிலிப்பா, காமாங்கு டோரியது சமனாய்க்கூட்டி கருவாகவெளநீரால்லரைத்துமைபோல், நேமாங்கடலைபோலுண்டைசெய்துநிறமாக நிழலுலர்த்திப்பதனம்பண்ணு, வீரமாமதன்ரதி தன்னோடொக்க விருப்பமுடன்றும்பூலம்வருந்துவாயே. எஅஉ

அருந்துகையாலுன் மீதிலிச்சைகொண்டு அலையவேயெண்ணமதுமிகவுண்டாகி, திருக்கவேபோகமது செய்திட்டாலும் திராதுமாதர்மேலாசையப்பா, பொருத்தவேதகமது கரிப்பேயில்லை பொங்காதுவிந்ததுவுங்கட்டிப்போகும், குருந்தமுடன்றும்பூலமருந்திப்பின்பு கொற்றவனே யௌனீரையாண்டிடாயே. எஅ௩

உண்மையிலேபித்தமது இழ்மோக்காகும் வுகாரமென்ற மயக்கமதுமேலேறுதா, திண்ணமுடன்கல்வியது மன்மதன்போல் திகட்டாது மாதர்மேலாசைநீங்கா, உண்மைமதுமிகவாகுமென்தாளும் இளைக்காதுதேகமதுகற்றானாகும், வண்ணமுடனிப்பாகம் யாருஞ்சொல்வார் வையகத்தோர் சித்தாடச் சொன்னதாமே. ௭௮௪

பொன்மைகாகிதங்கள் ஓட்டம்.

தாமானமையொன்று சொல்லக்கேளும்சார்பான காகிதத்தின் தங்கவர்ணம், காமானமஞ்சளென்ற கோபிதன்னால் கலரவிடுவிளாம் பிள்ளைச்சமனதாக, பூமான்போலோருருவம் யெழுதிபப்பாபொங்கமுடனவ்வுருவில் துவக்கேளு, வேயானமானதொருசரக்குசொல்வேன்வித்தகனேமேன்மை யுடன்செய்துபாரே. ௭௮௫

செய்யவே சாரமதுபலமொன்றாகும் சேர்மானங் கெந்தியொருபலமொன்றாகும், துய்யவே சூதமதுபலமொன்றாகும் துப்புறவாம் வெண்வங்கம்பல மொன்றாகும், கையவேகாரமதுசீனம்காலாய்நாட்டமுடன்கல்வமதில் பொடித்துநன்றாய், பெய்யவேபொடியாக்கிகுப்பிக்கிட்டுயென்மகனே கல்லாலேகில்லுபோடே. ௭௮௬

போடவே சீலைதுவலுவாய்ச்செய்து பொக்கமுடன்களவாயாஞ்சட்டிதன்னில், கூடவேமணலை தனைபாதிகொட்டிகுப்புறவாய்ப்புட்டிநடுமையம் வைத்து, மூடவேமணல்தனைமேலேகொட்டி முக்கியமாய் சட்டிகொண்டு மேலேமூடி, நீடவே சீலைதுவலுவாய்ச்செய்து நினைவாகரவிதனிலே காயப்போடே. ௭௮௭

காய்ந்தபின்புவாலு கையாமேந்திரத்தில் கருவாகத்திமூட்டியெட்டுசாமம், தேர்ந்திடவே தானெரிப்பாய் மைந்தாகேளுதோற்றமுடன் பதங்கமது யேறிநிற்கும், மாய்ந்திடவேசொர்ன மென்றபதங்கந்தானும் மகத்தான பதங்கத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, வாய்ந்திடவே முன்சொன்னவரணந்தன்னில் மார்க்கமுடன் றன்தேய்க்க சொலிப்புண்டாமே. ௭௮௮

சொலிக்கவே,யெவ்வர்ணம் மாறுதுாந்தன் சூட்சமுடன் முன்னெழுதிமேலேதாவு, பலிக்கவே பிசினியது பதங்கந்தன்னை பாகமுடன்தானிழுக்கும் பணமைப்பாரு, ஒலிக்கவே ஜெகசோதி யென்னசொல்வேனுத்தமனே ரூபலாவர்ணந் தோற்றும், கெலிக்கவேபதங்கமதுசொர்னமென்பார் போரானவெள்வங்கக் கூத்துதானே. ()

கூத்தானகாகிதங்கள்வரணபேதம்கூறவேன்மானுக்கள் பிழைக்கவென்று, காத்தானவெள்வங்கம் சூதந்தானும் நாயகனேவரிதாக

மடல்துத்தந்தான், காந்தானலிங்கமுடன் செங்கால்பச்சைகருவானநாகமொடுகெந்திதானும், தூத்தானசாரமுடன்மதியுப்போடு துடியானகண்டரொடுபேதியாமே. ௭௯௦

பேதியாம்வரப்பொடியும்பச்சைகோபி போரானதாரமுடன்சங்கால்பச்சை, சோதியாம்மித்தனையும்வரணபேதம் தோராதரூபமதுமதிகக்காட்டும், வாதியாம்கண்டறிவார்சரக்கின்பேதம் வக்கையுடனேமற்றவர்கள்காணமாட்டார், நீதியாமித்தனையுமாறுதாரம்கிலேயானவரணத்துக்குறுதியாமே. ௭௯௧

நேத்திரரோகத்தயிலம்.

உறுதியாமின்னமொருபாகம்பாரு வுண்மையாயுரைக்கிறேம்பண்பதாக, நிறுதியாய்நெல்லிக்காய்சார்தானுழி நீடானகையான்சார்சாருழி, பறுதியாமுசுக்கைச்சார்நாழியாகும் பாங்கானவெள்ளர்சார்தானுழி துறுதியாம்வெள்ளெண்ணெய்படிதானொன்று துடிப்புடனெயாவின்பால்படிதானொன்றே. ௭௯௨

ஒன்றானயெளநீருபடிதானொன்று வுத்தமனேயிதிற்சேர்க்குமருந்துகேளு, பன்றானநற்றவகைகடுக்காய்கான்றி பாங்கானசிவதையுடன்நெல்லிதானும், வன்றானவிலாமிச்சுவெட்டிவேறு தாக்கானசந்தனமூமஞ்சிலுங்கூட்டி,குன்றானநன்னாரிகோரைதானும் குறிப்பானபச்சிலையுமொக்கச்சேரே. ௭௯௩

சேர்க்கவேமதிமதுரம்தேவதாரம் சிறம்பானகச்சோலம்சிரங்கூட்டி, பார்க்கவேமுட்டியுடன்சாம்பிராணி பாகமுடன்யேலக்காய்கோஷ்டந்தானும், தீர்க்கமுடன்வலம்புரியுமிடம்புரியமாகும் திறமானசீரகமுமொக்கக்கூட்டு, ஏர்க்கவேசடாமாஞ்சிபூலாதானும் யெழிலானதண்ணீர்மிட்டான்கிழங்குதானே. ௭௯௪

கிழங்கானசறக்கொல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி கெணிதமுடன்வகைவகைக்குப்பலந்தான்காலாம், தழங்கானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டித் தயவாகதேங்காய்பால்தன்னாலாட்டி, வழங்கானவெண்ணெய்தனில்கலக்கிப்பப்பா வாகுடனேவெழுகுபதமதன்னிற்காச்சிபழக்கமுடன்கணபதியைப்போற்றியேதான் பாகமுடன்சிவப்பதாய்காச்சிடாயே. ௭௯௫

காச்சவேயென்னைதனைவடித்துக்கொண்டு கலங்கர்மல்சீஷாவில்டைத்துமைந்தா, பாய்சவுடன்வாரத்திற்கிரண்டுமுறையப்பா பாலகனேமூழ்கிவாய்பலனைக்கேளு நீக்கலென்றபிடரிவலிசன்னியாதம்

திகழான மயக்கமுதல்காணுதே தாடும், யாச்சனுடன்நேத்திரத்தின்ரோகம்போகும் மகத்தானவொருதலைநோய்யேகும்பாரே, எகூசு

எகுமேகபாலவலிசன்னிபாதம் வெழிலான தலைகனப்புவெல்லாமாறும், போகுமேமர்தாரகாசம்போகும் பொலிவானகண்கூச்சல்புழுவெட்டும்போம், சாகுமேகண்ணில்நீர்வடிதலும்போம் சார்பானகுத்திருமல்சன்னலாகும், பாகுடனேயித்தயிலம்கொள்ளும்போது பறக்குமடாநேத்திரநோயகலும்பாரே. எகூஎ

அகலுமேபத்தியமோயனையக்கேளு அப்பனேகாப்பனென்றபதார்த்தந்தன்னு, நிகலவேபகல்நித்திரைக்கொள்ளலாகா நீடுழிகாள்வரைக்கும்போகமாகா, தகாவேசிதளமாம்பண்டமாகா தாக்கானபுளிகையுமதிகமாகா, புகலவேகாலாங்கிராயர்பாதம் புகழுடனேயான்வணங்கிபுகன்றிட்டேனே, எகூஅ

புகன்றிட்டேன்தயிலமதுவென்னசொல்வேன் புகழானசக்தனுதியிதற்கொவ்வாது தகன்றிட்டசாத்திரத்திலேகமுண்டு தக்கவேயாருந்தான்சொல்லவில்லை, அகன்றிட்டசாத்திரத்தி லனேகமுண்டு அப்பனேயான்சொன்னகவிபோலல்ல, பகன்றிட்டாதாக்கள்முனிவர்தாமும் பாடினார்கோவைகளுமனந்தமுண்டே. எகூகூ

உண்டானசாத்திரங்க ளனேகமுண்டு வுத்தமனேயென்போலயாருஞ்சொல்லார், திண்டானபோகரேநாயிரந்தான் திரட்டினேன்சத்தகாண்டந்திறமதாக, பண்டானசினபதியுகைத்தாற்குப் பலபலவாபோதிவைத்தேன்பான்மையாக, சண்டாளமானதொருதேசத்தார்க்குச் சாற்றினால்பாவம்வருமென்னலாமே. அ00

சூடாமணித்தயிலம்.

என்னலாமின்னமொரு கருமானங்கேள் பெழிலானதயிலமதுமின்னஞ்சொல்வோம், பன்னவேசதாவேருமூலிதானும் பாகமுடன்சார்காழிதானேயாகும், கன்னயமாய்குலசமல்லிமூலிச்சாறும் கட்டிவுள்ளபொன்முசுட்டைசார்தாகாழி, தன்னய்மாயசிராசெங்கழுநீரப்பா தண்மையுடன்சார்நாழிதானுங்கூட்டே. அ0க

கூட்டவேதை வேளைச்சாறுநாழி குணமானபாவட்டைச்சாறுநாழி, நீட்டமுடன்தாமரைப்பூசாறுநாழி நேரானதொத்தான்சார்சாறுநாழி, பாட்டமுடன்முதியாகுச்சாறுநாழி பாங்கானகுபரிச்சார்சாறுநாழி, தேட்டமென்றதைவேளைச்சாறுநாழி தேனுனமனேன்மணியாள்சாறுகூட்டே. அ0உ

கூட்டியேநல்லெண்ணைபடிதானொன்று குணமானயாவின்பால்படிதானொன்று, நாட்டமுடன்கடைசாக்குசாற்றக்கேளு நலமானஇராம்புடனேபேலந்தானும், வாட்டமுடன்சாதிக்காய்சாதிபத்திரிவனமானகுரோசாணியோமந்தானும், நீட்டமுடன்தக்கோலம்பாங்கிப்பட்டை நேரானவால்மிளகுசுக்குதானே. அ0ங

தானானசுக்குடனேகருவாய்ப்பட்டை சாதகமாய்கடுக்காயுந்தான்றிமுக்கம், வேனானநெல்லிக்காய்மிளகுதானும் விருப்பமுடன்கொடிவேலிப்பட்டையப்பா, பானனபாற்சுறண்டிபட்டைதானும் பாங்கானவலம்புரியுமிடம்புரியுந்தானும், கோனனமுசுட்டையுடன்தும்பைதானும் கூரானசெம்பூரான்பட்டைதாமே. அ0ச

பட்டையுடன்கருஞ்சீரகம்கார்போகந்தான் கருவானகிச்சிலியும்பச்சிலையுந்தானும், திட்டமுடன்வகிற்கட்டைதேவதாரி திடமானசந்தனமும்பூலாவாகும், குட்டமருங்கவிப்பமலைதிண்டாப்பாலை குறிப்புடனேபட்டையொடுகுறிஞ்சான்வேரும், நுட்பமுடன்விராலிபட்டைதானும் நறுக்கமுடன்பாவாரைப்பட்டைதாமே, அ0ரு

தாமானபட்டையெல்லாமென்றதாக தாக்குடனேவகைவகைக்குகளஞ்சிரண்டு, சாமானமானதொருபற்பந்தானும் சாங்கமுடன்றனெடுத்துதேங்காப்பாலில், தூமானமாகவல்லோஒன்றாய்க்கூட்டித் துப்புரவாய்தானரைப்பாய்மைபோலப்பா, காமானநூல்வேதப்படிதான்பாரு நாயகனேமூலிபிடக்கூடப்போடே. அ0சு

போடவேதான்கலக்கியொன்றாய்தானும் பொங்கமுடன்தானெரிப்பாய்மெழுகதாக, நீடவேதீயாறிஎடுத்துப்பார்க்க நிலையானதயிலமதுவென்னசொல்வேன், கூடவேபச்சையென்றபூரந்தானும் குணமானசாம்பிராணிக்களஞ்சிகூட்டு, தேடவேகுங்குமப்பூ கஸ்தூரிதானும் தெளிவானகோரசனையும்பொடித்துபோடே. அ0எ

பொடியுடனேதான்போட்டுபொறவைத்துப் புண்ணியனேமுழுகிவரப்பலனைக்கேளு, கெடியுடனேதும்மலறும்சீதளம்போம், கெடிதானகயமுதலும்காணுதாமே, கொடிபோன்றமேத்திரன்பாலம்போகும் கொடிதானசயரோகமகன்றுபோகும், அடியானகண்ணிமையிலூறல்போகும் தூக்கமுடன்சோம்பலதுமகலும்பாரே அ0அ

பாரேதான்கண்ணோய்கள்தொண்ணூற்றாறும் பாங்கானயிமைத்தடிப்புபுன்னிபோகும், மேரேதான்வாயுவெண்பதுவும்போகும்வெ

டிதானமேசத்துமங்கள்கிழ்நோக்காகும், கூரேதான்மயக்கமொடுவாந்தி போகும் குணமாகும்விக்கலொடுபொருமல்போகும், தேரேதான்பீனசமுமெட்டுபோகும் தெளிவாகும்கண்ணிரண்டுந்தெளிவாந்தாமே.

சூதவெண்ணை.

தாமானகருமானமின்னமொன்று சாற்றுகிறேன்மாணாக்கள்பிழைக்கவென்று, கோமானுக்கொப்பானசூதாசன் குறிப்பாகத்தானெடுத்துசேர்தானப்பா, நாமானகண்டமதுசேர்தான்ரெண்டு கலமானதும்பைப்பூச்சாற்றினாலே, சாமானசாமமொருரெண்டதாக சாங்கமுடன்தானரைப்பாய்சாகுமட்டே. ௮௧௦

மாட்டானசூதமதுமடிந்துகொல்லும் மாசற்றவெண்ணையதுயாகவென்றால், திட்டமுடன்முமறியினாற்கழுவிப்போடுதிரளானவெண்ணையதுமைபோலாகும், சட்டமுடன்வெண்ணைக்குசப்தமில்லை சாதகமாய்மைதனிலேயெடுக்கலாகும், நட்டமில்லைபத்துக்குயொன்றுதங்கம் நாதாக்கள்முறைப்படியேகூட்டிக்கொள்ளே. ௮௧௧

கொள்ளவென்றால்யேமாசவெண்ணையாச்சு தோடானகுறுக்குவழிமேலாச்சு, எள்ளளவுகோளாறுநோாதப்பா யெழிலானசூதமதுமடிந்ததானால், விள்ளவேயெவராலுமுடியாதப்பா விண்ணிலேசுட்டலைந்தார்கோடாகோடி, கொள்ளைகொள்ளப்போனவற்குஇந்தப்போக்கு குறுகிவழிகிடைத்தாலேசித்தனாமே. ௮௧௨

சித்தனாய்ப்பிறந்தாலும்பிழைக்கவேண்டும்ஞானசாஸ்திரத்தையறியவேண்டும், சுத்தமுடன் நியானிபோலிருப்பான்மட்டை சுந்தரம்போல்பேசியல்லோமொழியுங்காணுன், நித்தமுடன்சிவயோகநிலையில்நின்று நிர்மூடப்பயல்களுக்குவேதஞ்சொல்வான், கந்தனைப்போல் பிரமசிருஷ்டிசெய்வேனென்பான் காசினியில்கதைமுடிக்குங்கழுதையாமே, ௮௧௩

ஆமேதான்புல்லறிவுாளனானால் அப்பனே ஆப்பதத்தைமனதிலுன்னி, காமேதான்சொன்னபடிரிஷிகள்பக்கல் நலமுடனேசென்றுமல்லோடியமும்பேசி, போமேதான் காலமுதல் விண்போகாமல் பூவுலகில்புண்ணியனுபாவதற்கு, நேமமுடனஷ்டாங்கநிலைமிற்சென்று நேர்புடனேகுருபதத்தைமனதிலுன்னே. ௮௧௪

உன்னியேநிற்கையிலேவாமிவந்து உத்தமனேயுந்தனுக்குவழியுஞ்சொல்வாள், கன்னியெனும்மயேஸ்பரியாள்நிற்கும்போது காவலனைகண்மொணமாகவேண்டாம், பன்னவேயுந்தனக்குபிரானுபாவ

ம் பாலிப்பாள் வாதமுடன்யோகமார்க்கம், சொன்னபடிதப்பாதுகுரையுண்டானால் சூட்சமுடன்நீயரியுந்துரையில்லிலே. ௮௧௫

நிற்கவென்றால்பதியேது மைதானைது நிலைகெட்டவானவத்தையடக்கவேண்டும், துற்கையெனிமந்திரங்களகற்றவேண்டும் துஷ்டபூதநாக்கிறகமகற்றவேண்டும், சொற்களெனும் பீஜாட்சரமந்திரத்தை துறையோடுமுறையோடுஞ்செலுத்தவேண்டும், கற்கடகராசியிலே பிறக்கவேண்டும் கன்னிதுலாம்சிம்மமென்றால்கருதுவாரே. ௮௧௬

கருதுவார்நாதாக்கள்கணக்குங்காண்பார் கண்டறிந்துபிரணவத்தையுரைப்பார்தாமும், சுருதிபொருள்நால்வேதசாத்திரத்தின்சூட்சாதிசூட்சமெல்லாஞ்சுட்டிக்காட்டி, பருதிமதிகேசரத்தின்குளிகைமார்க்கம் பட்சமுடன்காண்பித்துவுளவுஞ்சொல்லி, நிருதியென்னும் திசைநோக்கும்வழியுங்காட்டி நீதியுடன்ஞானோபமோதுவாரே. ()

ஓதுவார்பொருளறிந்தகள்ளனானால் உத்தமனேயவர்மனதைதேத்திநீதான், நீதியெனுஞ்சன்மார்க்கவலையிற்சென்று நித்தமுடன்பெரியோர்க்குதொண்டுபண்ணி, சாதியிலேதாழ்ந்தவராயிருந்திட்டாலும் தவநிலையில்பெரியவராமென்றேயெண்ணி, பாதிபதிசடையணிந்த தம்பிரான்போல் பாலித்தாலுந்தனுக்கு பண்பதாமே. ௮௧௮

பண்பானஉந்தனுக்குவிட்டகுறைதானும் பாருலகிலபிக்குமட்டா முன்சென்மத்தால், திண்பானதேகமதுகற்றானாக திறமையுடனெந்நாளுமிருப்பதற்கு, நண்பாகமுன்சொன்னசூதவெண்ணை நாதாக்கள்முறைப்படியேசொன்னேனப்பானும், கண்பானயேமாசவெண்ணைதன்னை கருவாகசெந்தூரஞ்செய்துபாரே. ௮௧௯

ஏமாசசெந்தூரம்.

பாரப்பாசூதமென்றசெந்தூரத்தை பாலகனேமுறையோடுசெய்தாயானால், நேரப்பாயுனைபோல வுலகிலுண்டோ நீணிலத்தில்நீயுமொருசித்தனுவாய், தீரப்பாவெண்ணையதுவொன்றேகாலாம் திரமாணகெந்தியதுமுக்காலாகும், கூரப்பாசாரமென்ற செயநீர்தன்னால் கொற்றவனேதானரைப்பாய்சாமம்நாலே. ௮௨௦

நாலானசாமமதுவரைத்துமைந்தா நாயகனேரவிதனிலேகாயப்போடு, பாலானமேருவென்ற குப்பிக்கேற்றிப்பாலகனேதானெரிப்பாய்சாமம்நாலு, நூலானமுறைப்படியே யெரித்தாயானால்நுணுக்க

முடன்செந்தூரமென்னசொல்லேன்சேலானசெந்தூரம் பதனம்பண்ணு செம்மையுடன்போக்குவகைசெப்பக்கேளே. ௮௨௧

செப்பவென்றால்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று செழிப்புடனேறுனுருக்கிகுருவொன்றீய, ஒப்பமுடன்கரிபோலயிருக்கும்பாருவுத்தமனேவோட்டிவிட்டுவூதிப்போடு, தப்பறவேமாற்றெட்டுகாணுங்கண்டீர்தாக்குவாய் நாலுக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து, தப்பறவேவாரடித்துப்புடத்தைப்போடு துய்மைபெறமாற்றதுவுமோன்பதாமே.

தாமானமாற்றதுவுமதிகமாகிதாரணியில்மாந்தருக்கு மிருதுதங்கம், நேமமுடன்சிவயோகிதங்களுக்கு நிஷ்டைக்குயானதொருதங்கமாகும், பானமெனும்வஸ்துச்சித்திநேமநிஷ்டைப் பண்பாகப்பராபரிக்குபாலித்தேதான், ஞானமுடன்சாதாகாலவேதயாகம் கீர்த்தியுடன்றான்படித்துசெலவுசெய்தே, ௮௨௩

செய்யவென்றாலதிதிபாதேசியற்குச் செப்புகிறேன்காவிகாஷாயமப்பா, தையலென்னுமாதருக்குவஸ்திரதானம் சதாகாலஞ்செய்வதற்குமனமுங்கொள்வாய், வெய்யலிலேதாகவிடாய் தீருதற்குவிருப்பமுடனேகேணிகுளம்வெடுக்கநன்று, மையலெனுமங்கையரைகன்னிதானம்மாட்சியுடன்செய்யவென்றுமதிப்பிட்டாரே. ௮௨௪

அயக்களங்குசெம்புவேதை.

மதிக்கவேயின்னமொருகருமானங்கேள் பாசற்றஅயமதுதான்சேர்தானொன்று, துதிக்கவேசெம்பதுவுஞ்சேர்தானபாதிதுடியான கண்டாதும்சேர்தான்பாதி, கதிக்கவேகாரமதுசேர்தான்காலாம் கருவானசாரமதுசேர்தான்காலாம் விதிப்படியேசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி வித்தகனேகல்வமதில்பொடித்திரயே, ௮௨௫

பொடித்துமேவச்சிரமாங்குகையிலிட்டு பொன்னவனேசில்லிட்டுச்சீலைசெய்து, வெடிக்காமல்ரவிதனிலேகாயவைத்து வேகமுடன்சரவுலையில்வைத்துவூது, கடிக்கவேமூசைதனையுடைத்துப்பாரு களிமாஞ்சரக்கதுவுஞ்செம்புசேர்ந்து, துடிப்பானஅயமதுவுஞ்சத்தேயாகி துறையானகளங்கமதுபோலாம்பாரே. ௮௨௬

பாரேதான்அயமதுவுங்களங்கமானால்பாரினிலேசெம்புவித்தைநிசமதாச்சு, சீரேதான்செம்புவிகார்வங்கஞ்சேர்த்து சீர்பெறவேகரியோட்டிவூதிப்போடு, நேரேதான்செம்பதுவுமறலேகி நெகிழான வாதத்துக்குறுதியாச்சு, நீரேதான்வெள்ளிதனில் நாலுக்கொன்றுதிகழாகத்தான்கொடுத்தவுறுக்கிப்பாரே. ௮௨௭

உறுக்கையிலேமாற்றதுவுமாறேகாணும்உத்தமனேவயச்சவளையென்னலாகும், செருக்கமுடன்தங்கமதுநாலுக்கொன்று சேரவேதான்கூட்டிவுருகித்தீரு, பெருக்கமுடன்வாரடித்துபுடத்தைப்போடு பேறானதங்கமதுவர்ணமாகி, குருக்கதுடன்மாற்றதுவும்எட்டேகாலாம் குருவானவாக்கதுவும்மெய்யாங்காணே. ௮௨௮

காணவென்றாலுந்தனுக்குவருமைமீறி கடந்தனக்குமுப்புணிநேர்ந்தபோது, காணவேபச்சமடம்பயிர்ப்புதானும் கனிவுமுடனுந்தமக்குநேருங்காலம், தோணவேசீவனத்துக்கில்லாவிட்டால் தேற்றமுள்ளவேதையிதுசெய்துபாரு, ஊணவேசமுசார்த்தொல்லைபோக்கஏழிலானவாதத்தால்நிறுத்தலாமே. ௮௨௯

நிறுத்தலாம்வருமைவருங்காலந்தன்னில் நேமகமேயிவ்வேதைமாரியுண்ணு, செருக்கமுடன்கோடிவரையுண்ணலாகும் செம்மையுடனிச்சவளைசெந்தூரித்தால், பொருக்கமுடன்செந்தூரப்போக்குசொல்வேன் பொங்கமுடன்சவளையதுவென்றேயாகும், கருந்துடனேதங்கமதுசரிகாலாக கருவாகத்தான்கூட்டிஉறுக்கிடாயே. ௮௩௦

அயச்சவளை செந்தூரம்.

உருக்கையிலேகெட்டினதோர்கெந்திகாணும் வுத்தமனேகிராசமதாசவாய்பாதி, நருக்கையிலேகளங்கமதைகல்வமிட்டு நாதாக்கள்சொற்படியேசெப்பக்கேளும், முருக்கலெனுங்கையாஞ்சார்.சமம்நாலுமுசியாமல்தாணைரப்பாய்மைந்தாநீயும், வருக்கமுடன்ரவிதனிலேகாயப்போடு வாகுடனேகுப்பிதனிலடைத்திடாயே. ௮௩௧

குப்பியென்றால்காசியென்றகுப்பிதானும் குணமானசீலையதுவதுவாய்ச்செய்து, தப்பிதங்கள்வாராமல்மாக்கல்கொண்டு தளராமல்வாய்மூடிசீலைசெய்து, ஒப்பமுடன்தளவ்ராயாம்சட்டிதன்னில் உத்தமனேபொடிமணலேபாதியிட்டு, நெப்பமுடன்குப்பிநடுமையந்தன்னில் உத்தமனேபொடிமணலேபாதியிட்டு, நெப்முடன்குப்பிநடுமையந்தன்னில் நேர்மையுடன்மேலுமந்தமணலைமூடே. ௮௩௨

மூடவேமேல்சட்டிக்கொண்டுமூடுமுறைபோடுநாதாக்கள்சொல்லைப்போல, வாடவேதிரியாதேமயக்கவேண்டாம் வாகுடனேவாலுகையாமேந்திரத்தில், நீடவேபண்சாமமெரித்தபோது நீதியுள்ளபாலகனேநிசமாய்கேளு, சாடவேசெந்தூரமென்னசொல்வேன் தருக்கற்றசந்திரன்போல்தளும்புந்தானே. ௮௩௩

தானனசெந்தூரமருணன்போலாம்தாக்கானபிரகாசமானசோதி, வேனைகொங்கணவர்செப்தபாகம் மேதினியிலாருந்தான்செய்யவி

ல்லை, கோனனைதையர்காலாங்கிநாதர்குருசொன்னபடியாள்வாய் செய்தேன்யானும், தேனனசெந்தூரப்போக்குதன்னை தேசத்தார்சினத்தார்க்குரைத்திட்டேனே. ௮௩௪

உரைத்திட்டேன்சினபதிதேசத்தார்க்கு உண்மையுடன்செய்துவைத்தேன்யிந்தபாகம், வரைந்திட்டசெந்தூரப் போக்குதன்னை வளமுடனேமண்டலந்தான்கொண்டபோது, குரைத்திட்டார்கோரியறுமேனிதானும் குறையாமல்குன்றியதுபோலேகாணும், பரைத்திட்டவடிவுமதுசிவப்புகாணும் பளபளப்புமென்னுளுமதிததாமே. ()

அதிதமாமின்னமொருபாகங்கேளு வப்பனேயான்கண்டவரைக்குஞ்சொல்வேன், துதிதமுடன்செந்தூரமுண்டபோது துறையானமேக்கமென்றதிருபதும்போம், கதிதமுள்ளயாறுவகைநீரும்போகும்கபத்துடனேயீளைமுதல்காணாதோம்,பதிதமுள்ளலிங்கத்தின்புத்துபோகும் பாங்கானகண்டத்தின்மாலைபோமே. ௮௩௬

மாலையுடன்சுவாசகாசங்கள்போகு மன்னவனேவிப்புருதிகட்டிபோகும், வாலையாம்வயதுதவுமதிகமெத்த வாகுடனேநரைதிரையுமற்றுப்போகும்,காலையிலேமருந்துண்ணுங்காலந்தன்னில் காலாரகடந்துவரமெத்தநன்று, வேளியிலுமெப்போதுஞ்சோம்பலாக வீணிலேகாலமதுகழிக்கநன்றே. ௮௩௭

நன்றுசோம்பலதுநீக்கியல்லோ நாயகனேகஷ்டமென்றவேதைபாரு, தன்றானமேனியதுபிணிநாடாதுசதாகாலந்திமிரேறுங்கிட்டாதப்பா, பன்றானமருந்ததுவும்வீறுகாணும் பரிதிபோல்தேகமதுகற்றாணுகும்,நின்றுமெரவிமதுதீண்டிட்டாலும் கோரானவிஷமதுதானேராதன்றே. ௮௩௮

ஏராதுவிஷமதுவுமேல்நோக்காது யென்மகனேஎங்காளுங்கற்பமான, கூரானதேகமதுபோலேதோற்றும் குறையாதுவாசியதுயடங்கியோடும், பேரானநாதாக்கள்முனிவர்பாகம் பேருலகில்கிட்டாதுபுண்ணியோர்க்கு, கோரானசெந்தூரம்சொல்லொணாது நேர்மையுடன்பாடிவைத்தேன்போகர்தாமே. ௮௩௯

காங்கற்பவுண்டை.

தாமானவின்னமொருமார்க்கம்பாரு தயலானசிறுபாலாசாற்றக்கேளுப், குமான்களுண்பதற்குவுண்டைசொல்வேன் கொற்றவனேகருஞ்சீரம்நற்சீரந்தான், வேமானமுட்டியதுசிற்றுமுட்டி விரைவானபோராவின்முட்டிதானும்,நாமானதிரிமஞ்சள்தானுமாகும் நாட்டிலுள்ளவேலியதுரண்டதாமே. ௮௪௦

ரண்டாமூலமதுசிவப்புமூலம் நெடிதானகறுப்பாலமூலர்தானும், கண்டாசகத்திரியுமிரண்டதாகும் கருவானமஞ்சளென்றகத்திரிதானும், துண்டானவெண்கத்திரிதானுமப்பா துரையானகருவேலன்வெள்வேலன்தான், உண்டானபத்தியதுரண்டதாகும் வாகுடனேபேயத்திநல்லத்தியாமே. ௮௪௧

அத்தியுடன்துத்தியதுரண்டதாகும் அப்பனேவட்டமென்றதுத்திதானும், மத்தியாந்தட்டமென்றதுத்திதானும் மன்னவனேமிளகதுவுமிரண்டதாகும், சுத்தியாம்நன்மிளகுவால்மிளகுதானும் துரையானகருஞ்சூரையப்பா, வெத்திபெறவலம்புரியு மிடம்புரியுமாகும் வேகமென்றவேப்பிலையுமிரண்டதாமே. ௮௪௨

தாமானகருவேப்பிலையுமாகும் தாக்கானமலையின் வேப்பிலையுமாகும், தூமானமழிஞ்சியதுரண்டதாகும் துவர்ப்பானயோழிஞ்சியிரங்கழிஞ்சியுமாகும், காமானவேளையது ரண்டதாகும் கதிப்பானநல்வேளைமுக்காவேளை, நாமானஓமமதுரண்டதாகும் நலமானகுராசனிநல்லோமமாமே. ௮௪௩

ஓமமுடன்பிரண்டையதுரண்டதாகு முத்தமனேநற்பிறண்டைஒத்தையப்பா, தாமென்றவாசிலையுமிரண்டதாகும் தாக்கானகல்லாலைநல்லாலையப்பா, நேமமுடன்கள்ளியதுரண்டதாகும் நெடிதானகொடிக்கள்ளிகொம்புக்கள்ளி, காமமென்றவூமத்தைரண்டதாகும் கருவானவூமத்தைமருளுமத்தையாமே. ௮௪௪

மத்தையுடன்வுள்ளியதுரண்டதாகும் மகத்தானவெள்ளுள்ளியீருள்ளியப்பா, சத்தானதாமரையுமிரண்டதாகும் சார்வானகுழித்தாமரைநற்றாமரைதானும், மூத்தானதிப்பிலியுமிரண்டதாகும் மூலையானயானையின்திப்பிலியுமாகும், சத்தானவரிசையிடதிப்பிலிதானும் சார்பானநிலாவிரையுமிரண்டதாமே. ௮௪௫

தாமேதான்சூரத்துவிரையுமாகும் தாக்கானநாட்டிலுள்ளவிரையுமாகும், வேமேதான்சுரையதுவுமிரண்டதாகும் வெடிப்பானநற்சுரையும்பேய்சுரையுமாகும், நாமேதான்சொன்னபடிகொன்றைரண்டு நற்கொன்றைமயிற்கொன்றைரண்டதாகும், போமேதான்சிந்தியதுரண்டதாகும் பொற்சிந்திநற்சிந்திதானுஞ்சேரே. ௮௪௬

சேதேதான்பசளைபதாண்டதாகும் சிறப்பானகரும்பசளைசெம் பசளையுமாகும், தாளேதான்கையானுமிரண்டதாகும் துடியானகற் கையான்பொற்கையான்றான், சாறேதான்கிரந்தியதாண்டதாகும் சா ங்கமுடன்சிவகிரந்தைவிஷ்ணுதானும், கேரேதான்பாளையதாண்ட தாகும் நெடிதானபங்கனிடபாளைதானே ௮௪௭

தானானபாளையதுவாடுதீண்டா தாக்கானசின்னியதுபெருஞ்சி ன்னிதானும், மானானசிறுசின்னிதானுங்கூட்டு மைந்தனேமுருங்கை யதாண்டதாகும், வேனானபேய்முருங்கைநல்முருங்கைதானும் வேக் முடன்தான்கூட்டுமெத்தநன்று, பானானத்தாழைரண்டதாகும் பா கமுடன்கல்லினிடதாழையாமே. ௮௪௮

தாழையாம்சேத்தினிடதாழையாகும் தாக்கானகருங்கொள் ளுசெங்கொள்ளுமாகும், வாழையாம்பேய்வாழைநல் வாழையப்பா வாகுடனேகருணையதாண்டதாகும், மோழையாம்நல்கருணைபொற் கருணையாகும் மூதண்டநெல்லியதாண்டதாகும், காழையாம்நெல்லி யருநெல்லியாகும் கடிதானகரும்பதுவுமிரண்டதாமே, ௮௪௯

ரண்டுடனேவெண்கரும்புசெங்கரும்புதானும் நிலையானவாகை யதாண்டதாகும், திண்டானபெருவாகைசிறுவாகையப்பா திறமான கொச்சியதாண்டதாகும், பண்டானகருநொச்சி வெண்ணொச்சிதா னும்பாகமுடன்றான்சேர்க்கமெத்தநன்று கொண்டவுடன்நாவலது ரண்டதாகும் கொடிதானசுரநாவல்வெண்ணாவல்தானே. ௮௫௦

தானானகல்லையதுரண்டதாகும் தாக்கானபொரியானின்சிறி யான்றானும், வேனானவிளாவதுவுமிரண்டதாகும் வேகமுடன்குட்டி விளாபெருவிளாவுமாகும், கோனானவவரையதாண்டதாகும் கொடி தானநல்லவரைகோழியவரைதானும், பானானகடுக்காயுமிரண்டதா கும் பாங்கானபொற்கடுக்காய்கற்கடுக்காய்வனே. ௮௫௧

கானவேவாவரை ரண்டதாகும் கருவானபொன்னினுவாரை யாகும், தோணவேநல்லவாவாரையாகும் தோராமல்கூட்டுவதுமெத் தநன்று, சானவேவாமனைக்குரண்டதாகும் சாங்கமுடன்சிற்றினும ணக்குதானும், வேணவேபெரியவாமணக்குமாகும் மேதினியில்நன் டறிந்துகூட்டுவாயே. ௮௫௨

கூட்டுவாய் வகைவகைக்குசேரொன்றாக குறிப்பாகயினங்கண் டுசேர்வைகண்டு, மாட்டுவாய்சித்தினுடபாகங்கண்டு மதிப்புடனேமூ லியுடபதமுங்கண்டு, நீட்டுவாய்பட்டையுட அளவுங்கண்டு நேர்புட னேசரக்கெல்லாம் ஒன்றாய்க்கூட்டி, வாட்டமுடன்தானிடிப்பாய்சரக் கையெல்லாம் வாகுடனேதான்போடவளமைகேளே, ௮௫௩

கேளேநீ பாண்டமதிலிட்டுமைந்தா கிநனையுடன்பேரீச்சங்கா ய்தானப்பா, மாளேநீகொடிமுந்திரிபழமுந்தானும் மார்க்கமுடன் வ வகைக்கு ஒருசேரதாக, வாளைதான்மலைத்தேனுங் கூடச்சேர்த்து வளமுடனேகற்கண்டு சரியாய்ச்சேர்த்து, பானைதான்போகாமல்ரவி யில்வைத்து பாகமுடன் சீசாவில் பதனம்பண்ணே ௮௫௪

பண்ணவேகாயாதி கற்பவுண்டைபாருலகில்நாதாக்கள்ரிஷிகள் தாமும், வண்ணமுடன்மாணாக்கள்பிழைக்கவென்றுவாகுடனே சின மதிதேசத்தார்க்கு, திண்ணமுடனயிப்பாகஞ்செய்து வைத்தேன்திற மையுடன் காயாதிகற்பந்தன்னை, நண்ணமுடன்யுண்டுமல்லோ மார் தாமும் நானிலத்தில் சித்தரைப்போலிருந்திட்டாரே. ௮௫௫

இருந்திட்டார் வெகுகோடி காலமப்பா எழிலானசித்தர்முனி தம்மைப்போல, குருந்திட்டசமாதிதனிலிருந்துக்கொண்டு; குருவான போகரைத்தான் மனதிலெண்ணி, இருந்திட்டசிவயோகந்தன்னில் நி ன்று நேராமுடன்காயத்தைநிறுத்திக்கொண்டு, பொருந்திட்டமாகவல் லோவாசிதன்னை பூட்டியே யுள்ளடக்கி புரிந்திட்டாரே, ௮௫௬

புரிந்திட்டகாயமது மூச்சடங்கி பொங்கமுடன்வெகுகோடிகால ந்தானும், பரிந்திட்டமாகவல்லோசமாதிதன்னில்பரிதிமதி காணமல் யிருந்தாரப்பா, சரிந்திட்டமாகவல்லோ சரிகைதன்னை சாக்கிரதைசு மூத்தியுடன்கிரியையோடு, துரிந்திட்டதுரியாதி தரமும்பூண்டுதுப்ப ரவாய்மண்மறைவில் யிருந்தார்தாமே. ௮௫௭

தாமானகாயாதி யுண்டைதன்னை தற்காலம் மானிடர்கள்சொள் வாரானால், பூமான்கள்வெகுகோடி காலமப்பா பூவுலகில் தானிருப் பொர்வயதோமெத்த, சீமான்கள் காயாதியுண்டிட்டாலும் சீர்பெற வேமாய்கைதனை யொழிக்கவேண்டும், நாமரணவாயுநவேதந்தன்னை நாட்டினேன் மாணாக்கள் பிழைக்கத்தானே. ௮௫௮

தானனகற்பமது உண்ணும்போது தகைமையுடன்புளிபுகையு தள்ளவேண்டும், வேனனகற்பமது கொண்டபோது வேகமுடன்வா சியது கீழ்நோக்காகும், கோனனமண்டலந்தான் கொண்டாயானல் கொடுங்காசைமீளயது தொண்ணூற்றாறும, மானனவாதமென்றதெ ண்பதும்போம் மதிப்புடனே பித்தம் நாற்பதுவும்போமே. அருக

போமேதான்மேகமது யிருபத்தொன்று பொலிவானகிரந்திய துபதினெட்டும்போம், வேமேதான்சூலைபதினெட்டும்போகும்விருப் பமுடன் குன்மமென்ற தெட்டும்போகும், நாமேதான் சொன்னபடி பாண்டாறும்போம்நாடாது விஷவலியும்நவிலொண்ணாது, சாமேதா ன்சன்னிபதிமூன்றும்போகும் சார்பானகக்கனுடன் வாந்திபோமே.

வாந்தியாம் விக்கலுடன் வரோசிகம்போம்வருத்ததொருபீனச முமெட்டும் போகும், காந்தலெனும் தேகமது குளிர்ச்சிகானும்கண் கூச்சம்பெருமூச்சு காணுதேரடும், பாந்தமெனும்பாணமதுபோலாம் நோய்கள் பறக்குமடாதேகமதிற்சன்னலாகி, சாந்தமுடனென்னாளு ம்தளிர்ச்சிகானும் சதாகாலமெர்நாளும் கற்றாணுமே. அகூக

கல்லானதானுக்கு யிணைவேறுண்டோ காசினியிற் சித்தனைப் போல் நீயுமாவாய், வல்லானசித்தர்முனி ரிஷியென்பார்கள்வையகத் திலுனைக்கண்டோர் நடுங்குவார்கள், புல்லானமானிடனாயிருந்திட்டா லும் பூதலத்திலுன்னையொரு நாதனென்பார், வெல்லானரிஷியென்று நடுங்குவார்கள் வேதாந்ததாயருள் தான்வேண்டும்பாரே. அகூஉ

பாரேதான்பராபரியாளருளும்வேண்டும் பாருலகில்சித்தர்முனி கடாட்சம்வேண்டும் சீரேதான் விட்டகுறை காணவேண்டும்சிறப்பா னதொட்டகுறை நேரவேண்டும், நேரேதான்லலாட்டகருவி நக்கவே ண்டும் நேர்புடனே இதுவெல்லாம் கூடினக்கால், கூரேதான் நினைத் ததெல்லாஞ்சித்தியாகும் கொற்றவனே நீயுமொருசித்தனாமே. ()

போகர் சத்தசாகரங்கண்டது.

ஆமேதான்பின்னமொரு கருமானங்கேள்யப்பனே யான்கண்ட வரைதான்கேளு, போனேனே சத்தசாகரமுங்கண்டேன் பொங்கமு டனேழுவகை தோற்றங்கண்டேன், தானேதான் அஷ்டவகை திவுக ண்டேன் நாட்டமுடனஷ்டபாலகரைக்கண்டேன், கோனேதானென தையர்காலாங்கிநாதர்குருபதத்தைவணங்கியல்லோ போனேன்பாரே

வெள்ளையானைமீதில் தேவேந்திரனைக்கண்டது,

பாரேதான்குளிகையொன்றுபூண்டுகொண்டுபட்சமுடன் தீவுக ளிற்செல்லும்போது, நேரேதான்வெள்ளையானைமீதிலேறி நேர்புட னே இந்திரனும்போகக்கண்டேன், தேறேதான்யடியேனும்சிறுபா லன்றான் சீக்கிறமாய்அடியேனும்பின்றொடர்ந்தேன், நீரேதான்தே வேந்திரபகவான்தானும் நிர்த்தமுடன்என்றனையும்யாரென்றாரே, ()

யாரென்றுகேழ்க்கையிலேயடியேன்றானும் அப்பனேகால்நடுங் கிமெய்நடுங்கியேதான், சிருடனேகாலாங்கிசீஷனென்றேன் சிறப்புட னேயானுமல்லோபக்கல்சென்றேன், பார்புகழும்தேவேந்திரனென் னைப்பார்த்து பாலகனேசிறுவயதுள்ளபாலா, நேருடனேஎன்முன் னேபயமில்லாமல் நேர்மையுடன்வந்ததினால்சாபந்தானே. அகூஎ

தானனசாபமதுசொல்லும்போது தன்மையுடன்குளிகைபூண்டு வந்தேன்சாமி, கோனனயெனதையர்காலாங்கிநாதர் குருபதத்தை வணங்கித்தம்விடையுங்கேட்டு, பானனபராபரியாளுரையுங்கேட்டு பட்சமுடன்சத்தசாகரமுங்காண, நானனபோகரிஷி வருகும்போது நளினமுடன்தெவிசனங்கள்கிடைக்கலாச்சே, அகூஅ

கிடைத்ததென்றுசொல்லுகையிலடியேன்றானும் கீர்த்தியுடன் றானுரைக்கச்சாமியப்போ, படைத்தலைவர்கிங்கிலியாயிரம்பேர் பாங் குடனேயுந்திரனைசூழ்ந்திருக்க, உடைபூண்டபெண்களுடன் கோடா கோடி வுத்தமரைசூழ்ந்துகொண்டுதாமிருந்தார் நடைநொடிரம்பை யுடன்மெல்லிதானும், நாட்டியமாமேனகையுமிருந்ததாமே. அகூகூ

தாமுடனேதிலோர்த்தமையுமூர்வசியுந்தானும் தகமையுடன்கொ லுக்கூடமங்கிருந்தார், நேமமுடன்தபோதனர்கள்கோடாகோடி நேர் மையுடன்கைலாசகிரியில்தானும், வாமமுடன்தயசிறுப்பார்லக்கோ யில்லை, வாகுடனேரிஷிகூட்டமனேகர்தானும், சேமமுடனிந்திரனோ டிருக்கக்கண்டேன் சேனவதிசயங்களெல்லாந்தெளிந்திட்டேனே. ()

தெளியவேயடியேனும் காத்திருந்தேன் தேவேந்திரபகவானு மெந்தனுக்கு, எளியனுமெந்தனுக்குகிருபைவைத்து எந்தனதுபதி தேடிவந்தகாலே, வெளியரங்கமாகவேதான்சாமிதானும் வேடிக்கை விநோதமெல்லாங்காண்பித்தேதான், ஒளியானசோதியென்னுமாசிர் மத்தில் உத்தமனேயிடதுபக்கமிடந்தந்தாரே. அளo

தக்கவுடனடியேனுமங்கிருந்தசதகோடி சூரியசிம்மாதனத்தில் சொந்தமுடன்சுகித்திருந்து கேள்விகேட்டுகேள்விக்குஉத்தரவிடையுஞ்சொல்லி,அந்தமுடன்தேவர்களின்பக்கம்போயி அந்தரலோகத்துமர்மமெல்லாம், விந்தையுடன்றானறிந்தேன் விநோதமெல்லாம்விருப்பமுடன்றானுரைப்பேன்மகிமைகேளே, ௮௱௧

போகர்அமராபுரிகண்டது.

கேளப்பாவமராபுரிசென்றேன்யானும் கொடியானகோட்டைமுதலுளவுகண்டேன்,தாளப்பாதங்கமதில்கோட்டையப்பா தாக்கானமாளிகையுங்கோபுரந்தான், வாளப்பாவீதிகளின்தேர்களப்பா வகுப்பானசோலைமுதல்தோப்புமுண்டு, நீளப்பாமல்லிகைப்பூசாலையுண்டு நீடாழிகோட்டைக்குவலங்கமுண்டே. ௮௱௨

உண்டானவசுவங்கள்கூட்டமுண்டு உத்தமனேவெள்ளானைக்கூட்டமுண்டு, திட்டானகோட்டைக்குள்ளனேகமாதர் சிறப்புடனேநாட்டியங்கள்செய்துநிற்பார். பண்டானகனிவகைகளனேகமுண்டு பாங்கானதேவதா கனியென்பார்கள், வண்டானகூட்டங்கள்கீதம்பாடும் மரத்தானதொலியோசையனேகம்பாரே. ௮௱௩

பாரேதான்நவரத்தினமலையுமுண்டு பாலகனேவெகுகோடிரிஷிகள்கண்டேன், மேரேதான்மேருவுமிதற்கீடல்ல மெத்தவுண்டுவதிசயங்கள்சொல்லப்போமோ, நேரேதான்வாக்கினையின்பக்கல்சென்றேன் நெடிதானவடக்குப்புரங்கொண்டுசென்றார், சீரேதானக்கினைகள் மெத்தவுண்டு சிறப்புடனேகண்டுமல்லோ திடுக்கிட்டேனே. ௮௱௪

திடுக்கிட்டுப்பார்த்தளவில்கிங்கிலியரப்பா சிறள்கூட்டமாயிரம்பேரோடிவந்து, ஒருக்கமுடன்றூதுவர்களாயிரம்பேர் வுத்தமர்களானவர்களொன்றாய்க்கூடி, நடுக்கமுடன்நாகமதிலிழுத்துக் கொண்டு நாட்டமுடன்றள்ளுகின்றவளமைகண்டேன், ஒடுக்கமுடன்மார்ந்தர்களைதான்குறித்து வுத்தமரேசெய்பாவஞ்சொல்லென்றாரே. ௮௱௫

சொல்லென்றுகேட்கையிலே தூதர்தாமும் செப்பலுற்றாரவர்செய்தபாபந்தன்னை, வெல்லவேபூசைமுகமிடர்செய்தோர்கள் வேகமுடனுடைமைதனைக்கொள்ளைகொண்டோர் புல்லவேமிறுகமென்றசிவன்தன்னைபொங்கமுடன்வதை செய்துகொன்றுபோட்டோர், அல்லலுடன்சையோகஞ்செய்தபேரை அகடழித்துநாணம்வரச்செய்தோர்தாமே. ௮௱௬

செய்யவேதபசுகட்குவின்னஞ்செய்தோர் செயலானபாக்கியத்தைக்கொள்ளைகொண்டோர், மெய்யுடனேபுருஷனுக்குவுண்மையே

இமேதினியில் சோரத்தும்மசெய்தபேரும், கைதவமாய்ஞானிகட்குயிடர்செய்தோரும் காசினியில் நற்பெண்டீர் கொடுத்தபேரும், வெயில்தனிலேமாடுகட்குசலங்காட்டாமல்வெட்டவெளிதனனிலேதான்விட்டோர்தாமே. ௮௱௭

விட்டபெரியோர்களைத்தானகபேசி வேதாந்தத் துண்மையெனும்நாதர்தம்மை, கொட்டுமேயறடு கடித்துயிடங்கொடாமல்தோருமல்சதாகாலத்துன்பஞ்செய்தோர், நட்டமுடன்யகதிபரதேசிதம்மைநாடோறுமையமிடாதிட்டபேரும், வட்டமுடன் குழந்தைகட்குபால்கொடாமல்வாகுடனே வதைசெய்தோர் பாவியாமே. ௮௱௮

பாவியாயிருந்து குஷ்டரோகமாகி. பாரினிலேவெகுகோடிபாபஞ்செய்தோர், பூவினிலே வழக்கோர்ந் சொன்னபாவி பொன்தனையேயபகரித்தபாவியோரும், தேவியெனுமம்பாளின் பூசைமார்க்கம் தேடியேமிக்க கெடுதிசெய்தபேரும், நாவினிலேபாஷாணந் தடவியல்லோ நாயகனைக்கொன்ற தொருபுண்ணியோர்க்கே. ௮௱௯

புண்ணியனுமனியாயஞ்செய்தபேரைபேரின்பவீடதனை ஜோடித்தோர்கள், திண்ணமுடன் வைகுண்டப் பதியிலெல்லாம் திசைகெட்டுமுறிபட்டுகிடக்கும்வண்ணம், நண்ணமுடனிதுகளெல்லாங்கண்டேன்யானும் நனினமுடன் வக்கினியின் சுவாலைகண்டேன் தண்ணமுடன்வட்டையென்ற குழியுங்கண்டேன் தாக்கானவரணையென்ற குழிகண்டேனே. ௮௱௰

கண்டேனேமுதலையுடசுனையுங்கண்டேன் ; காளுறுவோடைகளில்பானைகண்டேன், தண்டமுள்ளகாடுகள் போலனந்தங்கண்டேன் தண்மையுள்ளதீரகிற்றள்ளக் கண்டேன், கொண்டல்வண்ணனச்சுதனையங்கேகண்டேன் கோடான கோடிமனுராசர்கண்டேன், தெண்டமுடன்ரிஷிக்கூட்டங்கோடி சேனைகொற்றவனை சூழ்ந்திருக்கப்பார்த்திட்டேனே. ௮௱௰௧

பார்த்தேனே யமபுரத்துச் சாங்கமெல்லாம் பாழ்நரகுபடுகுழியாவுங்கண்டேன், தீர்த்தமுடன்லிங்கமது தெரிசித்தேன்யான்சிறமுடனேகோடிமுனிதபசிகண்டேன் சேர்த்துமே வைகுண்டபதியைக்கண்டேன் சேனைதிரள்கூட்டமதைசேனைகண்டேன்பார்த்துமேவந்தேன்யான்பரலோகத்தைபராபரியாள் கிருபைதன்னால்பார்த்திட்டேனே

பார்க்கவென்றால் எந்தனதுகணக்கு கண்டேன்யாருலகில் மூன்றுயுகமிருக்கக்கண்டேன், தீர்த்தமுடன் கணக்கெல்லாம் பார்த்தாறுய்ந்துதிறமுடனே கண்டுவந்தேன் தெளிவதாக, ஏர்க்கவேசத்தலோ

கத்தின்மார்க்கம் எனைப்போலக்கண்டவருமொருவருண்டோ, நாற்க மலவட்டத்தாளாயிபாதம்நான்வணங்கிகண்டறிந்தேன்வில்த்தானே.

வைகுண்டத்தில் பிரமாவைக்கண்டது.

தானான்முன்யுகத்திலபிரமாவுக்குதாக்கானாஸ்பரியாள்தந்தசாபம், கோனான எனதையர்காலாங்கிநாதர்குருசாமி யெந்தனுக்குசொன்னதுண்டு, தேனான்பிரமர்வும்வைகுண்டத்தில்தேர் வேந்தாசரிடமிருக்கக்கண்டேன், பானானரிஷிக்கூட்டமாயிரம்பேர்பாங்குடனேபிரமனிடம்கண்டேன்பாரே. அஅ௪

கண்டேனேயின்னம் வெகுவதிசயத்தைக் காசினியிலாருந்தான் கண்டதில்லை, திண்டானவாத்துமகோடி கூறொண்ணாது வுத்தமனேயவரவர்கள்செய்தபாவம், கொண்டானமட்டுக்கும்வாக்கினையுங்குறிப்புடனே நேமிப்பார் தருமராசன், சண்டாளமானதொருகர்மியோற்குசதாகாலமாக்கினைகள் நேருந்தானே. அஅ௫

நேரமென்றால் புண்ணியர்கள் மெத்தவுண்டுநெடுங்காலம் தவசிருப்பார் மனுக்கள்கோடி, சேரவேவெகுநாளாயிருந்து பார்த்தேன் சேனைதிரள் கூட்டங்கள் புண்ணியவான்கள், கூறவேமுடியாதுசோடசாரம் சொன்னாலும்நம்பார்கள்கர்மிமாண்பர், திறமுடனேவடியேனும்கிட்டிருந்துதிக்முடனே கண்டேனேபோகர்தாமே. அஅ௬

தாமோன்மின்னமொரு கருமானங்கேள் தயவாகச்சொல்லுகிறேன்தண்மையாக, சாமானமானதொரு வகத்தியர்தாமும்சாங்கமுடன் வைகுண்டந்தன்னிற் கண்டேன், கோமானுங் கொங்கணவர் செய்தபாவம்குவலயத்தில் முற்பிறப்பில்மெத்தவுண்டு, பூமானும்கொங்கணரைகேள்விகேட்டுபுத்தி யுடன்தண்டனைக்குள்ளாக்கினாரே. அஅ௭

ஆக்கினோர் யிடைக்காட்டார் தன்னைக் கண்டேன் அப்பனேயவர் செய்தவினை தான்கேளு,பாக்கியங்களனேகமதாய்க்கொண்டு மென்னபாருலகில்சிவதருமமில்லையப்பா, \நோக்கமுடன்வவர்செய்த பூர்வபுண்ணியம்கொடிக்குள்ளோராசனவன்கண்டாறுய்ந்து, தாக்கவென்று அவர்மீதில்பட்சம்வைத்துகஷ்டமில்வாக்கினைக்குள் சென்றிட்டாரே.

சென்றவுடன் சிவவாக்கியர்தன்னைக் கண்டேன்சிறப்புடனேயவர்தம்மைகேள்விகேட்டார், ஒன்றுமில்லையவர்மீதில்குற்றமில்லைவுத்தமனேவைகுண்டப்பதியில்தாமும் குன்றின்மேலிடங் கொடுத்தார்தூதர்தாமும் கொப்பெனவேசாமிக்குத் தொண்டனுக்கி வென்றிடவேசதாகாலம் கைலாசத்திலவேகமுடன்வீற்றிருக்கவுண்டாச்சே.

ஆச்சப்பாபிரமமுனி தன்னைக்கண்டேன் அப்பனேயவர்செய்த கொடுமைகேளுப்,மூச்சடங்கிபிணம்போலயிருந்தசித்தன் முடிமீதில் செப்ம்மாலை யணிந்துகொண்டு பாச்சலுடன் வெகுதேசம்வோடிச் சென்று பாடுபட்டுதிரவியங்கள் சேகரித்து, மாச்சலுடன்சாத்திரங் கள்படித்துக்கொண்டுமாறுட்டமாகவல்லோமறைந்தார்தாமே. அ௯௦

மறைத்தபொருளான திறல்சித்துதம்மை மாற்கமுடன்வைகுண்டந்தன்னிற்சென்று, குறைந்தபொருளுளவுகளை மறைத்ததாலே கோடானகோடிபாவம்சேர்ந்ததென்று, நிரைத்தனமாய்தன்மனமெண்ணலானார் நேர்மையுடன்வைகுண்டப்பதியின்சேதி முறைப்படியே செய்யவென்றுதூதர்தாமும்முயன்றுமேவாக்கினைகள்செய்திட்டாரே

செய்யவேகமலமுனி தன்னைக்கண்டேன் சேர்வைமுகம்சாணுகையிலடியேன்பக்கல், பையவேதீர்ப்புமிகச்செய்யக்கண்டேன் பாழ்நரகில்சிலபேர்களிழுக்கக்கண்டேன், தொய்யவேகாலனவன்கிருபைவைத்து தம்புரவாய்யெந்நாளும்தர்மஞ்செய்ய மெய்யுடனேதீர்ப்புரைக்ககண்டேன்யானு மேதினியில்சொன்னாலும்பொய்யென்பாரே.

பொய்யென்பார்பூதலத்தார்சொல்லுவார்கள் பொங்கமுடன்யான்கண்டவரையிற்சொல்வேன்,மெய்யுடனேபுலிப்பாணிதன்னைக்கண்டேன்மேதினியிலனேகமதாய்பாபஞ்செய்தார், கைதவமாயவர்செய்தபாவந்தன்னை கண்டுமல்லோயெமதர்மராஜன்தானும், பையவேவாக்கினைகள்செய்யக்கண்டேன் பாழ்நரகிலிழுத்து போகக்கண்டேன் தானே. அ௯௩

தானானபுண்ணாக்கர் தன்னைக்கண்டேன் தாக்கானயவர்செய்த கொடுமைமெத்த, தேனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர் தேர்வேந்தரானவரும்சொன்னதுண்டு, பானானபுண்ணாக்கர்தன்னையானும் பரமனிடமையிலைதனில்கண்டேனப்பா கோனானபுண்ணாக்கர்செய்தபாவம் கோடியுண்டுலக்கில்லையென்பார்காணே. அ௯௪

காணவேயவருக்குவாக்கினைகள் கண்கொள்ளமுடியாதுவைகுண்டத்தில், தோணவேமாடுகட்டிபுண்ணாக்கியார் தொடர்வழக்குமெத்தவதிகாரத்தாரம், வேணவேவட்டிக்குவட்டிவாங்கி மேதினியிலிருந்துபலமோசம்செய்து, நாணவேநாணயங்களதிஞ்சொல்லி நயமுடனேவஞ்சகமும்செய்தார்தாமே. அ௯௫

செய்ததிறல்வுமர்மராஜனானோர்சிறுலகில் செய்ததொருபாபத்தாலே, ஊரயுவேவாக்கினைகள்செய்யவென்று நாட்டமுடன்விசாரணை

யில்கொண்டுசென்றார், பையவேகுளிகைகொண்டுபக்கல்சென்றேன் பார்த்தேனேயவருக்குநடக்குந்தீய்மை, பொய்யல்லவுலகுதனில்சொல்லப்போனால் பொங்கமுடன்நம்பார்கள்சண்டிமாண்பே. அகூகூ

சண்டியாய்ச்சட்டைமுனிதனைக்கண்டேன் தகைமையுடன்யவர்செய்தபாபங்கேளு, அண்டிவந்தசீஷருக்குவபதஞ்சொல்லி அனியாயமாகவல்லோ நூல்மறைத்தார், கண்டிதமாய்ப்பாடல்களைச்சொன்னாற்போல கருமறைவுகாரணத்தைமறைத்துப்போட்டார், பண்டிதங்களில்லாமற்செய்ததாலே பாவம்வந்துநேர்ந்ததெனதெண்டித்தாரே.

தெண்டமுடன்சட்டமுனிதன்னைக்கண்டு தேர்வேந்தரெமதர்மராசரண்டை, கொண்டுபோய்விட்டார்கள்கோடிதூதர் கொற்றவனுமெமதர்மராசனங்கே,அண்டையிலேதானிருக்குமடியார்தம்மை அங்ஙனவேசாத்திரத்தைப்பார்க்கச்சொன்னார், தொண்டுசெய்யுமுனிக்கூட்டம்ரிஷிகள்தாமும்சுருதியெனும்சாத்திரத்தைப்பார்த்தார்தாமே

பார்க்கையிலேசாத்திரங்கள்மறைப்புமெத்தப் பாழாகிமாந்தரெல்லாம்சுட்டுமாண்டார், தீர்க்கமுடன்மறைபொருளைஒளித்துச்சொல்லிதிடங்குலைந்துபோவதற்குநிறவுசொல்லி, சேர்க்கவேஒன்றுவிட்டுமுன்பின்னாக செழிப்பானவுட்பொருளையறியாமற்றான் கார்க்கவேநூலதனைகண்ணிற்காட்டி கருவாகத்தான்மறைத்தார்சித்தர்தாமே ()

சித்தாரஞ்சாத்திரத்தைமறைத்ததாலேசீருடனேயவர்தன்க்குதீர்ப்புசொன்னார், மெத்தனவேதீவட்டிகொண்டுதம்மை மேன்மையுடன்நாவதனைசுடவுங்கண்டேன், சுத்தனேயான்செய்ததப்பிதத்தைகாத்துயென்னைரட்சிக்கவேண்டுமென்று, சுத்தமுடன்கைகட்டிவாய்புதைத்து சுந்திர்னுநின்றிருக்கப்பார்த்தேன்தானே. கூ00

தானனயிவ்வார்த்தைசாற்றப்போனால் தாரணியில்பொய்யென்று சொல்வார்மாண்பர்,சொனனஎனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்வாசிர்மத்தாலேயானும், தேனனகுளிகையதுபூண்டுக்கொண்டு தெளிவுடனேபரலோகங்கண்டுவந்தேன், மாணனமயேஸ்பரியாள்பாதந்தொட்டு மானிலத்தைகண்டெழித்துவந்திட்டேனே. கூ0க

வந்தேனேவைகுண்டம்பானும்சென்றேன் வாகுடனேசித்தர்களைக்கண்டேன்யானும் அந்தமுடன்தென்டனைக்குவாளுமானார் அப்பனேயான்கண்டதனேகமுண்டு, சொந்தமுடன்எந்நாளும்வைகுண்டத்தில் சுந்தரனேயிருக்கமனுதான்கொடுத்து, விந்தையுடன்வாக்கினைகள்நேர்ந்துதங்கே வேகமுடன்காண்பேனேயோகர்தாமே. கூ0உ

தாமானபோகர்முனி சாற்றக்கேளும் சதாகாலம் வைகுண்டந்தன்னில்யானும், வாமானவாக்கினையின் பக்கந்தன்னில் வாகுடனே சுற்றிவரும்போதிலப்பா, நாமானகருவூரார் தன்னைக்கண்டேன் நாயகனார்செய்ததொரு வண்மைகேளு, கோமானுமாசருக்கு வாதஞ்சொல்லி கோடிபொருள்தானிழக்கச் செய்தார்தாமே. கூ0ங

நடராஜர்விக்கிரகம்.

செய்ததனாற் பாபம்வந்து நேர்ந்ததாலும் செயலான பாக்கியத்தைகெடுத்ததாலும், பையவே பாண்டியர்க்கு மோசஞ்சொல்லி பாங்குடனே தில்லைபதிசென்றாரங்கே, கைதவமாப்பாண்டியனார் தேவஸ்தானம் கட்டினார்வெகுகோடிகாலமப்பா, மெய்யுடனே தேவதாஸ்தானந்தன்னில் மேன்மைபெறவிக்காகஞ் செய்திட்டாரே. கூ0ச

செய்திட்டாரெவர்தன்னால்செய்தாரானால் செயலானகருவூரார்தன்னைக்கொண்டு,மைதிகழுஞ்சித்தர் கருவூரார்தன்னை மன்னவனும் பாண்டியனார் தானழைத்து, வைபுகழும் சித்தரேகேளுமென்று வாகுடனேபாண்டியனார் வாக்களித்தார், பொய்புகலாபுண்ணியரே கேளுஞ்சுவாமி பொன்னாலேவிக்கிரகஞ் செய்யென்றாரே. கூ0ரு

என்றையிலே கருவூரார் சொல்லக்கேட்டு எழிலானமன்னவரே தடையென்னேதான், குன்றானமலைத்தங்கம் கோடிமாற்று கொற்றவனேஎன்னிடமெத்தவுண்டு, பன்றானபாண்டியனார் தாமுறைக்க பாலகனார்கருவூரார் வுட்கொண்டேதான்,வன்றான திரவியத்தை வாங்கிக்கொண்டு வளமுடனேகருவூரார் நடந்திட்டாரே. கூ0சா

நடந்துமேகருவூரார் பொன்னைவாங்கி நடராசவிக்கிரகஞ் செய்யவென்று, நடந்துமே காவேரிதன்னைத்தாண்டி காவலுறாரண்மனையிற்றன்னிற்சென்று, தொடர்ந்துமேநடராசர்கருவமைத்து சொரூபமுள்ளவுட்கருவை வுள்ளமைத்து, படர்ந்துமேமெழுகாலே வுருக்கெடுத்து பாங்குபெற சிலைதனையே வமைத்திட்டாரே. கூ0எ

அமைத்திட்ட கருவதனை வுருக்கொண்டேத்த அப்பனே மண்ணாலே மூசைபண்ணி, சமைந்திட்டவே கருக்குருவும் வேரடிப்பாய சட்டமுடன் தாள்திறந்துபாச்சியங்கே, தமைந்திட்டவே தங்கமதை செம்பதாக்கிதபவுடனேவிக்கிரகஞ் செய்தாரங்கே, அமைந்திட்டவே தங்கமது செம்புமாக்கி சொரூபமென்ற வுருவமதைமாத்திட்டாரே.

மாத்தியேசெம்பாலே வுருவமைத்து மன்னவனார்பாண்டியனார் முன்னேவந்து, நேத்தியுள்ளப்ரதமையான் செய்துவந்தேன் நேர்மையுள்ளபாண்டியனே கண்டுகொள்ளு, பூர்த்தியுடன் மனதுவந்து கருவமைத்து புண்ணியனாம்பாண்டியனார்முன்னேவைக்க, தீர்த்தமுடன்பாண்டியனாரசீர்மிக்கதிகழுடனேஎதிர்கொண்டுபுறப்பட்டாரே.

புறப்பட்ட போதையிலே கருவூரார்தாம் பூபாலர்பாண்டியனார் வரவுகண்டு, சிறப்புடனே பாண்டியற்கு எதிரேசென்று சிற்பானார் முடிவணங்கி தெண்டனிட்டு, திறமுடைய சிலையொன்று நடேசர்தாமும் சீர்பெறவே செய்துவந்தேன் சாமியென்ன, குறமனதாய்பாண்டியனாந்திடுக்கிட்டேங்கி கோபமுடன்சிலைதனையே பார்த்திட்டாரே.

பார்க்கையிலே செம்பானசிலையைக்கண்டு பாதகனே பாண்டியனேமோசஞ்செய்தீர், தீர்க்கமுடனுன்கையில் பொன்கொடுத்தேன் திறளானபொன்னையெல்லாமோசஞ்செய்தீர், ஏர்க்கையிலேஜாதினது புத்திரானேஎழிலானசிற்பரனேவகைசெய்தீர், சேர்க்கையிலேபொன்னோடேசெம்புசேர்த்து சேர்வைதனைகண்மறைக்க மறைத்திட்டீரே.

மறைத்திட்ட பொன்னதனை மோசஞ்செய்துமன்னவனே செம்புதனைக்கைகொடுத்து, குறைத்திடவேயென்மனதை புண்ணதாக்கி குவலயத்தில் பெருமோசஞ்செய்தபாவி, வறைத்திடவே கருவூரார் தன்னைபங்கே வாகுடனே சிறைச்சாலைகாவலுக்குள், முறைப்படியே வதிகாரிகொண்டுசெல்ல மூர்க்கமுடன் கருவூராருரைத்தார்பாரே.

பாரேதான்பாண்டியனார் தம்மைநோக்கி பதலமுடன் வுத்தாரஞ்சொல்வாரங்கே, சீருள்ளபாண்டியனே யின்னங்கேளும் சீறியேயென்மீதில் கனல்தான்கொண்டீர், நேருள்ள பாண்டியரே யின்னங்கேளும் நேர்மையுள்ளவிக்கிரகம் பொன்னேயானால், வூருள்ளகுடிபடைகள்மோசஞ்செய்வார் வுத்தமனேசெம்மைநிற மாக்கிட்டேனே.

ஆக்கினேன் தங்கமதை செம்பதாக்கி அப்பனேயொருவருந்தான் காணவண்ணம், நோக்கமுடன் மாந்தர்களுங் காணபாரானால் கொடிக்குள்ளே கன்னமிட வெண்ணங்கொள்வார், தாக்கவே தங்கமென்றசெம்பதப்பா தாழ்மையுடன்மோசமது செய்யவில்லை, ஏக்கமின்றிசெம்புதனைக்கொண்டுநீரும் எழிலானகருவுதனைசோதிப்பீரே.

சோதிக்கபாரமென்ற செம்புதன்னை சுத்தமுடன் தானுருக்கிசெப்பக்கேளும், வேதிக்கசருவுதனைசெய்வீர்மைந்தா விருப்பமுடன் தடுகளவுதானெடுத்து, நீதியுடன் வுருக்குமுகந்தன்னிலிய நீடான

செம்பதுவும் தங்கமாகும், பாதிமதிமணிபூண்டபாண்டினாரே பசுந்தங்கம் பத்தரையுமாற்றுமாமே. ௯௧௫

மாற்றான பொன்னதுவை கண்டான்ராஜன் மகிமையது தெரியாமல் கோபங்கொண்டார், கூற்றானயெமனென்று எண்ணங்கொண்டு கோலமுடிசிற்பரனே கொல்லச்சொன்னோம், நாற்றிசையிலிவர்போலுஞ் சித்துமுண்டோ நடுங்கி கொற்றவனுஞ்சுற்றிவந்து, போற்றி கருவூராரைகாணவென்று பூபால்ராஜரவர் நினைந்திட்டாரே. ()

நினைத்தபொழுதவ்வளவில் கருவூரார்தாம் நிமைப்பொழுதிலலாடமதில்கமையேபூண்டு, சினத்துடனேமறைபனின்று மன்னர்தம்மைசிரனுடன் பார்க்குமந்தவேளைதன்னில், சுனைப்படியில் பாண்டியனும்நின்றுகொண்டு சுந்தரனாங்கருவூரார் எங்கேயென்ன, தனைப்புகழும் காவலர்களங்கிருந்து தகமையுள்ள சிற்பரிங்கிலையென்றாரே. ()

என்றையிலே பாண்டியனுந்திடுக்கிட்டேங்கி யெழிலான பாகுகரைதேடச்சொல்லி, குன்றுமலைகடலோரஞ் சுனையோரந்தான் கொற்றவனுமதிகாரி சொற்படிக்கு, தென்றிசையிற்பொதிகவரை துலைதேசந்தான் தொடர்ந்துமே ஆராய்ந்து பார்த்தோமென்ன, வென்றிடவேவந்தவருஞ் சித்தரல்ல வேதாந்தசாமிகுருநாதந்தானே. ௯௧௮

நாதனென்றால் கண்ணுக்குதென்படாது நாதாந்த குருவானால் கண்ணிற்றோற்றும், போதமுடன்சித்தானகுருவதாமோ பொங்கமுடன்கைலாயபகவான்தானோ, நீதமுடன் தேடுவதிலாபமென்ன நீதியுள்ளபுண்ணியத்தால்நேர்ந்தால்நேரும், தோதமுடன்பாண்டியனும் விசனங்கொண்டு துப்பரவாய்மதிகுலைந்து மயங்கினாரே. ௯௧௯

மயங்கியே பாண்டியனு மாசீர்மத்தில் மார்க்கமுடன் விசனமதாய் வீற்றிருந்தான், தியங்கியேநடராஜர் தம்மைதானும் தில்லையெனும்பதிதனக்கு சுவாமியாக்கி, தயக்கவேதாரணியிலுள்ளமாந்தர் சட்டமுடன்றான்றொழுது வணங்கிநிற்க, பயங்கரமாயென்றாளும் நாதர்தம்மை பாலித்தார் தேவதாஸ்நானமாமே. ௯௨௦

தானமாம்பாண்டியனை யிந்தக்கோலம் தகையுடன் செய்துவைத்தான் சிற்பன்றானும், காண்மையுடன்செய்ததினால்பாபமில்லை கடந்ததொருசித்தர்களைமோசம்பண்ணி, ஈனமுடன்சாத்திரத்னைதப்பிரட்டல்செய்து யேனிதங்களாகவல்லோ பாடிப்போட்டார், வூனம்வரச்செய்ததினா லிந்தபாபம்வுத்தமர்க்குநேர்ந்ததெனநினைத்திட்டேனே

நினைக்கையிலேசிற்பனுக்கு வுப்பாயதண்டம் நேர்ந்ததுவும் பா
ர்த்திருந்தேன் சுவாமிபக்கல், பனைப்புடனேகருவூரார்கேள்விசொல்ல
பயந்துமே யடியேனுமிகநடுங்கி, வினைப்பயனால்நேர்ந்ததற்கு வென்ன
செய்வோம்விதிவசத்தை தப்புதற்குயாராலாகும், தினைப்புடனேயிச்
சங்கைசொல்லப்போனால்தேசத்தில்பொய்யென்பார்மெய்யென்னாரே

மெய்யானபின்னமொரு மார்க்கம்பாரு மேதினியில்இராமதேவர்
செய்தகூத்து, பொய்யானசாத்திரத்தை மெய்யதாகப் புகட்டினார்
லோகத்துமாந்தர்க்கப்பா, தய்யமுடன் சாத்திரத்தைப் பார்த்துப்
பார்த்து துறைகெட்டு முறைகெட்டு துன்பப்பட்டு, பையவே வெகு
பேர்கள் சுட்டலைந்து பாடுபட்டுமாண்டார்கள் கோடிதாமே. ௬௨௩

கேடியா மிராமதேவர் சாத்திரத்தை குறிப்புடனே மெய்யென்
றுவிருதாவாக, தேடியேகோர்வைகள்தான் கிடைக்குமானால் தேசத்
தில் சித்தனாயிருக்கவேண்டி, நாடியேராமரென்றும் யாக்கோபாரை
நாட்டமுடன்செய்துவைத்த நூல்கள்பார்க்க, பாடியேபயித்தியங்க
ளதிகமாகிப் பாருலகில் கெட்டலைந்தார் மாண்பர்தாமே. ௬௨௪

மாண்பான யாக்கோபு மக்கதேசம் நளினமுடன்சென்றதொரு
வன்மைதன்னை, காண்பானபுல்லரிடம் சென்றுதானும் கருவானவுள
வுதனை கண்டாராய்ந்து, தாண்பானதத்துவத்தில்நடந்தோனென்று
ம் தகமையுடன் சாத்திரத்தை பெருமைசொல்லி, வீண்பாக மற்ற
தோர் சாத்திரங்கள் வீணாகப்பாடிவைத்தார் வீணதாமே. ௬௨௫

வீணானசாத்திரத்தை மாராட்டமாக விருதாவில்மாண்பர்களும்
கெட்டுப்போக, காணாத நூல்களெல்லாம் கண்டோமென்று காசினி
யில்கடைமுதலும் சார்த்துமேதான், தோணாமல்வெகுபேர்கள்மாண்
டுபோனார்தோற்றமலின்னமவர் நூலைத்தேடி, சாணாங்ருன்கண்டபொ
ருள்போலேவாய்க்கும் சாட்டமுடன் சாத்திரத்திலுண்மைதானே.

உண்மையாம்சாத்திரத்தைமெய்போல்பாடி உத்தமர்கள்தான்
மயங்க திடுக்கிட்டேங்க, நண்மையுடன் வாதத்தை மெய்போலாக
நாதாக்கள்சாத்திரங்கள் பொய்போலாக, நண்மையுடன் பாடிவைத்
தேன் கருவாகத்தான் காசினியில்யாருந்தான் சொல்லவில்லை, திண்
மைபெற வின்னம்வெகுகோடிகோர்வை கொட்டினே னென்றுசொ
ல்லி கூறினாரே. ௬௨௭

கூறினார் சாத்திரங்கள்சித்தர்பாலில் குறைக்குமுறை கெடுக்குமு
றை யனந்தங்கோடி, மீறினார் முன்பின்னாய்பாடிப்போட்டார் மின்னா

னசாத்திரத்தினேர்மைதானும், தூறினார்குற்றங்கள்மிகவாய்ச்சொல்
லி தூற்றினார்யாக்கோபுநூலைத்தானும், மாறினார்சித்தர்முனிசாத்திர
த்தைமாற்கமுடன்றான் கெடுத்தார்பாண்மையாமே. ௬௨௮

பாண்மையுடன் வெகுமார்க்கம்கெட்டுபோயி பாழாகி சாத்திரத்
தில் முழுகிப்போனார், வாண்மையுடன்யாக்கோபுசெய்தபாவம்வெகு
ண்டமவர்தனக்கு கேள்விமெத்த, மேன்மையுடன் சாபமது நேர்ந்த
தாலே மேலுக்குபின்னமொருபிறவிகாண, மாண்மையுடன் தண்டனை
கள்மிகவுமாகிமன்னருக்குமறுபிறப்பில்குறைவுண்டாச்சே. ௬௨௯

உண்டானமுறைகளை யான்கண்டுவந்தேன் உத்தமனேவுலகுத
னிற் சொல்லப்போனால், சண்டாளமானதொரு சிலதுமாண்பர்சார்
பானபொய்யென்று சாற்றுவார்கள், கண்டாலும்பொய்யென்று கத
றுவார்கள் சதாகாலங்கருமத்துக்கேதுவாவார், திண்டானமுறைமை
யிதுசொல்லவந்தேன் திறமானபோகரிஷி கண்டதாமே. ௬௩௦

கண்டதொருசேதி முறைபின்னஞ் சொல்வேன் கைலாசவைகு
ண்டபதியின்சேதி, அண்டமுனிசுபாலனவனுக்கு சீஷன் லவன
பேருசட்டைமுனியென்பாரப்பா, கொண்டல்வண்ணன் ராவணனுற்
கிடையேசெய்து கோடிமுறைதபசிகட்குவின்னஞ்செய்து, தண்டவ
மைதானிருந்து ரிஷிகள்சாபம் சாற்றினார் சாத்திரத்தின் தன்மை
தானே. ௬௩௧

தானான சாத்திரத்திற் கிடையே சொல்லித்தப்பிதங்களாகவே
தான் கெடுத்துப்போட்டு, கோணனயென்னையர் காலாங்கிதம்மைக்
கொண்டபடி யவர்பேரில் தோஷஞ்சொல்லி, வேறான கருவெல்லாம
றைத்துப்போட்டுவேதமுதல்சாத்திரங்கள்பொய்யாய்ச்சொல்லி, பா
னபலவிதமாய்ப் பாடிவிட்டார்பாருலகில்சட்டமுனிசரிதையாமே

சரிதையுடன் சித்தர்முனிகோர்வையாவும் தப்பென்றுதான்மி
கவும்வெகுசாய்க்கூறி, கருதிபொருளாராய்ந்துசூட்சசூட்சமத்த
முடன்றானறிந்து தன்தன் நூலை, விரிவுடனேபாடிவிட்டார் வனர்தங்
கோடியின் னுலகுமண்ணுலவுங்கொள்ளாதப்பா, பரிவுடனேசொன்
னதுபோல் தானுஞ்சொல்லிப்பட்சமுடன்றுமுரைத்தார் மாணாக்க
ராமே. ௬௩௨

மாணாக்கர் வின்னூலை மெய்யென்றெண்ணி மாநிலத்தில்வெகு
நாளாய்கண்டாராய்ந்து, வீணாகசாத்திரத்தின்கோர்வைபார்த்துவிரு
தாவாய்சட்டலைந்துபொருளுநாதோற்று, கோணாமல்பருந்தினதுபாக
ம்காணார்குவலயத்தில் மெய்ப்பொருளைபொய்ப்பொருளதாக்கினாரே
ணாதான்கழித்த மட்டிமாண்பர்மதிகெட்டு நின்றார்கள்மகிமையாமே

பாரேதான்முப்பூவைக் கெடுத்துப்போட்டார்பலபலவாம்நூல் தோறும்பாடிப்போட்டார், நேரேதான்விகிமுறைகள்யாவுங்கூறி விதிமுடிக்கு முறையினைத்தாங் குறைந்துப் போட்டார் ஓரேதான்சாத்திரத்தைமெய்யென் றெண்ணி சிறப்புடனேமுப்பூவைமுடிக்கவென்று கூரேதான் சட்டைமுனிமெய்யாய்ச்சொல்லிகுறிப்புடனே நூலகனைமாத்திட்டாரே. ௬௩௫

மாத்தியே கலவரங்கள்மிகவுண்டாக்கி மன்னவர்கள்தான்மயக்கமரைத்துச்சொல்லி, நேத்தியுடன் பாடல்களைமெய்போல்சொல்லி நேர்மையுடன் திரவியங்கள் பாழாய்ச்செய்து, ஆத்தியேவாதத்தை மெய்போல்செரல்லி முன்றயோடுபொய்சொல்லித்துகளகற்றி, சரித்திரத்தைப்பாடினதால் சட்டையோர்க்கு சாயமுடன்வைகுண்டப்பதியில்நீதே. ௬௩௬

நீதானசாத்திரத்தைக் கெடுத்தாலே நிங்குமிகநேர்ந்து தங்கே வைகுண்டத்தில், நீதமுடன்வாக்கினைகள் மிகவுண்டாகி நித்தியமும் வைகுண்டச் சார்புதன்னில், காதமது வாண்வாசல்கோட்டைக்குள்ளேகால்நடையாய் தநடந்து சத்திவந்து, போதமுடன்விசாரணைக்குத்தீமுன்பாகபொற்கமுடன் கொண்டுவந்து நிறுத்தினாரே. ௬௩௭

நிருத்தையிலே சட்டைமுனிக்காயனேகம் நிருதியுடன்றான்செய்தார்லூசியாலே, திருத்தமுடன்நாவதனிலூசிகொண்டு திகமுடனே வுள்ளுக்கில் காட்டாரப்பா, பருத்தமுள்ளவாக்கினைக ளில்லைதண்டேண்பாழ்நரகமவருக்குயில்லையப்பா, பொருந்தமுடனவர்தனக்குப் புத்திசொல்லிப் பொங்கமுடன்மறுவாசல் கொடுசென்றாரே. ௬௩௮

சென்றுமேபவர்தனக்குப் பதமமாத்தி சிறப்புடனே எக்காளுங் கைலைதன்னில், குன்றின்மேல்சாவலுடன் ரிஷிகள்பக்கல் கொற்றவனுமெமதர்மராஜன்பக்கல், வென்றிடவே தவயேகபுஷ்பசாங்கம்வேகமுடன் முனிவருக்கு பூசைமாற்கம், அன்றனுடன்சதாகாலமங்கிருக்கவவர்தனக்கு கட்டளைகள் விதித்திட்டாரே. ௬௩௯

விதிக்கையிலேயின்னமொருவதிசயங்கள் வினவுடனேயாமுரைப்போமின்னங்கேளு, அதித்தனுடன்மச்சமுனிதன்னைபாலும்துப்புரலாம் வைகுண்டப்பதியில்கண்டேன், மதிக்கவேசாத்திரத்தைமறைவுபேசு மகத்தானநூல்களையேகெடுத்துப்போட்டார், பதிக்கமுடன் பார்தர்கட்குப் பொய்பொய்யாகப்பாடிவிட்டபடியாலேகர்மமாச்சே

ஆச்சென்றபடியாலேநூல்களு தம்மை அப்பனேபலபேரும்சொல்லக்கேட்டு, கூச்சலுடன்சித்தர்முனி ரிஷிகள்வாக்கு குறையாமல் பாடிவிட்டாரனந்தங்கோடி, மேச்சலுடன் முன்பின்னாய் சொன்னதாலே மேதினியில் மாந்தரெல்லாஞ்சுட்டலைந்து, பாச்சலுடன்மாண்டார்கள் கோடாகோடி பலபலவாம் கெட்டலைந்தோர் கோடியாமே.

கோடிபேர்சாத்திரங்கள் பார்த்துமென்ன குவலயத்தில் கைமறைப்புயில்லாமற்றான், நாடியேசாத்திரங்கள்மிகவாறாய்ந்து நாணமுடன் மெய்போலப்பாடிவிட்டார், ஓடியேகோர்வைதான் மெய்யெனறெண்ணிஉத்தமர்கள்கெட்டவர்கள்கணக்கோயில்லை, தேடியே திகைத்துமிகவாடிப்போனார் தேசத்திலதிகமுண்டு தெளிவுதாமே. ௬௪௨

தெளிவானசாத்திரத்தை பாடியல்லோதேசத்தில்கீர்த்தியுடன் பெயர்தான்வேண்டும், தெளிவானநூலதனைச் செய்யாமற்றான் நூலுக்கமெல்லா மறைப்பொருளாய்ச் சொன்னதாலே, ஒளியானசித்தர் முனிதங்கள்பேரில் ஓகோகோமோசமென்று நாலுஞ்சொல்லி, பளியானசாத்திரத்தைப் பாடிவைத்தார் பாலருக்குப்பாபம்வந்து லபித்துதாமே. ௬௪௩

தாமானமச்சமுனி தன்னைத்தானும் தன்மையுடன் வைகுண்டப்பதியிலப்பா, கோமானுமெமதர்ம ராஜனுண்டே கொற்றவனைத் தானழைத்து கொடுதான்போனார், பூமானின்மச்சமென்ற முனிவர் தம்மை புகமுடனே கேட்கலுற்றாரந்தனேரம், வசமான மச்சமுனி கூறும்வண்ணம் வாகுடனேகிட்டிருந்து கேட்டிட்டேனே. ௬௪௪

கேட்கையிலேவுத்தார விடையுமில்லை கெடுதியுடன் வாக்கினைகள்கொஞ்சந்தானும், நீட்கமுடன்றான்கொடுத்து தீர்ப்புசெய்து நீதியுடன்யெமபுரத்து வாசலுண்டே, பூட்கமலதடாகமதில் காவல்வைத்து பொங்கமுடன் சங்கரற்குபூசைக்கப்பா, வாட்கமலபுட்பமது தான்பரித்து வளமுடனேறுனகொடுக்க நீதியாச்சே. ௬௪௫

ஆச்சப்பாயின்னமொரு வதிசயங்கேள் அப்பனேயானறிந்தவரைக்குஞ்சொல்வேன், வாச்சலுடன் தட்சணாமூர்த்திதன்னை வைகுண்டப்பதிதனிலே கண்டேன்யானும், கூச்சலுடன் கிங்கிலியர்தூதர் தாமும்குய்யோதான் முறையமென்றுவபயமிட்டு, பேச்சுடனே தட்சணாமூர்த்தியாரைப் பெருமையுடன் விசாரணையில்பார்த்திட்டேனே.

பார்க்கையிலே தட்சணாமூர்த்தியாரும் பாடல்களைவெகுசாகமுரைத்துப்போட்டார், சேர்க்கமுடன்வாதத்தைமுன்பின்னாகச் செப்பினார்திரட்டுமுதலுளவுமார்க்கம், மூர்க்கமுடன்மருந்துவகைபாஷாணத்தை முன்பின்னாய்பேர்மாற்றிபேருரைத்தார், தீர்க்கமுடன்சொன்னதினால் மாந்தர்யாவும் தேசத்தில் சட்டலைந்து கண்கெட்டாரே. ௯௪௮

கெட்டுமேபோனாலும் போவதன்றிக் கெடியானபாஷாண மாக்கந்தன்னை, தொட்டுமேதானடி மருந்துக்கேய தோராயமாகவல்லோ முழுதும்கெட்டு வட்டமுடன்நோய்புகலும் பாண்டமாகி மானிலத்திலிரந்தவர்கள் கோடாகோடி, மட்டமென்ற மருந்துகளுஞ் செய்துவல்லோ மன்னவரும் பயித்தியங்கொண் டேகினாரே. ௯௪௯

ஏகவென்றால்பாபமது வதிகமாகி யெழிலானநோயதுவும் சொல்லப்போமோ, பாகமுடன்செய்பாகம்கெட்டலைந்து பாங்குடனேசாத்திரமும் பொய்யதாகி, தாகமுடன்பாஷாண விதினாலே தாரணியில் சடலாறுயிழந்தாரங்கே, மோகமென்ற மருந்தினாலேவகத்தாலே மேனியெல்லாம் புண்ணாகிரோகமாச்சே. ௯௫௦

ஆச்சப்பாதட்சணாமூர்த்திசெய்த அரும்பவந்தையெமதர்மராஜன்தானும், மாச்சலுடன்கண்டறிந்து மூர்த்தியாற்கு மகாதீர்ப்புகொடுப்பதற்கு மனமுமானார், பூச்சலுடன் சாத்திரத்தைக் கெடுத்ததாலே புண்ணியனே வந்தனுக்குசொற்பதண்டம், தீச்சலுடன் சிவயோகிரிஷிகளுக்கு சிவாலயமடபதிக்கு காவல்தானே. ௯௫௧

தானானகாவலது யிருக்கவென்று தன்மையுடன் யெமதர்மராஜன்றானும், கோனானதட்சணா மூர்த்தியாற்கு கொடுந்தவசி முனியோற்குவாளதாக, பானானபரமசிவன் படசத்தாலேபாலித்தாரென்னாளும் வைகுண்டத்தில், தேனானதட்சணா மூர்த்தியாரும் தேவனிட கோட்டைக்குள்ளிருந்திட்டாரே. ௯௫௨

இருந்தாரே கைலகிரிவைகுண்டத்தில் யெழிலாக சுவாமிகட்குத்தொண்டனாகிப், பொருந்தவேயவர்களிடம்பூசித்தேதான் பொங்கமுடன் சதாகாலம் வைகுண்டத்தில், திருத்தமுடன் தாமிருந்தார் தட்சணாபன் தீரமுடன்கதைதனையே செப்பவென்றால், வெரித்திடவே லோகத்து மாண்பரெல்லாம் வெறும்பொய்யா மென்றுசொல்லி மேவுவாரே. ௯௫௨

மேவவேயின்னமொருதெரிசனங்கேள் மேன்மையுடன்யான்கண்டவரைக்குஞ்சொல்வேன், காவலுடன்ரோமரிஷிதன்னைக்கண்டேன்கருவாகவைகுண்டந்தன்னிலப்பா, ஆவலுடன்வவர்பக்கல்யானுஞ்சென்றேன் அப்பனேகேள்விகளநேகமுண்டு, பாவமெனும்புண்ணியங்களிரண்டைத்தானும் பாகரித்துகேள்விகளுங்கேட்கலாச்சே.

கேட்கவென்றால்வவர்மீதில்குற்றமெத்தக் கேள்விகளும்பங்குண்டுசொல்லொண்ணாது, நீட்கமுடன்சாத்திரத்தைவெகுவாய்ச்சொல்லி நீடாழியுலகமெல்லாமயங்கப்பண்ணி, தாட்டையுடன்ரோமரிஷிகோர்வையாவும் தன்மையுடன்முன்பின்னாய்பாடிவைத்தார், மீட்கமுடன்கோர்வைதனில்நாலுகாப்பு மாளவேமுன்பின்னாய்ப்பாடினாரே.

பாடினார்பரிபாஷையாவுஞ்சொல்லி பாடல்களில்கைமறைப்புவதிதஞ்சொல்லி, மூடியேகருவுளவுமுப்பின்மார்க்கம் மூதண்டபூரீன்போக்குபாவும், தேடியேபரிபாஷைதிரட்டையெல்லாம் தெளிவறவேசெய்யாதமார்க்கந்தன்னில், கோடிமனுசட்டலைந்துகெட்டுப்போனார் குவலயந்தில்பாவம்வந்துநேரலாச்சே. ௯௫௫

நேரவேபாவத்தால்கருமந்தங்கி நெடிதானவைகுந்தபதியிற்சென்று, கூரவேயெமதர்மராஜன்பக்கல் கொற்றவனாம்ரோமரிஷிதன்னைத்தானும், பாரமுடன்சாத்திரத்தைதலைமேல்வைத்து பாங்குடனேதூதர்கொடுசென்றுபோனார், மாரலுடன்வைகுண்டப்பதியில்தானும் மார்க்கமுடன்குற்றமதுநேமித்தாரே. ௯௫௬

நேமித்தார்குற்றமதைநேரதாக நெடுங்காலம்தானிருக்கவிடையுண்டாச்சு, சாமியுடபக்கலிலேயனேகஞ்சித்தர் சதகோடிசூரியர்போல்கொண்டுவந்தார், வாமியுடன்வைகுண்டப்பதியில்தானும் வாகுடனேயம்பாளும்தானிருக்க, பூமிபிடங்கொடுவந்தசித்தர்தாமும் புகழ்ச்சியுடன்கோடியுடன்லக்கில்லைதானே. ௯௫௭

தானானயின்னம்வெகுவதிசயங்கள் தன்மையுடன்சொல்லுகிறேன்தரணியோர்க்கு, வேனானவிலாடரிஷிதன்னைக்கண்டேன் வியாசமுனிசூதமினிதன்னைக்கண்டேன், கோனானகுருமுனிதன்னைக்கண்டேன்கொற்றவனார்போகரிஷிதன்னைக்கண்டேன்தேனானதிருமூலக்கூட்டத்தார்கள் தெய்வபுறப்திதனிலேகண்டேன்பாரே. ௯௫௮

பார்த்தேனேசிவவாக்கியர் தன்னைக்கண்டேன் பாலகனாமிடைக்காட்டார்தம்மைக்கண்டேன், மூர்த்தவனாம்வகப்பேயர்சித்துதம்மைமுடியோடுஞ்சடைப்போடும்பானுங்கண்டேன், தீர்த்தகிரிதனிலிருந்த

தகாசிகர்தர் நீறமுடன்கொண்டுவரக்கண்டேன்பாரும், ஏர்த்திடவே
வாரிஷிதன்னைக்கண்டேன் யெழிலானசுந்தரரைக்கண்டேன்தானே.

கண்டேனேயின்னம்வெகுசித்துதம்மை கைலாயபர்வதமாம்வை
குண்டத்தில், அண்டமுனிராட்சதர்கள்கோடாகோடி அவனியிலேயி
ருந்துவந்தோர்சொல்லொண்ணாது, கொண்டல்வண்ணன்மைத்துன
னும்கருமராஜன் கொற்றவனும்தம்பிமுதல்யாவுங்கண்டேன், பண்டு
வைமாலையணிசத்துருசங்காரன் பாவையெனும்சீதைதனைக் கண்டே
ன்தானே. ௯௬0

கண்டேனேராவணனார்சூர்ப்பனகைதானும் கைலங்கிரிவைகு
ண்டப்பதியிலேயாம், தொண்டரெனும் அறுபத்துமூன்றுபேர்கள்
கோராதபராவைச்சியர்ருங்கண்டேன், விண்டேனேவின்னுலகில்தே
தியெல்லாம் விருப்பமுடன்நானறிந்தேன்சிலதுகாலம், கொண்டல்வ
ண்ணனச்சுதனுமங்கிருக்க கோபாலன்றுயாருங்கண்டிட்டேனே. ௯௬௧

கண்டிட்டேன்வைகுண்டப்பதியில்தானும் கரியமால்சேனையது
கூட்டந்தன்னை, தொண்டிட்டஆழ்வார்கள்கூட்டந்தன்னில் தொடர்
ந்துமேயவரிடமாம்பக்கஞ்சென்றேன், பிண்டிட்டஆழ்வாரிசாத்திரங்
கள் வெகுமோசந்திருவனுடன்பின்பின்னாக, தண்டிட்டசாத்திரத்தி
ல்தோஷமுண்டு தாராதிசிவன்தனைதோஷித்தாரே. ௯௬உ

தோஷித்துசிவன்தன்மேல் தோஷஞ்சொல்லி தோராயமாகவல்
லோனூலைமாற்றி, பாஷியங்கள்தோருமல்லோபரமன்றன்மேல் பாடி
வைத்தார்தூஷணைகள்மெத்தவுண்டு, காசினியிலாயிரத்தெட்டுசிவால
யங்கள் கட்டினார்வெகுகோடிமாந்தரப்பா, பூசிதமாம்திருப்பதிநாற்
றேயெட்டு பொங்கமுடன்கட்டினார்சூட்சந்தானே. ௯௬௩

தானானசூட்சாதிதேவஸ்தானம் தாரணியில்சொற்பமதாய்கண்
டதுண்டு, பானானபரமசிவன்சிவாலயங்கள்பார்க்கவென்றால் கணக்கி
ல்லைக்கோயில்லை, தேனானவாதிசேடந்தன்னாலும்தெளியாதுநாவில்
லைபாவுமில்லை, மானானபரமபதிமெத்தவுண்டு மாளிலத்தில்வாழாது
மாந்தர்கேளே. ௯௬௪

கேளேதான்சிவன்றனையேபழித்ததாலும் கீர்த்தியுடன்சாத்திர
த்தைகூறலாலும், நீளேதான்வைகுண்டபதியிலப்பா நேர்ந்துதேவெ
குகோடிதெண்டந்தானும், மீளவேசொற்பனமாம்வாக்கினையும் மீண்
டுதேதுள்வார்வைசீஷவர்க்கம், சூளவேயவர்பக்கல்பாளிருந்து கந்த
ரனேயதிசயங்கள்பார்த்திட்டேனே. ௯௬௫

பார்த்திட்டேன்வைகுண்டபதியில்தானும் பாங்குடனேவதிச
யத்தைசொல்லப்போனால், பூர்த்திட்டபாரினிலேபொய்யென்பார்கள்
பொய்யென்பார்மெய்யன்பாராருமில்லை, சாத்திட்டவைகுண்டச்சரி
தைதானும் தேர்ந்தவரையானுரைத்தேன்தெளிவதாக, மார்த்திட்ட
மாகவேநான் கைலாதன்னில்மகாகோடிவாக்கினைகள்மெத்தவுண்டே

உண்டானவதிசயங்களின்னஞ்சொல்வேன் உம்பர்பிரான்பதியி
னதுகாதையாவும், திண்டானகிருஷ்ணவதாரந்தானும் திகழுடனே
வெகுகோடிமாதர்தம்மை, பண்டானவையகத்தில்கற்பழித்து பாவை
யரைலீலையது செய்ததாலும், கண்டேனேவைகுண்டப் பதியில்தம்
மைகரியமாலாக்கினைகள்சொற்பமாமே. ௯௬எ

சொற்பமாயெமதர்மராஜன்றானும் தொல்லுலகில்ஒருவரையும்
விட்டதில்லை, அற்பமாமக்கினைகள்செய்ததுண்டு அவனியிலேயாருந்
தான்மீண்டதில்லை, கற்பழிந்தமாதருக்குநீதநீதி கர்த்தனதுவைகு
ண்டப்பதியில்தானும், முற்பவத்தில்செய்தவினைபாவத்தாலே முனு
மேவைகுண்டநீதிதானே. ௯௬அ

காணவென்றால்பிரபஞ்சமாய்வையப்பா கண்டவர்கள்விண்டவர்
களாருமில்லை, வேணபடிசாத்திரதனைநம்பிகவரிந்து வேதமுடன்நாலா
ஞ்பாதமபோற்றி, நாணவேசித்தர்முனிதானடங்க நாதாந்தக்குளி
கையதுபூண்டுகொண்டு, கோணவேசொர்க்கபதியானுஞ்சென்றுதோ
ற்றமுடன்கண்டுவந்தேன்போகர்தாமே. ௯௬௯

தாமானவையகத்தில்மாண்டமாண்பர் தாரணியில்வைகுண்டப்
பதியில்தானும், கோமானும்அரசர்முதல்குருக்கள்தாமும் கோலமு
டன்ராஜாதிராஜர்தாமும், பூமானும்சிமான்களெல்லரையுந்தான்பொன்
னுலகப்பதிதனிலேகாணலாகும், நாமானசடலமதுமண்ணேயாகும்
நாதாந்தக்காற்றதுதானழியாதென்றே. ௯௭0

அழியாதுமாண்டவர்களெல்லாருந்தான் வப்பனுடபதிதனிலே
காணலாகும், அழியாதவாதமந்தாமனந்நாளும் அமராவபதிதனி
லேகாணலாகும், அழியாதுமாண்டவர்களொருகாலத்தான் அப்பனே
பொருநாலமெழுந்திருப்பார், அழியாதஒருகாலயவர்தமக்கு அப்ப
னேநீதியுண்டுகேள்வியுண்டே. ௯௭௧

கேள்விக்குயுத்தாரஞ்சொல்லவேண்டும் சொல்லாட்டால்நீதியு
டனுக்கிலையுண்டு, தாழ்வாயுடனேமதர்மராஜனுக்கு சாங்கமுடனே

திமொழியுரைக்கவேண்டும், எழ்மையுடன்போலிருந்தாநிபேசி நீதி யுடனவர்பாதம்பணியவேண்டும், வாழ்மையுடனுன்மீதில்கிருபைவை ப்பார் வாழலாம்சொற்கபதிவாழலாமே. கூஎஉ

வாழ்வுதான்வையகத்தில்பொய்யேவாழ்வு வாழ்ளுஞும்வீணு ளும்பாழ்நாளாகும், தாழ்வுடனேசாத்திரத்தைதமிகவாருய்ந்து சாங் கமுடன்ஞானேபமிகவுஞ்சொல்வார், சேழ்மையுடன்மாசானவைரா க்கியஞ்சொல்வார் கேடுவரும்பாவவினையறியார்தாமும், ஊழ்வினைகள் தாமறிந்தடைந்துகொள்வோர் உத்தமனேலோகத்துமாந்தராமே.

மாந்த்ராம்சடலத்தைமெய்யென்றெண்ணி மானிலத்தில்வெகு கோடிபாடுபட்டு,சாந்தமுடன்தேகமதைநிறுத்தவென்று சதாகாலம் வையகத்திலிருப்பதாக போந்தமுடன்காயாதிகற்பந்தன்னை பொங்க முடனுண்டுமெல்லோகற்பங்கொண்டு, வேந்தர்களும்விதிகரசவித்தை யெல்லாம் வேண்டியேவிருப்பமுடன்படித்திட்டாரே. கூஎச

படிக்கவேவஷ்டாங்கங்காணவென்றும் பாருலகில்வசியனுபாக வென்றும், துடிக்கவேவாதமதையறியவென்றும் துப்புறவாய்முப்பூ வைமுடிக்கவென்றும், மடிக்கவேசாக்குக்குச்சத்ருதானும் மார்க்க முடன்கண்டரிந்தசித்தனென்றும், வெடிக்கவேசமாதிக்குளிருப்பே னென்றும் வேதாந்தம்பேசியல்லோவிழலாய்போச்சே. கூஎரு

போச்சென்றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு புதுமையுடன்கண்டவ ரையாமுஞ்சொல்வோம், மாச்சலுடன்மோகனங்களறியவேண்டு மா ராட்டமானதொருவெழுத்தைப்பாரு, கூச்சலன்றிசமாதிதனிலிருந் துமென்ன கோடானகோடியுகங்கண்டுமென்ன, மூச்சடங்கிபோனபி ன்புஒன்றுமில்லை முனிகோடிதவசிகளுமாண்டார்தாமே. கூஎசு

தாமானகோடியுகமிருவேயாகும் தாக்கானசித்தர்களுமிப்படியே யுண்டு, நாமானபடியாலேசத்தலோகம் நாதாக்கள்போக்குமுதல்பா வுமகண்டோம், நேமமுடன்சித்தரெல்லாமிப்படியேதானும்நேர்மை யுடன்நிஷ்டையிலேயிருந்துமாண்டார், வாமமுடன்பூலோகவதிசயங் கள் வகுத்துரைத்தார்வண்மைகளுமநேகந்தானே. கூஎஎ

தானேதான்ராஜாதிராஜரெல்லாம் தாரணியில்சாத்திரத்தைமிக வறிந்து, மானமுடன்சிவயோகநிஷ்டைநின்று மானிலததில்தவசபெ ரியோரைபபோல, தேனமிர்தங்கொண்டுமெல்லோவாசியூட்டி தேசத் திலிருந்தார்கள்சித்தரெல்லாம், மேனகையைகண்டுமெல்லோமையல் கொண்டு மேதினியிலாண்டவர்கோடியாமே. கூஎஅ

கோடியாஞ் சித்தர்முனிமாந்தரெல்லாம் குவலயத்தில் மண்ணு சைபெண்ணுசையாலே, தேடியேசெம்பொன்னுசையாலும் திடங்கு லைந்துமாண்டார்கள் மாந்தரெல்லாம், நாடியே நாதாந்தசித்தருக்கு நல்லவழி யொருவருக்குங் கிடைப்பதில்லை, பாடியே நூல்தனையே பார்த்துபார்த்து பாதவித்து யிருந்தார்கள் கோடிபேரே. கூஎகூ

பேரானதத்துவங்களறிந்து மென்னபேருலகில் ஞானிகளாயிரு ந்துமென்ன, நேரானநல்லவழி தெரிந்துமென்ன நேர்மையுடன் அறி யாமல்யிருந்துமென்ன, கூரானசாத்திரத்தை கற்றுமென்ன குவலய த்தில் வெகுகாலமிருந்துமென்ன, தூரான கெட்டவழிசென்று மெ ன்ன துறைபோடுகாலம் வரைபொன்றுங்காணே. கூஅ0

காணவே பிரபஞ்ச வாழ்மையாவும் கருத்துடனே கொண்டவ ர்க்குஒன்றுமில்லை, தோணவே நூலாதி நூல்கள்தோறும் தொடர்ந்து மேசடலமதை யிரக்கவென்று, மாணவேசித்தர்முனி ரிஷிகளெல்லா ம்மாராட்டமாகவல்லோ நூல்செய்தார்கள், வேணவே காலாங்கிநா தர்தம்மால் வேகமுடனடைந்த வார்சொல்வேனே. கூஅக

சொல்லவென்ருல் பூலோகமிடங்கொள்ளாது சுருதிபொருள்சாத் திரங்கள்மிகவும்பொய்யாம், வெல்லவேசெம்பொன்றும் புகலவில்லை வீணிலேசாத்திரத்தை பாடிப்போட்டார்,அல்லலுடனதேகாதிதேக காலம் அலைச்சலுடன சாத்திரத்தை பார்த்துமாண்டார், கொல்ல னதுவீதியிலேவூசிவிற்ற கொடிதான கதைபோல என்முன்னுச்சே.

ஆச்சென்றதேசமதுசித்பாசித்யம் அப்பனே யாமறிந்தவரைக் குஞ்சொல்வோம், மூச்சடங்கி எனதையர்காலாங்கிநாதர் மூன்றுயுக கோடிவரைசினந்தன்னில், பேச்சொன்றுமில்லாமல் சமாதிதன்னில் பிணம்போல யிருந்தாரேசிலதுகாலம், வாச்சலுடன்வாசிதனை அடக் கிக்கொண்டு வையகத்தில் சிலதுநாளாயிருந்திட்டாரே. கூஅங

இருந்திட்ட காலாங்கி தம்மைப்போல எழிலானசித்தர்முனி நாதரெல்லாம், பொருந்தியேபூவுலகில்வாசிகொண்டு பொன்னுலகநா ட்டுக்குப்போனார் தாமும், திருந்தியே யொருவருந்தானிருந்ததில்லை சிறப்புடனேவைகுண்டஞ்சேர்ந்தாரங்க, வருந்தியேயமைந்தானும் வருவதுண்டோ வருங்காலந்தானிருந்தால் வருகுந்தானே. கூஅச

சீனபதியில்கமலமுனிசமாதிஅதிசயம்.

தானேதானின்னமொரு புராணஞ்சொல்வேன் தாக்கானசீன பதிதன்னில்யானும், காலானகமலமுனி சமாதிபக்கல் காத்திருந்

தேன் வெகுகோடிகாலமப்பா, தேனானகமலமுனி சிஷரென்பேர்தே வனிட சமாதியிடங்கண்டேன் யானும், பானானசமாதிக்கு முன்ன தாக பட்சமுடன்தாமிருந்தார் பண்பதாமே. ௯௮௫

பண்பான சிஷவர்கள்தன்னைக்கண்டேன் பட்சமுடனவரைக் கேள்விகேட்டேன், திண்பான சிஷர்களுமதிதஞ்சொன்னார் நிகழான வதிதமது என்னவென்றால், வண்பானமுதற்சிஷன் சொன்னமார்க் கம்பாருடனே வருஷமது தொண்டுசெய்தேன், கண்பானவிரண்டா ங்கால்சிஷன்தானும் கனமுடனேமுன்றாண்டுதொண்டனாமே. ௯௮௬

தொண்டனும் மூன்றாங்கால்சிஷன்தானும் சோர்வின்றிநாலாண் டுதன்னில்தானும், விண்டமுடன் நாலாங்கால சிஷன்றானும் விருப்ப முடன்நாலுவருஷமாண்டுமட்டும், கண்டிதமாய் ஐந்தாங்கால் சிஷன்தா னும் கருத்துடனேவருஷந்தன்னில்மட்டும், அண்டிடவே ஆறாங் கால் சிஷன்றானும் அப்பனே ஐயிரண்டுபத்துமாண்டே. ௯௮௭

பத்தான ஏழாங்கால்தன்னிலப்பா பாகமுடன்மூவைந்துமூண் டதாக, சித்தான எட்டாங்கால் தன்னில்தானும் சிறப்புடனேபஞ்ச தசம்மாண்டுதானும், சுத்தானசித்தர்களும் தொண்டுசெய்து சூழ் ந்துமே வெகுகோடிகாலம்பார்த்து, வந்தானசமாதியிடங் காத்திருந் தார் வாகுடனேகமலமுனி வாக்குகேளே. ௯௮௮

வாக்கான கமலமுனிசித்துதாமும் வாகுடனே சமாதிக்குபோ கும்போது, சோக்கமுடன்கமலமுனிசித்துதாமும் நானுங்கமுடன் தாமறிந்தவித்தையெல்லாம், பாக்கமுட னுபதேசஞ் செய்யவென்று பான்மையுடன் சித்தர்களையழைத்துதாமும், சோக்கமுடன் பவர்க் களிக்கவேண்டுமென்று சுந்தரரைத்தாமழைத்துகூறினாரே. ௯௮௯

கூறினார்சிஷர்களே கேளுமென்பார் குவலமுடி மன்னரெல்லா மென்னைக்காத்தார், தேறினதோர் சிஷர்களெட்டுபேர்கள் தெளிவு டையபாலர்களு மாசையாலே, காரியங்களானதொருவித்தைமார்க்க மகருத்துடனேகேளுமென்ன குருவுதானும், பாரினிலே இதிகாசத் தைவிட்டு பாழானவித்தைதனை கேட்டார்தாமே. ௯௯௦

கேட்கையிலே ஒருசிஷன் வசியங்கேட்டான் கேடுள்ள ஒருசிஷ ன்மோகனமுங்கேட்டான், நீட்டமுடனொருசிஷன் வாதங்கேட்டான் நினைவானவாதத்தை போதியென்றான், வாட்டமுடனொருசிஷன் பிரணவத்தைக்கேட்டான் வாகுடனே பிரணவத்தை வுச்சரிக்க, நா ட்டமுடனொருசிஷன் ஞானங்கேட்டான் நலமான குளிகையது கே ட்டார்தாமே. ௯௯௧

கேட்டாரேகுளிகையதுமார்க்கந்தன்னை செவனமுடன்குளிகை யதுவேண்டுமென்றான், நாட்டமுடனொருசிஷன் புனிதங்கேட்டான் புகழானலோகத்தின் வளவுகேட்டான், காட்டமென்றவொருசிஷன் நிதியுங்கேட்டான் கருவானமூலத்தின் மறைப்புங்கேட்டான், மா ட்டிமையொருசிஷன் தவத்தைக்கேட்டான்மார்க்கமுடன் பலபலவா ய்க் கேட்டார்பாரே. ௯௯௨

பாரேதான்சிஷவர்க்கங்கேட்கும்போது பலபலவாம்துறையோ முறைமையெல்லாம், நேரேதான் குருவான கமலர்தாமும் நேர்மை யுடன்சமாதிக்குச் செல்லுமுன்னே, கூறேதான் அவரவர்க்குதக்கயா கம்குறிப்புடனேதாம்கொடுத்தார் கமலர்தாமும், ஆறேதான்சிஷவர் க்கமான்பேர்க்கு உகமையுடன் ஞானோபதேசமோதிட்டாரே. ௯௯௩

ஓதவேயுகங்கோடி காலந்தானும் வுத்தமனும் சமாதிதனிலிருந் தாரங்கே, நீதமுடன்சமாதிக்கு பூசைமார்க்கம் நேர்மையுடன் நாள் தோறும் செய்திருந்தார், காதமெனும் சீனபதிமூன்றுசாதம் கமல முனி தன்னையவர்மாந்தரெல்லாம், வேதமுடன் சிவபூசை மார்க்கத் தோடு வேள்விகளுமநேகமதாய் நடத்துவாரே. ௯௯௪

நடத்துகையில்சீனபதி சென்றபோது நாதாந்தகாலாங்கிநாதர் தம்மை, திடத்துடனே குருதனையேகாணவென்று தீரமுடன்சமாதி க்குசென்றேன் யானும், மடபதியாமாயிரம்பேர் சிஷவர்க்கம் மகத் தானகுருதனையேகாணவென்று, வடகோடிகானகத்தில்மாந்தரெல் லாம் வளமுடனேசமாதியக்க விருந்தார்காணே. ௯௯௫

காணவென்று லவர்பெருமை யாருக்குண்டு காசினியிலேவரெல் லாலொருவர்க்குண்டோ, வேணபடி மகிமையது யாருக்குண்டு வேதா ந்த காலாங்கிநாதர்க்குண்டு, நீணமுடன் சமாதிதனைக்காணவென்று நேர்மையுட னங்கிருந்தேன் சிலதுகாலம், தோணவே யெனதையர் காலாங்கிக்கிசோடசமா முபசாரஞ் சொல்லொண்ணாதே. ௯௯௬

சொல்லவென்றால் ராஜாதிராசர்க்கில்லை சூரியாதி சந்திராதியவ ருக்கில்லை, வெல்லவென்று லிவர்போலும்சித்துமுண்டோ மேதினியி ல்கண்டதில்லைசமாதிசித்து, புல்லவே திரிகால பூசைமார்க்கம் போற் றுவார்காலாங்கி தம்மைத்தானும், அல்லவே யவர்கிருபை வேண்டு மென்று வனேகமாம் கோடிபேர்வருணிப்பாரே. ௯௯௭

தருணமுடன்சித்தா திசித்தரெல்லாம் வளமையுடனவர்தனக்கு வணக்கஞ்சொல்வார், அருணனைப்போல் ரிஷிகள்முனி சித்தரெல்லாம் அன்புடனே காலாங்கிச்ரணஞ்சொல்வார், கருணையுடனவர்பாதம் தொழுதுநிற்பார் காவலுடன்சித்தர்களுஞ்சமாதிபக்கம், தருணமது சமாதிக்கு முன்னதாக தாழ்மையுடன் காத்திருந்தசித்துதாமே. ()

சித்தானகாலாங்கிக் கிருபையாலே சென்றேனே குளிகையது பூண்டுகொண்டு, சத்தானலோகமெல்லாஞ் சுத்திவந்தேன் சங்கமுடன்காணாத காட்சியெல்லாம், மூத்தானகாண்டமது மூன்றுக்குள்ளே முடிவுபெறப் பாடிவைத்தேன் லோகமார்க்கம், நித்தமுமே காலாங்கியாமுந்தானும் நிதந்தோறும் பூசையிலேநினைக்கின்றேனே. ௧௧௬

நினைக்கையிலேகாரியங்களெல்லாஞ்சித்தி நீணிலத்திலவர்போலுஞ்சித்துமுண்டோ, வனைதோறுங்காலாங்கிநாதனைப்பார்த்து மார்க்கமுடன்வர்ச்சித்தே பூசிப்பார்கள், சினத்தவரு முதவாவார் காலாங்கிதம்மால்சீருலகில் கீர்த்தியுடன் வாழலாகும், வினைப்பயனும் விட்டுமல்லோ புண்ணியனவாய் வேதாந்தத்தாயினது வருளுமுண்டே ()

அருளானசெல்வமுண்டு கியானமுண்டு அப்பனே குருசாம்பிராயமுண்டு, பொருளுண்டுபுகழுண்டு போகமுண்டு பொன்னுலகப்பதிதனிலேயிடமுமுண்டு, இருளகன்று சூரியன்போல்விலாசமுண்டு எழிலான வஷ்டவித பாக்கியமுண்டு, மருளகன்று வைகுண்டப்பதியென்னும் வாழ்வுண்டாய் வாழ்ந்துமல்லோ யிருப்பார்முற்றே ()

போகர்சத்தகாண்டம்-எ௲

மூன்றாவது காண்டம்

முற்றுப்பெற்றது.

கடவுள் துணை.

மஹாமகுத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-எ௲.

நான்காவது காண்டம்.

காப்பு.

ஓடியேசதாசிவந்தான் பாதங்காப்பு
    வுரைத்திடுவேன்போக ரேழாயிரத்தில்
தேடியேசத்தசாகரமதாக
    திறமாகப்பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம்
கூடியேகாலாங்கி நாதர்பாதம்
    குருவானநாதாக்கள் பாதம்போற்றி
ஆடிவோவயித்தியமாம் காலாங்காண்டம்
    அப்பனேவாதமது காப்பதாமே.

தானானசத்தசாகரமுங்கண்டேன் தாக்கானசத்ததீவுகளுங்கண்டேன், வேனனசத்தகிதானுங்கண்டேன் வேகமுடனஷ்டதிக்குதானுங்கண்டேன், கோனனவஷ்டபாலகரைக்கண்டேன் கொடிதானவஷ்டதேவாலயங்கண்டேன், பானனபராபரியைமனதிலெண்ணிபாங்குபெறபாடிவிட்டேன்காண்டம்பாரே ௨

பூநீரெடுக்கவிதி.

பாரேதான்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு பண்புடனேசீனபதிசென்றேன்யானும், நேரேதான்சீனபதிமேன்றாகாதம் நேர்மையுடன்சத்

திவர்நுவுளவுகண்டேன், சீரேதான்பூமிவளம்யாநும்கண்டேன் சிறப்பானயளர்பூமியிதுவேயாகும், கூரேதான்நாதாக்கள் கண்டதில்லை கொற்றவனேயான்கண்டேன்பூரோமே. ௩

ஆமேதான்பூநீரின்வளப்பங்கேளீர் அகிலமெலாம்பூநீர்கள்கள்மெத்தவுண்டு,தாமேதான்பாண்டிவளமெத்தநாடு தாக்கானயாவடையார் பிரம்மதேசம், நாமேதான்கண்டபடிசேரநாடு நாதாக்கள்சோழவளமெடுப்பார்பூமி, போமேதான்நெடுங்காலந்தன்னிற்சென்று பொங்கமுடன்தானெடுப்பார்பூநீராமே. ௪

பூநீரின்னம்வெகுதளமுஞ்சொல்வேன்புகழானகாளஸ்திரிசிவசெங்கைதானும், பூநீராம்பாலைவனம்பூம்பாரையாகும் புகழானதிண்டிக்கல்பசுமலையுமாகும்,சோநீராந்தில்லைவனம்காளிங்கமடுவு சொர்ணமென்றபூதியதுவடமதுரையாகும்,தெநீரான்தென்மதுரைவயோத்திநகராகும் தெளிவானபொன்னகரந்தானுமாமே. ௫

ஆமேதான்பாஞ்சாலன்பூமிவளமாகும் அப்பனேதென்புவனம்வடபுவனமாகும், தேமேதான்புல்லாணிதீர்த்தகரையாகும் தென்விலையும்நர்மதாவடமேருமாகும்,போமேதான்யித்தாதிதேசநாடு பொலிவானவளர்பூமியென்னலாகும், பாமேதான்பூநீருயெடுக்குங்காலம் பகருவேன்காலமதுசெப்பக்கேளே. ௬

கேளேதான்சித்திராபருவமுன்னும் கெணிதமுடன்பங்குனிக்குமுன்னதாக, தாளேதான் அமாவாசைபூர்ணவட்டம் நாள்தேடிபரிபாஷைதாமுணர்ந்து, பாளேதான்போகாமல்நாளைப்பார்த்து பாரினிலேயெல்லவரும்நூலாராய்ந்து, வேளேதான்சித்தர்நூல்நுணுக்கம்பார்த்து வேதாந்தத்தாயினுபவாசங்கொண்டே. ௭

கொண்டேதானுபவாசமிருந்துகொண்டு கோடானகோடிமலைதேசங்கண்டு,கண்டேதான்காணுறுதேசம்விட்டு காடுமலைதிவனமுந்தான்கடந்து, விண்டேதான்பூநீறுமெடுக்குங்காலம் விண்ணுலகில்சித்தர்முனிசொல்லைப்போல, அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்குங்காலம் அங்கனவேதாம்போனார்மாந்தர்தாமே. ௮

மாந்தராந்தவயோகிசிவயோகிதானும் மார்க்கமுடன்முப்புவளங்காணவென்று, வேந்தர்பதிமுதலானதேசராஜர் வெகுகோடிமாந்தரெல்லாமுப்பைக்காண, போந்தமுடன்நிலாப்பருவம்தன்னிற்சாமம்பொங்கமுடனடுசாமவேளைதன்னில், சாந்தமுடன்பிரணவத்தின் மாறல்கொண்டு சட்டமுடன்பூநீருமெடுப்பார்தாமே.

எடுக்கையிலேசீனபதிதேசந்தன்னில் யெழிலானபூநீருமெடுக்குமார்க்கம், அடுக்குடனேயோராளின்கீழ்மட்டாக அப்பனேயவர்பூமிதன்னைத்தோண்டி, இடுக்கமென்றகுழிதனிலேமண்ணைத்தானும் யெழிலாகத்தான்பறப்பிமூடிப்போடு, ஒடுக்கமுடன்கெட்டணைகளதிகங்கொண்டு வுத்தமனேபன்னுடைமேலேசாத்தே. ௧௦

சாத்தியேமூங்கலென்னும்குழல்கள்தன்னை சட்டமுடன்தானிருந்திசாற்றக்கேளு, நேர்த்தியுடன்குழல்தனையேபூமிதன்னில் நேர்மையுடன்தானடித்துசில்லுபோடு, பூர்த்தியுடன்மூன்றுநாள்வெடியச்சாமம் பொங்கமுடன்தான்திறந்துபார்க்கும்போது,காத்திரமாய்கதிர்கதிராய்பூநீர்தாமும்கதிரவன்போல்பூர்த்திருக்கக்கண்டிட்டோமே. ௧௧

கண்டிட்டோம்வாதிகளுமொன்றாய்க்கூடி கடுகெனவேபூநீரையெடுத்துவந்து, அண்டமெனும்கற்கண்ணமுடிப்பதற்கு அரகராபிண்டமென்றசெயநீர்தன்னால்,விண்டபடிமேகமென்றபனிநீர்தானும்விருப்பமுடன்தானெடுத்துபூநீர்தன்னை, கொண்டபடிபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா கூறுவேன்காச்சலென்றவிபரங்கேளே. ௧௨

கேளேநீபூநீரைக்காச்சவேதான் கெணிதமுடன்தான்கறைத்துமைந்தாகேளு, மாளவேமறுபாண்டந்தெளிவிருத்து மார்க்கமுடன்காச்சிடுவாய்பூநீர்தன்னை, மாளவேதசதீட்சையிப்படியேசெயாகு மானிலத்திற்செய்வார்கள்யிர்தமார்க்கஞ், சூளவேயின்னமொருபாகங்கேளு சுட்டொளியாம்பரிதிமுகம்செய்வார்பாரே. ௧௩

செய்வாரேதினந்தினமும்தீட்சையப்பாசெம்மையுடன்பூநீரைரவியில்வைத்து, பெய்யவேபனிநீரைபூநீரில்விட்டு போரானரவிமுகத்தில்வைத்தபோது, துய்யவேபூநீராம்பூவேபார்க்கும் துகளற்றவெண்மையதுகதிர்போலாகும்,மெய்யுடனேயிப்பாகஞ்செய்வார்மாந்தர் மேதினியிலின்னமொருபாகங்கேளே. ௧௪

பாகமென்றால்பாகமதுசொல்லொண்ணாது பாவையுடகருவானசெயநீராகும், போமென்றசெயநீராம்பிண்டமாகும் பொங்கமுடன்பனிக்குடமாஞ்சலமேயாகும், வேகமென்றபூநீரைவிட்டுமைந்தா விருப்பமுடன்சலமதனில்கரைத்துநீயும் சாகமுடன்தசதீட்சை யிப்படியேயாகும் சட்டமுடன்செய்துவந்தால்பூர்க்கும்பாரே. ௧௫

பூத்ததொருபூவெடுத்துச்சொல்லக்கேளும் புகழானபூவுடனேபச்சைப்பூரம்,நேர்த்தியுடன்வீரமதுகால்தாகநேர்மையுடன்சேர்த்து

வரையதாகும் கிர்த்தியுடன்வெடியுப்புச்சமனதாக இருடையுடன்பூர மதுதாலுங்கூட்டி, மாத்திரையசரக்கெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்து மன்ன வனேகல்வமதில்மாட்டிடாயே. ௧௬

மாட்டவேபிண்டமென்றசெயநீர்தன்னால் மயங்காமல்காற்சாமம ரைத்துநீரு, வாட்டமுடன்பில்லைதட்டிகாயவைத்து வளமாகவகல் தனிலேமூடிமைந்தா, நீட்டமுடன்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து நேர் மையுடன்ரவிதனிலேகாட வைத்து, நாட்டமுடன்தான்போடு கோழி யாகநாயகனேபில்லையதுபூர்க்குந்தானே. ௧௭

தானனபில்லையதுபூர்க்காவிட்டால் தகைமையுடன்புடம்தானும் பின்னும்போடு, கானனபில்லைய்துகறுப்போது கடுஞ்சுருக்குமொரு வேளைசிவக்கும்பாரு, மானனபில்லையதுமறுபடியுமப்பா மயங்காமல் செயநீரிலரைத்துக்கொண்டு,கோனனகுருவருளால்பில்லைதட்டி கொ ப்பெனவேரவிதனிலேகாயப்போடு. ௧௮

போடவேபில்லையதுசத்தமிட்டால் பொங்கமுடன்வோட்டிவிட் டுசீலைசெய்து, நீடவோவிமுகத்தில்காயவைத்து நேர்மையுடன்சீலை யதுவலுவாய்ச்செய்து, கூடவேகோழியென்றபுடந்தான்போடு கொப் பெனவேபில்லையதுபூர்க்கும்பாரு, தேடவேபூநீரம்சுன்னமாகும் தெ ளிவானசரக்கெல்லாம்தட்டிப்போடே. ௧௯

போமென்றுவிடுகாதேபின்னுங்கேளு போக்கானசரக்கெல்லாங் கட்டுதற்கு, வேமென்றசத்துருவுமித்துருவுஞ்சேர்த்து வேகமுடன் கவசமதுசெய்துகொண்டு, நாமென்றவாக்குமப்பாய்பாகாமற் றுன்நல மாகசட்டிதனில்மணல்தான்கொட்டி நாமென்றமேல்சட்டிகொண்டு மூடி சட்டமுடன்தானெரிப்பாய்சாமம்நாலே. ௨௦

நாலானசாமமதுயெரித்தபோது நலமானபில்லையதுபூர்க்கும்பாரு, காலானபில்லைய்துகாரமெத்த கடுங்காரச்சுண்ணமென்றேசெப்பலா கும், பாலானசுன்னமதைமஞ்சல்தன்னில் பாச்சினால்மஞ்சளதுசிவ ந்துபோகும், மேலானசரக்குக்குக்காலநாகும் மேன்மையுடன்சரக் களைத்தாங்கொல்லுந்தானே. ௨௧

கொல்லுமேபாஷாண முப்பத்திரண்டும் கொ, தானசரக்களைத் தும்நீற்றுப்பாரு, வெல்லுமேநவலோகம்நீறிப்போகும் வேகமுடன் சூதமதுதுடித்துக்கொல்லும்,புல்லுமேகாரசாரங்கள்தானும்புகழான முப்புவால்மடிந்துபோகும், கல்லுகளுமுப்புவால்நீறிப்போகும் கா டெல்லாந்தான்விளையும்மூலியாமே. ௨௨

மூலியாம்சாறுவாரதழைகளெல்லாம் முப்பூவில்லுவளவு பட்டி ட்டாக்கால்,கேவியாம்தழைகளெல்லாம்சலமாய்ப்போகும் கெவனமு டன்குளிகைக்குமுப்புவாகும், வாலியப்பெண்ருதுவாவாள்முப்புவா லே வளமுடனேகாயமதுகற்றாளுகும்,சாலியனும்வண்ணானும்காண மாட்டான் சட்டமுடன்முப்பூவின்வளமைபாரே. ௨௩

வளமுடனேமுப்பூவைக்கண்டபோது வாகுடனேயேமத்துக்கு றுதியாச்சு, பளமையுடன்வயித்தியமும்வாதயோகம் பலிக்குமடாமு ப்பூவின்மார்க்கத்தாலே, இளமையுடன்முப்பகலுமுப்புவாலே வெழி லுடனேநீயுமொருசித்தனுவாய், நளபதியுமுப்பூவை யுண்டபோது நரைதிரையுமற்றுமல்லோராஜனுமே. ௨௪

ராஜனும்ராசாதிராசனுமான் நலமானமுப்பூவின் தன்மார்க்கத் தால்,போஜனுமேயிவர்க்கிடுசொல்லப்போமோ பொங்கமுடன்முப்பு வின்பெருமையாலே, கோடிமீஜங்களாமுப்பூவாலே குவலயத்தில்கா யகர்ப்பம்முப்பூவாலே, பாசமுடன்சித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும் பாரி லேகர்ப்பமுண்டுயிருந்தார்தாமே. ௨௫

இருந்தாரேகோடிரிஷிசித்தர்தாமும்யெழிலானமுப்பூவைமுடித் துக்கொண்டு,திருத்தமுடன்சமாதியினிலிருந்துகொண்டு சீர்பெறவே யனேகவிதசித்துசெய்தார், பொறுந்தவேபூமியிடப்பாகங்கண்டு புக ழானமுப்பூவைக்கண்டறிந்து, வருந்தியேமுடித்தவர்கள்கோடாகோ டிவளமுடனேபதங்கெட்டார்கோடியாமே. ௨௬

கோடியாஞ்சித்தர்களிலொருவருண்டு குவலயத்தில்குருமுடிப் போனொருவனுண்டு, தேடியேபார்த்தாலுங்கிடைப்பதில்லை தேசத்தி ல்விட்டகுறைநேருமானால்,கூடியேயவர்தனக்குக்கிட்டும்பாரு கிட்டா விட்டால் விட்டகுறையில்லையென்று, நாடியேகர்மானுபவத்தினாலே நாட்டமுடனறிந்துகொள்ளநீதியுண்டே. ௨௭

உண்டானசாத்திரத்தில்அனேகஞ்சொன்னார் உத்தமர்கள்ரிஷிகோ டிமுனிவர்தாமும், அண்டமுடன்பிண்டங்களையறிந்தமற்றோன் அனே கமதாய்சட்டலைந்துகெட்டார்கோடி, கண்டபடிசாத்திரங்கள்தானுமரா ய் காசினியில்தம்மனப்போல்பாடிவிட்டார், விண்டவர்கள்கண்டவ ர்களாருமில்லை விருப்பமுடன்பூநீரைகெடுத்தார்தாமே. ௨௮

தாமானபிண்டமது நடுப்பிண்டத்தை தாக்கானமடிப்பிண்டம்தலைப்பிண்டந்தான்; கோமானமாதர்களுங்கொண்டுவந்து கொப்பெனவேபூரீறுகாச்சவென்று,நாமானசாத்திரத்தினுளவுகாணார் நாட்டிலேமெந்நூலைப்பாராமற்றான், சாமானமானகவியேழாயிரத்தை சாங்கமுடன்பாராமற்செட்டார்தாமே. ௨௯

கெட்டானேகோடிமனுராஜரெல்லாம் கேடுகெட்டகருமிகளுமாந்தர்தாமும்,சுட்டரேமுப்பூவைக்காணுமற்றான் சுட்டதினாலாபமென்னவேலாபங்கண்டார், விட்டகுறைவிருந்ததினாலின்னூர்பார்த்து விருப்பமுடன்வாதமதைகாணலாச்சு, இட்டமுடன்சத்தகாண்டமேழாயிரத்தில் வெழிலாகப்பாடிவைத்தேன்மறைப்பில்லைதானே. ௩௦

மறைவானபொருளெல்லாங்கண்டாராய்ந்து மார்க்கமுடன்வாதமதைச்செய்யவேண்டும், குறைவானபொருளறிந்துசேர்க்காவிட்டால் குற்றம்வரும்வாதத்துக்குறுதியில்லை, நிறைவானபொருளையல்லோவிட்டார்மாந்தர் நீநிலத்தில்வெகுகோடிகெட்டார்விண்ணில், பறைவானசாத்திரத்தைமுன்பின்னுக பாடுபட்டுபாராமல்மடிந்தார்தாமே. ௩௧

மடிந்ததினால்மானிலத்தில்கர்ப்பமுண்டு மறைவாகமண்மேலேயிருந்தார்தாமும், முடிந்ததொருகாயாதிகற்பந்தன்னை மூதுலகில்பாடுபட்டுக்கிடையாமற்றான், படிந்ததொருகூடுவிட்டுக்கூடுபாய பாழானதேகமதைமெய்யென்றெண்ணி, வெடிந்தமட்டுமாயாதிசாகரத்தைவிட்டொழிக்கவகைதேடிமான்பர்தாமே. ௩௨

மாண்பானபயிர்களெல்லாமொன்றாய்க்கூடி மயக்கமுடன்சாத்திரத்தில்பிரிவுதோன்று, காண்பானவவரவர்கள்செய்தகாப்பு கடையேடுமுடியேடுநடுவேடுந்தான், வீண்பானமுப்புவகைமெய்யென்றெண்ணி விண்ணுலகில்சாத்திரத்தின்வழிபோகாமல், சாண்பாம்பையானுலுந்தடிகொண்டடிக்கத் தாரணியில்மறந்துவிட்டகாதையாமே. ௩௩

காதையாமிப்படியேதெளிவுகாணார் காசினியில்ஊசிகொள்ள திராணியற்று, பாதையாம்துலாங்கொண்டகணக்கைப்போல பாரினிலேகுருமுடிக்கரூட்சங்காணார், மேதையாம்பஞ்சணையிற்சுகங்கண்டாற்போல்,மேதினியில்சாத்திரத்தைப்பார்த்துமென்ன வேதையாம்பொருளறிந்துபோனவர்க்கு விருப்பமுடன்வாதமதுபலிக்கும்பாரே. ௩௪

பாரேதான்வண்டபிண்டமறியவேண்டும்பாரினிலேயண்டமதையாருங்காணார், நேரேதான்முப்பூவுபார்க்கும்போது நெடிதான அண்டமென்றகல்தானப்பா, கூரானபிரதிவினால்வுற்பத்தியாச்சு கொடிதானவிஷக்கல்லுஅண்டக்கல்லாம், சேரேதான்சிற்றண்டம்போண்டமாகும் சிறப்பானநடுவண்டமென்னும்பாரே. ௩௫

போரானசுக்காங்கல்பிரம்மக்கல்லாம் பெருமையுள்ளமூதண்டக்கல்லுமாகும்,சீரானபடிக்கக்கல்லென்றும்பேருசிறப்பானகுழியானையென்றும்பேரு, தாரானகுடுகுக்கல்லென்னும்பேரு தாக்கானகண்ணக்கலென்றும்பேரு, பாரானபச்சையென்றகண்ணக்கல்லு பாங்கானவுதகமென்றகல்லுமாச்சே. ௩௬

கல்லானகல்லதனைக்காணவேண்டும் காசினியிலாருந்தான்காணமாட்டார்,புல்லானபூநீரையறியமாட்டார்புகழானசோணக்கல்கண்ணமப்பா,மல்லானமன்கட்டியென்பார்பாரு வையகத்தில்தாமறியாற்மகிமைதன்னை, செல்லானபுத்துக்குள்ளிருக்குங்கல்லாம் ஜெகஜோதிமகிமைதனைகாணார்தாமே. ௩௭

காணுரேகருவாளிகான்பானால் காசினியில்விண்டிடுவான்கருத்துளோர்க்கு, தோணவேபூவுலகில்தொட்டாலுந்தான் தொல்லுலகில்மாண்டிடுவார்மாந்தர்தாமும், நாணவேசாத்திரத்தைமிகவாராய்ந்து நாதாக்கள்சொல்லுறையும்மிகவுங்கேட்டு, நீணவேகற்பாந்திரமிருப்பதற்கு நீணிலத்தில்கைமறைப்புயாவுங்கேளே. ௩௮

கேட்கையிலேசாத்திரமாம்யுகாந்தகாமங்கீர்த்தியுடனிருப்பதற்குவாசிநோக்கு, நீட்கமுடன்வாசியிலேயிருந்துகொண்டு நீடாழியுலகத்தைவெறுக்கப்பண்ணி, சூட்சமுடன்சின்மயத்தையறிந்துபோற்றி சுருதியுள்ளகருவிகரணாதியெல்லாம், தாட்கமலபீடமதை பணிந்துபோற்றி சதாகாலசமாதியிலேயிருக்கநன்றே. ௩௯

முப்பூவினால் சரக்குசத்துருசங்கம்.

நன்றானசரக்குகளைக்கொல்லவென்று நாட்டமுடன்சத்துருமித்துருவும்கண்டு, குன்றானமலைகளிலேபாஷாணமுண்டு கொப்பெனவேகொண்டுவந்துபூநீர்சுண்ணம்,பன்றானவுமிழ்நீரால்மத்தித்தேதான் பாலகனேசுண்ணமென்றபாஷாணத்தில், தன்றானகட்டிக்குயங்கிபூட்டிதகைமையுடன்கோழியென்றபுடத்தைப்போடே. ௪௦

போடயிலேபற்பமதுகடுங்காரந்தான் பொலிவானகண்டர்தமைக்கொல்லும்பாரு, சாடவேமுன்போலவுமிழ்நீர்தன்னில் சட்டமுடன்

தான்குழைத்துபுடத்தைப்போடு, நீடவேகடுங்காரச்சன்னமாகும் நேர்மையுடன்சத்துருவுக்காலமித்ரன் வாடவேதிரியாதேமைந்தாகேளு வளமுடனேசுண்ணமதையெடுத்துக்கொள்ளே. சக

கொள்ளவேகுதமதுக்கனுவுபோடுகொடிதானயேமாசந்துள்ளிப்போகும்,விள்ளவேகுதமதுமடிந்துதானல் வேகமுடன்கவனமென்றகுளிகையாச்சு,மெள்ளவேகுளிகையதுகொண்டபேர்க்குமேதினியில்சதாகாலம்சாவேயில்லை, உள்ளபடிகாலாங்கிநாதர்பாதம் உத்தமனேநாம்வணங்கிபாடினேமே. சஉ

பாடினேம்போகரிஷிசொன்னமார்க்கம்பாருலகில்பொய்யதுமெய்யேயாகும், தேடியேயிவ்வேதைரூப்பின்மார்க்கம் தெளிவுறவேபாடிவிட்டேன்சத்தகாண்டம், நீடவேநான்காவதிந்தகாண்டம் நீடவேசாகாம்போலிதுவேயாகும், கூடவேயேழாயிரக்காண்டமப்பா கூறவேமுடியாதுதின்னந்தானே. சங

தின்னமுடனிப்பாகம்யாருஞ்சொல்வார் திறமையில்லாசுந்தரனூர்மறைந்தார்தாமும், வண்டமுடன்கொங்கணவர்கரிதிசொல்லி வளமையுடன்தாம்மறைத்தார்பிண்டப்போக்கை, சுண்ணமுடன்செய்வதற்குகொங்கணவர்பாதம் சுத்தமுடன்செயநீரைமறைத்துச்சொன்னார் எண்ணமுடனிடைக்காடார்தமராநந்தர் வத்தமுடனென்போலசொன்னார்பாரே. சச

சொன்னதினல் விதிமுறைகள் காணதப்பா துரைகோடிமுகங்கோடிதொந்தங்கோடி, வின்னமிலாசெய்வதற்குரிஷிகள்தாமும் விட்டகுறைவெட்டவெளியென்றுவிட்டார், நன்மையாய்நாதாக்களடிபணிந்து நலமுடனேபாடிவைத்தேன்முப்பூதீட்சை, பன்னவேயிந்நூலின் தீட்சைபார்த்து பாகமுடன்செப்பவனேவாதியாமே. சரு

கேசரவித்தை.

வாதியாமின்னமொருமார்க்கம்பாரு யகத்தானவேதையிதுகளுக்குவேதை, சோதியாங்கேசரத்தின்வித்தையப்பாசுளுக்கிலேயெவருந்தான்சொல்லமாட்டார், நீதியுடன்சூதமென்றராஜர்தம்மை நேர்மையுடன்சோறுதான்கொண்டுசென்று,பாதியுமைதான்பணிந்துமைந்தா நீயும் பட்சமுடனுப்பூவில்ஒருமாபோடே சசு

போடயிலேமதபானிவிரடங்கி பொங்கமுடன்சூதமதுகட்டும்பாரு,கூடயிலேசூதமதுகுளிகையானல் கோடானகோடிவித்தையாடலாகும் வாடையிலேசிவனத்துக்கில்லாவிட்டால்வளமாகவங்கமதையுருக்கிக்கொண்டு மூடயிலேகுளிகையது போட்டுப்பாருமுனையானவங்கமது வெள்ளியாச்சே. சஎ

அச்சென்றவெள்ளியதுபூசைக்கப்பா அப்பனேநாதாக்கள்முனிவர்தாமும், மாச்சப்பாவாதவித்தைசெய்துமல்லோ மகதேவவாலயங்கள் பூசைசெய்தார், பாச்சவேதேவாலயங்கட்டுதற்குபாகமுடன் தங்கமென்றபோக்குச்சொல்வேன், காச்சவேசெம்புதனை யுருக்கிக்கொண்டு கருவானமுப்பூவைப் போட்டிடாயே. சஅ

போடவே செம்பதுவு முறவலி பொலிவான தங்கமதுவாகும்பாரு, நீடவேமுன்சொன்னக்குருவைத்தானும் கினவாகநவலோகந்தன்னிலிட்டால், கூடவேமாற்றதுவு மதிகங்காணும் குணமானயேமமதுவென்னலாகும்-தேடவேசிவனத்துக்கில்லாவிட்டால் திறமானமுப்பூவையறிந்துகாணே. சகூ

காணவேயின்னமொருகருமானங்கேள் கருத்துடனேசொல்லுகிறேன் மைந்தாநீயும், தோணவேபூசைசெந் சேர்தானப்பா தேரற்றமுடன் தானெடுப்பாய்செம்பையல்லோ, பூணவேசெம்புதனைபாணைபண்ணி போக்கானசூதமது உள்ளேவிட்டு, வேணவேபூநீரில்குன்றிபோடு வேகமுடன் மேற்பாணைகொண்டுமூடே. ருo

மூடவேமண்சிலை வலுவாய்ச்செய்து முனிநாதர் சொற்படியேபுடமேபோடு, கூடவேகோழியென்ற புடத்தைப்போடு குணமுடனே புடமாறியெடுத்துப்பாரு, வாடவேசூதமதுமடிந்துமேதான்வளமானகளங்கமது போலேயாகும், தேடவேசெம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று தெளிவான களங்கமதை கொடுத்திடாயே. ருக

கொடுக்கையிலே மாற்றதுவுமெட்டேயாகும் குணமான பொன்னதுவுஞ்சவளிபோலாம், விடுத்துமேபொன்னதனைவாட்டித்து விருப்பமுடன் பூங்காவிபுடத்தைப்போடு, கொடுத்திடவேமாற்றதுவும் பத்தேயாகும் தோஷமல்பசுமைநிறச் செம்பொன்னுரூர், எடுத்துமேசிவாலயங்கள் கட்டநன்றுவெழிலானசூதமென்றருளுவுமாமே. ()

குருவானசூதமதை பின்னுமைந்தா கொப்பனவே ரவியெடுத்துபாணைகுள்ளே, திருவானபாணைதனில்வைத்துப்பின்பு திகமுடனே கெந்திதனை களஞ்சிபோடு, மருவானபாணைமூடிப்பின்புமார்க்க

முடன்புடம்போட கட்டிப்போகும், வுருவானகளங்கமதுவாகும்பா
ருவுத்தமனேகளக்கெடுத்து செப்பக்கேளே. ருஎ

செப்பவென்றால் காவில்லை பாவுமில்லை செம்மையுடன் வெள்ளி
தனில் நூற்றுக்கொன்று, ஒப்பமுடன் தானுருக்கி கொடுத்துப்பாரு
ஓகோகோநர்தாக்களிக்கதையாகும், அற்பமென்றவினையாதேமைக்
தாகேளு அரசர்களுமிந்தமுறை காணமாட்டார், சொற்பமுடன்
மாந்தருக்குவுண்மையாகதோற்றவேயிக்கமுறை தெளித்திட்டேனே.

தெளியவேயின்னமொருமார்க்கம்பாருதோற்றமுடன்காமுறை
ப்போமாந்தர்க்காக, ஒளிவுடனேசினபதி மார்க்கத்தார்கள் வொக்க
முடன் செய்துவரும் வித்தையாகும், வெளியாகசெத்தவரை காண்ப
தற்குவெட்கமுடன் ஜாலமென்று சொல்வேன்பாரு, வளிடானவட்
டாரந்தன்னிலேதான்வளமுடனேமாளிகையொன்று செய்தார்தாமே.

போகர் செத்தவரைக் காணுதலும் அவர்களிடம்
பேசுதலுமாகிய
குறளிஜாலமாளிகை.

தாமானமாளிகையாஞ் செப்பக்கேளு தடனீளம்சதுரமது சொ
ல்வேன்பாரு, வாமானகுறுக்கு வறைபிருபதாகும் யாகான நெடுக்கு
வரைநாற்பதாகும், காமானகணக்குவகைவிபசொல்வோம்மாற்சது
மெழுநூற்றுமிருபதாச்சு, சமானமாகவல்லோ துனைகள்தோறும்
சட்டமுடன் கண்ணாடிகதவுமாட்டே. ருக

மாட்டவேகண்ணாடிவாசலுக்குள் மார்க்கமுடன் குழலொன்று
நிருத்தியங்கே, நீட்டமுடனெழுநூற்று மிருபத்துக்கும் நெடிதான
குழலொன்று வெவ்வேறுகும், வாட்டமுடன்கண்ணாடிசுற்றோரந்தா
ன்வாகுடனேகாந்தமென்ற கம்பிதானும், தேட்டமுடன் தானமைத்
து நடுமையத்தில் தெளிவாககுழல்தனிலே பின்னிப்போடே. ()

பின்னவே காகமென்ற குழலில்தானும் போனகம்பியது சேர்
ந்தபோது, நன்மையாய்வேகமுடன்வாய்விளுலோளிமுடன் காற்ற
துவுமிகவேதங்கி,பன்னவேசப்தமதுமிகவுண்டாச்சு பாங்குடனேவா
சல்வழிதன்னிலப்பா, சொன்னதுபோல்செவிதனக்குகேட்கும்பாரு
சூட்சமதுகருவாளிகாண்பான்பாரே. ருஅ

பார்க்கவென்றால் வாசல்முகம் வொவ்வொன்றிக்கும் பாங்குட
னேபிரதமைகள்தானமைத்து,ஏர்க்கவேஆண்பெண்ணாய் ரூபமமைத்

து வெழிலானவாமைகளுக்கொண்டுசாத்தி, தீர்க்கமுடன் பூதமெ
ன்றகண்ணாடிக்குள் திறமையுடன்பூதமதைகாணலாகும், சேர்க்க
வேகண்ணாடிவருக்கந்தோறும் சிறப்பானகருமையை தீட்டிடாயே.

தீட்டவேகருமையை நாட்டிப்பாருதிறமான வஞ்சனமுமிதற்கி
டல்ல, நீட்டமுடனெழுநூற்றுசொச்சம்வீட்டில் நிலையானமமதனை
யேவமைத்தபின்பு, கூட்டமுடனொவ்வொரு கண்ணாடிதன்னில் குறி
ப்புடனேரூபமதைகாணலாகும், வாட்டமுடன்சிகாமது மேல்வட்ட
த்துள் வாகுடனேபரிதியது வொளிவுகாணே. சு0

காணவேவிழிதனிலே வஞ்சனமுமிட்டு கருத்துடனே பிரணவ
த்தைமாறிக்கொண்டு, தோணவேவெட்டவெளிதன்னில் நின்றுதோ
ற்றமுடன் பரிதிதனை கண்டபோது, மாணவே விழிதனிலே நிமை
யொட்டாமல் மாற்கமுடன்கடிகையது பத்தேயாகும், பூணவே பூமி
தனில் நின்று கொண்டு புகழானநடுநெற்றிமையம்பாரே. சுக

மையமாய்மட்டமது நின்றுகொண்டு மயங்காமல்விண்ணுலகம்
பார்க்கும்போது, பையவே தோற்றுவது ரூபங்காட்டும் பாண்மை
யுடன்சாயரூபந் தன்ரூபம்போல், மெய்யானதேகமது வடிவந்தோன்
றும் மிக்கானரூபமது வர்ணங்காணும், பொய்யானதரிசனமு மெய்
யேயாகும் போக்கானரூபமது மெய்போலாமே. சுஉ

ஆமேதானிப்படியேரூபங்காட்ட வினைகவிதயான்மைகளுமித
னுலாகும், காமேதான்சொன்னபடி நான்காங்காண்டம் நாட்டிலே
மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று போமேதான் போகரேழாயிரத்தில்
பொங்கமுடன்மாண்டவரைக்காணவென்று, தாமேதான் மாளிகை
யொன்றுசெய்தேனப்பா சட்டமுடன்ஜெகஜால மாளியாச்சே. ()

ஆச்சப்பாஜகசாலமாளிதன்னில் அப்பனேயாம்கோடி வரைதா
ன்சொல்வோம், பேச்சப்பா பேசதற்கொன்னசொல்வோம் போன
செத்தவர்பேர் கேட்கச்சொல்லி, கூச்சலுடன்பின்னிருந்தபிரணவத்
தைக்குறிப்புடனே மாறியல்லோ குறளிதன்னால், மூச்சிருந்து பேசு
மதுபேச்சைப்போலமுன்னிருந்துபேசும்வகைமொழிசொல்வேனே

மொழிசொன்னவார்த்தைக்கு முன்னேநின்றுமூர்க்கமுடன் கு
றளியது பின்னேசென்று, வழிசெல்லும் பிரதமையின் வாசல்முன்
னேவழிமடக்கிவார்த்தையது முன்னேகூறும், பழியில்லாமாந்தருக்
குசெகசாலத்தை பாங்குடனேபூதமது கூறும்பாரு, முழியுடனேமு
கங்காட்டி பல்லைக்காட்டி மூர்க்கமுடன்கோபித்துப்பேசுந்தானே,

தானனகுறளியென்ற பூதந்தானும் தகமையுடன்நாம் நினைத்த காரியத்தை, வானகமாளிகையினுள்ளேசென்று மார்க்கமுடன்ஜால மென்றகண்ணாடிக்குள், பானமுடனுள்ளிருந்து பேசும்பாரு பால கன்போல்வார்த்தையது மிகவேசொல்லும், தேனமிர்தங்கொண்ட தொருசொல்லைப்போலதெளிவாகமுன்னின்றுபேசும்பாரே. ௬௬

பேசுகையில்ருபமதையாருங்காணார் பேருலகில் மாயவித்தை ஜாலவித்தை, காசுபணங்கேட்டாலுங் கொடுக்கும்பூதம் காசினியில் பூதமதைவசமேசெய்வார், தேசுலவுநாட்டுவளமெல்லாந் தோன்றும் தேசத்திலதிசமொன்றவித்தையப்பா, வீசுபுகழ்மண்டபத்தில் ஜாலவி த்தைவெகுவாகச்செய்புகிறனின்னங்கேளே. ௬௭

கேளேநான் பூதநாதி வித்தைசொல்வேன் கெடியானகுறளி யென்றபூதம்தானும், வீட்டதான்பிரணவத்தின் வசமதாக்கிவேகமு டன்ஜாலமென்றமாளிதன்னில்நாளேதான்போகாமல்சதிரோன்முன் னேகவினமுடன் பூதமதையேவல்செய்து, சூளேதான்ஜாலமென்ற மாளிதன்னில் சூட்சமுடன்குறளிதனைவசியமாட்டே. ௬௮

ஆட்டேதான்ராசாதிராசர்தானும்அங்கனவேதான் மயங்கிவார் த்தைசொல்வார், கேட்டேதான் காலாங்கிநாதர்தம்மால் கிருபையுட னசாலமென்றமாளிதன்னில், நீட்டமுடன்வாசல்வழி சென்றவர்க்கு நிலையானவட்சரத்தைமாறல்செய்துகூட்டமென்றகுழல்தனிலேஊதிப் பின்பு கூர்மையுடன் ஓசையது கேட்குந்தானே. ௬௯

ஓசையாமெழுநூற்றுயிருப்துக்குள்ஒப்பமுடன்சப்தமதுகேட் கும்பாரு, ஆசையுடன்தலை மாளிமுதலில்நின்று அப்பனே நடுமாளி மையமட்டும, பூசையுடன்கடமாளிநெடுகுமட்டும்பொங்கமுடன் தக் திமென்றகம்பியதனால், பாசையுடன் யிரும்புக்குகம்பிமாட்டி பாகமு டன்குழல்தனிலேசெல்லுபோடே. ௭௦

போடேதான்வாசல்வழிமுழுதுக்தோறும் போக்கனமையதனை த்திலதம்போடு, நீட்டேதான்திலதமதை பார்க்கும்போது நிலையான கோட்டைவழிமாளிதோன்றும், தேடவேவஞ்சனத்தின் மையினாலே தேசத்திலுள்ளதொரு அதிசயங்கள், கூடவேமாளிஜாலமென்றமா ளிதன்னில் குறிப்புடனே பார்ப்பதற்கு தோற்றமாமே. ௭௧

தோற்றவேமையாழிமாளிதன்னில் துப்புரவாய் நடுமையமிருந் துகொண்டு, ஏற்றமுடனெவ்வொருவறைகள்தன்னில் வெழிலானபி ரதமையின் பக்கஞ்சென்று, கூற்றனைபோல் குறளியிடந்திரத்தால்

கோடானகோடிவழி நடத்தலாகும், சாற்றவுடன்காலமென்றமாளி தன்னில் சதுராகத்தானடத்தவிதிகள்கேளே. ௭௨

விதியுடனே முடிப்பதற்கு இன்னஞ்சொல்வேன்வேதாந்தத்தா யினதுவருளினாலே, மதிப்போன்ற சந்திரனைப்போலேயொத்தமாது மையாளின்ன மொருபதுமைதானும், சதிரோனைத் தானெரிக்கும் சோதியப்பா காசினியிலொருவருந்தான கண்டதில்லை, ஆதியுடனே பூதமென்ற குறளிதானும்துப்புறவாய்வதிசயங்கள்சொல்லுந்தானே

சொல்லுவதிலவர்மனதில் தோற்றமெல்லாம் சூட்சாதிசூட்சம தைகண்டுதானும், வெல்லுவதுபிரணவத்தை சொல்வேன்யாரு விரு ப்பமுடன், அம்-இம் வங்கென்றேயோது, புல்லுதற்கு ஆங்ரீங்ரீயுஞ் சௌவும் புகழான உயிரெழுத்தைமாறல்செய்து, சொல்லுதற்குசோ டசமாம்வாலைசக்கரம்தெளிவுடனேபோட்டுமல்லை மாறிக்கொல்லு

உச்சாடனம்.

கொள்ளவே உச்சாடனம் வுரைப்பேன்கேளுகொடிதானபவம கற்றியுமைந்தாவிள்ளவேபரணமுடன்சத்திபூசைவிருப்பமுடன்தா வசெய்தாலெல்லாஞ்சித்தி, துள்ளவேவனுமாரைவரவழைத்துத் து றையுடனே வறுகோணச்சக்கரத்தில் எள்ளளவும்பிசகாமல் வழிசே ராமல்யெழிலானபிரணவத்தைமுன்னேகூறே. ௭௫

கூறயிலேயங், மங்-சிங்கென்றேயோது கொடிதானவுருவதுதா ன்லட்சமாகும், நீறமுடனிருலாணமாயிருந்து நிறமுடனேமுக்கோ ணவட்டத்துள்ளே, சிறவுடன்வாகிதன்னை வரவழைத்து சிறப்புட னேபூசையதுசெப்பக்கேளும், நேரமுடனேநடுச்சாமவேளைதன்னில் நேர்மையுடன் மசான கரையிருந்து செய்யே. ௭௬

செய்யவென்றால் பூசையது இன்னங்கேளு தெளிவுடனேமசா னமதில் சக்கரந்தான் மெய்யுருவங்கொண்டு மல்லோபுவனைவாலைமே தினியில் கைவசமாய் செய்துகொண்டு பொய்யுடலை மெய்யென்று நம்பியேதான் புகழானவஞ்சனத்தைமாற்றுதற்குவழியான்பாச மதைமிகவும் நீங்கி மார்க்கமுடன் தவநிலையில் நின்றிடாயே. ௭௭

நின்றுமேவாகமென்ற சிறசின்மேலே நிலையான பதிவிளக்கை யேற்றிவைத்து, தன்றுடனே மசானத்தின் சவத்தின்மே சட்டமுட ன்திரிர்துவேகும்போது, வென்றிடவேவாகத்தின்சிரசின்மேலே

வினையமுடன்பதிவிளக்கேயேற்றிவைத்து,சென்றிடவே குறளிதன்னை
வரவழைத்து சிறப்புடனே கொள்ளிதன்னை காவல்வையே. எஅ

வைத்தவுடன் கொள்ளிவாய்ப்பிசாசுதானும் வாகுடனேகுறளி
க்குகாவல் நின்று, செத்தவொருசவத்தின்மேலிருந்தபன்றிநேரவே
சிரசதுவும் பெயர்த்தானும், மெத்தவே ஓங்காரமிட்டுமேதான் மேன்
மையுடன் குறளிக்குஎதிர்முன்னுஎ, சத்தமுடன் கூச்சலிட்டேலாரக
ண்டானும் சதுர்முகமாய் குறளிமுன்பேசும்பாரே. எகூ

பாரேதான் மசானத்தில் பூசைசெய்துபட்சமுடன்குறளியைக்
தான்வசியஞ்செய்து, நேரேதான் ஜாலமென்ற மாளிதன்னில் நேர்
மையுடன் நாலுபுறங்காவல்வைத்து, சீரேதான் செத்தவர்பேர்கேட்
கும்போதுசிறப்புடனே குறளிவந்து முன்னேகூறும், வேரேதான்ச
ஞ்சாரமனிதரில்லை வினவுக்கு விடைகொடுக்கும் குறளியாமே. ()

குறளியாம்ஜாலமென்ற மாளிதன்னில் குமிப்பானதொவாசல்தி
ட்டுவாசல், திறமுடனே கூட்டமது வெட்டுபோராய் திறமுடனெண்தி
சையாந்திக்குபாலர், மறுநடையமேல்வாசல் முன்னேநின்றுமதிப்பு
டையாகமென்ற குழல்சந்தாலே, கூறனுடனே மேல்வட்டபரிதிமுன்
னே சூட்சமுடன்செத்தவரைக் காணலாமே. அக

காணலாமவரவர்கள் அடையாளத்தைகண்டுமேமுகத்தெதிரே
பேசலாகும் தோணவேபேசுதற்கு முன்னேதானும், தோற்றமுடன்
மயினமதுநிறம்போல்நிற்கும், பூணவே அந்தவண்ணமென்னலாகும்
புகழானரூபமதுதன்னிற்றோற்றும், வேணவேயுபசாரமிகவும்பேசும்
விருப்பமுடன் முன்னின்றுமறையும்பாரே. அஉ

மறையிலேயாம் நினைந்தருபந்தோற்றும் மன்னவனே மய்ங்கா
தேகமதி கொள்ளாதே, திரையுடனே முடியல்லோ கண்ணாடிக்குள்
திறமுடன்முன்னின்று வார்த்தைகூறும், முறையுடனே தான்புகலும்
முனிநாதாகேள் முன்னின்றுபேசுதற்குபின்னேசென்று, குறையன்
றிமுன்னடந்தகாரியத்தை கூறிடுமே மனிதரைப்போல் கூறுமாமே.

கூறவென்று லெழுநாற்றுயிருபதுக்குள் கோப்பனவேமந்திரத்
தையுச்சாடித்து, திறமுடன குறளிதன்னைகிட்டழைத்து திகழுடனே
ஞானோபதேசஞ்சொல்லி, கோறமுடன்கைதனிலே மையைப்பூசிக்
கொப்பனவே கண்ணாடிமேலேவைத்து, பாறமுடன்வட்டமொத்த
வின்னைப்பார்க்கபருவமுடனுருவமது தோணும்பாரே. அச

தோணுமே ஜெகஜாலமாளிதன்னில் தோற்றமுடன்கருவெல்
லாமிதற்குள்ளாடும், காணுமே கைபொளியில் வட்டந்தானும் களிப்
புடனே மையுருவாய் காணலாகும், ஏணவே கருமறைப்பைகாணலா
கும் வெழிலானசமயமது வாய்க்கும்பாரு, ஆணவேவட்டமென்றபக்
கம் நின்று உத்தமனேநுமையத் திலர்தந்திட்டேனே. அரு

திட்டையிலே கருமானமின்னமொன்று திறமுடனே செப்புகி
றேன்மைந்தர்க்காக, வாட்டமுடன்ஜெகஜாலகொள்ளிதன்னை வாகு
டனேதானமைத்துத்திட்டங்கூறி, தேட்டமுடன்பிரணவத்தைமுன்
பின்னுகதெளிவுடனே ஓதிவைத்தபடிநீதானும், குட்டியேகுறளிக்கு
பிரணவத்தைக்கூறி சூட்சமுடன் அட்சரத்தைசமுக்கிமாறே. ()

மாறப்பாவஞ்சமாய்வீட்டுக்குள்ளேமன்னவனேநடுமையம் நின்
றுகொண்டு, கூறப்பாசெத்தவரைகாணவென்றுகுறிப்புடனே பட்ச
ம்வைத்துகாண்பதற்கு, நேரப்பாவந்தவர்பேர்ஊர்தானென்னநிலைப
னயிருப்பிடமும் ரூபமென்ன, ஊரப்பாமுன்னிருந்த ரூபமென்ன அஎ
வுத்தமனேயிறந்தபின்புரூபங்கேளே.

கேளவேவடிவத்தின் வரணங்கேளு கெடியானவாடை யென்ற
ரூபங்கேளு, நீளவேவாயாணப்பெயருங்கேளு நிலையானதைத்தொழி
லைபின்னங்கேளு, மீளவேமர்பினிடதுலாச்சாரக்தான் மிக்கானவொ
மூக்கமென்றவாசாரங்கேள் மாளவேமாண்டதோர்வருஷங்கேளு மன் அஅ
னவனேமாதமென்றமுடிவுங்கேளே.

கேட்கையிலேயிறந்தோர் நாளுஞ்சொல்லும்கெவுனமுடன்கா
ழிகையும் முன்னேகூறும், நீட்கமுடனடையாளம்சொல்லும்போது
திஷ்களங்கமாகவல்லோ உண்மைதோன்றும், சூட்சமுடன் குறளிக்கு
திலகத்தைசந்தமுடன்சொல்லுகின்றதன்மையுண்டு, வேட்கமுடன்
பில்லிதன்னை வசியஞ்செய்து லோகமதில் வெகுசித்து வாடலாமே.

ஆடலாம் வெகுதந்திரம் குறளிக்குண்டு அப்பனேகுணியமுமித
னாலுண்டு, தேடவேகுட்டியதுமலைகுட்டிதானும்தெளிவுடனே நாப்
சொன்னகாரியத்தை, ஊடவேஒளித்திருந்து வதையச்செய்யும்வுத்
தமனேயிருள்மாளிகாணலாகும், நாடவேஜாலக்காள்மோகினியுந்தா
னும் நலமானகுட்டியென்ற வீரியனுந்தானே, கூ0

தானனவீரியனும் ஆரியனைவேண்டும் தகமையுள்ள வீரியனு
மிருப்பானானல், வேணுமந்திரத்தை மிகவேபேசும் மிக்கானகிரம
விதிதானடத்தும், பாகனகுருமுறைபோல்பாகஞ்சொல்லும் பால

கனேயாகமது குறதிகூறும், தேனுணவிரியனுக்குட்டிதன்னை தெளிவுபெறவேலாகமதில்வசியஞ்செய்யே. ௯௧

செய்யவேகுட்டியெனும் வசியமானல் ஜெகத்திலே கோடிவித்தையாடலாகும், பையவேமாந்தர்மேலேவதாகும் பாங்குடனேகல்லதனைவெறியலாகும், மெப்புடனே ஜெகஜாலவித்தையப்பா மேதினியிலாருந்தான்செய்யவில்லை, பெய்யவேசங்கலியன் கறுப்பன்தானும் பேரானவண்ணமாரேழுமாமே. ௯௨

ஏழானவண்ணமார்காவலாளர்எழிலான ஜாலமென்றமாளிதன்னில், பாழானவையன்மார்பிட்டாரிதானும் பச்சையென்ற தேவதையும் காளிபோடு, வாழாததுமரிகளஞ்சக்ககன்னி வளமுடனே பச்சையென்றபல்லக்குகன்னை தாழாமல்தோளதனிலெடுத்துக்கொண்டு தகமையுடன் காளிதனை தூக்குவாரே. ௯௩

தூக்கியேஜாலமென்றமாளிதன்னில் தப்புரவாய்காவலுடனிருந்துகொண்டு நேசமுடன் தேவதையை வசியஞ்செய்து கொடிக்குள்ளேகோடிவித்தையாடலாகும், பார்க்கவென்றுலோகமதில்மாந்தர்யாவும், பதபதைத்து நெகிழ்ந்திரங்குவார்கள், வாக்குடனேவாமுனைக்குபதமுற்றந்து வாகுடனேசெல்லுமென செப்புந்தானே. ௯௪

செல்லவென்றால் பின்னம்வெகுகூத்துகேளீர் செயலானநாதர்முனிரிஷிகள்தாமும், வெல்லவேபூதமதை வசியஞ்செய்து வேணவுபசாரமதுவதன்மையாலே, புல்லவேயேவல்தனைச் செய்யவென்று புகழாகவசியமது செய்துகொண்டு, மெல்லவே தம்பணிக்கு ஆனதாக்கு மேன்மையுடன் சித்துகளுமாடினாரே. ௯௫

ஆடினார்வெகுகோடிகாலமப்பா அவனிமிலேசித்தர்களுமுனிவர்தாமும், கூடியேபில்லியென்ற பூதந்தன்னை குணபடுத்திதம்வசமாய் செய்துகொண்டு, தேடியேவெகுகோடிநிதிகள்தன்னைதேசமதில் பூதத்தினைவசியத்தாலே, நீடியேகர்ப்பார்ந்தகாலமட்டும் நீணிலத்தில்தாமிருந்தார் சித்தர்தாமே. ௯௬

சித்தானசித்துவகையின்னஞ்சொல்வேன் ஜெகதலத்திலனேகநிதபூதமுண்டு, முத்தானவேதாளபூதமப்பா மூதலவில் ராஜர்களும் வசியஞ்செய்வார், நித்தமுடன்வேதாளமுந்தானும் நேர்மையுடன்விக்கிரமாதித்தனுக்கு, சுத்தமுடன் வாகனமாயிருந்துகொண்டு தொல்லுலகில் வெகுகால மிருந்தார்தாமே. ௯௭

இருந்துமே யின்னம்வெகு விநோதங்கேளு யெழிலானஜாலமென்றமாளிதன்னில், பொருந்தவேயெல்லவரும்பார்க்கவேதான் பொலிவான யெக்காளஜாலந்தன்னை, திருந்தவே யெழுநூற்றியிருபதுக்குள் திறமானமாளிகையாம்பக்கோரத்தில், வருந்தியே தானிருந்து ஜாலமாளி வாகுடனேகுடியிருப்பு கண்டோம்பாரே. ௯௮

கண்டோமேயின்னமொருகருமானங்கேள் கருவானநகார்ச்சுனசிர்மத்தில், தண்டுளவமாலையணிபூண்டுகொண்டு தக்கனுடயாகமதில்தானிருந்து, கொண்டல்வண்ணனச்சுதனும் கோமான்தானும் குடியிருப்பு, கோட்டைதனில் காவல்நின்ற தண்டரிகமானதொரு ராட்சதபூதம் துடியானதேவனுபூதமாமே. ௯௯

ஆமேதான் பூதமதுதன்னைத்தானும் அப்பனேஜாலமென்ற மாளிதன்னில், போமேதான்நடுமையம்மத்திவாசல் பொங்கமுடன்கருவீரன் பத்திரகாளி, வேமேதான்கருப்பண்ணன் டாகினிதானும்மிக்கான காட்டேரிசங்கிலிநாயன், தாமேதான்சொன்னபடி மசானவிதிசட்டமுடன் தெய்வங்களனேகமுண்டே. ௬00

உண்டான தெய்வங்களனேகமுண்டு வுத்தமனே சர்வகலைக்கியானமுண்டு, பண்டான பொய்களவு சூதுமுண்டு பண்பான விசுவாசமில்லைகண்டீர், திண்டான ராட்சதமாம் பூதந்தன்னில் திறளான நவகோடி ரிஷிகளெல்லாம், கண்டிதமாய்பித்தாதி பூதந்தன்னில் காணியிற் கோடிவித்தையாடலாமே. ௬0௧

ஆடலாம்பலபேத பூதந்தன்னால்வப்பனே வஷ்டகர்ம வித்தையாகும், நீடவேஜாலமென்றமாளிதன்னில் நேர்புடனே கோடிவரையாடலாகும், பாடவேபூதங்கள் தன்னினாலும்பாங்குடனே சங்கீதங்கூறலாகும், தேடவே எக்காளஜாலந்தன்னை தெளிவுடனே யாட்டிவைக்கும் பூதம்பாரே. ௬0௨

பூதங்கள்பலபேதவாத்தியங்களை வாசிக்கும்ஜாலம்.

பாரேதானஷ்டவிதமாளிதன்னில் பாங்குடனேவஷ்டவிதவாத்தியங்கள், நேரேதானொருமாளி சின்னமாகும் நேர்ப்புடனே ஒருமாளி திரிச்சங்காகும், வேரேதானொருமாளி பிரம்மதாளம் வேகமுடன்ஒருமாளி துத்தாரியாகும், சேரேதானொருமாளி தம்பூருமாகும் சிறப்பானவொருமாளி மத்தளமுமாமே. ௬0௩

ஆமேதானொருமாளி கைத்தளமுமாகும் வப்பனேயொருமாளி தம்பறையுமாகும், வாமேதானெட்டுவித மாளிதன்னில் வாகுடனே

பலபேதவாத்தியங்கள், நாமேதா னிருமித்தவண்ணமாகும் நலமுடனே மாளிதனில் சென்றுமேதான் பாமேதான், மந்திராட்சரத்தையோத பாடுமேபலவித வாத்தியங்கள்தானே. ௧௦௪

தானானவாத்தியங்கள்கேட்கும்போது தகமையுடன்மாந்தரெல்லாம்பிரமிப்பாகும், கோனானமாளிகனில்குடியிருப்புகொற்றவனேயாருந்தானில்லைகண்டீர், தேனானவமிர்தமதுபோலேபல்லோர தெளிவான வாத்தியங்கள்கூறலாகும், பானான பலபேத தொனிகள்தோற்றும் பாரினிலே மாந்தரெல்லாம் பிரமிப்பாரே. ௧௦௫

போகர்கோகர்ண ஜாலம்.

பாரேதான்யெழுநூற்றியிருபதுக்குள் பகருவேன்கோகர்ண ஜாலந்தன்னை, நேரேதான் நெடுஞ்சாலமாளிகைக்குள் நேர்மையுடன் கிடையொன்றுநாட்டியேதான், வாரேதான்நெடுங்கம்பி நாலுபக்கம் வாகுடனேதானிறுத்திவிட்டம்பூண்டு, சேரேதான் மேல்வட்டங்கயர்கள்மாட்டி சிறப்புடனேகீழ்வட்டம் மணிகள்மாட்டே. ௧௦௬

மாட்டவே நடுக்கம்பந்தன்னிலேதான்மகிழ்ப்புடனேமேற்சிகரம் நின்றுகொண்டு, ஒட்டமுடன்கயறுதனைப்பிடித்துக்கொண்டு ஓங்கார சபதமுடன் சுத்திவந்து நாட்டமுடன் தரணிதனை யன்னார்ந்துபார்த்து நயமுடனேகுளிகைதனைவாயிற்பூண்டு, தேட்டமுடன் துதிக்கையிலே சரணந்தன்னை தெளிவாகக்காணுதற்கு ஜாலங்கேளே. ௧௦௭

கேளேதான் வஞ்சனமாம் மையைத்தீட்டி கெவனமுடன்லாடமதில்வசியம்பூண்டு, பாளேதான்போகாமல் கருவுதன்னை பாங்குடனே தேகத்திற்பூசக்கேளு, நாளேதான் வானரூபங்கெஜரூபமாக்கி நானிலத்தின்மேலிருந்து குதிப்பாயானால், சூளேதான்சகஸ்திரமாம் யானைதோற்றம் சுந்தரனே பார்வைக்குவாதாயந்தானே. ௧௦௮

தானானசகஸ்திரமாம் யானைரூபம்தகமையுடன் மாந்தரெல்லாங்காணலாகும், பானானபராபரத்தை காணமாட்டார் பாரினிலே கோகர்ணவித்தைகாண்பார், தானானவித்தையது கோகர்ணவித்தை தேசத்தில்கிட்டாதுமாந்தருக்கு, வேனானசீனபதிதேசத்தார்கள் விருப்பமுடன்செய்கின்ற ஜாலமாமே. ௧௦௯

ஆமேதான் மச்சென்றமாளிதன்னில் அப்பனே கோகர்ணவித்தைசெய்வேன், தாமேதான் கயர்தனிலே மேலேநின்று தாக்கான ஊசியென்ற காந்தந்தன்னால், வாமேதான் வெச்சாணி தன்னிலப்பா

வேகமுடன் நின்றுகொண்டுகரந்தைவீச, சாமேதான் சகத்திரமாங் கரங்கள் தானும் சரஞ்சரமாய்வந்துவிழக் காணலாமே. ௧௧௦

காணலாம்வஞ்சனமாங்கருவினாலே காசினியில்வெகுகோடி வித்தைகாண்பீர், பூணலாம்மந்திரத்தின் வசியத்தாலும் போக்கான பிரணவத்தின் வாறலாலும், தோணவேதேவதையும் வசியத்தாலேதோற்றமுள்ள கருவியிடபேதத்தாலும், நாணவே சதாகாலம் மாளிசென்று நாட்டமுடன் ஜாலவித்தையாடலாமே. ௧௧௧

ஆடலாம்ஜெககோடி பதிகள்கோடி அப்பனேவெகுகாலமிருந்துகொண்டு, தேடலாம்சின்மயத்தின் கேசரமாம்வித்தை தெளிவுடனே ஆடுதற்குயின்னங்கேளு, கூடலாம் கேசரத்திலிருந்துகொண்டு கோடான கோடிவித்தையாடலாகும், நீடலாம் வானரத்தின் வித்தைகேளும் நெடிதான அங்குதனார்வித்தையாமே. ௧௧௨

வித்தையிலேயின்னமொருவித்தைகேளும் வீரனும் அங்குதனார்வனுமார்தானும், நித்தமுடன் வஞ்சனமாமையைத்தானும் நீடுறவேவுள்ளங்கைதன்னிற்றூக்கி, சுத்தமுடன் கேசரத்தி லிருந்துகொண்டு துப்புரவாய்வட்சரத்தை யோதும்போது, மத்திபத்தில் நடுமையமிருந்துகொண்டு மானிலத்தில் வஞ்சனத்தைப்போடுவாரே. ௧௧௩

போடையிலேஜாதிவர்ணஞ் சொல்லக்கேளும் பொலிவான நீலவிழித்தானுமாக, நீடயிலேபூனையென்றநேத்திரமாகும் நீடாழிவஞ்சனத்தைப்பார்க்கவென்றால், கூடயிலேகுபேரனென்றபட்டணந்தான் குவலயத்தின் நிதிகளெல்லாங்காணலாகும், தேடயிலே வனுமானும் முன்னேநிற்கும் தெளிவானதேவதையுங் காணலாமே. ௧௧௪

காணயிலேபிரணவத்தையோதும்போது கருவான மைதனிலே மகிமைகேளு, தோணவேவீரபத்ரன்முன்னேநிற்பான்தோற்றுகையிலனுமாருங் கொண்டுசெல்லும், பூணவே ஸ்ரீராமர்வைத்தபொன்னை பொங்கமுடன் பாதாளவஞ்சனத்தில், நாணவேயனுமாரும் மிகவே சொல்லும் நாட்டமுடன்நிதியெடுக்க ஜாலமாச்சே. ௧௧௫

போகர் அஞ்சனத்தில்ராமர்திரவியத்தையெடுத்தது.

ஆச்சென்றுவிடுகாதே யின்னங்கேளு அப்பனே யான்கண்டவரைக்குஞ்சொல்வேன், காச்சுடனெழுநூற்று சொர்ச்சம்வீட்டில் நடுவானமத்திமத்தில் சதுரம்போடு, வீச்சுடனே பதினைந்து வரைதான்போடு விவர்முடன் குறுக்குவரைபதினைந்தாகும், ஏச்சுடன் நெடுகுவரைபதினைந்தாகும் எழிலான நூத்தியம்பதரையுமாச்சே,

அறையானவிடுமுனேசூலம்போடு அப்பனே ரீங்காரங்கொண்டு மாறு,நிரையோமிஓங்காரமுள்ளடக்கிதிட்டமுடனெட்டியென்றபீடமீதில்,முறைபோடு மௌனமதா யிருந்துகொண்டு மூன்றெழுத்து மைக்தெழுத்தும்ஓதித்தீரு, சிறையானவைரவனும் முன்னேநிற்பான் சிறனுடன்பிரணவத்தை யோதுவீரே. ககஎ

ஓதுகையில் அஞ்செழுத்தையுள்ளடக்கி உத்தமனே யவ்வெழுத்தைமவ்வெழுத்தினூணி, தீதுரவேப்பகையாளிதன்னைநோக்கி திட்டமுடன்கற்பூரவொளிதான்கொண்டு, காதலுடன் வட்சரத்தை யுள்ளமர்த்திகருவாகச்செய்பவனேசித்தனாகும்,நோதலுடன்வஞ்சனத்தை கையில்நீட்டி நோக்கமுடன் செய்பவனேசித்தனுமே. ககஅ

ஆமேதான் பிரணவத்தையுச்சரித்து ஆண்டவனைத்தாங்கினைந்து வருளும்வோதி, தாமேதான் பாதாளவஞ்சனத்தை தாரணியிலெல்ல வருங்கண்டுமெச்ச, வேமேதான் சத்துருமித்துருவுதானும் வேகமுடன் சென்றுமல்லோ வுறவுபேசி, நாமேதான் ரீங்காரம் வுள்ளடக்கி நாட்டமுடனோங்காரம் உள்ளேபூட்டே. ககசு

பூட்டுகையில் பிரணவத்தையோதும்போது பொங்கமுடன்சத்துருமித்துருவுமாகும், நாட்டுகையில்சிமசிமசி யென்றேயோத நாசமடா வஞ்சனத்தின் தயிலத்தாலே, வாட்டுகையில்குறளிமுதல் பூதபேதம் வஞ்சனாதேவிமுதல் வசியமாகும், சூட்டுகையில்காலனவனை திரேநிற்கான் துரைராஜவஞ்சனத்தின் மையின்போக்கே. கஉ௦

போக்கான காலாங்கிநாதர்பாதம் பொங்கமுடன் யான்வணங்கி சினதேசம், நோக்கமுடன்காடுமலைவனந்திரங்கள் கொடிக்குள்ளேசென்றுமல்லோ வேதைபார்த்தேன், தாக்கவே சினபதிதேசத்தார்கள் சட்டமுடனென்தனையுங் குருவாயெண்ணி, வாக்குடனேகுருமொழியாஞ் சிஷனென்றுவசனித்தார் கோடியுகம் வசனித்தாரே. கஉக

வசனித்தார் சினபதி மாந்தரெல்லாம் வறைகோடி திசைகோடி வருக்கக்கோடி, நிதமுடனேயென்வாக்குமெய்யென்றெண்ணிபோழிபுலகமெலாம்வசனிப்பார்கள், தசமுடனே தாரணியிலஞ்சனத்தைத் தாக்குடனே வெகுமாந்தர்செய்துபார்த்து, பிசகில்லாப் பிரணவத்தை மெய்யென்றெண்ணி பேருலகில்மாந்தரெல்லாந்துதித்திட்டாரே

துதித்தாரேகாலாங்கிநாதர்தம்மை தோற்றமுடன்யென்னுளும் வாசிர்மித்து, மதிப்புடனே யவர்பாதம் தான்வணங்கி வகையுடனே

யெப்போதும்கருணைகூர்ந்து, கதிப்புடனே சமாதிதனிலிருந்துகொண்டு சதாகாலம்லாடமதில்மையேபூண்டு, விதிப்பயனைதானெண்ணி விண்ணின்மீதில் வெகுகாலம் தானிருந்தார் மாந்தர்தாமே. கஉ௩

வைத்தியசூட்சமுப்பு.

தாமானவின்னமொருமாற்கம்பாருதயவுடனேமானுக்கள்பிழைக்கவென்று, கோமானும் பங்குனி சித்திரையிலப்பா கொற்றவனே பூநீறுவிளையுங்காலம், மானான பூனீரைத்தானெடுத்து மாற்கமுடன் செப்புகிறேன்மைந்தாகேளு, பானான பூநீரைப்படிதானரண்டு பாகமுடன் வாரிவந்துசெப்பக்கேளே. கஉச

செப்பவென்றால்கற்சுண்ணம்படிதான்நான்கு தெளிவானவமுரியதுபடிதான்பத்து, ஒப்பமுடன்கல்லெண்ணைபடிதான்வைத்து வுத்தமனேயிரண்டையுந்தான்கலக்கிக்கொண்டு, செப்பமுடன்தெளிவிறுத்துப்பின்னுங்கேளு நேர்புடனேதான்காய்ச்சவுப்பேயாகும், அப்பறவேயுப்பதுவு மிகவேபூர்க்கும் அறையாசயுப்பதுவை பதமுறைகாச்சே. கஉரு

காச்சிடவே சாம்பலது செப்பக்கேளு கருவானசாம்பலதுஎருச்சாம்பலப்பா, நீச்சென்ற வெருச்சாம்பல் கொண்டுவந்து நிசமானகுழம்பதுவைத்தானெடுத்து, பாச்சியேசல்லாவை மேலேபோட்டுப் பாகமுடன்குழம்பதுவைமேலேயூத்து, எச்சலென்ற வுண்டைதனையெடுத்துக்கொண்டு யெழிலானரவிதனிலே காயப்போடே. கஉசு

காய்ந்தபின்பு பாண்டமதிலிட்டுமைந்தா கவனமுடன் வரைப்பாண்டம் போட்டுமேதான், தோய்ந்திட்டவே மல்லியென்ற யிலையைமைந்தா சுத்தமுடன் வதன்மேலே வைத்துக்கொண்டு, தோய்ந்திடவே மேற்சட்டிக்கொண்டுமூடித் தெளிவாக சீலையது வலுவாய்ச்செய்து, பாய்ந்திடவே தீயெரிப்பாய் நாலுசாமம்பதமுடனே தானெடுப்பாய் பின்னுங்கேளே. கஉஎ

பின்னுங்கேள் யேரியிலே வளர்ந்தபிண்டம் பேரான யிறச்சியுடன் வதிகங்கொண்டு, வின்னமுடன் துவாரமதுவிட்டுமைந்தா விவரமுடன்வீரமதுவொன்றேயாகும், கன்னலுடன்பச்சையென்ற பூரந்தானும் கருவானபூநீறும் சரியாய்ச்சேர்த்து, பன்னவே சிப்பிக்குத் துவாரமிட்டுப் பாலகனேயிம்மருந்தில் குன்றிபோடே. கஉஅ

குன்றியா மருந்ததுதான் போட்டபின்புகுமுறவேதளவாயாருசட்டிதன்னில், வென்றிடவேயடுக்கடுக்காய் பரப்பிமைந்தாமேல்மூடி

காற்றில்லாவொடுக்கந்தன்னில், பன்றிடவேவைத்தவுடன் சலமிறங் கும் பட்சமுடன்ஜெயநீரை யெடுத்துப்பால, தான்றிடவே மேற் சொன்ன பூநீற்சேர்த்து சாங்கமுடன்றானரைப்பாய் சாமம்நாலே ()

நாலானசாமமது வரைக்கும்போது நலமான வுரவண்டுகுழிய னைதானும், காலான சூதமுடன்பச்சைபூரங் கருவான வாறுபுள்ளி தண்டுஞ்சேர்த்து, பாலானசீனமுடன் சாரஞ்சேர்த்து பாகமுடன் தானரைப்பாய் லகுவதாக, வேலான பில்லைபது தட்டிமைந்தா வேக முடன் ரவிதனிலே காயப்போடே. கரு௦

போடேதான்பில்லையது காய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன் போண் டஞ்சுத்திசெய்து, நீடேதான்வகல்தனிலே கீழ்பரப்பிநேர்மையுடன் பில்லைதனைமேலேவைத்து, தூடேதான்மேலுமந்தப்பொடியைப்போ ட்டு துப்புறவாய்மேல்மூடிசீலைசெய்து, காடேதான்ரவிதனிலேகாய் ந்தபின்பு கனமாகக்கோழியென்ற புடந்தான்போடே. கருக

புடமதுதான்தீயாறியெடுத்துப்பாரு பொங்கமுடன் சுண்ணம் பாமட்டிபோலாம், திடமுடனே பத்துமுறையிப்படியேபோடு திற மானசுண்ணமதுவாகும்பாரு, நடமானசுன்னமதுயெடுத்துக்கொண் டுதாளமையுடன்போண்டம் சிற்றண்டத்தோடு, கடமானசிப்பியொடு நண்டுதானும் கருவானநத்தையொடு சமனதாமே. கருஉ

நத்தையுடனிவையெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி நலம்பெறவேசிற் றண்டக்கருவாலாட்டி, முத்திபெற மூசையிட்டுஊதிப்பாரு வுத்தம னேசுண்ணம்பாயிருக்கும்பாரு, பத்தியுடன் வுலையில்வைத்து ஊதும் போது பாங்கானசுண்ணம்பாயிருக்கும்பாரு, வெத்தியுடன் சுண்ண மதையெடுத்துக்கொண்டு வேதாந்தத்தாயினது வருளைப்போற்றே.

போற்றியே சுண்ணம்பைத்தானெடுத்துப் புகழாகமூசையொ ன்றுபிடித்துமேதான், ஆற்றியேமுன்சொன்ன முப்புச்சுன்னம் அப் பனேதானெடுத்து மூசையிட்டு, தூற்றியேதேவதைக்குப் பூசைசெ ய்து துறைபோல முறைபோலசீலைசெய்து, மாற்றியே சுண்ணம்புச் சீலைசெய்து மயங்காமல்புடம்போட நீறிப்போமே. கருச

நீறியதோர்பற்பத்தையெடுத்துக்கொண்டு கிலைவாகயிப்படியே பத்துமுறைபோடு, கூறியதோர்பற்பமது குருபற்பமாச்சகுணமான காரமென்றகாலனாகும், மீறியதோர் சரக்கெல்லாங் கொல்லுங்காலன் மிக்கானபற்பமது குருவுமாகும், தேறியதோர் பற்பமதிலெக்தபாகம் தெளிவாகச்செய்தாலும் தாக்கிடவே. கருரு

தாக்கவென்றால்கிரதங்கள்லேகியங்கள் தலைமையுள்ளசெந்தூ ரம்பற்பம்யாவும், நோக்கமுடன்குளிகைகள்பாடம்யாவும் நூணுக்க முடன்மாத்திரைகள்கட்டுவகையாகும், சூட்சமுடன்தயிலங்களெண் ணைமுதல்யாவும் சுளுவானசூரணங்கள்ரசாயனங்கள்முதலாய், தூக்க முடன் கடுகளவுபட்டால்போதும் துரையானமருந்தெல்லாம் வீறு மாமே. கருசு

வீறானவவுஷதங்கள் முப்பூபட்டால்விட்டுபோகுமடாபிணி களேது, கூறானவவுஷதங்கள் காரமெத்த குடிலமுடன் நோயெல் லாஞ்சுண்ணும்பாரு, சீரானநேத்திரங்கள்சிவக்காகாட்டும் நெடிதான மேனியது சுறுப்புமாகும், தூரானநோயெல்லாங் கரடேபோகும் துப்புறவாய் முப்பூவின்மகிமைதானே. கருஎ

தானானமுப்பூவின்மகிமையாலே சட்டமுடன்சரக்கெல்லாங்கட் டும்பாரு, பானனசூதமது துள்ளியோடும் பாங்கானகெந்தியதுநீறி ப்போகும், தேனானலிங்கமது செந்தூரிக்கும் தேற்றமுடன் பூர மதைப்பொருமிக்கொல்லும், கோனானவீரமது பற்பமாகும் கொடி தான பாஷாணம் சாரும்பாரே. கருஅ

பாரேதான் நவதாதுமுப்பத்திரெண்டும் படுமுன்னேசரக்கெல் லாமடிந்துகொல்லும், நேரேதான் லவணவகை யிருபத்தைந்தும் நே ரானகற்பவகைமுன்னூற்றுச்சொச்சம், கூரேதான்சொன்னபடிசூட் சமுப்பு குன்றியிடைபட்டாக்கா லெல்லாமாளும், வீரேதான் சரக்கு க்கு நெடுங்காலனாகும் மிக்கானதுருசுக்கு குருவுமாமே. கருகூ

குருவான கண்டாதுகுருவுமானால் குவலயத்தில்கோடிவித்தை யாடலாகும், திரிவானவாயியவள்முன்னேநிற்பாள் திக்கெல்லாமெச் சுதற்குசித்தனாவாய், மருவானநாதாக்கள் ரிஷிகள்தாமும் மதிப்புட னேயுந்தனுக்கு வரமுமீவார், கருவானவுளவறிந்த சித்தனாவாய் கா சினியிலுன்னைப்போல் சித்தனுண்டோ. கசு௦

உண்டோதான் வையகத்தில்சித்தனுண்டோ ஓகோகோ யுந் தனையும்ரிஷிதானென்பார், திண்டானதேவமுனியுந்தனையென்பார்திற மையுள்ள நாதாக்கள்குருவேயென்பார், சண்டாளமானதொருகருமி மாண்பர் சட்டமுடன் பொய்காதனென்பார் கண்டீர், கண்டாலும் விடுவாரோ சித்துருபம் காசினியில்சபித்திடுவார்குண்மையாரே. கசுக

(சித்தர்கள் முப்பூவைக்கேட்குதல்.)

பார்க்கவென்றால்நாதாக்கள் சித்துருபம்பட்சமுடன் வுந்தனுட னருகில்வந்து, தீர்க்கமுடன்வருந்தியல்லோ முப்புகேட்பார் திகமுட்

னேகுருவெனக்குவேண்டுமென்றார், கார்க்கவென்றுமஞ்சாடிகுருகேட்டாலும் கர்த்தனே யுத்தனிடகடாட்சமென்று, மூர்க்கமது வாராமல் முன்னேநின்று முடிவணங்கியடிபணிந்து மொழிசொல்வீரே.()

மொழியான வார்த்தைக்கு முன்னேநின்று மோசமதுவாராமல் முடிவுசொல்லி; வழியான உரையோடு மார்க்கஞ்சொல்லி வகையுடனே யவர்தமக்குத்தொண்டுசெய்து, பழியான வார்த்தைக்கு யிடங்கொடாமல் பட்சமுடனவர்மீதில் கிருபைவைத்து, சழியானவாசிமுனை தன்னைநோக்கி சூட்சாதிசூட்சமதைக்கேட்டிடீரே. ௧௪௩

வேட்டளவினுன்மீதில் கிருபைவைத்து கேழ்விக்குத்தாரவிடையுஞ்சொல்லி, நாட்டமுடன் பரிபோகமிகவுஞ்செய்து நயமுடனேசாசமுறைதாமுறைத்து, தேட்டமுடன் மனதிறங்கச் செய்துகொண்டு தெளிவானகுருவதனையடைந்துகொள்ள, வாட்டமுடன்லகுவுடனே பின்னுங்கேட்பார் வகைமோசப்போகாதே மன்னுவேளே. ௧௪௪

சித்தர்கள்மகிழ லேகியம்.

கேட்கவேயவர்தமக்கு களிப்புகொள்ள கெவனமுடன்குளிகையென்றலேகியங்கேள், சூட்சமுடன் மானுர்கள் பிழைக்கவென்று தொல்லுலகிலடியேனுங்காணேநூர்ந்து, நீட்டமுடன் கோரக்கர்மூலிதன்னை நேர்மையுடன் தானெடுப்பாய் சேர்தான்ரெண்டு, வாட்கமலவட்டமென்றபாண்டந்தன்னில்வகையுடனேகாலாங்கிசொற்படிக்கே

சொல்லானசொல்லுக்கு குறைநேராமல் தோற்றமுடனுவின் பால்படிதான்கொண்டு, புல்லானசீலைதனைவேடுகட்டிபுகழானகெஞ்சாவைமேலேவைத்து, கல்லான பாண்டமதை மேலேமூடி கடியானவாலுகையாமேலேவைத்து, வெல்லவேதீயெரிப்பாய் சாமம்ரெண்டு விருப்பமுடன்சுண்டமட்டும் யெரித்திடாயே. ௧௪௬

எரிக்கவே யிப்படியே பத்துமுறைதானும் யெழிலானகெஞ்சாவைசுத்திசெய்து, வெரிக்கவசம்போவதற்கு யின்னுஞ்சுத்தி வேகமுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, பொரிக்கவசம் நிம்பழத்தின்சாற்றினாலே பொருந்தவேபத்துமுறை முன்போற்றீட்சை, சரியுமேசெய்யுகையில் செஞ்ஞாசுத்தி சட்டமுடன் காலாங்கி யுரைத்ததாமே.()

தாமானகெஞ்சாவை யெடுத்துக்கொண்டுசட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயப்போடு, காமானகல்லுரலில் போட்டுமைந்தா கருவாகத்துளிடித்துப் பொடியாய்ச்செய்து, வேமானமானதொரு வபினிதன்னை வேகமது போவதற்குப்பின்னுங்கேளு, சாமானமாகவேதான் வெளநீர்தன்னால் சட்டமுடன்தீட்சையது பத்துசெய்யே. ௧௪௮

செய்யவேயபினுக்குதீட்சையப்பாசெப்புகிறேன்வருண்மைந்தாயின்னம்பாரு, துய்யவேபசும்பாலாம்பசுமோராகும்துப்பரவாய்சுத்தியதுநன்றாய்ச்செய்து, செய்யவேபத்துமுறைதீட்சைதானும் யோனவபினிக்குச்செய்யவேண்டும், உய்யவேதீட்சையதுயாராபின்பு உத்தமனே கடைசரக்கு செப்பக்கேளே ௧௪௯

கேளேதான்சுக்குடனேவால்மிளகுதானும் கெடியானகெசகெசாமாட்டிமொக்கு, வேளேதான்லவங்கமுடன்லவங்கப்பட்டைவேகமுடன் ஜாதிக்காய்சாதிப்பத்திரி, கோளேதான்நோமல் ஜஜிராவும்குணமானருமஸ்திபாஜிபந்து, பாளேதான்போகாமல்பேதாருவும்பாங்குபெறலவங்கமென்ற பட்டைதானே ௧௫௦

தானனபட்டையுடன் யிம்பூராவும்தாக்கானமாசிக்காய்தான்றிக்காயும், மானுனகடுக்காயும் மகரப்பூவும்மாசற்றயேலமுடன்நெல்லிக்காயும், கோனுனகுமட்டியின் விரையிநேடுகொடிகானலூமத்தின்விரையுந்தானும், பானுனகெஞ்சாவின் விரையுந்தானும்பளிங்கானகொடிவேலிமூலியாமே. ௧௫௧

ஆமேதான் மூலியொடு சூரைவித்து அப்பனே வேலியென்றபருத்திதானும், தாமேதான் வலம்புரியுமிடம்புரியுமாரும் தாக்கானவவழுக்கராவின்தோல் தானும், வேமேதான்தாதுமாதுளையின்வேறும் மிக்கான வாத்தலரிகருளிதானும், நாமேதான் சொன்னபடி யிருவேவிகூட்டி நயம்பெறவேசூரணமாய்ச்செய்து கொள்ளே. ௧௫௨

கொள்ளவே கற்கவகை யின்னஞ்சொல்வேன்கோளாறுநோமல்குருபதத்தால், விள்ளவேதக்கோலம் பரங்கிப்பட்டை விருப்பமுடன்வாலுளுவைதிப்பிலியுமாகும், மெள்ளவேயிருசீரங் காட்டுச்சீரம் மேலானவாய்விளங்கம்ஓமந்தானும், அள்ளவேராஜனையும்பூலாவாகும் அப்பனே பூமிசக்கரையுமாமே, ௧௫௩

சக்கரையுஞ்சிந்திலொடு சதாவேலிதானும் தாக்கானபெருவாகைசிறுவாகையாகும், ஒக்கவேதண்ணீரின்மிட்டானுதும் உற்பனமாம்தம்பலப்பூச்சிதானும், சிக்கவேபாதிரிமுல்லைதானும்சிராவாஞ்செங்கழுநீர்ப்பூண்டுமாகும், தக்கவே சிவகாந்தை விஷ்ணுகாந்தை சட்டமுடன் சாட்டணைக்கூடச்சேரே. ௧௫௪

சேரவேவசுவாசி மிளகுதானும் சிறப்பானவேரமுடன்ரேவல்சின்னி, தீறவேவிச்சியுடனலம்வித்துதிறமானபேயத்தி விரையுமாகும்

பாரமுடன் கடலாஞ்சியட்டைதானும்பாங்கானடுவண்ணைகண்பட்டை கூட்டி, வாரவேவிளாம்பழத்தின்வித்துக்கூட்டி, வகுப்பானகனுமிச்ச ன்வித்துவாமே. ௧௫௫

வித்தானகரிமிரட்டிவேறுங்கூட்டி விதமானகரும்பசலை செம்ப சலையாகும், முத்தானவெள்ளையென்ற குன்றிதானும்முலையானவராச னிடவித்துதானும், சித்தானகுறிஞ்சாவின் வித்துங்கூட்டி சிறப்புட னேயெட்டியென்ற வித்துமாகும், சுத்தானவித்தாதி சாக்கையெல் லாம் சூட்சமுடன் களஞ்சியது வெடுத்துக்கொள்ளே. ௧௫௬

எடுக்கவென்றால்சாக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி எழிலானசூரண மாய்ச்செய்துக்கொண்டு, தொடுக்கவேமுன்சொன்ன சரக்கோடொ க்கதுறையோடும்முறையோடும்சேர்வைகண்டு, கொடுக்கவேசினியது பாவுசெய்த கொற்றவனே சூரணத்தைப்போட்டுமேதான், விடுக்க வேநெய்தேனும் விட்டுக்கூட்டி விருப்பமுடன் மெழுகுபதந்தன்னிற் கிண்டே. ௧௫௭

கிண்டையிலே மதுரமாம் திராட்சிதானும் இளையானகதலியிட தேனுமாகும், பண்புடனே கொடிமுந்திரிரசமுமாகும்பாங்கானகுங்கு மப்பூ கஸ்தூரிதானும், விண்டிடவேவாலுவைராமடுப்பிலேற்றி வீரா னஜலமதுவும் போகக்கிண்டி, கண்டுமேமெழுகுபதந்தனிலிறக்கிகண பதியை தானினைந்து கருத்தில்நில்லே. ௧௫௮

நிற்கையிலே கணபதியுங் கந்தன்றானுங்கிறுவாணி மயேஸ்வரியு மெதிரில் நிற்பாள், துர்க்கையெனும் பத்திர காளியம்மன் துரைமுக மாய்நின்றுகொண்டு காட்சியீவாள், பற்குணனும்சுனற்குதந்தகாட் சிபாலகனை யுந்தனுக்குமீவாள்பாரு, விற்பிடித்தமன்னரெல்லாக்கா ளிக்கல்லோ விண்ணுலகில் தாண்டுங்கி விடுபட்டாரே. ௧௫௯

பட்டாரோராஜர்முடி மன்னரெல்லாம் பத்திரகாளியம்மன்சாபத் தாலே, கெட்டலைந்துமாண்டதொருவேந்தரெல்லாம் கெடியானவெங் தனதுகுருவினாலே, விட்டகுறையிருந்ததொருநேர்மையாலேவேதாங் குகாலாங்கிநாதர்தம்மால், பட்டமுடிமன்னரெல்லாமீண்டுதாம்பாரினி லேநெடுங்காலம் வாழ்ந்திட்டாரே. ௧௬௦

வாழ்ந்திட்டகாலமது தன்னிலேதான்வாகுடனேமாந்தரெல்லா மொன்றாய்க்கூடி, தாழ்ந்திட்டரிஷிகோடிமுனிவருக்கு தகமையுடன் லேகியத்தைச்செய்யவென்று, ஆழ்ந்திடவேதம்கருத்தில்மனதினுன் னி அப்பனேசினபதி மார்க்கஞ்சென்று, சூழ்ந்திட்டபோகரைதானடி வணங்கிசூட்சமுடன்பாகமதை யறிந்தார்தாமே. ௧௬௧

அறிந்துமே காயகற்பலேகியத்தை அன்புடனே நாதாந்தரிஷிக ளுக்கு, செரிந்துமேபாகமுடன் செய்துமேதான் சிறப்புடனேயுன்ப தற்கு கற்பமீந்தார், முறிந்துமே யானந்தகற்பந்தன்னை முப்பொழுது முண்டுமல்லோ களித்துமேதான், வெறிந்துமே சினமதவு மொடிங் கியேதான் வெட்டவெளிதனிலிருந்து கும்பித்தாரே. ௧௬௨

கும்பித்துநிற்கையிலே சிவயோகிதானும்குவலயத்தில்மானிடர் மேலிச்சைகொண்டு, தம்பனங்கள்முதலான வசியமார்க்கம்ஜெகத்தி லேவஷ்டவித கருமம்யாவும், சும்பனமாம் கொக்கோகலீலையாவும் சூட்சாதிசூட்சமெல்லாஞ்சுளுவாய்ச்சொல்லி, சம்பகத்திலிருந்துகொ ண்டுசதாநிஷ்டையாவும் சட்டமுடன் தாமறிந்தார் புலமாந்தர்தாமே. ௧௬௩

தாமானசித்தர்களு முனிவர்தாமும் சதகோடி சூரியர்போல் பிர காசித்து, பூமானுங்கருவாளியானபேர்க்குபுகழுடனேயிப்பாதஞ்சொ ன்னாறல்லோ, காமானமாகவேதான்காயகற்பம்கருத்துடனேசெய்தார் கள் மனுக்கள்கோடி, நாமேதான் சொல்லிவிட்டோம் மறப்பையெ ல்லாம் நலமுடனே நாதாக்கள் செய்வார்பாரே. ௧௬௪

லேக்கியத் தத்துவம்.

பாரேதான் லேகியத்தின் பெருமைகேளு பாருலகிலறிந்தமட்டு ஞ் சொல்வேன்பாரு, நேரேதான் துதுளங்காய்ப்பிரமாணந்தான்நேர் மையுடன் வுண்டவர்க்கு முறமைசொல்வேன், சேரேதான் ஆவின் பால்கொள்ளவேண்டும் செம்மையுடனவர்தமக்குக் காட்சிமெத்த, கூ ரேதான் கெவுனமுடன் குளிகைகொண்டுகொற்றவனேலதிசயங்கள் சொல்வார்காணே. ௧௬௫

காணவே வானுலகில் போகுஞ்சித்தர்கண்ணுக்குற்றேற்றுவது மெய்போலாகும், பூணவேசூரியனுமெதிரேநிற்பான் பொங்கமுடன் சந்திரனும்துரேநிற்பான் வேணவேலாகிரிகளுண்டேயோது வெகு வானவினோதவகை சொல்லலாகும், தோணவேநேத்திரங்களிருந்து கொண்டு தொல்லுலகில் கண்டதெல்லாம் பின்த்துவாரே. ௧௬௬

பினத்துவார் ஆகாசமார்க்கந்தன்னை பெருமையுடன் அதிசயங்க ள் மிகவுஞ்சொல்வார், நினப்புடனேகண்ணுக்கு தோற்றம்யாவும் நி லையானவதிசயம்போல் கூறுவார்கள், புனப்புடனே பித்தமதுமேலே சொக்கி புகழானகபாலத்தை வாட்சிசெய்யும், தினப்புடனே சரீர மெங்கும தினவுண்டாகும் திரளானதேகமது சொக்கிப்போமே.

சொக்கவேகாயாதி பூரணத்தால்தொல்லுலகிலதிவகைமெத்த க்கூறும், திக்கவேமலைகுகைகள் வனாந்திரத்தில்சிறப்புடனேசித்தர்க

லைக் கண்டேனென்பார், ஒக்கவேயவர்களிடங்கூடிருந்து உத்தமனே காயகற்பங் கொண்டேனென்பார், தக்கவேகைலங்கிரிகண்டேனென் பார் சாயுச்சியபோதையிலே யிருந்தார்பாரே, கசுஅ

போதையிலே ஞானமுண்டு வருளுஞ்சொல்வார்பொங்கமுடன திசயங்கள் விநோதஞ்சொல்வார், தீதையிலே தற்பமது வுண்டபோ துதிரளான தத்துவங்கள் மிகவுஞ்சொல்வார், பாதையிலே யிருந்து கொண்டு கண்ணைமூடி பாரினிலேபரியாச வார்த்தைசொல்வார், வா தையிலேயன்னமது தேவையில்லை வைகுண்டபதிதனிலே கேட்பார் பாரே. கசுகூ

சேட்கையிலே லாகிரிகள்மிகவுமிஞ்சி கெடியானவடிதடிகள்மிக வுண்டாகி, மூட்கமுடன்கீழ்விழுந்து பிரண்டெழுந்துமுனையானகு ம்பகத்திலிருப்பேனென்று, தாட்கமலபீடமதில் வீற்றிருக்கும் தாயா னமயேஸ்வரியைக் காண்பேனென்றும், சூட்சமுடன் சுந்தரனார் தா னென்று சொல்லுவார் பலதுதியுஞ் சொல்லுவாரே. கஎ0

சொல்லுவார் பரிபூரணானந்தத்தை சூட்சமுடன் ஞானவெளி சோதியென்பார், வெல்லுவார் லாகிரியைக் கடந்தோ மென்பார் வே தாந்தவெட்டவெளி யறிந்தோமென்பார், புல்லுவார் பூவுலகைமறந் தோமென்பார், பூதலத்திலென்னைவிட குருவோவென்பார், அல்லல ற்று மாய்கைதனை மறந்தேனென்பார் அப்பனே குளிகையுட வேக ந்தானே. கஎக

போகர் சிறுகற்பம்.

தானானயின்னமொரு கருமானங்கேள் தகமையுடன்காயாதிகற் பந்தன்னை, பானானகாலாங்கி நாதர்பாதம் பாரினிலேதான் பணிந்து வடியேன்றானும், தேனானகற்பமது சிறுகற்பந்தான் தேசத்தில் மாந் தர்கள் பிழைக்கவென்று, மானானவபினியது சேர்தானப்பா மார்க்க முடன்கெஞ்சாவின் சேர்தானென்றே. கஎஉ

ஒன்றானயிரண்டையுந்தான் தேனையூட்டி வுத்தமனே கல்லூரலி லிடித்துத்தீரு, நன்றானபுகையிலையை மேலேசுத்தி பாங்குடனே பெ றுக்கிலையைவதன்மேல்சுத்தி, நன்றானபனைவெல்லங் கவசஞ்செய்து நலமாகபூமிதனில் புதைத்துப்போடு, வென்றிட்டவே மண்டலந்தான் சென்றபோது விருப்பமுடன்தானெடுத்து செப்பக்கேளே. கஎ௩

செப்பவென்றால் கவசமதை நீக்கிப்போடு தெளிவுடனேயபினி யதுகாரமாகி ஒப்பமுடன் கோரக்கர் மூலியாலே ஓகோகோமகிமை களுமிகவுண்டாகும், வெப்பமதுவபினிக்கு மிகவுண்டாகியீறுடனே பித்தமதுவதிகங்காட்டும், தப்பிதங்கள் நேராமல் வபினிக்கேதான் சாத்துகிறேன்சத்திவகை சொல்லக்கேளே. கஎச

சொல்லவென்றால்பன்னீரால் மைந்தாநீயும் சுத்தமுடன் தான ரைப்பாய் நாலுசாமம், வெல்லவே திராட்சியென்ற பழரசத்தால் மேன்மைபெற வெண்சாமமரைப்பாயப்பா, புல்லவேமலைத்தேனு மிரண்டுசாமம் புகழுடனே தானரைப்பாய் புதல்வாநீகேள், செல்ல வேமைபோல வரைத்துமேதான் சீர்பெறவே சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணே. கஎரு

பண்ணவேகுளிகையது துூளங்காய் பாகமுடன்றானெடுத்து வருந்தும்போது, நண்ணவேகாயாதி கற்பமாகும் நலமானகண்ணி ரண்டுஞ் சொருவல்கொஞ்சம்,எண்ணவேமயக்கமது வதிகங்காணும் யெழிலானபுன்னகையுமிகுதியாகும், தண்ணமுடன்தேகமது காந்த லாகும் சதாகாலம் நிஷ்டையிலே யிருப்பார்தாமே. கஎசு

தாம்ரனசெபந்தனிலே யிருந்துகொண்டு சதாகாலநிஷ்டையிலே வழியுந்தேடி. சேமமுடனுந்தமக்கு மொழியுஞ்சொல்லி சிறப்புட னேயாசீர்மப்பேருரைத்து, வேமமுடன்சோடவுபசாரமோதி வேக முடன் பிரணவத்தை மனதிலெண்ணி, நாமமுடன் காலாங்கிதனை நினைந்து நவின்றிட்டேன் போகரிஷி நவிலத்தானே. கஎஎ

சாயகற்ப சூரணம்.

தானானயின்னமொரு கருமானங்கேள் சாற்றுகிறேன்மாணுக் கள் பிழைக்கவென்று, கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர் குரு பதத்தைவடியேனுந் தாள்பணிந்து, வேனானகாயகற்ப சூரணத்தை விருப்பமுடன்யானுரைப்பேன் பின்னுங்கேளீர், மானானமகதேவ ரிஷிகள்தானும் மானிலத்தில்மறைத்துவைத்தார் பான்மையாமே.

பான்மையாம்கொங்கணரு மிந்தபாகம் பாரினிலேகளங்கமறச் சொல்லவில்லை, மேன்மையுடனகஸ்தியரும் புலஸ்தியருக்கப்பாமேதி னியில் விளக்கமறச் சொல்லவில்லை, வாண்மையுடன் புலிப்பாணிக் கிந்தபாகம் வசனித்தார் ஆயிரத்துவன்னூருக்குள், நோன்மையுட னெனைப்போலச் சொன்னாரில்லை நுட்பமதைமாந்தர்க்குச் சொன் னேனென்பாரே. கஎகூ

பாரேதான்சுக்குடனே வாய்விளங்கம் பாங்குடனேதிப்பிலியும் வசுவாசிதானும், நேரேதான்மிளகுடனே தான்றிக்காயும் நேரான கடுக்காயு நெல்லிக்காயும், கூரேதான்சித்திரமாம் மூலத்தோடுகொடி தானசிவதைவேர் சித்தாமூட்டி, வீரேதான்வாலுளுவை சோம்பு யேலம் விருப்பமுடன்செந்தோன்றி வேருமாமே. கஅ0

வேரானவெட்டிவேர்தத்திமூலம் வெளியானவாவாரை பஞ்ச மூலம், கூறானதாதுமாதுளையின்வேறுங் குணமானசேங்கொட்டை

சிவனார்வேம்பு, நாறுனசெங்காலிவேறிஞெடு நறுங்கந்தம்பிணறிபட்டைதானும், பாறுனபூதமாம் விருட்சத்தோடு பாங்கானகருங்குன்றிவேதுமாமே. கஅக

ஆமேதான்கருங்காலி பட்டைதானும்அப்பனேசெணுமஹறவேறிஞெடு தாமேதான்வெம்பாடம்பட்டைதானுங் தாக்கானகொழிஞ்சிவிட்டபட்டைமூலம், வேமேதான்விராலியிட மூலந்தானும் விரையானபேய்பிரட்டி பட்டைமூலம், நாமேதான்சொன்னபடி வகிற்கட்டைதானும் நலயானசந்தனமும் செஞ்சார்துமாமே. கஅஉ

சார்தானபூவந்திபட்டைதானும் சதுரானவெண்ணுவல்பட்டையோடு, காந்தமெனும்வேய்கையுட பட்டைதானும் கருவானவுதிரமாம் மூலத்தோடு, பாந்தலெனும் கொங்கலவன் மூலத்தோடு பனிங்கானவிராலியிட மூலந்தானும், வேந்தர்கைக்கோனுன்றி விருட்சமூலம் விரைவானபட்சையுட மூலந்தானே. கஅங

மூலமொடுகரும்பசளை செம்பசளைதானும் முஷ்டியுடன்கருவாகை பெருவாகைதானும், சிலமுடன்பற்படாம யிம்பூராவும் சிறியானின் நங்கையுடன்பெரியாநங்கை, காலமெனும்புளியாரை சிறியாரைதானும் தகமையுள்ளநிலவேம்பு கருவேம்புதானும்,பாலமெனும் பொடுதலையாஞ்சிந்திலோடு பசுமையாம்பொற் சிந்திறச்சிந்தியாமே.

சிந்திலொடுசெவ்வாழை கருவாழைதானும் சிறப்பானவுப்பதுவும்தானுமாகும், சாந்திமலர்நந்தியாவட்டமூலம் சார்புடனேகொன்றைவேர் புன்னைவேறும், தாந்திகழுஞ்செங்கழுநீர்ப் பூண்டுதானும் தகமையுள்ளவட்டாரி துத்திமூலம், எந்தலெனுமயிற்கொன்றையிருவாட்சிதானும் யென்மகனே வகைக்குறுரு பலமாய்த்தூக்கே. கஅரு

தூக்கையிலேதூக்கமது வதிகங்காணு தொல்லுலகில் மூலிவகைசமனதாக,எக்கமுடன்மூலவகை செட்டிப்பாக யெழிலானசூரணமாய் செர்துகொள்ள, கோக்கமுடன்ரவிதனிலே காயப்போடு றனுக்கமுடன்கல்லுரலில் மாவதாக்கி,பாக்கவேதான்சூரணத்தைச் சுத்திசெய்து பசும்பாலில்புட்டாவி செய்திடாயே, கஅசு

செய்யவென்றல்கைபாகஞ் செய்பாகங்கேள் செப்புகிறேன்தனவாயாஞ் சட்டிதன்னில், பையவேயாவின்பால் பாண்டமிட்டுபாகமுடன்சூரணத்தை சீலைமேலே, மொய்யவேபுட்டுபோல்பிசறிவைத்து மூசியாமல்மேல்சட்டி கொண்டுமூடி, வெய்யவேதானெறிப்பாய்கண்டமட்டும் யென்மகனே தானெறிப்பாய் புகலக்கேளே. கஅஎ

கேளேதான்ரவிதனிலே காயப்போடு கெணிதமுட னிப்பாகம்பத்துபோடு, கோளேதான்வாராமற்சூரணத்தை கொப்பெனவேதானெடுத்து செப்பக்கேளு, பாளேதான்நோமற் சினிசேர்த்துபதமுடனே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால், நாளேதான்தேகமது கற்றாணும் நவினமுடன்போகரிஷி நவின்றவாரே. கஅஅ

வாரானகற்பமென்றசூரணத்தை வாகுடனேகொள்பவனுஞ் சித்தனுவார், நேறுனசீனபதிமாந்தருக்கு நேர்மையுடன் றுனுரைத்தகற்பமாகும், சீரானதற்பமது வுண்டபேர்க்கு தேசத்தில்வயதல்லோலக்கேயில்லை, காரானகடர்தமுனி சித்தனென்பார் காயாதிகற்பத்தின் பான்மைதானே. கஅகூ

தானானகற்பமது வுண்ணும்போது சதாகாலம் நிஷ்டையிலேயிருக்கலாகும், வேனானகற்பத்திற் குறிதிசொல்வேன் யெளியராங்கமாகவல்லோ திரியவேண்டாம், பானும்திசூரியனும் பார்க்கவொண்ணு பாலகனேயொடுக்கமதி விருக்கவேண்டும், தேனுணபுளிபுகையுந் தள்ளவேண்டும் தேசமதில்காயத்தை நிறுத்துவாயே. ககூ0

நிறுத்துகையிலஷ்டாங்க யோகம்வேண்டும் நிலையானசமாதிதனி லிருக்கவேண்டும், பொருத்தமே சிவயோகந் தன்னிற்சென்றுபோக்கானவாசியைத்தா னிருத்தவேண்டும், கனுந்துமேவாத்துமத்தின் நிலையைக்காண கலியுகத்தில்வெகுகால மிருந்தார்தாமும், மறுப்புடனேபிறவியதுகாணுமற்றுன் மானிலத்தில்மடிந்தவர்கள் கோடியாமே. ககூக

கோடியாஞ்சித்தர்களு முனிவர்தாமும்குவலயத்தேகற்பமுண்டுயிருந்தார்தாமும், பேடியாஞ்சிலமாந்த ரவரைப்பார்த்து பேரின்பநிலைதனையே யொழித்தாற்போலும், நாடியேயவர்களிடஞ் சென்றுமேதான் நயனமுடன்லகுவார்த்தை மிகவும்பேசி, வாடியேயவர்பதத்தில்கிட்டிநின்று வாகுடனேகற்பமதை முறைகேட்டாரே. ககூஉ

முறையுடனேகற்பமதை வாங்கிக்கொண்டு மூதலகில்வெகுபேர்கள் செய்யவெண்ணி,கறைகண்டவயித்தியன்போல்மனதிலெண்ணி காசினியில்மூறைகெட்டுத் தாருமாறுப், திசைமருவுதெரியாமல்தேர்த்தோன்போல திறமையுடனுபோகந் தெரியாமற்றுன், குறைமனதாய்சூரணத்தை செய்துமேதான் குவலயத்தில்கெட்டவர்கள் கோடியாமே. ககூங

கெட்டலைந்துபோனவர்கள் கோடாகோடி கெவனமுடன் செய்யாதார் கோடாகோடி, சுட்டலைந்துபோனவர்கள்கோடாகோடிகூட

முடன்வயிறுபத்தைக் காணுர்கோடி,பட்டலைந்துகெட்டவர்கள்பாடுப ட்டு பதமிழந்துபோனவர்கள் கோடாகோடி, திட்டமுடன்சாஸ்திர த்தைப்பாராமற்றுன் திடங்குலைந்து நலிந்துபோனுர்தாமே. ககூச

போனுரேமூதுலகில் பெரியோர்யாவும் பொலிவானசாஸ்திரத் தைப் பொய்யென்றெண்ணி, ஏனுேதான்மானிலத்தில்சுட்டுக்கெட்டு யேளிதங்களாகவல்லோ மாண்டுபோனுர், நானேதான்கண்டமட்டுஞ் சாஸ்திரத்தை நன்குடனேயாராய்ந்து பலநூல்கண்டு, பானுமதி சுடர்போலேதிரட்டியல்லோ பாடிவைத்தேன்சத்தகாண்டம் பண்பா ய்த்தானே. ககூரு

பண்பானசாஸ்திரத்தை பாடிவைத்தேன் பாரினிலேமாண்ப ரெல்லா மறந்துபோனுர், திண்பானசினபதி மார்க்கத்தோர்கள் திற முடனேகண்டறிந்து யெடுத்தாக்கொண்டார், நண்பானசாஸ்திரத்தை மெய்யென்றெண்ணி சுபமுடனேபலம்விளையுமென்றுகந்து கண்பான நூற்கோர்வையாவுங்கண்டு காசினியில்மாந்தருக்கு கருதினேமே.

செப்பிடுவித்தை.

கருதவேயின்னமொரு கருமானங்கேள்காசினியில்மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று, அருதமுடன்ஜாலமென்ற வித்தைசொல்வேன் தொல்லுலகில்செப்பிடு வித்தைக்கண்டீர்,பருவமுடன்கன்னியென்ற பெண்ணைத்தானும் பாங்குடனேஜோடினைகள் மிகவேசெய்து, உருவ முடன்சைச்சிலையாங் கையிலீந்து உத்தமனேவாளுமொரு கையி லீயே. ககூஎ

ஈயவேலோகமென்றவாய்வினுலே யெழிலானபிரதமைகளொன் றுசெய்து, மெய்யுடனேரூபமதை தானமைத்து மேன்மையுடன்காந் தமென்ற சத்தைதானும், கைதனிலேதானுருக்கி சேர்வைகொண்டு கசடறவேயிரும்புக்குக் காரமேற்றி, பெய்யவேயிடைகண்டு யினமுங் கண்டு போனகருக்குருவுந் தானுங்காணே. ககூஅ

காணவென்றுல்பிரதமைக்கு வுயிரேயில்லை காசினியில்வாவென் றரூபமப்பா, தோணவேரூபமது வார்த்தையில்லை தோற்றமுடன் பார்வையது ஒளியேயில்லை, வேணவேகண்ணுக்கு விநோதவித்தை வேடிக்கைப்பார்த்தவர்க்குப் பகடியாகும், வணவேவடகாத்தில்பது மையேந்தி வுத்தமனேயிடகரத்தில் வாளையீயே. ககூகூ

வாளுடனேகேடகமுங்கையிலேந்தி வளமையுடனிடப்புறத்தில் வாளினுலே, தாளுடனேபூமிதனி லிருந்துகொண்டு தகமையுடன் கேடகத்தைப்பதுமைமீதில் மாளுவதுபோலாகவாளைவீசி வல்லுயி ரைவாங்குகின்ற வீரனைப்போல், கோளுகளுநோமல் குமரிதன்னுல் கொற்றவனே வாளுதனை சக்கரத்திலீயே. உ00

சக்கரமாம் வாளுதனைகேடகத்திலேந்தி சட்டமுடன் முன்பின் னுய்பிரட்டியேதான், மிக்கவுடல்கீழ்விழவே வாளும்மேலேமேலான வாளுமது பதுமைகீழே, தொக்கவுடல் பதுமையது மேலேயாகும் தொல்லுலகில் வாளுமதுகீழேயாகும், தக்கபடிசெப்பிடுமொஞ் சாலந் தன்னில் சட்டமுடன்பதுமையது தோரொண்ணுதே. உ0க

தோர்க்காது பதுமையதுவாளினுலே தொல்லுலகில் பதுமை யதுமேலேநோக்கும், பார்க்கவே லோகத்துமாந்தருக்கு பாங்கான செப்பிடு ஜெகஜாலந்தான், ஏர்க்கவே வதிசயத்தை மிகவேகாட்டும் யெழிலாக மிடிப்பார்மாந்தர்கண்டீர், மார்க்கமுடன்மாந்திரீக மென் பார்காணீர் யென்மகனே ஜாலமென்றவித்தைதானே. உ0உ

வித்தானவித்தையிது ஜாலவித்தை மேதினியில் ஜெகஜாலவித் தையப்பா, சித்தானசித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும் சிறப்புடனே பூவு லகிலாடும்வித்தை, சுத்தானகோட்டையிது யின்னஞ்சொல்வேன் கருபமென்றகாந்தமது கோட்டையப்பா, குத்தானகல்லுதான் நடு மையத்தில் கொற்றவனே சங்கிலிகளணியாய்மாட்டே. உ0௩

மாட்டையிலே நடுக்கம்பம்மீதிருந்து நடுவானகுத்துக்கால் மீதி ரங்கி, கோட்டையதுவாசலது காந்தக்கோட்டை கொப்பெனவேநடு வாசல்வந்துநின்று, நீட்டமுடன் கன்னிகையில்வாள்கொடுத்து நீள முடன் நெடுக்குவரை சுத்திவந்து, மூட்டமுடன் கேடகத்தை கோ ட்டைமீதில் முனைநடுனாம்மத்தியத்தில் முன்னேவையே. உ0ச

வைத்துமேதலைகீழாய் சுத்திவந்து வளமுடனேகுத்துக்கல்மீதி ருந்து, குத்துடனே பிரதமையைகேடகத்தால் குறிப்புடனே நேர் பார்த்துபாரின்மீது, எத்தலுடன் கேடகத்தைகையிலேந்தி யெழி லான பிரதமையைமேலேவைத்து, சுத்தியகோட்டைவழி தான்கட ந்து சூட்சமுடன் பிரதமையைகீழ்வையே. உ0ரு

கீழானபதிதனிலே பிரதமையும்நிற்க கீர்த்தியுடன் கேடகமுந் தமுவிவிளையாட, தாழானபூமிதனில்கேடகமுமின்னுசட்டமுடன்பிர தமையும் யெகிரிக்குத்த, சாழானகோட்டைக்குள் சண்டையதிலே கும் சாங்கமுடன்பத்மயுகம்சரிமுறிதலாக, நீழான செகஜாலவித்தை யிதுதானுர்நீணிலத்திலதிகமெனும் பதுமைவித்தைதானே. உ0சா

பதுமையாங்கோட்டைக்குள் காவலதிகாரிபாங்குடனேயெதிர் நின்றுபேசும் படைகன்னே, புதுமையுடன் பிரதமைதானெழுந்து

புகழ்ச்சியுடன் கேடகத்தின்கீழிருந்து, கதமையுடன் கேடகத்தை தலைமேல்கொண்டு களிவுடனேசதாகாலம் நடிக்கச்செய்யும், மதுரமுடன்யெசட்ணியால்பேசச்செய்யும் மகாகோடி விநோதங்களின்னங் கேளே. ௨௦௭

பிரதமையைக்கன்னிப்பெண் பிரம்பாலடித்தது.

கேட்கையிலேகன்னிகையாள் பிரம்பெடுத்து கிருபையுடன்வசனிக்கும்போதுமங்கே, நீட்கமுடன்பிரதமையும்வாய்திறந்து நிட்சயமாய்முன்னின்றுபேசும்பாரு, வாட்கையுடன்கேடகத்தினுத்தங்கண்டுவளமையுடன் கைதொடுத்துவார்த்தைகூறும், வேட்கமுடன்குறளியின்றன்வசியத்தாலே வேடிக்கைவிநோதவித்தை பேசும்பாரே. ௨௦௮

பேசுகையில் மார்க்கரெல்லாம் பிரமைகொண்டு பேருலகில்செப்பிடுகைவித்தைபோல,வீசுதமிழ்க்கவிவாணர்முனிவர்தாமும்விண்ணுலகிலிம்முறைபோற் சொன்னதில்லை, காசுபணஞ் செலவழித்தோர்கோடியுண்டுகாசினியிலென்முறைபோற்செய்ததில்லை, மாசுமறையில்லாமல்போகர்தாமும் வசனித்தோம் மானிடர்கள்பிழைக்கவென்றே.

மகாகாயகற்பசெந்தூரம்.

பிழைக்கவென்று லின்னமொரு கருமானங்கேள் போரானசினபதிமார்க்கருக்கு, தழைக்கவே காயாதிகற்பஞ் சொன்னேன் தாரணியில் திரேதாயினுகத்திலப்பா, முழக்கமுடன் காலாங்கி நாதர்தாமும் முனிவருக்கு தானுரைத்தகாயகற்பம், வழக்கமதுபிசகாமல் யானுமல்லோ வசனித்தேன்கலியுகமாய் முதலிற்றானே. ௨௧௦

தானானகலியுகத்திலடியேன்றானும் தகமையுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு, கோனான யெனதையர்காலாங்கிதம்மை குருபதத்தையென்நாளுமனதிலுன்னி, தேனானசினபதி மார்க்கஞ்சென்று தெளிவுடனேயானுரைத்தேன் முறைமையோடு, வேனான வெளியரங்கமாகவல்லோ விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன் போகர்தாமே. ௨௧௧

தாமானசினபதி மார்க்கத்தோர்கள் தாரணியிலிவ்வேதையதிகமென்று, பூமானும்யோகிகளும்ரிஷிகள்தாமும் பொங்கமுடன் செய்வதற்குமனதிலுன்னி, காமானமாகவேதான் சத்துருவைக்கண்டு கவனமுடன் மித்துருவை யொன்றாய்ச்சேர்த்து, நாமேதான் சொன்னபடி சோதித்தல்லோ நலமுடனேசினக்கார்கண்டார்காணே. ௨௧௨

காணவென்றால் வெகுகோடிகாலந்தானும் கருவானநூலெல்லாமுளவுபார்த்து, தோணவே சரக்கெல்லாங்கண்டாராய்ந்து தோற்றமுடன்சோதித்தார்மித்துருதன்னால், நாணவேகுகைதோறும் சோதித்தல்லோ நலமுடனேசத்துருக்கள்மிகவாராய்ந்து,பூணவேயோராளவாய்ச்சத்தையெல்லாம் புகழுடனே தானெடுக்கும்விபரங்கேளே ()

அயச்சத்து.

கேளேதான் அயத்தினுடசத்துசொல்வேன்கெவனமுடன் அயமதுதான்சேர்தாலொன்று, பாளேதான் போகாமலோகந்தன்னை பக்குவமாய்பொடியாகயெடுத்துக்கொண்டு, கோளேதான்நேராமல் நிம்பழத்தால்கொற்றவனேநாற்சாமமறைத்தபோது, வீளேதான்களிம்பற்று வெளுக்கும்பாரு விருப்பமுடனமுறியினால் கழுவிப்போடே.

போடேதான் அயப்பொடிக்கி திரட்டிமைந்தா பொங்கமுடன் சாரமதுகாரமாகும், நீடேதான்சினமதுகல்லுப்பாகும்கொடிதானசம்பழத்தின்சாற்றினாலே, கூடேதான் தானரைப்பாய் ரெண்டுசாமம் குமாரவேசலமதனாற்கழுவிப்போடு, பாடவே அயமதுவும் சுத்தியாச்சு பாலகனே சத்தெடுக்க வகையைத்தேடே. ௨௧௫

வகையானகாரமது பலம்பத்தாகும் வளமுடனே செவ்வல்லிப்பூச்சாற்றாலே, தொகையுடனேபத்துநாளரைத்தபோது துறையோடுவெண்காரமெழுகுமாகும், பகையான பெரிகாலன்பாலினாலே பாகமுடன் றானரைக்கவிபரங்கேளு, சிகையுடனேவரைப்பொடியு மொன்றேயாகும் சீரானகாரமது நேர்தான்சேரே. ௨௧௬

சேர்த்துமே பெரிகாலன் பாலினாலே சிறப்புடனே தானரைப்பாய்நாலுசாமம், பார்த்துமே வச்சிரமாங்குகையில்தானும் பாங்குடனேதானெடுத்துசீலைசெய்து, பூர்த்தியுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்து புகழாகசரவுலையில்வைத்தூது, தீர்த்துமேவயமதுவு முருகியல்லோ திறமானசத்ததுவு மாகுந்தானே. ௨௧௭

தானானசத்துக்கு யின்னங்கேளு தகமையுடன் வெங்காரங்கூடச்சேர்த்து, பானானமுன்சொன்ன சத்தைதானும் பாகமுடன் தானரைப்பாய்பெரிகாலந்தான், தேனானதேனதுவுங் கூடச்சேர்த்து தெளிவாகமுன்போலவரைப்பாயப்பா, கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருசொன்னசொற்படியே செய்திடாயே. ௨௧௮

செய்யவேவச்சிரமாங் குகையில்வைத்துசெம்மையுடன் ஓட்டைவைத்துச்சீலைசெய்து, பையவேரவிதனிலேகாயவைத்து பான்மையுடன் சரவுலையில்வைத்தூது, துய்யநல்லவயமதுவுங் களங்குமாகும் துப்புரவாய் மூசைதனையுடைத்துப்பாரு, பொய்யல்லா வயமதுவும் மணிபோல்நிற்கும் பொலிவானசத்தென்ற மணியைவாங்கே. உககூ

வாங்கியே மணியெடுத்து யலையவேண்டாம் வளமுடனே மணிதனையேயுடைத்துப்பாரு, தூங்கியேதிரியாதேமாண்பாகேளு துய்யநல்லவயமதுவுஞ்சத்தேயாச்சு, ஓங்கியேமணிதனையேபதனம்பண்ணுவுத்தமனேயின்னமொருமார்க்கம்பாரு, ஏங்கியேநிற்காதேயின்னஞ்சொல்வேன் மெழுலானவப்ரேகசத்தைவாங்கே. உஉ௦

அப்ரேகசத்து.

சத்தானசத்ததுவு மின்னஞ்சொல்வேன் தாரணியில் காதாக்கள் முனிவர்தாமும்,சித்தானரிஷிதேவர்சொன்னதில்லை சீர்பெறவே தொகுப்புடனேவடியேன்றானும், மூத்தானநூலெல்லாம் கண்டாராய்ந்து மூதுலகில் கீர்த்தியுடன் சொன்னேன்யானும், புத்தானகிருஷ்ணதிரேகர்தன்னை புகலுகிறேன்மாணாக்கள் பிழைக்கவென்றே. ()

பிழைக்கவேநவநீதஞ் சேர்தான்ரெண்டு பிழைமோசம் வாராமலெடுத்துக்கொண்டு, தழைக்கவே முன்சொன்ன காரமப்பா சாங்கமுடன்நாலுக்குவொருபாகந்தான், கழைக்கவே குழிக்கல்லு தன்னிலிட்டுகருவானதேனதனிலாட்டிமைந்தா, உழைக்கவே வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து உத்தமனேகுகையில்வைத்து சீலைசெய்யே. உஉஉ

சீலையென்றால்சீலையதுகாரச்சீலை சீரானசுண்ணம்புச்சீலையப்பா வேலையெனும்ரவிதனிலேகாயவைத்துவிருப்பமுடன் சரவுலையில்வைத்தூது, காலையதுசாமமதுதான்துவக்கி கருவுடனேசத்துதனையூதித்நீரு, மாலையிலேமூசைதனை யுடைத்துப்பாரு மன்னவனே சத்தென்ன வருணனுமே. உஉங

அருணனு மாதித்த னிதற்கொவ்வாது வப்பனேயப்ரேக சத்துமாச்சு, தருணமது தப்பாமல் பின்னுங்கேளு தகைமையுடன் சத்துதனையெடுத்துக்கொண்டு, கருணையுடன்முன்சொன்ன சத்துதானும் களிப்புடனேதானெடுத்துக்கல்வமிட்டு, வருணனுப்புகரியுப்பு பொட்டிலுப்பு வகையுடனேதான்போட்டு வரைத்திடாயே. உஉச

அரைக்கையிலே யாறுவகைசெயநீர்தன்னா லப்பனே தானரைப்பாய்காலுசாமம், திரைக்கையிலே மெழுகுபதந்தன்னிலாட்டி திறமையுடன் வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து, குறைக்கையிலேசில்லிட்டுச்சீலைசெய்து கொற்றவனே ரவிதனிலே காயப்போடு, முறைப்படியே ரவிதனிலேகாயவைத்து முன்போலசரவுலையிலேத்திடாயே. ()

ஏத்தியேதீமூட்டிவுருக்கும்போது யெழிலான மூசையதுவமுகியேதான், நாத்தமுடன் நவநீதவாசம்வீசும் நலமானசரக்கதுவு முருகிப்போச்சு, காத்திரமாம் குகைதனையே யுடைத்துப்பாரு கருவானவப்ரேகசத்துமாச்சு, சூத்திரமாமிப்பாகங் கண்டறிந்து சுளுக்குடனே பாடிவைத்தேன் காண்டம்நான்கே. உஉசு

நாலானகாண்டமது யின்னங்கேளு நலமானசத்ததுவு முன்போலேதான், காலானகுழிக்கல்லிலிட்டுமைந்தாகருத்துடனேதேன்விட்டு யரைப்பாய்நீயும், பாலானவச்சிரமாங் குகையிலிட்டு பாலகனேசீலைய்து வலுவாய்ச்செய்து, மேலான ரவிதனிலே காயவைத்து மேன்மையுடன்தானெடுத்து செப்பக்கேளே. உஉஎ

செப்பவென்றால் சரவுலையில்வைத்தூது செம்மையுடன் நவநீதம்சத்துமாகும், ஒப்பில்லையுனக்கீடு ஒருவருண்டோ வுத்தமனேநீயுபொருசித்தனல்லோ, தப்பிதங்கள்வாராது சத்துதன்னால் தகைமையுடன்மூசைதனை யுடைத்துப்பாரு, மெப்புடனே சத்துமதுவெளியேவீசும் மேன்மையுடனிப்பாகம் பத்துமுறைநீரே. உஉஅ

நீரவென்றால்நவநீதசத்துமாகும் திறமையுடன் சத்துதனையெடுத்துக்கொண்டு, காரமுடன் பூனீருச்சரியாய்ச்சேர்த்து கருத்துடனே தேன்விட்டு யரைப்பாய்பின்னும், சாரமுடன்வச்சிரமாங் குகையில்வைத்துபாலகனேசில்லிட்டுசீலைசெய்து, சாமதுபோவதற்கு ரவியில்வைத்து யென்மகனேகாய்ந்தபின்பு யெடுத்துக்கொள்ளே. உஉகூ

கொள்ளவே சரவுலையில் வைத்தூது கொற்றவனே சத்ததுவையென்னசொல்வேன், மெல்லவேமூசைதனைவுடைத்துப்பாரு மேலான சத்ததுதா னென்னசொல்வேன், விள்ளவேசத்துதனை யெடுத்துக்கொண்டு விருப்பமுடன் பீங்கானிற் பதனம்பண்ணு எள்ளளவுங்குறையொன்று நோதப்பா யெழிலானசத்திதுடவேசந்தானே. ()

கெந்தகச்சத்து.

வேகமாமின்னமொருகருமானங்கேள் விருப்பமுடன்கெந்தியென்றசத்துசொல்வேன், பாகமாங் கெந்தியதுசேர்தானென்று பாங்கானபூனாகஞ்சேர்தானென்று சாகமுடன்பூனாகம் மண்ணைப்போக்கி

சட்டமுடன் யெரிகாலன்பாலாலாட்டு, மேகமென்றவர்ணம்போலிரு
க்கும்பாரு மேன்மையுடன் காரமதுகாலாய்க்கூட்டி. ௨௫௧

கூட்டியே தானரைப்பாய் நாலுசாமம் குமுறவேவச்சுரமாங் கு
கையில்வைத்து, மாட்டியேசில்லிட்டுச்சீலைசெய்துமயங்காமல்ரவிதனி
லே காயப்போடு, சூட்டியேவாலுகையாமேந்திரத்தில் சூட்சமுடன்
நடுமையம் மூசைவைத்து, நாட்டமுடன் சத்துக்குத் துருத்திநாலு
நயம்பெறவே யூதிடவே சத்துமாமே. ௨௫௨

சத்தான மூசைதனையுடைத்துப்பார்க்க சார்பான கெந்தியது
சத்துமாகி, வித்தானபூநாகச் சத்திறுலேவீறானகெந்தியது சத்துமா
ச்சு சுத்தான்கெந்தியதுசத்துமானால் சுந்தரனே வெகுகோடிவித்தை
யாடும் யுத்தான பூநாகந்தன்னிலப்பா பொன்னவனே கெந்தியது
சத்துமாச்சே. ௨௫௩

ஆச்சென்றுவிடுகாதே யின்னங்கேளு வப்பனேகாலாங்கிநாதர்
வாக்கு, போச்சென்று வுலகத்தில் பொய்யாதப்பா பொலிவாகசித்
தர்முனி ரிஷிகள்தாமும், நீச்சென்ற பூநாகம்மறந்தாரப்பா நீணிலத்
தில் காலாங்கிநாதனாராய்ந்து மாச்சலுட னிப்பாகஞ் சொன்னாரையா
மண்டலத்தில் கண்டவர்க ளில்லைதானே. ௨௫௪

தானானவேதமுனிரிஷிகள்தாமும் தாரணியிலனேகவிதஞ்சொ
ன்னாரையா, கோனானவெனதையர்காலாங்கிநாதர் குருசொன்னபடி
யளவாயானுஞ்சொன்னேன், பானானசத்துவகை சாத்திரத்தில் பா
டினார் பலபேதவன்னமாக தேனான யின்னூல்போலாருஞ்சொல்லார்
தெளிவாகப்பாடிவைத்தேன் காண்டம்நான்கே. ௨௫௫

காண்டமேழாயிரத்தில்நடுக்காண்டந்தான் காசினியில்மாண்பர்
கள்பிழைப்பதற்கு, தாண்டுகோல்போலவே யிந்நூல்தன்னை துறை
யோடுமுறையோடுஞ் சொன்னேன்யானும், வேண்டியதோர் கருமா
னமின்னூல்தன்னில்விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன் நான்காங்காண்
டம், ஆண்டகையாமெனதையர்காலாங்கிநாதர்அருளிருந்தால் பொ
ருள்வாய்க்கு மன்பாய்த்தானே. ௨௫௬

அன்பானகெந்தியது சத்துதன்னை யப்பனே யாமுரைப்போ
மின்னுங்கேளு, தென்பான பிரிதிவியின்விளைவுமார்க்கம் தேசமுடன்
செம்மண்ணும் பூநாகந்தான், முன்பாக முன்சொன்ன முறைபசற்
றேனும் முக்கியமாய் கெந்திபிடசத்தைத்தானும், சன்பாக பூநாகஞ்
சரியாச்சேர்த்து சட்டமுடன்தானரைப்பாய் சாமம்நாலே. ௨௫௭

காலானபெரிகாலன்பாலினாலே நயமுடனே தானரைக்கும்போ
துமங்கே, பாலானபாலதுவுங்கூடச்சேர்த்து பாகமுடன்சத்துதனை
வுறவதாக்கி, சேலானசெம்பினுட சத்துதன்னால் செம்பையென்ற
பூநாகங்கெந்திசத்து, மாலானகந்தியது சத்துமார்க்கம் வையகத்தி
லாரெடுப்பார் வதிதந்தானே. ௨௫௮

அதிகமாய்கெந்தியதுசத்துதன்னை வப்பனேவச்சிரமாங் குகை
யில்வைத்து, கதிதமுள்ளமூசைதனி லடைத்துமைந்தாகவனமுடன்
சில்லிட்டுச்சீலைசெய்து, பதிதமுள்ளரவிதனிலேகாயவைத்துபளிங்கு
பெறசாவலையில் நடுமையத்தில், துதிதமுடன்கரிபோட்டு வூதும்
போது துடிபானதுரித்தியது நாலுமாட்டே. ௨௫௯

மாட்டடாநாற்சாமமுருக்கித்தீரு மன்னவனே சத்தாரியெடுத்
துப்பாரு, நீட்டடாமூசைதனை யுடைத்துப்பாரு கிலையானகெந்தி
யதுசத்துமாச்சு, கூட்டடாயிப்படியே பத்துமுறைதீரு குணமான
பாகமிது சத்துபாகம், நீட்டடாகெந்தியுடசத்துதன்னை திறமுடன்
பிங்காளிற் பதனம்பண்ணே. ௨௬௦

நாகச்சத்து.

பண்ணவென்று மின்னமொருபாகம்பாருபாரினிலோர்தாக்கள்
செய்ததில்லை, கண்ணமுடன்மானிடர்கள் பிழைக்கவென்றுநயமுட
னேகாலாங்கிநாதர்பாதம், எண்ணமுடன்யான்வணங்கி பணிந்து
போற்றி யென்மகனேயுங்களுக்காய்ச் சொன்னேன்பாரு வண்ண
முள்ளநாகமது சேர்தானென்று வளமையுடன் தானெடுத்து செப்
பக்கேளே. ௨௬௧

செப்பவென்றால்நாகமது சேர்தானென்று சிறப்பானசூதமது
சேர்தானென்று, ஒப்பமுடன்காரமது சேர்தான்பாதி ஓகோகோ
பூனீர்தான் சேர்தான்பாதி, செப்பமுடன்குழிக்கல்லி லொன்றாய்ப்
போட்டு நேர்மையுடன்வாலுவகை செயநீர்தன்னால், தப்பிதங்கள்
வாராம லரைப்பாய்மைந்தா தகமையுடன்றானரைப்பாய் சாமம்
நாலே. ௨௬௨

ராலானசாமமதுவரைக்கும்போது நாயகனே நாகமதுவிடங்கி,
மாலானமயினமது போலேயாகும் மகத்தானதாளகமும் கூடச்சேர்
த்து, சூலானநாகமதுகற்பத்துள்ளே சூதமென்றராசாவும் கூடச்
சேர்த்து, காலானகதிர்மேகந் தன்னைப்போல கண்ணுக்குத்தோன்
றிடுமே மயினமாமே. ௨௬௩

ஆமேதான்மயினமதைதானெடுத்து வப்பனேவச்சிரமாங் கு
கையில்வைத்து, தாமேதான்சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து தகமையுடன்

ரவிதனிலேகாயவைத்து, போமேதான்சரவுலேயில் வைத்தூதுபொ
ங்கமுடன் துருத்தியது ரெண்டேயாகும், நாமேதான்சொன்னபடி
நாகச்சத்து ராசாக்கள்கண்டதில்லை நளினந்தானே. ௨௪௪

நளினமாஞ்சத்துதனையெடுத்துப்பாரு நலமானநாகத்தின் சத்
தேயாகும், பளினமுடன்சத்துதனை முன்போல்மைந்தா பாலகனே
பின்னுமதைக்கல்வமிட்டு, துளிதமுடன் தாளகமுஞ் சூதம்சேர்த்து
துகளறவேபூநீறுக் கூடச்சேர்த்து, மளினமுடன்வாறுவகை செய
நீர்தன்னால் மார்க்கமுடன்றானரைப்பாய் மன்றுகேளே. ௨௪௫

மன்றுநீமயங்காதே யின்னுங்கேளு மதிப்புடனே தானரைப்
பாய் நாலுசாமம், தென்றுநீதிறமுடனே மெழுகதாக்கித தீரமுடன்
வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து, பொன்றுநீசீலையது வலுவாய்ச்செய்
து பொங்கமுடன் ரவிதனிலேநாயவைத்து, என்றுநீசொன்னபடி
முன்போலப்பா யெழிலுடனேசரவுலேயி லேத்திடாயே. ௨௪௬

ஏத்தியேநடுமையம்தானிறுத்தி யெழிலுடனேசரவுலையை யூதும்
போது, சாத்திரத்திலுள்ளபடிதப்பாகாது தகைமையுடன் சத்தது
வும்வீயமாகும், கூத்தனுமேதானடுக்கும் வேலைதமாற்கம் குவலயத்
திலவொருவரால் கூறப்போமோ, சேத்தியுடன்சத்ததுவை யெடுத்
துப்பாரு யென்னசொல்வேன்மக்காள யின்னுங்கேளே. ௨௪௭

கேளேதான்நாகமது சத்துவாங்கி கெவனமுடன் முன்போல
வறைப்பாய்நீயும், கோளேதான்வாராமல்குற்றம்நீங்கி கொற்றவனே
நாகமதுசத்துவாங்கி, பானேதான்போகாமல் பின்னுங்கேளு பாக
முடன்முன்சொன்ன சரக்கையெல்லாம், தூளேதான்பொடிபண்ணி
கல்வமிட்டு துப்புறவாய்செயநீரி லரைத்திடாயே. ௨௪௮

அறைத்துமேயாறுவகை செயநீர்தன்னால் அப்பனேமயினம
போல்மெழுகதாக்கி, குறைத்துமேவச்சிரமாங் குகையில்வைத்து
கொற்றவனேசில்லிட்டுச் சீலைசெய்து, திறைத்துமோரவிதனிலேகாய
வைத்து திறமுடன் வாலுகையாமேந்திரத்தில், முறைத்திடவேநடு
மையந்தானிருத்தி முசியாமல்கரியதனைக் கொட்டிடாயே. ௨௪௯

கொட்டியேசத்துதனையூதும்போது குறிப்புடனே துருத்தியது
ரெண்டதாகும், திட்டமுடன்காற்சாம மூதித்தீரு திறமானகுகை
தனையே யுடைத்துப்பாரு, வட்டமென்றபில்லையதாம் வுருகிநிற்கும்
வளமான சத்ததுவுஞ் சொல்லப்போமோ, கட்டமில்லை நாகத்தின்
சத்துதானும் நலமானதாரத்தி னீயமாமே. ௨௫௦

ஆமேதான்நாகமதுவீயமானால் அப்பனேகோடானகோடிவித்
தை,நாமேதான்சொன்னபடியிந்தமார்க்கம் நலமுடனேபத்துமுறை
செய்யவேண்டும், தாமேதான்சத்தெடுத்துப்பதனம்பண்ணு சாங்க
முடன்பின்னமொருநுருமானங்கேள், வேமேதான்வங்கத்தின்சத்து
சொல்வோம்விபரமுடன்மாணாக்கள்பிழைக்கவென்றே. ௨௫௧

வங்கச்சத்து.

பிழைக்கவேவங்கமதுசேர்தானொன்று பேரானசிங்கியதுசேர்
தானொன்று, வழக்கமுடன்மனோசிலையுஞ்சேர்தான்பாதி வாகுடனே
தானுருக்கிகல்வமிட்டு, பழக்கமுடன்தேனதுவைவிட்டுவாட்டி பளி
ங்குடனேவச்சிரமாங்குகையிலேந்தி, தழைத்திடவே சில்லிட்டுசீலை
செய்து தகமையுடன்ரவிதனிலேகாயவைவே. ௨௫௨

காய்ந்தபின்புவச்சிரமாங்குகையைத்தானும் கனமுடனேசரவு
லையில்வைத்தூது, தீய்ந்திடவேகுகையதுவுகமூகியேதான் திறமான
வங்கமதுவுருகிநிற்கும், பாய்ந்திடவேவங்கமதாகளங்குமாகும் பாரினி
லேசித்தர்செய்யும்வேதையாச்சு, தோய்ந்திடவேவேதைமுகம்பாரு
ங்காணுர் தொல்லுலகில்கருவாளிநாண்பான்பாரே. ௨௫௩

பார்க்கவேவங்கமதை யெடுத்துக்கொண்டு பரிவாககல்வமதில்
பொடியாய்ச்செய்து, ஈர்க்கமுடன்முப்பூவுங்காலதாக திறமுடனே
தேன்விட்டுயரைத்தாயானால், மார்க்கமுடன்மெழுகதுவும்வெண்ணே
போலாம் மயங்காமல்வச்சிறமாங்குகையில்வைத்து, ஏர்க்கவேமேல்
மூடிசீலைசெய்து, யெழிலாகரவிதனிலேகாயவையே. ௨௫௪

காயவேமூசைதனையெடுத்துக்கொண்டு கவனமுடன்சண்ணாம்
புச்சீலைபின்னும், தோயவேயேழுசீலைபின்னுஞ்செய்து தோராமல்ர
விதனிலேகாயவைத்து, நேயமுடன்சரவுலையில்வைத்தூது நேர்மை
யுடன்சத்ததுவும்மணியாய்போகும், உபாயமுடன்மூசைதனையுடை
த்துப்பாரு வுத்தமனேவெள்ளியென்றமணிபோலாமே. ௨௫௫

ஆமென்றமணியெடுத்துசொல்லக்கேளு வப்பனேசூதமதுநே
ரேயாகும், காமென்றபடாஷாணம்நேரேயாகும் கருவாகயிரண்டையுந்
தான்வரைத்துமல்லோ. நாமென்றவங்கத்துக்கங்கிபூட்டி நாயகனே
சுண்ணாம்புச்சீலைசெய்து, தாமென்றரவிதனிலேகாயவைத்து சட்ட
முடன்குழல்தனிலேவுருக்கிடாயே. ௨௫௬

உருக்கியேமூசைதனையுடைத்துப்பாரு வுத்தமனேகளங்கமது வென்னசொல்வேன், நருக்கியேபின்னுமதைமூசையிட்டு நயமுடனே வுருக்கிப்பார்களங்குமாகும், பெருக்கியேகளங்கெடுத்துப் பின்னுங் கேளு போனமூசைதனையுருக்கிப்பாரு, செருக்கமுடன்களங்கதுவு மென்னசொல்வேன் சிறப்பானபோகநாயகந்தானே. ௨௫௭

தாம்பரச் சத்து.

பாகமாமின்னமொருகருமானங்கேள் பாலகனேமாணுக்கள்பி ழைக்கவென்று, யூகமாம்தாம்பரத்தின்சத்துசொல்வேன் யூப்பன மாம்தின்சுத்திபின்னுங்கேளு, நாகமென்றசில்விஷத்தைநீக்குதற்கு நலமாகப்பூநீரில்சுத்திசெய்து, சாகமுடன்தாம்பரத்தைசுத்திசெய்ய சார்பானமுறையோடுகதைசொல்வேனே. ௨௫௮

சொல்லவென்றால்தாம்பரமாங்கொடியகாலன் தொல்லுலகிலூா லதுபோவதற்கு, வெல்லுகின்றபூநீருசேர்காரனென்று விநோதமுள்ள செம்பதுவுஞ்சேர்காரன்ரெண்டு, கொல்லுகின்றவீரமதுசேர்தான்கா லாம் குணமானசீனமதுசேர்தான்காலாம், புல்லுகின்றகருங்குன்றி சேர்தான்காலாம் புகழானசிற்றண்டஞ்சேர்தான்காலே, ௨௫௯

காலானசாக்கெல்லா மொன்றுப்கூட்டி காட்சிபெறகல்வமதி லிட்டுமைந்தா, பாலானசெயநீராம்சாரநீராம் பக்குவமாய்தானரைப் பாய்சாக்கையெல்லாம் மேலானசெயநீராம்சாமம்நாலு மேன்மையுட ன்தானரைப்பாய்மைந்தாகேளு, கோலானமாத்திரைப்போல்செய்து கொண்டு கொற்றவனேயிம்பழத்தின்சாற்றாலாட்டே. ௨௬௦

ஆட்டவென்றால்விதிசொல்வேன்மதிபாய்க்கேளு வப்பனேசுத்தி த்ததாம்பரத்தை,நீட்டமுடன்மருந்தையெல்லாம்தாம்பரத்தில்நீயு டன்கீழ்மேலும்பூசிப்போடு, வாட்டமுடன்ரவிதனிலேகாய்ந்தபின்பு வகையுடனேவோட்டிலிட்டுசீலைசெய்து, தேட்டமுடன்கோழியெ ன்றபுடத்தைப்போடு தெளிவாகபுடமாறியெடுத்துப்பாரே. ௨௬௧

பார்க்கையிலேசெம்பதுவும்பொருமிக்காட்டும் பதமதுதான்ச ரியாச்சுதாம்பரங்கள், தீர்க்கமுடன்பனைதணிலேயடித்தபோது திற முடனேசெம்புக்குவதர்தான்போகும், மூர்க்கமென்றவூரலதையற்றுப் போச்சுமுழுமக்கன்தாமறிபுார்செம்புவூரல், சேர்க்கையிலேயிந்தமு றைபத்துபாகம் செய்வையுடன்புடம்போட்டுயெடுத்துப்பாரே. ()

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலேயென்னசொல்வேன் வெளிதமாஞ் செம்பதுவும் யேத்தமெத்த, அடுத்துகின்றபேர்களுக்கு மிந்தபாகம்

அறியாமற்செய்பவனேபுத்திபுள்ளான்தொடுத்தகுறிதன்முறைபோ ல்செய்யுமாசான்தோற்றுமல்கண்ணுக்குச்செய்வான்பாரு, கெடுத்து மேமுறைபோலச் செய்துகாட்டி கெவனமுடன் வுட்கருவைக் காட் டான தானே. ௨௬௩

தானுனதாம்பரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தண்மையுடன்குரு சொன்ன நேர்ப்பாகந்தான், கோனுனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருசொன்னவாக்கதுபோல் தாம்பரத்தை, மானுனதாம்பரத்தைச் சேர்ந்தான்கொண்டுமாட்டடாவச்சிரமாங் குகையிற்றனும்,வேனுன செம்புகின்றுருகும்போது விருப்பமுடனதிற்போட சாக்குதேனே.

சாக்கென்றால் வீரமது வெள்ளையாகும் தாக்காணபாஷாணம் கெவுரியாகும், திரக்கமுடன்காரமது பூரமாகும் திகழான ரூதமது சரிநேராகும், உரக்கமுடன் சாக்கெல்லாஞ்சரியாய்த்தூக்கி வுத்தம னேகல்வமதில் பொடியாய்ச்செய்து, இரக்கமுடன் தாம்பரத்துக்கி வைசேர்பாதியெழிலுடனேகிராசமது நினைவாய்ப்போடே. ௨௬௫

போடவே செம்புருக்கிக்கிரசமீவாய் பொங்கமுடன்லகுவதா ய்தாக்கிக்கொண்டு, நீடவேசெம்புதனை யாறிப்பின்புநினைவாகமூசை தனையுடைத்துப்பாரு, கூடவேசெம்பதுவுங் களங்கமாகும் குணமா னவூரலதுயற்றுப்போச்சு, வாடவேதிரியாதேமைந்தாகேளு வருப்பு டனேயிப்பாகஞ் செய்துபாரே. ௨௬௬

பார்க்கையிலேசெம்பதுவுங்களங்கமாகி பரிசுத்தகளங்கமதுயெ ன்னசொல்வேன்,தீர்க்கமுடன்களங்கதனையெடுத்துக்கொண்டுநேரமு டன்கல்வமதிலிட்டுமைந்தா, ஏர்க்கவேபொடிசெய்து மைபோலாக்கி யெழிலானதேனதனில்வரைந்துமேதான், நேர்கமுடன் மூசைதனில டைத்துமைந்தா சிறப்புடனே சீலைசெய்துரவியில்தாக்கே. ()

தாக்கவேமூசையதுகாய்ந்தபின்புதகமையுடன் சாவலையில்வை த்தூதி,நோக்கமுடன்செம்பதுவும்வூறலற்றுகொடிக்குள்ளேகளங் கமென்றபேருமாச்சு, தூக்கவேசெம்பென்றகளங்குதானும்துரையா னவேதைமுகம் தன்னிற்சேரும், வாக்கதுதானதப்பாது போகர் தாமும்வாமுடனே பாடிவைத்த வண்மையாமே. ௨௬௮

காயகற்ப செந்தூரசத்துவகை.

வண்மையாம் சத்தெல்லாஞ்சமனதாக வளமுடனேதானுருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு, தண்மையுடன் தங்கமதுநாலுக்கொன்று தாக்க வேகளங்குடனேதங்கஞ்சேர்த்து, திண்மையாம் களங்கதுவும் ஒளியு

விசும்தீர்க்கமுடன் களங்குக்கு யெட்டிலொன்று, உண்மையாம்கெந்திபதுகூட்டியேதான் உத்தமனே தானரைப்பாய சாமம்நாலே. ()

பொற்றலை கையாந்தகரை.

நாலானசாமமது வரைக்கும்போது நலமானருதமதையெட்டிலொன்று, வேலானபொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி விருப்பமுடன்பில்லையதுலேசாய்தட்டி,மாலான ரவிதனிலேகாயப்போடுமொர்க்கமுடன் வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, தாலான கெஜபுடத்தில் போட்டாயானால்தளிர்ச்சியுடன் வெந்ததுவும் கறுப்புமாமே. உஎ0

கறுப்பானசெந்தூரந்தனையெடுத்து கருவாகரையாளின்சாற்றினாலே, உறுப்பாகதானரைப்பாய்நாலுசாமம் வுத்தமனேமுன்போலபில்லைதட்டி, தெறுப்பானபில்லையதுகாய்ந்தபின்புதேற்றமுடன்வோட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்து, குறுப்பானகெஜபுடத்தில்போட்டாயானால் கொற்றவனே செந்தூரமாகுந்தானே. உஎக

தானானசெந்தூரஞ்சிவப்பதற்கு தன்மையுள்ளபுடமதுவுமைம்பதாகும், கோனானவெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருசொன்னபுடியாகபுடமேபோடு, மானானபுடமதுமன்பதானால் மகத்தானசெந்தூரஞ்சிவப்புமெத்த, தேனானசெந்தூரந்தனையெடுத்து செப்புகிறேன் பின்னுமொருபாகங்கேளே. உஎஉ

பொடுதலைமூலி.

பாகம்போம்யென்னாதே கெந்திதாரம் பகருமந்தசெந்தூரம் நாலுக்கொன்று, வேகமுடன் சாரந்தனையொன்றாய்ச்சேர்த்துவிருப்பமுடன்ருதமதுயெட்டிலொன்று, சாகமுடன்சாக்கெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்துசட்டமுடன்தானரைப்பாய்நாலுசாமம்,நேசமுடன்பொடுதலையின்சாற்றினாலே நேர்ப்பாகதானரைத்துபில்லைதட்டே ()

தட்டியேரவிதனிலேகாயவைத்துதகமையுடன்வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, சட்டமுடன் கெஜபுடமாய்போட்டாயானால் சார்பானசெந்தூரஞ்சிவப்புகாணும், நட்டமில்லாபுடமதுவு மைம்பதாகும் நயமுடனேபாகமதுதவறிடாமல், இட்டமுடன் புடம்போட்டச்செந்தூரிக்கும் யெழிலானசெந்தூரஞ் சொல்லொணாதே. உஎச

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லை சுந்தரனேசித்தர்செய்யும்வேதையாச்சு,வெல்லவேசெந்தூரமார்க்கந்தனைவிருப்பமுடன்காரமதுகொள்வதற்கு புல்லவேபின்னுமொருபாகங்கேளு புகழானசெ

ந்தூரஞ்சிவப்புகாண, கொல்லவேவிலாரியின் தயிலத்தாலேகொற்றவனே தானரைப்பாய் சாமமெட்டே. உஎரு

விலாரிமூலி.

எட்டான சாமமது வரைத்தபோது யெழிலானசெந்தூரம் மெழுகுபோலாம், திட்டமுடன்தானரைத்துபில்லைதட்டி தீர்க்கமுடன் ரவிதனிலேகாயப்போடு, கூட்டமதுபில்லைபதாய்தட்டியேதான்குறிப்புடனேசீலைசெய்ய வகையைக்கேளு, வட்டமென்ன வோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து வளமைபெறகெஜபுடமாம் போட்டுத்தீரே. உஎசு

தீரவென்றால் புடமாறியெடுத்துப்பாரு திறலானசெந்தூரஞ் சொல்லப்போமோ, சாரவேசெந்தூரந்தனையெடுத்து சாங்கமுடன் விராலியிட்டதயிலத்தாலே, பாரமுடன் தானரைப்பாய்நாலுசாமம் பதாமல்மெழுகதுபோ லாகவேதான், நேரமுடன்பில்லையது லகுவாய்த்தட்டி நேர்ப்புடனே ரவிதனிலேகாயப்போடே. உஎஎ

போடவேவோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து பொங்கமுடன் கெசபுடமாம்போட்டுத்தீரு, நீடவேயிப்படியே ஐந்துபத்து நினைவாகப்புடம்போடச்செந்தூரிக்கும் தேடவேசெந்தூரம்யெடுத்துப்பாரு தேசிகனேகாரமது கூறொண்ணாது, பாடவேயின்னம்வெகு மூலிசொல்வேன்பாலகனே பேறிவாய்ப் பண்பாய்த்தானே. உஎஅ

வல்லாரை மூலிகை.

பண்பானமூலிகைதான் சொல்லக்கேளு பாரினிலேமெத்தவுண்டு காயகற்பம், திண்பானமூலி வல்லாரைகற்பம் திறமான மூலியது சார்பிழிந்து, நண்பானசெந்தூரங் கல்வமிட்டுநயம்பெறவே மூலியிட்டசாற்றாலாட்டி, வண்பாகசாற்சாமமறைத்தபோதுவளமாகமெழுகதுபோ லாகும்பாரே. உஎகூ

பாரேதான்மெழுகதனை பில்லைதட்டி பாகமுடன் ரவிதனிலேகாயப்போடு, சீரேதான் வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து சிறப்பான கெஜவிடந்தான்போட்டுத்தீரு, நேரேதான் செந்தூரங் காரமேறி நெறியான காயகற்பகுருவுமாச்சு, நேரேதான்பின்னுமிந்த செந்தூரத்தை தீர்க்கமுடன்புடம்போட வகையைத்தேடே. உஅ0

தேடயிலேசெந்தூர மைம்பதாகும் தேற்றமுடன்புடமதுவுமதிகங்கொண்டால், கூடயிலே செந்தூரங்காரமேறி குறிப்புடனே காயாதிக்குறிதியாச்சு, நீடயிலேயிப்படியே தீர்ந்தயானால்நிலத்தில்

நீயுமொரு சித்தனவாய், பாடயிலேயொருவருந் தான்சொல்லவில்லை பாரினிலேயின்னால்போ லொருநூலுண்டோ. ௨௮௧

புளியாரைமூலி.

உண்டேதான் வையகத்தில் பலநூலுண்டுவுத்தமனே சாஸ்திரங்கள்கோடியுண்டு, கண்டேனேநானும்வெகு நூல்கள்தன்னை கவடற்ற நூலிதுதான்மெய்நூலாகும், திண்டானவேதமுனி நூல்கள் சொன்னார் திகழுடனேகாசினி லனேகமுண்டு, கொண்டானகொண்டபடி விநோதஞ்சொன்னார் குவலயத்தி லின்னூல்போலில்லைதாமே

தானான செந்தூரஞ்சாற்றக்கேளு தகமையுடன் புளியாரைச் சாற்றினாலே, பானனசெந்தூர மறைத்துமேதான் பதமுடனே பில்லைதட்டிக்காயவைத்து, வேனனவோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து விருப்பமுடன்கெஜபுடத்தில்போட்டையானால், கோனனகுருநாதர் சொன்னவாக்கு குவலயத்தில் பொய்யாது மெய்யாம்பாரே. ௨௮௩

பாரேதான் செந்தூரங்காரமேறி பாகமுடன் காயாதிகற்பமாகும், வேரேதான்வைத்து த்து புடமேபோடு நெறியானபுடமதுவுந் தப்பாவண்ணம், கூரேதான்சொன்னபடி செந்தூரிக்கும் கூர்பானகாரமது சொல்லப்போமோ, வேரேதானின்னமொரு மார்க்கம் சொல்வோம் வேதாந்தத்தாயினது வருள்தான் காணே. ௨௮௪

பொன்னுவரைமூலி.

காணவென்று வின்னமொரு மார்க்கம்பாரு கருவானசெந்தூரப் போக்கு சொல்வேன், தோணவே செந்தூரந்தனையெடுத்து துறையுடனேகல்வமதிலிட்டுமைந்தா, பூணவேபூநீருமுப்புச்சுண்ணம் புகழாகத்தான்போட்டு யெட்டிலொன்று, வேணவே பொன்னுவரையாலே விருப்பமுடன் தானரைப்பாய் சாமம்நாலே. ௨௮௫

காலானசாமமது வரைத்தபோது நயமுடனே வெண்ணெயது போலேயாகும், பாலகனேவெண்ணெயதுயிதற்கொவ்வாதுபாலகனே சித்தர்முகம் வேதையாச்சு, சேலானவனமூலி தன்னையப்பா செம்மையுடன்தான்கூட்டி ளரைத்தபோது, மாலானசத்தெல்லாம் மடிந்துமேதான் மகத்தானசெந்தூர முடியலாச்சே. ௨௮௬

ஆச்சென்றுவிடுகாதே மைந்தாகேளு வப்பனே பில்லையதுதட்டியேதான், காச்சலென்ற ரவிதனிலே காயப்போடு கருவானவோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, பாச்சலுடன்கெசபுடமாம் போட்டுநீரு பால

கனேயாறியபின்னெடுத்துப்பாரு,மூச்சடங்கிப்புடமதுதான்வெந்தானால் மோசமில்லையாராதன்றே. ௨௮௭

வாராது தோஷமதுநோரதல்லோ வகுப்பானசெந்தூர முறுதிகாணும், கோரனசெந்தூரந் தனையெடுத்து நேர்மையுடனகல்வமதிலிட்டுப்பின்னும், சேரானபொன்னுவரைமூலிசேரவேதான் விட்டுவரைத்துமேதான்நேரமைபோலரைத்துமல்லோ வில்லைகளமாய்ப் பில்லையது தட்டிப்போடே. ௨௮௮

போடவேரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன் வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, நீடவேகெசபுடமாய்போட்டையானால் நேரான செந்தூரமென்னசொல்வேன், கூடவேயிப்படியாய்ஐந்துபத்துகொற்றவனே புடமதுதான் தீர்ந்தாயானால், நாடவேசெந்தூரமென்ன சொல்வேன்நாதாக்கள் கைமறைப்புகண்டு பாரே. ௨௮௯

பாரேதான் சித்தர்முனிரிஷிகள் தாமும்பாருலகில்செய்வதுதான்வதிதமார்க்கம், நேர்மையுடன் பலநூலுங் கண்டாராய்ந்து சீரைதான்வனேகவித காயகற்பம்சிறப்புடனே தான்முடித்தார்லக்கோயில்லை, வேரேதான்வனேகநூல்யானுங்கண்டேன் வுற்பனத்தையுளவறிந்துசொல்லார்தாமே. ௨௯௦

தாமானகருவெல்லாமறைத்துப்போட்டார் தகமையுடன்திருமூலவர்க்கத்தார்கள் நாமேதான்சொன்னபடி நூலாராய்ந்து நாட்டினுள்ளவளப்பமெலாங்கண்டார்பாதி,தேமேதான்காயாதிகற்பசாங்கம் தெளிவாகச்சொன்னவர்களொருவரில்லை, பூமானுங்காலாங்கிநாதர்தாமும் புகழுடனேபாடிவைத்தார்கோடியாமே. ௨௯௧

கோடியாஞ்சித்தர்களிலொருவருண்டு கூறினார்பலபலவாய்கண்டாராய்ந்து, தேடியேமானிடர்கள்பிழைக்கவென்று தெளிவாகப்பாடிவைத்தார்சித்தர்தாமும், பாடியதோர்நூலெல்லாம்பழுகாராய்ந்து பாரினிலேபலபலவாம்பேதஞ்சொன்னார் நாடியேபோகரிஷி அடியேன்றானும் நயம்பெறவேயுலகமதில்நவின்றிட்டேனே. ௨௯௨

நவின்றிட்டேனின்னமொருகருமானங்கேள் நாட்டிலுள்ளமானுக்கள்பிழைக்கவென்று, நவின்றிட்டசாத்திரத்தின்யுத்தாயுத்தம் தன்மைபெறவெகுசுளுவயாராய்ந்தேதான், புவின்றிட்டேன்பொன்னினாமத்தைதன்னால் கருவாகதானரைப்பாய்சாமமெட்டே, ௨௯௩

பொன்னூமத்தைமூலி.

எட்டானசாமமது செந்தூரத்தை யெழிலாகத்தானரைப்பாய்
மைந்தாநீயும், திட்டமுடன்மைபோலே தானரைத்துதிர்க்கமுடன்
பில்லையது லகுவாய்த்தட்டிசட்டமுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்துசா
ங்கமுடன் ஓட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்துவட்டமென்றதுழிதனிலேயெரு
வடுக்கிவாகுடனேபுடமதுவும் போடுபோடே. ௨௯௪

போட்டவுடன் தீயாறியெடுத்துப்பாரு பொலிவான செந்தூர
மென்னசொல்வேன், நீட்டமுடன்செந்தூரங்காரமேறி நீனில்த்தில்
காயாதிகற்புமுரச்சு, வாட்டமுடன் செந்தூரமிந்தபாகம் வண்மையு
டன்வைத்துபத்துபுடந்தான்போடு, தாட்டிகமாய்செந்தூரமருணன்
போலாம் தாரணியிலொருவருந்தான்செய்யார்தானே. ௨௯௫

தானானசெந்தூரமதிநவித்தைதாரணியிலொருவருந்தான்செய்
ததில்லை, கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனர் தம்ப
தியிலடியேன்சென்று, வேனானசாத்திரத்திலுளவுபார்த்து வேகமுட
ன்சீனபதிசென்றயானும், பானானகுளிகைதனைபூண்டுகொண்டுபறந்
திட்டேன்சீனபதிதேசங்காணே. ௨௯௬

காணவேசீனபதிசென்றேன்யானும் கமலமுனிசீர்பாதங்கண்டு
போற்றி, வேணவுபசாரமதுமிகவுஞ்செய்து வெற்றியுடன்குளிகை
யதுபூண்டுகொண்டு, பாணமதுபோலெழும்பிவடியேன்றானும் பக்க
லென்றசமாதியது நின்றேன்யானும், நாணவேதலைகுனிந்து நின்ற
போது நாதராங்கமலமுனிவிடைசொன்னாரே. ௨௯௭

விடையொன்றுசொல்லுகையிலடியேன்றானும் விருப்பமுடன்
வுத்தாரஞ்சொல்லலுற்றேன், தடையில்லாவாக்கதுவுங்கமலர்தாமும்
தாட்சியுடனெந்தனுக்குவுரைத்ததாலேமடைபோன்றசெறாக்காய
கற்பமமகதேவர் மகிட்சியுடன்செய்யலுற்றார், அடையூறுவாராமல்
யெந்தனுக்கு யெழிலானவாக்கதுவுங்கொடுவென்றேனே. ௨௯௮

கொடுவென்றுகேட்கையிலேசித்துதாமும் கொப்பெனவேயெ
ந்தனுக்குச்சாபந்தீர்ந்து, படிமுன்னேசரக்கெல்லாங் கட்டிப்போக
பாரினிலேகாயாதிகர்ப்பந்தானும், தொடுகுறிபோலெந்தனுக்குவுள
வுஞ்சொல்லி,தோஷமதுபோவதற்குமுறையுஞ்சொல்லி கிடுவகலும்
பிணிநீங்கக்காயகற்பம்விருப்பமுடன்வாக்களித்தார்முறையுந்தானே

தானானகமலமுனிநாதர்தாமும் தகமையுடனெந்தனுக்கு வாக்
களித்தார்,கோனானகாலாங்கிநாதர்பாதம்கும்பிட்டுவடியேனுந்தாள்
பணிந்து தேனானசாத்திரத்தைக்கண்டாராய்ந்துதிரட்டிவைத்தேன்
போகரேழாயிரந்தான், பானானகாலாங்கிதனைநினைந்துபாடிவைத்தே
ன்சத்தகாண்டம் பண்புாய்த்தானே. ௩௦௦

செந்தூரப்பெருமை ரோகநிதானம்

தானேதான் செந்தூரப்பெருமைதன்னை சாற்றுகிறேன்மாணு
க்கன்பிழைக்கவென்று, மானேகேள்வனுபானமினமறிந்துலயங்காம
ல்மானிடர்கள்கொள்வதற்கு, தேனேதான்பசும்வெண்ணெய்யுமா
கும் தேற்றமுடன் பாலாகுஞ்சூரணந்தான், ஊனானலேகியங்கள்கிர
தமாகும் வுத்தமனேயிஞ்சிரசம் முலைப்பாலாமே. ௩௦௧

ஆமேதான்சக்கரையுமெழுகுமாகும் அப்பனேயிந்தவித வனு
பானங்கள், நாமேதான்சொன்னபடிசிகிச்சைசெய்தால் நாடாதுதே
கம்வனுபிணிகள்போகும், போமேதான்பொல்லாதநோய்கள்போகு
ம் பொலிவானரோகத்தின் மார்க்கஞ்சொல்வேன், வேமேதான்பிலீக்
குறிப்பு வுளவுசொல்வேன் வேகமுடன்காயாதிகற்பங்கேளே. ()

தீரும் வியாதி.

கேளேதான்வரயுவென்றதெண்பதும்போம் கொடியானபித்தம
துநாற்பதும்போம், நாளேதான்கிரந்திபதினெட்டும்போகும்நாடாது
ஜன்னிபதின்மூன்றும்போகும், பாளேதான் பாண்டுவகையாறுந்திரும்
பாலகனேமூலமிருபதுவும்போகும், வீளேதான்அதிசாரரோகம்போ
கும் வீரானகிராணியென்றதாறும்போமே. ௩௦௩

ஆரானவாதமென்றரோகம்போகும்அப்பனேசிலேத்மமதுதொ
ண்ணூற்றாறும், காரானகெடியரோகம்பதினெட்டும்போம் கருவான
காசமென்றரோகமெட்டும், வேறானவுளமாந்தை ரோகம்போகும்
விருப்பமுடன்பிரமியங்களிருபதும்போகும்,கூறானமேகமென்றயிரு
பத்தொன்றும் கொற்றவனேசடலம்விட்டு யேகும்பாரே. ௩௦௪

பாரேதான்குட்டமது பதினெட்டும்போம் பாங்கானசோகை
யென்ற ரோகம்போகும், நேரேதான் மகோதரங்களெட்டும்போ
கும்நெடிதானவிஷபாகமாறும்போகும், சேரேதான் சூலைபதினெட்
டும்போகும் செழிப்பானகுன்மமென்றதெட்டும்போகும்,மேரேதா
ன் பெரும்பாடுரோகம்போகும்மேலானகல்லடைப்புவாறும்போமே

போமேதான் விப்புரிதிரோகம்போகும் பொலிவானகரப்பன் பதினெட்டும்போகும், வேமேதான் பவுத்திரங்களனைத்தும்போகும் விருப்பமுடன் நேத்திரநோய் தொண்ணூற்றாறும், நாமேதான்சொன்னபடிவதிரோகங்கள் நாட்டிலுள்ளவதிசூரியெல்லாம்போகும், தாமேதான்பிரிசங்களெட்டும்போகும் தாக்கானசிறகிநோயனைத்தும் போமே. ௫௦௬

சிறமானநோயுடனே யின்னஞ்சொல்வோம் சீரானதாகமென்றரோகம்போகும், வரமானவிக்கல்வலி ரோகம்போகும் வகையான சுவாசமென்றரோகம்நீங்கும். உரமானவாந்தியென்ற ரோகம் போகும் வுத்தமுனே மார்புநோய்தனைவிட்டோடுங்கும், பரமானகம்மலென்றரோகம்போகும் பார்த்திபனேசகலவிஷ ரோகம்போமே. ௫௦௭

போமென்றுவிடுகாதே யின்னஞ்சொல்வோம் பொலிவானவாண்குறியின் ரோகம்போகும், தாமெனவே பெண்குறியின் ரோகம் போகும் தாக்கான மருந்துவகை விரும்போகும், நாமெனவேமலட்டுவலிரோகம்போகும் நாடாது கசரோகமெல்லாப்நீக்கும், வேமெனவேகாயாதிகற்பமார்க்கம் விருப்பமுடன் செய்கின்றவீரந்தானே ()

வீரமாஞ்சில்லிஷங்களற்றுப்போகும் வேகமென்றபிளவையென்னுங்கட்டிப்போகும்சாரமாம்ரத்தவிஷமற்றுப்போகும்சதாகாலம் மேலிளைப்பு தீர்ந்துபோகும், தூரமாங்காதவழிநடக்கலாகும் நடந்தாலும் வாசியது கீழ்நோக்கும், பாரமாந்தேகமது கற்றாணுகும் பாரினிலே வெகுகாலமிருக்கலாமே. ௫௦௯

இருக்கலாங் கோடியுகற்பகாலம் யிருக்காலும்நரைதிரையும் ஒன்றுமில்லை, சுருக்கமுடன் மேனியது தளர்ந்திடாது தளர்ந்தாலும் நரம்புக்குவலுவுமுண்டு, பெருக்கமுடன்காயாதிகற்பகாலம் பேருலகில் நீயுமொருசித்தனுவாய் உருக்கமுடன்செந்தூரங்கொண்டபேர்க்கு வுலகத்தில்வயதுகணக்கில்லைதானே. ௫௧௦

கணக்கில்லைகாலன்வந்தணுகமாட்டான்காசினியில்வெகுகாலமிருக்கலாகும், பிணமாகிமூச்சடங்கியிருந்திட்டாலும் பேருலகிலுன்னையொருசித்தனென்பார், க்ஷணநேரம்வாசியைநீ நடத்திட்டாலும் சதாசிவன்தான் நீயென்றுசொல்லுவார்கள், மண்முடனேபூமிதனில் வாழலாகும் மண்ணுலகில் வேந்தரெல்லாம் நடுங்குவாரே. ௫௧௧

நடுங்குவார்வுனைக்கண்ட சீஷவர்க்கம் நாடோறும் வுந்தனுக்குப் பணியேசெய்து, ஒடுங்கியேயுந்தனிடபக்கஞ்சென்று வுபசாரவார்த்தைகளுமதிதம்பேசி, கொடுந்தவசியானதொருயுந்தனுக்குகோபமது

வாராமல் முன்னேநின்று, படுந்துயரமிகவாகிமனதிலெண்ணி பட்சமுடன்சதாநித்தஞ்சேவிப்பாரே. ௫௧௨

சேவிப்பார்தவநிலையிலொடுங்கிநின்று சேர்வையுடன்காட்சிதனைக்காணவென்று, கோவிப்புவாராமல்குருவைத்தானும் கொற்றவனும்மென்னுளும்பணிந்துநின்றுகாவிப்பாம்சோடசோபசாரத்தோடு தண்மையுடனேவனுக்குமுதலாய்நின்று, சாவிப்புவாராமல்புனிதவானுய் சதகோடிகாலம்வரைபணிசெய்வாரே. ௫௧௩

பணியானநீயுமொருசித்தனைப்போல் பாலகனேயென்னுளுமிருப்பதற்கு, அணியானசிவயோகந்தன்னிற்சென்று ஆத்தாளைசாதித்தம்பூசித்தேதான், துனிவேடுசமாதிநிலைநின்றுகொண்டு துய்புறவாய்மேல்மூச்சுதனையடக்கி, மணியானபூரகத்தைமேலேநோக்கி மார்க்கமுடன்வனுகத்தைப்பூட்டிப்பாரே. ௫௧௪

பூட்டிமிகப்பார்க்கையிலேபொலிவுதோன்றும் பொங்கமுடன் சுழுத்திதனைமேலிறுத்தி, பூட்டுமர்மைதனிவோனுய்ப்புகுந்தாப்போலவப்பனேயஷ்டாங்கந்தன்னிற்சென்றுகூட்டுமுறைவகையறிந்துசிவயோகிதானும் குணமுடனேயங்கசித்திபெற்றுக்கொண்டு, பாட்டுநயமறிந்துமல்லோபாரினமீது பாரமுடன்தவசிருத்தல்மெத்தநன்றே.

நன்றானயோகமதையறியவேண்டும் நாயகனேயென்னுளும்பூசைவேண்டும், குன்றானமாய்கைதனையறுக்கவேண்டும் கொடிதானபொருளாசைநீக்கவேண்டும். பன்றானசாத்திரத்தைப்பலவும்பார்த்து பாரினிலேகோளாறையறியவேண்டும், செவ்றுலும்ராசருடஞ்சொல்லவேண்டும் செயலானபாக்கியத்தைநீக்கனன்றே. ௫௧௬

நீக்கவேபொருளாசையவர்க்குச்சொல்லி நிதியெலாந்தானழிக்கமதியுஞ்சொல்லி, போக்கவேகர்மானுபவத்தைநீக்கிபொங்கமுடன் யென்னுளும்ஞானமோதி, வாக்கதுவும்பிசகாமல்வறியோருக்கு வண்மையுடன்தானமதுசெய்யச்சொல்லி நோக்கமுடனவரவர்கருத்தக்க பாகம் நண்மையுடன்கொடுப்பதுவேதருமமாமே. ௫௧௭

காயாதிகற்பமுண்டவர்கள் அஷ்டசித்திபெற.

தருமமாங்காயாதிகற்பமுண்டோர் சதாகாலஞ்சாயுச்சியம்பெருவதாகும், கருமமாம்வஷ்டாணபீடைதானும் காசினியில்வெறுப்பதுவேயோகமார்க்கம், சருமமுடன்காயமதுபூமிதன்னில் சட்டமுடனிருந்தாலுங்கரிப்பேறாது, மருமமுடன்சித்தாதிசித்தரெல்லாம மானிலத்தில்யிப்படியேவழங்கினாரே. ௫௧௮

வழக்கமுடன்தானிருந்தார்சித்தாசித்து வையகத்தில்காயாதிகற்பமுண்டுபழக்கமதாமிகவாகிபாரினிற்குள்பதிங்கிருந்தார்வெகுகோடி காலந்தானும் முழக்கமுடன் ஆண்டுக்கோர்கோஷ்டிகாட்டும், மூதலகில்கண்டவர்கள்பிரமிப்பார்கள், பழக்கமுடன்சிஷவர்க்கமிதுவேபாகந் தாரணியில்வெகுசித்தாடினாரே. ௫௧௯

சிஷர்கள் ஆசானுக்கு அஞ்சலிசெய்தது.

ஆடினார்சித்தர்முனிரிஷியைப்போல அவனிதனில்கோடிமனுதவசியோர்கள், தேடியேசமாதியிடநிலையைக்கண்டுதேற்றமுடன்பெரியோரையடுத்துமேதான், கூடியேகும்பல்கும்பலாய்ச்சேர்ந்துகுருவானதவநிலையைக்காணவென்றுநாடியேசொருபமென்றநிலையைக்காணநலமுடனேகர்த்திருந்தாரனேகம்பேரே. ௫௨0

பேரானவழிதனிலே வதிதம்பூண்டு பேருலகிலேயுமொருசித்தனைப்போல், தூரானகெட்டவழிசெல்லாமற்றான் துரைராஜசுந்தரன்போலிருந்துகொண்டு, வாரானசாத்திரத்தின்வன்மைபார்த்து வன்மையுடன்வாதமதையறிந்துகொண்டு, தேரானயோகமதைநிலைநிறுத்தி தேற்றமுடனயோகநிலைக்கிடமுந்தேடே. ௫௨௧

தேடையிலேவிட்டகுறைநேர்ந்ததானால் தெளிவுடனேயுந்தனுக்குலபிக்கும்பாரு, கூடயிலேவாசான்தானில்லாவிட்டால் கொற்றவனேகாயாதிகற்பம்போதும், பாடையிலேசென்றாலும்திரேகம்போமோபாரினிலேதெரியாமலிருந்தோர்கோடி, நீடையிலேகாயாதிசெந்தூரந்தான் நிலைத்துதடாதேகமதுகற்றானுச்சே. ௫௨௨

கற்றாலும்பொற்றாலுங்கருங்கல்லாகும் காசினியில்காயாதிகற்பமாச்சு, நற்றாலுங்காயாதிசெந்தூரந்தான் நாயகனேமுக்கோடிதவஞ்செய்தாலும், கற்குணமும்வீராதிவீரன்போலும் பாரினிலேசதகோடிசூரியன்போல், அறகுணங்கள் தானகன்று சித்தனாய்த்துரைராஜசிவயோகியாவாயே. ௫௨௩

ஆகையிலேசெந்தூர முண்டபேர்க்கு அவனிதனில் நரையில்லைதிரையுமில்லை, சாகையிலேசேத்துமங்களணுகிடாதே செத்தாலும்ஆவியதுவெளிபோகாது, போகையிலேதஞ்செயனும்சிரசுக்குள்ளேபொங்கமுடன்தான்வசிதுக்கற்பகாலம், வேகையிலேதீயதனில்வெந்திட்டாலும் வெகுசுறுக்காய்த்தேகமது தள்ளும்பாரே. ௫௨௪

பாரேதான்தேகமதுதள்ளும்போது பாரினிலேசெகஜாலவித்தையென்பார், நேரேதான்சவமுகத்தில்நிற்கும்போது நெருப்பானத

ணல்துவும்விந்துபோகும் கூறானமானிடர்கள்சொல்வதென்றால் குவலயத்தே ஜெகஜாலவித்தையென்பார், தூரேதான்மசானமதிலிருந்துகொண்டு துப்புறவாய்ச்சவமதனை பழிசொல்வாரே. ௫௨௫

பழியானசெந்தூரங் காயகற்பம்பூபாருலகிலுண்டவர்க்குக் காயம்போகா, வழியான செந்தூரம் யார்தான்செய்வார், வன்மையுள்ளசிவயோகிதானே செய்வான், மொழிவானகருவாளி யானமாந்தர்மோசமின்றி காசுதனை செலவுசெய்து, சுழியானசெந்தூரப் போக்குதன்னை கனமுடனேசெய்பவனே புனிதனாமே. ௫௨௬

புனிதனும் யின்னமொரு மார்க்கம்பாரு புகழானசெந்தூரஞ்செய்பக்கேளும், வனிதமுடன் வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று வாகுடனே தானுருக்கி குருவொன்றிய, கனிவானகரியோட்டிலூதிப்போடு கருவானசெம்பதுவுங் கொஞ்சம்நீங்கி, தனியான வெள்ளியது வரணமேறி தகமையுடன் பொன்னென்றமாற்றுமாச்சே ()

ஆச்சப்பா குடவனிலேபத்துக்கொன்று அப்பனேபாய்ச்சிட்டவே மாற்றெட்டாகும் மாச்சப்பாசெம்புதனில் பத்துக்கொன்று பாங்குபெறமாற்றதுவுமெட்டதாகும் பேச்சப்பாபிசகொன்று மில்லைதானும் போனதங்கமதுபத்துக்கொன்று மூச்சப்பாஸ்சோம ஓருக்கியேதான் முதன்மையுடன்தானெடுக்கக்களங்குமாமே. ௫௨௮

களங்கான தங்கமதை யெடுத்துக்கொண்டு கருணையுடன் வெள்ளிதனில் பதனுக்கொன்று விளங்கவே தானுருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு வேகமுடன் வாரடிந்துப்புடதைப்போடு அளாகமுடன்தங்கமது விளையும்பாரு அப்பனே சிவத்துக்கு வுருக்கிதங்கம் நளங்கமுடசிவராஜயோகனுசென்றநாட்டிலே தாமிருந்தார் கோடியாமே

கோடியாந்தவகோடிரிஷிகள்கோடி குவலயத்தில்சத்துவகையறியாமற்றான் கோடியேசட்டலைந்து கெட்டார்கோடி தெரிசனங்கள்காணமல்மாண்டார்கோடி வாடியேமனந்தளர்ந்துவழிகாணமல்வகைகெட்டுநூல்பார்த்துமறந்தார்கோடி கூடியேயொருவரிடமமுறைகள்கேட்டு, கூர்மையுடன்பாராமல்கெட்டார்தாமே. ௫௩0

கொங்கணவர் சாயகற்பம்.

தாமானயின்னமொருகருமானங்கேள் தகமையுள்ளசித்தர்முனிகொங்கணவரப்பா சாமான்யமானதொருசாத்திரத்தை சதுரானசமதிற்கொண்டுசென்று பூமான்கள்சித்துவகையிருக்குங்கூட்டம்புகழ்ந்சியுடன்வழிபாடுசென்றுமங்கே சாமான்யமானதொருகொங்கணவர்தாமும் மதிப்புடனேசபைநடுவேசென்றிட்டாரே. ௫௩௧

சென்றிட்டகொங்கணவர்சித்துதாமும்சிறப்புடனேசித்தர்முனி
தம்மைக்கண்டு வென்றிட்டசாத்திரத்தைவாதுபேசி விருப்பமுடன்
சத்துவகைமிகவும்பேசி கன்றிட்டகருக்குருவை தெரிந்துகொண்டு
கருத்துடனேகுருமுடிக்கமனதிலெண்ணி பன்றிட்டசாத்திரத்தைத்
தோஷஞ்சொல்ல பாரினிமேலசத்துவகைமுடித்தார்காணே, ௫௫௨

காணவேபத்துவகையெடுக்குமார்க்கம்கடந்ததோர்ஞானிமுதல்
சித்தர்தாமும் தோணலேபாஷாணம்முப்பத்திரெண்டும் துறையோ
டும்முறையோடுஞ்செப்பக்கேளு பூணவேவகைவகைக்குப்பலமதாக
புகழுடனேதேனைதனில்நாலுசாமம் வேணலேதானரைப்பாய் மைந்
தாகேளு விருப்பமுடன்வெண்ணையதுபோலேயாட்டே. ௫௫௩

ஆட்டியேரவிதனிலேகாயவைத்து அப்பனேமூசைதனிலடைத்
துமைந்தா பூட்டியேவரலுகையாமேந்திரத்தில் புகழாகதானரைப்
பாய்மையோலாக நாட்டியேமூசைதனிலடைத்துமைந்தா கலம்பெ
றவேசில்லிட்டுசீலைசெய்து நீட்டமுடன்சரவுலையில்வைத்தவூது நே
ரானசரக்கெல்லாம்புகைந்துபோமே ௫௫௪

போகுமேசரக்கெல்லாஞ்சத்தேயாகிபொங்கமுடன்யியமதுபோ
லேயாகும் சாகுமேபாஷாணம்புகைந்துமல்லோ சத்துபோல்சத்தாகி
களங்கமாகி வேகுமேசரவுலையில்புகைடண்டாகி வேகமுடன்அஞ்ச
னத்தின்கல்போலாகும் பாகுடனேவுருக்கியதோர்மூசைதன்னை பத
முடனேதானெடுத்துவுடைத்துப்பாரே. ௫௫௫

பாரேதான்பாஷாணஞ்சரக்குசேர்ந்து பாகமுடன்தானுருகிகரி
யாய்நிற்கும் நேரேதான்பூநீகம்மண்ணைப்போக்கி நேர்மையுடன்சத்
துக்குநேர்சேராசகூரேதானவினயமுடனொன்றுச்சேர்த்துகொற்றவ
னேகல்வமதிலிட்டுப்பின்பு வேரேதான்ஆவின்னெய் தன்னாலாட்டி
வேகமுடன்மூசைதனிலடைத்திடாயே, ௫௫௬

அடைக்கவென்றால்வச்சிரமாங்குகையில்வைத்து அப்பனேசில்
லிட்டுசீலைசெய்துதடையறவேரவிதனிலேகாயவைத்து சாங்கமுடன்
சரவுலையில்வைத்தூது மடைபோன்றதீயதனால்வெந்துசத்தாய் மார்
க்கமுடன்னீயம்போலுருகிநிற்கும் இடைநடுவேகளங்கமதையெடுத்
துக்கொண்டு யெழிலானதங்கமதுநேர்தானகூட்டே. ௫௫௭

கூட்டியேதானுருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு கொற்றவனேகல்வ
மதிலிட்டுமைந்தா தாட்டிகமாம்பொற்றலையின்சாற்றினாலே தண்மை

யுடன்தானரைப்பாய்நாலுசாமம் நீட்டமுடன்தானரைத்துபில்லை
தட்டி நேர்புடனேரவிதனிலேகாயவைத்து வாட்டமுடனேவோட்டி
விட்டுச்சீலைசெய்து வளமையுடன்சரவுலையிலேற்றிடாயே. ௫௫௮

ஏற்றியேவுருக்குமுகம்தன்னிலேதான் யென்மகனேதுருத்தியது
காலதாகும் போற்றியேவாலாம்பிகைதனைநினைந்து பொங்கமுடன்
மூசைதனைநெருப்பிலிட்டு தூற்றியேகரியதனைமேலேகொட்டி துப்புர
வாமூசையதுயழுகுமட்டும் நாற்றிசையும்தீபாக்கவூதவூது நாயக
னேசத்தெல்லாமுத்தமாமே. ௫௫௯

முத்தானசத்ததுவுஞ்சொல்லப்போமோ மூதலகில்யாரேனுங்
கண்டதுண்டோ சித்தானமுனிரிஷிகள்செய்யும்வேதை தேசத்தில்
மற்றவரால்செய்யப்போமோ வித்தானகளங்கமதுநாயகற்பம் விண்
ணுலகில்கருவாளிசெய்வான்பாரு சத்தானசத்ததனையெடுத்துமைந்
தா சார்புடனேமூசைதனையுடைத்துப்பாரே. ௫௬௦

உடைத்துமிகப்பார்க்கையிலேஎன்னசொல்வேன் ஓங்காரநா
தாக்கள்ரிஷிகள்வேதைபுடைத்துமேசத்துகளோதானெடுத்துபுகழாக
கல்வமதிலிட்டுமைந்தா புடைப்புடனேவீரமென்ற செயநீர்தன்னால்
களிப்புடனேதானரைப்பாய்சாமம்நாலு படைப்புடனேபில்லைதட்டி
காயவைத்து பாங்குபெறவோட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்யே. ௫௬௧

சீலையென்றால்யெழுசீலைவலுவாய்ச்செய்து சிறப்புடனேசெம்ம
ண்ணைமேலேபூசிகாலைதனில்கெஜபுடத்தில்போட்டுமல்லோ கருவாக
மூன்றுநாள்பொறுத்தபின்பு மாலையென்னும்மூன்றுநாள்மாலையப்பா
மயங்காமல்தானெடுப்பாய் மைந்தாநீயும் வாலையென்னும்திரிபுரை
யாம்புவனைவாலை தன்மையுடன்தானினைத்துயெடுத்திடாயே. ௫௬௨

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலேயென்னசொல்வேன் யெழிலானசெ
ந்தூரமெத்தமெத்த அடுத்துநின்றபேர்களைநீதூரத்தள்ளி அப்பனே
செந்தூரமெடுத்துக்கொண்டு தொடுத்தகுறிதப்பாமல்பின்னுங்கேளு
தோராமல்கல்வமதிலிட்டுமைந்தா கொடுத்துமேமுன்சொன்னசெய
நீர்தன்னால் கொப்பனவேதானரைப்பாய்சாமமெட்டே. ௫௬௩

எட்டானசாமமதுவரைக்கும்போது யெழிலானவெண்ணையது
போலேயாகும் கட்டானகுதமதுகாலாய்ச்சேர்த்து கருவாகதானரை
ப்பாய்சாமம்ரெண்டு மட்டானபில்லையதுசிறுகத்தட்டி மதிப்பானரவி
தனிலேகாயவைத்து தட்டானபதிதனிலேகுழிதான்வெட்டி தகமை
யுடன்புடம்போடவிவசகேளே. ௫௬௪

வரிசையென்றால்வரிசையதுசெப்பக்கேளும் வாகுடனேகுழித னிலேமணல்தான்கொட்டி சரியானமண்மேலேவுப்பைகொட்டி சார் பாகபில்லேதனைமேலேவைத்து பரிவுடனேமேலுமந்த வுப்பைக்கொ ட்டி பண்புடனேமணல்தனைமேல்பரப்பி குறியானகுறிப்பதுபோல் வுமிதான்கொட்டி கொற்றவனேமேல்தனிலேயெறுவுபோடே. ௫௪௫

போட்டவுடன்தீமூட்டிப்புடந்தான்போடுபொன்னவனேமூன் றுநாளாறுமட்டும் தாட்டிகமாய்தனையெடுத்துபார்க்கும்போது சட் டமுடன்செந்தூரமருணன்போலாம் மாட்டிமையாய்யிந்தமுறைஐங் துபத்து மயங்காமல்தான்போடவரிசைகேளு பாட்டினதுமுறையே னும்பொய்யுமாகா பாரினிலேகொங்கணவர்பாகமாமே. ௫௪௬

பாகமாங்கொங்கணவர்பாகந்தானும்பாரினிலேயாரேனுஞ்செய் தனுண்டோ கேர்பமாய்முனிசொன்னவாக்குப்பொய்யோ கொற்றவ னேகொங்கணவர்வார்த்தைபொய்யோஏகலழித்தனைக்கடந்த ஞான வசித்து யேற்றமுடன்மானிடர்கள்பிழைக்கவென்று சாகமுடனசெ ய்துவைத்தார்யிந்தபாகம் சட்டமுடன்கொங்கணவானர்தாமே. ()

தானனசெந்தூர மென்னசொல்வேன் தாரணியில்மாமுனிவர் ரிஷிகள்தாமும் தேனனபாகமிதுனைபாகந்தான் தேற்றமுடனாராய் ந்துகேள்விகேட்டு கோனனயெனதையர்காலாங்கிநாதர் சொன்ன வளவாக்குணமுங்கண்டு பானனசெந்தூரப்பாகங்கண்டு பாரினிலே சந்தேகநீங்கினூரே. ௫௪௮

நீங்கினூர்கொங்கணவர்கைபாகத்தில்நீடாழிகாலம்வறைநனுக் கம்பார்த்து தூங்கியேதிரியாமல்சித்துதாமும்துறையோடுமுறையோ டுஞ்செய்துகொண்டார் ஒக்கியேபாகமதுகைவிடாமல் வுத்தமனே செய்துமல்லோகுளிகைபூண்டு ஏங்கியேபோகாமல்மைந்தாநீயும் வெ ழிலுடனேயிப்பாகஞ்செய்திடாயே. ௫௪௯

செய்யவென்றால்வெகுகோடிமார்தாமும் செம்மையுடன்செ ய்துமல்லோமுறைதான்காணூர் வையவேகருவாளிசெய்வர்ன்பாரு பாரினிலேமற்றவரோகாணூர்காணூர் நைடவருங்கோபத்தார்செய்ய மாட்டார் நாட்டிலுள்ளசாத்மீகர்செல்வார்பாரு துய்யவேவாதவித் தைசெய்வோர்தாமும் துப்புரவாய்செய்வதுவும்திண்ணமாமே. ௫௫௦

போகர்சினபதியில் நவவிதவர்ணஞ் செய்தது.

திண்ணமாமின்னமொரு கருமானங்கேள் திகழான வாணமெ ன்றபோக்குசொல்வோம், வண்ணமுடன்பஞ்சவர்ணவிதங்கள்சொல் வோம் வகுப்புடனேயதிற்பிறந்தவர்ணநான்காம், நண்ணமுடன்வாயு வென்றயிரும்புதன்னில் நலமானவர்ணமது ரூபபேதம்கண்ணபிரான் வர்ணமது போலேயாகும் காசினியில் சித்தர்செயும் வேதையாச்சே.

வேதையிலே யின்னமொரு போக்கைக்கேளும் வீறான சிறிய கண்ணுகந்தானு, நீதையிலேதானுருக்கிமதியுப்போடு திகழானகள ங்குபோனுருகும்பாரு, போகமுடன்சூதமதைக் கூடச்சேர்த்து பொ ங்கமுடன்தானரைப்பாய் நாலுசாமம், நாகமுடன் சாரமென்ற செய நீர்தன்னுல் களினமுடன் தானரைத்து செப்பக்கேளே. ௫௫௨

செப்பவென்றால் வளையலுப்பு கூடச்சேர்த்து சிறப்புடனேநிம் பழச்சார்தானும்விட்டு, ஒப்பமுடன் வென்னீரில் கலக்கிக்கொண்டு வோங்குபெற செம்பென்றதகட்டைதானும், செப்பமுடன் தகடி த்து சலந்திற்போடே கோரானவர்ணமது மேலேதாகி, துப்பாவா வொளிவீசுந் தகட்டின்மேலே சூரியன்போல் தங்கமென்ற வர்ணமா மே, ௫௫௩

ஆமேதான் வர்ணமொடு சிவப்புபச்சை அப்பனே லெமென்ற கறுப்புகானும், தாமேதான்ரசமதனைக்கூடச்சேர்த்து தன்மையுடன் சீசாவி லடைத்துமைந்தா, வேமேதான் தகடதனைதோய்க்கும்போது விதமானசஞ்சாயவர்ணங்காணும், நாமேதான் சொன்னபடி ரூபாவர் ணம் நயமுடனேதகடதனி லேறும்பாரே. ௫௫௪

பாரேதான் யிரும்புக்கு யிந்தமார்க்கம் பாகமுடன் செய்துவந் தால் பண்பதாகும், நேரேதான் வங்கமதுதகடடித்து நேரான முன் சொன்ன சரக்கிலேதான், வாரேதான்வங்கமதையுருக்கியேதான்வள முடனே காய்ச்சியல்லோ தோய்ச்சிப்பாரு, கூரேநான் துரிசியிடகா ரத்தாலே கொற்றவனே பலபேதம் விளையுந்தானே. ௫௫௫

விளையுமேசகலவிதரூபாபேதம் வேகமுடன் தோன்றுவதுயுண் மைபாரு, களையுடனே சூதத்தால் யெல்லாந்தோற்றும் காமரூபவடி வமெல்லா மிதிலேதோன்றும், தளைவுடனே தாளகத்தின் புகையினு லே தகமையுள்ள கெந்தியது காரத்தாலும், சுளையுடனே புத்தது போல் புகையெழும்பி சொர்ணமென்னுவேகமென்ற வர்ணமாமே.()

கருவங்கபற்பம்.

வாணமாயின்னமொரு போக்குச்சொல்வேன் வாகானகருவங்க பற்பங்கேளு, காணமாங் கருவங்கஞ் சேர்தானென்று தகமையுடன் தகடடித்துசெப்பக்கேளு, மூரணமாங்கருங்காலிகிழங்குதன்னை முதன்மையுடன்தானரைத்து மூசைசெய்து, திரணமாங்குகைக்குள்ளே தகடைவைத்து தீர்க்கமுடன்முன்சொன்ன ரூப்புபோடே. ௫௫௭

போட்டுமேசில்லெட்டுச் சீலைசெய்து பொங்கமுடன்ரவிதனிலே காயவைத்து, காட்டென்றயெருவதனை கெஜமதாக்கி கருவாகக்குழி வெட்டிப்புடத்தைப்போடு, மூட்டென்றபுடமாறி மூன்றுநாள்தான் முக்கியமாய் திருவாணிபூசைசெய்து, தாட்டிகமாய்ப் புடந்தனையே திறந்துபாரு தளுக்கற்றகருவங்க பற்பமாமே. ௫௫௮

ஆமேதான் பற்பமதை யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே சிற்றண்டம்செளவுபோக்கி, தாமேதான் பற்பமெடை சரியாய்தூக்கி தகைமையுள்ள சிற்றண்டங்கூடச்சேர்த்து, போமேதான் வெண்கருவால் மிகவேயாட்டி, பொங்கமுடன் தானரைப்பாய்நாலுசாமம், நாமேதான் சொன்னபடியில்லைதட்டி நலமாகரவிதனிலே காயவையே. ௫௫௯

வைத்ததொருயில்லைதனையோட்டிவிட்டு வண்மையுடன்சீலையது வலுவாய்ச்செய்து, நைத்ததொருகுழிதனிலேபுடமேபோடு நலமான கெஜபுடத்தில்வெந்துநீறும், தைத்ததொரு புடமாறியெடுத்துப்பாரு தளர்ச்சியுள்ளபற்பமது சொல்லப்போமோ, மெத்திடவேபற்பமதை பதனம்பண்ணு மேதினியில்சித்தர்செயும் வேதையாச்சே. ௫௬0

ஆச்சென்றுவிடுகாதே யின்னங்கேளு அருமையுள்ளபாலகனே பின்னுஞ்சொல்வேன், மாச்சமென்றகற்பமதை வனுபானத்தில் மார்க்கமுடன் பணவிடைதான்கொண்டபோது, மேச்சலென்றமேகமது யிருபத்தொன்று மேதினியில்கண்காணுதோடும்பாரு, வீச்சலென்று பிரவீச்சுசன்னிபோகும் வீரமுடன் தாதுவிர்த்தியதிகமாமே. ௫௬௧

அதிகமாங்குன்மமென்ற தெட்டும்போகும் ஆண்மையுடன்குறி நோய்களனைத்தும்போகும், சதிரானகுஷ்டமது பதினெட்டும்போம் சட்டமுடன் சீழிவுமாறும்போகும், மதிமேகமென்றதொரு ரோகம் போகும் மாசற்றதேகமது வன்னிநீரும், துதியுடனே தாரணியில் சதாகாலந்தான் துப்புரவாய்யோகநிலை சமாதிதேடே. ௫௬௨

தேடையிலேசமாதிநிலைதன்னைக்கண்டு தெளிவாககேள்விகளில் னேமங்கேட்டு, கூடயிலேசிவயோகநிலையினின்றுகுணமானவழிபாடு

தனையெடுத்து, மாடையிலேசினமென்ற கோபந்தள்ள மதிப்புடனே தாரணி லிருந்துகொண்டு, நீடையிலேகரிவங்க பற்பந்தன்னை நீனிலத்திலுண்பவனே சித்தனாமே. ௫௬௩

சித்தனாய்பிரந்தாலும் மதிகள்வேண்டும் சீறலென்ற சினமது வைத் தள்ளவேண்டும், பத்தியுடன்பாதாம்புயத்தை யெந்தனாளும் பட்சமுடன் மனந்தனிலே நினைக்கவேண்டும், நித்தியமும் பாவெளியில் நிற்கவேண்டும் நீடாழியுலகாசை யொழிக்கவேண்டும், முத்தியுடனஷ்டமா சித்திதன்னை மூனுலகில்பெறுபவனே யோகியாமே.

வெள்வங்க பற்பம்.

யோகமென்றால்போகமதைத் தள்ளவேண்டும் யொருவருடன் வீண்வார்த்தைக் கூறலாகா, போகமதைநீக்கிவிட்டு பூமிதன்னில் புகழாகவாசியோகந் தன்னிற்சென்று, தாகமுடன்காணப்பால் தன்னைக்கொண்டு சதாகாலம்னிஷ்டையிலே யநுமானித்து, வேகமுடன் விட்டகுறைவந்த[illegible] வெறுப்பன்றி பொறுப்புடன் மீள்வீர்தாமே. ௫௬௫

மீளுவதுயின்னமொரு கருமானங்கேள்! மிக்கானவெள்வங்க பற்பஞ்சொல்வேன், தாளுமையாய் வெள்வங்கஞ் சேர்தானொன்று தகமையுடன்சவுட்டுப்புச் சேர்தான்பாதி, கோளகற்றிதகடடித்து மேலேபூசி கொற்றவனேயாவாரைபஞ்சாங்கத்தில், மாளுறையாய் வெள்வங்கம்நீற்றுதற்குமானிலத்திற் பஞ்சாங்கப்புடத்தைப்போடே

போடவேவெள்வங்கம் பொருமினிற்கும் பொலிவான சோளமதுபோலாகும், நீளவேசோளமென்ற பொரியெடுத்து நீட்சியுடகல்வமதி லிட்டுமைந்தா, கூடவேயாறுவகை செயநீர்தன்னால் கொற்றவனேதானரைப்பாய் சாமம்நாலு, சாடவேமைபோலே வெண்ணையாக்கிச் சட்டமுடன்தானரைத்து பில்லைதட்டே. ௫௬௭

தட்டியேரவிதனிலேகாயவைத்து சதுராகவோட்டி விட்டுச்சீலை செய்து, திட்டமுடன்குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு திடமானபுடமதுதான் கெஜமேயாகும், மட்டமென்றபுடமதுவும் ஒன்றேபாகும் மறவாமல்மூன்றுனாள் பொறுத்தபின்பு, சட்டமுடன்தானெடுத்துப் பார்க்கும்போது தவளனிறம்போலாக யிருக்கும்பாரே. ௫௬௮

பாரேதான்பற்பமதை தனையெடுத்து பாக்முடன்கல்வமதிலிட்டுப்பின்பு, நேரேதான்கிளிமூக்குகிழங்கு தன்னை நேர்புடனேசார்பிழிந்துசொல்லக்கேளு, சீறேதான்வெள்வங்கபற்பந்தன்னை சிறப்புடனே,

தானரைப்பாய் நாலுசாமம், கூரேதான்வெண்ணையது போலேமைந்தா குறிப்பாகதானரைத்து பில்லைதட்டே. ௫௬௯

பில்லையென்றால்பில்லையது காசதாக பெறுமையுடன் தட்டியல்லோ ரவியிற்போடு, கல்லுபோல்தானுலர்த்தி யெடுத்துக்கொண்டு கருதாகவோட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்து, அல்லன்றிகெஜபுடத்தில்போட்டாயானால் அப்பனேபற்பமது தவளம்போலாம், வெல்லவேபற்பமதையெடுத்துக்கொண்டுவிருப்பமுடன்கிழங்குச்சார்தன்னாலாட்டே.

கிழங்கென்றால்கிழங்கதுவுங் கொல்லன்கோவை கெடியானசாறதனை பிழிந்துகொண்டு, பழக்கமுடன்தானரைத்து பில்லைதட்டிபாகமுடன்ரவிதன்னிலே காயவைத்து, மழுங்கவேவோட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்து புகழாககெஜபுடத்தில் போட்டாயானால், விழுங்கவேபற்பநிறங் கொக்குபோலாம் விண்ணுலகில்செய்பவரும் அருமைதானே.

அருமையாம்பற்பமதை யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனேசிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு, பெறுமையுடன்பணவிடைதான் சர்க்கரையிற்கொள்ள பேரானநவமூலமொன்பதும்போம், சிறுமைபடச்செயரோக மெல்லாம்போகும், சேர்மானமானதொரு கசரோகம்போம், ஒருமையுடன்தேகமது கற்றூணாகும் வுத்தமனேயுனக்கீடு சொல்வாருண்டோ. ௫௭௨

உண்டோதான்வையகத்தில் வுனக்கீடுண்டோ வுத்தமனே ராராஜபதியுந்தான், கண்டபடிபலபலவாஞ் சாத்திரத்தை கருத்திலே சத்தேனும் வினையாமற்றான், விண்டபொருளொன்றிருக்க வொன்றைகொண்டு விட்டகுறைதொட்டகுறை யில்லையென்று,சண்டியென்னும்மானிடரைப் போலேநீயும் சதாகாலமிருப்பதுநன் கல்லதாமே.

நன்கல்லாசாத்திரத்தைத் தாறுமாறாய் நலமுடனேபாராமற்கெட்டலைந்து, புன்கவிகளொன்றிருக்க வொன்றைப்பார்த்து புராதனத்தின் பொருளறியார்மட்டிமாண்பர் வன்கொடுமைசெய்பவரோடிணங்கிச்சென்று வாதாடிபலவாறும் வார்த்தைபேசி, தென்பொதிகைதனிலிருக்கும் சித்தர்நூலைத் தெளிவாகப்பாராத மட்டிமாடே.

மாடானமாடிதுதான்சென்மமாடு மாநிலத்தில்நூலறியா மட்டிமாடு, கூடானகூடழியுஞ்சண்டிமாடு குவலயத்தில்மெத்தவுண்டுகூறப்போமோ,தேடானபாக்கியமுமிங்கிருக்க தேசத்தில்சுட்டலைந்தோர்கோடாகோடி, பாடானவழியறிந்துகாணமற்றான் பாரினிலேவிட்டகுறைக்காளாவாரே. ௫௭௪

சூதச்செந்தூரம்

ஆவாரையின்னமொருகருமானங்கேள் அப்பனேசூதமென்றராசன்தன்னை,சாவானகள்ளியென்றமரத்தில்தானும் சட்டமுடன்தான்குடைந்துசொல்லக்கேளும், பூவானசூதமதைவதனில்விட்டு துப்புறவாய்யதின்துளைமேலேகொட்டி, நாவானசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து நலமாகவாறுதிங்கள்கழித்துப்பாரே. ௫௭௫

பார்க்கையிலேசூதமதுகாரமேறி பாலகனேவெண்ணையதுபோலேயாகும், தீர்க்கமுடன்வெண்ணைதனையெடுத்துக்கொண்டு திறமுடனேகல்வமதில்விட்டுக்கேளு, ஏர்க்கவேமுன்சொன்னமுப்பூதானும் யெழிலாகக்களஞ்சியது கூடப்போட்டு,நீக்கவேசூதமென்றவெண்ணைதன்னில் நிலையானதுருசுபலந்தன்னைப்போடே ௫௭௬

போடவேபற்பமதுகூடச்சேர்த்துப் பொங்கமுடன்கெந்தியென்றசெயநீர்தன்னால், நீடவேதானரைப்பாய்சாமம் நாலு நீட்சமுடன்வெண்ணையதுபோலேமைந்தா, கூடவேபில்லையதுதெல்லுபோலே குணமாகத்தான்செய்துரவியில்வைத்து, தேடவேவோட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்து தெளிவுடனேபுடம்போடபற்பமாமே. ௫௭௭

பற்பமாங்கெசபுடத்தில்நீறும்பாரு பாலகனேசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணு, அற்பமென்றுவிடுகாதேபுண்யவானே வன்புடனேவெண்ணைதனில்குன்றியுண்ண, கெற்பமேரோகமதிலிருக்கும்நோய்கள் குலையோடேபோகுமடாபின்னுங்கேளு, துற்பலத்தைநீக்கியல்லோவலுவைக்காட்டும் துடியானபற்பத்தின்நேர்மைதானே. ௫௭௮

நேர்மையாம்மேகமென்றரோகம்போகும் மேனியதுபளபளக்கும்சிவந்துகாட்டும், கூர்மையாம்கபரோகம்சில்விஷங்கள் கொடிதானவயிற்றுவலிமேவிளைப்பு, நீர்மையாம்பௌத்திரமாம் முளைமூலங்கள் தீமைசெய்யுங் கண்டத்தின்மாலைபோகும், வார்மையுடன்கைன்னேசைகன்னக்குத்து தளமானசிரந்திமுதலற்றுப்போமே. ௫௭௯

அற்றுமேபீசமதினின்றரோகம் அப்பனேகால்வீக்கம்கைவீக்கம்போம், முற்றுமேநரம்புகளும்முறுக்குமீறி முனையானதாதுவிர்த்தியதிகமாகும், பற்றாதஅரையாப்புகொறுக்குமூலம் படருமேதாமரையுமற்றுப்போகும், வற்றுமேதேகமதுவலுத்துக்காட்டும் வண்மையுடன்மேனியதுமின்னுந்தானே. ௫௮௦

மேகரோகத்தயிலம்.

தானானயின்னமொருகுட்சஞ்சொல்வேன் தகமையுடன்மானிடர்கள்பிழைக்கவென்று,கோனானயென்தையர்காலாங்கிநாதர்குருபதத்

தையடியே னுந்தாள்பணிந்து, பானுனபராபரியைமனதிலெண்ணி படினேன்காண்டமேழாயிந்தான், தேனுனயின்னூல்தான் குருநூலாகும் தேசத்தில்கிட்டாதுசிவயோகிக்கே ௫௮௧

சிவயோகியானவர்க்குயெல்லாங்கிட்டும் தேசத்தில்மற்றவர்க்குக் கிட்டாதப்பா, தவயோகியென்றுலேகற்பங்கொள்வான் தாரணியில்மற்றவர்கொள்ளமாட்டார், நலயோகம்பெற்றவரும்சிவயோகியாவார் நட்டிலேல்மற்றவருமாவாரோதான், பவமகற்றும்புண்ணியர்க்குயெல்லமெய்தும் பாரினிலேசித்தனைப்போல்வாழலாமே. ௫௮௨

ஸ்நானவிதி.

வாழவாம்வெகுகோடிகாலமப்பா வரிசைபெறத்தலை முழுகவிபரங்கேளு, நீழவேநெல்லியுடன்மிளகுதானும்நெடிதானகடுக்காயும்மஞ்சள்கூட்டி, காழவேபரிசிவைந்துங்கூட்டி கருவாகசமயெடையாய்யெடுத்துக்கொண்டு, தாழவேகையாஞ்சாற்பாலுங்கூட்டிச் சாங்கமுடன் தானரைப்பாய்சாமம்நாலே. ௫௮௩

நாலானசாமமதுவரைத்துமைந்தா நலமுடனேஸ்தானமதுசெய்யும்போது, காலான்காலனுக்குயிடமேயில்லை கண்ணிரண்டுங்குளிர்ச்சியதுமிகவேயாகும், பாலானவிழியிரண்டுமெரிச்சல்நீங்கி பாலகனேசிரசுவலிதானேபோகும், மாலானமண்டையிடிக்கபாலத்துக்கு மார்க்கமுடன்சடலம்விட்டேகும்பாரே. ௫௮௪

ஏதுமேகண்ணோய்கள்தொண்ணூற்றும் பெழிலானமண்டையிடிக்கபாலக்குத்து, போகுமேவாதபித்தந்தலைகெட்டோடும் பொலிவானவாசியதுகீழ்நோக்காகும், வேகுமேயாவியதுமயிர்க்கால்பற்றி வெளிதனிலேகாற்றோடேசேரும்பாரு,பாகுடனேதேகமதுகற்றாணாகும் பாலகனேகாயாதிகற்பமூழ்கே ௫௮௫

மூழ்கினபின்பெண்ணுகாமதுபானந்தான் முக்கியமாய்மூன்றுமண்டலந்தானப்பா, மாழ்கியேசேராதேமனங்கொள்ளாதே மன்னவனேமூன்றுமுறையிப்படியேகாரு, தாழவேகற்பமதுகொண்டபோது தாரணியிலுன்னைப்போலொருவனுண்டோ, வாழ்கவேகற்பகோடிகாலமப்பா வளமையுடன்தானிருந்துகற்பங்கொள்ளே. ௫௮௬

சாரணைகுருமூலி.

கொள்ளவேயின்னமொருகருமானங்கேள் கொற்றவனேயாமண்டவரைக்குஞ்சொல்வோம்,மெள்ளவேசாரணையாமூலியப்பா மேன்மையுடன்சேரதுதான்கொண்டுவந்து, துள்ளவேபொடியாக்கிமைந்தாநீயும் துரையுடனேனிழல்தனிலுலர்த்திகொண்டு,கள்ளவேசூரணமாய்செய்துக்கொண்டு சற்பனையாய்ச்சுத்தியதுசெய்துகேளே. ௫௮௭

கேளேதான்பிட்டாவி செய்துக்கொண்டு இருபையுடன்மூன்றுமுறை சுத்திசெய்து, பாளேதான்போகாமல் சூரணத்தைப் பாங்குபெறரவிதனிலே காயவைத்து, விளேதான்இபயிலியு மிளகுதானும் திருப்பமுடன்சீரகமு மொன்றுங்கூட்டி, நாளேதான் போகாமல் னிசேர்த்து நலமுடனே சூரணமாய்க் கொண்டுபாரே, ௫௮௮

கொண்டவுடன் வாயுவென்றகுன்மம்போச்சு கொடிதானசூலையாடு வாதம்போகும், பண்டுடனே கால்குடைச்சல் பறந்துபோகும் பாரினிலேயென்னாலே வெளியிடாதே, இண்டுடனேசித்து மதத்தை யறுத்துப்போடும் இறயானவுளைமாந்தை யேகும்பாரு, அண்டமுடன்காயாதி கற்பமாகும் அப்பனேமூலியிட வேகங்கரணே, ௫௮௯

தாம்பிரபற்பம்.

காணவென்றலின்னமொரு மார்க்கம்பாரு கருவானதாம்பிரத்தின் மார்க்கஞ்சொல்வேன், தோணவேதாம்பிரத்தின் துட்டுவாங்கி துப்பரவாய்லேசாகத் தகடுதட்டி மாணவேசெய்கொடுவேலிதன்னை மயங்காமல் தானரைத்து வுண்டைசெய்து, வேணபடிகுகைபிடித்து தாம்பரத்தை மெதுவாகவதிற்பொதிய விபரங்கேளே. ௫௯௦

கேட்கவென்றல்சிலைய்து வலுவாய்ச்செய்து கெவனமுடன்ரவிதனிலே காயவைத்து, நீட்டமுடன்குழிவெட்டி யெருவடுக்கி நேர்த்தளமாய்ப் புடம்போட வெந்துநீறும், பூட்கமுடன்பட்டாறி யெடுத்துப்பாரு பொன்னவனேதுட்டுதான் பொருமிவெள்ளை, தாட்கமலாயகியாள்பாதத்தாணை தப்பாதுபற்பத்துக் குறுதியாச்சே. ௫௯௧

ஆச்சென்றுவிடுகாதே பின்னுங்கேளு அப்பனேகல்வமதில்விட்டு மைந்தா, பேச்சொன்றும்பேசாதே பொடியதாக்கிப் பேரானமுன்சொன்ன முப்புசேர்த்து, மாச்சலென்றசாரத்தின் செயநீர்தன்னால் மாளவேமூன்றுநாள் நெழுகரைத்து, பாச்சனுடன்பில்லையது லகுவாய்த்தட்டி பாலகனேரவிதனிலே காயவையே, ௫௯௨

காய்ந்தபின்புசில்லோட்டில் சிலைசெய்துகனமானகெஜபுடமாய்ப்போட்டுத்தீரு, மாய்ந்துமேதாம்பரமு மூலற்று மாசற்றபற்புமதுநவளம்போலாம், தீய்ந்துமேஆரலது மாண்டுபின்பு திரமான பற்பமது குருவுமாகி, சாய்ந்தனுடன்வாதத்திற் குறுதியாக்க சார்பானநறுபற்ப மிதுவென்பார்கள், வேய்ந்துமேசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணு வேதாந்தராய்நமக்கு வருள்சொல்வாளே. ௫௯௩

சொல்லவென்றல் வெள்ளிதனில் யெட்டுமாற்று சொர்ணமதுபிறவிக்கு யீடுமாச்சு, நல்லதொருபிறவியிட்டுத் தங்கமென்பார் காதாக்கள்செய்கின்ற வேதையாச்சு, புல்லறிவுடையதொரு புத்திமான்

கள் பூதலத்தில் செய்துமல்லோ யோகஞ்செய்வார், வில்லணிந்த வேந்தர்களுஞ் செய்யலாகும் விருப்பமுடன்வாதத்தின் பெருமை பாரே. ௨௯௪

பார்க்கவென்றால் தாம்பரத்தின் பற்பந்தன்னைப் பாங்குடனே நெல்லிடைதான் கொண்டபோது, தீர்க்கமுடன்வனுபான ஞ்மேறிந்து கொண்டால் திறமுடனேதேகமது கற்றாணுகும், சேர்க்கமுடன் வாயுவென்ற தென்பதும்போம், செயலானபித்தமது நாற்பதும்போம் மூர்க்கமுடன் சேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றாறும், முட்டோடே போகுமடா முடிவுதானே. ௨௯௫

தானேகேள்பற்பமது கொண்டபோது தாக்கானவாசியது கீழ் நோக்காகும், மானேகேள்சிவராஜயோகங்கிட்டும் மன்னவனேநீயு மொருசித்தனுவாய், வேமேதான்சொன்னபடி யோகமார்க்கம்வெளி ப்படையாய் யெப்போதுங் காணலாகும், நாமேதானுரைத்தபடியே மூகாண்டம் கடுகாண்டமிதிலதிகங் காணலாமே. ௨௯௬

தங்கபற்பம்.

காணலாமின்னமொரு மார்க்கம்பாருகனமான மாணுக்கள்பிழை க்கவென்று பூணலாம்தங்கமென்றகாசுதன்னைப் புகழாகத்தானெடுத் துச்செப்பக்கேளு, தோணவேமூலியது கவுழ்தும்பைத்தான் தோற் றமுடன் முன்சொன்ன முப்புசேர்த்து, வேணவேதானரைத்து மூ சைசெய்து விருப்பமுடன்காசதனை யுள்ளேவையே. ௨௯௭

வைத்துமேசீலையது வலுவாய்ச்செய்துவளமைபெறரவிதனிலே காயவைத்து, தைத்தமுடன்குழிவெட்டிப் புடமேபோடு தாக்குட னே கெஜபுடத்தில் வெந்துநீறும், பைத்தவிழாமூசைதன்னை யெடு த்துப்பாரு பாலகனே தங்கமென்ற காசுதானும், கைத்தவமாய் பொ ருமியதுநொறுங்கினிற்கும் காவலனேதானெடுத்து செபக்கேளே.

செப்பவென்றால்நாவில்லைப்பாவுமில்லை செயலானபாக்கியமுவித ஞலாகும், ஒப்பமுடன்தானெடுத்துக் கல்வமிட்டு வுத்தமனேகவு தும்பைச்சாற்றினாலே, கொப்பனவே தானரைப்பாய் நாலுசாமம் கொற்றவனே வெண்ணெயதுபோலேயாகும், எப்படியும்வெண்ணெ யதுபோலேயானல் யெழிலானபற்பத்துக் காரியாச்சே. ௨௯௯

ஆதியாம்பூமியுடனகத்தாலே அப்பனேதங்கமது பற்பமாகும், சோதியாம்தங்கமென்ற வெண்ணெதன்னைச் சுருதியுடன்பில்லையது லகுவாய்த்தட்டி, வாதிகள்செய்பாகம்போல மனதிலூணி மயங்கா மல்ரவிதனிலேகாயவைத்து, சாதியாமோராருவில் புடத்தைப்போடு தப்பாதுசெஜபுடத்தில் நீறுமாமே. ௩00

நீறியதோர்பற்பமதைபின்னுங்கேளு நேர்மையுடன்தானெடுத் துக்கல்வமிட்டு, கூறியதோர்வாக்கதுவும்பிசகாமற்றான்குணமாகதா னரைப்பாய் செயநீர்தள்ளுல், மாறியதோர்சாரமென்றகெந்திநீறு மார்க்கமுடன்றானரைப்பாய் மைபோலாக, மீறியேபோகாமல் வெ ண்ணையாக்கி மிதியுடன்பில்லைதட்டிக் காயப்போடே. ௩0௧

போடேதான்ரவிதனிலே காயவைத்துப்பொங்கமுடன் வோட் டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, நாடேதான்குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு நலமுடனேகெஜபுடத்தில் நீறும்பாரு, கூடேதான்புடமதுவைத்தி றந்து பார்க்க குணமானபற்பமதுதவளம்போலாம், தேடேதான் பற்பமதைப் பதனம்பண்ணு தேசத்தில்கிட்டாதுசிவயோகிக்கே. ()

கிட்டாதுபாவிகட்கும்கருமிகட்கும் கீர்த்தியுள்ளயுத்தமர்க்குப் பலிக்கும்பாரு, எட்டாதபொருளெல்லாமிதிலேதோற்றும் யெழிலா னவுடலாவிப்பொருள்களெல்லாம், விட்டாரும்விடுகுறைகளெல்லா ங்காணும் வெழிலானவிதியிருந்தால் லபிக்கும்பாரு, முட்டாளாயிரு க்காமல் முடிமன்னநீ முறையோடேசெய்துமல்லோமுடிவுகாணே.

அநுபானம்.

காணவென்றால் பற்பமதையுண்ணக்கேளு கருவானலேகியங்க ள் கிரதமாகும், தோணவே நெய்தேனும் வெண்ணெயாகும் தோற்ற முடன் யிஞ்சிரசம்முலைப்பாலாகும், பூணவேயிந்தவித வனுபானங்க ள் புகட்டினல் காயகற்பமாகும், காணவேகைபாகம் செய்பாகங்கள் நலமுனேதாமறிந்துவுண்ணுவீரே. ௩0௪

உண்ணையிலேசேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றாறும் வுத்தனேபித்த மது நாப்பதும்போம், நண்ணமுடன் வாயுவென்றதெண்பதும் போம் நயமானமேகவகையிருபத்தொன்றும், குண்ணவேகுன்மமெ ன்றதெட்டும்போகும் கூரானகிரந்திபதினெட்டும்போகும், வாகாக நீரழிவுயாறும்போமே. ௩0௫

ஆறானகலமேகம் அகன்றுபோகும் அப்பனேவுளமாந்தை கவி ஙிபோகும், வாரானகுஷ்டம்பதினெட்டும்போகும் வாகானவண்டத் தின் வாய்வுபோகும், தூறானமேகிளைப்புத் தீர்ந்துபோகும் துடியா ன நரம்பெல்லாம் முறுக்கேபோகும், சாறானமூலிகைகளிதற்கொவ் வாது சட்டமுடன்போகரிஷியுரைத்ததாமே. ௩0௬

உரைத்தோமேசீனபதி மாந்தருக்கு வுத்தமனேகண்காணு வு ணவையெல்லாம், கிரைத்துவிட்டேன் வெள்ளையென்றமாந்தருக்கு

விறையானசைமுறையும் முழுதுஞ்சொன்னேன், கரைத்துவிட்டே ன் காயாதிகற்பந்தன்னை, கருவாகவுளவுதனையறிந்துகொண்டார், ம லைத்துமேகற்பமதுயுண்டபோது பறக்குமடா நோயேது பிணிதா னேதே. ௪௦௭

ஏதானதங்கபற்பமுண்டபோது யெழிலானதேகமதுகற்றாளு கும், வாதானகமனுக்குஅருதியில்லை வந்தநோய்தீர்ந்துவிடும் வசனி த்தேனன், சூதானதங்கமதையுண்டபேர்கள் துரைகோடிகாலம்வ ரை யிருக்கலாகும், தீதானபிணிகளது யிதிலேதோயும் இரளான நோய்பிணியும் பரக்கும்பாரே. ௪௦௮

பாரேதான்தங்கமதைகொண்டபோது பாரினிலேயீயுமொரு சித்தனவாய், வேரேதான்சாத்திரத்தின்வுளவுபார்த்து தெளிவான கைமுறைகளறியவேண்டும், நேரேதான் அறிந்தாலும் வொன்றுமில் லை நேர்பான வழியோடுசெய்தால்சுத்தி, கூரேதான்குணங்கண்டு கு றியுங்கண்டு கொப்பெனவேசெய்பவனேஞானியாமே. ௪௦௯

ஆமேதான் தங்கபற்ப முண்ணும்போது அப்பனேபத்தியங்க ளுரைக்கக்கேளும், நாமேதானசொன்னபடி புளியுப்பாகா, நலமுட னேபாலன்னங்கொள்ளநன்று, தேமேதான்பதனொள் யிப்படியே கொண்டுதெளிவாக மண்டலந்தான கொள்ளக்கேளு, வேமேதான் சுட்டபுளிவறுத்துப்பாகும் வேகமுடன்மண்டலந்தான் வுண்டுகொ ள்ளே. ௪௧௦

கொள்ளவேபற்பமது வுண்டுகொண்டு கோடானகோடிமுறை சித்துசெய்வீர், விள்ளவேகன்னியெனற மாயாகற்பம் விணிலையனு போக மிகவுந்தள்ளு, மெள்ளவே கைபாகஞ் செய்பாகத்தை மே இனியில்கண்டறிந்துபின்னுங்கேளு, எள்ளளவுபிசகதுதான் வாரா வண்ணம் யெழிலுடனேசெய்துமலலேர வருள்தான்காணே. ௪௧௧

பொன்னுவாரை சூரணம்,

காணவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் கவனமுடன் யானு ரைப்பேன்கடியமூலி, நாணவேபொன்னிவாரை தனனை நலமாகச் சமூலமதைக்கொணர்ந்து, பாணமெனும்ரவிதனிலே காயவைத்து பாகமுடன் சூரணித்துவடிறுன்கொண்டு, தோணவேபாண்டமதில் பாலைவிட்டு துப்புரவாய்வேடுகட்டிசீலைமூடே. ௪௧௨

மூடியதோர்சீலைதனில் சூரணத்தைமுதிராமல்பதமுடனேதான மைத்து, நீடியேமேற்பாண்டந்தன்னைமூடி கிணைவாகத்தானெறிப்பா ய்கண்டுமட்டும், சாடியேபாண்டமதைதிறந்துபார்த்து சட்டமுடன்

சூரணத்தையெடுத்துக்கொண்டு, வாடியேதிரியாமல்ரவியிற்றுணும வளமுடனேசூரணத்தைக்கொட்டியாற்றே. ௪௧௩

ஆற்றியே சூரணத்தைரவியிற்போட்டு அப்பனேகாய்ந்தபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு, தேற்றியுடன்முன்சொன்ன முப்புசின்னம்நெ டிகாணகளஞ்சியது கூடச்சேர்த்து, ஆற்றியேசீனியது சரியாய்க் கொண்டு துப்புரவாய்திரிகடிகைதன்னையப்பா, மாற்றியேவெண்ணை தனில்கொண்டாயானால் மண்டலத்தில் போகுமடாபிணிகள்தானே

தானானபிணிகளது சொல்லக்கேளும் சர்பானயீளையுடன்பிரு மல்போகும், வேனானகுஷ்டம்பதினெட்டும்போகும்வேகமுடன்தழு வணையும்மாறிப்போகும், தேனானதேன தனில்கொண்டபோது தேற் றமுடன் சொரிசிறங்குவுத்திரம்போம், ஊனானகசரோகம் திரும் தீரும்வுத்தமனே சில்விஷங்களற்றுப்போமே. ௪௧௫

போகுமேகுலையொடுகரப்பன்போகும் பொல்லாத சில்விஷங்க ளனைத்தும்போகும், ஏகுமேதேகமதுகற்றாறுதும் யெழிலானசட் டயதுதள்ளும்பாரு, சாகுமேகுழிச்சிலந்திபிளவையாவும்சண்ணுமடா வுடலைவிட்டுக்காடேபோகும், பாகுடனேமேகிலைப்பு தீர்ந்துபோகும் பாரினிலேயிதுவுமொருகற்பமாமே. ௪௧௬

பேய்கள்ஆட.

கற்பமாயின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் கருவாகத்தான்கேட் பீர்கருத்துளப்பா, அற்பமென்று நினையாதேயிந்தபாகம் அப்பனே குரியென்றநத்தைச்சூரி, பொற்பமுடன்வெள்ளிநாள் வேர்பிடிங்கிச் சுத்தமுடன்பூசைதனில்குளிசமாடி, சற்பமென்றராஜவிடமையைத் தீட்டி சட்டமுடன்வருவேற்றித்தீபம்போடே. ௪௧௭

போடவேமாடனுமேயெதிரேநிற்பான்பொங்கமுடன்வருவது தான் லட்சமாகும், நீடவே பங்-சிங்-வங் கென்றேயோது நிலைக்கு மட்டாமாரணமுமிதனாலாகும், கூடவே நமசியென்றேயோதுகுடியோ ட்டுப்பூண்டுக்குக்காப்புகட்டி, தேடவேலட்சமுரு தன்னைப்போடு தெளிவானசித்திமுதலாகும்பாரே. ௪௧௮

பாரேதான்லட்சத்தையெழுதியோதிபாகமுடன்குளிசமதில்க ட்டுவாய் நீ, நேரேதான்லட்சமுருவோதிப்பின்பு நேர்மையுடன்தலை தனிலே நிரைவாரு, தேடேதான்லலாடமதில் கருமையைத்தான் தேற்றமுடன் தீட்டியல்லோருங்தலைத்து, ஊரேதான் இழக்குமுகந் தனிலிருந்திவுத்தமனே செபித்திடுவாய் பூதந்தானே. ௪௧௯

தானானபூதமது தலைசுழட்டி தாரணியில்நின்று விளையாடும்பாரு, கோனான யெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் தன்பாதம்வணங்கியல்லோ, தேனானமனோன்மணியைத்தாபித்தேதான் தேற்றமுடன்சக்கரத்தில்ஞுந்தவைத்தால், மானானவேதாளம்பிரமராட்சன்மண்மீதிலிருந்துகொண்டு வாடும்பாரே. ௪௨௦

ஆடுமேகைதாளமதிகம்போடும் அப்பனேவேணுமென்றவஸ்து கேட்கும், பாடுமேகொண்டாட்ட மிகவடிக்கும் பாத்தவரைக்கண்ணாலேமிகமயக்கும், ஓடுமேபஞ்சாட்சர மேலேபட்டால் வுத்தமனே சிரித்துவிளையாடும்பாரு, கேடும்கெடுதிகளு மிகவேபேசும் கேட்டதொருகேள்விக்கு யெதிர்சொல்லாமே. ௪௨௧

சொல்லதே பலபலவாய் வார்த்தைபேசி துரைமுகத்திலிருந்துகொண்டுகூத்தாமாடும், புல்லவேகருவாலேயனேகம்வித்தைபூதலத்தில்லெகுசாகயாட்டலாகும், கொள்ளவேபூதமது வினோதவித்தைக்கூறினார்பலபலவாம்சாத்திரத்தில், வெல்லவேநம்முடைய நூல்கள்யாவும்வெளிப்படையாய்க்காட்டினோ மூலகத்தோர்க்கே. ௪௨௨

பெருங்கொடிப்பைநெய்.

உலகத்தோர் பிழைக்கவென்றுயின்னஞ்சொல்வோமுத்தமனே யுறுதிமனங்கண்டுகேளு, பலவகையாஞ்சாத்திரங்கள்பலவும்பார்த்து பாரினிலே கெட்டவர்கள்கோடாகோடி, நிலவுபோல்ஏழைகள்பிழைக்கவென்று நீணிலந்தில் போகர்யாம் பாடிவைத்தோம், சிலகதைகள்வீணென்றுசொலலிவிட்டாலும் சிறப்புடன்வுட்கருவைவிடான்தான்பாரே. ௪௨௩

பார்க்கையிலேபெருங்கொடிப்பைகொண்டுவந்துபாலகனேசார்பிழிந்துசாற்றக்கேளு, தீர்த்தமுடன்சோதுதான்யெடுத்துமைந்தாதிறமுடனேசுக்கதுவும்சீரந்தானும், சேர்க்கவே திப்பிலியுங்கோஷ்டத்தோடு செம்மையுடன்கஸ்தூரிக்கூடச்சேர்த்து, ஆர்க்கமுடன்கூகைநீர்தன்னோடொக்க அப்பனே யெடைகாலாய் யெடுத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளவேயாவிநெய்சரியதாக கொற்றவனேதான்சேர்த்துக்காய்ச்சிக்கொண்டு, மெள்ளவே மெழுகுபதம் வடித்துக்கொண்டுமேன்மையுடன்மண்டலந்தான் கொண்டுவந்தால், கள்ளமென்னுங்கோழையது யெங்கேபோச்சு, கடிதானசபரோகம் தியங்கலாச்சு, உள்ளபடிமேகமென்றரோகம்போகும் வுத்தமனே சில்விஷங்களற்றுபோமே. ௪௨௫

அற்றதொருவரையாப்பு புரைகள்போகும் அப்பனேகண்டத்தின்மாலைதீரும், உற்றதொருவகுலையென்றகட்டிதீரும்வுளமார்கை

குன்மமுதலகன்றுவோடும், பெற்றதொருமாதுக்குவயத்தில்ரோகம் பேசாமல்லோடுமடா யின்னங்கேளு, மற்றதொருமேகங்கள்கசரோகங்கள் மாநிலத்தில்நிற்காது திண்ணந்தானே. ௪௨௬

வல்லாரைநெய்.

திண்ணமாமின்னமொருகற்பம்பாரு திறலான வல்லாரைபெரியாவாரை, நண்ணமுடன் மூலிதான்சேர்தானாழி நலமுடனேகொண்டுவந்துசெப்பக்கேளு, வண்ணமுடன் திப்பிலியுங்கோஷ்டந்தானும்வளமரனமிளகுடனேமதுரந்தானும், எண்ணமுடன்சுக்குடனேகூகைநீறும்யெழிலான கிராம்புடனே சாதிக்காயே. ௪௨௭

காயானவால்மிளகு கூடச்சேர்த்து கருத்துடனேசாபத்திரிசரியதாக, மாயானவலம்புரியுமிடம்புரியுஞ் சேர்த்துமன்னவனேமயக்காமல் குங்குமப்பூ, தாயானகஸ்தூரிகோரோசனைத்தானும் தகமையுடன்வகைக்கவொரு களஞ்சதாக, தோயாதபாலுடனேயித்தனையும்போட்டு துப்புரவாய்தானரைப்பாய்செப்பக்கேளே. ௪௨௮

செப்பவென்றால் நெய்பதுவுஞ் சேர்தான்பாதி செம்மையுடனொன்றாகக்காச்சியேதான், ஒப்புடனேகடுகுபதம்தானிறக்கிவுத்தமனேகணபதிக்குப் பூசைசெய்து, தப்பிதங்கள்நேராமல் மைந்தாநீயும் தன்மையுடன்வடிபணிந்து சிரங்குவித்து, மைப்பதுவே சிஷாவிற்பதனம்பண்ணு மகத்தானநெய்யதுவுங் காணூர்தாமே. ௪௨௯

காணூரநெய்யதனை யார்தான்கண்டார் காசினியில் சித்தர்முனிரிஷிகள்வேதை, தோணவே காயகற்ப ரோகநெய்யாம் தொல்லுலகில் சீனபதி தேசத்தார்க்கு, வேணவேகாலாங்கி நாதர்தாமும் விருப்பமுடன் செப்பவென்ற நெய்யுமாச்சு, பூணவேயறிவுள்ளான் செய்துபார்த்துப் பொங்கமுடன் சேமித்தகாயமாமே. ௪௩௦

காயமாமிந்தநெய்வதிதங்கேளுகாயாதிகற்பங்களுண்டபேர்க்கு நேயமுடன் வாரத்துக்கிரண்டுமாற்கம் நேர்மையுடன் வந்திசந்திக்கொள்ளவேண்டும், மாயமெனுங்கள்ளாசை நீக்கவேண்டும் மதுபானம்விரும்பினால் காயமில்லை, தூயமுடன்நெய்யதனைக்கொண்டபோது தடியானரோகமெல்லாந் துலைந்துபோமே. ௪௩௧

துலைந்துவிடுங் காய்பனென்ற ரோகம்போகும்துறையான மதுமேகம்விட்டேயோடும், அலைந்துகெட்ட கசரோகமகன்றுபோகும் அப்பனே வரையாப்பு மேகம்போகும், தலைவலியிமண்டையிடிசன்

ணல் போகும் சண்டாளவபற்றுவலி காசியோடும், கலேந்துவிடுமகாது
நோய்கண்ணேப்போகும் கால்வலியுமேல்வலியும் தகைத்துபோமே.

தகைத்துமே வாய்ப்புண்ணுவாய்நாற்றம்போம் தாரணியில்லா
தமென்றரோகம்போகும், திகைத்துமேருன்மவலிதன்மரோகம்தீரா
தகவுசியென்றமகோதரங்கள், பகைப்புடனேபீசத்தின்வாயுவீக்கம்
யாங்கான குடைச்சல்முதல்வலிப்புதீரும், நகைப்புடைய மாதருட
ரோகம்போகும் நாட்டாதுபிணிமூப்பு நாடாதன்றே. சஙங

சதாவெரி நெய்.

நாடாது காயகற்பங்கொண்டபேர்க்கு நலமானநெய்யது தான்
கொள்ளவேண்டும், தேடானகாயத்துக் கிந்தநெய்தான் தேற்றமுட
ன்வாரத்துக்கிரண்டுமுறைப்பா, வீடானதேகத்துக்குறுதிநெய்யாம்
விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன் போகர்நாமும், காடானசதாவேரிச
மூலங்கொண்டு தளர்ச்சியுடன் சார்பிழிந்து சாற்றக்கேளே. சஙச

சாற்றவென்றால் சதாவேரி சேரதாகும் சார்பானமுசுமுசுக்கை
சேரதாகும், கூற்றனென்னுங் குதம்பைச்சார் சேரதாகும் குணமா
னமாதளேயுஞ்சேரதாகும், மாற்றமென்றவாவிநெய் சேரதாகும் மக
த்தானதேனதுவுஞ் சேரதாகும், சீற்றமுடன்சடைசரக்கு செப்பக்
கேளுசிறப்புடனேசேர்க்கும் வகைக்கூறக்கேளே. சஙரு

கேளேதான் திப்பிலியும் விசுவாசிதானும்கெடியானசுக்குடனே
வோமந்தானும், விளேதான் கூகைநீர்பாங்கிதானும்வுத்தமனேகரு
வாபின்பட்டைதானும், பாளேதான்போகாமல் மதுரந்தானும் பாங்
குடனேவில்வாணகசிவகைதேவறும், தாளேதான்வகைக்குவொருபலம
தாகச்சற்பனேயாய்ப் போட்டுமிகக்காச்சிடாயே. சஙசா

காய்ச்சிகையில் கஸ்தூரிகுங்குமப்பூ கருவானரோசனேயுங்கள
ஞ்சிசேர்த்து, மாய்ச்சலுடன் மெழுகுபதம் தாணிறக்கிமென்னவனே
வடிகட்டியெடுத்துக்கொண்டு, பாச்சலுடன்வாரத்துக்கிரண்டுமுறை
தானும் பாங்குடனேயக்கிசந்தி கொண்டாயானல், மேச்சலென்னும்
ரோகமதுவகன்றுபோகும் மேதினியி லெந்நாளுமிருக்கலாமே. ()

இருக்கலாம் கற்பாந்தகாலமட்டும் யெழிலுடனேவாசியோகங்
கொள்ளலாகும், பொருக்கலாஞ்சிலயோகந்தன்னிற்சென்று பொங்
கமுடன்வாசியைத்தான் மடக்கிக்கீழால், சுருக்கவேகர்மேந்திரிய
மனைத்தும்போக்கி சதாகாலஞ்சின்மயத்திலிருநதுகொண்டு, வெருப்
புடனே மர்யாதிரட்லைசதன்னே வெறுப்பதுவேயுந்தமற்கு புனித
மாமே. சஙஅ

புனிதமாம்நெய்யதனைக்கொண்டபோது புகழானகச்ரோகமக
ன்றுபோகும், வனிதமுடன்வாயுவென்றதெண்பதும்போம் வாகான
பித்தமதுநாற்பதும்போம், துனிதமுள்ளசூலேபதி னெட்டும்போகும்
துலையாதகுன்மமென்றரோகம்போகும், பனிதமுடன்பாரிசமாம் வா
யுபோகும் பறக்குமடாதேகத்தில் ரோகம்போமே. சஙகூ

போமேதான்கரப்பனென்றபதினெட்டும்போம் பொல்லாதவ
யிற்றுவலிபொருமல்போகும், வேமேதான்கால்வாதம்கைவாதம்போ
ம் மிக்கானகுடல்பிரட்டல்யாவும்போகும், நாமேதான் சொன்னபடி
சேத்துமங்கள் நாடாதுயென்னுளுநாடாதப்பா, வேமேதான்காச
மொடுயீளேபோகும் வேகமுடனவதுவையென்றகட்டிபோமே. ()

கட்டியென்றால்கொசியென்றகட்டியோகும் கருவானவுதிரத்தி
ன் கட்டிபோகும், அட்டியில்லாவனலதுவும்பறந்துபோகும் அப்ப
னே குடைச்சல்முதலகன்றுபோகும், துட்டமெனுங்கொடிரோகம்
மாந்தைரோகம் துடித்துமேகூடுவிட்டுக்காடுபோகும், திட்டமுடன்
காயாதிகற்பங்கொண்ட தேகத்துக்கிந்தநெய் வேண்டும்பாரே. ()

வேண்டுமேகாயாதிசெந்தூரத்தை விருப்பமுடன்கொண்டவற்
கும்பேதியாகா, தீண்டவுமேவிஷமதுவுமேறவாகா திகழானவானமது
சேரலாகா, காண்டிபனுயிருந்தாலும்காயகற்பம் காசினியில்கொள்
ளாவிட்டால் காயம்பாழாம, தூண்டுமிகக்குருபரனைதானறிந்து துப்
புரவாய்யுண்பவனே சித்தனுமே. சசஉ

சித்தனுப்பிறந்தாலும் யொன்றுமில்லைசெகதலத்தில் வுண்மை
தனையறியவேண்டும், மெத்தவேவழிபோடே காயகற்பம் வெகுபேர்
களுண்டுமல்லோ கெட்டுப்போனுர், சத்தேனுயறிவிருந்து நூலைப்
பார்த்துசதாகாலம் நேர்மையதுபாராமற்றான், பித்தனைப்போல்
கெட்டலேந்து பிசாசுபூண்டு பேருலகில் யாண்டவர்கள்கோடியாமே.

கோடியிலேயொருவருண்டுகருவாளியப்பா குணமுடையான்ம
னமுடையான் மானமுள்ளான், பேடிகள்போலவாய்வீணர் மெத்
தவுண்டு பேருலகில்யொன்றறியார் கழுதைமாண்பர், தேடியேவலே
ந்துமல்லோ காயகற்பம் திறமுடனேயுண்டவன்றுனென்றுசொல்லி
வாடியேபதிகெட்டுநிலேயுங்கெட்டுவாட்டமுடன்மாண்டவர்கள் கோ
டியாமே. சசச

காயகற்பமுண்டவற்குபுகை.

கோடியாமின்னமொருகருமானங்கேள் கொற்றவனே புகையொன்றுகூறக்கேளும், நாடியேகருவூமத்தன்சமூலங்கொண்டு நலமானபேய்ப்பாகல்மூலிதானும், தேடியேசிரியானின்நங்கைதானும் தெளிவானகெஞ்சாவின்மூலிதானும்,பாடியேபொடுதலையின்சமூலந்தானும் பாங்கானசெருப்படையின்மூலியாமே. ௪௪௫

மூலியுடன்தைவேளைசமூலந்தானும் முனையானவழிஞ்சியிடமூலிதானும், சிவிபாங்கொடிவேலிமூலிதானும் வீறானகாட்டிஞமணக்கின்மூலம், சாவியாஞ்செம்பரித்திமூலிதானும் சாரானகதலிபிடசாருதானும்,வாலியாம்வழுதலையின்மூலந்தானும் வாசானகையானில்மூலிதாமே. ௪௪௬

தாமானபொன்னிஞவாரைமூலம் தாக்கானகுறிஞ்சாவின்மூலிதானும், காமானகருஞ்சூரிமூலிதானும் கருவானபேச்சுரையின்மூலிதானும், நாமானநத்தையென்றசூரிதானும் நலமானபேய்ப்பிட்டிமூலிதானும், பாமானமானதொருதிகைப்பூண்டுதானும் பண்பானபேயக்கொல்லிநாய்க்கொல்லிதானே. ௪௪௭

தானானகரும்பசளைசெம்பசளைதானும் தாக்கானகொடிவிரியன்செல்விரியன்தானும்,பானானசாட்டாணையெழில்மூலிதானும் பாங்குடனேமதிமயக்கமிகவேயாகும், கோனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர் குருசொன்னபடியாகவனமூலிதனனே, தேனானமூலிகைகள்சமூலங்கொண்டு தேற்றமுடன்தானெடுக்கவைகைபக்கேளே. ௪௪௮

கேட்கவென்றுல்மூலிதனைசமூலங்கொண்டு கொடிதானரவிதனிலேகாயப்போடு,சேட்கமுடனகல்லுரலில்போட்டுக்குத்தி நேர்மையுடன்பொடியாக்கித்தூளதாக்கி,மீட்கமுடன வெள்ளாட்டின்பாலினாலே மேன்மையுடன்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், வாட்டமுடன்தானரைத்துபில்லைதட்டி வளமாகரவிதனிலேகாயப்போடே. ௪௪௯

போட்டபின்புபில்லைதனைபதனம்பண்ணு பொங்கமுடன்நாதாக்கள்சொற்படிக்கி, தேட்டமுடன்பில்லைதனைப்பதனம்பண்ணு தெளிவானகாயாதிகற்பவுண்டை, நீட்டமுடன்காயகற்ப செந்தூரத்தை நீணிலத்திலகொண்டதொருஞானிகட்கு,மூட்டமுடன்கருவாதிமூலியுண்டை முனையானசிலும்புதனில்வைதனக்கேளே. ௪௫0

கேளேதான்சிலிம்புதனில்மூலியுண்டைகிருபையுடன்தான்வைத்துசொல்லக்கேளு, பாளேதான்போகாமல்அக்கினியைப்போடு பாகமுடன்சிலும்பிதனைக்குடித்தபோது, நாளேதான்நாதாக்கள்சொற்படிக்கு நலமானபுகையதுவுங்கபாலந்தன்னில், சூளேதான்புகையதுவும்மேலேநோக்கி சுருக்குடனேலாகிரியைக்காட்டும்பாரே. ௪௫௧

பாரேதான்சிலும்புதனில்புகையெழும்பி பண்பானலாகிரியைமீட்டும்போது, நேரேதான்காயாதிகற்பசெந்தூரந்தான் நீடாழிக்காலம்வரைப்பழுதாகாது, கூரேநான்நவகோடிரிஷிகள்தாமும் குறிப்பானசித்தர்முனியனேகம்பேர், சீரேதான்யிப்படியே சொல்லாமற்றான்சீரானசெந்தூரங்கெடுத்தார்காணே. ௪௫௨

காணவேகாயாதிசெந்தூரத்தை காசினியிலிப்படியேகெடுத்தார்தாமும், தோணவேகாயாதிகற்பத்துக்கு துறைகோடிமுறைகோடிதொந்தங்கோடி, பூணவேயிப்புகையைச்செய்யாவிட்டால் புகழானசெந்தூரங்கெட்டுப்போகும், வாணவேகாயாதிகொண்டபேர்க்குவளமுடனேலாகிரிகள்வேண்டும்பாரே. ௪௫௩

வேண்டியதோர்கருமான மின்னஞ்சொல்வேன் விருப்பமுடன்காயாதிகொண்டபேர்கள்,தூண்டியேமுன்சொன்னசூரணத்தை துப்புரவாய்கியாழமதுசெய்துகொண்டு, தாண்டியேயாவின்பால் சீனிதானும் சட்டமுடன்தூள்போட்டு கியாழஞ்செய்து, தீண்டியேவிஷம்போகவந்திசந்தி திறமாககுடிப்பதுவேயமுர்தமாமே. ௪௫௪

ஆமேதான்கியாழமதையுண்டபோது அப்பனேகாயாதிதேகந்தானும், நாமேதான்சொன்னபடிக்கிச்சைசெய்தால் நலமானசெந்தூரமேனியூறும், போமேதான்கியாழமதுகாயாதிக்குப் பொங்கமுடனனுபானமென்னலாகும், தாமேதான்யின்னமொரு வயுணஞ்சொல்வேன் தகமையுடன்கேட்பவனேசீஷனுமே. ௪௫௫

சீஷனும்மானிடர்க்குச்சொல்வேன்பாரு சிறப்பானகாயாதிகற்பத்துக்கு, பாஷமென்றபசுமூலியுண்டைதன்னை பட்சமுடன்நெய்தேனுங்கூடச்சேர்த்து, கோஷமென்றசக்கரையைப்பாகுசெய்து கொப்பெனவேசூரணத்தைபோட்டுகிண்டி, தோஷமதுநீங்கியல்லோமைந்தாகேளு துப்புரவாய்லேகியம்போல்கிண்டிடாயே. ௪௫௬

கிண்டியேலேகியத்தைப்பதனம்டண் ஊகிர்த்தியுடன்வாரத்துக்கிரண்டுமுறைதானும், தொண்டமுடன்அம்பாளைப்பூசித்தேதான் தே

சிக்காய்தானளவுகொண்டபோது, கொண்டவுடன்காயாதிதேகந்தா னும் கொற்றவனேசற்றானுமென்னலாகும், அண்டர்முனிதேவாதி ரிஷிகள்தாமும் வன்புடனேலேகியத்தைக்கொள்வார்பாரே. ௪௫௭

பாரேதான்காயாதிகற்பவிண்டை பாரினிலேகொண்டவர்க்குப் பலனைக்கேளீர்,நேரேதான்யேழானைப்பலனுண்டாகும்நேர்மையுடன் மானிலத்திலிருக்கலாம்பார், சீரேதான்சிவயோகந்தன்னிற்சென்றால் சின்மயத்தின்அஷ்டாங்கங் காணலாகும், வேரேதான்காண்பதுவும் வொன்றுமில்லை வேதாந்தசுடரொளியைகாணலாமே. ௪௫௮

காணலாம்ஞானவொளிப்பிரகாசந்தான் கடிதானயேழுவகைத் தோற்றந்தானும், பூணலாம்தேகாதிகாயத்துக்கு பூட்டலாம்வேதாந் தத்தாயின்சாரம், பாணமுடன்ஞானவுபசாரந்தன்னை பார்வையுடன் மனக்கண்ணால்காணலாகும், நாணமுடன்பரவெளியைக்கண்டபோது நாதாந்தச்சித்தர்களிலொருவனாச்சே. ௪௫௯

ஆச்சென்றபெரும்பாதைதன்னிற்சென்றால் அப்பனேதத்து வங்கள்தொண்ணூற்றாறும், மூச்சனுடன்மானிலத்தில்காணார்சித்தர் மனக்கண்ணாலேயொருவர் காண்பார்கண்டீர், மூச்சடங்கியோகங் கள்செய்தபேர்கள் மூதுலகிலொருலாபங்கண்டதில்லை, பேச்சனுடன் வெறுபேச்சுப்பேசியல்லோபேருலகில்வேந்தரெல்லாம்மண்ணானாரே

மண்ணானார்வொருவருந்தான்மண்டலத்தில்மகிட்சியுடன்வாழ்ந் தவர்களாருமில்லை,திண்ணமுடனிறந்தவர்களொழுந்ததுண்டோ தேச த்தில்கட்டுமொழியென்னலாகும், நன்னமுடன்நாதாந்தச்சித்துவெல் லாம்நலமுடனே வேதாந்தம்பேசியேதான், எண்ணமுடன் வெகு கோடிமனதிலெண்ணி யேற்றமுடன்மாண்டதுவுமுண்மையாமே.

தத்துவப்பிரட்டு.

உண்மையாம்வெகுகோடிநூல்கள்தாமும் வுற்பனமும்விற்பன முஞ்சொன்னார்பாரு, கண்மையுடன்மார்க்கண்டநாயர்தாமும் காசினி யில்வெகுகாலமிருந்தாரென்று வண்மையுடனவர்கூறும்சாத்திரத்தில் வயதுபதினாரென்றுகூறினார்பார், திண்மையுடனவருமல்லோ மண் ணின்மாண்டார் தேசத்திலிருந்ததுண்டோபொய்யுமாச்சே. ௪௬௨

பொய்யானசாத்திரங்களுளவுஞ்சொல்லிபூதலத்தில்விருந்ததுண் டோகண்டதுண்டோ, மெய்யானவார்த்தையைபோல்வினயஞ்சொ ல்லி.மேதினியில்கட்டுமொழிசொன்னார்கண்டீர்துய்யமுடன்மேதினி

யில்தருமராஜன்,துப்புரவாய்மேனியுடன்கைலாயத்தில் பையவேசெ ன்றெழுந்துபோனானென்று பாருனிலேயிதுவுமொருகதையுமாச்சே.

கதையானகவிவாணர்கட்டுரைத்தகதைதனையே மேதினியில்மெ ய்யென்றெண்ணி, பதைபதைத்துவச்சிராங்கம்பாண்டியன்தான் பாரி னிலேவெகுகோடிதவசிருந்தான், கெதையுடனேயீசனிடஞ்சென்று மேதான் கீர்த்தியுடன்பேருலகில்வந்தானென்று புகையொத்தமனம் போலக்கினவுகண்டு பூதலத்தில்நடந்தமொழிபொய்யுமாச்சே. ௪௬௪

ஆச்சேதான்யின்னமொரு வயனஞ்சொல்வேன் அப்பனேசெய முனியாம்ரிஷிகள்தாமும், பேச்சேதான்பேசாமல்சிலதுகாலம் பேரு லகில்மண்மீதுயிருந்திட்டாராம், மூச்சடங்கிசிலகால்பிணம்போல் தாமும் மூர்ச்சையதுபோலிருந்தால்சித்துதாமும், நேச்சனுடன்சமா திதனிலிருந்தாரென்று நீணிலத்தில்போச்சுசிவயோகிக்கே. ௪௬௫

யோகத்தைசாதிக்கவெகுகாலந்தான் வுலகத்திலிருந்தாராம்தே கத்தோடே, தேகத்தைதான்மறந்துவவருமாண்டார் தேகமதுமண் ணோடுமண்ணுமாச்சு, போகத்திலிருந்தவருமாண்டுபோனார் பொங்க முடன்தேகமதுநிலையேயில்லை, யாகத்தைசெய்துமல்லோசெயமுனி வர்தாமும் யாக்கதனையொழித்தாரேவுலகில்தானே. ௪௬௬

தானனயாகமதுகூறப்போமோ தாரணியில்வற்புதங்கள்மிகவுஞ் செய்தார், கோனனயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்தானிரு க்குங்காலந்தன்னில். பானனசெயமுனியும்பாரிலேதான்பாடினார்வெ குகோடிகருக்கநூலாம், தேனனதேகமதைநிறுத்தவென்று செப்பி னார்பலநூலுபண்பதாமே. ௪௬௭

பண்பானநூல்களிலேதேகம்நிற்கும்பாரினிலேவெகுகாலமிருக் கலாகும், திண்பானசமுசாரவாழ்க்கைதன்னில் திகழுடனேகாயாதி கற்பகாலம், நண்பானகுடிவாழ்க்கைதனிலிருந்து நலமுடனேவெகு காலமாண்டார்தாமும், கண்பானலோகத்தில் வெல்லாம்பொய்யாம் காசினியோர்வாண்டார்களிப்படியேதாமே. ௪௬௮

தாமானகிரேதாயினுகத்திலப்பா தாரணியில்வஷ்டபாலிருந்தி ட்டாராம், கோமானும்கிரேதாயினரசன்றானும் கொற்றவனும்ராச் சியத்தையாண்டபோது, பாமானவஷ்டபாலர்யெட்டுபேரும் பாரினி லேசாகாதவரங்கொண்டோர்போல், நாமானமிருந்தவரை யனேகம் பார்த்தோம் நலமுடனேஒருவருந்தானில்லைகாணே. ௪௬௯

காணவென்றால்மண்ணுக்குபிறையுமானார் காசினியில்சித்தமுனிரிஷிகள்தாமும், மாணவேகோடிவரைதிரவியங்கள் மகாகோடிநிதிகளெல்லாந்தேடிவைத்து, நாணமுடன்பிழைப்பதற்குவழியுங்கெட்டு நாதாக்கள்காண்பதுவும்அருமையாகும், தோணவேதொல்லுலகில் சாத்திரத்தில் துறைகோடிமுறைகளெல்லாம்மறைந்தார்பாரே. ௬௭௦

மறைந்ததொருபொருளதனைமானிலத்தில் மாளாமல்சேர்த்து வைத்துமாண்டுபோனார், திரைப்புடனேசாத்திரங்களதிகங்கற்றுதீரா தபவவினையைக்கட்டறுத்து, முறைப்படியேஞானவரம்பெற்றேனென்று மூர்க்கமுடன்கோபமதைமறுத்தேனென்றும், குறைப்படியே குவலயத்திலெந்தநாளும் கூறியேமானிடர்கள்கெட்டார்தந்தே. ௬௭௧

வழலையறுக்கச்சூரணம்.

தந்திவிரைகட்டியெடுபலமிரண்டுதக்கதோர்மிளகிரண்டுகொம்பிரண்டு, முந்தியெடுகடுக்காயும்பலமுமெட்டு மூணேந்துநெல்லிமுள்ளியடைமுன்னிடையுங்கூட்டி, பந்தமுடன்சிந்தூரத்தாதிரோற் பதமாக அறைத்துமைபோற்கதிரில்வைத்து, சுந்தரமாய்ப்பொடியாக்கிவைத்துக்கொள்ளு சுருதிதனையாய்ந்துணர்ந்தயாதிச்சொன்னார். ௬௭௨

மூவிரற்றுளெடுத்துவைத்துமுன்சிந்தூர முற்றினதோரிலந்தைவிரையளவுவைத்து, தேவர்தலையிடுந்தயிலங் குழைத்துவுண்ணச்செப்பமிடத்திரிநாளாமறுநாள்தன்னில், காவிமுத்தினெண்ணைவிட்டுமூழ்குமுன்னேகருத்திலினைபுளிதள்ளு மோர்சோருண்டால், நாவிவருநாலெல்லாந்தானேபோகும்தாஷ்டிகமாய்ப்பித்தமருந்தன்மைதானே.

பித்தவெட்டைபாண்டுமகோதரமும்தீரும் பின்புதான்சொரிசிரங்குமேகவாயு, குத்தலண்டசூலைமுதல்வெட்டைபோகும் கூறரிதிதன்குணங்கள்கொள்கைமெத்த.நித்தநித்தமயக்குகின்றபித்தமாலை நீங்குமென்றுபோகரிஷிசொன்னநீதி, புத்தியுள்ளரிஷிமார்கள்சொன்ன நீதி புகட்டினேனெட்டினுரைபுகன்றவாறே. ௬௭௪

மகோதரங்களுக்கு.

பதங்கலிங்கபற்பமதுபலமுநாலு பதியவெடுகொம்புமிளகோடு கூட்டி, விதம்பெறவேதந்திவிரைசுத்திபண்ணி விதமிடுநெல்லிமுள்ளி கடிக்காய்நேராம், அதம்படவேவகையானீரரைத்துச்சாமம் அதையெடுத்துகுடுக்கைதனிலடைத்துக்கொண்டு, இதம்படவேபணவிடைநால் கொள்ளச்சொல்ல எந்தமகோதரமும்போமிதமதாமே. ௬௭௫

சூலைமகோதரம்போருமாம்பற்கட்டி துடர்ந்தபித்தமகோதரமுஞ்சொல்லாதோடும், வேலைதனிற்போயவிடுங்காணும்பற்கட்டி விடுபடுங்காண்சிலேட்டுமமகோதரமும்போகும், ஆலைதனிற்கரும்பாகுமுப்பைத்தள்ளு ஆறுநாள்சென்றபின்புஸ்நானம்பண்ணி, காலைநேரெல்லாமுங்கூட்டிக்கொள்ளு கருத்துரைத்தார்போகரிஷிகருணைபாரே.

பாரமுடன்பதங்கபற்பம்பலமுநாலு பதமிடைமிளகுசுக்குகந்திகூட்டி, பாரமுளநெல்லிமுள்ளிக்கடுக்காய்நேராய் பார்த்துஅரைபடி நீரார்சாமம்ரண்டு, கோரமுளவுத்தியளவாகவுண்டை கொடுத்துவிடு மகோதரங்கள்முப்பத்தொன்றும், நேரமிலையோடிவிடும்நிமிஷந்தன்னில் நிச்சயமாய்போகரிஷிநேர்சொன்னாரே. ௬௭௭

சூதபற்பம்கெந்திவெங்காரநேரே தூக்கியரைதேள்கொடுக்குகுமரியாலும், வீதமொருநாளரைப்பின்னெடுத்துருட்டி வியாதியறிந்தனுபானவிதத்திலீய, வாதமுதல்கணரோகம்ருதுதிரவாய்வு மார்வலியுங்குன்மவகைசூலையாறும், சீதமதைக்கொண்டுவருமந்தார்காசஞ் செல்லுமதுயிம்மருந்தின்திறமையாமே. ௬௭௮

கண்டுயெடுபணவெடைதான்தேனிலுண்ண கதிர்மதியாந்தேகமதுகற்றாணுகும், தொண்டுசெய்வாருலகத்தோர்சொல்லவேண்டாந் தோகையர்கள்வசமாவார்துலங்கத்தானும், பண்டுசெய்தபழவினைகள் தீர்ந்துநல்ல பதிவானபிணியகன்றுகடலேபுக்கும், வண்டுபோல்மயிராகும்பாகமாக வழுத்தினாரிஷிதேவர்வண்மைதானே. ௬௭௯

நாகப்பழம்போலாகுங்களங்குதானும் நற்சிவப்புசிந்தூரம்அலரிப்பூப்போல், பாகமதுசுன்னந்தான்மல்லிப்பூப்போல் பதிவானமெழுகதுதானிளக்குமாகும், தாகமதுதயிலந்தானிறக்கறுப்பு தாட்டிகமாய் நிறங்களறிமருந்துதன்னை, யோகமதுவந்திடுங்காண்பாகமாகுமித்தொழிலையறிந்தபதஞ்சொன்னவாறே. ௬௮௦

நல்லறிவாமுபரசங்கள்நவலோகங்கள் நாட்டிலேபாஷாணஞ்சாரங்காரம், சொல்லுமுன்னேசூதமுதல்சிந்தூரிக்கச்சுருதிபெறமால்தேவிசிலைதான்கெந்தி, கல்லானகெவுரியப்பிரகந்துத்தநாகம் கடிதானவெடியுப்புயிவைகள்சேரில், உல்லாசமாகயிதுசேர்தாகில் உண்மையெல்லாஞ்சிவந்திடுமென்தாய்சொன்னாளே. ௬௮௧

சாயமனஞ்சரக்கதுதான்சாற்றக்கேளு தடையற்றவுப்பினொடுகாந்தங்கம், வாயமதாமிரும்போடுமிளீசூதம் வடிவுபெற்றகவுரியுடன்

வர்ணமாகும், நாயமாரிதைப்பிரித்துச்சொன்னாரப்போ நான்பார்த்து உங்களுக்குநடத்தச்சொன்னேம், காயமதுநிலையில்லைகண்டுமுன்னே கணக்காகசித்தர்முண்டுதேறே, ௪௮௨

எச்சரக்குங்கட்டவொருசேதிகேளுஇனியவெடிசுன்னத்தால்ச ரக்குக்கட்டும்,தற்செயலாந்தயிலத்தாற்சாக்குகட்டுந் தடையற்றதிரா வகத்தாற்சரக்குகட்டும், இச்சைபடச்செயநீராற்சாக்குகட்டும் இதமா ன்மெழுகாலேசரக்குகட்டும், நச்சாவாமூலிகையாற்சாக்குகட்டா நா கரிகயரிதேவர்நலஞ்சொன்னாரே ௪௮௩

பித்தபாண்டுக்கு.

அங்குமூம்பலப்பத்துஅ௱மூநோாயதையரைத்துக்கையானற் புடமுமிட்டால்,இங்கிதமாச்சிவந்துவிடுஞ்சத்திருத மிதமாகமுன்கண் டயெடைக்குப்பாதி, தங்காமலரைத்துமுன்னீர்தன்னைவிட்டு தக்க தொருகுடத்திலிட்டுமேலேமூடி, பங்கம்வாராதெரித்தெடுக்கச்சிவந் றுபோகும் பதிவானகளிகூர்ந்துபலன்சொன்னாரே. ௪௮௪

கர்ப்பந்தரிக்க.

தட்டியிட்டுக்கொம்மட்டிவித்தெடுத்துதாட்டிகமாய்த்தர்திவிரை யிடையேசேர்த்து, மொந்தைதனிலடைநிறையதூரில்பொத்து முக் கியமாய்க்குழித்தயிலம்வாங்கிச்சட்டி, சட்டமதாயடைத்துகாங்காசு விட்டுச் சரியானமஞ்சளதுபொடித்துவுண்ண, வட்டவளைமாதவிடாய் த்தன்னிலுண்ண வையகத்தில்பாலநதுவுண்டாமபாரே. ௪௮௫

உரிக்குமடல்தாரமதை கன்னத்துள்ளே ஒருமூன்றுசாமமதை யெரித்துவாங்கி, முருக்கிலையுங்கரிசாலைபழச்சாற்விட்டு மெழுகுபட அரைத்துபழந்துணியிலூட்டி,அருக்கனிடகாய்ந்தகழிவெண்டிலேறி அங்கியிட்டுப்புகைவாங்கிமுக்கால்போக, கருக்கவேமறைப்பணமும் பிடிக்கவேதான் சுவாசமொடுமந்தாரக்காசம்போமே. ௪௮௬

சிறுகீரைவேர்தூக்குப்பதக்குப்பில்லும் சேர்த்தரைத்துவடித்தா வின்படிநெய்விட்டு, அரைத்தூக்குசக்கரையும்மிளகுஞ்சேரு அரைப் படிவந்திதனையோர்திறமாயாவி, மறக்காமலரைப்பலமோர்பொழுதவு ண்ணமார்பு உண்மைபதினெட்டுவாதம்நீங்கி, சுருக்கோடேகழந்துநீ சிறங்குமேகஞ் சுகமாகுங்கைகண்டதொழிலுமாமே. ௪௮௭

உள்ளியுடன்மிளகுசுக்குகல்லுப்போடு ஒருநூறுவெற்றிலையின் காம்புகூட்டி,கள்ளியின்சாற்விட்டரைத்துச்சார்ந்து நிம்மக்காயளவுயி

ருகோளஞ்சுநாளும்,கொள்ளுமிதையிநுபுரமுமிழுத்துக்கொண்டுருத் தவிட்டு அடிவயறுஅண்டம்வீங்கில், வுள்ளுநம்ஜவலிவீக்கம்வாங்கு மென்று மூன்னவர்கள்சொன்னதுண்மைமொழியிதாமே. ௪௮௮

காட்டினிடஆமணக்கினெண்ணெவாங்கிக் கசடகற்றிவச்சிரத்தி ன்பாலைவிட்டு, நீட்டுமெனநீர்க்கட்டுமலக்கட்டுத்தான் நோாகமெத்த வுந்தான்பேதியாகில். வாட்டிடுவாய்பாவின்பால்தனையேவுண்ண வை கைக்குணமாம்பேதியதுவடிந்திநிற்கும், கூட்டிடவேமலக்கட்டிவிது வேயாதிகுணமாகபோகரிஷிகுறித்தார்தானே. ௪௮௯

ஆமென்றதவமுறுதிக்கின்னமொன்றுஅன்பாகச்சொல்லுகிறே ப் நன்றாய்க்கேளு, நாமென்றசொல்லகத்திபூமிநாதம் நன்றானநாதம டாசத்திசத்தி,தாமென்றபிரிதிவியாந்தன்னேடொக்க தயவானகெவு ரியுடன்சிலையுங்கூட்டி, வவமென்றநாகரசங்கூட்டிச்சேர்த்து ஓர்நிறை யாய்க்கல்வமதில்நன்றாயாட்டே. ௪௯௦

ஆட்டுவதுசம்பளத்தின்சாறுலாட்டி அப்பனேகெட்டங்கன்று யாட்டி, கூட்டுவதுஒன்றுக்கிஎட்டுபண்ணிக் குண்டலமாஞ்சட்டிதனி ல்நடுவேவைத்து, பூட்டுவதுதாம்பரத்தின்கிண்ணந்தன்னால் பொருந் தவேமூடிநன்றாய்மண்ணுப்பும்போட்டு, தாட்டிகமாத்தீயெரித்துப் பாரு தயவானபதமதனைச்சொல்லுவேனே. ௪௯௧

சொல்லுவேன்சொரிந்தமணல்கருகிற்றானல் சுற்றமுள்ளபக்குவ மென்றெடுத்துக்கொள்ளு, வெல்லுவேனிதற்குசெட்டிதாம்பரத்தை விசையாகவுருக்குமுகந்தன்னில்மருந்தை, கல்சினேவாய்மருந்துத்தா நீவாயாகில் நாற்றமுள்ளசெம்பதுவுங்கட்டிப்போகும், சொல்லுவே னென்றுசொல்லிவெள்ளியேயழில்குணமுள்ளசெம்புமுன்றென்றாய்க் கூட்டே. ௪௯௨

கூட்டிநன்றாய்க்குகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு குருவருளால்திருவ ருளால்மாத்தெட்டாகும், தாட்டிகமாய்ப்பத்திலொன்றுதங்கஞ்சேர் க்க தயவானதங்கமடாமென்னசொல்வேன், பூட்டிநின்றபூட்டனுக்கு சத்திசிவந்தன்னைப், பூரணமாய்க்கண்டுமனதறிவினாலே இட்டிமூனைம ருச்சுழிமுனையின்மீதே திருவானவருகுருவுந்தீபவொளியாமே ()

ஆமப்பாயின்னமொருகருவைக்கேளு ஆதியென்றலிங்கமுடன்துருசகூட்டி, தாமப்பாகண்டிகைக்குஆதிசேர்த்து சம்பளத்தின்சாற்றுலேகல்வத்தாட்டி, நாமப்பாசொன்னபடிவட்டுபண்ணி நன்மைபெறமண்மறைவில்புடத்தைப்போட்டு, சாமப்பாசரக்குவகைமூன்றுதானும் சமரமாய்க்கட்டவுந்தான்திட்டமாமே. ௫௯௪

இட்டமுடன்புடமாறியெடுத்துக்கொண்டு செம்மையுடன்செம்புருக்கிமருந்தையீவாய், இட்டமுடன்செம்பிடைக்குரட்டிசவாய் யிருண்டசெம்புவுருகியதுகட்டிநிற்கும், பட்டசெம்புநாலுடனேவெள்ளியாறு பக்குவமாயுருக்கிப்பார்மாற்றுகும்,நட்டமென்னபத்திலொன்றுதங்கஞ்சேர்த்து நலமாகவெட்டுவயதாகும்பாரே. ௫௯௫

பத்திட்டுக்கடுமையாயெரித்துஆற்றிபதியவெடுபிரித்திடவேமேலேயேறி, சத்துநிற்குமயிற்குச்சிதன்னுற்றேனே தனைச்சரண்டிபீங்கானிற்பனியில்வைக்க, நித்தியமாய்ச்செயநீராம்ஆறுபோலாம் நிலைக்கவெகுசீசாவில்டைத்துநீயும், முத்திபெறதுருசுதனைத்தோய்ச்சுவெட்டு முதன்பெறவெட்டுநாள்தோச்சுப்போடே. ௫௯௬

போட்டுமேசுண்ணும்புவீரம்நேரே பொருந்தமஞ்சளாந்துருசமேலேகட்டு, நாட்டவேகவசமிடு அங்கியிட்டு நலமாமக்குக்குடத்தில்நீறிப்போகும்,கூட்டுமேருதனிடைநீலம்போடு கூட்டியரைசாரநீர்தன்னிலே, வாட்டும்ரசகற்பூரநாவிலொன்று வகையாகநிறுத்திட்டுஅரைத்துக்கொள்ளே. ௫௯௭

நல்லாகவரைததுஎட்டிலொன்றுவீர நல்லபச்சைக்கற்பூரமெட்டிலொன்று,வில்லாசமுன்னீராலரைத்துச்சாமம் விருதுபடக்குக்குடத்தேபோட்டெடுக்க, செல்லவொறுகுருவேகுந்துருசுச்செம்பில் இடமாகவுருக்கியிடைகுருவைத்தாக்கு வெல்லுமதைவாங்கியது தட்டத்துளாம் வெள்ளியதில்நால்சேர்த்துவூதிப்போடே. ௫௯௮

கனகமதுயிரண்டிடைதானிற்குமந்தக் கனகத்தையெடுத்துமெள்ளவிற்றுக்கொள்ளு,இனமொத்தவிடந்தனிலேநின்றுவாழ மினமானஞானத்தையியல்புபாரு, உணவுடனேயாறுதலமேறிப்பாரு வுத்தமித்தாய்வந்துநிற்பாருலகந்தன்னில், சனகனருள்பெருவீராமிந்தபோக்குதாஷ்டிகவான்போகரிஷிசொன்னவாறே. ௫௯௯

மறுபடியும் தத்துவங்கூறல்.

சொன்னோயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு சொல்லுகிறேன் பாரினிலேகணேசருண்டு, மன்னேகேள் திரேதாயிலுக்திலப்பா மகாதேவ்ரானவராங் கணேசர்தாமும், பன்னவேதும்பிக்கை ரூபங்கொண்டுபாரினிலே பிறந்தாராம்மனுஷரூபம், என்னவே வெகுகோடிகாலந்தானும் யெழிலான ஞானிபோலிருந்தார்தாமே. ௬௦௦

விநாயகர் உற்பவம்.

தாமானசமுசார வாழ்க்கையற்று தகமையுள்ள பேரின்ப வாழ்வுபெற்று, சாமானமானதொரு வுலகவாழ்வை சர்ச்சவர்க்கு வுபயோகவிருத்திபோகம், நாமானசாத்திரங்கட்குயிராய்னின்று நமஸ்கரித்து கணபதியாங் கணேசரென்றும், தாமான நூலுக்கு முதற்காப்பாக தாரணியில் மானிடர்க்குசத்திதானே. ௬௦௧

தானனசத்திக்கு முதல்வன்காப்பு தாக்கானயீஸ்வரிக்கு முதல்வன்காப்பு, பானைதிரிமூர்த்தி முதல்வன்காப்பு பாங்குபெற மானிலத்திற்செய்தவேதம், கோனனரிஷிமுனிவர் சித்துதாமும் கோடானகோடி நூல் செய்தார்பாரு, தேனான நூலுக்கு முதலாய்நின்ற தேர்ந்தபிள்ளையாருமென்ற பேருமாச்சே. ௬௦௨

ஆச்சென்ற நூல்களுக்கு யிவரேயாதி அரவோம்நமசிவயமிதற்குள்ளாகும், பாச்சலென்ற ஓங்காரமிதற்குள்ளாகும் பாருலகில் வேதமெல்லாம் யிதற்குள்ளாகும், மாச்சலென்றகவிவாணர் நூலுக்காதி மகுடமுடி மன்னவர்க்கு மிவரேயாதி, கூச்சலென்றவேதமகா கோஷ்டத்தார்க்கும் குவலயத்தில் விநாயகரும் முதலாம்பாரே. ௬௦௩

பாரேதான் விநாயகரைக் காப்பேடாக்கி பாரினிலே நூலெல்லாம்பாடினார்கள், நேரேதான் சர்வகோடிபாடலுக்கு நேர்மையுடன் விநாயகரைமுதல்வனாக்கி, சீரேதான்காவியங்கள்பாவினங்கள் சிறப்பானவசனமென்றரூபந்தானும், கூரேதான் யெழுந்தாணிக்கை ரூபத்தால் கோடானகோடி நூல் யெழுதலாச்சே. ௬௦௪

எழுதவென்றால் நூலுரையோன் சொல்லும்நீதி யெழிலானஆக்கியொன்றன்பகரும்நீதி,பழுதறவேயெழுத்தாணிக்கைபிடித்துபாங்குபெறக்கணபதியைக்காப்புமிட்டு, தொழுதுமேசிறங்குனிந்துகைகுவித்துதொல்லுலகின வாணரெல்லாங்காப்பிட்டார்கள், உழுதுபயிரிடுங்குடியாளர்தாமும் வுத்தமர்கள் மானிலத்தில்தொழுவார்பாரே.

பாருலகில் கணபதியே தேவனென்றும் பட்சமுடன்மானிடர்கள்தொழுதுபோற்றி, சீருடனே யஷ்டாங்கத் தனைநினைந்து சிறப்புடனேயஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து, ஊருடனே குடிமக்கள்மிகவுங் கூடி வுத்தமாரங்கணபதியைக் கடவுளாக்கி, பேருடனே வையகத்திற் சுாமியென்றும் பேரானபுகழ்படைத்தா ரதிதமாமே. ௫௦௬

அதிதமாங்கண பதியுமென்றநாமம் அவனிதனில் மனிதரல்லால்வேறென்றல்ல, துதிதமுள்ள கடவுளா யிருப்பாரானால் தொல்லுலகில்வுயிரோடே யிருக்காரோதான், பதிதமுள்ள பாடல்களில் சுவாமியென்றும் பாடினார்வெகுகோடி மாந்தரப்பா, நிதிதமுள்ளகணபதியின்தேகந்தானும் நிலையாதயனித்திய மென்னலாச்சே. ௫௦௭

என்னவேகணபதியும் நீணிலத்தில் யெழிலானதேகத்தை மறந்துபோனார், பன்னவேபாரினிலே தேவனானால் பாழானதேகமது மண்ணுக்காமோ, துன்னவேகாயமது நிலைப்பதற்கு தொல்லுலகில் கோடானகோடிகற்பம், முன்னமேகாயாதி கற்பமுண்டு மூதுலகில் கற்றாறாய் யிருந்தாற்காணே. ௫௦௮

காணவேவவர்கூட்டந் தன்னிலப்பா கதமையுட னிவருமொரு சித்துமானார், தோணவேவெகு கோடிகாலப்பா தொல்லுலகில் காயாதிகற்பமுண்டு, ஈணவேசமுசார வாழ்க்கைநீக்கி யெழிலுடனே காயத்தையிருத்திக்கொண்டு, பூணவேபுவியுளோர்க்கு கவியாக புகமுடனே வெகுகாலம் யிருந்தார்தாமே. ௫௦௯

வீரபத்திரர் உற்பவம்.

இருந்தாரேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு யெழிலான வீரபத்திரன்பாடுசொல்வோம், பொருந்தவே காலாங்கிநாயர்பாதம் போற்றியேமுடிவணங்கி தாள்பணிந்து, திருந்தவே சீனபதிதேசத்தார்க்கு சிறப்பான தேவதாதிமாந்தர்தம்மை, வருந்தியேவரலாறு காதை சொல்வோம் வகுப்புடனேயின்னம்வெகு காதையுண்டே. ௫௧௦

உண்டானவீரபத்திரன் படைவீரன்றான் வுத்தமனேயதிவீரன் போர்வீரன்றான், திண்டான சாத்திரங்கள் பெருநூல்யாவும் திறைகோடிதிசைகோடி திகழ்கள்கோடி, கண்டாலும் பெருநூல்கள் விரிநூல்தன்னில்காசினியி லவர்பெருமை மெத்தவுண்டு, அண்டாத சேனைரதப்படைக்கூட்டத்தை அவனியிலேதான் செயித்த வீரனாமே.

வீரனாந்தக்கனது யாகந்தன்னை வீரமுடன்தான்செயித்த வீரபத்திரன், சூரனும்பத்மா விசூரன்தன்னை சுட்டெரித்தசூட்சாதிபயா

னமாரன், கோரமாம் டாகினியைக்கருவறுத்த கொற்றவனுமென்றிவர்க்குப்பேருமாச்சு, பாரமுடன் யிதிகாசபுராணமெல்லாம் பாடிவைத்தார்கவிவாணர் திறமைபாரே ௫௧௨

திறமையுடன் சாத்திரத்தி லதிதஞ்சொல்லி திறளாக சத்துருசங்காரர்தன்னை, முறைமையுடன் கதைபேசியுறவுபேசி மூர்க்கமுடன் வெகுபேரைசெயித்தானென்றும், குறைமனதாய்தக்கனுடையாகந்தன்னைகுவலயத்தில்வேரறுத்துச்சுட்டறுத்து, ஊறமுடனேவெகு கோடிகாலந்தானும் வுத்தமனும்யிருந்தா ரென்றுரைத்தார்பாரே. ()

உரைத்தாரே வீரபத்திரன்வீரன் தன்னை ஓகோகோநாதாக்கள் நம்புவாரோ, நிறைத்தாரே சாத்திரங்கள்புராணமெல்லாம் நிலையான தேவனென்றுஞ் சொன்னார்பாரு, பறைத்ததொரு காயமிதுதேவனானால்பாரினிலே மற்றொருதெய்வமேன்தான், இரைத்தாரே யியர்தானுந்தெய்வமானால்யெழிலான வுலகமதிலிருக்கொண்ணாதோ. ௫௧௪

ஒண்ணாதுதேகமது கூடுவிட்டு வுலகத்தைதான்மறந்து மண்ணாப்போச்சு, நண்ணமுடன் வாத்மாவுங்காணாதாச்சு நலமானசடலமது விழலாய்போச்சு, எண்ணமுடன் லோகமதிலிருந்ததுண்டோ யெழிலானதேகத்தால் யெடுத்தகாயம், உண்பதுவும்வுடுப்பதுவு மென்னலாகும் வுத்தமனே வீரபத்திர னரசென்மமாச்சே. ௫௧௫

ஆச்சப்பாசாத்திரங்கள் சொன்னார்கோடி அவனிதனில்வீரபத்திரன்கடவுளென்று, மூச்சடங்கிப்போனதொரு மனிதன்தன்னைமுசியாமல்தேவனென்று தொழுதார்பாரு, வீச்சதுடன் காசினியிலவருமாண்டார் விண்ணுலகி லாத்மாவும்போனதொன்று, ஏச்சானவுறுதிமொழிகாணலாச்சே யென்மகனே வீரபத்திரன் மண்ணானானே. ()

பத்திரகாளி உற்பவம்.

மண்ணானார்யின்னமொரு மார்க்கம்பாரு மகத்தான சீனபதிபிழைக்கவென்று, திண்ணாகவடபத்திர காளியம்மன்திரளானகூட்டமுடன்சென்றுதானும், குண்ணானதிமலைகள்குகைகள்தேடி கொற்றவளும் யுத்தமது செய்யவென்று, வண்ணமுடன்மகுடாதி சூரன்தன்னை மார்பிளந்து வல்லயத்தில்குத்தினாளே. ௫௧௭

குத்தவேமகுடாதி சூரன்றானும் கொற்றவனுங் கிடாவயிற்றில்வந்துதித்தான், சத்தமுடன்வபயமிட்டுக் கலங்கி தரணிதனில்மலைபோலேவிழுந்தான்பாரு, பித்தனைப்போல்மதிமயங்கி வாக்குறைத்துபிசகான வார்த்தைபது மிகவுஞ்சொல்லி, சித்தமடியேனென்று தொழுதுபோற்றி சிறப்புடனே மண்ணுலகில் மாண்டான்தானே

மாண்டாரேனகாளியிட கைவசத்தால் மானிலத்தில் கேட்டவரு ஞ்சொன்னோர்தாமும், கூண்டோடே சடமழிந்து மண்ணாய்ப்போ னூர் சுலயத்தி லிருந்தவரும் யாருமில்லை, பாண்டுமகா புத்திரு மிப்படியேமாண்டார் பாரினிலேமாண்டவருமிப்படியேயுண்டு,காண் டியமுங் தாழ்பிடித்தபத்ரகாளி காசினியில்தான்வளர்ந்து மண்ணு னாளே. ௫௧௯

மண்ணானதேவியவள் சாபியானல் மானிலத்தி லிருப்பதற்கு வையமென்ன, வன்னமுடன்தேகமதுவழிந்துபோச்சு மானிலத்தில் காளியவள்கூளியானாள், எண்ணிமிகப்பார்க்கையிலே தேகம்பாழாம் யெக்காலமிருந்தாலும் மண்தான்வீடு, நன்னமுடன் தேகமது மண் ணுமாச்சு நயமுடனே மண்கூறும்மண்ணுமாச்சே. ௫௨௦

ஆச்சென்றுபிரிதிவியோ டொக்கச்சேர்ந்து அப்பனேமண்கூடு தானுமாச்சு, மூச்சடங்கிதேகமது போகும்பாரு மூதலகிலொருவரு ந்தானிருந்ததில்லை, மாச்சீனுடன் வீராதிவீரர்தாமும் மகாபத்திர காளியென்று வசனித்தார்கள், பாச்சலுடன் தேகமது பாழதாகி பாரினிலே மடிந்தார்கள் கோடியாமே. ௫௨௧

கிருஷ்ணனுற்பவம்.

கோடியாமின்னமொருகூத்துகேளீர்கூறுகிறேன்மானிடர்களறி யவென்று, நாடியேகிருஷ்ணவதாரனப்பா நலமான துவாரகையிற் பிறந்தார்கண்டீர், தேடியே லோகத்து மங்கைமாரை தேற்றமுடன் சிறையதுதானெடுத்தாரென்றும்,பாடியேயன்னீறுஆயிரம்பேர்பட்ச முடன் வதைழித்தக் கதைகேட்டோமே. ௫௨௨

கதையான மாந்தர்களை சிறையெடுத்து காசினியிலீலா வினோ தஞ்செய்து, கதையுடனே சத்துருசங்காரம்செய்துகெவனமுடன் லீலாவிகுளிகைகொண்டு, சிதைவுபடதாரணியிலவந்தம்பேரைசிரழி தலுக்கெடுத்துவிட்ட கோபாலன்றான், வதைச்செய்யும் கோபாலன் வடிவைப்பற்றிவையகந்து மாந்தரெல்லாம் மயங்கினாரே. ௫௨௩

மயங்கினார் கோடானகோடிபெண்கள் மண்டலத்திலிருஷ்ண வதாரனுக்கு, தியங்கியே கற்பழிந்துதேகந்தன்னை திகழுடனே தத் தமக்காய் செய்துகொண்டார், பயக்கமுடன் புராணங்கள் இதிகா சங்கள் பலபலவாங்கிருஷ்ணனது காதைதன்னை, புயக்கமுட்ன்புலவ ரெல்லாம் புகழ்ந்துபாடி பூதலத்திலுகதையுமுண்டாக்கினாரே. ௫௨௪

உண்டானசாத்திரத்திலின்னஞ்சொல்வோம் வுத்தமனர்பஞ்ச பாண்டவர்க்குத்தானும், கொண்டானவுரனிகளும்மிகவாய்ச்செய்து கொற்றவனு மருச்சுனனார்தன்தாமக்கு, பண்டான மைத்துனராய்ப் பேர்படைத்து பண்புடனே தங்கைதனை தானளித்து, திண்டான திர வியங்களுகவிசெய்து திரமுடன்பார்த்தனுக்குத்துணையானாரே. ( )

துணையாகசத்த சாகரங்கடந்து அப்புறவாய்லோகமதிசயங்க ளெல்லாம், பிணைபுடனே யிருவருமாய் லோகஞ்சுத்தி பிரியமுடன் சத்தகன்னிகையைக்கண்டு, பிணையமுடன் திரவியங்களில்லைமற்றன் பாரினிலே வெகுநீரவானனுக, கணைநீயோடு வூர்வனத்லதச்சற்றிவந் துகன்னிகையை மாலையிட்டார் கண்டீர்பாரே. ௫௨௬

பாரேதான்வடிவமுள்ள கன்னிமாரை பார்த்தனென்னும்வடி வழகன்மாலையிட்டு, நேரேதான் கீர்த்திப்பிரதாபனாக நெடுங்காலந் தானிருந்தார் தவசிருந்தார், ஊரேதான் பதியிழந்து மண்ணிழந்து வுத்தமனார் துரியனிட நீங்குதன்னால், போரேனுமென் றுறைத்துக் காட்டகத்தில் பொங்கமுடன்பயனைதனிலிருந்தார்தாமே. ௫௨௭

இருந்தாரே துரௌபதியுமைவர்தாமும் யெழிலான காட்டக த்தில்நெடுங்காலந்தான், பொருந்தாமல் வனவனமாய்த்தான்திரிந் துபொங்கமுடன்வெகுபாடு மிகவும்பட்டு, குருந்தமுடன்நற்சுகத்தை விட்டிழந்து குவலயத்தில்குடிவாழ்க்கைசெய்துகொண்டு, வருந்தியே வவர்கள்பட்டபாடுதன்னை வகுந்தகிருஷ்ணனவர்பார்த்திட்டாரே.

பார்த்திட்ட கிருஷ்ணனவர் தெய்வமானல் பாருலகில் பஞ்சவ ரை ரட்சிக்காரோ, தீர்த்திட்டதேசமது மனிதசெனமம் திரளான சேனைகளுமிருந்துமென்ன, கார்த்திடவேகிருஷ்ணனவர்வல்லபத்தால் காசினியில் வெகுகோடிசெனங்கள்தம்மை, பூர்த்திட்டமாகவல்லோ புனிதபாலன் புகழுடனே ரட்சிக்கமுடியார்தாமே. ௫௨௯

முடியாது கோபாலர் தன்னலப்பா மூதலகில்வல்லமைகளிருந் துமென்ன, நெடிதானபாவத்துக்காளுமாகிநெடுங்காலர்தாமிருந்தார் பூலோகத்தில். வடிவானதேகமது மடிந்துபோச்சு, மண்டலத்திலகிரு ஷ்ணனென்னும்பேரும்போச்சு, முடியானமுடிவேந்த ரெல்லாருந தான்முனையான தெய்வமென்று தொழுதார்பாரே. ௫௩௦

தொழுதாரோ ராசாதிராசரெல்லாம் தொல்லுலகில் மாந்தர்மு தலனேகங்கோடி, அழுதாரேதெய்வமென்று காலாகாலம் அவனியி

லேயவருமல்லோமண்ணுப்போனார். பழுதுவாரா தென்றுரைத்ததே கந்தரனும் பாரினிலேமண்ணோடேமடியலாச்சு, முழுதுமேயிவர்தேகம் அழியாதென்று முன்னையான சாத்திரங்கள் சொல்லலாச்சே. ௫௯௧

ஆச்சென்றதேகமதுயழியலாச்சு வப்பனேசாஸ்திரமும்பொய்யுமாச்சு, வீச்சலுடன்கிருஷ்ணுவ தாரந்தானும் விண்ணுலகில்மடியவென்றநாளுமாச்சு, பாச்சலுடன் தேகமது பொய்யேவாழ்வு பாரினிலேயிருந்தவர்களொருவரில்லை, ஏச்சலுடன்யிவர்களெல்லாமனிதரல்லா வெழிலானதெய்வமென்று சொல்லொணுதே. ௫௯௨

நந்தி போகர் முன்னிலையாகச் சூதமுனிக்கு

உபதேசங்கூறல்,

சொல்லவென்றுலின்னமொருகருமானங்கேள் சூட்சாதிசூட்சமுடன் செப்பக்கேளும், வெல்லவேகாலாங்கி நாதர்பாதம் விருப்பமுடன்றுள்பணிந்து விரித்துச்சொல்வேன், மெல்லவேயென் முன்னுய் நந்திதாமும் மேதினியில் சூதமுனிசித்தருக்கு, புல்லவேவுபதேசஞ் செய்தார்பாரில் பூவுலகில் சித்துமுனிநந்திதாமே. ௫௯௩

நந்தீசாவேதமுனி சூதமுனியிவர்கள் நாதனடிபோற்றிசெய்து மகிழ்ந்திருக்கும் வேளை, யிந்திவொலக்க மௌனவாதவித்தைசெய்யயேதுவகையென்று அருள்வேதமுனிதான்கேட்க, நந்திமுகனைப்பணிந்து வுரைத்திடுவார் நந்திதாரணியிலுன்னவர்க்குச்சாகாத வரமும், மந்திரத்தால் சத்திசித்தியாகும்வாலாறு மாத்ததிக மருத்துவத்தில் வளமாதிபகர்வாம். ௫௯௪

ஆதியாளுருமையாள் தன்னுடனே யன்பாயயனருளியசொல் வேதமுனிக் கரிவித்தார்நந்தி, சாதிலிங்கந் தன்னிலிருபது களஞ்சிவாங்கித்தாமாகசிறுபயறுபோல்நறுக்கி, நீதிசெறிவெலு மிச்சம்பழச்சாற்றிலிட்டு நேராகவொரு சாமம்வெயில் வைத்தெடுத்து, சூதில்லாகொடிவேலி வேரதனைக்கொண்டு தூளாகயிடித்ததையும்வேறுவைத்துக்கொள்ளே. ௫௯௫

வைத்தபின்பு தனித்தகண்டவாய் சேரும்பானை வகையேதுரெண்டுகொண்டுலர்ந்ததிலேயொன்றில், மெய்த்திடவேகொடுவேலிப்பொடியாதியிட்டு மேலாகசாதிலிங்கப்பொடிதனையேபரப்பி, சித்தாகவதின் மேலுங்கொடிவேலிவேர்பொடியை, சிறப்பாகநிறப்பிப்பின் மறுபானைதனக்கு, கைத்திடாவாழப்பழத்தினிலையுடனேகானமாமுருக்கை யிலையுங் கைகோர்த்துபிடியே. ௫௯௬

பிடித்துயிருவகை யிலையுந்தனிச் சாறுயெடுத்து யிதமாக மேல்பானை தாரிலேதடவி, வடித்தந்தபானை கொண்டுவாய் சேர்த்துமூடிவகையாகச் சந்துவாயேழுசீலைமண்ணும், மடித்துநீ யுணர்த்தியதில் வெடித்த யிடந்தனக்கு பின்னுமந்த மண்தடவி யுணர்த்திவலுச்செய்து படித்ததொருவஞ்செழுத்தால், முன்னவனைப்பணிந்து பாங்கானவுபதேசஞ்செப் தடுப்பிலேற்றே. ௫௯௭

ஏத்தியனற் கமலம்போல் முப்பது நாழிகைக்குள் யெரியிட்டு ஆத்தியதையெடுத்து நீருக்கே, பாத்தியலரெய்வதைத் தந்தச்சீலை மண்திறந்து பாற்கவேமேல்பானை தாரிலேயிரதம், வேற்றுமையாயிருக்குமதைப் பன்றிமுடியதனால் மெதுவாகத்துடைத் தொடுத்து விரும்பிவைத்துக் கொண்டால், நாற்றிசையும் பாக்கவே யெடுத்த வகைக்கெல்லாம் நன்றாகக்கூடு மதில்வகைசொல்லிறைட்டே. ௫௯௮

நாட்டுவேன் திருநாமம் நீலகண்டவாலை நந்தியுரைப்படி யரைத்துசேர்க்கும் வகைகேளு, கூட்டுவேன்கண்டங் கத்திரியின் பழத்தைக்கொண்டுவந்து யிடித்ததனை தனிச்சாராயெடுத்து, வீட்டுவைத்துக்கொண்டித்ற முன்னமேயெடுத்த வேதாந்தசாதிலிங்கயிரத்தை திறுத்து வட்டுநீளஞ்சிக், காய்படிச்சாரளந்து யுறையுறைய விட்டதனை வைத்துமட்டு மறையே. ௫௯௯

அரைத்தெடுத்துவொன்றிலே படைத்துவைத்துகொண்டு அன்பாகசிவகாமி பூசையேசெய்து, வுரைத்து அறவைத்தவெள்ளித் தகடாக்கி யிதிலேயுறவாக நீலகண்டவாலைதனைப்பூசி, யிரைத்துவளர்ந்திடுவீ கோழிப்புடம் போட்டெடுத்தால்யிடுந் தங்கம் போல மாத்து பத்தரையுங்காணும், வரைத்த அறவைத்தசெம்புத் தகட்டிலேபூசிவளர் கோழிப்புடம்போட மாற்றுமாறரையே. ௫௬0

ஆறரையுங் காணுமல்லால் பின்னுமதில்வகைதான் அவனிதனில்மானிடர்க்கு அனகற்பஞ்சொல்வேன், மாறடைந்த விடத்தலையின் விடக்கானவேரை வாகாகவெட்டிவந்துசாணை தனிலுரைத்து வீறனெல்லிக்கா யளவிலேயுறட்டி, மேலானவாலைரசம்பண்ணிடை காணுட்டி தேறுதபிணியாளர்க் கேழுநாள்கொடுக்க திருமெனும் பிணிக்குவகை செப்புவதுமாமே. ௫௬௧

ஆமென்ற பிணிக்குவகை சொல்வதுகேளப்பா ஆக்கைதனிலேயெழுந்தவாதமெணபதுடனே, காமென்றுவரும் வாதகூலையறுபதுக்

குமராயினுங்கோடாக்குமந்த கிரந்திபதினெட்டும், தாமென்று ஆண்மைசெய்யுங்குஷ்ட முடனேப்படுந்தாமனிக்கும் பவுத்திரகதான், நீரெட்டும் யேமறுவென்றமண்டவாதமாறுக்குமியிது வாலைகற்பமென்று வியம்ப விண்ணில்பேர்டீம். ருசஉ

விண்ணில்போய் விடுமூலவியாதி யாறும்வேகமா யெழுந்தகுன்மப்பதினெறுங்கூடமண்ணில், தான்பிறப்பறுக்கும் செயரோகமாறும் பாபமெனவந்தடுக்குஞ் சன்னிபதினெட்டுஞ், சுரமாநல்சுரமும் யெண்ணித்தான் முடியாதயீசனருள், பதத்தில்பிருக்கு முசல்கண்டன்வலி பதினெட்டுமேனும். ருசங

யேகுரீமபலயிணியஞ் சகலவியாதிகளு மென்றுரைத்த நந்தி பின்னுமியம் பினத்தைக்கேளு, லாகுடையமானிடாரக்கை யெடுத்தோர்கள் வகையானமுன்சொன்ன வாலைதனைசெய்தால், பாகுடைய கிறிகோடி திரவியமுண்டாகும் பண்பாகப்பின்னுரைத்த வாலைகற்பங்கொண்டால்பேருமே, யெண்ணமறனேபான தெல்லாம் பொய்யது கற்பத்தி லின்னம்வகை சொல்லாம். ருசச

வகைசொல்வோம் கற்பத்தை சமாதியிலேயிருந்துவாகாக கொண்டவர்களறைதிறையுமாறும், திகையாமல்மூன்று கற்பகாலமட்டும் தன்பேர் ஜெகமுழுதும் புகழ்கவருள் தேசராயிருப்பார், நகையாதே நந்திசொன்ன வாக்கிதுதப்பாது காதனோரணைநிச மின்னம்வகை கேளாய், திகையாதிமுன் சொன்னவிடத்தலையி னிலையேதிறமாகப் பறித்துவந்து சாங்தெனவே யரையே. ருசரு

சாங்தெனவே யரைத்ததிலேநெல்லிக்காயளவு சகலகுண முன்சொன்னநீல்கண்டவாலை, கூர்ந்தரைக்கால்பணவிடையுங்கூட்டி ஆவரையில்குணமுடைய அஞ்சுவகைமருந்தெடுத்துணர்த்தி, நேர்ந்துபொடியாக்கியதில் வெருகடியஞ்சேர்த்து நிறையாக பசுவின்வெண்ணை அனுபானந்தனிலே, காந்தல்நீர்பிழியெடுத் தோர்க்கிருபொழுதுயேழுநாள்தான்னையாற் கொடுக்கநிற்குங் காசினியோர்க்குறையே. ருசசு

காசினியெல்லாம்பிறக்கப் பின்னுமக்க முனிக்கிங்கள்காளிபிர்தப்பம்வகை சொல்வாம்நந்தி, தேசிகனேமுன்சொன்ன சாதிலிங்கயிரதம்பிறக்கரைக்களஞ்சுகுழிக் கல்லிலிட்டு, மாகில்லாக்கண்டங்கத்திரிபழத்தின்சாற்றல் வாகாய்முக்காற்படிபுகுன்றவட்டமாத்த னசிநீ

ராகவிட்டுப்படுமட்டு மறைத்துசருளவே யெடுத்து கல்லகுங்க தனைக்குள்ளாக்கே. ருசஎ

ஆக்கியந்தகுகையிலே மணத்துவளோசெய்யை அரைமட்டும்விட்டு வாய்சில்லேமூடி நோக்கியிந்தமாயேழுசீலைமண்ணுஞ்செய்து நோயதான்யெருவில் வைத்துச்சேவல் புடமாகக், தாக்கியேதிமூட்டியதை யாறிப்பின்னெடுத்தால் தப்பாதுபடிக்கிநிற் ரேபற்பமாயிருக்கும் வாக்கியஞ் சேர்கணபதிக்குப்பூசைதனைசெய்து வலமாகவபிரவனை யற்சனையுஞ்செய்யே. ருசஅ

பூசைதனைசெய்தபின்பு விரதபற்பத்தன்னை பூரணமாகவொன்றிலடைத்துவைத்துக்கொண்டு, காசெனவேயெழுந்திருக்கும் யியமொரு பலந்தான் கடுகவேயுருக்கியது தெளிந்துநிற்குமுகத்தில் வாசனைசேரிரதபற்பஞ்சாவடி கொடுக்க மாத்துயர்ந்தவெள்ளியது காசினியுமதிசம் நேசமேதப்பாது நிசவெள்ளிபற்பம்நோராகுமானிடர்க்குப்பின்னுமதிங்கேளே. ருசகூ

பின்னுமதில்வகைகேளு மானிடர்தமக்குப பிணிவந்தால் திரிகடுகுசூரணமேபண்ணி, புண்ணுறும்வெருகடியளவேசூரணத்தைக் கூட்டி புறவாகயிரதபற்பும் பணவிடைகால்சேர்த்து, தன்னுள்ளேயனுபானந் தேனிலாகினுமே லாயாணபனவெல்லம் தனிலேயாகினுமே மின்னுநோயாளருக்குயேழுநாள் கொள்ளயிதுபிணியுந் திருமிந்தபாகத்தானறியே. ருரு௦

பாகந்தானறியும்வகையெப்படியோகேளு பலபிணிக்குத்தக்கதாரீ யனுபானமெடுத்து, வேகஞ்சேரிரதபற்பம, பணவிடைகள் கூட்டி விதமாகயிருபொழுது யேழுநாள்கொடுக்க தாகந்தானறவெழுந்துசகலவியாதிகளுந்தணியுமேபற்பத்தின்னவகைகேளு, தேகந்தான்பழுப்பேறிதளர்ந்து மானிடர்கள்சிறுவாலைமதன்போலே சிறப்பதற்குமாமே ருருக

மதனுகவாவென்றால் சமாதியிலே யிருந்து வளமானயிரத பற்பம் பணவிடைகால்கொள்ள, அதமீறும்பனிவுடனே கசப்பெல்லாம் நீக்கி ஆவின்பாலுடன் குருவைஅரிசோருண்ணு, நிதம்பெறவே செழுந்ததிரைமாறிவாலையாம் நிலத்தில்நாறு கற்பகாலம் வரையிருப்பார் சுதன்போலே பிருநாயனைவலு வுண்டாம்சோதிதிருவானைநாதிசொன்னபடிசெய்யே. ருருஉ

ஸ்ரீராமன்செந்தூரம்.

செய்யவென்றுநந்தி பின்னும்வேதமுனிதனக்கு செப்புவான் ஸ்ரீராமன்செந்தூரம்வகைதான், வையகமெல்லாஞ்சுத்தி செய்த

யிரவகம் கையாக அறுபதுகளஞ்சியதுபோலே வெய்யதோர்கெந்தமும்மிடை முன்பொலேகூட்டு மேலானசாதிலிங்கம் பதினஞ்சுகளஞ்சு, அய்யமெனும் நினையாதே பொன்னரிதாரத்தை அன்பாக அன்பதுகளஞ்சியதுசேரே. ௫௫௩

களஞ்சிரண்டுதனித்தயிடை மனோசிலையுங்கூட்டு கடிதானாகத்தை யிரஞ்சவட்டம், வளஞ்செய்திலுப்பை யெண்ணைதனிலுருக்கிச் சாய்த்துலகைபாகநாற்பது களஞ்சியதில்சேர்த்து, உளஞ்செய்த தங்கத்தில்வொருகளஞ்சியாக லெக்கயிருநாக்கிருபத் தென்களஞ்சி யெல்லாம் தளஞ்செய்த யெருக்கம்பால் தன்னிலொருசாமம் கசடறவே யரைத்து மறுசாறு புரசிலையே. ௫௫௪

புரசிலைதம்பையுடன் செருப்படிசெம்முள்ளி புகழானமாதலையினிலையுடனே அஞ்சும், வாமுறவேகொண்டுவந்து வெவ்வேரேயிடித்துவகையாகத் தனிச்சாறுயெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, திமுறவேயிச்சாறுவொருசாமம் நீர்கமுற்றசொல் முறையாய் சாமஞ்சரைத்து காமறவேபின்னு மத்தமாதளையின் பூவுங்கானமுருக்கம் பூவுங்கலந்து சமன்கூட்டே. ௫௫௫

கலந்துசமன் கூட்டியதுயிடித்ததில் சாறெடுத்து கைசோரவொரு சாமம்பின்னும் நன்றுயரைத்து புலந்தமிழற் குள்ளுணர்த்திப் பொடியாக்கி யெடுத்து பூசமாடகெங்காசல குப்பிதனக்குள்ளே நிலந்தெளியாதேயேழுசீலை மண்ணுஞ்செய்து, கோரவெய்யிலிலேயுணர்த்தி லெடுத்திடத்தில், பிலந்தவராதே மண்பூசிமெழுகிட்டு பேதமறக் குப்பிதனைப்பேணிமருந்தடையே. ௫௫௬

மருந்தானபொடி வகைபைகுப்பியரை மட்டும்வாகாக அடைத்தந்தவாய்வலப்பக்கலில் திருந்தவேமூடியதின் மேலுமடைமண்ணை திறமாகமூடியொரு தாளிதனையெடுத்து பொருந்தியதிற்குள்ளே நாலுவிரலக்கனர்தான்கபாடிமணலை யிட்டதன்மேல்குப்புதனை வைத்து குருந்தமாய்ப்பின்னும்மந்த மணல்தனையேபோட்டு குப்பிகுடமளைமதில் கொட்டியடுப்பாக்கே. ௫௫௭

ஒட்டியதோரப்புமிட்டுத் தாளியதன்மேலே யுள்ளாகப் புதையவைத்துமுன்னவர்க்குப் பூசைகிட்டியன்பாய்செய்தபின்பு தீபமொரு சாமம்யெரியிடும்தன்கமலம் போலிருசாமமெரித்தால்கெட்டியாக்கடுகயெரிவொருசாமந்தனக்குப்பூபேதமுடனிப்படியே சாமமாரெரிக்க

விட்டபின்பு ஆறவைத்துமறுநாளிலிங்கேயிடுமோகவயிரவனைப்பூசை பண்ணிக்கொள்ளே. ௫௫௮

வயிரவனைப்பூசைசெய்து குப்பிதனையெடுத்து வாகாகவுடைத்துள்ளே, பார்க்கவேசெந்தூரம் ஒயிலானமுருக்கம்பூ நிறமாகயிருக்கும் ஒன்றிலே பத்திரமாயடைத்து வைத்துக்கொண்டு, கயிலாசகிரிதனிலோர் களஞ்சிதனிலுருக்கி கடுகவதில்மஞ்சாடிசெந்தூரங் கொடுக்க பயிலறியநின்மாற்று, ஒன்பதையுங்காணும் பற்ற அறவைற்ற செம்புக்காறு குறையாதே. ௫௫௯

குறையாதுசெந்தூரம் வினைவதியங்கண்டால் குறிப்பதுதான் கண்டறிந்துகுறைவுசெய்யவேண்டும், நிறையானவிளைவுசற்றேகுறைந்துவிட்டுதானு நிறையிலேகால்மஞ்சாடிகூட்டுவது நிலமாம், மறைநாலு மாராயும்நக்திவகையுரைத்தான்வாக்கிதுதப்பாது நிஜமானுனையன்மை திறமான ஜெகத்தினிலே வாதியென்றுவாராமல், செகத்தினிலே செய்வதற்கருமமென்று செப்பின்தொப்பினையே. ௫௬௦

ஒப்பறியசூதமுனிநந்தியுரைகேட்டு வுளமகிழ்ந்தங்கவனுரைப்பான்வுப்பைகேட்ட, அப்புமிகுங்கடல்நுரையை பொடியாக்கி யதிலே அவரைப்பொடிக்கி மூன்றுபடி வுப்பதனைக்கூட்டி, செப்பரியவெள்ளாட்டு நீரதனைவிட்டு சேர்த்தரைத்தோர் கட்டியிற்குள்ளாக்கியேபின்பு தப்பாமல், மறுவோடுதானகவிழ்த்துமூடி தட்டெருவிலபுடம்போட்டு யெடுப்பதுவுமாமே. ௫௬௧

தாம்பரச்சுத்தி.

எடுத்திடும்பின் செம்பதனைசுற்றி செய்யும்வாறு யெப்படியென்றெண்ணுதேநீலப்பூவின், கடுத்தாக்கனுத்திரிலையரைத்துவாங்கிகளங்குபோலத்திரண்ட செம்மைபொதிவுதனைசெய்து, அடுத்த யிரஞ்சதிர்முருக்கிப்பின்புஅதிய புங்கன்வேரரைத்து அதிலுமுன்போல் கொடுத்துருக்க, யிரஞ்சுதிரத்திலே செம்புசுத்தியென்று சொன்னவகை சொல்லவும் ஒண்ணுதே. ௫௬௨

கெந்தகசுற்றி.

சொல்லாதேகெந்தகத்தைக் கட்டும்வாறு தோகையாகையுகிரிதனிலவன்மேறும், நல்லமயிலாகஞ்சியிலே தனையரைத்து காட்டாவின்தயிர்தனிலே கலவைசெய்து, வில்லையைப்போலொருமோட்டில் வட்டஞ்செய்து வெளிநடுவில்நாலாறுதுவாரமிட்டுக், கொல்லவேகெந்தகமுமோட்டிலிட்டு குளிதனிலே ஒருகலசம்வைத்துக்காணே.

சாணவேலைத் ததனைக்கலவை செய்தகனதயில் குறையவிட்டு கலசவாயில், தோணவைத்த கந்தக ஓட்டைவைத்துகோணமல் மறு ஓடு கவிழ்த்துமூடி, வேணபடிசீலைய துவனுவாகச்செய்துவேகமுடன் குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு, பூணவைத்துயிப்படியீ ரஞ்சவட்டம் புடத்திலிட்டுகெட்டிய கெந்தகத்தைச்சேரே. ௫௬௫

சேரப்பாரகமஞ்ச களஞ்சகொண்டு செப்பெனவே கிண்ண மொன்றுசெய்தபின்பு, பாரப்பாமரிதாரஞ்சாதிலிங்கம்பச்சைநிறமாகவுத்ததுருசுடனேயிரதம், காரப்பாகட்டிவைத்தகெந்தகத்தைகட்டிகண்டுகொள்ளுவகைதனக்குழவ்வொருகளஞ்சி,சாரப்பாகளஞ்சி குளிக்கல்லின்மேலயிட்டுதளவாய் நீர்விட்டறைத்துகுழம்பாய்க்கூட்டே.

கூட்டியர்தகுழம்பதனைக்கிண்ணமதிலுள்ளுங்குவிந்த புறந்தனிலுமரைசார்துபோல்பூசி, நாட்டியல்பாய்கட்டிவைத்த மூன்றுபடியுப்பைபாகவட்டம்போல குளிர்ந்தசட்டிக்குள்ளிட்டு, வீட்டிமையாய் சட்டியதின்மேலாகக்கிண்ணம் விளும்புசற்றே கண்காண வெளிநடுவில் பதித்துநாட்டிமையாய்க், கிண்ணத்தின் விளும்புதான் மறைச்சார்வாக சீலைமண்ணுஞ்செய்தடுப்பிலேற்றே. ௫௬௬

அடுப்பிலேவைத்தபின்பு ஐங்கரர்க்குப்பூசை அன்பாகச் செய்துகொண்டு, நலத்தேக்கினிலேயைக் கடுகவேயிடித்ததிலேவாச்சாரமிட்டுகசப்பில்லாத் தனிச்சாறு மூன்றுபடியெடுத்து, தொடுப்பாக வனல்மூட்டி எரிபிடும்வ்வேளை சுழுக்காகப்படிமூன்றுஞ்சிலவறுந்த பின்பு, மெடுப்பாதபெரியிடுநீ பதினஞ்சநாழிகைக்கு நன்றாகவூறிய பின் னெடுத்திடச்செந்தூரம். ௫௬௭

செந்தூரந்தனையெடுத்துமுன்னாகவைத்து சிவகாமிபூசையுமற்சனையுஞ்செய்து, அந்தரங்கமாகவொன்றி லடைத்துவைத்து கொண்டு பறலைத்துவெள்ளீரேமூபணவிடையுங்கூட்டி, சிந்தனையாய் சுற்றிசெய்த செம்பினிலே மூன்றுசேர்த்தொருகளஞ்சி யொன்றுயுருக்கு முன்னெடுத்துவந்தனையாய்ப், பின்னுமதையுருக்கி நிறந்தெளிந்தால் வைத்திருக்குஞ்செந்தூரமஞ்சாடிசேரே. ௫௬௮

துருசசெம்பு.

மஞ்சாடிசேத்திடமாத்தேமூரையுங்காணும்மாதவத்தோன்சூதமுனிவாக்கியம்பொய்யாது, அஞ்சாதேபாமகுருஆணையுண்டு நிசமே அறிவதுபின் துருசசெம்பாகும்வகைகேளு,மிஞ்சவேவெண்காரந்துரிசியொன்றுய்க்கூட்டி வெண்ணைதனிலே யரைத்து குடக்கரியில் வை

த்துஞ்சவே யுருக்க வந்ததுரிசியிலேபாதிசுற்றியுள்ளசெம்பிருக்குஞ் சொல்ல யின்னங்கேளே. ௫௬௯

கேளப்பா இன்னமைமந்தனுகமதில்வகையேசோதறவேஇனுப் பெண்ணைதனைவைத்துக்கொண்டுனுளொப்ப இருக்குமந்தனுகத்தையுருக்கினுனுவட்டம யெண்ணையிலே சாய்த்தபின்பெடுத்தால் தூளப்பாலேகடந்துனுக மெழுகதுபோல சுத்தியாயிருக்குமது தினஞ்சுகளஞ்சால் ஆளப்பாவில்லையின் காய்குடுக்கைமுடியுமாய்அளவாக செய்பிரத மிடைபொப்பாயடையே. ௫௭௦

அடைத்தியரூபத்திலொன்று தங்கந்தான்கூட்டி யதற்கிணங்க குகைதனையுண்டாக்கி யந்தகுகைக்குள், உடைத்தகல்துப்பிந்துப்புநவாச்சாறந்தானும் முள்ளுறவேமுன்னிடையுனு சமனுகொண்டுபடைமுந்தயெனுயிச்சம்பழச்சாற்றுலகைத்து பூணவேயொருபங்குகுகைக்குள்ளே பூசி சடைத்திடசந்தேகுகையை வெய்யலிலேவைத்துதப்பாமலொருபங்கு வேறுவைத்துணர்த்தே. ௫௭௧

உணர்த்தியெடுத்த மருந்தைப்பொடி யாக்கிகுகைக்குள் ஒருவிரலின் கனமாகபொதிபாதியிட்டு யிகைக்கமுறக்குடுக்கைதனைப் பொடிமீதில்வைத்துயிரை யளவுகண்மேலும் பொடிதனையே பரப்பிவணக்கமுடன்மண்சில்லால் குகைவாயைமூடிவகை, பாக்குகைமேசீலைமண்ணுஞ்செய்து புணக்காதே யுணர்த்தி ,வெடித்தயிடந்தனக்குப்பின்னும்மண்பூசியப் புடத்தினிடஞ்செய்யே. ௫௭௨

இடமாக ஒருமுழத்தி லத்தனிவாக்கி நீளயெத்தாதே குளிதெடுத்துப்பாதிமட்டும் யெருவையிடமாக அடக்கியதின் மேலக்குகையைவைத்து பாங்காக குளிமறைய மேலும் யெருப்பொதிந்து, அடவாகயேழுநாள்வரைக்கும் மாறுதபீடத்திலிட்டு ஆக்கினீயெடுத்தால், திடமாகச்செந்தூரமிருக்கு மதையெடுத்து தீர்கமுள்ளவயிரவனைபூசனையுஞ்செய்யே. ௫௭௩

தீர்க்கமுள்ள வயிரவனைப் பூசைசெய்தபின்பு செந்தூரமதனையன்பாய்சிமிளில்வைத்துக்கொண்டு, ஆர்முள்ள வொருகளஞ்சிவெள்ளிதனையுருக்கியது நிறமாய்த்தெளிவினிலே பணவிடைசெந்தூரம் வேகமாய்க்கொடுக்கமாத்தெட்டரையுங்காணும் ஈசனுமேனயிதுதப்பாதுண்டாகும் நீரத்தமென்று நினையாதேசூதமுனியுரைத்தான்நிசமாதவுண்டாகுமின்னலவை சொல்லே. ௫௭௪

பாம்பாட்டி சித்தர் உற்பவம்.

சொல்லவேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு சொரூபமென்றபாம்
பாட்டிசித்தனப்பா, வெல்லவேவெகுகாலம் வனாந்தரத்தில் விநோத
முன்டசித்துமிக வாடிருந்தார், கொல்லவே அரவங்கள் தான்பிடித்து
கொற்றவனார்சமூகமதுசெ சன்றேயேகி, வேல்லவே அரவமதையாட்
டியேதான் மேன்மையுடன் பரிசுமிகப்பெற்றார்தாமே. ருஎரு

பெற்றாரேசிலகாலம்மலைகள்மீதுபேருலகில்கீர்த்தியுடன்வாழ்ந்
திருந்தார், புற்றருகில்சென்றுமல்லோ சித்தர்தாமும் புனிதமுள்ள
நவரத்தினபாம்புதன்னை, வெற்றியுடன்தான்பிடிக்கப்போகும்போ
துவேதாந்தச் சட்டமுனியங்கிருந்தார், கற்றியேபாம்பாட்டி சித்தர்
தாமும்சொரூபமுள்ள சித்தனைக்கண்டார்தாமே. ருஎசு

கண்டாரேகைலாசசட்டர்தன்னைகருத்தினிலேயவர்பாதந்தொ
ழுகவென்று, தெண்டமுடன் அடிபணிந்து சிரங்குவித்து தெளிவுட
னேயஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து பண்டுடனேகாயாதிவர்க்கங்கொண்
டுபாங்கானபாலுடனேபழமுங்கொண்டு, தண்டுளவமாலையணிதுள
சிகொண்டுசர்ப்பனையா யர்ச்சித்துதமைகண்டார்தாமே. ருஎஎ

தாமானகாதாந்தசித்துதம்மை தகமையுடன்பாம்பாட்டிக்கண்
டபோது, காமானகைலாச சட்டநாதர்நலமுடனே பாம்பாட்டித்த
னைநோக்கி, பூமானமானதொரு சித்தைக்கேளும் புகழுடனேகாட்
டகத்திலிருந்தீர்காலம், காமானகடியதொரு விஷத்தைத்தானுமகரு
மானமில்லாமல் கற்றீர்தாமே. ருஎஅ

கற்றீரேயுககோடி காலந்தானும் கருத்தினிலேபொய்மெய்கள்
காணமற்றான், பெற்றீரோகாட்டகத்தில் திரிந்துகொண்டு போான
பாம்புகளை மடக்கியாட்டி, சுற்றிலுமேஞானோபதேசப்பாலைசொரூப
முடன்சித்துதமைக்காணமற்றான், பற்றாவேசமுசார வாழ்கைதன்
னில்பாருலகில்சிலகாலமிருந்திட்டீரே. ருஎகூ

இருந்துமே ஞானவானகவேதான் வெழிலானவுபதேசர் தன்
னைநோக்க, பொருந்துமேவுபதேசம்பெற்றீரானல் பூதலத்தில்வெ
குகாலமிருக்கலாகும், அருந்தியேஞானப்பால் தானுமுண்டுவப்பனே
வுபதேசம்பெற்றுகொள்ள, வருந்தியேகைலாசசட்டநாதர் திறமுட
னேவாக்களித்தார் பாம்பாட்டிக்கே. ருஅ௦

ஆட்டவென்றால் சித்தருமே ஞானம்பெற்று அவனியிலேவெகு
காலமிருந்தாரப்பா, கூட்டமுடன் பாம்பாட்டி சித்தர்தாமும் குவல
யத்தில்மார்தரிருசீஷனுகி, நாட்டமுடன் தாமறிந்த ஞானமெல்லாம்
நன்மையுடன்சீஷருக்கு வுபதேசித்தார், வாட்டமுடன்சீஷருக்கு
வுபதேசித்துவாகாச்சமாதியிலே யடைந்தார்பாரே. ருஅக

பாரேதான்சமாதியிலே யடைந்தபின்பு பாலகனேசிலகால மங்
கிருந்து, நேரேதான் திருஷ்டாந்திர மிகவுங்காட்டி நேர்மையுடன்
கற்பகாலமிருப்பே னென்றும், ஊரேதான் குடிப்படைகளெல்லாரு
ந்தான் வுந்தமர்க்குதொண்டுமிக வதிகஞ்செய்து, சீரேதான்சமாதி
யிடம் பூசைமார்க்கம் தெளிவாகச்செய்தார்கள் கோடிபுரமே. ()

கோடியாம் யின்னமொருமார்க்கங்கேளு கூறுகிறேன்பாம்பா
ட்டி மகிமைதன்னை, நீடியேபாம்பாட்டி நாதர்தானும் நெடுங்காலஞ்
சமாதியிலேயிருந்துபின்னும், நாடியேபூமிதனில் வெளியில்வந்து நா
தாந்தக் கூத்துகளுமிகவுமாடி, தேடியேவரைகோடி காலமப்பாதேச
த்தி லிருந்தாரேசித்துதாமே. ருஅ௩

தாமானபாம்பாட்டி சித்தர்தாமும் தாரணியில்சாகாம லிருந்
தாரோதான், நாமேதானறிந்தவரை யின்னஞ்சொல்வோம் நாதாந்
தசித்ததுவும் மடிந்துபோனார், போமேதான்சித்ததுவும் தேகந்த
ன்னை பெகங்கமுடன்சிலகாலம் மண்ணிற்சென்று, தாமானமாகவே
தான்வெளியில்வந்து தப்புறவாய்தேகமதை மறந்திட்டாரே. ()

மறந்திட்டார்தேகமது நிலைநில்லாது மண்டலத்திலாரோனு மிரு
ந்ததில்லை, துறந்திட்டார் நாதர்முனிசித்துதாமும் துறையான வுல
குதனில்மாண்டுபோனார், புறந்திட்ட சித்தர்முனி ரிஷிகள்யாவும்
பேருலகில்மடிந்துமல்லோ மண்ணாய்ப்போனார், இறந்துமேலோக
மெல்லாம் மடிந்தார்கண்டீர் வெழிலாகயிருந்தவர்களில்லைதானே. ()

சுப்பிரமணியருற்பவம்.

தானானவின்னமொரு கருமானங்கேள் தாரணியில்மானிடர்க
ளறியவென்று, கோனானபெண்டையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்
குருவினதுகடாட்சத்தாலே, தேனானவடிவேலர் சுப்பராயர் தேசத்
தில் பிறந்ததோர் வண்மையாவும், பானனசாத்திர யுத்தம்பார்த்து
பகருகிறேன்மாணாக்கன் பிழைக்கவென்று, ருஅசு

பிழைக்கவேவடிவேலர் தம்மத்தானும் போனபூவுலகில்தேவனென்றும், வழக்கமுடன்சாத்திரங்கள் யிதிகாசங்கள் வளமாகப்பாடிவைத்தார் வினயம்பாவும், முழக்கமுடன்வடிவேலர் முருகன்தானும் முற்பிறப்பில்பஞ்சதாக்கியனா, தழக்கமுடன்பிறந்த தாய்சாத்திரங்கள்தாரணியில் கவிவாணர்கட்டினாரே. ௫௮௭

கட்டினார்வடிவேலர் முருகன்றானும் காசினியிலாருமுக சொரூபமாதி,திட்டமுடன் பள்ளியிலேயோதும்போதுதிரமுடனரினமோவென்றுகூறி, இட்டமுடன்சொல்லெனவேபிரம்மன்றானும்யெழிலானவடிவேலர்சொல்லேனென்றார், சட்டமுடன் அரிக்குத்தாந்பசியஞ்சொன்னால்சாங்கமுடன் நானுரைப்பேன்சத்தியவானே. ௫௮௮

சத்தியமாய்ச் சொல்லுகையில் இந்திரன்றானும் சந்தோஷமாகவல்லோதாமழைத்து, வெத்தியுடனசுரர்களைத்தான்செயிக்க விருப்பமுடன்தானழைத்து சென்றபோது, புத்தியுடன்பகவானை நமஸ்கரித்து புகழாகவரக்கர்களைச் சங்கரித்து, நித்தியமுஞ் சூரசங்காரனுக்கனிலத்தில்வெகுகால மிருந்திட்டாரே. ௫௮௯

இருந்திட்டார் வள்ளிதனை சிறையெடுத்து யெழிலாகவவனிதனில்யிருந்தாரென்றும்,பொருந்தவே வுலகுதனில்சுவாமியாக பொங்கமுடன்விற்றிருந்தார் சதாகாலந்தான், வருந்திபேகோடிமனு பேர்களெல்லாம்வையகத்தில் மகாதேவ னென்றுசொல்லி, திருந்தியே நமஸ்கரித்து தலைகுனிந்து திகமுடனேகோடியுக மிருந்தார்தாமே ()

தாமனசாத்திரங்கள் சொன்னதெல்லாம் தகைமையுடன் பொய்யர்ச்சுபொன்னுலோகம்; நாமேதான்சொன்னபடி வடிவேலர்தானும்நாட்டிலேயிருந்தாரோ யில்லைகண்டீர், வேமேதான்பூலோகம் தன்னைவிட்டுவிடுபட்டுத்தேகமது மண்ணைப்போச்சு, போமேதான்மண்கூறு மண்ணைப்போச்சு பூவுலகிலிருந்தாராம் காணேம்பாரே. ()

கெந்தகத் தயிலம்.

உண்டாகுங்கெந்தகத் தயிலவகைகேளுவுன்னியஞானியண்டம்பத்துதாநெடுத்து, யிரண்டாதிவெள்ளற்றிலிட்டாவியென்றுவெண்கருவைநீக்கிமஞ்சள் கருவாகயெடுத்து, தண்டாதசட்டியிலே யிட்டடுப்பிலேற்றித் தனிவாகயெரிமூட்டிதாவியினாலிருக்கப், பண்டாதியருணாலேவருந்தயிலந்தன்னை பண்யாகவெடுக்கபின்னை கெந்தகத்தைவாங்கே. ௫௯௨

கெந்தகத்தில்மூன்றுபங்கில்பசுவின்பாலில் கெந்தகம்விட்டுமூன்போலசுத்திசெய்தெடுத்து,துஞ்சாதேபொடியாக்கிசீலைதனில்பரப்பிதிரியாகத்திரித்துஅண்டத்தயிலத்தைவைத்து, பந்தமாயனல்மூட்டிதலைகீழாய்பிடித்து பாக்கிறத்தைகீழ்வைத்துப்,பாங்காகயேந்திவந்துசேர்ந்து தயிலத்தையொன்றிலேயடைத்தால் வாகாகப்பின்னுமதில்வகைபகருவாமே. ௫௯௩

கருவாகயிந்தவகைப்பார்த்தெடுத்த பேர்களகங்கார நிறத்தாடனேமாற்றுகுறைந்திருந்துதானால், வுருவாகவேயிந்தத் தயிலமதில்பொன்னைவுள்ளாக்கி யெதுவைத்தலொருகிரந்தானுருக்கக், திருவாகநிறம்பசுமையாகமாத்தேறும்,செப்பினேம்பின்னுமதில்செப்பவகைகேளுதுருவானசொரிசிறந்குனேயாளர்தனக்கு துளசியிலைத்தனில்கொடுத்துதொகுத்துநீபாரே. ௫௯௪

தொகுத்துநீபாற்கவென்றுல்வங்கவகைதனிலே சித்தியுள்ளசெந்தூரம்சொல்வேன்கேளு, வகுத்தபடிவருஷம்நாத்திநபதுவுஞ்சென்று வளமாகநிற்குமந்தவேம்பினிடபழத்தை, வெகுத்தமுடன்கொண்டுயர்துயிடித்ததில்சாறெடுத்து வெறுப்பில்லாதேனிரும்பி வைத்துக்கொண்டு, பகுத்ததிலேபின்னுமொருபாத்திரத்தில்வாங்கி பாங்காககறுத்தவங்கமுருக்கியிதில்ச்சாயே. ௫௯௫

வுருக்கியந்தவங்கத்தைதழவேழுவட்டம் ஒன்றுனசாத்திலேவைசாத்தபின்புயெடுத்து, தருக்கிசைந்தவோட்டில்வைத்து தாளகமுங்கூட்டிதனித்தடுப்பிலேத்தியேனுயுருவிக்கப்பால், நெருக்கியதைவறுத்துவங்கம் நீறுக்கிப்பின்புநீள்குமரிச்சாற்றிலே,யொருசாமமரைத்துதிரிக்கிசைந்தகுகைக்குளிட்டு யெருவில்வைத்துசேவலின்புடமாகவிவிடலாமே. ௫௯௬

சேவலின்புடமாகத்தினமும் ரெண்டுவட்டந்திறமாங்ச் சாற்றிலரைத்திருவதுனாயிலே,யேவலுருபுடம் ஞற்பத்தொண்ணுகுறையாமல் யிடவேசெந்தூரம்முநக்கம்பூநிறமாம், ஆவலுறுவெள்ளிதனையொருகளஞ்சியுருக்கி அதுதெளிவில்பணவிடைசெந்தூரமதை, கொடுக்கநீவலுமையாகமாற்றேழரையுங்காணும் நிமலனார்திருவாணைநிசங்கவரையிதுவே. ௫௯௭

இதுதனிலுஞ்சுறுக்கான இன்னமொருவகைகேளுஇன்னிலத்திலாதிமருந்தாவரையின்பட்டை, சதிராககொண்டுவந்துவுணத்தியொ

ருபானே தனிலிட்டு, பாதாள அஞ்சனத்தில்தயிலமது வாங்கி யிறக்கிய யதையிம்மிவைத்துக்கொண்டு, மேலானகோழிமுட்டை வெண்கருவையதிலேமதுவாக, வுரைத்ததையுமாட்டிரேகித்துவசமாகச்செய்த பின்பு அருதாரம்வாங்கே. ௫௯௮

தாளசெந்தூரம்.

வாங்கியந்த அரிதாரக்கட்டிதனில்தயிலம் வாகாகவேயுரைத்து வெய்யிலிலேவைத்தால். பாங்கானசெந்தூரமாகுமதையெடுத்துப்பசுமையாயாறவைத்த, வெள்ளியொருகளச்சிலேயங்கவே யுருக்கியதில் பணவிடைசெந்தூரம், யேற்கையாய்கொடுக்கமாற்றேழு குறையாது நீங்காதே, ரூதமுனியுரைத்தவகையெல்லாம் நிசமாகுங்கண்டறிந்து தேறிநீபாரே. ௫௯௯

அநுமார் உற்பவம்.

பாரேதானின்னமொருகருமானங்கேள் பாலகனேயருண்மைந்தாசொல்வேனப்பா, நேரேதான் அநுமாரினுற்பவத்தை நேரானமானுக்களறியவென்று, சீரேதான்வாய்வினிடதனயனென்றும் சிறப்பானூலெல்லாஞ்சொன்னார்கண்டீர், கூரேதான்கவிவாண ரெல்லாங்கூடி குவலயத்திலகட்டுரைதானுரைத்தார்தானே. ௬௦௦

உரைத்தாரேமுன்னோர்சொல்நூல்களெல்லாம் வுத்தமர்கள்பாடிவிட்டார் அநுமானைத்தான், நிரைத்தாரேதேவனென்றும கர்த்தனென்றும் நிலையானயிதிகாசபுராணமெல்லாம், பரைத்தாரேசிரஞ்சிவிப்பட்டமென்றும் பாருலகில்வரம்பெற்றஆஞ்சனென்றும், வரைத்தாரேமிருகமென்றகூட்டந்தன்னை வனுவானமிருகமென்றும்வசனித்தாரே. ௬௦௧

வசனித்தார்மிருகமென்ற அநுமார்தானும்வண்மையுள்ளவானரமாங்கூட்டம்தன்னில், புசவீரபராக்கிரமவீரனான புனிதமுள்ள ஆஞ்சனேயஜாதிகண்டீர், தசகோடிவானரமாய் ஆஞ்சநேயன் தாரணியில் தேவனாயிருப்பானால், குசமுடயஸ்ரீராமர்பக்கல்நின்று குவலயத்தில்மிகயுத்தஞ்செய்தார்தானே. ௬௦௨

தானானஸ்ரீராமர்க்குதவியாக காசனியில்வெகுயுத்தஞ்செய்துமென்ன, கோனானஸ்ரீராமர்மாண்டுபோனார் குவலயத்தில்வானரங்களெல்லாம்மாண்டார், பானானபாருலகிலாஞ்சனேயர் படைகூட்டந்தன்னுடனேமண்ணாய்ப்போனார், தேனானயென்னதையர்காலாங்கிநாதர் தெளிவுடனேயென்தனுக்கு வுரைத்தார்தாமே. ௬௦௩

வுரைத்தாரேகாலாங்கிசொற்படிக்கி வுத்தமனே அடியேனுந்தாள் வணங்கி, வனைக்கமலம்பதாம்புயத்தைக்கரத்தால்தொட்டுவாகுடனே

யானுரைப்பேனின்னங்கேளீர், முறைக்கவேராமருடனாஞ்சநேயர் மூதலகில்யிறந்ததொருகதைமெய்யாச்சு, இரைக்கவேயுலகுதனிலிருந்தாரார்தான் இரளுடனேமண்கூறுய்ப்போனார் தாமே. ௬௦௪

போனாரேசாஸ்திரங்கள்புராணந்தன்னில் புகழாளவனுமானைக் கற்பகாலம், வானோர்கள்முதலானபேர்களெல்லாம் வையகத்திற்சிறஞ்சீவிப்பட்டம்பெற்றானென்னதான்விணாகமாண்டானென்றுவெழிலானவார்த்தைதன்னைகம்பாமற்றான்,கானானதேவர்முனிரிஷிகூட்டங்கள் கட்டுரைத்தவாக்கியமும்பொய்யாய்ப்போச்சே. ௬௦௫

பொய்யாகப்பிடாரனவன் பாம்புதன்னை பொங்குடன் ஆட்டிவைத்தகதையைப்போல, மெய்யாகஸ்ரீராமர் அநுமார்தன்னை மேன்மையுடன்கைப்பழக்கஞ்செய்திருப்பார், கையுடனே ஆயுதங்கள்தடிகொடுத்து காசினியில்யுத்தமதுபழக்கஞ்செய்து. பய்யவேவானரத்தைவசமதாக்கி பாருலகில்பழக்கமதுசெய்தார்காணே. ௬௦௬

காணவேயுலகமதில்யிருந்தோருண்டு காசினியிலொருவருந்தானிருந்ததில்லை, பூணவேபூதத்தில்பொய்யேவாழ்வு புகழானமெய்வாழ்வுயாதொன்றில்லை, தோணவேதொல்லுலகி லெல்லாமாண்டார் தோற்றமுடன்தேகமதுமண்ணாய்ப்போச்சு, வேணவேகாயாதிகற்பங்கொண்டும் விண்ணுலகில்மடிந்ததுவும்மெய்யுமாச்சே. ௬௦௭

ஆச்சப்பாகாணவென்று லொன்றுமில்லை அப்பனேசோடானகோடிசெம்பொன், மூச்சப்பாதேகமதைவருத்தியல்லோ முனையானகோடிபொருள்படைத்துமென்ன,பேச்சப்பாபேசமுன்னேவாசியோகம் போனமகத்துவங்கள்கொண்டுமென்ன, பாச்சனுடன்கூடுவிட்டுக்கூடுபாய்ந்து பாருலகிலிருந்தாலும்வொன்றுங்காணே. ௬௦௮

ஒன்றுமேகாணுமனுடவாவி தன்னை வொழுக்கமுடன்கருவிகரணதியெல்லாம், சென்றுமேநவத்துவாரங்களெல்லாம் சேதமாய்த்தானடைத்தியிருந்துமென்ன,கன்றுதான்பால்தேடித்தாயைக்கண்டகதையைப்போல்வாச்சுதுபாருள்வாழ்வு,வென்றுமேயுபவாசமிருந்துமென்ன வேதாந்தக்கற்பமதைக்கொண்டார்பாரே. ௬௦௯

கொண்டுமேகாயாதிகற்பந்தன்னை குவலயத்தில்கோடிவரையுண்டுமென்ன, பண்டானமேனியதுபாழாய்ப்போகும் பாருலகிலுயிர்தனையேகாண்பதில்லை,அண்டர்முனிராட்சதர்களெவராநாலும் அவனிதனிலிருந்தவரும்மெய்யோசொல்வீர், கண்டபடிசாஸ்திரங்கள்மெய்போல்கூறி காசினியில்லொருவருந்தானில்லைதானே. ௬௧௦

சிவவாக்கியருற்பவம்.

யில்லையேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு யெழிலானசினபதிப்பக் கந்தன்னில்,கொள்ளவேகோடானகோடிசூழ்ந்த கொடுத்தவசிதில்லை வனம்அங்கொன்றுண்டு, எல்லாகர்சுற்றிலுமேகாணார்தாமும் யெழி லானவோடைகளும்நதிகளுண்டு, புல்லவேஐராவதங்கள்போல புக ழானமலையுண்டுகுகைகளுண்டே. ௬௧௧

உண்டானமல்லிகார்ச்சுனையொன்றுண்டு வுத்தமனேரிஷிக்கூட் டம்முனிவர்சித்தர், திண்டானகாறுமதிபத்தில் திறளானவாய்க் கல்மண்டபந்தான் வண்டுடனேகூட்டங்கள்கலந்துமெத்த வாகான மண்டபத்தைசுற்றியேதான், திண்டுபோல்குளிகளு மோடிவந்து திரளானகூட்டமதைசேர்க்கொண்ணுதே. ௬௧௨

ஒண்ணுதுரிஷிகூட்டம்முனிகள்கூட்டம் வுத்தமனுர்சிவவாக்கிய சித்தர்பக்கல், கண்ணவிந்தபேர்களுக்கோருண்டல் போலகைக்குதவி யாய்யிருந்தார்சித்தரெல்லாம், நண்ணமுடன்ஆபக்கால்பக்கம்நின்று நளினமுடன்சிவவாக்கியசித்தருக்கு, வண்ணமுடன் சோடவுபசார மெத்தவாகுடனே செய்துமல்லோயிருந்தார்பாரே. ௬௧௩

இருந்தாரேவெகுகோடிகாலமப்பா யெழிலாகச்சிவவாக்கியசித் துதாமும்,பொருந்தமுடன்சிஷவர்க்கமார்க்கத்தோர்க்கு பொங்கமுட னுருவுரைத்தவதிசயங்கேள், திருந்தமுடன்தேகமது கற்றாணுகும் தெளிவானசித்தர்முனிகேளுமென்று,குருந்தமரம்தன்னருகில்பக்கல் சென்றுகூறினார்வுபதேசங்கூறினாரே. ௬௧௪

கூறினார்சிலகாலஞ்சமாதிதன்னில் குவலயத்தையான்மறந்துயி ருப்பேனென்று, தேறியதோர்சித்தர்முனிரிஷிகளுக்கு தேற்றமுடன் கூறியதோர்வண்ணங்கேளீர், மீறியதோர்மூன்றுயுகம்யிருப்பேனெ ன்றுமேன்மையுடன்தானுரைத்துசமாதிதன்னில்,சீறியேதானிருந்து சித்தர்தாமும் சிறப்புடனேதாமிருந்தார்கோடியாமே. ௬௧௫

கோடியாம்யிருகோடிவெகுநாள்காலம் கொற்றவனுர்சமாதிதனி லிருந்ததுண்டு, நீடியேசிலகாலமிருந்துமேதான் நீதியுடன்பூமிதனில் எழுந்ததுண்டு, தேடியேஅனேகம்பேர்சித்துதாமும் தெளிவானசிவ வாக்கியசித்துதம்மை, கூடியேகூட்டமிட்டுவதிகஞ்சொல்லி குவலயத் தில்சித்தரெல்லாம்மதிப்பிட்டாரே. ௬௧௬

மதிக்கவேசிவவாக்கிய சித்துதாமும்மார்க்க முடன்மண்மீதிலெ ழுந்தபின்பு, துதிக்கவேபலபேரும் அஞ்சலித்து துறையுடனேமூன் று முறைசமாதிசென்று, கதிக்கவேயவர்மனது துடிக்கக்கூறி காசி னியில்சமாதிதன்னில் பின்னுஞ்சென்றார், பதிக்கவேசிலகாலஞ்சமா திருந்துபட்ச முடன்பின்னுமல்லோ யெழுந்தார்பாரே. ௬௧௭

பாரேதான்சிவவாக்கிய சித்துதாமும் பாருலகில்சித்தனுய்ப்பிற ந்துமென்ன, சீரேதான்சமாதிதனில்போயுமென்ன சிறப்புடனேயங் கிருந்துவந்துமென்ன, நேரேதான்காயாதி கற்பங்கொண்டு நேர்மை யுடன்பூவுலகிலிருந்துமென்ன, தீரேதான்சித்தர்முனிகூட்டம்யாவும் திறமானசித்தனென்று சொன்னார்பாரே. ௬௧௮

சொன்னாரேசிவவாக்கியர்வல்லபம் போல்தொல்லுலகிலாரே னு மிருந்ததுண்டோ, மன்னுகேள் சிவவாக்கியசித்துதம்மைமானிலத்தி ல்மதிப்பிட்டார்ரிஷிகள்தாமும், பன்னவேசிவவாக்கிய நாதர்தம்மை பட்சமுடனஞ்சலிகள் மிகவும்செய்தார், என்னவேநாதாந்தசித்துதா மும்எழிலான பூமிதன்னில்பிறந்தார்பாரே ௬௧௯

இறந்தாரேக்கற்பாதி கற்பங்கொண்ட யெழிலானசித்துமுனி நா தர்தாமும்; மறந்தாரேதன்தேக மண்ணில்ப்பமானிலத்திலவர்தேக ம்மண்ணுய்ப்போச்சு, துறந்தாரேசகல கலைக்கியான மெல்லாம்துப் புரவாய்தானறிந்து மாண்டார்தாமும், சிறந்ததொருசிவவாக்கிய தே கந்தானும்சீரழிந்துமண் தனிலேமக்கலாச்சே. ௬௨௦

ஆச்சப்பாதேகமதுமண்ணுப்போச்சு, அவனியிலேயிருந்தவர் களாருமில்லை, பாச்சலுடன்பிரிதீவுதான்மண்ணுப்போச்சு, பாங்கா னதேகமதுநிலைநில்லாது, மாச்சலென்றவாழ் வதுவுமிவ்வளவேயாச் சுமானிலத்தில்வாத்துமமும் பிரிந்துபோச்சு, எச்சலென்றபிரிதீவா மண்கூறுச்சுயெல்லாரு மிப்படியேபோகலாச்சே. ௬௨௧

யூகிமுனிவர் உற்பவம்.

போகலாமின்ன மொருமாற்கம்பாரு பூதலத்தில்வதிசயங்க ளி ன்னஞ்சொல்வேன், வேகமுடன்சித்தர்களில்வொருவனப்பா வுலகு தனிலிருந்தாரே யூகிதாமும், சோகமுடன்சமுசார வாழ்க்கைதன்னி ல் செருக்குடனேவெகு காலமிருந்தாரப்பா, சாகமுடன்சமதக்கினி முனிவருக்கும் சார்பானதிரணக்கிய முனிவர்தாமே. ௬௨௨

தாமானமுனிவருக்கு குருவேயாகும்தன்மையுள்ளகுருவினது சீர்த்திதன்னை, கோமானுங்காலாங்கி நாதர்தாமும்செப்பெனவே யடி

யேனுங் குரைத்ததுண்டு, நாமானமாகவல்லோ வறிந்தமட்டும்·சரி தாக்கள்வரலாறை நாமுறைப்போம், நீமானமில்லாமல் படியேன்று னும் திறமுடனேசொல்லுகிறேன்பண்பாய்க் கேளே. ௬௨௩

பண்பானயூகிமுனி யென்போர்தாமும் பாருலகில்தட்சணப்பிர வேசத்தில், மண்பானமலைவளம் சுத்தும்போது கண்டாரேவராகதி ரியென்றமேரு, இண்பானமலைவளத்தை சுற்றியேதான்தீரமுடன்நடு மத்திகாட தன்னில், வன்பானகுத்துக்கல் கண்டாரங்கேவாகுடனே வதிசயமொன் றிருக்கலாச்சே. ௬௨௪

இருந்தவொருவதிசயத்தைக்கண்டாரப்பா வெழிலானயூகிமுனி சித்தர்தாமும்,பொருந்தவேமலை யோரம்சமாதிகண்டு பொங்கமுட ன்றானிருக்கும் காலந்தன்னில், திருந்தமுடன்சமாதிபுரம சத்தம்கே ட்டுத்திடுக்கிட்டுமெய் மறந்துநிற்கும்போது, அருந்துதிபோல் சோ தியொன்று காணலாச்சு அப்போதுசித்தொளிவைக்கண்டார்பாரே. ௬௨௫

கண்டாரேசித்தொளிவைக் கண்டபோது கண்காணுசோதிமய மென்னசொல்வோம், அண்டசராசரங்க ளெல்லாம் கிடுகிடுத்து அங் ஙனவேவொளிதனிலே மயங்கிப்போனார், தெண்டமுடன் கண்திறந் துபார்க்கும்போது தெளிவானஸ்ரீசம்பாரனையுமப்பா, பண்டுமிகப்பி ரகாயந்தான் பாரினிலேதோற்றமது காணலாச்சே. ௬௨௬

காணவேயூகிமுனிசித்துபாலன் கண்டாரே ஸ்ரீசம்பாரனையர்த னை,தோணவேயவர் பாதந்தொட்டுமேதான் தொல்லுலகில்கீர்த்தியு டனடிபணிந்து, வேணதொருவர மெனக்குத்தருக வென்றுவிருப்ப முட னஞ்சலிகள் செய்துகொண்டார், பூணவேரிஷியாருமுனியாருக் குப்புகழாக ஞானோபதேசஞ்செய்தார்பாரே. ௬௨௭

பாரேதான்ஞானோபதேசம்பெற்றுப்பாலகனும்சமாதிக்குமுன்ன தாக, கூரேதான்சிலகாலமிருக்கவென்று கொற்றவனும் வுறுதியது மிகவுமாகி, தேரேதான்லட்சணங்கள்விதியேற்பாடுதெளிவானமுறை யோடுசமாதிக்கேக, நேரேதான்யூகி முனிசித்துதாமும்நெடுங்கால சமாதிதனிலிருந்தார் தாமே. ௬௨௮

யூகிமுனி திருஷ்டாந்தம்.

இருக்கவேயூகிமுனி சிலதுகாலம்யெண்ணமுற்றுச் சமாதிக்குப் போகும்போது, உருக்கலென்ற கல்லின் மேல்வரைந்தரூபம்வுத்தம னேசொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, பொருக்கவேசிலகாலம் சமாதி ருந்துபுவிமீதில்வரும்போதுவடையாளந்தான், கருக்கலாய்ப்பாவிரவு மிரண்டுமொன்றாய்ப் பாருலகமிருக்குமென்று யெழுதலாச்சே. ()

எழுதவேசீஷவர்க்கந்தனைக்கேட்டு யேற்றமுடன்சமாதிதனி லருகிருந்தார், தொழுதுமேசிலகாலமிருந்தாரங்கே தோற்றமுடன்ச ப்தமதுகேட்கலாச்சு, பழுதுபடாதேகமதுயென்னசொல்வேன் பாரி னிலேவெகுகாலமிருந்மேதுதான்,விழுதுபோல்ரோமங்களமிகவளர்ந் திருப்பமுடன்மேதினியில்வந்தார்காணே. ௬௩௦

காணவேவதிசயங்கள்சொல்லியேதான் காசினியில்வெளிப்பட் டார்யூகிதாமும், பூணவேகாயகற்பமுண்டுமல்லோ புகழாகச்சமாதித னிலிருந்துவந்தார், வேணபடியுபசாரமதிகமாகி மேதினியில்தாமிரு ந்தார்கோடிகாலம், தோணவேகூடுவிட்டுக்கூடுபாய்ந்தார் தோராமல் தேகமதுவேறாய்த்தானே. ௬௩௧

வேறாகத்தானிருந்தவண்மைசொல்வேன் வேண்டியேகைவேறா ய்க்கால்கள்வேறாய், நோாகயுடல்வேறாய்த்தலையும்வேறாய் நேர்மையு டன்பூமிதனிலிருந்தசித்து,சிராகலோகமதில்வனைகங்கூத்துகள் சிற ப்புடனேயாடினதுமெத்தவுண்டு, பாராமல்கேட்டவரும்பார்த்தோரு ண்டுபாரினிலே வதிசயங்கள்மெத்தகானே. ௬௩௨

தானானவதிசயங்கள்சாற்றக்கேளும் தகமையுள்ளகுருபரனார்வி த்தைகோடி, தேனான னூல்கள்முதல்யாவுந்தேர்ந்து தெளிவறவே யோகமுதலுளவுகற்று, கோனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர் குருபர னாருடனேபாஷங்கொண்டார்,வேனானவெகுசித்துசொரூபசித்து வெளியானாதவொளிவதீதமாமே. ௬௩௩

அதீதமாம்வதிசயங்கள்மெத்தசெய்து அவனியிலேயிருந்தவர்க ள்வுண்டோசொல்லும், துதீதமுடன்மண்கூறாய்ப்போனாரப்பா துரை ராஜர்வுலகுதனிலிருந்ததுண்டோ,கதீதமுள்ளதேகமதுநிலைநில்லாது காசினியில்யாரேனுமிருப்பாருண்டோ, பதீதமுள்ளபொய்வாழ்வுயெ ன்னலாகும்பாரினிலேயெல்லாமிப்படியேபாரே. ௬௩௪

பார்க்கையிலேதேகமதுநிலைநில்லாது பார்லோகமெல்லாமிப்படி தானாகும், தீர்க்கமுடன்தேகத்தைநம்பியல்லோ திறமைகெட்டுமாண் டவர்கள்கோடாகோடி, ஊக்கமுடன்சித்துதமைக்கடவுளென்று வுத் தமர்கள்கோடித்தார்பலருமப்பா, நேர்க்கமலம்வீற்றிருக்கும்வாணி பாதம் நேர்மையுடன்பாடிவைத்தக்காண்டமாமே. ௬௩௫

காண்டமாமின்னூல்தான்சத்தகாண்டம் கருவானசித்தருடமர புமார்க்கம், ஆண்டவனார்நாதாந்தசித்தனென்றும் வவனியிலேபொய் ஞானி மெய்ஞானியென்றும், தூண்டியேகாலிகா ணைநியென்றும் துறையானசமாதியிட்பீடந்தானும், வேண்டியேசித்தருடசொரூபம் யாவும் வினையமுடன்பாடினதோர்காண்டமாமே. ௬௩௬

காண்டமாமிக்காண்டம்நான்காம்காண்டம் காசினியிலிருந்ததொ ருசித்துதாமும், வேண்டியதோரற்புதங்கள்மகிமையாவும் மேன்மை யடன்பாடிவைத்தேன்யிக்காண்டத்துள், தாண்டவம்போல்யின்னம் வெகுசித்துமார்க்கம் சாற்றுகிறேன்காலாங்கிநாதர்தம்மால், மாண்ட தோர்மானிடர்கள்சித்துதாமும் மார்க்கமுடனறியலாமிதற்குள்தானே.

புலிப்பாணி உற்பவம்

மானானவின்னமொருமார்க்கம்பாரு தன்மையுள்ளஎன்சீஷனொ ருவனப்பா, தேனானபுலிப்பாணியென்னுஞ்சித்தன் தேசத்திலேவங் கையைவாகனமதாக்கி, கோனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற் றவனார்தன்னிடத்திற்சென்றுமேதான், மானானவுபதேசம்பெற்றுக் கொண்டு மானிலத்திற்செய்ததொருவண்மையாரே. ௬௩௮

வன்மையுடன்வெகுகாலம்லோகந்தன்னில் வளமையுடன்வேங் கையின்மேலேறிக்கொண்டு, திண்மையுடன்வலசாரியாயிடைசாரியாக திறமுடனேசுத்திவந்தசித்தனப்பா,சுன்மையாய்சிலகாலம்வுபதேசம் பெற்றுக் காலாங்கிநாதருடகிருபையாலே, உண்மையாய்சமாதிக்கு பேகவென்று வுத்தமனும்மனவுறுதிகொண்டான்காணே. ௬௩௯

காணவேகாடுமலைசுத்திவந்து கடிதானசிக்கிந்தாமலையிலோரம், பூணவேசமாதிக்குகிடமுந்தேட புண்ணியனார்போகுமந்தகாலந்தன் னில்,வேணபடிசித்துவொருசமாதிகண்டார் விருப்பமுடன்சமாதிக்கு வருகேசென்று, சாணளவுதூரமதுநிற்கும்போது சப்தமொன்றுகே ட்கலுற்றார்சித்துபாரே. ௬௪௦

பாரேதான்சித்தொளிவுசப்தம்கேட்டுப் பாருலகில்மெத்தவதிச யந்தானப்பா,நேரேதான்சமாதிக்குமுன்னேநிற்க நேரானசமாதியது திறந்துவங்கே, சீரேதான்நாதாந்தசித்துதாமும் சிறப்புடனேவெளி ப்பட்டார்சோதியாக, கூரேதான்யவர்தன்னைக்கண்டபோது கொற்ற வனார்திடுக்கிட்டுப்பயந்திட்டாரே. ௬௪௧

பயந்திட்ட புலிப்பாணிமுனிவர்தாமும் பாரினிலே சித்தொளி வைக்கண்டபோது, நயந்திட்டநமஸ்கார வஞ்சலிகள்செய்து நல முடனேசித்தர்தாமும் முன்னேதிரேநின்று, சயந்திட்டமனதோடு வுபதேசங்கள்சாங்கமுடன் பெறுவதற்குமனதிலெண்ணி, வயங்கவே சித்தருகில்வந்துநின்று வண்மையுடன்கேள்விக்கு முன்னின்றாரே.

முன்னின்றபுலிப்பாணி தம்மைநோக்கி முன்யுகத்தில் சமாதி யதிலிருந்தசித்து, தன்முகமாம்நின்றதொருபுலிப்பாணிதம்மை தக மையுடன்சித்துமுனியாரென்றென்ன, சொன்னமொழிகள்தனையே கேட்டபாணிசொரூப மென்றசித்துக்குக் கூறலுற்றார், கன்னவனார் முன்னாளில்விறந்த சித்துகைலாசபோக ரிஷிசீஷனாலே. ௬௪௩

நானேதான்போகரிஷிசீஷனென்றால்நன்மையுடன்சித்துமுனி மனதுவந்து, தானேதான்புலிப் பாணிதம்மைநோக்கி சட்டமுடன் திருவாக்குக்கூறலுற்றார், வானோர்கள்துதிக்கு மந்தபோகர்தன்னின் வளமானசீஷனென்று சொன்னதாலே, ஞானோபதேசமது செய்வே னென்று வண்மையுடன்தா முரைத்தார்சித்துதாமே. ௬௪௪

தாமானசித்தொளிவுநாதர்தாமும் தண்மையுடன் புலிப்பாணி நாதருக்கு, நாமேதான்சொன்ன படிவுபசாரங்கள் நலமுடனே செ ய்துமல்லோஆசீர்மித்து, போமேதான்முன்யுகத்தில் பிரம்மாவுக்கும் பொங்கமுடன்வரசனுக்கு நடந்தசாபம், வேமேதான்மேதினியி லெ ல்லாருந்தான் வெழிலாகக்கண்டிருப்பார் முனிவர்தாமே. ௬௪௫

புலிப்பாணிக்குச் சாபம்தீர்த்தது.

தானானசாபமது தீர்வதற்கு தனியானரிஷியொருவ ரங்கிருந் தார், கோனானபிரமருக்கு தேவேந்திரபட்டம் கொடுத்துமே சாப மதைதீர்த்துவிட்டார், பானானபாரபரியாளாசிர்மத்தால் பாருலகில் நீருமென்னைக்கண்டீரிங்கே, கோனானவுன்பாட்டன் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்பேருரைத்தீர் புண்ணியவானே. ௬௪௬

புண்ணியனே பேர்சொன்ன படியாலப்பா பூதலத்தி லுந்தனு க்குவேங்கைசாபம்,திண்ணமுடன் தீர்த்துமல்லோயுந்தனுக்கு நேரமு டனுபதேசஞ் செய்வேனென்றார், வண்ணமுட னுபதேசம்பெற்று மல்லோ வானுலகில் யெமனுக்குயிடமில்லாமல், தன்னைப்பிரான் தன் னைப்போல்வாழும்பெற்று காசினியில்வெகுகால மிருவென்றாரே. ()

இருவென்ற போதையிலேபுலிப்பாணிதாமும்பெழிலான்சித்து க்குவணக்கஞ்செய்து திருகலுடன்முன்னின்று, வாய்புதைத்து நீர் மையுடன் குருவணக்கம்மிகவுஞ்செய்து, பொருதவேவர மெனக்கு வேண்டுமென்ன பொங்கமுடன்சித்ததுவுங்கொடுத்தாரங்கே, வருக லுடன்புலிப்பாணிமுனிவர்தாமு வல்லமைகள்மிகவாகிவந்திட்டாரே

வந்திட்டபோதையிலே முனிவர்தாமும் வாகுடனேயுலகுதனி ல்வதிசயங்கள், தந்திட்டார்லோகத்துமாந்தருக்கு தாரணியில்வெகு கோடிசித்துசெய்தார், முந்திட்டசாஸ்திரத்தில் சொல்லாதெல்லாம் முனையாகப்பாடிவைத்தாரின்னூலுக்குள், தொந்திட்டமானதொரு வித்தைமார்க்கம் தொழிலெல்லா மிப்புவியிலாடலாச்சே. ௫௪௯

ஆடினர்கோடான கோடிவித்தை அப்பனே யிப்புவியிலாடலா ச்சு, கோடானகோடியுகம் யிருக்கவென்று கொப்பெனவே காயாதி கற்பங்கொண்டார், காடாண்மையாகவேதான் சித்துதாமும் தார ணியில்வெகுகோடி ஜாலஞ்செய்தார் ,கூடானகூடுவிட்டு பாய்ந்துமே தான்குவலயத்தில் சித்துமுனியில்லைதானே. ௫௫௦

இல்லையேசித்துமுனி பாலன்றானும் பெழிலான மண்ணுக்கு யிரையேயானர், அல்லல்மிகபட்டுமல்லோவவனிதன்னில் அப்பனே பவருமல்லோ மாண்டுபோனர், கல்லானதேகமது யென்றிருந்தார் காசினியிலவர்தேகம் மண்ணாய்ப்போச்சு, புல்லானபுல்லோடேபுழு தியாகி பூதலத்தில்புலிப்பாணி மாண்டார்பாரே. ௫௫௧

பாரேதான் வுலகமதில்சித்துயாவும் பாங்காகக்கற்றறிந்து யிரு ந்துமென்ன, நேரானசிவயோகம் தன்னின்று நிஷ்டையிலேதானிரு ந்து பலனுமென்ன, கூரானகுறிப்பறிந்து குவலயத்தில் கொற்றவ னேகாயகற்பங் கொண்டுமென்ன, வீரானதேகமது விழலாய்ப்போ ச்சு விருத்தமுடனிப்படியே மாண்டார்தானே. ௫௫௨

கொங்கணவ ருற்பவம்.

மாண்டாரேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தானசித் தொளியின் வண்மைகேளும், தாண்டவம்போல் கொங்கணவசித்து தாமுந்தாரணியிலொருமுனிவரிருந்தாரப்பா,ஆண்டகையாமெனதை யர்காலாங்கிநாதர் அவனியிலே சித்தொருவரிருந்தாருண்டு, பூண்ட மனதுறுதியினல் சித்துதாமும் பொங்கமுடன் வெகுகாலமிருந்தார் தாமே. ௫௫௩

தாமானகொங்கணவமுனிவர்தாமும் தாரணியில்சிலநூல்கள்செ ய்தாரென்றும்,நாமானகொங்கணவர்முக்காண்டமப்பாநாட்டினிலே

செய்துவைத்த தண்மைதன்னை, பாமானமாகவல்லோ பாடிவைத்த பளிங்கானகாண்டமென்னுஞ் சாஸ்திரத்தை, பூமான்களெல்லவரும் பாராமற்றான் புகழாகசாஸ்திரத்தில் மறைப்பென்றாரே. ௫௫௪

மறைந்தாரே கொங்கணவர்சாஸ்திரந்தை மார்க்கமுடன் கரு வெல்லாந்தெரியாமற்றான், நிறைப்புடனே கொங்கணவர் காண்டந் தன்னைநீராதசங்கை பிரமாண்டமென்றார், முறைப்படியேமுழுமக்க ள்பாராமற்றான்முநி சொன்னநூலதனை சங்கையென்றார், குறையக ற்றி வுட்கருவையறிவதற்கு குவலயத்தில்யுத்தியில்லாமதிபோனரே.

போனரேவெகு கோடிமாந்தர்தாமும் பொங்கமுடன் கொங்க ணவர்நூலகள்தன்னில், ஆனரே கருவிகர்ணாதியெல்லாம் அப்பனே மறைத்துவைத்தா ரென்றுசொல்லி, ஏனேதான் மதிமோசந்தானு மாகி யெழிலானசாஸ்திரத்தில் குற்றஞ்சொன்னர், மானேகேள்மதி கெட்டு யிப்படியே நூலில்மகாதோஷஞ்சொன்னரே மாந்தர்காணே.

காணவே கொங்கணவசித்துதாமும் கருவானமுக்காண்டம் பா டிக்கொண்டு, நாணவேநாதாக்கள்முனிவர்தாமும் நாணிலத்தில் நடு க்கமுடன் திடுக்கிட்டேங்க, வேணபடி நூலுக்குப் பலமுங்கட்டிவேக முடன்கொண்டு மல்லோவருகும்போது, தோணவேமகாமேரு தன் னிற்பக்கம் தொடர்ந்தாரே கொங்கணவமுனிவர் தானே. ௫௫௭

தானனகொங்கணவ முனிவர்தாமும் தாக்கானமேருவிடந்தன் னிற்சென்று, மானனமலைபக்கல்குகையிற்சென்றுமயக்கமுடன்சமா திக்கிடமுந்தேட, பானனபரமமுனிமனதிலெண்ணி பட்சமுடன் சமாதிதனிலிறங்கவென்று, கோனன கொங்கணரும் பெண்ணியல் லோகொப்பெனவே பாறையின்மேல் படுத்தார்தானே. ௫௫௮

படுத்துமேபாறையின்மேல்நித்திரசங்கம் பரிவாகப்பராபரியை நினைந்துகொண்டு, அடுத்துமேசுழுத்தியிலே சொப்பனமுங் கொண்டு ஆண்டவனர்தேக மதைமறந்துவிட்டு, தொடுத்துமே பூரணத்தை மனதிலுன்னிதோற்றமல்வாசி யோகஞ்செய்துகொண்டு,விடுத்துமே நித்திரைகள்நீங்கியே தான்விருத்தமுடன் கண்விழித்துப்பார்த்தார் தானே. ௫௫௯

கௌதமரிஷியைக் கண்டது.

பார்க்கையிலேபலபலவார்தோற்றங்காணும் பாரினிலேவதிசய ங்கள்மிகவாய்த்தோற்றும், ஏர்க்கையிலேகுன்றருகே சப்தங்காணும் பெழிலானவாத்தியங்கள் மிகவேகேட்கும், நீர்க்கமுடன் தேவதா

கோஷ்டந்தானும், நீரமுடன்செவிதனி லேகேட்கும்பாருஆர்க்கவே கொங்கணரு மிகவேகேட்டு அப்பனேமதிமயங்கி நின்றார்பாரே. ()

நின்றாரேகுன்றருகே மலையினோரம் நீடானசுனையுண்டு வுதகமுண்டு, குன்றான மலையோரங் குத்துக்கல்லுண்டு கூரான மண்டபமுமங்கொன்றுண்டு, வன்றானகானுமுதீர்த்தமுண்டு வகையானபுலியுறங்கும்விடுதியுண்டு, தன்றான தடாகமது யிருக்கும்பாருதண்மையுள்ள சமாதியொன்று கண்டார்பாரே. ௬௬௧

பார்த்துமே கொங்கணவர் முனிவர்தாமும் பரிவுடனேசமாதியிடமருகிற்சென்றார், தீர்த்தமுடன் தடாகமது மூழ்கியேதான் திருப்பணிக்கி புட்பமதுகையிலேந்தி, நார்க்கமலப்பட்டுடுத்தி வினையம்பூண்டு நமஸ்காரவஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து, ஏர்க்கமுடன்சமாதிக்கி முன்னேநின்று பெழிலானகொங்கணரு மர்ச்சிப்பாரே. ௬௬௨

அர்ச்சித்துகொங்கணவமுனிவர்தாமும் அட்டாங்கப்பூசையது மிகவுஞ்செய்து, உர்ச்சிதமாய்சிரங்குனிந்துகரங்குவித்து வுற்பனமாம்வட்சரத்தை யோதும்போது, தர்ப்பரனார் கௌதம ரிஷியார்தாமும் தண்மையுடன் வுள்ளிருந்துசமாதிதானும், கற்பதிந்தபாறையது வெடிக்கவேதான் கைலாச கவுதமரும்வெளிவந்தாரே. ௬௬௩

வந்தாரே சோதிரிஷிபோலேயப்பா மகத்தானகௌதமரிஷியார்தாமும், சொர்தமுடன்கொங்கணரைச் சிஷனென்று சேர்த்துமே மனதுவந்து பட்சம்வைத்து, எந்தவிதந்தனிலப்பா யிந்தகாடுபெழிலானகாவணத்தே வந்ததென்ன, அந்தமுடனெந்தனுக்குச்சொல்லுமென்று அபயாஸ்தம்தான் கொடுத்தார்ரிஷியார்தாமே. ௬௬௪

கௌதமர் கொங்கணவர்வரலாறுகூறல்.

கொடுத்தாரே வபயமதுதந்தபின்பு கொப்பெனவேகொங்கணருங்கூறலுற்றார், அடுத்தேனேசமாதியிடம் அடியேன்றானும் அப்பனேபள்ளிகொண்ட பாறைமீதில், படுத்தேனே நடுச்சாமவேளைதன்னில்பராபரியைத்தானினைந்துயேங்கும்போது,எடுத்ததொருகோஷ்டங்கள்வாத்தியங்கள் பெழிலாகச்செவி தனக்குக்கேட்கலாச்சே. ()

கேட்டவுடனடியேனுங் கிடுகிடுத்து கிருபையுடன்சமாதியுடனருகில்வந்து, நீட்டமுடன்சமாதிதனிலிறக்கவென்று நீதியுடன்தடாகமதில்மூழ்கியேதான், வாட்டமுடன் புட்பமலர்தானெடுத்து வளம்

பெறவே சமாதியிடம் வந்தேன்யானும், தேட்டமுடன் மனோன்மணியைத்தானினைந்து தெளிவாகவட்சரத்தை யோதினேனே.

ஓதவேசமாதியின்மேல் பாறைதானும் வுத்தமரே வெடிக்கவல்லோ தம்மைக்கண்டேன், போதமுள்ளரிஷியாரே யடியேனுக்கு பொங்கமுடன் காட்சிதர வேண்டுமென்று, நீதமுடன்கௌதமரிஷியர்தாமும் நீதியுள்ளகொங்கணனார் பாலனுக்கு, வேதமுதலாகமங்ள் விரிநூல்யாவும் விருப்பமுடன்போதித்தார் ரிஷியார்தாமே. ()

தாமானகௌதமனார் ரிஷியார்தாமும் சாங்கமுடன்கொங்கணர்க்குக் கூறல்வண்ணம், கோமானும்ராஜாதி ராசர்தாமும் குவலயத்தில்கோடியே ரிருந்தாரப்பா, பூமான்களெத்தனையோ ஞானங்கற்று பொன்னுலகுநாட்டுக்குப் போனாரையா, சாமான்னியமானதொரு கொங்கணரே சமாதிக்குட்சென்றாலும் ஒன்றுங்காணே. ௬௬௮

காணவேயுலகுதனில் கற்பங்கொண்டு கைலாசமேருவுக்குமிடமில்லாமல், பூணவேஞானசாகரத்தைப்பூண்டுபூவுலகுதன்னிலே யிருந்துமென்ன, வேணபடிகற்பமுறை யுண்டுநீரும் வேதாந்தமனோன்மணியைக் கண்டுமென்ன, தோணவேசமுசாரத் தொல்லைவிட்டு தோராமல் சமாதியிலே வொன்றுங்காணே. ௬௬௯

ஒன்றுமேயில்லையப்பா யுலகுதன்னில் உயிரோடேசமாதியிலே யிறங்கியென்ன, கன்றுதான் தாய்தேடுங் கதையைப்போல காசினியி லவரவர்கள் சமாதிதேடி, தென்றிசையில்நதிமலையி லனேகஞ்சித்தர் சீருடனேயிப்படியே சமாதிகொண்டார், வென்றிடவே கொங்கணரு நீருமிங்கேவேகமுடன் சமாதிக்கிவந்திட்டீரே. ௬௭௦

வந்திட்டசித்தருக்கு வுபதேசங்கேள் வளமையுடன்தாமுறைத்தார் ரிஷியார்தாமும், தந்திட்டஞானோப தேசத்தோடு தாரணியில் சமாதிக்கு யிடமுந்தந்தார், நொந்திட்டகொங்கணரும் விடையும்பெற்று நோக்கமுடன் சமாதிக்குப் போகும்போது, முந்திட்டரிஷியாருங் கூறும்வண்ணம் முதன்மையாய்க் கொங்கணருங் களிகொண்டாரே. ௬௭௧

களிகொண்டகொங்கணனார் முனிவர்தாமும் கௌதமனார் ரிஷியிடத்தில்சாபம்நீங்கி, யளிதனையேநிவர்த்திசெய்து முனிவர்தாமும் பட்சமுடன் சமாதிக்குச் சென்றபோது, வளியுடனே கவுதமனார் ரிஷியார்தாமும் வாக்குரைத்தார் சிலகாலமிருக்கவென்று, துளியுடனேமழைமாறி பொழிந்துமேதான் துப்புறவாய்சமாதியது மூடலாச்சே. ௬௭௨

ஆச்சப்பாசமாதியது மூடிக்கொண்டு அங்ஙனவே கொங்கணருமுனிவர்தாமும், மூச்சடங்கிசிலகாலமிருந்தாரங்கேமூதுலகோர்தானடுங்க வந்தார்பின்னும், பேச்சடங்கிப் பனிரெண்டுவருடகாலம்பேசாமல்தானிருந்த சித்துவப்பா, மாச்சலுடன்சமாதியதுதான்வெடித்து மார்க்கமுடன் கொங்கணரும் வந்தார்பாரே. ௬௭௩

கொங்கணவர் சமாதிவி லிருந்துவந்தது.

பாரேதான்கொங்கணவர் முனிவர்தாமும் பாரினிலேவந்துமல்லோ யாகஞ்செய்தார், நேரேதான்யாகமதுசெய்யும்போது நேரான கவுதமனார் ரிஷியார்தாமும், சீரேதான்யாகமதுக் கெதிரேநின்று செப்புவார்க் கொங்கணர்க்கு வுபதேசங்கள், தீரேதான்கொங்கணவர் தன்னைப்பார்த்து தீரமுடன் சாபமது செப்புவாரே. ௬௭௪

கௌதமர் கொங்கணர்க்கு சாபங்கொடுத்தது.

செப்புவார்கொங்கணவர் முனிவர்தன்னை தீரமுடன்யாகமது செய்ததாலே, எப்படிநீயாகமது செய்யலாகும் யென்போல ரிஷியாருஞ் செய்யும்யாகம், ஒப்புடனேயாகமது செய்வதற்கு யுத்தமனேநீர்கொண்டயுறுதியென்ன, தப்பானயாகமது செய்ததாலே தாரணியிலுந்தனுக்கு சாபமாச்சே. ௬௭௫

ஆச்சப்பாசாபமது பெற்றுக்கொண்டு அப்பனேதில்லைவனம் போகவென்றார், பாச்சலுடன கொங்கணனார் முனிவர்தாமும் பரமரிஷியாரிடஞ் சாபம்பெற்று, வாச்சுவந்தானழிந்து வனமேயேகி வந்துவிட்டார் தில்லைவனம் காட்டகத்தை,பாச்சலுடன் சிலகாலமங்கிருந்து மானிலத்தில் கொங்கணரும் ரிஷியானாரே. ௬௭௬

ஆனாரேகொங்கணனார் முனிவர்தாமும் அங்ஙனவேரிஷிபோலேயிருந்துகொண்டு, போனாரேதவயோகநிலையில்நின்று பொங்கமுடன் யாகமது செய்யும்போது, ஞானோபதேசமது பெற்றிருக்கும் நலமானசித்தொருவ ரங்கிருந்தார், தேனோடுதினைமரவும் பொசிததிருந்து தீரமுடன் யாகமதுக் கெதிர்நின்றாரே. ௬௭௭

எதிர்நின்ற கொங்கணவர் தன்னைப்பார்த்து யெழிலானரிஷியாருங் கூறலுற்றார், சதுருடனேயாகத்தைப் பார்த்துமேதான் சட்டமுடன் ரிஷியாருஞ் சொன்னதென்றால், கதிரோன்போல் யாகமது செய்யுந்தீரா கனமானகொங்கணரே கேளுமென்றார், மதிபோன்ற யாகமதுசெய்வதென்ன மன்னவனேயெந்தனுக்கு வுரையென்றாரே,

கொங்கணருக்குப் பராகரிஷிசாபந்தீர்த்தது.

உறையென்றபோதையிலேமுனிவர்தாமும் ஓகோகோநாதாந்தத்துயென்று, சிறையிட்டசாபமதுதீர்க்கவென்று சித்தொளிவுவந்தாரோயென்றுசொல்லி, முறையிட்டுஅவரிடத்தில் குறைகள் சொல்லி முத்திபெறும் வழிதனையே யடையவென்றும், குறையிட்டுகேட்பதற்கு மனதிலெண்ணி கோபமெனவே கொங்கணரும் கூறுவாரே.

கூறுவார்கொங்கணரும் வார்த்தைசொல்வார்கோடி சூரியப்பிரகாசமானதேவா, மாறுடையவெந்தனுக்குச்சாபம் நேர்ந்துமானிலத்தில்கௌதமனார்ரிஷியார் தம்மால், வேறுவினையாகவல்லோ வடியேனுக்குவேகமுடன் சாபமதுநேர்ந்ததாலே, தூறில்லாருந்தனுடவாசிரமத்தில்துப்புறவா யாகமது செயலந்தேனே. ௬௮௦

செய்யவேவந்தேனான் சுவாமிநாதா செகதலத்திலுந்தனுடகீர்த்திகண்டு, எய்யதொருசமாதிபுரம் யாகம்செய்தேன் வுத்தமனேயெந்தனுக்கு கிருபைசெய்து,பெய்யவேமழையதனை வருட்சித்தேதான் போரனவுலகுதனில் கீர்த்தியோங்க, துய்யதொருகிருபையா லுந்தனுக்கு துரைராஜசுந்தரனேவரமீபாவே. ௬௮௧

வரமெனக்கு கொடுத்தல்லோ புண்ணியவானே வாகுடனே ஞானோபதேசஞ்செய்து, புரம்விட்டு யெந்தனிடபதிபோகத்தான் பொங்கமுடன்வாழ்த்துதல் கூறுமென்ன, கரமெடுத்து கைபிடித்து கொங்கணற்கு கர்த்தாவாம் ரிஷியாரும் விடைகொடுத்து தாமுடனே யனுப்பிவிட்டார் சாபந்தீர்த்து சாங்கமுடன் கொங்கணரும் வந்திட்டாரே. ௬௮௨

வந்திட்டகொங்கணரைக் கௌதமரும்பார்த்து வண்மையுடனிரண்டாவதுயாகஞ்செய்து, தந்திட்டவரமதுவும் பெற்றுவந்த தகமையுள்ளகொங்கணற்குப்பின்னுஞ் சொல்வார், முந்திட்டசமாதியது சிலதுகாலம்முதன்மையுடன்றாமிருந்தீர் மைந்தாநீயும் பந்திட்டமாக வல்லோவுலகுதன்னில் பரிவுடனே சிலகாலமிருவென்றாரே ௬௮௩

என்றுமேகோடானவற்புதங்கள் யெழிலாகக்கற்பித்தார்கொங்கணற்கு,வென்றிடவேசித்தர்முனி காணப்போக்கு வேணதொரு வதிசயங்கள்யாவுஞ்சொல்லி, துன்றிடவேபிராணபகற்பந்தன்னை துறையோடுமுறையோடுஞ் சொல்லிப்பின்பு, நன்றுடனேதேகமதைப்போக்கடிக்க நல்லவழியுபாயமது வருள்செய்தாரே. ௬௮௪

செய்யவேகொங்கணருமுனிவர்தாமும் செயலானபாக்கியமுமாசையற்று யையவேவுலகமதில்கற்பகோடிகாலம் பண்புடன்தானிருந்

தானுமென்னலாபம், மெய்யதுவும் தானழிந்து போகுமல்லால்மேதி னியில்யாதொன்றுங் கண்டதில்லை, எய்யவேதேகமது நில்லாதுவென் றுநிலையவேசமாதிக்குயிறங்கிட்டாரே. ௬௮௫

இறங்கியேபோம்போதுமனேகசிஷர் பெழிலானகூட்டமது நிற் கும்போது, உறங்கியேதானிருந்துபாசமற்று வுத்தமரும் கண்மூடி லகித்துக்கொண்டு, திறமுடனே தன்னறிவு யிருக்கும்போது தீரமுட ன் விசாரணைக்குச் சரியதாக குறங்குடைய மனமதுவும் கெபாபகத் தில் குறிப்புடனே சொக்கியல்லோகுழிசென்றாரே. ௬௮௬

சென்றாரேயோர்கடிகை தன்னில்நேரம் செம்மையுடன் கொங் கணருமறையும்போது, நன்றானசிஷவர்க்கமாயிரம்பேர் நலமுடனே கிட்டிருந்து வேதஞ்சொன்னார், வென்றிடவே தேகமது மண்ணால் மூடி மேன்மையுடன் கற்பாறை கொண்டுசாத்தி, இன்றுமுதல் வோராண்டு பூசைமார்க்கம் யருளுடனே நடத்தவென்ன முடிவு மாச்சே. ௬௮௭

ஆச்சப்பாசப்தமது சொன்னார்பாரு அப்பனேமுப்பதுவாண் டுபின்பு,பேச்சப்பாயாருக்குஞ் சொல்லவேண்டாம் யோன சமாதி யை திறந்துபாரு,மூச்சப்பாயிருந்தாக்கால் பின்னும்யானும் மூதல கில் நான்வருவேன்யென்றுசொல்லி, எச்சப்பா மூச்சடங்கிப்போனா லுந்தான் யெழிலானசமாதியதுமூடென்றாரே. ௬௮௮

மூடியேகொங்கணருமாண்டாரென்று மூதலகில்போகரும்பே ரின்பத்தில், கூடியேகூட்டுமிட்டுப் பேசிக்கொண்டு பேருலகில் ஜை செய்வாரிந்தவாழ்வு, தேடியேபேரின்ப நிலையும்பொய்யே தெளிவான தொன்றுமில்லைவையகத்தில், நாடியேபார்த்தாக்கா லெல்லாம்பொய்யே நாதாக்கள்வாழ்லதுமிப் படிதானுச்சே. ௬௮௯

இப்படிதானுலகெல்லாம் பொய்வாழ்வப்பா யெழிலுடனேயிரு ந்தவர்களாருமில்லை, எப்படிதானம்புவது தேகந்தன்னை யெழிலகமா ண்டார்கள் வையகத்தில் செப்பவே தேகமது மண்ணாய்ப் போச்சு தேசமதிலிருந்தவர்களாருமில்லை, ஒப்புடனே யாம்கண்ட வரைக்குஞ் சொன்னோம் வுத்தமனேகாலாங்கி கடாட்சந்தானே. ௬௯௦

தானானகாலாங்கி சொன்னமாற்கம் தாரணியில் மெய்யல்லால் பொய்யொன்றில்லை, வேனானயெனதையர் கூறும்வார்த்தை மேதினி யில் யாவருக்குஞ்சத்தியந்தான். பானானபராபரியை மனதிலெண்ணி பாடினேன் போகரேழாயிரந்தான், தேனானயிந்நூல்தான் நாலாங் காண்டம் தெளிவுடனே செப்பிவைத்தேன்மாந்தர்தாமே. ௬௯௧

ஆமேதானின்னமொருமார்க்கம்பாரு அப்பனேயாம்கண்டவரை க்குஞ்சொல்வோம், போமேதான்சித்தர்முனி ரிஷிகள்யாவும்பொங்க முடன்சாஸ்திரங்கள்கட்டிவைத்தார், வேமேதான்வெகுநூலின்கருவு வும் வெளிப்படையாய்ச்சொல்லவில்லையின்நூல்போல, நாமேதான்க ண்டமட்டுஞ்சொல்லிவிட்டோம்நாதாந்தசித்தொளியினருமைபாரே. ௬௯௩

பாரேதான்கபிலமுனிசித்துதாமும் பாருலகில்வெகுகாலமிருந் தாரென்று,நேரேதான்கவிவாணர்கட்டுவாக்கியம் நேர்மையுடன்கட் டிவைத்தார்வெகுநூல்தன்னில், சீரேதான்காயாதிகற்பமுண்டு சில காலம்பூமிதனிலிருந்தாரென்று, கூரேதான்சாஸ்திரங்கள் சொன்ன மார்க்கம் குவலயத்தில்மெய்யாகவுறுதிகாணே. ௬௯௪

காணவேகபிலமுனிசித்துதாமும் கானகத்தில்சமாதியதுபூண்டு மேதான், வேணதொருசிஷவர்க்கந்தன்னோடொக்க விருப்பமுடன்கூ ட்டமதாய்க்கூடிக்கொண்டு, நாணவேஞானோபதேசந்தன்னை நாதாந் தசித்தொளிவுகபிலர்தாமும்,பூணவேயுபதேசஞ்செய்யும்போதுபொ ன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டார்கோடியாமே. ௬௯௫

கோடியாஞ்சிஷவர்க்கம்கபிலருக்கு கொப்பனவேயஞ்சலிகள்மி கவுஞ்செய்து,நீடியேசிஷவர்க்கம்விடையும்பெற்று நிலையானசமாதியி டமருகிற்சென்று, கூடியேகருவிகரணாதியெல்லாம் குறிப்புடனே கா ணடக்கிகலைதான்மாறி,வாடியேமுகந்தளர்ந்துமனதுவாராய் மயக்கமு டன்கபிலருந்தான்குழிசென்றாரே. ௬௯௬

சென்றாரேகபிலமுனிசித்துதாமும் செம்மையுடன்சமாதிதனி லிறங்கியேதான்,நின்றுமேமூச்சதனைவுள்ளடக்கிநிலையானபடுபள்ளந் தன்னிற்சென்று, வென்றிடவேதாம்படுத்தார்பள்ளமீதில் மேதினியி ல்பாறைதனைமூடச்சொல்லி, இன்றுமுதல்யிருபத்துஆண்டுரெண்டும் யெழிலாகச்சமாதிக்குப்பூசைபாரே. ௬௯௭

கார்க்கவேசிஷவர்க்கமெல்லோருக்கும்கருத்துடனே தாமுறைத் தார்கபிலர்தாமும்,சீர்க்கமுடன்சிஷவர்க்கக்கூட்டத்தார்கள் திகமுட னேகுருவினதுவாக்குபோல,பார்க்கவேசமாதியதுபூசைதானும்பாரு லகில்செய்துவந்தார்ஆண்டுமட்டும்,ஏர்க்கமுடன்ரெண்டுபத்துவாண்டு போக யெழிலாகசமாதியிடஞ்சூழ்ந்திட்டாரே. ௬௯௮

சூழவேசமாதிக்குகெடுவுமாகி சுந்தரமாஞ்சிஷவர்க்க மாயிரம் பேர், தாழவேசமாதியிடபக்கல்நின்று சட்டமுடன்சிவபூசைச்செய்

யும்போது,ரீழவேகற்பாறைத்தான்வெடித்து நேரானகபிலமுனிசித்துதாமும், ஆழவேசொரூபமுடன்கபிலர்தாமும் அங்ஙனவேவெளியானவதிதம்பாரே. ௬௯௮

பாரேதான்கபிலமுனிசித்துதாமும் பண்புடனேவதிசயங்களெல்லாங்கண்டு, தீரேதான்செகதலத்தில்மாந்தர்தம்மை திர்க்கமுடன்தான்பார்த்துக்கூறலுற்றார், தேரேதான்காயாதிகற்பங்கொண்டு தெளிவுடனேபூமிதனிலிருந்தார்சித்து, நேரேதான்கோடிவரையிருந்துமென்ன நேர்மையுள்ளதேகமதுமண்ணாய்ப்போமே. ௬௯௯

மண்ணானதேகமதுமரிக்காமற்றான் மானிலத்தில்சிலகாலமிருந்தார்சித்து, நண்ணவுடன்லூர்வணத்தைச்சுற்றவல்லோ காதாந்தரிஷியாரும்வனமேபோனார்,விண்ணமுடன்தட்சணயாகங்கள்செய்து வீரமுடன்காவனத்தேவக்துகின்று, குண்ணனமலைதேடிகுகைகள்தேடி குருபானர்ரிஷியொருவர்தனைக்கண்டாரே. ௭௦௦

கண்டாரேகபிலமுனிசித்துதாமும காட்டகத்தேகுருபானர்தம்மைத்தானும், தெண்டமுடன் அஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து தேவாதிதேவனேயென்றுசொல்லி, கொண்டனைத்துமவர்பாதந்தொட்டுமேதான் கொப்பெனவேயென்றனுக்குவுபதேசங்கள், அண்டிவந்தயென்தனையும்வாதரித்து அய்யனேகெதியென்றுவணங்கிட்டாரே. ௭௦௧

வணங்கியதோரெந்தனுக்குருபரனார்தாமும் வாக்குடனேவபயாஸ்தந்தான்கொடுத்து, இணங்கவேயெந்தனதுயாகந்தன்னில் யெழிலுடனே நீயிருந்துநடத்திவந்தால், குணங்குடியார்மஸ்தானின்சாகிபோல குவலயத்திலுந்தனுக்குவரமுந்தந்து, மணமுடனேவாக்களித்துரிஷியார்தாமும் வகுப்புடனேயுபதேசஞ்செய்தார்தாமே. ௭௦௨

தாமானவுபதேசஞ்செய்துமல்லோ சதாகோடிகாலமதயிருப்பதற்கு, பூமானசித்தொளிவர்முனிவர்தாமும் பூதலத்தில்வெகுகாலங்கற்பமுண்டு, காமானஞானோபதேசமெல்லாம் கருத்துடனேயெங்காருமுறுதிகொண்டு, வேமானமாகவேதான்விரும்பிசித்து விவரமுடன்போதித்தார்முனிவருக்கே. ௭௦௩

குருபாரிஷி யாகம்.

முனியானகபிலமுனிசித்துதாமும் முனியானகுருபரனார்ரிஷியார்பக்கல், கனிவுடனேதாமிருந்தார்சிலதுகாலம் காணுதகாட்சியெல்லாங்கண்ணிற்கண்டார், பனிமதிரூழ்சடைபூண்டரிஷியார்தாமும் பாரினிலேயாகமதுசெய்யும்போது, தொனிவுடனேசாமரங்கள்வாத்தியங்கள் தொல்லுலகில்வனத்தமதைக்கண்டோம்தானே. ௭௦௪

காணுலதிசயங்கள்மெத்தவுண்டு தாக்கானகுருபரனார்தன்றன் பக்கல்,பானரிஷிமுனிவர்கூட்டத்தார்கள் பண்புடனேரிஷியினிடபக்கல்தன்னில், தேனசாஸ்திரத்தில்சொன்னநீதி தெளிவாகச்சொல்லிவிட்டேன்மாந்தர்க்காக,பானபாரபரியைமனதிலெண்ணி பாடிவைத்தேன்பண்புள்ளநீதியாமே. ௭௦௫

நீதியாம்பின்னூல்போல்யாருஞ்சொல்லார் நீணிலத்தில்யாமகண்டவரைக்குஞ்சொல்வோம், சோதியுடன்ரிஷியாருஞ்சமாதிபோகதோற்றமுடன்யாகமதுசெய்யும்போது,வாதியாங்கமலமுனிசித்துதாமும் வளமையுடன்தாமிருந்துவரமுங்கேட்டு, ஆதியாங்குருபானர்வாக்குபோல அங்ஙனமேசிலகாலமிருந்தார்தானே. ௭௦௬

இருந்தாரேகபிலமுனிசித்துதாமும் யெழிலாகரிஷியினிடமிருக்கும்போது, பொருந்தவேரிஷியாரும்வன்புகூர்ந்து பொங்கமுடசமாதிக்குயிடமுஞ்சொல்லி, குருந்தமுடனுபதேசம்யாவுங்கூர்ந்து குவலயத்தில்சிலகாலக்காட்சிகாண, வருந்தியேகுருபானர்யாகவானும் வரமதுவுங்கொடுத்தாரேபுண்ணியவானே. ௭௦௭

புண்ணியனுஞ்சிலகாலமங்கிருந்து பொங்கமுடன்யாகமதுமுடிந்தபின்பு, திண்ணமுடன்சமாதிக்குபோகவென்று திட்டமுடன்வரமதுவுங்கொடுத்தபின்பு,வண்ணமுடன்கபிலமுனிசித்துதாமும் வளமுடனேபின்னுமேசமாதிக்கேக, எண்ணமுடன்தன்மனதில்நினைக்கும்போது யெழிலானசித்துமுனிகூறுவாரே. ௭௦௮

கூறுவார்வையகந்தனிலிருந்து கொற்றவனேபலனொன்றுமில்லையப்பா, தேறுவார்மானிலத்தில்சிவயோகம்பூண்டு திறமுடனேகருவிகரணாதியெல்லாம், மீறுவார்தாமதிகம்பெற்றுக்கொண்டு மிக்கானசமாதிக்குப்போய்தானென்ன, ஆறுவார்பிறவியால்யென்னலாபம்வப்பனேயென்றிலைகண்டிலேனே. ௭௦௯

கண்டிலேன்சமாதிக்குப்போய்தானென்ன காலனுக்குவுட்படுவதன்மையாகும், வண்டினம்மதுவையுண்டுசெனனமாண்டு வையகத்திலிருப்பதினாலாபமென்ன, தண்டகத்துமுனிவரெல்லாமாண்டுபோனார் தாரணியிலொருவருந்தானில்லைகண்டீர், பண்டிதங்கள்சொன்னபடியாதொன்றில்லை பாரினிலேயெப்போதும்பொய்வாழ்வாச்சே.

ஆச்சப்பாபொய்யானவாழ்வைநம்பி அப்பனேசமாதிக்குப்போகவேண்டாம்,மூச்சப்பாகூணநேரம்வாழ்வதாகும் மூதலகில்யாதொ

ன்றும்வருவதில்லை,எச்சப்பாவுலகத்தார்க்கேச்சேயாகும் வெழிலான சடலமதுநிலைதானில்லை,பாச்சலுடன்வாழ்வினைத்துமிப்படியேயாகும் பாங்குடனேசமாதிக்குப்போகாநன்றே. எகக

நன்றானவாழ்வல்லவென்றுசொல்லி நாதாந்தசித்துபரம்சொன்னபோது, குன்றியேகபிலமுனிதாமுங்கேட்டுக் கொப்பெனவேமறுவிடையுங்கூறலுற்றார், வென்றிடவேகபிலமுனிவிடையுங்கேட்டு விருப்பமுடன்சீஷவர்க்கந்தனையழைத்து, தென்றிசைக்குச்சிலகாலம்பானும்சென்று செவ்வையுடன்கொஞ்சநாள்சமாதிபூணே. எகஉ

பூணவேயெந்தனுக்குவிருப்பமுண்டு புகழாகயெந்தனிடபக்கல்நீங்கள், தோணவேயெல்லாருங்கிட்டிருந்து குறையோடுசமாதிக்குவருகவென்று,வேணபடிவார்த்தையதைமிகவும்பேசி விடைபெற்றுதென்துரைவந்துமேதான், வாணளுடன்மலையோரக்குகைகள்கண்டுவளமுடனேசிலகாலமிருந்தார்தாமே. எகங

இருந்தாரே சமாதிக்குசிலதுகாலம் யெழிலாகத் தானிருக்கும்வேளைதன்னில்,பொருந்தமுடன்சமாதியதுயிடமுங்கண்டு பொங்கமுடன்சமாதியதுகுழிதான்வெட்டி,குருந்தமரமொன்றுவங்கேவைக்கச்செய்தார் கொற்றவர்களப்படியேசெய்துவைத்தார், வருந்தியேதவகுடனேபூண வாகுடனேகபிலரங்கேயினைத்தார்தாமே. எகச

கபிலர்சமாதிக்குப்போகும்போதுவதிசயங்கள்.

நினைக்கவேகபிலமுனிசித்துதாமும் நீடாழிகாலம்வரைசமாதிபூண்டு, புனைப்புடனேசீஷர்களைத்தாமழைத்து புகழுடனேகூறலுற்றார்வண்ணங்கேளீர், தினைப்புடனேமுப்பத்துமூன்றுவாண்டு நேரமுடனிருப்பதற்குயெண்ணங்கொண்டு, கனைப்புடனேவாக்கதுவுங்கூறலுற்றார் சீரானகபிலமுனிசித்துதாமே. எகரு

சித்தானகபிலமுனிசொன்னவாக்குச் சிறப்புடனேசமாதிக்குச்சென்றபின்பு,முத்தானவதிசயங்களென்னவென்றால் மூதுலகில்யான்வரும்வேளைதன்னில்,பத்தியுடன்பாறைமேல்பெழுதும்வண்ணம்பாரினிலேயிருளதுவுமிகவுண்டாகி, சுத்தியேசூரியனைக் கண்மறைந்துதுப்புறவாய்மூன்றுநாளிருக்கும்பாரே. எகசு

பாரேதான்யிருளதுவுமிகவுமாகி பாரினிலேசத்தவொலி மிஞ்சலாகி,நேரேதான்வானுலகுதன்னிற்றோற்றும் நேரானதேவரெல்லாங்காணலாகும், சீரேதான்கிருஸ்துவிட்டநாளைப்போலத் தேசமெல்லாம்யிருளாகிவதிதங்காட்டும், ஊரேதான்காண்பதுவுமில்லையப்பா வுத்தாரப்படியாகநடக்குந்தானே. எகஎ

தானானசமாதிக்கும்பின்னலைப்பாசட்டமுடன்றூதாட்கள்நாலுபேர்கள், கோனானகுருசொன்னவாக்குபோல கொற்றவர்கள்யெந்தனுக்குமுன்னதாக, பானானபராபரத்தினுத்தாரந்தான் பதமுடனேமுன்னிற்பார்தேவர்வாக்கு,தேனானமனோன்மணியாள்சித்தரூபிதேற்றமுடன்யெதிர்நிற்பாள்திண்ணமாமே. எகஅ

திண்ணமுடன்சமாதியதுவெடித்தபின்பு திறமுடனேயடியேனும்வெளியில்வந்து, வண்ணமுடன்வதிசயங்கள்மிகவுண்டாகும் வாகுடனேசிலகாலமிருந்துமேதான், நண்ணமுடன்வரும்போதுலோகமெல்லாம்நளினமுடன்வதிசயங்கள்தானடக்கும், குண்ணமுடன்நமனுருமென்னைவந்து கூப்பிட்டுப்போவாரென்றுரைத்தார்தாமே. ()

என்றபடிதாமுரைத்தவண்ணம்போல யெழிலாகத்தானடந்துசிலதுகாலம், வென்றிடவேகபிலமுனிசித்துதாமும் வேகமுடன்மண்ணுக்கேயிரையுமானார்,தென்றிசையில்சதுரகிரிபக்கலாகத்தேற்றமுடன்சமாதிக்குயிடமுங்கண்டு, அன்றிடமாம்சமாதியதுமிகவும்பூண்டு அங்ஙனவேமண்ணாகப்போனார்தாமே. எஉ0

தாமானவாழ்வதுவும் பொய்யுமாகும் தாரணியிலிருந்ததொருசித்துமில்லை, நாமானசொன்னதொருமார்க்கம்போகும் நாடெல்லாமிப்படியேபொய்யேவாழ்வு, சாமானவாழ்வுக்குவெகுகோடிகாலம் தகைமலையுடனசையது மிகவுமாகி, பூமான்கள்யெல்லவருமண்ணாய்ப்போனார் பூதலத்தில்வாழ்வெல்லாமிப்படிதானாச்சே. எஉக

ஆச்சப்பாவாழ்வெல்லாம்பொய்யேயல்லாமல் அப்பனேயாதொன்றுமில்லைகண்டீர், மூச்சப்பாபோய்விடும் கடிகைதன்னில் முதலானபாக்கியமுமொழிந்து போகும், ஏச்சப்பாதேகமது யிருந்தாலுந்தான் யெப்படியுமலாபமென்னவொன்றுமில்லை, கூச்சமன்றிதேகத்தைமறைந்தாயானால் குவலயத்தில்மெய்யானசித்தென்பாரே. எஉஉ

மச்சமுனிஉற்பவம்.

சித்தனுமின்னமொருமார்க்கம்பாரு சீரானயென்மகனேசொல்லக்கேளு, சுத்தமுடன்மச்சமென்றமுனிவர்தாமும் சொரூபராமென்றொருவர்சித்துவுண்டு, புத்தியுள்ளசித்தனப்பாமச்சர்தாமும் புகழாகசமாதிக்கிடமுங்காண, முத்தியுடன்பெறுவதற்கு காவனத்தைநோக்கியுமன்றுமேவாரகிரிவந்திட்டாரே. எஉங

வந்திட்டபோதுமல்லோ சித்துதாமும் வளமுடனேவாரகிரிதன்னைக்கண்டு, பந்திட்டமாகவல்லோசமாதிபூண பாங்குடனேசீஷவர்க்கமனேகம்பேர்கள்,தந்திட்டமாகவல்லோகூட்டங்கூடித் தமதடி

யார்வாசிர்மம்விட்டுவந்துமூர்க்கிட்டுக்குழியதுமிகவாய்ச்செய்து மூதுலகில்யோகமதுநீந்திட்டாரே. எஉச

நீங்கியேசமாதியதுபோகவென்றுநீணிலத்தில்மச்சமுனிரிஷியார்தானும், நோக்கமுடன்குழிதோண்டவிடையுந்தந்து நுணுக்கமுடன்சீசருக்குவுபதேசித்து, நார்க்கமலம்வீற்றிருக்கும் மனோன்மணியாள்தம்மை நயமுடனேகாணுதற்குயென்லைங்கொண்டு, துாக்கமுடன்சிவயோகந்தன்னில்நின்றுசத்தமுடன்குழிதனிலேபடுத்தார்தாமே

படுத்தாரேமச்சமுனிரிஷியார்தாமும் பாருலகில்சீஷரெல்லாந்திடுக்கிட்டேங்க,தொடுத்தாரேரேசகபூரணத்தைதானும் தோற்றமுடன்லாகிரியிலகித்துக்கொண்டு,விடுத்தாரேகாவிகஷாயந்தன்னை விட்டெறிந்தார்மேதினியில்பலரும்பார்க்க,கொடுத்தாரேயிதிகாசபுராணமெல்லாம் கொற்றவனார்சீஷருடன்கொடுத்தார்தாமே. எஉசு

தாமானசாஸ்திரத்தைக்கொடுத்துவிட்டுத் தகைமையுடன்சித்தரவர்கண்ணைமூடி, பரமானபராபரியைமனதிலுன்னிப் பாகமுடன்கையிரண்டுமேந்திக்கொண்டு, சீரானலோகமதுவாழ்வுமறந்து சிறப்புடனேசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு,கோமானசீஷவர்க்கந்தனையழைத்துக்கொப்பெனவேதர்முறைத்தார்வதீதந்தானே. எஉஎ

தானனவதீதமதுயென்னவென்றால் சாற்றினார்சீஷவர்க்கம்யெல்லோருக்கும், தேனனமொழியதுவுமென்னவென்றால் தெளிந்தநல்லசீஷர்களேவெந்தனுக்கு,கோனனகுருசொன்னபடியாகத்தான்குழிப்புடனேபாறையதுமேலேமூடி,பாரனையீஸ்பரியாள்கடாட்சத்தாலே பாரினிலேகீர்த்தியதுபிறப்பிப்பீரே. எஉஅ

பிறக்கவேகாயமதுசமாதிபூண்டு பேருலகில்பேரின்பந்தன்னைக்கொண்டு இறங்கிறேன் சமாதியதுதன்னிலப்பாயெழிலானதேகமதுமூச்சடங்கி, உறக்கமுடன்படுத்திடவேமச்சர்தாமும் வுத்தமற்கள்கற்றைகொண்டுமூடி, திறக்கவேபனிரண்டுவாண்டுதானும் தீர்க்கமுடன்கட்டளைகள்பிறக்கலாச்சே. எஉகூ

ஆச்சப்பாபனிரண்டுங்கடந்தும்போச்சு அப்பனேமச்சமுனிசித்துதாமும்,மூச்சடங்கியிருந்தாரேசித்துதாமும் மூதுலகில்வருவதற்குகாளுமாச்சே, பாச்சலுடன்மச்சமுனிரிஷியார்தாமும் பாங்குடனேவருவதற்குமுன்னதாக, மாச்சலுடன்சீஷவர்க்கமாயிரம்பேர் மதிப்புடனேசமாதிக்குவந்திட்டாரே. எ௩0

வந்ததுவும்சமாதியதுவெடித்துமேதான் வாகுடனேபிரசன்னசொரூபராக, அந்தமுடன்மச்சமுனிசித்துதாமும் அவனிபிலேவந்தவுடன்சீஷவர்க்கம், சொந்தமுடனாயிரம்பேராடிவந்து சொரூப

மென்றசித்தொளிவைக்கண்டபோது,பந்தமுடன்மச்சமுனிரிஷியார்தாமும் பாருலகிலனேகவிதவளஞ்சொன்னாரே. எ௩க

சொன்னாரேபலபலவாம்சித்துதாமும் தோற்றமுடன்சீஷவர்க்கமனேகமாக, பன்னியேநாதாந்தசித்துதாமும்பாருலகிலதிசயங்கள்கூறும்வண்ணம்,உன்னவேவாதிசேடனிலுமாகாவுலகத்தில் கண்டறியவாகுமோசொல், மன்னவர்கள்முதலானோரிப்படியேவாழ்வு மானிலத்தில்பாரேனுமிப்படிதான்பாரே. எ௩உ

பாரேதான்மச்சமுனிசித்துதாமும்பாருலகிலிருந்தாரோமண்ணையப்போனார், நேரேதான்சித்தொளிவுசிலதுகாலம் நேர்மையுடன்பூமிதனிலிருப்பதுண்டு, சீரேதான்சிலகாலமிருந்துசென்று சிறப்புடனேமேதினிக்குவருவதுண்டு, வேரேதான்தேகமதுபிறப்புமுண்டோ வித்தகனேநிட்சயந்தானில்லைதானே. எ௩௩

தானேதான்வாக்கியங்கள்கட்டுமெர்ழியுண்டு தாரணியில்யெல்லாநூல்பொய்யுமாகும்,தேனனயெனதையர்காலாங்கிநாதர் திகழுடனேயெந்தனக்குச்சொன்னநீதி,பானனமுறைப்படியேசாதிரம்பார்வையிட்டுசென்னமதுபொய்யென்றெண்ணி,மானுகானிலத்தில்குளிகைபூண்டு மார்க்கமுடன்சீனபதிபோனேன்பாரே. எ௩ச

பார்த்தேனேசீனபதிதன்னின்மார்க்கம் பாங்குடனேயவ்விடத்தில்சித்துதாமும், தீர்க்கமுடன்நதிமலைகள்சித்துலாடி சென்றுபேசினபதிகடலோரந்தான், ஏர்க்கவேசமாதியதுபூண்டுகொண்டு யெழிலாகத்தாமிருந்தார்வனேகம்பேர்கள்,மூர்க்கமுடன்ரிஷிதேவர்தேகந்தன்னை மூதுலகில்விட்டுமல்லோசவமானாரே. எ௩ரு

சவமாகிப்பினையாகிமண்ணிற்றானும் சட்டமுடன்சிலகாலமிருந்துமேதான், தவமொழிந்துகாயாதிகற்பமுண்டு சங்கமுடன்பூவுலகிலிருந்துகொண்டு, பவமகற்றியெந்நாளும்வுருதிபூண்டுபாரினிலேசித்தரைப்போல்நியமம்பூண்டு, நிவமுடனேபவமகற்றிதேகந்தன்னை நிட்சயமாய்மறந்திட்டார்சிலதுபேரே. எ௩சு

போரானவாழ்வதும்பொய்யேவாழ்வு பாருலகில்பொய்யல்லால்மெய்யொன்றில்லை, நேரானசாஸ்திரமுமிப்படியேயாச்சு நிட்சயங்களொன்றில்லைபூலோகத்தில், கூரானமன்னுக்குமெல்லாம்போவார்கொற்றவர்களாருந்தானில்லையப்பா,தாரானசாத்திரங்கள்பொய்யல்லாது தாரணியிலிருப்பார்களில்லையாமே. எ௩எ

சட்டமுனிவுற்பவம்

ஆமேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் அப்பனேசட்டமுனியென்றசித்து, தாமேதானொருவரப்பாசித்துதாமும் தாரணி

யில்வெகுகாலமிருந்தாரப்பா, போமேதான்காவணத்தேவெகுகாலந் தான் பொங்கமுடன் தானிருந்தார்தவத்தில்யாகம், நாமேதான்சொன்னபடிகற்பமுண்டு நாதாந்தசித்தொளிவுமிருந்தார்தாமே. ௭௩௮

நாமானசித்தொளிவுசிலதுகாலம்தாரணியில்சமுசாரவாழ்க்கை யற்று, காமானமானதொருகற்பமுண்டு காயத்தையெந்நாளுமிறுத்தவென்று, வேமானமின்றியேதான்சமாதிபூண வேகமுடன்கானகத்தைச்சென்றுதாமும், பூமானுமேலாகமதிலிருக்கலாகா புகழ்பெறவே சமாதிக்குயிடங்கொண்டாரே. ௭௩௯

கொண்டதொருயிடமேதுபென்னவென்றால்நெடுந்தூரங்காசிக்குமேற்கேயப்பா, அண்டமெனுஞ்சூரியருங்காணக்காடு அவ்விடமாம்டாகினிமாளிருக்குங்காடு, தொண்டருடன்சீஷர்களாயிரம்பேர் தொடர்ந்துமேபின்வரத்தானடந்தார், தண்டுளபமாலையணிபாத்திரங்கள் சட்டமுள்ளகமண்டலமுஞ்செயகண்டியாமே. ௭௪௦

செயமுடனேவீரமணிவீரசங்கு செம்மையுடன்கமண்டலமுந்திருவோடுதாமும், பயமில்லாக்குளிகையதுகையிலேந்தி பாரினிலேதானடந்தார்கூட்டத்தோடு, தயவுடனே சீஷவர்க்கமனேகம்பேர்கள் தாரணியில்பின்றொடர்ந்துதயவாய்சென்று, வயலுடனேகுன்றொன்றுயிருக்கப்பார்த்து வளமுடையகுகையென்றுதங்கிட்டாரே. ௭௪௧

தங்கியேகுகையாறுதியுங்கண்டு தகைமையுடன்குன்றருகேவந்துசென்று, மங்கியேமனம்வாடிசித்துதாமும் மார்க்கமுடன்சமாதிக்குயெடமுங்கொண்டு, அங்கமுடனிவ்வுறுநல்லவூரும் அத்வானகானகமாம்சிதனுதாமும், துங்கமுடன்சீஷர்களைத்தாமழைத்து துறையானகுழியதுவுந்தோண்டென்றாரே. ௭௪௨

தோண்டியேசமாதியதுகட்டுமென்றார்தொல்லுலகில்ஆசையதுவிட்டேனென்றார், வேண்டியதோருடைமானமறந்தேனென்றார் வேகமுடன்மனைவியையுந் துறந்தேனென்றார், ஆண்டியதோர்மண்ணாசையற்றேனென்றார் துணையானசோதாருமிழந்தேனென்றார், பூண்டிருந்தவாபரணமிட்டேனென்றார் பூதலத்தில்தனையர்களைமறந்திட்டேனே. ௭௪௩

மறந்தேனேவையகத்துவாசையெல்லாம்மார்க்கமுடன்றனிமுந்துமண்ணிற்சாய, துறந்தேனேகாவிகாஷாயந்தன்னை துப்புறவாய்விட்டெறிந்தேன்மண்ணின்மேலே, கறந்ததொருபால்போலவாசையற்றுக்கயிலாசங்காணுகிறயிடமுங்கண்டு, பறந்திடவேயெண்ணமதுகொண்டுமல்லோ பட்சமுடன்சமாதிக்குப்போறேன்றானே. ௭௪௪

தானேதான்சமாதியிலேசென்றபின்பு தகைமையுள்ளசட்டமுனிநாதர்தாமும், கோனானதமதையர் தட்சணையன் குருபரனைத்தானினைந்துமனதினுன்னி, வேனானயெனதையர் சாமிநாதர்விட்டேனே விண்ணுலகிலாசையெல்லாம், போனேனேசமாதி யிடவந்தாங்கம் பொன்னுலகு நாட்டுக்குச்சென்றேன் நானே. ௭௪௫

சட்டமுனிநாதரிடம் அசரீரிவாக்குபிறந்தது.

சென்றாரும்சட்டமுனி ரிஷியார்தாமும்சிறப்புடனே சமாதிதனிலிருக்கும்போது, நின்றதொருசீஷவர்க்க மாயிரம்பேர்நிலையான சமாதிதனில்பாதுகார்க்க, வென்றிடவே அசரீரிவாக்குதானும் விருப்பமுடன் சீஷவர்க்கங்கேட்கலாச்சு, இன்றுமுதல்முப்பத்திரண்டு வாண்டு முனிவரும் யிருக்கவென்றவாக்குண்டாச்சே. ௭௪௬

ஆச்சப்பாசித்துமுனி சொரூபர்தாமும் அங்கனவேசீஷர்கட்கு வாக்குரைத்தார், மூச்சப்பாதேகமது வடங்கிப்போச்சுமூதுலகங்காண்பதற்கு வெகுநாட்செல்லும், போச்சப்பாதேகமது வொடுங்கிப்போச்சு பேரானசட்டமது மண்ணுள்ளாச்சு, ஏச்சப்பா தேகமது வழியாதென்று யெழிலுடனேசப்தமது பிறக்கலாச்சே. ௭௪௭

பிறந்ததொரு சப்தமதைச் சீஷவர்க்கம் பேரானவாயிரம்பேர் கேட்டபின்பு, இறந்ததொருசட்டமுனிமடிவதில்லைபினிதிரும்பி வருவதற்குஐயமில்லை, திறமுடனேநமதையர் சட்டநாதர் தீரமுடன் பூவுலகில்வருவாரென்று, உறமுடனேமாணாக்காயிரம்பேர் வுற்றதொரு சமாதியிடங் காத்தார்பாரே. ௭௪௮

பாரேதான்சமாதியிடங் காத்தபோதுபாருலகில் நெடுங்காலந் தானுமாச்சு, சீரேதான்சித்துரைங் காலமாச்சுசீரானவாயிரம் பேர் சீஷவர்க்கம், ஊரோடுகூடியல்லோ கும்பலாகவுந்தமர்கள்சீஷவர்க்கஞ் சமாதிசென்று, தோரானசமாதியிடம் நின்றுகொண்டு தோற்றமுடன் வேதங்களோதுவாரே. ௭௪௯

ஓதவேசமாதியிடங் கெடுவுமாச்சுவுத்தமர்கள் வேதபாராயணங்கள், நீதமுடன் அர்ச்சனைகள்சமாதிபூசை நித்திலங்கும் பூமுடியாரோதும்போது, வேதமுடன்கைலாச சட்டநாதர்வேதாந்த சித்தொளியின்சமாதிதானும், நீதமுடன்பாறையது வெடித்தபோது திராணுடனே புறப்பட்டார்சித்துதாமே. ௭௫௦

சித்தான சட்டமுனிநாதர் தாமும் செகசோதி காயமதுவுலகிற்றுன்ன. பத்தியுடன்காயாதிகற்பங் கொண்ட பாங்கான தேகமது

ஜோதிமின்ன வெத்தியுடன்மேதினியில்வந்துதாமும் விருப்பமுடன் சீஷர்களையாசீர்மித்து, புத்தியதுமிகவாகச் சீஷருக்கு போதித்தார் சட்டமுனிநாதர்தாமே. ௭௫௧

போதித்தவசரிஷிவாக்கு தன்னைப்பொங்கமுடன் தான்கேட்டுத் தான்பணிந்து, ஆதித்தன்போலுதித்த சித்துதம்மைவடியார்கள் கூட்டமெல்லாஞ்சிறந்துனிந்து, சோதித்தசட்டமுனிநாதர் தம்மை சொரூபமுடன்முன்னின்று வினயங்கேட்க, பேசித்தகைலாசநாதர் தாமும் போனசீஷருக்கு வுறைப்பார்தானே. ௭௫௨

தானேதான்சீஷவர்க் கந்தனையழைத்து தகமையுள்ளலே க வ திசயங்களெல்லாம், மானேதான்யான் கண்டவரைக்குஞ் சொல்வே ன்மகத்தானவாழ்வதுவும் பொய்யேவாழ்வு, தேனான சீஷர்களே யின்னஞ்சொல்வேன் தேகமதுவுலகுதனில்நிலையில்லாது, போனவர் கள் மன்தனிலே மடிந்தபேர்கள் பொங்கமுடன்பூமிதனில் வரு வார்தாமே. ௭௫௩

வருவாரேகாயாதிகற்பங் கொண்டவரமுடைய ரிஷியாரும்வரு வாருண்டோ, குருவானவென்னையர் கடாட்சத்தாலேகொற்றவனே யுபதேசம் பெற்றேன்யானும், அருளானவுபதேசங் கொண்டதாலே அவனியிலேமறுபடியும்வந்தேனென்று, திருவானமனோன்மணியாள் கடாட்சம்பெற்றுதிரும்பி வந்தேன்மாணாக்களென்றிட்டாரே. ௭௫௪

என்றுமேசட்டமுனி நாதர்தாமும் யெழிலாகத் தாமுறைப் பார் சிஷருக்கு, தென்றிசைக்குச்சில காலம்போரேனென்று தேர் வேந்த சீஷருக்கு விடையுஞ்சொல்ல, நன்றதென்றுசீஷ வர்க்கமாயி ரம்பேர் களுமுடனேயாங்கூடவருவோமென்று, அன்றனுடன் பின் றொடர்ந்தார் மாய்கைவிட்டுஅடர்ந்துமே பின்றொடர்ந்தார் சீஷர் தாமே. ௭௫௫

சட்டமுனிநாதர் பொதிகைசர்ப்பில் சமாதியடைந்தது.

தொடர்ந்துமே காவனத்தைவிட்டுநீங்கிதோற்றமுடன் பொதி கைக்குச் செல்லும்போது, அடர்ந்ததொருகாறு மலைகள்தாண்டி ஐயமுடன்பின் றொடர்ந்தாராயிரம்பேர், கடந்துமே மலை குகைகள் விட்டுநீங்கி கடிதானபொதிகை மலைச்சாரிற்சென்று, நடந்துமே கைலாசசட்டநாதர் நாதாந்தக்கூட்டமுட னமர்ந்திட்டாரே. ௭௫௬

இட்டாரேசட்டமுனி நாதர்தாமும் யெழிலான குகையோரந் தன்னிற்சென்று, பட்டமரமொன்ற தனைக்கண்டாரங்கே கண்டதுவு ம் பட்டமரந்துளிருண்டாகி, சட்டமுடனின்றுடுசமாதிபூண சாங்க

முடன்மலையோரமிதுதானென்று, வெட்டவெளிதனில் நின்றுமையுங் கும்போது வேதாந்த குருபாமும்வந்திட்டாரே. ௭௫௭

சட்டமுனிநாதர் வேதாந்தரிஷியைக் கண்டது.

வந்திட்டவேதாந்த ரிஷியார்தம்மை வாகுடனேசட்டமுனியா ருங்கண்டு, சொந்திட்டமனதுடனே வினயங்கொண்டு நானுக்கமுட ன் சித்தொளிவைக் கண்ணிற்கண்டு, அந்தமுடனென்சாமி குருவே யென்று வடிபணிந்து கைலாசசட்டநாதர், சிந்தனையுமிகத தளர்ந்து மெய்மறந்துசிர்பாதந் தொட்டுமல்லோ பணிந்திட்டாரே. ௭௫௮

பணிந்திட்ட கைலாசசட்டர்தம்மை பரமகுரு வேதாந்த சித்து தாமும், தணிவுடனே வார்த்தையதுமிகவுஞ்சொல்லி தாரணியில் சில காலமிருக்கவென்று, அணியணியாய் சீஷவர்கம்பக்கலிற்க அங்ஙன வே சட்டமுனிநாதர்தாமும், துணிவுடனேவுபதேச மிகவுஞ்சொல்லி துப்புறவாய்சமாதிக்கு யிடந்தந்தாரே. ௭௫௯

தந்தாரேவேதாந்த ரிஷியார்தாமும் தகமையுடன் சட்டமுனி நாதருக்கு, வந்துமேவுபதேச மிகவுஞ்சொல்லி வளமையுடன் சில காலமிருந்தபின்பு, சொந்தமுடன் தன் பக்கல் சமாதிபூண சுத்தமு டன் சட்டமுனிக்குபதேசித்து, இந்தவுலகினிலிருக்க நீதியில்லையெ ன்றுமே வேதரிஷி மறைந்திட்டாரே. ௭௬0

மறைந்துமேபோகையிலேவிருட்சந்தானும் மறுபடியும் துளிர் துவமொடிங்கியேதான், குறைந்துமேபச்சை மரம்பட்டுப்போச்சு குவலயத்தில்பேராச்சு மகிமைதானும், நிறைந்துமேசமாதியது முட லாச்சு தின்மையுள்ளசட்டமுனி யயங்கின்று, முறைந்துமே விச னமது மிகவாய்க்கொண்டுமுடிவணங்கிசமாதிதனைப்பணிந்திட்டாரே.

பணிந்துமேசிலகாலஞ் சென்றபின்பு பாரினிலேசட்டமுனிநாத ர்தாமும், துணிந்துமேசமாதிக்குப் பின்னுஞ்செல்ல துறையான சீ ஷவர்க்கந்தனையழைத்து, அணியணியாய்யென் முன்னே சுற்றிருங் கள் வப்பனேவதிசயங்கள் பிறக்கலாகும், மணிபோன்ற வோசைய துகேட்கும்பாரு மகத்தானசமாதியிட பீடந்தானே. ௭௬௨

சட்டமுனிசமாதியில் சிலம்போசைக்கேட்பது.

தானானசமாதியிடபீடந் தன்னில்தண்மையுள்ள சீஷவர்க்கமாயி ரம்பேர், தேனானமணிபோலே சீஷவர்க்கள் தெளிவாகமுன்னிற்க வேண்டுமென்பார், மானானவையகத்தில்வதிசயங்கள்மார்க்கமுடன

நான் காண்பீர்வதீதமெத்த,பானுனபராபரியாள் கண்ணிற்றோற்றும்
பாருலகிலிருள்வந்து மூடிப்போமே. ௭௬௩

மூடிப்போம்பகல்தனிலேபரிதிகாணார் மூவேழுமண்டலமுமிரு
ளாய்ப்போகும், காடியேசித்தர்முனிகடுங்குவார்கள் நாதாந்தசித்
தொளிவுசொரூபங்காணார், கூடியேகூட்டமிட்டுவார்த்தைபேசி குவ
லயத்திலிவர்போலசித்துண்டோசொல், வாடியேமதிகலங்கமனமும்
பொங்கி வையகத்தில்மதிமயங்கிநிற்பார்தாமே. ௭௬௪

சட்டமுனிநாதர்மறுபடியுஞ் சமாதிக்குப்போதல்.

நிற்பாரேசமாதியிடநடுமையத்தில்நிலையானதேகமதைதானிறு
த்தி, கற்போன்றகாயத்தைமூச்சடக்கி காசினியிலெல்லவரும்பிரமித்
தேங்க, தற்பரமாஞ்சொரூபமதையுள்ளடக்கித் தாரணியில்சமாதிக்
குள்தானிறங்கி, சிற்பரனைத்தியானித்துமனதிலேதான் சின்மயத்தி
லிருந்துகொண்டுசெபித்திட்டாரே. ௭௬௫

இருந்தாரேமூச்சடங்கிமூன்றுநாளும் யெழிலானசிவானந்தவ
முர்தம்பூண்டு, பொருந்தியேகாயமதைமண்ணிற்சாய்ந்து பொங்க
முடன்மேற்பதவிபெறவேயெண்ணி, வருந்தியேசிஷர்களைத்தாமழை
த்து வசனித்தாருபதேசமனேகங்கோடி, திருந்தியேதாமுறைத்துப்
பாறைமூட திகழானபுத்திமதியோதிட்டாரே. ௭௬௬

ஓதவேசிஷவர்க்கமாயிரம்பேர் ஓகோஓகோவாதாந்தசித்துதாமும்
சீதமுடன்பினனுமவர்சமாதிபூண்டு, சீனிலத்தில்மண்ணோடேகாயந்
தன்னை, தோதமுடன்வுள்ளடக்கியிருப்பதற்கு தொல்லுலகில்பாச
மதைச்சுட்டறுத்து, வேதமுனிவேதாந்தவாக்குபோல வீரமுடன்
தாமறைந்தார்சித்துதாமே. ௭௬௭

சித்தானசட்முனிநாதர்தாமும்சிறப்புடனேமண்ணதனில்மறை
ந்தபோது, புத்தானமண்ணதுவும்மூடியல்லோ பொங்கமுடனதான்
சமைந்துவளர்ந்திருக்கும், முத்தானபூசையதுமிகநடக்கும் மூதல
கில்சட்டமுனிசமாதியென்றும், நித்தமுடன்பூசையதுமிகநடக்கும்
நேர்மையுடனதிசயங்கள்காணலாமே. ௭௬௮

காணலாமசரீரிவாக்குண்டாச்சு காசினியில்பதினறுவருடமட்
டும், பூணலாஞ்சமாதிதனிலிருப்பேனென்றும் புகழானவாக்கியமுந்

கேட்கலாச்சு தோணவேதிரிகாலபூசைமார்க்கம் தொல்லுலகில்சீடவர்
க்கஞ்செய்வார்பாரு, வேணவேகீதங்கள் வாத்தியங்கள்விருப்பமுட
ன்செய்பவர்களனந்தமாமே. ௭௬௯

அனந்தமாம்மாவாசைபருவந்தன்னில்வப்பனையாண்டுக்குஒரு
னைப்பா, அனந்தமாஞ்சிலம்பொலியினோசைகேட்கும் வப்பனைநடு
ச்சாமவேளைதன்னில், அனந்தமாம்வேதமுறை கோஷ்டந்தானு மவ
னியெலாங்கிடுகிடுத்துவதிரனுண்டாம், அனந்தமாஞ்சமாதியதுகழ
லுண்டாகும் வப்பனைகோஷ்டமது மிகவுண்டாமே. ௭௭0

உண்டாகுமிவ்வளவுமகிமைதானும் வுத்தமனேசட்டமுனிசமா
திதன்னில் திண்டானவதிசயங்கள் சொல்லப்போமோ திகழானசமா
திக்குவுள்ளதாக,நன்புடனேவதிசயங்கள்மிகநடக்கும் நாதாந்தசித்
தொளியின்மகிமையப்பா, கண்பானசித்துமுனிசட்டநாதர்காசினியி
ல்வருவதற்கு நாளுமாச்சே. ௭௭௧

ஆச்சப்பாசட்டமுனிவருகுங்காலம் வப்பனைபதினறுவாண்டு
மாச்சு, பேச்சப்பாசொன்னபடி திருஷ்டாந்திரங்கள்பேருலகில்நடந்
துவரக்கண்டார்தாமும், மூச்சடங்கிப்போன தொருதேகந்தானும்
முன்போலவருவதற்கு நாளுமாகி, பாச்சலுடன்சட்டமுனிநாதர்தா
மும்பாறையென்றபுதத்துவும் வெடிக்கலாச்சே. ௭௭௨

வெடித்தபின்புகைலாசசட்டநாதர் மேன்மையுடன் மேதினியி
ல்வந்தாரங்கேநடிக்கவேநாதாந்தக்கூட்டத்தார்கள்நன்மையுடன் கிட்
டிவைத்து நமஸ்கரித்து, அடிப்புடனே கைலாசசட்டர்தம்மைதொ
ழுதிறங்கி தெண்டனிட்டுவணக்கங்கூற, கடிப்பிடிவோன்முரசோடு
வாத்தியங்கள்கருத்துடனே தானகைத்துத் தொழுதிட்டாரே. ()

தொழுதமேசீடவர்க்கம்மாயிரம்பேர்தோராமல்மணிவிடைக்கு
முன்னேனின்று, பழுதுபடாத்திருமேனி தன்னைப்பார்த்துபட்சமு
டன்தானுறைப்பார் சீடரெல்லாம,வழுவவுதம்ரோதமேனிதன்னை
வளமுடனேதான்பார்த்துபிரமைகொண்டு, புழுகுடனேவரசனைகள்
கைபிலேந்தி பொன்னடிக்கு வர்ச்சனைகள் செய்திட்டாரே. ௭௭௪

சட்டமுனிவர் சீடர்களுக்கு புத்திகூறல்.

செப்பவே சீடவர்க்கமாயிரம்பேர் சிறப்பானகெதியெமக்குயெ
ன்னவென்று, பையவேதொழுதிறங்கி கேட்கும்போது பட்சமுள்ள
கைலாசர்கூறலுற்றார்மெய்யானதேரமதைநம்பவேண்டாம்மேதினியி

விருந்தாலும் லாபமென்னதுய்யசெம்பொன்கோடிமிகவைத்திட்டா லும் துப்புறவாய்வொன்று லாபங்காணேன்பாரே. ௭௫

பாரப்பாமானிலத்தி லிருந்துமென்ன பாங்குடனே மாளிகை தான்கட்டிமென்ன, நேரப்பாவுல்லுதனை யாண்டுமென்னநேர்மையு டன்சிவயோகஞ்செய்துமென்ன, சூரப்பாபலநூலுங்கற்றுமென்ன கொற்றவனுப்மதியூகியானாலென்ன,வேரேதான்காயாதி கற்பங்கொ ண்டுவிருப்பமுடன்யிருந்தென்னலாபங்காணே. ௭௬

காணேனே லாபமொன்றும் பார்த்ததில்லை காசினியி லாசைக் கோர்ள்வுமில்லை, பூணாரம்பூண்டென்ன காயத்துக்கு புகழானதேக மதுநிலையில்லாது, வீணாவுலகுதனிலாசைகொண்டு விருப்பமுடன் கெட்டவர்கள் கோடாகோடி தோணுதகருவெல்லாந்தோன்றச்செ ய்து தொல்லுலகிலிறந்தவர்கள் கோடியாமே. ௭௭

கோடியாம்யுகாந்தவரை காலமப்பா கொற்றவனே யிருந்தாலு மொன்றுமில்லை,நாடியேபராபரத்தை நண்ணலைப்பாம்சலமுடனே பாரினிலேயிருந்துகொண்டுதேடியேநாள்வருகுங்காலம்மட்டும்தேச மதில்பவகடலைநீக்கியேதான்வோடியேபலவழியிற் சென்றுநீதான் வுத்தமனே புனிதனாயிருந்துகொள்ளே. ௭௮

கொள்ளவே நன்னிலையி லிருந்துகொண்டு கோடும்பாசந் தனை யகற்றிக்,குவலயத்தில்விள்ளவேபாசமென்ற கயத்தைநீக்கிவேதாந்த நுட்பத்தின்செயலுங்கண்டு, மெள்ளவேகும்பகத்திலிருந்துகொண்டு மேலானசிவயோகந் தன்னிற்சென்று, வுள்ளபடியாத்தும் சுத்தனாகி வுலகுதனில்சிலகாலமிருந்திடாயே. ௭௯

இருந்தாலுந்தேகமதுநிலையில்லாது யெழிலான காயமதுமண் ணாய்ப்போகும்,குருந்தவேகாயர்தி கொண்டிட்டாலும் கொப்பென வேமண்ணோடே மண்ணாய்ப்போகும், பொருந்தவே நானிருந்தேன் கோடிகாலம் பொங்கமுடன்காட்சிகளுமனேகங்கண்டேன் வருந்தி யே பராபரத்தை மனதிலுன்னி வாகுடனே காண்பதுவே மோட் சந்தானே. ௮௦

தானுணமோட்சவழிக்கிடமேதேடி சதாகாலமிருப்பதுவேசாயு ச்சியந்தான்,சோனுணவெனதையர் சொற்படிக்கிகொற்றவனேயிரண் டுமுறைசமாதிகண்டேன்தேனுணசீடர்களேநீங்களுந்தான்தெரிந்திரு

ந்துபவக்கடலைச்சாரவேண்டாம், மானுணவையகத்தில்சிலநாள் தங்கி மார்க்கமென்னும்மோட்சவழிசேருவீரே. ௮௧

சேருவீரென்றனுமேசட்டநாதர் செம்மலுடன்பூலோகவாசை விட்டு, பாருள்ளேமறுபடியுஞ்சமாதிக்கேக பட்சமுடன்சீஷருக்குத் தாமுரைத்து, சீருடனேசமாதிக்குள்பிரவேசமாகி சிறப்புடனேசமா திதனைமூடுமென்று,தாருடனேசமாதியது திறக்கவேண்டாம் துப்புற வாய்த்தேகமதுமண்ணாய்ப்போமே. ௮௨

போமேதான்சடலமதுமண்ணாய்ப்போகும் பொங்கமுடன்திரக் காமலென்றுசொல்லி, ஏகுமேசட்டரிடவாக்குக்கப்பி யெழிலானசமா தியதுதிறக்கவேண்டாம், ஆகுமேதேகமதுவழிந்துபோகும் வப்பனே யான்வருகமாட்டேனென்றார்,சாகுமேதேகமதுசதாகாலந்தான் கட் டமுடனிருந்தாலும்பலங்காணேனே. ௮௩

காணேனேகாயாதிகற்பந்தன்னை கருவாகயான்கொண்டபடியி னாலே,வீணாகதேகமதுவழியாதப்பா மேதினியில்வெகுகாலமிருக்கலா கும், பூணாதசமாதியதுமுடியல்லோ பொங்கமுடன்சதாகாலமிருக்க வேண்டும், தோணாதுவுலகமதுமுடிவுகாலம் தோற்றமுடன்வருகுவ தும்வுண்மையாமே. ௮௪

கமலமுனிஉற்பவம்.

உண்மையாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேமா ணாக்கரறியவென்று,வண்மையாங்கமலரென்றமுனிவரப்பாகோ டிவெகுகாலமிருந்தசித்து, நண்மையாந்திரை கடல்களேழுஞ்சுத்தி நாட்டிலுள்ள வனப்பமெல்லாங்கண்டாராய்ந்து, தண்மையுடன்சின பதிதந்துமல்லோ தாக்கானபதிதேடியமர்ந்திட்டாரே. ௮௫

அமர்ந்தாரேயலைகடலிலேதானப்பா அங்குள்ளகற்பாறைதன் னிலேதான், சுமர்ந்திடவேபிரதமையாமொன்றுதானும் சுசீலமுடன் மலைதனையேசுமந்துகொண்டு, சுமர்ந்திடவேமலைதனிலேகுகைதானு ண்டு தடாகமுண்டுகாணுறுவதிலையுண்டு, சுமர்ந்திடவேகமலமுனி சித்துதாமும் கருவாகசுனையோரமிருந்திட்டாரே. ௮௬

இருக்கவேகமலமுனிசித்துதாமும் யெழிலானசிவயோகந்தன் னில்நிற்க, வருகவேமலைதனிலேசீஷவர்க்கம் வளமாகநூறுபேர்கூடி ருந்தார், பொருக்கவேகமலமுனிவருகிற்சென்று பொங்கமுடன் சா ஷ்டாங்கசரணஞ்செய்தார், தருக்கவேகமலமுனிசித்துதாமும் தய வுடனேயாரென்றுகேட்டார்தாமே. ௮௭

கேட்டதொருவிடைதனக்குவுத்தரமென்றார் கெவனமுடன்க
மலமுனிசொன்னதற்கு,மீட்டமுடன்சீஷவர்கம் றாறபேறும்நேர்மை
யுடன்குருதனக்குக்கூறலுற்றார், நாட்டிகமாய்மலைதனிலேவந்தசித்து
தாரணியிலபுருபசித்தவென்று, நாட்டமுடன்நாங்களெல்லாந் தம்
மைக்கண்டு நலமுடனேசுகம்பெறவேவந்திட்டோமே. ௭௮௮

வந்தோமேசித்தொளிவின்பதாம்புயத்தை வாகுடனேகண்டுதெ
ரிசிப்பதற்கு, அந்தமுடன்வந்ததொருயெங்களைத்தான் வாதரிக்கவே
ண்டுமென்றுவடிபணிந்து, யெந்தவிதந்தன்னிலே தானெங்களுக்கு
யெழிலானவுபதேசஞ்செய்வீரென்று, முந்தவேகுகைதேடிவந்தோ
மையா முன்னின்றுகார்க்கவெனவகுத்திட்டாரே. ௭௮௯

வகுத்திட்டசீஷருக்குக் கமலர்தாமும் வளம்பெறவேஞானோப
தேசஞ்சொல்வசர்,தொகுத்திட்டமலை தனிலேயிருந்துகொண்டு தோ
த்றனுடன்சமாதிக்குபிடமுஞ்சொல்லி, பகுத்திட்டமாகவேதான்சமா
திபூண்டு பட்சமுடன்தாமுறைந்தார்சீஷருக்கு, விகுத்திட்டமாகவல்
லோகமலர்தாமும் போனசமாதியிடம்நின்றார்பாரே. ௭௯௦

சீஷருக்குகமலமுனி புத்திகூறல்.

பாரேதான் சீஷவர்க்கந்தனையழைத்து பாங்குடனேகமலமுனிகூ
றும்வண்ணம், நேரேதான்தேகமதைமறந்தேனப்பா நேர்மையுடன்
பாசபந்தமற்றேனென்றார், சீருடனேவுயிர்த்தோழனிழந்தேனென்
றார் சிறப்பானசீஷவர்க்கமறந்தேனென்றார், நீரேதான்பாருலகுமறந்
தேனென்றார் நீர்முடன்மூவாசையற்றேன்தானே. ௭௯௧

கமமுனிசமாதிக்குயேகும்போது புஜண்டரைநினைத்தல்.

தானெனபேரின்ப நிலையில்நின்று சார்பானசித்தின்பநிலைமறந்
தேன், தேனெனவெனதையர்புஜண்டரப்பா குருவின்துவாக்குபிசகா
துவண்ணம்,பானுனமனோன்மணியைமனதிலுன்னி பாருலகில்யாக்கு
முறைகூறலுற்றார், தேனனையென்குருவேபுஜண்டநாதர் தேற்றமுட
ன்சமாதிக்குப்போரென்றனே. ௭௯௨

பேர்கின்றேன்வையகத்தையான்மறந்து பொங்கமுடன்சமாதி
தனிலிறங்கவேதான், சாகின்றசமாதியதவடியேன்றானும் சட்டமுட
ன்சிலகாலமிருப்பதற்கு, நோகின்றேனெனதையர் புஜண்டநாதர்
நோக்கமுடனடியேனுஞ்சமாதிபூண, யாகின்றவடியேனும்நினைக்
குங்காலம் பட்சமுடனுதரிக்கவேண்டும்பாரே. ௭௯௩

வேண்டியேகமலமுனிசித்துதாமும் வேதாந்தபுஜண்டரைத்தா
ன்நினைந்துமல்லோ,கூண்டுடனேகாயமதுவழியாமற்றான் கொப்பென
வேசமாதிதனி லிறங்கும்போது, தூண்டியேசீஷர்களைத் தாமழை
த்து துப்புறவாய்கூறலுற்றார்கமலர்தாமும்,மாண்டுமேசீனபதிதன்னி
லப்பா மகத்தானசமாதிதனிலிறங்கிட்டேனே. ௭௯௪

இட்டேனேநெடுங்காலமிருபதாண்டு யெழிலானசமாதிதனிலி
ருப்பேனென்று, சட்டமுடன்சரீரவாக்குண்டாச்சு சதானந்தசீஷரெ
ல்லாங்காதிற்கேட்டார், திட்டமுடன்யிருபதுவாண்டுபின்பு தீரமுட
ன்மேதினியில்வருவேனென்று, கட்டானவாக்கியமும்பிறக்கலாச்சு
கருவானசீஷரெல்லாம்பயந்திட்டாரே. ௭௯௫

பயந்திட்டுநடுநடுங்கிநிற்கும்போது பாருலகில்சப்தமதுபின்னு
மாச்சு, நயந்திடவேகுழிதனிலேபாறைதன்னை நயமுடனேமூடவென்
றுவாக்குண்டாச்சு, தயவுடனேசீஷரெல்லாமௌனங்கொண்டு தார
ணியிவினிசும்மாயிருக்கலாகா, வியந்துமேகற்பாறைதனையெடுத்து
விருப்பமுடன்சமாதியதுமூடிட்டாரே. ௭௯௬

மூடியேநிற்குமந்தக்காலந்தன்னில் முசியாமல்கமலமுனிசித்து
தாமும், நாடியேசீஷவர்க்கம்யாவுங்கேட்க நளினமுடன்அசரீரவாக்
குறைப்பார், தேடியேசமாதிதனிலிருப்தாண்டு தேற்றமுடன்யானி
ருந்துவருகும்போது, வாடியதோர்பயிரெல்லாஞ் செழித்திருக்கும்
வளமையுடன்பட்சிமுதல்பேசும்பாரே. ௭௯௭

பேசுமேமிருகமெல்லாஞ் ஞானங்கூறும் போனமலைதனிலே
சோதிகானும், ஏசுவின்றன்சீஷரெல்லாமெதிர்நிற்பார்கள் யெழிலா
னகுருடரெல்லாங்கண்திறப்பார், மாசில்லாநிலவதுவும்சூரியன்போல்
மானிலத்திலுமையவன்பேசுவான்பார், தேசபுகழ்சப்பாணிநடப்பா
ன்பாரு தேசத்தில்மகிமையதுமிகவுண்டாமே. ௭௯௮

உண்டானவதிசயங்களின்னங்கேளு வுத்தமனேதானடக்கும்ம
கிமைகோடி,கண்டாலும்லோகமதுயிருளடைந்து கதிரோனுங்கண்ம
றைந்துநிற்பான்பாரு, அண்டமுடநட்சத்திரமதிரல்கானும் அவனி
யெலாங்கிடுகிடுத்துயிடியுமுண்டாம், கொண்டல்வண்ணமேகமதுகர்ச்
சிக்கும்பார் குவலயத்தில்தேவர்முனிகாணலாமே. ௭௯௯

காணலாம்தேவாதிதேவர்தானும் காசினியில்கண்ணுக்குத்தோ
ற்றுவார்பார், வேணபடிராட்சதபூதங்களெல்லாம் வேடிக்கையாகவல்

லோகீதம்பாடும், தேரணவேபலபலவாங்தெய்வம்யாவும் தொல்லுலகி ல்கண்ணுக்குத்தோற்றலாகும், வேணபடிவதிசயங்கள்மிகவாய்க்கா ணும் விண்ணுலகுதத்தளிக்குஞ்சேடனுமே. ௮௦௦

சேடனும்ஆதியென்றசேடந்தானும் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்துமன ந்தளர்ந்து, கூடவுடன்கமலமுனிகுவலயத்தில் கொப்பெனவே வரு வதற்குநாளுமாச்சு; தேடவேசீஷாதிசீஷரெல்லாம் திடுக்கிட்டுமெய் மறந்துசமாதிபக்கல், நாடவேசமாதியதுமுன்னேநிற்க நலமானபா றையதுவெடிக்கலாச்சே. ௮௦௧

வெடித்தபின்புகமலமுனிசித்துதாமும் விருப்பமுடன்புஜண்ட ரைத்தான்மனதிலெண்ணி, அடிப்படையிலிருந்துமல்லோசித்துதா மும் அவனியிலேபாறையதுவெடித்தபின்பு,நடிப்புடனேசெகசோதி மின்னல்போல நாதாந்தசித்தொளிவும்வெளியில்வந்து,துடிப்புடனே சீஷவர்க்கந்தன்னைக்கண்டு தீர்க்கமுடன்தாமுரைத்தாரதீதமாமே. ()

அதிதமாங்கமலமுனிசித்துதாமும் வன்பாகசீஷவர்க்கந்தன்னை நோக்கி, பதிதமுள்ளவதிசயங்கள்சொன்னதெல்லாம் பாருலகில்நடந் ததுண்டோசீஷமாரே, கதிதமுடன்மெய்யாச்சுயெந்நாதர் காசினியி ல்யாவற்றுங் கண்டோம்நாங்கள், பதிதமுடன்குருசொன்ன வாக்கு போல பூவுலகில்நடந்தேறிப்போச்சென்றாரே. ௮௦௩

போச்சென்றுசொல்லுகையில்புனிதனார் புகழானபுஜண்டரைத் தான்நினைத்துமல்லோர்,மாச்சலுடன்சிலகாலம்பூமிதன்னில் மகாகற்ப முண்டுமல்லோவாசிபூண்டு, ஏச்சலில்லாவையகத்தில் சித்துதாமும் பெழிலாகசிலகாலமிருந்தாரங்கே, பாச்சலுடன்மறுபடியுஞ்சமாதிக் கேக பாங்குடனேபுஜண்டரைத்தான்நினைத்தார்தானே. ௮௦௪

தானென்கமலமுனிநினைத்தபோது தகமையுள்ளபுஜண்டரிஷித் தாமுங்கேட்டு, பானென்கமலமுனிநாதருக்கு பாங்குடனேயசரீரிவாக் குதந்தார், கோனெனயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனே துவாப ரயுகத்திலப்பா, தேனெனசினபதிசமாதிதன்னில் தெரிசினைகள்தான் கொடுத்து லடங்கினாரே. ௮௦௫

அடங்கியேசமாதிதனிலொடுக்கமாகி அவனிதனிலாசைதனைவி ட்டொழித்து, திடங்கண்டுசினபதிசமாதிபூண்டு தாரணியிலிருக்குமந்தகாலந்தன்னில், உடங்கொண்டுயெந்தனையுஞ்சமாதிக்கேக வுத்த

மனார்தாமுறைத்தாரெந்தனுக்கு, படமுடனேயவர்பக்கல் யானுஞ் சென்று பர்ரினிலேவாசையெல்லாமறந்திட்டேனே. ௮௦௬

மறந்திட்டேன்லோகாசைதன்னைவெறுத்து மார்க்கமுடனவர்பக் கல்சமாதிபூண்டேன், திறந்திட்டார்ஞானோபதேசமெல்லாம் தீர்க்க முடன்யான்கேட்டுசமாதிகொண்டேன், குறந்திட்டதேகமதுநிலைநில் லாது கொப்பெனவேசீஷவர்க்காமேயுமப்பா, பறந்திட்டபூமிதனைவிட் டொழித்து பாங்குடனேசமாதியிடஞ்சேருவீரே. ௮௦௭

சேரவென்றுசொல்லுகையில்புஜண்டர்தாமும் சிறப்புடனேகமல முனிகூறலுற்றார், தீரமுடன்வுலகுதனில்பதினாறுண்டு திறமுடனே யானிருந்துவருவேனென்று, கூறவேகமலமுனிசித்துதாமும் கொப் பெனவேதானுறைக்கசீஷரெல்லாம்,பாரமுடன்சித்தொளிவில்பக்கம் நின்று பாங்குடனேவெகுகாலம்பணிசெய்தாரே. ௮௦௮

கமல்முனி இரண்டாவது சமாதிக்கு ஏகல்.

செய்தாரேகமலமுனிரிஷியாருக்கு சிறப்புடனேபணிவிடைகள் மிகவுஞ்செய்து,மெய்யாகசீஷவர்க்கங்கூடிருந்து மேதினியில்சித்தொ ளிக்குப்பணிகள்செய்து, பையவேபதினாறுவாண்டுமட்டும் பாருல கில்கூடிருந்தார்சீஷர்தாமும், மெய்யாகதேகமது வருந்திமேதான் மேதினியில்வெகுகாலம்காத்தார்தாமே. ௮௦௯

கார்த்தாரேசீஷவர்க்கமனந்தம்பேரும் காசினியில்சித்தொளிவு நாதருக்கு, பூர்த்தியாய்ப்பதினாறுவாண்டுமாச்சு பொங்கமுடன்சீஷர் களைத்தாமழைத்து, நேர்த்தியுடன்சமாதிக்குச்செல்லதற்கு நேர்மை யுடன்காலமதுநெருங்கிப்போச்சு, சாத்திரத்திலுள்ளபடிதப்பாவண் ணம்தகமையுடன்போகுகின்றேன்வண்மையாரே. ௮௧௦

பாரேதான்சமாதியிடஞ்சென்றாரப்பா பான்மையுடன்குழிதனி லேயிறங்கின்று, நேரேதான்கும்பகத்திலிருந்துகொண்டு நேர்மை யுடன்கண்ணிரண்டும்முடியல்லோ, சீரேதான்காங்குவித்துதலைநிமிர் ந்து சிறப்பானநாதாந்தசித்துதாமும், கூரவேகற்பாறைதனையெடு த்து குறிப்புடனேசமாதிதனைமூடிட்டாரே. ௮௧௧

கமலமுனிசீஷர்களுக்கு அசரீரிவாக்குகூறல்.

மூடிட்டசமாதிதனிலதிசயங்கள் மூதுலகில்கேட்பதற்குவளமை சொல்வார், நாடிட்டநான்வருகும்நாளைதன்னில் நலமானவதிசயங்கள் மிகாடக்கும், பாடிட்டபார்லோகமிருண்டுபோகும் பகலிரவுபகலா

கத்தோற்றும்பாரு, கூடிட்டமிருகமெல்லாம்ஞானம்பேசும் குறிப்பானபட்சிகள்தான்பேசும்பாரே. ௮௧௨

பேசுகையில்கமலமுனிவருவாரென்று போனபட்சிகளும்மிகவேகூறும், வீசுபுகழ்தேவரெல்லாம்புட்பமாரி மேதினியில்பொழிவதுபோல்தோன்றும்பாரு, மாசுடையஞானமதுசோதிவீசும் மகத்தானநட்சத்திரமதிரும்பாரு,ஏசுடையசிஷவர்க்கமானபேர்கள் யெழிலானசமாதிமுன்னேநிற்பார்பாரே. ௮௧௩

பாரேதான்சிஷவர்க்கம் நிற்கும்போது பாங்கானகுருடனவன் கண்திறப்பான், நேரேதான்மனக்கண் ணுபவனுக்குண்டாய் நீணிலத்தில்நடப்பதெல்லா முன்னேசொல்வான், சீரேதான்சப்பாணிஊமைதானும்சிறப்பானரூபமதை மாற்றிக்கொள்வார், வேரேதன்சப்பாணி ஊமையாவான் வீரனஊமையவன்சப்பாணியாமே. ௮௧௪

ஆமேதான்பின்னம்வெகுவதிசயங்கள் அப்பனேதானடக்குமறிந்துபாரு, நாமேதான்சொன்னபடிபிரளயங்காணும் நலமானராசரிராசரெல்லாம், போமேதான்பிரளயத்தில்மாண்டுபோவார் பொங்கமுடன்வாரிதியும்வற்றிப்போகும, தாமேதானசுராக்கள்கூட்டந்தானும் தாரணியில்சமாதியிடங்காண்பார்பாரே. ௮௧௫

காண்பாரேலோகவதிசயங்களெல்லாங் காசினியில்வெகுகோடிசித்துவித்தை,விண்பாககுருவில்லாசிஷன்முன்னேவித்தையென்னுங் கவிதனையேகற்றுப்போல, மாண்பமைந்தவதிசயங்களெல்லாந்தோன்றும் மானிலத்திலசரீரவாக்குதோன்றும், ஆண்மையுள்ளசிஷரெல்லாங்காதாற்கேட்டு வவனியிலேதானடுங்கிமயங்குவாரே. ௮௧௬

மயங்கியேநிற்கையிலேயசரீரிவாக்கு மாலிலத்திலதிகமதாய்க்கேட்கலாகும், தியங்கியேசப்தமதுவடங்கிப்போச்சு திறளானகூட்டத்தார்சிலதுகாலம், புயங்கமுடனங்கிருந்தார்சிஷவர்க்கம் புகழானசித்தொளிவுவருகுமட்டும், தயங்கியேகார்த்திருந்தார்சமாதிதன்னில்தாரணியில்சித்துவரும்நாளுமாச்சே. ௮௧௭

ஆச்சப்பாசித்துவரும்காலமாச்சு அங்கிருந்தசிஷரெல்லாஞ்சமாதிமுன்னே, மூச்சடங்கிபோனதொருசித்துதாமும் மூதலகில்வருகின்றநாளுமாச்சு,பாச்சலுடன்மனதில்நினைக்கும்போது பளிச்சென்றுபாறையதுவெடித்ததங்கே, கூச்சலுடன்தேவதா கோஷ்டந்தானும் கொப்பெனவேசிஷருக்குகேட்கலாச்சே. ௮௧௮

கேட்டுமேசித்தொளிவை வெளியிற்காணகெவனமுடன்சிஷமெல்லாம்பயந்துயேங்கி, நீட்டமுடன்மேதினியில் வந்தபோதுநேர்மையுடன் சிஷவர்க்கந்தாள்பணிந்து, கோட்டமுடன் சித்தொளிவைச்சூழ்ந்துகொண்டு கொப்பெனவே யாசீர்மம்மிகவுஞ்செய்ய, தேட்டமுடன் கமலமுனிசித்துதாமும் தேற்றலுடன் ஞானயோகமோதுவாரே.

ஓதியேசிஷவர்க்கந் தன்னைக்கேட்டார் வுத்தமரேவதிசயங்கள்நடந்ததென்ன, நீதமுடனசரீரிவாக்குவண்ணம் நிலைதப்பிப் போகாமல்நடந்ததுண்டோ, வேதமொழிதப்பாதுயானுரைத்தேன்மேதினியிலதிசயங்களுள்ளதெல்லாம், சோதனையின் பிரகாரஞ் சூட்சாதாரம்சொரூபமதைத்தானறிந்து சொன்னேன்பாரே. ௮௨௦

பாரேதான்கமலமுனி சொன்னவாக்குப் பாரினிலே மெய்யல்லால்பொய்யொன்றில்லை, சிரேதான்சொன்னபடி நடக்கலாச்சு சிறப்பானவுபதேசம்மெய்யுமாச்சு, நேரேதான்வேதமுறை தப்பாவண்ணம் நேர்மையுடன்ஞானம்பெறுவதற்கு, தேரேதான்நாளாச்சுயென்றுசொல்லி தெளிவுடனேகமலமுனி யுறைத்தார்தாமே. ௮௨௧

தாமானசிஷவர்க்கந்தன்னைப்பார்த்து தகமையுடன்ஞானபஞ்சொல்லும்போது, பூமானுஞ்சிஷவர்க்க மனைத்தும்பார்த்து பூவுலகிலதிசயங்களெல்லாந்தேர்ந்து, நாமானகபிலமுனி சொன்னவாக்குநளினமுடன்நடந்தேறிப் போச்சுதென்று, ஆமெனவேசிஷவர்க்க மொன்றாய்க்கூடி அடிவணங்கிமுடிவணங்கித் தொழுதிட்டாரே. ௮௨௨

இட்டதொருகமலமுனி சொன்னவாக்கு யெழிலுடனேபின்னும்பான்சமாதிபூண, சட்டமுடன் தாரணியில் நிற்கேனென்றும்சாங்கமுடன்தாமுறைத்தார் கமலர்தாமும், திட்டமுடன்சமாதிக்குப்போரேனென்றும் தீறமுடன்கோடிவரை யிருப்பேனென்றும்,வட்டமுடன்காயாதிகொண்டதாலே வாகானதேகமது வழியாதன்றே. ௮௨௩

அன்றானகாயாதிகற்பந்தன்னால் அழியாது தன்தேகமழியாதென்றும், குன்றானமலைபோலே யிருப்பேனென்றுங்குவலயத்திலின்னம்வெகுவதிசயங்கள், வென்றிடவேசமாதிதனி லிருப்பேனென்றுவீரமுடன் தாமுறைத்தார்சிஷருக்கு, சென்றிடவே யினிதிரும்பிவருவதில்லை சேர்வையதுபூவுலகுநாள்முடிவுமாச்சே. ௮௨௪

ஆச்சப்பாவுலகுதனில் முடிவுகாலம் அவனியிலே யாவரையுங்காணலாகும, பேச்சப்பாயிறந்தவர்கள் வருவதில்லை போனவுலகுதனில்மொழிபொய்யாகும், மூச்சடங்கிப்போனதொரு தேகந்தானும்

மூதலகில்மறுபடியும் வருவதுண்டோ, பாச்சலுடன்தேகமது முடிவுகாலம்பாரினிலேயாவரையுங் காணலாமே. ௮௨௫

காணலா மென்றனுமே கமலர்தாமுங்காசினியில் தாமுறைத்து சமாதிபூண்டார், தோணவேதொல்லுலகைத்தான்மறந்துதுறையோடும்முறையோடுஞ் சமாதிபூண்டு வேணவேயிதிகாச புராணகற்பைவிருப்பமுடன் தாமறிந்த சித்துவாமும், பூணவேமிகவறிந்துசிஷருக்கு புத்திமதிசொல்லியல்லோ மறைந்திட்டாரே. ௮௨௬

மறைந்தாரேசினபதிக் கடலோரந்தான் மகத்தானகமலமுனி நாதர்தாமும், இருந்தாரேபுஜண்டருட சமாதிபக்கல் யெழிலான கடலோரந்தன்னிலப்பா, துறந்துமேசிஷவர்க்கந் தனைப்பிரிந்து தொல்லுலகில்சமுசார வாழ்க்கையற்று, திறமுடனேசமாதிதனிலிறங்கியேதான் தீரமுடன்பூமிலயிக்கியமானாரே. ௮௨௭

கலாங்கி நாதருற்பவம்.

ஆனாரேகாலாங்கிநாதரப்பா அப்பனேசமாதியது சொல்வேன்பாரு, தேனமிர்தமுண்டு மல்லோபூமிதன்னில்தெளிவுடனேசிலகாலமிருந்தார்தாமும், கோனனெனதையர்சாமிதானும்குவலயத்திலதிசயங்கள் மிகவும்பார்த்து, பானுனசாத்திரத்தின்படியாகத்தான் பதனமுடன்சமாதிக்கு நண்ணினாரே. ௮௨௮

நண்ணவே லோகமெல்லாஞ்சுத்திவந்து நலமானகானாறுமலைகள்தாண்டி, குண்ணதனில் வெகுபேர்கள் சித்துதம்மைக் குறிப்புடனேகண்டுமல்லோ மிகவாதித்து, எண்ணமுடன்சினபதிக் கடலோரந்தான்யெழிலாகச் சமாதியது மிகவேபூண, வண்ணமுடன்நாதாந்த சித்துதாமும் வளமையுடன்சமாதியிடம்வந்திட்டாரே. ௮௨௯

வந்திட்டகாலாங்கிநாதர் தாமும்வண்மையுடன்சமாதிக்குப்போறேனென்று, நொந்திட்டதன்மனது வுறுதிகொண்டுநொடிக்குள்ளேசமாதிக்குப் போறேனென்று வெந்திட்ட தன்மனது கருகிவேறுப் வேதாந்தசற்குருவை மனதிலெண்ணி, அந்தமுடன் வவனிதனிலாசையற்றேன் அன்பானதோழனைத்தான் மறந்திட்டாரே. ௮௩௦

மறந்திட்டகாலாங்கி போகர்தம்மைமாற்கமுடன்றானழைத்துக் கூறலுற்றார், சிறந்திடவேசமாதிக்குப் போரேனப்பாசிருள்ளகாயாதிகற்பங்கொண்டு, திறமுடனேவையகத்தி லிருந்துமென்னதீர்க்கமு

டன்தேகமதுநிலைநில்லாது, அறந்தழைக்கயெப்போதும் புனிதவானாய் அவனியிலேவாக்குறைத்தார்காலங்தானே ௮௩௧

தானானகாலாங்கி நாதர்தாமும் தாரணியில்வெகுகோடி காலமப்பா,தேனானகற்பமதுவுண்டுமல்லோ தேசத்தில்வெருகாலமிருந்தசித்து, ஊனானசடலமதுவெறுத்தசித்து வுலகுதனில்மாய்கைதனைத்தீண்டாசித்து, கோனனெனதையர்காலாங்கிசித்து கொற்றவனார்கதையுரைப்பேன்பண்பாய்த்தானே. ௮௩௨

பண்பானகாலாங்கிநாதர்தாமும் பாருலகில்மூவாசையற்றசித்து, தண்மையுடன்சினமதுவுமில்லாச்சித்து, தாரணியில்வேதமதைத்துறந்தசித்து, வண்பானவையகத்தோர்துதிக்குஞ்சித்து வளமையுடன்சினபதியமருஞ்சித்து,கண்பானசாத்திரங்கள்யாவுங்கண்டு கரைகண்டகாலாங்கிசித்துதாமே. ௮௩௩

சித்தானகாலாங்கியென்றசித்து திறமுடையகாயாதிகற்பங்கொண்டு,முத்தானகூடுவிட்டுக்கூடுபாய்ந்து முனையாகநன்மறையுஞ்சித்துதாமும், சத்தானசாகரமுங்கரைகண்டசித்து சாங்கமுடன்சமாதிக்குச்செல்லுஞ்சித்து, கத்தனென்னுங்கைலங்கிரிநாதர்தம்மை காட்சியுடன்கண்டதொருசித்துதாமே. ௮௩௩

தாமானராஜாங்கசித்துவப்பா தாரணியில்யாரேனும்பணியுஞ்சித்து, சமானமானதொருசித்துதானும் சதாகாலம்வையகத்திலிருந்தசித்து, கோமான்கள்கொண்டாடுஞ்சித்துவப்பா குவலயத்திலரிஷிகள்முதல்போற்றுஞ்சித்து, நாமானகண்டமட்டும்சொல்வோம்பாரீர் நாதாக்கள்பிழைக்கவென்றுநவிலத்தானே. ௮௩௪

போகருக்குகாலாங்கிபுத்திகூறல்.

நவிலவேபோகரென்றபெயர்தனைத்தான் நாதாந்தசித்தொளிவைத்தானழைத்து, புவிலமுடன்சித்தொளிவுசொன்னநீதி புகழுடனேவண்ணமுடன்யானுரைப்பேன், கவிலமதாய்காசினியிலாசைவிட்டுக் கர்த்தரிடபதிதேடிபோறேனப்பா, தவிலமுடன்யெப்போதும்புத்திமானாய் தாரணியில்யெர்தன்பேர்கொள்ளென்றாரே. ௮௩௫

கொள்ளவேசன்மார்க்கப்புத்திவேண்டுங்குவலயத்தில்மதிப்புள்ளசிஷனாக, எள்ளளவும்பிசகின்றிடக்காவண்ணம் யெழிலானசிஷனுக்குகந்தவானாய், கள்ளமின்றிபொய்சூதுகபடுதந்திரங் காசினியிலற்றதொருபூமானாக, விள்ளவேயாவருக்குமன்பனாக மேதினியிலிருப்பதுவேபுத்தியாமே. ௮௩௬

புத்தியுடன்றானிருந்துச்சாயுச்சியகாலம் புகழாகதாரணியில்சீர்த்திபெற்று, சத்தியத்துக்கோர்நாளுந்தவறில்லாமல் சட்டமுடன்மேதினியிலிருந்துகொண்டு, நித்தியமுஞ்சதாகாலங்குருவைப்போற்றி நீதியுடன்நிட்டையிலேதானிருந்து, முத்தியுடன்நாற்பதவிபெறவே வேண்டு மூதுலகிலிருக்கவெனவறைந்திட்டாரே. அருஎ

அறையவேகாலாங்கிதானுரைத்த அன்பானவார்த்தைக்குவடியேன்றானும், குறைகளுந்தான்நேராமலடியேன்றானும் குற்றமறநடப்பேனாமென்றுசொல்லி, திறைபகற்றியவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி சிந்தனையாம்மெய்மறந்துநமஸ்கரித்து, மூறையோடுசோடசவுபசாரத்தோடு முடிவணங்கிதொழுதிட்டேன்காலர்தாமே. அருஅ

காலராமென்மீதில்பட்சம்வைத்துக் கவனமுடனடப்பதற்குமிகவாய்க்கூறி, பாலமுடன்நேசர்கள்மிகக்கொள்ளாதே பாரினிலேகர்மிகளும்பாவியுண்டு, கோலமுடன்நல்லவர்போலிருப்பாரப்பா பொங்கமுடனவர்களைத்தான்நம்பவேண்டாம், சீலமுடன்யாவருக்குநண்பனாகச் சிறப்புடனேவாழ்கவென்றுவரந்தந்தாரே. அருகூ

வரமுடனேதான்கொடுத்துக்காலாங்கிநாதர் வண்மையுடனசமாதிக்குப்போகவென்று,கரமெடுத்துக்கண்ணதனில்வொத்திக்கொண்டு கருத்துடனேகாலாங்கி நாதர்தாமும், சிரங்குனிந்துதண்ணீருதான் கலக்கி சிறப்புடனேயெந்தனுக்குப்புத்திகூறி, மரம்போலத்தானிருந்துகாலாங்கிநாதர் மயக்கமுடன்விடைகொடுத்தாரெனக்குத்தானே.

தானேதான்மனந்தளர்ந்துவடியேன்றானும் தகைமையுடன்மறுபடியுங்கூறலுற்றார், தேனேயென்சீஷர்போகநாதா தேற்றமுடன்வுந்தனுக்குப்பின்னுஞ்சொல்வேன்,மானவவையகத்தில்கோடிசித்துமகத்தானநாதாக்களிருப்பார்பாரு, பானமனோன்மணியாள் பாதம்பெற்ற பட்சமுள்ளசித்துகளுமிருப்பார்தாமே. அசக

இருப்பாரேகுவலயத்தில் கோடிசித்து யெதிர்த்துமிகப்பேசாதேயெந்தன்சீஷா, பொருப்புடனேயவர்களுக்குப் பணிவாய்நில்லு பொங்கமுடனவர்களுமேவணக்கஞ்சொல்லி, தருப்புடனேயுந்தனுக்குவுபதேசங்கள் சாத்துவார்வபிமானந்தன்னதான விருப்புடனேசாபமதுசொல்வாரானால் வீரமுடன்யெந்தனையுநினைத்திடாயே. அசஉ

நினைக்கையிலேசாபமது சுவர்ந்துபோகும் நீணிலத்திலுந்தனையுமதிப்புகொண்டு, பனைப்புடனேகாலாங்கிசீஷனென்று பட்சம்வைத்துனாலேபம்பின்னுஞ்சொல்வார், நினையளவுகோபமதுவாராதப்பா திறமையுடன்நீயுமொருசித்தனாவாய், மனையுடனேசமுசார வாழ்க்கையற்று மாநிலத்திலவாழ்கவென்றுவசனித்தாரே. அசங

வசனித்தசொற்கேட்டுவடியேன்றானும் வையகத்தில்வெகுகோடிசித்துவாடி,நேசமுடனேபத்தயுகமிருக்கவென்று தாரணியில்காலாங்கிதம்மிடத்தில், நிசமானகுளிகையதுபெற்றுக்கொண்டு நேர்மையுடன்வுபதேசமிகவுங்கேட்டு, குசமுடனேயட்ட திசைசெல்லவென்று கொப்பெனவேவுபதேசமபெற்றேன்பாரே. அசச

போகர்சீடனாகிய புலிப்பாணிக்குக்கூறல்.

பாரப்பாபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு பாங்குடனேகாலாங்கிநாதர்தாமும், நேருடனேசமாதிக்குச்சென்றபோது நேர்மையுடன்வுபதேசம்பின்னுஞ்சொல்வார், சீருடனேயெந்தன்மேல்பட்சம்வைத்து சீவியகாலமதுவுள்ளமட்டும், பாருடனேஎந்தனையுஞ்சித்தர்தாமும் பட்சமுடன்காக்கவென்றுபதஞ்சொல்வாரே. அசரு

காலாங்கிநாதர்சமாதியிலிருந்து மறுபடியும் போகருக்குபுத்திகூறல்.

சொல்வாரேயெந்தனதுபோகநாதா தொல்லுலகில்ரிஷிமுனிவானேகருண்டு, வெல்லவேயவர்களிடம்வாய்பேசாதே வீறுகசித்தர்முனிகருமியுண்டு,நல்லவர்போலுந்தனிடம்வுறவுபேசி நாதாந்தசித்தொளிவுதான்தானென்று, கொல்லவேமனந்தனிலேவினயம்பேசி கூடிருந்துவுந்தனுக்குவினைசெய்வாரே. அசசா

வினையானநல்வினையுமுனக்கிருக்க விட்டகுறைதீவினைக்கியாள்தாக்கி, நினையளவுபொன்னதுமுனக்குக்கூறுர் நிங்கினையேவிளைவிப்பார்கருமிமாண்பர், சினங்கொண்டுவலியவேவாதுபேசி ஞானவுபதேசங்கிடைப்பதற்கு, மனங்கொண்டுதொடருவாருந்தன்பக்கல் மர்மத்தைக்காட்டாதேமன்னாகேளே. அசஎ

காட்டாதேநானில்லாக்காலமாச்சு கண்மணியேகலியுகமும்பிறக்கலாச்சு, வாட்டமுடன்வாதனக்குபிதவுரைத்து வாகுடனேநல்லவன்போலிருந்துகொண்டு, தேட்டமுடன்சிவயோகந்தன்னிற்சென்று தெளிவானசித்தர்முனிதம்மைக்கண்டு, நாட்டமுடனவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி நலம்பெறவேபூமிதனிலிருப்பாய்தானே. அசஅ

தானனயெந்தனிடபோகநாதா தன்மையுள்ளகண்மணியேயின்னஞ்சொல்வேன், தேனனதெள்ளமுர்தசிவராஜயோகா தெளிவானஞானபதிக்கரகள்ளதீரா,பானமனோன்மணியாள்குகந்தநற்பாலாபாருலகில்சித்தர்மெச்சும்பண்புடையதேகா, மானவவையகத்தில்யெனந்குகந்தசீஷா மாட்சியுடன்நானுரைப்பேன்யின்னமிந்தகேளே. அசகூ

கேளேதான்சீனபதிமார்க்கந்தன்னில் கெவனமுடன்குளிகைகொண்டுநீயும்,நாளடாகோட்டையதுக்காவல்தாண்டி நலமுடனே

தான்போகும்வழிதனிலப்பா, கேளடாசித்தர்முனியதிககூட்டம் கும்ப
ல்கும்பலாகவல்லோகூடிருப்பார், விளடாகுளிகைகொண்டுபோகும்
போது விண்ணுலகுசித்தனென்றுசபிப்பார்பார்பாரே. ௮௫௦

பாரானசித்தர்முனிசபிப்பாரப்பா பாரினிலேமகிமையுள்ளசித்
தருண்டு,நீரமுடனெந்தனையும்பாருமற்றான் நிர்க்கமுடன்சபிப்பதற்
குவருவாரப்பா, ரோகோரமுடன்ரிஷிமுனிவர்வந்தபோது கோபத்தை
யடக்கியல்லோயிதையஞ்சொல்லி,சோரமதுவும்பேரில்நேராமற்றான்
சொற்சோர்வுநோமல்துணிவாய்நில்லே. ௮௫௧

நிற்கையிலேசித்துமுனி யாரென்றாலே நீதியுள்ளகாலாங்கிஷே
னென்று, சொற்பமுள்ளபோகரிஷிகான்தானென்று சூட்சமுடன்த
லைகுனிந்து வணக்கஞ்சொல்லி, அற்பமுள்ளயெந்தனையும்வரதரிக்க
ஆண்டவனேயுன்னைவிடகுருநாதனுண்டோ, வப்புறவாயவர்பாதந்தொ
ழுதிட்டாக்கால் தொல்லுலகில்வெகுகாலமிருக்கலாமே. ௮௫௨

இருக்கலாம்கோடிவரையிருக்கலாகும் வெழிலானகண்மணியனே
போகநாதா,பொருக்கவேயெந்தனுக்குஞானோபதேசம் பொருமையு
டன்கொடுக்கவென்றுவாழ்த்தினேறு, அருக்கனேயென்தேவர்காலாங்
கிநாதர் அவர்தானேநீயென்றுதாள்பணிந்து, பெருக்கமுடன்காக்கு
வித்துபதம்பணிந்து போரானவுபதேசஞ்செய்குவீரே. ௮௫௩

செப்பவென்றுகேட்கையிலேபோகநாதா சேர்வைதரயுந்தன்மே
ல்கிருபைவைக்க, வுப்பதொருகருவிகரணாதியெல்லா முத்தமனேயு
ந்தனுக்குத்தத்தஞ்செய்வார், மைமிழியார்தன்னாசையகற்றியேதான்
மாநிலத்தில்சமுசாரவாழ்க்கையற்று, பெய்யவேயுந்தனுக்குமனதுவ
ந்து போரானவுபதேசம்போதித்தாரே. ௮௫௪

போகர்இமயகிரிக்குப் போவாரானால் காலாங்கி நாதர்சமாதியில் சொன்னபுத்தி.

போதிப்பார்காலாங்கிநாதர்தாமும் பொன்னானகண்மணியேபுத
லக்கேளு, அதிக்கதன்போலுதித்தபோகநாதா வன்புடையசீனோபி
ன்னக்கேளு,சோதியென்னும்மகம்மேருபர்வதத்தில் சுக்தாகுளிகை
கொண்டுபோகும்போது, பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்போல்
பாலகனேவேடமதுபூணுவாயே. ௮௫௫

பூணுவாய்குளிகையதமிகவேபூண்டு புகமுடனேமேருகிரிதன்
னிற்சென்று,காணுதற்குநீயுமங்கேபோவாயானால் கனமானசித்தொ
ளிவுடனேகமண்டு, வேணவுபசாரமுமிகவதிக்க வேகமுடன்குளி
கைகொண்டு சொல்லும்போது, மூனுயேழுவரைதனையேகாணவெ
ன்றுமுனியாகப்போம்போதுவரிசைகேளே. ௮௫௬

வரிசையுடன்வொவ்வொருவரைகள்நேருமும்வண்மையுள்ளசித்
தர்முனிரிஷிகள்கூட்டம், பரிவுடனேயாரென்றுகேட்பாரப்பா பால
கனேயுந்தனையுமெய்கேவந்தா, சரியானபிந்தனைபோல்குளிகைகொ
ண்டு சட்டமுடன்மேருதனில்வந்தாயென்று.மரியாதைதத்தனையுமாறி
வம்புமீறி மகமேரில்வந்தவனீயாரென்பாரே. ௮௫௭

ஆரென்றுகேட்டுமல்லோ யுனைமிரட்டி வயபனேகண்மணியே
போகநாதா, டேரென்னவென்றுறைத்துயுன்னைகேட்டு போரானமலை
தனிலேவந்தவன்யார், ஊரென்னபதியென்னயவர்தானப்பா வுத்தம
னேகுளிகைகொண்டுவந்ததென்ன, நீரென்னவலுவல்கொண்டுயிங்
குவந்தீர் நிட்சயமாய்ச்சொல்லுமெனவினவுவாரே. ௮௫௮

வினவியேகேட்கையிலேபோகநாதா விருப்பமுடன்மனதுவந்து
சொல்லக்கேளும்,தினகரன்றன்னொளிவீசுங்காலாங்கிநாதர் திகழ்வே
ந்தசத்தொளிவின்சீஷனென்று, மனதுவந்துநீர்தானேசொல்வீரா
னால் மன்னவனேயுன்மீதிற்கிருபைவைத்து, சினமதனைவிட்டொ
ழித்துசித்தர்தாமும் சிறப்புடனேயுந்தனுக்குவிதிசொல்வாரே. ( )

விதியானவுபதேசஞ்சொல்லுவார்கள் விண்ணுலகுவதிசயங்கள்
மிகவுரைப்பார், மதிப்போன்றயெந்தனிடபோகநாதர் வையகத்தில்
சீர்காணும்புத்திமானாய், துதியுட்னேகாலாங்கிசீஷனென்று துப்புற
வாய்நீயுரைத்தபோதேயப்பா, கதிபெறவேயுந்தனுக்குபாவுஞ்சொ
ல்லி கருவானபோகரென்றுகருதுவாரே. ௮௬௦

கருதவேகுளிகைகொண்டுபோகநாதர் கடலேழுஞ்சுத்திவருங்
காலந்தன்னில், நிருதமுள்ளரிஷிக்கூட்டங்காணும்போதுரித்திலவரு
ம்பூமுடியாசொல்வேனம்கேளு, விருதுடையகுளிகைதனைப்பார்த்த
போது விண்ணுலகுசித்தனென்றுமனதிலெண்ணி, துரிதமுடன்குளி
கைதனைப்பறிப்பதற்கு சூதுமுறைசெய்வார்கள்சித்துதானே. ௮௬௧

சித்தானமுனிவருடனேருதுபார்த்து சீருள்ளகண்மணியேபோகநா
தா, பத்தியுடனெந்தனையும்நினைத்தபோது யட்சமுடனுந்தனுக்கு
முதலாய்நின்று, வெத்தியுடன்மேதினியில்வாள்வதற்கு வேதாந்தத்
தாயின்துகடாட்சந்தானே, சத்தியமாய்பாதுகாப்பேனென்றுசொ
ல்லி சமாதிக்குள்சத்தியங்கள்கூறினாரே. ௮௬௨

இராமதேவரென்னும் யாக்கோபுஉற்பவம்.

கூறவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன்குவலயத்திலெந்தன
துகுருவாநாதர், தேறவேகாலாங்கிநாதர்தாமும் தெளிவுடனேயெந்த
னுக்குவுரைத்தவண்ணம்மாறவேராமனென்னும்பெயர்தான்கொண்ட
மகத்தானயாக்கோபுசித்துதாமும், ஆறவேசிலகாலம் பூமிதன்னில
அனேகவண்ணவதிசயங்கள்செய்திட்டாரே. ௮௬௩

செய்திட்டாரென்றதுமேயெனக்குரைத்த தெளிவானவதிசயத் தைச்சொல்வேன்பாரீர், வையகத்தில்வேங்கைதனில்வீற்றிருக்கும் வளமானபுலிப்பாணிசித்தேகேளும், துய்யநல்லயாக்கோபுரிஷியார் தாமும் துன்பசாகரமென்னும்மாய்கைதன்னை, பையவேவிட்டொ ழித்துப்பாருமப்பா பாங்குடனேமக்காவுக்கேகினரே. ௮௬௪

யாக்கோபுமக்காபுரியில் சமாதியடைந்தனை.

ஏகினார்யாக்கோபுமுனிவர்தாமும் யெழிலானமக்காபுரித்தன் னைக்கண்டார், பூங்காமதிமக்கிரியோகவானும்வுத்தமனாங்கொருவர் தானிருந்தார், யோகியாஞ்சின்மயத்தில், சேர்ந்தசித்துயொளிவான ரிஷியொருவராங்கிருந்தார், சாகினியாம்யாக்கோபுநாதர்தாமும் சட்ட முடன்யுபதேசஞ்செயதார்பாரே. ௮௬௫

பாரானயாக்கோபுநாதர்தாமும் பண்புடனேசித்தொளிக்குவுப தேசித்து, நேரானதனக்குகந்தசீஷனுக்கு நேர்மையுடன்தான்கற்ற கல்வியெலலாம், சீரானசித்தமுனிரிஷியாருக்கு சிறப்புடனேவைய கத்துமார்க்கமெல்லாம், தூரானமந்திரமாம்ஞானவர்க்கம் துறையோ டும்முறையோடுமோதினரே. ௮௬௬

ஓதியேசிலகாலமங்கிருந்துவுத்தமனார்யாக்கோபுமுனிவர்தாமும், நீதியுடன்சமாதிக்குப்போகவெண்ணி நித்திலங்குஞ்சீஷனைத்தானம னதுநோக்கி, சாதியுடனமறப்புள்ளோரெல்லாம்தம்மை சட்டமுடன் தான்மறந்துசமாதிக்கேக, சோதியுடபரவொளியைக்காணவென்று சித்தமுடன்மனந்தனிலேயெண்ணினரே. ௮௬௭

எண்ணியேதனக்குகந்தசீஷனுக்கு யெழிலாகத்தாமுறைப்பார் யாககோபாரும், தணணமுடனசமுசாரவாழ்க்கையற்றேன நகமை யுள்ளமைந்தர்களையானமறந்து, நண்ணியேயில்லறத்தைத்துறந்து மல்லோ நாதாந்தப்பேரொளியைக்காணபதற்கு, வண்ணமுடனசமா திதனிலிறங்கவென்று வையகத்துவாசையெல்லாமறந்திட்டாரே. ()

மறந்தாரேபூலோகவாசையெல்லாம் மார்க்கமுடன்சின்மயத்தி ஞெளிவுகாண, துறந்தாரேமூவாசையற்றேனென்றார் துறவிக்குவேண் டெல்லாந்தாரும்பயெனபார், சிறந்ததொருவஷ்டபாக்கியமறந்தேன் செயலானதிகளெல்லாம்விட்டொழிந்தேன், இரந்தாரேதேகத்தை விட்டொழிந்து யெழிலானசமாதிதனிலிறங்கிட்டாரே. ௮௬௯

இரங்கியேசமாதிதனிலிருந்துகொண்டு யெழிலாகச்சீஷனுக்கு வதிதனுஞ்சாலயார், சுரங்கம்மனறகுழிதனிலேபோரேனப்பா கருத் பொருளகருங்காரணாதியெல்லாம், வரங்கமுடன்வுள்ளடக்கிமனதிருத

திவையகத்தின்வாழ்க்கையெலாப்தனையகற்றுடாங்களுடள்பத்தாண் டியிருப்பேனென்று வுத்தமனேயாக்கோபுகூறினரே. ௮௭௦

கூறினர்சமாதிதனிலிருந்துகொண்டு கொற்றவனேயென்சீஷர்கு ருவாயெண்ணி, மாறிடவேகக்பாறைந்தன்னைமூடி மகத்தானசமா திக்குப்பூசைமார்க்கம், தேறிடவேதினந்தோறுமர்ச்சித்தேதான் நித முடனேநான்வருருங்காலந்தன்னில், வேறிடவேயெந்தனிடஞ்சமா திமுன்னே விருப்பமுடன்காத்திருந்துகாண்பீர்தானே. ௮௭௧

தானேதான்நான்வருருங்காலந்தன்னில் தகமையுள்ளவதிசயங் கள்மிகநடக்கும், போனவுடன்மக்காவிலதிசயங்கள் பொங்கமுடன்நா விஞற்சொல்லொண்ணாது, தேனமிர்தமானதொருமழைதான்பேயும் தேசமெல்லாந்தேனாறுவோடும்பாறு, மானமிர்தமானதொருவுத்தா ரைவின் மார்க்கமுன்னளசமாதியதுவெடிக்கும்பாரே. ௮௭௨

நபியின் சமாதியிடம் வாக்குபிறந்தது.

வெடித்தபின்புவசரீரிசவாக்குண்டாகும் வேதாந்தயாக்கோபுவரு வாரென்று, மடிந்துவரும்மாந்தரெல்லாங்கண்டகிநாளில் வையகத்தில் நாதாந்தநபியாருக்கு, துடியானசுற்றமதைக்கேள்விகேட்டு துப்புற வாங்காதாந்த நபியாருக்கு, முடியரசர்முதலானோர் முனிவர்தாமும் முன்னின்றுகேள்விக்குவிடைசொல்வாரே ௮௭௩

விடையானவார்த்தைக்குவுறுதிசொல்லி மேன்மையுடன்பதவிக் குயிடமுந்தேடி, தடையறவேகுற்றத்திற்காளதாகி தரணிதனில்வெ குபாவந்தலைமேற்கொண்டு, கடையானநாளதனில்பாவத்துக்காளா ய்ப் பாருலகில்படுநரகம்வாய்க்கும்பாரு, குடையானகர்ணனுயிருந்தி ட்டாலும் குவலயத்தில்பாவத்துக்குறுதியாமே. ௮௭௪

உறுதியாமின்னம்வெகுவதிசயங்கள் வுத்தமனேசொல்லுகிறே னன்பாய்க்கேளும், குருடமுடன்வக்கினியாம்மாருபெய்யுங் குன்றின் மேல்காடெல்லாமெலிந்துகொலலும், சொரூபமுள்ளசித்தர்முனிரி ஷிகன்பேரில் சொர்னமழைபெய்வதும்மகிமையாகும், அருமையுடன் தானியங்களெல்லாந்தங்கம் வப்புனேபொன்போலேவீசும்பாரே. ()

பொன்னுனமழைமாரிப்பொழியும்போது பொங்கமுடன்பூமிக் குள்ளிடியுண்டாகும், சின்னமுடனசமாதிதனில் கோஷ்டந்தானும் திறமுடனேபூமிதனில்கேட்குப்பாரு, மன்னவர்கள்ராசாதிராசரெல் லாம் மானிலத்தில்திசைமாறிப்போவார்கண்டீர், துன்னவேசூரியாள் சந்திரானும் துறைகாணார்திசைதனிலேகிற்பார்தாமே. ௮௭௬

நிற்பாரேவருந் துதிகளாகிரங்காணும் நீணிலத்திற்பிருகமெல்லாம் ஞானங்கூறும், அற்பமென்றுநினையாதேயவனிதன்னில் ஆண்டவனார் நபுனுபன்கிருபைதன்னால், சொற்பெரியசமாதிதனில்புத்துண்டாகும் சொர்ணமென்றவைந்துதலோகமப்பா, கற்பூரஅறைமேலிருந்துஞானஞ் சொல்லும் காசினியில்யாக்கோபுவருனளாச்சே. ௮௭௭

யாக்கோபுவருவாரென்று ஐந்துதலைநாகங்கூறினது.

ஆச்சென்றுகூறுமப்பாநாகந்தானும் வவனியிலேயாக்கோபுவருவாரென்று, மூச்சடங்கிபோனதொருசித்துதாமும் மூதுலகில்வரப்போராரென்றுசொல்லி, பாச்சலுடன்நாகமதுபரிந்துகூறும் பாருலகில்பார்த்தவர்கள்பிரம்மைகொள்வார், கூச்சலுடன்நபிக்கூட்டமார்களப்பா கொற்றவனேசமாதியிடம்வருவார்பாரே. ௮௭௮

பாரேதான்பார்லோகந்தத்தளிக்கும் பாங்கானசமாதியதுவெடித்துதங்கே, நேரேதான்யாக்கோபுமுனிவர்தானும் நேர்மையுடன்செகசோதிபோலேவந்தார், சீரேதான் அல்லாவுத்தாலாவென்று சிறப்புடனேவாய் தனிலேகூறிக்கொண்டு, சேரேதான்வையகத்தில்வந்தாரப்பா சிறப்பானயாக்கோபுமுனிவர்தானே. ௮௭௯

முனியானயாக்கோபுசித்துதாமும் மூதுலகில்சமாதிவிட்டு வருகும்போது, கனியானவக்கனிகளொன்பதோடுங் கடிதானரொட்டியொன்றுகையிலேந்தார், தொனியானவாத்தியங்களோடுதானும் தோற்றமுடன்வையகத்தில்வருகும்போது, தனியானசிஷவர்தன்னைப்பார்த்து தண்மையுடன்ஞானேபமோதுவாரே. ௮௮௦

ஓதுவார்யாக்கோபுமுனிவர்தாமும் ஓகோகோநாதாந்தசிஷருக்கு, நீதமுடன்ஞானோபதேசந்தன்னை நேர்மையுடன்தானுரைத்துபுத்திகூறி, போதமுடன்சீடர்முகந்தன்னைநோக்கி பொங்கமுடன்யாக்கோபுகேட்கலுற்றார், சாதமுடன்சமாதிக்குச்சென்றபோது தாரணியிலதிசயங்களென்னென்றாரே. ௮௮௧

என்றுமேயாக்கோபுசொன்னதற்குயெழிலாகச்சிஷவர்தானுரைத்தார், குன்றானயென்தேவர்குருவேநாதா குவலயத்தைவிட்டுமல்லோசமாதிதனனில், அன்றுதான்போனவுடனவனிதன்னில் அனேகமாய்கூட்டமதுமிகவாய்க்கூடி, இன்றுதான்யாக்கோபுசமாதிசென்றார்யினிதிரும்பிவருவதில்லையெனவிட்டாரே. ௮௮௨

யாக்கோபுசமாதியிலிருந்து வந்தவுடன்பூலோகத்தில்.

நடந்தஅதிசயமென்னவென்று சீடனைவினவ.

இட்டாரேவெகுமான்பர் கும்பல்கூடி யெழிலாகவேளிதங்கள் மிகவுஞ்சொன்னார், திட்டமுடன்யாக்கோபுசமாதிசென்று திரும்பி

வருங்காலமது வில்லையென்றார், பட்டதொருதேகமது மண்ணைப்போச்சு, பாரினிலேயாக்கோபு மடிந்துபோனார், சட்டமுடன் யாக்கோபு மடிந்தாரென்று தாரணியில்பெருங்கூச்சல் மிகுதியாச்சே,

ஆச்சப்பாயென்தேவா சாமிநாதா அவனிதனிலடியேனுங்கேட்டிருந்தேன், பேச்சடங்கிப்போனதொருயாக்கோபுதானும் பேருலகில் வருவதவும்பொய்யேயாகும், கூச்சலுடன்வெகுமான்பர்கும்பல்கூடி குவலயத்தில்வேகமுடன் வார்த்தைசொன்னார், ஏச்சாகக்கூறினதோர்மொழிகட்கெல்லாம் யெதிராகயானென்றும்பேசேன்பாரே.

பாரேதான்வெகுகாலஞ் சமாதிபக்கல் பாரினிலேவருவாரும் போவாருண்டு, நேரேதான் அவர்களிடம் வார்த்தைபேசேன் நேர்மையுடன்சமாதியிடம் பள்ளிகொள்வேன், கூரேதான்சமாதியிடம் யிருந்துகொண்டு கொப்பெனவேதேவர்வருங்காலமட்டும், வேரேதான்போகாமல் காத்திருந்து உறுதியுடன்சேர்வைபதுகண்டிட்டேனே

கண்டிட்டேன்யென்தேவா குருவேயென்ன கருவானயாக்கோபுமனதுவந்து, பண்டிதங்கள்கொண்டதொருசீடனுக்கு பட்சமுடன்தானுரைப்பார் தாணிமீதில், வண்டதுவும்மதுதனையே கமிழ்ந்தாப்போலும் மானபிராம்யாக்கோபு முனிவர்தாமும், தண்டுடைமானதொருதேகந்தானும் தாரணியிலிருந்தென்னபலனுண்டாச்சே.

ஆச்சப்பாதேகமதுநிலையில்லாது வப்பனேலோகமெல்லாம் பொய்யேயாகும், மூச்சடங்கிசமாதிதனிலிருந்துமென்ன மூதுலகில்பேருண்டாய்வாழ்ந்துமென்ன, பாச்சலுடன்சீடர்களு மாயிரம்பேர் பக்கமதில்தேகமதைக்காத்துமென்ன, பாச்சலுடன்மகாகோடி நிதிகளெல்லாம் மானிலத்தில்யான்தேடி வொன்றுங்காணேன் ௮௮௭

காணேனேதேகமது காயகற்பக்கருவாக யான்கொண்டுபலனுமில்லை, தோணவேநாலுயுகமிருந்துமென்ன தொல்லுலகை யொருகுடையிலாண்டுமென்ன, வேணவேலாயமது வொன்றுங்காணேன் விண்ணுலகுகாணுவது மெத்தநன்று, பூணவேசமாதிகொள்வேனென்று புகழுடனேசீடனுக்கு வுரைத்தார்தானே. ௮௮௮

யாக்கோபு இரண்டாவது சமாதிக்கு ஏகல்.

தானனசீடனுக்குப்பின்னுஞ்சொல்வார் தன்மையுள்ளயாக்கோபுமுனிவர்தாமும், கோனானகயிகாயகஞ்சொன்னவாக்குகொப்பெனவேகுவலயத்தில்பொய்யாவண்ணம், பானனமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே பாரினிலேசமாதிக்குப்பின்னுஞ்சொல்வேன், தேனனகண்மணியேசீடாபாலா தேகமன்தம்பவில்லையென்றார்காமே.

தாமேதான்யாக்கோபுசித்துதாமும் சட்டமுடன்சமாதியிடம் பக்கல்வந்து, போமேதான்முன்சென்ற சமாதிதன்னில் பொங்க

முடன் அடைவதற்கு முனிவர்தாமும், சேமமுடன்குழிதனிலே யிறங்கிநின்று திட்டையென்னுஞ் சதாசிவத்தை மனதிலெண்ணி, நாமமுடன் அல்லாவுத்தவாளவை சாங்கமுடன்மனந்தனிலே எண்ணினாரே, ௮௯௦

எண்ணியேயாக்கோபு முனிவர்தாமும் யெழிலானசிஷனைத்தா னழைத்து, வண்ணமுடன்வையகத்தைத் தான்மறந்து வாகுடனே சிஷனுக்கு வுரைக்கவர்தாமும், கண்ணனைகண்மணியே சிஷபாலாகாசினியையன்றாமறந்தேன் பாறைதன்னை, திண்ணமுடன் மூடியல்லோ சமாதிதன்னை தீர்க்கமுடன்காத்திருக்க வென்றிட்டாரே. ௮௯௧

அசரீரி வாக்குகூறல்.

என்றதொருயாக்கோபு முனிவர்தாமும் யெழிலானவார்த்தையது சொல்லக்கேட்டு, நன்றுடனே சிஷனவர்பாறைதன்னை நலமாக மூடியல்லோ பக்கனின்றார், குன்றானயாக்கோபுவாக்குத்தந்தம்கூறுவார்சிஷனுக்கு வாசீர்தம்மை, வென்றிடவேரிஷிபாரும் மனதுவந்து விருப்பமுடன்முப்பத்து வாண்டுதானே. ௮௯௨

ஆண்டானமுப்பதுவருஷகாலம் லப்பனேசமாதிதனிலிருப்பே னென்றாம், மாண்டுமேதேகமது மண்ணிற்சென்று மறுபடியுஞ்சமாதிட்டு வருவேனென்று, கூண்டுவிட்டுக்கூண்டடைந்த கதையைப் போல கொப்பெனவேமேதினியில், வருவேனென்று, ஆண்டவையாந்தனைநினைந்து முனிவர்தாமும் வன்புடனேதாமுறைந்தார் வாக்குதானே. ௮௯௩

வாக்கானவாக்கதுவுங் கூறியல்லோ வையகத்தில்யாக்கோபு பின்னுஞ்சொல்வார், தாக்கானசமாதிதனி லிருந்துமேதான் தன்மையுள்ளசிஷனுக்குப் பின்னுஞ்சொல்வார், நோக்கமுடன்சமாதிமுன்சென்றபோதுநொடிதாலகபரிரைத்தசிஷவர்க்கம், ஆக்கமுடன் தாமுறைந்த சிஷரெல்லாம் அவனிதனில்குருடாக்க காணபீர்தாமே

யாக்கோபு சாபத்தால் சிஷர் குருடானது.

காணவேயின்னம்வெகு வதிசயங்கள் கலியுகத்து மாண்பருக்கு மகிமைசொல்வேன், பூணவேயான்வருங்காலந்தன்னில் புகமுடனே வந்தாங்கம் லெளிச்சங்காணும், காணவேநாதாக்கள் முனிவர்தாமும் நடுக்கமுடன்றமிதமக்கு வஞ்சியல்லோ, தோணவேயர்ச்சனைகள்மிகவுஞ்செய்து தோற்றமுடன்சமாதிக்கு முன்னிற்பாரே. ௮௯௫

முன்னின்றயாக்கோபுவருவதெப்போ மூவுலகில்சாபமதுதவிர்ப்பதெப்போ, மன்னவர்கள்மாண்பரிடம் வினையைநீக்கி மானிலத்தில்வாங்கொடுக்கும் காலமெப்போ சொன்னதொரு வாக்குமொழி பிசகாவண்ணம் தொல்லுலகில் மகிமையதைக்காண்பதெப்போ, நன்மையாய்நாதாந்தமுனிவர்தாமும் நயமுடனேயாக்கோபைத் துதித்திட்டாரே. ௮௯௬

துதித்ததொருசித்தரெல்லாமெச்சவேதான் துரைராஜசுந்திரநம்யாக்கோபாரும், மதித்திடவேசமாதிதனிலிருந்துமேதான் மார்க்கமுடன்செகசோதிபிரகாசம்போல், கதிப்புடனேசமாதிவிட்டுயேகியேதான் கனமானயாக்கோபுமுனிவர்தாமும், விதிப்படியேவாக்குரைகள்பொய்யாவண்ணம் விருப்பமுடன்நிறைவேற்றவந்திட்டாரே.

வந்ததொருயாக்கோபுமுனிவர்தாமும் வாகுடனேபகடுரைத்தமாந்தரெல்லாம், சிந்தனையாய்மனங்கலங்கிமெய்நடுங்கி சிற்பானுர்யாக்கோபுவந்தாரென்று, தந்தமக்குள்பயந்துமல்லோஒடுக்கமாகி தாரணியிலவர்மயங்கிநிற்கும்போது, நிந்தனையாய்வந்ததொரு சாபத்தாலே நீணிலத்திலெல்லவருங்குருடானாரே. ௮௯௮

குருடாய்ப்போனவர்கள்சிலதுமாண்பர் குவலயத்திலழிந்தவர்கள்சிலதுமாண்பர், இருட்ராயொளித்தவர்கள்சிலதுமாண்பர் தீர்க்கமுடன்வாய்குளறிசிலதுமாண்பர், இருளதனில்கண்ணொளிவுமயங்கியேதான் பிராக்காலந்தெரியாமற்போனபேர்கள், வாகடமாம்வெகுகாலமிக்கோலந்தான் வதைபட்டுவழிந்தாரேகோடியாரே. ௮௯௯

கோடியாஞ்சிலபேர்கள்ஞானவான்கள் குவலயத்தில்வெகுநாளாய்ப்பேருண்டாக, நாடியேசமாதியிடங்கிட்டிருந்து நாதாந்தப்பேரொளிபின்சமாதிமுன்னே, கூடியேவெகுகாலமிருந்தாரங்கே கொற்றவர்கள்சமாதியிடந்தன்னிலேதான், வாடியேகாத்திருந்தசித்தர்தாமும் வண்மையுடனுபதேசம்பெற்றார்தானே. ௯௦௦

தானானயாக்கோபுமுனிவர்தாமும் தகமையுடனுபதேசம்பின்னுஞ்சொல்வார், கோனானகுருகளையேமனதிலெண்ணி கொப்பெனவே தாமுறைப்பார்பின்னுஞ்சொல்வோம், வேனானரிஷிமுனிவர்சித்தர்க்கு மேதினியிலுபதேசஞ்செய்துமேதான், தேனானயாக்கோபுமுனிவர்தாமும் தீர்க்கமுடன்முடிவுதன்னைக்கூறுவாரே. ௯௦௧

யாக்கோபுகடைசிசமாதி.

கூறுவார்யக்கோபுசித்துதாமும் குவலயத்தில்தேகமதாயிருந்துமென்ன, மாறுபடுபேதங்கள்செய்துமென்ன யுகத்தானவசியமுதல்கற்றுமென்ன, நீறுபுகழ்மோகனங்களறிந்துமென்ன நீணிலத்தில்வாதமதுசெய்துமென்ன, தூறுடையவஷ்டமாசித்தை துறைமுதலுங்கற்றென்னவொன்றுங்காணே. ௯௦௨

காணவேபிரபஞ்சவாழ்க்கையற்று காசினியிலிருந்தாலுமொன்றுமில்லை, பூணவேநவகோடிதிரவியங்கள் பூவுலகில்தேடியென்னலாபமில்லை, நாணமுடன்வுலகுதனில்வாழ்ந்துமென்ன நாதாந்தப்பே

சொளியைக்கண்டுமென்ன, வேணபடியுலகமெலாம் ஒருகுடைக்கீழ் வுத்தமனேயாண்டாலும்ஒன்றுங்காணே. ௬௦௩

ஒன்றானதேகமதுபொய்யேவாழ்வு ஓகோகோகாதாக்களாரிருந்தார், குன்றானகல்லதுபோல்தேகந்தானும் குவலயத்திலிருந்தாலுமொன்றுமில்லை, தன்றானதேகமதாயிருப்பானாலும் தாரணியில்நில்லாது மெய்யேயாகும், சென்றாலுங்காயமதுபோவதுண்மை சடமழிந்துபோகுவதும்வுண்மைதானே. ௬௦௪

உண்மையாம்யாக்கோபுமுனிவர்தாமும் வுலகத்திலிருந்ததுவும்போதுமென்று, நன்மையாஞ்சீஷவர்க்கமானபேர்க்கு நாதாந்தயாக்கோபுமுனிவர்தாமும், வண்மையாம்லோகமதைமறந்தேனப்பா வாகுடனேசமாதிக்குப்பின்னுஞ்செல்வேன், எண்ணமுடன்சீஷருக்குவாக்குறைத்து யெழிலாகசமாதிக்குப்போவார்தாமே, ௬௦௫

போகவேயாக்கோபுமுனிவர்தாமும் பொங்கமுடன்சமாதிக்குச்செல்வேனென்றும், வாகடங்கள்விதிமுறைப்போல் தப்பாவண்ணம் வளமுடனேதானறிந்தசித்துதாமும், வேகமுடன்சமாதிதனிலிறங்கியேதான் வேதாந்தசித்தொளிவுசொரூபந்தம்மை யோகமுடன்தானிருந்துமுனிவர்தாமும் வுத்தமர்க்குவசரிரியுரைத்தார்பாரே. ௬௦௬

பாரேதான்யாக்கோபுசித்துதானும் பாருலகிலிதுவரையிலிருந்தகோலம், கேரேதான்சுகமறிந்ததேகந்தன்னை நேர்மையுடன்பிரிதிவினில்சேர்ப்பதற்கு, வீரேதான்விண்ணுலகவாசையற்று வேதாந்தயாக்கோபுசித்தருக்கு, சீரேதான்யுகமுடிவுகாலமாச்சு சிறப்பானதேகமதுமண்ணுய்ப்போமே. ௬௦௭

மண்ணாகிப்போனாலுங்காயகற்பம் மகத்தானதேகமதுவழியும்பாரு, திண்ணமுடன்நபிதானுமுடிவுநாளில் தீர்க்கமுடன்கேழ்விபதுகேட்கும்போது, எண்ணமதில்யாக்கோபுமுனிவர்தாமும் யெழிலாகவந்தும்ஸமக்ஷாண்பேனென்று, திண்ணயமாய்வாக்குரைத்தார்சித்துதாமும் நீடாழியுலகத்தின்நேர்மைதானே. ௬௦௮

புலஸ்தியருற்பவம்.

நேர்மையாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு நேரானவகஸ்தியனார்க்குகந்தசீஷன், பார்மனதாய்யுலகுதனில்பெயர்வகுத்த பண்பானசிவராஜயோகியென்பார், தீர்மையுள்ளபுலஸ்தியராமென்றசித்து திகழானசமாதிதனைசொல்வோம்பாரு, வார்மையுடன்சினபதிமேற்கேயப்பா வளமானதென்பொதிகைசார்புமாச்சே. ௬௦௯

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணிப்பாலாகேளு வன்பானயெனதையர்காலாங்கிதானும், முச்சடங்கிச்சினபதியிருந்தபோது முதுலகில்வளமை

யெல்லாஞ்சொன்னார்முன்பு, பாச்சலுடன்பொதிகமலைச் சார்புதன்னில் பாங்கானகடலோரம்பூமிவட்டம், கூச்சலுடன்சித்தர்முனிரிஷிகளோடுகுவலயத்தில்சமாதிக்குவந்தார்தானே. ௬௧௦

வந்தாரேசீஷனார்தேரையரோடு வளமாகசினபதிக்கடலோரந்தான், அந்தமுடன்பொதிகைமலைக்குண்ணின்பக்கம் வகஸ்தியனார்சீஷனதுபாலன்றானும், சொந்தமுடன்சமாதிதனிலிறங்கவென்று சுத்தமுள்ளபுலஸ்தியருங்கூறலுற்றார், வந்தவழிபோவதுவேயுண்மையென்று வளமுடனேசமாதியிடந்தேடினாரே. ௬௧௧

தேடியேசமாதியிடமருகிற்சென்று திறளானசீஷவர்க்ககூட்டத்தோடு, நாடியேசமுசாரவாழ்க்கையற்று நாதாந்தப்பேரொளியைக்கண்டுதேர்ந்து, கூடியேகுவலயத்தில்நேர்மையெல்லாங் கொற்றவனார்தான்வெறுத்துசமாதிக்கேக, நீடியேபுலஸ்தியருஞ்சீஷர்தம்மை நீட்சியுடன்தானழைத்துகூறுவாரே. ௬௧௨

கூறுவார்வாய்திறந்துசீஷவர்க்கம் குவலயத்தின்மகிமையெல்லாங் கண்டாராய்ந்தேன், சீருடனேசிற்றின்பவாழ்க்கையற்று சீரானபேரின்பநிலையைக்காண, நேருடனேவுலகுதனையான்மறந்து நேர்மையுடன்காயமதைநிலைநிறுத்தி, பாருள்ளேசமாதிதனிலிருப்பேனென்று பட்சமுடன் சீஷருக்குவுரைத்தார்பாரே. ௬௧௩

புலஸ்தியர்சமாதிக்குபோகும்போது தேரையருக்குப் புன்சொல்கூறல்.

பாரேதான்தேரையர்மைந்தாகேளுபாருளிலேசமாதிக்குப்போரேன்யானும், சீரேதான்யிருபத்துவாண்டுதானும்சிறப்புடனேசமாதிதனிலிருப்பேனென்று, நேரேதான்சமாதிதனிலிருந்துகொண்டு நேர்மையுடன்சரிரிவாக்குசொல்வேன், தீரேதான்யான்வருகுங்காலமட்டும் தீர்க்கமுடன்சமாதியிடமிருந்திடாயே. ௬௧௪

இருந்துமேசமாதியதுபூசைகொண்டு யெழிலாகநான்வருகுநாளுமட்டும், திருந்தவேயென்சீஷாபிராணநாதா தெருள்கலையில்தேர்ந்ததொருசித்துபாலா, பொருந்தவேவுபதேசம்மிகவுங்கேட்டுபொங்கமுடன்சமாதிதனிலிருந்துகொண்டு,வருந்தவேநான்வருகும்நாளையெண்ணி வளமுடனேநீநினைத்துநிற்பீர்தானே. ௬௧௫

தானானயென்சீஷாயின்னங்கேளு தகமையுள்ளசித்தர்முனியும்மைக்கண்டு, கோனானவுன்குருவுயெங்கென்றுக்கால் கொற்றவனேசமாதியிடஞ்சென்றாரென்று, தேனானபுலஸ்தியரும்வருநாள்மட்டும் தேர்வேந்தசித்தருக்குப் பணிதிபூண்டு, மானானமனோன்மணியைத்தொழுதுபோற்றி மலையோரஞ்சமாதியிடமிருக்கின்றேனே. ௬௧௬

இருக்குறேனென் றுரைத்துயிதவுசொன்னால் யெழிலானசித்தர் முனிபகடுரைப்பார், வெருக்கவேபுலஸ்தியரும்மடிந்தாரென்று வீண் ணுலகில்மறுபடி யுந்திரும்பாரென்று, பெருக்கமுடன்வகடுமிகக்கூறு வார்கள் பேரானகர் மியென்றசித்துதானும், உருக்கமுடன்நீயுரைக் கும்போதேயப்பா வுத்தமர்கள்பழிகூறுசொல்லுவாரே. கூகஎ

சொல்லுவாரவர்களிடம்வாய்பேசாதேசுந்தரனேசிவராஜயோகி பாலா, வெல்லுவாருந்தனிடஞ்சூதுபேசி வேகமுடன்கொள்ளவதற்கு மனமுங்கொள்வார், புல்லுவார்நானாவார்த்தைகூறி புகழானவுச்சி தங்கள்மிகவுஞ்சொல்லி, அல்லலுடனுந்தனிடஞ்சூதுபேசி வப்பனே வதைசெய்யவெண்ணுவாரே. கூகஅ

எண்ணுவார்தேரையர்பெருந்தன்சீஷா யெழிலானகண்மணியே யின்னஞ்சொல்வேன், திண்ணமுடன்ஞானமதைக் கேட்பார்போல தீர்க்கமுடன்ஞானோபதேசந்தன்னை, வண்ணமுடன்கரைகண்டசித்து போலே வாரானயெழுத்துக்கள்மாராட்டஞ்சொல்லி, நண்ணமுடன் செகஜோதிசொரூபங்காணநானுரைப்பேன்விதியதனைமகிழென்பாரே

என்பாரேபொய்சூதுகபடதந்திர மெழிலானவுன்குருவைதூறு பேசி, வன்பானவார்த்தைகளுமிகவுரைத்து வளமானசமாதிக்குயிடர் கள்தேடி, இன்பமுடன்மெய்போலேபொய்யுங்கூறி யெழிலாகவுந்த னுக்குப்புகட்சிசொல்வார், தென்பாகமகிழாதேசிஷபாலா நேர்மையு டனெப்போதுபுகழ்வாய்தில்லே. கூஉ0

புலஸ்தியர்சமாதியிலிருந்து வருகும்போதுவதிசயங்கள்.

நிற்கையிலேபுலஸ்தியரார்முனிவர்தாமும் நேரானசமாதிதனிலிரு ந்துகொண்டு, அற்புதங்கள்மிகவுரைப்பார்சீஷருக்குவன்பானமகிமை களுமெத்தவுண்டு, தற்பரனார்புலஸ்தியரும்வருகும்போதுதாரணியில திசயங்கள்மிகநடக்கும், கறபாறையானதொருபொதிகைதானும் கட ல்தனிலேபதிலுடன்யலையும்பாரே. கூஉக

அதிருமேநான்வருகுங்காலந்தன்னிலாகாயகோடையிடிபோலே சத்தம், சதிரானபொதிகைமலைச்சுழலுண்டாகும் சப்தரிஷிதவமுனி கள்நடுங்குவார்கள், மதிலோடகோட்டைமுதல்அலங்கம்பாவும்மாறி யேதலைகீழாய்கவிந்துபோகும், உதிருமேவானத்து மீன்களெல்லாம் வுத்தமனேவதிரலதுகாணும்பாரே. கூஉஉ

பாரேதான்சத்தசாகரமும்பொங்கும் பாரினிலேதேர்வேந்தராஜ ரெல்லாம், நேரேதான்போர்முகத்தில் நிற்பார்பாரு நேர்மையுடன் திசைமாறிதேவரெல்லாம், வேரோதானவரவர்கள்பதிகள்கெட்டு மே தினியிலரசுநிலையாள்வார்பாரு, கூறேதான்வாக்கதுவும்பொய்யாதப்பா குணமானதேரரிஷிசொல்லக்கேளே. கூஉங

புலஸ்தியர்சமாதியிலிருந்து வருதல்.

சொல்லவே தேரமுனி சித்துகேளும் சுகமான புலஸ்தியரும் வருநாளாச்சு, புல்லவேசமாதியது திறப்பதற்கு புகழானபுலஸ்தியரு ம்வருநாளாச்சு, வெல்லவே மேதினியில்சித்துதாமும் வேதாந்த ஞா னப்பிரகாசத்தோடு, நல்லதொருசமாதிதனில் பாறைதானும் நலமுட னே தான்வெடித்துவருகலாச்சே. கூஉச

வருகவேசித்துவரும் நாளுமாகிவாகுடனே புலஸ்தியரும்வந்து மேதான், பெருகவேபுலஸ்தியரும் வந்தபோது பேரானதேரையமு னிவர்தானும், திருதலுடன்புலஸ்தியரைக் கண்டபோது தீர்க்கமுட னமஸ்காரமஞ்சலித்து, தருகவெனவாசிர்மங் கொண்டனைத்து தக்க படிமனுமுறைகள் கேட்டிட்டாரே. கூஉரு

கேட்டவுடன்புலஸ்தியருட மகிழ்ந்துமேதான் கெடியானவார்த் தையதுமிகவுங்கூறி, நீட்டமுடன்லோகவதிசயங்களெல்லாம்நேர்மை யுடன்தானுரைத்தார் சீஷனுக்கு, வாட்டமுடன்பூலோகவதிசயங்கள் வளமையுடன்போச்சுதென்று மனதிலுன்னி, நாட்டிகமாய்த்தேரை யமுனிவர்தாமும் தமையேனைக்காக்கவென்று பணிந்திட்டாரே கூஉசு

பணிந்துமேதேரைய சித்துதாமும்பாங்குடனே குருபதத்தை த்தாள்பணிந்து, துணிவுடனே சொன்னதொரு மொழிக ளெல்லாந் துறைராஜ சுந்திரனேநடந்துபோச்சு, அணியணியாய்சமாதியிட பக் கம்வந்து வன்புடனே காத்திருந்தார்சீஷவர்க்கம், கனிவுடனே செக சோதிவருநாளாச்சு கர்த்தனே பதியைவிட்டுயேகினாரே. கூஉஎ

ஏகவேயதிசயங்க ளெல்லாங்கண்டு யெழிலானபரமகுரு சித்து தாமும், போகருடகுருவர்க்கங் காலாங்கிநாதர் பொங்கமுடன்செய்த தொருவதிசயம்போல், வேகமுடனகஸ்தியனார்சீஷர்தாமும் வேதாந் தப்புலஸ்தியனார் செய்தார்கண்டீர், சாகமுடன்சித்தரெல்லா பிரமித் தேங்கி சட்டமுடனவர்பதிக்குப் போனார்தாமே. கூஉஅ

போனாரேசித்தர்கள்தான் சென்றபின்பு பொங்கமுடன்தேரை யமுனிவருக்குத், தேனானபுலஸ்தியரும் பின்னுஞ்சொல்வார் தெளி வானயென்சீஷா மைந்தாகேளு, கோனானகுவலயத்தி லிருந்துமெ ன்ன சொப்பனவே தேகமதுநிற்பதில்லே, மானானவையகத்தினைசை விட்டேன் மன்னவனேசமாதிக்குப் போறேன்தானே. கூஉகூ

புலஸ்தியர் இரண்டாவது சமாதிக்கேகல்.

போகின்றேன்தேரை முனிசித்துகேளும் பொங்கமுடன்வைய கத்தையான்மறந்தேன், சாகின்றசடலமது யிருந்துமென்ன சுதாகா லநேமிட்டைக் கொண்டுமென்ன, தாஙின்ற பொன்மணியின்சோதி

போனுஞ்சதாகாலமெப்போதுந் துலங்கவேண்டும், வேகின்றநெஞ்ச மதையிதங்கவைத்து வேகமுடன்சதானித்தம் பணியநன்றே. ௯௱௦

பணியவேபதாம்புயத்தை நண்ணவேண்டும் பாங்கான மோட்ச மதைக்கருதவேண்டும், அணியவே மறுபடியுஞ் சமாதிக்கேக வப்ப னேயான்கொண்டவுறுதிதன்னை, துணிவுடனேஎன்சீஷா சித்துபால துணையாகநீயிருந்துசெல்லுமட்டும், கனிவுடனேவுபதேசம் பெற்று மல்லோ காசினியிலிருப்பவனே சித்துவாமே. ௯௱௧

சித்தானசித்துமுனி தேரையாகேள் சிறப்புடனே சமாதிக்குப் போறேனப்பா, புத்தானமண்மீதில்வருவதில்லைபுகழான தேகமதை மறந்துவிட்டேன், சத்தமதுதானடங்கி மண்ணுப்போறேன் சாகின் றதேகமது விழலாய்ப்போச்சு, பத்தியுடனுலகுவரை முடிவுநாளில் பாலகனேயெந்தனையுங் காணலாமே. ௯௱௨

தன்வந்திரிவுற்பவம்.

காணலாமின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் காசினியில்தன்வந் திரியென்றசித்து, நீணவேகிரேதாயி னுகத்திலப்பா நீடானவிஷ்ணு வவதாரங்கொண்ட, பூணவே தன்வந்திரியானசித்து புகழானமகா விஷ்ணுவவதாரத்தால், வேணவேமேதினியில் சித்துமாகி வேதாந்த தன்வந்திரியென்னலாச்சே. ௯௱௩

என்னவேதன்வந்திரி யென்றசித்து யெழிலானகாயாதி கற்பங் கொண்டு, தென்பொதிகைதனிற்சென்று மேருதன்னில் தேற்றமுட னகத்தியனார் தன்னைக்கண்டு, வன்பானசாத்திரங்க ளுள்ளாராய்ந்து அவர்மீதிலபட்சம்வைத்து வன்புடனர்ந்து, சொன்னமொழிதப்பாமல் நயங்கள்பேசி சூட்சாதிசூட்சமெல்லா மறிந்தார்தானே. ௯௱௪

அறியவேயகஸ்தியனார் செய்தநூலாம் அகண்டமெனும்பெருங் கடலுக்கொப்பதாகும், முறியாமல்தன்வந்திரி செய்தநூலை மூன்றுல ட்சங்கிரந்தமென வகுக்கலாகும், சரியொத்தநூல்களுமே பாடிவைத் தார்சரியாகவகத்தியரு மதும்பாற்சொன்னார், தெரியவே லோகாதி மாண்பருக்கு தேற்றமுடன்பாடிவைத்தார் நூல்கள்தாமே ௯௱௫

பாடிவைத்தமூன்றுலட்சங்கிரந்தந்தன்னை பாரினிலேவெகுகோ டிசித்தர்தாமும், நாடியேமிகப்பார்த்துக் கண்டாராய்ந்து நலமுடனே பதினெண்பேர் சித்தரெல்லாம், கூடியேவெகுநூல்கள்செய்தார்பாரு குவலயத்திலெவராலுஞ் சொல்லப்போமோ, தேடியேதன்வந்திரிபக வான்றானும்தீர்க்கமுடன் சமாதிக்கெண்ணினாரே. ௯௱௬

எண்ணினார்காயாதி கற்பங்கொண்டு யெழிலாகத்தாமிருந்தார் வுலகுதன்னில், நண்ணமுடன் சீஷவர்க்கமனேகம்பேர்கள் நாடினார்

தன்வந்திரிபகவான்றன்னை, வண்ணமுடன் வெகுகாலமிருந்தசித்து வளமையுடன் சதுராதிமார்க்கமெல்லாம், கண்ணபிரான்தானறிந்த சொரூபசித்து காசினியிலவர்போலுஞ் சொல்லப்போமோ. ௯௱௭

தன்வந்திரிசீஷர்களுக்கு யோகமார்க்கங்கூறல்

சொல்லவேசீஷருக்கு ஞானமார்க்கம்செப்பினார் சரிகைகிரியோ கமெல்லாம், வெல்லவேவிடகம்பழ் பிரிதிமார்க்கம் வேதாந்த ஆகடி யம்சௌபாக்கியந்தான், புல்லவேசோபனமா மதிசண்டமார்க்கம் புகழானசுககர்மம்திரிதிபாதை, மெல்லவேசூலமொடுகண்டபத்திரம் மேதினியில் நேர்மையுடன் யிரைத்தார்பாரே ௯௱௮

பாரேதான் விருத்தியுடன் துருபம்யாவும் பாங்கானவியாகாதம் அரிஷணவேதம், சீரேதான்வச்சிரமாஞ் சித்தியோகம்சிறப்பானவிதி பாகமனந்தங்கோடி, நேரேதான்விரியாகம் பதிகம்யாவும் நேர்மையு டன்சிவகண்டஞ் சித்தபோதம், தீரேதான்சாத்திரங்கள் சுவாணகர மம்சித்தமுடன் சிவசுப்பிரம் பிரம்மந்தானே. ௯௱௯

தானான பிரம்மமொடு வபிந்திரபேதம்தாக்கான வைதிருதியோ க்கத்தானும், பானானயோகமதாயிருபத்தேழும் பாகமுடன்பாலித்தா ர்சீஷருக்கு, கோனானதன்வந்திரி பகவான்றானும் குவலயத்தில்சீஷர் மேல்பட்சம்வைத்து, தேனானயோகமென்ற மார்க்கந்தன்னைதெளிவு டனேதாமுறைத்தார் மந்திரியாமே. ௯௱௰

ஆமேதான் பலமுடனே பாலவமுந்தானும் வப்பனேகௌலமு டன்கைதுலையுமாகும், வேமேதான்காசியுடன்வணசிவமுமாகும் வெ ட்டவெனிபத்திரையாம் சகுனியிடமாகும், தாமேதான் சதுடாதம் நாகவமுமாகும் தாக்கானகிமஸ்துவுடன் காணமாகும், போமேதான் காணமதுபதினொன்றாகும் போக்கானயோகத்துக்குந்தியச்சே. ()

சீஷர்களுக்கு ராசிகூறல்.

ஆச்சப்பாயிராசியது சொல்வேன்பாரு வப்பனே மேடமுடன் ரிஷபமாகும், மாச்சலுடன்மிதுன மதாகடகந்தானும்மகத்தானசிங் மதுகன்னியாகும், வீச்சப்பாதுலாவுடனே விருச்சிகந்தான் விரைவா னதனுசுடன் மகரமாகும், பாச்சலுடன்கும்பமது மீனமாகும் பாங் கானராசியது பனிரெண்டுமாமே. ௯௱௰௨

ரெண்டுடனேதுலாராசி மெத்தநன்று யெழிலுடனேகன்னிசிங் கமிருந்தால்நன்று, பண்டானசாத்திரங்கள்யாவுமல்லோ பாங்குடனே கண்டறிந்தசித்துயோகன், கண்டாலும்விடுவார்கள்சித்துநான்காசினி

யில்தன்னோடே சேர்த்துக்கொள்வார், உண்டானபொருளல்லா மவர்க்கேயோதி வுத்தமனைசிஷர்களாய்ச் செய்வார்தானே. ௯௪௩

செய்தாரே தன்வந்திரி பகவான்றானும் செயலான பாக்கியமும் றாலுந்தந்தார், உய்யவேசிஷவர்க்கங் கண்டாராய்ந்து வுத்தமனை தேடினதோராயிரம்பேர், கையவேசிஷவர்க்க மாயிரம்பேர் நலமுடனே விட்டகுறையுள்ளபேர்கள், தய்யவே தேர்ந்தெடுத்தோரிவர்களாகும் துரைராசசுந்தரனே சொல்வேன்பாரே. ௯௪௪

பார்க்கவேயெனதையர் காலாங்கிநாதர் பட்சமுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தசேதி, தீர்க்கமுடன்யானுமல்லோ குளிகைகொண்டு தேசாதிதேசமெல்லாந்தான்றிரிந்து, ஏர்க்கமுடன்லோகவதிசயத்தையெல்லாமெழிலாகத்தான்பார்த்துகண்டாராய்ந்து, மார்க்கமுடன்பாடிவைத்த சத்தகாண்டம் மகத்தான நடுக்காண்டமிதுதானாமே. ௯௪௫

தன்வந்திரிசமாதிக்கேகல்.

நடுவானகாண்டமதுவேழாயிரந்தான்நலமானகாவியத்துக்கிணை வேறுண்டோ, வடுவான தன்வந்திரிபகவான்றானும் மார்க்கமுடன் சமாதிக்கேகவெண்ணி. அடுமையாமானதொரு சிஷவர்க்கம் வன்புடனே தானைத்தார்வதீதமார்க்கம், படுகுழியில் சமாதிதனில் செல்லவென்று பண்புடனே தாமுரைத்தார் பகவான்றானே. ௯௪௬

சமாதியிடம்சிஷர்களுக்குபுத்திகூறல்.

தானான தன்வந்திரிபகவான்றானும் தண்மையுடன் சிஷருக்குத் தாமுரைப்பார், தேனானகண்மணியே சிஷவர்க்கம்தெளிவுடனே யெல்லவருங்கேட்டிருங்கள், பானனபாரின்மிசைபாசைவிட்டேன் பாங்கானசமுசார வாழ்க்கையற்றேன், மானனமனோன்மணியை மனதிலெண்ணி வையகத்தினாசையெல்லா மறந்திட்டேனே. ௯௪௭

மறந்திட்டேன் காயாதி கற்பங்கொண்டு மானிலத்தில் சிலகால மிருக்கவென்று, துறந்திட்டேன்சமாதிக்குச்சிலதுகாலம் தொல்லுலகையான்மறந்து மண்ணிற்சென்று, கறந்திட்டபாலதுபோல் வடிவமாகி காசினியில்மறுபடியும்வருவேனென்று, உறமுடனே ஞானோபதேசந்தன்னை வுண்மையுடன் போதித்தார்சீடர்தாமே. ௯௪௮

போதித்தநாள்முதலாய் பகவான்றானும் பொங்கமுடன்மேருகிரிதன்னிற்சென்று, ஆதித்தன்காணுகவதீதநாடு அங்ஙனவேசென்றாரம்பகவான்றானும், சாதித்து மனதாறிக்கொண்டுமல்லோ சட்டமுடன் சீடவர்க்கங் கூட்டத்தோடு, பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்போல் பதிதன்க்குலவினார் பகவான்றானே. ௯௪௯

ஏகவேபொதிகைமலைக் கடலோரந்தான் யெழிலான தீவுதனில் சமாதிதன்னை, பாகமுடன்படுகுழிகள் வெட்டினார்பார் பாங்குடனே நீரோடும்பாங்குமட்டும், ஏகமுடன் சமாதியதுகட்டினார்கள் யெழிலான தன்வந்திரிபகவானுக்கு, சாகமுடன்குழிதனிலே யிரங்கினாராம் சட்டமுடன் திறைகொண்டுமூடினாரே. ௯௫௦

தன்வந்திரிபகவான் சமாதியிலிருந்துசிஷர்களுக்கு வசரீரிவாக்குகூறல்.

மூடினார்சிஷவர்க்க மாயிரம்பேர் மூதுலரைக்காணாமல் மறைந்தார்சித்து, நாடியேசிஷரெல்லாஞ் சமாதிபக்கல் நலமுடனே காத்திருந்தார் கும்பலாக, வாடியேசிஷரெல்லா மிருக்கும்போது மகத்தான தன்வந்திரிபகவான்றானும், தேடியேசிஷருக்குச்சொல்லார் பாரு தெளிவுடனே கேட்டிருங்கள் மாணக்கரே. ௯௫௧

கேட்கவே தன்வந்திரிபகவான்றானும் கிருபையுடன் சிஷருக்குக் கூறினார்பார், நீட்கமுடன்வறுயதுவாண்டுமட்டும் நிலையான சமாதிதனிலிருப்பேனென்றும், வேட்கமுடன்சரீரி வாக்குதானும் விரமுடன் கூறினார்பகவான்றானும், தீட்கமுடன்சிஷவர்க்கங் கேட்டிருந்தார் திறைகோடிவறைகோடிகாலமாச்சே. ௯௫௨

ஆச்சப்பாயான்வருகுங்காலந்தன்னில் அவனிதனிலதிசயங்கள் மிகநடக்கும், மூச்சடங்கிப்போனதொருதேசந்தானும் மூதுலகில் வருவதற்கு முன்னதாக, ஏச்சலுடன்வதிசயங்கள் மிகநடக்கும் யெழிலானபொதிகைமலை சார்புதன்னில், கூச்சலுடன் தேவாதிரிஷிகளெல்லாங் கொற்றவனார்வருங்காலந்தானுமாச்சே. ௯௫௩

தானுமேரிஷிக்கூட்ட முனிவர்தானும் தன்வந்திரிபகவானும் வருநாளாச்சு, வானுலகுதேவரெல்லாம் வருந்தியல்லோ வருணமழைப் புஷ்பமதுபொழிந்தாரங்கே, தானுலகுராஜாதிராஜரெல்லாங் காணிக்கைகொண்டுவந்து பகவானுக்கு, தேனமுதுகனிவுடனே புட்பதீபம் தேர்வேந்தபகவானுக்கொடுசென்றாரே. ௯௫௪

தன்வந்திரிசமாதியை அகத்தியர்காணவந்தது.

சென்றாரேசமாதியிட பக்கந்தன்னில் சிறப்புடனே சித்தர்முனி நிற்கும்போது, குன்றானபொதிகைமலைக் கும்பயோனி குவலயத்திலதிசயத்தைப்பார்க்கவெண்ணி, தென்றிசையில்மலையைவிட்டு புகவன்றன்னைதேற்றமுடன் காண்பதற்கு முனிவர்தாமும், வென்றிடவே சமாதியிட பக்கந்தன்னில் வேதாந்த சித்தொளிவும் வந்திட்டாரே. ௯௫௫

வந்ததொருசேதி தன்னைநந்திகேட்டு வண்மையுடன் தன்வந்திரிபகவான்றன்னை, சிந்தையிலே நற்சீடனென்றறிந்து சீரானபகவானைக்காணவென்று, பந்தமுடன்நற்சீடனென்று சொல்லி பாரினிலேகண்டு நெடுநேரமாச்சு, அந்தமுடன்சமாதிவிட்டு வருதலுக்கு வன்பானநந்தீசர்வந்திட்டாரே. ௯௫௬

தன்வந்திரிசமாதியைநந்தீசர்காணவருதல்.

இட்டாரேநந்தீசர்முனிவர்தாமும் யெழிலானசமாதியிட பக்கந்தன்னில், விட்டகுறை யிருந்ததினால் பின்னுங்காண விருப்பமுடன் வருவதற்கு வந்தாரல்லோ, பட்டதொரு தன்வந்திரி பகவான்றன்னை பட்சமுடன்காணுகைக்கு நந்திதாமும், கிட்டியேசமாதியிடவலபக்கந்தான கிருபையுடன்காண்பதற்கு நின்றார்பாரே. ௯௫௭

தன்வந்திரியைக்காண அசுவனியும்விசுவனியும்வருதல்.

பாரேதான் அசுவனியாம்விசுவனியாந்தேவர் பட்சமுடன் தன்வந்திரிபகவான்றன்னை, நேரேதானசமாதியிடங்காணவென்று நேர்மையுடன்சென்றாராம் சமாதிபக்கல், கூறேதான்சித்தவரும் நாளுமாச்சு குவலயத்தில்சித்தரெலலாம் கும்பாய்நிற்க, சீரேதானபுவிமீதிலதிசயங்கள் சிறப்புடனே தானடக்கும் மகிமைதானே. ௯௫௮

தானானவருபது வாண்டுதன்னில் தாக்கானசமாதியின் பக்கல்தன்னில், மானானகுருடர் முதல்சப்பாணிதானும் மகத்தான ஊமைமுதல்பேசுவான்பார், தேனானதன்வந்திரி பகவான்றானும் தேற்றமுடன் சமாதிவிட்டு வெளியேவந்தார், பானானபகவானும்பாரின்மீதில் பரமவொளிசொரூபாய் வந்திட்டாரே. ௯௫௯

வந்தாரேபகவானும்பூமிமீதில்வண்மையுடன் சீடவர்க்கந்தன்னைக்கண்டு, சிந்தனையாய் சீடவர்க்கந்தன்னைநோக்கி சிறப்புடனேவுபதேசம் மிகவாய்ச்செய்து, தந்தமக்குவரமதுவும் பகவானானும் தண்மையுடன் தான்கொடுத்துவாசீர்மித்து, வந்தனையாய்வுலகினுடமகிமைதன்னைவாகுடனே தானகேட்டார் பகவான்றானே. ௯௬௦

தானேதான் கேட்கையிலே சீஷவர்க்கம் தகமையுடனுத்தாரம் கூறுகின்றார், தேனான தெள்ளமுர்தமயெந்தன்கோவே தேற்றமுடனாமுரைப்போம் பகவானுக்கு, பானானகுருடர் சப்பாணியாரும் பாங்குடனேகண்திறந்து நடக்கலாச்சு, வேனானயுலகுதனில் தங்கள்வார்த்தைவேணபடியதிசயங்கள் கண்டோம்தாமே. ௯௬௧

கண்டோமேயென்றவுமேசீஷர்தாமும்கருத்துடனே தாமுறைப்பார்பகவான்றானும், அண்டமூல களந்ததொரு ஆதிபாலன் அல்லவருங்கேட்டிருக்கத் தாமுறைப்பார், விண்ணுலகிலிருந்து மென்ன சீஷமாரேகேளுதேவலகமகிமையெல்லாங்கண்டுமென்ன, சண்டமாருதமானகாயகற்பம், சட்டமுடன்கொண்டென்னவொன்றுங்காணே. ௯௬௨

காணவேகாயாதிக் கொண்டுமென்ன கலியுகத்தில் கோடிவரையிருந்துமென்ன, வேணபடிவேதநூல் செய்துமென்ன விட்டகுறையிருந்தென்னபோயுமென்ன, பூணவேசமூசாரவாழ்க்கையற்று பூவுலகிலிருந்தென்ன மடிந்துமென்ன,தோணவே சின்மயத்தைக் கடந்துமென்னதொல்லையெல்லாமற்றது மொன்றுங்காணே. ௯௬௩

ஒன்றானதேகமது பொய்யேவாழ்வு வுத்தமனேலோகத்திலொன்றுமில்லை,பன்றானபொய்களவுயாவுமுண்டுபாரினில்விசுவாசமருளுமில்லை, குன்றானவிசுவாசமருள்கொண்டாலும் குவலயத்திலொன்றுமிலை பாருபாரே, தன்றானவையகத்து வாழ்க்கையெல்லாந் தாரணியில் இப்படியே மேவலாச்சே. ௯௬௪

தன்வந்திரிமறுபடியுஞ் சமாதிக்கேகல்.

ஆச்சப்பாசீஷவர்க்கஞ் சொல்லக்கேளும் வப்பனே பின்னுமல்லோசமாதிசொல்வேன், மூச்சடங்கிசமாதிதனில் யிருப்பேனென்றும் பூதலகில் மறுபடியும்வருவதில்லை, மாச்சலுடன் வுலோகமதுமுடிவுகாலம் மகிட்சியுடன்சீஷர்களைக்காணலாகும்,வாச்சுதேவிட்டகுறைசேருமானல் வளமானசீஷரெல்லாங்காண்பேன்பாரே. ௯௬௫

பாரேதான் யென்றவுமேபகவான்றானும் பாரின்மிசை யாசையதுவிட்டொழித்து, நேரேதான்சமாதிக்குச்சென்றாங்கே நேர்மையுடன்பகவானும் மண்ணிற்சென்று, போரேன்யான பொன்னுலகப்பதியைத்தேடி பொங்கமுடன் யெந்தனதுவாசையற்று, சீரகதானிருங்கள் சீஷவர்க்கமசிற்பரனைற் பதிம்பாரேனென்றார்தாமே. ௯௬௬

சுந்தரானந்த ருற்பவம்.

தாமானயின்னமொருசூட்சங்கேளு தகமையுள்ளசுந்தரானந்தசித்து, காமானசித்தினுட பெருமைசொல்வேன் காசினியிலிவர்போலுஞ் சித்துவுண்டோ, வேமானமானதொரு சித்துதாமும் வெகுகோடிகாலம்வரைதாமிருந்தார், நாமானமென்றதொரு காயகற்பம் நாதாந்தசித்துமுனி கொண்டார்தாமே. ௯௬௭

கொண்டதொரு சுந்தராநந்தர்தாமும் குவலயத்தில் வெகுமாண்பர்சித்தருக்கு, அண்டமுடியானதொரு சாத்திரங்கள் வனேகமாய்க் கற்பித்தார்சித்தர்தாமும், கண்டறிந்தசித்துவர்க்க மாயிரம்பேர் கருவாளிக்கூடிருந்தார் சிததுதாமும், தொண்டரெனும் சித்துமுனி சீஷவர்க்கம் துரைராசசுந்தரனைச் சூழ்ந்தார்பாரே. ௬௬௮

அயிராவதமருகிற்சமாதியடைதல்.

பாரேதான் சுந்தராநந்தசித்து பாரினிலே யிருந்தசுகம்போதுமென்று, நேரேதான்வடக்குமுகந்தன்னிலப்பா நெடுந்தூரமானவயிராவதந்தான், சீரேதான் யெண்ணூறுகாதமப்பா சிறப்பான வயிராவத மலைதானுகும், ஆரொன்று மலையோரந்தன்னிலுண்டு வழகான மண்டபந்தா னிருக்குந்தானே. ௬௬௯

தானானமண்டபந்தான்லட்சங்காலாம் தாக்கானவாய்க்கால் நடுமையத்தில், கோனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர்கொற்றவனார்சொற்படிக்கிக் கண்டேன்யானும், தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேசமெல்லாஞ்சுத்தியந்தசொரூபசிதது, வானானவையகத்திலிருந்தசித்து வளமுடனேகாலாங்கி யென்னும்பாரே. ௬௭௦

பேரானசுந்தராநந்தசித்து பெருமையுடன்வுலகுதனில்வாழ்ந்தசித்து, சீரானசுந்தரநாதர்தாமும் சிறப்புடனே சமாதிக்குச்செல்லவெண்ணி, கூரான சீஷவர்க்ககூட்டத்தோடு கொடிமுடி கைலாசர்பேர்மேலதானும், சேரானவருங்கடலைத தேடியல்லோ சேனையுடன் வந்தாரே சித்துநாதனே. ௬௭௧

சித்தானசொரூபமென்ற சித்துதாமும் செழுமையுடன் சிலகாலமிருந்துமேதான, முத்தானபவக்கடலையொழிததுமல்லோ மூதுலகில்சமாதிக்குப்போகவென்று, பத்தியாய்சீஷருடன்பரமநாதர பாருலகுவாசல்தனைவிட்டொழித்து,நித்தியமுதானதொருகடவுடன்னை நிட்களமாய்த்தானினைந்து துதித்திட்டாரே. ௬௭௨

துதித்துமேஅயிராவதத்தின்பக்கல்துறையானவாற்றோரந்தனிற்சென்று, மதிப்பான சங்கநிதிபதுமநிதிதன்னை மாற்கமுடன் கண்டல்லோசித்துதாமும், விதிப்படியேசமாதிக்குயிடமுந்தேடி விருப்பமுடன் தானழைத்துசீஷர்தம்மை, ததியானமாண்பர்களேயின்னுங்கேளும் தண்மையுடன்சமாதிக்குச் சொல்வேன்பாரே. ௬௭௩

பாரப்பாசமாதிதனிலிரங்கியல்லோ பத்தாண்டுவரைமுடியிலிருப்பேனென்றும், சீரப்பாசிலகாலஞ்சென்றபின்பு சிறப்புடனேவையகத்தில்வருவேனென்றும், காரப்பா சமாதியிடம்வீற்றிருங்கள் காசினியில்வெகு கோடிவதிசயங்கள் ,நேரப்பாவதிசயங்கள் காணப்போறீர் நேர்மையுடன்சித்தனது வுரைபொய்யாதே. ௬௭௪

சீஷனுகியடமாராநந்தர் புத்திகூறல்.

பொய்யானவுலகத்தில்மாந்தாப்பாபொங்கமுடன்கருமிகளுமெத்தவுண்டு, மெய்யாகவவர்களிடம் வாய்பேசாதே வேதாந்த நுட்பமதைக்காட்டவேண்டாம், துய்யதொருகாயாதி கற்பந்தன்னை சூட்சத்து துறையதனைக்கூறவேண்டாம், வையவேவுறவுகண்டுவிடையுங்கேட்பார் பகராதே ஒருக்காலுமகிழ்ந்திடாதே. ௬௭௫

மகிழவேயுந்தனுக்கு யிதவுசொல்லிமாராட்டமாகவல்லோ கும்பல்கூடி, நெகிழவேஞானத்துக்குறுதிகேட்டார் நெடிதானபாலமூர்தபோதையுண்டு, மகிழவேதடுமாட்ட மிகவேகூறி தருக்கமதுசெய்துமல்லோகருவிகேட்பார், அகிழவேகருவதனை யுன்னைக்கொல்ல வப்பனே கபடதந்திரஞ்செய் வார்பாரே. ௬௭௬

பாரேதான்முழுமக்கள் கருமியோடுபகராதேயுன்னுக்குள் மருமவித்தை, தீரமுடன்சிவயோகநிலையிற்சென்றுதீர்க்கமுடன்சதாநித்தம்பருவமாகி, நேரேதான்தீவழியை விட்டுநீங்கி நேர்மையுடன் நல்வழிக்கியாளதாகி, கூரேதான்குவலயத்தி லடக்கங்கொண்டு கொற்றவனே வாழ்குவது புத்தியாமே. ௬௭௭

புத்தியாமின்னம்வெகு மார்க்கஞ்சொல்வேன்புகழானகண்ணிமயேபுகலக்கேளும், சத்தியத்துக்கொருநாளுங் குறைவாராது தாரணியில் நீயுமொருசித்தனாவாய், வெத்தியுண்டுவிசுவாசமருளுமுண்டுவேதாந்தப்பெருங் கடலைவெல்லலாகும்,\ எத்திசையுமுந்தனையே புகழ்வார்பாரு பெழிலானசீஷவர்க்க முதல்வனாமே. ௬௭௮

ஆமேதான்அறிவுள்ள டமராநந்தர்வவனியிலேநீயுமொரு புத்தியானாய், தாமேதான் யான்வருகுங்காலமட்டும்தண்மையுடன் சமாதியிடபக்கல்நின்று, நாமேதான்சொன்னபடிவிதியின்மார்க்கம் நாட்டமுடன்தானிருந்து பக்திகொண்டு, போமேதான் விண்காலங்கழியாமற்றுன் பொங்கமுடன்சமாதியிடம் நிற்பீர்தாமே. ௬௭௯

டமாராநந்தருக்கு சுந்தராநந்தர் சமாதியில் அசரீரிகூறல்.

நிற்கவேசுந்தராநந்தர்தாமும் நெடிதான வசரீரிவாக்குசொல்வார், விற்பனமாங்கொண்டதொரு சீஷர்தாமும் விண்ணுலகிலெல்லவருங்கேட்டிருங்கள், சொற்படியே தானடக்குஞ்சுந்தரன்சொல் தொல்லுலகில்பொய்யாது மெய்யேயாகும், கற்புதைதந்தப் பாறையதுவெடிக்கும்போது கைலாசசுந்தரரும் வருவன்றானே. ௬௮௦

தானானசுந்தரரும் வருகும்போது தாரணியில்வெகுகோடி வதிசயங்கள்,பானுனபாரயரியும் முன்னேநிற்பான் பாருலகந்தத்தனிக்கு

ஞ்சோதிகாணும், மாறனை வையகங்களிருண்டும்போகும் மகத்தான நாதாக்கள் நடுங்குவார்கள், கூறனைமொண்டிசப் பாணியெல்லாப் குறைநீங்கி பிணிநீங்கி யெதிர்நிற்பாரே, ௬௮௧

எதிரான சூரியனும் மங்கிநிற்பான் யெழுகடலுந் திலசமாறி பொங்கிநிற்கும், சதிரானநாலுயுகவதிசயங்கள்சார்புடனேயெக்கா ங்காணலாகும், மதிபோன்ற சந்திரனும் பெதிரேநிற்பான் மாசற்றவ குந்துதியும் நடுங்கும்பாரு, துதியான வஞ்சலிகள் மிகுவேசெய்வா தொல்லுலகந்தத்தளிக்கக் காணலாமே. ௬௮௨

காணலாங்கைலாச மேருதானுங்கண் ணுக்குத்தோற்றுமே கடினமில்லை, வேணபடியுபசாரமிகநடக்கும் மேதினியில்சுந்தரனார் வாக்குபொய்யா, தோணவே யித்தியாதிவதிசயங்கள்தொல்லுலகில் தானடக்குஞ்சத்தியசத்தியம், நீணவே யெந்தனது சமாதிபாறை நெடியதொருவதிசயங்களின்னங் கேளே. ௬௮௩

கேளப்பாயான்வருகுங் காலந்தன்னில் கெணிதமுடன் பாறையதுமீதிலப்பா, நாளப்பாவருகுநா ளெழுதலாகும்நாதாக்கள் புத்தியுள்ளோர்காணுவீர்கள், ஆளப்பா வாசகத்தைக்கண்டபோது வப்பனேசமாதியுள்சிலம்பினோசை, வீளப்பாசெவிதனி லேகேட்கும்பாரு விட்டகுறையிருந்தோர்க்கு லபிக்குந்தானே. ௬௮௪

தானேகேள் சித்துவரும் நாளுமாக்க தாரணியில் வெகுகோடி மகிமைமெத்த, மானேகேள்சொரூபமென்றசித்துதாமும்மகத்தான நவகோடி ரிஷிகள்முன்னே, கானமுடன் சமாதிவிட்டு வெளியேவந்தார் கைலாயமேருகிரி சொரூபம்போலே, பானமிர்தமுண்டுமல்லோ பாரின்மீது பட்சமுடன்சித்தொளிவைக் கண்டிட்டாரே. ௬௮௫

கண்டவுடன் ரிஷிவர்க்க மொன்றாய்க்கூடி கருத்துடனேவஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து, தெண்டமுடன்சாஷ்டாங்கமிகவும்பூண்டு தே ற்றமுடன் ஞானோபதேசம்பெற்று, பண்புடனே நவகனியுமமுர்த தாணும்பட்சமுடன்சித்துவுக்குக்கொண்டுசென்று, விண்டதொருவ தேசம்பெற்றுக்கொண்டு வுத்தமர்கள் தாமிருந்தாருண்மைபாரே.

உண்மையாமிப்படிதா னிருக்கும்போது ஓகோகோ நாதா சித்துதாமும், வண்மையுடன் வையகத்தில் வந்துமல்லோ மகோ வற்புதங்கள்செய்தார்பாரு, தன்மையாய்தானுரைத்தவாக்குபாவுய தாரணியில்நிறைவேறிப் போச்சுதல்லோ, நன்மைபெறச்ரிஷிவர்க்கம் காணலாச்சுநாடனைத்தும் சுந்தரனார்கீர்த்தியுண்டோ.

உண்டானசீர்த்தியதுமிகவுமாகி வுண்மையுடன் கிரியைமுதல் வசீர்தானும், தொண்டர்கட்குத் தாமுரைத்தவாக்கு போலதொல்லுலகில் வதிசயங்கள் மிகவுமாகி, மண்டலத்தில நாதாக்கள்சித்துதா மும் மதித்தாரே சுந்தரரைமதித்தார்பாரு, கண்டமுடி மாண்பரெல்லாந்தலைகுனிந்து கைலாசசுந்தரரைத் துதித்தாரபாரே ௬௮௬

சுந்தரா நந்தர்மறுபடியும் சமாதிக்கேகல்

பாரேதான்பின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பண்பானசுந்தரானந்தர்தானும், நேரேதான் நெடுங்காலம் வையகத்தில் நேர்மையுடன் தாமிருந்தார் ரிஷிரோடு, சேரேதான் சிலகாலஞ் சென்றபின்புசிறப்புடனே பூலோகவாழ்வுதன்னை, கூரேதான பொய்யென்று மனதிலெண்ணி கொப்பெனவே சமாதி செல்வேனென்றிட்டாரே()

இட்டாரே சுந்தரா நந்தர்தாமும்யெழிலாகச் சமாதிக்குச்செல்லவென்று, திட்டமுடன் மறுபடியுஞ் சமாதிக்கேக திறமுடன் ரிஷிருக்கு விடையுஞ்சொல்லி, சட்டமுடன சமாதிக்குப் போறனப்பா தாரணியில் சதாகாலம் நீங்களெல்லாம், கிட்டிருந்து நான்வருகுங் காலமட்டும் இருமையுடனெதிர்பார்த்து நிரீர்தாமே. ௬௯௦

நிற்பீரேசில காலஞ்சமாதிபக்கல் நீடூழிகாலம் வரைமுடிவு மட்டும், வற்பமென்றவாழ்வ தனைமெய்யென்றெண்ணி வவனியிலேமதிமயங்கிநிற்கவேண்டாம், சொற்படியேசமாதிவிட்டு வருவேனானால் சுநாதனே யென்றுநீர் துதித்துக்கொள்ளும், அற்பசுகதேகமது வழிந்துபோனால் ஆண்டவன்முன் கடைசிவரைக் காணலாமே ௬௯௧

காணலாம் வுலகமது முடிவுதன்னில் கைலாசநாதரிடம் நிற்பேன்யானும், தோணவேயெந்தனையுங் காணலாகும் தொல்லுலகுமுடிவுவரை நாளிலப்பா, வேணபடிநீதிமனு முறைகள்யாவும் விருப்பமுடன் தானடக்குந் தேவர்பக்கல, நீணவேசிட்டர்க்கமனைத்துமேதான் நீடூழி முடிவுதனில் காணலாமே. ௬௯௨

ஆமேதான் வுலகுதனில் யிருந்துமென்னவப்பனே தேகமதை மறந்துவிட்டேன், நாமேதான் பாசமதைத் துறந்துவிட்டேன் நாட்டினிலே நாதாக்களாசைவிட்டேன், போமேதான்வுலகத்திலிருந்தாலுந்தான் பொன்னுலகு மெயபோதுங் காணியாகும், தாமேதான் தேகமது பொய்யே வாழ்வுசதாநித்தம மோட்சமென்ற விடுதானே.

தானான லோகமதில் யெல்லாம்பொய்யே சட்டமுடனிருந்தவர்களாருமில்லை, கோனான குருசொன்ன நூலும்பொய்யே குவலயமு

மொரு காலமழிந்துபோகும், தேனானசத்தசாகர மும்மப்பாதிறைமே வேரை காணுதாகிப்போகும், பானனவுலகமது வழிந்துபோகும்பா ருலகை கண்டவர்க ளில்லைதானே. ௯௯௪

இல்லையே நாதர்க்கள் சித்துதாமும் மெழிஹுடனே யெல்லவரு மாண்டாரப்பா, தொல்லையெனும் பிறவியதயற்றுப்போச்சுதோற்ற மில்லைவண்ட சராசரங்களெல்லாம், வல்லதொருவாத்மாவும் காணப் போகாமகத்தானலோகத்துமார்க்கமப்பா, சொல்லவென்றுல்காவில் லைப்பாவுமில்லை தொல்லுலகை மறந்தவனே சித்தனுமே ௯௯௫

போகர் திக்குவதிசயம்

சித்தனைப் பிறந்துமே பாலன்றானும் சிறப்புடனே காலாங்கி கிருபைதன்னால், சுத்தமுடன் கிழக்கு தென்கிழக்குதானும் சூட்ச முடன் தென்மேற்கு தெற்குதானும், பக்தியுடன் மேற்குவட மேற் குதானும் பாங்கானவட, கிழக்குவடக்குதானும்-வெத்தியுடன்சுத்தி வந்தேன் குளிகைதன்னால் வேதாந்தந்தாயினது வொளிகண்டேன்.

கண்டதொரு குளிகைதன்னால் கைலையெல்லாங் காசினியோர் தான் புகழுசுத்திவந்தேன், அண்டமுடனதிசயங்கள்யெல்லாம்பார்த் திவப்பனை காலாங்கி கடாட்சந்தாலே, விண்டிட்டவேலோகாதி வதி சயங்கள் விருப்பமுடன், பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம் சண்டமா ருதம்போலவேழாயிரந்தான்சாற்றினேன் லோகத்துமாண்பருக்கே

மாண்பானபெருநா லேழாயிரந்தான் மகத்தானநூலிது தானு லாங்காண்டம், காண்பான சத்தகாண்டந் தன்னிலேதான் கருவிகர ணுதியெல்லாம், திரட்டிவைத்தேன், நீண்பானகாண்டமது யேழுக் குள்ளே நினைத்ததொரு, பொருள்களெல்லாங் காணலாகும், நாண் பான சினபதியுலகத்தார்க்கு தகமையுடன் செப்பினதோர் நூலி தாமே ௯௯௮

நூலான நூலிதுதான் நாலாங்காண்டம் நுணுக்கமுடன்பாடி வைத்த சத்தகாண்டம், பாலானநூலதுபோல் பாருஞ்சொல்லார்பா லகனே வாயிரத்துக் கொருகாண்டந்தான், சேலானகாண்டமது யே ழுமாகும் சிறப்பானகாவிய, மேழாயிரந்தான் மாலானகுருநூலாம் பொருநூலாகும் மகத்தானகாண்டமது நான்குமுற்றே. ௯௯௯

போகர்சத்தகாண்டம்-எ௲

௪-வதுகாண்டம்-முற்றிற்று.

கடவுள் துணை

மஹாமகுத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-எ௲.

ஐந்தாவது காண்டம்.

காப்பு.

ஆதியென்றசத்திபரா பரமேகாப்பு
அகிலமெலாம்பேர்படைத்த வுமையாள்காப்பு
நீதியெனும்பரஞ்சோதி சடரேகாப்பு
நீடாழியுலகனைத்துங் கொண்டோன்காப்பு
பாதிமதிசடையணிந்த பரமன்காப்பு
பதாளந்தனிலவாழுஞ் சேடன்காப்பு
சோதியெனுங்காலாங்கி பாதங்காப்பு
சுத்தமுடன்தாள்பணிந்தேன் பாதங்காப்பே. ௧

பணிந்தேனேகாலாங்கிநாயர்பாதம் பாங்கானதிருவடிக்கிநமஸ் கரித்தேன், துணிந்தேனேகாண்டமதுயேழுஞ்சொன்னேன் துறை யானவாயிரத்துக்கொருகாண்டந்தான், மணிபோன்றபோகரேழா யிரந்தான் மகத்தானநூலிதுகாண்பெருநூலப்பா, கணிதமுடன் காண்டமிதுவைந்துமாகுங் காசினியில்வெகுமதியையறியலாமே, ௨

அறியவேயைந்தாவதானகாண்டம் வவனிதனிலதிசயங்களிதில டக்கம், குறியானகாண்டமதுவைந்துக்குள்ளே குவலயத்தில்மலை குகைகள்சாகரங்கள், தெரியாதகாணுறகுண்ணூதானும் தெளிவான சத்தநதியிலடக்கம், சரியானசினபதியார்க்கமெல்லாஞ் சட்டமுடன் கூறுவேன்போகர்தானே. ௩

தானானகாண்டமது வைத்துக்குள்ளே சாகரத்தின்பெருமையெல்லாஞ்சாற்றலாருக், கோனானபெனதையர்காலாங்கிநாதர் குருபாதத்தைவணங்கியாவுஞ்சொல்வேன், பானனமினுமணியாள்முன்னேநிற்க பாடிவைத்தேன்போகரேழாயிரந்தான், மானனாதாக்களொன்பேரிற்றுன் மனங்கோபங்கொள்ளாமல்மன்னிப்பீரே. ௪

சத்தசாகரப்பெருமை.

கொள்ளவேபிரிதிவென்றபூமிதானுங் குவலயத்தில்சான்கிலோர்பங்குமாகும்,விள்ளவேசத்தசாகரமுமப்பா மிக்கானமூன்றுபங்கென்னலாகும், உள்ளவேகாலாங்கிகிருபையாலே உத்தமனாடியேனுங்குளிகைபூண்டு,தெள்ளமிர்தமானதொருசாகரந்தான் தேற்றமுடன்றிருப்பாலின்கடலுமாமே. ௫

கடலானயேழுவரைகோடிமட்டும்காசினியில்குளிகைகொண்டு சுத்திவந்தேன், மடலானசீனபதிக்கடலும்விட்டு மகத்தானதிருப்பாலின்கடலுங்கண்டேன், அடலாசவஷ்டதிசைசுத்திவந்தேன் அப்பனேமற்றசர்க்கரமுங்கண்டேன், திடலானநெய்க்கடலும்பாலுங்கண்டேன் தீர்க்கமுடனுவர்கடலுங்கண்டேன்தானே. ௬

கண்டேனேயுவர்கடலைக் கடந்தபின்பு கடிதானதயிர்க்கடலையானுங்கண்டேன், விண்டேனேமதுபானக்கடலுங்கண்டேன் விரிவானகருப்பஞ்சாகரமுங்கண்டேன், அண்டமெலாந்தான்புகழும்நன்னீரான வழுக்கானசாகரமுங்கண்ணிற்கண்டேன், தண்டுளவமாலையணிகிருஷ்ணன்கொண்ட சாகரமாம்மத்திபத்திலிறங்கினேனே. ௭

இறங்கினேன்கிருஷ்ணனவர்பள்ளிகொண்டயெழிலானகடலினதுநடுமையத்தில், அறங்குடைய ஆலிலையைகண்டேனங்கே வப்பனேகுளிகைகொண்டுவதின்மேல்நின்றேன், திறமுடையகுளிகையதுவலுவினாலே தீர்க்கமுடன்சென்றேறிவந்தேனப்பா, சிறகில்லாப்பட்சியதுபோலேயானும் கீர்த்தியுடன்குளிகையினால்பறந்திட்டேபே. ௮

இட்டேனேசத்தசாகரமுங்கண்டேன் யெழிலானசத்ததீவுகளுங்கண்டேன், திட்டமுடன்சம்புவென்றதீவுங்கண்டேன் திகழானபிலட்சமாந்தீவுகண்டேன், சட்டமுடன்சேத்தீவுயானுங்கண்டேன் சார்பானகிரவுஞ்சத்தீவுகண்டேன், வட்டமாஞ்சாகரத்தின்தீவுகண்டேன் வளமானசான்மலியுங்கண்டேன்பாரே. ௯

பாரேதான்சான்மலிக தீவுகண்டேன் பாங்கானபுஷ்கரத் தீவுகண்டேன். நேரேதான்சத்த தீவுகளுங்கண்டேன் நேரானகுளிகையதுபூண்டுக்கொண்டு, சீரேதான்காலாங்கி புஜபலத்தால் சிறப்புடனே லோக மெல்லாஞ்சுத்திவந்தேன், கூரேதான்சீனபதி யானுஞ்சென்றேன் குவலயத்திலிதுபோல ஒன்றுகாணே. ௧௦

போகர் சத்தரிஷியைக்கண்டது.

காணேனேசீனபதி தேசம்போல கண்டதில்லை ஒருதேசம்யானுமப்பா, பாலமுடன் சீனபதிகடலோரத்தில் பண்பானமலையொன்றுகுகைதானுண்டு, வானர்முதல் வந்திறக்கும் பொய்கையுண்டு வளமான மண்டபந்தானங்கொன்றுண்டு, மீதானவேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டுதொல்லுலகை யான்மறந்து சென்றேன்பாரே. ௧௧

சென்றேனேமலைவிட்டு மண்டபத்தில் சேணநெடுங் காதவழிபோனேன்யானும், நின்றதொருரிடிமலையாமங் கொன்றுண்டு நிலையான சப்தரிஷிமலைதானுகும், குன்றானமலையோர்ங் குளிகைகொண்டுகொற்றவனார்காலாங்கிதனைநினைந்து, தென்றிசையில்பொதிகை முனிக்கார்த்தாப்போலதேர்வேந்தே யெந்தனையுங்காரென்றுரே. ௧௨

காரென்று சொல்லுகையில் காலாங்கிதம்மை கருத்திலேதானினைந்துநமஸ்கரித்து. ஆரென்றுநினையாமலையர்பாதம் வப்பனேவணங்கினேன் கார்க்கவென்று, பாரென்னைக்காத்தருள் வேண்டுமென்றுபட்சமுடனுதரிக்கமனதுவந்து, சிரென்றநாமமதுபோர்விளங்க சிறப்புடனே யான்தொழுதேன்போகர்தாமே. ௧௩

தாமானவளதிசயங்களின்னுஞ் சொல்வேன் தாக்கான மலைதனிலே ரிஷிகளப்பா, கோமான்கள் தாமறியார் ரிஷியார்தம்மை குவலயத்தில் சத்தரிஷி யானுங்கண்டேன், நாமானமரீசியென்ற ரிஷியார்தாமும் நவமானமுதல்வரையிலிருந்தாரப்பா, வேமானமாகவல்லோ அத்திரியார்தாமும் வேகமுடன் இரண்டாங்கால் வரைமீதுண்டே.

உண்டான அங்கிசய ரிஷியார்தாமும் வுத்தமனே மூன்றுங்கால் வரையிலப்பா, திண்டானதவபதி யிலிருந்துகொண்டு திறமானயோகநிஷ்டை செய்வாரப்பா, கண்டேனேநாலாங்கால்வரையிலப்பா

கணமான புலஸ்தியரைக் கண்டேன்யானும் ஐண்டமாருதம்போல வைந்தாங்கலாம் சங்கிதிமேல்வரையி லிருப்பார்பாரே. ௧௫

பாரேதான் புலகனு ரிஷியார்தாமும் பான்மையுடன் மேல்வரையிலிருப்பாரங்கே, நேரேதான் ஆறுங்கால்வரைமேலப்பா நேர்மையுடன்பிருகுமகாரிஷிதானுண்டு. சீரேதானேழாங்கால் வரைமேலப்பா சிறப்பான வசிஷ்டருங்கண்டேன்யானுஞ், தீரேதான்சப்தமகாரிஷிகள் தம்மை தீர்க்கமுடன் மலைதனில் கண்டேன்தானே. ௧௬

தானானசப்தரிஷி யேழுபேர்கள் தாக்கானமலைதனிலே தவசிருக்கும், கோனானகுகைகளையே கண்டேன்யானுங் கொற்றவர்களாசிரம மெல்லாங்கண்டேன், தேனானரிஷிகளும் சேர்வைகாண தீர்க்கமுடனேழுவகை குளிகைபூண்டு, மானானமனோன்மணியாள்கிருபையாலே மலைமீதில்யேழுவரை வென்றேன்காணே. ௧௭

காணவேரிஷிகளிடஞ் சென்றேன்யானுங் காலாங்கி நாதருடகிருபையாலே, பூணவேஞானோபதேசம் பெற்றேன் பொங்கமுடன் கருவிகரணாதியெல்லாம், தோணவேயென்தனுக்கு வுபதேசங்கள் துரைராச சுந்தரனார்சொன்னாரங்கே, வேணவேசகலகலைகியான மெல்லாம் விருப்பமுடன்பிழைக்கவென்று கொடுத்திட்டாரே. ௧௮

கொடுத்தாரே பூவுலகில் பிழைக்கவென்று குவலயத்திலென் மீதில்பட்சம்வைத்து, அடுத்ததொருகுளிகைக்கு வுறுதிசொல்லி அப்பனே சாரணைகள்மிகவுங்கூறி, வுடுத்துமே யென்தனையும் மலைவிட்டேகி வேதாந்தசித்த முனிரிஷிகளெல்லாம், ஓடுக்கம்வரபுத்தியது மிகவுங் கூற ஓகோகோசப்தரிஷி போவென்றாரே. ௧௯

என்றாரேசப்தரிஷி உரையும்பெற்று வெழிலான காலாங்கிகிருபையாலே, சென்றேனேகுளிகையது மிகவும்பூண்டு சீனபதிக்குள்ளாகவந்தேன்யானும், நின்றேனேயென்னுடைய காலாங்கிநாதர் நிலையானசமாதியிடஞ்சேர்வைசெய்தேன், குன்றானமலைதனிலேயேறியல்லோ கொப்பெனவேகல முனிகண்டேன்தாமே. ௨௦

தாமேதான்கமலமுனிசமாதிபக்கல் தன்மையுடன்பான்சென்று சேர்வைசெய்தேன், வேமேதான்சீனபதிக் கோட்டைக்குள்ளே, வேகமுடன்குளிகைகொண்டு யிறங்கினேன்யான், போமேதான் சீனபதிப்பெண்களெல்லாம் போகமுடனென்தனையு மணையவல்லோ, நாமேதான் நினைத்தபடி பெண்களெல்லாம் நாட்டமுடன் மோகித்து வணைந்தார் பாரே, ௨௧

சீனபதியில்சப்தரிஷிகளைப்போல் போகருக்கு புத்திருண்டாதல்

பாரேதான்நினைத்ததொருகலைதன்னால் பாங்கானசப்தரிஷிபோலேயப்பா, நேரேதான்நினைத்தவண்ணம்ரிசிகள்போலேநேர்மையுடன் தான்பிறந்தாரிஷிகளப்பா, சீரேதானவர்கொடுத்தவரத்தினாலே சிறப்பானசப்தரிஷிபிறந்தாரங்கே, கூரேதான்தேவரிஷி யென்னலாகுங் குவலயத்தில்அரசரைப்போல்பிறந்தார்தாமே. ௨௨

பிறந்தாரேசீனபதிவாசுசெய்ய யோரானசப்தரிஷி யரசரப்பா, துறந்ததொருஞானிகள்போல்அரசரப்பா துப்புறவாய்ச்சீனபதியாண்டதுண்டு, மறந்தாரேவெகுகாலமிருந்துமல்லோ வையகத்தில்வாழ்க்கைதனைவிட்டுநீங்கி, நறந்ததொருபால்போலேஞானம்பூண்டு காசினியில்வெகுகாலமிருந்தார்பாரே. ௨௩

இருந்தாரேகோடிவரையுகாந்தகாலம் யெழிலானசீனபதிக்கோட்டைதன்னை, பொருந்தவேயாசாட்சிசெய்திட்டதியேதான் பொங்கமுடன்காயாதிகற்பங்கொண்டு, திருந்தவேசமாதிதனிலிறங்கியல்லோ திட்டமுடன்தாமிருந்தார்சித்துதாமும், வருந்தவேகோட்டையதுயேழுசுத்து வாகாகத்தலைவாசலேழுதானே. ௨௪

ஏழானதலைவாசலோவ்வோர்சித்து யிறங்கியேசமாதியதுபூண்டுகொண்டார், தாழானதிருவாசலொவ்வோர்பக்கம் தன்மையுடன்சமாதியதுபெருமைமெத்த, வீழாமல்தேகமதுவழியாமற்றான் விரானகோட்டையதுவாசலமுன்னே, சாழானசமாதியதுயேழுங்கண்டேன் சட்டமுடன்சேஷவர்க்கம்நெருங்கினேனே. ௨௫

நெருங்கவேவெகுகோடிமாண்பாரப்பா நேசாகயென்தன்முன்வந்துநின்று, குருங்கையென்றதாரமதனைத்தானெடுத்து கொப்பெனவேமுடிமீதில்சமர்ந்துகொண்டு, கருங்கவேவாசிர்மம்மிகவுஞ்செய்து சட்டமுடனென்தனையுங்கேள்விகேட்டு, வருந்தியேயிக்காலமெங்கேசென்றீர் வண்மையுடன்வந்ததுவும்புதுமையாச்சே. ௨௬

ஆச்சென்றபுதுமைபதுமிகவுரைத்து வப்பனேயென்தேவாயிக்காலந்தான், போச்சென்றுதேகமதுமனதிலெண்ணி பொங்கமுடன்வந்ததும்புதுமையாச்சு, பாச்சலுடன்காயாதிகற்பங்கொண்டு பானமாதேகமதுயென்றுசொல்லி, விச்சலுடன்காலாங்கிகிருபையாலே விதித்துதேகாணவல்லோவென்றிட்டாரே. ௨௭

இட்டாரேவெகுமாண்பர்கும்பக்கூடி யெழிலாக வெந்தனிடம் வந்தாரப்பா, சட்டமுடன்யான்கண்டவதிசயங்கள் சார்புடனேயா னுரைத்தேன்யோகமெல்லாம் திட்டமுடன்மாண்பரெலாமதிசயித்து திரமுடன்வீற்றிருந்தார்சினந்தன்னில், பட்டமுள்ளஅரசருடசமாதி விட்டு பாங்குடனேகுளிகைகொண்டுபுறப்பட்டேனே. உஅ

புறப்பட்டேன் சீனபதிக்கடலோரந்தான் புகழானவதிசயங்க ளெல்லாம்பார்த்து, திறக்கவேவட்க்குமுகந்திருப்பால்தன்னில் தீறமு டன்குளிகைகொண்டுசென்றேன்யானும்,நிறமாறித்தானிருக்குமாண் பால்லோ நீடானசுவத்தின்முகத்தைப்போல,உறமானமாண்பர்களை க்கண்டேனப்பா வுத்தமனைசெகத்துக்குள்ளிருப்பார்தானே. உகூ

இருப்பாரேமலைமீதும்பாரைமீதும் யெழிலானவட்டமதில்யிறங் கினேன்யான், விருப்பமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டுவீரமுடன வர்களிடஞ்சென்றபோது, பொருப்பானமலையொன்று குகைதானு ண்டு பொங்கமுடனயிராவதமென்னலாகும், குருப்பானயெழுவரை வுயரங்காணும் குணமானமலையொன்றுகண்டேன்தானே. ௩0

சத்தகன்னிகளைக்கண்டது.

கண்டேனேயென்மனதில்சந்தேகத்தால் கவனமுடன்குளிகை கொண்டுசென்றேன்யானும், அண்டவொண்ணாப்பாறையதுமேலேயு ண்டு கவலமதுயோசனைதான்சொல்லப்போமே, தொண்டர்முனிசி த்தர்களுமநேகமுண்டு தோற்றமுடனெந்தனுக்குக்கண்ணிற்றோன்ற. சண்டமாருதம்போலவென்னைக்கண்டார் சட்டமுடனுனென்றுகேட் டார்தாமே.

கேட்டாரேசித்துமுனியெந்தனுக்காய் கிருபையுடன்யாரென்று கேட்கும்போது, நாட்டிகமாய்குளிகைகொண்டுவந்தவர்யார் தன் மையுள்ளசிறுபாலாவென்றபோது, நீட்டமுடன்காலாங்கிசீஷனென் றேன் நீடானசித்துமுனிரிஷிகளெல்லாம், வாட்டமுடனெந்தனையும் வாசிர்மித்து வளமுடனேஞானோபஞ்செய்தார்பாரே. ௩௧

பாரேதான்யானுமல்லோசிலதுகாலம் பாண்மையுடனங்கிருந்தே ன்சித்தர்பக்கல், நேரேதானவடகோடிகானகத்தில் நேரானதோப்பு ண்டுகுளமுமுண்டு, வைரேதானென்றறிந்து வுளவறிந்து வுத்தமனே யாசிர்மங்காணுதென்றேன், பேரென்னவூரென்னபதிதானென்றேன் பேரானசத்தகன்னிபதியென்றாரே. ௩௨

பதியென்று சொல்லுகையிலடியேன்றானும் பட்சமுடனெங்மீ தில்கிருபைவைத்து, அதிபுரியும்சத்தகன்னியாசிர்மந்தான் துப்புரவா யவ்விடத்திற் செல்லொணாது, மதிபோன்றசத்தகன்னியிருக்குந்தா னம்மகத்தான தேவதாவாசிர்மந்தான், கதிபெறவே சென்றவர்க்கு வெல்லாமுண்டுகோசினியில் போவார்தானில்லைதானே. ௩௪

இல்லையென்று போனாலுங்கன்னிமார்கள்யெழிலானமாண்பர்க ளைசபிப்பாரப்பா, கொல்லவேயமனுக்கு அறுதியர்கும் கோபந்தாஸ் சாபமது வாய்க்கும்பாரு, புல்லவேயவ்விடத்திற் செல்லவேண்டாம் புகழானசத்தகன்னிமார்களப்பா, எல்லைவிட்டுப்போகாதேயெந்தன் பாலாயெடுத்துரைத்தாரெந்தனுக்குமிகுதியாச்சே. ௩௫

ஆச்சென்றுபோகாமலடியேன்றானும் வன்புடனேமறுபடியுங் கேள்விகேட்டு, பாச்சலுடன் குளிகையது போட்டுக்கொண்டு பா ங்கிமார்சத்தகன்னியேழுபேரை, மூச்சடங்கிபோனதொரு தேகம் போலமெய்க்குழல்மார்தங்கள் முன்னடியேன்நின்று, வச்சியேயவ ளிடங்கண்டுபேசியயழிலாகயான் வருவேனென்றிட்டேனே, ௩௬

என்றேனேசிறுபாலன் சொன்னவார்த்தையெழிலானதவமுனி கள்ரிஷிகள்கேட்டு, நின்றதொருநெடுமூச்சுதானறிந்து நேர்மையுட னெந்தனுக்குபிசவுகூறி, குன்றின்மேல் செல்வதற்குவினபஞ்சொல் லிகொப்பெனவே யாசிர்மம்பிகவுங்கூறி, வென்றிடவே யடியேனைய னுப்பினார்கள் விடுபட்டுக் குளிகைகொண்டு போனேன்றானே, ௩௭

போனேனேயாசிர்மந் தன்னிலேதான் பொங்கமுடன்காவனைத் தையிறக்கினேன்யான், சோனைபோல் சுனையருகேயிறங்கி நின்றேன் சொர்னமென்றசத்தகன்னிமார்கள்கண்டார், தேனேதான் அகலிகை யாசிர்மந்தான் திகழானமுதற்பீடம் முதற்கலணந்தான், மானேதா ன்திரௌபதியாம்ரெண்டாம்பீடம்மகத்தானசீதையதுபீடந்தானே.

சீதையாம்பீடமது மூன்றும்பீடஞ்சிறப்பானதாரையாம் நான் காம் பீடம், வேதையாம்பண்டோதரி ஐந்தாம்பீடம் மிக்கானசாமா வியாறும்பீடம், பாதையாம்காந்திரௌதாசிறமாவியாகும்பாங்கான சத்தகன்னியேழுபேர்கள், கோதையாம் தேவகன்னியேழுபேர்கள் குளிகைகொண்டியானுமங்கே கண்டிட்டேனே. ௩௯

பஞ்சவர்களை சத்தகன்னி விசாரித்தல.

கண்டேனேயவர்களிடம் வார்த்தைபேசி கலியுகத்துவதிசயங்க ளெல்லாங்கேட்டேன், கொண்டல்வண்ணகச்சுதனார்செய்திகேட்டேன்கோடான கோடிபெண்கள் முறைமைசொன்ன, விண்டபடிவார்த்தையதுமிகவுமங்கேலேதாங்கத்தாயின துவருளும்பெற்று, தொண்டனெனுமைந்துனர்களைத்துபேரும் சுகமுடனே கேட்டுமல்லோ விசாரித்தாரே. ௪௦

கேட்டுமேகலியுகச்சேதிதன்னை கீர்த்தியுள்ளபஞ்சபாண்டவர்கள்தம்மை, வாட்டமுடன்கலியுக முதலில்தன்னில் வளமாகவெவ்விதத்தில்மடிந்தாரென்று, நீட்டமுடனெந்தனையுங்கேட்கும் போது நீடூழிகோடிவரையிருந்தாரங்கே, காட்டமதுகலியுகமுதலிலப்பா கண்காணுமண்மேலேபோனார்தாமே. ௪௧

போனதொரு செய்திதன்னை யானுரைத்தேன் பொங்கமுடனெந்தன்மேல்பட்சம்வைத்து, தானமொடுசித்தர் முனிரிஷிபார்தம்மால்தாரணியில் சாபமதுநேரிட்டாலும், தீனமொடுசாபமது சொல்லாமற்றான் தீர்க்கமுடனெந்தனுக்கு வாந்தந்தாரே. ௪௨

தந்தாரே சாபமதுநீக்கியல்லோ தாரணியில் சத்தகன்னிமார்கள்தானும், அந்தமுடனெந்தனுக்கு வாசீர்மித்துவவனியெல்லாஞ்செல்வதற்கு அதிகஞ்சொல்லி, சொந்தமுடனுபதேசமிகவுங்கூறி குட்சாதிருட்சமெல்லாந் தெளிவுரைத்து, யெந்தனுக்குமாற்றமென்றமைகொடுத்துவெழிலாகச்சீனபதி போவென்றாரே. ௪௩

என்றவுடன்காலாங்கி நாதர்தம்மை யெழிலாகத் தானினைந்து சீனம்போக, சென்றுமே குளிகைகொண்டு வடியென்றுனும் சிறப்புடனே சீனபதி வந்தேன்யானும், மூன்றுமேதானடந்தசேதியெல்லாம்முனையாளசீனபதிமாண்பருக்கு, நன்றாய்த்தானுரைத்தேனடியேன்றானும் நலமுடனேமனக்களிப்பு கொண்டார்பாரே. ௪௪

சத்தகன்னிசங்கதியைசீனத்தார்க்குகூறல்.

பாரேதான்சத்த கன்னிமார்கள்நேர்மை பாங்குடனே தானுரைத்தேன்சீனத்தார்க்கு, நேரேதானெந்தனுக்கு உறுதிசொல்லி நேர்மையுடன்சாபமதை தவிர்த்தாரென்றே, ஊரேதான்போகவென்று விடையுந்தந்து வுத்தமர்க்குவாதியக்கமுடிவுசொல்லி, பேரேதான் வாழ்கவென்று யெந்தாளும் பெருமையுடன்யிருக்க வென்றுவரந்தந்தாரே. ௪௫

தயிர்கடலுக்குவடகோடி.

தந்தாரேசீனபதிவிட்டுவந்தேன் தகமையுள்ளகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, வந்தேனே தயிர்கடலுக்கப்பாலப்பா வாகானவடகோடிகானகத்தில், சொந்தமுடன்யானுமல்லோசென்றேனங்கே சுத்தமுள்ளவாசீர்மங்கண்டேயானும், அந்தமுடனாசீர்மம்நடுமையத்தில் அழகானவாயக்கால்கூடந்தானே. ௪௬

தானனகூடமதுசித்ரகூடம் தண்மையுள்ளசித்தர்களும்மறியாரூடு, கோனனபௌதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனாரெந்தனுக்குவுரைத்தநீதி, மானனவடகோடிகானகத்தில் வளமானவாயக்கால் மண்டபந்தான், தேனாளமனோன்மணியாளிருக்குமஸ்தானம் தேவியென்றகூடமதுவிசித்திரமாமே. ௪௭

ஆமேதான்ஆயக்கால்மண்டபத்தில்அண்டவொண்ணாதேவரிஷிக்கூட்டமப்பா, தாமேதான்காலாங்கிசொன்னவாக்கு தாரணியில்மெய்யானவார்த்தைகொண்டு, போமெனவேவடகோடிகானகத்தில் பொங்கமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, வேமெனவேயாசீர்மந்தன்னிற்சென்றேன் வேதாந்ததாயினதுயிடங்கண்டேனே. ௪௮

போகர்வடகோடிகானகத்தில் மனோன்மணியைத்தெரிசித்தது.

கண்டேனேமனோன்மணியாள்வீற்றிருக்கும் கடிதானவாசீர்மந்தன்னைக்கண்டேன், அண்டவொண்ணாச்சேனையது ரிஷிகள்கூட்டம் அங்ஙனமேயான்கண்டுபயமுங்கொண்டு, தொண்டரெனும்ரிஷிமுனிவர்சித்தர்தாமும் தோற்றமுடனாசீர்மந்தன்னைச்சுற்றி, கொண்டல்வண்ணனச்சுதனும்முன்னேநிற்க கோடானகோடிவரைபார்த்திட்டேனே.

பார்த்தேனேமனோன்மணியாளாசீர்மத்தில் பலகோடிநவகோடிரிஷியார்தாமும், கார்த்துமேசதாகாலஞ்சூழ்ந்திருக்ககண்மணிநவரத்தினவாசீர்மத்தில், தீர்த்தமுடன்தடாகமென்றபொய்கைதன்னில் இகமானமனுக்கூட்டமனேகம்பேர்கள், சார்த்தகையாழ்வார்பன்னீராயிரந்தான் சட்டமுடன்தவசிருக்கக்கண்டேன்தானே. ௫௦

மனோன்மணியாள் தாமரைப்பொய்கை.

கண்டேனேமனோன்மணியாள்பொய்கைதன்னை காசினியில்மற்றெவரால்காணப்போமோ, தொண்டரெனும்ஆள்வார்கள்பொய்கைதன்னில் தேற்றமுடன்காவலதுபூண்டுநிற்பார், வண்டுழலாள்மனோன்மணியாள் நீர்த்தஞ்செய்வாள் வசந்தமணிமண்டபத்தின் பொய்கை

தன்னில்,தெண்டமுடனடியார்கள்கூட்டமெல்லாந்தெரிசிப்பார்மனோன்மணியைதெரிசிப்பாரே. ருக

பாரேதான்யடியேனுங்குளிகைகொண்டுபட்சமுடன்சிஷவர்க்கந்தன்னைக்கண்டேன், நேரேதானசிரமந்தன்னைச்சுற்றி நேர்மையுடன் கார்த்திருக்கும்ரிஷியார்பக்கல்,சீரேதான்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு சிறப்புடனேபொய்கைதனில்நடுமையத்தில், கூரேதான்ரோழிமண்டபத்தில் கொப்பெனவேயிறங்கிவிட்டேன்பண்பாய்தானே. ருஉ

பண்புடனேரிஷிமுனிவரென்னைக்கண்டு பதிரியேயோடிவந்து யாரென்றார்கள், தின்பானகாலாங்கிநாதர்தம்மை திடுக்கிட்டுமனந்தனிலேதானினைந்து, நன்பாககாலாங்கிசீடனென்றேன் நாதாக்கள்தித்தெளிவுநடுங்கினார்கள், நன்பானமனோன்மணியைக் காணவென்று காசினியில்குளிகைகொண்டுவந்திட்டேனே. ருந

வந்திட்டேனென்றதுமேரிஷியார்தாமும் வணக்கமுடனெந்தனுக்குவாசிர்மித்து,தந்திட்டார்மனோன்மணியைக்காணவென்று தகமையுடனிடமதுவுங்காண்பித்தார்கள், அந்தமுடனெந்தனையுமழைத்துக்கொண்டு வன்பானவாசிரமந்தன்னின்முன்னே, சொந்தமுடனென்னைநிறுத்திவுளவுசொன்னார் சூட்சமுடன்தான்கண்டுதிரும்பினேனே. ()

போகர்மனோன்மணியைக் கண்டதைசீடர்க்குரைத்தல்.

திரும்பியேமனோன்மணியைக்காணவென்றுசிலகாலமங்கிருந்துவுளவுகண்டேன், அரும்பொன்மணிநவரத்தினவாசிரமத்தில் அழகானமனோன்மணியாள் பீடங்கண்டேன், சுரும்புடையபூந்துடையாள் சொரூபங்கண்டேன், தோற்றமுடன்கண்ணிற்குத்தோற்றலாச்சு கரும்பெனவுந்தேன்மாரிபொழியக்கண்டேன் கைலங்கிரிப்போலிருக்கும் பொய்கையாமே. ருரு

ஆமேதான்பொய்கையிடங்கிட்டிநின்றேன் வப்பனேமனோன்மணியைக்கண்டதில்லை, தாமேதான்மனோன்மணியாள்ரூபம்போல தற்சொரூபமானதொருஜோதிகண்டேன், போமேதான்பொன்னானவாசிரமத்தைப் பொங்குமுடன்நெடுந்தூரங்கண்டேன்யானும், தேமேதானவச்சித்திரபொய்கையப்பா, தெளிவானமண்டபத்தைப்பார்த்தேன்பாரே. ருசு

பார்த்தேனேரோழிமண்டபத்தைப் பளிங்கானபன்னகச்சாலைகண்டேன்,தீர்த்தமுடன்பூஞ்சோலைதன்னைக்கண்டேன் திகழானபொ

னனம்பலந்தன்னைக் கண்டேன்,சேர்த்துமே ரிடிகோஷிமுனிவர்தம்மை சேனைமுதல் நவகோடிசித்தர்கண்டேன், சார்ந்தகிரியாழ்வார்கள் கணக்கோயிலலை சட்டமுடன்வடகோடி மகிமைதானே. ருஎ

தானான யின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ள புலிப்பாணிசொல்லக்கேளும், கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர்குவலயத்தில் வெகுகாலமிருந்தாரப்பா, தேனானமனோன்மணியாள்காமரூபி தேவிதனையொருநாளுங்கண்டதில்லை, பானானபராபரியாள் சோதியல்லால் பாங்கியரையொருநாளுங் காணேன்தானே. ருஅ

காணேனேயென்றுசொல்லிக்காலாங்கிநாதர் கனமாக யெந்தனுக்குச்சொன்னதுண்டு, வேணபடி வெகுகாலங் காத்திருந்தார் வேதாந்தத்தாயினது வருளைக்காண, மாணவேவரைகோடி காலமப்பா வையகத்தில்மனோன்மணியாள் சொரூபங்காண, நீணவேகாயாதிகற்பங்கொண்டு நெடுங்காலந்தாமிருந்தார் தவசியாமே. ருகூ

தவசுடனே சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு தாரணியில்மதியமுர்தம்வெகுவாய்ப்பூண்டு, பவமகற்றிசமாதிதனில் கோடிகாலம் சட்டமுடன்தாமிருந்தார்நாதர்தாமும், சிவக்கடலைக்காணுதற்கு வெகுவாயெண்ணி தீரமுடன்சமாதிதனிலிருந்தாரப்பா, அவமுடனே சமாதிவிட்டு யேகியுந்தான் வவனிதனில்மனோன் மணியைக்காணார்பாரே.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாருலகில் வெகுகோடிசித்தருண்டு, நேரேதான் மனோன்மணியைக்கண்டதில்லை நேர்மையுடன்சோதியென்ற வொளிவுகண்டார், வீரேதான் சொரூபநிலைக்கண்டபோதே விருப்பமுடன் சோதிமயர் தன்னிற்றோன்றி, கூரேதான் மனோன்மணியை நினைத்தவண்ணங் கொப்பெனவே தரிசனைபோல் தோற்றலாச்சே. சுக

போகர்தனகோட்டியென்னும் ராமேசுவரத்தைக்கண்டது.

தோற்றமுடன் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு தொல்லுலகைசுத்திவந்து குளிகைகொண்டேன், காற்றில்லாராமேசுவரந் தானென்னுங்கனமானதனக் கோட்டிக்கடலைக்கண்டேன், மேற்றிசைக்குக் கிழ்பாகங்கடலோரந்தான் மேலான தென்பொதிகை சமீபமப்பா, நாற்றமுள்ள சங்கதுவும் பிறக்கும்ஸ்தானம் நடுக்கடலாந் திட்டொன்றுகண்டேன்பாரே. சுஉ

கண்டேனேநடுக்கடலாம்மத்திபத்தின் கனமானபாறையொன்றுதிட்டொன்றுண்டு,தண்டுளவமாலையணிகிருஷ்ணரூபன் தகமையுள்ளமண்டபந்தானங்கொன்றுண்டு,கொண்டல்வண்ணன்ஸ்ரீராமர்சீதாதே

வி குடியிருப்புவாசிர்மந்தன்னைக்கண்டேன், வெண்டாமரைப் பொய்கையுண்டு ஸ்தலமுமுண்டு மேன்மையுள்ள் குகையதுவும் பார்த்திட்டேனே. ௬௩

பார்த்தேனேசிதையென்றும் பெண்ணணங்கைபண்பானவச்சிரமாங்கல்லினாலே, நேர்த்தியுடன்கைச்சிலையா யமைத்துமேதான் நேரானமுகவையென்னுஞ் சாகரத்தில், பூர்த்தியாய்ச்சேதுபதி ஸ்நானஞ்செய்வோர்புகழானராமருடதேவிதன்னை, தீர்த்தமுடன் சீதாவின்பிராட்டியாரை தினக்கிரமவலங்காரஞ் செய்வார்தாமே. ௬௪

செய்வாரேராமலிங்கம் பூசைசெய்துஸ்ரீராமர்பிராட்டியார் ரூபங்காண, உய்யவேவோட்மது தன்னிற்சென்று வுத்தமனார் ஸ்ரீராமர்தேவிதன்னை, துய்யமுனி சித்தனவர்ரிஷிகளெல்லாம் சுத்தமுடன்வேடமதிற்சென்றுமேதான், பையவேவிக்கிரகம்பூசைசெய்ய பட்சமுடன்போவாரும் வருவார்தாமே. ௬௫

தனக்கோட்டிக்கி யிடபாகம்.

தாமானபின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தாக்கான தனக்கோட்டியிடபாகத்தில், வேமானமென்றதொரு வாசிர்மந்தான் மிக்கானகாடுள்ளேகுகைதானுண்டு, கோமானுக்கொப்பானரிஷியார்தாமும் குருவானசாமியென்ற சித்துவுண்டு, நாமானமாகவல்லோ குளிகைபூண்டு நன்மையுடன்சென்றேனே வனந்தானுள்ளே ௬௬

போகர் குருபர்னமகாரிஷியைக் கண்டது.

உள்ளான வாசிர்மந்தன்னிற்சென்றேன் ஓகோகோ நாதாக்கள் சித்தருண்டு, கள்ளமென்ற சித்தரப்பாகனைக்கோயில்லைகாசினியிலவர் பெருமைமெத்தவுண்டு தெள்ளமூர்தமானதொரு சித்துமுன்னே சிறப்புடனே குளிகைகொண்டு யானுஞ்சென்றேன், மெள்ளவே சித்தர்முனிக்கண்டபோது மேதினியில்யாரென்று யெனைக்கேட்டாரே. ()

கேட்டவுடன்சித்தர்க்கு விடையுஞ்சொன்னேன் கொடியானகாலாங்கி சீடனென்றேன், நீட்டமுடன்தனக்கோட்டிக் காணவந்தேன் நீதியுடன் சிதையென்னுந் தேவிகண்டேன், வாட்டமுடனிடப்பாகங் குளிகைகொண்டேன் வாகான வாசிர்மமிங்கேகண்டேன், நாட்டமுடன்குளிகைகொண்டுயிறங்கியல்லோ நாதாந்தசித்தெனிவைக் கண்டிட்டேனே. ௬௮

கண்டவுடன்ரிஷிக்கூட்டமுனிவர்தாமும்கருத்துடனேயெந்தனுக்குவுறுதிசொல்லி, அண்டமுடன் ஆகாயரிஷிகள்தேவர்வப்பனே அதி

சயங்கள்சார்முறைத்து, மண்டலங்கள் தான்புகழும் ரிஷியார்தம்மைவாட்டமுடன் யான்கண்டேன்போகர்தானும், தண்டமிழ்சூழ் சித்தர்முனிரிஷிகள்கூட்டம்தன்மையுடனெந்தனுக்குவிதிசொன்னாரே. ()

விதியான வாசகத்தை யானுங்கேட்டு விருப்பமுடன் குளிகைகொண்டுவாசிர்மத்தில், பதியான குருபர்னரிஷியார்தம்மை பட்சமுடன்காணுதற்கு வருகிற்சென்றேன், நதியான ரிஷிப்பக்கஞ்சென்றபோது தகமையுள்ளரிஷியாருமென்னைப்பார்த்து, மதிபோன்ற திருமுகத்தைநோக்கியல்லோ மார்க்கமுடன் வார்த்தையது சொன்னார்பாரே. ௭௦

சொன்னாரே குருபர்ன ரிஷியார்தாமும் தோற்றமுடன் சிறுபாலாயெங்கேவந்தீர், மன்னவனே குளிகைகொண்டு வந்ததென்ன மாரட்டமாகவல்லோவந்தாயப்பா, வன்னனெடுங்கோபமுள்ளசித்தர்தாமும் வளமுடனே யுந்தனையுஞ்சபிப்பாரப்பா, இன்னெடுங்காலமில்லா இந்தகாலம் யிறையவனேயென்வந்தீரென்றிட்டாரே. ௭௧

இட்டாரே குருபர்னரிஷியார்தாமும் யெழிலான போகர்முகந்தன்னைப்பார்த்து, பட்டமரந் துளிர்த்ததுபோல்பாலாநீயும் பட்சமுடன்வந்ததினாலுந்தனுக்கு, சட்டமுடன் வரந்தருவேனென்றுசொல்லி சாங்கமுடனெனக்குரைத்தார் ரிஷியார்தாமும், அட்டதிசைப்புகழவல்லோ வரங்கள்பெற்றுவாசிர்மந்தான்கடந்து வந்திட்டேனே.

சம்புமகாரிஷியைக்கண்டது.

வந்திட்டேன் தனக்கோட்டிக் கடலோரந்தான் வாகானசம்புவென்றசங்கைக்கண்டேன், பந்திட்டமாகவல்லோ கடலோரந்தான் பாரினிலேகுளிகைகொண்டு செல்லும்போது, முந்திட்டகுருபர்னர்செய்தியெல்லாம் முனையான்சம்புவென்றசங்கர்தானும், தொந்திட்டமாகவல்லோசம்புதானும் தொன்மையுடன் தானுரைக்கக் கேட்டிட்டேனே. ௭௩

போகர் முத்தாசிர்மங்கண்டது.

கேட்டேனே முத்தினாசிர்மந்தானுங் கொடியான சாகரத்தைக்கிட்டிவந்தேன், நீட்டமுடன் முத்துரையுங்கடல்தானப்பா நீடாழிசாகரமுமளவுமெத்த, தேட்டமுடனணியென்ற முத்துதானும் தெளிவானகடல்தனிலே விளையுஞ்சிப்பி, நாட்டமுடன் சித்தர்முனிரிஷியார்தாமும் நவிலவேதானிருக்குங் கடல்தானமே. ௭௪

கடலானநடுமையம்பாறைமீதில்கனமானசம்புமகா ரிஷியார்சிர்மம், அடலானவாய்க்கால்மண்டபந்தான் அழகானகள்ளமுகர்கோட்டைதானும், மிடலானதேவதா ஸ்தலமுமுண்டு மிக்கானவடிவேலர்

கோயிலுண்டு, கூடஇசையாம்பக்கமதில்பொய்கையுண்டு குறிப்பான சம்புமகாபதிதானுமே. ௭௫

பதியானபாறையின்மேல் மகிமைமெத்த பாங்கான கோட்டையதுகள்ளர்கோட்டை, மதிபோன்ற சம்புமகாரிடியார்தாமும் மகத்தானவாசிர்மஞ் சொல்லப்போமோ, துதியுடனே மாண்பரெல்லாங் கோடாகோடி, துப்புறவாய்தெரிசித்து வருவார்போவார், கதிபெறவே வடிவேலர்கோயில்கானகாசினியில்வெகுகோடிவருவார்தானே.

வருவாரேயாசிர்மந் தன்னிற்சென்று வரமுடனேவெகுபேர்கள் கோடிமாண்பர், மருவான முல்லையிருவாட்சியோடு மகத்தான நமஸ்காரமஞ்சலித்து, குருவானசம்புமகா ரிடியைத்தானும் கோடிப்பார் திரிகாலபூசைமார்க்கம், உருவானவடிவேலர் தம்மைக்காண வுகந்துமேதான்போவார் கோயில்தாமே. ௭௭

தாமானவாசிர்மந்தன்னைவிட்டு தாக்கானவடிவேலர் கோயில்பக்கல், போமேதான் வெகுகோடி மாண்பரப்பாபொங்கமுட னர்ச்சனைகள் மிகவுஞ்செய்வார், பூமேவும்பன்னகச்சாலைதன்னில் புகழானபுட்பமதுமிகப்பறிப்பார், தேமேவும் நவதாது கனிகளோடு தெளிவாகதானழைத்துப் பூசிப்பாரே. ௭௮

பூசிக்கும் கிரியைதனை யானுங்கண்டேன் பொங்கமுடன் தனக்கோட்டியானும்வந்தேன், நேசித்து சம்புமகாரிடியார்தம்மால் நேசமுடன்பின்னும் யான்சென்றுவந்தேன், ஆசித்து ஆசிர்மந்தன்னில்வந்து யடியேனுந்தலைவணங்கி முடிவணங்கி, வாசித்துப்பிரணவத்தையோதியேதான் வணக்கமுடன்பின்னும்யான்தொழுதிட்டேனே.

சம்புமகாரிடிபோகருக்குவுபதேசங்கூறல்.

தொழுதேனே ரிடியாரின்சீர்பாதந்தான் தோத்திரங்கள் மிகச்செய்துகரங்குவித்து, பழுதாரு சாபமதுநேரிடாமல் பாலகனைமெத்தனையுங்காக்கவென்று, அழுதுமேவடியேனும் முடிவணங்கி வன்புடனேகாலாங்கித்தனைநினைத்து, நெழுகாமல்தான்பணிந்தே னடியேன்றானும் நேர்மையுடன்வரமெனக்குக் கொடுத்தார்பாரே. ௮௰

பாரேதான் குளிகையதுபூண்டுகொண்டு பாரினிலே சம்புவாம் பெற்றுவந்தேன், நேரேதான்முத்துறையும் நாடுங்கண்டேன் நெடிதான ஆழியதையானுங்கண்டேன், சீரேதான் சிப்பிதுறை முத்துதானும்சிறப்பானகடலதுவும் பார்த்துவந்தேன், வரேதான் குருபர்னரிடியாசிர்மம் வுத்தமனேயான்கண்ட வளஞ்சொல்வேனே. ௮௧

வளமான மார்க்கமது யின்னஞ்சேரு வன்மையுள்ள தனக்கோட்டி வடபாகத்தில், தளமான பதியென்றுபாறைகண்டேன் தன்மையுள்ளசம்பு, மகாரிடியைக்கண்டேன், குளமானபொய்கையது சித்தர்வாழ்க்கை, குவலயத்திலகற்கீடியாதொன்றில்லை, பளமானநவகனியும் நவதான்யத்தோடு பாறையதில்தான் விளையும்பாண்டினனே. ௮௨

நாடானபாண்டி வளநாட்டைகண்டேன் நவகோடிரிடிமுனிவராசிர்மந்தான், காடான தவமுனிக ளுறையும்நாடு காசினியில் மாண்பர்கள் தானறியானுடு, கோடானு கோடியிலே யொருவனப்பா குறையான விட்டகுறையிருக்குமானால், நாடாண்மைக் கொண்டதொரு தலமுங்காண்பார் தாரணியிலவனுமொரு சித்தனாமே. ௮௩

சித்தனைப் பிறந்தாலுமென்னலாபம் சீரானவிட்ட குறையிருக்கவேண்டுங், கத்தனது பதவிதனைப் பிறவேவேண்டும் காசினியில் விதியாளிப் பெருவானப்பா, சுத்தமுடன் ஞானோபதேசந்தன்னைசூட்சாதி சூட்சமதை, யறியவேண்டும், பித்தனைப்போலிருக்காமற் பேரின்பமத்தில் பேருலகில் வாழ்பவனே யோகியாமே. ௮௪

யோகமென்றால் யோகமது சொல்லொண்ணாது யொளியான பிரகாசமானசோதி, பாகமுடன் சின்மயத்தினிலையில்நின்று பட்சமுடன்சதாகால, மர்ச்சித்தேதான், சோகமது வாராமல் சமாதிதன்னில் தொல்லுலகில் மாய்கையது வாசையற்று, வேகமுடன் மனோன்மணியைமனதிலுன்னி வெட்டவெளியம்பரத்தேநிற்பீர்தாமே. ௮௫

நிற்பீரேநிலை தனிலேநின்றுகொண்டு நீடானபிரணவத்தை யுச்சரித்து, கற்பதித்ததுணைதுபோ லெந்தநாளுங் கலங்காமல் சமாதிதனில் நின்றுகொண்டு, சொற்படியே குருவினது மொழியுங்கேட்டு தோராமல், ஞானமதுபூண்டுகொண்டு, பற்பலபேதத்தின் பேதாபேதம் பாரினிலே சொல்லாதபான்மையாமே. ௮௬

பான்மையென்ற சதாநிலையில் நின்றுகொண்டு பட்சமுடன்யோகமதை நிலைநிறுத்தி, ஆன்மாவுக்கொருநாளு மழிவுமில்லை வங்னிதனில் நீயுமொரு, சித்தனைப்போல, மேன்மையுடன் தானிருந்துவையகத்தில் மெய்யான வழியறிந்த பதவிகண்டு, மான்மையென்றமோட்ச வழிக்காளதாகி மகிதலத்தி லிருப்பவனேபுத்திவானே. ௮௭

புத்தியென்றால் வாதமதுக் காண்பதற்கு புகழானயோகமதை நிறுத்துதற்கும், நித்தியமும் வாசியையுள்ளடக்கி நிகழான சுவாசமதை மேல்நோக்காமல், சத்தியென்ற சொரூபமதைக் கண்ணிற்

கண்டு சதாகாலம், கர்மவினை தனையகற்றி, மோக்ஷபெறவழிபாடுசெய்து கொண்டுமேதுலகிலிருப்பவனே தர்மவானே. ௮௮

தர்மமாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தாரணியில்காலாங்கிநாட்சத்தாலே, கர்மமென்ற பவக்கடலைவிட்டகற்றி கருவிகரணாதியுடன் தொந்தம்பார்த்து, வர்மமுடன் நடப்பவனே புத்திவானும் வரை கடந்துயிருப்பவனே கழுதைமாண்பன், கர்மவினை விட்டகற்றித்தாணிதனின்ல் சட்டமுடன்பேருண்டாய்வாழ்குவீரே. ௮௯

தனக்கோட்டியில் அலையில்லாமலிருப்பதைப் பற்றியோர்
புலிப்பாணிக்குக் கூறல்.

வாழ்கவே யின்னமொரு மகிமைகேளும் வாகான தனக்கோட்டி கடலிலப்பா, தாழ்கவேயலைகடலில் சத்தந்தானும் தண்மையுடனின்றதொரு வளப்புஞ்சொல்வேன், மாழ்கியதோர் கடல்தனில் பாறை மீதில் மகத்தான, குருபரன ரிடியார்தாமும், வேழ்வியுடனுசிரமந்தனை நடத்தி யிருப்பமுடன் தானடத்துங் காலந்தானே. ௯௦

சீதாதேவி யாகஞ்காணவந்தது.

தானனையாகமது நடத்தும்போதுதாக்கான லங்கையென்றபதியில்வாழும், தேனணமாதுமையான் சீதாதேவி தென்னிலங்கைப்பதியைவிட்டு வாசிரமத்தில், கோனனகுருபரனர் வேழ்வியாகம் கோதையருந்தான்பார்க்க வந்தபோது, பானன தனக்கோட்டி கடலில்தானும் பாரமுடன் சத்தமது கேழ்க்கலாச்சே. ௯௧

கேழ்க்க வென்றுவின்ன மொருமார்க்கங்கேளு கெடியானபற்பமென்ற பனியில்தானும், வேழ்க்கமுடன் காற்றோசைத்தன்னாலே வேகமுடன் அலைபனையும் விசலாச்சு, சூழ்க்கமுடன் சப்தமந்தமாது கேட்டுசுந்தரமுள்ள யாசிரமம்பாகந்தன்னில், தாழ்க்கமல நவரத்தின கசிதர்தன்னில் தவிக்கவொட்டாசப்தமதை கண்டார்தாமே. ௯௨

சீதைசாபத்தால்கடலின் அலைநின்றது

கண்டதொரு அலைகடலின் சப்தந்தன்னை காரிழையாள் ஸ்ரீராமர் தேவியப்பா, கொண்டல்வண் ணச்சுதனைத்தனை கிளைந்துகொடுத்ததொரு சாபத்தாலலையும்போச்சு, விண்டபடி கற்பகத்தருவுக்கப்பா மேதினியில்சப்தமது யில்லைகண்டீர், தண்டலெனும்பனைமாமுமழையுமில்லை தாரணியில் தனக்கோட்டிமார்க்கந்தானே. ௯௩

மார்க்கமுடன் தென்றிசையில் கடலில்தானும்மகத்தான ஸ்ரீராமர் தேவிதன்னால், ஏர்க்கவே கடலோசை நின்றுபோச்சு யெழிலான தனக்கோட்டி மகிமையப்பா தீர்க்கமுடன் சம்புமகா ரிஷியலத்தால்

ணசங்கதுவும்பிரக்கலாச்சு, வர்க்கமுடன் திரிச்சங்கு தன்னாலே வாகான கோட்டையது கட்டலாச்சே. ௯௪

போகர்திருச்சங்குகோட்டையைக்கண்டது.

ஆச்சென்றுபோகாம லின்னஞ் சொல்வேன் அப்பனே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, மாச்சலென்ற தனக்கோட்டிகீழ் பாகத்திலமகத்தான திருச்சங்கு கோட்டையுண்டு, நீச்சடனேகடல்தனில் பிறந்த சங்கு நிலைகோடிசங்கதனை யெடுத்துமல்லோ, வீச்சடவே காதவழிக்கோட்டைதானும்விருப்புடன் கட்டிருக்கக் கண்டேன்பாரே. ௯௫

கண்டேனே தனக்கோட்டி கடல்மையத்தில் கனமான திருச்சங்கு பாழிகோட்டை, அண்டர்முதல்தேவாதி ரிஷிகளெல்லாம் வன்புடனே வந்திருக்குங் கோட்டையப்பா, தண்டளகிருஷ்ணவதாரந்தானும் தகமையுள்ள வாசிரமமொருபக்கந்தான், கொண்டல் வண்ணனாசிரமமதற்குப்பின்னால் குறிப்பானயேழுசுந்து கோட்டைபாரே.

பாரேதான்எழுசுத்து கோட்டையப்பா பாங்கான ஆணிமுத்து மதில்தானாகும், கோப்பா ஆணிமுத்துதன்னாலே நிலையான கோட்டையது கட்டிருக்கும், சீரேதான்யேழுசுத்து கோட்டைக்குள்ளே சிறப்பான பிருங்கிமகா ரிஷியாசிரமம், கூரேதான்மாண்பர்களுங்காணப்போமோ குவலயத்தில் தனக்கோட்டி மகிமைதானே.

தானனையேழுசுத்துக் கோட்டைக்குள்ளே தவகோடி ரிஷிகளுமே சூழ்ந்திருப்பார், மானனமதில் தனிலே சித்துமாண்பர் மகாதவசி வீற்றிருப்பார் கோட்டைதன்னில், மோனன வாசிரமந்தன்னில் தானும் மகத்தானமுத்து சிம்மாதினந்தான், கோனன பிருங்கிமகா ரிஷியார்தாமுங்கொற்றவனார் வீற்றிருக்கும்பதிதானாச்சே. ௯௮

ஆச்சப்பாகுளிகையது பூண்டுகொண்டேன் வப்பனே வாசிரமந் தன்னிற்சென்றேன், கூச்சலுடன் ரிஷிமுனிவர் சித்தர்கூட்டம் கூறவொண்ணுகோஷ்டமது சொல்லப்போமோ, பேச்சரியமாண்பர்களோ காணப்போரார் பேரானபிருங்கி முத்தரிஷியாசிரமம், மாச்சலுடன் காண்பதற்கு முடியாதப்பா மகத்தான சித்தாது கோட்டையாச்சே. ௯௯

கோட்டையாந் திருச்சங்குகோட்டையப்பா குறிப்பான ஆணிமுத்துகோட்டைதன்னை, நீட்டமுடன் கோட்டைதனையறியமாட்டார் நீடான சாகரத்தில் செல்லமாட்டார், வாட்டமுடன் குளிகை

கொண்டு காலாங்கிநாதர் வகுப்பான மகிமையினால் கண்டேன்பாரு, தேட்டமுடன் எனதையர்சொன்னவாக்கு தெளிவான சொற்படி யேதாணலாச்சு. ௧௦௦

காணவேகலியுகத்துமுன்னேயப்பா காலாங்கிநாதர் சொன்ன திருவாக்குத்தான், தோணவே யென்தனுக்குயிப்போதல்லோ தோற்றமுடன் யென்தனுக்குக்காணலாச்சு, வாணர்முதல் சொன்னதொரு கோர்வையெல்லாம் வளமாகயிவ்வண்ணஞ்சொன்னதில்லை. பூணவே குளிகையது பூண்டுகொண்டு புகழான கோட்டைதனைப் பார்த்திட்டேனே. ௧௦௧

பார்த்தேனேபிரிங்கிமகாரி ஷியார்தன்னை பட்சமுடனடியேனு மஞ்சலிக்க, நேர்த்தமுடன்சோட சோபசாரத்தோடு திகழாக பிரிங்கிமகாரிஷியார் முன்னே, சேர்த்துமே கரங்குவித்து சிரமேல் வைத்து சிறப்புடனே தாள்பணிந்து வஞ்சலித்தேன், பூர்த்தியுடன் மனதுவந்து சாமிபாதம் பொன்னடியை மறக்காதுந் தொழுதிட்டேனே. ௧௦௨

தொழுதுமே முக்காலும் பணிந்துமேதான்தொல்லுலகையான் மறந்து துதித்தேனப்பா, பழுதுபடாத் திருமேனிக் காவலரே பாருலகில்பள்ளி கொண்டவையனை, முழுதுமேபாழியது கோட்டை சுத்தி மோனமுடன் குளிகைகொண்டு நிற்கும்போது, வழுவாகயாசிர்மமங்கே கண்டேன் வண்மையுள்ள கிருஷ்ணனுசிர்மந்தானே. ௧௦௩

கிருஷ்ணராசிர்மங்கண்டது.

தானானதுவாரகையாம் புருடனப்பா தாக்கானகிருஷ்ணரவராசிர்மகான், தேனனை திருச்சங்கு கோட்டைக்குள்ளே தெரிசித்தேன் முத்தினுசிர்மம்பின்னால், வானனைபிரிங்கிமகாரிஷியார்பக்கம் வகுப்பான வாணிமுத்துக்கோட்டையோரம், மானனமகதேயனுசிர்மந்தான் வையகத்தில் பார்த்தவர்களில்லைதானே. ௧௦௪

இல்லையே யொருவருந்தான் கண்டதில்லை யெழிலான பிரிங்கிரிஷிக்கோட்டைகண்டேன், புல்லனேயடியேனைப்பார்த்தபோது புகழான சிறப்பாலா வென்றுசொல்லி, வல்லதொரு காலாங்கி சீடபாலரான போகரென்று தானறைந்து, சல்லாபங் கொண்டல்லோ வென்னைப்பார்த்து சட்டமுடன்யாரென்று மதிப்பிட்டாரே. ௧௦௫

மதித்துமேயென்தனையுங் கேட்டபோது மகத்தான காலாங்கிச் சீடனென்றேன், துதிப்புடனே யென்தனையுமாசிர்மித்து அப்புறவாய் பட்சமதுகொண்டுயென்னை, கதிரோன்கன்காணுக யாழிகோட்டை கருவுடனேயுளவறிந்து குளிகைகொண்டு, விதிப்படியேவிட்டகுறையிருந்ததாலே விருப்பமுடனுந்தனையுங் காணலாச்சே. ௧௦௬

காணுதற்குகாலம்வந்து சேர்ந்ததென்றுகாலாங்கிநாதரது கிருபையாலே, வேணபடிபலாபலத்தின் மகிமையாலேவினையமுடன்கோட்டையது கண்டாயென்று, கோடுமல்மன துவந்து யென்னைப்பார்த்துகொற்றவனே காலாங்கிசீடாயென்று, நீணவேபிரிங்கி மகாரிஷியார்தாமும் நீட்சியுடன் சந்தோஷங் கொண்டார்தாமே. ௧௦௭

போகர் ஆணிமுத்துவிளையுந்துறையைக்கண்டது.

தாமானபிரிங்கிமகா ரிஷியைத்தானும் தகமையுடன்கண்டுவந்துவுறவுபேசி, ஆமானமானதொருஆணிமுத்து அலைகடலில்விளைகின்றவதிதங்கேட்டேன், நாமானவார்த்தைக்கி வன்புர்தாமும் நாதரதுகாலாங்கிகிருபையாலே;ஏமாந்துமுத்துறையும்வளமைசொன்னார் யெழிலானமுக்துவளங்கண்டிட்டேனே. ௧௦௮

கண்டேனே முத்துறையும்காடுங் கண்டேன்கருவான ஆணிமுத்துதானுங்கண்டேன், கொண்டேனே வெகுநூறுகுளிகைகொண்டுகொபபெனவே முத்துறையும்பதியுங்கண்டேன், விண்டிட்டகுளிகைபதுபலத்தினாலேவீரான ஆழிவரைசுத்திகண்டேன், உண்டதொருண்ணளவுமுத்துகண்டேன வுநமையுள்ள சிப்பிமுத்து கண்டேன்பாரே. ௧௦௯

பார்த்தேனே மலைமலையாய் முத்துதன்னைபாங்கான ஆழிக்குளனேகங்கண்டேன், நேர்த்தியுடன் முத்தெடுக்கும் பதமுங்கண்டேன் நேர்மையுடனுளவு தனையறிந்துகொண்டு, சேர்த்துமே ஆணிமுத்து கையிலேந்தி சிறப்புடனேசீனபதியானுஞ் சென்றேன், பூர்த்தியுடன் குளிகைதனை விட்டிறங்கிபுகழாகச் சமாதியிடமிரங்கினேனே.

சீனபதியில்காலாங்கிசமாதியைக்கண்டு போகர் அஞ்சலித்தல்.

இறங்கியேகாலாங்கி நாதர்தம்மை யெழிலானசமாதிதனைதெரிசித்தேன்யான், திறமானகாலாங்கி நாதர்தானும் திறமுடன்யான்வந்த செய்திகண்டு, வரமுடனே யென்தனுக்குவசரிரகவாக்களித்தார் யென்தனது குருபரன்முன்கரங்குவித்துமுடிவணங்கியடியேன்றானும் கர்த்தாவைத்தெண்டனிட்டுப் பணிந்திட்டேனே. ௧௧௦

சீனத்தார்க்கு நீதிபோகர் கூறல்.

பணிந்தேனேகாலாங்கிநாயர்பாதம் பட்சமுடன்தெண்டனிட்டுப்பதியிற்சென்றேன், அணியணியாய்சீனபதிமாண்பரெல்லாவன்புடனேயென்னைவந்துகண்டாரப்பா, துணிவுடனேகொண்டுவந்தமுத்தையெல்லாம் துப்புறவேசீனத்தார்க் கறியச்சொல்லி, மணியானமுத்துறையுங்கடலைதானும்மாண்பர்களேகண்டுவந்தேனென்றிட்டேனே.

இட்டேனேமுத்திருக்கும்பதியுஞ் சொன்னேன்பெழிலானதிருச்சங்குகோட்டை சொன்னேன்,வட்டமுடன் திருச்சங்குகோட்டைபக்கல் வாகானகிருஷ்ணவாசிர்மஞ்சொன்னேன், பட்டணங்கள்சினபதிமார்க்கமெல்லாம் பட்சமுடன்பான்வந்து சேதிகண்டு, திட்டமுடன்மாண்பரெல்லா மெந்தனுக்குதீரமுடனுசிர்மஞ்சொன்னார்பாரே.

பார்க்கவேயெந்தனுக்குப் பணிந்துமேதான்பட்சமுடன்முத்திருக்குந்தீவுதன்னை, தீர்க்கமுடன்போகவென்றவடையாளங்கள் தீரமுடன்கேட்டார்கள் மாண்பரெல்லாம், ஏர்க்கவேபாழி யென்னுங்கடலிலப்பாவெழிலான முத்தெடுக்கப்போகாதப்பா, மார்க்கமுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு மகத்தானமுத்தெடுக்கவேண்டும்பாரே

சீனபதியார் நீராவிக்கப்பலால் முத்துக்கடல்கண்டது.

பாரேதான்குளிகையது யில்லாவிட்டால் பாங்கானநீராவிக்கப்பல்வேண்டும், நேரேதான் நீராவிக்கப்பல்தன்னில் நேர்மையுடன்நிமித்துநீங்களெல்லாம், ஊரேதான்நீராவிசப்பல்கொண்டு வுத்தமனேமுத்தாழி காணவேண்டும், சேரேதானுழிதடம் நடக்கும்போது சிரானயுத்தியதுவேண்டுந்தானே. ௧௧௫

தானானதனக்கோட்டி வடபாகத்தில் தாக்கான முத்தாழிதீவுமுண்டு, தேனானசித்தர்முனி கண்டதில்லை தேவதாரிடிகளெல்லாங் காணுமாழி, பானானபராபரியாள்வாசஞ் செப்பும்பாங்கான முத்துறையுந்தீவுமாச்சு, மானானமண்டலத்தில் யாருங்காணார் மகத்தான முத்துறையுந்தீவுமாச்சே. ௧௧௬

ஆச்சப்பா தீவுவழி செல்லும்போது வப்பனே கடல்தனிலேமுடக்குமுண்டு, நீச்சடையகடல்தனிலேபோகும்போது நீடானமலைப்பாறைக்குண்டுமுண்டு வீச்சுடனே நீராவி மரக்கலந்தான் விறுடனே யாழிதனிற்செல்லும்போது, மாச்சலென்ற மலைவளத்தாரிட ருண்டாகும் மகத்தானமரக்கலமுமுடைந்துபோமே. ௧௧௭

போகர்மரக்கலக்கண்ணாடி சொன்னது.

போமேதானீராகவிக் கப்பல்தானும் பொங்கமுடன் கடல்தனிலே செல்லும்போது, காமேதான் கண்ணாடிக் கைபிடித்து கனமுடனேயாழிதடம் பார்க்கும்போது, வேமேதான் கண்ணாடிக்கைபிடித்துவிருப்பமுடன் கப்பல்முனைத் தனிலிருந்து, தாமேதான்கண்ணாடிதன்னையப்பாதாரணியில் ஆழிதனைக்காணுவாயே. ௧௧௮

காணுகையி லுந்தனுக்குப் புத்திமானே கடலிலுள்ள மர்மமெல்லாங்கண்ணிற்றோற்றும், தோணுமே மலைப்பாறைக்கல்களெல்லாம் தோற்றுமே யுந்தன்கண்ணாடியாலே, பூணவே வழிதடத்தைக்கண்டு மல்லோ புகழானமலைப்பாறை பொதுங்கியேதான், நீணவேவெடுத்தூரஞ் செல்லலாகும் நீராவிக்கண்ணாடிக்கப்பல்தானே. ௧௧௯

தானானநீராவிக்கப்பல்கொண்டு தகமையுள்ளவாணிமுத்துவெடுக்கலாகும், தேனான ஆணியென்றமுத்தைதானும் தெளிவாகக் கடல்தனிலேயெடுக்கலாகும், கோனானகுருசொன்னவாக்குதானும் குறையாமலாழிதனில் நடத்தினக்கால், பானானபாதாள முத்தையெல்லாம் பாங்குடனேயெடுப்பதற்கு துறையுமாச்சே. ௧௨0

துறையானதுறைவழியே கண்டபோது துப்புறவாய்க்கனகமெல்லாங்கைக்குள்ளாச்சு, மறைவான பொருளெல்லாங் கண்ணிற்றோற்றும் மகத்தான நிதிகளெல்லா மெடுக்கலாகும், நிறைகடலில்நீராவிக்கப்பல்தன்னால் திரளானகளஞ்சியத்தைக்காணலாகும், குறையாமல் செல்வமது பெருநாளுந்தான் கொற்றவனே யுந்தனுக்குவாய்க்கும்பாரே. ௧௨௧

வாய்க்குமே மகமேருபருவதந்தான்வாகான குகைநாகிப்பர்வதந்தான், தீய்க்கவே தீவுகளுங் காணலாகும் திறைகோடி கடல்தனைசுற்றலாகும், வேய்ப்பானபதிதனிலே மகிமையெல்லாம் வேகமுடன்மாக்கலத்தால்காணலாகும், சாய்க்கவேசீனபதியுலகதாக்கு சட்டமுடன் தானமைத்தநூலிதாமே. ௧௨௨

நூலான போகரேழாயிரந்தான் நுணுக்கமுள்ள பொருளெல்லாமிதிலேதோயும் பாலானசாத்திரந்தான்சத்த காண்டம்பாலகனேயிக்காண்டமைந்தாங்காண்டம், மேலானகாண்டமிது யேழுக்குள்ளேமேதினியில் கருவிகாணுதியெல்லாம், மாதனசத்தசாகரமடக்கம் மகத்தான போகர் நூல்பெருநூலாமே. ௧௨௩

அகஸ்தியர்பன்னீராயிரத்தை போகர்சிறப்பித்தது.

பெருநூலாம்போகரே ழாயிரந்தான்பெருக்க முடன்பாடிவைத்தேன்சினத்தார்க்கு, விருநூலாயடியேனுஞ் சொன்னமார்க்கம்விருப்பமுட னகஸ்தியருமொருநூல்,செய்தார்குருநூல்காவியம் பன்னீராயிரந்தான் கும்பமுனிபாடிவைத்தார்காண்டமப்யா, திருநூலாங்காண்டமதுபனிரெண்டுமாகும் திறமானவாருயுறவேதந்தானே. ௧௨௪

போகர்பச்சைமலைக்கண்டது.

வேதமாம் பின்னொரு மார்க்கங்கேளுவிருப்பமுடன் புலிப்பாணிமைந்தாநீயும்,நீதமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டுநீதியுடன்

சினைபதி விட்டோனும், போகமுடன் வடகோடிகானகத்தை பெர்க்கமுடன் திரும்பிவந்தேனடியென்றானும், நாதமெனுங்கடலாழிதன்னிலப்பா கவனமுடன்குளிகைகொண்டு சென்றேனப்பாரே. ௧௨௫

பாரேதான்வடகோடியாழிதன்னில் பாங்குடனேகுளிகைகொண்டு யானுஞ்சென்றேன், நேரேதான்குளிகைகொண்டு செல்லும்போது நேர்மையுடனாசிரமமொன்றுகண்டேன், வரதுபோல கடலாழிநடுமையத்தில் ஓர்காதோதீவதுதான்கண்டேனப்பா, சேரேதான் குளிகையதுசென்றுயானும் சேர்ந்தேனேதீவுதனில் கிட்டினேனே. ௧௨௬

கிட்டவே தீவுதனிற் செல்லும்போது கெடியான தேவதாமலையொன்றுண்டு, குட்டவேபாசிபோலிருந்ததப்பா, முதலகில்மலையென்றுநினைந்துக்கொண்டேன், வட்டமுள்ளபாறைதனை சோதித்தேன்யான் வளமானபச்சையென்ற மலைதானப்பா, திட்டமுடன் கண்டறிந்தேன் பச்சையப்பா திடமானபச்சைமலை பார்த்திட்டேனே.

பார்த்தேனே மலையினிட மகிமைமெத்தபாருலகில் சித்தர்முனி கண்டதில்லை, தீர்க்கமுடன் மலைமீதில சுனைதானுண்டு திறமானபச்சையென்றநிறத்தைப்போல, கார்த்துமே காவலுடன் வெகுகோடி சித்தர்கதிர்காணுமலைதனிலேயிருப்பாரங்கே, பூர்த்தியாயவர்களிடஞ் சென்றேன்யானும்புகழாகவடிபணிந்து தொழுதிட்டேனே. ௧௨௮

தொழுதேனேசித்தர் வர்க்கந்தன்னைக்கண்டேன் தோற்றமுடன்குளிகைகொண்டுபக்கல்சென்றேன், பழுதுபடாமேனியதைப்பார்க்கும்போது பச்சையென்ற திருமேனியென்னலாகும், கழுகுடனேயிமாம்பட்சி யெல்லாமப்பாகாணுகைக்குப்பச்சைநிறமென்னலாமே

என்னவே யென்தேகம் பச்சையப்பாயெழிலான ஜலமெல்லாம் பச்சையப்பா, துன்னவேமண்டலமும்பச்சையப்பா துறையானபூமி முதல்பச்சையப்பா, பன்னவேபார்லோகம் பச்சையப்பா பாங்கானவிருட்சமுதல்பச்சையப்பா, சொன்னதொருமார்க்க மெல்லாம்பச்சையப்பாசடமொளியை யென்சொல்வேன்போகர்தாமே. ௧௩௦

பச்சையமலைசித்தர்போகரைக் கேழ்விகேட்டது..

தானானமலைவளத்தைக் கண்டேன்யானுந்தகைமையுள்ளசித்தர்களோசொல்லொண்ணாது, கோனானசித்தரென்னைக்கண்டபோதுகுவ

லயத்துமனிதாப்பாகுளிகைகொண்டு, ஏனோதானிம்மலையில்வந்தீரென்றார் யெழிலானசித்தரென்னைக்கேட்டபோது, நாமேதான்காலாங்கிசீடனென்றேன் நாதாக்கள்காணவல்லேலோவந்திட்டாரே. ௧௩௧

வந்தேனேகுருவினதுபதாம்புயத்தை வணக்கமுடன்காணுதற்குகுளிகைகொண்டேன், அந்தமுடன்பச்சையென்ற மலையைக்காணவன்புடனேயானுமல்லோவந்தேனென்றேன், சொந்தமுடன்யானுரைக்கும்வார்த்தைதனைகேட்டு சுந்தரனார்சித்தர்முனிரிடிகள்யாவும், எந்தன்மேல்பட்சமதுமிகவும்வைத்துயெழிலாககூறலுற்றார்சித்தர்தாமே

சித்தானசித்தாமுனிரிடிதானப்பாசிறப்புடனேயெந்தனையும்பார்த்துமேதான், பக்தியுடன்காலாங்கிபாகம்போற்றி பாகனேயிம்மலையில்வந்ததாலே, வெற்றிபெறவெந்தனையுஞ்சபிக்கலாந்த வேதாந்தசித்தரெல்லாமனமகிழ்ந்து, சுத்தியுடனிதிகாசப்புராணமெல்லாம் சூட்சாதிசூட்சமுடன்சொன்னார்பாரே. ௧௩௩

சொன்னாரேயெந்தனுக்குவேதஞானம் சொரூபமென்றகடோரரிஷியைக்காணவென்று, மன்னாகேள்காலாங்கிபோகநாதர்மகிமையுள்ளவாசிரமமிங்கொன்றுண்டு, தென்பாறைபச்சையென்றமீதிலப்பா தேர்வேக்கரிடியாருமொருவருண்டு, முன்னேதான்பெரியோர்கள்சொன்னதுபோல மோனமென்றஞானகுருசித்துவுண்டே. ௧௩௪

மோனமகாரிடியைக்கண்டது.

உண்டானசித்துமகாரிடியார்தாமும் ஓர்காதகோநாதாக்கள்வாசிர்மந்தான், கண்டேனேபச்சையென்றமலையின்மீதில் காவலர்களாயிரம்பேர்சூழ்ந்திருக்க, திண்டானவாசிர்மங்கண்டியேதான் தீரமுடன்குளிகைதனைபூண்டுகொண்டு, அண்டமதில்தான்பாய்ந்துமேலேநின்று வப்பனேகுளிகைகொண்டிறங்கினேனே. ௧௩௫

பிறங்கியேமோனகுருவெதிர்முன்பாகவெழிலாகக்குளிகைகொண்டுநின்றேனங்கே, திறமுடையசித்தர்களோராயிரம்பேர் தீரமுடனெந்தனையேசபிக்கவந்தார், நிற்மானபச்சையென்ற சித்துதாமும் நீருக்கியெந்தனையுஞ்சபிக்கவந்தார், மரம்போலநின்றுவிட்டேன்போகர்யானும் மார்க்கமுடன்தாள்பணிந்துதெரிசித்தேனே. ௧௩௬

தெரிசித்தேன்மோனமாகரிடியைநானும் தீரமுடன்வடகோடிகானகத்தில், பரிசித்தரிஷியாரும்பச்சைமீதில் பாங்குடனேவீற்றிருந்தவாசிர்மந்தான், வரிசையுடன்மோனமாகரிடியாசிர்மம் வண்மை

தனைக்காணவென்று வந்தேன்யானும், குளிகையென்றமோனகுருவர சிர்மத்தை குறிப்புடனேயான்கண்டுவணங்கினேனே. கஙஎ

மோனகுருபோகருக்கு வுபதேசங்கூறல்.

வணங்கவேரிடியாருமென்னைப்பார்த்துவாகுடனேயாரப்பாவென்றுகேட்க, இணங்கவேகாலாங்கிசீடனென்றேன் வெழிலானமோனகுருரிடியாசிர்மம், கலங்கமதுவாராமலடியேன்றன்னை சூட்சமுடன்தன்னருகில்வரவழைத்து, மனமுடனேயெந்தனுக்குஞானோபதேசம் மார்க்கமுடன்வரமதுவுங்கொடுத்தார்பாரே. கஙஅ

பாரேதான்வெகுகோடிகாலமப்பா பட்சமுடன்பச்சையென்றமலைதான்மீதில், நேரேதானக்கினியும்நவதாதோடு நேர்மையுடன்தானறிந்துயிருந்தேனங்கே, சீரேதான்சிலகாலஞ்சென்றபின்பு திகழுடனேமோனமகாரிடியையானும், சாரமுடன்ஞானோபதேசம்பெற்று சட்டமுடன்சீனபதியேகினேனே. கஙகூ

போகர்சீனபதிக்குவந்தது.

ஏகவேசீனபதிப்போகவென்று வெழிலானகுளிகைதனைப்பூண்டுகொண்டு, வேகமுடன்சீனபதிவந்தேன்யானும் வெட்டவெளி ஆகாயங்கோட்டைதன்னில், சாகமுடன்குளிகைவிட்டு யிறங்கியேதான் சட்டமுடன்மாண்பரெல்லாங்கண்டேன்யானும், சோகமுடன்சீடர்க்கங்கண்டபோது சுத்தியென்னையர்துமல்லோசூழ்ந்தார்பாரே. ()

சூழ்ந்தாரேயெந்தனையுஞ்சீடவர்க்கம்சூட்சாதியானதொருமார்க்கமெல்லாம், தாழ்ந்துமேயெந்தனையுங்கேட்கும்போது சட்டமுடன்யானுமைத்தேன்பச்சைதன்னை, ஆழ்ந்தவொருகடல்தனிலேமலைதானுண்டு அப்பனேவடகோடியாழிதன்னில், வாழ்ந்துமேபச்சமலைதன்னிலப்பா வாருடனேவெகுகாலமிருந்தேன்பாரே. கசக

ஆகாயமார்க்கமாய் கூண்டுகட்டிக்கொண்டுயிறங்கி.

பச்சையெடுக்கும்விதி.

பிருந்தேனேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வெழிலானமாண்பர்களேகேளும்கேளும், திருத்தமுடன்வடகோடியாழிதன்னில் தீரமுடன்பச்சையதுயெடுக்கவென்றால், பொருந்தவேநீருமிக்கப்பல்தானும் போகாதுகடலுக்குத்தட்டாவில்லை, வருந்தியேசமுல்துவுமெத்தவுண்டு வாகானபட்சிமுதல்மடிந்துபோமே. கசஉ

மடியுமேகடலுக்குமேற்பாகத்தில்வளமுடனே ஆகாயம்பறக்கும்பட்சி, கடியுமேதான்பறந்துசுழலுமாழி சுப்புறவாய்ச்சகமதிலேவிழுகும்பாரு, அடியுமில்கற்பாறைதனிமெத்தவுண்டு அலைகடலில்நடம

துவுங்காணப்போமோ, கொடியானவாகாயக்கூண்டுதன்னில் நோக்கமுடன் தீவுக்குச்செல்லலாமே. கசங

செல்லலாம் யானுரைத்த கூண்டினாலே சிறப்புடனே தீவுக்குப்போகலாகும், வெல்லவே ஆகாயமார்க்கந்தன்னில் விருப்பமுடன் கூண்டைவிட்டு யிறங்கியல்லோ, புல்லவே யான்சொன்ன வாசிர்மத்தில்புகழான வடகோடிகடலில்தானும், நல்லதொரு பச்சையென்றமலையைக்கண்டு நலமுடனேயிறங்கியல்லோ யெடுக்கலாமே. கசச

எடுக்கலாம் பச்சையென்றகளஞ்சியத்தை யெழிலான வடகோடியாருதன்னில், தொடுக்கவேகூண்டுவழிமார்க்கமாக தோராமல்பச்சைதனையெடுக்கவேண்டும், விடுக்கவேயாகாயங் தனிலெழும்பி விடுபட்டுச்சுழலதனைத்தாண்டியேதான், ஒடுக்கமுடன்சீனபதி கோட்டைக்குள்ளே வுத்தமனேயிறங்கவென்று வுரைத்திட்டேனே. கசரு

தனக்கோட்டிக்கு வடபாகத்தில்கெம்புளியும்

ஆற்றைக்கண்டது.

உரைத்தேனே யின்னமொருமார்க்கங்கேளு வுகமையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தாசொல்வேன், கிரைப்படியேயெனதையர் காலாங்கிநாதர் நேராகவெந்தனுக்குச் சொன்னமார்க்கம், திரையானவடகோடியாழிதன்னில் தீர்க்கமுடனாசிர்மமங்கொன்றுண்டு, வடகோடிகானகந்தான் சொல்லொண்ணாது வாகானகுளிகைகொண்டுசென்றேன்பாரே. கசசு

பாரேதானாழி நடகும்யான்கடந்தேன் பாங்கானவாசிர்மந்தன்னிற்செல்ல, நேரேதான் குளிகையதுகொண்டுமல்லோ நேரானவடகோடிகானகத்தில், நீரேதான்குளிகை கொண்டுயிறங்கியல்லோ நேர்க்கமுடன் தீவுதனைக்கண்டேன்யானும், வரோதானொன்றிலேக்கடல்தானப்பா வுத்தமனேயாசிர்மம் நதியாருண்டே. கசஎ

உண்டானவாசிர்மந்தன்னிற்சென்று ஓகோகோரநாதாக்கள்பெருமைதன்னை, கண்டேனே வடகோடியாசிர்மத்தில் கனமான சித்துமுனிரிஷிகள்யாவும், தொண்டருடன் வாசிர்மந்தனைச்சுற்றி சொரூபமென்றசித்தொளிவுசொல்லொண்ணாது, அண்டர்முனிராட்சதர்கள் காணுடு வப்பனேகுளிகைகொண்டு சென்றேன்தானே. கசஅ

தானானகுருபதத்தைக்காணவென்றுதாக்கானமஞேன்மணியாளருளும்பெற்று, கோனானவெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்குருமொழியாஞ்சொற்படிக்கி,தேனானகுளிகைகொண்டு சென்றுமல்

லோ தெளிவுடனே யாசிர்மந்தன்னில்நின்றேன், பானுனகம்பிளியா ளுசித்தர்தாமும் பாற்கடலிலெந்தனையும் பார்த்திட்டாரே. கசசு

போகர்கம்பிளிசித்தரைக்கண்டது.

பார்த்தாரே நடுக்கடலாசிர்மத்தில் பாங்கானசித்துமுனி ரிஷிக ளெல்லாம், வேர்த்து முகமாயிருக்க யானுங்கண்டேன் வீரானதேக மெல்லாம் ரோமமப்பா, சீர்த்தியுள்ள சித்தாப்பாவையகத்தில் சிறப் பானலோகமதிற்கண்டதில்லை, பூர்த்தியாமகிமையது சொல்லொண் ணாது பொன்னுலகுசித்தரென்று செப்பலாமே. கருo

செப்பவென்று லவர்களிடங் கிட்டிநின்றேன் செங்கதிரோன் போல்வீசும் சடலமப்பா, ஒப்பவேதேகமது ரோமந்தானும் உத்தம னே காடியென்றே செப்பலாகும், இப்புவியிலா ரேனுங்கண்டதில்லை எழிலான காடிமயிர்சித்தரப்பா, அப்பதியி லாசிர்மம் யாருங்காணார் அலைகடலில் வழிகாணார்மாண்பர்தாமே. கருக

மாண்பானவையகத்தில்யா னுமல்லோவளமுடனேகுளிகைகொ ண்டு சென்றேனப்பா, வீண்போகாக்காலமது யான்கடந்து விருப்ப முடனட்டதிசைகாணவென்று, காண்பான வடகோடித்தாண்டியப்ப் லோகைகலைபதிக்கொப்பான தீவுதன்னில், ஆண்மையுடன்சென்றுமல் லோசித்துதம்மை வன்புடனேயான்கண்டவளஞ்சொன்னேனே. ()

சொல்லவேயாசிர்மந்தன்னினின்று சடாரணசித்தர்முனிதன்னை க்கண்டு, வல்லதொருரோமமுள்ளசித்தாப்பாவண்மையுடனெந்தனை யாரென்றுகேட்க, புல்லறிவானதொரு வடியேன்றானும் புகழுடனே காலாங்கிச் சீஷனென்றேன், மெல்லவேயெந்தனையும் மாசீர்மித்துமே ன்மையுடன் பட்சமது கொண்டார்தாமே. கருங

கொண்டாரே காலாங்கிபேருரைக்க கொப்பெனவே ரோமமெ ன்றகாடிசித்து, சண்டமாருதம்போலக் கோபங்கொண்ட சகலரு மேயென்பேரிலாசிர்மித்து, கண்டுமே யுபதேசஞ்செய்வதற்கு கருத் திலே மனதுவந்து யடியேனுக்கு, விண்டதொரு ஞானோப தேசமெ ல்லாம் விருப்பமுடன்போதித்தார் சித்தர்தாமே. கருச

சித்தானசித்துமுனி ரிஷிதானப்பா சிறப்புடனேயெந்தனுக்கு யாமஞ்சொல்லி, முத்தானவாசிர்மம்பெருமைசொல்லிமூதுலகில் மகி மையெல்லாந்தானுரைத்து, எத்தலமுங்கண்டுவந்த சிறுபாலாகேள் யெழிலானவாசிர்மம்மகிமையெல்லாம், சுத்தமுடனுந்தமக்கு யாமு ரைத்தோம் சூட்சாதிசூட்சமெல்லாமறிந்துகொள்ளே. கருரு

போகர் கெம்புநதி கேட்டது.

கொள்ளவென்று சொல்லுகையிலடி யென்றானும்கொப்பனவே கெம்புநதியெக்கேயென்றேன், விள்ளவேயெந்தனுக்குச்சொன்னாரப் பா விருப்பமுடன்வடகோடி கானகத்தில், அள்ளவே வயோத்திநகர் மேற்பாகத்தில் அழகானகெம்புநதியென்றுரைத்தார், மெல்லவே கெம்புநதிக்காணவென்று மேன்மையுடன் குளிகைகொண்டு விடை பெற்றேனே. கருசு

பெற்றேனே சித்தரிடம்விடைகள் பெற்றுபோனகுளிகைத னைப் பூண்டுகொண்டு சற்றமுடன் அயோத்திநகர் தன்னைநோக்கி சூட்சமுடன்மேற்பாகந்தனனிற் சென்றேன், வுற்றதொரு குளிகை கொண்டுமேற்பாகத்தில் ஒகோகோநாதாக்களிருக்கும்ஸ்தானம்,வெ ற்றியுடன் காலாங்கி தனைநினைந்து விருதுடனே வடியேனுமிறங்கி னேனே. கருஎ

இறங்கினேன் வயோத்திநகர் மேற்பாகத்தில் யெழிலானகெம் பா றுநடுமையத்தில் திறமுடையகெம்புகல் மண்டபந்தான் தெளி வானபதியொன்றுகுகைதானுண்டு, திறமானவெம்பென்றசித்தர்தா தானும் நீலவர்ணன்முகம்போலே சித்தொன்றுண்டு, உறமானமண் டபத்தில் தவசியாரும் வுற்பனமாய்த்தானிருக்கக்கண்டிட்டேனே.

கண்டிட்டேன்குளிகையது பூண்டுகொண்டுகடிதானகெம்பாறு நடுமையத்தில், தண்மனபமாலையணி கிருஷ்ணன்போல தவமுடைய சித்தொருவாங்கேயுண்டு மண்டலுகர் தானறியாதீவுதானும் மகத் தானகெம்பாறுமண்டபந்தான், அண்டமெல்லாம் தான்புகழும் நதி தானப்பாவப்பனேகெம்பாருபார்த்திட்டேனே. கருகூ

பார்த்தேனேரிஷியாரையடியென்றானும் பட்சமுடன்பக்கல்த னில்யானுஞ்சொன்னேன், தீர்த்தமுடன் கெங்காநதிபானத்தேடு திறமுடனேவஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்தேன்;சேர்த்துமேயெந்தனையுங் கொண்டணைத்து சிறுபாலாயெங்கு வந்தீரென்றுரைத்தார் ஏர்க்க வேயெந்தன்மேல்பட்சம்வைத்து யெழிலான வாசிர்மஞ்சொன்னார் பாரே. கசுo

சொன்னவுடன் அடியேனுங்கால்நடுங்கி சுத்முடன்தலைகுனி ந்துசாஷ்டாங்கித்தேன், நன்னயமாய் காலாங்கி நாதர்தம்மால் நாடி வந்தேனுசிர்மந்தன்னையென்றேன், வுன்னிதமாய்க் கெம்புநதிகாண

வென்று உகந்ததொருகுளிகை தனைக்கொண்டுவந்து, பன்னவேயா சீர்மங்கிட்டிவந்தேன் பட்சமுடனெந்தனக்கு வருள்செய்வீரே, ()

அருளென்றுசொல்லுகையில் வடியேன்மீது வன்புடனே கிருபையதுமிகப்புரிந்து, தெருள்கலையிற் றெள்ளமுதேதேனே மானே தெவிட்டாத கண்மணியே போகர்பாலா, இருளகற்றுஞ்செந்தேனே சிங்கவேறே யெழிலான குணக்குன்றே யோகவானே, பொருளான ஞானோபதேசங்கேட்கும் பொன்னவனேயுந்தனுக்கு வருள் சொல்வேனே. கசுஉ

சொல்வேனேஞானோபதேசந்தன்னை சூட்சாதிசூட்சமதையுனக்குரைப்பேன், வல்லதொரு காலாங்கிநாதர்பாலா வளமையெல்லாமுந்தனுக்குயோதுவேன்யான், வெல்லவே ஞானோபதேசமெல்லாம் விருப்பமுடனெனக்களிப்பேனென்றுசொல்லி, புல்லவேபூதலத்தின் மகிமையெல்லாம் புகழ்ச்சியுடனெந்தனுக்கு ஓதுவாரே. கசுங

கெம்புரிடிபோகருக்கு ஞானோபஞ்சொல்லி
கெம்புவிளைவுகாட்டியது.

ஓதுவார்கெம்பாருநதியுஞ்சொன்னார் ஓகோகோநாதாக்கள்கண்டதில்லை, வாதுரைத்தயெந்தனுக்கு ரிஷியார்தாமும் வண்மையுள்ள ஞானோபமுரைத்தாரப்பா, மாதுமனோன்மணியாளின்கிருபையாலே மகத்தான மகிமைகளுஞ்சொன்னாரப்பா, சேதுபந்த மானதொருகடலி னேர்மைசெப்பினா ரெந்தனுக்குச்செப்பினாரே. கசுச

செப்பினார்கெம்புதனை யெடுக்கவல்லோ சேதுபந்தமவயோததிக்குமேற்கேயப்பா, ஒப்பவேகெம்பாறு வடமுகத்தில் ஓங்கியதோர் வோடையொன்றுகுகைதானுண்டு, வெப்புடனேவடகோடி யாற்றையப்பா விண்ணுலகில் கண்டவர்களாருமில்லை, செப்பமுடன் யெந்தனுக்கு வுளவுசொல்லி நேர்மையுடன் வோடைதனைகாண்பித்தாரே. கசுரு

காண்பித்தார் வயோத்திநகர்வோடைதன்னில் கனமான கெம்பினது அருவிகண்டேன், ஆண்பானகெம்பினது அருமைதன்னை வப்பனேநாதாக்கள்செல்லவாரோசொல், தூண்போலேகல்லதுதானயிருக்கும்பாருதுடியானகெம்பினதுவோடைதன்னை, சாண்போலே பாறையதுமிகவிருக்கும் கர்ண்பானசிறுகல்லுபொடியுமாமே கசுசு

பொடியான கல்லதுதான்மணல்தானப்பா பொங்கமுடன் கழற்சிக்காய்ப்போலிருக்கும், துடியானகெம்புதனை யெடுப்பாரப்பா தூண்போன்றகெம்புதனை யெடுக்கமாட்டார், படியான உடைக்குள்

சித்தர்காவல்பாங்கான மேற்புரத்தேசெல்லலாகா, அடிபோன்ற காறுவதிலேயுண்டு அற்புதமாமருவியென்ற வாழியாமே. கசுஎ

ஆழியாம் மேலருவில் தன்னிலப்பா வப்பனேகழற்சிக்காய்யளவுபோலும், காழியால்தான்கொண்டு கெம்பளுக்குமநாயகனே பெரிடிமணலாமருவிபாயும், நீழியுடன்கீழருவில் தூண்போல்கெம்பு நீடோணமலைபோலேயிருக்கும்பாரு, தாழினிடமிலைகின்றகெம்புமார்க்கம் தகைமையுடன் வெகுபேர்கள் காணார்தாமே. கசுஅ

காணாரேகெம்பினுட வாட்டின்மார்க்கம் காசினியில் காலாங்கிகிருபையாலே, தோணுங்கருவிகாணுகியெல்லாம் தோற்றமுடனெந்தனுக்குக்காண்பித்தாரப்பா, பூணுநதுறைமுதலுங் காணுந்தான் பொங்கமுடன் கெம்பினதுவருவிதானும், மாணமுறும் கெம்பினிடிவுதன்னை மார்க்கமுடன்கண்டுவந்தேன் தேசமாமே. கசுகூ

போகர்சீனபதிக்குவந்து கெம்புவிலைகூறல்.

தேசமாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் சிறப்பானசீனபதிவுலகத்தார்க்கு, மோசமதுதெரியாத மாண்பரப்பா முதலகில் சீனபதியாரைப்போல, பாசமுடன்மெய்யென்று நம்புமாண்பர் பாருலகில்சீனபதியுலகமப்பா, நாசமுள்ளமற்றதோர் தேசமெல்லாம் நலமானகருமிகள்தா னென்னலாமே. கஎ0

என்னவேசீனபதி யுலகத்தோர்க்கு யெழிலானகபடுகளுஞ்சூதுதானும், பன்னவேபழிபாவம் தெரியாதப்பா பாருலகிலம்மாண்பர்போலேயுண்டோ, துன்னவேயாம்கண்ட மார்க்கந்தன்னை துப்புறவாய்சீனபதியுலகத்தார்க்கு முன்னவேகாலாங்கி சொன்னாப்போல் முயற்சியுடனதானுரைப்பேன பதியுள்ளோர்க்கே. கஎக

பதிபானசீனபதி மாண்பரேகேள் பாருலகில்கடலேழுஞ்சுத்திவந்தேன், நிதியான நவகோடிதிரவியங்கள் நேர்மையுடன்தானிருக்கும் தவமுங்கண்டேன், துதியானசித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும் சூழ்ந்திருக்குங்கெம்பினுட நதியுங்கண்டேன், மதியாததவசமுனி சித்தர்சேர்மம் மார்க்கமுடன்கண்டுவந்தேன மகிமைபாரே. கஎஉ

பாரேதான்கெம்பாறு நதியுங்கண்டேன் பாங்கான வோடைமுதயருவிகண்டேன், நேரேதான் காநாறுயாழிகண்டேன் நேரான

கெம்புத்தூண் பாறைகண்டேன், சாரேதான்மேலருவி வுள்ளருவி கண்டேன் சாங்கமுடகெம்பினுட மண்டபந்தான், தீரேதான் வடகோடி மேற்பாகத்தில் தீரமுள்ளசித்தர்கள்தான் காவலுண்டே. ()

காவலாங்காணுறுபதியிலப்பா காத்திருப்பார் வெகுகோடிசித்தரங்கே, ஆவலுடன்கெம்பெடுக்கப் போகும்போது வப்பனே யவர் கருணை மிகவேவேண்டும், யேவலுடனவர்பணிக்கு முன்னேநின்று வெழிலானகெம்பதனை யெடுக்கலாகும், கோபமதுவாராமல்குருவின் முன்னே கொப்பெனவே யாசிர்மங்கொள்வீர்தாமே. களச

கொள்ளவேயாசிர்மங் கொண்டபோது கொற்றவனே யுத்தமக் குத்தடமுஞ்சொல்வார், விள்ளவேவதிதியிருக்குமிடமுஞ்சொல்லி விருப்பமுடன்கெம்பினுட நாடுஞ்சொல்லி, உள்ளதொருவுடல்பொருள் களாவியோடு உத்தமனே உந்தனுக்குத்தத்தமீய்ந்து, கள்ளமின்றி மனதுவாநடக்கவென்று கடாட்சமுடனருள்வளஞ்சொல்வார்பாரே

சொன்னதொரு விதிமுறைகளனைத்துங் கூறி சுத்தமுடன் ஞானோபதேசமோதி, நன்னயமாய் வையகத்தில்வாழ்கவென்று நாதாந்தக்கண்மணியி னருளைபெற்று, என்னுளுஞ் சித்தருக்கு மூத்தனாக வெழிலாக யிருக்கவென்றுவாசிர்மித்து, பன்னவேபரப்பிரம்மசோதி தன்னை ப்கட்டுவார்யுந்தமக்குப் பண்பாய்த்தானே. களகூ

போகர் யானைமலைகண்டது.

தானானயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தகமையுள்ளபுலிப்பாணி மைந்தாசொல்வேன், தேனானதென்மதுரை வடமேற்கப்பா தெளிவானயானமலை யென்றொன்றுண்டு, கோனானயெனதையர் காலாங்கி நாதர் கொற்றவனா ரெந்தனுக்குச் சொன்னமார்க்கம், பானானகுரு சொன்னமொழிப்படிக்கிப்பாலகனே குளிகையதுகொண்டேன்பாரே

கொண்டேனே குளிகையதுயானுங்கொண்டு கூரானயானைமலைக்காண்பதற்கு, அண்டமுடனாகாயம் தான்பறந்து அழகானயானைமலைமீதிற்சென்றேன, கண்டேனேவுச்சிதனில் மண்டபந்தான் காலானகாலமதுமூன்றுயோகம், உண்டானசித்தரப்பா யங்கேயுண்டு வுத்தமனே கல்லடியாஞ்சித்தராமே. களஅ

கல்லானசித்தரப்பாமனேகமாண்பர்காசினியிலிருந்தவர்தமலைமேற்சென்றோம், வல்லானயானைமலையுச்சிதன்னில் வளமுடனே ஆய

க்கால்மண்டபத்தில், கொல்லரெனுஞ்சிஷர்களா மாயிரம்பேர் கூட்டமிட்டுவந்திருக்கக் கண்டேன்யானும், வெல்லவேயோகாது சித்தர் தம்மை வேசமுடன்தான் சபிப்பாறு றுதியாமே. களகூ

உறுதியாமோனநிலை கொண்டசித்து மூதுலகில்பார்த்தவர்களாருமில்லை, மருமமாம்வதிதமூதல் மகிமைகோடி வண்மையுள்ள சித்தர்களுமங்கேயுண்டு, நறுமணங்கள் கொண்டதொருசித்துதம்மை நவிலவேமுடியாது மலைமேலப்பா, குறுமுனியாமகஸ்தியர்க்கு நேரான கொற்றவர்களங்கிருக்கக் கண்டேன்தானே. கஅகo

தும்புருமகாரிஷியாசிர்மம்.

தானான ஆயக்கால்மண்டபத்தில் தகமையுள்ளகல்லடியாஞ் சித்தரப்பா, கோனானமண்டபத்தில் சமாதியுண்டு கோமானும் தும்புரிஷியார்தாமும், பானானப்ளிங்குமா மண்டபந்தான் பாங்கானமலைமீதில் யிருக்கும்பாரு, தேனானரிடிமுனிவர் சித்தர்தாமும் தேற்றமுடன்கொலுக்கூடம் காப்பார்தாமே. கஅக

கொலுவனமண்டபத்திலடியேன்றானும்கொப்பெனவேகுளிகை கொண்டியிறங்கியல்லோ, வலுவானகல்லடியான் சித்தர்முன்னே வளப்பமுடன்குளிகைவிட்டு யிறங்கிநின்றேன், மெலுவானவார்த்தையது மிகவும்பேச மேன்மையுடனென்மனதி லெண்ணங்கொண்டு, அலுவானசமாதிபக்கல், நின்றேன்யானும் அங்கெனவே கண்டாரே முனிவர்தாமே. கஅஉ

முனியானசித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும் மூர்க்கமுடனென்மீதிற்சினமுங்கொண்டு, தொனியானவார்த்தையதுசீறலாகி தோற்றமுடனெந்தனையுஞ் சபிக்கவென்று, பனிபோன்றமலைமீதில் யிருந்துமல்லோ பாங்குடனேபுறப்பட்ட ராயிரம்பேர், கனிவுடனேயவர்களை யான் கண்டபோது கால்விழுந்துசாஷ்டாங்கஞ் செய்திட்டேனே.

இட்டேனேசித்தர்முனிரிஷிகளுக்கு யெழிலுடனேயடிவணங்கி தெண்டனிட்டேன், கிட்டிநின்றயெந்தன்மேல் கிருபைவைத்துகீர்த்தியுடன்யாரப்பா வென்றுகேட்க, திட்டமுடன்காலாங்கிநாதர்தம்மை திறமுடனே மனந்தனிலே நினைந்துகொண்டு, வட்டமுடன் குளிகைகொண்டசேஷன்யானும்வாகுட்னே மலைதேடிவந்தேன்பாரே

பார்த்தேனேயானைமலைக்காணவென்று பாங்கானகுளிகைகொண்டு யிறங்கினேன்யான், தீர்த்தமுடன்காசிபதி சென்றுயானும் திகழானகாசிலிங்க தீர்த்தங்கொண்டு, ஆசையுடன் பூசைநைவேத்தியங்கள் வன்புடனே பதாம்புயத்தை யார்ச்சிப்பேன்யான், சேர்த்துமே காங்குவித்து வுரைத்தபோது சிறப்பானரிஷியாருமகிழ்ந்திட்டாரே கஅசு

மகிழ்ந்திட்டசித்தரென்னை யாசீர்மிக்கமகிழ்ச்சியுடனவர்பாதமஞ்சலித்தேன், நெகிழ்ந்திட்டரிடியாரும் யென்னைப்பார்த்து நேர்மையுடன்மலைமீதில் வாலாமோசொல், தகிழ்ந்திட்டசிறுபாலா யென்னையிப்போ தன்மையுடன் தெரிசிப்பேனென்றுரைத்து, மகிழ்ந்திடவே ஞானோபதேசஞ்சொல்லி சட்டமுடன் மலைவளத்தைச் சொன்னார்பாரே.

பாரப்பாகாலாங்கி நாதர்பாலா பட்சமுடன்மலைவளத்தையானுரைப்பேன், ஆரப்பாவென்னைப்போல சொல்லப்போரார் வப்பனேயானுனக்கு வுறுதிசொல்வேன், சீரப்பாவென்தனது போகநாதர்சிறப்புடனே யானைமலைமகிமைகேளும், நேரப்பாமலைதனிலே வதீதமெத்த நேர்மையுடன்யாம்கண்டவரை சொல்வேனே. கஅஎ

தும்புரிஷிபோகருக்கு யானைமகிமைகூறல்

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லை துரைராஜ சுந்தரனே சொல்வேன்கேளும், வெல்லவேயானைமலை யடிவாரத்தில் மேன்மையுடன் சுனையொன்று குகைதானுண்டு, புல்லவேசுனையருகில் போகும்போதுபுகழான கல்லடியாஞ்சித்தரப்பா, மல்லர்கள்போல்நூறுபேர் கொலுவிருப்பார் மகத்தானசுனையருகே காவலுண்டே கஅஅ

உண்டானகாவலுக்குள்ளதிசயங்கள் வுத்தமனேசொல்லவென்றால்முடியாதப்பா, திண்டானகார்த்தவ ரூபனப்பா திகழானசுனையினது படிதளத்தில், சண்டமென்றவாயுதப் பாணியோடு சக்கரமும் வளைதடியுங் கைபிடித்து, துண்டரிகமானதொரு வீரியன்றான் துப்புரவாய்க்காவலது யிருப்பான்காணே. கஅகூ

காணவேகுளிகைகொண்டுசெல்லும்போது கண்மணியேயுன்னையவர் வழிமரிப்பார், பூணவேகார்த்தவனார் வீரியன்றான் புகழானவாயுதபாணியாக, வேணவேயுத்தமது செய்யவென்று விருப்பமுடன் வருவாரைக்கண்டபோது ஆணவங்களதிகரித்துயுன்னைக்கொல்லவம்பனே வருவாரேயுண்மைதானே. ககூ0

தும்புரிஷி போகருக்கு சுந்திரமுறைத்தல்.

உண்மையாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேகுகைக்குள்ளேசெல்வதற்கு, நன்மையுடன்பிரணவமாஞ் சக்கரந்தான் நலமுடனேயான்கொடுத்தேன்யுந்தனுக்கு, கண்மையாஞ்சக்கரத்தைக்கைபிடித்து கவனமென்றகுளிகைகொண்டு, செல்வாயானால்வண்மையுடன்யுந்தனுக்குவசியமாவார் வளமுடனேநாதாந்தசித்துதாமே

சித்தானசித்துமுனி தன்னைக்கண்டுசிறப்புடனே குகைதனிலே சென்றேன்யானும், சுத்தமுடன்கார்த்தவனை ரெங்கனைத்தான்சூருடனெனைவதைக்கத் துணிந்தார்பாரு, பத்தியுடனவர்பக்கல் நின்றுகொண்டுபட்சமுடன் பிரணவமாஞ்சக்கரத்தை, வெத்திபெற வுச்சாடம் செய்தபோது வீரபத்திரன்கைவசமு மானார்தாமே. ககூஉ

போகர்பத்மாசூரனைக்கண்டது

ஆனாரே ரிடியாருமென்தனுக்கு வன்புடனேகைவசமு மானார்தாமும், போனேனேகுகைகடந்து சென்றேன்யானும்பொங்கமுடன் வீரபத்திரன்றனைக்கடந்தேன், வானோர்கள்தான்புகழும் பத்மாசூரன் வண்மையுள்ள குகைதனையேகண்டேன்யானும், ஞானோபதேசமது கூறிக்கொண்டுநயம்படவேசமாதி தனிலிருந்திட்டாரே. ககூங

இருந்தாரே பத்சூரனையுங்கண்டேன்யெழிலானசூரனவர்பக்கல் தன்னில் பொருந்தவேதாருகாரிஷிகள்தானும்பொங்கமுடன் கொலுவிருந்தார்குகைதானுள்ளே, இருந்தமுடன்குளிகையது கொண்டுயானும் தீரமுடன்சூரனது பக்கல்சென்றேன், சூரந்தமலைசோலையது குகைதானுள்ளே சூரபத்மாசூரனையுங் கண்டேன்தாமே ககூச

தாமான சூரனையுங் கண்டபோது தகமையுடனெந்தனையு மாசென்றேதான், கோமான்போல் வீற்றிருக்குஞ்சூரன்றானும் கோலமுடனெந்தனையுமுருட்டிப்பார்த்து, நேமமுடன் சிறுபாலாயாரென்றேதான்நேர்மையுடனிவ்விடத்தில், வந்ததென்ன பூபாலனேயென்றுசொல்லி யென்னைகேழ்க்க பொங்கமுடனடியேனுங்கூறினேனே ககூரு

கூறினேன்காலாங்கி நாதரையாகொற்றவரும் நற்சீஷனென்றுரைத்தேன், மாறிடவேசூரனவன் மகிழ்ந்துமல்லோமகிமையெல்லாந் தானுரைத்தாரெந்தனுக்கு, கோறிவந்தவினையங்கைகூடலாச்சே குவலயத்திலதிசயங்கள் தாமுரைத்தார், வேறிடமாம்மலை குகைகள்யாவுஞ்சொல்லிவிருப்பமுட னெந்தனுக்குவிடைதந்தாரே ககூசு

தந்தாரேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளுதகமையுள்ளபுலிப்பாணி மைந்தாசொல்வேன், அந்தமுள்ளவகஸ்தியர்க்குவுகந்தசீஷன் அறிவுள்ளகண்மணியாம் தேரைதானும், சொந்தமுடன்வெகுகாலம் அகஸ்தியர்தானும் தோற்றமுடனற்சீஷனென்றுசொல்லி, விந்தையுள்ளவசதியங்கள் வையகத்தில் விருப்பமுடன்கண்டவரை சொன்னார்பாரே க௯௮

பாரேதான்கண்டவரை மார்க்கமெல்லாம்பாங்குடனே தாமுரைத்தார்தேரையர்க்கு, நேரேதான்சங்கத்தார் கூட்டமப்பாநேரானசித்தர்முனிரிஷிவர்க்கத்தில், சீரேதான்சமாதிதனிமுனியார் சீஷன்சிறப்பானதிரணாக்கியமுனிவருக்கு, நீரேதான்மூளைதனில் தலைநோக்காடு நேர்மையுடன்வுந்துமல்லோ வருத்தலாச்சே க௯௯

வருத்தமுடன்மூளைதனில் பத்திநின்றவாகான தலைநோக்கையென்னசொல்வோம், பொருத்தமுடன் நோய்களிலே வருந்தியல்லோ பொலிவான துன்பமதுமேலதாகி, திருத்தமுடன்நோயதனைத் தீர்ப்பதற்கு திறமான வகஸ்தியரை அழைக்கச்சொல்ல, அருந்தமதுதானறிந்தாகும் பயோனி அறிந்தாரேஞான மென்றதிஷ்டியாலே ௨௦௦

சங்கப்புலவருக்கு அகஸ்தியர் பண்டிதஞ்செய்தது

ஆமேதான்வகஸ்தியரு முன்னேசெல்லவன்பானதேரையர்பின்னேசெல்ல, தாமேதான் அகஸ்தியனார் வுத்தாரந்தான்தகமையுள்ள மருந்துவகை ஆயுதங்கள், போமேதான்தேரையமுனிவர்தாமும்பொங்கமுடன் அடப்பமதுகொண்டுயேந்தி, நாமேதான்சொன்னபடியகஸ்தியனார் பின்வன்பாகவழி நடந்தார்தேரையாமே ௨௦௦

தேரையென்றமுனியானசித்தர்தாமும் தெளிமையுடன்வகஸ்தியனார்வுடன்சென்றேபின், பாரையென்றமலைமீதில் தானிருக்குப்பான்மையுள்ள சங்கத்தார் கூட்டந்தன்னில், ஆறையாஞ்சமுகமதுமுன்னேநின்று வகஸ்தியாரும் சீஷனுடன்போயிருக்க, கூறையென்றசங்கத்துபுலவரெல்லாம் குட்சமுடனகஸ்தியர்க்குவுரைத்திட்டாரே ௨௦க

இட்டாரேசங்கத்துப்புலவ ரெல்லாம்யெழிலான திரணாக்கியமுனிவர்நோயை, சட்டமுடன்தசவருடகாலமையா தலைவலியும் சன்னிமுதலதிகமுண்டு, தொட்டதொருபண்டி தங்கள்மெத்தவுண்டு துளைராஜசுந்தரர்க்கு லக்கோயில்லை, திட்டமுடன்தங்களது பண்டிதங்கள் திறமுடனேசெய்வதற்கு வறிந்திட்டாரே ௨௦௨

அகஸ்தியர் ஞானதிருஷ்டியினால் சிரசில் தேரையிருக்குதென்று கூறல்.

வருந்தவேயகஸ்தியனார் முனிவர்தாமும் வல்லமையால் பண்டிதங்கள்மிகவுரைப்பார், பொருந்தியேதேரையது மூளைதன்னை பொலிவானநாசிவழி தன்னிற்சென்று, வருந்தியேமூளைதன்னைப் பற்றியல்லோவாகுடனே தேரையதுபொருந்திநிற்க, மருந்தியவென்றல்லோ மனதிலுன்னி மகத்தானயகத்தியருங் கவனித்தாரே. ௨௦௩

கவனிக்கும்வேளையிலே கத்திகொண்டுகருத்துடனேமூளைதனைத்திறப்பார்க்க, மவுனமென்றமூளைதனில் தேரைதானும்மார்க்கமுடன்கவ்வியல்லோ கொண்டுநிற்க, புவனமென்றகுறடாவில் யெடுக்கப்போனார்புகழானதேரையர்முனிவர்தானும், கவனமென்ற பாணியினால்நடுக்கதந்திரம் சாற்றினார்தேரையர் சாற்றினாரே. ௨௦௪

அகத்தியர்க்குத்தேரையர் தந்திரஞ் சொன்னதினால் தேரையனென்றுபேர்பெற்றது.

சாற்றவே மண்பாண்டம்தன்னில்தானும் தண்மையுள்ளசலமதனைநிறையவிட்டு, ஆற்றலுடன் தேரைமுன்னெதிரேகாட்ட அங்ஙனவேமூளைவிட்டுகுதிக்கலாச்சே, நாற்றிசையும் மேவுபுகழ் அகஸ்தியனார்தாமும்நல்லறிவுகண்டுமல்லோ மனதுவந்து, போற்றியே யென்சீஷா பொன்னரங்கா பொலிவானதெள்ளமூர்த்த சிங்கமாமே. ௨௦௫

சிங்கமாம்சித்தர்முனிமெச்சும்பாலா சிவயோகாவருள்பாலாதேகாமோகா, துங்கமேமெய்ப்பொருளே ஞானதீபாசுடர்மணியே கதிரொளியேகுட்சபாதர், தங்கமே சடாட்சாரத்தின் மோனவானே தயாபரமேதயாநிதியே சாருந்தீபா, புங்கிசித்திமெட்டுரிய போகவானே புகழான மகமேரேயென்றார்தாமே. ௨௦௬

என்றுரேவகஸ்தியரும்மெச்சியல்லோயெழிலானதேரையமுனிவருக்கு, நன்றான பொருளெல்லாம் மிகவுரைத்து, நலம்பெறவேஞானோபதேசஞ்செய்தாரங்கே, குன்றானமலைதனிலே யிருக்குமூலி குவலயத்திலிறந்தவரையெழுப்புமூலி, வென்றிபிழைமூலிதனைத்தேரையருக்கு விருப்பமுடன்ஞானோபதேசஞ் செய்தார்பாரே. ௨௦௭

பாரேதான்பொன்மூலி யுளவுஞ்சொல்லி பாங்கானபொன்விளையும்நாடுஞ்சொல்லி, நேரேதான்கருவிகரணாதியெல்லாம் நேர்மையுடன்தேரைய முனிவர்தானும், சீரேதான் கற்றறிந்துக்கொண்...

சிறப்புடனேயிருமாப்புயதிகமாகி, வேரேதான் அகஸ்தியரை விட்டு நீங்கி விருப்பமுடன் மலைவளத்தைச்சென்றார்தானே. ௨௦௮

தேரையர் வாரணவாசிமலையிற்சென்றது.

தானானவாரணமாம் மலையைக்கண்டு தண்மையுடன்தேரையமுனிவர்தாமும், கோனானவகத்தியரைவிட்டுநீங்கி குருமொழியைத் தானக்கடந்தசித்துதாமும், தேனானவித்தையெல்லாமறிந்துகொண்டு,தேற்றமுடன் லோகமெல்லாஞ்சித்துசெய்ய, மானானகாசியென்றமலைவாரத்தில் மார்க்கமுடன்தான்சென்றார் முனிவர்தாமே. ௨௦௯

தேரையர் சீஷருக்குபதேசித்தல்.

மூனியான்தேரைய சித்துதாமும்மூர்க்கமுடன் தனக்கிசைந்த சீஷர்தம்மை, தனியாக ஞானோபதேசஞ்செய்துமல்லோ தகமையுடன் மூலியெல்லாங்காண்பித்தாரங், கனியான தேரையமுனிவர்தாமும் நலமானபொன்விளையும் மூலியெல்லாம், பனியானமலைமேலே பூசியேதான் பழுக்கவே துருத்திகொண்டு ஊதினாரே. ௨௧௦

வாரணவாசியை தேரையர்தங்கமாக்கினது.

ஊதவேமலையெல்லாம் தங்கமாச்சு வுத்தமனேவதிலிருந்ததவசிமார்கள், மாதவங்கள்செய்கின்ற ரிஷிகள்தாமும் மகத்தானவடவாக்கினியனல்கொள்ளாமல், காதவங்கள்மிகவாகிரிஷியார்தாமும்கைலங்கிரிமலைதானும் விடங்கொள்ளாமல், பாதவத்திலிருந்ததொரு வகத்தியர்முன்னே பொங்கமுடன்முறைய முதுசெய்திட்டாரே. ௨௧௧

முறையானசித்துமுனி ரிஷிகள்தாமும் மூர்க்கமுடனோடிவந்து அகஸ்தியனார்முன்னே, சிறைமீண்டசித்தனும் தேரைதானும் தேற்றமுடன்மலையடிவாரந்தன்னில், திறையானதீமூட்டி துருத்திகொண்டு திறமுடனேமலைதனையேதீபால்தாக்க,குறையானசித்தர்முனிரிஷிகள் தாமும் குடியிருக்கயெங்களுக்கு யிடமில்லைதாமே. ௨௧௨

தாமானதேரைமுனி சித்துதம்மால் தரணியெல்லாம்சித்து மயமாகிப்போகும், சாமானமலைகளெல்லாந்தங்கமானால்தாரணியிலொருவருக்கோர்மதிப்போருண்டோ, கோமான்கள் குருவேது சீஷரேது குவலயத்திலொருவருந்தான்யில்லைகண்டீர், நாமானவாகவல்லோகூறிவிட்டோம்நாதாந்த சித்தொளிவைக்காப்பீர்தாமே. ௨௧௩

காக்கவென்றுசொல்லியல்லோ காங்குவித்துகைலாசவகத்தியற்குயிதவுகூறி, ஆக்குவது அழிப்பதுவும்மாலாகும்வப்பனேகடாட்ச

மதுசெய்யவென்ன, நோக்கமது கொண்டுமல்லோ அகஸ்த்தியர்தாமும் ரொடிக்குள்ளேசினமதுவுமதிகமாகி, தூக்கியேதேரையசித்து தம்மை துப்புறவாய்க்கிழித்தெரிந்துபோட்டிட்டாரே. ௨௧௪

போட்டாரேயகஸ்தியனார்சித்துதம்மை பொங்கமுடன்தம்பதிக்குப்போனாரப்பா, நீட்டமுடன் அகஸ்தியரும்போனபின்பு நேரானதேரையசீஷரங்கேகூட்டமுடன்வந்திருந்துமூலிதன்னால்கொப்பெனவேயெழுப்பிவிட்டார்சித்துதம்மை, வாட்டமுடன்மறுபடியுஞ்சித்துதாமும் வளமையுடன்முன்போலவூதினாரே. ௨௧௫

ஊதினார்தேரையமுனிவர்தாமும்ஓகோகோநாதாக்கள்பின்னுமல்லோ, சாதிகெட்டபையலவன்பின்னும்வந்து சட்டமுடன்துருத்திகொண்டூதுரார்பார், பாதிமதிசடையணிந்ததம்பிரான்போல் பட்சமுடன்தாமுரைப்பார் அகஸ்தியர்தாமும், நீதிமுறையில்லையோதான் சித்தருக்குநிஷ்டூரந்தானதிகம்வுரைத்தார்பாரே. ௨௧௬

அகஸ்தியர்தேரையரை சமாதானப்படுத்தல்

பாரேதான்சித்தர்களுமுறைக்கும்போதுபான்மையுடனகத்தியனார்சித்துதாமும், சீரேதான்தேரையமுனிவர்தம்மை சிறப்புடனே செய்வதற்குநீதியுண்டோ,நேரேதான்முக்காலில்கண்டுமேதான் நேர்மையுடன் தனலதனைநிறுத்தவென்று,கூரேதான்விண்ணப்பம்மொழியனர்தம் குறிப்புடனேகேட்டாரேமுனிவர்தாமே. ௨௧௭

முனியானவகஸ்தியனார் முனிவர்தாமும் முறையோடுங்குறையோடுங்கேட்டசீஷன்,தனியானதேரையசித்துதாமும் தகமையுடன் சமாதிக்குப்போகுமார்க்கம்,பனியானநற்மதாமலையின்மீது பான்மையுடன்தேரையமுனிவர்தானும், நனியானசமாதிக்கு யேகவென்று நாட்டமுடன்தேரையர்வெளிப்பட்டாரே. ௨௧௮

பட்டாரேதேரையமுனிவர்தானும் பாருலகில்சமுசாரவாழ்க்கையற்று, விட்டகுறையிருந்ததொருநேர்மையாலே விருப்பமுடன்வுலகத்தில்வாசைவிட்டு, சட்டமுடன்சீஷர்களைத்தாமழைத்து சதாகாலம்வுனுகுதனிவிருந்துமென்ன, திட்டமுடன்குருவணக்கங்கொண்டுமென்ன திறளானவுபலேதமொன்றுங்காணே. ௨௧௯

காணேனேவுபதேசம்வொன்றுமில்லைகாசினியிலிருந்தாலும்பலனும்மில்லை. பூணவேவளர்கோடி மகிமைவித்தை புகழாகக்கற்றாலு

மொன்றுமில்லை, வேணபடியிதிகாசப்புராணவேதம் வெட்காமுடனு யுறுவேதந்தானும்,தோணவேகண்டாலுமொன்றுமில்லைதுப்புறவாய் சமாதிக்குப்போகநன்றே. ௨௨௦

நன்றானசமாதிக்குப் போரேனப்பா நலமுடனேநீங்களெல்லா மனதுவந்து,குன்றானநறமதாமலையைநாடிகொற்றவரேவருகவென்று விடையுந்தந்தார், வென்றிடவேதேரையசித்துதாமும் வீரமுடன்நற மதாமலையைத்தேடி, சென்றாரேமலையடிவாரந்தன்னில் சிறப்புடனே தானமர்ந்தார்முனிவர்தாமே. ௨௨௧

முனியானசித்துரிஷிசொரூபர்தாமும்,மூதுலகிறைசையதுவிட்ட கன்று, பனிபோன்றநாடுவளஞ் சென்றேயேகி பாங்கானமலைவளத் தையடுத்தசித்து,சனிபிடித்தகதையைப்போல்சொரூபர்தாமும் சாங் கமுடன்மனதுமிகத்தான்தளர்ந்து, நளியானசமாதிக்குச் செல்லவெ ன்று நாட்டமுடன்சித்தாவர்நின்றிட்டாரே. ௨௨௨

நின்றாரேசித்துமுனிசொரூபர்தானும் நிலையானசமாதியதுகுழி தான்வெட்டி, தென்றலுடன்வாயுவதுவுட்செல்லாமல் திறமானகல்த ரையுந்தானமைத்து, சன்னமதாய்ஒருபக்கந்துவாரமிட்டு சட்டமு டன்சமாதிக்குயிடமுந்தேடி,பன்னமேவரிஷியாருமுன்னேநின்றுபாரு லகில்சீஷருக்குமதிசொல்வாரே. ௨௨௩

மதியானசீஷவர்க்கமெந்தன்பாலாமகத்தானலோகமதுவதிசயங் கள், பதியானபாருலகில்சொல்லொண்ணாது பட்சமுடன்தேரைய முனிவர்தாமும், விதியானவிதிப்படியேசீஷருக்கு விருப்பமுடன்தா முரைப்பார்சித்தர்தாமும், துதியுடனேசீஷர்களும்வஞ்சலித்து தோ ற்றமுடன்யெதிராகநின்றார்பாரே. ௨௨௪

பாரேதான்சீஷவர்க்கம்நிற்கும்போது பாலகனேயென்தோழா பாக்கியவானே, நேரேதான்கல்லறைக்குளிறங்குவேன்யான் நேரான கற்பாறைமேலேமூடி, சீரேதான்சமாதியதுபூண்டபோது சிறப்புட னேபால்பழமுந்தருகவென்று,நீரேதான்மண்டலங்கடந்தபின்புநீட்சி யுடனவ்வழியைமூடிப்போடே. ௨௨௫

தேரையரிடம் அசரீரிவாக்கு பிறந்தது.

போடவேகற்பாறைமூடிப்பின்புபொங்கமுடன்சமாதியுடன்நிற் கவேண்டும், நீடவேநான்வருகுங்காலந்தன்னில் நிலையானபாறைதனி லெழுத்துதோன்றும், கூடவேவாண்டுவது பந்துக்குள்ளே கொப்

பணவேயான்வருகுங்காலந்தன்னில்,சாடவேநற்மதாமலைதானப்பா ச ட்டமுடன்தங்கநிறமாகும்பாரே. ௨௨௬

தங்கமாமதிலிருக்குஞ்சித்தரெல்லாம் சட்டமுடன்மலையைவிட் டுக்கீழிறங்கி, அங்கமுடனஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து வன்புடனேசமா தியிடம்வந்துநிற்பார், புங்கசித்தியெட்டுமதுபூண்டுகொண்டு புகழா னயோகமென்றஞானங்கொண்டு, சங்கமென்றஞானோபதேசத்தோ டும் சார்புடனேசமாதியிடம்நிற்பார்பாரே. ௨௨௭

பார்க்கவென்றுவின்னம்வெகுவதிசயங்கள் பாருலகில்தானடக் கும்மகிமைசொல்வேன், தீர்க்கமுடன்வடகோடியாருதானும் திகழு டனேதென்றிசைவிருந்துமல்லோ, மூர்க்கமுடன்வடகோடிகானகத் தில் மூத்தமுடன்கான்பாயுமென்றுசொன்னார், ஏர்க்கவேகானுறுநதி களெல்லாம் யெழிலுடனேயிப்படியேநடக்குந்தானே. ௨௨௮

தானானசித்துமுனிரிஷிகளெல்லாம் தண்மையுடன்சமாதியுடப க்கல்வந்து, கோனானயெனதையர்அகஸ்தியர்தம்மை கொற்றவனார்கு ருபதத்தைதாம்நினைந்து,தேனானசித்தர்முனிவருவதற்கோ தேசமெ ல்லாங்கண்டுமனங்களிப்பதெப்போ, பானானசமாதியதுபாரைதானும் பாருலகில்வெடிப்பதெப்போவென்றிட்டாரே. ௨௨௯

இட்டதொருகாலமதுசென்றபின்பு யெழிலானசித்துவரும்நாளு மாச்சு, சட்டமுடன்மலைகளெல்லாந்தங்கமாச்சு சார்பானபாறையின் மேல்எழுத்துண்டாச்சு, குஷ்டமுடன்நோயுள்ளபிணியோரெல்லாங் குறைநோயுந்தீர்ந்துமல்லோகுசலமானார், திட்டமுடன்சீஷவர்க்கமா னோரெல்லாஞ் சிறப்புடனேசமாதியிடம்யிருந்தார்பாரே. ௨௩௦

தேரையர் சமாதிவிட்டு வந்தது.

இருந்தாரேதசமாண்டுபத்துமாச்சு யெழிலானசித்துவருங்கால மாச்சு,பொருந்தவேசமாதியதுவெடித்துமல்லோ பொங்கமுடன்தே ரையசித்துதாமும், அருந்தவமுந்தான்தீர்ந்துவவளிமேலே வன்புட னேவெளியானார்சித்தர்தாமும், வருந்தியேசீஷரென்ற மாண்பரெல் லாம் வண்மையுடனவர்பாதம்தொழுதிட்டாரே. ௨௩௧

தொழுதாரேதேரையசித்துதம்மை தொல்லுலகைவிட்டதொரு மாண்பரெல்லாம், பழுதபடத்திருமேனிக்காயந்தன்னை பண்புடனே தான்களித்துவஞ்சலித்து,அழுதுமேயவர்பாதம்பின்வணங்கி ஐயனே

நாதாந்தசித்துருவே, வழுவாதுபொய்யுரையாக் காவலோனே வணங்கியேகடலஸ்கரித்துப்பணிந்திட்டாரே. உகூஉ

பணிந்திட்டமாண்பரெல்லாம்முகம்மலர்ந்து பாமவொளிநாதாந்தசித்துருவே, கனிந்திட்டவசரீரிவாக்குபோலே கர்த்தனேவர்ப்புதங்கள்முடிந்ததாச்சு, அணிந்திடவேலாக்கதுவும்பொய்யொன்றில்லைதப்புறவாய்வையகத்தில்மெய்யேயாச்சு, தணிந்திடவேசிஷவர்க்கம் மனதுவந்து சட்டமுடனுசீர்மஞ்செய்வீர்தாமே. உகூங

தேறையர் மறுபடியுஞ் சமாதிக்குப்போய்
இருபதாண்டுபோனால் வருவேனென்று சீஷர்களுக்குவுரைப்பதும்
சொற்பனங்கூறுவதும்.

தாமானயின்னமொருமார்க்கங்கேளும் தகமையுள்ளசிஷவர்க்கமான்பேரே, கோமானமெனதையர் அகஸ்தியனார்தம்மை கொற்றவனார்தம்மைவிட்டியான்பிரிந்து, சாமானமுள்ளதொருஞானோபதேசம் சட்டமுடன்யானறிந்துபிரிந்துவிட்டேன், நாமானமாகவல்லோசமாதிகொண்டு நாயகனேபத்தாண்டியிருந்திட்டேனே. உகூச

இருந்தேனேபின்னும்வந்துயானுங்கண்டேன் யெழிலானசிஷவர்க்கமென்னசொல்வேன் பொருந்தலேசொற்பனமும் யானுங்கண்டேன் பொங்கமுடன்மறுபடியுஞ்சமாதிக்கேக, வருந்தியேபராபரத்தின்செயலினாலே, வண்மையுள்ளசொற்பனமும் மெய்யேயானும்திருந்தியேயான்கண்ட சொற்பனத்தால் திறமாகநடப்பதுவும்வுண்மையாமே. உகூரு

உண்மையாம்சொற்பனமும்கண்டேனப்பா ஓகோகோநாதாக்களுகந்தசீஷர், வண்மையாம்சமாதிக்குப்போனேப்போதும் வகுப்புடனேயிருபதுவாண்டிருப்பனென்றும், கண்மையாம்மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே கண்டேனேசொற்பனங்களுண்மையாக, திண்மையாஞ்சமாதிக்குப்போனற்போதும் திறமானவதிசயங்கள் பார்த்திட்டேனே. உகூசு

பார்த்தேனேசமாதிக்குச்செல்லும்போது பாங்கானவெகுகாலஞ்சென்றசித்து,நேர்த்தியுடன்பூமிதனிற்சமாதிபூண நேர்மையுடன்சீஷர்களுமொன்றாய்க்கூட்டி, பூர்த்தியுடன்குழிதோண்டபோனபோது புகழானசித்தொருவரிருந்தாப்போதும், பார்த்திடவேபிரகாசமானஜோதி மகத்தானசித்தொருவர்கண்டேன்தானே. உகூஎ

தானானசொற்பனங்கள்கண்டேனப்பா தண்மையுள்ளசிஷர்களேயென்னசொல்வேன், கோனானயெனதையர் அகஸ்தியர்போல் கொ

ற்றவனார்சித்தொருவர் கண்டேனங்கே, கோனமனோன் மணியாள் கடாட்சத்தாலே, தெளிவுடனே கண்விழித்துப் பார்க்கும்போது, மானான சொற்பனத்தில் கண்டாப்போல மன்னவனே கண்விழிக்கிலொன்றுங்காணே. உகூஅ

காணேனே சொற்பனத்தில் சித்துதாமும் கைலாசநாதருடசோதிப்போதான், ஆணவேநிலவதுதான் நினைவுநாச்சோ பொங்கமுன் சொற்பனமும் மெய்யோபொய்யோ, தோணவேயெந்தனுக்கு ஒன்றுங்காணே துரைராஜசுந்தரனே மகிமையேதோ, மாணவேமறுபடியுஞ்சித்துதாமும் மகத்தானசமாதிக்கு யேகினாரே. உகூகூ

தேறையர் சமாதிக்குயேகுதல்.

ஏகினார் சீஷவர்க்க மனேகம்பேர்கள் யெழிலான கூட்டமுடன்யேகியல்லோ, சாகமுடன்நற்மதாமலைக்குமேற்கே சட்டமுடன் சமாதிக்குச்சென்றுமல்லோ, வேகமுடன்சமாதிபது தோண்டும்போது மேன்மையுள்ள சித்தொருவரங்கிருந்தார், போகமுடன் சித்தொருவர் தன்னைக்கண்டார் வொளிபானபிரகாசந் தோன்றலாச்சே. ()

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணியின்னங்கேளு வப்பனேதேறையர் சென்றபோது, மூச்சடங்கி வெகுகாலஞ்சென்றசித்து மூதுலகைக்கடந்தொருசித்துமாச்சு, மாச்சலுடன் பூமிதனி லோராள்மட்டம் மண்தனைவாரியல்லோ கண்டபோது, பாச்சலுடன்பூமிதனில் நிலைகளெல்லாம் பார்தாள்நீர்மட்டும் வுருகலாச்சே. உசக

உருகவேநீர்மட்டம்நிலங்களெல்லா மூருகத்தான் பாய்ந்துவேர்கள்போல, பெருகவேசடைமுடியுந் தம்பிரான்போல் பேரானசமாதிதனி லிருந்தார்தாமும், வருகமுடன் கண்மூடி சித்துதாமும் வண்மையுடன் சமாதிதனி லிருக்கக்கண்டார், சருகமுடன் ரிஷியாரும் பூமிதன்னில் சட்டமுடன் தானிருக்கக் கண்டார்பாரே. உசஉ

பாரேதான்தேறைய முனிவர்தாமும் பண்மையுடன் சமாதிதனிலிருந்துகொண்டு, தீரமுடன்தேரையமுனிவர்தம்மை திறமுடனேயாரென்றுகேட்கும்போது, சேரேதான் சித்துமுனி ரிஷியைப்பார்த்து சிறப்புடனே தாமுரைப்பார் முனிவர்தாமும், நேரேதான் அகஸ்தியனார்சிஷனென்றார் சேர்மையுடன் தேறையமுனிவர்தானே. உசங

தானானதேறைய முனிவர்தானும் தகமையுடன் ரிஷியார்க்குவிடையுஞ்சொன்னார், கோனானகும்பமுனி கடாட்சத்தாலே குவலயத்

தில் வெகுகோடிமகிமைதன்னை, தேனான மனோன்மணியா ளருளினாலே தேசமதி லதிசயங்கண்டேன் யானும், மோனநேரையமுனிவர்தானும் மோதவேயடிபணிந்து துதிந்திட்டாரே. ௨௪௪

துதித்தாரேதேரையர் முனிவர்தானும் துப்புறவாய் யடிவணங்கி தெண்டனிட்டு, கதிப்புடனே காயகற்பங் கொண்டுயானுங் காசினியில்வெகுகோடிகாலந்தானும், மகிப்புடனேசமாதிமுகஞ் சென்றுயானும் மகதேவர் தசவருஷமிருந்தேன்யானும், விகிப்பயனுமமைப் பின்படிபின்னு மல்லோ வேதாந்தத்தாயினது வருள்பெற்றேனே. ()

பெற்றேனேமறுபடியுஞ் சமாதியே பெருமையுடன் யிருபதுவாண்டுமட்டும், கற்பறிந்தேன் ஞானோபதேசங்கேட்டு காசினியிலாசையற்றுசமாதிபூண, சிற்றறிவுவுடையதொரு பாலன்யானும் சீராகசமாதிக்குபாத்திரனுவாய், குற்றமில்லாவரைகடந்து யடியேன்யானும் குருபதத்தைநாடியல்லோவந்திட்டேனே. ௨௪௬

தேரையரிஷியாருக்குவரலாறுகூறல்.

வந்தேனேசிஷவர்க்கந் தன்னோடொக்க வகையானகற்மதாமலையைத்தேடி, அந்தமுடன்சமாதிக்கு யிடமுங்கண்டார் வன்பான சிஷவர்க்கமானபேர்கள், சொந்தமதாய்க்குழிதோண்டுஞ் சமாதிதன்னை சுந்தரமே தாயிருக்கக்கண்டேன்யானும், முந்தவேயான்கண்ட சொற்பனம்போல் முடிந்ததே விட்டகுறையாய்க்கலாச்சே. ௨௪௭

ஆச்சென்றுதேரைய சித்துதாமும் வன்பாக ரிஷியார்க்குத்தாமுரைக்க, மூச்சடங்கி சிலகாலமெந்தன்பக்கல் முடியானவாண்டுவரு முடிவுமட்டும், வீச்சுடனேசமாதியது யிருக்கவென்று விருப்பமுடன் ரிஷியாரும் வாக்களித்தார், பாச்சலென்ற சுவாசமதுதானடக்கி பட்சமுடன் தானிருக்கவாக்கந்தாரே. ௨௪௮

வாமுடனே தான்கொடுத்து ரிஷியார்தாமும் வண்மையுடனே சீர்மஞ்சொன்னாரங்கே, சாமுடையவார்த்தையென்ற மொழிக்கித்தானும் தப்பாமல் சமாதிக்குட்சென்றாரங்கே, திறமுடைய தேரையர் சித்துதாமும் தீர்க்கமுடன் சிஷருக்கு வோதலுற்றார், குறமுடைய ரிஷியாருஞ் சிஷருக்குகூறுவார் அதிசயங்கள்மிகவாய்த்தானே.

தானேதான்சமாதியதுபூண்டபோது தகமையுள்ளவசரீரியாக்குண்டாகும், மானேதான்சீடவர்க்கம் மாண்பாகேளு மகிழ்ச்சியுடன் சமாதிதனிலிருக்கும்போது, தேனேதான்சிவயோகநிலையினின்று

தேற்றமுடன் மேதினியில்வருவதற்கு, மானேதான் வதிசயங்கள்மிக நடக்கும் மகத்தானசமாதியிடம்பக்கல்லில்லே. ௨௫௦

தேரையர்சீடருக்கு சொற்பனஞ்சாதித்தல்.

கிற்கையிலேமனோன்மணியாள்கிருபையாலே நீடானவசரீரிகேட்கும்பாரு, அற்பமென்றுநினையாதேவன்பாகேளு லவனியிலேஞான் வருருங்காலந்தன்னில், சிற்பரன்போலுந்தனக்குசொற்பனங்கள் சீராகத்தானடக்கும்வருள்மைந்தாகேள், உற்பமுடன்சொற்பனத்தில்நான்வந்தாற்போல் வுத்தமனேவதிசயங்கள்நடக்குந்தானே. ௨௫௧

தானானலோகமதுயிருண்டுபோகும் தாக்கானகடலதுதான்பொங்கும்பாரு, மோனநாதாக்களிறந்தபேர்கள் மோனமென்றசமாதியதுவொளிக்கும்பாரு, தேனான மனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே தெளிவாகக்கண்ணின்முன்நிற்பார்பாரு, பானனாயுகவதிசயங்கள் பட்சமுடன்தாமுறைப்பார்சித்தர்தாமே. ௨௫௨

சித்தானதேரையர்முனிவர்தானும் சிறப்புடனேகூறலுற்றாரிந்த வண்ணம், பத்தானரிஷியாருஞ்சமாதிவிட்டு பட்சமுடன்தானடக்கவழியுஞ்சொல்வார், முத்தானதேகமதையுலகிற்கான முனியானதேரையர்சமாதிதானும், புத்தானபாறையதுதான்வெடித்து புகழாகச் சமாதிவிட்டுவெளிவந்தாரே. ௨௫௩

தேரையர்சமாதிவிட்டுவந்து சீடர்களுக்குக்கூறல்.

வெளியாகசித்துமுனிவந்தபோது வெற்றிபெறசீடருக்குத்தாமுரைப்பார், தெளிவானசாஸ்திரங்கள்கற்றுமென்ன தேகாதிகாயகற்பங்கொண்டுமென்ன, பளியானமத்தகமதையகத்தில் பட்சமுடன் காப்பாற்றிநிறுத்தியென்ன, குளியானசமாதியிடஞ்சென்றுமென்ன குவலயத்திலிருந்தாலுமென்றுங்காணே. ௨௫௪

காணேனேபஞ்சபூதத்தினாலே கடிதானதேகமது நிலையில்லாது, பூணவேவரைகோடியிருந்துமென்ன பூவுலகில்கடலமதுவழிந்துபோகும், தோணவேயில்லாமேயிடுகாடாகும துப்புறவாய்ச்சொந்தகாப்புறங்காடாகும், மாணவேவையகத்திலாசையெல்லாம் மறப்பதுவேவண்மையுள்ளவதிதமாமே. ௨௫௫

அதிதமாங்காயமதுநிலையில்லாது வவனியிலேயிருந்தவர்களாருமில்லை, பதிதமாம்லோகத்தின்வாழ்க்கையெல்லாம் பாங்கானபொய்வாழ்வுமெய்யேயல்ல, அதிதமுடன்லோகமதில்யிருந்தோரில்லை துப்பு

றவாய்ச்சடலமதுவழியும்பாரு, நதிதமுடன்தேரையமுனிவர்தானும் நயமுடனேதாமுரைத்தார்வுண்மைபாரே. ௨௫௬

போகர்புலிப்பாணிக்குச்சொல்வது.

பாரப்பாபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு பகருகிறேன்தேரையசித்து தம்மை, ஆரப்பாவுலகுதனில்தேரைபோலும் வப்பனேவதிசயங்கள் மகிமைதொண்டோர், நேரப்பாவுலகுதனிலிருந்தசித்து நேர்மையுடன்கண்டவரிலிவர்பாலுண்டோ, தீரப்பாகாயாதிக்கொண்டசித்துதிற முடையதங்கமென்றசித்துவாமே. ௨௫௭

தங்கமாஞ்சித்தர்களிலிவர்க்கிடுண்டோதாரணியில்காயாதிகொண்டசித்து, புங்கமாஞ்சித்திவெட்டுகொண்டசித்து புகழானமூலிவகையறிந்தசித்து, துங்கமாமாண்டவரைசெழுப்புஞ்சித்து துரைகோடிவரைகோடியறிந்தசித்து, சிங்கமாம்பதினெண்பேர்சித்துதன்னில் சிட்டுமகஸ்தியர்க்குவுகந்தசித்தே. ௨௫௮

சித்தானதேரையர் முனிவர்தாமும் சீரானவுலகுதனிலிருந்தாரே தான், முத்தானதேகமதைமறந்தாரேதான் மூதுலகவாசைதனைவிட்டார்பாரு, பத்தானபரமரிஷியெவரானாலும்பாருலகிலிருந்தவர்களாருமில்லை, சுத்தமுடன்வசதன்னியவாசைவிட்டு சுகமுடனேதவநிலையிலிருக்கான்றே. ௨௫௯

நன்றானதவநிலையிலிருந்துகொண்டு நாதாக்களென்றல்லோபெயருங்கொண்டு, குன்றானதேகமதுகுகைகள்தேடி கூறுபிலந்தனிலொளித்துமுனியரெல்லாம், வெண்றிடவேவெட்டவெளிதன்னிற்சென்று விருப்பமுடன்சமாதியதுபூண்டுமல்லோ, பண்றிடவேபாரினிலேயின்னும்வெகு பாராமரிந்துக்காயமதையொழித்திட்டாரே. ௨௬௦

ஒழித்தாரேசித்தரெல்லாமிந்தமார்க்கம் ஓகோகோநாதாக்களெல்லாருந்தான், வழியுடனேவையகத்தைத்தான்மறந்து வல்லானவுயிர்தனையேபோக்கடித்தார், பழியுடனேகல்லானதேகந்தன்னை பான்மைபெறபாரினிலேயொழித்துப்போட்டார், அழியானவையகத்திலொருவருந்தான் வப்பனேவையகத்திலில்லைகாணே. ௨௬௧

தானானதத்துவங்களதிகஞ்சொல்லி தட்டழிந்துப்போகுமிந்தகாயமப்பா, கானானகுருவென்றசொன்னசித்தும் குலபத்தைத்தான்மறந்துசென்றாரப்பா, தேனானமனோன்மணியாள்வரமும்பெற்று தேசத்திலிருந்தசித்தும்போனாரப்பா, பானானபரமருடயாதங்காண பாருலகிலெல்லோரும்பிறந்தார்தாமே. ௨௬௨

பிறந்தவருமொருகாலமிருந்ததுண்டோ பேருலகில்வாக்கியமும்மெய்யோபொய்யோ, இறந்தவர்களொருகாலம் புரந்ததுண்டோ வெழிலானவுலகுதனில்மெய்யோபொய்யோ, திரந்தரமாய்த்தேசமதில்யெவரானாலும் தீர்க்கமுடன்சாகாமலிருப்பேனென்று, அறமென்றமெய்ப்பொருளைக் கண்டாராய்ந்து வப்பனேயர்தநிலை கண்டுபோற்றே. ௨௬௩

ரோமரிஷிபாருற்பவம்.

போற்றவேயின்னமொருகருமானங்கேள் புகழானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, ஏற்றவேபதினெண்பேர்சித்தர்தன்னில் யெழிலானரோமரிஷியென்னுஞ்சித்து, சாற்றிசையுமெச்சிதற்கு யோகவானும் நலமானரோமபுரியென்னும்நாடு, மேற்புறமாம்வடகோடிசானகத்தில் மேனியில்தான்புறந்தஷித்துதாமே. ௨௬௪

தானானசித்தர்முனிவெகுகாலந்தான் தன்மையுடன்ரோமபுரிபதியிலப்பா, தேனானசெங்கமுனிதீர்த்தர்தன்னில் சிறப்புடனேவெகுகாலமிருந்தாரங்கே, மானானரிஷியாருமலைமீதிற்றான் மகத்தானவாதவித்தைசெய்வதற்கு, ஞானபட்சியின்றன்வாதவித்தைவுத்தமனைசெய்தாரேகோடியாமே. ௨௬௫

ரோமரிஷிகெந்தகச் செம்புவேதை.

கோடியாஞ்சாதியென்றசேவல்தானும்கொற்றவனும்ரோமரிஷிகானகத்தின, தேடியேபெருஞ்சாதிசேவல்தன்னை தெளிவுடனேகடல்லோவாராய்ந்தேதான், நீடியேகெந்தகமும்பலந்தான்பத்து நேர்மையுடன்கருங்குருவையரிசிநேராம், சூடியேகுழிக்கல்லில்தன்னிலிட்டுத் துப்புறவாய்த்தானரைப்பாய்சாமம்நாலே. ௨௬௬

காலானசாமமதுமேதிப்பாலால் களம்பெறவேதானரைப்பாய்நாலுசாமம், சீலமுடன்மாவதனைத்திரட்டியேதான் சிறப்பானசேவலுக்குடனவுயிய, கோலமுடன்சேவலதுவுண்டபின்பு கொற்றவனேகுகைக்குள்ளேயடைத்துமேதான், பாலமுர்தமுண்டபின்பு பட்சிதன்னை பான்மையுடன்தானமைத்தார்குகையினுள்ளே. ௨௬௭

உள்ளானகுகைதனிலேகாளாவட்டம்வுத்தமனேசேவலுக்குடனவுதந்து, எள்ளளவுமெச்சமதுவெளிபோகாமல யெழிலாகத்தானசேர்த்துகாயப்போடு, தெள்ளமிர்தமான தொருகாரமிட்டு தெளிவாகமூசையிட்டுச்சீலைசெய்து, கள்ளமின்றிரவிதனிலேகாயவைத்து கலங்காமல்மூசைதனைவூதிடாயே. ௨௬௮

ஊதவென்றால்சரவுலையில்வைத்தூதுவுக்தமனேநீயாரியெடுத்துப்பாரு, நீதமுடன்மூசைதனையுடைத்துப்பார்க்க நிலைத்ததடா கெந்தியென்றசெம்புமாச்சு, சோதமுடன்செம்புதனை யெடுத்துக்கொண்டு தோசாமலமறுபடியும்பொடித்துமேதான், சாதமுடன்கெந்தியதுபொடியைச்சேர்த்துசட்டமுடன்சேவலுக்குகொடுத்திடாயே.

கொடுக்கவென்றால்சேவலுக்குமுன்போற்செய்தாகுளைதனிலே தானெடுத்துயெச்சந்தன்னை, தடுக்காமல்முன்போலேவுருக்கித்திரு சட்டமுடன்செம்பதுவுக் தங்கச்செம்பாம், வடுவானசெம்பதுவும் யெடுத்துக்கொண்டு வண்மையுள்ளமதிதனிலேபத்துக்கொன்று, கடுவானமூசைதனையுருக்கிக்கொண்டு நன்மையுடன் சோதித்திடவேமாத்தெட்டாமே. ௨௭௦

ஸ்ரீராமர் தங்கக்காசி.

எட்டானமாற்றதுவுந்தங்கம்தங்கம் யெழிலானஸ்ரீராமர்காசியப்பா, மட்டானதங்கமதுமதிப்புமெத்த மகிதலத்தில்மகிமையதுமகிழப்போமோ, திட்டமுடன்கெந்தியென்றதங்கச்செம்பாம் சிவராஜயோகியவன்செய்வான்பாருசட்டமுடன்விதியாளிசெய்வானல்லால் சாங்கமுடன்மற்றவருஞ்செய்யார்தாமே. ௨௭௧

செய்யாராமற்றொருவ ராளுலுந்தான்செம்மையுடன்கைபாகஞ்செய்பாகந்தான், எய்யாதுகெந்திடைசெம்புமார்க்கம் யெடுக்கவுமேபாகமதுகாணப்போமோ, மையானகெந்தியதுசெம்பேயானால் மகத்தானவேதையிதுகோடிக்கோடும், துய்யதொருமதிதானுமபழுத்த தங்கம் துப்புறவாய்ப்பின்னுமந்த மதியில்தாக்கே. ௨௭௨

தாக்கவேபத்துக்குவொன்றுதங்கம்தன்மையுடன்வுருக்கிப்பார் மாற்றேயாகும், நோக்கமுடன்கெந்தியென்றசெம்புதன்னை மேனன்மையுடன் ஆறுமாற்றுணிமேலே, றாக்கமுடன்பத்துக்குவொன்று தாக்க துடியானமாற்றதுவும்பத்தேயாகும், வாக்கதும்பொய்யாது ராமர்வேதைவண்மையுள்ள செந்தியென்றசெம்புதானே. ௨௭௩

சேவல்கற்பம்.

தானானசேவலென்றமாமிசத்தைத் தகமையுடன்ரோமத்தைப்போக்கிநன்றாய், தேனான குடல்போக்கியெலும்புபோக்கி தெளிவறவேவறுசுவையாந்தன்னோடொக்க, பானுசபதமேத்தி சமைத்துமல்லோபாங்குபெறமாமிஷத்தையுண்டபோது மானுனதேகமதுகாயகற்பம் மகத்தானகாமதுயேறலாச்சே. ௨௭௪

ஏறவென்றால்மண்டலந்தான்யிப்படியேகொண்டால் யெழிலானதேகமதுகற்றாணுசம், சிரலென்றசுவாசமதுகிழ்நோக்காருஞ் சிறப்பானதேகமதுகாந்திவீசும், பீக்கலென்றசுரோணிதந்தான் கட்டிப்போகும் போனகாதுவிர்த்திபதிகமாகும், கூறவேமுடியாதுசேவல் கற்பம் குவலயத்தில்ரோமரிஷி மார்க்கந்தானே. ௨௭௫

மயில்கற்பம்.

மார்க்கமாமின்னமொருவயணஞ்சொல்வேன் மகத்தானரோமரிஷிமகிமைபாரு, திர்க்கமுடன்கசாதுலாகனங்கான் திறமானபுள்ளிமயிற்பட்சியாகும், சேர்க்கவேசெந்தியதுகாளந்தானும் சிறப்பானதுகமதுதன்னோடொக்க, ஏர்க்கவேசாக்கதுவுஞ்சமனதாக யெழிலானதந்துருவையரிகூட்டே. ௨௭௬

கூட்டவேசாக்குக்குரெட்டியாப்பாசொற்றவேணாரிசியதுசொண்டதாகும், நீட்டவேமூன்றையுந்தானென்றாய்க்கூட்டி நீதியுடன்குழிக்கல்லில்பொடியதாக்கி, காட்டிகமாய்ச்சலமதனிற்பிசைந்துகொண்டு சட்டமுடன்மயிலுக்குத் தாக்பாரு, வட்டமுடன்மண்டலமுந்தாக்கியேதான் மகத்தானயெச்சமதையொன்றாய்ச்சேரே. ௨௭௭

சேர்க்கவேரோமமது வுதிர்ந்துபோகும் செம்மையுடன்மயிலதுவுங்காரமேறி, தீர்க்கமுடன்காயாதிகற்பமாகி திரமானமயிலினதுரோமம்போகும், ஏற்கவேஆறண்டுசென்றபின்பு யெழிலானரோமமதுவிளையும்பாரு, மூர்க்கமென்றமயிலுக்குரோமமாகி முன்போலேவாலுக்குயேதுவாமே. ௨௭௮

ஏதுவாங்காரமேகந்தன்னைக்கண்டு யெழிலாகமயிலாடிவுறவுசெய்யும், சாதடனேமயில்தனைப்பிடித்துவாங்கி சட்டமுடன்ரோமரிஷிமுனியார்தாமும், திகற்பமாமிஷத்தையெடுத்துக்கொண்டு திறமுடனேவறுசுவையாந்தன்னோடொக்க, மூதறவேவதைபாகஞ்செய்து கொண்டு மூப்பகலமண்டலந்தான்கொண்டார்பாரே. ௨௭௯

பாரேநான்றுசிபாகம்அறிந்தசித்து பாருலகில்வெகுகாலமிருந்தாரப்பா, சீரேதன்மாமிஷத்தைகண்டபோது சிறப்பானரோமரிஷிமுனியார்தாமும், தீரேதான்தேகமதுகற்றானுகி திரைநிரையுமற்றுமல்லோபுனிதனானார், மேரேதான்வேருவென்றசித்தனாகி மேதினியில்வெகுகாலமிருந்தார்காணே. ௨௮௦

காணவே வேதகமது சட்டைதள்ளி காசினியில்வெகுகாலமிருந்துசித்து, கோணவே யுகாந்தவரைக்கண்டசித்து தொல்லுலகிலாசைதனைத்துறந்துசித்து, பூணவே வைலங்கிரிவாமுஞ்சித்து புகழானரோமரிஷி வேணபடி மயிற்கற்பங்கொண்டேசித்து மேதினியில்சுபரூபசித்து தானே. உஅக

மயில்யெச்சக்களங்குவேதை.

தானானபின்னமொருமார்க்கங்கேளு தகமையுள்ளபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, கோணனனையபர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுமெந்தனக்குச்சொன்னநீதி, மானானரோமரிஷியுண்டகற்பம் மகத்தானமயிலினதுயெச்சமப்பா,ஊனனுடல்தனிலேவந்தயெச்சம் வுத்தமனே ரோமரிஷிபாகங்கேளே.

கேளேநான்யெச்சமதைக்காயிட்டு கிருபையுடன்மூசைதனிலடைந்துமல்லோ, நாளேதான்வாராமல்வுலையில்வைத்து கொற்றவனேவச்சிரமாங்குகையைத்தானும், பாளேதான்போகாமல் பதுங்கவூதி பக்குவமாய்த்தானெடுத்தார்களங்குமாச்சு, தாளேதான்களங்கமதுநாலுக்கொன்று துப்புரவாய்க்காந்தமதுசேர்த்திட்டாரே. உஅங

இட்டாரேதங்கமதுபத்துக்கொன்று யெழிலாகக்குழிக்கல்லில் பொடியதாக்கி, சட்டமுடன்கையாணஞ்சாற்றினாலே தானரைப்பாய்நாற்சாமமானபின்பு,இட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து திடபாஷாணசிவென்றருப்பிக்கேற்றி, வட்டமுடன்மாக்கல்லால்கொண்டுமூடி வன்மையுடன்சீலையதுசெய்தார்தாமே உஅச

செய்தாரேகாசியென்றகுப்பிதன்னை செம்மையுடன்தளவாயாம்பாண்டந்தன்னில், மையவேமணலதனைக்கொட்டுமைந்தா பாங்குபெறவுமையங்குப்பிதன்னை, பெய்யவேகுப்பிமேல்மணலைக்கொட்டி பேரானமேற்பாண்டந்தன்னைமூடி, துய்யவேவாலுகையாமேந்திரத்தில் துப்புரவாய்நாற்சாமமெரித்திட்டாரே உஅரு

எரிக்கவேசெந்தூரமென்னசொல்வேன்யெழிலான நாற்சாமமானபின்பு, சொரிக்கவேமணலதுவுஞ்சிவந்துமெத்த சுத்தமுடன்செந்தூரங்காந்தியாச்சு, பரியானசெந்தூரமென்னசொல்வேன்பாருலகில் சித்தர்முனிசெய்வாரோதான், சரியானவேதையிதுரோமர்வேதை சட்டமுடன்முடித்தாரேசித்துமாமே. உஅசு

சித்தானரோமரிஷிசெந்தூரத்தைதிறமுடனேகுப்பியுதிறந்துபார்க்க,சத்தானசரக்கெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்ந்துச்சங்கமுடன்சென்

தூரமாவோயில்லை, சுத்தமுடன் மனோன்மணியைத் துதித்துமேநான் சுகமுடனேசெந்தூரமெடுத்தார்பாரே. உஅஎ

எடுத்துமேசெந்தூரம் மைந்தாகேளு யெழிலான வெள்ளிசெம்பில்பத்துகொன்று, கொடுத்துமேதானுருக்கிபெடுத்துக்கொண்டு கொற்றவனே யோட்டில்வைத்தூதும்போது, படுத்தபொருமாற்றதுவு மென்னசொல்வேன் பாலகனே வயதுவும்பெட்டதாகும், அடுத்துமேதங்கமது நாலுக்கொன்றுவைப்பினே புடம்போட்டதங்கமாச்சே உஅஅ

தங்கமென்றால் சுயத்தங்கம் பிரிதிவாச்சுதாரணியில் சமுசாரிக்கானவேதை, பங்கமது வொருக்காலும்நோதப்பா பண்பானமாண்பர்களுக்கானவேதை, புங்கசித்து வெட்டுவதை யடையலாகும் புகழானரோமரிஷிவேதைதானும், வங்கத்துக்கொருநாளும் யிடையாதப்பா வர்ணமென்ற செந்தூரவேதையாமே. உஅகூ

செந்தூரமுண்ண

வேதையின்னமொருபோக்கு கேளுவிருன செந்தூரமென்ன சொல்வேன், பாதையாம் கெப்தேனிற் குன்றிதானும் பாலகனேமண்டலந்தான் கொண்டாயானால், நீதகன்றுதேகமது கற்றானுந் திறமான சட்டையது தள்ளும்பாரு, மீதலத்திலாண்டவருஞ் சித்தனாவார் புகழான செந்தூரக்களக்குதானே உகூ0

தானானசெந்தூர முண்டுமல்லோ தன்மையுடன் சமாதிக்குப்போகவென்று, கோனானகுருசொன்ன வாக்குநம்மை குறையாமல் தன்மனதில்தான்நினைந்து, பானானசமாதிக்குயிடமுந்தேடி பட்சமுடன்சீஷர்களைத்தானழைத்து,மானானடில்லிக்குமேற்கேயப்பாமகத்தான் சமாதிக்கு யிடங்கண்டாரே உகூக

ரோமரிஷி டில்லிக்கு மேற்பாகத்தில் சமாதியடைதல்

கண்டாரே டில்லிக்கு மேற்கேயப்பா கனமானரோமரிஷிமுனிவர்தானும், அண்டர்முனி யறியாதவனூர்தாத்தில் அங்ஙனவே சமாதிக்கு யிடமுங்கண்டு, தொண்டரெனுஞ் சீஷவர்க்கமான பேரை துரைராஜசுந்தரனூர் தாமழைத்து, விண்டிடவே சமாதியதுதோண்டுதற்கு விருப்பமுடன்வுத்தாஞ்செய்தார்பாரே உகூஉ

பாரேதான் சீஷவர்க்கமானபேரோடு பாங்குடனே சமாதிபதிவிரங்கவென்று, நேரேதான் சீஷர்முகந்தன்னைநோக்கி நேர்மையுட

ன்தாமுரைப்பார் ரிஷியார்தாமும், கூரேதான்சமாதிக்கு போறே
னப்பா கொற்றவனே யிருபதுவாண்டுமட்டும், சீரேதான் வையகத்
தை யான்மறந்து சிறப்புடனேயிருப்பே னென்றுரைத்தார்தாமே. ()

தாமான சமாதிக்குப்போகு முன்னே தகமையுடன்ரிஷியாருந்
தா முரைப்பார், சமானமானதொரு சிஷர்தம்மை தண்மையுடன்
பக்கலிற்றுமழைத்து, சோமாணும் ராஜாதிராசர்தம்மால் கொற்றவனு
யிடையூறுயெது நேர்ந்தாலும், நாமான சொற்படியே யென்னைத்தா
னும் நலமான சமாதியதுதிறக்கொண்ணாதே ௨௯௪

அதிசயங்காண்பது

ஒண்ணாது சமாதிவிட்டு வருரும்போது அவுத்தமனே சந்தனமும்
மலரும்பாரு, நண்ணாதுதேவதாபுட் பத்தானும் நன்மையுடன் சமா
திசுத்திப் பூர்த்திருக்கும், திண்ணமுடன் பாரிசாதபுட்பமப்பா திக
ழானநாடெல்லாம் பூர்த்திருக்கும், எண்ணமுடன் சித்தாதி சித்தரெ
ல்லாம் யெழிலானசொற்பனமுங் காண்பார்தானே. ௨௯௫

தானானசொற்பனங்களதிகங்காண்பார்தகமையுள்ளபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, பானுமிருகமெல்லாம் பாஷைபேசும் பட்சிகளும்
பரிபாஷை மிகவுங்கூறும், தேனுமனேன்மணியாள் கடாட்சத்தா
லே தேசமெல்லாம் யிருள்வந்து மூடிக்கொள்ளும், பானுபரிதிமதி
காணமாட்டார் பாலகனே சமாதியதுவெடிக்கும்பாரே ௨௯௬

வெடிக்குமே சமாதிதனி லசரீருண்டாம் வேகமுடன் சித்தவ
ருங் காமைச்ச, துடிக்கவேசிஷாதிவர்க்கமெல்லாம் அறையோடும்
முறையோடுஞ் சென்றாரங்கே, நடிக்கவேசித்தாதி சித்தரெல்லாம்
நலமுடனே ரோமரிஷிசங்காரங்கே, மூடிக்கவே சிஷன்முகந்தன்னை
நோக்கி முனியாகக்கேட்கலுற்றார் ரிடியார்தாமே ௨௯௭

தாமேதான்கேட்கையிலே சிஷர்தாமும் கண்மையுடன்தாமுரை
ப்பார்ரிஷியாருக்கு, போமேதான்சமாதிதனில் சென்றபோதுபொங்
கமுடன் தாமுரைத்தவர்க்கமெல்லாம், வேமேதான்மேதினியில்செய்
யலாச்சு விருப்பமுடன்மகிமை யெல்லாம் நடக்கலாச்சு, ஆமேதான்
தாமுரைத்தவர்க்கமெல்லாம் ஐயனே மெய்யாச்சி யென்றிட்டாரே.

என்றிட்டபோதையிலேரிஷியார்தாமும் யெழிலானதேகமதை
நம்பொண்ணுத, சன்றிட்டமாகவல்லோ சமாதிக்கேக சட்டமுடன்
ரோம ரிஷிமுனிவர்தானும்,வென்றிடவேசிஷர்களைமிகவிரும்பி விரு
ப்பமுடன் சமாதிக்குயேகலாகி, சென்றிட்டவேபூலோகமாய்கையற்று
சிறப்புடனே சமாதிக்குயேகினாரே. ௨௯௯

மறுபடியும் ரோமரிடிசமாதிக்கு ஏகுதல்.

ஏகவேரோமரிடி முனியார்தாமும் யெழிலானசமாதிக்குச்செல்
வேனென்று, சாகாமல் வையகத்திலிருந்துமென்ன சட்டமுடன்காய
கற்பங்கொண்டுமென்ன, வேகமுடன்சின்மயத்தி லிருந்துகொண்டு
விருப்பமுடன் வாசியோகஞ்செய்துமென்ன, யோகமதுசெய்து மல்
லோ கோடிகாலம் யொன்றையுந்தான் காண்பதில்லை தேகவாழ்வே.

வாழ்கவென்றுமேலாகமதி லொன்றுமில்லை வையகத்தோர் வாழ்
வெல்லா மிந்தவண்ணம், மூழ்கியேபோனார்கள் கோடிமன்னர் முதல
கிலிருந்தவர்களாருமில்லை, மாழ்கியே நன்னிலையில் நில்லாமற்றுன்
மதிகெட்டுப்போனவர்கள கோடியுண்டு, பாழ்கியேலோகமதின் வா
சைவிட்டேன் கைலாயமெந்தனுக்கு காணியாச்சே. ௩௦௧

ஆச்சப்பா சிஷவர்க்கஞ் சொல்லக்கேளுவப்பனே சமாதிக்குசெ
ன்றபோது மூச்சடங்கிப் போனதொருதேகந்தானும் முதலல்லமறு
படியும் வந்துமென்ன, மாச்சலுடன் வையகத்தை யான்மறந்துமண
ணதனில் தேகமதை யொழிப்பேனென்றும், பாச்சலுடன் சமாதிக்
குப்போறேனென்றும் பானமையுடன் ரிடியாருமியங்கினாரே ௩௦௨

இறங்கவேசிஷவர்க்கமெல் லோருந்தான் யெழிலாகப் பாறை
கொண்டுமூடினார்கள், உறங்கவேமண்ணுதனில் ரிடியார்தாமுமவுத்த
மனார் தேகமதை மேவலாக்கி, மாந்தாமே தேகமதை மசாரூபாதா
மும் மானிலத்தில விட்டொழித்து மண்ணிறசாயந்தார், திறமுடனே
சிஷரெல்லா மாசீர்வாதம் செம்பினார்துரைராச வேந்தருக்கே. ௩௦௩

வேந்தாரம் புலிப்பாணி மைந்தர்கேளு விருப்பமுடன்சொல்லு
கிறேன் ரிடியார்தம்மை, சாந்தமுடனுலகுதனி லாிருந்தார் சட்ட
முடன் தேகத்தை மறந்தார்சித்தா, போந்தமுடன்வுலகுதனி லாரு
மில்லை பொன்னுலகமபதிபோனார்யாண்பயெல்லாம், ஏந்தலேபொய
யான வாழ்வைநம்பி நீனிலத்திலவெகுகோடி கெட்டார்தாமே ௩௦௪

கெட்டாரேமாண்பயெல்லாம்யுககோடிகாலம் கெவனமுடன்கா
தாக்கன் தெய்வமென்பார், பட்டாரே பாருலகில் மனிததெய்வம்பா
ரினிலே மனிதரேதெய்வமானால், இட்டமொடு யின்னமொருதெய்வ
மென்னயெழிலான பூலோகவாழ்க்கையாவும், சட்டமுடனிப்படியே
யிருக்குதல்லால் தாரணியிலொன்றுந்தான் காணேம்பாரே. ௩௦௫

கடுவெளிசித்தருற்பவம்.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கானபுலிப்பாணி மைந்தபாரு, நேரேதானெல்லாமைதையர் காலாங்கி நாதர் நேர்மையுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தநீதி,சீரேதான்குளிகைகொண்டு படியேன்றானும் சிறப்புடனே அஷ்டதிக்சை சுத்திடலாமே, வீரேதான் வடக்குமுகம் போகும்போது விரானகடுவெளியைக்கண்டேன்தானே ௲௦௬

கண்டேனே கானகத்தின் மார்க்கந்தன்னை கடுவெளியாமென்றதொருசித்துகண்டேன், அண்டியேயானுமல்லோவருகிற்சென்றேன் அங்஖னவேயாரென்றுயென்னைக்கேட்க, விண்டதொருகடுவெளியானுசித்தருக்கு, விருப்பமுடன் காலாங்கிஷிஷனென்றேன், பண்டிதர்கள்மிகக்கேட்டுயென்னையல்லோபட்சமுடனுசிர்மஞ்செய்தார்காணே

காணவே கடுவெளியாஞ் சித்துதம்மை கனமுடனேயடியேனும் வணங்கியல்லோ, பூணவேகாட்டகத்தைக் காணவந்தேன்புனிதமுள்ளரிஷிபாரேவின்னப்பங்கேள், தோணவேபவளமென்ற காட்டகத்தை தொல்லுலகயான்பார்க்க வேண்டுமென்றேன், நீணவேயடியேனுங் கேட்கும்போது நீதியுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தார்தாமே ௲௦௮

போகர்பவளம்விளையுங் காட்டைக்கண்டது

உரைத்தாரேகடுவெளியார் சித்துதாமும் ஓகோகோயிவனாரோ ராதனென்று, வரையானமுறைப்படியே சித்துதாமும்வட கோடிகானகத்தைச்செல்ல வென்னி, திரைபோன்றகாலுக்கு வடக்கேயப்பா தீவாந்திரமான தொருகாடொன்றுண்டு, கரையானவழிதனையேகண்டதில்லை காசினியிலதிதமப்பா சொல்லொண்ணாதே ௲௦௯

ஒண்ணாதுயென்றல்லோ சித்துதாமும் ஓகோகோராதாக்களறியாக்காடு, குண்ணான்மலையதுவுங்கூறப்போமோ, கூறானகதண்டுகளுமதியுண்டு, எண்ணவேயாராலுமுடியாதப்பா, வெழிலானசிங்கத்தின் தலையைப்போல, அண்ணாந்துபார்த்தவரை யங்கேகொல்லும் அத்வானவடகோடி மலைதானுக்கே ௲௧௦

ஆச்சப்பாமத்தகசந் தன்னைப்போல அழகானகதண்டு களுமங்கேயுண்டு, பேச்சப்பா பேசுமுன்னே சிரகம்போகும் போரானகதண்டுகளுமங்கேயுண்டு, மூச்சடங்கமேல் விழுகுங் கதண்டுதானுமுனையான குதிரையின் சிரசுபோலாம், கூச்சலுடன்தானிருக்கும் வனந்தானப்பா குவலயத்தில் கண்டவர்களில்லைதானே ௲௧௧

கதண்டுமகாரிஷிவனம்.

தானானகாலாங்கிசீஷர்களும் தன்மையுள்ளகதண்டுமகாரிஷிதானப்பா, கோனானபெண்பாட்டரிஷிதானாகும்கொற்றவனே கதண்டுமகாரிஷியாசிரமம், தேனானகாட்டகத்தைச் சென்றுபானால் தெளிவுடனேயுந்தனுக்குவுளவுசொல்வார், மானானரிஷிமகாதேவர்தன்னால் மானிலத்தில்பவளமதைக்காணலாமே. ௲௧௨

காணலாமென்றுகடுவெளியார்தாமும்கருத்துடனேயெந்தனுக்குச்சொன்னாரங்கே, பூணவேயவர்பாதம் பின்னும்யானும்பொங்கமுடன்தொழுதிட்டேனரிஷியார்தாமும், நீணவேயெந்தனுக்கு யாசிர்மித்துநீதியுடனெந்தனையு மழைத்தல்லோ, வேணபடியெந்தனுக்குயிதவுசொல்லி விருப்பமுடன காட்டகத்தைச்சென்றார்பாரே.

கடுவெளிசித்து போகரைக்கண்டு மகாரிஷியினிடம் அழைத்துக்கொண்டு போகுதல்.

பாரேதான்கதண்டுமகாரிஷியார்பக்கல்பதிவுடனேயெந்தனையுங்கொண்டுசென்றார், நேரேதானகடுவெளியார் சித்துதாமுமநேர்மையுடனெந்தனுக்குயிதவுகூறி, சீருடனேகாலாங்கிஷனென்றுசெப்பினார்யென்மீதிற்கிருபைவைத்து, நேரேதானியர்தமக்குயாசீர்மித்துநீட்டமுடன்வரந்தருகவெனறிட்டாரே. ௲௧௪

வென்றிட்டபோதையிலேரிஷியார் தாமும்விருப்பமுடன்வுபதேசஞ்செய்யவென்று, வெனறிடவேதம்பக்கலழைத்துமல்லோ சிறப்பானகாலாங்கிஷனென்று, எனறிடவே யிவர்தமக்கு பவழக்காட்டையெழிலாகக்காணுதற்குவரமுமீய, சென்றுமேதமதிடமும்வந்தாரையா சிறப்பானபோகரிஷிவாதானுச்சே. ௲௧௫

ஆச்சையரபென்குருவேசாமிாதா வன்புடனே தன்பாதங்காணவந்தோம், மாச்சலுடனசீனப்திவிட்டுமல்லோமகத்தானபோகரிஷிவந்தாரையா, பேச்சரியாபோகரிஷி நாதருக்குப்போரான வுபதேசஞ்செய்யவேண்டும், ஆச்சரியமானதொரு பவழக்காட்டை யவர்தமக்குயின்பமுடன் அளிப்பீர்தானே. ௲௧௬

கதண்டுமகாரிஷி போகருக்கு பவழக்காட்டைத் தெரிவிப்பது.

தானென்ற புலிப்பாணியின்னங்கேளுதகமையுள்ளகதண்டுமகாரிஷியார்தாமுமு, ஆமெனவேகாலாங்கிநாதமமால்லன்புடனேயெந்தனமேல்கடாட்சமவைத்து, எமெனவேயாசீர்வாதங்கள்சொல்லியெ

ழிலானகாட்டகத்தையெந்தனுக்கு, பேரமெனவேவிடைதந்துவுளவுஞ்சொல்லி பொங்கமுடன்வரந்தந்தார்ரிடியார்பாரே. ௩௧௭

பாரேதான் காலாங்கிசிஷர்கேளுபாங்குடனேசொல்லுகிறேனுந்தமக்கு, சேரேதானிவ்வனத்துக்கிழக்கேயப்பா செயலானபவளத்தின்காட்டகந்தான், கேரேதான்காணுறுகுகையுமுண்டு கீடானவாரிதியாங்கடலோரந்தான், கூறானபவளமது யென்னசொல்வேன் கொற்றவனே யாருந்தான்போகொண்ணாதே. ௩௧௮

ஒன்றாதுகாட்டகத்தில்கதண்டுதானும்வுத்தமனேயுந்தனையுங்கொல்லும்பாரு, அண்ணாந்து பார்த்தாக்கால் சிரசம்போகும் வப்பனே அவ்வனத்தேசெல்லலாணாந்து, மண்ணாளும்ராஜதிராசரெல்லாலமகாவனத்தைவந்துமல்லோமடிந்துபோனார், குண்ணானமலைதனையேகண்டபோது கொற்றவனே குலைநடுங்கியிறந்தார்தாமே. ௩௧௯

இறந்தாரேலோகத்துமாண்பரெல்லாம் பெழிலான காட்டகத்தைச்சென்றுமல்லோ, மறந்தாரேதேகாதிதேகந்தன்னை வையகத்தில்கோடியுண்டுலக்கோயில்லை, துறந்ததொருஞானிகளுமாய்ந்துபோனார் துப்புறவாய்ததிரும்பிவந்தோராருமில்லை, சிறந்ததொருகானத்தே சென்றுபானால் சீராளபாலகனேமடிவாய்பாரே. ௩௨௦

பாரப்பாயுந்தனையுங் கதண்டுதானும்பார்த்தாலேயுன்தலையைக்கொண்டுபோகும், ஊரப்பா அதிலொருவர் போனதில்லை வுத்தமனேஇலநாளிங்கிருந்தாயானால், சேரப்பா அமாவாசைபட்சந்தன்னில்சிறப்பானகதண்டுகளெல்லாங்கூடி, ஆரப்பாஞானோபதேசங்கேட்கவப்பனேவருமென்று சொல்லிட்டாரே. ௩௨௧

சொல்லவே போகரிடி முனிவர்தானும் சொற்றவறு வண்ணமதுயிருக்கவென்று, புல்லவேசிலநாளங்கிருந்தேன் யானும் புகழானகதண்டுமகாரிடியார்பக்கல, வல்லதொருகதண்டுகளாங் கூட்டங்கூடிவண்மையுடன் ஞானோபதேசங்கேட்டு, செல்லவேகானகத்தைப்போகுஞ்சேதிசெம்மதுடனயான்கண்டுநின்றிட்டேனே. ௩௨௨

நின்றேனேகெடுநேரகால்கடுக்க நேர்மையுடன்கதண்டுமகாரிடியார்தாமும், குன்றானமலைதனிலேயிருக்கும்வண்டை கொப்பெனவேதாமழைத்து விளையஞ்சொல்வார், பன்றானபாலனிவன் யாரென்றுகால் பாருலகிலகாலாங்கிசிஷனப்பா, தென்றிசையில்மலைகளெல்லாந்தான்கடந்து திக்குசெயம்பேற்றுவந்தபாலன்றானே. ௩௨௩

தானானபாலனுக்குகடுவெளியார்தாமும் கயவுடனே யெந்தனுக்குதியமஞ்செய்தார், தேனானகதண்டுகளே யுந்தமக்கு தேற்றமுடன்யானுமல்லோதியமஞ்செய்தேன், கோனானகாலாங்கி நாதர்போரால்கொற்றவனார் போகரிஷிநாதருக்கு, பானானபவளமென்ற காட்டையல்லோ பார்ப்பதற்குயிடமருளுமென்பார்தாமே. ௩௨௪

கதண்டுகள்போகருக்கு அஞ்சலிசெய்தது.

என்றுரேகதண்டு மகாரிஷியார்தாமும் பெழிலானபோகரிஷிநாதருக்கு, குன்றானமலைபோலே கதண்டுவெல்லாம் கொப்பெனவேபோகரிஷிநாதருக்கு, நின்றுமேயஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து நீதியுள்ளகாலாங்கிசீஷருக்கு, சென்றுமேகானமைந்து வனத்திரத்தில் செம்மதுடனாசனங்கள்கொடுக்கலாச்சே. ௩௨௫

அச்சப்பாயடியேனுங் காட்டகத்தே வன்புடனே யெந்தனையுங்கொண்டுசென்று, மாக்கனுடன்கதண்டுகளு மொன்றாய்க்கூடி மார்க்கமுடன்பவழக்காலாசிரமத்தில், வீச்சுடனே சிம்மாதனம் ஏற்றியென்னையிருப்பமுடன் சங்கீதம்பாடலாச்சு, ஆச்சரியமானதொரு பவளபீடம்வன்புடனே யெந்தனுக்குத்தருகலாச்சே. ௩௨௬

தந்துமேவடகோடிகானகத்தில் தன்மையுடன்பவளமென்ற காட்டையெல்லாம், சொந்தமுடனெந்தனுக்கு வளவுசொல்லி சுத்தமுன் சீனபதிபிழைக்கவென்று, அந்தமுடன் யெந்தனுக்குச் சொல்லியல்லோ வப்பனேயடிவணங்கி தெண்டனிட்டு, வந்ததொருபாலனுக்கு பதிதஞ்சொல்ல வண்மையெல்லாமடியேனுங் கண்டிட்டேனே.

கண்டேனேவளமான புதுமையெல்லாங் காட்டகத்தைச்சுத்தியல்லோயானுங்கண்டேன், அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்குமாரவழகானபவளமென்றநாடேயாகும், கொண்டவிடிமேகமது யெழும்பும்நாடு கொற்றவர்கள்தாமறியா பவளநாடு, தண்டகாரணியமது சொல்லப்போமோ தாரணியில்கண்டவர்களில்லைதானே. ௩௨௮

கதண்டுமகாராஜன் கோட்டைகண்டது.

தானானகோட்டையது யென்னசொல்வேன் தன்மையுள்ள கதண்டுமகாரிஷியின்கோட்டை, பானானகோட்டைக்குள் காங்கமுண்டு பக்கமெல்லாம் பவழத்தால்தாறுமுண்டு, தேனானமனோன் மணியாள் பீடம்போலதேற்றமுடன் சித்திராமம்மண்டபந்தான், கோனானகதண்டுமகாரிஷியின்பாட்டன் கொற்றவனாரசிரமந்தனைக்கண்டேனே

கண்டேனேயடியேனும்ரிஷியார்தம்மை கனமுடனே காணுதற்கு பாலன்றானும், தெண்டமுடன்ரிஷியாரும் யென்னைக்கண்டு தெளிமையுடன்யாரென்று கேட்கலுற்றார், அண்டியேகுருபாதம் தனைவணங்கி வப்பனேயாதரிக்கவேண்டும்பாரு சண்டமாருதம்போலே ரிஷியார்பாதம் தலைவணங்கிகெடுங்கிப்பணிந்திட்டேனே. ௩௩௰

பணிந்துமேசிக்கைகயிலேசீஷவர்க்கம் படைமீறியென்மேலேபோ ர்பொருக்க, அணியணியாய்த்திரள் கூட்டமதிகமாகி அன்னமே சொல்லுதற்கு வெண்ணங்கொண்டு, துணிவுடனே சகிப்பதற்கு கிட் டேசேர்ந்து தப்புறவாய்யென்மேலே வினயங்கொண்டு, மணியான யோகீஸ்வரன்முதலோர்தானும் மார்க்கமுடனென்தன்னையுஞ் சூழ்ந்தார் பாரே. ௯௯௧

பாரப்பா சீஷவர்க்கஞ்சொன்னபோது பாருலகில்யானு மல் லோ திடுக்கிட்டேங்கி, தோப்பாரதம்போலநின்று விட்டேன்தெளி மையிடயவர்பாதம் தொழுதேதன்யானும், காரப்பாவென்றுரைத்துக் கரமெடுத்துக்கர்த்தாவே ரட்சிக்கவேண்டுமென்றேன். ஆரப்பாகாலா ங்கி சீஷர்தன்னால் வப்பனேயுந்தன்னையும் மதித்தோம்பாரே. ௯௯௨

மதித்தோமே காலாங்கிகடாட்சத்தாலே மகதேவரெங்களுக்கு குருவுமாச்சு, விதிப்படியேயவர்களிக்கு வச்சலித்தேன் வீரனசீஷ ரெல்லாமன்னித்தார்கள், கதிப்புடையபாலனென்று வென்னைத்தா னும் துரைராஜகாலாங்கிசீஷனென்று, மதிபோனமனந்தனிலேயு ன்னியல்லோ மார்க்கமுடன்சினமதனைவிலக்கினாரே. ௯௯௩

சீஷர் போகரைமன்னிப்பது.

நீங்கியேபெக்கமேல்பட்சம்வைத்து நீதியுடன்யாதரிக்கவேண்டு மென்று, நோக்கமுடன்போகரிஷிமுனிவர்தாமும் கொடியான பவ மகற்றிகார்க்கவேணும், வாக்குடனேயெந்தனுக்குவாழுந்தந்து ,வண் ணமுடன்பாதகாத்தருளென்றார்பார், காக்கமலம்வீற்றிருக்கும் ம னோன்மணியாள்பாதம் நன்மையுடன்வணங்கியல்லோ பணிந்திட் டேனே. ௯௯௪

பணிந்துமிகுதிற்கையிலே சீஷர்தாமும்பாங்குடனே யென்றன் மேல்பட்சம்வைத்து, அணிந்தெருபவளமென்ற வாரந்தன்னைவப் பனே யெங்கழுத்திற்சாற்றினார்கள், துணிந்துமேயடியேனுந் தாள்ப ணிந்து தப்புறவாய்யானுமல்லோ வஞ்சலித்தேன், கனிந்தமே பவ ளத்தின்வுளவுசொல்லி கருவானவாரிதிலைக்காண்பித்தாரே ௯௯௫

கண்டேனே சத்தசாகரமுங்கண்டேன் கனமானபவளமென்ற கடல்தானப்பா, விண்டேனேநாதாக்கள் கைமறைப்பு வேதாந்தத் தாயினது கடல்மறைப்பு, உண்டானமகிமையெல்லாம் யானுங்கண் டேன் ஓகோகோநாதக்கள் சூட்சங்கண்டேன், திண்டானபவழத்தி ன் விளைவுகண்டு தீரமுடன்சீனபதிசேர்கிறேனே. ௯௯௬

ஏகவே யடியோனுங்காட்டைவிட்டு யெழிலானசீனபதிபோறே னென்றேன், சோகமுடனெந்தனுக்கு வெகுமானங்கள் தொல்லுலகி ல் தான்கொடுத்தார்சீஷவர்க்கம், வேகமாம்புவள சிம்மாதிரங்கள் வி ருப்பமுடனெந்தனுக்குயாவுந்தந்து. போகரென்ற பேர்தனையே மெ ச்சவேதான் யோவென்றார்சீனபதி வந்திட்டேனே. ௯௯௭

வந்தேனே காலாங்கிகிருபையாலே வளமுடைய சதண்டுமகா ரிஷியாசிர்மம், அந்தமுடன்கண்டல்லோ யடியேன்தானும் அடைவா னபவளமென்றகடலைத்தாண்டி, செளந்தமுள்ள சீனபதிதேசத்துக்கு துப்புரவாய்வந்தல்லோ பெண்களுக்கு, விந்தையதுதானுரைத்தேன் வெகுசதாக மேதினியிலெலேமெச்சி யணைந்திட்டாரே. ௯௯௮

போகர்சீனபதிபெண்களுக்குபவளமாலைதரித்தல்.

அணைந்துமே சீனபதிபெண்களுக்கு அழகானபவளமென்ற மா லைதன்னை, மணங்கமழும் மார்பதனிற் பதக்கமாலே மார்க்கமுடன் தான்கொடுத்தார்சிசனந்தான், இணக்கமுடன் பவளமென்ற கடல் தானப்பா யெழிலானகாட்டகத்தைத் தாமுரைத்து, கணக்கமது வாராமல் சீனத்தார்க்கு சூட்சமதைவெளியிட்டார் போகர்தாமே. ()

போகர்பவளம்விளைகிறவதிசயத்தைசீனத்தார்க்குகூறல்.

தாமான யின்னமொருகருமானந்தான் தகமையுள்ள சீனபதி யுலகத்தார்க்கு, போமெனவேகண்டுவந்த வதிசயத்தைப் பொங்கமு டன்தாமுரைத்தார் போகர்தாமும், நாமெனவே யெழுகடலுஞ் சுத் திவந்தேன்நாதாக்கள் மகிமைதனை யானுங்கண்டேன், நேமெனவே டில்லிக்குவடபாகத்தில் நேர்மையுடனாசிர்மந்தன்னைக்கண்டேனே. ()

கண்டேனே நாதாக்கள்கண்டதில்லை காலாங்கிநாதருட கிருபை யாலே, அண்டர்முனிராட்சதரும் கண்டதில்லை யவ்வனத்தே மாண் பர்களும் போனதில்லை, தொண்டுசெய்தடியேனும் வெகுகாலந் தான் தோற்றமுடன் தேசமெல்லாஞ் சுத்திவந்தேன், விண்டவர்கள் யாரேனுங்கண்டதில்லை வீரானகடுவெளியார் வனந்தானுமே. ௯௪௧

வனமானகடு வெளியார்நாடுகண்டேன் வண்மையுள்ள சித்தோ ளிவ்வக்கண்டேன்யானும், தினகானுங்காணாத வாசிர்மந்தான் திக ழான கடுவெளியார்சித்துநாடு, இன்னிடனே மேகமது தங்கும்நாடு புகழான திருப்பாலின்கடலோரந்தான், மனமுடையசித்து மகாரிஷி கள்நாடு மகத்தானகடுவெளியார் சித்துநாடே. ௯௪௨

நாடான கடுவெளியார்சித்துநாடு நலமுடனேகுளிகையது கொ ண்டுயானும், காடானவாசிர்மந் தன்னைக்கண்டேன் கடுவெளியார்வுப தேசம்யானும்பெற்றேன், தாடாண்மையுள்ளதொருபலமுங்கொண் டேன் தாக்கானரிடியினுடபலத்தினாலே, கோடானகோடி வடகான கத்தில் கொப்பெனவேயாசிர்மம் பார்த்திட்டேனே. ௯௪௯

பார்த்தேனே பவளமென்ற கடலோரத்தை பாங்குடனேயான் கண்டுவதிசயித்தேன், தீர்த்தமுடன் காளுறுகுகைதான்சென்று திர ளானபவழமென்ற காட்டைக்கரண, நேர்த்தியுடன் கடுவெளியாரெந் தன்மீதுநேர்மையுடனதிசயித்துசொன்னசொல்லே, பூர்த்தியாய்க்கடு வெளியார் பட்சம்வைத்து புகழாகயெந்தனுக்கு விடைசொன்னரே. ௬௪௫

சொன்னரே யெந்தனையுந்தானழைத்து சுத்தமுடன் கதண்டு மகாரிடியாருக்கு, மன்னனகாலாங்கிநாதர் தன்னைமகத்தான சீடனி வர்போகரென்று முன்னோர்கள், ரிடிமுனிவர்துதிக்கும்போகர் முது லகில் கீர்த்திபெற்றுன்சீடனென்று, பன்னியேயபலகாலும் பட்சம்வை த்து பாங்குபெறவுத்தாரஞ் சொன்னார்தாமே. ௬௪௫

சொன்னரேகதண்டு மகாரிடியாருக்கு தோற்றமுட னெந்தனு க்கு அடவிதன்னை, பொன்னனபவளமது விளையுமார்க்கம் பொங்க முடனெந்தனுக்கு அருளவென்று, மன்னவனுங்கதண்டுமகா ரிடியா ருக்கு யார்க்கமுடனுறுதி மனங்கொள்வதற்கு, வின்னமதுவாராமல் யெந்தன்மீதில் விருப்பமுடன்பட்சமது விடைதந்தாரே. ௬௪௬

தந்தாரேகதண்டு மகாரிடியார்தாமும் தாரணியில் காலாங்கிசீட னென்று, எந்தன்மேல்கிருபையது மனதுவந்து யெழிலானபவளமெ ன்றகானகத்தை, அந்தமுடனெந்தனுக்குத் தெரியவேதான் வன்பு ள்ளகதண்டுகளைத்தாமழைத்து, இன்பமுடன்காண்பிக்கசொல்லியே தானினிமையுடனுத்தாரஞ் செய்தார்பாரே. ௬௪௭

பாரேதான் வுத்தாரஞ்செய்தபின்பு பாங்கானகானகத்தில் கத ண்டுதானும், நேரேதான் வடகோடிகானகத்தில் நேர்மையுடன் கத ண்டுகளுங்காணலாச்சு, சீரேதான் யானையின்தலைகள்போலே சிறிய தேர்கதண்டுகளைக் கண்டேன்யானும், வீரேதான்கதண்டுகட்டுமெ த்தவுண்டு விண்ணிலிடங்கொள்ளாது பயந்திட்டேனே. ௬௪௮

இட்டேனேயானைபது தலைகள்போலே யெழிலானகதண்டுகளு மெத்தவுண்டு, பட்டதொரு சிங்கத்தின் தலைகள்போலே பாங்கான கதண்டுகளு மெத்தவுண்டு, திட்டமுள்ள குதிரையது தலைகள்போ லே தூரானகதண்டுகளையானுங்கண்டேன், விட்டகுறை யிருந்ததினு லெந்தனுக்கு வினையதுவுந்தொடாமல் வந்திட்டேனே. ௬௪௯

வந்தேனேகதண்டுமகாரிடியார்பக்கல் வடக்குமுகம்பின்புறமாய் நின்றுகொண்டேன், சொந்தமுடனவர்பாதம்தொழுதுயானும் தாமை ராசர்பக்கமதில்நின்றுகொண்டு, அந்தமுடன்கரங்குவித்து வஞ்சலித்

துவன்புடனே தொழுதுபணிநிற்கும்போது, விந்தையுடன் கதண்டு மகாரிடியார்தாமும் விருப்பமுடனெந்தனுக்கு வழிசொன்னரே. ()

வழியானகதண்டுகளுமெந்தன்மீதில் வன்மையுடன் மனதுவந் துயெந்தனைத்தான், பழியதுவுந்நேராமல் யெந்தன்மீதில் பட்சமு டன் கதண்டுரிடிவனுமையாலே, குழியானகுன்றுக்கல் காளுர்தம் மில் கொற்றவனே யெனையழைத்துப்போகலாச்சு, அழியாதவாச னங்க ளெந்தனுக்குவன்புடனேதான் கொடுத்தார் பணியலாச்சே ()

பணியவேபவளமென்ற வாசிர்மத்தில் பாங்குடனேயடியேனும் வீற்றிருந்தேன், துணிவுடனேகதண்டுமகா கூட்டத்தோடு துப்புர வாய்யெந்தனுக்குவாசீர்மித்து, அணியணியாய்க்கதண்டுகளுங்கூட்ட ங்கூடிஅங்ஙனவேயெந்தனுக்கு வதிதஞ்சொல்லி, மணியான பவள மென்ற மாலைதன்னை மார்க்கமுடனெந்தனுக்கு கொடுக்கலாச்சே. ()

கொடுக்கவேயடியேனும்பவளம்பூண்டு கொப்பெனவேகுளிகை யதுபூண்டுகொண்டு, விடுபட்டு சீனபதிவந்தேன்பாரும் விட்டகுறை யிருந்ததொரு வலுமையாலே, தொடுகுறிபோல் பவளமென்ற காட் டகத்தைதொல்லுலகில் வாரிதியைக் கண்டுவந்தேன், கடுவெளியாஞ் சித்தருடகடாட்சத்தாலே கனமுடனேசீனபதிவந்திட்டேனே. ()

வந்தேனே சீனபதிமான்பரேகேள் வருப்பானபவளமென்றகா ட்டகத்தை, அந்தமுடன் யான்கண்டுபவளம்பூண்டு யன்புடனேயுந்த னுக்காய் வுபதேசிக்க, சொந்தமுடனின்றுறு மனுவும்பூண்டு சுத்த முடன் நீங்களெல்லாந்தேறுதற்கு, விந்தையாய் யுங்களுக்குக் கூற வந்தேன் விருப்பமுடன்கண்டுகொள்ளு மென்றிட்டாரே. ௬௫௪

கடுவெளிசித்தர்சமாதிக்குப்போகுதல்.

என்றிட்டபோகர்முனிரிடியார்தாமும் பெழிலானசீனபதியிட்டு மல்லோ, குன்றிட்ட குளிகையதைப்பூண்டுகொண்டு கொப்பெனவே வடகோடி யாசிர்மத்தில், தன்றிட்டமாகவல்லோ தரணிமீது சாங்க முடன்குளிகை கொண்டுயிறங்கினேன்யான், சென்றிட்டு வடகோடி கானகத்தில் சேனையுடன் சீடர்க்கமெழுந்திட்டாரே. ௬௫௫

எழுந்தாரே கடுவெளியார் சித்துதாமும் யெழிலானசமாதிக்கு யேகவென்று, அழுந்தியேபூமிதன்னில்வெகுகாலந்தான் அடக்கமதா ய்த்தானிருக்க யெண்ணங்கொண்டு, பழுதுபடாத்திருமேனி போகர் தம்மைபட்சமுடன்தாமழைத்து சித்துதாமும், வழுதுணையாய்வெகு காலமிருக்கவென்று வண்ணமுடன் வரமதுவுங் கொடுத்தார்தானே.

கடுவெளியார்போகருக்குபுத்திகூறி சீடனை அழைத்துக்கொண்டு சமாதிக்கேகல்.

கொடுத்துமேகாலாங்கிசீடருக்கு கொப்பெனவே புத்திமதியதி கஞ்சொல்லி, அடுத்துமே கண்மணியே போகநாதா அவனியெலாங் குளிகை கொண்டுசுத்திவந்தாய், தொடுத்ததொரு பூமிவள மனேக முண்டு தொல்லுலகில்கானகத்தில்சபிக்குஞ்சித்து, ஒடுக்கமுடன்தா ன்சபிப்பார்போகநாதா ஒகோகோநாதாக்களதிதங்காணே. ௩௫௭

கானவேசமாதிக்குப்போறேனப்பா காசினியிலார்பகையுங்கொ ள்ளவேண்டாம், வீணவே சித்துமகாகோடியுண்டு விருதுடனேமடி பிடித்துசண்டைசெய்வார், மாணமருங் கல்வியுள்ளோர் போலேபேசி மகத்தானநாதவெளிசித்தன்போல, நீணவேயுந்தனிடங்கரங்கள் வை த்து நீடானயுலகமதில் செய்வார்பாரே. ௩௫௮

பார்க்கையிலே நல்லவர்போல்பொல்லாரப்பா பாருலகில்சித்தரு ண்டுரிடியுமுண்டு, ஏர்க்கவே நல்லரவின் படத்தைப்போலே யெழி லானநாதாக்கள் முனிவருண்டு, பூர்க்கவேபடமதனில் விடத்தைக்கா ணூர் புகழானபடமது மழகாய்த்தோற்றும், ஏர்க்கவே கதைபோல முடியுமப்பா யெழிலானசித்தர்களை நம்பொண்ணாதே. ௩௫௯

ஒண்ணாது வுலகிலுள்ளசித்தரப்பா ஒகோகோதர்மிகளுங் கருமி யுண்டு, எண்ணவேமுடியாது யெவராலுந்தான் யெழிலான சித்தர் முனிமர்மமப்பா, கண்ணபிரானொருநாளுஞ்சிக்கிக்கொண்டு காசினியி லவர்வலையைநீக்கிக்கொள்வார், நண்ணவே யெப்போதும் போகநாதர் நண்புடனே தர்க்கிட்டு வாழ்குவீரே. ௩௬௰

வாழ்கவென்று லோகமெல்லாங்குளிகைகொண்டு வளமுடனே சத்தசாகரமுங்கண்டேன், தாழ்கவே அஷ்டதிசைதானுங்கண்டீர்தாக் கானமலையாறுகுகைகள்கண்டேன், சூழ்கியதோர்பிரளயங்களெல்லா ங்கண்டேன் சூதுலகவையகத்தின் வாழ்க்கைகண்டேன் மாழ்கியே போகாமல் சிலதுகாலம் மார்க்கமுடனிருக்கவென்று வரந்தந்தாரே.

தந்தாரேசமாதிக்குப்போசேனப்பா தன்மையுடன்சிலகாலமிரு ந்துயானும், அந்தமுடன வுலகுதனில்வருகும்போது வப்பனேயுந்த னையுங் காண்பேனென்று, சிந்தனையிலவர்மீது பட்சம்வைத்து சிறப் புடனே விடையதுவும்பெற்றுக்கொண்டு, சொந்தமுடன் சீடர்பதிக் கூட்டத்தோடு சுத்தமுடன்சமாதிக்கு ஏகினாரே. ௩௬௨

கடுவெளியார்சீடரோடு சமாதிக்கேகல்.

ஏகவேசீடவர்க்கந்தனையழைத்து யெழிலானகாட்டகத்தைச்செ ன்றுயானும், சங்கமுடன் சமாதிக்கிடமுந்தேடி சட்டமுடன்குழிய

துவுந்தோண்டியேதான், வேகமுடன்தூணின் பட்டங்கீழிருப்ப முடன்கல்லறைகளுண்டுசெய்து, தாகமுடன்பாலமுர்தமுண்பதற்கு சட்டமுடன்தானுழைய வழிவைத்தாரே. ௩௬௩

வழியானசமாதிக்குதிட்டங்கூறி வண்மையுடன்கடுவெளியார்சி டருக்கு, பழிபாவந்தனைநீக்கிசித்துதாமும் பட்சமுடன்வுபதேசஞ் செய்தாரங்கே குழியானசமாதிக்கிபோகும் போதுகொப்பெனவே யெந்தனுக்குமண்டலந்தான், வழியோடே பால்பழமும்வெனக்குத் தந்து வண்மையுடன்சமாதிதனை மூடிப்போடே. ௩௬௪

போடேதான் மண்ணதனை மேலேமூடிபொங்கமுடன்கல்லாலே சமாதிகட்டி, நீடேதானிருபதுவாண்டுமட்டும் நிலையாகசமாதியிடங் காத்திருந்து, தேடவேசமாதியதுவெடிக்கும்போதுதேற்றமுடனே வனுக்குமுன்னேநின்று, பாடவேயுபதேசம்மிகவும் பெற்றுயாரினி லேவெகுநாளாய்வாழ்குவீரே. ௩௬௫

கடுவெளிசித்து சமாதிமகிமை.

வாழ்கவென்றால் சமாதிக்குட்சென்றபின்புவையகத்திலதிசயங் கள்மிகநடக்கும், தாழ்கவேசத்துருசங்காரமெல்லாம்தாழ்மையுடனீ திவழிநடப்பார்பாரு, மீழ்கவேமிருகமெல்லாம் பாஷைபெசுமிக்கான பட்சியதுவேதங்கூறும், ஆழ்கவேகடலதுவும்திசை மாறிப்போம் வ ப்பனேவதிசயங்கள் மெத்தவுண்டே. ௩௬௬

உண்டானசத்துருக்கள்வணங்குவார்கள்ஒகோகோநாதாக்களெ ல்லாங்கூடி, திண்டானசித்துவருங்காலமாச்சு திகழானசமாதிவிட்டு யேகவென்று, அண்டமதுகிடுகிடுக்க ரிடிகளெல்லாம்வன்புடனென் னேவனுக்குமுன்னேநிற்பார், வண்டினங்கள்கவிபாடுஞ் சமாதிமுன் னேவருங்காலமாச்சுதென்று நினைத்துக்கொள்ளே. ௩௬௭

கொள்ளவே கெர்ப்பமதுகுள்ளிருக்கும்கூறுனசிசுபாலன் வார்த் தைகூறும், விள்ளவேபரிதிமதிதிசைமாறிப்போம் வீரானகோட்க ளுமதிரும்பாரு, துள்ளவே ஆதிசேடன்பூமிதன்னில் துடிப்புடனே தோள்மாற்றிநடுங்கச்செய்வான் அள்ளவேயண்டமது வதிரும்பாரு ஆகாயநட்சத்திரமுதிரும்பாரே. ௩௬௮

பாரேதான் சமாதியதுசுழலும்பாருபாங்கானசமாதிக்குள்ளசரீ ருண்டாம், நேரேதான்தெற்குமுக மதிசயங்கள் நெருப்பான தேன் மாரிமிகவேபெய்யும் சேரேதான்மேற்குமுகந் தன்னிலப்பா சிறப்பா னமண்மாரி மிகவேபெய்யும் கூரேதான்சந்தனமுமலரும்பாரு குறிப் பானசெங்கழுநீர்பூர்க்குந்தானே. ௩௬௯

தானானபாரிசாதம்மலரும்பாரு தாக்கானதேவதாபுட்பந்தானும்
மானனமலைதனிமேலேயூர்க்கும்பாரு, மகத்தானகாடெல்லாமணமேவீ
சும், தேனான சுகந்தங்களுந்தன்னைவிட்டு, தேன்பொசிக்கக்காட்டக
த்தைச்செல்லும்பாரு, கோனான அரசர்களுந்தேனையுண்ணாருவலயத்
திலொருவருந்தான்பயப்படாரே. ௬௭௦

பயமேதுவுலகுதனிலொன்றுமில்லை பாங்கானபுலிபசுவு மொன்
றாய்க்கூடி, நயமுடனேவோர்த்துறையில் நீர்குடிக்கும் நன்பானசற்
பமதுகீரிதானும் செயமுடனேவோர்கூண்டில்விளையாடும்பார் செப்பி
டவேகெருடனும் பாம்புதானும், தயம்பிடவேகூடிவிளையாடிருக்கும்
தாரணியிலதிசயங்கள் காணும்பாரே. ௬௭௧

பார்க்கையிலே குருடனவன் கண்திறப்பான்பாங்கானசெவிடனு
க்குசத்தங்கேட்கும் நிர்க்கமுடன்ஊமையனும் வார்த்தைசொல்வான்
திறமானசப்பாணி நடப்பான்பாருளர்க்கவேயித்தாதிமகிமையெல்லா
ம்யெழிலாகத் தானடக்கும்வருங்காலத்தில், ஆர்க்கவே போகர்க்கு
சொன்னவாக்குனப்பனே யுலகுதனில்நடக்குந்தானே. ௬௭௨

தானாகவதிசயங்கள்மிகநடக்கும் தாக்கானசமாதி விட்டுவருகும்
போதுயானானபாரையது வெடிக்கும்பாருபளிங்கான சொருபமென்ற
சோதிகானும், தேனானவருஷமதுமுடிவதாகும் தேவிமனோன்மணி
யாளின்கடாட்சத்தாலே, வேனானசமாதிவிட்டுவெளியில்யானும்விரு
ப்பமுடன்வருவேனென்றியம்பினாரே. ௬௭௩

கடுவெளிசித்தர் சமாதிவிட்டுவந்தது.

என்னவேகடுவெளியார் சித்துதாமும்யெழிலான செடுவதுஞ்
சென்றுமேதான், பன்னவெசித்துவருங்காலமாச்சு பாங்கானரிடயெ
ல்லாம்வந்திருந்தார், முன்னமேதாமுரைத்தவாக்கதெல்லாம் முதுல
கில்நிறைவேறநாளுமாச்சு, சொன்னதொருகாலமது முடிவுமாச்சுசு
ந்தரனார்சமாதியதுவெடிக்கலாச்சே. ௬௭௪

ஆச்சப்பாசமாதியது வெடிக்கலாச்சுஆகாகாநாதாந்தவொளிவு
தானும், பேச்சடங்கிப்போனதொரு தேகந்தானும்போனமண்ணு
லகில்பிறவியாச்சு, மூச்சடங்கிவெகுகாலமிருந்தசித்துமுதுலகைக்கா
ண்பதற்குவந்தாரல்லோ, மாச்சனுடன்தேகமதுதங்கம்போலாம்மக
த்தானரிடியாரைக் கண்டிட்டாரே. ௬௭௫

கண்டாரேசீடர்களாங்கூட்டவர்க்கம் கனமானகடுவெளியார்சித்
துதம்மை, அண்டர்தசேனைமுடிநாண்பரெல்லாம்வன்பான் சித்தொ
ளியைக்கண்டுமேதான், தெண்டமுடனடிபணிந்துவஞ்சலித்துதெளி

வான நாதவெளிசித்துதம்மை, பண்டுளபசெய்கமுனி மாலைதன்னை
பட்சமுடன்தான்போட்டு தொழுதிட்டாரே. ௬௭௬

இட்டாரேபதாம்புயத்தைப் பணிந்துமேதான் யெழிலான சீட
வர்க்கங் கூட்டத்தோடு, கட்டிடனேயவர் முகத்தைத்தானும்பார்த்து
களிப்புடனே யவர்பக்கல் நிற்கும்போது, சட்டமுடன் கடுவெளியார்
சித்து தாமுஞ்சாங்கமுடன் சீடருக்குவுபதேசங்கள், விட்டுகுறைதப்
பாமல் சீடருக்கு விருப்பமுடன் வுபதேசஞ்செய்திட்டாரே. ௬௭௭

செய்தாரே சீடருக்கு வுபதேசங்கள் செம்மலுடன் கடுவெளி
யார் சித்துதாமும், டையவேசமாதிவிட்டு வெளியேவந்து பாங்குட
னே வாசிர்மந்தன்னிற் சென்று, வெய்யவேகதண்டு மகாரிடியார் தம்
மை விருப்பமுடன் கண்டுமல்லோ வுபதேசித்து, மெய்யானதேகமது
சிலதுகாலம் மேன்மையுடலிருக்கவென்று வந்திட்டேனே. ௬௭௮

வந்தேனேயின்னமொரு யுகமிருந்துவளமையுடன் சமாதிக்குப்
போவேனென்றும், அந்தமுடன்கதண்டமகாரிடியாருக்குவன்புடனே
வாக்கதுவுமிகவுங்கூறி, முந்தினதோர்காலாங்கிநாதர்தம்மை முதுலகில்
காண்பதற்கு பென்னாங்கொண்டு சிந்தையில்தானினைத்து சித்துதா
மும் திட்டமுடன்போகர்தம்மைகேட்டிட்டாரே. ௬௭௯

கடுவெளிசித்து சமாதிவிட்டு வந்தபிறகு போகரைகேட்பது.

கேட்டாரே சமாதிக்குமுன்னேயப்பா கிருபையுடன் சித்தொரு
வர் வந்தாரெங்கே, நீட்டமுடன் காலாங்கிநாதரென்று நிலையானகுளி
கையது பூண்டுகொண்டு, வாட்டமுடனென்றன்முன்வாது பேசிவள
மான பவளமென்றமாலைபூண்டு, ஒட்டமுடன் சீனபதிபோன சித்து
வுத்தமனே காணவென்று கேட்டிட்டாரே. ௬௮௦

கடுவெளியார்பூர்வக்கியானத்தால் நினைக்கும்போது.

போகநாதர் குளிகைபூண்டு யிறங்கினது.

கேட்கையிலே கடுவெளியார் சித்துதானும் கெவனமுடன்பூர்வி
கதியானத்தாலே, வேட்கமுடன் காலாங்கி நாதனல்லோவெளிப்பட்
டார்க் குளிகைகொண்டு சீனம், விட்டுவாட் கமலவாசத்தில் வீற்றிரு
க்கும் வண்மையுள்ளகடுவெளியார், சித்துமுன்னில்கூட்டபடைகளில்லா
மல் ரிடியார்தாமும் அவனிதனில் குளிகைகொண்டு யிறங்கினாரே.

இறங்கியேகுளிகைவிட்டு சித்துதாமும் யெழிலான கடுவெளி
யார்முன்னேவந்து, திறமுடனே போகரிடமுனிவர்தாமும் திர்க்கமு
டன் கடுவெளியார் கஞ்சலித்து, அறமுடைய தானமது மிகவும்பூண்

டு வன்புடனே கடுவெளியார் சித்தருக்கு, வுறமுடனே வணக்கமது மிகவும் பூண்டுவுத்தமனார்போகரிடி பணிந்திட்டாரே. ௬௮௨

பணியவே கடுவெளியார்சித்தருக்கு பட்சமுடனஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து, துணிவுடனேபோகரிடி முனிவர்காமும் துப்புறவாய்க் கடுவெளியார் தம்மைக்காண, அணியானவாசிர்மந்தான் கொடுத்து வன்புடனேபக்கமது, சேர்வைகொண்டு மணியானகண்மணியேபோகநாதாமண்டலத்தில் மங்களமேபோவென்றிட்டாரே. ௬௮௩

என்றிடவேபோகமுனி ரிடியார்தாமும் மெழிலான மங்களாகரமேயென்று சென்றிடவே, பவளமதுயடியேன் பூண்டுசேனைபதி இர்ள்கூட்டஞ், சேனஞ்சென்றேன் வென்றிடவேசேனபதி மார்க்கத்தாருக்கு விருப்பமுடன், பவளமென்ற காடுரைத்தேன் இன்றுமுதல் தங்களது வாசிர்மத்தால் மெழிலானசேனபதிசுகமென்றாரே. ௬௮௪

என்றுமே போகரிடிமுனிவர்தாமும் மெழிலான வதிசயங்கள் மிகவுங்கூறி, குன்றின் மேற்சந்திரனுங்குவலயத்தில் குதித்தெழுந்த பாவனைபோல் கூறலாகி, அன்றுமேகடு வெளியார்சித்தருக்கு வன்புடனே வார்த்தையது மிகவுங்கூறி, இன்பமுடன் தானிருந்தார் ரிடியார்தாமும் மெழிலான கடுவெளியார் தன்னேதானே. ௬௮௫

கடுவெளிசித்து போகருக்கும் சீடருக்கும்
சமாதிக்குப்போரேனென் றுரைத்தல்

தானனபோகரிடி நாதாகேளும் தாரணியிலிருப்பதினாற் பலனொன்றில்லை, தேனனமனோன்மணியாள்கிருபையாலே தேற்றமுடனுகாந்தவரையதிசயங்கள், கோனனகுருசொன்ன வாக்கியம்போல்குவலயத்தி லனேகவிந்தை யானுங்கண்டேன், பானன பாருலகிலிருந்துமென்னபாரைவிட்டு நீங்குவது நலமென்றாரே. ௬௮௬

நலமானவார்த்தையது மிகவுங்கூறி நன்மையுடன் கடுவெளியார் சித்து தாமும், பலமானதேகமதை நம்பொன்னாது பாரினிலே யிருந்தவர்களாருமில்லை, குலமான பதியைவிட்டு சிலதுகாலம் கொற்றவனே சமாதிதனிலிருப்பேனென்று, தல்முடனேகடுவெளியார் சித்து தாமும் சட்டமுடன் போகரிடிக்குரைத்திட்டாரே. ௬௮௭

உரைக்கவே சமாதிசென்று வருகுமட்டும் உத்தமனேநீயுமல்லோ வன்புகூர்ந்து, திரைக்கவேசமாதிவிட்டு வருகும்போது தீர்க்கமுடனுந்தனையுங் காணலாகும், குரையகற்றியுந்தனுக்கு வாசிர்மங்கள் குறையாமல் மனதுவந்து, கூறுவேன்யான்வரையாது வாக்கதுவும் பொய்யாமற்றான் வண்மையுடன்வுந்தனுக்கு போதிப்பேனே. ௬௮௮

போகித்துக்கடுவெளியார் சித்துதாமும்போங்கமுடன் சீடருக்குத்தாமுரைத்து, ஆதித்தன்வந்துதிக்கும் வேளை தன்னில்வன்பானசமாதியிடபக்கல்சென்று, வாதித்துசீடருடன்விடையும்பெற்று வளமான குழிதனிலேயிறங்கியல்லோ, பேதித்துபாறைதன்னை சீடருக்கு பிரியமுடன்மூடவென்று விடைதந்தாரே. ௬௮௯

தந்தாரேசித்துமகாரிஷியார்தாமும் தகமையுடன் சீடவர்க்கமானபேர்க்கு, விந்தைதனைமிகவுரைத்து சித்துதாமும் விருப்பமுடன் சீடருக்குவதிசஞ்சொல்லி, அர்க்கமுடன் நான்வருகுங்காலந்தன்னில் அதிசயங்கள்மிகநடக்குமென்றுசொல்லி, சிந்தனையாய்த்தாமுரைத்து மண்ணிற்சென்றுசிறப்பான வசீரிகூறுவாரே. ௬௯௦

கூறுவார் சித்துமகாரிஷியார்தாமும் குணமான சித்தர்வர்க்கமானபேர்க்குமாறிடையதேகமது வருகும்போதுமகத்தான வையகத்திலிடியுண்டாகும் விறுடைய மேகமதுதிரண்டுமேதான் வீரானமாரியது யில்லாமற்றான் ஆறுகலம்தான்முழுகில்வதிதம்பாரு அவனியெல்லாழிடியென்றசத்தமாமே. ௬௯௧

சக்கமாங் கோடையிடிபோலேகானும் தகமையுள்ளநீரிடியும் நெருப்பிடியுங்காணும், தித்முமிடிமுழக்க மதிகமாகும் நீடாழியுலகமெல்லாந்தத்களிக்கும், வத்தியேசமுத்திரமும்சலமுங்கானர் வாரிதியுந்திசைமாறிநடுங்கும்பாரு, புத்தியுள்ளசீடர்களேமகிமைதோன்றும் புசமானசித்துவரும்காலுமாச்சே. ௬௯௨

நாளானகாலமதி லதிசயங்கள் நாடெல்லாஞ்சென்னெல்கள் விளையும்பாரு, காடானபூண்டதுவும் பூர்க்கும்பாரு கருவானமூலிகைகள் கண்ணிற்றோற்றும் மாளாகமாண்பரெல்லாஞ் சிவயோகங்கள் மானிலத்தில்மிகப்பேசிவளமைசொல்லார் ஞானகாயகற்பமூலிதானும் துப்புறவாய்கண்ணிற்றுந் தோன்றும்பாரே. ௬௯௩

பாரேதானதிசயங்கள் மிகநடக்கும்பாரினிலேசித்துவருங்காலந் தன்னில்,தேரேதான்மேற்குமுகந் தன்னிலப்பா நிலையான சூரியனுமுதயமாவான், சேரேதானருர்துதிகள் யாவுந்தானும் செங்கையால் தான் தொடவேகிட்டிருக்கும், ஊரேதான்குடிப்படைகள்யாவுந் தானும் வுத்தமர்களைத்தனையும் நினைப்பார்தானே. ௬௯௪

நினைக்கையிலேயான்வருகுங்காலந்தன்னில்நீதியுடன்சமாதியது வெடிக்கும்பாரு, புனைமேவுஞ்சமாதியது வெடிக்கும்போது புகழான செகசோதிதோற்றும்பாரு வினைபோன்றசடலமதுவெளியேபேசி வி

ருப்பமுடன்சித்தமுனிவர் தாமேதான், முனியானமுதலோர் மகேசு
ங்க வுத்தமரும் வெளிதனிலேவந்திட்டாரே. ௬௯௫

இட்டாரேசித்தமுனி வந்தபோதுவெழிலான தேவர்க்கங் கூ
ட்டங்கூடி, திட்டமுடன் அவர்பாதந்தொழுதிட்டார்கள் சிறப்பான
மாண்பரெல்லாம்வணங்கினார், சட்டமுடன் சித்தமுனி சொன்
னவர்க்கு தாரணியில்மெய்யாச்சு பார்க்கும்போது, வட்டமுடன் கடு
வெளியார் சித்ததாமும் வண்மையுடன் லோகவதிசயங்கேட்டாரே.

கேட்டாரே லோகத்தின் புதுமையெல்லாங்கிருபையுடன் தேவ
ர்க்கள்தன்னைநோக்கி, நீட்டமுடன்சமாதிக்கு யேகுமுன்னே நீதியுள்
ள சிறுபாலன்போகநாதன், வாட்டமாங்காலாங்கி சீடனப்பா வள
மான போகரிஷிநாதன்றானும், ஓட்டமுடன்குளிகைபது பூண்டுகொ
ண்டு வன்புடனே வந்திசித்தெங்கென்றாரே. ௬௯௭

எங்கென்றுகேட்கையிலே போகநாதன்வெழிலானகுளிகைபது
பூண்டுகொண்டு, அங்ஙனவேசித்தவனம் நினைக்கும்போது அழகா
ன போகர்முனிவந்திட்டாரப்பா, புங்கமுடன்சித்தமுனிரிஷியார் தா
மும் புகழான போகரிஷிநாதருக்கு, தங்கமுடன் ஆசீர்மம் மிகவுஞ்
செய்து துப்புரவாய் போகருக்கு வளஞ்சொன்னாரே. ௬௯௮

சொன்னாரேகன்மணியே போகநாதர் தரைகோடி வரைகோடி
காலமப்பா, மன்னனைபோல வந்தமேயுன்னைக்கண்டு மார்க்கமுடன்முப்ப
துவாண்டுமோச்ச, தென்னாலேன் செனபதிக்குடையவேந்தே சிறப்பாக
வன்னையான்கண்டபோதே, முன்னேநூரங்காலாங்கி நாதசித்து மொ
ழிந்தசொருவார்த்தை பெருமிலில்லைதானே. ௬௯௯

டில்லிக்குதென்கிழக்குஜெயமுனிவற்பவம்.

தானைபின்ன மொருவபனங்கேளு தகமையுள்ள டில்லிக்கு
தென்கிழக்கே, கோளானதுளகாபுரியென்னுமாம் குறிப்பான பதி
யென்றுகூறுவார்கள், சேனமேனமலையாள் கடாட்சத்தா
லே தேற்றமுடன் புலிப்பாணியைந்தாகேளு, பானுகாலாங்கி கிரு
பையாலே பாலகனே குளிகைகொண்டு சென்றேன்பாரே. ௭௦௦

பாரேநான்குளிகைகொண்டு செல்லும்போது பாங்கானவழித
ட்மு மனோகரங்கண்டேன், நேரேதான் டில்லிக்கு தென்கிழக்கேகோர்
மையுடன் குளிகைகொண்டு யிறங்கினேன்யான், சீரேதா னவ்விடத்
திலுள்ள மாண்பர் சிறப்புடனே பெரிவந்து கண்டாரங்கே ஊரே
தான் குருப்பவுடைகள்யாவுங்கண்டு வுத்தமர்களெந்தனுக்கு துதிசொ
ன்னாரே. ௭௦௧

துதித்துமேயெந்தனிடபக்கல்வந்து துறையோடுமுறையோடு
மஞ்சலித்து, மதிப்புடனேயெந்தனையும்யாரென்றார்கள் மகத்தானமா
ண்பரெல்லாங்கூட்டங்கூடி, பதியானமானகரம்வதிசயங்கள் பாரினி
லேயிதுவரையில்கண்டதில்லை, ததிநாகத்தோற்றகுது யென்றுமல்
லோ புத்தியுடன்மாண்பரெல்லாமயங்கினாரே. ௭௦௨

போகரைக்கண்டமாண்பர்கள் செயமுனிசீடருக்குவுரைத்தல்.

மயங்கியேமாண்பரெல்லாங்கூட்டங்கூடி மகத்தானசெயமுனி
யாசீடர்பக்கல், நயங்கியேசீடர்களைத்தானும்பார்த்துதாரணியில்புது
மையிதுயாங்கள்கண்டோம், நயம்படவேசினபதிநேரம்விட்டு நலமா
னகாலாங்கிசீடன்றானும், செயமுடனேகுளிகைகொண்டு யிங்குவந்
தார் சீரானமகத்துவங்கள்சொல்லொண்ணாதே. ௭௦௩

ஒண்ணாதுசீடவர்களானபேர்கள் ஓகோகோநாதாக்கள்யாரோ
வென்று, கண்ணியேதன்மனதில்தானடக்கி பேகாங்கசித்தொளிவை
க்காணவென்று, எண்ணியேசீடவர்க்கமாயிரம்பேர் நலமுடனேயெ
ந்தனையுங்காணவென்று, வண்ணமுடன்யெந்தனையா ரென்றுகேட்க
வண்மையுடன்காலாங்கிசீடனென்றேன் ௭௦௪

யென்றேனையடியேனுஞ்சொல்லும்போது யெழிலானசீடவர்க்
கமெந்தனுக்கு, வென்றிடவேகாலாங்கிசீடர்களும் வீரானகானகத்
தில்வாலாமோசொல், குன்றானமலையுன்பிருமைதானும்டு குவலயத்
தில்மாமுனிவர்கண்டதில்லை, இன்றுநீவந்ததினாலுந்தனுக்கு யெழிலா
னசாபமதுமெய்தும்பாரே. ௭௦௫

எய்யுமேசாபம்வருமென்றுமல்லோ யெழிலானசீடவர்க்கக்கூறு
ம்போது, பையவேயெந்தனுக்குபயமுமாகி பாரமுடன்கைசேர்ந்து
மெய்யுஞ்சோர்ந்து, யையவேயடியேனுஞ்சீடர்தம்மை நடுக்கமுடன்
பாலுமல்லோவஞ்சலித்து, துய்யவேகாலாங்கிசீடனென்றேன் துரை
ராசரெந்தனையுமன்னித்தாரே. ௭௦௬

மன்னித்துமெந்தனுக்குசாபந்தன்னை மதிப்புடனேஜெயமுனி
யார்பக்கலசென்று, கனணியமாய்செயமுனியார்தனைநோக்கி கர்த்
தாவாம்சித்துமுனியடிபணிந்து, இன்னிலத்தில்சினபதி யானிதன்று
னும் யெழிலானகுளிகைபதுபூண்டுகொண்டு, தன்னிலங்கண்ணாறும்
போகநாதன் துப்புறவாய்க்காணவல்லோவந்திட்டாரே. ௭௦௭

போகர் செயமுனியைக்கண்டது.

வந்தாரேபோகரிஷியென்றுதாமும் வளமாகத்தானுரைத்தார்
சீடவர்க்கம், அந்தமுடன்செயமுனிக்குக்கூறும்போது வன்புள்ளசெ

யமுனியாரிஷியார்தாமும்,சொந்தமுடன்ரிஷியாருமன்புகூர்ந்து சந்தமுடனெந்தனையும்வரவழைத்து, சிந்தையாய்காலாங்கிசிடர்கேளு சிற்பரனேவந்ததிறுல்குற்றமாச்சே. ௪௦௮

ஆச்சப்பாபோகமுனிசொல்லக்கேளும் அன்பானயென்வார்த்தையுந்தனுக்கு, பாச்சலுடன்சினபதிவிட்டுமல்லோ பாருலகில்வந்ததொருவதிசயங்கள், மாச்சலுடன்பென்னவதிசயங்கள்கான மன்னவனேயேன்வந்தாயென் றுகேட்க, நீச்சமுடனடியேனுமிகநடுங்கி ரிஷிகளமாய்த்தானுரைத்தேனுண்மைதானே. ௪௦௯

உண்மையாயடியேனுமுரைத்தபோது உத்தமனர்செயமுனியாரெந்தனுக்கு, நன்மைபெறசதாகாலமிருக்கவென்று நலமுடனேதன்பக்கல்சிடனாக்கி,திண்மைபெறவுபதேசமிகவுஞ்செய்து தீரமுடன்சகலகலைக்கியானமெல்லாம்,வண்மையுடனெந்தனுக்குவுபதேசித்துவகைமானம்தொகைமானஞ்சொல்லிட்டாரே. ௪௧௦

சொல்லவேபடியேனுமனதுவந்து துப்புரவாஞ்ஞானந்தனைமறந்து, வெல்லவேமெய்ஞ்ஞானமுட்புகுந்து மேதினியிலயானுமொருசித்தனாகி,சல்லியங்கள்சாத்திரமுமிகவுமகற்று தாரணியில்கருவாளியானுமாகி, தெள்ளியமாம்வித்தைதனில்முதல்வனாகி தேசத்தில்வஞ்சனமாஞ்சித்தானேனே. ௪௦௨

போகர்சல்லியவித்தைசெய்து.

சித்தானேசிலகாலஞ்சென்றயானும் செயமுனியார்பாதாரவிந்ததாலே,சத்தானலோகமதிலிருக்குந்தானம் தகமையுள்ளநிதிகளெல்லாந்தானெடுக்க, எத்தனங்கள்மிகச்செய்துபுனிதவானாய் வெழிலானசாத்திரத்தைகையிலேந்தி,மூத்தானவுலகமெல்லாமிகம்திக்கவுத்தமனேதிரிந்தேனேபோகர்தானே. ௪௧௧

போகரென்றுசொல்லவென்றால்லோகந்தன்னில் பொங்கமுடன்கண்டவர்கள்தானடுங்க, யோகமுடன்திக்கெல்லாந்திரண்டுமல்லோவெந்தனையுங்காணுதற்குவெகுஜனங்கள், சாங்கமுடன்கண்டல்லோயடியேனுக்கு சட்டமுடன்சோடசோபசாரஞ்செய்து,வேகமுடன்நிதியெடுக்கவெந்தனைத்தான் மேதினியிலழைத்தவர்கள் கோடியாமே.

கோடியாம்நிதியெடுக்கவென்னைத்தானும் கொற்றவர்கள்கூட்டியல்லோதேசந்தன்னில், நீடியேதிரவியங்கள்கண்டெடுக்க நிட்களமாய்வுறுதிமிகப்பாடுசெய்து,நாடியேசாத்திரத்திலுளவுபார்த்து நாதாந்தசித்தொளிவைமனதிலுன்னி, வாடியேதிரியாமலடியேன்றானும் வண்மையுடனெடுக்கலுற்றேன்நிதிகள்தானே. ௪௧௫

தானானநிதிகளதுவெடுக்கவென்ன தட்சணமும்மலையமுனியாசிரமத்தில். கேளனகுருக்கள்முதல்சித்தயாவும் கூட்டியேயெனையழைத்துக்கொண்டுசென்றார், மானனமனோன்மணியாள் கிருபையாலேமகத்தானநிதியெடுக்க சென்றேனங்கே, தேனனதென்மலையாங்கடலோரத்தில் தேற்றமுடன்யான்சென்றேன்பதிநானுண்டே. ௪௧௬

உண்டானபொதிகைமலைதன்னிலப்பா வுத்தமனேசல்லியசாத்திரத்தின்மார்க்கம்,கண்டுமேயடியேனும்மிகவாராய்ந்து கருத்துடனேதானெடுத்தேன்கோடியுண்டாம், வண்டமிழ்சொல்வங்கத்தார்கூட்டங்கூடி வளமானநிதிகளெல்லாமெனக்குப்பாதி, கொண்டுபோமென்றெனக்குவிடைகள்தந்தார் கொற்றவர்கள்சங்கத்தார்புலவர்தாமே.

தாமானநிதிகளெல்லமடியேன்றானுந் தண்மையுடன்ஜெபமுனியார்பக்கலாக, பூமானும்ரிஷியின்மகாதேவர்பக்கம் பொங்கமுடன்கொண்டல்லோபொப்பிவைத்தேன், சாமானமாதொருதிரவியத்தைசட்டமுடன்யெந்தனுக்காய்கொடுத்துவிட்டார் ஆமானமாகவேதானடியேன்றானும் வன்புடனேசினபதிக்கொடுசென்றேனே. ௪௧௮

சென்றேனேதிரவியங்களனைத்துமல்லோ சிறப்புடனேயானுமல்லோசினத்தார்க்கு, குன்றானதிரவியங்கள்செம் பொன்னெல்லாமகொட்டினேன்மலைபோலேதங்கமப்பா, என்றனமேல்பட்சம்வைத்துநிதிகள்தம்மை வெழிலாகதான்கேட்டார்சினத்தார்கள், வென்றிடவேஜெபமுனியாரிஷியைக்கண்டேன் வேதாந்தரிஷியாருமருள்செய்தாரே. ௪௧௯

அருளானமகிமையதுமெத்தவுண்டு வன்பானசினபதிமார்க்கத்தோரே, பொருளானதிரவியங்கள்யெடுப்பதற்கு பொங்கமுடன்வித்தைமிகக்கற்றுவந்தேன், தெருளானதேசமெல்லாந் திரிந்துமேதானதேற்றமுடன்தென்பொதிகைகொண்டுசென்றார், இருளானகாட்டகத்தையான்கடந்து வெழிலானதென்பொதிகைகண்டிட்டேனே. ௪௨௦

கண்டேனேபொதிகைமலைக்கடலோரந்தான் காணுமேலோடைமுதல்தான்கடந்து, அண்டமுனிராட்சதர்கள்காணாமல் அழகானதென்பொதிகைசாரலப்பா, தண்டலங்கள்தாமறியார் கடலோரந்தான் தகமையுள்ளசாரலதுகொண்டுசென்றார், விண்டலமுமறியாதகுன்றுவப்பா விராறுசுனையருகில்சென்றேன்பாரே. ௪௨௧

பாரேதான்சல்லியத்தின்சாத்திரந்தான் பாங்கானகனிதமென்றபடிதானப்பா, நேரேதான்பாதாளங்கிழக்குதன்னில் நேர்மையுடன்

வஞ்சனத்தைப்பார்க்கும்போது,சேரேதான்திரவியங்கள்கோடாலைப்பு சிறப்பானமலைதனிலேகோடியுண்டு, கூரேதான்வைப்பதனைச்சல்லி யத்தால் கொற்றவனேயெடுத்தேனேகோடியாமே. ௪௨௨

கோடியென்றபொன்னையெல்லாமுத்தமக்காய் கொப்பெனவே கொடுவென்தேன்யென்றுரைத்தேன், வாடியேதிரியாமல் மனம்விடா மல் மகிதலத்திலுங்களுக்கு குறைவுகோர, நீடியேயுகாந்தவரைசெல் வந்தானும் நீட்சியுடன்குறையாமல்செய்தாலைத்தேன், ஆடியேவகல் தியனோர்மலையிலப்பா வல்பானதிரவியத்தின்மகிமைதானே. ௪௨௩

போகர்சொர்னகிரிநிதிகண்டது.

மகிமையர்மின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தானநிதிய னைத்துங்கோடியுண்டு, அகிலமெலாந்தானெடுத்துவப்பாகேளும் வன் புடனேயுங்களுக்காயளிப்பேனென்றேன், சகிலமுடன்மாண்பர்களு ம்வினயங்கேட்டு சட்டமுடன்சாத்திரத்தைக்கேட்கலுற்றார், விகித முடன்சாபமதுநிவர்திசெய்து வெத்தியுடன்யான்கொடுப்பேனென் றிட்டேனே. ௪௨௪

இட்டேனேசினபதி யுலகத்தோர்க்கு யெழிலானதிரவியத்தின் பெருமைசொனனேன், சட்டமுடன்சாத்திரத்தையிதவுகேட்டு சாங் கமுடன்சாபமதைநிவர்ததிசெய்துவட்டமுடன்யானருவேனென்று ரைத்துவளமானவுறுதிமொழிமிகவுங்கூறி, திட்டமுடன்சொர்னகிரி மேருட்சென்றேனதரமுடனேசீடவர்க்கங் காட்டிட்டேனே. ௪௨௫

கண்டேனேசீடவர்க்கமாயிரம்பேர் கருவானமாண்பர்களுமெர் தனைதகா, கெண்டமுடன்வஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து தேற்றமுட னயாசொன்றுகேட்கலுற்றார். உண்டானசாத்திரத்திலுண்மைசொன் னேன் வுத்தமர்கள்யெந்தனையுமெச்சியேதான,கொண்டனைத்துசொ ர்ணகிரிசித்தர்பக்கம் கொப்பெனவேகொண்டுபோய்விட்டார்காணே,

காணவேயடியேனைசித்ததாமும் கனமுடனேயெந்தன்மேலபட் சம்வைத்து, பூணவேயாசிர்மந்தான்கொடுத்து பொங்கமுடனெந் தனையுமாறென்றறன்ன காணவேயடியேனுஞ்சினம்விட்டுகலமுடனே சொர்ணகிரிவந்தேனென்றேன், பாணமுள்ளகாலாங்கிசீடனென்றே னகைதொழுதுமெய்வணங்கிகலங்கினேனே, ௪௨௬

கலங்கியேயிருக்கையிலேரிஷியார் தாமுங்கருணையுடன்யெந்தனுக் குவாசிர்மக்கள், துலங்கவேதான்கொடுத்தார்யெந்தனுக்கு துப்புரவா

ய்டியேனுமிகிருந்து, விலங்கவேசல்லியமாஞ்சாத்திரத்தைவிருப்பமு டன்யானுரைத்தேன் ரிடியாருக்கு, நலமுடனே சல்லியங்கள்கூறும் போது காதாந்தசித்தொளிவும் மகிழ்ந்தார்பாரே. ௪௨௭

மதிப்புடனேரிடியாருஞ்சொல்லும்போது மார்க்கமுடனடியே னுமுறைத்தேனங்கே, பதியானபதிவிட்டு திரவியங்கள் பட்சமுட னிவ்விடத்தில்வந்தேன்யானும், நிதியானதிரவியங்கள் கோடாகோ டி நீட்சியுடனெடுப்பதற்கையமில்லை, விதியான்முறைபடியே சாத்தி ரத்தைவிருப்பமுடன் பேதித்து யெடுப்பேன்தானே. ௪௨௮

போகர் சொர்ணகிரியில் நிதியெடுத்தது.

எடுப்பேனென் றுரைக்கையிலே ரிடியார்தாமும் யெந்தனுக்கு விடைதந்தாருண்மையாக, ஒடுக்கமுடன்யானு மல்லோசல்லியத்தை வுத்தரித்தேன்சொர்ணகிரிமலையிலப்பா, அடுத்துமே அஞ்சனத்தைப் போடும்போது ஆதாளபாதாளபூதமெல்லா தடுத்துமே பூதமெல்லா ம், இடாரந்தன்னை தட்டழித்து தெடுப்பதற்கு யெண்ணமரச்சே.

எண்ணங்கள் மிகக்கொண்டு பூதமெல்லாம்யெழிலான வனுமா ரையடித்துத்தள்ளும், குண்ணருகேகிடாரத்தை தசத்தியல்லோ கூற வேமுடியாதுபூதங்காவல், அண்ணமுடன்சல்லியங்கள்பார்க்கும்போ து அஞ்சனதேவிபின்றன்பூசையாலே, திண்ணமுடனெடுப்பதற்கு தயிரியங்கள் திறமானசல்லியத்தில் செப்பலாச்சே. ௪௩௦

செப்பவே சல்லியங்கள்கூறும்போது செம்மையுடன்பின்னும் யான்வுச்சரித்தேன் வப்பாலேபூதமெல்லாம் கடுகடுக்கி அம்மலையை விட்டுமல்லோ, யேகலாச்ச ஒப்பவே யெந்தனுக்கு நிதிகளெல்லாம் ஓகோகோபூதங்கள்கொடுக்கலாச்சு, தப்பிதங்கள் நேரமல்நிதியனை த்தும் நிரங்கமுடன்ரிடியாருக்கொப்பித்தேனே. ௪௩௧

ஒப்பித்தேன் வரைகோடிதல்க்காக ஓகோகோராமருட வைப் புவல்லோ இப்புவியில் ராமருடவராகனப்பா யெவர்காண்பர்நிதியா னிகண்டேனல்லோ, செப்பிடவே சிவாசரிடியார்தாமும்திரளானநி தியனைத்துங்கண்ணுற்கண்டு ஒப்புறவேயெந்தனுக்குபாதிதந்தார்வுத் தமனார் ரிடியாருமுண்மைபாரே. ௪௩௨

பாரேதான்புலிப்பாணி வமந்தாகேளுபட்சமுடனெந்தனுக்குரி டியார்தாமும், நேரேதானிடைபாதியெனக்குத்தந்தார் நேர்மையுட ன்திரவியங்களனைத்துமல்லோ, சேரேதான்செம்பொன் னின்வராகர்

தன்னைதேற்றமுட னென்தனுக்குத்தகமைகூர்ந்து, ஊரேதான்கொடு
போகவெனக்குச்சித்து வுத்தமனார்வுத்தாரந்தந்திட்டாரே. ௪௯௩

தந்தவுடனடியேனும் நிதிகளெல்லாம் தன்மையுடன்சினபதிக்
கொண்டுசென்றேன், சொந்தமுடன்சினபதி மாண்பருக்கு சொர்ண
மென்றநிதியினைத்தான் கொடுத்தேன்யானும், வந்தவொருமாண்பரெ
ல்லாம்நிதியைக்கண்டு, வளமுடனேபெற்றனையும்விசாரித்தார்கள் இ
ந்தவொருதிரவியத்தின் பெருமைதன்னை யெவராலுஞ்சொல்ல நாவில்
லைதானே. ௪௯௪

தானானதிரவியத்தின் பெருமைதன்னை தாரணியில்வெகுமாண்
பர்கண்டதில்லை, தேனானமனோன் மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேடி
வைத்தநிதிகளெல்லாங் கண்டாராய்ந்தேன்பானவுலகுதனில்சல்லி
யத்தின்மெய்கான சாத்திரத்தைக் கண்டாராய்ந்தேன்மானசினபதி
மார்க்கத்தோர்க்கு மகத்தான திரவியங்கள் கொடுத்திட்டேனே.

இட்டனேவெகுகோடிதிரவியங்கள் யெழிலானசினபதி மாண்
பருக்கு, கிட்டமுடன்யான்கொடுத்தேன் கோட்டகோடிதிரமுடன்சி
னத்தப் பெண்களுக்கு சட்டமுடன் சினத்தப்பெண்களுக்கு சாங்
கமுடன்யான் கொடுத்தநிதியினாலேபட்டமுடன் நிதியதும்வந்தவா
றுபட்சமுடனெந்தனையுங்கேட்டார்பாரே. ௪௯௬

கேட்டதொருபெண்களுக்குபானுமல்லோகிருபையுடன்மனங்
களித்தர் சொன்னேன்யானும் வாட்டமுடன்குளிகை கொண்டு
லோகஞ்சுத்திவன்மையுடன் வெகுமலைகள் கண்டாராய்ந்து, நீட்ட
முடன்நிதிவீறுட வாசிரமங்கள் நீட்சியுடன்யான்சென்று தொண்டு
செய்து நாட்டமுடனவர்பணிக்கு முன்னேநின்றுநலமானவாசிர்மம்
பெற்றேன்தானே. ௪௯௭

தானானவாசிர்மம்பெற்றுமேதான்; தகமையுள்ளசல்லியமாஞ்சா
த்திரத்தை கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்தன்
பாதகடாட்சத்தாலும், தேனானமனோன்மணியாள் கிருபையாலும்
தேர்ந்தெடுத்தேன் சல்லியமாங்கோர்வைநூலை பானனையத்தில்
நூலைக்கொண்டு பார்த்தேனேமலைமுதலும வளங்கள்தாமே. ௪௯௮

வளமானமலைதோறும் யானுஞ்சென்று வன்மையுடன்நிதிகளெ
ல்லாங்கண்டெடுத்தேன், களமுடனேசொர்ணமென்றகிரியில்பானும்
சட்டமுடன்சல்லியமாஞ் சாத்திரத்தின், அவ்வுடனே மையதனைத்
திட்டியேதான்வன்புடனேராமர்வைத்தவைப்புதன்னை, களவுடனே
பூதமதை யகற்றிப்போட்டுகோசினியில்திரவியங்கள்பெற்றேன்பாரே.

பாரேதான்ராமருடவாரகந்தன்னை பாங்கானமுத்திரையோடெ
டுத்தேன்யானும், நேரேதான்ராமருடவடையாளங்கள் நெடிதான
முத்திரையாந்தங்கக்காசு, சீரேதான்கிடாரவைப்புகண்டெடுத்துசிறப்
புடனேயுங்களுக்காய்கொண்டுவந்தேன், வேரேதான்மற்றோராலெடு
க்கப்போமோ விருப்பமுடன்நான்கண்டேனுண்மைதானே. ௫௦௦

ஸ்ரீராமர்முத்திரைவராகனைக்கண்டு சினத்தார்தங்கக்காசு.

செய்தது.

தானானராமருடவாரகந்தன்னை தகமையுள்ளசினபதிதேசத்தார்
கள், மானானசெம்பொன்னின் காசுதன்னை மகத்தான முத்திரையும்
வளமுங்கண்டு, தேனானதென்பொதிகைசாரல்தன்னில் சிறப்புடனே
தானெடுத்ததங்கக்காசு, கோனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர் குறிப்
புடனேசொன்னவொருகாசுமாமே. ௫௦௧

காசானசெம்பொன்னின் தங்கக்காசு சருவாகக்கண்டல்லோவ
சினத்தார்கள், நேசமுடன்ராமருடவாகன்போலும் நேர்மையுடன்
ராஜாதிராஜன்போலும், பாசமுடன்பரம்பென்றதங்கக்காசு பலபல
வாக்கேசமதில்செய்யலாச்சு, மாசில்லாதங்கமதுதசமற்றுக மன்னவ
ராஞ்சினபதியமைந்திட்டாரே. ௫௦௨

அமைத்தாரேபலபலவாம்வர்ணமாகும் வப்பனேசினபதிமார்க்
கத்தோர்கள், சமைத்தாரேமதியாலேகாசுதன்னை சட்டமுடன்தான
மைத்தார்வினைகங்கோடி, இமையாமல்ரூபமதைத்தானமைத்து பெ
ழிலானராஜபதிமாண்பருக்கு, சுவைபோலுந்தங்கமென்றகாசுதன்னை
சூட்டினார்நாவில்லைசொல்லொண்ணாதே. ௫௦௩

ஜெபமுனிசமாதிக்குபோகல்.

ஒன்றானபின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்லுவேன் ஓகோகோகாதா
க்கள்மருத்துவர்தான், என்றுநுபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு பெரியலா
னகாலாங்கிசொன்னநீதி, தின்னமுடன்தேசமெல்லாஞ்சுற்றிப்பல்லோர
தேற்றமுடன்ஜெபமுனியைக்கண்டேன்யானும், வன்னமுடன்வெகு
காலமிருந்தசித்து மார்க்கமுடன்சமாதிதனைக்கண்டேன்பாரே. ()

காணவேபோகருஞ்சொல்லும்போது கருவானஜெபமுனியார்
சித்துவர்க்கம், பூணவேஜெபமுனியார்சித்துதாமும் புகழாகசிட்டவர்க்
கந்தனைபழைதது, தோணவேயெந்தனுக்குசமாதிகாணும் தபபுராவ
ப் பாதடையமனமுங்கொண்டேன், நீணவேகாசினியிலாசையற்றேன்
கிட்களமாய்சமாதிசெல்வேனென்றிட்டாரே. ௫௦௫

இட்டமேசெயமுனியார்சித்தர்மும்யெழிலானவடகோடிகா
ளகத்தில், திட்டமுடன்தென்பொதிகைச்சாரல்தன்யில் நிசமுடனே
சமாதிக்குயிடமுந்தேட, வட்டமுடன் சிஷவர்க்க மனதுவந்து மகத்
தானசமாதியது விடமுந்தேடி, அட்டமுடன்குழியதுவுந் தோண்டி
யேதான்அழகானசமாதியதுகட்டிட்டாரே. சசசு

கட்டவேசமாதியதுயென்னசொல்வேன் கைலாசசெயமுனியார்
சித்தர்தாமும், திட்டமுடன்சமாதிக்குச்செல்வேனென்று சிறப்புட
னேசீடவர்க்கந்தனையழைந்து, மட்டவிழ்கொள்மாண்பர்களேசீமா
னேகேள் மகத்தானசமாதிக்குசெல்லப்போறேன், இட்டமுடன்நீங்
களெல்லாமிட்டிருந்து வெளியானசமாதிதனைமுடிப்போடே. சசஎ

செயமுனியார்சமாதியில் சென்றபோது அசரீரிவாக்கு.

போடென்றுசொல்லுகையில்சித்தர்தாமும் பொங்கமுடன்சீட
வர்க்கமிட்டிருந்து, கூடேதானுபவாசந்தானிருந்து கொற்றவனூர்
செயமுனியார்சித்துதாமும், வீடேதான்கற்பாறைமேலேமூடி விருப்
பமுடன்மண்ணதனை மேலேதாக்கி, சாடவேசமாதியதுபொதித்துமே
தான் சட்டமுடன்செய்யவென்றுமொழிசொன்னாரே. சசஅ

சொன்னாரேசெய்முனியார்சித்துதாமும் தோற்றமுடன்வசரீரி
கூறலாச்சு, மன்னுகேள்நான்வருகுங் காலந்தன்னில் மகத்தானவதி
சயங்கள்மிகநடக்கும், இவ்விலத்தில்குருட்டரெல்லாங் கண்திறப்பார்
யெழிலானஊமைபன்பேசுவான்பார், பன்னவேசப்பாணிநடப்பான்
பாரு பாருலகில்செவிட்டெனளிகேட்குந்தானே. சசகூ

தானானதேன்மாரிபொழியும்பாருதன்மையுள்ளபிராயங்களதி
கந்தானும், கோமானும்வேந்தர்களும்போரேசெய்வார் குவலயத்தில்
மாண்பரெல்லாம்போரில்மாள்வார், தேனானமேன்மணியாள்தேச
ம்மாறி திசைகெட்டுபறிகெட்டுதிரும்பிநிற்பார், பானனவுலகமெல்லா
மென்னைப்போற்றி பட்சமுடன்துதிசெய்வார்காண்பீர்தானே. சரு௦

காணவேயிருபதுவாண்டுமட்டும்காசினியையான்மறந்துசமாதி
நின்று, பூணவேநான்வருகுங்காலந்தன்னில் புகழானசீடவர்க்கமெல்
லாருந்தான், வேணவேசமாதிவிட்டுவருகும்போது விருப்பமுடனெ
ன்பக்கம்நின்றுமல்லோ,மாணவேசமாதியதுவெடிக்கும்போது மண்
டலத்தில்பாறையதுவெடிக்கும்பாரே. சருக

பாரேதான்சித்துவருங்காலந்தன்னில் பாருலகில்சீடவர்க்கமெல்
லாருந்தான்,கேரேதான்சமாதியதுவெடிக்குமுன்னே சேர்மையாக்தி

ருக்கூட்டமாண்பரோடும்,சீரேதான்சமாதியதுமுன்னேநின்று சிறப்
பானசித்துவருங்காலமென்று, நேரேதான்வெகுகோடிமாண்பராலே
தீர்க்கமுடன்சமாதியிடமிருந்தார்தாமே. சருஉ

இருந்தாரேகோடிவர்க்கசேனையோடு யெழிலானசமாதியதுமு
ன்னேநிற்க, பொருந்தவேசமாதியதுவெடித்துயல்லோ பொங்கமுட
ன்நாதாந்தசித்துதாமும், திருந்தவேகாயாதிகர்ப்பங்கொண்ட தேக
மதுஜெகஜோதிமின்னல்போல, வருந்தவேசித்துமகாரிஷியார்தாமும்
வையகத்தில்வந்தொருவன்மைபாரே. சருங

செய்முனியார் இரண்டாவதுசமாதிக்கேகல்.

வண்மையாஞ்செயமுனியார்சித்துதாமும் வையகத்தைத்தான்
மறந்துவந்துயல்லோ,வுண்மையாய்த்தேகமதுயிருந்துமென்ன ஓகோ
சோகாதாக்கள்கோடிபேர்கள், திண்மையுடன்வையகத்தைமறந்தும
ல்லோ நிசமானசமாதிக்குச்சென்றார்தாமும்,பண்மையாய்நான்சிலது
காலந்தன்னில பட்சமுடன்சமாதிக்குப்போகன்றே. சருச

நன்மையுடன்சமாதிக்குப்பின்னுமோர் நாதாந்தசொரூபங்கே
மனதுவந்து,வன்மைசெறிபாக்கியமும்நாடுதானும் வளமானநன்னக
ரந்தான்மறந்து, துன்மையெனும்வையகத்தில்வாழ்க்கையற்று தூப்பு
ரவாய்சமாதிக்குபோறேனென்று, தன்மையாம்சித்துமுனிசொரூபா
னந்தர் சட்டமுடன்சமாதிக்கேயினாரே. சருரு

ஏகவேசெயமுனியார்சித்துதாமும்யெழிலானசமாதிக்குப்போ
கவென்று, சாகமுடன்திருப்பாலிகடலோரந்தான் சட்டமுடன்சமா
திக்குயேகவென்று,நாகமுடன்சீடவர்க்கக்கூட்டத்தோடுமலமுடனே
சமாதிக்குமுன்னதாக, பாகமுடன்செயமுனியார்சித்துதாமும் பட்ச
முடன்சிஷரொடுசென்றிட்டாரே. சருசு

சென்றாரேசெயமுனியார்சித்துதாமும் செழிப்பானசமாதியது
தோண்டவென்று, நின்றதொருசமாதியதுதோண்டியல்லோ திட்கமா
மாய்கல்லாலேஅறையுண்டாக்கி, வென்றிடவேகற்பாரைத்தானமை
த்து விருப்பமுடன்சீடவர்க்கமாண்பரோடு, கன்றுமல்செயமுனியார்
சித்துதாமுங் காசினியைத்தான்மறந்துபேசினாரே. சருஎ

ஏகவேசமாதிக்குச்செல்லவென்று யெழிலானசெயமுனியார்சி
த்துதாமும்,பாகமுடன்சமாதிதனிலிறங்கியல்லோபட்சமுடன்சீடரு
க்குக்கூறலுற்றார், வேகமுடன்கற்பாறைமூடிப்போட விருப்பமுடன்

சீடவர்க்கமுறைத்தபோது, தோகமுடன்சீடவர்க்க மெல்லாம்கூடி தோறுமல்பாறைதனைமூடிப்பாரே. சரு௮

மூடவேசெயமுனியார்சித்துதாமும் முனையானசமாதிதனிலிருந்துகொண்டு, நீடவேயசரீரவாக்குதானும் நிட்களமாய்த்தானுரைத் தார்சீடருக்கு, கூடவேமுப்பதுவாண்டுமட்டும் குறையாமல்பூமிதனி லிருந்துகொண்டு, ஆடவேவையகத்தையான்மறந்து அவனிதனில்வ ருவேனென்றுரைத்திட்டாரே. சருகூ

உரைத்துமேசிலகாலஞ்சென்றபின்பு ஓங்காரோசாதாக்கன்சித் தாதம்மால், நிரைப்புடனேமறுபடியும்வருவேனென்று திட்டமுடன் செயமுனியார்சொனவக்கு, நிரைப்புடனேமுப்பதுவாண்டுசெ ன்று நேர்மையுடன்சீடவர்க்கமவர்தநிற்க, மரைப்பில்லாசித்துமுனி நாதர்தாமும் மார்க்கமுடன்சமாதிவிட்டுவந்திட்டாரே. சசூ0

வந்தாரேசித்துமுனிரிஷியார்தாமும் மார்க்கமுடன்வையகத்தை க்காணவென்று, சொந்தமுடன்சமாதிவிட்டுவந்துமல்லோ தோற்றமு டன்சீடவர்க்கவாண்பதாச்சு,அந்தமுடனசீடாதிசீடரெல்லாம்வன் புடனேகுருதனையேவாழ்த்திவின்று, சிந்தனைகள்மிகத்தீர்ந்துகுருவி ன்பாதம் சிறப்புடனேமாண்பரெல்லாம்பணிந்திட்டாரே. சசூக

பணியவேசித்துமகாரிஷியார்தாமும் பாங்குடனேசீடவர்க்கர் தாமுரைப்பார், அணியுடனேவையகதநிறுசைதன்னை வன்புடனே யொழிப்பதுவுமெத்தநன்று, துணிவுடனேவையகத்தி லிருந்துமெ ன்ன துப்புரவாய்த்தேகமதைத்தொழித்தேனென்று,பணிவுடனேசமா திக்குப்போரேனென்று பண்பாகத்தாமுரைத்தார்சித்துநாமே. ()

சித்தானசெயமுனியார்ரிஷியார்தாமும் சிறப்புடனேவையகத் தைத்தானமறந்து, முத்தானசமாதிக்குப்போரேனப்பா மூதுலகில்ம றுபடியும்வருவதில்லை,பத்தாகசீடவர்க்கயானபேரே பாரைகொண்டு யெந்தனையும்மூடவேண்டும,சுத்தமுடன்சதாகாலம்பூசைவர்க்கம்சட ரொளியாந்தீபமதைவைக்கநன்றே. சசூ௨

நன்றானசமாதியிலேபூசைமார்க்கம் நாடோறும்டத்திவருங்கா லந்தன்னில், குன்றானகோவேந்தரென்னைத்தானுங் கொற்றவனார்செ யமுனியாரெங்கேயென்றால், மன்றானபரமகுருநாதர்தம்மின் பாதார விந்தமதுயடைந்தாரென்றும், வென்றிடவேயத்திசயங்கள் மிகவுரை த்து மேதினியிலாசையதையொழிப்பீர்தானே. சசூ௩

போகர் செயமுனியார் வரலாறுகூறல்.

வானானபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு தகமையுள்ள செயமுனியா ர்சித்துதாமும், பானானவையகத்திறுசையற்று பரமகுருநாதரது பாதஞ்சேர்ந்தார்,தேனான யெனதையர்காலாங்கிநாதர் தேற்றமுட னெந்தனுக்குசொன்னநீதி, கோனானகுருபரனார் செயமுனியார்தா மும் குவலயத்திறுசைதனை மறந்தார்பாரே. சசூரு

மறந்தாரே செயமுனியார்சித்துதாமும் மகத்தான வையகத்தி றுசையெல்லாம், துறந்தாரேபதினாறு பிரமாவைத்தான் துப்புரவா ய்புகங்கடந்துசித்துதாமும், திறமுடனே சகலகலையறிந்துமென்ன திக்கெங்குமொரு குடையிலாண்டுமென்ன, அறமதுவும் வழுவாமல் செய்துமென்ன அவனிதனில்செயமுனியும் மன்னறானே. சசூசூ

மன்னானப்போனாரே சித்துதாமும் மகத்தான வையகத்திறு சையற்று,கண்ணபிரான்முதலானோர் மன்னில்மாண்டார் காசினியி லாரிருந்தார்வுலகுதன்னில்,வண்ணமுடன் சித்துமுனிரிடியார்தாமும் வளமுடனே யிப்படியே மாண்டாரல்லோ, என்னமது கொண்டல் லோ வுலகுதன்னில் யெழிலானவாசையது வொழிந்திட்டாரே. ()

ஒழிந்தாரே யிப்படியோவனேகஞ்சித்து வொப்புரவே கலியுக த்திறுசையெல்லாம், வழிப்படவே யொழிந்தவர்கள் கோடாகோடி வைகுண்டபதவிதனை யடைந்தார்கோடி, பழிதனக்குயிடங்கொடா வண்ணமாக பாருலகில் சடமொழிந்தார் சித்துதாமும், அழியாத சடலமது வழிந்துபோச்சு வப்பமனயுலகமதில்லானறுகாணே. ()

காணவேயிப்பெரிய சித்துதம்மை காசினியில்சித்தர்முனியென் னலாகும், தோணவே தவங்கிடந்தரிஷியார்தம்மை தொல்லுலகில் தெய்வமென்று செப்பலாமோ, வேணபடி வையகத்துமாண்ப ரெல் லாம் விருப்பமுடனிப்படியேமாய்ந்தாரல்லோ, காணவேசித்தர்களி னவர்க்கமெல்லாம் நானிலத்திலிப்படியே பொய்வாழ்வாச்சே. சசூகூ

ஆச்சப்பாபுலிப் பாணிமைந்தாகேளு ஆரிருந்தார் வுலகுதன்னி ல் பொய்யேவாழ்வு, மாச்சலுடன சமாதகருச்செல்வேனென்று மா னிலத்தில்தவமழிந்து கெட்டார்கோடி, மூச்சடங்கி வாசியோகஞ் செய்தபேரும் மூதுலகிலிருந்தாரோ லக்கமாயில்லை, ஏச்சானவுலக மெலாமிப்படியேயாச்சு யெழிலானமாயசித்தி கிரியைதானே. சஎ0

அசுவனிதேவர் சமாதிகண்டது.

தானானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தண்மையுள்ள சினபதிவிட்டு யாதும், கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருசொன்னவர்க்கி

னது பிரகாரந்தான், தேனைகுளிகைபது பூண்டிபாறும் தேசமெ
லாஞ்சுத்தியல்லோ வருதும்போது, மானவடகோடி கானகத்தில்
மார்க்கமுடன்மலைபொன்று கண்டேன்பாரே. ௪௭௧

பாரேதான்வடகோடிகானகத்தில் பாங்கானதிருப்பாலின் கட
லின்பக்கல், சீரேதான்மலையொன்று குன்றொன்றுண்டு சிறப்பா
லை சுவனிபாம்பருவமப்பா, நேரேதான்மலைகாக்கேடினையத்தில் நேர்
மையுடன்குளிகையது கொண்டுமல்லோ, னேரேதான்குடிகளில்லா
மலைகள்நாடு வுத்தமனேயாறுமது யிறங்கினேனே. ௪௭௨

இறங்கியேமலைவளத்தைச் சுற்றுங்கண்டேன் பெருமலானமலை
சுத்திகாறுறண்டு,சிறயவேறுரிஷிமுனிவார்கேயுண்டு நேர்மையுடன்
பச்சைவன்னமாண்பாப்பர், திறமுடையசிஷவர்க்கஞ் சொல்லொ
ண்ணாது திர்க்கமுடன்வெகுபேரைக் கண்டேன்யாறும்,உறமானமா
ணுக்கரோடிவந்து வுத்தமனேயெந்தனையுங் கண்டிட்டாரே. ௪௭௩

கண்டாரேசிஷவர்க்கமோடிவந்து கரேமுடனெந்தனையு மாரெ
ன்றார்கள், விண்டதொருசீடவர்க்கந் தன்னைப்பார்த்து விடங்கிமெ
ய்நடுங்கி யடியேன்றாறும், தொண்டனைப்போலடிபணிந்து முடிகள்
சாய்த்து, தொழுதிறங்கிமிகப்பணிந்து ஐயாவென்றேன் அண்டர்
முதல்தான்போற்றுங் காலாங்கிநாதர் அவருடைய சிஷனென்று
வுரைத்திட்டேனே. ௪௭௪

அறைந்தேனேகாலாங்கிசிஷனென்றேன் அங்கனேவார்த்தை
யது வுரைத்தபோது, குறைபேசிவந்ததொரு சிஷவர்க்கம் குறிப்
புடனேயெந்தனையும் பார்த்தபோது, முறைபேசிகதைபேசி வுறவு
பேசி முதலில்சித்துமகாரிஷிதினைது, திறமையுடனஞ்சலிகள் மிக
வுஞ்செய்து தீர்க்கமுடன் ஆசிர்மஞ்செய்திட்டாரே. ௪௭௫

செய்தாரேயெந்தனுக்கு யிவிவுசொல்லி சிறப்புடனேவசுவனியா
ர்தேவருக்கு, பையவேகாலாங்கிசிஷர்தாமும் பாருலகைக்காண்ப
தற்கு பூபாலன்றான், துய்யவேகுளிகைகொண்டினம்விட்டு துப்புர
வேகமறாடையவாசிர்மந்தான்,வெய்யவேகாண்பதற்குவந்தாரென்று
விருப்பமுடன்வசுவனிக்கு வுரைத்திட்டாரே. ௪௭௬

அசுவனிக்கு சிஷர்களுரைத்தது.

இட்டாரேயெந்தனையுஞ் சிஷவர்க்கம் பெருமலானவசுவனியார்
தேவருக்கு,சட்டமுடன்தாமுரைத்தாரென்னைப்பற்றிதன்மையுள்ள

வசிவனியார்தேவர்தாறும், வட்டமுடன்யெனையழைத்து யாரென்
றார்பார் வளமையுடன்காலாங்கிசீடனென்றேன், சட்டமதுவாராமல
டியேனுக்கு கைலாகுசெய்துமல்லோவனைத்திட்டாரே. ௪௭௭

அணைத்தாரேகாலாங்கிசீடனப்பா அவனியெலாங்குளிகைகொ
ண்டேபறந்தசித்தர். கணப்பொழுதுபூமிதனில்தங்காசித்து கைலாசம்
பறக்குகின்றகடிகைபாலா, சணப்பொழுதுபூமிதனில்நிற்காவேந்தர்
சாங்கமுடன்காலாங்கிக்குகந்தசீடர், வணக்கமுடனிணக்கமதுகொ
ண்டசித்தர் வண்மையுள்ளபாலகனேவாவென்றாரே. ௪௭௮

என்றுமேவசுவனியார்தேவர்தாறும் வெருமலானயெந்தனையுங்
கொண்டணைத்து, குன்றானமகமேரேகோனேகேளும் குவலயத்தில்
சித்தர்களுக்குகந்தசீடா, வென்றிடவேநாற்றிசையும்போற்றும்பாலா
வேதாந்தத்தாய்தமக்குவுகந்தபாலா, தென்றிசையிலகத்தியரும்மெச்
சும்நாதா தெளிவானகண்மணியேயென்றிட்டாரே. ௪௭௯

கண்ணான கண்மணியேபோகநாதா கைலாசரிஷிகள்முதல்மெச்சு
ம்பாலா, விண்ணுலகில்நவகோடிரிஷிகள்தம்மில் விருப்பமுடன்தேர்ந்
தெடுத்தகிரேதபாலா, தண்ணான சடர்மணியேருட்சாருட்சம்நார
ணியில்சற்றறிந்தலோகநாதாவன்னமுடன்மேதினியில்சேர்த்திபெற்ற
வைராக்கியபோகரென்றுமகிழ்ந்திட்டாரே. ௪௮௰

மகிழ்ந்தாரேயெந்தனையுந்தேவர்தாமும் மார்க்கமுடனெந்தன்மே
ல்பட்சம்வைத்து,காகிந்தாரோகாலாங்கிநாதர் தம்மை துப்புரவாயுஞ்
சலிகள்மிகவுஞ்செய்து, கதிப்பானசிவபதிவிட்டுநேரும் கண்மணியே
யென்வந்தீராசிர்மந்தந்தான், விதிப்புணர்குயிருந்துமல்லோவந்தீரோ
தான் விருப்பமுடன்விதியகலவந்திட்டீரோ. ௪௮௧

வந்ததொருவரலாற்றைக்கூறுமென்றுவண்மையுடன்தாமுரைத்
தார்தேவர்தாமும், சிந்தையாய்ச்செழ்ந்துநைசிலடியேன்றாறும் சிற
ப்புடனேவசுவனியார்தேவருக்கு, செங்கமுடன்தங்களதுவாசிர்மந்
தான் துப்புறவாய்க்காண்பதற்குவந்ததென்று, இந்தமுடனடியேனு
ம்பணிந்துமல்லோ வன்பாகவணங்கிட்டேன்பாதந்தானே. ௪௮௨

பாதத்தையான்வணங்கிபாமநாதா பாருலகில்குளிகைகொண்டு
வந்தேன்யாறும், நீதமுடன்தங்களது வாசிர்மத்தில் நிலையானவசு
வத்தின் மார்க்கந்தன்னை, நேசமுடன்காண்பதற்கு வந்தேன்யா
றும்நேராமுடன்பறக்குகின்றவசுவந்தன்னை, நீதமுடனடியேனுங்
காணவென்று நீதியுடன்தம்பதிக்குவருகலாச்சே. ௪௮௩

போகர் அசுவனிதேவரை ஆகாயபுரவிகேட்டது.

ஆச்சென்றுசொல்லுகைபி லடியேன்றானும் வன்புடனேமனது வந்த தேவர்தானும், பாச்சலுடன்தன்பதியி· லழைத்துக்கொண்டு பாங்கானகுன்னருகின் ;மேலேசென்று, வீச்சுடனேபறக்குகின்ற யசுவந்தன்னை விருப்பமுடனெந்தனுக்கு காண்பித்தார்பார், மூச்சட ங்கிக்குளிகைதனை கையிலேந்தி மூர்க்கமுடன்புரவியின்மே லேறி னேனே. சஅச

போகர்தன்குளிகையை கையில் மறைத்துக்கொண்டு ஆகாயபுரவியின் வேகஞ்சோதிப்பது.

ஏறினேன்கானகந்தைச்சென் றுயானும் பெழிலானசெம்புரவி யோண்டுமெல்லோ, தாறினேனாகாயமார்க்கமாக துப்புரவாய்வைய கங்களெல்லாஞ்சுத்தி, மாறிடவேயசுவனியா யாசீர்மந்தான் மகத் தானவல்சாரியிடசாரியாக, கூறியகோர்மொழிபடியே யடியேன்று னுங் கொடுவந்துசெம்புரவி நிறுத்தினேனே. சஅரு

நிறுத்தினேனாகாயபுரவிதன்னை நீதியுள்ளவசுவனியாந்தேவர்தா னும், கறுப்புடையசெம்புரவி போகநாதா கருவானகுளிகைக்குகரி யுமச்சோ, அறுப்புநிகர்பலங்குறைந்து தோர்க்கலாச்சே துப்புர வாய்க்குளிகையது மேலதாச்சோ, பொறுப்புடனே பொன்னுலகப் புரவியேலோ புகழானசீனபதி மார்க்கத்தோனே. சஅசு

மார்க்கமுடனசுவனியாந் தேவர்தானும் மகத்தானகுளிகைக்கு வாசீர்மந்தான், தீர்க்கமுடன்தானுரைத்தார் தேவர்தானும் தீரமுட னெந்தனது குளிகைக்கல்லோ, ஏர்க்கவேமெச்சிடவே ரிஷிபார்தா மும் பெழிலாகவெந்தனுக்கு வசுவந்தன்னை, பார்க்கவே சீனபதிக் கொண்டுபோக பரமகுருவசுவனியாம் விடைதந்தாரே. சஅஎ

விடையானதேவரது மொழியுங்கேட்டேன் வீரானபுரவியது மகிமைகண்டேன், நடையுடனேசுசம்புரவி பறக்கும்வேகம் நாதாக்க ளொருவருந்தான்கண்டதில்லை, தடையன்றிசெய்புரவி யடியேன்று னும்தன்மையுடன்பேசுவது மகிமைகண்டேன்,படைமுகமாம் புரவி யதுசெல்லும்வேகம் பாருலகில்சித்தர்களுங்காணார்தாமே. சஅஅ

காணாரோநாதாந்தசித்ததாமும் காசினியில்வெகுகோடி கண் டேன்யானும், தோணுதமகிமையெல்லாம்யானுங்கண்டு அப்புரவாய் வுலகுபதிசுத்திவந்தேன், நீணவேயசுவனியாந் தேவர்தம்மால் கிட் களமாய்வினைதவகை,யானுங்கண்டேன், பூணவேயிதிகாசவித்தை யெல்லாம் புகழாகவையகத்தில் கண்டிட்டேனே. சஅகூ

கண்டேனேபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு காசினியிலசுவனியாமகி மைவித்தை, விண்டிடவே சீனபதிதேசத்தார்க்குவிருப்பமுட னுரை ப்பதற்குயானுஞ்சொல்வேன் சண்டமாருதம்போன்ற புரவிதன்னைசு ட்டமுடன் சைனத்தார்காணவென்று, கொண்டுமேயான் போறேனை ப்பாகேளு குவலயத்திலாச்சரிய மகிமைதானே. சகூ0

போகர் ஆகாயபுரவியின்மேல் சைனதேசப்போகிறது.

தானனைகாலங்கி சொன்னநீதி தப்பாமல் புலிப்பாணி மைந்தா கேளு, கோனனைபெனதையர் கடாந்தாலே கொற்றவனே ஆகாயபுர விகொண்டு, மானனைலோகமெல்லாஞ் சுத்தியேதான் மகத்தான செம் புரவி கடிவாளேந்தி, தேனனைசைனபதி தேசமல்லோ சிறப்புடனே யான்போறே னென்றிட்டாரே. சகூக

இட்டாரே புலிப்பாணி மைந்தருக்கு பெழிலான வார்த்தையது மிகவுங்கூறி, சட்டமுடன் செம்புரவிமேலேயேறி தாரணியெல்லாஞ் சுத்தி மகிமைபூண்டு, திட்டமுடன்சைனபதி தேசந்தன்னில் சிறப் புடனே செம்புரவியிறக்கினேன்யான், மட்டவிழ் பூங்கோதையர்க ளெல்லாருந்தான் மார்க்கமுடனெந்தனையே சூழ்ந்திட்டாரே. சகூஉ

போகரை சைனதேசத்துப் பெண்கள் காணல்.

சூழ்ந்தாரேசைனபதி பெண்களோடு சுத்தமுள்ள மாண்பர்களு மொன்றாய்க்கூடி, தாழ்ந்தயொரு ஆகாயபுரவிதன்னை சட்டமுட னெல்லவருங் கண்டுஏங்கி, வாழ்ந்தோமே வையகத்தில் வெகுகாலந் தான் வளமையுள்ள வதிசயங்க ளனேகங்கண்டோம், வீழ்ந்தயொரு ஆகாயந்தனிலிறங்கி விடுபுரவி மகிமையது கூறப்போமோ. சகூங

கூறவென்றால்நாவில்லைப் பாவுமில்லை குவலயத்தில் பொற்புரவி புதுமையாவும், மாறலுடன் வெகுகோடி வித்தைதானும் மன்னவ னே போகமுனிநாதர்நீயும், ஆறலன்றிபெங்களுக்கு வதிதமார்க்கம் அப்புர வாய்வுபதேசஞ் செய்வீரல்லோ, தேறலதுவாராமல் நாங்களுந் தான் சிறப்புடனே வுபதேசம் பெற்றோக்காவோ. சகூச

காணவேயுபதேசம் மதிகங்கொண்டு கருத்துடனே சைனபதி வாழ்ந்திருந்தோம், பூணவேவெகுதேச வதிசயங்கள் புகழாகத்தா முறைப்பீரெங்களுக்காய், ஆணவமாமசுவமதின் மகிமைதன்னை வன் புடனே வையகத்தில் கண்டதில்லை, நீணவேவாகாய புரவிதானும் நேர்மையுடன் கண்டதொரு மகிமைபாரே. சகூரு

கண்டாரேசெம்புரவி தன்னைப்பார்த்து கைலாயநாதருடபுரவி
யென்று, அண்டர்முனிராட்சதர்கள் புரவிதானோ ஆண்டவனார்மவே
ஸ்வரனார்புரவிதானோ, கொண்டுமேதன் மனதிலெண்ணங்கொண்டு
குறிப்புடனேபுரவியது போலமைத்து, சண்டமாருதம்போல புரவி
தன்னை சாங்கமுடனெந்தனுக்குத் தந்தார்தாமே. ௫௦௯

தந்தாரேசெம்புரவிக் குயிருந்தந்து தகமையுள்ள சீனபதிமாண்
பர்தாமும், அந்தமுடன் செம்புரவியமைத்துமேதான் அன்பாகத்தா
ன் கொடுத்தாரெங்களுக்கு, சொந்தமுடனசுவனியாந் தேவருக்குத்
தோறாமல்செம்புரவி கொண்டுசென்றேன், சிந்தனைகள்மிகத் தீர்ந்து
செப்பலுற்றேன்திறமான அசுபனியாந்தேவருக்கே. ௫௧௦

சைனதேசத்துப் புரவியைக்கண்டு அசுவனிதேவர் ஆச்சரியப் படுதல்.

தேவராம்ரிஷி முனிவர்நாதர்தாமும் தேற்றமுடன் செம்புரவி
தன்னைப்பார்த்து, யாவலுடன் சீனபதிமார்க்கத்தோர்கள் வன்பாகச்
செய்து வைத்தபுரவிதன்னை, மேவவேகுளிகையது வேகந்தன்னை வி
ருப்பமுடன்கண்டல்லோ மிகக்களித்து, தாவலுடன்புரவிக்கு வுப
தேசங்கள் சட்டமுடன்தான்கொடுத்தார் ரிடியார்தானே. ௫௧௧

தானானபுரவிக்கு மகிமைசொன்னார் தன்மையுள்ள வசுவனியார்
தேவர்தாமும், கோனானவுபதேசம் யென்னவென்றால் கொற்றவனார்
போகரிடிவுத்தாரந்தான், தேனானசெம்புரவி கேட்பதற்கு செப்பி
னார் தேவரிடிமுனிவர்தானும், பானானவுலகமெலாம்சுத்தும் போது
பண்பாகநில்லென்றால் நிற்கவேண்டும். ௫௧௨

வேண்டுமே போவென்றால் போகவேண்டும் விருப்பமுடன்விடு
திதனில்நிற்கவென்றால், தூண்டுமிககருமானபஞ்சதானும் தொட்டம்
வுடனசைவற்றுநிற்கவேண்டும், தாண்டியேசெல்லாமல் போகர்வாக்
குதட்டாமல் மகிமை தன்னையறியவேண்டும் யாண்டுடனேவெகுகால
மிருக்கவென்று வன்புடனே வரமதுவுங்கொடுத்தார்பாரே. ௫௧௩

போகர் சிக்கிந்தாமலையின் ரிடியைக்கண்டது.

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பண்புடனே யுந்தமக்குச்
சொல்வேன்யானும், நேரேதான்தெற்குமுகந் தன்னிலப்பா நேரான
சிக்கிந்தாமலைதானுண்டு. கூரேதான்மலைதனிலே வதிசயங்கள் குறிப்

பானவடிவேர்கோயிலுண்டு, யாரேதான்வைகையென்ற நதியுமுண்டு
வனமானசுனையுண்டுகாணுமுண்டே. ௫௧௪

உண்டான மலைதனிலேசித்தரப்பா ஓகோகோநாதாக்கள்கோடி
யுண்டு, கண்டாலும்விடுவார்கள் முனிவர்தானும் காசினியில்மாண்பர்
கட்கு கண்ணிற்கிட்ட, பண்டுடனே கிழக்குமுகல் சரிகையாவும்
பாலமூர்தங் கொண்டல்லோ யிருப்பார்தாமும், பெண்டானமாய்கை
யது அறியாரப்பா பேரானசித்தர்முனி கூட்டந்தானே. ௫௧௫

கூட்டமாமலைதனிலே குளிகைகொண்டு கொப்பெனவே மலைமீ
திலிறங்கினேன்யான், நீட்டமுடன் மலைதனிலேயிருந்தசித்து நேர்
மையுடனெந்தனது புரவிகண்டார், தாட்டிகமாய்ப்புரவியிடங் கிட்டி
நின்று சாங்கமுடனெந்தனை யுங்கண்டிட்டார்கள், வாட்டமுடன் சிறு
பாலாபுரவியென்ன வந்தவகையாரெனக்குச் சொல்லென்றாரே. ()

சிக்கிந்தாமலை சித்தரிடம் செம்புரவிபேசுவது.

சொல்லென்று கேட்கையிலேசித்துதாமும் தோறாமல்புரவியது
மகிமையோடு, வெல்லவேசித்துமுனிநாதருக்கு வெழிலான யெந்த
னது புரவிதானும், நல்லதொருவார்த்தையது மிகவுங்கூறி நன்மை
யுடன் தானுரைக்கும் புரவிதானும், புல்லவேகாலாங்கி சீஷர்தம்மின்
புகழான போகரிடி யென்னலாச்சே. ௫௧௭

என்னவே புரவியதுமகிமைதன்னால் யெழிலான வார்த்தையது
மிகவேகூறி, பன்னவே அசுவனியாந் தேவர்தானும் பாங்கானபோக
ரிடிநாதருக்கு, சொன்னமென்ற புரவியது தான்கொடுத்தார் துப்புர
வாய்சைனபதி கொண்டுசென்றா, அன்னமதுதன்போலே வாய்
திறந்து அழகான வார்த்தையது கூறலாச்சே. ௫௧௮

கூறவேசைனபதி மாண்பரெல்லாம் குறிப்பானபுரவியது மகி
மைகண்டு, மாறவேபஞ்சலோகந் தன்னிலேதான் மகத்தான புரவி
யது வுண்டுசெய்து, ஆறலுடன் பஞ்சபூதங்களைத்தான் வன்பாகத்
தான் கொடுத்துயென்னைத்தானும், வீறலுடன்போகரிடி நாதருக்கு
விருப்பமுடன் தான்கொடுத்துவனுப்பினாரே. ௫௧௯

அனுப்பவே செம்புரவியடியேன்றன்னை அழகானபோகரிடி மு
னிவர்தானும், மனுவுடனேயெந்தனையும் வசமதாக்கி மகிழ்ச்சியுடன்
குளிகையதுதானும்பூண்டு, தனூர்வுடனே ஆசீர்மங்கொண்டுமல்லோ
தகைமையுள்ள சிக்கிந்தாமலையைத்தேடி, கனவுடனேவந்தாரே போ
நாதர்கைலங்கிரி நாதரைத்தான் காணத்தானே. ௫௨௦

தானென்புரவியது கூறும்போது தன்மையுள்ள திருவேலதேவர் தானும், தேனென்செம்புரவி தன்தனக்கு தேற்றமுடன் ஞானோபதேசஞ்சொல்லி, பானுகாலாங்கிநாதர்தம்மின் பான்மையுள்ள சீஷனென்றுமனதுவந்து, தேனுனமருத்துவ மாங்கிரியைதன்னை தேற்றமுடனுபதேசஞ் செய்தார்பாரே. ௫௨௧

பாரேதான் செம்புரவியுபதேசத்தை பாங்குடனேகொண்டபின்புயடியேனுக்கு, நேரேதான் திருவேலரிடியாசிரமம் நேர்மையுடன் சீஷவர்க்கங்கொண்டுசென்று, தீரேதான்திருவேலரிடி யார்முன்னே தீர்க்கமுடன்யெந்தனையுங் கொண்டுசெல்ல, வேரேதான் சிக்கிந்தாமலைநாட்டுள்ளே விடுதிதனில்புரவிவிட்டு யிறங்கினேனே ௫௨௨

போகர் சிக்கிந்தாமலையில் திருவேலரிடியாரைக்கண்டது.

இறங்கினேன் சிக்கிந்தாமலைநாடுள்ளே யெழிலான சீஷவர்க்கந்தன்னைக்கண்டேன், சுறங்கமென்ற குகைதனிலே சீஷர்தாமும் குட்சமுடனென்தனையுங் கொண்டுசென்றார், மறங்களுடன் மலைதனிலேகோட்டையுண்டு மகத்தான கோட்டைக்குவாசல்நான்கு திறமுடையவாசல்வழி யென்னைத்தானும் திசமுடனேகொண்டு சென்றார் சீஷர்தானே, ௫௨௩

தானவே கோட்டைவழிதன்னிற்சென்று கருவாகமுன் வாசல் நிற்கும்போது, தோணவேதாளதுதான் திறந்ததங்கேதுப்புரவாய்லிங்கமென்ற சமாதிகண்டேன், பூணவேரெண்டாங்கால்வாசல் சென்று புகழாக யென்தனையுங்கொண்டுசென்றார், காணவே சோதிலிங்கஞ் சமாதிகண்டேன் நாதாந்தசித்தொருவர் கண்டேன்பாரே. ௫௨௪

பார்த்தேனே நாதாந்தசித்துதாமும் பாங்கானமூன்றாங்கால் வாசல்செனறேன், தீர்த்தமுடன் சிவலிங்கந்தன்னைக் கண்டேன் தீர்க்கமுள்ளசித்தொருவராங்கிருந்தார், ஆர்க்கவேநாலாங் கால்பதிதானப்பாவன்புடனே வாசல்வழிசென்றேன்யானும், நாற்கமலசமாதிதனில் வீற்றிருக்கும் நடராஜசுந்தரனைப் பார்த்திட்டேனே. ௫௨௫

இட்டேனே நான்குதிருகோட்டைவாசல் யெழிலானசித்துமுனிசமாதிகண்டேன், வாட்டமுடன்கோட்டையது வாசல்தாண்டி வன்மையுள்ள திருவேலரிடியார்முன்னே, தட்டாமலென்தனையுஞ் சீஷவர்க்கம்சட்டமுடன் யெந்தனையுங்கொண்டுசென்றார், திட்டமுடன்திருவேலரிடியார்தாமும் தீர்க்கமுடனென்தனையுங் கண்டிட்டாரே.

கண்டாரே திருவேல ரிடியார்தாமும் கடினமுடன் சீஷ்வர்க்கந்தனையழைத்து, அண்டமதில்குளிகைகொண்டு சிறுபாலன்றான் ஆகாய

செம்புரவிவிட்டிறங்கி, சண்டமாருதம்போல மலைதானுள்ளே சட்டமுடன்வந்தவரை யாரென்றென்ன, தண்டமீறுள்ளதொரு சீஷவற்கம் துப்புரவாய்த் தனையழைத்துக் கேட்டார்தாமே. ௫௨௭

திருவேலரிஷி கேட்கையில் சீடர் போகரைக் கல்லாய் சமைத்தது.

கேட்கையிலே திருவேலரிஷியார்தாமும் கெவனமுடன் சீஷவர்வர்க்க மோடிவந்து, விட்கமுடன்போகரிஷி நாதர்தம்மைமிரட்டியே மிகபேசிவாதுகூறி, தாழ்க்கமலந் தனிலிருக்கும்வேலான தகமையுள்ள ரிஷியாருமுந்தன்மீது, ஆட்கமுடன்சினமதுவும் நேர்ந்துமல்லோ அப்பனேயுன்மீதிற் சீறினாரே. ௫௨௮

சீறவேசீடவர்க்கநாங்களுந்தான் சிறப்பானதிருவேல ரிஷியார்வாக்கு, மீறியேவந்தொருமொழியினாலே மிக்கவேயுந்தனையுஞ்சபிக்கவென்று, ஆறியதோர்கோபமதை தனையகற்றி வப்பனேயுன்முன்னே வந்தோம்நாங்கள், மாறியதோர்கல்லோடே யுனைசபிக்க மகத்தானதேவர்முனி விடைதந்தாரே. ௫௨௯

விடைதந்தாரெங்களது சித்துதாமும் வேதாந்தரிஷியாருமனதுவந்து, தடையதுவும்போமல் யாங்களுந்தான் சாங்கமுடன் கல்லாகச் சமைப்போமென்று, சடைபோன்றசித்துமுனி சீஷ்வர்க்கம்சதுரானபோகரிஷி நாதர்தம்மை, படைவீரரொன்றாகக் கூடியல்லோபாரினிலேகல்லாகச் சமைத்திட்டாரே. ௫௩௰

சமைத்துமேபோகரிஷி நாதர்தாமும் தகமையுள்ளசிக்கிந்தாமலைதானுள்ளே. அமைந்துமேகல்லாகச் சமைந்தாரப்பா அங்ஙனேவேமாண்பர்களுங்கண்டதில்லை. இமைந்ததொருபோகரிஷி நாதர்தம்மை யெழிலானநாதவொளிசித்துதாமும், சமைந்ததொருபோகரிஷி நாதர்தம்மை சட்டமுடன் சித்தொளிவு மெழுப்பினாரே. ௫௩௧

நாதவொளிசித்து போகரை எழுப்புதல்.

எழுப்பினார் நாதாந்தசித்துதாமும் யெழிலானபோகரிஷி நாதர்தம்மை, வழுக்கில்லாநாதாந்தசித்துதாமும் வளமாகபோகருக்குவாசேர்மித்து, அழுக்கறவே அவனிதனி வெந்தநாளு வப்பனேசிரஞ்சீவிபட்டந்தந்தேன், ஒழுக்கமுடனுமதுபதிபோகவென்று வுத்தமனார்சித்தொளியும் விடைதந்தாரே, ௫௩௨

தந்தாரேநாதாந்தசித்துதாமும் தன்மையுள்ளபோகரிஷி நாதர்தம்மால், அந்தமுடன்தானெழுப்பி வினயங்கேட்க அழகானபோக

ரிஷி முனியார்தாமும், சொந்தமுடன்காலாங்கி சீடனென்றேன் சுந்தரனேயெனைப்பார்த்து மிகக்களித்து, விந்தையுடனுபதேசங் கூறியல்லோ விண்ணுலகில்போகவென்று வரந்தந்தாரே. ௫௩௩

தந்தாரேநாதவொளிசித்துதாமும் தகைமையுடன்போகரிஷிநாதருந்தான், சுந்தரமாந்திருவேலரிஷியார்தம்மைச்சுத்தமுடன்யான்கண்டபோதுமல்லோ, விந்தையாயெந்தனையும் பார்த்துமல்லோ விட்டகுறையிருந்ததினால் யெழுந்திசேதான், அந்தமுடன்காலாங்கி கிருபையாலே அவனிதனில் மறுபடியும் பிறக்கலாச்சே. ௫௩௪

பிறந்துமேசனனமது வொழிந்துமேதான் பேரானபோகரிஷி நாதர்கேளும், இறந்தவர்களிவ்வுலகில் பிறந்ததுண்டோ வெழிலான மகிமையிது கூறொண்ணாது, திறமுடையசித்துமகாரிஷியார்தாமும் தீர்க்கமுடனெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள், வுறமாகத்தான்கொடுத்து வாசீர்மித்து வுற்பனங்கள்மிகவுமல்லோ ஓதினாரே, ௫௩௫

ஓதவேயடியேனுந்தாள்பணிந்துவுத்தமனார்திருவேலரிஷியாருக்கு, நீதமுடன் கரங்குவித்து சிரம்பணிந்து நீட்சியுடன் வுத்தாரஞ்சொன்னேன்பாரு, போதமுடன்யெந்தனையுங் கண்டதாலே புகழாகயுந்தனுக்குக் கிருபைசெய்வேன், தோதமுடன் சிலகாலமெந்தன்பக்கல் தோற்றமுடன்னீரிருந்தா லருள்சொல்வேனே. ௫௩௬

சொல்வேனேலோகமதி சயங்களெல்லாம் சுருக்கமுட னுந்தனுக்கு வுபதேசிப்பேன், புல்லவேதிருவேல ரிஷியார்தாமும் புகன்றிட்டாரெந்தனுக்கு வாக்குமல்லோ, வெல்லவேதசவருடம் யானுமங்கே விருணசிக்கிந்தா மலைதானுள்ளே வல்லதொருசித்தருடன் கூடயானும் வளமாகவனந்தனிலே யிருந்தேன்பாரே. ௫௩௭

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பாங்கானகாட்டகத்தே சித்தர்கூட, நேரேதான்யானுமது வாசம்பூண்டு நெடுங்காலமங்கிருந்தேன் காட்டகத்தே, சீரேதான்சீஷருடன் கொண்டுசென்று சிறப்பாகவிருக்கையிலே ரிஷியார்தாமும், பேரேதான்கூப்பிட்டு திருவேலர்தாமும் போனமகிமைதனைக் கூறினாரே. ௫௩௮

கூறினார்சிக்கிந்தாமலைதானுள்ளே கூறுனகதவுமுண்டு மலைதான்பக்கல், மாறிடவேரிஷியாருஞ் சமாதிபூண்டு மகத்தானசமாதியது சொல்லொண்ணாது, நீறியதோர்சற்கண்ணைக் கூடமப்பா நிலையான சமாதியிடஞ் சென்றாயானால், தேரிடவேசிக்கிந்தா ரிஷிதானப்பா செயலானசமாதிக்குள் ளிருப்பார்காணே. ௫௩௯

சிக்கிந்தரிஷிசமாதி.

காணவேநாலுயுகங்கண்டசித்து கருவானபிரளயத்தில் நிதந்தனித்து, பூணவேலோகமது முடிவுதன்னில் பொங்கமுடனுநிலையைக்கடந்தசிக்க, தோணவேவாதாமின் யோவான்தன்னைத் தோறுமல் கண்டறிந்தசித்துவாகும் நீணவேபிரளயங்கள்வந்த பின்பு நிலையாகி நின்றதொருசித்தர்தாமே. ௫௪௦

தாமானசித்துமகாசொரூபரப்பா தாரணியில்வெகுகாலங்கடந்தசித்து, கோமான்களிருந்த தில்லைகொடியசித்துகொற்றவனே போகரிஷிபதியமாட்டாய், பூமானுமூனலதயர்காலாங்கிநாதர் புகழுடனே கண்டறிந்தசித்துவாகும், நாமாகவறிந்தபடி சொன்னேனப்பா நாட்டிலேயாரேனுஞ்சொல்லார்தாமே. ௫௪௧

சொல்லாரே சிக்கிந்தா மலைதானுள்ளே சொரூபமென்றசித்து மகாரிஷியார்தாமும், வெல்லவேவெகுகாலமலையின்மேலேவேழ்க்கையுடன்தாமிருந்தார் ரிஷியார்தாமும், புல்லவேசமாதிக்குபோகவென்று புகழானசீஷவர்க்கந்தன்னோடொக்க, அல்லல்படுத்வையகத்தினைவிட்டு வன்புடனே தாமெழுந்தார் ரிஷியார்தாமே. ௫௪௨

தானானசிக்கிந்தாரிஷியார்தாமும் தகமையுடன் சீஷவர்க்கந் தன்னைநோக்கி, கோனானவென்னையர் திருவேலரிஷியார் கொற்றவனுருத்தாரப்படியேதானும், பானானசமாதிக்குச்செல்வேனென்றுபட்சமுடன் சீஷருக்குத்தானுரைத்து, தேனானசிக்கிந்தாமலைக்கு மேற்கேதீரமுடன்புறப்பட்டார்சித்துதாமே. ௫௪௩

சிக்கிந்தாரிஷிசீடருக்கு விசேடமுரைத்தல்.

சித்தானசிக்கிந்தாமலை தான்சித்து சிறப்பானசீடருக்குத்தாமுரைப்பார், முத்தானதிருவேலரிஷியார்வாக்குமூதல்லைக்கடந்ததொருரிஷியார்தாமும், எத்தனையோ வகைகோடிகாலமப்பா ஏற்றமுடன் வையகத்திலிருந்தார்தானும். பத்தியுடன்லோகமதிலிருந்துமேதான் பாருலகில்லாபமதைக்காணார்பாரே. ௫௪௪

காணாரேதிருவேல ரிஷியார்தாமுங் காசினியில்நாலு யுகமிருந்துமென்னதோணுதகாய, கற்பங்கொண்டுமென்னதுப்புரவாயாசைதனை விட்டொழித்தார் வேணவே யானவர்களுக்குத்தொண்டுசெய்து

வெகுகாலம் வையகத்திலிருந்தேன்யானும், பூணவேபார்தனிலே வா
சையற்றுபுகழானசமாதிக்குயேகினேனே. ௫௪௫

ஏகுவென்சமாதிக்குசீடவர்க்கம் யெழிலான சிக்கிந்தாமலைக்கு
மேற்கே, ஆகுடனேசமாதிபது தோண்டவென்று வன்புடனே சீஷ
ருக்குவிடைகொடுக்க, பாகுமொழிதவறாமல்சீஷவர்க்கம்பண்புடனே
சென்றார்கள் மலையோரத்தில், வேகுடனேசமாதியது கட்டவென்று
வெளிப்படுத்தான் தொடர்ந்தார்மான்பர்தானே. ௫௪௬

மாண்பானசீடர்களுஞ் சமாதிகட்டி மார்க்கமுடன் சிக்கிந்தா
ரிஷியாருக்கு ஆண்பான சமாதியது கட்டியல்லோ அழகானபாறைய
துமே வமைத்து, காண்பான ரிஷியார்க்கு முன்னேநின்று கர்த்தா
வே சிக்கிந்தாமலைதான்சித்தே, நீண்பானசமாதியதுமுடிந்ததென்று
நிஷ்டை விட்டுவருகவென்றுபணிந்திட்டாரே. ௫௪௭

பணிந்துமேமாண்பரெல்லாம் தொழுகும்போதுபட்சமுள்ளசி
க்கிந்தாரிஷியார்தாமும், துணிந்துமே சிக்கிந்தாமலையைவிட்டு துப்பு
ரவாய்வெகுஜனங்கள்பின்னடக்க அணியணியாய்மாண்பர்களுங்கூட்
டத்தோடு வன்பான ரிஷியாரும்முன்னடக்க, கனிவுடனேசிக்கிந்தா
மலைக்கு மேற்கே கர்த்தாவும்சமாதி பதிவந்திட்டாரே. ௫௪௮

வந்தவொருரிஷியாருஞ்சமாதிகண்டுவெள்ளையுடன்மாண்பர்களை
நோக்கல்கொண்டு, அந்தமுடனடியார்கள்தன்னைநோக்கிவன்புடனே
மனதுவந்துவார்த்தைசொல்வார், இந்தவொருவையகத்தினைவிட்
டேன்யெழிலானசமாதிக்குச்செல்வேனப்பா, சொந்தமுடன்பாறை
தனைமுடியல்லோசத்தமுடன் காத்திருங்களென்றிட்டாரே. ௫௪௯

என்றுமேநாதாந்தசித்துதாமும்யெழிலானசமாதிதனிலிறங்கும்
போது, குன்றானமகயேசே மாண்பர்கேள்குறிப்பானசமாதிதனிலி
றங்குறேன்யான், வென்றிடவேபாறைதனைமூடவென்று வெழ்க்கமு
டன்குறுவார்க்குகூறும்போது, அன்றுரைத்தமொழிபோலே மாண்ப
ரெல்லாம் வன்பாகப்பாறைதனைமூடிட்டாரே. ௫௫௦

சிக்கிந்தாரிஷிசமாதியில் அசரீரிவாக்கு.

மூடினார்சீடவர்க்கமாண்ப ரெல்லாமூதுலகைக் கடந்தவொருசி
த்துதாமும், நீடியேவருவதற்கு முன்னதாக நிட்களங்கமானவொரு
வாக்குதர்னும், கூடியேநரன் வருகுங்காலமப்பா கொற்றவனே அறு
பத்துவாண்டுமாகும், தேடியேநீங்களெல்லாஞ்சமாதிபக்கல் தேற்ற
முடன்காத்திருங்களென்றிட்டாரே. ௫௫௧

என்றுமேகான்வருகுங் காலந்தன்னில் யெழிலானசப்பாணி நட
ப்பான்பாரு குன்றின்மேல்மேயுகின்ற மிருகமெல்லாங் கொப்பென
வேவாய்ஞானம் மிகவேகூறும், வென்றிடவேகுருடனவன் கண்திறப்
பான்வேதாந்தம் ஊமையன் மிகவேசொல்வான், நன்றானபட்சியது
ஞானங்கூறும் நாதாந்தசித்துவருங் காலமாச்சே. ௫௫௨

ஆச்சப்பாபுலிபசுவுமொன்றுப்கூடி அடர்ந்தவொருபொய்கை
தனில் நீரையுண்ணும், பாச்சலுடன் நரியந்து கரியைவெலலும் பாங்
கானபரியதுவும் அரியைவெல்லும், பேச்சுடன்சந்திரனுங் கலை
கள்மாறி மிக்கானநிலைதனையே நிற்பான்பாரு, காச்சலுடன்கதிரோ
னுந்திசைகள்மாறி கண்ணுக்குத்தோற்றமல் நிற்பானபாரே. ௫௫௩

பாரேதான்காலாங்கிசொன்னநீதி பட்சமுடன்யிவ்வுலகில்மெய்
யதாச்சு, நேரேதான்பூவுலகிலப்பா கேளு நெடிதானபட்டமாங் குளு
த்துநிற்கும், சீரேதான்பிரளயங்க ளதிதங்காணும் சிறப்பானசித்த
ரெல்லாம் முன்னேநிற்பார், கூரானயிவ்வண்ணாவதிசயங்கள்குவலயத்
தில் நடக்குமென்று சொல்லிட்டாரே. ௫௫௪

சொல்லவேசிக்கிந்தாரிஷியார்தாமும் சுத்தமுடன்சித்துவருங்
காலமாச்சு, வெல்லவே அறுபத்துவாண்டுமாச்சு வேதாந்தசித்துவருங்
காலமாச்சு, புல்லவேசமாதியிடமாண்பரெல்லாம்புகழானசித்துமுனி
கூட்டத்தோடும், வல்லவொருநாதாந்தமுனிவர்தானும் வளமையுட
ன்சமாதிவிட்டு வருநாளாச்சே. ௫௫௫

சிக்கிந்தாரிஷிசமாதிவிட்டு வருவது

வருமென்றநாளாச்சுசித்துதாமும் வண்மையுடன்சீஷவர்க்கமுன்
னேநிற்க, பெருகவேசமாதியின்றன் பாறைதானும் போனநாள்வ
ருகுங் காலந்தன்னில், வருவுடையபாறையது வெடிக்கலாச்சு ஓகோ
கோ நாதாந்தசித்துதாமும், சொரூபமென்ற செகசோதிமின்னல்
போல சுந்தரனாசித்தொளிவும் வந்திட்டாரே. ௫௫௬

வந்திட்டார்நாதாந்தசித்துதாமும் வையகத்தின் பவக்கடலைத்
காணுதற்கு, சொந்தமுடனசீஷவர்க்க மெல்லோருந்தான் சோர்ண
மென்ற சித்தொளியைக் கண்டாரங்கே, அந்தமுடன் சித்தொளிவு
சொன்னவாக்கு அவனிதனில்மெய்யாச்சோ பொய்யுமாச்சோ, சுந்
தரம்போல்வாய்திறந்து ரிஷியார்தாமும் சூட்சமுடன் சுந்தரனைக்
கேட்டிட்டாரே. ௫௫௭

கேட்டாரேசிக்கிந்தாமலையின்வேந்தன் சீர்த்தியுடனிவ்வுலகிலிரு க்கிறீரோ, நீட்டமுடன்யாருனைத்தவாக்குவண்ணம் நீடாழியுலக மதிலுறதியாச்சே, நாட்டிகமாய்ச்சித்தமுனி வுரைக்கும்போது தன் மையுடன் சிஷவர்க்க மாண்பரெல்லாம், மாட்டிமையாய் கிறைவேறி ட்போச்சுதென்றுமகதேவரென்று சொல்லிவணங்கிட்டாரே. ௫௫௮

வணங்கியதோர்சீடருக்கு வுபதேசங்கள் வளமாகத்தாமுரைத் தார் ரிஷியார்தாமும், இணங்கியேசிக்கிந்தாமலையின்மேலே யெழிலா ன சிக்கிந்தா ரிஷியார்தாமும், யணக்கமுஞ்சமாதிவிட்டு முனிவர் தானும் மார்க்கமுடன்சமாதிவிட்டுவந்துநின்றார். சுணங்கமதுவாராம ல் ரிஷியாருக்குச் சுத்தமுடன் ரிஷியாருஞ் சூழ்ந்திட்டாரே. ௫௫௯

சூழ்ந்துமே அஞ்சலிகளாசிர்மங்கள் சுத்தாதிமாந்தர்முதல் வே ந்தர்யாவும், தாழ்ந்துமே சிறந்துனிந்து வனங்கனிந்து சட்டமுடன் ரிஷியாரைத்தோத்தரித்து, வீழ்ந்துமேபதாம்புயத்தைப்போற்றிநின் று வீறுனவுபதேசம் பெறுவதற்கு, ஆழ்ந்துமேபவக்கடலை விட்டகற் றியன்புடனேகாத்தருளுமெனறிட்டாரே. ௫௬௦

போகர்சிக்கிந்தாமலை ரிஷியாரைக்கண்டது.

இட்டாரேமாண்பரெல்லா மிகயங்கூர்ந்து யெழிலானமனதுவந் துநிற்கும்போது, சட்டமுடன்காலாங்கி சீஷர்தாமுஞ்சதுரான சீனப் திவிட்டுமல்லோ, அட்டதிக்குகாணுதற்குகுளிகைகொண்டு அவனியெ லாஞ்சுத்திவருங் காலந்தன்னில், பட்டயதுபகர்க்காலமுச்சிதன்னில் பாரினிலே சிக்கிந்தாரிஷிகண்டாரே. ௫௬௧

கண்டாரேபோகரிஷிநாதர்தாமுங் காசினியில் சிக்கிந்தாமலையை க்கண்டு, அண்டமுடன்தேவாதிதேவரெல்லாம் வன்புடனேதானிறங் கு மலையென்றெண்ணி, கொண்டர்களுஞ்சித்தர்முனியிருக்கும் நா டு துரைராச சிக்கிந்தாமலையளத்தை, சண்டமாருதம்போலே போகர் தாமுஞ்சட்டமுடன் கண்டுமல்லோவிறங்கினாரே. ௫௬௨

இறங்கியேபோகமுனி ரிஷியார்தாமும்யெழிலானசிக்கிந்தாமலையி னுச்சி, சுறங்கமென்றமேற்சுனையில்வந்துநின்றுதுரைராசர்வடிவேலர் சுனையைக்கண்டு, காக்தட்டி காசிவிசுவநாதர்தம்மைகருத்தினிலேதா னிநினைந்து கூப்பிட்டேன்தான், வறமுடனே மச்சமென்ற மீனைத்தா னும் வாகுடனே காந்தட்டி யழைத்திட்டாரே. ௫௬௩

தட்டியேபோகரிஷிநாதர்தாமும் தகமையுடன்வடிவேலர்சுனையி ல்நின்று, எட்டியேசுனைதனையேபார்த்து மல்லோயெழிலானகாசியெ ன்றவிசுவர்தம்மை, அட்டில்லாதனையழைக்க மச்சந்தானும் வன்புட னேபோகரிஷிசத்தங்கேட்க, கொட்டியெனுஞ்சுனைதனிலே மட்சக்கூ ட்டஞ்சுந்தாரைக்காண வல்லோவருகலாச்சே. ௫௬௪

ஆச்சப்பாமோகரிஷி முனியர்தானும் வன்புடனேமச்சமென்ற சுனையைத்தாண்டி, பாச்சலுடன்ரெண்டாங்கால் வரையிலப்பாபாங் கானபோகரிஷி முனிவர்தானும், பாச்சலுடன் செவன மென்றகுளி கைதன்னை மகத்தான போகரிஷிமுனியர்தானும், வீச்சுடனே குளி கைசென்றுபோகும்போது வீறான தடந்தனிலே தனைக்கண்டாரே.

சுந்திரமூர்த்தியார் எழுப்பியமதலையின்முதலை.

கண்டாரேரெண்டங்கால் சுனையிலப்பாகருவாகபோகரிஷி நாதர் தாமும், கண்டாரேபடுமுதலைசுனையிலப்பாகருவாகசுந்தரனார்மூர்த்தி தன்னால், கண்டாரேவந்ததொருமுதலையப்பாகனமுடனேமதலைதனை விழுங்கிவிட்ட, கண்டாரேமுதலைதனைப் பார்த்துமல்லோ கனத்த தொருவிசாரமது கொண்டிட்டாரே. ௫௬௬

கொண்டதொருபோகரிஷி நாதர்தம்மைகுன்றுனமலைதனிலேயி ருக்குஞ்சித்தர், கண்டுமேபோகரிஷி நாதர்பக்கல் கனமுடனேசித்தர் முனிகூட்டமெல்லாம், மண்டலத்தில்காணுதவதிசயங்கள்மகத்தான மலைமீதிற் கண்டோமென்று, விண்டுமேதங்கள் தங்கள்மனதிலெண் ணிவிருப்பமுடன் போகர் பக்கல்வந்திட்டாரே. ௫௬௭

வந்துமேபோகரிஷிபக்கல் நின்றுமகத்தான முனிக் கூட்டத்தே வர்கூட்டம், அந்தமுடனாயிரம்பேரோடிவந்து ஆங்காரகோபமதுசிகா ரமிஞ்சி, இந்ததொருமலைமீதில்வந்தபாலன் யெழிலானவரலாற்றைய றிவோமென்று, சிந்தனையாய்த்திரள்கூட்டம் படைகளோடுதீர்க்கமு டன்போகர்பக்கல்வந்தார்தானே. ௫௬௮

தானனபோகரிஷி நாதர்தம்மை தண்மையுள்ளசிறுபாலரயாரெ ன்றார்கள், கோனனகாலாங்கிநாதர்தம்மை கொற்றவனார்போகரிஷி கனைத்துமல்லோ, பாலனையென்குருவே பெந்தன்னாதா பட்சமுட னிவ்வேளைப் பாதுகாத்து, தேனனமனோன்மணியாள் கடாட்ச த்தன்னாலேதர்வேந்தரெந்தனையும்ரட்சிப்பீரே. ௫௬௯

இரட்சித்துக்காத்தருள வேண்டுமென் றும்பியலானபோகரிஷிவணங்கியல்லோ, பரமவொளிகலங்கிராதபோதா பாருலகி லுன்னைவிட சித்துமில்லை, பிரந்தரமாய் நிரைத்தபரா பரமேபோற்றிநிட்களங்கமானவொருநிதியேபோற்றி, வாழ்ந்தன்றுயெந்தனையுங்காக்கவென்றுவாகுடனே போகரிஷி பணிந்திட்டாரே. ௫௭௦

பணிந்துமே சித்தர்முனிதன்னைநோக்கி பான்மையுடனவர்பாதந்தொழுதுமேதான், துணிந்துமேகாலாங்கி ரிஷியென்றார் அப்புரவாய்க்குளிகையது யானுங்கொண்டு, பணியானகுளிகையது பூண்டுமல்லோமகத்தான வையகங்கள்சுத்திவந்தேன், கனிவுடனே சிக்கிந்தாமலையைக்கண்டு கருவானமலையென்று யிறங்கினேனே. ௫௭௧

இறங்கியே வதிசயத்தைப்பார்க்கவென்று வெழிலானசித்தருக்குத்தாமுரைத்தார், திறமுடையசித்தர் முனிமனதுவந்து நீர்க்கமுடன்காலாங்கிசீடனென்று, அறமதுவுந்தோராமல் வாசீர்மித்துவன்புடனே போகருக்குயிதவுகூறி, உறமுடனேவுபதேசமிகவளித்துவுந்தமர்க்குவரமதுவுங் கொடுத்தார்பாரே. ௫௭௨

போகர் சிக்கிந்தாமலைவதிசயத்தை சித்துகளைக்கேட்டது.

பாரேதான்போகரிஷிமுனியர்தாமும் பாங்குடனே சித்துதமைக்கேட்கும்போது, நேரேதான்முகநாவில்போகருக்குநேர்மையுடன் தாமுரைத்தார்சித்துதாமும், தீரேதானிம் மலையிலதிசயங்கள்திறமானவெகு கோடி சித்தரப்பா, வீரேதான்மலைதானுஞ் சித்துகாடுகோகோகாதாக்கள் கூட்டந்தானே. ௫௭௩

கூட்டமாம் சுனைதனிலேமட்சமுண்டு கோடானகோடியுகமிருக்குமட்சம், நீட்டமுடன்சித்தர் முனிகாவலுண்டு நெடிதானமுதற்சுனையில்மைந்தாகேளு, தாட்டிகமாய்ரெண்டங்கால்சுனையிலெல்லாதாக்கான முதலையுண்டுசித்துமுண்டு, வாட்டமுடன்முன்யுகத்தில்குழந்தைதன்னை வாரியுண்டமுதலையின்றன் சுனையுமாமே. ௫௭௪

ஆமேதான்முன்யுகத்தில் சந்திரமூர்த்தி வன்புடனேவெழுப்பிவிட்டமதலையப்பா, தாமேதான்மதலைதனைவிழுங்கிவிட்ட தன்மையுள்ள முதலையிதுவென்றுசொல்லி, வேமேதானமுதலையின்றன்மகிமைதன்னைவிருப்பமுடன்தாமுரைத்தார் போகருக்கு, நேமேதான்கோசமல்சித்துதாமுஞ் சிறப்பானமுதலைமொழிகூறினாரே. ௫௭௫

போகர்முதலையைக் காணவரையேறினது.

கூறினார் சித்தர்முனிரிஷிகள் தாமும் குறிப்பானசிக்கிந்தாமலையினுச்சி, ஆறவே மேல்வரையிற் சென்றுமேதான் வன்பானபோகரிஷிமுனிவர்தாமும், சீறலுடன் சினங்கொண்டு வுறுதிகொண்டு சிறப்பான சுனையருகில் கிட்டிநின்று, தேறவேசுனை முகத்தைக்காணும்போது துப்புரவாய் சித்தொருவர் கண்டிட்டாரே. ௫௭௬

கண்டாரே போகரிஷிநாதர் தம்மை கனமானசிக்கிந்தமலையில் சித்து, விண்டதொரு சுனைவளத்தை போகருக்கு விருப்பமுடனுபதேசஞ் செய்யலுற்றார், மண்டலங்கள் தான்புகழுஞ் சந்திரனார்தாமும் மகத்தானமதலைதனை யெழுப்பிவைத்து, துண்டசிரமான வொரு முதலை தானுர்துப்புரவாய் யிச்சுனையைக் காணலாமே. ௫௭௭

காணலா மென்தனதுவுத்தாரந்தான் கனமான சிறுபாலர் சுனைபின்பக்கல், நீணவே வுத்தாரமன்றியல்லோ நீதியுடன்சுனையருகிற் செல்லலாகா, பூணவே வுத்தாரம் பெற்றுக்கொண்டு புகழானபோகரிஷி செல்லலாகும், வேணபடி தாமுரைத்தார் சித்தர்தாமும் விருப்பமுடன் கேட்டாரேபோகர்தாமே. ௫௭௮

தாமான போகரிஷிசித்துதாமும் தன்மையுடன் ரிஷியாரைவணங்கியேதான், பூமானுஞ் சந்திரனார் முதலைதன்னை புகழுடனேயடியேனுங்காணவென்று, வேமானமாகவல்லோ போகர்தாமும் விருப்பமுடன் ரிஷிதமையே, கேட்டபோது சீமானும் போகரிஷிவந்தாரென்று சிறப்புடனே முதலைதனை யழைத்தார்காணே. ௫௭௯

காணவே போகரிஷிநாதர்தானுங் கனமான முதலைதனைக் கண்டபோது, நீணவேபோகரிஷிநாதர்தாமும் நியாயமுடன் முதலைதனை கண்டபோது, வேணவேயுபசார மஞ்சலிகள்தானும் விருப்பமுடன் தான்செய்தார்போகர்தானும், மானவேசினங்கொண்டு போகர்தானும் மகத்தானமுதலைதனைக் கண்டிட்டாரே, ௫௮௦

முதலைபோகருக்கு வரலாறுகூறல்.

கண்டதொரு முதலையது மனதுவந்து கனமானபோகரிஷிநாதருக்கு உண்டானமுன்யுகத்தி லதிசயங்கள்வுத்தமர்க்குத்தானுரைக்கும் முதலைதானும், மண்டலங்கள்தான் புகழுஞ்சந்திரனார்தாமும்மகத்தான காவெளஞ்சுத்தும்போது, அண்டமெலாந்தான் புகழுமாதிநாடு அவ்வனத்தின்வூர் வழியேவந்திட்டாரே. ௫௮௧

வந்ததொரு சந்திரனார் மூர்த்திதானும் வளமுடனே பவ்விதிவருகும்போது, அர்தமுடன்மனுக் கூட்டஞ் சேரமூர்கூட்டம்வழகான

திருவாசல், வாயல்முன்னே சிந்தையாய் சோழனது கூட்டத்தார்கள் சிறப்புடனே மனங்கலங்கிப் புலம்பும்போது, விந்தையுடனெதிர்மாளி திருமணமாம்வாசல் விகல்பமுடன்கண்டாரே மூர்த்திதாமே

மூர்த்தியாஞ் சுந்தரனூர்மனதுவந்து முந்தத்தில் நின்றதொருமாந்தர் தம்மை, பார்த்துமே அழுகையென்ற சத்தமென்னபாங்கான சோழவர்க்கஞ் சொல்லுமென்ன, தீர்த்திடுவேனுந்தமது வபவாதத்தை திகழாகசெப்புமென்றார் மூர்த்தியாரும், ஆர்த்துமேசோழவர்க்கமாண்பரெல்லாம் வண்பாகத்தலை வணங்கிசொல்லிட்டாரே.

சுந்தரமூர்த்திக்கு சோழர்பிள்ளைவரலாறுகூறல்,

சொல்லுவார் சோழவர்க்க மாண்பரெல்லாம் துரைராஜ் சுந்திரனூர்மூர்த்தியார்க்கு, நல்லறிவுடைய தொருமைந்தன் சாமிகலமான பாலனவனொருவனுண்டு, புல்லவே தோழனுடன் கூடியல்லோபுகழான சாத்திரங்களோதும்போது, வல்லதொரு வாருராளென்றுசொல்லிவளமான விடுதிமுறை விட்டார்தாமே. ௫௮௫

விட்டாரேபாலனது குருவார்சுவாமிவிடுதிக்குப்போகவென்று விடையுந்தந்தார், சட்டமுடனிருவருமே பேசிக்கொண்டு தண்மையுடன் குளக்கரையில் படியில்நின்று, திட்டமுடன் ஸ்தானங்கள்செய்யும்போது திகழான வெங்களதுமைந்தன் தன்னை, வட்டமுடன் முதலைபதுவந்துமல்லோவாகுடனேமைந்தனைத்தான் விழுங்கிப்போச்சே

விழுங்கியே பதினறுவாண்டுமாச்சு விருனதிருக்குளமும் வற்றிப்போச்சு, மழுங்காமழுங்கூடிருந்ததோழனுக்குமகத்தான திருமணமும் புரியலாச்சு, ஒழுங்குடைய வெங்களது மதலைதானும் வுத்தமரேதாமிருந்தானுக்களுந்தான், தொழுங்கமுடன் திருமணமுஞ் செய்வோமல்லோ துரை ராசமதலையைத் தானினைந்திட்டோமே. ௫௮௬

இளந்தோமே மதலையைத்தானென்று சொல்லியெழிலான சுந்திரற்குத் தாமுரைத்தார், குளந்தனையேகாட்டவென்று மூர்த்தியாரும் தொப்பெனவே சோழவளநாடார்தம்மை, பளமையுடன் மூர்த்தியவர் கேட்கும்போது பாங்கான சோழர்வளநாடார்தாமும், வளமையுடன்வுரைக்கலுற்றார், மூர்த்தியார்க்கு வாருடனேமதலையாகஞ் செய்தார்பாரே. ௫௮௭

முதலைவாயிற் சுந்தரமூர்த்தி மதலைவாங்கினது,

பாரேதான்யாகமது செய்யும்போது பாங்கானசுந்திரனூர் மூர்த்தியாரும் கேளேதான், குளந்தனிலேசலமுண்டாக்கி நேர்மையுடனேதலையும் வரவழைத்து சிறேதான், விழுங்கியதோர் மதலைதன்னை சிறப்பாகத்தான்வாங்கி, வெளியில்விட்டார் கூறேதான் மைந்தனுஞ் சோழமாண்பர் குறிப்புடனேதா னெடுத்துக்கொடுபோனாரே ()

போனவுடனடியேனுஞ்சாமத்தாலே புகழானசுந்திரனூர்மூர்த்திதன்னால், வசனமுடன்தேவர்களும் வணங்கும்படி மகத்தானசிக்கிந்தாமலையினுச்சி, தேவாமிர்தமானதொருசுனையிலுள்ளேதேற்ற முடன்வெகுகோடிகாலமப்பா, ஞானமிர்தமுண்டல்லோசுனையில்யானும்மகத்தானமலைதனிலேயிருக்கின்றேனே. ௫௮௯

இருக்கிறேனென்றல்லோபோகருக்கு பெழிலான முதலையதுகூறியேதான், சுருக்கமுடன்சுந்திரனூர் மூர்த்தியாரின்கூட்சாதிவரலாற்றைக்கூறியேதான், பெருக்கமுடன்சுனையருகில் வந்தாலேபோரவவுந்தனுக்குச்சாயமகேரும், திருக்கமலவேலவனூர் கிடியார்தாமும்சிறப்பானபாதமதுபணிகுவீரே. ௫௯௦

முதலைசிக்கிந்தாமலையின் சித்தர்மகிமை போகருக்குகூறல்.

பணிந்துமேயெந்தனைத்தான் காண்பீராகில்யாருலகில் மருந்துவங்கள்யானுரைப்பேன், துணிந்துமேமுதலையது கானுரைக்க துரைமன்னரானதொருபோகர்தானும், அணியுடனேதிருவேலர் தேவஸ்த்தானம்வன்புடனே பதாம்புயத்தைநன்னுதற்கு, மணிபோன்றசிக்கிந்தாமலையினுள்ளமகத்துவமாங்கடிஸ் தலத்தைநண்ணினேனே. ()

போகர் சிக்கிந்தாமலையில் திருவேலரைக் கண்டது.

நண்ணியேகாலாங்கி நாதர்தாமும்நலமுடனே சிந்தொளிவைமனதிலெண்ணி, அண்ணலவர் பதாம்புயத்தைகாணுதற்கு வன்பானபோகரிடிசென்றாரங்கே, வண்ணமுடன் திருவேலரிடியார்தாமும்வளமுடனே போகரிடிதன்னைப்பார்த்து, கண்ணியேபோகரிடிநாதர்தம்மைநலமுடனேயாரென்றுவினவினாரே. ௫௯௨

வினவியே திருவேலரிடியார்தம்மை விருப்பமுடன்யாரென்று கேட்கும்போது, கனமுடனேகாலாங்கி நாதர்தம்மை கருத்துடையநற்சிஷனென்றுசொன்னார், தினகரன்போல் முகத்தொளிவைக் கண்ணிற்கொண்டுதிர்க்கமுடன் திருவேலரிடியார்தாமும், மனதுவந்துவக்கெனக்குவாசிர்மங்கள்வண்மையுடன் தானுரைப்பார்வேலர்தாமே.

தானான திருவேலரிடியார்தாமும்தகமையுடன் தானுரைப்பார் போகருக்கு,வேணைவிட்டகுறையிருந்ததாலேவிடுபட்டுவந்தீர்காண் மலையைத்தேடி, கோனானகாலாங்கிநிருபையாலே கொற்றவனேயெந்தனுக்குவாய்த்ததல்லோ, தேனான திருவினையாள்மனோன்மணியாள்தானும் சிரமதுவுச்சிமலை யசியர்காணே. ௫௯௩

காணவேமனேன்மணியாள்பார்த்ததில்லை கைலாசதிருவேலர்மலையினுச்சி, நீணவேநீசெய்த தவத்தினாலே நீதியுடன்மலைதனையேகாணலாச்சு, வேணதொருமகத்துவங்க ளறியலாச்சவேதாந்த சின்மயத்தின்பொருளுமேகண்டீர், வாணர்முதல்மதலைதனைக் கண்டதில்லைவன்மையுடன்வந்தனுநகருக் காணலாச்சே. ௮௯௫

ஆச்சப்பா போகரிஷிநாதாகேளும் வன்புடனேயுந்தமக்குவருளுஞ்சொல்வேன், மூச்சடங்கிப்போனதொரு வெகுகோடிசித்துமுசியாமல் மலையடிவாரந்தன்னில், மாச்சலுடன்சமாதிதனில் வெகுபேர்களுண்டுமகத்தானநாதாக்கள் சொல்லொண்ணாது, ஆச்சரியமான சித்துவனேகங்கோடி அடிவாரம் மலைதனிலேகாணலாமே. ௮௯௬

காணலாம் போகரிஷிமைந்தாநீயுங் கண்டாலேசித்தாது சாபமெய்தும், தோணவேசாபமது வந்திட்டாலும் தோற்றமுடனெந்தனையும்நினைப்பீரானால், வேணதொருவுபகாரமுந்தனுக்குவிருப்பமுடன்செய்வதற்கு ஐயமில்லை, பூணவேயுந்தனுக்கு சாபம்நீக்கிபொங்கமுடன்வரந்தருவேனென்பார்பாரே. ௮௯௭

பாரேதான்காலாங்கி சீஷநாதா பரிவுடையபெந்தனிருகண்மணின்வேலா, சீரேதானுசாயகுளிகைகொண்ட சிறப்புடனே கற்பமுண்டமாபதுபா, கேரேதானுந்தனுக்கோ வொருவருண்டோ கோரவகுளிகைகொண்டேயபாலா, வீரேதான்சைனபதிவிட்டமாண்பர்விருனபொன்மணியேயென்றிட்டாரே. ௮௯௮

என்றுமேதிருவேலர் சொல்லும்போது வெழிலானபோகரிஷிநாதர்தாமும், குன்றான பருவத்தின் மேலேசென்று கோடானகோடி மனுமகிமைகண்டு, தென்திசையில்கும்பமுனி மலையுங்கண்டு தேற்றமுடன் குளிகைபது கொண்டுசென்று, வென்றிடவே மலையடியாம் வாரந்தன்னில்மேன்மையுடன் போகரவிறங்கினாரே. ௮௯௯

இறங்கியேபோகரிஷிமனதுவந்து வெழிலான சமாதிபதிதன்னிற்சென்று, அறமதுவும்வழுவாமல் முனிவர்தாமும் வன்புடனேசமாதியர்ச்சனையுஞ்செய்து, திறமுடையகாலாங்கிதனைநினைத்துநேர்க்கமுடன் சமாதிதனில்முன்னே நின்று, குறவகற்றிமுனியாருங்கை குவித்து கோலமுடன்சமாதிதனைவணங்கிட்டாரே. ௯00

வணங்கியேயடிவாரசமாதிதன்னில் வன்மையுடன்போகரிடமுனிவர்தானும், இலங்கியேகரங் குவித்துநிற்கும்போது வெழிலான சமாதியதுதிறந்துதங்கே,மனமுடையசொரூபமென்றசித்துதாமும்

மகத்தான ரிஷியாருங் கண்திறந்து, சுணக்கமதுநேராமல் போகர் தம்மை சத்தமுடன்வாய் திறந்து கேட்டிட்டாரே. ௯0௧

கேட்டதொரு ரிஷியார்க்குமனதுவந்து கிருபையுடன்காலாங்கிசீஷனென்றார், நாட்டமுடன் போகரிஷிநாதர்தம்மை நாதாந்த சித்தொளிவுரிடியார்தாமும்,தேட்டமுடன் திருச்சங்கு அயோத்திமைந்தன் திகழானவரிச்சந்திரன் சுகமோவென்றார், வாட்டமுடன் போகரிடமுனிவர்தானும்வுளமுடனேயான் கண்டதில்லையென்றாரே.

என்றாரேபோகரிடமுனிவர்தானும்வெழிலான திருச்சங்குமைந்தன்றன்னை, குன்றானமலையிறங்கிகுளிகைபூண்டு குவலயத்தையான் சுத்திவரும்போது, தென்திசையில் திருப்பாலின கடலின்மேற்கே திகழான மயானமென்ற கரையில்தானும், தன்றுளவ கிருஷ்ணனைப் போல்கல்லாய்த்தானும் தாரணியில் கண்டேனே யென்றிட்டாரே.

போகர் அரிச்சந்திரனை மயானத்தில் கல்லாய்க்கண்டது.

இட்டாரேபோகரிடமுனிவர்தானும் வெழிலானவரிச்சந்திரன் தன்னைத்தானும், பட்டதொருமாண்பர்களின் கடலைதன்னில் பரவகுடனே காவலதுயிருக்கவென்று, கட்டதொருமாண்பர்கட்குக்கூலியாளாய்ச்சுடலைபதிக்காரத்திருக்கக் கண்டேன்யானும், கட்டவிழுஞ் சத்தியத்துக்காளதாகி காசினியில் சுடலைபதியிருந்திட்டாரே. ௯0௪

இருந்தாரேகல்லாக வெகுகோடிகாலம் வெழிலான திருச்சங்குமைந்தன்றானும், பொருந்தவே கல்லதனைக்கண்டேன் யென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டார் போகர்தாமும், திருந்தவே சமாதிகளிலிருந்தசித்து நேர்க்கமுடன் கலியுகமும் பிறந்ததென்ன, குருந்தமுடன்சைனபதிதுரைத்தனங்கள் குவலயத்திலமைத்துதோதானென்றிட்டாரே. ௯0௫

என்றுமேபோகரிட முனிவர்தம்மை வெழிலான நாதாந்தசித்துதாமும்,சென்றுமேசமாதிதனைமூடவென்று சினத்திலே போகருக்கு விடையுஞ்சொல்ல, நன்றுடனே போகரிடமுனிவர்தானும் நாதாந்த சித்தொளியை தெரியேதென்றார், குன்றுடைய காலாங்கி சீஷருக்கு கூறுவார்சித்தொளிவுங்கூறுவாரே. ௯0௬

போகருக்கு சித்தகூறுவது.

கூறுவார் காலாங்கிசீஷர் கேளும் கொற்றவனே சைனபதிவிட்டுநீயும், மாறலென்றகுளிகையது பூண்டுகொண்டு மகத்தான சித்தர்தாயமலையைத்தேடி, சாரலென்றமேற்பதியில்வந்துநீயும்சட்டமுடன்

சமாதிதனைக்கண்டுமேதான், சேரவேயெந்தனைநீபார்த்ததாலே செப்பமுடனுந்தனுக்குவருள்சொல்வேனே. ௬௦௭

அருளானமகிமையது வென்னவென்றால் வப்பனேகாலாங்கிரி ஷிகேளும்,பொருளானமூன்றுயுகங்கடந்துபோச்சு பொங்கமுடன் கலியுகமும்பிறக்கலாச்சு, இருளானகலியுகத்தின்முடிவுதன்னில் வெழிலாகவெந்தனைநீகாண்பாயானால். தெருளாகற்றியுந்தனுக்குவனேக போதம் தெளிவானகிரிகைகளுஞ்செப்புவேனே. ௬௦௮

செப்புவேனுந்தனுக்குவென்றுசொல்லி தேற்றமுடன்தாமுரைப்பார்சித்தர்தாமும், ஒப்பமுடன்போகரிஷிநாதருக்கு ஓகோகோநாதாந்தசித்தர்தாமும், இப்புவியிலதிசயங்கள்யாவுங்கூறி வெழிலாகத்தாமுரைத்துபோகருக்கு, எப்போதும்போலாகசமாதிதன்னை வெழிலாகமுடவென்றுவிடைதந்தாரே. ௬௦௯

போகர்சித்தினுடன்விடைபெற்று திருவேலரிஷியினிடஞ்சென்றது.

தந்தாரேவிடையதுவும்பெற்றுக்கொண்டு தகைமையுள்ளதிருவேலரிஷியார்முன்னே, அந்தமுடனபோகரிஷிமுனிவர்தானும் வன்பாகமலைமீதிற்சென்றுமல்லோ, சொந்தமுடனதிருவேல ரிஷியார்பக்கல் தோற்றமுடனபோகரிஷிமுனிவர்தானும்,விந்தையதுபெற்றுமல்லோ ரிஷியார்பக்கல் விருப்பமுடன்சிரங்குனிந்துநின்றிட்டாரே. ௬௧௦

நின்றதொருபோகரிஷிமுனிவர்தம்மை நேர்மையுடன்திருவேல ரிஷியார்பார்த்து, குன்றின்மேலேறியல்லோகுளிகைபூண்டு கொற்றவனேயெந்தனிடம்வந்தாயப்பா, நன்றானவதிசயங்களுந்தனுக்கு நலமுடனேயானுமல்லோவுபதேசிப்பேன, என்றுமேரிஷியாரும்வாக்களித்து வத்தமுடன்பச்சமதாய்சொல்லிட்டாரே. ௬௧௧

சொல்லவேதிருவேலரிஷியார்தாமும்சோராமல்போகருக்குமனது வந்து,வெல்லவேவசைனபதிவிட்டுமேதான் வேதாந்தகாலாங்கிவிடையும்பெற்று,அல்லலெனும்பவக்கடலைவிட்டகற்றி அவனியெலாங்குளிகைகொண்டுநிரித்துவமர்ந்த, வல்லதொருசிக்கிர்தாமலையைத்தேடி வந்ததினாலுந்தனுக்குததுறைசொல்வேனே. ௬௧௨

துறையானகாலாங்கிநாதர்பாதர் துப்புரவாய்ச்சமாதியிடஞ்சென்றுமேதான், மறையானவடிவாரமலைபாரத்தின் மருத்துவமாஞ்சித்துளனேகமுண்டு,சிறைமீளாசமாதிதனிலிருந்தசித்துசிரானநாதக்

ள்வெகுபேருண்டே, கறைபடுமாமாபுரத்தில்சமாதிமாண்பர் கனமானசொரூபசித்துகாணீர்தானே. [illegible]

கண்டீரோசமாதியென்றசொரூபசித்தை கைலாசசைனபதிபோகநாதா,விண்டதொருதிருவேலர்திருவாக்குக்கு விருப்பமுடன்போகரிஷியுரைக்கலுற்றார், சண்டமாருதம்போலசமாதிகண்டேன் சாங்கமுடனவ்விடத்தில்சித்துமுண்டு,தெண்டமுடன்சமாதியிடம்நின்றுயாமும் தெரிசித்துசமாதியிடம்வந்தித்தேனே. ௬௧௪

அரிச்சந்திரனுகத்திலிலங்கிய சித்துமகிமையை திருவேலருக்குக் கூறல்.

வந்தித்தேனஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்தேன் வாருடனேசமாதியின்றன்சொரூபருக்கு, சிந்தனையாய்நெடுங்காலந்தாலிருந்து சித்துமகாபுருடனையும்வேண்டிக்கொண்டேன்,அந்தமுள்ளசமாதியதுபாறைதானும் அண்டரண்டங்கிடுகிடுக்கவெடிக்கலாச்சு, பந்துளவமாலையணிகிருஷ்ணன்போல பார்த்தேனேசித்தொளிவைவணங்கினேனே.

வணங்கவேசமாதிமுகந்தனிலிருந்து வளமானசித்துமகாரிஷியார்தாமும், இணங்கவேயெந்தனையுமனதுவந்து வெழிலானசிறுபாலாயாரென்றெனக்க, சுணங்கமதுவாராமலடியேனானும் துப்புரவாய்க்காலாங்கிசிஷனென்றேன், மணங்கமழுஞ்சித்துமகாசொரூபர்தானும் மனக்களிப்பாய்வார்த்தையதுகூறுவாரே. ௬௧௬

கூறுவார்வாய்திறந்துயெந்தனைத்தான் கூறானவரிச்சந்திரனெங்கேயென்றார், மாறுபடுயெந்தன்மனம்பேதலித்து வையகத்திலரிச்சந்திரன்கண்டதில்லை,வீறுபுகழ்சுடலைபதிதன்னில்யானும் விருப்பமுடனரிச்சந்திரன்கல்லைகண்டேன், ஆறுபுகழ்சூழ்நகரமாகவேந்தன் அவனிதனில்மாண்டிட்டாரென்றிட்டேனே. ௬௧௭

என்றேனேவரிச்சந்திரன்றன்னைக்காணேன் வெழிலானவரிச்சந்திரன்கூறும்போது, குன்றானமகமேருரிஷியார்தாமும் குவலயத்திலில்லையென்றமொழியுங்கேட்டு, சென்றுமேமூன்றுயுகங்கடந்துபோச்சே செயலானகலியுகமும்பிறக்கலாச்சே, என்றுமேரிஷியாருமனதுகொந்து வெழிலானவார்த்தையதுசொல்லிட்டாரே. ௬௧௮

சொல்லவேயடியேனைபாறைகொண்டு சோராமல்முடவென்று விடையுந்தந்தார், புல்லவேயடியேனுஞ்சமாதிதன்னை புகழாகமூடிய

ல்லோ சமாதிவாக்கம், அல்வைருங்கண்டதினு லோகமெல்லாம் அவ மானவார்த்தைக் குடையுண்டென்று, சொல்லிபேயெந்தனையு மூட ச்சொல்லி துப்புரவாய்வாக்கதுவுந் தந்திட்டாரே. ௬௧௧

தந்திட்டாரென்றுமே வாலாறுந்தான் தகமையுடன்\ பதிவே லர்க் குரைத்தேன்யானும், அந்தமுடன் திருவேலரிடியார்தானும் வன்புடனே மனங்களித்து யெந்தன்மீது, சொந்தமுடனென்மீதிற் பட்சம்வைத்து சுத்தமுள்ளகாலாங்கி கிருபையாலே, •விந்தைபுகழ் தேசாதிமகிமையெல்லாம் விருப்பமுடனெந்தனுக்கு வோதினாரே.

போகருக்கு திருவேலரிடி உலகமகிமை யுரைத்தல்.

ஓதியேதிருவேல ரிடியார்தாமும் ஒகோகோபோகரிடி நாதருக் கு, நீதியுடன்ஞானோபதேசங்கூறி திட்களங்கமானதொரு மகிமை யெல்லாம், வாதியாஞ்சித்தர்முனி சொரூபந்தானும் வளமானவதி சயங்கள் காணுதெல்லாம், பாதிமதிசடையணிந்தபோகருக்கு பட்ச முடனுபதேசஞ் செய்தார்பாரே. ௬௨௧

சிக்கிந்தாமலையில் வடிவேலர்வாகனம் போகரிடம் பேசுவது.

பாரேதான்காலாங்கிசிஷபாதா பரிவாகயுந்தனுக்குச் சொல்வே னப்பா, நேரேதான்சிக்கிந்தா மலையினுச்சி நெடிதான வடக்குபுரந் தெற்குவாசல், சீரேதான்வுதகமென்ற சுனையொன்றுண்டு சிறப்பா னபொன்மயிலு மங்கேயுண்டு, சேரேதானுவடியார்சமாதியுண்டுசெங் கண்மாசிசக்காமு மங்கேயுண்டே. ௬௨௨

உள்டானசக்காமுங் காவலுண்டு வுதகமென்றமலைமேலேசுனை யிலப்பா, அண்டர்தொழும்ஆவடியார் தன்றன்பக்கல் வழகானபொ ன்மயிலு மங்கேயுண்டு, கண்டுமேமனதுவந்து களிப்படைந்து கன முடனேவார்த்தையது மிகவுங்கூறி,]மண்டலத்திலதிசயங்கள்பாவுஞ் சொல்லி மார்க்கமுடன்வருகவென்று விடைதந்தாரே. ௬௨௩

விடையானவிடையதுவும் பெற்றுக்கொண்டு வீறானகுளிகை யது பூண்டுகொண்டு, தடையறவேசிக்கிந்த மலையினுச்சி தன்மை யுடன்வடக்குபுரம் மேற்குவாசல், சடைபோன்றபோகரிடி நாதர் தானும் சட்டமுடன் சிவலிங்கந்தன்னைக்கண்டு, கடையுடனேமேற் பதியிற் செல்லும்போது கலமானபொன்மயிலைக் கண்டிட்டாரே.

கண்டாரேபொன்மயிலை போகர்தானும் கனமுடனேயெதிர்நின் று முடிகள்சாய்த்து, தெண்டமுடன் பதாம்புயத்தைத் தான்வண ங்கி தேற்றமுடன் கூறலுற்றார் ரிடியார்தாமும்,பண்டதுபோல்தந்

மென்ற மயில்தானப்பா பாண்டவனேபோகரிடி தன்னைப்பார்த்து, ஓண்டியுடன் மலைமேலேவந்தபாலா வுத்தமனேயாரென்று கேட்க லாச்சே. ௬௨௫

தேவேந்திரன்சாபத்தால் திரேதாயுகத்தில் சிக்கிந்தாமலைரிடியார் சுப்பிரமண்ணியர்க்கு பொன் மயிலானது.

கேட்டதொருவடிவேலர் பட்சிதானல்லோ கிருபையுடன்போக ரிடி நாதர்தானும், வாட்டமுடன் பொன்மயிலாந் தன்னைக்கண்டு வளமாகவுத்தாரஞ் சொல்லலுற்றார், நீட்டமுடன்திருவேல ரிடியார் தாமும் நீதியுடன் அரிச்சந்திரன் சித்தாமுன்னே, நேட்டமுடன்அன் டமிர்துவந்தபின்பு செப்புவேன்விடையெனக்கு யென்றிட்டாரே.

என்றுமேதிருவேல ரிடியார்சொல்ல ஏத்தமுடன் வுத்தாரம் பெற்றுமேதான், வென்றிடவேமறுபடியுந் திருவேலர்முன்னே வேக முடன்வந்தல்லோ வணங்கினின்றேன், குன்றானமலைமேலேவுச்சிதன் னில் கொப்பெனவேயெந்தனையும் போகச்சொன்னார், நன்றாகவடி வேனும் விடையும்பூண்டு நலமாகயுந்தனையுங் காணலாச்சே. ()

காணவேநாளாச்சதென்றுசொல்லி கருத்துடனேதாள்பணிந்து கூறும்போது, பூணவேபோகரிடிநாதருக்கு பொன்மயிலும் மனது வந்து யேதுசொல்லும், தோணவேகாலாங்கிநாதர்சிஷர் துப்புரவா யெந்தனையுங் கண்டதாலே, வேணபடியுந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் விருப்பமுடனுரைப்பேனென்று சொல்லலாச்சே. ௬௨௮

ஆச்சப்பாகாலாங்கிநாதர்பாதா அருண்மைந்தா சொல்லுகிறே னுந்தனுக்கு, விச்சடனேதிரேதாயி னுகத்திலப்பா விண்ணுலகு தெய்வலோகப் பதியில்யானும், மாச்சலுடன்மகாகோடி ரிடிகள்தன் னில் மகத்தானமகிமைகளுங் கிரியைபூண்டு, ஆச்சரியமாகவல்லோ யிந்திரன்பக்கல் அமர்ந்தேனேகொலுமேடை தன்னில்தானே. ()

தானானசித்தர்கூடமண்டபத்தின் தகமையுடனிந்திரனுர் கொ லுவிருக்க, தேனானரம்பையூர்வசியாள்தாமுஞ் சிறப்புடனேநாட்டி யங்கள் செய்துநிற்க, பானனஊர்வசியாள் தன்னைப்பார்த்து பட்ச முடன்கலவிக்கு யெண்ணங்கொண்டு, மானனமகத்துவமாம் ரிடியார் தாமும் மார்க்கமுடன்காதலது கொண்டிட்டாரே. ௬௩௦

கொண்டதொருகாதல்தனை யிந்திரனுங்கண்டு கொற்றவனூர்யிந் திரற்குக் கோபம்பொங்கி, அண்டர்முனிராட்சதர் தேவாதிமுன்னே அகங்கொண்டரிடியார்க்குச் சாபங்கொண்டு, மண்டலங்கள் தான்

புகழும் வடிவேலர்க்கு மகத்தானபொன்மயில் வாகனமுமாக்கி, துண்டரிகமாகவல்லோ யிந்திரன்றான் தப்புரவாப்ச்சாபமது கொடுத்தார்தாமே. ௯௧

தாமானசாபத்தால் மயிலுமானேன் தகமையுள்ள சிக்கிந்தா மலையின்மேலே, சேர்மான்கள்கோடிபேர் கண்டதுண்டு கொற்றவர் கள்சாபமதைத் தவிர்க்கவில்லை, பூமானுங்காலாங்கிநாதர்பாதாபொங்கமுடன்யெந்தனையுங் கண்டதாலே, சாமானமானதொரு காலாங்கிநாதர் சிட்டமுடன்பொன்சாபம் நீக்கொண்ணாதே. ௯௨

காலாங்கிநாதர் பொன்மயில்சாபம் நீக்கினது.

ஒன்றானசொருபமென்ற சித்ததாமும்வுலகபதிமுன்யுகத்தில் ரிடியாருமாய், எண்ணவேவெகுகாலந்தானிருந்து யெழிலான தேவபுரஞ் சென்றேன்யானும், கண்ணானவாயிரங் கண்ணிந்திரன்றான் கடுங்கோபமென்மேலே வதிகமாகி, திண்ணமுடன்சாபமது யெந்தனுக்கு தீர்க்கமுடன்றான்கொடுத்தார் பாருபாரே. ௯௩

பாரேதான்ரிடியான மயிலுமப்பா பாலனேனும் போகர்முகந்தன்னை நோக்கி, நேரேதான்காலாங்கிநாதருக்கு நேர்மையுடனேத்தனது வளப்பங்கூறி, சீரேதான்பொன்மயிலுஞ் சாபம்நீக்கிசிறப்பாக முன்போல ரிடியுமக்கு, சேரேதான்வையகத்தில் சித்துமாக சிறப்புடனேசெய்வதுவுன் பாரந்தானே. ௯௪

போகரிடியாகிய பொன்மயிலுக்கு கூறல்.

தானானதேவரிடி மயிலேகேளும் தன்மையுடன் வடிவேலர்க்குகந்தமாக, கோனானபெனதையர் காலாங்கிக்கு கொற்றவனேயுன் வளப்ப மிகவனைத்தும், தேனானதேவேந்திரன் வனப்பந்தானும் தேற்றமுடன்யானுரைக்க சாபம்நீங்கி, மானானவையகத்தில் ரிடியுமாக்கி மார்க்கமுடன்வுன்சாபந் தீர்ப்பேன்காணே. ௯௫

கானேபோகரிடி நாதர்தானும் கனமானவடிவேலர் மயிலுக்கல்லோ, தோனவேயுபசாரவார்த்தைகூற தோறும்பொன்மயிலும் மனதுவந்து, பூணவேதேவர்பதி மகிமையெல்லாம் புகழானபொன்னுலோக மர்மனைத்தும், வேணவேயமர்பதி சரித்திரங்கள் விருப்பமுடனுபதேசங் கூறலாச்சே. ௯௬

ஆச்சப்பாகைலாச மர்மமெல்லாம் அடைவுடனே போகரிடி முனிவர்தாமும், பேச்சுமொழிவாய்ஞானந் தன்னிற்றானும்போரான்வுபதேச மனைத்துங்கொண்டு, பாச்சலுடன்விடையதுவும் பெற்றுக்கொண்டு பாங்கானகுளிகையது பூண்டுமேதான், ஆச்சரியமாகவல்லோ சைனதேசம்வன்புடனே தம்பதிக்குவந்திட்டாரே

வந்தாரேசைனபதிதன்னிற் சென்றுளையோடனேமுக்காதக்கோட்டைக்குள்ளே, அந்தமுடன்போகரிடி முனிவர்தாமும் அங்கனித்துமனதுவந்துகுளிகைவிட்டு, சொந்தமுடன் காலாங்கிசெயர்பங்கல் சுத்தமுடன் மேற்புரத்தில்வாசல்நின்று, சிந்தனைபாய் வஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்துசிறப்புடனே சிறங்குனிந்துவணங்கிட்டாரே. ௯௭

வணங்கியேயிருகரமுந் தான்குவித்து வளமுடனேபதாம் புயத்தைமிகவும்நண்ணி, இணங்கியேசமாதிபது கபாடவாசல்யினைக்கமுடனர்ச்சனைகள்புரியும்போது, சுணங்கமதுவாராமல் காலாங்கிநாதர்சடசொளியாஞ்சமாதியதுதிறந்துதங்கே, கனைமூட்னைவாத்திடங்களார் பரிக்கர்த்தாயாஞ்செக ஜோதிக்காணலாச்சே. ௯௮

சிக்கிந்தாமலை பொன்மயில்ரிடியார் சாபத்தை போகர் காலாங்கிக்கு கூறுதல்.

காணுகையில் போகரிடி முனிவர் தானுங்காலாங்கிசெகஜோதிநாதருக்கு, தோணவேசைன பதிவிட்டுமல்லோ துரைராஜபோகரிடி முனிவர்தானும், நீணவேகுளிகையதுமிகவேகொண்டு திட்டமுடன்சிக்கிந்தாமலையிற்றானும், வேணதொருதான்கண்ட வதிசயங்கள் விருப்பமுடன்கூறுவார்காலாங்கிக்கே. ௯௪௦

காலாங்கிநாதரென்ற ரிடியாருக்குஞானமுடையசித்தவர்க்கப்போகர்தானும், பாலானசிக்கிந்தாமலையிலுச்சி பாங்குடனேகுளிகைகொண்டுசென்றதுந்தான், மாலான திருவேலரிடியார்தம்மை மார்க்கமுடன்பேசியல்லோ கண்டதுந்தான், சீலானசிக்கிந்தாயடிவாரத்தில்சிறப்புடனேரிடியாரைக்கண்டார்காணும். ௯௪௧

கண்டாரே அரிச்சந்திரன்சித்துதானுந்தனமுடனே தன்றனக்குவுரைத்த சொல்லும், அண்டாமல்வார்த்தையது மிகக்கூறுமல் லம்மலைக்குமதுபடியும்யேகவென்று, சண்டமாருதம்போல முகலேதன்னை தனமையுடன் தான்கண்டசேதிபாவும், வுண்மையுடன் கந்தனுற்றார்த்திபாரும் வுரைத்தமொழிதப்பாம ஓருதிகொண்டே. ௯௪௨

கொண்டேதான் வார்த்தையதுமிகவுங்கண்ணி குறிப்பானபொன்மயிலைக்கண்டதுந்தான், அண்டமதுவாகாயவிந்திரன்றான் அமர்பதிசமர்களத்தில் ரிடியார்தம்மை, தெண்டனைகள் சாபமது மிகக்கொடுத்துதேவேந்திர பகவானுமஞ்சலித்து, வண்டணிமார் கோபத்தால் சாபந்தந்துவல்லமையுடன்மயிலாக்கிப்போவென்றாரே. ௯௪௩

போகவென்றார் தேவேந்திரபகவான்றானும் பொங்கமுடன்வடிவேலர்வாகனந்தான், சாகமுடல்சதாகாலம்வடிவேலர்க்கு சட்டமு

டன் பொன்மயிலா யிருக்கவென்று, வேகமுடன்தேவேந்திர பகவான்றானும்வெழிலான சாபமதுதந்தாரென்றும், பாகமுடன்சாபமதைத்தீர்க்கவென்று பட்சமுடன் பொன்மயிலுங்கேட்கலாச்சே. ௯௪௪

காலாங்கிநாதர் போகர் மீதில்பட்சம்வைத்துபொன்மயில் சாபம்நீக்குவது.

கேட்கவேகாலங்கிநாதர்தாமும் கிருபையுடன்பொன்மயிலின் சாபந்தீர்க்க, நீட்கமுடன்போகர்மேல்பட்சம்வைத்து நிலையானரிஷியினது சாபந்தன்னை, வாட்கமுடன்மனோன்மணியாள்கிருபையாலேவாருடனேயிந்திரபதி சென்றுமல்லோ, தாட்கமுடன்வைரத்தின பீடந்தன்னில்தார்வேந்தரிந்திரனார்சபைகண்டேனே. ௯௪௫

கண்டாரே காலாங்கி நாதர்தம்பின்கனமான போகரிஷிநாதர்தாமும், அண்டர்முடிதேவரதி தேவரெல்லாம்வன்பாக தேவேந்திரன்பக்கல்தன்னில், கொண்டல்முடி அச்சுதனார்கோபாலன்றன்குருவான பீடமதுதன்னைக்கண்டார், சண்டமாருதம்போலேயிந்திரன்பக்கல்சாங்கமுடன்போகரிஷி கண்டார்தானே. ௯௪௬

தானான போகரிஷி முனிவர்தானும்தண்மையுள்ளஇந்திரனார் றன்னைநோக்கி, கோனானவென்தேவா பகவானேகேள்கொற்றவனார் ரிஷியாரின்சாபந்தன்னை, மானானகாலங்கிநாதரல்லோ மகத்தானநாலுயுகங்கடந்தசித்தர, தேனானமனோன்மணியாளறிந்தசித்து தேசமெல்லாங்கரைகண்டசித்துமாமே. ௯௪௭

சித்தானதேவேந்திரபக வானேகேள்சிறப்பானலோகமதில் கீர்த்திபெற்ற, முத்தானகாலாங்கி நாதர்தாமும்முடிவணங்கியடிவணங்கி சமாதிதன்னில், சுத்தமுடன்தேவேந்திராயுந்தமக்கு சுடரொளியே செகசோதிசொரூபாநந்தா, சித்தமதுமனதுவந்து தேர்வேந்தேகேள் சீரானரிஷிசாபநீக்கென்றாரே. ௯௪௮

தேவேந்திரபகவான்ரிஷியினது அக்கிரமங்கூறல்.

என்றாரேமயில்ரூபந்தன்னைமாற்றி யெழிலானமகதேவ ரிஷியார்தம்மை, முன்னானயுகந்தனிலே யிருந்தாப்போல மூதலதில் சாபமதைத்தீர்த்துமல்லோ, பின்னானமயில்ரூபந்தன்னைமாற்றி போனரிஷிபோலேவடிவமாக்கி, மன்னவனேவையகத்தில் பிறவிமாற்றம்மகதேவாசெய்வதுவும்பாரமாமே. ௯௪௯

பாரமாமென்றல்லோ போகர்தாமும் பட்சமுடன்பல காலுந்தாள்பணிந்து, தீரமுடன்தேவேந்திரன் றன்னைநோக்கி நீதிமுடன்பலகாலுந்தெண்டனிட்டார், சூரர்முதல்தேவர்களையூதத் தோதேப்பு

றவைப்தேவேந்திரபகவான்றானும், வீரமுடன் போகர்முகந்தன்னைநோக்கிவிருப்பமுடன் தேவேந்திரபகவான்றானே. ௯௫௦

தானானகாலாங்கிநாதர்பாதா தண்மையுள்ளசிகாமலா போகநாதா, கோனானதேவேந்திரபதியைக்காண கொற்றவனேவந்ததொருநீரமாறு, தேனானமனோன்மணியாட் குகந்தசீனாதேசத்திலிசித்தர்மெச்சுங்குணக்குன்றேகேள், பானுகையெந்தனது பக்கல்தன்னில் பட்சமுடன்கொலுவிருந்தார் கோடியாமே. ௯௫௧

கோடியாம் நவகோடி ரிஷிகளப்பா கொற்றவர்கள் யெந்தனது கொலுகூடத்தில், நீடியேநவகோடி ரிஷிகளப்பா நிலைமையுடன் கொலுவிருந்தார் கோடிமாண்பர், ஆடியேயெந்தனது சபையின்முன்னே அரம்பைமுதல் மேனகையுமாடிநிற்க, தேடியேமாதரிடங் கிட்டேனின்றுதேவிகள்மேலமோகமது கொண்டிட்டாரே. ௯௫௨

கொண்டாரேரிஷியாரு மாதுபேரில்கொற்றவனார்ரிஷியாரின்யெண்ணந்தன்னை, கண்டேனேமனந்தனிலேசந்தேகங்கள்கசடுள்ளபாவியென்றுமனதிலுன்னி, தெண்டனைகள்செய்யாமல் ரிஷியார்தன்னைசிறப்புடனே சாபமதுயான்கொடுத்து, அண்டமதில் தானேகும்மயிலைப்போலஅவனிதனில்போக வென்றுவரந்தந்தேனே. ௯௫௩

தந்தேனேபொன்மயிலாய் வடிவமாக்கித்தாரணியில் சதாகாலமிருக்கவென்று, இந்ததொருதேவேந்திரலோகம்விட்டுயெழிலானவையகத்திலேகவென்று, நிந்தைகொண்டபாவியர்க்குவையகந்தான் நீடூழியுலகமேசதாகாலந்தான், சொந்தமதாய்வையகத்திலிருக்கவென்று சொன்னேனேசாபமது ரிஷிக்குத்தானே. ௯௫௪

தானானசாபமது பெற்று மல்லோதாரணியில்பொன்மயிலாயிருக்கவென்று, மானானதுவாபரயுகத்திலப்பா மகத்தானசாபமது நோக்குதற்கே பானரிஷியாரைச்சாபந்தீர்க்க பாருலகில் சமாதிகொண்டசொரூபசித்து, கோனானகுருசாமிகாலாங்கிநாதர்கொற்றவனார்மன்னுப்பு சொன்னார்தானே. ௯௫௫

சொன்னாரேகாலாங்கி நாதர்தானும்சொர்ப்பமுள்ளரிஷியார்க்கு சாபந்தீர்க்க, மன்னவனே மனோன்மணியாளறிந்தசித்து மகத்தானகாலங்கிநாதரப்பா, முன்னேநான்மூன்றுயுகங் கடந்தசித்துமூதலகோர்தானநிராமயசித்து, நன்மையாய்வையகத்தை மறந்தசித்துநாதாந்தசொரூபமென்றசித்துதாமே. ௯௫௬

தாமானகாலாங்கி நாதர்வாக்குதாரணியி லொருகாலந்தடுக்கப்போகா, சாமான்னியமானதொருசித்துதாமும் சட்டமுடன்வாக்களித்

தபிரசாரந்தான், நாமேதான் செய்வதற்குயையமில்லை மாலானசித்தி
யடவாக்குபாதம், வேரேதான் மயில்ரூபமாறியல்லோ வேகமுடன்
சாபமதுகொடுத்தார்பாரே. ௬௫௭

பாரேதான்பொன் மயிலும்ரூபமாறி யோங்குடனேமறுபடியும்
ரிடியுமாகி, நேரேதான்ரிஷியருஞ்சாபந் தீர்ந்துநேர்மையுடன்வையக
த்தில்வாழ்ந்திருக்க, சீரேதான்தேவேந்திரபகவான்றானும் சிறப்புட
னேவையகத்தில் மாண்பனாக, தீரேதான்சாபமது நிவர்த்திசெய்துதீ
ர்க்கமுடன்வையகத்துக் கனுப்பினாரே. ௬௫௮

அனுப்பினார்தேவேந்திர பகவான்றானும்வன்புடனே போகரிஷி
விடையும்பெற்று, மனுநீதிவழுவாமல் யிந்திரன் பக்கல்மாட்சியுடன்
போகரிஷிமுனிவர்தானும், தனுசடையயிந்திரனார் வில்லுங்கண்டு தா
ழ்மையுடனே போகரிஷி விடையும்பெற்று, பனுவலுடன் வையகத்தில்
வந்தமல்லோ பட்சமுடன்ரிஷிதனைப கண்டிட்டாரே. ௬௫௯

கண்டாரே போகரிஷிமுனிவர்தானும்கருவானரிஷியானைத்தானு
ம்பார்த்து, அண்டரண்டரு மென்றுமல்லோவிடையும்பெற்று ஆண்ட
வனேயென்சாபம் மீட்டிவந்தேன், தண்டுலகந்தான்புகழுங்காலாங்கி
நாதர்தாளடிக்கு யடிபணிந்துசெப்பவேண்டும், விண்டுலகல்தனில்லா
முயயிந்திரன்செய்தி விருப்பமுடன்வுரைப்பனென்றிட்டார்தானே.

போகர்சிக்கிந்தாமலை நீங்கிசைனபதிசேயல்.

தானானபோகமுனிரிஷியார் தானும்தன்மையுடன்குளிகைதனை
ப்பூண்டுமேகொண்டு, மகானானபெனதையர் காலாங்கநாதர்கொற்றவனா
ர்ப்பாதசமாதிதானை, தேனானமனோன்மணியாள் தனைநினைந்துதேற
றமுடனசைன பதிசென்றுமல்லோ, பானானகாலாங்கிநாதர் வாசல்ப
ட்சமுடன்சமாதிமுகமடைந்திட்டாரே. ௬௬௧

நின்றாரேநெடுநாட்சமாதிபக்கல் நிட்களங்கமானதொருபோகர்
தானும், குன்றனையபோலே சிறுபாலன்றான்கொற்றவனார் சமாதி
முகம்நிற்கும்போது, தென்றலுடன்கபாடமென்றவாசல்தானுமதெ
ளிவுடனே போகர்முன் திறக்கலாச்சு நின்றாரே நெடுங்காலநாதசித்து
சேர்க்கையுடன் கேசச்சோதி காணலாச்சே. ௬௬௨

போகர்காலாங்கிநாதர் சுடரொளி கண்டது.

கண்டாரே சேகஜோதிப் பிரானையத்தைக் கண்ணுக்குத்தோற்
றுதகடிக்கமெத்த, கண்டமுடன்தாள்பணிந்து சீர்பாதத்தை சட்ட
முடனேபோகரிஷியடிபணிந்து, விண்ணுலகமடியேனுஞ்சென்றேன்சா
மிபிரானதேவேந்திரன் பக்கல்நின்றேன், மண்ணளந்தான்மாயவரை
நானுங்கல்லேனமகதேயா கொலுக்கூடங்கண்டேன்தாமே.

தாமான தேவேந்திரனென்னைக்கண்டு தகமையுடன்வாய்ஞான
ங்கேட்கும்போது, கோமனுமெனதையர் நாமதேயம் கொற்றவனரி
ந்திரற்கு யானுரைத்தேன், சாமானமாகவல்லோ யிந்திரன்றான்சட்
டமுடன் சாபமதை நிவர்த்திசெய்து, போமெனவே யுத்தாரந்தந்தா
ரையா பொன்னடியைக் காணவல்லோ வந்திட்டேனே. ௬௬௪

வந்தேனே போகரிஷியடியேன்றானும வாக்களித்தார் மகதேவ
னுந்தருக்கு, சொந்தமுடன்மகதேவர் மனதுவந்து சுடாமணியேயென
சீஷாசிலதுகாலம், அந்தமுடன்சமாதி யிடமிருந்துமல்லோ யப்பனே
போகவென்றுவிடையுந்தந்து, சிந்தனையாய்ச்சமாதியிட கபடவாசல்
சீர்பெறவே மூடவென்று விடைதந்தாரே. ௬௬௫

விடையென்று சொல்லுகையில் போகர்தானும் விருப்பமுடன்
சமாதிபீடம் மூடியேதான், தடையறவேதசவாண்டு யங்கிருந்தார்சட்
டமுடன் சைனபதிதேசந்தன்னில், படைவீரர்காவலுடன் சமாதிபக்
கம் பட்சமுடன் தாமிருந்தார் போகர்தானும், சடைபோன்ற சீஷவர்
க்கமனேகம்பேர்கள் சாங்கமுடன் கொலுவிருந்தார் சமாதிதானே.

போகர் மறுபடி புஞ்சிக்கிந்தாமலைக்கேகல்.

காணவே போகரிஷிமுனிவர்தானுங் கனமுடனே சைனபதிப்
பெண்களோடு, பூணவேகலவிமுகம் சிலதுகாலம் பொங்கமுடன் தா
மிருந்தார் லீலைதனில், வேணமொருவுலகாதி வித்தையெல்லாம் வி
ருப்பமுடன் மாதர்களுக்குபதேசித்து, நீணவே கவனமென்ற குளி
கைதனை நீதியுடன் தாமபூண்டார்போகர்பாரே. ௬௬௭

பாரேதான் போகரிஷி முனிவர்தானும் பராபரியா ளம்பாளின்
கிருபையாலே, நேரேதான குளிகைமுகம பூண்டுகொண்டு நேர்மை
யுடன் தேசபதிசுத்தியேதான, ஊரேதான் சிக்கிந்தாமலையைத் தேடி
வுததமனதிருவேலரிஷியார் முன்னே, சேரேதான்மலை மீதிலுச்சி
தனனில்சிறப்புடனே தானிறங்கி நின்றிட்டாரே. ௬௬௮

சிக்கிந்தாமலை சீஷவர்க்கம்போகருக்கு மரியாதைகூறல்.

நின்றதொருபோகர் முனிதன்னைப்பார்த்து நிட்களங்க மான
தொரு சீஷவர்க்கம், குன்றின்மேல்தாமிருந்தார் யுகாந்தபோகர்கொ
ற்றவனையரை கோடிநிகழ்கோடிதானும், சென்றுமேகாலாங்கிநாத
சீஷர்சிறப்புடனே போகர்முனிபதாம்புயத்தை, நன்றுடனே பஞ்ச
விதன மிகவுங்கூறி நாதாந்தபோகர்தன்னைக்கண்டார்தானே. ௬௬௯

தானான சீடவர்க்கங்கண்டுமேதான் தகமையுள்ள திருவேலரிஷி
யாருக்கு, கோனானசொரூபமென்ற நாதருக்கு கொற்றடிமைகொண்

டதொரு சீடரெல்லாம், தேனனவர்பாதங் கிட்டியல்லோதேற்றமு டன் சென்றார்கள் கோடிமாண்பர், மாணரிடியாரின் பக்கல்சென்று மகத்தான குருவென்று தொழுதிட்டாரே. ௬௭௦

தொழுதாரே போகரிடிவந்தாரென்று தோற்றமுடன் கோடி பேர் மாண்பரெல்லாம், பழுதுபடா திருவேல ரிடியாருக்குப் பட்ச முடன் தாமுரைத்தார் மாண்பரெல்லாம், வழுவில்லாகாலங்கிநாதசீ டன் வன்மையுடன் வந்ததொருமாத்துவத்தை, மழுவேந்துந் திரு வேலரிடியார்தானும் மகதேவர் சந்தோஷங்கொண்டிட்டாரே. ௬௭௧

இட்டாரே திருவேல ரிடியார்தானும் பெழிலானபோகர் முனித ன்னைத்தானும், சட்டமுடன் தப்பதிக்கு வருகவென்று சாங்கமுட னுத்தாரங் கூறும்போது, வட்டமுடன் பொன்மயிலு மிருக்குந்தான ம் வாகுடனே போகமுனிவந்ததிற்க, திட்டமுடன் திருவேலரிடியார் தானும் தீர்க்கமுடன் போகர்தமைக் கண்டார்பாரே. ௬௭௨

பார்க்கையிலே போகர்முனிமனதுவந்து பட்சமுடன் திருவடி க்குத்தெண்டனிட்டு, தீர்க்கமுடன்வஞ்சலிகள் மிகவுங்கூறி திகமுட னே பொன்னுலகஞ் சென்றமார்க்கம், ஏர்க்கவேதேவேந் திரன்றன் னைக்கண்டு பெழிலான பொன்மழன் சாபந்தன்னை, ஆர்க்கவேசாப மதைநிவர்த்திசெய்து வன்புடனேசென்றேனே சினத்தானே. ௬௭௩

சினமாம்பதி தனிலேகாலாங்கிநாதர் சிறப்புடனே தாமுரைத்த வன்னமெல்லாம், ஞானமென்றமாணாக்கர் சொன்னநீதி நலமுடனே தாமிருந்தசெய்தியாவும், மானமுளமாதர் முக லீலாவர்க்கம் மகத்தா னகோடிவரை சங்கமெல்லாம், ஆனதொருவையகத்தின் கதைகள் மார்க்கம் வன்புடனே தாமுரைத்தார் போகர்தானே. ௬௭௪

கண்டதொருவதிசயங்க ளெல்லாத்தேர்ந்து களிப்புடனே திரு வேலரிடியாருக்கு, வண்டணிமார்மாதரிட்டம் வகுத்ததாதைமகதேவரி டியாரின் சொரூபருக்கு, தண்டுலகந்தான்புகழும் மயிலின் சாபம் தாரபதிக்குத் தாமுரைத்தார்போகர்தானும், கொண்டனைத்து திரு வேலரிடியார்தானும் கொற்றவர்க்குஆசீர்மஞ்செய்தார்பாரே. ௬௭௫

போகரிடி சித்திந்தாமலையில்மறுபடியும் முதலைக்காணல்.

பாரேதான் காலாங்கிநாதசீடர் பாங்கானபோகரிடிமுனிவர்தா னும், நேரேதான் தெற்குமுகம் கன்னியின்மேலேநொடிதான கன்னபரு தில் போகர்தானும், சீரேதான்குளிகைபது பூண்டுகொண்டு சிறப்பு டனே முதலைவைத்தான் காணும்போது, ஆரோதான்வந்தாரென்றே ண்ணியல்லோ அடைவானமுதலையது பெண்ணலாச்சே. ௬௭௬

எண்ணியேமுதலையது கன்னியிற்றானும் பெழிலானகரை போர மேறியல்லோ, கன்னியே காலாங்கிநாதசித்து நாதாந்த போகரிடி தன்னைத்தானும், வன்னமுடன் கண்டல்லோபோகர்தம்மை வளமு டனேயிக்காலஞ் சென்றேரீர்தான், கண்ணபிரானருளாலே யென்னை க்காணகாசினியில் வாய்ந்ததென்று சொல்லலாச்சே. ௬௭௭

ஆச்சப்பா போகரிடி முனிவர் தன்னை அடவானமுதலையது யேது கூறும், மூச்சடங்கி வெகுகாலமிருந்தசித்து முதலைகைத்தான் கடந் தநாதர்தாமும, பேச்சரியா காலாங்கிநாதர்தாமும் போனசைனபதி தன்னிலேதான், ஆச்சரியமானதொரு சொரூபர்தாமும் அவர்சுகத் தை மிகவிரும்பி கேட்கலாச்சே. ௬௭௮

வேட்கவே போகரிடி முனிவர்தாமுங் கெவனமுடன் முதலைக் குக்கூறலுற்றார், நீட்கமுடன் யெனதையர்காலாங்கிநாதர் நீடாழியுல கமதில் சுகமேயென்றார், வாட்குமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணி யாள்தாமும் வையகத்தில்மற்றவருஞ் சுகமோவென்றார், கேட்கவே போகர்முனிரிடியார்தாமுங் கீர்த்தியுடன்வையகத்தில்சுகமென்றாரே.

என்றாரேபோகமுனிரிடியார்தானும் பெழிலானமுதலைக்கு யே துசொல்வார், குன்றானமுதலையது மனது வந்து கிருபையுடன் போ கரிடிமுனியாருக்கு, இன்றுமுதலுந் தனுக்குயானுமல்லோ பெழிலா னவுப தேசங்கூறுதற்கு, வென்றிடவேதன் மனதிலெண்ணங்கொ ண்டு விருப்பமுடன் போகருக்குக்கூறலாச்சே. ௬௮௦

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் முதலை மூன்று யுகப்பிரளய வதிசயத்தை போகருக்குக்கூறல்.

கூறவென்றால் காலாங்கிசீடருக்கு கோலமுடன் முதலையதுயே துசொல்லும், மாறலுடன் மூன்று யுகப்பிரளயத்தை மகத்தானபோ கரிடிநாதருக்கு, நீசமுடன்திரேதா யியுகத்திலப்பா தீர்க்கமுடன் பிரளயங்கள் வந்தபோது, சாரலுடன்நற் மதாகிழக்கேயப்பா சாங்க முடன் போகரிடியாரின் மடுகண்டேனே. ௬௮௧

கண்டேனே நவகண்ட ரிடியார்யேரி கனமானபிரளயங்கள் வந் தபோது, வண்ணமுடன் திரேதாயியுலகத்தில்யானும் வன்மையுட ன்நவகண்டரிடியார்யேரி. அண்டர்முதல்ராட்சதர்கள் காணாயேரி அ மமடுவில் யானுமல்லோசில யுகாலம், கொண்டல்வண்ண வச்சுதனார் கிருபையாலே கொற்றவனே நானிருந்தேனென்னலாச்சே. ௬௮௨

என்னவே சிலகால மடியேன்று னும் பெழிலான மடுமதனிலே வதிசயங்கள், பன்னவே நவகண்டரிடியார்கோட்டை பாலகனே சூக்க மதுவங்கேயுண்டு, மன்னவர்கள் தானறியா கோட்டைதானும் மிக த்தான ஆழியென்சூக்கமப்பா, இன்னிலத்தில் கண்டவர்களாரு மில்லை யெழிலான காயபுரிக் கோட்டைதானே. ௬௮௫

கோட்டையாங் காயபுரிக் கோட்டைதன்னில் கொற்றவனே யாருமல்லோ சிலதுகாலம், நாட்டமுடன் யான்கண்ட வதிசயங்கள் நலமாகத் தானுரைப்பேனுந்தனுக்கு, வாட்டமுடன் ஆழியது கோட்டைதன்னில் வளமான தெத்துவாசல் நான்கேயாகும், பூட்டகமாமுதல்வாசல்காளிகாவல் புகழானரெண்டாங்கால் வீரபத்திரனுமே. ௬௮௬

ஆமேதான் மூன்றாங்கால்ருத்திரன்காவல் அடவான நாலாங்கால் மாடனுந்தாம், தாமேதானித்தனையுங் கடந்துபோனால் தகைமையுள்ள கோட்டைக்குளதிசயங்கள், நாமேதான்சொன்னபடி முதலையுண்டு நலமான நவகண்டரிடியார்தம்மை போமேதான் திரேதாயி னுகத்திலப்பா பொங்கமுடன் விழுங்கிய தோர்முதலைதானே. ௬௮௭

தானான முதலையது யங்கேயுண்டு தன்மையுள்ள முதலைதனைக் கண்டாயானால், கோனான நவகண்டரிடியார்சாபம் கொற்றவனே யுந்தனுக்குரைக்கும்பாரு, பானான சாபமது சேர்க்கதன்மை பட்சமுடன் நீருமல்லோவறியலாகும், வேனான நவகண்டரிடியார் பாட்டன் வேத முதலாகமங்களோதினாரே. ௬௮௮

திரேதாயுகத்தில் நவகண்டரிடியார்பாட்டன்யாகஞ்செய்கையில் நவகண்டரை முதலைவிழுங்கியது.

ஓதவே வேதமுதலாகமங்கள் வுற்றதோர்கிரியைகளோதும்போது, தீதமுடன்சதுகோடிரிடிகளெல்லாம்நீதியுடன் நவகண்டர்பாட்டன் பக்கல், வேதமுதலிதிகாசப்புராணமெல்லாம் விருப்பமுடன்யாகத்தில்கூறும்போது, தீதுபுகழ்நவகண்டரிடியார்தானும் தீர்த்தமதுகொண்டுவரமடுசென்றாரே.

சென்றாரே சர்வதீர்த்தகுப்பிதன்னில்செம்மலுடன்மடுவுக்குநேயேயல்லோ, நின்றாரேசலமதனில்தானிறங்கி நிலையாழிமடுதனிலேயிறங்கும்போது, குன்றானமலைபோலேமுதலைதானும் கொப்பெனவேநவ கண்டரிடியார்பாதம், மென்றுமேதான் விழுங்கிமுதலைதானும் மேதினியில்மடுவுக்குச்சொல்லலாச்சே. ௬௮௮

நவகண்டரிஷியைமுதலைவிழுங்கியது.

சொல்லவே முதலையது ரிடியார்தம்மை சிறப்புடனே தான்விழுங்கிமடுவிற்சென்று, மெல்லவே தொண்டலிலே மேவியேதான் மேன்மையுடன் தானிருக்கும்வேளை தன்னில், புல்லவே நவகண்ட ரிடியார் தம்மைபுகழான யாகமத்திற்றேடும்போது, வல்லதொரு முதலையது கொண்டசேதி மகத்தானபாட்டனவர் கேட்டிட்டாரே.

கேட்டாரே நவகண்டரிடியார்தன்னை கீர்த்தியுடன் முதலையது விழுங்கிற்றென்று, வாட்டமுடன்யாகமது தவிர்ந்துபோச்சு வளமாமுதலையின்றன் மோசத்தாலே, நீட்டமுடன் நவகோடிரிடியார் தானுஞ்சீதியுடன்ஜெபதபங்கள் செய்யும்போது, கூட்டமுடன் மன்மேடு புத்தபோலாம் குவலயத்தில் சமாதிபோல் வள்ளலாச்சே.

ஆச்சப்பா நவகண்டரிடியார்பாட்டன் வன்பானயாகமது செய்யும்போது, மூச்சடக்கிநின்றதொருசமாதிவர்க்கம் முனையானபேரிதிவியோடன்னிற்சேர்ந்து, பாச்சலுடன்வையகத்தை பறக்கலாகி பரங்கான பேரனைத்தான் தேடவெண்ணி, கூச்சலுடன்சாமி விடந்துவர மாதிகூறுவார் ரிடிவர்க்கங் கூட்டந்தானே. ௬௯௧

போகர்நவகண்டரிடியையெழுப்புதல்.

தானான காலாங்கிநாதர்பாலன் தன்மையுள்ளபோத சென்ற சிஷன்தானும், கோனான சித்திந்தாமலையைத்தேடி கொற்றவனே நவகண்டரிடியார்பக்கல், தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே திறமுடன் நவகண்டரிடியார்பாகம், மானானகலைவளந்தனைக் கண்டுமல்லோ மன்னவனார்போகரிடியடுத்திட்டாரே. ௬௯௨

அடுத்தாரே போகரிடிநாதர்தானும் வன்பானநவகண்டரிடியார் பாட்டன், கடுத்தமுகர்துயரமதாய்நின்றசேதி கடுங்காலை போகரிடி கண்டுமல்லோ, நடுக்கமுடன்நவகண்டரிடியார்பக்கல் நாதாந்த சித்துமுனிபோகர்தானும், தடுத்துமேரிடியாரின் முகந்தனைப் பார்த்து தயாநிதியே மனத்துயரமென்னென்றாரே. ௬௯௩

என்றவுடன் நவகண்டரிடியார்பாட்டன் பெழிலான போகரிடிநாதருக்கு, குன்றானபருவதம் போலெந்தன்பேரன் கூறானயாகங்கள் செய்யும்போது, சென்றதொரு திரேதாயினுகத்திலப்பா திறமானயாகமது செய்தேன்யானும், அன்றல்லோ நவகண்டரிடியார் பேரிவன்புடனே ஜலங்கொள்ள நண்ணினாரே. ௬௯௪

நண்ணியே யென்பேரன்நவகண்டர்தான் நலமான மடுதனிலே சென்றுமல்லோ, தன்னீரமுகந்துவர சென்றபோது தன்மையுள்ளமுதலையது விழுங்கியல்லோ மண்ணுடனே மடுதனிலே, மடிந்து

மேதான்மகத்தான பெண்போன்சொர்க்கஞ் சேர்ந்தான், எண்ணியே பெண்மனது குன்னிபேயதான் பெழிலான தவமிலந்து வந்திட்டேனே, ௬௯௫

வந்தேனே திரேதாயுகத்திலப்பா வளமானபெண்போன் காணுமற்றான், நொந்தேனே தவசுமுதன் சென்றுமேதான் கோக்கமுடன்பரைகோடிகாலமாச்சு, சிந்தனையால்வையகத்தை யான்மறந்து சிற்பரனை யெண்ணியல்லோ மண்மேடாச்சு, பந்தமதுவிட் டகற்றி பார் லோகத்தில் பதவிதனைக்காணுதற்குப் பகர்கின்றேனே. ௬௯௬

பகைத்துதே பெண்மனதுவள்ளர்தானும் பாங்கானவுடல்பொருள்களாவியெல்லாம், சிகைவுடனே வெகுகோடிகாலந்தானும் திரகத விசனமது மிகவுண்டாகி, வதையான முதலைபது தானுமல்லோ வளமான பெண்பேரன்தன்னைத்தானும், சதையுடனே விழுங்கியதோர் முதலைதன்னை தாரணிபிலெப்போது காண்பேன் தானே.

தானேன நவகண்டரிடியார்பாட்டன் தன்மையுள்ள போகரிடி பாலனுக்கு, மானேன மகதேவர்தன்னைநோக்கி மதிப்புடனே நடந்ததோர்சேதிவண்ணம், மோனன முதலையின்றன் வளப்பமெல்லாம் மொழிபோல வார்த்தையதுகூறலுற்றார், தேனான காலாங்கிநாதர் சிஷன் தெளிவானபோகரிடி வுரைத்திட்டாரே. ௬௯௮

உரைத்தாரே போகரிடி முனிவர்தானும் ஓகோகோ நவகண்டரிடியார்பாட்டர், மரைத்ததொரு முதலையின்றன் மதலைதன்னை மகதேவர்வாங்குதற்கு ஐயமில்லை, சரப்புடைய மடுவதுதானெங்கே யென்று சுந்தரனார்காலாங்கிநாதர் சிஷன், விரப்புடனே போகரிடி கேட்கும்போது விசனமுடன் ரிடியாருக்கூறினாரே. ௬௯௯

முதலைவிழுங்கியநவகண்டரிடியார்மடுவைபோகர்கண்டது.

கூறவேபோகரிடிமுனிவர்தானுங் கொதிதானமடுதனிலே சென்றுமேதான், மாறலுடன் நவகண்டரிடியார்தன்னைமார்க்கமுடன்விழுங்கியதோர்முதலைதம்மை, சீறலுடன்கண்டறிய வேணுமென்று விறப்புடனே மடுவுக்குவந்தபோது, சேறதுவும் வற்றியல்லோ மடுவுங் காய்ந்து செம்மலுடன் யிருப்பதுவுங் கண்டிட்டாரே. ௭௦௦

போகர்நவகண்டர்மடுவில்ஜலமுண்டாக்கியது.

கண்டாரேமடுதனையே போகர்தானுங் கண்கொள்ளா வாங்காரக்கோபத்தோடும், தண்மையுடன்மடுவற்றி வெடுத்துமல்லோ தாரணியிலிருந்ததொரு மார்க்கந்தன்னை, வண்மையுள்ள வதிசயத்தைக் கண்டுமல்லோ வளமானகாலாங்கி சிஷன்தானும், உண்மையுடன் காலாங்கிநாதர்தம்மை வுற்பனமாய்த்தன்மனதில் நினைந்திட்டாரே.

நினைக்கவே காலாங்கிநாதர்தானும் நீடாழிமடுவதனில் சென்றுன்று, புனைமேவுஞ்சிஷனுக்குவாமுர்ந்து புகழான முதலைபது சாபந்தீர்த்து, வினையகற்றி நவகண்டரிஷியாருக்கு வீரான பிறவியது தானுந்தந்து, கனைமடுவை விட்டுமல்லோவருவதற்குத் தப்புரவாய் வரமதுவுங்கொடுத்திட்டாரே. ௭௦௨

கொடுத்ததொருவரமதுதான் போகர்தானும் கொப்பெனவே தன்மனதில்மனதுவந்து, அடுத்துமேமடுதனிலே நின்றுகொண்டு வன்புடனே பராபரத்தின் பொருளை நண்ணி, தொடுத்ததொருமனோன்மணியை மனதிலெண்ணி அப்புராலய்யாகமது செய்யும்போது, மடுதனிலே ஜலமதுவும் பொங்கியல்லோமகத்தான முதலைதனைக்காணலாச்சே. ௭௦௩

போகரைமுதலைகண்டு அஞ்சலிப்பது.

காணவே போகரிடிமுனிவர்தாமும் கருவானமடுதனிலே முதலைதன்னை, ஆணவங்கள் தானொடுங்க காத்தைக்காட்டி அகங்காரதிரனுடன்வழைக்கலுற்றார், பூணவேமுதலைபது யடிவணங்கி புகழான போகரிடிமுனியைப்பார்த்து, வேணதொரு வஞ்சலிகள் வுபசாரங்கள் விருப்பமுடன்போகருக்குச்செய்யலாச்சே. ௭௦௪

செய்யவே போகரிடிமனங்கனிந்து சிறப்பனார்காலாங்கி தனைநினைந்து, வையகங்கள் தான் புகழுங்காலாங்கிநாதர் மகதேவா யெந்தனது குருவேகேளும், மெய்தவங்கள் பூண்டதொரு மகிமையோனும் வேதாந்தமனோன் மணித்தாய்க்கிருபையாலும், கைதவமாய் வந்துதித்து முதலைதானுங் காசினியில்மடுதனிலே கண்டிட்டேனே. ௭௦௫

இட்டேனேசாபமது நிவர்த்திசெய்து யெழிலான முதலையின்றன்மடுவைக்கண்டே, பட்டதொரு நவகண்டரிடியார்தம்மை பாலகனே தானெழுப்ப வேணுமென்று, சட்டமுடன் யெந்தனுக்கு கொடுத்தசாபம் சற்குரு வைத்தனைநீக்கி மடுவிலேதான், மட்டமுடன் பாலகனைத்தானழைக்க மகத்தானமடுதனிலே சென்றனபார்.

போகர்முதலைவாய்ப்பிள்ளை வாங்குவது.

பாரேதான் போகரிடிமுனிவர்தானும் பாங்கானமுதலை முகந்தன்னைநோக்கி, நேரேதான் திரேதாயுகத்தில்தானும் நேர்மைவுடன் யாகமுகஞ்செய்யும்போது, நீரேதானவகண்டரிடியார்தம்மை நீதியுடன்விழுங்குதற்கு ஞாயமுண்டோ, சீரேதான்பிட்சனமே மைந்தன்றன்னை சிறப்புடனேகொண்டுவாவிடைதந்தாரே. ௭௦௭

விடையென்று சொல்லுகையில் முதலைதானும் விருப்பமுடன் நவகண்டரிடியார்தம்மை, தயையறவே விழுங்கியதோர் பாலன்றன்

னைதட்சணமேபோகர் முன்னேசுக்கலாச்ச, நடையுடனே நவகண்ட ரிடியார்தானும் நாதாக்குபாகைதனும் வெளியிலேரி, சமைபோன்ற போகருட பதாம்புயத்தை சட்டமுடன் தான்வணங்கி பணிந்திட் டாரே. ௫௦௮

பணிந்தொரு நவகண்டரிடியார்தம்மை பாலகனார் போகரிடி தானுங்கண்டு, மனிபோன்றநவகண்ட ரிடியாருக்கு மார்க்கமுடன் சாபமதுநிவர்த்திசெய்து, அனிவுடனேபாட்டனும் பக்கலுக்கு அப் புறமாய்ச்சென்றல்லோ கொண்டுமேதான், அணிபெறவே நவகண் டரிடியார்தம்மை யன்புடனேகொண்டுபோய் விட்டிட்டாரே. ௭௦௧

விட்டதொருபோகரிடி தன்னைப்பார்த்து வேதாந்த நவகண்ட ரிடியார்பாட்டன், சட்டமுடனுசிரமம் மிகவுஞ்செய்து சாங்கமுடன் காலாங்கிசிஷருக்கு, திட்டமுடன் திரேதாயினுகத்தில காணும்தீர்க்க முடனதிசயங்களுளவுமார்க்கம், இட்டமுடன் தாமுரைத்தார் போ கருக்கு பெரிலான வேதாந்தரிடியார்தாமே. ௭௧௦

நவகண்டரிடியார்பாட்டன்முதலைவாய்ப் பிள்ளைவரங்கொடுத்தாக போகருக்குதிரேதாயினுகத்தின்மகிமையைக்கூறுகின்றார்.

தாமான திரேதாயினுகத்திலப்பா தன்மையுள்ள காலாங்கி சி ஷரேகேளும், நாமேகான்கண்டபடி சொல்வோம்கேளீர் நாதாக்கள் நவகண்டரிடியார்கோட்டை, போமேதான்யோசனையே சொல் லொன்றுதுபொங்கமுடன்வேதரிடிகோட்டையப்பா, வேமேதான் சித்துமுனிரிடிகள்கூட்டம்வேதாந்தத் தவமுனிகள்கோடிபேரே.

ரேணுகைபால் நாதாக்கள் தவமிழந்தது.

போரறுகோட்டைமுகம் லட்சங்கோடிபெருமையுள்ள தவமு னிகள்ரிடிகள்தானும், நேர்தான்தவமிருப்பார் கோடிஜங்கம் நேர் மையுள்ள அரண்வாயல கோட்டைதனிற், சிரதான்யாகங்கள் செய்யும்போது சிறப்பானயோகங்களோதும்போதும், ஊரேதான் சமுசார வாழ்க்கையற்று வற்பனமாய்ப் பாரபரத்தை நினைப்பார் தானே. ௭௧௨

தானானதவ கிலையிலிருக்கும்போது தகமையுள்ள ரேணுகைபா ன்மாதல்லோ, கோனானகுருதன்னையே கினைத்துகொண்டு கூறனவி ழிதன்னைபேமூடாமற்றான, பானனபாரபரத்தை மனதிலெண்ணி பட் சமுடன்பூசைமுகம கூறும்போது, தேனான ரேணுகையாள் மாது தானும் தேற்றமுடன் பாகமதைக் கெடுத்திட்டனே. ௭௧௩

கெடுத்தாளே ரேணுகையாள் மாதுதானும் கீர்த்தியுள்ள நாதா க்தசொருபர்பூசை, அழித்ததொருரிடிமுனிவர்தவங்கள் யாகம் அ ழிப்படவேசெய்தாளேமாதுதானும், பமுன்னேமாயவலையில்வுண்டா

பொரிவிலேதவநிலைக்குக் கெடுதிவுண்டாய், அழிபடவேசெய்தானே யாகமெல்லாம் விண்ணுலகில் ரிடிகளெல்லாம் கேட்டார்காணே. ()

கேட்டாரே ரேணுகையின் மோகத்தாலேகெடியான தவநிலைக ளெல்லாமற்று, பட்டாரேபாழ்க்கிளருமாகி பாங்கானரிடிதேவர்மு னிவர்தானும், விட்டகுறைகாணுமல் விணைப்பதானும் விறனரேணு கையின்மோகத்தாலே, தட்டழிந்து தடமடைந்து தவமழிந்துதாா னியில்கெட்டாரேசித்தர்தானே. ௭௧௫

தானான லோகத்துமாண்ப ரெல்லாம்தகமையுள்ள ரேணுகையி ன்மாதுதன்னால், கோனான குருபானைத் தான்மறந்தார்கொற்றவனார் சிவபூசைதானிடைந்தார், மதனைமேனண்மணியை மனதிலெண் ணர்தேசொளியின் சின்மயத்தைத்தானொளித்தார், பானானவையகத் தைத்தான்மறந்துபாங்கான ரேணுமோகங்கொண்டிட்டாரே. ()

கொண்டாரேகோடிமனு சித்தரெல்லாம் குவலயத்தில் கெட் டழிந்துதட்டழிந்து, பண்டுளபகிருஷ்ண வதாரனைப்போல பாருகவில் மோகவலைசிக்கினார்கள், அண்டாமுனிதவரிடிகள், சிதறுதாமும அரி வையராம் ரேணுகையின்பாசத்தாலே, விண்ணுலகத்தானமறந்து பாவங்கொண்டுவிட்டுட்டு நின்றார்கள் கோடிபேரே. ௭௧௭

நவகண்டரிடியார் பாட்டன்போகர்தவநிலைக்குநூச்சரியப்பட்டது.

போரானதிரேதாயி னுகத்திலப்பாபெருமையுள்ள நவகோடிரிடி கள்தானும், சீரானதவநிலையிலகிலைகொள்ளாமல்சிக்கினார்கோடிபேர் முனிவர்தானும், கோரானபவக்கடலுக்காளுமாகிநேர்மையுள்ளயின்ப சகோதைவிட்டு, பாரானவையகத்திலதலைமேர்பாவம்பாருடனே தொண்டாரேரிடிகள்காணே. ௭௧௮

காணவென்றால்காலாங்கிநாதபாதாகைலாயங்கண்ட தொருசித் துதேவர், வேணதொருதவமுனிகள் ரிடிகள்தானும்கெட்டுவெந்தார் தன்சித்தர்தாவில், மாணமருமபூபாலாயுன்னைப்போலே மகத்தானசி த்தொளியைக்கண்டதில்லை, பானமதும்போலெழும்பி சினந்தன்னில் பட்சமுடன்குளிகைகொண்டு வந்திட்டாயே. ௭௧௯

வந்தொருகாலாங்கி சிர்பாதாகேள்வளமையுள்ள கலியுகத்திலு ன்னைப்போல, விந்தையுள்ளசிறுபால யாருங்காணேன்விட்டகுறை யிருந்ததினால்வந்தாயப்பா, சிந்தனையிலுந்தனையாருசிர்வதித்துதப் புறமாம்பெண்ணமதில் வியனங்கொண்டு, அந்தமுடன்நிறைதொரு தவநிலைக்குவப்பனைசந்தோஷங் கொண்டிட்டேனே. ௭௨௦

இட்டதொருசனபதிப் பெண்களாலேபெழிலான யுந்தனது ஞானபோகம், சட்டமுடனகெட்டழிந்துதமொருமல்தாக்கானகால

ங்கிவனுமிருலே, பட்டமரம்போலிருந்துஞானர்தன்னை பாலித்தாய்த் வயோகபூரணத்தை, அட்டதிசைத்தான்புகழும்போகநாதா அவ்விதனிலுன்னைப்போலசித்துமுண்டோ. ௭௨௧

உண்டான தவசில்லை வுறுதிகொண்டு வுண்மையுடன் மடுதனிலேநின்றுகொண்டு, தன்மையுடன்முதலைவாய்ப்பிள்ளை தன்னைதகைமையுடன்வாங்கின தோர்சாபர்தன்னை, திண்மைபெறமனதில்லையவுறுதிகொண்டுதீர்க்கமுடன்யோக முறைசாதித்தல்லோ, உண்மையுடன்நின்றதொருபிரகாசத்தை வுத்தமனேயென்சொல்வேனென்றார்தாமே. ௭௨௨

திரேதாயுகத்தில்ரேணுகையின்பூஷணங்கள் இருப்பிடத்தைநவகண்டரிடிபாட்டன் போகருக்கு கூறல்.

தாமான போகரிடிமைந்தாகேளும் தாரணியில்திரேதாயினுகத்திலப்பா, பூமானுஞ்சித்துமுனிரிடிகள்கோடிபுகழானநாதாந்தசித்துதாமும், சாமானமாகவல்லோவாதந்தேடி தாரணியில்சமைத்தார்கள் மலைப்பாற்றங்கம், நாமேதானறிந்தமட்டுஞ் சொல்வேனப்பா நாதாந்தசித்தொளிவின் தங்கந்தானே. ௭௨௩

தங்கமாம்நாதாந்த சித்துதாமும்தாரணியில்வெகுகோடிவாதவித்தை, புங்கசித்திபெட்டேனே வஷ்டபோகம் புகழானரேணுகையினமோகத்தாலே, சங்கமுகர்தான்போலே பூஷணங்கள்சதுராகத்தானமுடித்தார்மலைப்பாற்றங்கம், இங்கிதமாம்லீலைதனில்மையலைகொண்டுபெருமிலாகத்தான்சமைத்தார் மேருபொன்னே. ௭௨௪

மேருபோற்பொன்னையல்லோ தானமைத்துமேதினியில்ரேணுகைக்குபூஷணங்கள், சிறுடையவாபரணங்கோடாகோடி திக்கெல்லாம் கண்டதில்லை பூஷணங்கள், காரிகைபாள்ரேணுகைக்குவாதத்தங்கம் கட்டமுகர்சித்தரெல்லாம்முடிப்பித்தேதான், பாரினிலேதவசில்லையத்தானமறந்துபதாம்புயத்தைப் பாருமல் கேட்டார்பாரே. ௭௨௫

பாரேதான்காலாங்கி நாதரிஷாபட்சமுள்ளகண்மணியேபாலகர்கேளும், மேரேதான்வடக்குமுகம் மலைதானுண்டுமெட்டிதானவடகோடிகானகந்தான், சீரேதான்சித்தர்முனிதவமிருந்த சிறப்பானவுநகமுண்டுசென்னைதானுண்டு, நேரேதான் கண்டவர்களாருமில்லை ஓகோகோ நாதாக்கள் கண்டார்தானே. ௭௨௬

தானேதான்மலைநாடு சுனையோரத்தில் தன்மையுள்ள சித்தர்கம்கோடாகோடி, மானேதான்ரேணுகையின் சமாதியுண்டுமகத்தானசமாதியிடஞ்சென்றுபானுல், தேனேதானவண்மையுங் கதண்டுக்காடுதெளிவானரேணுகையின் சமாதிகோட்டைகோனேதான்குருக்கள்முனியாசிரமங்கள் கூறனசமாதியிடங்காவல்தாமே. ௭௨௭

காவலாஞ்சமாதியிடஞ்சென்றுபானுல் காரிகைபாள்ரேணுகையின் ஆசிரமத்தில், போவதற்குவழிதடங்கள்காணமாட்டார் புகழானரேணுகையின்கோட்டைதன்னில், ஆவலுடன்சென்றுனுஞ்சமாதிகாணபோர் வப்பனேகிட்டகுறையிருந்தால்வாய்க்கும், எவனுடன்குருக்கள்மார்ரிஷிகள்கூட்டம் பெருமிலாகதாமிருப்பார்சத்திகாணே. ௭௨௮

காணவென்றால்ரேணுகையைப்பார்ப்பதற்கு கடைகோடிகானகத்தில்சென்றாலுந்தான், பூணவேகுளிகைகொண்டுசென்றபோதும் புகழான ரேணுகையைக்காணமாட்டார், தோணவேரேணுகையாள் சமாதிபக்கம் அப்புரவாப்பாலகனேநின்றுபானுல், நீணவேசமாதியிடதடமுந்தோன்றும் நிலையானரேணுகையின்கோட்டைதானே. ()

தானுனகோட்டையது சமாதிபக்கம் சுகமையுடன்நின்றுமேலகடந்தான்காணும், சோனைகுருக்கள்மார்ரிஷிகள் கூட்டம் கொம்மனைமார்சமாதியிடம்பக்கமிற்பார், தேனுனசித்தர்முனிநாகர்கம்மை தேற்றமுடன்வாய்திறந்துகேட்பாயானுல், மானுனசமாதியிடவழியுஞ்சொல்லி மகத்தானரேணுகையின்விதிசொல்வாரே. ௭௩௦

போகருக்குசித்தர்கள் ரேணுகைசிப்த காயகற்பபெருமைகூறல்.

சொல்வாரேகாலாங்கிநாதரிஷா சொரூபமுள்ளபோகரிஷிமுனியேகேளும், வல்லதொருரேணுகைக்குசித்தரெல்லாம்வளமாககாயசித்திகற்பந்தன்னை, புல்லதொருமாதுக்குத்தான்கொடுத்து புகழானதேகமதைக்கற்றாக்கி, நல்லதொருகாயமதைவையகத்தில் நாதாக்கள்நிலைநிறுத்திநாட்டினாரே. ௭௩௧

நாட்டியேரேணுகையின்மோகந்தன்னில் நலமானநாதாக்கள்சித்துதாமும், நாட்டிகமாய்ப்பட்சமதைமிகவேபூண்டு தகமையுள்ளரேணுகையின்வசியத்தாலே, பூட்டகமாந்தேகமதைகற்றாக்கிப் பொங்கமுடன்வெகுகாலமிருக்கவென்று, வாட்டமுடன்வசமதுவும்மிகவுந்தந்து வண்மையுடன்ஞானோபம்போதித்தாரே. ௭௩௨

போதித்தார்சித்தாதிசித்தரெல்லாம் பொங்கமுடன்ரேணுகையாள்மாதுக்கல்லோ, நீதியுடன்ஞானோபதேசமோதி நிலைபானசமாதிக்கிடமுந்தேடி, சாதித்துசமாதிதனில்யிருக்கவென்று சட்டமுடன்மூன்றுயுகந்தாமுமீய்ந்து, வாதித்துசமாதிக்கிபேகவென்று வண்மையுடன்ரிஷிசாபங்கூறிட்டாரே. ௭௩௩

சித்தர்கள்சாபத்தால்ரேணுகை சமாதிக்குப்போனது.

கூறவேரேணுகையாள்மாதுதானும் கொப்பெனவேசமாதிக்குச்சென்றுமல்லோ, மாறிடவேவலையகந்தான்மறந்து மகத்தானயோகத்

தையினயம்பூண்டு, வீறுபடுதேகமதுவழியாமற்றான் விண்ணுலகில் லெப்போதுமிருக்கவென்று, ஆறுபுடைவடகோடிகானகத்தில் அம்மனவேசமாதியதுயிறங்கினாரே. எகூச

இறங்கியரேணுகையாள் மாதுதானும்பெழிலானவடகோடிகானகத்தை, திறமுடையகுருக்கள்பார்கூட்டத்தோர்ம் நிர்க்கமுடன்சமாதிதனிலிருக்கிறான்காண், திறமுடையமாதுமையாள்சமாதிபக்கலிஷ் களங்கமாகவல்லோகண்டறிந்து, சிறப்புடனேபோகரிஷிபாலாகியும் சேருடனேகாணவென்றுவாரந்தந்தாரே. எகூரு

தந்தாரேகாலாங்கிசீடருக்கு தார்குழலாள்ரேணுகையின்மகுத்துவங்கள், அந்தமுடனறிவதற்குவிதியுஞ்சொக்லி வன்புடனேகவகண்டரிஷியார்பாட்டன், சொந்தமுடன்போவதற்குவிடையுந்தந்து அப்புரவாய்குளிகைகொண்டுசெல்கவென்று, விரைதயுடன்போகருக்குவாமுந்தந்து விருப்பமுடனுபதேசஞ்செய்திட்டாரே. எகூசா

செய்யவேபோகரிஷிமுனிவர்தானும் சிறப்புடனேவடகோடிகானகத்தில், பையவேவுந்தாசந்தானுமல்லோ பாங்குடனேபாலகனும் பெற்றுக்கொண்டு, துய்யகல்லகுளிகைதனைப்பூண்மெல்லோ அப்புரவாய்த்தானுமல்லோகானகத்தில், ஐயமின்றி ஆரிமையாள்சமாதிபக்கம் வன்புடனேயிறங்கியல்லோநின்றிட்டாரே. எகூஎ

நின்றதொருபாலகனைக்குருக்கள்தானும் நீதியுடன்கேட்கலுற்றார்முனிவர்சித்தர், வென்றிடவேபோகர்முகந்தன்னைப்பார்த்து வேதாந்தகுருக்கள்சித்துகூறும்வண்ணம், சென்றுமேசிறுபாலானறுகில் வந்து செம்மலுடன்யாரென்னவென்றுகேட்ட, இன்றுமுதல்புதிதாகத்தோணுதப்பா யெழிலானபாலகனேயென்றார்பாரே. எகூஅ

பாரேதான்குருக்கள்சித்துகேட்கும்போது பாங்கானசிறுபாலமுனிவன்றானும், நேரேதான்சித்தர்முகந்தன்னைநோக்கி வெடிதானபாலகனுங்கூறலுற்றான், நேரேதான்காலாங்கிசிஷனல்லோ நேமுடன்நவகண்டரிஷியார்பாட்டான், சேரேதான்கிட்டிருந்துவிடையும்பெற்று சிறப்புடனேவடகோடிவந்தேன்தானே. எகூகூ

தானானரேணுகையின் சமாதிகாண தகமையுடனிப்பதியேவந்தேனென்றார், தேனானமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே தெரிசனைக்குபெந்தனுக்குநாளுமாச்சு, கோனானநவகண்டர்பாட்டன் வாக்குகுலியத்திப்பொய்யாமல்மெய்யாகத்தான், காரேனுதான்காப்பதற்கு விதியுஞ்சொல்லி நலமுடனேபெந்தனுக்குவழிசொல்வாரே. எஅ0

வழியென்று கேட்கையிலே சித்தர்தானும் வண்மையுடன் தானுரைப்பார்போகருக்கு, பழிபானரேணுகையைக்காணுதற்குப்பாருலகிலாராலு முடியாதப்பா, குழியானசமாதியிடகோட்டைதன்னில் கொற்றவனை செல்வதற்குயிடமுமில்லை, வழிகாணவேண்டுமென்றால் சொல்லுவோம்பாரும்வண்மையுடன் கண்டல்லோதெரிசிப்பாரே.

தெரிசிக்கவேண்டுமென்றால் தெந்துவாசல் தெளியவே புத்தனுக்குத்தோற்றும்பாரு, பரிசனங்கள் காவலுடனங்கிருப்பார் பாங்கானசமாதியிடபக்கந்தன்னில், சரிபுடனேசமாதி முகந்தன்னினின்று சட்டமுடன் வுச்சாடஞ்செய்வீராகில், அரிவையாம்ரேணுகையின் சரீரவாக்கு வப்பனேபுத்தனுக்கு கேட்கும்பாரே. எசஉ

கேட்குமேபுத்தனுக்கு வசீயப்பா கிருபையுள்ளரேணுகையின் வார்த்தைதானும், நீட்கமுடன்சமாதிதனில்வார்த்தைதோன்றும்நெடிதானசப்தமதைக்காணலாகும், வேட்கையுடன்குருக்கள்மார்சித்தர்தாமும் விருப்பமுடனசரீரிகேட்டபின், புதுட்கொள்ளவேண்டுமென்றுபோகர்தம்மை வன்புடனேவரங்கேட்க சொல்லிட்டாரே. ()

ரேணுகையை போகர் வரங்கேட்டது.

சொல்லவேகாலாங்கி நாதர்தம்மை சுத்தமுடன் போகர்முனிதாள்பணிந்து, வெல்லவேயென்சாமி யெந்தனுக்காவேதாந்தத் தாயாரும்ரேணுமாது, புல்லவேகாயாதிகற்பங்கொண்டுபுகழான சித்தர்களைமுடக்கஞ்செய்து, கொல்லவே ஜபதபங்கள்கெடுத்தமாதுகொம்பனையாள்சமாதியிடஞ் சென்றேன்தானே. எசச

சென்றேனேசமாதியிடஞ் சென்றேன்சாமி சிறப்பானரேணுகையின்பக்கல்தன்னில், நின்றதொருயெந்தன்மேல் பட்சம்வைத்து நீதியுடன்வரமருள்கவென்றுமேதான், குன்றானகொம்பனையாள்மனதுதானும் குறையாமல்யென்மீதில்பட்சம்நல்க, வென்றிடவே மனங்கரையரேணுகைக்கு வேகமுடனுசிர்மஞ்செய்வீர்தானே. எசரு

தானானபோகரிடி முனிவர்தானும்தன்மையுள்ளரேணுகையைக்காண்பதற்கு, மானானமகதேவர்கிருபையாலே மகத்தானரேணுகையின்சமாதிபக்கல், கோனானகுருபரனார்காலாங்கிதம்மைகொற்றவனார் போகரிடிதாம்நினைந்து, தேனானதேசோவின் மயத்தினாலே தேர்வேந்தன்ரேணுகையை நினைத்திட்டாரே. எசசா

நினைக்கையிலேரேணுகையாள் வார்த்தைசொல்வாள்நீதியுடன் போகரிடி முனிவருக்கு, பனைப்புடனே வசனபதியிட்டுவந்த பாலக

ளேபோகரிஷிநாதர்கேளும், வினைப்பயனைவிட்டகற்றி யெந்நாளும் விண்ணுலகில் கீர்த்தியது பெறுவதற்கு, முனைப்புடனே மூதலமில் வாழ்கவென்று மொழிந்திட்டாள் ரேணுகையும்மொழிந்திட்டாளே

ரேணுகை போகருக்காசீர்வதித்தது.

மொழிபவே ரேணுகையாள்மாதாதானும் முனையானபோகரிஷி நாதருக்கு, அழிவிலாக்காயாதிகற்பங்கொண்ட வன்பானகாலாங்கி சிஷபோதா, ஒழிவானகாயமதைநிலைநிறுத்தி புற்பனமாய்க்கற்பமது கொண்டபாதா, வழியோடேயெனைக் காணவந்ததாலே வாமுனைக்கு யானருவேனென்றிட்டாளே. ௭௨௮

இட்டாளே ரேணுகையாள் மாதாதானும்மொழிலானபோகரிஷி நாதருக்கு, அட்டதிசைதிலக்க அநேகநாதா வன்பானபாலகனே யுக்தனுக்கு, மட்டமுடன்நாலுவதிசயங்கள் வளமையுடனுவரைப் பேன் அருள்மனக்தாரேன், திட்டமுடன்வெகுகோடிகாலமப்பாதிர் க்கமுடன்காயாதி கொண்டேன்பாரே. ௭௨௯

கொண்டேனேகாயாதிகற்பங்கொண்டு தவலயத்தில்சித்தமகா புருஷர்தம்மை, கண்டல்லோலகலக்கழித்தமாயா சித்தனையானரே ணுகையாள்மாதாதானும், கொண்டல்வண்ணன்மாயாதிதிருக்ஞகா ரன்குலமாத்தி லென்வலையில்சிக்கினோர், கண்டவனரிஷிகளெல்லாம் மயக்கிவிட்டேன் தாரணியில் பூபாலாவென்றிட்டாளே. ௭௩௦

என்னவேரேணுகையாள்மாதாதானும் மொழிலானபோகரிஷிநா தருக்கு, பன்னவேநாலுபுகழித்துமார்க்கம்பாலித்தாள்போகரிஷிபால னுக்கு, துன்னவே போகரிஷிநாதர்தாமும் துப்புரவாய் ரேணுகை யையசித்தித்தல்லோ, நன்னயமாய்ரேணுகையாளம்பாள்தன்னைநமஸ் கரித்துமுந்நாலும் பணிந்திட்டேனே. ௭௩௧

பணிபவேபோகரிஷிநாதர்தாமும்பன்பானரேணுகையாள் மன துவந்து, அணிபெறவேவரிஞனும்பாலனுக்குவன்பானகாயாதிகற்பந் தன்னை, துணிவுடனே தாமுரைத்தாள் மாதாதானும் துறையோடும் முறையோடும்துசளகற்றி, மனிபோன்றபோகரிஷிநாதருக்கு மகிழ்ச் சியுடன்பின்னுமல்லோ முறைசொல்வாளே. ௭௩௨

சொல்வாளேயபாதமையாள் ரேணுதாமும் துறையானபாலனுக் குமுறைபோடல்லோ, வல்லதொருநாலுபுகழித்துதாமும்வன்மையு டன்தாமுரைத்தமுறைபாடெல்லாம், கலையானகாயாதிகற்பந்தன்னை

பாலன்றானும், சந்தோஷங்கொண்டல்லோ குளிகைபூண்டு சைன பதிநாதர்களைக்காணவென்று, சிந்தையிலே தாம்நினைத்து சிறியபா லன் சிற்றின்பக்கடல்தனிலே யழுந்தினாரே. ௭௩௩

அழுந்தியே போகரிஷியானபாலன் வன்புடனேசைனபதிமா தர்தன்னை, பழுதுபடாத் திருமேனிக்காயமேலாலும் பட்சமுறப்பெ ண்களுடன்வந்துசேர்ந்து, ஒழுங்குடனே நவகண்டரிஷியார்தம்மை யற்பனமாய்க் கண்டதொருவதிசயந்தான், மழுவான ரேணுகையின் மார்க்கந்தானும் மகத்துவங்களந்தனையுங் கூறுவாரே. ௭௩௪

கூறுவார்வாய்திறந்து போகர்தாமும் கொப்பெனவே சைன பதிப்பெண்களுக்கு, மாறுபடாலோக வதிசயங்களெல்லாம் மகத் தான நாலுபுகவதிசயங்கள், ஆறுபடைகும்பகாம் வடதேசந்தான் அடைவான காளுறுமலைகள் குகைகள், வீறுபுகழ் ரேணுகையாள் சமாதிபாகம் விருப்பமுடன்தானுரைத்தார் போகர்தானே. ௭௩௫

தானான போகரிஷிமுனிவர்தானும் தன்மையுள்ள பெண்களு க்கு வுபதேசிப்பார், கோனானநவகண்டரிஷியார்தானும் குறிப்புட னே தாமுரைத்தவன்மையாவும், மானான ரேணுகையாள் லீலாகற பம் மகத்தான குருக்கள்மாரிஷிகள்சித்தர், பானுகையினமும் வெகு மாண்பரெல்லாம பாருலகில்கேட்டகதை பகருவாரே. ௭௩௬

போகர் ரேணுகையின் சமர்த்தைக்கூறல்.

பகருவார் நாலுபுககாலந்தன்னில் பண்பானதிரேதாயுகத்தி லப்பா, நகாமேரேணுகையின்மாயாலீலை நட்டமுடன் வைசனபதிப் பெண்களுக்கு, சிகாமவைாசிக்கித்தாமல்லப்பகாடி தீரமுடன் நவ கண்டரிஷியார்தம்மை, தகாமேதானபாதம் வீட்டிவிளைய சாங்கமு டன் பணிந்திட்டேன் ரிஷியார்காமே. ௭௩௭

காணவேரேணுகையின் பார்க்கந்தன்னை கடிதாக சைனபதிப்பெ ண்களுக்கு, பூணவே செய்திபெல்லாந்தானுரைத்து பொங்கமுடனே இமைதன்னை கூறுவாரகாலம், தோணவேக்ஷசாதி தேசமெல்லாம் துப்புரவாய் வசைசாரியிடமதாக, சோமலேசமயமெலாங்குளிகை கொ ண்டு நீதியுடனகற்றி வதிசயங்கண்டேனே. ௭௩௮

கண்டேனே ரேணுகைபோல்மாயாசித்து காசினியி லெங்கேனு மகண்டதில்லை, அண்டர்முனி ராட்சதாகளெங்கங்கண்டேன் அகல மதில்வகுக்கும்படி சித்துகண்டேன், புண்டரீகமானவதாருகந்தனு தான பூவுலகிலதிசயங்கள் செல்லவொணாது, தண்டமான ரிஷிக ளெல்லாமன்னகந்தது தாரணியில்செய்தவருவ மகாப்புப்பே. ௭௩௯

கோடியாம்வெகுகோடிலதிசயங்கள்குவலயத்தில் கண்டதுண்டு
விதுபோமிக்லே, தேடியேதேசமெல்லாஞ் சுற்றிவந்தேன் தெளிவான
ரேணுகைபோலசித்துமுண்டோ, வாடியேபோகாதமாடாசித்து வள
மையுள்ள காயாதிகொண்டமாது, நீடியே நீனிலத்தில் ரிஷியார்தம்
மை நீதியுடன வலதழித்தசித்துமாச்சே. எசுo

இத்தான சித்துமுனி மாதுதானும் சிறப்பானமானிலத்தி லதி
சயங்கள், மெத்தனவேசெய்துமல்லோ காயங்கொண்டு மேதினியில்
சமாதிக்குப்போனமாது, சததானலோகமதில் அடியார்தம்மைசதா
காலம வலதழித்த கனனிமாது, முத்தானநாலுயுகங் கடந்தசித்து
மூவுலகிலரேணுகைபோல சிததுமுணடோ. எசுக

உண்டான ரிஷிகளெல்லாம் யாகஞ்செய்யும் உதகமென்றமலே
தனிலேதானுஞ்சென்று, கண்டாளே ரேணுகையாள் மாதுதானுங்
களிப்புடனே நாதாந்தசித்துதமமை, துணடரிகமாகவல்லோ தவங்
களயாவும் துப்புரவாயத தானழிந்து வசியபூணடு, கொணடபடி
வாதமெனற பலேபாறறுகம கொபமெபனவே தானசெய்து வாகுவ
ளும்பா. எசுஉ

வாக்கியேநவகோடி சித்துதாமும் வண்மையுள்ள வாபாணப்
பணிதிமெலலாய, சாகமுடன நவரத்தினகசிததாலே சட்டமுட
னபெறறுவந்த மாயாசித்து, எங்கேயாரிஷிகளெலலாம் மதியம்பூணடு
மேமாதுவாநமெயன றேபயந்தனனே, பாங்குடனே தானகொணடதார்
கோடிபாகன பட்சமுடன ரிஷிமுதமலாமுனிவர்தாமனே. எசுங

தானனரேணுகையின் சமாதிபக்கல் சட்டமுடன மாண்பமெல
லாமபோயதுமை, கொனனயனைதயா காலாங்கநாதர் கொறறவ
னாதஙபாத கடாட்சத்தாலும, தேனனமனோன்மணியாள் கடாட்ச
தநாலுமதெறறமுடன சமாதியடையாலுஞ்செனறன, பானனவ
கணடரியுயாாபபடியன பதயதுவுமதப்பாமல செனறிடடேன. ()

செனறேனேரேணுகையின் சமாதிபக்கல் செம்மலுடன்குளிகை
கொணடு யாவுமலலவா, குன்றானபருவதமபோல் சமாதிகணடேன
கொப்பெனவே சிலைபதிமபயனகள்யாவும், நின்றேனே சிலகாலம்
சமாதிபக்கல நேசபுடனவடபாகநகாாததுருந்தேன, தென்றலுடன
சபதமதுவசரிவாகுமேசப்பமுடன் மெயதனுநகுநகேட்கலாச்சே.

ஆச்சங்கேரேணுகையின் சமாதிபக்கல் அடவானவசரீரியாக்கு
தானும, பேச்சடமேசப்தமது கேட்க்கணடேன்போனரேணுகை
யைககணடதிலே, மூச்சடங்கிப்போனதொரு மாயாசித்து மூதல

கில் நாலுயுகங்கடந்தமாது, வீச்சுடனேதேவாதிரிஷிகளோடு விருப்
பமுடன்காயமது கொண்டசித்தே. எசுரு

சித்தானசித்துமுனி யென்னலரும் சிரானநாலுயுகங் கடந்த
மாது, சித்தமுடனேதேவாதிரிஷிகளெல்லாம் நீனிலத்தில்ரேணுகையின்
சித்துகாதை, புத்தியுள்ளசிஷமார் வர்க்கத்தோர்க்கு புகழ்பெறவே
சதாகாலமவசனிப்பார்கள், பத்தியுடன்சதாநித்தியமாணபமெல்லாம்
பாருலகி ரேணுகைபைப்போறறுவாரே. எசுசு

போற்றுவாரென்றுமேபெண்களுக்கு பொங்கமுடன் தாமுறை
ப்பாசினைதந்தாற்கு, தேற்றமுடன் குளிகைகொணடு வெகுமதசங்
கள்திறமையுடன சுத்தியகத்தன புகழ்பாளுப, ஆறறமவெடதாது
ரேணுமாதுவன்பான வல்லமையானகண்டறிலே, மாற்றமெனறமை
புடனேயானுஞ்சென்றுமலைகயரைக்கண்டேனே மெருவாய்த்தானே.

தானனசீனபதிப்பெண்கள்மாரை தனமையுடன் வதிசயங்க
ளின்னைசாலேயன, கொனனயனைதயா காலாங்கநாதர் கொற
றவனாகுருபாதககடாட்சத்தாலும், தேனனமனோன்மணியாள் அருளி
னாலும தகையமலலாது சுத்தமாகத்தனிநுடபாவெவல், பானனமநாலு
லையின தரிசனதனைதபபாருலகை லயடிமயதுவகணடிடடேனே. ()

கண்டேனே ரேணுகையின் வல்லமைத்தை களிப்புடனே மனது
வந்துவசமுமெபறறுனே, விணடபொது மெய்குளிகையதுவன்பம
பெறறு மேதாமதைசறகுருவை பணிதலவாலை, கொணடலபுடி அச
சுதனாரமுனைமேனியமை மாயப்பமேயகுளிகைகொணடு பணலுயமன
மேதவை, மணடலமாாவிடடகுறையிருநதாலே வணமையுடன சீன
பதி வந்திட்டேனே. எஎo

துவாபரயுகத்தில் திரௌபதை சமாதியை போகர்கண்டது.

வந்திட்டேனென்றுமே முனிவர்கூறவாகானபுலிப்பாணி மை
ந்தாகேளு, அந்தமுடனகுளிகையது பூணடுகொணடு அவனிதனில
சுற்றிவருநகாலத்தனனே, சிநதையுடன வடபாகம கடலோரத்தில
தாவினபிராட்டியரினசமாதிபக்கல், சொந்தமுடன் குருடேசதநா
பூமிதனில் தோற்றமுடனடியேது மிறங்கனனே. எஎக

இறங்கினேன்குளிகையதுவிட்டுமல்லோ யெழிலானவடபாகங்
கடலோரத்தில், இறங்கவேபாஞ்சாலாராஜனப்பா துக்கமானகோட்டை

யதுசெடிமுகத்தில்,சிறந்ததொருகோட்டைமுகம் வரன்வாசல்தான் சொன்னபடி நடங்கண்ணிற்கண்டேன், குறைவின்றி கூறுத சித்திர கூடம் கொற்றவனார் பாஞ்சாலன்பதிகண்டேனே. ௭௭௨

பதியானராசமகாருசபோசன் பாங்கான கோட்டைமுகம்மண் மேடிட்டு, துதியானசமாதியது கோடாகோடி அப்புறவாய்க்காணு தற்கு யிடமோயில்லை, நதியானபாஞ்சால நதிதானப்பா நவிலவே முடியாது கானார்தானும், மதிபோன்ற பாஞ்சாலன் சமாதியல்லோ மகத்துவங்கள் மெத்தவுண்டு கூறொண்ணாதே. ௭௭௩

ஒன்றாது பாஞ்சாலன்சமாதிபக்கல் ஓகோகோநாதாக்கள் ரிடி கள்கூட்டம், அன்னார்த்துபார்த்தாலு மன்வுமுண்டோ ஆகாயக்கோ ட்டையது அறையப்போமோ, திண்ணமுடன்கோட்டையது யிடபா கத்தின் திடமானபாஞ்சாலன்மண்டபந்தான், வண்ணமுடன் மண்ட பமாம் தென்பாகத்தில் வளமானபாஞ்சாலன் வில்கண்டேனே. ()

வில்லானவில்லதுவும் விளம்பப்போமோ மேதினியில்வச்சிரமா மவில்தானப்பா, கலபோன்றமலைகளையு பெறியும்வில்லு காவலனார் காட்டகத்தே யிருக்கும்வில்லு, மல்போன்றசமாக்களதனைக் கொல லும்வில்லுமகத்தான பாஞ்சாலனுணிவில்லு, வல்லதொருவில்லதனைக் கண்டேனயானும் வளமான சித்தாதிக்காவலுண்டே. ௭௭௫

உண்டான காவலராஞ்சொருபசித்தை வுத்தமரையான்கண்டு கேட்டேனப்பா, அண்டாதவில்லுணியாரு தென்றேன வப்பனே பாஞ்சாலன்விலலென்றார்கள், தெவடமுடன் பாஞ்சாலன்வில்லென் றேத தெளிவானபுதுதியதுமனகலங்க, கண்டுமேமதியைவங் புதறி மாறி கலங்கியேபூமிதனில் விழுந்திட்டேனே. ௭௭௬

இட்டேனேயடியேனு மதிகலங்கி பெழிலான கோட்டைமுகம் தன்னில்யானும், பட்டதொருடுகளமபோலலத்தனுக்குபட்சமுடன் சித்துமுனிவசாருபர்தாமும், திட்டமுடன கைலாகுதாங்கொடுத்து தீரமுடன விடையாற்றியெநதனக்கு, அட்டதிசைத தான்புகழும் வல்சமார்த்தை வனபுடனேயெநதனக்கு ஓதினாரே. ௭௭௭

ஓதவே யடியேனுங்களைகள்நீங்கி வுத்தமனும் வுபதேசம் பெ வேயெணணி, நீதமுடன்விகவினது அருகற்செனறேன கிட்களவ் மாகவல்லோகரகுலிதம்தன், பாதமது தனனளயாய சிரங்குவித்து பட்சமுடனடியவாயவ தெண்டனிட்டு, ஆதமுடன்வணஙகியலலோ நிற்குமபோது அங்கனவ யசரிவாக்குணடாச்சே. ௭௭௮

ஆச்சப்பா வில்லது வுமேதுரைக்கும் வன்பான காலாங்கிநாத போதா, மூச்சடங்கிப்போனதொரு ராசனப்பா முனையானபாஞ் சாலருசன்தானும், விச்சடனே காமேக்நிகிட்டநானுவீரான வில்ல துவும் நான்தானுச்சே, மூச்சடங்கிப்போனதொருசமாதிபக்கல் மூ துலகில் கார்த்திருக்கும் வில்லுமாச்சே. ௭௭௯

வில்லான பாஞ்சாலன் நானுவில்லுவெகுகோடி ராசர்களும் நிமச்சம்வில்லு, வல்லதொருலோகாதி சித்தரெல்லாம் மகத்தானரிடி கள் முதல்வணங்கும்வில்லு, வில்லாதுபடைமுகத்தில் வாசர்தம்மை ஞாலத்தில் வெல்லுகின்ற யிக்கிரவில்லு, சல்லாபமுடையதொரு வி ல்லுமாகும் சதுரானவைபகத்தின் சமாதியில்லே. ௭௮௦

வில்லென்ற பாஞ்சாலகானிகாலும் விருப்பமுடனெந்தனுக்கு வுரைக்கும்வார்த்தை, சொல்லென்ற வசரீரிவாக்கினாலே சுந்தமுடனு பதேசம்பெற்றுவந்தேன், புல்லறிவாலெந்தனுக்குவுபதேசங்கள் புக ட்டயேயானுமல்லோ வரமுங்கொண்டேன், கல்லானகல்வினதுவரா மும்மல்லகைலாய வில்லினதுவராமாமே. ௭௮௧

ஆமேதான்காலாங்கிநாதர்தம்மால் வன்புடனேயானுமல்லோவ ரமுங்கொண்டேன், போமேதான் திரௌபதியாள் சமாதிகேட்டே ன் பொங்கமுடனெந்தனுக்கு விடையுமாச்சு, நாமேதான்சொன்ன படி விடையும்பெற்று நாதாந்த திரௌபதியாள்சமாதிதன்னை, வே மேதான் வுத்தரவிடையும்பெற்று வேகமுடன்சமாதியிடம் வந்திட் டேனே. ௭௮௨

இட்டேனே வடபாகங்கடலோரத்தில் யெழிலான பாஞ்சாலன் தேசந்தன்னை, திட்டமுடன்கோட்டையது வெளிபுறத்தில் தீர்க்கமு டன் திரௌபதியாள்சமாதிபக்கல், சட்டமுடன் குளிகைவிட்டுகானி றங்கி சாங்கமுடன் தென்புறத்தி லிருந்துகொண்டு வட்டபுரிதிரௌ பதியானம்மன்றன்னை வணங்கினேன் போகரிடிவணங்கினேனே.

திரௌபதை சமாதிபக்கலிருந்த சித்தர்கள் போகரை
யாரென்று வினவல்.

வணங்கவே சமாதியிடபக்கல் தன்னில் வாகுடனே யடியேனு ம்நிற்கும்போது, இணங்கவேநாதாக்கசித்தர்மும் யெழிலாகயெ ன்னையுமேயாரென்றார்கள், சுணக்கமதுவாராமலடியேனானும் சுத்த முடன்மனதுவந்துசொனனேனயானும் மணக்கமுடன்காலாங்கி சி ஷனென்றேன் மகத்தானபோகரிஷி யென்றிட்டேனே. ௭௮௩

யென்றிடவே காலாங்கி தாள்பணிந்து யெழிலாக ரேணுகையி ன் சமாதிகண்டேன், சென்றுமேகவகோடிரிஷிகள்தம்மால்செப்பிய

தோர் மார்க்கமெல்லாந்தெரிந்தயானும், வனுவாகதேகத்தைகற்பங் கொண்டு காலினிலிவ்வரை கோடிகாலந்தானும், செல்லாமலேதமு தமிருப்பதற்குசெம்மையுடன் சேனுகையும் போதிப்பாளே.

போதித்தாயரதிகற்பந்தன்னை பொக்கமுடன்போகரிஷிநாதர் தாமும், ஆதித்தன்கந்திரன்போலகற்பந்தன்னை வன்புடனே தாமுமி ந்து கொண்டாரல்லோ, பேதித்தாயாதி குளிகைதன்னை பெரு மையுடன் சிறுபாலன்பெற்றுக்கொண்டு, சாதித்துபலகாலமங்கிருந் து சட்டமுடன்சைனபதிக்கேகினாரே. ௭௮௬

ஏகுதற்குமுன்னல்லோபோகர்தாமும் வெழிலானசேனுகையின் மாயாகற்பம், வாகுடனேபெற்றல்லோ காயன்றனும் வன்மையுடன் சேனுகைபாதம்போற்றி, சாகுதற்குபிடமதாவும் சோமற்றான் சட்டமுடன் போகரிஷிநாதர்தாமும், அகடனேகுளிகைபதுபூண் டு கொண்டு வன்புடனே சைனபதிக்கேகினாரே. ௭௮௭

போகர்சைனபதிப்பெண்களுக்கு சேனுகையின் வரலாறு கூறல்.

ஏகவேபோகரிஷி நாதர்தானும் வெழிலான குளிகையதுபூண்டு கொண்டு, சாகமுடன் சைனபதிக்கேகியல்லோ சட்டமுடன்காலாங் கி நாதர்தம்மை, வேகமுடன்சமாதியிடங்கண்டுமல்லோ விருப்பமு டன் காலாங்கிபாதம்நோக்கி, சேர்கமுடன் பெந்தன்குருநாதரெ ன்று சுத்தமுடன்தாள்பணிந்து நின்றிட்டாரே. ௭௮௮

நின்றதொருகாலாங்கிநாதர்தானும் நீதியுள்ளபோகரிஷிநாதரு க்கு, சென்றவந்தகாரியங்கள் செப்பத்தான்கொண்டர் செம்பவளபோ கரிஷி புனிதவானே, கன்றுதான்தாயைவிட்ட கதையைப்போல க டுங்காலே நீதானேசென்றவர்தாய், வென்றிடவே லோகாதிலோக மெல்லாம் விருப்பமுடன்செயம்பெற்றுவாழ்குவீரே. ௭௮௯

வாழ்கவென்று காலாங்கிநாதர்தாமும் வளமாகபோகரிஷிநாத ருக்கு, சூழ்கவே ஆசிர்மம்பலகூறி அப்புரவாய்யோகபதிமான் பனுக தாழ்நாகலெங்களுக்கீர்த்தியாறுப் தாரணியிலிருக்கவென்று வாழுந்தக்கு, சூழ்கவேசைனபதிப்பெண்களோடு நெடுங்காலமிருக்க வென்று வரந்தந்தாரே. ௭௯௦

போகர் காலாங்கிநாதருடை ஆசிர்வாதத்தைப்பெற்று சைனபதிப் பெண்களைக்காணல்.

தந்தரேபோகரிஷிநாதருக்கு சாங்கமுடன்காலாங்கிநாதர் தாமு ம், விந்தையுடன்விடையதுவும்பெற்றுக்கொண்டுவேதாந்தபோகரிடி

என்றேனேயடியேனுமனந்தவர்தயெழிலாகக்குளிகைபூண் டுகொண்டு, சென்றேனேசினபதிதேசந்தன்னில் சிறப்புடனேவதிசய ங்களெல்லாஞ்சொன்னேன், குன்றானநாகமலைதன்னைக்காண கொற் றவனே மனதுவந்துகுளிகைபூண்டு, சென்றேனேவாகாகந்தான் ப றந்துசெய்மமுடன் வுச்சி முகங்கண்டிட்டேனே. ௭௯௯

போகர் நாகமலைகண்டது.

கண்டேனே நாகமலைதன்னையப்பா கருவானபுலிப்பாணிமைந் தாபாரு, உண்டானவுச்சிமுகந் தன்னிற்சென்றேன்வுந்தமுண்டுகளை யுண்டுவெதிசயந்தான், அண்டர்முனிநாமறியா பாதநளந்தான்வதின் மேசமாகியதுகாவலுண்டு, விண்டாலபட்சியதாசமுதுவப்பா திரள் கோடிவரைகோடி சொல்லொண்ணாதே. ௮௦௦

ஒன்றானபட்சியதுபானுங்கண்டேன்வுத்தமனேபட்சியெனைக் கண்டபோது, அன்னோர்ந்தவடியேனுமனதுலந்து அன்புடனேகா லாங்கிரிஷியென்றேன், கண்ணானகாலாங்கி ரிஷியென்று கைதொ ழுது முடிவணங்கிதண்டனிட்டேன், மண்ணாதலில்களிதேழிருக் குஞ் சமாதிமார்க்கமுடன் பெந்தனுக்குகூறலாச்சே. ௮௦௧

கூறவென்றால்மூன்றுயுகங்கடந்திருந்தாருமிப்பானதோராயுகத் திலப்பா, மாறலுடன்காயாதிகற்பங்கொண்டு மானிலத்தில் வெரு காலமிருந்தசித்து, சிறலது வாராதுகழுக்குன்றில்சித்துசிறப்பானயோ கியல்லோதவசியாரும், ஆறலது பூண்டதொருகொடியசித்து வப்ப னேசிரேதாயின்சித்துதாமே. ௮௦௨

சித்தானதேவசித்து மானிடசித்துசிறப்பானபிரளயங்கள்கடந் திருந்து, முத்தானசிரேதாயினுகத்திலப்பா முனையாறநாகமலைசிரள யத்தில்சத்தசாகரம், பொங்கிமேலெழும்பி. சட்டமுடன்மலையதுவு முழுகிப்போச்சு, சித்தர்களுமலைபோலே யிருந்தசித்து விடுபட்டுமெ டியாமலிருந்திட்டாரே. ௮௦௩

இருந்தாரேமூன்றுநாளாறுவேலையெழிலானபிரளயத்தின்மலை யினுச்சி, இருந்தமுடன்சலஸ்தம்பஞ் செய்துகொண்டுதிரளானதவ சிடிகள்யிருந்தாரங்கே, பொருந்தவேபிரளயங்கள் போனபின்பு பொ ங்கமுடன் கவிகோடிசித்தர்தாமும், வருந்தியேகனகேழ யிருந்தசித் தாமார்க்கமுடன்கண்டல்லோ வணங்கிட்டாரே. ௮௦௪

வணங்கியேசமாதிபுரம் நிற்கும்போது வாகான சமாதியதுவெடிக்கலாச்சு, இணங்கவேகவகோடிரிஷிகள் தாமும்வெளியான சமாதியிடம்புக்கல்நின்றார், கணமுடனேசமுக்குன்றிசித்துதாமும்சருவசவெந்தனையுங்கண்டபோது, மணக்கமழும்சித்துமுனி தேவர்தாமும் மார்க்கமுடனென்றனையா ரென்றிட்டாரே. ௮௦௫

என்றுமே சமுக்குன்றிசித்துதாமும்வெளியாகவென்றனையாரென்றுசேட்க, வென்றிடவே காலாங்கி நாதர்தம்மின்வேதாந்தசித்தினதசிஷனென்றேன், நன்றிபுரிந்தென்னையவர்சித்துதாமும் நலமுடனேயெந்தனுக்குவுபதேசங்கள், குன்றின்மேல்தானிருந்து கோடியாகக்குறிப்புடனே யெந்தனுக்குக்கூறினாரே. ௮௦௬

கூறினருமேதசம்யானுங்கண்டு குறிப்புடனேமனதுவந்துகுளிகைகொண்டு, மீறிடவேசீனபதி யானுஞ்சென்றுமிக்கானமாண்பருக்குயாவுங்கூறி, தேறிடவேசிலகாலமங்கிருந்து சிறப்புடனே காலாங்கிவிடையும்பெற்று, தாறியேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டுதாப்புறமாய்த்தென்றிசையில் வந்திட்டேனே. ௮௦௭

போகர்நீலாஞ்சனக்கிரியைக்கண்டது.

வந்தேனேநீலாஞ்சனக்கிரியிலப்பாமகத்தானபுலிப்பாணிமைந்தபாரு, சிந்தைமனமொன்றாகி மனங்களித்து சிறப்புடனே தென்கூடப்பதியமர்ந்தேன், பந்தமுடன்குளிகையது பூண்டுகொண்டு பார்த்துவிலே கடலோரஞ்சுற்றிவந்து, விஞ்சைபுரிவஞ்சனமாங்கிரியைக்கண்டேன் விண்ணுலகு கொள்ளாதபதிமைதானே. ௮௦௮

தானானமலையதனைக்கண்டு யானும்தகைமையுடன்செராப்வரைகாணவெண்ணி, கோனானபெனவையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்தன்பாதக்கிருபையாலும், தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும்தேவர் முதலானோர்கள்கிருபையாலும், மானானபலபேர்கள்ரிஷிகளாலும் மகத்தானகிரி தனையேபோற்றினேனே. ௮௦௯

போற்றினேன்குளிகையதுசெல்லவென்றுபொங்கமுடன்மலைமீதிற் சென்றேன்யானும், ஆற்றலுடன் குளிகைகொண்டுகொஞ்சென்றுவப்பனேமலை தனிலேயிறங்கினேன்யான், மாற்றுடன்சாரக்கன்கூட்டத்தோடுமகத்தான தேவரிஷிகூழுக்கண்டேன், நேற்றமுடன் மலைதனிலேசுற்றியானும் நிசட்சியுடன் மூலவனைக் கண்டிட்டேனே

கண்டேனேகிரிகோடியமுனிகோடிகண்கொள்ளாதூரமதனையுங்கண்டேன், கொண்டல்வண்ணராச்சதனார்மலையுங்கண்டேன்குறி

ப்பானகிருஷ்ணகிரியென்னலாகும், தண்ணீரவமாலைமணிமாலைபூண்டதாக்கானசெந்தாமரைப் புலியைக்கண்டேன், மண்டேதரித்தானவசிக்கும்மலையுங்கண்டேன் மகத்தான மயிலிராவணனைக்கண்டேனே,

கண்டுமேயதற்கப்பால் நேரிட்டதூரந்தாங்கனமான வஞ்சனமாங்கிரியில்வாழும் தண்டபுகழ், வேலாயுதருலத்தோடும் தண்மையுடன் சித்தினது சமாதிகண்டேன், குண்டுபோல்மலையொன்றுமிருக்குமங்கே குவலயத்தில் மாண்பர்களுங்கண்டதில்லை, வண்டினங்கள் தேமுடனோசை கூறுமவளமான சமாதியது பார்த்திட்டேனே.

போகர் அஞ்சனக்கிரியில் சதாசிவரிஷியைக்கண்டது.

பார்த்துமே யடியேனுங்குளிகைவிட்டு பாங்குடனே சமாதிபுசஞ் சென்றேனப்பா, தீர்த்தமுடன் சிவலிங்கக் குளிகைகண்டேன் சிவானந்தரிஷிகளப்பா கோடாகோடி, ஆர்த்தியுடன்பூசை நைவேத்தியங்கள் வப்பனேயேவல்பணிசெய்துநிற்பார், சார்ந்தகியாமாம் வார்கிளொருபக்கந்தான் சாங்கமுடனேவனுக்கு முன்னிற்பாரே.

நிற்கையிலே யடியேனுமனதுவந்து நீதியுடன்சமாதிமுகஞ்சத்திவந்து பொற்கைவளநாட்டினில், வாழ்சித்தர்தம்மை பொற்பாதந்தாள்பணிந்துவடியேன்றானும், சிற்பானார்சதாசிவனார் சமாதிதன்னைசெப்புடனேயடியேனும் காணவந்தேன, கற்பனையாயெந்தனையுமாசீர்மித்து கடாட்சிக்கவேண்டுமென்று கருதினேனே. ௮௧௦

கருதவேயெந்தனையுஞ்சித்தர் கூட்டம்கருத்துடனேமனதுவந்துயாரென்றார்கள் திருதமுடன் கைலாயச்சீஷனென்று தீரமுடனடியேனுந்தெண்டனிட்டேன், வருகவென்றசித்துமுனி யோர்கள் கூட்டம்வளமையுடனெந்தனுக்கு வணக்கஞ்செய்து, பெருகவேயெந்தனையுந்தானழைத்துப்பான சமாதிமுகஞ்சென்றிட்டாரே.

சென்றுமேயடியேனுங் கொண்டுவந்து சிறப்புடனே சமாதிமுகம் நில்லென்றார்கள், குன்றுமேல்தானிருந்த சீஷர்தாமும் கோலமுடனெந்தனையுங்கண்டபோது, அன்றுதித்தமானதோடும் புலித்தேலப்பா வப்பனே யெந்தனுக்குத் தானகொடுத்து, இனறுமுதல் சிலகாலமிங்கிருந்தால் வெளியானவுபதேசங்கிடைக்குமபாரே. ௮௧௧

பாரென்று சீஷவர்க்கம் பகர்ந்தாரப்பா பட்சமுடனானுமங்கேசில்துகாலம்நீரமுடனே, ஆசனத்தின்மேலிருந்து நீர்க்கமுடனே தவநிலையிலிருந்தேனப்பா, சாரலெனுஞ்சமாதிமுகஞ் சென்றுசித்துசட்ட

முடன் நெடுங்காலஞ்சென்றசித்து, வீரமுடன்சமாதியது தான்திரந்து விருப்பமுடன் குளிகையை விட்டுவந்திட்டாரே. ௮௧௭

வந்தாரே சதாசிவரிஷியார் தாமும்வணக்கமுட னசுரர்கள் தேவகூட்டம்சிந்தனையாமனது, வந்துவஞ்சலாகிசிறப்புடனே சதாசிவரிஷியார்தம்மை, பந்தமுடன்வெகு கூட்டவசுரர்களோடும் பட்சமுடன் தாள்பணிந்து நிற்கும்போது, அந்தமுடனடியேனுந் தவசைவிட்டு வப்பனே யான்வணங்கிப் பணிந்திட்டேனே. ௮௧௮

பணிந்ததொருவெந்தனையுமா ரென்றேதான் பட்சமுடன் சதாசிவரிஷியார்தாமும், கனிதமுடன்கருத்துவந்து கனிந்துகேட்க கைலாச காலாங்கிநாதர் தம்பின், அணிகடவுள் விசுவாசபாதம் பெற்றவப்பனே போகநாதசிஷனென்றேன், மணியானகுளிகைகொண்டு மலையிற்சென்று மகதேவாவந்து நெடுநாளுமாச்சே, ௮௧௯

ஆச்சப்பாவந்துநெடுங்காலமாச்சு வப்பனே தாள்பணிந்து வணங்கினேன், மூச்சடங்கிமலைதனிலேயிருந்தசித்து முசியாமலெந்தன் மேல்பட்சம்வைத்து, பாச்சலுடன்மலைதனிலே குளிகைகொண்டு பாலகனைவந்ததொரு புண்ணியத்தால், மாச்சலுடன் வசுரர்கள் கூட்டந்தன்னில் மன்னவனைவந்ததொருபுண்ணியந்தானே. ௮௨௦

தானுனைவிட்டகுறை யிருந்ததாலே தண்மையுடன் மலைதனிலே வந்தீரப்பா, கோனுன யனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் செய்ததொருதவப்பலன்றான், மானுனவசுரர்க்கள் கூட்டந்தன்னில் மன்னவனே நான்கடந்து வந்தீரப்பா, தேனுனமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே செம்மலுடன் சபியாமலிருந்திட்டாரே. ௮௨௧

இருந்தாரே யுந்தனது புண்ணியந்தான் யெழிலான வசுரக்கள் கூட்டத்தார்கள் பொருந்தவே, வெகுகோடிமாண்பரப்பா பொங்கமுடன் மலைதனிலேவந்தாருண்டு, திருந்தவேயசுரர்கள் கூட்டத்தார்கள் சீறலுடன் சபித்தவர்கள் கோடியுண்டு, வருந்தியேயுந்தனையும் வணக்கஞ்செய்து மன்னவனே கொண்டணைத்தார் புண்ணியமாச்சே. ௮௨௨

ஆச்சப்பாமுன்செய்தபுண்ணியத்தால் வப்பனே வெந்தனையுங் காணலாச்சு பாச்சலுடன் காலாங்கிப்புண்ணியத்தால் பட்சமுடன் மலைதனிலே வந்தீரப்பா, மாச்சலது வாராமலுந்தமக்கு மன்னவனே யுபதேசஞ்செய்யவென்று, வீச்சலுடன் ஞானோபதேசந்தன்னை விருப்பமுடனெந்தனுக்கு ஓதினாரே. ௮௨௩

போகருக்கு சதாசிவரிஷி ஞானோபதேசங்கூறல்.

ஓதவே சதாசிவரிஷியார் தாமும் வுத்தமனாமெந்தனுக்குக்கூறும்வண்ணம், நீதமுடன்காலாங்கிசிஷபாதா நீதியுள்ளபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு நீதமுடன் திரேதாயியுகந்திலப்பா திக்கெல்லாம்பிரளயங்தன்கண்டபோது தோதமுடனடியேனுந்தவமிருந்து துப்புறவாய்சமாதிநிலைநின்றிட்டேனே. ௮௨௪

நின்றேனே சமாதிநிலைத் தானிருந்துநீடூழிகாலம்வரைப்பிரளயத்தில்குன்றேசி, மலைமீதில் நானிருந்தேன் குவலயங்களெல்லாமழிந்துகுன்றுமாகி, சென்றவர்கள் மாண்பரல்லோகோடாகோடிசேனதிரள் கூட்டமது மலையிற்றங்கி, வென்றிடவேதவயோகநிலையில்நின்று விருப்பமுடனெந்தனுக்கு சிஷராச்சே. ௮௨௫

ஆச்சப்பா சிஷர்களோ கோடிமாண்பர்வப்பனே யெந்தனிடசமாதிபக்கல் மூச்சடங்கி சென்றிருந்தேன் வெகுகாலந்தான்முனையானசிஷரெல்லாம் பூசைகொண்டு, பாச்சலுடன் பிரளயங்கள் வடியுமட்டும்பண்பாகவெந்தனிடம் பாதுகாத்து, வீச்சலுடன்யெந்தனுக்குச் சோடசாரம்வினயங்கள் செய்துகொண்டாடினாரே. ௮௨௬

ஆடியதோர் சிஷவர்க்கமாண்பருக்குவப்பனேயானுமல்லோவுபதேசங்கள், தேடியே சின்மயத்தைக் கண்டாராய்ந்து சிறப்புடனே ஞானோபஞ்செய்தேன்யானும், கூடியதோர்ஞானோபம் பெற்றுமல்லோகுவலயத்தில் நெடுங் காலமிருந்தார்மாண்பர், வாடியேதிரியாமலுந்தமக்குவண்மையுடனுபதேசங்கூறுவேனே. ௮௨௭

கூறுவேன்திரேதாயியுகந்திலப்பா கொற்றவனேஅயோத்திநகர்தனிலிருந்து, மாறுபடாசமுசாரி ஞானவானாய் மார்க்கமுடனெடுங்காலமங்கிருந்து, ஆறுதலந்தான்கடந்துசித்த ரோமேடவப்பனேயவர்தமக்குத்தொண்டுசெய்து, வீறுடனேகர்யாதிகற்பங்கொண்டுவிருப்பமுடனவர்களிடங்கார்த்தேன்பாரே. ௮௨௮

பாரேதான்விதிகாச வித்தையெல்லாம் பண்புடனேகூடிருந்து கண்டாராய்ந்து, நேரேதான்சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு நீத்யுடனமலைமீதிற்சென்றுயானும், தீரேதான்தவநிலைக்குயானுபாவ தீர்க்கமுடன்பாகமது செய்யும்போது, ஆரோதான ஒருவரயபாரிடியார்போலேவப்பனே முன்வந்துநின்றிட்டாரே. ௮௨௯

ஆகாயகெந்தருவரிஷி சதாசிவரிஷியாருக்கு காயகற்பங்கொடுத்தது.

நின்றுமேயெந்தனுக்குக் காயகற்பம் நீடூழியுலகுட்டி யிருக்கவென்றுகுன்றின், மேலாகாயதேவரிஷிதாமும்கொற்றவனேயென்மு

ன்னேவந்து நின்று, அன்றரித்தமான்தோலும்புலித்தோலுமாகவப் பனேகன்னிற்குந் தோற்றங்கொண்டு, இன்றமுத லெந்தனுக்குக் காயகற்பம் யெழிலாகவுண்ணை வெனவரைந்தாரே. அகூ0

தந்தாரேவரமதுவுந்தான்கொடுத்து தகமையுடன்சாபாதிகற்பந்தந்து, சித்தனையுமொன்றுக்கி யெந்தனுக்குசீர்பொலேவகாலுபுகமிருக்கவென்றுசொந்தமுட, னெந்தனுக்கு ஞானமேதி சுடரொளியாக் தோற்றமதைமுன்னுண்டாக்கி, வித்தைகளுமிகக்கூறி யெந்தனுக்கு விண்ணுலகிலிருக்கவென்றுமதிசொன்னாரே. அகூக

சொன்னாரே அன்றுமுதலின்றுமட்டும் துப்புறவாய் நெடுங்காலமிருந்தேன்யானும், மன்னவனார் இருபத்தோர் முறைகள் கண்டேன்மகத்தான திருச்சங்குபாலுங்கண்டேன், நன்னயமாய் தசரதனையாலுங்கண்டேனளராஜபூபதியைத்தானுங்கண்டேன், வின்னமிலா சூர்ப்பனகைதன்னைக்கண்டேன் வீராங்கைகேசி கண்டேன்றானே.

தானானசமர்களத்திலிராவணன்றன் தன்மையுள்ளமண்டோதரிதன்னைக்கண்டேன், கோனான ஸ்ரீராமர்தன்னைக்கண்டேன் கொம்பனையாள் பிராட்டியையாலுங்கண்டேன், மானானதென்னிலங்கை பதியிலப்பாமகத்தானவரக் கருடகூட்டங்கண்டேன், பானுனாட் சதாள்தன்னைக்கண்டேன் பாங்கான வாஞ்சனேயர்கூட்டந்தானே.

கூட்டமாயணியணியாய்யாலுங்கண்டேன் கொற்றவனார் ஆஞ்சனேயர்சேனைகண்டேன், வாட்டமுடன்வல்லரக்கர்சேனைபப்பாவையகத்திலெக்கிறகோடிவெள்ளங்கண்டேன், நாட்டமுடன் சதுமுகாயனைக்கண்டேன்நலமானபிம்மாவையாலுங்கண்டேன், நீட்டமுடனிந்திரனார்சேர்வைகண்டேன்நீடாழிநாரதனார்பதங்கண்டேனே.

கண்டேனே திருச்சங்குமைந்த னப்பாகண்மணியே யரிச்சந்திரன்றன்னைக்கண்டேன், கொண்டல்வண்ணன்ராவணனார்தம்பிகண்டேன்கோடிதனம் பெற்றதொரு குபேரன்கண்டேன், அண்டர்முடிதேவரிஷியாலுங்கண்டேன் ஆபிரங்கணிந்திரனார்கூட்டங்கண்டேன் தனடுளபமாலையணிபூண்டபேராலுதகமையுள்ளபூதகியைகண்டேன்பாரே.

பாரேதான் திருதராட்டிரன் றன்மைந்தன்பாங்கான திரியோதிரன்சேனைகண்டேன், சீரேதான் குருகுலமாம் வம்மிஷத்தில் சிறப்புடனேவர்துதித்தபாண்டுராஜன், மேரேதான பெற்றெடுத்தவைவர் பஞ்சர் சோரனராஜர்களையாலுங்கண்டேன், ஆரேதான் பாஞ்சாலராசவர்க்கம்ஆண்டவைபான்திரௌபதை பதையைக்கண்டிட்டேனே.

இட்டேனேகாளாக்கினியையாலுங்கண்டேன் யெழிலானபரத்வாசரிஷியைக்கண்டேன், பட்டமுடன்வாழ்ந்ததொருபாண்டிநாட்டில் பாங்கான அதிவீராமன்கண்டேன், வட்டமுடனவகோடிரிஷியைக்கண்டேன் வளமானமுப்பத்துமூன்றுகோடி, திட்டமுடன்தேவர்களையாலுங்கண்டேன் தீரமுடன்ஐராவதரிஷிகண்டேனே. ()

கண்டேனேநாலுயுகமுடிவுக்குள்ளே கலியுகத்திற்கானதகாட்சியெல்லாம், தண்டகம்போல்நாலுயுகபிரளயத்தின் தகமையுள்ளகாட்சிகளு மனேகங்கண்டேன், பண்டிதங்கள் சாத்திரங்கள் நாலுவேதம் பாங்குடனே கோடி வரையாலுங்கண்டேன் துண்டரிகமாகவல்லோ சமாதிநின்று துப்புரவாய்யுகம்யுகமாய்ச்சென்றேன்றானே. அகூஅ

சென்றேனே யுகந்தோறுஞ் சமாதிமார்க்கம் சிற்பரனைமனதிலுன்னிதெரிந்தேன்யானும், குன்றானபருவதத்தில்கோடியாகக்கொற்றவனே யான்செய்தேன்லக்கோயில்லைவென்றிடவே நாலுயுகமிப்படியேசென்று விண்ணுலக வதிசயங்கள் யாவும்பார்த்தேன், இன்றுமுதல் வையகத்துவதிசயங்கள்யெழிலாகமெத்தவுண்டொவொன்றாதே

ஒன்றாது காலாங்கி நாதசிஷா ஓகோகோ நாதாக்கள் யாருங்காணார், திண்ணமுடன் நாலுயுகம் காணிருந்துநீர்க்கமுடன் கண்டவதிசயங்கள்கோடி, பண்ணவெனக் கும்மையல்லால்யார்க்குரைப்பேன் பாலகனே போகரிஷி பண்பாய்க்கேளீர், நண்ணமுடன்சம்மலையைத் தேடியல்லோ நலமுடனே வந்ததினாற்பலனுண்டாச்சே. அசா0

சதாசிவரிஷி போகரைக்குறித்து சந்தோஷப்படுதல்.

ஆச்சப்பா காலாங்கி நாதசிஷர் வன்பான போகரிஷி மணியே கேண்மோ மூச்சடங்கி நெடுங்கால, மிருந்தசித்து மூதுலகில் கோடி புண்டுலக்கொண்ணாது, எச்சலதுவாமலும்மைப்போலே, யெழிலான சித்தர்களுங்கோடியுண்டே, மாச்சலுடன்மலைவந்ததுண்டோ சொல்லும்மகத்தான போகரிஷி யென்றிட்டாரே. அசங

என்றுமேபோகரிஷிகுளிகை பூண்டுயெழிலானமலைதனிலே வந்திரப்பா குன்றின்மே லெந்தனையு, மொருவருந்தான் கொற்றவனே கண்டதில்லையென்பார்தானே சென்றுமேஎழுகடலுஞ் சுற்றிவந்து செம்மலுடன் யெந்தனையுங்கண்டாரப்பா, நன்றாகவுந்தமக்கு வுபதேசங்கள் நலமுடனே யோதிவைப்பேனென்பார்பாரே. அசஉ

பாரேதான்லோகமிதி லனேகசித்து பான்மையுடன் நெடுங்காலமிருந்தாரப்பா, நீரேதானவர்களிடசாப்தன்னை நீடாழியுலகமதிலி

ருந்தலாது, நேரேதான்முன்செய்தபாக்கியந்தான் நிச்சயமாய் இந்நாள்மட்டிருக்கிறப்பா, கூறேதான் உம்மைப்போல் சித்தமுண்டோ ருவலயந்தில்விட்டருறைபிருந்தபித்தே. ௮௪௩

சித்தானசித்தமுனியுந்தமக்குசிறப்பான வுபதேசமென்னவென்றால், முத்தானலோகமதி லதிசயங்கள் மூதலகில்மெத்தவுண்டு சொல்வேன்கேளீர், புக்கியுள்ளபூமானே துவாபரத்தில் புகழானகாலாக்கியுர்தநாதர், சத்தியரிச்சந்திரனார் திருச்சங்குக்கு சத்தமுடன்வரமதுவும்மிகத்தந்தாரே. ௮௪௪

தந்தாரேவரமதுவும் மிகவும்பெற்று தாரணியில்காயாதி கற்பங்கொண்டுபேர்தமுடனயோத்திகர்தன்னையல்லோபட்சமுடன்நெடுங்காலமாண்டிருந்து, விந்தையுள்ளவதிசயங்கள் யாவுங்கண்டுமிக்கான காயாதிகற்பங்கொண்டு, அந்தமுடன்குருவி னுபதேசம்பெற்றுவரிச்சந்திரன்மைந்தனையும் பெற்றார்தானே. ௮௪௫

காயகற்பத்தால் அரிச்சந்திரன்பிறந்தது.

தானான திருச்சங்குராசனுக்கு சார்பாகநெடுங்கால மைந்தனில்லை கோனான காலாங்கிநாதர்தானும் கொற்றவனர் தேவரிஷி கொடுத்த காயம், கேனான திருச்சங்குகொண்டபின்பு தேற்றமுடன் மைந்தனையும்பெற்றுமல்லோ, பானான சத்தியரிச்சந்திரனுன்பார்தனிலே பிறந்ததொருவன்மைகேளே. ௮௪௬

கேளேதான் சித்தினதுவாசிர்மத்தால் கீர்த்தியுடன் 'சத்தியரிச்சந்திரனானநாளேதான், போகமல்சுகாகாலந்தான் நாவுதவரமல்லோசிறுபாலனாம்,' பாலேதான்தேகமதுவுரிந்திட்டாலும் பக்குவமாய்வையகத்தில் பொய்கூறாமல், ஆளேதான்தேவாதி தேவர்மெச்ச சுந்திரனுக்கேவிதனைபிழந்திட்டானே. ௮௪௭

இழந்தானேநெடுங்காலஞ்சடலைகார்த்தவெழிலானபணிவிடைக்கியானுமாகி புழங்கிடவே, வையகத்திலாசசெய்தபுகழான கீர்த்தியதிகம்பெற்றுவழங்கிடவே ராசாதிராசர்மெச்ச வளப்பமுடன்தேவசித்தவென்றுகூற, தழம்பிடவே நெடுங்காலமரசசெய்து சட்டமுடன் மண்ணாதனில் சென்றார்பாரே. ௮௪௮

பாரேதான்வுந்தமக்குமெந்தனாலே பார்த்திபனே யுபதேசம்பெறுவநற்குசீரேதான்நற்காலமே சேர்ந்ததப்பா, சிறப்பாசனானுபதேசஞ்செய்தேன்ஆரோதான்சித்தர் முனிரிடிகள்தாமும் வப்பனேயுந்தமக்குஒன்றுக்கூறார்நீரோதான் கொண்டதொருகுளிகையப்பா நீதியுடனேழுவரைசெல்லுவீர்தானே. ௮௪௯

சதாசிவரடியார்போகர் குளிகைக்கு இமயகிரியில் இருபத்தோர் வரைசெல்லும்படி வரங்கொடுத்தல்.

தானானகாலாங்கிநாதசீஷா தன்மையுடனுந்தனது குளிகையல்லோ, கோனானயிமயகிரிபர்வதத்தின் கொற்றவனேயேழுவரைசென்றுதல்லோ, பானான பதினொன்குவரையுஞ்செல்ல பார்த்திபனே யுந்தனுக்குவரமுமீய்வேன், மானான சித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும் மார்க்கமுடன்சாபமது தந்தார்பாரே. ௮௫௦

தந்தாரே சித்துமுனிரிஷிகள்சாபம் தான்கொடுத்த சாபமதை நிவர்த்திசெய்து, அந்தமுடன் வுந்தமக்குகுளிகைசெல்ல வப்பனே வரமதுவுந்தந்தேன்பாலும், இந்தவொரு வரமதுவு முந்தனுக்கு யெழிலாகயிருபத் தோர்வரையுமட்டும், முந்தவேயேழுவரை செல்லும்போக முனியானபதினொருவரை செல்வீரே. ௮௫௧

செல்லவேகுளிகையது கொண்டுமல்லோ சிறப்புடனே மலைதனிலேசெல்லும்போது, புல்லவேவெகுகோடி வதிசயங்கள் புகழானமலைதனிலே காணலாகும், கொல்லவேயுந்தனையுஞ் சித்துதாமும் கோப்பெனவே வருவார்கள் கோடிபேர்கள், வெல்லவே யவர்களையுமுந்தனுக்கு விருப்பமுடனுபதேசஞ் சொல்வேன்காணே. ௮௫௨

காணவேபோகரிடிபுனிதவானே கண்மணியேயுந்தனுக்குயிடையூர்வந்தால், தோணவேகாலாங்கிநாதர்தம்மை தேற்றமுடனவர் பாதந்தன்னைநினைந்து, நினைவேயஞ்சனமாம்கிரியில்வாழும்நிஷ்களங்கமான சதாசிவத்தையப்பா, ஆணவங்கள் தானொடுங்கி நீயுமப்பா வப்பனே யெந்தனையும் நினைத்திடாயே. ௮௫௩

நினைக்கையிலே யுந்தனுக்கு வந்ததுன்பம் நிட்களங்க மாசவல்லோஜெயமுங்கொண்டு, தினகரன்போலவர்களுக்குப் புனிதவானாய் தீர்க்கமுட நினைத்தகாரியங்கள், சினமதுவும்வாராமல் ஜெயமும்பெற்று சிறப்புடனே குளிகையதுகொண்டுமேதான், வனமெலாந்தான் திரிந்து சிகரமட்டும் வாமுடனேமலைதனைவிட் டிறங்குவாயே. ௮௫௪

இறங்கியே பெண்ணாளுங்கீர்த்திவானாய் யெழிலாக வையகத்திலிருந்துகொண்டு, துறவாதநில்செல்லாம வில்லரத்தில் துப்புரவாயெந்நாளும் பாக்கியவானாய், குறையதுவும்நேராமல் குவலயத்தில் கொற்றவனே சீனபதிக்குவானாய், நிறையுடனே வாழ்கவென்று ஞானந்தந்தா நீதியுடனுபதேசஞ் செய்தார்தாமே. ௮௫௫

போகர் சதாசிவரிடியாரிடத்தில் விடைபெற்று சீனபதிக்கு யேகுதல்.

தாமேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தயவானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, நாமேதான்சொன்னபடி வஞ்சனந்தான்நல்மானகிரி

தனிலே சென்றேன்பாலும், போமேதான்சதாசிவனார்ரிடிபைக்கண்டேன் பொங்கமுடன்சகலவரம்யானும்பெற்று, வேமாதான்சினபதியேகுதற்கு விருப்பமுடன் விடையதுவும்பெற்றேன்தானே. ௮௫௬

தானேதான்குளிகையது கொண்டுமல்லோ தன்மையுள்ள சினபதிமாண்பருக்கு, மானேதானஞ்சனமாங் கிரியில்வாழும் மகத்தான சதாசிவனார் ரிஷியோர்சேர்வை, தேனேகேள்சினபதிப் பெண்களுக்குத்தேற்றமுடனுபதேசம் பெற்றதெல்லாம், வானேகேள் குளிகையது கொண்மெல்லோ மகத்தானபியகிரி சென்றார்காணே. ௮௫௭

போகர் யியகிரிபர்வதத்தில் எட்டாவதுவரை சென்றது.

காணவே "யின்னமொரு மார்க்கம்பாரு கருவானபுலிப் பாணி மைந்தாகேளு, தோணவே யிமயகிரிபர்வதத்தில் அப்புரவாய்க் குளிகைகொண்டியானுமல்லோ, பீணவேயெட்டாவதுவரையிலப்பா நீடானகுளிகையது கொண்டியானும், வேணபடிகிரிதனிலே செல்லும்போது விருப்பமுடன் குத்துக்கல்கண்டிட்டேனே. ௮௫௮

கண்டேனே குத்துக்கல்லருகிலப்பா கனமான திட்டென்றவாசல்தன்னை, சண்டமாருதப்போலவயிரக்கல்லை சட்டமுடன்தாள்பூட்டியிருக்கக்கண்டேன், அண்டர்முனிராட்சதர்போ லிரண்டுசித்தர்வப்பனேதனிவாசல் காக்கக்கண்டேன், தண்டுலகந்தான்புகழும் ரத்னஸ்தம்பம் சட்டமுடன்தானிருக்கக் கண்டேன்தானே. ௮௫௯

கண்டேனேயண்டர்முனிசித்துதம்மை கைலாசநாதரென்றுவடி பணிந்து, தெண்டமுடன் முடிவணங்கிநமஸ்கரித்துதேற்றமுடனென்குருவேயென்றுசொல்லி, கொண்டுகரங்குவித்தல்லோ தாள்பணிந்துகொற்றவனே பாதுகாக்கவென்றுகூறி, விண்டிடவேநமஸ்கரித்துப்பாதந்தொட்டு விருப்பமுடன்பணிந்திட்டேனுண்மைதாமே. ௮௬௦

உண்மையா மின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் ஓகோகோநாதாக்கள்கண்டதில்லை, இன்னாருடனடியேனுங் குளிகைபூண்டு தீர்க்கமுடனெட்டாங்கால் வரையிற்சென்றேன், வண்மையுடன் ரிடிதேவரிருவர்தாமும், வளமையுடனெந்தனையாரென்றுகேட்க, இன்னமுடன்காலாங்கிசீஷனென்றேன் தீர்க்கமுடன்சதாசிவத்தின்சீஷனென்றேனே.

சதாசிவத்தின் சீஷரென்று அடியேன்கூற சட்டமுடன் காவல்நின்றயிருவர்தாமும், பதாம்புபத்தையாளினைக்கயெந்தன்மீதில்பட்சமதுமிகப்புரிந்துபண்பதாக, கதாயுதங்கள்தான்பிடித்து யிருவர்தாமும்காவலரையுட்புகுந்து பின்னேசென்று, நிதாம்பஜமாம் வயிரத்தூண்தனைக்கடந்து விடுதிக்கு முன்பின்னாய்க்கொடுபோனாரே. ௮௬௨

போனதொரு மலைமீதில்யானுஞ்சென்று பொன்னரங்க மானதொருபொய்கைபக்கம், தேனமருமடவார்கள் சத்தகன்னி தேவியர்கள்வீற்றிருக்கும் பொய்கைகண்டேன், கானமர்தொடையாருங் கன்னிமார்கள் கைலாசநாதரைப்போல் சித்தருக்கு, மானமுடன் திருத்தொண்டுசெய்துமல்லோ மகத்தான திருக்கன்னியிருக்கின்றாரே.

இருக்கவே சமாதியதுவருகிற்சென்றேன் யெழிலானகன்னிமாரெந்தனைத்தான், பொருக்கவேயாரென்று யென்னைக்கேட்டு பொங்கமுடன்சபிப்பதற்கு பெண்ணங்கொண்டார், உருக்கமுடன் யானுமல்லோமனதுவந்து வுத்தமியேகாலாங்கி சீஷனென்றேன், வருக்கமுடன் சதாசிவத்தின்சீஷனென்று வளமையுடன் பல்காலும் மொழிந்திட்டேனே. ௮௬௩

மொழிந்தேனேயெந்தனது வாலாறெல்லாம் முனையானசன்னிமாரானவர்க்கு, வழியோடே யாமுரைக்க மாதுநானும் வளமையுடனெந்தன்மேல்பட்சம்வைத்து, பழியதுவும்நேராம லெந்தனுக்கு பாங்குடனேசமாதிபுறங்கொண்டுசென்று, அழியாதவரமதுவுமெனக்குஓதி வன்பானசமாதியிடஞ் சென்றார்தாமே. ௮௬௫

சென்றுமேயெந்தனையுங்கொண்டுமல்லோசெம்மலுடன் சமாதிபக்கல்கொண்டுநிற்க, வென்றிடவேசமாதியதுயிற்பாகத்தில் விருப்பமுடனிந்திரனார்யானைக்கண்டேன், குன்றுமேல் வெள்ளானைதன்னைக்கண்டேன் குறிப்புடனேயடியேனும் மனம்நடுங்கி, கன்றுடனேமெய் நடுங்கிநிற்குமபோது கலமானவெள்ளானை கேட்கலாச்சே. ௮௬௬

இந்திரன்வெள்ளானை போகரையாரென்றுவினவல்.

ஆச்சப்பாவெள்ளானையெந்தனைத்தான் வப்பனேயாரென்றுகேட்கும்போது, மூச்சொடுங்கிப்போனதொரு காலாங்கிநாதர் முனையானசீஷனென்றுயானுரைத்தேன், மாச்சலுடனஞ்சனமாங் கிரியில்வாழும்மகத்தானசதாசிவத்தின்சீஷனென்றேன், ஆச்சரியமாகவல்லோ குளிகைகொண்டு வன்பாக மலையேறிவந்திட்டேனே. ௮௬௭

இட்டதொரு போகரிடியென்றுசொல்லி யெழிலாகத் தாமுரைத்தேன்போகர்யானும், அட்டகிரிதனில்வாழும்வெள்ளையானைவன்புடனேமனதுவந்துமனங்களித்து, சட்டமுடனெந்தனையுந்தலைமேற்கொண்டுதன்மையுள்ளஎட்டாங்கால்வரையிற்சென்று, திட்டமுடன் தேவேந்திரன்சமாதிபக்கல் தீர்க்கமுடன் கொண்டல்லோ விடுகலாச்சே.

ஆச்சப்பா சமாதியிடபக்கல்சென்றேன் வப்பனேயங்கிருக்குஞ் சித்தபின்னை, பாச்சலுடன்குளிகைவிட்டு யானுமல்லோயன்புடனே

சித்தரிடம்நின்றேன்யானும், வீச்சுடனேயங்கிருக்குங் காவல்சுத்தர் வினையமுடனெந்தனையு மாரென்றார்கள், கூச்சலிட்சித்துமுனி கூட்டத்தார்கள் கேர்ப்பெனவே யெந்தனுக்குப்பயன் சொல்வாரே. ௮௬௯

சொன்னமொழிதான்கேட்டுத் தப்பாவண்ணம்சுந்தரமே யிமயகிரிக்காணவென்று, நன்னயமாய்க்குளிகைகொண்டு சினம்விட்டு நளராஜபிந்திரனைக்காணவென்று, மன்னவனார்காலாங்கி விடையும்பெற்றுமகத்தான சதாசிவத்தினருளும்பெற்று, உன்னிதமாய்எட்டாங்கால்வரையிற்சென்று வுத்தமனே வந்தேனென்று தொழுதிட்டேனே.

தேவேந்திரன்சமாதியைசித்தர்கள்போகருக்குகாண்பித்தது.

தொழுதேனேயெட்டாங்கால்வரையிலப்பா தோற்றமுடன்ரிடிதேவர் முனிவர்தானும், பழுதுறாவண்ணமது அடியேன் நிற்க பட்சமுடனென்மீதிற்கிருபைகூர்ந்து, மழுவனுடன் தேவேந்திரன் சமாதிதன்னைமகிட்சியுடன்கொண்டல்லோரிடிகள்தாமும், முழுதுமேசமாதிபதுபெருமைதன்னை முனையானசித்துமுனி யுரைத்திட்டாரே. ()

உரைத்தாரேதிமேதாயினுகத்திலப்பாவுத்தமனார்தேவேந்திரன் வண்ணமதன்னை, நிரைப்புடனே கெருடகாந்தருவரோடும்தீர்க்கமுடன்கிம்புருடர்விஞ்சையரோடும், முறைப்படியே மெல்லிமேனகையினோடும்மேனகையாள் திலோர்த்தமையாள்ரம்பையோடுகுறையாமல் ஊர்வசியாள் கன்னியோடும் குவலயத்தில் வெகுகால மாண்டார்தானே.

தானான தேவேந்திரபகவான்றானும் தரணிபதி யாண்டிருக்குங் காலந்தன்னில், கோனானபரமசிவன் கடாட்சத்தாலே கொற்றவர்க்கு ஞானமதுமிகவுண்டாகி, தேனானமனோன்மணியாள் தரிசனத்தை செம்மனுடன் தேவேந்திரன்தானுங்கண்டு, மானானவையகத்தின் வாழ்க்கைதன்னை மகதேவர்தன்மனதில் நினைத்திட்டாரே. ௮௭௩

நினைத்துமேசப்தமேகங்கள் தன்னைநேர்மையுடன் றானழைத்துயிந்திரன்முன், இனையளவு பொன்னதுவும் கோதப்பா தீர்க்கமுடனெடுங்காலமிருந்துமென்ன, மனையுடனே சமுசாரவாழ்க்கைபற்றுவையகத்தை தான்மறந்துயிந்திரன்றான், சினமதுவும் வாராமலிந்திரன்றான் சிறப்புடனேமேகமது வழைத்தார்காணே. ௮௭௪

கானவேமேகமதை நானழைத்து கயிலாயயிந்திரனுங் கூறலுற்றார், பூணவேயெந்தனையுங்கொண்டுசென்று புகழானமேருகிரிதன்னிலப்பா, நீணவே எட்டாங்கால்வரையில்தானும் நீதியுடன் சப்தமேகங்கள்யாவும், தோணவே யிந்திரனைக்கொண்டுமல்லோதுப்புரவாய் மலைதனிலேசெல்லலாச்சே. ௮௭௫

ஆச்சப்பா தேவேந்திரன்ஞானம்பூண்டு வப்பனேசமாதிதனிலிறங்கினார்பார், மாச்சனுட னுபிரத்துயெட்டுமோற்று மகத்தான சிம்மாசனந்தான்மறந்து, மூச்சடங்கிதேவேந்திரபகவான்றானும்முனையானமலைதனிலேயிறங்கியல்லோ, பாச்சனுடன்நெடுங்கால மிந்திரன்றான்பாங்கான மலைமீதிலிருக்கின்றாரே. ௮௭௬

இருக்கின்றார்தேவேந்திரபகவான்றானும் யெழிலான சமாதிபுரம் நெடுங்காலந்தான், பொருக்கவேயுந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் புகலுவார் சிலகாலமிங்கிருந்தால், திருக்கமலம்பாதாரசமாதிபக்கல் தீர்க்கமுடன் நீயிருந்தாலசரீர்வாக்கு, கருக்காகவுந்தனக்கு வுபதேசங்கள் சுந்தரனே கிடைக்குமெனவருள்சொன்னாரே. ௮௭௭

சொன்னவுட னசரீரி வாக்குண்டாச்சு சுத்தமுடன் சுந்தரனார் போகர்தாமும், நன்னயமாய் விடைபெற்று குளிகைபூண்டு நாதாந்தசித்தொளிவின்பாதம்விட்டு, மன்னவனார்போகரிஷி நூன்பதாங்கால் மார்க்கமுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு, பன்னவேபத்தாங்கால் தன்னின்மட்டும் பாங்குடனேகுளிகைகொண்டு சென்றிட்டாரே. ()

சென்றதொருகாலாங்கிநாதர்பாதம் சிறப்புடனேமேல்வரையிற் சென்றுமல்லோ, குன்றானமலைமீதிற் பத்தாங்காலில் கொற்றவனார் குளிகையதுவிட்டிறங்கி, வென்றிடவே பச்சைவண்ணப்புரவிதன்னை விருப்பமுடன் போகரிஷிகண்டேன்யானும், தென்றிசையாமொன்பதாம் வரையிலப்பா தேற்றமுடன் சென்னிறக்கொக்குதானே. ௮௭௯

பச்சைவண்ணப்புரவியும் சென்னிறக்கொக்கும்,

போகரிடம்வார்த்தையாடல்.

தானான சென்னிறக்கொக்குதானும் தன்மையுள்ள பச்சைவண்ணப்புரவிதானும், பானானசோதியுடனெந்தன்பக்கல்பட்சமுடனொன்றுயென்னைக்கூற, கோனானகாலாங்கிநாதசீஷன் கொற்றவனார்போகரிஷியென்றுமல்லோ, மானானமனோலயத்தை வுறுதிபூண்டு மகிழ்ச்சியுடன் தானுரைத்தேன் வளமைகேளே. ௮௮௦

கேளப்பாபுலிப்பாணி சொல்லும்போது கெவனமுடன்பச்சைவண்ணப்புரவிதானும், ஆளப்பாசென்னிறக்கொக்கோடொக்க வப்பனே யெந்தனுக்குவார்த்தைகூறும், மாளப்பாயுந்தனைத்தான்சபிப்பேனென்றுமார்க்கமுட னிருபேருங்கூறலாச்சு, நாளப்பாபோகாமல் யானடுங்கி நலமுடனேமுடிசாய்த்து வணங்கிட்டேனே. ௮௮௧

வணங்கியேயெந்தனுக்கு மனதுவந்துமகத்தான பட்சியுடன்புரவியோடும், இணங்கவே சதுர்முகப்பிர்மாவின்றன் யெழிலானசமாதி

பதுயங்கிருக்க, மணங்கமழும்கிரிமீதில்வந்ததாலே மார்க்கமுடனெந்தனையுங்கொல்வோமென்று, கனமுடனே புரவியது அனுமானித்துக் கண்மணியே யெந்தனையுங் கொல்லலாச்சே. ௮௮௨

கொல்லவே யெந்தனிடம்வந்தபோது கொப்பெனவேயடி வணங்கிமுடிகள்சாய்த்து, புல்லவேகாலாங்கிதனைநினைந்து புகழ்ச்சியுடனுத்தாரங்கூறும்போது, வெல்லவே யெந்தனுக்கு விடையுந்தந்து விட்டகுறையிருந்ததொரு புண்ணியத்தால், கல்லாகசபிக்கவந்த யெந்தனைத்தான் கார்த்துரட்சிக்க மனங்கொள்ளலாச்சே. ௮௮௩

கொள்ளவே சதுர்முகனூர்சமாதிபக்கல்கொற்றவனே யெந்தனையுங்கொண்டுசென்று, விள்ளவே கிரேதாயினுகத்திலப்பா விருப்பமுடன் சமாதிமுகமிறங்கியல்லோ, உள்ளபடி நெடுங்காலமிருந்தசித்து துகோடி நாதாக்களறிந்ததில்லை, கள்ளமினமில்லாத காயசித்து கடுஞ்சித்து சதுர்முகசித்துமாமே. ௮௮௪

சித்தானசதுர்முகப் பிர்ம்மாதன்னை சிறப்புடனேயடியேனுங்காணவென்று, முத்தானகிரிதனிலே நெடுங்காலந்தான் மூர்க்கமது வாராமல்நானிருந்தேன், பத்தியுடன் சமாதிபுரம் நிற்கும்போது பாங்கானவசரீரிவாக்குண்டாச்சு, சத்தியவான்சதுர்முகப்பிர்ம்மாவின்றன் சதுரானவார்த்தைதனைக் கேட்டேன்பாரே. ௮௮௫

பாரேதான்சதாசிவனு ரிஷிகள்தம்மின் பாங்கானகாலாங்கி சிஷனென்றேன்சீரோடு, மெந்தன்மேல் மனதுவந்துசிறப்புடனேயெந்தனுக்குகாயகற்பம், தீரேதான் கிரிதனிலே யிருக்கும்தானம் தீர்க்கமுடனெந்தனுக்குஓதினார்காண், ஆரேதான் சொன்னாற்போலசரீரிவாக்கு வப்பனேமலைமீதிற் கேட்கலாச்சே. ௮௮௬

கேட்டவுடனடியேனு மனதுவந்து கெவனமுடன்காயாதிகற்பந்தன்னை, தாட்டிகமா யுண்டல்லோ மகிமைபூண்டுதாரணியில் மேல்வரைசெல்லுதற்கு, வாட்டமுடனெந்தனுக்கு நேத்திரங்கள்வளமுடனே சோதிமின்னல்கண்டாற்போலே, நீட்டமுடன்பிரகாசவொளியுண்டாச்சு நீதியுடன்பதினோராங் கால்சென்றேனே. ௮௮௭

போகர் இமயகிரியில் பதினோறும்வரைசென்றது.

சென்றேனே யிமயகிரிபர்வதத்திற்சிறப்பானபதினோறும்வரையிற்சென்றேன், குன்றானமலையேறிக்குளிகைகொண்டுகொற்றவனே பதினோறும்வரையிற்சென்றேன், வென்றிடவேயன்னமென்ற பட்சிதன்னை வீரான்குகைதனிலே கண்டேன்யானும், வென்றிடவேயெந்தனையுமெண்ணங்கொண்டு கொற்றவனே பருகதனிற் செல்லலாச்சே.

செல்லவேயெந்தனையுங் கண்டபோது சீறியேசினமதுவுமிகவுமாகி, புல்லவேயன்னமது யெந்தனைத்தான் புகமுடனேயாரென்று வினவிக்கேட்க, நல்லதொருவன்னத்தையானுங்கண்டு நயமுடனே காலாங்கிசிஷனென்றேன், வல்லதொருவன்னமதுயெந்தனுக்குவாகுடனேயெந்தன்மேலிரங்கலாச்சே. ௮௮௯

இரங்கியேயெந்தனையுங்கொண்டணைத்து யெழிலாகயெந்தனுக்குவினயஞ்சொல்லி, காங்கொடுத்துயெந்தனையு மாசீர்மித்துக்கைலாசபட்சியல்லோ அன்னமப்பா, சுரங்கமதுக்குள்ளிருக்கும் ரிஷியார்தாமும் சுந்தரனேஜம்புமகாரிஷியாருக்கு, வரங்கொடுத்தபிரகாரமவருக்கல்லோமன்னவனே பணிவிடைக்கு ஆளானேனே. ௮௯௦

ஆளாகிதேவேந்திரன்சாபத்தாலே யன்னமென்றபட்சியதுவுருவமாகி, நாளாகிநெடுங்காலம்நானிருந்துநாயகனே சாபமதைநிவர்த்திசெய்து, யாளாதவரம்பெற்றுயானுமல்லோ மகத்தானரிஷியினிடம்விடைகள்பெற்று, தூளானபதாம் புயத்தையான்வணங்கித் துப்புரவாய்ச்செல்வதற்கு நாளுமாச்சே. ௮௯௧

ஆச்சப்பாபோகரிஷி நாதாகேளு வப்பனேயுந்தனுக்குவுபதேசங்கள், மாச்சனுடன்செய்யுகிறேனுந்தமக்கு மகத்தானஜம்புமகாரிஷியுன்பக்கல், பாச்சனுடன்கொடுபோய்விடுவேனென்று பகர்ந்திடவேயன்னமதுயெந்தனுக்கு, ஆச்சரியமாகவல்லோதானுரைக்கவப்பனே குகைதனிலேசென்றேன்பாரே. ௮௯௨

போகர்ஜம்புமகாரிஷியைக்கண்டது.

பாரேதான்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு பாங்குடனே ஜம்புமகாரிஷியைக்கண்டேன், ஆரென்றுயெந்தனையும்வினவிக்கேட்க வப்பனே காலாங்கிசிஷனென்றேன், நேரேதான்நெடுங்காலஞ்சென்றசித்தர்நேர்மையுடனென்மீதிற்கிருபைகூர்ந்து, வேரேதானெந்தனது சமாதிப்பக்கல்விருப்பமுடன்வருகுவதும் மெய்யேபாரே. ௮௯௩

மெய்யென்றுவிட்டகுறையுந்தமக்கு மேதினியிலிருந்ததொருதன்மையாலே, பொய்யானதேகமதுநீர்படைத்து பொங்கமுடனிவ்விடத்தில்வந்தீரப்பா, வையகத்தில்தானிருக்கும்மாண்பரல்லோவளமுடனேவருவதற்குநீதியுண்டோ, துய்யபுகழ்சுந்தரனேயுந்தனுக்கு துப்புறவாயோகசித்துகிட்டலாச்சே. ௮௯௪

கிட்டவே சிறுபாலாமைந்தாகேளு கீர்த்தியுள்ளவையகத்தில்கோடிசித்தர், அட்டதிசைத்தான்புகழுமனேகசித்து வப்பனேயுனைக்கண்டால்விடுவாரோசொல், திட்டமுடன்சாபமதுயுந்தமக்குத் தீர்க்கமுடன்தான்கொடுத்துசபிப்பாரப்பா, வட்டமுடனுந்தமக்குஞானயோகம்வண்மையுடன் தான்கொடுத்தான்மகிமைகேளே. ௮௯௫

கேளேதான்காலாங்கிநாதபாதா கெவனமுள்ளசதாசிவனாருளுபெற்று, நாளேதான்போகாமல்மானிலத்தில் நலமுடனேசித்துவிளையாடும்பாலா, வாளானகுளிகையதுவுந்தமக்கு வளமுடனேயான்றருவேன்போகநாதா, பாளேதான்போகாமல்மனதுவந்து பட்சமுடன்குளிகையதுகொள்வீர்தானே. ௮௯௬

தானானகுளிகையது கொண்டுமல்லோ தன்மையுடனடியேனும்ருளும்பெற்று; கோனானகுருபதத்தைமனதிலுன்னி கொற்றவனேயடியேனுங்கொண்டுமல்லோ, தேனானமனோன்மணியைத்தெரிசித்தேதான், தேற்றமுடன்பனிரெண்டாம்வரையிற்சென்றேன் மானானகுளிகைவிட்டியானுமல்லோ மகத்தானகிரிதனிலேயிறங்கினேனே.

பனிரெண்டாம்வரை சென்றது.

இறங்கியேமேருகிரிதன்னிற்சென்றேன் யெழிலானகாமதேனு தன்னைக்கண்டேன், திறமானகாமதேயென்னைக்கண்டு தீர்க்கமுடன்யாரென்றுவினவிக்கேட்க, சிறகுடையகாமதேனு தன்னைப்பார்த்து சிறப்புடனேகாலாங்கிசீஷனென்றேன், குறபாதுயென்போலரூபங்கொண்டு கொற்றவனேயெந்தனையுஞ்சிறலாச்சே. ௮௯௭

சிறவேயடியேனுமனதொடுங்கி சீர்பாதம் முடிவணங்கிதாள்பணிந்து, அறவேமனதுவந்து கரங்குவித்துவப்பனேயடியேனுஞ்சாஷ்டாங்கித்தேன், மீறவேயெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள்மிக்கமனுநீதிமுறையாவுங்கூறி, மாறவுடன்பனிரெண்டாம்வரையிலப்பா மகத்தானசமாதியிடங்கொடுபோலாச்சே. ௮௯௯

ஆச்சப்பாவசிட்டமகாரிடியின்பக்கல் வப்பனேயானல்லோசென்றுநின்றேன்,மூச்சடங்கி சமாதிதனிலிருந்த சித்துமுனியானவசிட்டமகாரிடியார்தாமும், பேச்சடங்கிவெகுகாலமிருந்தசித்துபிரியமுடனெந்தனுக்குவுபதேசங்கள், மாச்சலதுவாராமல் குளிகைதன்னைமகத்தானசாரணைகள் கூறலாச்சே. ௯00

கூறவென்றால் சாரணைகளென்னசொல்வேன் கொப்பெனவேவசிஷ்டமகாரிஷியார்தாமும், மாறவுடன்குளிகைக்கு வுறுதிசொல்லிமகத்தான சாரணைகள் மிகவுஞ்செய்து, ஆறவேயெங்களுக்குறுவதிதங்கூறிவப்பனே குளிகையிடமார்க்கங்கூறி, சேறவேமகமேருதன்னிலப்பா தேற்றமுடன்செல்கவென்று வரந்தந்தாரே. ௯0௧

போகர்பதின்மூன்றும்வரைசென்றது.

தந்தாரே யின்னமொருமார்க்கஞ் சொல்வேன்தாவான புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, செந்தமுடனடியேனுங் குளிகைகொண்டு தப்புறவாய்மேருகிரி தன்னிற்சென்றேன், அந்தமுடன்பதின்மூன்றாம்வரையிற்சென்று அவ்வரையில்விநாயகரைக்காணவென்று, விந்தையுடனடியேனுமனதுவந்து விருப்பமுடன் குளிகை கொண்டுசென்றேன் தானே. ௯0௨

தானானகுளிகைகொண்டு காலாங்கிநாதர் தன்மையுடன் குருதனையேநினைந்துகொண்டுதேனானபதின்மூன்றாம்வரையிற் சென்றேன் தோற்றமுடன் விநாயகரின் சமாதிகாண, கோனானதும்பிக்கையுடைய மாண்பன் கொற்றவனைக்கணபதியாமென்றசித்து, மானானமகாதேவரென்னுஞ்சித்துமகத்தான சமாதிபதிகண்டிட்டேனே.

கண்டேனே சமாதியிடபக்கல்தன்னில் கருவான சித்தமுனி கோடாகோடி, விண்டதொருதாரகைகள் கூட்டந்தன்னை விருப்பமுடன்யான்கண்டுமனதுவந்து, தெண்டமுடனடியேனும் முடிகள்சாய்த்து தேற்றமுடன் பாகம்புபத்தைப்பணிந்துநின்று, கொண்டனைத்துயெந்தனுக்கு விதிகள்கூறி குருவான விநாயகரைக்காண்பிப்பீரே. ௯0௪

காண்பிக்க வேண்டுமென்று வடிவேன்றனும் கனமான சித்துகளைவினவும்போது, வீண்பாலாவுந்தனையுஞ் சபிப்பாரென்றுவினவுடனேசித்துமுனிகூறும்போது, ஆண்மையுள்ளரிஷிதேவரனைவோருக்கும் வப்பனேயாதரிக்கவென்றுசொல்லி, கேண்மையுடனடியேனுங் காலாங்கிதம்மை கீழ்மையுடனடியேனும் நினைந்திட்டேனே.

நினைத்தேனே யெந்தனையுமாதரித்து நிலையானபதின்மூன்றும் வரையிற்கொண்டு, கனைபோன்ற விநாயகரின் சமாதிபக்கல் சுத்தமுடன் கொண்டல்லோ சித்துதாமும், நினையளவுகுற்றமது கோரமற்றுன் திறமுடனெந்தனுக்குவுளவுகூறி, பனையளவாய் வுயரமது குளிகைபூண்டுபார்த்தேனே விநாயகரின் சமாதிதானே. ௯0௬

விநாயகரைக்கண்டது.

தானானவே விநாயகரின்சமாதிகண்டேன்கருவான சமாதியதுமூடவில்லை,பூணவேயங்குசமும்ஒத்தைக்கொம்பும்புகழானயானைமுகம்

தன்னைப்போலே, ஊனவேபூமிதனில் சமாதிபூண்டு உறுதியுடனிரு காமுமேந்திகொண்டு, மாணவேவெகுகாலமிருந்தசித்து மகத்தான மூன்றயுகங்கண்டசித்தே. ௬௦௭

சித்தானசித்தமுனி விநாயகன்றன் சிறப்பானமேருகிரி தன்னிலப்பா, முத்தானபதின்மூன்றும் வரையில்தானும் முனையான குளிகையினால் கண்டுவந்தேன், பத்திகருமநெடுங்கால் மிருந்தசித்து பாருலகில் சாத்திரத்தின் முதலாஞ்சித்து, வெத்திபெறும் விநாயகரின் சித்துதம்மை வேகமுடன் மேருவரை பார்த்திட்டேனே.

பதினான்காம் வரை சென்றது.

பார்த்தேனேயின்னமொரு மகிமைசொல்வேன் பாங்குடனே பதினான்காம் வரையிற்சென்றேன், தீர்த்தமுடன்மேருகிரி தன்னிலப்பா சிறமானசிவலிங்கப் பதியைக்கண்டேன், ஆர்த்தியுடன்கோடியேரிஷிகளப்பா அம்மலையில் சூழ்ந்திருக்கயானுங்கண்டேன், மூர்த்தியுடன் திருமூர்த்திசொரூபரோடும் முனையானசிவலிங்கங்கண்டிட்டேனே. ௬௦௯

லிங்கதெரிசனம்.

சிவலிங்கங்கண்டேனே யதற்குமேலே திருவானசிவலிங்கம் பதினாயிரக்கெட்டு, தவமுடனேநாதாக்கள் ரிஷிகள்தாமும் தண்மையுடன் சிவலிங்கந்தன்னைநோக்க, பலமகற்றியர்ச்சனைகள் மிகவுங்கூறி பாங்குடனேநாதாக்களிருப்பாரங்கே, குவலயத்தில் மற்றொருவர் காணுமற்றான் கொற்றவனே பதினைந்தாம்வரைசென்றேனே. ௬௧௦

போகர் பதினைந்தாம்வரைசென்றது.

சென்றேனே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு சிறப்பான காலாங்கி கடாட்சந்தன்னில், குன்றேறிகுளிகைதனைக் கொண்டுமல்லோ கொற்றவனேமேருகிரி தன்னிற்சென்றேன், அன்றுரித்தமான்தோலும் புலித்தோலுமாக வப்பனேவாயிரம்பேர்ரிஷிகள்கண்டேன், தென்றிசையிலகஸ்தியனார் முனிவர்போலும் தேற்றமுடனாயிரம்பேர் ரிஷிகண்டேனே. ௬௧௧

கண்டேனே பதினைந்தாம் வரையிலப்பா கயிலாசகருட சேஷவர்க்கம், பண்டுபோல்மேனியது சோதியின்ன பாங்குடனே தேவரிஷிவாயிரம்பேர், கொண்டல்போல் பாரிசாதப்புட்பக்கனைகொம்பனையாள் மனோன்மணியாள் தன்றனக்கு, தொண்டுடனே யர்ச்சனைகள் மிகவுங்கூறி தோறுமல்யாகமது செய்வார்பாரே. ௬௧௨

பாரேதான்யாகமது செய்துகொண்டு பாங்குடனேசித்துமுனியிருக்கும்போது. நேரேதான்பதினைந்தாம்வரையில்யானும்கெடிதான குளிகைகொண்டுசெல்லும்போது, நேரேதானாயிரம்பேர்சித்துதாமும்

தீர்க்கமுடனெந்தனையுங்கண்டு மல்லோ, சேரேதானெந்தனதுபக்கல் வந்து சிறப்புடனேயாரென்றுகேட்டிட்டாரே. ௬௧௩

கேட்டவுடனடியேனுங் காலாங்கிதம்மை கிருபையுடன் யென் மனதிலெண்ணங்கொண்டு, வாட்டமுடனவர் பாதசேஷனென்றேன் வள்ளமையுட னெந்தனுக்குயிதவுங்கூறி, நீட்டமுடன்பதினைந்தாம் வரையில்தானும் நீதிதப்பிவந்ததினாலுர்தமக்கு, தாட்டிகமாய் சாபமதுவந்துநேரும்தயவுள்ள பாலகனேயென்றிட்டாரே. ௬௧௪

என்றுமே கூறலுமேயடியேன்றானுமபெரிலானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே, குன்றுமேசாபமதைநிவர்த்திசெய்து குளிகைகொண்டு ரிடியாரையானுங்கண்டு, வென்றிடவேயெந்தனையு மாதரித்து வேகமுடன் கோபமதைநிவர்த்திசெய்து, தென்றிசையில்கும்பமுனி தன்னைப்போலே தேற்றமுடனெந்தனையு மாட்கொள்வீரே. ௬௧௫

போகருக்கு நாதாக்கள்மனோன்மணியாள்ஜோதிகாண்பித்தது.

கொள்ளவேயடியேனும்மனதுவந்து கோடியுகந்தவஞ்செய்யும் ரிடியார்தம்மை, மெள்ளவேயடியேனுந்தாள்பணிந்து வேதாந்த தாயிமனோன் மணியாள்தன்னை, தெள்ளமுர்தமானதொரு சோதிபீடம் தேற்றமுடனடியேனுந்தாள்பணிந்து, உள்ளபடியெந்தனுக்குத்தெரிசனத்தை வுத்தமரேகாட்டவென்று பணிந்திட்டேனே. ௬௧௬

பணிந்துமே நிற்கையிலேசித்தர்தாமும் பான்மையுடன் பதினைந்தாம்வரையின்மேலே, துணிவுடனேயடியேனைத் தாமழைத்து துப்புறவாய்மனோன்மணியாள் பீடந்தன்னை, கணிதமுடனெந்தனுக்குக்காண்பித்தல்லோ கைலாசமனோன்மணியாள்ரூபந்தன்னை, துணிந்திடவே கண்டவர்களாருமில்லை துப்புரவாய்சோதிமயங்காணலாச்சே

ஆச்சப்பா வையகத்தில்வெகுகோடிசித்து அம்பிகையாள்மனோன்மணியைக்கண்டதில்லை, மூச்சடங்கிசென்றதொருநெடுங்கால்சித்து மூதலகில் யாரேனுங்கண்டதில்லை பாச்சலுடன்மனோன் மணியாள் சொரூபந்தன்னை பாருலகில்கண்டாரே யென்றுமில்லை, மாச்சலுடன் சொரூபவொளிகண்டசித்து மகத்தானவனந்தசித்துகோடியுண்டே.

கோடானகோடியும்நாலுயுகமப்பா குவலயத்தில்மனோன் மணியைக்கண்டதில்லை, நாடாண்மைதனில்வாழும்ரிடிகள்தேவர்நலமான சித்து முனிநாதர்தாமும் நாடாண்மைகொண்டதொருமனோன்மணியாள்ரூபம் தாரணியில்யாவருந்தான்கண்டதில்லை பாடாண்மைகொண்டதொருசோதிமயந்தன்னை பாருலகில் கண்டவர்கள்கோடிபேரே,

போனதிருக்கமலம் வீற்றிருக்கும் பெருமையுள்ளமனோன்ம
ணியாள் பீடந்தன்னை, சீரானசித்துமுனிநாதர்தாமும் சிறப்புடனே
பாடிவைத்தார்பலநூல் தன்னில், நேரான சாத்திரங்களுளவுகண்
டோர்நேர்மையுடன் சின்மயத்தைமனதிலுன்னி, ஆரானபீடமென்ற
ஆராதாரம்வப்பனையொடுமெல்நின்றசமாதிதானே. ௬௨௦

தானனசமாதியிலேநின்று கொண்டுதன்மையுள்ளஓங்காரந்தன்
னைநோக்கி, கோனனகுருபதத்தை மேலேயுன்னி கும்பகத்தைமேல்
நோக்கிபதியமர்ந்து, தேனனமனோன்மணியைக் காணவல்லோ தே
சத்தில்வெகுமதண்பர் சிவயோகிதானும், பானனபரபரத்தைதியா
னித்தேதான பலன்மையுடனெடுங்காலந் தவஞ்செய்வாரே. ௬௨௧

செய்தாலும் மனோன்மணியைக் காண்பதில்லை தேசமதில்நாலு
யுகங்கடந்தாலென்ன, வையகங்கள் தான்முழுது மழிந்திட்டாலும்
வாகானமனோன்மணியைக்காண்பதில்லை, பொய்யாதினமிட்டாலும்
புசுமுஞ்சித்தர் புசழானசோதிமயங்காண்பதல்லால், மெய்யானரூப
மலைநககணைப்பேதவ வேதாந்தநூல்கூறிலுஞ் சொன்னார்தாமே. ()

சொன்னாரே சித்துமுனிரிஷியார்தாமும் துப்புரவா யெந்தனுக்
குச்சொன்னாரேகோடி, தெளனனகும்பமுனிகூறும்நூலில் தேற்றமு
டனுபதேசஞ்சொன்னார்போலு, மன்னயமாயெந்தனுக்குவேதங்கூறி
நாதாந்தகாலாங்கி பெயரைமாற்றி, உன்னிதமாயுபதேசஞ்செய்துமல்
லோகவலையுடன்விடையெனக்குத் தந்திட்டாரே. ௬௨௩

தந்தாரே சோதிமயந்தன்னைக்கண்டுதன்மையுடன், கிரிதனிலே
விடையும்பெற்று, அந்தமுடன்பதினாறும் வரையைக்காணவன்புட
னேகுளிகைபது பூண்டுகொண்டு, சொந்தமுள்ளகாலாங்கிநாதர் தம்
மைசுந்தரனார்பதாம்புயத்தைமனதிலுன்னி, இந்தவரைவிட்டுமல்லோ
மேலேயப்பா வெழிலானகிரிபோக வெண்ணினேனே. ௬௨௪

போகர்பதினாறும்வரை சென்றது.

எண்ணினேன்பதினாறும் வரையைக்காண வெழிலானமேருகிரி
தன்னில்யானும், குண்ணனமலையதுவுங் குகைகள்தாண்டி கொற்றவ
னேசுனை பதுவுங்கடந்துமேதான், தணணனகிரிவளந்தைக்காண
வென்றுதாக்குடனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, கன்னனகாலாங்
கிநாதர்தம்மைக்கருத்திலேமனதுவந்துகடந்திட்டேனே. ௬௨௫

போகர்கருவசனையுங் கறும்பசுவுங்கண்டது.

நடந்தேனேயிமயகிரிதன்னிலப்பாநலமானமேருகிரிசாரலோரம்,
கடந்தேனேபதினாறும் வரையில்தானும் கருவானசுனையுண்டு தடாக
முண்டு, அடர்ந்ததொருசுனையருகேசுராங்கமுண்டு அதனபுறத்தேயரு
ளடைந்தசோலையுண்டு, தொடர்ந்ததொருசித்துமுனிநாதர்கூட்டம்
தோறுதசிஷவர்க்கமநேககமுண்டே. ௬௨௬

உண்டானமலைதனிலே கோடிசேனை உலகமதில்மெத்தவுண்டு
சொல்லொண்ணாது, அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்குநாடு அடைவா
னநாடதனிலதிசயத்தை, கண்டதொருகாரியங்களென்னவென்றால்
கடிதானவதிசயத்தையென்னசொல்வேன், தொண்டனைப்போலடி
யேனுங்குளிகைபூண்டு துப்புரவாய்வெகுகாலமிருந்திட்டேனே. ()

இருந்தேனேகானகத்தின்வழியில்தானும்யெழிலானகுகையோ
ரம்தன்னில்நின்றேன், குருந்தமரந்தன்னருகேசித்துதாமும கொப்
பெனவேசிஷவர்க்கந்தன்னிற்சேர்ந்து, பொருந்தமவெகுகாலந்தவ
மிருந்து பொங்குமுடன்சுனையோரமசாலந்தன்னில், விருந்தமூர்த
மானதொருபசனைதன்னை விருப்பமுடனசித்துமுனியும்பார்த்தாரே.

தானனகருப்பசனையுண்டபோது தகமையுள்ளசித்துமுனிரிஷி
யார்தாமும், கோனனகுருசொன்னமூலிதன்னை கூறனசித்துமுனி
நாதர்தானும், பானனமூலிதனையந்திசந்தி பாகமுடனதனிருந்து
வருங்காலத்தில், மானனமூலியதுமுனிவருக்கு மகதானயிலையது
வும்பதினாறெட்டே. ௬௨௯

எட்டானமூலிதனைசித்துதாமும் யெழிலானவந்திசந்திகாயகற்
பம், திட்டமுடனசதாகாலங்கொள்ளும்போது திரமானமூலியதுஒரு
நாள்தன்னில், பட்டமரந்தனிலல்லோதழைகள்மென்று பாங்குடமன
தானிருக்கும்வண்மைதனை, தொட்டவர்கள்யாரொன்று சித்துதா
மும்தோற்றமுடன் வுள்ளமதிலெண்ணிட்டாரே. ௬௩௦

எண்ணியேநாதாந்தசித்துதாமும் யெழிலானமூலியதுசென்ற
பேர்க்கு, தண்ணமுடன்ஞானமென்றகுளிகைதன்னால் தகமையுடன
தான்பார்க்குமவேளைதனனில், வண்ணமுடனகறுமபசுவுமயலேயோ
ரத்தில் மார்க்கமுடன்நினைநதோறும்மேய்ந்துமல்லோ, புண்ணியனா
ர்சித்துமுனிவைத்தமூலி புசழானகாயாதிகற்பந்தினைலாச்சே. ௬௩௧

தின்னவேகாயாதிகற்பமூலி திரமுடனெந்தமக்குவாய்த்ததாலே,
மன்னவனார்தேவாதிசித்துதாமும் மார்க்கமுடன்விட்டகுறையிருந்த

தாலே,பன்னவேகாயாதிகற்பமூலிபாங்குடனேவாய்த்ததென்றுமன
திறுன்னி, தென்பொதிகைதனிலமைந்த கதையைப்போலும் தேவ
னதுகடாட்சமதால்வாய்க்கலாச்சே. ௯௩௨

மூலிகையைகரும்பசுவுதின்றதால் சித்துசாபமீய்தல்.

ஆச்சென்றுகறும்பசுவு மனதிலெண்ணி ஆண்மைகொண்டுயிருக்கு
மந்தகாலந்தனனில், மூச்சடங்கிதானிருக்கும் மாயாசித்துமுனியான
கறும்பசுவைத்தன்னைப்பார்த்து, மாச்சலென்றசினமதுவுமதிகமாகி
மகத்தானசாபமதுகொடுத்தபோது, கூச்சலுடன்கறும்பசுவுமண்
ணில்விழ்ந்து சொப்பெனவேயவழியல்லோவிழுகலாச்சே. ௯௩௩

விழுந்துமோகாரவுங்கதறும்போது விருப்பமுடன் கன்றதுவு
மோடிவந்து, அழுதுமேகாரவைத்தான்முகந்து அலறியேபசுவையெ
ன்றமூலிதன்னை,தொழுதுமேசித்துமுனிபாதந்தன்னில் துப்புறவாய்
வாயதனிசேபூட்டும்போது,பழுதுபடாசித்துமுனிமனதுவந்துபான்
மையுடன்விசனமதுகொண்டிட்டாரே. ௯௩௪

கொண்டுமேமனக்கவலையதிகமாகி குவலயத்தில்பசுதன்னையேகொ
ன்றதாலே, விண்டுமேபாபமதுநேரலாச்சு விண்பழிக்குஆளானேன்
விணணிலப்பா, தண்டரிகமானதொருகோபத்தாலே துப்புறவாய்
விசனமதுவதிகமாகி, பண்டுளவமாலையணிகிருஷ்ணபூபன் பட்சமு
டனதானவளர்ந்தகோவுமாமே. ௯௩௫

தேவானரத்னகிரிமலையிலப்பா கொப்பெனவேநாதாக்கள்கண்ட
துண்டு, ஆவலுடன் தாயுடனேகன்றுமாக ஆண்மையுடன்கிரிதன்னையே
சுற்றிமேய்ந்து,பாவமதுநேரமல்நாதர்கட்கு பான்மையுடன்தானட
க்குங்கோவுமலமேலா, சாவதும்சேர்ந்ததொருதன்மையாலே சாங்க
முடனசித்தமுனிபுலம்பிட்டாரே. ௯௩௬

சித்துகாரம்பசுவை எழுப்பியது.

புலம்பிமேமனந்தேறி சித்துதாமும் புகழானகாராவின்பசுவுக்
கல்லோ,சலம்பெறவேசாபமதைநிவர்த்திசெய்துகன்மையுடன்காராவு
கன்றுக்குகதான், சலமதுவுங்குகைதனையேதானுங்கண்டு சட்டமுட
னிருப்பதற்குபுலமுங்கண்டு, வலம்பெரியகானகத்தில்நெடுங்காலந்
தான வளமையுடனவாழ்கவென்றுவரந்தந்தாரே. ௯௩௭

நந்தாரேபதினொரும்வரையிலப்பா தன்மையுடன்காராவின்கன்று
தானும், சொந்தமுடனவ்வரையி லிருக்கக்கண்டேன் சுதானேபுலிப்
பாணிமைந்தாகேளு, விந்தையுள்ளகாதைதனைவையகத்தில் விட்ட
குறையிருந்தவர்க்குபெய்துமென்று, அந்தமுடன்பென்மனதிலெண்
ணியல்லோ வப்பனேகுளிகைகொண்டுபறந்திட்டேனே. ௯௩௮

போகர்பதினேழாம்வரைசென்றது.

பறந்தேனேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன்ப[illegible]புலிப்
பாணிமைந்தாகேளு,இறந்ததொருகாராவின்பசுவின்காதையெழிலா
குளிகைவொண்டுவறிந்தமட்டும்,பறந்தேனேசொல்லிவிட்டேனுண்
மையாக துப்புரவாய்ப்பதினேழாம்வரையில்சென்றேன், சிறந்ததொ
ருவதிசயங்கள்சொல்வேனப்பா துப்புரவாய் மனதுவந்துகேட்டீர்
தானே. ௯௩௯

விஷ்ணுசமாதி.

தானனமேருகிரிதன்னிலப்பா தாக்கானவிஷ்ணுவின்சமாதித
ன்னை, கோனனயென்குருவாங்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்சொரூ
பாதுகடாட்சத்தாலே, தேனனமலைமேலேசென்றேனங்கே தேற்ற
முடன்பதினேழாம்வரையிற்றேடி, மானனமகதேவர்கடாட்சந்தா
லே மார்க்கமுடன்குளிகைகொண்டுநின்றிட்டேனே. ௯௪௦

நின்றேனேபதினேழாம்வரையிலப்பா நீதியுள்ளசித்துமுனிகோ
டானகோடி, குன்றினிலேயவர்தன்னையுங்கண்டுமல்லோ கொப்பென
வேயாரென்றுவினவிக்கேட்க, வென்றிடவேயடியேனும்பயந்தொடு
ங்கி விருப்பமுடன்பாதாம்புயத்தைப்பணிந்துநின்று, சென்றேனே
மகாவிஷ்ணு சமாதிதன்னை சேர்வையெனக்கருள் தருகவென்றேன்
...னே. ௯௪௧

தானனபதாம்புயத்தைப்பணிந்துகேட்கதகமையுடன்சொரூப
முனிசித்துதாமும், மானனமகாவிஷ்ணுதன்னைக்காண மாநிலத்தி
லாராலுமாகுமோசொல், கோனனயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொ
ற்றவனார்நெடுங்காலங்காத்திருந்தார், பானனபதாம்புயத்தைக்கா
ணுதற்கு பாருலகில்யாராலுமுடியாதென்றே. ௯௪௨

முடியாதமகத்துவங்களுந்தமக்கு மூதலகில்கிட்டாது யாருக்
கன்று, அடியார்கள்சிவகூட்டமாண்பரோடும் அம்மலையில்நெடுக்கால
ங்காத்திருந்தார், படிதோறும்நாதாக்கள்காவலுண்டு பதாம்புயத்
தைக்காணுதற்குமுடியாமற்றான், கெடியானமேருகிரிதன்னைநீக்கிசெ
வனமுடன்குளிகைகொண்டியிறக்கினாரே. ௯௪௩

இறங்கினேனல்லோயென்றமக்கு யெழிவானசித்துமுனிரிஷி
யார்தாமும், உம்முடையவார்த்தையதுகூறும்போது ஓகோகோநா
தாக்கள்காண்பியார்கள்,திறமுடையயெந்தனதுவலுமையாலே தீர்க்க
முடனடியேனுங்குளிகைகொண்டு, சிறகுடையபட்சியதுபோலேயா
னும் சிறுடனேமேல்வரையிற்சென்றேன்பாரே. ௯௪௪

பாமேதான்மகாவிஷ்ணு சமாதிபக்கல் பட்சமுடனடியேனுஞ்
சென்றுவந்து, நேரேதான்சமாதியதுமேலேநோக்கி நீட்சளங்கமான
தோருசொரூபர்தம்மை, திரேதான்கிரிகரணசொரூபமூர்த்தி திகழு
டனேயெந்தனுக்குபிசவுகூறி, வேரேதான்கதியெனக்குயென்னவெ
ன்று விட்டகுறையிருந்ததினால்வந்திட்டேனே. ௬௪௫

வந்தேனேயெந்தனுக்குசொரூபாகாசா வாமுடனேகாட்டியது
தருகவென்று,சொர்ணமனந்தானுருகிதாள்பணிந்து சொடிக்குள்ளே
சிரக்குனிந்துபணிந்தபோது, அந்தமுடன்மகாதேவர்விஷ்ணுதாமும்
அன்னவேயசரீரவாக்குகூற,மங்கமுடனடியேனுக்காங்கடுங்கி பட்ச
முடனுபதேசங்கேட்டிட்டேனே. ௬௪௬

மகாவிஷ்ணுபோகருக்கு அசரீரிவாக்காலுபதேசங்கூறியது

கேட்டேனேமகாதேவர்மனமிரங்கி கிருபையுடனென்மீதில்மன
துவந்து, நாட்டமுடனசரீரவாக்காலப்பா நயமுடனேயெந்தனுக்கு
வேகங்கூறி, நீட்டமுடன்காலாங்கிநாதசீஷா நீதியுடன்செபிந்காலங்
குளிகைபூண்டுநாட்டிகமாய்வையகத்திலிருந்தாயப்பா தன்மையுள்ள
குளிகையதவனுமைகாணே. ௬௪௭

காணேவெயிமயகிரிதன்னிலப்பா காருவானசித்தர்களுமுனிவரு
ண்டு, பூணவேகாதாக்கள்தவனுமையுண்டு புகழானமேருகிரிதன்னிலப்
பா,ஆணவங்கள்சொண்டல்லோகுளிகைபூண்டு பவனியெல்லாஞ்சுற்றி
வந்தாய்மகிமையாலே, வேணதொருதேசாதிதேசமெல்லாம் வேக
முடன்மலைதிகன்வென்றிட்டாயே. ௬௪௮

வென்றமேகெடிங்காலங்தாமிருந்து வேகமுடன்சினபதிக்கேதெ
யல்லோ,சென்றமேசினபதிமான்பருக்கு செயலானமகிமையெல்லா
மினத்துங்கூறி, குன்றானமேருகிரிதன்னிலப்பா கொற்றவனேகுளி
கைகொண்டுவந்தாய்நீயும், இன்றுநீவந்ததினாலுந்தமக்கு வெழிலான
வுபதேசங்கூறுவேனே. ௬௪௯

கூறுவேனெந்தமக்குயென்றுவல்லோ குவலயத்தில்சித்தர்முனி
காளுவண்ணம், மாறுபடசித்தமுனியுளவுகூறி மார்க்கமுடன்கை
யெனக்குகிடையுங்கூறி,தேறுதலாய்ஞானோபதேசஞ்சொல்லிதெளி
வுறவேபதினெட்டாம்வரையிற்சொல்ல, ஆறுதலஞ்சிரமவரைமுடி
யைக்காண வன்புடனேயெந்தனுக்குவருள்தந்தாரே. ௬௫௦

போகர் பதினெட்டாம்வரை சென்றது.

அருளான கிடைபதுவும் பெற்றுமேதான் வன்பான குளிகை
யதையானும்பூண்டு, இருளானமலைதனையேயான்கடந்து எழிலானபதி
னெட்டாம் வரையிற்சென்றேன், மருளானமார்க்கண்டர் தன்னைகாண
மார்க்கமுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு, பொருளானமேருகிரி
யடியன்றானும் பொங்கமுடன்பதினெட்டாம்வரை சென்றேனே. ()

வரையானமார்க்கண்டன் சமாதிகாண வளமுடனே யடியேனு
ஞ்சென்றபோது, திரைகடலுஞ் சத்தசாகரங்கடந்து திறமான மனு
கோடி முனிவரெல்லாம், கரையகற்றி காயாதிகொண்டுமல்லோ நவ
கோடிரிடியாரும் முனிவர்தானும், வரைகோடிலக்கில்லை கணக்கோ
யில்லை வளமானபதினெட்டாம் வரையிற்றானே. ௬௫௨

வரையான சமாதியது வனேகங்கண்டேன் வளமானமார்க்கண்
டன்லிங்கந்தன்னை, திரையானநாளொன்று பூசைமார்க்கம் சீரிபுட
னுபசாரஞ் சொச்சந்தன்னை, கரையானலிங்கமாகாரபூசை கருவாக
மார்க்கண்டன்செய்யுமார்க்கம், திரைகடலுங்கொள்ளாது வேதபாகந்
திரளாழிலிங்கமதைக் கண்டிட்டேனே. ௬௫௩

பதினெட்டாம்வரையில் பதினெண்சித்தர்கள் நவகோடி
ரிடிகள் நாற்பத்தெண்பேர் முனிவர்கள்செய்த பெருநூல்கள்
மூன்றுயுகசமாதிகாணல்.

கண்டேனே பின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் காவானபுலிப்
பாணிமைந்தகேளு, கொண்டேனே காலாங்கிநாதர்கிருபையாலே கோடி
யுகம் தானிருக்க குளிகைபெற்றேன், தண்டரிகமாசவல்லோ குளி
கைபூண்டு திப்புரவாய்ப்பதினெட்டுவன்றிற்சென்றேன், சண்டமாரு
தம்போலே மேருதன்னில்சாங்கமுடன்குளிகையிட்டு யேறினேனே.

ஏறினேன் பத்துவொன்பதியிற் சென்றே யெழிலான குளிகை
போற்றசித்தருண்டு, மாறினேன்மகாதேவர் சித்துபக்கம் மகத்தான
வஞ்சலிகள் யானுஞ்செய்து, கூறினேன் பகாம்புயங்கை வணங்கியா
னும் கொற்றவனே முடிதாழ்ந்துவடிபணிந்தேன் சீறியே என்மீதிற்
கோபம்விட்டு சிறப்புடனே யெந்தனையாளென்றிட்டாரே. ௬௫௫

என்றுரே சித்துமுனி கூறும்போது யெழிலானகாலாங்கிநாதர்
தம்மை, குன்றானமலைமீதில்நின்றுகொண்டுகொற்றவரேசீஷபதி யெ
ன்றேன்யானும்,சென்றிட்டே என்மீதிற்பட்சம்வைத்துசிறப்புடனே

ரொக்கநூக்குரிதவுகூறி, நின்றதொருனக்கதுக்கு வாஇனங்கள்மீட்ச
ளங்கமானவாவேர கொடுத்தார்தானே. ௯௫௬

செளிர்சவுடனடியேனு முடிவணங்கி சொல்பொலே பத்து
பொன்பதியில்வந்தேன், அடுத்ததொரு நூலிருக்குஞ் சமாதிதன்னை
யன்புடனே பான் பார்க்கவேண்டு மென்றேன், தொடுத்ததொரு காவி
யங்களாயுற் வேதம்தோறுமல் சமாதிபதுமலைபோற்கண்டேன்,படுத்த
தொரு தென்பக்கம் மேருதன்னில் பாங்கான சமஸ்கிருதநூல் கண்
டேனே. ௯௫௭

கண்டேனேமேருகிரி தன்னிலப்பா கருவானவடபாகம் நூல்
கள்சொல்வேன், விண்டதொருநூலெல்லாம் வடமொழியேயாகும்
வீரானசாத்திரங்கள் மலைபோற்கண்டேன், அன்புடன் மேருகிரி
தன்னிலப்பா வழகான கிழக்குமுகம் நூல்கான்சொல்வேன், சண்ட
மாருதம்போல் நூல்கள்தானும் சார்பானகிர்வாணமென்னலாமே. ௯௫௮

என்னலாம் மேருகிரிதன்னிலப்பா எழிலானமேற்குமுகஞ்சமா
திகண்டேன், தன்னவேசாத்திரங்கள் மலைபோற்கண்டேன் தப்புர
வாய்ப் படிப்பதற்குநாளுமில்லை, சொன்னதொரு பரிபாஷை நூல்க
ளப்பா தோறுமல்மேருகிரிதன்னிற்சென்றேன், பன்னவேபலபோநங்
கூடிச்சொன்ன பாரினிலேசாத்திரங்களனேகந்தானே. ௯௫௯

தானானசாத்திரங்கள் மேருதன்னில்தன்மையுடன் நாலுமுகஞ்
சமாதிகண்டேன், கோனான குருநூலும் பெருநூலுமாக கொற்றவ
னே மலைபோலே சமாதிகண்டேன், பானை மூன்றுயுகப்பிரளயங்
கள்பாங்குடனேவந்த நெடுங்காலந் தன்னில், தேனான சாத்திரத்தை
மேருதன்னில் தேற்றமுடன்சமாதிதனில் வைத்திட்டாரே. ௯௬௦

வைத்தாரே மேருகிரிதன்னிலப்பா வண்மையுடன்பிரளயங்கள்
நேர்ந்தபோது, கைச்சவமாயவாவர்கள் செய்தநூலின் காசினியில்
மலையோர பிரளயத்தில்,மெய்த்தெனவேதிருப்பாலின் கடலிநேரம்
மேதினியிலலை ஒதுங்கிமிகந்துமல்லோ, சத்தசாகரந்தனிலே சிலது
நூல்கள்சாங்கமுடன் கலியுகத்தில் கண்டார்தாமே. ௯௬௧

கண்டாரே கலியுகத்துமாண்பரெல்லாம்கருவானசாத்திரத்தைத்
தானவில்லை, தொண்டுமிகவடியேனுஞ் செய்துமல்லோ தப்புரமாய்
காலாங்கி கடாட்சத்தாலே, சண்டையிட்டு குளிகையது பெற்றுமே
தான் சதுரான மேருகிரிதன்னிற்சென்று, விண்டவே போகரேழா
யிரத்தை விருப்பமுடன் மனதுவந்துகொண்டிட்டேனே. ௯௬௨

கொண்டேனே போகரேழாயிரந்தான் குருவான வகஸ்தியனார்
காவியந்தான்,சண்டமாருதம்பன்னீராயிரந்தான் சட்டமுடன்மணிகா

லாயிர, மூந்தானும்பண்டானசதுர் காண்டம்நாலாயிரந்தான் பாங்கா
ணக்ருமமென்ற, காண்டந்தானும் விண்டானபன்னீராயிரந்தானப்பா
வுத்தமனேநாவி பன்னீராயிரந்தானே. ௯௬௩

நாடியாஞ்சுகர்பன்னீராயிரந்தான் நலமானபூசிபன்னீராயிரந்தான்
தேடியுங்காணாத, கருமகாண்டம் தெளிவானசாத்திரமுமலையிற்கண்
டேன், கோடிதனங்கொடுத்தாலுங்கிட்டாதப்பா கொற்றவனார் தன்
வந்திரிகிரந்தந்தானும் நீடியேவேதபுராணங்களெல்லா நீதியானமலை
போலபார்த்திட்டேனே. ௯௬௪

பார்த்தேனேசதகோடிபுராணமெல்லாம் பாங்கானசித்துமுனி
யாயுள்வேதம், சேர்ந்ததொருகோர்வையல்லோகோடாகோடிதேற்ற
முடன்மலைதனிலே, கண்டேன்யானும் ஆர்த்துமேபிரளயத்திலமிதக்
தநூல்கள், ஆயிரத்திலொருபங்குமாண்பர்கண்டார் நேர்த்தியுள்ளசா
த்திரங்கள்முழுதுமேதான் நேர்மையுடன்மலைதனிலேசமாதிகாணே.

போகர்இருபதாவதுவரைசென்றது.

காணவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலிப்பா
ணிமகனேகேளீர், பூணவேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே புகழானகுளி
கையதுகொண்டுமேதான், வேணதொருவதிசயங்கள் காண்பதற்கு
விருப்பமுடனிருபதாம், வரையிற்சென்றேன் ஊனவேகுளிகையது
கொண்டுமல்லோ வுத்தமனேமேல்வரையிற்சென்றேன்பாரே.

பாரேதான் குளிகைகொண்டுவடியேன்றானும் பட்சமுடன்மலை
தனிலேயேறும்போது, நேரேதான் சூரியமகாரிடியார்தாமும்நேர்மை
யுடனருணனைத்தான்பூசைசெய்து, சீரேதான் கிழக்குமுகந்தானிரு
ந்து சிறப்புடனே யாகமதுசெய்துமல்லோ, சேரேதான் கிட்டிருந்து
வடியேனப்பா செவ்வண்ணமகாரிடியைப் பார்த்திட்டேனே. ௯௬௭

பார்க்கையிலே சூரியமகாரிடியார்தாமும் பண்பாகவெந்தனையு
மனதுவந்து, தீர்க்கமுடன்நமஸ்காரபூசையோடு தீரமுடன்வந்தவனு
ரென்றுகேட்க, கோர்த்தகரந்தனையோடு முடிவணங்கி குருபரனே
யரிடியென்றுகூறி, வேர்த்துவுடல்தானடுங்கியடியேன்றானும் வேதா
ந்தக்காலாங்கி யென்றிட்டேனே. ௯௬௮

என்றேனேகாலாங்கிசீஷனென்றேன் யெழிலானசூரியனாரிடி
யாருக்கு, குன்றானமலையேறிகுளிகைபூண்டு கொற்றவனே மேல்வ
ரையைக், காணவந்தேன் சென்றிடவேயடியேனும்வந்ததாலே செம்
மலுடனெந்தனுக்கு,காட்சிதந்து வென்றிடவேயகிமைதனைக்கூறவெ
ன்றுவிழுந்திட்டேனவர் பாதமூழ்ந்திட்டேனே. ௯௬௯

இட்டதொருயெந்தனுக்குயிதவுகூறி யெழிலானசூரியனுர் ரிடியார்தாமும், சட்டமுடன் ஆதித்தன்பிறக்குஞ்சோதி தன்மையுள்ள சந்திரனுரிருக்குமஸ்தானம், வட்டமுடனட்சத்திர வரையுங்கண்டேன்வளமானமேகமண்டலமுங்கண்டேன், இட்டமுடனக்கினிமண்டலமுங்கண்டேன் திரமுடன்சப்தமேகந்தனை கண்டேனே. ௯௭௦

கண்டதொருவதிசயங்களெல்லாங்கண்டேன் காசினியில்காணுதகாட்சியெல்லாம், சண்டமாருதயென்னு மேருதன்னில் சாங்கமுடன்மகிமையெல்லாங் கண்ணிற்கண்டேன், கொண்டல்வண்ணன் மேகமென்றபிடியுங்கண்டேன், கோடானகோடிவரைமுனையுங்கண்டேன் விண்டிடவதிசயங்கள்யாவும், பார்க்கவிருப்பமுடன் மேல்வரையில் வந்திட்டேனே. ௯௭௧

வந்தேனேயென்றுமேதான் யிதவுகூற வளமையுள்ள ரிடியாருமனமுவந்து, விந்தையுள்ளவதிசயங்களெல்லாஞ் சொல்லிவேதார்த்தாயினதுமார்க்கங்கூறி, அந்தமுடன்கைலாசபதியிற்செல்லவப்பனேயெந்தனுக்குவிடையுந்தந்து, சுந்தரனேயெந்தனையுமாசீர்மித்து சூட்டினுரிருபதத்தார்மலரயிற்கானே. ௯௭௨

போகர் இருபத்தோராவதுவரையில் கைலைபதிகண்டது.

வரையான்கைலாசபதியைக்காண வன்மையுடன்காலாங்கிகடாட்சத்தாலே, திரைபோன்ற கடலேழுஞ்சுற்றிவர்த்தன் திரமுடனிருபத்தோர்வரையிற்சென்றேன், நரையானமேருகிரி சிகரந்தன்னில் கைலாசநாதனையான்காணவெண்ணி, குறைபதுவுஞ்சோமலடியேன்றுனும் குனிந்தகொண்டுமேல் வரையிற்சென்றேன்றனே. ௯௭௩

தானுனமேருகிரிதன்னிலப்பா தண்மையுடனிந்திரனுர் பதியுங்கண்டேன், தேறுனமனோன்மணியாள்பீடங்கண்டேன் தேற்றமுடன்கருடகாந்தருவர்கண்டேன், கோனுன யஷ்டதிக்கு பாலர்கண்டேன் கூறுனநாற்பத்தெண்ணுபிரம்மேர், மானுனமகதேவர் முனிவர்கண்டேன் மகத்தானமுப்பத்துமூன்றுதானே. ௯௭௪

மூன்றுனதேவர்முதல்கோடியப்பா முனையானரம்பையூர்வசியரோடும், சான்றதொருநந்திசர்முதலானேரும் சார்பான்பிருங்கிமகாரிடியாரோடும், போன்றதொருமார்க்கண்டமுனிவரோடும் புகழான குருதர்முதல்வசிட்டரோடும் சான்றதொருநாரதமாமுனிவரோடும் சாபாலபதிதனையே பார்த்திட்டேனே ௯௭௫

பார்த்திட்டேன்சிவனடியார்கூட்டத்தோடும் பாங்கானதேவகணநாதரோடும், தீர்த்தமுடன்வைகைதனை வரவழைத்து திர்க்கமுடன்

வாரிதியையுண்டிரன், கோர்த்தகைவைத்த தொருகுண்டோதான்றன்குண்டலியாம், பூதமதையானுங்கண்டேன் ஆர்த்தமே பிரம்மாவின்பாதங்கண்டேன் வன்பானசிவபாததூளக்கண்டேனே. ௯௭௬

தூளான பாத்திரத்தின் தூசுகண்டேன் தூளற்றவிஷ்ணு சக்கரமுங்கண்டேன் காளாவின்நிறம் போலபாரிசாதம்களவமென்றமாலையுடனேகர்கண்டேன், பாளானநரகமுடன்மோட்சங்கண்டேன்பாங்கானயெமதூதர்சேர்வைகண்டேன், ஆளானமாண்பர்களின் பாவந்தன்னை அனியாயமானதண்டனை கண்டேனே. ௯௭௭

தண்டனையாமவரவர்கள் செய்தகுற்றம்தாக்கானபடுநரகில் வீழக்கண்டேன், மிண்டானவவரவர்கள்செய்தகன்மம்வினைந்துநடாதொடிப்பதொருசிதண்டம் அண்டர் முனிராட்சதர்கள் முதலானேர்கள் அவரவர்கள் செய்ததொருவினைபாவத்தால்தண்டனைகள் காலதூதர்செய்யக்கண்டேன் தகமையுள்ளயிந்திர பதியிற்றனே. ௯௭௮

தானுகவவரவர்கள்செய்தபுண்ணியம்தக்கபடி. மாண்பர்களுக்குகந்தமார்க்கம், கோனுன யெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர் சொற்படியே யாவுங்கண்டேன், தேனுனமோட்சமென்ற பீடந்தனில் தேற்றமுடன் புண்ணியர்களிருக்கக்கண்டேன், மானுனமகதேவர்புண்ணியக்கூட்டம் மார்க்கமுடன்கூடிருக்கப்பார்த்திட்டேனே.

பார்த்தேனே யொருகோடிவெள்ளஞ்சேனைபாங்கான மேருகிரி தன்னிலப்பா, தீர்த்தமுடன்கைலங்கிரி வாசர்தன்னைசிறப்புடனே கைலாயபதியிற்கண்டேன சேர்த்ததொரு வெகுமாண்பர் கூட்டத்தோடும் ஜெகதலத்தில் புண்ணியர்களநேகங்கண்டேன், நேர்த்தியுடன்யட்டதிசை தன்னிலப்பா நேர்மையுடன் திசயங்கள்மிகவுண்டாமே.

உண்டான மேருகிரிதன்னிலப்பா வுத்தமனே யட்டகிரிமலைதானுண்டு, செண்டானதேவாதமங்கே கண்டேன் சிறப்பானகைலாசரதமுங்கண்டேன். கொண்டல்வண்ணனச்சுதனுர் பீடங்கண்டேன்குறையாத வட்டாதந்தானுங் கண்டேன்பண்டுளவமாலையணி மாலைபூண்டபாங்கானபற்குனனுரதங்கண்டேன். ௯௮௧

கண்டேனே வருச்சுனனுரதமுங்கண்டேன் பாங்கானபாசுபதந்தன்னைகண்டேன, துண்டரிகமானதொரு யிந்திரனவில்லை துப்புரவாய்கைலாயபதியிற்கண்டேன் சண்டமாருதம்போல யிந்திரன்சேர்வைத்தன்மையுடன் கைலாய பதியிற்கண்டேன் புண்டரிகமானதொருபிரமன்வில்லை புகழானபதிதனிலே பார்த்திட்டேனே. ௯௮௨

பார்த்தேனே மேருகிரிதன்னிலப்பா பக்கானதங்காதம் மேவிற்றூனும், நீர்த்த மெனும்லிங்கமுட லிங்கிரன்றூனும் சிறப்பானவாயிரங்கள்தன்னொடொக்க, வார்த்தவமாயிரத்தெட்டு மாற்றுக்குகந்த சிம்மாதன மதுலேயிந்திரன்சேர்வை, கோர்த்துமேகோடான கோடி மன்னர் கொற்றவர்க்குமேவல் செய்பவறிந்திட்டேனே. ௯௮௩

அறிந்தேனே கைலாயபதியிலப்பா வன்பானதேவாதிதேவர்தாமும், செறிந்திடவேவெகுகோடி மாண்பரோடும் செம்மலுடன்வினயமது சொல்லொணாது, முறிந்துதொருநாகமென்ற குழியிலப்பாமுனைபானவக்கிரமக் கூட்டத்தார்கள், குனிந்துமேவேதனைகள் செய்யுமார்க்கம்கொற்றவனேகண்டுமல்லோகநிந்திட்டேனே. ௯௮௪

நடுங்கினேன்கைலாயமேருதன்னில் நலமானவதிசயங் கனவேகங் கண்டேன் ஒடுங்கியதோர் மாண்பர்களின் பாபந்தன்னை ஓகோகோகோதாக்கள்கண்டதில்லைபடுந்துபாங்காணமல்நூல்கள்பாடி பட்சமுடன் மாண்பர்களுக் கோதினார்காண், இடும்புகேயான்றலைத்து மேருதன்னில் யெழிலானவதிசயங்கள் கூறிட்டேனே. ௯௮௫

கூறினேனித்தாதிகாட்சியெல்லாம் குவலயத்திலாரேனுங்கண்டதில்லை, மீறியேயெந்தனது புண்ணியத்தால்மிக்கானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலும், தேறியேமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும் தேற்றமுடன் மேருகிரிதன்னில்சென்றேன், சீறியேயென்மீதிற்சினக்துமல்லோசிதாப்பாசனமந்தேறி சென்றிட்டேனே. ௯௮௬

போகர் கடவுளைப்பாராமல் விசனமுற்றல்.

சென்றேனே ஆதியென்றகடவுள்காணேன்சிறப்பான வெகுமகிமையாலுங்கண்டேன், குன்றானமேருகிரி தன்னில்யாலும் குறையாமல் கடவுளது மகிமைகண்டேன், வென்றிடவேயாதியென்றவல்லுவானோன்வினோதவனாதியென்ற வல்லுகண்டேன்நின்றதொருதேவாதிதேவர் தாமும், நிகட்சியுடன்பதாம்புயத்தைதவஞ்செய்வாரே. ௯௮௭

தவமான மேருகிரிதன்னிலப்பா தன்மையுள்ளதேவாதிதேவரெல்லாம், சவம்போலட்சமது செய்கின்றார்கள் சாங்கமுடன்தேவனையுங்கண்டாரில்லை, பவமகற்றிமேருகிரிதன்னில்தானும் பட்சமுடன்யாகமது செய்துமென்ன, அவப்பொழுதவப்பொழுதுங்கொண்டுமென்னவவர்களுந் தானொருபலமுங்காணார்தாமே. ௯௮௮

கைலாயபதியிலுங்கடவுளைக்கண்டதில்லை.

தானானகைலாசபதியில்தானும் சட்டமுடன்தேவாதிதேவர்தானும், கோனானகடவுள்தனின் பதாம்புயத்தைகொற்றவரு மாண்பர்

களுங்கண்டதில்லை, தேனானமனோன்மணியாள் முதலானோரும்தெளிவான சங்கையதைபறிவதில்லை, பானானபரலோகங் கண்டுமென்ன பாரினிலே கடவுள்தனைக்காணார்தாமே. ௯௮௯

காணாமல்கைலாசங்கண்டுமேதான் கருத்துடனேபாடி வைத்த நூல்களெல்லாம், வீணாகவாதியந்தபொருள்காணாமல் விட்டகுறை பித்தனென்று வீம்புபேசி, தோணாதபொருள்களெல்லாம் நூலிற்கூறிதொகுப்புடனே சாத்திரங்கள்கட்டிவைத்தார், ஆணாகபெண்ணாகபிறந்தகூர்மைவவனிதனிற் கண்டதல்லாவில்லைதானே. ௯௯0

இல்லையேவாண்பெண்ணாயிரண்டுங்கண்டார் பெழுலானசாத்திரங்கள்கட்டிக்கண்டார், தொல்லையெனும்பிறவியதுகண்டதில்லைதோறாமல்சாத்திரத்தைவளறினார்கள், சொல்லனவுமீதிதனில் ஆசிவிற்றகூரானகதைபோலே யென்மூன்றாக, எல்லையுள்ளசித்தர் முனிரிடிகளெல்லாம்யெழிலாகப்பாடிவைத்தார் நூல்கள்தாமே. ௯௯௧

நூலான நூல்களெல்லாமநீதஞ்சொன்னார் நுணுக்கமுடனதியந்தவஸ்துவில்லை, பாலான நூல்போலேபலநூம்பாடி பாரினிலேயொளித்துவைத்தார் முனிவர்சித்தர், காலான நூலதுதானிருபத்திரண்டு கணக்குடனேபாடிவைத்தார்லட்சமாக, மாலானசாத்திரத்திலாதியந்தம் மகதேவர்சங்கையதை சொல்லார்தானே. ௯௯௨

சொல்லாதசாத்திரங்களைதுக்கல்லோ தொல்லுலகில்பலநூலுங் கற்றுமென்ன, புல்லர்களாய்வெகுமாண்பர்பாலர்கூடி புகட்டினார்சித்தர்முனிசாத்திரத்தை, வெல்லவேகடவுளது யிருக்குமிடமாகப்போவதாந்தத்தாயருக்கூறவில்லை, நல்லதொருசித்தமுனி சாத்திரங்கள் நலமானநூல்களெல்லாம் பாழாய்ப்போச்சே, ௯௯௩

போச்சென்றுவிடுகாமல் புண்ணியர்கள்புகட்டினார் வையகத்துமாண்பர்க்கெல்லாம், மூச்சடங்கிபோனதொரு சித்துதாமும் முனையானதெய்வமதவொன்றென்றுண்டு, பாச்சலுடன்பல்போக மறியவல்லோ பண்பாகப் பொதுப்படவேசொன்னாரங்கே, ஆச்சரியமான பராவஸ்துதன்னைவன்புடனே கண்டறிந்தோரில்லைபாரே. ௯௯௪

பார்க்கையிலேசாத்திரங்களிதிகாசங்கள் பண்புடனே பாடிவைத்தார்முனிவர்தாலும், ஆர்க்கமுடன்யாரேனும் விள்ளக்கூறிவன்புடனேசாத்திரங்கள்கூறவில்லை, மர்க்கமதுதெரியாமல் வீணின் காதைமயக்கமுடன்பாடிவைத்தார் நூல்கள்தோறும், சூர்ப்பனகை மாலவுக்குதனங்கள்போன சுருதிபொருளாகமங்கள் கதைபோலாச்சே.

நூற்பெருமை.

ஆச்சப்பாகைகளபமேருகண்டேன் அங்ஙனேவமகிமைமெல்லா க்கூறினேனப்பா, விச்சுடனேகுளிகைபதுபூண்டுகொண்டு வீரமுட ன்மேருகிரிதன்னிலேகி, பாச்சலுடன்சினமெனும் பதிபிற்சென்றுப ண்பானமாண்பர்களுக்குகந்துயானும், ஆச்சரியமானதொருமகிமை யெல்லா மன்புடனேயானுரைத்தேன்சினத்தார்க்கே. ௬௯௬

சினமாம்பதினெண்பேர்சித்தர்தாமும் சிறப்பானசாத்திரங்கள் கோடியுண்டு, மானமுடன்சித்தாதிசித்தர்தாமும் மயக்கமுடன்வெகு நூல்கள்பாடினார்கள், ஈனமதுவாராதனக்கன்னூலு மெழிலானகுரு நூல்தான்சத்தகாண்டம், வானமதுமேருவென்றகைலைமேரு வளப்ப மெல்லாமின்னூலில் பகர்ந்திட்டேனே. ௬௯௭

பகர்ந்தேனேகாலாங்கிநாதர்தம்மால் பாங்கானசினபதியான்கட ந்து, உகர்ந்தவொருதேசாதிதேசமெல்லாம் வுத்தமனேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, அமர்ந்துமேயட்டதிசையானுங்கண்டு வன்பானகை லாசமேரிற்சென்றேன், சுமர்ந்திட்டவாசிசேடன் தன்னைத்தானும் துப்புரவாய்க்கண்டதில்லைவுண்மைதானே. ௬௯௮

தானானசாத்திரத்தில்பெருநூலப்பா மேன்யுள்ளகுருநூலாம்ச த்தகாண்டம் கோனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்குரு பாதகடாட்சத்தினாலும், தேனானதென்பொதிகை தன்னில்வாழும் தேஜொளிவினகத்தியனார்கிருபையாலும், மானானசினபதிசமாதிசெ ன்ற மகத்தானமகலமுனிகடாட்சந்தானே. ௬௯௯

தானவேசத்தகாண்டமேழிற்குள்ளே கருவிகாணும்பொருளா தியந்தம், தோணவேதுறைமுகமும் யானுங்கண்டுதுப்புரவாய்ப்பாடி வைத்தேன்குருநூல்தானும், வேணதொருபொருள்களெல்லாமிதில டக்கம் விரும்பியேயானுரைத்தபெருநூல்தானும், ஆணவங்கள்த ன்னைநீக்கி யைந்தாங்காண்டமன்புடனேபாடிவைத்தேன் முற்றதாமே

போகர் சத்தகாண்டம்-௭௲

ரு-வது காண்டம்

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

மஹாமகுத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-௭௲.

ஆறுவது காண்டம்.

காப்பு.

அண்டபகிரண்டாண்டமரனே காப்பு
ஆனந்தபூரணமா முமையாள்காப்பு
குண்டமெனுங்குவலயத்தில் குறியேகாப்பு
குமரகுருசீர்முருகர் பாதங்காப்பு
புண்டரிகதிருப்பெருமாள் புவனேகாப்பு
புகழானபிரமனவன் புனிதன்காப்பு
சண்டமாருதம்போலே யேழாயிரத்தை
சாற்றுகிறேன்காலாங்கி பாதங்காப்பே. ௧

காப்பானவாறுவதானகாண்டம் கருவானபொருளெல்லா மிதி லடக்கம், சேப்பானவேழாயிரம் பொருள்தானப்பா சிறப்பானசத்த காண்டசமுதாகும், வேப்பானவாறுவதானகாண்டம் வெகுபொருள்க ளிதிலடக்கம் வினயமெத்த, பாப்பானகாண்டமது வாறுக்குள்ளே பார்லோகவித்தையெல்லாங் காணலாமே. ௨

காணலாம்பெருநூலா மேழாயிரத்தில் கருவானசரக்கெல்லா மிதிலேதாயும், பூணவேகுருநூல்தான் பெருநூலப்பா புகலான சத்தசாகரந்தானாகும், வேணதொருகருக்குருவு மிதிலடக்கம் வேக முடன்பாடிவைத்த சத்தகாண்டம், நாணவேநாதாக்கள் ரிஷிகள் பாதம்நான்வணங்கி பாடிவைத்தேன் நன்மைபாரே. ௩

பாரேதான்மாந்திரீக ஜாலப்போக்கு பாங்கான வயித்தியமும் வேதமார்க்கம், சீரேதான்சிட்டுவித்தை யனந்தம்போக்கு சிற்பா ணகோல்வரிசை பிலப்புவாட்டம், நேரேதான்யந்திரமுடன் சொருபா ங்கள் நெடிதானகட்டினூம் சித்தினூமாரும், நீரேதான்வெட்டங் கள்ளுளிகைமாற்கம் திறமானலோகமாரணமுமாமே. ௪

ஆமேதான்புலிப்பாணி வாரும்மைந்தா கேளப்பனேசொல்லு கிறேன்புத்திவானே, நாமேதான்காலாங்கிநாதர்பாதம் நலமுடனே யான்வணங்கி கூறலுற்றேன், ஓமேதான்வெகுநூல்கள்பார்த்துமே தான் விருப்பமுடனின்னூலை யுந்தானுக்க, தாமேதான் குருநூலாய் பொருள்கள்கண்டு தக்கபடிசெய்தேனே தரணியோர்க்கே. ௫

தரணியில்நூல்கண்டோர்களிகட்கும் தகமையுள்ள சண்டா ளர்பாவிகட்கும், காரணியாய்நபட்டேபேசி கதையுரைக்கும் கடிதான துரோகிகட்குயிந்நூலே, ஆரணியாய்கொடுத்தக்கால் பாவமெய் தும் அப்புறமாய்க்கொடுக்காதே புண்பவானே, லோகணியாய் சாமி கட்கும் புண்ணியோர்க்கும் லேனவுபசாரமுடன்கொடுப்பாய்தானே

தானானபோகமேழாயிரந்தான் தாரணியில்கண்டவர்கள் விள்ளார் தாமே, கோனானபெரியோர் காலாங்கிநாதர் குருவருளில் சொற்ற வர்தான் கடாட்சத்தாலே, வேனான சத்தகாண்டத்தையப்பா விருப்ப முடன்பாடிவைத்தேன் மைந்தா கேளு, தேனான இந்நூல்தான்சொர் ணநூலாம் தெளிவாகப்பாடிவைத்தேன் புவியுள்ளோர்க்கே. ௭

கள்ளனைப்பிடிக்க தந்திரம்.

புவியானபின்னமொருபாற்கம்பாரு புகழானதந்திரமாம் ஜால வித்தை, கவியான சித்தர்முனி ரிஷிகள்பாரும் கூறவில்லை யெவ்வித நூலிலப்பா, பவியானபணிதிகளை கொள்ளைகொண்டோர் பாருலகில் காண்பதற்கு வரிசையாகும், குவிதமுடன்சாலமாந்தத் திரவித்தைக் கூறுவேன்மாணாக்கள் பிழைக்கத்தானே. ௮

தானானகொள்ளைகொண்டோர் மாண்பர்தம்மை தாரணியில்பிடி ப்பதற்கு வுபாயதந்திரம், மானானபச்சென்ற மானிதன்னில் மகத்தா வகாரகமொன்று பதிதானப்பா, பானானமேடையது வொன்றுசெய்து பாங்கானமேடையின்மேல் கலசம்வைத்து, கோனானகுருதனையே மனதிலுன்னி கொற்றவனேகலசமதில் தேங்காய்வையே. ௯

வைத்துமேதேங்காய்மேல்காயந்தன்னை வளமாகத்தான்பூசிமை ந்தாகேளும், மையவேசந்தேகப்பட்டபேசை பாங்குடனேகும்பலாய்க் கூட்டிக்கொண்டு,மெய்யாகநீங்களெல்லாமாளிசென்று மேன்மையுட ன்தேங்காயைத்தொட்டுவந்தால், கைதனையேசோதிப்பேனென்று சொல்லி கருத்துடனேவுறுதிமொழிகூறுவாயே. ௧௦

கூறுவாய்காயத்தின்வளமைதன்னை குறிப்பாகமர்மமதாய்மனதி லுன்னி, தேறுவாய்கைதனையேகண்ணிலொத்தித் தேற்றமுடன்முத் தமதுயிட்டாற்போல,மாறுபாடாவல்லோவாசந்தன்னை மதிமுகத்தி ல்மோர்ந்துமல்லோதெரிந்துகொள்வாய், நீதுடைய்மனிதரவரெல்லா ங்கூடி சிறப்பாகக்கையதனைக்காட்டுவாரே. ௧௧

காட்டுவாரொவ்வொருமனிதர்தானும் கைநீட்டியரீட்சையது செ ய்யுமென்பார், காட்டிகமாய்கைநீட்டிக்காட்டும்போது தகமையுடன் வாசனையைதெரிந்துகொள்ளு, மேட்டிமைபாய்வாசனைகளிருக்குமா ன்பர் மேதினியில்பொருளதனைத்திண்டாமாண்பர், நீட்டகமாய்வாச னைகளில்லாவிட்டால் புண்ணியனேதிருடனென்றுசெப்பலாமே. ௧௨

செப்பலாம்பயங்காளியானமாண்பன் சென்றுமேமாளியிடங்கட் டுனின்று, நுட்பமுடன்கைகையெடுத்தசோஷத்தாலே ஒகோகோதொ ட்டாலேமோசம்சேரும், அப்படியும்தப்பிக்கவழிதான்வேண்டும் பெ ரிவானதேங்காயை தொடக்கூடாது, இப்படியேதன்மனதிலுள்ளட க்கி பெழிலாகயாண்தொட்டேனெனபான்பாரே. ௧௩

பாரேதான்பயங்கரத்தை யுள்ளடக்கி பான்மைபெறசபையார்முன் சோதனைக்கு, நேரேதான்முன்னிற்பான்பாவிதானும் நெடிதானசண் டாளன்குருத்துரோகி, கூரேதான்சத்தியமாய்வார்த்தைசொல்வான் குணமில்லான்மணமில்லான்மானமில்லான்,நேரேதான்மெய்வார்த்தை மிகவுங்கூறி செழிப்புடனேதான்வருவான்திருடனாமே. ௧௪

திருடனும்பொய்குதாகபடுதந்திரம் சீரமுடன்றான்பேசிதப்பிப் பான்பார், பொருட்களையேகொள்ளைகொண்டலோபன்றானும் பொங்க முடன்பொருளெடுத்தமாண்பென்ன, குருதனையேதானினைந்துதிரு டனென்று குறிப்புடனேசொல்லியல்லோபொருளைவாங்கு, அருளு னக்குவுண்டாகுமைந்தாபாலா யப்பனேகாலாங்கிகடாட்சந்தானே.

தானதுபொருள்திண்டமாண்பரெல்லாம் சட்டமுடன்தேங்கா யைத்தொடுவார்பாரு, வேறானபொருளெடுத்தோன்சந்தேகத்தால்

வேற்றுமுகமாகியல்லோநீண்டானப்பா, மானவையமென்றபெண்
ணத்தாலே மயக்கமுடன்தேவதைகள்கொல்லுமென்று, பானதிலே
சமதுவெகுவாய்த்தோன்றிபாண்மையுடன்கைதனைபெநீண்டன்பாரே

நிண்டான்காண்பொருளெடுக்காபூபன்றுளும்திறமுடனேதப்பி
க்கவழியேபார்ப்பான், பூண்டகமாயதிகமென்றபோக்குசொல்லி புனி
தமுடன்தப்பிக்கவழியேகாண்பான், காண்டகமாமிந்தவித்தையாருங்
காணார் காசினியில்புத்திமான்காண்பார்பாரு, வேண்டியதோர்கருமா
னமின்னமுண்டு விருப்பமுடன்சொல்லுகிறேனின்னங்கேளே. கஎ

கஸ்தூரிஜாலம்.

கேளப்பாபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு கெடியானகஸ்தூரிஜாலமப்
பா, நாளப்பாபோகாமலிந்தஜாலம் நாட்டினிலேசெய்வார்களனந்தம்
போக்கு, மாளப்பாபுத்திமான்செய்யுஞ்ஜாலம் மகத்தானஜாலமதுவி
னேகவித்தை,விளப்பாஜெகஜாலருதுவித்தை விள்ளாரேபாருந்தான்
விள்ளார்தானே. கஅ

விள்ளாரேகஸ்தூரிஜாலவித்தை விளம்புகிறேன்மாணாக்கள்பிழை
க்கவென்று, புள்ளானதடிபொன்றுமூன்றேயாகும் புகழானமச்சென்
றமானிதன்னில்,விள்ளவேகடுமையர்தன்னிலப்பா விருப்பமுடன்கோ
ல்காட்டிமுக்கோணந்தான், கொள்ளவேமுக்கோணக்குச்சிக்குள்ளே
குழிப்புடனேகாகமென்றகலசம்வையே. ககூ

வைக்கவேகலசமதில்கலசம்வைத்து மகத்தானகலசமதில்வோ
லெவைத்து,நைக்கவேயோட்டின்மேல்தலைதானப்பா நலமானசெம்மறி
யின்தலைதானும், பொய்க்காமல்தலைமேலேசாணம்வைத்துப் பொங்
கமுடன்சாணமதில்கலசம்வைத்து, மெய்க்கவேயகண்டமதில்நீபமே
ற்றி மேன்மையுடன்மந்திரங்களோதுவாயே. உ௦

ஓதுவாய்பஞ்சாட்சரவட்சரத்தை வுத்தமனேநூற்றெட்டுவுருதா
ன்போடு, வாதுபுகழ்செம்மறியின்முகத்திலப்பா வண்மையுடன்வா
டையென்றகஸ்தூரிதானும், நீதறவேகள்ளனைத்தா னறியவேண்டி
திகழானகஸ்தூரிதன்னையப்பா, சேதுபந்தமாகவல்லோமுகத்தில்பூசி
சம்முடன்பதனமதிசெய்குவாயே. உக

செய்யவேகஸ்தூரி தன்னைத்தானும் சிறப்புடனேபூசியல்லோ
மைந்தாகேளு, வெய்யவேமார்ளிதனில்கன்னம்போனால் வேகமுடன்
திருடர்களைப்பிடிக்குமார்க்கம், பையவேசர்தேகப்பட்டபேரை பாங்

குடனேயாவரையுங்கூட்டிவந்து, நையவேமச்சென்றமாளிதன்னில்
நலமுடனேசபைகூட்டிநிற்கச்செய்யே. உஉ

நிற்கவேயோகஜனஞ்சூழ்ந்துநிற்கவெழிலானகள்ளனைத்தானறிய
வேண்டி, நற்கையென்றகாளியதுமந்திரதால் நப்புறவாய்நவகண்ட
மோதும்போதும், அற்பமென்றுநினையார்கள்மாண்பரப்பா லப்போ
தேபெடுத்தவனுமேங்கிநிற்பான், சொற்பமென்றதந்திரமந்திரத்தினா
லே சோர்வடைந்துகள்ளனவன்முழிப்பான்பாரே. உ௩

பார்க்கையிலேகள்ளனவன்லருவாய்நிற்பான் கருத்தினிலேசதா
சிவமுந்திடுக்கிட்டேங்கி, நிர்க்கமுடன்வொவ்வொருவராகவல்லோ
நிரமுடன்மச்சென்றமாளிதன்னில், ஏர்க்கவேசோதினைக்கு மாளிக்
குள்ளேயென்தாயேயீஸ்வரியேநீண்டவில்லை,ஆர்க்கவேசத்தியத்தை
செய்துமல்லோ வப்பனைமுகமதனைத்நீண்டிடாயே. உச

நீண்டவேவேண்டுமென்றுசொல்லியல்லோ சோதனைக்குவுள்ள
கற்றித்துலையாய்நில்லு, ஆண்டகைமோதாலேயென்றுரைத்து அங்
கனவேயட்சதையைத்தூவுதூவு, மாண்டதொருசெம்மறியின்முகத்
தைத்தொட்டு மார்க்கமுடன்வொவ்வொருவர்வருங்காலத்தில்,வேண்
டியேயவர்காத்தைநீதானப்பா விருப்பமுடன்றனைந்து முகத்தி
லொத்தே. உரு

ஒத்தையிலேகஸ்தூரிமணந்தான்வீசும் ஓகோகோபொருளெடுக்
கவில்லையென்று,சத்தியமாய்சொல்வாய்மகனேயப்பா சாங்கமுடன்
பொருளெடுக்கவில்லையென்று,புத்தியுடன்பொருள்தொட்டோன்கரத்
தில்வாசம பொங்கமுடனிருக்கவேமாட்டாதப்பா, வெத்தியுடன்நீ
நினைத்துமாண்பர்தம்மை மேதினியில்சொல்லுவதுகருமமாமே. உசா

கருமமாம்பொருள்களவுகண்டுதேறி தண்மையுடன்சொல்லுவது
வேமநூதர்மமாகும், கருமதுசெய்யாதுவந்தவனுக்குக் காசினியில்யே
மொருந்தவனாய், பருமமுடன்வையகத்தில்மாண்பர்க்கெல்லாம் வள
மையுடன்குருசம்பிரபோதவானாய், அருமையாயெல்லவருமுந்தனைத்
தான் அப்பனேசதாகாலம்போற்றுவாரே. உஎ

போற்றுவாற்தந்திரமாஞ்ஜாலவித்தைப் பொங்கமுடன்யாருக்
கும்விள்ளவேண்டாம், ஏற்றிவேசர்பிகளும் பாவியோரும் பெதாஸ்
கும்விள்ளவேண்டாம், நாற்றிசையும்மிருப்பார்கள்புண்ணிய
தானசண்டாளரேனகருண்டு, நாற்றிசையும்மிருப்பார்கள்புண்ணிய
வான்கள் நவிலாதேயொருவருக்குநவில்வேண்டாம்,மாற்றியேமாந்
திரிகமென்றுரைத்து மகுத்துவமாய்ஞானிபோலிருந்திடாயே. உஅ

யிருக்கையிலேயெல்லவரும்போதக்கொண்டு யென்குருவேயென் சாமியென்றுமல்லோ, பொருக்கமுடன்பொருள் கொள்ளையிட்டபேர் கள் பொங்கமுடன்வுனைத்தேடிவருவார்பாரு, தருக்கமதுமிகப்பேசி மகனேயப்பா தருவித்துப்பொருள்தனைக்கொடுப்பேனென்று, அருட் கமலம்வீற்றிருக்குமம்பாள்தானு மப்பனேகூட்டிவைப்பா ளென்று சொல்லே. ௨௯

சொல்லுயிலேபெதிராளிவந்தபேர்கள் சொக்கியேயுன்வலையில் சிக்கியல்லோ, வல்லதொருகுருசாம்பிரதாயபூபா வளமையுடனெந்த னதுபொருளேயப்பா, மெல்லவேதருவித்துத்தந்தாயானால் மேன்மை யுடன்வுந்தமக்குப்பாதியீவேன், சல்லியங்கள்நேராதுசுவாமியென்று தப்பாமலடிபணிந்துசேவிப்பாரே. ௩0

சேவிப்பார்கடவுளென்றுவும்மைதானும் செகதலத்தில்மாண்ப ரெல்லாமபங்கியல்லோ, தாகியேசதாகாலம்பக்கலப்பா சட்டமுடன் காத்திருப்பார்கோடிமாண்பர், ஆவிபொருளுடலாதி யனைத்துமப்பா வப்பனேயுந்தமக்குத்தந்தமென்பார், பாவியென்றநாமமது படைக்கா மற்றான் பாருலகில்சத்திபனாய்வாழ்வாய்தானே. ௩௧

தானெனபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தப்பாமலெந்தனுக்குக்குருதா னப்பா, நேனுனகாலாங்கிநாயர்தம்மை தேற்றமுடன்சதாகாலமனதி லுன்னி, பானுனமனோன்மணியாள்பாதம்போற்றிப் பான்மைபெற வெப்போதும்தொழுதுமல்லோ, கோனானகுருக்கள்மாரிடிகள்தம்மை கொற்றவனைதானினைந்துநடத்துவாயே. ௩௨

நடத்துகையிலின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் ராஜாதிராஜ ரெல்லாமெச்சுதற்கு, திடமானதந்திரமாஞ்ஜாலப்போக்கு செப்புகி றேன்மாணாக்கர்புந்தமக்கு, அடலானதந்திரமாமாயதந்திரம் அப்ப னேயாருந்தானறியமாட்டார், சடலானகள்ளனைத்தான்பிடிக்கவல்லோ காசினியிலின்னமொருமதிசொல்வேனே. ௩௩

பச்சரிசிஜாலம் கள்ளனைப்பிடிக்க.

மதியானஜாலமொன்றுசொல்வேனப்பா மகத்தானகாலாங்கிநா தர்தம்மை, அதியுடனேயான்வணங்கித்தய்யபாலா தப்புரவாயுந்தனு க்குக்கூர்வேன்யான், கதிபோனகள்ளனைத்தானறிவதற்கு நீதியுடன் தந்திரமாஞ்ஜாலவித்தை, பதியானகளவுசென்றமாளிதன்னில் பட்ச முடன்றானடுத்துசெப்பக்கேளே. ௩௪

செப்பவென்றான்கதிபோனமாளிதன்னில் சிறப்புடனேசென்று ஜாலஞ்செய்வாய், நப்பமுடன்கிருபெய்த்தமாண்பர்தம்மை ஓகோகோ யாவரையுந்தானழைத்து, தப்பிதங்கள்நோமல்மைந்தாகேளு தன் மையுடன்சந்தேகப்பட்டபேரை, செப்புடனேயவர்கையில்வரிசியப் பா மேன்மையுடன்றானெடுத்துச்சொல்லக்கேளே. ௩௫

கேளப்பாவவரவர்கள்கையிலப்பா கெடியானபச்சரிசி நிம்பழந் தான், ஆளப்பாதனித்தனியேகொடுத்துமைந்தாவப்பனேயவர்களுக்கு வலக்கல்கூறி, மாளப்பாமாண்பர்களை நீங்களெல்லா மபங்காமற் பொருளெடுக்கவில்லையென்று, கேளப்பாகொட்டினதுபோலேயப்பா தேற்றமுடன்யான்கூறுமொழியைக்கேளே. ௩௬

மொழியானவார்த்தையதுவென்னவென்றால் மோசமில்லைநீங்க ளுந்தானடுக்கவேண்டாம், வழிபுடனேபச்சரிசிவாயிலிட்டு வன்மையு டன்றான்மென்றுமைந்தாகேளு, சுழியானவாயில்மென்றவரிசிதன்னை சூட்சமுடன்பூமிதனில்முழியவேண்டும், பழியானஎலுமிச்சம்பழத் தையப்பா பான்மையுடன்வாய்தனிலேகடிப்பாய்தானே. ௩௭

கடித்துமேபுபசாத்தைமாணாக்காளே கருத்துடனேபூமிதனில் முழியவேண்டும், அடிப்புடனேபொருளெடுக்கவில்லையென்று ஆண் மையுடன்சத்தியங்கள்செய்யவேண்டும், நடித்துமேசோதனைகள்தங் குமல்லோ நலமுடனேசெல்கவென்றுவிடையுந்தந்து, முடித்துமே மந்திரங்களேதிறம்போல் முனைபானதலைவாசல்முன்னேயில்லே.

நிற்கையிலேமாண்பரெல்லாஞ்சோதினைகள்வந்து நிலைபானநிலை தனிலேநிற்கும்போது, அற்பமென்றுநினையாமல்வுவராவர்கள்தன்னை அன்புடனேநாவினைந்து வப்பாகேளு, சொற்படியேயுமிழ்ந்த வரிசி தன்னை சொந்தமுடன்காட்டவென்றுவினையங்கேளு, உற்பனமாயுமி ழ்ந்ததொருவரிசியப்பா ஓகோகோகுழம்புபோலிருக்கும்பாரே. ௩௯

பாரப்பாபொருளெடுத்தோன்வரிசிதானும் பான்மையுடன்பொ டிபொடியாயிருக்கும்பாரு, கோப்பாவெடுக்காதபேர்கட்கெல்லாம்நே ர்மையுடன்வரிசிபகுழம்பாய்நிற்கும், சீரப்பயழமதுவுமுமிழ்ந்த பேர்கள் சிறப்பானவாதனில்ரசமுண்டாகும், ஆரப்பாவெடுக்காதபே ர்கட்கெல்லா மப்பனேரசமதுவுமதிகங்காணே. ௪0

காணவென்றுலெடுத்தவர்கள் மாண்பருக்குகடிதானபழமதுவும் ரசந்தானப்பா, பூணவேரசமதுவுங்குறைந்துகாட்டும் புகழானபெறு பிச்சம்பழந்தானப்பா, தோணவேதிருஷ்டாந்திரங் கண்டுகொள்ளு தோராமல்சபையார்க்குகூறுகூறு, வேணதொருவுபசாக்கள்ளனைத் தான் வேகமுடன்கண்டறிந்துசெப்புவாயே. ௪௧

செப்பவென்றால் நாவில்லைபார்வையில்லை ஜெகதலத்திலுன்னைப்போல மருந்துமுண்டோ, ஒப்பவேசபயார்முன்கள்ளனைத்தான் ஓங்காரமிட்டல்லோயழைப்பாயப்பாரு, தப்பிதங்கள்நேர்ந்ததென்று மனதிலுன்னி தன்மையுடன்பொருளதனைத்தருவான்பாரு, இப்படியேஜால, தந்திரத்திலேயென்மகனேபொருளதனைவாங்குவாயே. ௪௨

மாட்சிமைகூறல்

வாங்கையிலேபுத்திமா னென்றுசொல்லி வார்த்தைசொல்வார் வையகத்திலுன்னையப்பா, தூங்கியேதிரியாதேமைந்தாகேளு துப்புரவாய்யுமொருதெவுளியாவாய், ஏங்கியேயுனைக்கண்டோரெல்லோருந் தான்வெழிலுடனேயுந்தமக்குவணக்கங்கூறி, பாங்கியர்கள்தன்முதலாப்பரிசயியார் பாரினிலேயேயுமொருசித்தனாமே. ௪௩

சித்தனென்றுசொல்லியல்லோவுன்னையப்பா சிதாபாசக்கட்டளையைமனதிலுன்னி, பத்திபாய்திரிகாலபூசைசெய்து பலகாலும்சிந்தித்துப்பணிவுகூறி, முத்திபெறநல்வழிக்குவாளதாவி முபன்றுமேயெப்போதுமுபற்சிலானாய், நத்தியேயுமதிடத்தில்சிஷனாக நாடோறும்பணிவிடைக்குநிற்பார்பாரே. ௪௪

பொரிஜாலம்.

பாரப்பாநெற்பொரியின்வித்தைசொல்வேன் பாங்கானநெல்லதுவுங்குறுணிகொண்டே, சேரப்பாசிலைதனில்முடிந்துதானும் நெடிதானகன்றுப்புக்காலோதன்னில், சீருடனேகிளிஞ்சிறுமையந்தானும் சிறப்புடனேவைத்துமல்லோகிளிஞ்சிமுடி, காருடனேதானவித்துவெடுத்துக்கொண்டு கவனமுடன்முடிச்சதனைபவித்திடாயே. ௪௫

அவிழ்க்கையிலேநெல்லதுவுந்தாமேறி அழகுடனேநெல்லதுவுங்கண்வழிந்தேறுந்தும், புளிதனிலேவெருசனங்கள்கூட்டத்தோடு பொங்கமுடன்றனழைத்துக் தும்பல்சேர்த்து, பனிமதிகள்போன்றதொரு மார்தருக்குப் பண்பானஜாலமென்றுசொல்வாயப்பா, தவிதமுள்ள நெல்தனைசபையோர்முன்னே துப்புரவாய்பூமிதனில்கொட்டிடாயே

கொட்டியேபலபேர்கள் பார்க்கவல்லோ கொப்பெனவே ஜாலந்தனை மெல்லியமேலே, திட்டமுடன்றான் தெளிப்பாய்மைந்தா நீயும் தீர்க்கமுடன் நெல்லெல்லாம் பொரியேயாகும், சட்டமுடன் பொரியெடுத்துப் பார்க்கும்போது, சார்பானநெற்பொரியும் மெய்பதாச்சு, வட்டமுடன் நெருப்பில்லாப் பொரியுமாச்சு மகத்தானவித்தையது ஜாலமச்சு. ௪௭

ஜாலமென்றால் நெருப்பில்லாப் பொரியுமாச்சு சாங்கமுடன்கண்டவர்கள் மயங்கலாச்சு, கோலமுடன் பொரியெடுத்துச் சபையோர் முன்னம் பொங்கமுடன்றான் கொடுத்துபரிசுவாங்கி, தாலமுடன்வையகத்தில், சித்தனைப்போல்சாலிதனில் வெருகாவமிருந்துகொண்டு, சீலமுடன் லோகவதிசயமுங்கண்டு, சிற்பரனைப் போலிருந்து பூசிப்பாயே. ௪௮

பூசித்துத்தானிருக்குங் காலந்தன்னில் பொங்கமுடன்மாந்தரெல்லா முன்னையப்பா, ஆசிதந்து வணங்கியேதான் அன்புகூர்ந்து அப்பனே பெண்களும்பதாம்புயந்தை, நேசித்துயுர்தமக்கு கருணைகூர்ந்து நெடுங்காலங் காத்திருப்பார்மாண்புமெல்லாம், காசமிகப் பொன்னையெல்லாம் தருவார்பாரு கடாட்சித்துமவர்களுக்கு கதிசொல்வாயே.

கசகசா மீன்ஜாலம்.

சொல்லவே புளிப்பானதி மைந்தாகேளு சொற்பெரிய காளாங்கிதனைநினைந்து, வெல்லவேசினை யுள்ளமச்சந்தன்னை விருப்பமுடன்றுணெடுத்துப புளிதவாமேனே, புல்லவே பனிநீரைத்தானெடுத்துப்புகழா கசினைதனக்கு நித்தியந்தான், செல்லவே ரவிதனிலேகாயுக்குதாக்கு செம்மனுடன் சூரியனும்வபேப்பான்பாரே. ௫௦

லபேத்துமே சினைதானும் பனிநீர்தன்னை வளமுடனேதான் குடித்து நிற்குமப்பா, பசிப்புடையசினை யெல்லாமுதிர்த்துக்கொண்டு பட்சமுடன் கசகசாவில் கலப்பாயப்பா, சமிப்பினதி பாவனிதனிலமைத்துமேதான்சட்டமுடன்பதனமதாய்செய்துகொண்டு, கவிதனிலே வெகுமாண்பர் கூட்டத்தோடு களிப்புடனே ஜாலமதுசெய்குவாயே.

செய்யவென்றால் ஜாலமது மாந்தர்கேளு செம்மண்ணுதோட்டியொன்றுபாண்டமப்பா, துய்யநல்ல சலமதுவும் பாண்டந்தன்னில் தும்புரவாய் நிறையவிட்டுபுகலக்கேளு, வையவேபாணிதனை திறந்து மைந்தா பாலகனேபாரினிலே வெகுபேர்காண்க, வையகங்களாரியதிக்கத் கசகசாவை வன்மையுடன்றனெடுத்துக் கொட்டுவாயே. ௫௨

கொட்டையிலே ஜனங்களெல்லாம் மயங்குவார்கள் கோடியிலே புத்தியாளொருவனுண்டு, சட்டமுடன் மற்றோர்கள்காணாப்பாதார

ணியில் காண்பதுவுமரிதேயாகும், திட்டமுடன்பாண்டமதை மூடிப் போடுதீர்க்க முடனேறை நாழிகைதானப்பா, வட்டமுள்ளபாண்டமதை திறந்துபார்க்க வளமானசிலையதுவுமீனுமாச்சே, ௫௩

ஆச்சப்பா சிலையெல்லா மீனுமாச்சு வப்பனேசகசாமின்று போச்சு,நீச்சப்பா சிறுமீன்கள்பொடிகளப்பா நிலையானபாண்டமதில் மேயலாச்சு, மேச்சப்பாபொரித்த தெல்லாஞ் சினைதான்கெட்டி மேன்மையுள்ளசகசா சொத்தையென்று, ஆச்சரியமாகவல்லோவுரைப்பாயப்பா வருண்மைந்தாமெய்யென்று நம்புவாரே. ௫௪

நம்பியேமாண்பரெல்லா மேக்கங்கொண்டு நடுங்கி பிரமித்து சோபித்தேதான், வெம்பியேமூசம்வாடி புளங்களித்து வேகமுடனே சிரமிகவுஞ்செய்து,நம்பியேயென்தன்குரு நாதாபோதா தாரணியில் ஆனைப்போலசித்தமுண்டோ, கும்பியேகைகுவித்து வுளங்களித்துக் கொப்பெனவே காலதனிலேபணிகுவாரே. ௫௫

பணிகுவார் யென்தன்குருநாதாவென்பார்பாரினிலேவெகுகோடிசித்தவென்பார், தணிவுடனேஞாலமல்லகிருஷ்டியென்பார்தோய்ந்தபொருளுள்ள தொருகருவேயென்பார், கனிவுடனே வாயாதிசரப் பங்கொண்ட கைலாசக்ரகமுனி கடவுளென்பார், மணிபோன்றலே கருகு விவர்தானென்பார் மாசற்ற சற்குருவாமென்பார்பாரே. ௫௬

எனுமிச்சம் பழவித்தை.

பாரப்பாயின்னமொரு கருமானங்கேள் பாரினிலேயெல்லவரும் பயந்தோட, ஆரப்பா வாச்சரியமானவித்தை வப்பனே கருவுள்ளான நிவான்பாரு, சீரப்பாசிரசிவாமெழுகினாலே சிறப்புடனே கத்திபொன்று செய்வாய்தானும், நேரப்பாசெர்பருத்தம் சப்பார்த்துப்பூசெடிதான செய்பசளைப்பழத்தை வாங்கே. ௫௭

வாங்கியேசார்ந்திமிர்த்து மன்னனேகேளு மகத்தானயிரும்பினிடத்திமேலே, தாங்கியேகிரியாதே புத்திவானே துடிப்புடனே சாறதனைப்பூசிப்பூசி, யாங்குபெறாவிதனிலே காயவைத்துப் பான்மையுடன் கத்தனைப் பதனம்பண்ணி, சாங்கமுடன்சபைகூட்டி மைந்தாகேளு சட்டமுடன் ஜாலம்விலைபாடுவாயே. ௫௮

ஆடுவாய் சபையார்முன்செப்பக்கேளு வப்பனேயோர் சிறுவன் புத்திவானைப், தேடிகொண்டுவந்து கூட்டத்துள்ளே தெளிவுடனே யவன்கழுத்தில் சீப்பதனை, சாடியேகழுத்திலே கிம்பழத்தைச் சட்டமுடன் றான்றரித்து கயறுபூண்டு, வாடியேதிரியாமல் மயங்கிடாமல் மன்னவனே கத்திகொண்டேரிகுவாயே. ௫௯

அரிவையிலே யெனுமிச்சம் பழாசத்தான் வப்பனே ரத்தமது போலேசாயும், கிரியையிதுமெய்க்கிரியை சாலவித்தை கீர்த்திவுள்ள வித்தையிதுவென்பார்பாரு, சரியானசெகஜால மிதுவேயென்பார்தரணியில் செய்பவர்களாரு முண்டோ, குரியானரத்தமது ஜாலவித்தைக் கொற்றவனே கழுத்தறியும் வித்தைதானே. ௬௰

தானான வித்தையிது சூட்சம்சூட்சம் தாரணியில் யாரேனும் காண்பதுண்டோ, கோனானகாலாங்கிநாதரப்பா கொற்றவனுரைத்தனுக்கு வுபதேசித்த, தேனானவித்தையிது தேசிவித்தை ஜெகதலத்தில் கோடிபேர் மயங்குவார்கள், பானானபராபரியாள் கடாட்சத்தாலே பாலகனேயுர்தமக்கு யோதினேனே. ௬௧

ஓதினேன்ஜாலமென்ற வினோதஜாலம் வுத்தமனேவையகத்தோர்பிழைக்கவென்று, நீதியுடனுர்தமக்குச் சொன்னேன்யானும் நிட்களங்கமாகவல்லோ வுரைத்தேனப்பா, பாதிமதிதானணிந்த தம்பிரானே பாருலகில் சித்தனைப்போலிருந்துகொண்டு, சோதிமயங் காணுதற்கு சூட்சாசூட்சம் தொல்லுலகில் காண்பதற்குவழிகொள்வாயே.

கொள்ளவென்றால் குருபதத்தின் கொள்கைவேண்டும் கோளாறுதானகற்றி நடக்கவேண்டும், எள்ளளவும்பொய்சூது கபடதந்திரம் யென்மகனே மனந்தனிலே நண்ணலொப்ப, புன்னியயிலேறிவரும் புனிதவானை புகழுடனே யெந்நாளும் நினைக்கவேண்டும், விள்ளவேயவருமக்கு வுபதேசிப்பார் வித்தகனேயெல்லோரும் போற்றுவாரே

பாண்டம் சலமில்லாமல் சாதம்சமைம்பது.

போற்றுவாரின்னமொரு கருமானங்கேள் பொங்கமுடனுர்தமக்குக் கூறுவேன்யான், ஆற்றலுடன் காலாங்கிநாதரோடு வன்புடனே வனஞ்சுத்திவருகும்போது, சாற்றுடனேவனந்திரங்கள் சுற்றும்போது கண்மணியேயென்தனுக்கு களையுண்டாச்சு, நீற்றலுடன் காலாங்கி யென்னைப்பார்த்து நீட்சியுடன் களைபோகவினைத்திட்டாரே.

கினைத்துமேவரிசிதனை கொண்டுவந்து நீதியுடன்காலாங்கி நாதர்தாமும், புனைப்புடனே சில்லதனிலரிசி கொட்டிப்புகழுடனே தோளாந்திரமாகவல்லோ, சினைப்பதற்குவரிசிக்கு நாலுகொண்ட சிறப்பான பிடமதுவுமதிகம்விட்டு, பனைப்புடனேதான் முடிந்து வாந்தோரான் தான்பட்சமுடன் மணல்தனிலேபதிந்திட்டாரே. ௬௫

பதிந்துமே முடிச்சிபின்மேல் மணலைக்கொட்டி பாங்குபெறதீபதனை மேலேமூட்டி, அதிந்திமேயோர் சாமமெரித்தபோது வப்பனே யாற்றுநீர் கசிந்துமேதான், துதிந்துமேயரிசியது பூறலாகுதப்பாளி

ன்னிறம்போலே சாதமாச்சு, முதிர்ந்துமேபோகாமல் பதத்தெடுத்து
முத்தமனே யெந்தனுந்ருந்தந்தார் தானே. ௯௬

தானான காலாங்கிநாதர்தாமும் தன்மையுடனெக்கமக்குகொடு
த்தஜாலம், கோனானகுருகொடுத்த ஜாலமப்பா கொற்றவனே யுந்த
னுக்கு பாலும்தந்தேன், பானனபராபரியாள் கடாட்சத்தாலேபாவி
த்தேனுந்தமக்கு மிந்தப்போக்கு, கோனானஜாலமது யிந்திரஜாலம்
தேற்றமுடனுலகுதனில் செய்வாய்பாரே. ௯௭

பாரப்பாவரிசியுற சாதமப்பா பண்புடனே கண்டவர்களதி
சயிப்பார்கள், நேரப்பா பாண்டமில்லா வித்தையப்பா நெடிதானதந்
திரமாஞ் ஜாலவித்தை, ஆரப்பாசெய்வார்க ளிந்தபோக்கு வப்பனே
யாமுனக்குச் சொன்னதீதே, சேப்பாவுலகுதனில் சித்தனைப்போல்சிற
ப்புடனே தாமிருந்து வாழ்வாரே. ௯௮

ஆடையிலேவையகத்து மாண்பரெல்லாம் பப்பனே யிந்திரமாஞ்
ஜாலமென்பார் கூடையிலே, வெகுபேர்கள் மாண்பர்தானும் குறிப்பு
டனே யிச்சாலஞ்செய்துபார்ப்பார், தேடையிலேபாண்ட மில்லாகல
மில்லா தேசதனில்வித்தையிது சொகுசுமெத்த, கூடையிலேசபைகூ
டிசெய்துபார்த்து நீதியுடனுந்தனையும் வணங்குவாரே. ௯௯

வணங்கியே யேவல்களு மிகவுஞ்செய்து வஞ்சலியாய்மிகச் செய்
துவன்பாயப்பா, இணங்கிய சோடசோபசாரஞ்செய்து யென்கு
ருவே யென் சாமியென்பார்பாரு, மணங்கமழுந்தாமரையை வடிப
ணிந்து வையகத்திலெப்போதும் சதாசித்தந்தான, பணங்காசுமித்
தந்துபல வாயிரத்துபாலகனை யெப்போதும்போற்றுவாரே. ௱

போற்றுவாருனைநித்தம் புண்ணியவானே பொங்கமுடன் சதா
காலம்பணிவார்பாரு, சாற்றலுடன் திரிகாலம் பூசைகொள்வார் சதா
நித்தம் யேவல்களு மிகவேகொள்வார், ஆற்றலுடனித்தனைப்போல்
நீயுமப்பா வப்பனே யெப்போதுமகிலபூண்டு, நீற்றலுடனேயோ
கம்பூண்டுமெல்லோ நீதியுடனிருந்துகொண்டு நிலையகாணே. ௱௧

ஆட்டுக்கடா பண்ணினஜாலம்.

காணவே யின்னமொருமார்க்கம்பாரு கருவானஜாலமப்பா வார
கஜாலம், பூணவேகடா வொன்றுவாகமொன்று பொங்கமுடன்கொ
ண்டல்லோ செப்பக்கேளு, தோணவேசபைகூட்டி வேந்தர்முன்னே
தோற்றமுடன் டோலியென்றமேனமப்பா, காணவே டோலிக்குள்வ
ராகந்தன்னை காட்டமுடன் வாய்கட்டியடைத்திடாயே. ௱௨

அடைத்துமேடோலிக்குயிருபக்கந்தான் அடவாக வாயிறுக்கி
க்கட்டிப்போடு, படைமுகமும்பார்த் திருக்கசேஷமென்றுபாலகனே
மனதிற்கு வுகந்தபாலன்பன், நடைகூடிசேஷப்பாபாலனுகசற்பனையவ
தெரிந்தவனும் தேர்ந்தெடுக்க, விடைதனக்குவுகந்தவனும் ஞான
மோதிவித்தகனே கழுத்திலிலேடோலிமாட்டே. ௱௩

மாட்டியேடோலிதனை யடிக்கச்சொல்லி மன்னவர்கள் பார்த்தி
ருக்க நீயுமப்பா, கூட்டமுடன்வாடகனை சபையோர்முன்னேகுறிப்
பாகக்கந் திகொண்டுவெட்டுவாய்நீ, தேட்டமுடன்வாடுதானவார
கமாகும் தெளிவாகவுதிரமதுபூமிதிற்குய்நீட்டமுடனவாடுதுவும்ரூப
மாதிநீலையான வாரகமதுவாரும்பாரே. ௱௪

பாரென்று சொல்லிபல்லோ பாலர்மெச்ச பாரினிலேதிரைசொ
ன்டுமைந்தாநீயும், நேரேதான் டோலிதனையடித்துக்கொண்டு திடீ
ங்கமாகவல்லோ சபையார்முன்னே, வேரேதான்வுள்ளிருக்கும் வார
கந்தன்னை விட்டல்லோவாடுதனை யுள்ளேபோடு, காரேதானவாரமே
யிறுக்கிக்கட்டி கலப்பெடுவெதிரையதனையவிழ்த்திடாயே. ௱௫

அவிழ்த்துமேசபையார்முன் வாரகந்தன்னை யக்மனேயவிட்டு
விடும்பாயிப்பார்கள், புவிதனிலேயிந்தவித்தை ஜாலவித்தை புகழான
வித்தையிதுகாணப்போகா, அவிதமுள்ளஜாலமது தந்திரஜாலமதுப்
புரவாய் காண்பதுவேமரிதேயாகும, குவிதமுள்ளடோலியது வித்
தைதன்னைக்குவலயத்தில் காணார்கள்மட்டிமாடே. ௱௬

மடோன வித்தையிதுமகிமையப்பா மகிதலத்திலெவராலும் கூ
றப்போமோ, கூடானகூடுவித்தை பாயும்வித்தைதக கூறிநேனவைய
கத்தில் நீதவித்தை, தாடாண்மையைகொண்ட தொருவாரகவித்தை தா
ரணியில் யாரேனுஞ்செய்வாருண்டோ, பாடாணதந்திரமாம ஜாலப்
போக்குபாலித்தேன் பாலருக்கள் பிழைக்கத்தானே. ௱௭

ஆஞ்சநேயர் ஜாலம்.

தானானயின்ன மோருகருமானங்கேள் தன்மையுள்ள வாஞ்ஜ
நேயர்பிடித்துவந்து, கோனானகுருதன்னையே நினைந்துகொண்டுகொற்
றவனே சிற்றுமனைக்குவிந்துதானும, தேனானவித்தையதை யெடுத்
துக்கொண்டு தேற்றமுடனாசனத்தின் வழிபதாக, மானானவயது வி
றைகொள்ளுமட்டுமகத்தான கொட்டைதனை பொதித்திடாயே.

பொதியவே குழிவெட்டிவாஞ்சநேயர்பொங்கமுடன் தான்போ
ட்டுமண்ணைமூடி, விதியானமார்க்கமதுபோலேயப்பாவித்தகனேநாள்

தோர்றும்ஜலத்தைவிட்டு, பதியானநாள்கடந்து பார்த்தாயானால்பால கனே செடியாகும்பண்பாய்கேளு, நதிபுடனேகாயதுவும் காய்த்த பின்புநூய்மையுடன் வித்ததனையெடுத்திடாயே. எகூ

எடுத்து மேதயிலமதுவாட்டியப்பா யெழிலானதயிலமதை பத னம்பண்ணு அடுத்துமே யழிஞ்சியின்றன்றயிலக்கூட்டிவப்பனேபா ணிதனி லடைத்துநீதான், விடுத்துமேவிடுதிபொன்று மச்சிபொன் றுவிரிவானமாளியதுவீட்டுக்குள்ளே, தொடுத்தகொருவிளக்கதனில் தீபமேற்றி தோற்றமடாவுன ரூபங்குரங்குமாமே. அ0

ஆமப்பாவெளிநின்றமாக்தற்கெல்லாமப்பனே!தோற்றமடாகு ரங்குரூபம், போமப்பாவுள்ளின்று பேசும்போதுபோனரூபமதுகு ரங்குபோலாம்,நாமப்பாவெளிநின்றுபேசினுக்கால்நாயகனேநீபுமொ ருமனிதனப்பா, தாமப்பாயிந்தபடிஜாலஞ்செய்துதாரணியில்பிழை ப்பதுவுமதிதமாமே. அக

அதிகமென்றவித்தையிதுயார்தான்காண்பார்அன்பான புத்தியு ள்ளாமறிவான்பாரு, துதிதமுள்ளகருவினதுஜாலப்போக்கு தூய் மையுடன் காணுபவன்சித்தனப்பா, பதிதனிலேயிந்தவித்தை செய் துமல்லோபாலகனேகீர்த்தியது கொண்டுமேதான், மதிமயங்கவெல் லவருங்கண்டுயேங்கமானிலத்தி லெப்போதும்துதிகொள்வாயே.

கொள்ளவே யின்னமொருமார்க்கம்பாரு கூறுவேன்பென தை யர்காலாங்கிநாதர், உள்ளபடிகண்டதொருவதிசயங்களுந்தமனையா னுமது வெகுவாய்ச்சொல்வேன், வள்ளலுறைதென்னிலங்கைப் பதி யிலப்பா வளமானவதிசயங்கள் கூறுவேனையான், தென்னுறைபாந்து வாபாத்திலிலங்கையப்பா தெளிவானபதியகிமைகூறுவேனே. அரு

கூறுவேனிலங்கை பதிமார்க்கந்தன்னைகொற்றவனேபுகிப்பாணி மைந்தாகேளு, தேறுபுகழ்ஈவகண்டந்தன்னிலப்பாதேர்வேந்தாஜர் களின் கோட்டைதன்னில், வீறுபுகழிராவணனுர் கோட்டையப்பா விண்ணுறி கோட்டையதுவிளம்பப்போமோ, மாறுபடாக்கோட்டை யதுவளப்பஞ்சொல்வேன் மகத்தானவதிசயங்கள மெத்தவுண்டே.

இலங்கையழிவுகூறல்.

உண்டான தேசமதுயிலங்கையப்பா வுததமனேவெகுகோடிகா லமுன்னே, கண்டேனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டுகண்கொள்ளாக் கோட்டையதுயாவுங்கண்டேன், அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்கு ங்கோட்டைவாசனது ராவணனுர்கோட்டையப்பா, சண்டமாருதம் போலக்கோட்டையுண்டுசாங்கமுடன்கற்கோட்டைகூரொன்றுதே

ஒன்றானதேசமது நூறுகாதமுந்தமனே காவென பூமியெல் லாம் அன்றூர்ந்து பார்க்கவொண்ணு கோட்டையப்பா வழகான கோபுறங்கள்மாபுரங்கள், கன்றும்பூமியது வையகந்தான் சுற்றி லும் சாகரமோவலைகள்மோதும், தன்மையுடன்யெங்காளும் வாடை க்காற்று சாங்கமுடனிருப்பதுவுங் கண்டிட்டேனே. அசு

கண்டதொரு தேசமதுயிலங்கைநாடுகாசினியி லப்பதிபோலெ ங்குமில்லை, உண்டானவதிசயங்கள் மெத்தவுண்டுவுலகந்தி லெங்கே னுங்கண்டதுண்டோ, திண்டானகோட்டைக்கு வகழிமத்தி திறளா னசாளரங்கவாசலுண்டு, தண்டானவகழிக்குங் கடலுக்குந்தான் நா க்கானவழிதட்டுமுண்டேபாரே. அஎ

பாரபபா சலமதுவும்போக்குவுண்டு பாங்கான கோட்டைக்கு வகழிக்குந்தான், சோப்பாசாகரமுவழியுமுண்டு நிலையானயிலங்கை பதி கோட்டைதன்னில், ஆரப்பாவெகுகாலமிப்படியேயுண்டு வப்ப னே வோடமதுபோவதுண்டு, கூரப்பாநெடுங்காலமிப்படியேயப்பா கூரானகோட்டையது யிருக்குந்தானே. அஅ

தானான கோட்டையதுவாசல்தன்னில் தார்வேந்தன் மன்னன துசெங்கோல்தன்னில், தேனானமனோன்மணியாள் ரூபம்போலதேர் வேந்தர் சபைமுன்னே தோற்றலாச்சு, மானானவசரீரியாக்கு தானும் மன்னவர்முன் தன்செவிக்குகேட்கலாச்சு, கோனான வேந்தனுமே திடுக்கிட்டேங்கி கொற்றவனும் பயந்தல்லோவிழுந்திட்டாரே. அகூ

இட்டாரே தேர்வேந்தராசர்தாமு மெழிலான கோட்டைக்கு ன் மத்தியானம், பட்டதொருராசர்முன்மாண்பரெல்லாம்பயந்தொ டுங்கி கண்கலக்கமிட்டபோது, அட்டதிசைதன்கலங்கி சாகாந்தா ன் வடியோடே யலையதுவுமேலேபொங்கி, சட்டமுடன்கோட்டைக் குள் சாகரந்தான் சடுதியிலே பொங்கியதுமுழுகலாச்சே. கூ0

ஆச்சப்பா கோட்டையதுமுழுகலாச்சு வப்பனேராஜாதி படை கள்தாமும், போச்சப்பாகோட்டையகு மண்மேடாச்சு பொங்கமு டன் மறுயுகத்தில் சாகாந்தான், பாச்சலுடன்பொங்கியல்லோ மண் ணுதல்கொண்குடனே நிலையாழிசாகரத்தில், வீச்சலுடன்கோபுரங் கள் மாபுரங்கள் விண்ணுறிக்குள்ளாக மறைந்துபோச்சே, கூக

மறைந்துமேயிலங்கையது போனபின்புமகத்தானகோட்டைக் குள்ளிருக்கும்வாசல், திறந்துமேகதவுகளும் கலசத்தோடு திரையா ழிக்கட லதனில் சொந்தானும், உறைந்ததொருகோபுரத்தின் கலச

மெல்லாம் வற்றவொருகறையமிழியேகாணலாச்ச, இறையோரவனுமிலக்கைதன்னிற் றிட்டமுடனிருப்பரெனப்பேருண்டாச்சே.

பேறுண்டாய்வையகத்தில் மாண்பரெல்லாம் பேருலகில் வெப்போதுமிலங்கைதன்னை, சீருடனேபோற்றியது மிகவுஞ்செய்து சிறப்புடனே யென்னாளுந்துதியேசெய்து, பாருலகச்சினகபதி யிருக்குதென்றுபாண்மையுடன் வையகத்தோர் துதிப்பார்கண்டீர், தாருலகமழிந்து மல்லோ சேனையெல்லாதப்பாமல் கடவுள்பதிசேர்ந்தார்காணே. ௯௫

அரிசிஜாலம்.

காணவே யின்னமொருமார்க்கம்பாரு கருவானஜால மென்றுலரிசிஜாலம், தோணவேயரிசிதன்னை யெடுத்துக்கொண்டு தோற்றமுள்ளபடியொன்று பாத்திரந்தான், மாணவேபடிநிறைய வரிசியிட்டு மன்னவனே கூவெழுத்தாணிகொண்டு, நீணவேவிட்டேனகன்செய்து மல்லோ நினவாக வெழுத்தாணிநன்னொவாங்கே. ௯௬

வாங்கியேசபை யோர்றன்னைபேரம்பேர் வளமாகக்காணவழைத்துசெப்பக்கேளு, எங்கியேயெல்லாரும்பார்க்கெதாடுக்க வெழிலான கூரெழுத்தாணிதன்னை, ஓங்கியே ரூக்தியல்லோ தூக்குவாய்நீவுத்தமனே படிதனைமேலேலாதும், தாங்கியேநிரியாதே மைந்தாகேளு தாப்புலாய்ஜலமது செய்துகாட்டே. ௯௭

காட்டையிலே யெழுத்தாணிதானுமப்பா கருவானவரிசிதன்னைப்பிடித்துக்கொண்டு, வாட்டமுடன் நிற்கின்றவண்மை தன்னை வையகத்தில் கண்டவர்கள் மயங்குவார்கள், கேட்டமுடனரிசிதன்னைக்கொட்டி காட்டச்சிறமுடனே கேட்பவர்களாமேயானால், நீட்டமுடன் கொட்டியதைக்காட்டுவாய்நீ நிஜமென்று ஜாலமதைமெய்யென்பாரே

பாரேராசன் லோகமெல்லாம் பிரமித்தேதக்க பாகதியேயுனைக்கண்டு வணாவிப்பார், சீரோதனுக்குநமக்கு சிறப்புமுண்டு சிற்பரனைப் போலாகவெண்ணியல்லோ, நேரேதான்திரிகாலபூசையோடு நேதியுடனுபசாரமெத்தவுண்டு, வீரேதான்சதாகால முனைப்பணிந்து விருப்பமுடனெப்போதும் துதிப்பார்தாமே. ௯௮

கோழிமுட்டைபுட்டிகளிலடைத்தல்.

ஆதியானயின்னமொருஜாலங்கேளு அப்புவாய்கோழியென்றமுட்டைதானும், பதியானவாணமது யேலேயேற்றிப் பாங்குடனே காரமென்றகாடிதன்னில், விதியானமூன்றுநாளூறப்போடு விருப்பமுடன் மூன்றுநாள்கழித்தபின்பு, மதிபோன்றதுனிராய் வொசுபாத்திரம் மதிப்புடனே போட்டடைக்க விதிதான்கேளே. ௯௯

கேளப்பா சின்னவாய்க் கொண்ட பாத்திரம் செடியான பாத்திரமாம் வாயினுள்ளே, பாளப்பாபோகாமல் முட்டைதன்னை பான்மையுடன் கையினுற்றள்ளமுட்டை, வீளப்பாதோல்போல வுள்ளேபோகும் விருப்பமுடன் மறுபடியும்பாண்டத்துள்ளே, நாளப்பா போகாமல் ஜலத்தைவிட்டு நாயகனே யொருநாழிபொருத்திடாயே.

பொறுத்துமே ஜலமதனை யிறுத்துப்போடு பொன்னவனே யெப்போதும்போலேயப்பா, நிறுத்துமே முட்டையது கல்லுபோலாம் நீமகனே பாண்டத்துள்ளுறுட்டிக்காட்டு, திருத்தமுடன் முட்டையதுமகிமைவித்தை தீர்க்கமுடன் யாரேனுங் காணமாட்டார், பொருத்தமுள்ள முட்டையென்ற வித்தைதானும் பொங்கமுடன் மாணுக்கன் பிழைக்கத்தானே. ௬00

பசுவுபால்கறக்காதிருக்க ஜாலம்.

தானை யின்னமொரு ஜாலமார்க்கம்தண்மையுடன் கூறுகிறேன் மைந்தாகேளு, தேனுனமனோன்மணியாள் கிருபையாலே செகதலத்திலனேகவித்தைச்செப்பக்கேளு, கோனுனகாலாங்கிநாதர்தம்மால் குவலயத்தில்கோடியுகமிருந்துமேதான், பானுனவதிசயங்கள்மிகவும் சொல்லிப் பாலித்தாரெந்தனுக்கு கோடியாமே. ௬0௧

கோடியாம்பசுமாடு யிருக்குங்கூட்டம் கொற்றவனே நீசென்று மைந்தாபாரு, தேடியே கரும்புலியின்கொழுப்புதன்னைத் தீவிரமாய் கொண்டல்லோ காற்றுவாடை, நாடியேயோரிடமா வைத்துகொண்டுநலம்பெறவே கோனினருகேசென்று, பாடியேபால்கறக்கச் சொல்வாயப்பா பாலகனேமாடெல்லா மோடும்பாரே. ௬0௨

ஓடியே பால்கறக்கமாட்டாதப்பாவுத்தமனே சமுசாரியவான்பாரு, தேடியேமாடெல்லாம் பிடிப்பான்பாரு தேசத்தில்மாடெல்லா மோட்டங்காட்டி, நீடியேயவனிடத்தில்வாராதப்பா நிட்சயகாலங்கிஜாலமப்பா, கூடியே ஜனங்களெல்லாம் கூட்டமிட்டுக் கொப்பனவே மயங்கியல்லோதியங்குவாரே. ௬0௩

தியங்கியே யேமாந்து நிற்கும்போது நீமுடன் கோனரின்பக்கல்வந்து, மயங்கியதோர் கோனனைக்கண்டல்லோதான் மார்க்கமுடன்தானழைத்து மன்னுகேளு, நயம்படவேயவன்றனக்குகுறிகள்சொல்ல, நன்மையுடன் செம்பொன்னைக்கேட்பாயப்பா, செயம்பெறவே காளியிட சாபத்தாலே செகதலத்தில் மாடெல்லா மோடலாச்சே.

ஆச்சப்பாசாபத்தைநிவர்த்திசெய்து வப்பனேகாளிபூசை செய்யவேண்டும், மூச்சடங்கிபோனதொரு மாடெல்லாந்தானுத்தமனே

மங்கைதவந்துசேரும்பாரு, பாச்சனுடன் வெங்கைபிடகொழுப்புதன்னைப்பாலகனே நீ மறைவாய்வைத்துவிட்டு, கூச்சனுடன் பாவைபாய் மங்கைமாட்டைக் கொப்பனவேதானழைக்க வருகும்பாரே. ()

பாரப்பாமங்கையெல்லாஞ்சேர்ந்தபின்பு, பரிவாகக்காளிக்குப் பூசைபோடு, நேரப்பா பூசையது சேரும்போதுகெடிதானசன்னதங்கள்மிகவுங்கூறி, ஆரப்பாபடர்ந்தவனந் தனிலிருக்குமப்பனேகோனேசொல்லக்கேளும், சீரப்பா யுந்தமக்கு குறைவுமில்லை சிறப்புடனேமாதமொரு பூசைசெய்யே. ௪௦௬

செய்யவே காளிக்கு காணிக்கைப்பா செப்பியதோ ருத்தாரப்படிதானப்பா, உய்யவே யெப்போதும் பூசைமார்க்க முத்தமியே போடுகிறேனென்றுகூறி, பையவே கைப்பணங்கள் கட்டியேதான் பான்மையுடன்காணிக்கைதருவேனென்று, வெய்யவேகற்பூரவாலத்திகொண்டு விருப்பமுடன் போற்றியது செய்வாய்தாமே. ௪௦௭

தாமானபூசைகொண்டகாளிதானுந் தன்மையுடன்சந்தங்கள் வந்தாற்போல, கோமானு மிடையன்முன் னெதிரேநின்றுகொற்றவனேகுறிசொல்லுங் காலந்தன்னில், சாமானமானதொருகுறிகளல்லோதாரணியிலிவர்போலுஞ்சித்துமுண்டோ, போமேதான்சகலசித்துங்கடந்தஞானிபொங்கமுடன் குறிசொல்லுஞ் சித்தென்பாரே.

என்பாரேகரும்புலியின் கொழுப்பின்மார்க்கம் யெழிலானவித்தையிது கூறப்போமோ, அன்பான தோழனவ னிருக்கவேண்டுமவனுக்கேமர்மங்கள் கூறவேண்டும், பன்மையாய்பலபேர்கள் கூடுவாரான்பூர்க்கையிலே கர்மிகளுதர்மிகளுமுண்டு, நன்மையுடன் வெகுவார்த்தை பேசியல்லோ நலம்பெறவேகருதனையேகேட்பார்காணே

தானவேமர்மத்தைக் கூறவேண்டாம்காசினியில்மகிமைகள்மெத்தவுண்டு, பூணவேமர்மத்தைவெளிகாட்டாமல் பொங்கமுடன்ஜாலமதை செய்துகொண்டு, நாணவே வையகத்தில் வித்தைசெய்து நன்மையுடன்பிழைப்பதுவேமெத்தநன்று, தோணவேயிப்பாகமைந்தாபாரு தோற்றமுடனுந்தமக்கு வுரைத்ததாமே. ௪௧௦

உரைத்தேனேபுலிப்பாணிமைந்தாபாருவுத்தமனே பின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன், கரைக்கின்றமருந்தினிட ஜாலமப்பா கண்கண்டவித்தைபடாகழறப்போமோ, துரைத்தனத்தார் மெச்சுகின்றஜாலம்ப்பா தப்புரவாய் நானுரைப்பேன் தப்பபால, கரையானகுணங்கண்டுமேடுவுகண்டு கட்டழகாஜாலமது செய்வாய்தானே. ௪௧௧

தானான வித்ததுதான் பேன் கொட்டையப்பா தாக்கான ஜாதியதுபெருவித்தாக, மானானவித்ததுதான் கொண்டுவந்துமகத்தானவக்கினியில் வறுத்துப் போடு, தேனான வித்ததனை வறுத்தபின்பு தெளிவாகப்பொடியம்மி தனிலரைத்து, கோனான குருபதத்தை மனதிலெண்ணி கொற்றவனே யதிற்சேர்க்க வுகமைகேளே. ௪௧௨

கேளேதான் புலிப்பாணி மைந்தாகேளு கெடியான பூநாகமண்ணத்தோடு, பாளேதான் போகாமல் கிளறிப்போடு பாங்காகக்கொதிபிட்டுயெடுத்துக்கொண்டு, காளேதான்போகாமல் மத்தியானம் நலமானமடுவுதனில் மச்சங்கண்டு, ஆளேதா னம்மருந்தை நீரிலேதானப்பனே கரைத்துவிடு மைந்தாபாரே. ௪௧௩

பாரேதான் போதை யென்ற மருந்தினாலே பாங்கானமச்சமெல்லாந்தியக்கங்கொண்டு, சேரேதான் கரையோரம்வந்துசேரும் செயலானமருந்தினிடவேகத்தாலே, கேரேதான்ஜலந்தனைவிட்டு யெகிறிப்பாயும் கெடிதான மச்சமெல்லாங் கூறப்போமோ, வீரேதான் விஷமேறி மயக்கங்கொண்டு விழியட்டுபேருமல்லோ மச்சந்தானே. ௪௧௪

தானான ஜாலவித்தை யதிதவித்தை தாரணியில்சூட்சமதையறியாமாண்பர், கோனான காலாங்கிநாதர்வாக்கு குவலயத்திற் பொய்யாதுமெய்யேயாகும், தேனான ஜாலவித்தை செய்துமல்லோ தேசத்தில் பிழைக்க வல்லோமாணபருக்கு, பானானபராபரியாள் கிருபையாலே பாலித்தவித்தையதுபாண்மையாமே. ௪௧௫

பாண்மையா மிவ்வித்தை யறிந்துமைந்தா பாங்கானராசரிடஞ் சென்றுயானால், தேன்போன்ற ஜாலமதை மிகவாய்ச்செய்து தேற்றமுடனவர்மனதுங் களிப்புண்டானால், மேன்மையாமுந்தனுக்கு வேணதிவார் மேதினியி லுனைப்போலசித்துமுண்டோ, பாண்மையுடன் சிவராஜயோகஞ்செய்து பாலிப்பாய்வெகுகோடி வித்தைதாமே.

வித்தையாம் செகசாலவித்தையப்பா விருப்பமுடனுந்தனுக்கு வுபதேசித்தேன், சுத்தமுடன் ஞானுபதேசவித்தை சூட்சாதி சூட்சமெல்லாந் திறந்துவிட்டேன், நித்தமும்மே மதியமுமாதம் நிலையம்பூண்டு நீணிலத்தில் நீயுமொரு சித்தனைப்போல், சுத்தமாயேயென்னுரு மனதிலுன்னி கைலாயபதிபோலவாழ்ந்திடாயே. ௪௧௭

உடுக்கையுடைக்கஜாலம்.

வாழலென்று மின்னமொரு மார்க்கம்பாரு வளமான வித்தையது கருதானப்பா, தாழவே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு தகமையுள்ள கண்மணியே புகல்வேன்பாரு, வேழ்மையாய் தேவதைகள் கூட்டத்தோடும் வெகுமாண்பருடுக்கோசைத் தன்னினோடும், சாழலெனும் வோசையது முறிந்துபோக சட்டமுடன்யாமுரைப்போம் வளமைகாணே. கக௮

காணவேபேயோட்டு மந்திரவாதி கனமானபத்துபேர் மாண்பர்கூடி, தோணவேசிலம்பங்கள் போடும்போது தப்புரவாய்க்கூச்சலுடன் போரேவந்தால், வேணவே மர்மங்கள் மனதிற்கொண்டு வேட்கையுடன் வுடுக்கைதனை வுடைப்பதற்கு, காணவேகெந்தகத்தின் திராவகத்தால் நலமாகக்குச்சிதன்னூற் கோடுபோடே. கக௯

போடேதா னெதிராளி காணுமற்றுன் போக்கான திராவகத்தைத்திட்டும்போது, நீடவே சவ்வென்றசர்மந்தானும் கிட்களங்கமாகவல்லோ வெந்துமேதான், கூடவே யிருக்குமந்த காலந்தன்னில் கொப்பெனவே யெதிராளிவந்துமல்லோ, சாடவேயுடுக்கைதனை யடிக்கும்போது சட்டமுட னுடுக்கதுவுங்கிழியுந்தானே. கஉ0

தானுனவுடுக்கையது கிழியும்போது தாக்கானயெதிராளிமாண்பரெல்லாம், கோனுன சற்குருவை மனதிலெண்ணி கொப்பெனவே மகதேவா வனிபயர்தான், தேனுனவுடுக்கையது கடிகைமுன்னே தெளிவான வோசையது பாடிற்றல்லோ, மானுன மயேஸ்வரியேயென்ன பாவம் மங்கையரே யெந்தனுக்குக் கூரென்றுரே. கஉக

பூசாலியின்பேரில்சன்னதம்வருதல்.

கூரென்றுசொல்லுகையில் பாலன்பேரில் கொம்பெனவே சன்னதங்களேகியல்லோ, ஆரென்றுயென்னுதேயெந்தன்மீதி லப்பனேசக்கலாதேவியப்பா, ஊரென்று யிந்தவூர்பதியுமல்ல வுத்தமனே வடகாசி வயோத்தியல்லோ, தேரென்ற பதிதனிலே விற்றிருக்கும் தேவியல்லோ சக்கலாதேவியாச்சே. கஉஉ

ஆச்சென்று சொல்லுகையில் பாலன்றனும் வன்பானதோழரெல்லாம்மொன்றுய்க்கூடி, பேச்சொன்றும்பேசாமல் பின்னோடாமல் பிரியமுடன் மனதுவந்து தேவியார்க்கு, கூச்சலுடன் குறைநீங்கி பெங்களுக்குகொம்பனேயே செய்தகுற்றங் கூறுமம்மா, பாச்சலுடன் மலைபேறிப்பதியைத்தேடிப் பாங்குடனே போகவென்று வரங்கேட்டாரே. கஉ௩

கேட்டதொருமாண்பருக்குத்தேவியாருங்கிருபையுடன்மனங்களித்துக்கூறும் வார்த்தை, நீட்டமுடன் யெதிராளிமந்திர தந்திரம் நேர்மையுடன் நீங்களல்லோ வறியாமற்றுன், வாட்டமுடன்பகையாளி செய்தகுற்றம் வண்மையுடனறிவதற்கு மனமிருந்தால், நாட்டிகமாய்ச் செம்பொன்னைத் தட்டில்வைத்து சட்டமுடன் கேட்டாலே விதிசொல்வேனே. கஉ௪

விதியான வழியதுவுங்கூறும்போது விருப்பமுடன் மாண்பரெல்லா மொன்றுய்க்கூடி, மதிமயங்கிச்செம்பொன்னை தட்டில்வைத்து மார்க்கமுடன் காணிக்கையோர்வையென்ன, பதிகடந்துமாண்பருக்குகருவின்மார்க்கம், பட்சமுடன் தாமுரைத்துபழியுந்தீர்த்து நிதியனைத்தும் பெற்றல்லோ ஜாலதந்திரம் நீதியுடன்சித்தனைப்போல்செய்வாய்பாரே. கஉ௫

பாரேதான் கருவறிவான் புத்திவான்தான் பாரினிலேமற்றவரோ காணப்போரார், நேரேதான்வுலகமதில் ஜாலதந்திரம் நேர்மையுடனிப்படியே செய்வார்பாரு, சேரேதான்கிட்டிருந்து கிகிகொடுத்து சேர்வையுடன் தேவதைகள் மார்க்கங்கண்டு, கூரேதான் வையகத்தில் சாலஞ்செய்து கொப்பெனவே மாண்பரெல்லாம் பிழைப்பார்காணே. கஉ௬

இதுவும் வுடுக்கைவுடைக்க.

காணவேயின்ன மொருமார்க்கம்பாரு கருவானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, தோணவேவுடுக்கைதனை வுடைப்பதற்கு துப்புறவாய்க் கருமானமொன்று சொல்வேன், நீணவே வீரமென்றகாடிகாரம் நீதியுடன் தானெடுத்து மைந்தாபாரு, வாணமென்றவுடுக்கைதனைக்கையிலேந்தி வளமானகோடதுபோல் தீத்திடாயே. கஉஎ

தீத்துமே காடியென்றகாயந்தன்னால் தீரமுடன்கிறலது ஊறும்போது, வேத்துமேசவ்வதுவு வெந்துமேதான வேந்தாந்தத் தாயினது வுடுக்கைதானும், ஆத்துமேவெந்துனைந்து யிருக்கும்பாரு வப்பனே படுக்கைத்துமச்சந்தானும், சேந்தவுடன்கைதட்டியடிக்கும்போது கீர்த்தியுடன் வுடுக்கையது உடையும்பாரே. கஉ௮

உடைந்ததொரு வுடுக்கையதுகாணும்போது வுத்தமர்கள் மாண்பரெல்லாம் திடுக்கிட்டேங்கி, படைமுகமுந்தான்கலங்கி பொறிகலங்கி பாங்கான மாண்பரெல்லாம் மதிகெட்டேங்கி, கடையானமாந்திரீக தந்திரசாலம் கண்காணுவித்தையென்று கதறுவார்கள், விடையானபாலரெல்லாம் மெய்யெனறெண்ணி விருப்பமுட னதிசயித்து நின்றிட்டாரே. கஉ௯

பூசினிக்காய் சாலம்.

நின்றோரேயின்னமொரு மாற்கம்பாரு நிலையான புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, வென்றிடவே மாணுக்கர் பிழைப்பதற்கு விருப்பமு

டன்சாலமது சொல்வேன்பாலும், குன்றனமலைக்கல்லு போலேப் பாகுழியானமண்பாண்டமொன்றுசெய்து, நன்றானவாபதுவுங்கலச ம்போலே நலமானசிறுவாயாய் செய்திடாயே. ௧௩௦

செய்யவேபாண்டமது கலசந்தன்னில் செயலான வித்தையது வெல்லோர்கான, பையவேபூசினியாம் புஞ்சதன்னை பாங்குடனே மண்பாண்டந்தன்னிலிட்டு, மெய்யுடனே சின்னவாய்க்கொண்ட பாண்டம் மெல்லெனவே பூசினிக்காய் வளர்ந்துமல்லோ, கொய்தபின்பு தன்னை யெடுத்துப் பாண்டந்தன்னை கொப்பெனவேரவிதனிலே வைக்கக்கேளே. ௧௩௧

கேளேதான் பாண்டமது ரவியில்வைக்க கொடியானகாயதுவும் பழமேயாகி, காளேதான்முத்தின தோர்பழமூர்தாலும் நலமானபாண்டமதிலுருளும்பாரு, சூளேதான் கலசமென்ற பாண்டந்தன்னை துப்புறவாய்ப் பதனமதுசெய்துகொண்டு, ஆளேதான்தலைமீதில்குடந்தலைவைத்து வன்புடனேசாலமது செய்வாய்தானே. ௧௩௨

தானனசபையேறி வேந்தர்முன்னே சட்டமுடன் மாணுக்கள் கூடிருக்க, கோனனவேந்தர்களும் திடுக்கிட்டேங்க சொற்றவனைபாண்டமதை முன்னிறக்கி, தேனனபூசினிக்காய் வேறங்கான்றதேற்றமுடன்சபையோர்முன் கொண்டுவந்து, பானனபாரபரியைமனதிலெண்ணி பட்சமுடன் சாலமதுசெய்துகாட்டே. ௧௩௩

காட்டவே தனக்குகந்தசிஷனுக கருவாகமர்மமதை யவனுக்கோதி, நீட்டமுடன் பாண்டமதையவன்கைதந்து நிறையவேசலமதனைக் கொடுவாவென்று, வாட்டமுடன் பாண்டமதில் சலமும்நிற்க வாகுடனே வனுவேந்தர்பார்த்திருக்க, நீட்டமுடன்மாமென்ற டோலிதன்னை நினைவாக யவன்கழுத்தில் மாட்டிடாயே. ௧௩௪

மாட்டியேதிரைவளைத்து மதியம்பூண மார்க்கமுடனெல்லவரும்பார்த்திருக்க, தாட்டிகமாய்ரவியதனி லிருந்துகொண்டு சட்டமுடன் பூசினிக்காய்த் தனையெடுத்து, நீட்டமுடன்டோலியென்ற கச்சைக்குள்ளே நினைவுடனே யாருமதுங்காணுமற்றன், பூட்டகமாய்ப் பூசினிக்காய்தனையெடுத்து பொங்கமுடன் டோலிக்குள் பொதிவாய் மூடே. ௧௩௫

மூடியேதிரை நீக்கிமைந்தாபாரு முனையான பூசினிக்காய்க்குடத்துள்ளேகி, ஒடியேகாயதுவும் பாண்டத்துள்ளே வுத்தமனையிருக்குகின்ற வயனம்பாரு, சாடியேசலமதனை யகற்றிப்போடு சட்டமுடன்பாண்டமதைத் திறந்துகாட்ட, வாடியேகுடத்துக்குள் காயைக்காட்டவன்மையுள்ள சாலமென்றுமயங்குவாரே. ௧௩௬

மயங்குவார் குடத்துக்குள் பூசினிக்காய் மார்க்கமுடன் சென்றதொருப்துமைகண்டு, தியங்கியே செகசாலயேந்திரசாலம் தீர்க்கமுடன்மாந்திரீக மிதற்கிடுண்டோ, நயம்படவேதாமுரைத்து மாண்பரெல்லாம் நாதாந்தசித்தனென்று நடுங்குவார்கள், செயம்பெறவேவித்தைபிது மதிகவித்தை செய்கிறதோர்வன்மைகண்டு பிரமிப்பாரே.

பாரேதா னிவ்வண்ணதந்திரசாலம் பாரினிலேசகுவாளி யறிவான்பாரு, வேரேதான் சாலவகைசெய்துமல்லோ நெடிதான பிரம்மலிகடந்தோன்போலே, சேரேதான்மாணுக்கர் கோடிமுன்னே செய்துமேதந்திரமாம்சாலம்போக்கில், நீரேதான்பணையமது மிகவேவாங்கி நீதியுடன்பிழைப்பதுவுந் தருமமாமே. ௧௩௮

தருமமாஞ் செகசாலதந்திரசாலம் தாரணியில்பிழைப்பதுவேநீதியாகும், கருமமாமற்றொருகை தொழிலினாலே காசினியில் வெகுபாவமெய்தும்பாரு, மருமமதுயாருக்கும் வெளியிடாமல் மார்க்கமுடன் ஜீவனத்தைச்செய்துகொண்டு, சொரூபமென ஞானேபதேசந்தன்னை சத்தமுடன்பெறுபவனேசித்தனமே. ௧௩௯

சித்தனய்ப்பிறந்தாலும் சீர்வைவேண்டும சிறுலகில்பலபேர்கள் மதிப்பேவேண்டும், கத்தனங்காலாங்கி போலேகீர்த்தி காசினியிலவர் போலேபெறவேவேண்டும், நித்தமுமேமனோன்மணியாளருளே, வேண்டும்நீங்காததவத்துறதிகொள்ளவேண்டும், பத்தியுடன்சித்துமனமுறுதிவேண்டும் பாரினிலேநீயுமொருநீதிவானே. ௧௪௦

கற்பூரவித்தை.

நீதியாபின்னமொரு மாற்கம்பாருநிலையான கருமானமொன்று சொல்வேன், சோதியே சுடரானமதிவிளக்கே தோற்றமுடன்யாமுனக்குவுரைப்பேன்பாராய், ஆதியாம்கர்ப்பூரமணிவிளக்கை யப்பனே சாலமென்ற மணிதான்சொல்வேன், சாதியினிலுயர்ந்ததொரு பூரமப்பா தன்மையுள்ளபூரமது ஆலாத்தியாமே. ௧௪௧

ஆமேதானு லாத்திகர்ப்பூரத்தையடைவுடனே தானெறிக்க வன்மைசொல்வேன், நாமேதான்சொன்னபடி மக்கமாவி நலமானமாளிகையில் நடுமையத்தில், போமேதான்குடவிளக்கு தன்னையப்பா பொங்கமுடன் பத்தடியாந்தூரந்தன்னில், வேமேதான்விண்போகா வண்ணமப்பா விருப்பமுடன்பதிதனையேவைக்கக்கேளே. ௧௪௨

கேளப்பா புலிப்பாணிமைந்தாகேளு கிருபையுள்ள யெந்தனிருகண்ணேயப்பா, பாலப்பாபோகாமல்புத்திமானே பாங்கானகால

மொன்று செய்வாயப்பா, நீளப்பாப்திமுகத்திலிருந்துகொண்டுநீதி யுடன் கார்த்தியதுபூசைமார்க்கம், வேளப்பாரோயர்ளி முன்னதாக வேள்வியுடன் வோமமதுசெய்திடாயே. கசங

செய்யவே ரோயாளிபடிநிதானம் சேர்ந்தியுடன் பாகருண்டம் வளர்த்தும்போது, பையவேபூசை மூகம்கர்ப்பூரத்தி பாங்குடனே சாலமதுசெய்யக்கேளு, துய்யநல்லநீமுறுகல்பாஷாணத்தை துப்புற வாம் சலமதனில்வைத்துக்கொண்டு, மெய்புடனேசலமதனைக்கைவி ற்றேய்த்துமேன்மையுடன் பாஷாணம்பதனங்கொள்ளே. கசச

கொள்ளவே நீமுறுகல்பாஷாணத்தை கொப்பெனவே வெண் ணீறில்தான்கலந்து, விள்ளவேஓம்நமசிவென்றுஓதி மிக்கவேகர்பூரம் மேனிற்போடு, திள்ளவேசீஷனுக்கு கூறும்வார்த்தைதுடியான கர்பூ ரம் விளக்கில்லாமல், அள்ளவேகுதிகொண்டு தீபம்போலே வார்த்தா னே யெறியவென்றுவபயஞ்சொல்லே. கசரு

சொல்லவே கற்பூரம்விளக்கில்லாமல் துப்புறவாய்சோதியுடனெ ரியும்பாரு, வெல்லவேதீபமது தூரநிற்கவேநாக்கத்தாயினது கடா ட்சத்தாலே மெல்லவேயெறிந்த வண்ணத்தன்னைப்பார்த்து மேதினி யில் மாந்தரெல்லாமெய்நடுங்கி, தொல்லவேவந்தொரு பூதந்தானும் கொப்பெனவே கற்பூரமெறியலாச்சே, கசசு

ஆச்சப்பா சாலமென்றதந்திரவேதைவதாணங்கள் தன்னாலே யெறியலாச்சு, மூச்சொடுங்கிப்போயிருந்தபூரந்தானும் முனைவான கொழுந்துவிட்டுயெறியும்வண்ணம், பாச்சலுடன்மாண்பர்களுங்கண் டுமல்லோ பாங்குடனேயிது புதுமைகாலமென்பார், ஆச்சரியமான தொருவித்தைதானுமவனியிலே யாரறிவார்புத்திமானே. கசஎ

திருவெண்ணீரில்லாமல்கேணியில் ஸ்நானஞ்செய்துசூரியனில்

நிற்கமேனியில்வெண்ணீர்கண்டது.

பக்தியுள்ள. புலிப்பாணிமைந்தாகேளு புனிதமுடனுந்தமக்குயி ன்னஞ்சொல்வேன், சத்தியமாய்கருமான மின்னமொன்று சட்ட முடன் யாமுரைப்பேன் மைந்தாகேளு, வெற்றிபெறமாண்பர்களி லாயிரம்பேர்வேடிக்கை சிமிட்டுவித்தைதனைநம்பாரு, தத்துவமாய் சபையோர்கள்முன்னதாக சார்புடனே காங்குவித்துநிற்பாய்பாரே,

பாரேதான்சபையோர்கள் பார்த்திருக்க பண்பாகக்கேணிதனி லிறங்கிமுன்னே, நேரேதான்எரிகாலன்பாலையப்பா நேர்மையுடன் காந்தனிலே குழப்பிக்கொண்டு, சீரேதான்மறவடமாய் நின்றுகொண் டுசிறப்புடனே வெண்ணீர்போல் குழைத்துப்போடு, நீரானபாலதுவு மாண்பருக்கு நிறமானவெண்ணீர்போல் தோற்றுதன்றே. கசஅ

அன்றான வெண்ணீரைப் பூசிக்கொண்டுவன்பானகேணிதனில் வந்துநின்று, குன்றானபருவதம்போல்கோடிமாண்பர்கொற்றவர்கள் திருமுகத்தைத் தானும்பார்த்து, வென்றிடவேயேகாந்தி நிஷ்களம் போல்விருப்பமுடன் சலமதனில் மூழ்கியேதான், சென்றுமேசலத் தைவிட்டுக்கேணியேறி சிறப்புடனே சூரியனில் நிற்பாய்தானே.

தானானசலமதுவுங் காய்ந்தபின்பு சட்டமுடன்திருவெண்ணீர் காணலாகும், கோனானகுருபரனார் பூசைசெய்து கொற்றவனேதேவ தாஸ்தலத்தைவிட்டு, தேனானமனோன்மணியாள் பாதங்கண்ட தேவி தனைப்பூசைசெய்த புனிதனென்பார், பானனபரஞ்சுடராய் மேனி யெல்லாம் பாங்கானபட்டையதுகாணலாமே. கருக

காணலாம் சிவயோகமாண்பன்போல கைலாயசித்தமுனி நீதா னென்பார், பூணவேபிர்மலைகடந்தசித்து புகழானகேணிதனிலிற க்கருள்சித்து, தோணவேயெரிகாலன்தந்திரசாலம் தோற்றமுடன் காண்பதற்குப்பிரம்மையாகும், நீணவே சாலமாந்தந்திரபோகு நீ தியுடன்செய்துமல்லோ பரிசுவாங்கே. கருஉ

வாங்கப்பா ராசரிடம் பரிசுவாங்கி வளமுடனே வையகத்தில் சித்தனைப்போல், தாங்கியேதிரியாதே தய்யபாலா துரைராசகந்த ரன்போல்போகஞ்செய்து, ஏங்கியேமாண்பரெல்லாந் திடுக்கிட்டே ங்கயெழிலானமாயவித்தை வெண்ணீர் வித்தை, சாங்கமுடன்செய் துமல்லோ தரணிமீதில் சட்டமுடன் காலாங்கி தன்னைப்போற்றே.

சங்கிலி சாலம்.

போற்றியேயின்னமொருகருமானங்கேள் புகழானகாலாங்கிநா தர்நம்மாசல், தேற்றமுடன்யெந்தனுக்கு வுபதேசித்த தெளிவானசா லவித்தைமாக்காணத்தான், ஆற்றலுடன் மணத்தலைநெய்யைவாங்கி வப்பனே வுடும்பினிடநெய்யுங்கூட்டி, சாற்றலுடன் விலாங்கினது பிணமுஞ்சேர்த்து சட்டமுடன் குழித்தயிலம் வாங்கிடாயே.

வாங்கியே தயிலமதையிறக்கிக்கொண்டுவன்மையுடன்சீசாவிற் பதனம்பண்ணு, பாங்குடனேசிங்கமும் பாண்டஞ்செய்து பதனமு டன்மேல்வாயாக் தளவாய்போல், தேங்கவேபாண்டமதில் கரியைக் கொட்டி தேற்றமுடன் தீயதனைப்போட்டுமல்லோ, ஓங்கவேசிறுகழி யாம்விறகுதன்னை ஒப்பமுடன் போட்டுமல்லோ யெறித்திட்டாயே.

எரிக்கையிலேகொழுந்ததுபோலெறியும்போதுயெழிலானசங் கிலியாம் விரமப்பா, முருக்கியதோர்சங்கிலியைத் தீயிற்போட்டு மு னையானதீயதனிற்காச்சிக்கொண்டு, பரிக்கியேபலபேர்கள் மாண்பர்

பார்க்கபட்சமுடன்செய்யதனைக் கையிற்றேப்த்து, செருக்கியேசங்கி லியை வருவும்போது, கெடிதான தீயதுவும்பற்றுதன்றே. ௧௫௬

அன்றானசங்கிலியைப் பார்க்கும்போது அடலானதீபமது சுடர் போல்தோற்றும், குன்றானமலைக்கல்லுகருங்கல்லப்பாகொப்பனவே யிதுபோலயெடுக்கலாகும், சென்றுமே ரசசிடம்சாலஞ்செய்துசிறப் பானபரிசுமுதல் யாவும்பெற்று, வென்றிடவேசாலமதுதந்திரசாலம் வினோதமுடன் செய்தாயல்லோ பரிசுகொள்ளே. ௧௫௭

கொள்ளவேவெகுபேர்கள் மெச்சும்பாலாகுவலயத்தில்யேமெச ருசித்தனைப்போல், எள்ளளவுங்குறையதுவும்சோரமற்றுன்யெழிலா னவித்தையதுசெய்துமல்லோ, வுள்ளபடிசிவயோகம் ராசயோகம்வு த்தமனேசமாதியிலே யின்றுகொண்டு, கள்ளமில்லாதேவரிடிதம்மைப் போல காசினியில்வெகுகாலம் வாழ்குவீரே. ௧௫௮

வாழ்கையிலே புமைக்கண்ட மாண்பரெல்லாம் வையகத்திலிவர் போலுஞ் சித்துமுண்டோ, தாழ்மையுடன் புமைப்பணிவார கோடி மாண்பர் தாரணியிலுனக்கிடு வொருவருண்டோ, ஆழ்வமயுள்ளமா ண்பாலா பத்தியானே வவனிதனிற்சாலவித்தை செய்துக்கொண்டு, மேழ்மையுடன் பூலோகவாழ்க்கைதன்னில் மேதினியில்யெப்போது ம்வாழ்குவீரே. ௧௫௯

பேயாட.

வாழவேயின்னமொருகருமானங்கேள் வன்மையுள்ளபுலிப்பா ணிமைந்தாபாரு, தாழவேரெண்டகமாஞ் ஜாதியப்பா தாக்கான பூ சாலிசெய்யுமார்க்கம், ஆழவேபேய்கொண்டமாண்பர்தம்மை வன்புட னேதாமழைத்துச்சபையோர்முன்னே, சாழலுடன்பேயாட்டங்கொ ள்ளுமார்க்கம் சட்டமுடன் தேவதைகள் வரவுதானே. ௧௬0

தானானபேய்கொண்டமாண்பருக்குதாக்கானகருவொன்றுசொ ல்வேன்பாரு, தேனானதேவி மனோன்மணியாள்பூசைதோற்றமுடன் தானமைத்துக்கும்பம்வைத்து, கோனான குருபரனைத்தியானஞ்செ ய்துகொப்பனவே வுடுக்கோசைத்தனையெடுத்துமானமந்திரத்தை யுச்சரித்து மார்க்கமுடன் பேயாடவழிசொல்வேனே. ௧௬௧

வழியானதேவதையைத் தானழைத்துவளமையுடன் செபதப ங்கள்மிகவேயோதி, பழியானமுப்புலியுந் தான்கொடுத்து பான்மை யுடன்வோமமதுசெய்யும்போது, சுழிமாரிமயக்கமதுவதிகங்கொண் டுசெடொளியாங்கிபமுகம்பார்க்கும்போது, குழிபோன்ற கண்ணிர ண்டு மிருளூர்தோன்றி குப்புரவாய் லாடகவிபேசுவாரே. ௧௬௨

பேசியகூக்தலது வதிகமாகி பேரானமராட்டகமும் மிகவுங் டறி ஆசித்துப்பூசித்துக், காலகுவித்துவப்பனே தேகமதாடுங்கலாகி நாசிதனில்சுவாசமது மிகவேயோங்கி, நடுக்கமுடன் குறட்டையது வதிகமாகி, தூசிபடமேனியது பிரண்டுமல்லோ துள்ளியே பற்கடித் து யெழும்புவாரே. ௧௬௩

எழும்பியேவேதாள மார்க்கரித்து யெழிலான பிடாரிபலிகொ ண்டபேய்போல், தழும்புபடாமேனியது தழும்புமாகி தற்பாளுஞ் சொரூபமதைக் கண்டாற்போல், தொழும்படவே தலைவிரித்து ஆட் டங்கொண்டு தோற்றமுடன் வெகுபினத்திலதிகமாகி, அழுதுமேயா யாசயத்தியக்கமாகி வப்பனேகாங்குவித்து வாடும்பாரே. ௧௬௪

பாரேதான்சின்மயத்தைக் கண்டாற்போல பட்சமுடன்வுதிரம தைவாயாற்கக்கி, நேரேதான் பூசைமுகந் தன்னைக்கண்டு நேர்மையு ன் யேர்வையது யெனக்கொவ்வாது, சீரேதான் பிதுர்வனத்தைக் த் துமாண்டி சிறப்பான ஓங்காரபேய்தானல்லோ, கூரேதான்பூசையது மயானபூசை கொப்பெனவே யெந்தனுக்குத் தருவீர்தாமே. ௧௬௫

தாமானபேயாட்டங்கொண்டமாண்பர் தன்மையுடன்பூசைமு கம்யேர்வையில்லை, நாமானமாகவல்லோ வேதமோதி நடுச்சாமபூ சையது செய்வேனென்றும், யேமானலாடகவி முனிதானென்றும் விட்டகுறையிருந்ததினாலிங்கே வந்தேன், சாமான்னியமானதொரு முனிதானல்ல தத்துவத்திற்பேர்கடந்த முனிதான்பாரே. ௧௬௬

முனியானமுனியல்லோ பிரம்மராட்சிமுதலதைக் கடந்தநொ ருஞானசித்து, சனியானராட்சதனு மெனைத்தொடர்ந்து தாரணியில் கேணிதனில் விழுந்தபூதம், பனிபோன்றமலைவளத்தை சுற்றும்பூத ம்பட்சமுடன் பிடாரிகளைவணங்கும்பூதம், தனியானதத்துவங்களதி கங்கொண்ட தயாபரியைமறவாதபூதமாமே. ௧௬௭

பூதமாம்பேயாட்ட முப்பத்திரெண்டு பூதலத்தில்மிகக்கூறும்ம திதவிதனை, நீதமுடன் சற்பனையோடோயசாரம் நீதியுடன் நடப்ப துவுஞ் சிலதுபூதம், நீதமுடன்தலைவிரித்தலாட்டங்கொண்டு நிகழா ன வார்த்தைகளும் மிகவேகூறும், கோதகமாய்மலையிலேறிப்போவே னென்றும் தோற்றமுடன் சிலபூதங்கூறுங்காணே. ௧௬௮

காணவேயிந்திரஜாலமப்பா கருவான கருவிகளும்மையிறு லும், கோணவேயட்சரத்தின் பிட்டகந்தானசொலலும் யில்லாலுங்

காணத்தாலும், பூணவேகாஞ்சேரிப் பொடியினாலும் புகழானதிரு வெண்ணீர்கலப்பினாலும், ஆணவங்கள் தானொடுங்கிப்பேய்கள் தானும் வன்புடனே வாய்திறந்து கூறுந்தானே. கசுகூ

தானானபிரணவத்தையுச்சரித்து தன்மையுட னகஸ்தியனார் காண்டந்தன்னில், கோனானயென்பாட்டன் கும்பயோனிகுருசொன்ன காவியம் பன்னீராயிரந்தான், தேனானகாண்டமது பனிரெண்டுக்குள்ளே திறமான முதற்காண்டந்தன்னிலப்பா, மானான இலங்கைபதிவேந்தனுக்கு மகத்தானமையொன்று கூறினாரே. கஎ0

கூறியதோர் மையதனாலனேகசித்து குவலயத்திலாடலாம்பேய்தனக்கும், மீறியதோர்மையினா லஷ்டசித்து மேதினியில் வெகுகோடிமாண்பரப்பா, சீறியதோர்வேதாளம் பேயாட்டங்கள்சிறப்புடனே கருவென்றமையினாலே, வீறியதோர்கருமானந்தன்னைக்கொண்டுவிட்டகுறை தனையகற்றி செய்வாய்பாரே. கஎக

செய்யவேமையினுட பெருமைதானும் சிறப்பானபூதலத்திலெவாரலாகும், வெய்யவேவிட்டகுறையிருந்தவர்க்கு மேதினியிலம்மை தான்பலிக்கும்பாரு, துய்யநல்ல மையதுவுஞ்செய்வாரானால் துரைராசசுந்தரனைக்காணலாகும், மெய்யான மையினிடபோக்குதன்னை மேதினியில் காண்பவனேசித்தனாமே. கஎஉ

சித்தனாம்பூவுலகில் ரிஷிதானென்பார் சிறப்பானகருவிகாணதியுள்ளோன், முத்தனும்மூதுலகங் கடந்தஞானி முனியானபிரம்மவிகடத்தோனென்பார், சத்தியத்தைத்தவறாத வேள்வியோனும் தாணிபதியுலகாளும்ராசனென்பார், நித்தியமும் பிராணநிலைகலையில்நின்றநிட்களங்கமானசுட ரென்பார்தாமே. கஎங

சுடரானவையகத்துசித்தனென்பார் சூட்சாதிசூட்சமதைக்கடந்தஞானி, அடலானமாண்பரெல்லாம்வணங்குஞ்ஞானி வவனிதனில் விட்டகுறையிருந்துதானால், திடமானஞானியென்றுபேர்வகுப்பான் தீர்க்கமுள்ள ஜெகசாலமந்திரவாதி, மடலான தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறும் மார்க்கமுடன் தானறிந்தமதியவானே. கஎச

மதியானமையினுடமார்க்கத்தாலே மகத்தானலோகமெல்லாம் வசியமாகும், கதியானமோட்சமென்ற மானிதானும்காணிக்கைபெப்போதுங்கழரொண்ணாது, விதியானவிதியிருந்தால் மையின்போக்கு விணிலேபோகாது சதாகாலந்தான், துதியான யிலங்கைமன்னன் மையினாலே தொல்லுலகோர் யெப்போதுந் துதிப்பார்காணே. கஎரு

இல்லாத்துப்நபுண்கள்தேவதா பொய்மசக்கல்.

காணவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபொய்மசக்கல்தலையாட்டந்தான், பூணவேகும்பமது கலசம்வைத்து பொய்கமுடன் பேயாட்டங்கொள்ளும்போது, தோணவே லாகிரிகள்வஸ்துவாலும் தொல்லுலகில்மாதர்மேல் சன்னதங்கள், வேணபடிதன்மீதில்வந்தாப்போலும் வெகுபிறட்டல்தலைசுழட்ட லதிகந்தானே. ()

தானானதெய்வமதுவனேகங்கொண்டு தாக்கானசன்னதங்களதிகமாகி, கோனானதன்புருஷன்றன்னைநோக்கி கொற்றவாயென்தனுக்கு யேர்வையில்லை, மானான மகத்துவங்களதிகங்கொண்டு மன்னவர்க்கு தெய்வமதுகூறினாற்போல், பானானகரங்குவித்து தலைமேற்கொண்டு பாலகனே பூசையில்லையென்பார்பாரே, கஎஎ

மாதுதெய்வத்தால் சமுசாரிமயக்கல்.

பாரேதான் கன்னியர்மேல்சன்னதங்கள் கைலாயவடிவேலன்தன்னைப்போல, வேரேதான் கிற்கிறவாரோ நீர்தான் நீதியுள்ளவாண்பிள்ளை கிளைவாய்க்கேளீர், சீரேதானுக்தனிடமாளிதன்னில் சிறப்பானபூவாடைக்காரியபபா, வேரேதான்கட்டுதற்குவாடையில்லை வித்தகனே மனங்கலங்கிநின்றாள்தானே. கஎஅ

திற்கவே பூவாடைக்காரிதானும் நிட்களங்கமாகவல்லோ வெகுகாலந்தான், துர்க்கையென்றபிடாரியது தானுமல்லோ துதியானகாட்டேரிசின்னாளப்பா, செர்ப்பமுவாராத கருப்பன்றானும் சுடரொளிபாஞ் சத்தகன்னிமாதுதானும், கற்பமதைஆவிகொள்ளும் ரத்தமுண்டி கருவழிக்கும் மாடனதுதானுந்தானே. கஎகூ

தானானதெய்வமடா பூவாடையப்பா நன்மையுடன்சித்தடிமேல்மையல்கொண்டு, கோனான தேவதைகள் வாடைகட்டி கொப்பெனவேசன்னதங்களதிகங்கொண்டு, தேனானநடுவீட்டு செல்லியத்தாள் தெளிவான வங்காளபூபதிதானப்பா, மானானயீஸ்வரியா ளெல்லைக்காத்தாள்மகத்தானதெய்வமது வந்திட்டோமே. கஅ0

வந்திட்டோமென்றல்லோ மையலாகி மகத்தானசன்னதங்களதிகங்கொண்டு, குன்றானபுருஷனையும் மிகவேநோக்கி குடிதனக்குவனர்த்தங்கள் நேர்ந்ததென்று, இன்றுமே யெந்தனுக்கு யிந்தபூசை யெழிலானபூசையது யேர்வையில்லை, நன்றுதான்பூசையது பரியேகொண்டு காணிக்கைவைத்தாலே யேர்வையாமே. கஅக

ஏர்வையாம் வையகத்துப்பெண்களெல்லாம் யெழிலான புருஷனையுந்தூஷணிப்பார், சேர்வையாம்சீனபதிப் பெண்களெல்லாம்சிறப்

புடனே புருஷனையும் போற்றுவார்கள், பார்வையாங்குளிகைபது
கொண்டுமல்லோ பாருலகம்பெழுகடலுஞ் சுத்திவந்தேன், நேர்மை
யாஞ் சினபதிப்பெண்களுக்கு நெறிமுறைகள் தத்துவங்கள்மிகவுண்
டாமே. கஅஉ

உண்டான தெய்வமது யாதுமில்லை வுத்தமனேகடவுளன்றிவே
றென்றில்லை, பண்டானபொய்கொலைகள் களவுமில்லை பாங்கானகா
மமதுவொன்றேயுண்டு, திண்டானவிசுவாசயருளுமுண்டு திறளான
பாவமதுயில்லையப்பா, கண்டேனே சைனபதிமார்க்கத்தோரை காசி
னியில் காலாங்கிகடாட்சந்தானே. கஅங

தானானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலும் தாக்கானமனோன்மணியாள்
கிருபையாலும், மானானாலுயுகங் கடந்துவந்தேன் மகத்தானவைய
கத்திலெல்லாருந்தான், கோனானசினபதிப்பெண்கள்நீக்கி குவலயத்
திலெல்லோருமிருந்தமார்க்கம், வேனானவெட்டவெளிமயக்கத்தாலே
விருதாவாய் மாண்பரெல்லாமயங்கினாரே. கஅச

பிரதமை நடக்க.

மயங்கவே யின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தானபுலிப்
பாணிமைந்தாகேளு, தயங்கவே தந்திரமாஞ்ஜாலஞ்சொல்வேன் தாக்
கான மானிடர்கள்பிழைக்கவென்று, புயங்கமுடன் நோயாளிசாந்தி
யப்பா புகழானபிணிகொண்டமாண்பருக்கு, செயம்பெறவேசாந்தி
யது சொல்வேனப்பா செய்கின்றமார்க்கமது பண்பாய்க்கேளே. ()

பண்பானநோய்கொண்ட பிணியாளர்க்குப் பாகமது சொல்லு
கிறேன்பாண்மையாக, திண்ணமுடனமச்சென்ற மாளிப்பாதிறமு
டனே கிழக்குமுகமாகவல்லோ, நன்மையுடன்கொலுக்கூட மொன்
றமைத்து நாதாந்தக்கூடமது யேகவட்டம், வண்மையுடன்சோடச
தூணிறுத்திவாகும்பெற சின்மயத்தின் பூசைசெய்யே. கஅசு

செய்யவே மயானத்தின் பூசையப்பாசெப்புகிறேன் வருந்மை
ந்தாகேளுகேளு, ய்யடவேகும்பமென்ற கலசமப்பா வுத்தமனேநடு
மையம் தன்னில்வைத்து, பையவேநவகோணவாசல்விட்டு வாகமுட
ன்கலசமென்ற பாண்டமப்பா, மெய்யுடனே தானியமாமொன்பதா
கும் மேன்மையுடன் கலசமதில் கீழேவையே. கஅஎ

கீழானகலசமது தன்னிலப்பா கிருபையுடன்தானியங்கள்வைத்
தபின்பு, தாழானகுடுவைக்குநூலைச்சுற்று தகமைபெறகுச்சதுதான்

நாலதாகும், கீதானசரணமதுவொன்றேயாகும் நீதியுடன்நடுமையா
ம்தன்னில்வைத்து, சாழானதேங்காயைவதின்மேலப்பா சட்டமுட
ன் வைத்தல்லோ மஞ்சள்பூசே. கஅஅ

பூசியேகுங்குமமூர்த்தாணணிந்து புகழானமாயிலையும்புட்பஞ்சா
த்தி, ஆசியேஅவலுடனேகடலையப்பா வன்பாக முக்கனியுங்கொண்
டு போற்று, வாசியென்றபிரணவத்தை மனதில்மாறி மகதேவாயென்
தனையுங்காருமென்று, தேசியென்னும்பழமதுவே கிழியப்பா இக்
கெட்டும்போட்டுமல்லோசெப்பக்கேளே. கஅகூ

செப்பவென்றால்வத்துமுதல் மதுபானங்கள் செம்மலுடன் பல
காரவர்க்கமெல்லாம், ஒப்புமுடன்றாமமைத்து புண்ணியவானே ஓ
கோகோ நாதாக்கள்செய்யும்வண்ணம், தப்பிதங்கள்நேராமல் மன்
றுகேளு தண்மையுடன் சோடசமாம்பூசைமார்க்கம், செப்பமுடன்
றாமைத்துநீதிவானே நிட்களங்கமாகவல்லோ நேமிப்பாயே. ககூ0

நேமமுடன் செம்மறியின்தலைதானப்பாநேர்மையுடன் கொண்டு
வந்துமைந்தாகேளு, நாமமுடன்கலசத்திற் கெதிரேவைத்துச் சட்ட
முடன்வகண்டமது மேலேவைத்து, ஓமமுடன்யாகமது செய்வாயப்
பா வுத்தமனேயாயிருந்தானுருதான்போடு, சாமமதுநடுச்சாம வே
ளையப்பாசாந்தியதுசெய்யும வகைதன்மையாரே. ககூக

பாரப்பாசாந்தியது செய்யும்போது பட்சமுடன்பிரமை யது
போவதற்கு, நேரப்பாநோயாளிதன்னிலப்பா நேர்மையுடன் கிரகம
து போவதற்கு, சீரப்பாசடையதுவால் பொம்மையொன்று சிறப்
புடனே தானமைத்துவுபாயங்கேளு, ஆரப்பாகானறிவார் வுபாய
மார்க்க மப்பனே செல்லுகிறே னன்பாய்த்தானே. ககூஉ

தானான பிரதவமக்குவாண்டபூண்டு சட்டமுடன்வாபரண மெ
ல்லாம்பூண்டு, கோனானகாலாங்கிசொன்னவாக்கு கொற்றவனே பிச
காமலாமைதன்னை, பானானபாமையது கொண்டுவந்து பாலகனே பி
ரதமையின்பாதத்தின்கீழ், தேனானவுருத்தினிடமாவையப்பா இன்
மைபெறபாமையது ஒட்டிற்பூசே. ககூங

பூசியேபிரதமையின் பாதத்தின்கீழ் புகழாகபாமைதனைபொ
திந்துபோடு, காசியென்றபட்டினால்பாதந்தொட்டு பாங்குபெற வுடு
ப்பதுவுபணிந்துமல்லோ, தூசிபட்டபாதமது தெரியாமற்றான் துப்பு
ரவாய் பிரதமையைச் சாய்த்துவைத்து, கூசிடாவண்ணமது யோம
சாந்தி கொற்றவனேசெய்துமல்லோ சொல்லக்கேளே. ககூச

சொல்லவென்றால்பிரதமையை நோயாளிமுன்னே சுத்தமுடன்றானிறுத்தி வைக்கும்போது, வெல்லவேபிரதமைதான் சுத்தியல்லோ விருப்பமுடன் றானவருகும்போதிலப்பா, கொல்லவே வந்ததொரு கிரகமப்பாகொற்றவனே பிரதமையின்மேலேயப்பா, புல்லவே மை பலது பலியேகொண்டு கோபாலஈபோகுதடா வென்றுசெப்பே.

செப்பிடவே கிட்டிகுர்தமாண்பரெல்லாம் செம்மலுடன் பிரதமையைக்கண்டபோது, ஒப்பிடவே சாந்தியினால்கிரகந்நீக்கி ஓங்காரபலியதுவுங்கொண்டுதானும், செப்பிடவே கிரகமதுபோகுதென்று மேதினியில் யெல்லவருமயங்குவார்கள், தப்பிதங்களில்லாமல் பிணியானன்றான் சட்டமுடன் சுகமாவான்பாரீர்பாரே. ககூசு

பாரப்பா பிணியாளன்சுகமுமாகி மான்மையுடன்பிரம்மையது நீங்கியல்லோ, சீரப்பாபிரதமையின் ஜாலத்தாலே சிறப்புடனே பெக்நாளும்பிணிகள்நீங்கி, வேரப்பாசாந்திபது மகிமையாலும் வேதாந்தத்தாயினதுகிருபையாலும, ஆரப்பாபிரம்மையது நீங்கியல்லோ வவனிதனில்சுகமாக வாழ்வார்தானே. ககூஎ

தானான சடந்தனக்குநோய்கள்வந்தால் தகமையுடன் மாண்பரெல்லாஞ்செய்யுமார்க்கம், கோனான தன்தெய்வங்குலதெய்வந்தான் கொப்பெனவே ரெவம்மனென்றும் பிடாரியென்றும், பானானபலதெய்வ குற்றமென்றும் பாங்குபெற கப்பணங்கள்கட்டுவாரும், மானான முனிதேவர் முடங்கனென்றும்மகத்தானபலவிதமாம்வண்ணமாமே.

வண்ணமாமிப்படியே லோகமெல்லாம் வகுப்புடனே புத்தியதுமாறலாகி, எண்ணமுடன் தன்னறிவுநிலையுங்கெட்டு யெழிலான பதாம்பத்தை நினையாமற்றான், திண்ணமுடன்கடவுள்தனை மனதிலுன்னி தீர்க்கமுடன் யேகாந்தவுருவைவிட்டு, பண்ணியதோர் கோலமதை யென்னசொல்வேன் பாருலகில்மாண்பருடதன்மைதாமே.

போகர்புலிப்பாணிக்குசாயாபுருஷதரிசனக்காண்பிப்பது.

தன்மையாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் றன்மையுள்ள புலிப்பாணிமைந்தகேளு, பன்மையாம்பெர்தனது பாட்டனப்பா பாங்கானகாலாங்கிநாதரையா, வன்மையாம்வருமையசிஷனைய வளமானகாலாங்கிநாதர்தாமும், மின்மையாயெந்தனதுகுருதானையா மேன்மையுடனெந்தனுக்குவுரைத்தார்பாரே. உ00

பாரேதான் யெந்தனுக்குச்சொன்னமார்க்கம் பாருலகில் யாவருக்குஞ்சொன்னதில்லை, நேரேதான் வெகுகாலநோடியப்பா நேர்மையுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும், தீரேதான்குருபாதங்காத்திருந்து தீர்மமுடன் வாங்கினதோர்வித்தையப்பா, சீரேதானுந்தனுக்கு யானுமல்லோ சிறப்புடனேயோதிவைக்கும் வண்மைகேளே. உ0க

கேளப்பா வையகத்தில் நன்மைதன்மை கீர்த்தியுடன் தானிருக்கும்வளமைதாமும், சூளப்பா தேகமது வழியா வஞ்ஞம் சுந்தரனே வெகுகாலமிருப்பதற்கும், நாளப்பாபோகாமல்கற்பஞ்சொல்வேன்நளினமுடன் கற்பமது யென்னவென்றால், ஆளப்பாவாகாய கற்பமாகும் வப்பனைசொல்லுகிறேன் வரிசைபாரே. உ0உ

வரிபான புலிப்பாணிகண்ணேகேளு வாகுபெற வாகாயதெரிசனந்தான், துரிதமுடன் வையகத்திலிருப்பதற்கு அப்புரவாய்ச் சாதனங்க ளுரைப்பேன்கேளீர், சரியானபூமிகளில் மேடுபள்ளம் சட்டமுடனாய்ந்து சரிகைகாண, பிரியமுடன் செங்கதிரோன்கிழக்குதிக்க பிசகாமல் மேற்குமுகந்தன்னைக்காணே. உ0ங

ஆகாயத்தில்ரூபங்காணல்.

காணவே சாமமது சென்டிக்குள்ளே கருவானகாயாதி கற்பங்கொண்டு, கோணமே போசனங்களுண்டுமேதான் கோறுமல்பூமிதனில் நின்றுகொண்டு, நாணவே முடிதனையே ரசைக்காமற்றான் நன்மையுட னிருகரமுந்தொங்கவிட்டு, பூணவே தன்னிழலைக் கண்ணுற்கண்டு பொங்கமுடன் நன்மைதன்மை யறிந்திடாயே. உ0ச

அறியவே நுட்பமது யென்னசொல்லே வைகாகாதாக்கள் கண்டதில்லை, முறியவேநேத்திரங்கள் நிமைகொட்டாமல் முனையான தன்சிரசைத்தானும்பார்க்க, குறியுடனேவாகாயந்தன்னைநோக்கி கொற்றவனே பார்க்குமந்தசமயந்தன்னில், நெறியுடனே யுமைப்போல ரூபங்காணும் நேர்மையுடன் ரூபமதில்வினயங்கேளே. உ0ரு

வினயமது யென்னவென்றால் செப்பக்கேளீர் வேதாந்தக் காயினதுசொரூபம்போல, நினைவதுவுந்தவாமல் மைங்காநீதான் நீதியுடனாகாயந்தன்னிற்றானும், கனவுகண்ட கதைபோலே சுடரானந்தன்னிற்குத் தோற்றுமப்பா சுடமேலதை, பனையளவு வுயரமப்பாவுந்தன்ரூபம் பாரினிலேதானிருந்து காணலாமே. உ0சு

காணவென்றால்சொரூபமது முறைமைசொல்வேன்கண்ணிற்கு வாகாயந்தன்னிலப்பா, தோணவேசுடரொளிபோலுந்தன்ரூபந்தோற்றுமப்பா கண்ணிற்குகூச்சங்காணும், சானளவுருபமது கொண்டு

மல்லோசட்டமுடன் பனியளவாய்த்தோற்றும்பாரு, ணேவே மாயா
இருபந்தானும் நிட்களங்கமாகவல்லோ தோற்றும்பாரே. உ0எ

பார்க்கையிலே சிரசதுவுந்தோன்றவிட்டால் பாலகனே வொரு
திங்கள்சாவான்பாரு, தீர்க்கமுடனிருகரமுங் காணவிட்டால் இன
மதுவும் மூன்று திங்கள்மறிப்பான்பாரு, சேர்க்கவேமார்பதனில்துவா
ரங்கண்டு செங்கதிரோன் கண்ணிற்குத் தோற்றுமாகில், ஆற்றவே
யறுதிங்கள்மரணமாவா னப்பனேசாயாவின் புருஷன்தானே. உ0அ

தானான தரிசனங்கள்காணும்போது தகமையுள்ள சொரூபமது
குறைவுகண்டால், கோனான காலாங்கி வாக்குபோலே கொற்றவனே
முடிவதற்குப் பிசகொன்றில்லை, தேனானமனோன்மணியாள் சொரூ
பம்போல தெளிவாக வுன்ரூபங்கண்டாயானால், பானானபாருலகில்
வெகுகாலந்தான் பாலகனேயிருப்பதுவும் வுறுதியாமே. உ0கூ

உறுதியாம் பனிரெண்டுவாண்டுதானும் வுத்தமனே தரிசனைகள்
காண்பாயானால், நிறுதியாய்வுன்ரூபங்கண்டரூபம் நிட்களங்கமாகவல்
லோபின்றொடர்ந்து, கூறுதியுடன் கருவிகரணாதியோடு சுக்கமுடன்
வுடலாவிகொண்டுமல்லோ, பரிதிவிட்டுயுந்தனிழல் கூடேகிற்கும் பா
லகனே சாயாவின் வண்மைபாரே. உக0

வண்மையாஞ் சொரூபந்தனைப் பின்றொடர்ந்து வாகுடனே யுத்த
னிடமலரவும்பாரு, திண்மையாய்சபனங்கள் செய்யும்போது தீர்க்க
முடன் பூமிதனில்நடக்கும்போது, தண்மையாயுளுக் கார்ந்திருக்கும்
போதும் தகமையுடனொருவருடன்பேசும்போது, உண்மையா யுத்த
னுக்குவருங்காலத்தை வுத்தமனேயுந்தமக்குக் கூறும்பாரே. உகக

கூறவே நன்மையென்ற திண்மையாவும் குறிப்புடனே யுந்தமக்கு
முன்னேசொல்லும், மாறுபடாமேனியதுவாசி கூறும் வளமான தேக
மதுகற்றானாகும், வீறுடனே வையகத்தில்கோடிகாலம்வித்தகனே
யிருப்பதுவும் நிட்சயந்தான், நாறுமுடலழியாது கோடிகாலம் நாணி
லத்தி லிருப்பதுவுஞ்சமாதியாமே. உகஉ

ஆமேதான் சாயாவின்றரிசனத்தை வப்பனேகண்டவர்க்கு யெ
ல்லாஞ்சித்தி, தாமேதானட்டமாசித்தியாவுந் தாரணியிலடைவதற்கு
வையமில்லை, போமேதான்பனிரெண்டுவாண்டுமட்டும் பொங்கமுடன்
கண்டவர்க்கேசித்தியாகும், வேமேதான்காணுதமாண்பருக்கு விட்ட
குறையிருந்தாலும் வாய்க்காதன்றே. உகங

அன்றானதரிசனத்தைக்கண்டமாண்பர் வவனியிலே தானுமொ
ருசித்தனைப்போல், குன்றானமலைகளிலேயிருக்கலாகும் குவலயத்தில்
நீயுமொருசித்தனைப்போல், வென்றிடவே தேவரிஷிகள் தம்மை

வின்னுலகில்காண்பதற்கு யிடமுண்டாகும், தென்றிசையில்கத்திய
னார் முனிவர்தானும் செப்பினார் யிந்தமுறை சொன்னார்பாரே. உகச

பாரேதான் சதநூலாம்பஞ்சபட்சி பாரினிலேமாணாக்கர் பிழை
க்கவென்று, நேரேதான்சாத்திரத்தைப் பாடிவைத்தார் நீதியுடன்சா
யாவின்தரிசனத்தை, சேரேதான்தரிசனத்தைக்காண்பதற்கு செம்ம
லுடன் வழிசொன்னார்மைதானில்லை, கூரேதான்மையினது மார்க்கந்
தன்னை கூறினேன்காலாங்கி கடாட்சந்தானே. உகரு

தானான சித்துமுனிகும்பயோனி தாரணியில் கருவுதனை மறை
த்துப்போட்டார், மானானகாலாங்கியெந்நாதர் மகாதேவர் கடாட்ச
மதுகிருபையாலே, தேனான கருக்குருவைபானுங்கற்று தெளிவாக
மாணாக்கள்பிழைக்கவென்று, பானானசாஸ்திரங்கள் யாவும்பார்த்து
பாருலகில் பாலகர்க்குப்பாலித்தேனே. உகசா

சாயாபுருஷதெரிசனமை.

பாலிப்பே னின்னமொரு மார்க்கங்கேளும் பாங்கான புலிப்பா
ணிமைந்தாபாரு, நீலியென்றகருங்காலி மூலிதானும் நீட்சியுடன்கண்
ணனுடமூலிவேரும், சூலியென்றநத்தையின் சூரியப்பார்சூரியனார் கா
ந்தியதுமூலிவேரும், வேலியென்ற பருத்தியப்பாயிருவேலிதானும்
வேகமுள்ள கருப்புவூமத்தைவேரே. உகஎ

வேரான சடையனதுமூலிதானும் வேகமுடன் பொன்னினுமம
த்தைவேரும், தூரானமையூரின் சிகையுங்கூட்டி அப்புறவாய்த்தான்
கருக்கிப்பொடியதாக்கி, சேரானபொடிதனிலே வைங்கோலத்தைச்
செப்பமுடன் தானுரைத்துசொல்லக்கேளு, கூரான புழுகுகோரசனை
யுஞ்சேர்த்து குறிப்புடனேமைசேர்த்து வரைத்திடாயே. உகஅ

சேர்த்துமே போண்டந்தன்னிலப்பா செம்மலுடன் மையதனை
ப்பிடித்துக்கொண்டு, கோர்த்துமேகுமரி யுடமையுங்கூட்டி கொற்ற
வனே தானரைத்துசிமிளில்வைத்து,பார்த்துமேநேத்திரமாம்புருவந்
தன்னில் பாலகனே மைதீட்டிவாகாயத்தை, தீர்த்துமேபார்க்குமின்ற
ஜாலந்தன்னில் திறமுடனே தரிசனமுந்தெரியுந்தானே. உககூ

தானானசூரியனைமேகந்தானும் சட்டமுடன்மேகமது மறைத்தி
ட்டாலும், பானானமேகமதுக்குள்ளிருக்கும் பாலகனே சூரியனுந்

கண்ணிற்றோற்றும், மானனசந்திரனைக்காணும்போது மகத்தானதரிசனையுங்கண்ணிற்றோற்றும், தேனனதேசொளிவின் மயத்தைப்போல ஜெகசோதிமின்னல்போல் தோற்றும்பாரே. ௨௨௦

பாரேதான் மையிருல்மேகசாலம் பாங்குடனே தரிசனையுங் காணலாகும், நேரேதானிக்கருவைசித்தர்தானும் நெறிமுறைமை தானறிந்துகூறுமற்றன், சீரேதான் கருக்குருவைமறைத்துவிட்டு சிர் தப்பித் தெரிசனதனைதப் பாடிவைத்தார், ஆரோதானெனைப்போல சொன்னாரப்பா வப்பனைவுண்மையது வுரைத்திட்டோமே. ௨௨௧

உண்மையாய்ச் சாத்திரங்கள்கண்டாராய்ந்து உவமையுடன் மர்ணுக்கள்பிழைக்கவென்று, திண்மையாய்க் காலாங்கி கிருபையாலே திறமுடனே யுந்தமக்குவோதிவைத்தேன், வண்மையாய் நீயுமொரு சித்தனைப்போல் வளமுடனே யுலகுதனிலிருந்துகொண்டு, நண்மையாய் நாதாக்கள்பாதம்போற்றி நாட்டமுடனெப்போதும் வாழ்வீர் காணே. ௨௨௨

போகர்சீனபதிக்குப்போவது.

காணவே போகரிடிநாதர்தாமும் கனமானகாலாங்கிநாதர்பாதம், பூணவே யவர்பாதந்தொட்டுமல்லோபுகழுடனே மதிபமுர்தம்பூண்டுமல்லோ, தோணவே குளிகைதனைப் பூண்டுகொண்டு துப்புரவாய் சீனபதிக்கேகியல்லோ, ஙணவேகாலாஙசமாதிபக்கல் நின்றாரே நெடுநேரம் நின்றிட்டாரே. ௨௨௩

நின்றதொருபோகரிஷிவந்தசேதி நீதியுள்ள காலாங்கி நாதருக்கு, சொந்தமுடன்மனலையத்திலறிந்துகொண்டுதோற்றமுடன் போகரிஷிநாதருக்கு, அந்தமுடனசரீரி வாக்கினாலே யங்ஙனவே சப்தமதுகேட்கலாச்சு, விந்தையுடன் சப்தமதைக் கேட்டபோது விருப்பமுடன் போகரிஷிவணங்கிட்டாரே. ௨௨௪

வணங்கியதோர் போகரிஷிநாதர்தாமும் வாகானஞானோபதேசங்கேட்டு, இணங்கியேசிரம்பணிந்து கைகுவித்துயெழிலான காலாங்கிநாதருக்கு, மணங்கமழும்வேதாந்ததாயருக்கு மகிழ்ச்சியுடன்யிருபாதந்தெண்டனிட்டு, சுணங்கமதுவாராமல் போகர்தாமும் துப்புரவாய் சீனபதிவந்திட்டாரே. ௨௨௫

போகர் சீனபதிபெண்களுக்குச்சாயாபுருஷ தெரிசனஞ்சொல்வது.

இட்டதொருபோகரிஷிநாதர்தாமு மெழிலானசீனபதிப்பெண்களுக்கு, சட்டமுடன்சாயாவின்றரிசனத்தைச் சாங்கமுடன்போதித்தர்போகர்தாமும், அட்டதிசைதான்புகழும் சாயாவின்றன் வன்பான தரிசனத்தைக்கூறும்போது, திட்டமுடன் மாதரெல்லாம் கண்டுமல்லோ திறமுடனேமனதுவந்து களிப்புற்றாரே. ௨௨௬

களிப்பான தரிசனத்தைப் பெண்களெல்லாம் கருத்துடனேபார்த்தல்லோசந்தோஷித்து, தளிர்போன்றகாமதனைக் கண்ணிலொத்திச்சார்புடனே சாயாவின் றரிசனத்தை, பளிங்குடனே பெங்களுக்கு போதித்தாலேபாங்குடனே தரிசித்துமனங்களித்து, அளியாமலெங்கள் துகாயந்தன்னை வவனியிலேதானிருக்கச்செய்வோம்பாரே. ௨௨௭

பாரேதான் காயாதிகற்பங்கொண்டு பாங்குபெற யெந்நாளும்பாரின்மீது, சீரேதான் தாமிருந்து யோகசாதம் சிறப்புடனே கண்டல்லோநாங்களுந்தான், நேரேதான் பனிரண்டு வாண்டுமட்டும் நேர்புடனேசாதனைகள் மிகவுஞ்செய்து, வீரேதான்விண்ணுலகுவதிசயத்தை விருப்பமுடன் காண்பமென்று வினவிட்டாரே. ௨௨௮

இட்டதொரு பெண்களுக்கு போகர்தாமும் யெழிலானவித்தையென்ற சாதனத்தை, தொட்டகுறிபோலல்லோ காண்பித்தேதான் தோராமலெப்போதும் காண்பதற்கு, பட்டதொரு குறிபோலதரிசனத்தைப்பாங்குபெறப்போதித்துப் பெண்களுக்கு, சட்டமுடன் குளிகையது கொண்டுமல்லோ சாங்கமுடன்மறுபடியும் வந்திட்டாரே. ()

வந்தாரேமேருவுக்கு தெற்கேயப்பா வளமுடனே நர்மதாநதிக்குப்பின்னால், அந்தமுடன்போகரிஷிநாதர்தாமு மன்பாககுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, நிந்தனைகளில்லாமல் ரிடியார்தாமும் நீதியுடன்வேடிக்கைசெய்திட்டுவித்தை, சொந்தமுடன்செய்தல்லோ மாண்பருக்கு சூட்சாதிசூட்ச மெல்லாங்காண்பித்தாரே. ௨௩௦

பானையுடைக்கதண்ணீர்நிற்க.

காண்பித்தார்மாண்பருக்கு வினோதவித்தைக் களிப்புறவே போகரிடிநாதர்தாமும், ஆண்பிள்ளைபுலிப்பாணி யெந்தன்பாலா வப்பனே யுந்தனுக்கு வினோதஜாலம், நாண்பான பானையதுபாண்டமப்பா நவிலவேயானுரைப்பேன் மைந்தாகேளு, சாண்பானதவளமது கலசம்போலே சட்டமுடன் செய்துமல்லோ செப்பக்கேளே. ௨௩௧

செப்பவென்றால் நாவில்லை பாவுமில்லை ஜெகதலத்தில் நாதாக்கள்சொன்னதில்லை, ஒப்பமுடன்பாண்டமது செய்துமல்லோ ஒளிவான

நறுவளியாம் பழத்தையப்பா, இப்புவியில் மாண்பர்களுக் கறியமற்றுன்யெழிலானபழமதுவைப்பாண்டத்துள்ளே, அப்பியேபூசியல்லோ காயப்போடு அங்ஙனவே செய்யுமுறை வறையக்கேளே. ௨௯௨

கேளப்பாசலந்தனை பாண்டமிட்டு செப்புகிறேன் கட்டுயென்ற கொடிதானப்பா, பாளப்பாபோகாமல் யெனையுங்கூட்டிப் பாங்குபெற சார்பிழிந்து சலத்திலுள்ளே, நாளப்பாபோகாம லப்போதேதான் நலம்பெறவே சார்பிழிந்துசினிபோட்டு, ஆளேதான்யெல்லவரும் பார்த்திருக்க வப்பனேபாண்டமதை வுடைத்திடாயே. ௨௯௩

உடைக்கவே சலமதுதான் யிறல்போல வுத்தமனே யிறுகியல்லோவெண்ணைபோலாம், படைசேர்ந்தகொளுமுகத்தி லிந்தஜாலம் பாலகனேசெய்துமல்லோ வெண்ணையிவாய், தடையறவேமாண்பரெல்லாங் கண்டுயேங்கி தகமையுடன் பொசித்தல்லோ யுண்ணமெய்ச்சி, சடைபோன்ற தம்பிரான்மருத்துவந்தான் தாரணியி லிவர்போலுமில்லையென்பாரே. ௨௯௪

என்னவே வேணதொரு பொருளுமீவார் யெழிலானமாந்திரிகரென்றுமல்லோ, தன்னவேயுந்தனுக்குச்சோடசாரம் தோராமல்செய்தல்லோ தனமுமீவார், நன்னயமாய்வேதாந்தசித்துவென்று காட்டினிலேயுந்தமக்குப் பேருண்டாகும், பன்னவேபலபேரும் போற்றுவார்கள் பாலகனே நீயுமொருசித்தனாமே. ௨௯௫

கள்ளச்சைவம்.

சித்தனுமின்னமொரு மார்கஞ்சொல்வோம் சிறப்புள்ளபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, பக்தியுடன் குளிகையது பூண்டுமல்லோ பார்லோகம் சத்தகடல் சுத்திவந்தேன், முத்திபெற மாண்பரெல்லாங் கோடிகோடிமுயன்றுமே காஷிகாஷாயத்தோடும், சித்தமுமே செபதபங்களதிகமுண்டு நீநிலத்தில்வெகுபேர்கள் கோடியாமே. ௨௯௬

கோடியாம் சாதியிலே யனந்தஞ்சாதி கொற்றவனே பதினெட்டுசாதியுண்டு, பேடிகளுந் சூரர்களுமெத்தவுண்டு போானபதினிலே லக்கோயில்லை, தேடியேபலதேசங்கண்டாராய்ந்தேன் தேசத்தில் சைவமதுதானமில்லை; நீடியே வெகுமாண்பர் தேசமெல்லாம் நிலையான சைவமென்று சொல்வார்பாரே. ௨௯௭

சொல்லுவது வாக்கியத்தைக் கேட்டதுண்டு சொற்படியுள்ளவர்களைக்கண்டதில்லை, புல்லவே யிறைச்சிவகை புசிப்பமென்றும் புலால்வகைகள் புசிப்பதில்லை யென்றுகூறி, வெல்லவே மதாச்சாரபேதாபேதம்வெகுசாகப் பினக்கிபல்லோ திரிவார்பாரு, சொல்லவே நித்தியமும் புலாலைத்தின்று கூசாமல்சைவமென்று கூறுவாரே. ()

கூறுவார் பலபேதசாதிதன்னில் குறிப்புடனே பிரமமென்ற சாதியப்பா, மாறுகலாம் சைவத்தைக் கூறியல்லோ மருத்துவங்களாகமங்கள் மிகவுஞ்சொல்லி, தாறுமாறாகவல்லோ வேதங்கள்கூறி தாரணியில் வெகுமாண்பர் பிழைப்பாரப்பா, ஆறுதலம் கரைகண்ட யோகநிஷ்டை வப்பனே செய்வார்கள் மட்டிமாடே. ௨௯௯

மாடான மாடல்லோ மாண்பரப்பா வையகத்தில் ஜாதிகெட்ட சைவரப்பா, கோடானகோடிபேர் சைவமென்று கூறியதோர்மொழியதனைக்காதிற்கேட்டேன், காட்டானமாமிஷத்தைக் தின்பார்பாதிசட்டமுடன்நெய்யதனைக்குடிப்பார்பாரி, நீடானதயிர்பாலில் சைவமுண்டோ நிட்சயமாய் சைவமென்று நம்புவாரே. ௩௦௦

நம்பவென்றால் சைவங்களில்லையப்பா நாதாந்தசித்தர்களுஞ்சொல்லவில்லை, வம்பென்று மறைத்து வைத்தார் சைவந்தன்னை வளமுடனேபுலால்தின்னுசெவருமில்லை, வெம்பியேதாரோகபின் செம்மறிதானப்பா விருப்பமுடன் பொசிக்கின்றார் சூத்திரரப்பா, நம்பியுடன் பிரமகுலச்சத்திரியர்தாமும் துகளகற்றி நெய்மோரைக் குடிப்பார் தாமே. ௩௦௧

குடிப்பாரேபால்தயிர்கள் நெய்குடிப்பார் குற்றமென்று யிறைச்சிதனைநீக்கிவிட்டார், நடிப்புடனே சைவமென்று சொல்லலாமோ நாதாக்கள் கைமறைப்பாய் காட்டவில்லை, துடிப்புடனே மற்றதோர் ஜாதியெல்லாம் துப்புரவாய் புலால்வகைகள் மிகவுந்தின்பார், அடிப்படைதான்மாமிஷங்களென்னலாகு மப்பனே மேல்மிதக்கும் நெய்யுமாமே.

நெய்யானவகைகளெல்லாங் கொஞ்சமல்ல நிட்சயமாய் சேருக்குயெட்டிலொன்று. துய்யதொருமாமிஷங்கள் தின்போன்சைவன் துப்புரவாய்நெய்தின்போன்சைவனல்ல, வெய்யதொரு மாமிஷத்தில் நெய்யேயில்லை விருப்பமுடன்ரத்தமதுகண்டியல்லோ, பையவேபாலாகிலந்தநெய்தான் பாலகனேயிறைச்சிக்கு வதிகமாமே. ௩௦௨

அதிகமாம் காய்கரிகள் புழுவேயுண்டு வப்பனேயிலைவகையில் புழுவுமுண்டு, சுதிதமுடன் தண்ணீரிற்புழுவுமுண்டு கண்காணுயெச்ச

லது மலமுமுண்டு, துதிகழுடன் சுத்தமதபெதிலேயுண்டு சுகமுண்டோசைசக்திலே நிகழன்டோ, பதிகழுடன் பொய்ச்சைவமல்லாலப்பா பாரினிலேமெய்ச்சைவ முண்டோபாரே. உகச

பாரப்பாயின்னம்வெகுளிணுதமப்பா பாரினிலே மாணுக்கர்செய்யுமாற்கம், ஆரப்பாகற்பகக்கருவின்மூலம் வப்பனே யார்தின்றமெச்சலப்பா, சீரப்பாமாண்பரெல்லா மதாரந்தான் சிறப்புடைய கிழக்கென்று பெரசித்தாரப்பா. நேரப்பா பலபேரும் பெரசித்தமூலம் நிலைவழிந்து நின்றும்ல்லோ கெட்டார்மாண்பே. உகரு

கெட்டரோயிப்படியோ வைபகத்தோர் கோடிநிங்கசிழிந்துகை வங்கெட்டு, இப்படி பிறவியென்ற சைவமாகவெழிலுடனே மாண்பரெல்லாம் கம்புசார்கள், தொட்டதொருபொருளெல்லாம் சைவமில்லைதோராமல் மாண்பரெல்லாம் புலாலெதின்போர், சட்டமுடன்வெந்தன்குரு காலங்கிநாதர் சாங்கமுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தாலே. ()

றாளைனநூலுக்குள்ள திறங்களாலும் நாட்டமென்ற பொருளெல்லாமிதிலேதோயும், காளான காலாங்கி சொன்னவாக்கு காசினியில் பொய்யாது மெய்யேயாகும், மாலான மாண்பரெல்லாம் சிற்றின்பத்தில் மதிகெட்டு தேவதாமங்கையோடு, கோலானவீலை துமிகவுமாடிகுவலயத்தில் யெல்லில்தனைவிரும்பினாரே. உகஎ

விரும்பியே கலவிதனி விஈவரெச்சை மெய்யுடலாவிபொருளெல்லாந்தந்து, கரும்பியளைகப்பொருள்கள் யாவுந்தந்து சுந்தரமே மோட்சமிதுயோனியென்று, கரும்புடனே மூத்திரக்குழியையப்பா கைலாசமேருகிறியென்றுநம்பி, அரும்பாகப் போனவர்கள் கோடாகோடி தூங்கியே மாண்டவர்கள் கோடியாமே. உகஅ

கோடியாம்ரிஷிதேவர்முதலாயுள்ளோர்குவலயத்தில்மாண்டவர்கள்கணக்கோயில்லை, தேடியேமாயவலைசிக்கியல்லோதேசத்தில்கெட்டவர்கள நிகமாண்பர், நீடியேவையகத்திலிருந்தோரில்லை நிட்சயமாய் காலாங்கிசொன்னநீதி, வாடியேபோகரிஷியடியேனப்பா வன்படனே தாமுரைத்தநீதிதானே. உகக

தானுனநீதியதயாருக்கென்றால் தாரணியில்சினபதியுலகத்தோர்கள், மானுனவாக்கியத்தை மெய்யென்றெண்ணி மகவதிலும் பதின்மடங்குவதிகமாக, கோனானகாலாங்கிநாதர்சொல்லை கொப்பெனவேமெய்யென்றுநம்பியல்லோ, வேனுனவொழுக்கமாசாரத்தோடும் மேதினியில் [illegible]ப்பதவுமுண்மையாமே.

சினபதியாருக்குச்சைவமில்லை.

உண்மையாஞ் சினபதிதோத்தோர்க்கு ஒகோகோ [illegible]யில்லையப்பா, தன்மையாய் பாவிதைக்கள் புலால்காவம் கட்டன்றி புசிப்பதுநீசியாகும், வண்மையுடன் செபதப்பங்கள்குளியலுன்றி வளமானரேபநிஷ்டையனேகமுண்டு, தின்மையாம்மாமிஷப்புலாதிவர்க்கம் திகழுடனே தின்பார்கள் சைவந்தானே. உடுக

சைவமென்பார் பேதாபேதங்களில்லை சாதுரிய பதார்த்தவகை பொசித்திட்டாலும், கைதவங்கள்பிசகாத சுழிகன்போலும் கைலாயநாதனைப்போல்தவமுஞ்செய்வார், மைதுனங்கள்மெத்தவுண்டு சினத்தார்க்கு மகாவிஷ்ணுகிருஷ்ணவதாரமென்பார், வெய்யதவம்பூண்டாலுஞ்சினத்தார்கள் விருப்பமுடன்சைவமதயில்லைதானே. உடுஉ

போகர்சினபதிதேசத்தாருக்கு சாஸ்திரமில்லை யென்றுகூறல்.

தானனபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தகமையுடனின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன், கோனனையனையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனர் பாதமது கடாட்சத்தாலே, தேனனதேசமெல்லாங் குளிகைகொண்டு தெளிவுடனேயெழுகடலுஞ்சுத்திவந்தேன், மானனமாண்பரிட சைகைகண்டேன் மகத்தானசாஸ்திரங்கள் மெத்தவுண்டே. ()

உண்டானலோகபதி மாண்பரெல்லாம் ஓகோகோ நாதாக்கள் சொன்னவாக்கு, கண்டல்லோசாஸ்திரங்களதிகம்பார்த்துகாசினியில் தத்துவத்தில் மிகுந்தோர்போல, மிண்டானவார்த்தைகளும் மிகவுங்கூறி மேதினியில் கரைகண்ட வித்துவான்போல், அண்டர்முனி முதலானோர்கண்டுயேங்க வவனியிலேசித்தனைப்போல் பேசுவாரே. ()

பேசியே வெகுகோடி மாண்பரெல்லாம் பிரைத்தினர் சாஸ்திரத்தின்குப்பல்தன்னை, பூசிதங்கள் கொண்டல்லோ பகட்டுகாட்டி புகமுடனேசாஸ்திரத்தைமெய்போற்சொல்லி, ஊசிதமாக்கத்துவங்கள் தியானமார்க்கம் உறுதியுடன் நாதாக்கள் சொன்னதில்லை, வாசித்து நால்வேதமாறுசாஸ்திரம் வகையுடனேகதைகட்டிவுரைத்திட்டாரே.

உரைத்திட்ட கதையெல்லாம் பொய்யேயாகும் வுத்தமனே சாஸ்திரங்களதர்வணந்தான், கரைத்திட்டமாகவல்லோ மாண்பருக்கு காசினியில்தாமுரைத்தார் சாஸ்திரங்கள், நிறைத்திட்டமாகவல்லோயானுஞ்சென்று நீடுழியுலகுபதிசுத்திவந்தேன், வரைக்கமலம்விற்றிருக்குந்தபோர்பாதம் வணமையுட னென்றனும் பதங்கண்டேனே. உடுச

பதமானபசமகவுஞ் சாஸ்திரங்கள் பாங்குடனே மேதினியில் கண்டேன்யானும், மிதமுடனே தர்க்கங்கள்யாகாங்கள் மேதினியில் வெகுபேர்கள்சொல்வாரப்பா, நிதமுடனே சாஸ்திரத்தின் தொகுப்பையெல்லாம் நீதியுடன்மெய்போலே பேசுவார்பார், சதகோடிசாஸ்திரங்கள் கூறிட்டாலும் சட்டமுடன்சினபதிக்கிணையாகாரே. ௨௫௭

இணையான தென்காசிபதியிலப்பா வெழிலானதேசமது வனேகமுண்டு, சுணங்கிலே குளிகையது பூண்டுகொண்டு தாரணியில் சதகோடிதூரமட்டும், கணமதுவும்நில்லாமலடியேன்றானும் காசிபதிமாண்பரெல்லாங் கண்டுவந்தேன், பிணமதுவு மடிந்தாக்கால் சாஸ்திரங்கள் போனசாங்கியங்கள் மெத்தவுண்டே. ௨௫௮

உண்டான சமுசாரிகோடிமாண்பர் வுத்தமர்கள் வேதாந்திகடந்தஞானி, கொண்டான முறைமைகெட்டு மையல்கொண்டு ஜெகந்தனிலேமடிந்தவர்கள்கோடாகோடி, அண்டமுடனாயந்தன்னளவ்வாயகிலமெலாங்கொடிகட்டி வாழ்ந்தார்கோடி, புண்டரிகவிருஷ்ணவதாரனைப்போல் புகழான கீர்த்தியுடன் மடிந்தோர்தாமே. ௨௫௯

மடிந்தோர்மாறாங்கள்மாநிலத்தில் மகதேவர் பாதமதனையடைந்தோர்கோடி, கடினமுடன் வையகத்தில் வாழ்வுபெற்று காசினியில் சாத்திரங்கள்மிகவுங்கற்று, அடிபாளவு வேதமுதலாகமங்களறுபத்துநாலுகலைசாத்திரங்கள், முடியோடு முனிவர்பதந்தாள்பணிந்து மூதுலகில் கற்றோர்ன் ஒன்றுங்காணே. ௨௬0

காணவென்றால் மடிந்தவர்க்குசாத்திரங்கள் கைலாயஞ் சென்றவர்க்குப்பார்க்கலாமோ, தோணவே யுடல்பொருள்களாவியெல்லாம் தோற்றுமல்மண்ணோடே மண்ணாய்ப்போச்சு, வேணதொரு சாஸ்திரங்கள் பார்க்கவென்னபார்த்தாலும்வையகந்திலிருப்பாருண்டோ, பூணவே யாகாதநாளில் மாண்டோர் புகழானவாத்துமமு மிருந்ததுண்டோ. ௨௬௧

இருந்துமே வையகத்தில் மாளிகைகட்டுவெழிலான கிரகமதுபோவதுண்டோ, திருந்தவே வருடமது அறுதிங்கள் திறமானமாளிதனிலிருந்துகொண்டு, பொருந்தவே பெற்றோர்கள் குடும்பத்தாரை பொங்கமுடன்வம்புகளுக்கூர்வதுண்டோ, வருந்தியேமாண்டதொரு விரகந்தன்னை வளமுடனேதானடப்பார் பாருபாரே. ௨௬௨

பாரப்பாகலமானநாளில்மாண்டோர்பாருலகில்கிரகத்தைவிட்டுமல்லோ, போய்பாசமுதாபங் கைலாயத்தில் சேர்மையுடனடைக்கலமாகச்சென்றதென்றும், சிப்பாவாத்துமமுங்கைகாயத்திலசிறப்புடனே சென்றதென்பார்மாண்பரெல்லாம், ஆப்பாகண்டவர்கள்வையகத்திலாருமில்லை வுண்மையிதுபாருபாரே. ௨௬௩

பாரேதான் தேகமதுமண்ணாய்ப்போச்சு பாருலகிலாத்துமமுங்காணார்மாண்பர், சீரேதானெடுக்கனிலேயாருங்காணார் சிறப்பானபிரபஞ்சவாழ்க்கைனைத்தும், வேரேதான் மறுபிறப்புங் கண்டதுண்டோ வெட்டவெளியாகாய மொன்றுங்காணோம், நேரேதான் சென்றவிலைகாணமற்றுன்றிகைத்துமே மாண்பரெல்லாந் திகைப்பார்தானே. ()

தானானகாலாங்கியெந்தனாதா தகமையுள்ளவாக்கதுவும் பொய்யென்றோ, கோனானயென்குருவாம் சற்புருஷன் வாக்கு குவலயத்தில்பொய்யாதுமெய்யேயாகும், மானானமகதேவர்படிவிதானம் மார்க்கமுடன் வயததுவுங்கூறியல்லோ, தேனானதேவாது பாதங்காண தெளிவான சட்டைகளுண்டுபாரே. ௨௬௫

உண்டான சட்டைகளமைந்திருக்க ஓகோகோ சாஸ்திரங்கள் வேதமென்ன, திண்டான நல்லநாள் தீயநாளும் திகழுடனே மகதேவர் படைப்பாருண்டோ, சண்டாளமாண்பரெல்லாஞ் சாத்திரத்தை தக்கபடியுணராமல் மதியீனத்தால், கொண்டபடி யவரவர்கள் தியானத்தாலே குறிப்புடனே தீயநாளென்றிட்டாரே. ௨௬௬

இட்டாரே தீயநாள்நல்லநாளா மெழிலானசாத்திரங்கள் கூர்வதுண்டோ, விட்டகுறை யமைந்தபடி மாண்பர்க்கெல்லாம் மேதினியில்சாஸ்திரங்கள் மெய்யதாச்சு, கட்டமதுமாண்பர்தன்னால் நாதாக்கள் சாஸ்திரங்களேதுக்காச்சு, பட்டமதுதான்பிறந்த பாவனைப்போல் பாருலகில்சாஸ்திரமும் பொய்யதாச்சே. ௨௬௭

ஆச்சப்பாவையகத்தில்சாஸ்திரங்கள் வனேகமுண்டோதாக்கள் செய்தாலில், மூச்சடங்கிப்போனதொரு தேகந்தானும் பூதலத்தில் திரும்பிவந்தசேதியில்லை, பாச்சலுடன் சாத்திரங்கள் கற்றுமென்ன பாங்கானதத்துவங்களறிந்துமென்ன, ஆச்சரியமானதொரு தேகம்பாவவனியிலேயிருப்பதுவும் பொய்யுமாச்சே. ௨௬௮

பொய்யாதுதேகமது நிலையில்லாது பொங்கமுடன் சாஸ்திரங்கள்வேதமென்ன, மெய்யானவாத்துமமுமழியாதென்று மேதினியில் கட்டுமுறைவாக்கியந்தான், வெய்யவேசாஸ்திரத்திறுகமங்கள்விட்டகுறையிருந்தல்லோ வெளியுமாச்சு, பையவே யவரன்றி ஓராறுவுதானும் பாருலகிலசையாது மெய்யதாமே. ௨௬௯

ஆமேதான்கெட்டநாள்நல்லநாளாய் ஆகவைக்கவுன்றேலேயாகுமோதான், போமேதான்கதிரோனின்நாளையெல்லாம் பொங்கமுடன

நல்லநாளென்றிருக்க, வேமேதான் நாளெட்டும்நல்லநாளாய் வேதா
க்தத்தாயினது கிருபையாலே, ஆமேதாநாதரவர் செய்திருக்க வப்ப
னே நம்மாலேயாவதென்னே. உளo

எவ்வமேவேதவன தயெட்டுநாளு மெழிலாகமாண்பருக்குவமை
க்திருக்க, பன்னவே வெள்ளிதனில் திரவியங்கள் பாருலகிலீவதுவே
தருமமல்ல, சொன்னபடிகாரிதனில்சவளமாகா துப்புரவாய்அருக்க
னிக்கிருந்துமாகா, தன்மையாய் திங்களதுவாரநூலை நலமுடனே மா
ண்பருக்கு நாட்டினாரே. உளக

நாட்டமுடன் செவ்வாய்க்கு மேற்றுதானும் நலமுடனே பயண
மதுவாகாதென்றும், தேட்டமுடன்புதனுக்குவடக்கேதானும் செம்
மதுடன் பயணமதுவாகாதெனறும், நீட்டமுடன்குருவாரம்ஸ்நான
மாகா நிலையான நாளெல்லாந்தீயநாளாய், வாட்டமுடன் சாஸ்திரங்
கள் கூறிருக்கவளமுடனேநாளெந்த பலந்தான்காணே. உளஉ

காணவேநாளெல்லாம் முறைப்பாடாக காசினியில் சாஸ்திரங்
கள்பார்த்தநாளுக, தோணவேயெர்தநாள் நல்லநாளென் றுப்பு
லாய்தன்மனதிலெண்ணலாகும், வேணவே நாளெட்டும்நல்லநாளாய்
விருப்பமுட னம்பரனார்செயதிருக்க, நீணவேமதியின மாண்பரெல்
லாம் நிலைகெட்டுப்பதிகெட்டு நின்றிட்டாரே. உளங

சீனபதிப்பெண்களுக்குதீட்டில்லை.

நின்றாரே காலாங்கிநாதர் தம்மால் நீடுழிகாலம்வரை படியேன்
றானும், குன்றானவவர்பாதந்தொழுதுமல்லோ குளிகைகொண்டு கு
லகையேறியலைநான்கண்டேன், சென்றேனே சீனபதிக்கிடபாகத்தில்
சிறப்பான தேசமதுவனேகமுண்டு, வென்றிடவேபலஜாதி மாண்பர்
தாமும் விருப்பமுடன் கண்டல்லோவறிந்திட்டேனே. உளச

அறிந்தேனே சாஸ்திரங்களனேகமுண்டு வவர்களது பேதமை
கள்சொல்லொணாது, குறிந்துமே முழுநாள்தன்னிலப்பா கூறின
சாஸ்திரங்கள்மெத்தவுண்டு, முறிந்ததொருவுதிரமதுநீட்டேயென்று
முனைபானசலகந்தி முழுகவென்று, செறிந்துமே ஸ்நானமது செய்ய
வென்று சோரனவாற்றிறாரு செல்லார்பாரே. உளரு

பாரேதான் ஸ்நானமதுசெய்யநன்று பாங்கான சடங்குகளுஞ்
செய்டநன்று, கேரேதான் ஓமமதுசெய்யநன்று செடிதான தீட்டு

வைக்கழிக்கநன்று, சீரேதானசாஸ்திரத்தின் தொகுப்பைப்பேசேல
சிறப்பானவைதீகஞ்செய்யநன்று, தீரேதான்தீட்டினது மாக்கத்தா
லே திகழுடனேயொன்றுந்தான் காணார்பாரே. உளசு

காணாரே சூதகங்கள்சேர்ந்தபோதும் கடிதானவேலைமுகஞ்செய்
யும்போதும், நீணவே மண்பாண்டந்தனையெடுத்து நீதியுடனுலக்க
ைக்குப்போகும்போது, வேணபடியன்னமதுசமைக்கும்போதும்வே
ண்டியே விருந்தமுர்தங்கொள்ளும்போதும், ஆனவங்கள் தானெடு
க்கிதிட்டேகண்டால் அவனிதனில்விட்டெறிந்து போட்டார்தாமே.

போட்டாரே பாண்டமது வன்னந்தானும் பொங்கமுடன்கா
ய்ப்பதார்த்தங்கள்பேதம், நீட்டமுடன்சமைத்ததுவும் போட்டிட்டா
ரே நிலையான தீட்டதுவும் மெய்யேயாகும், தேட்டமுடனவர்பேர
ட்ட வேஷமெல்லாந்தெளிவானவேஷமென்றுசெப்பலாகும், வாட்ட
முடன் தீட்டதனில்பிறந்தோர்தாமும் வண்மையுடன் தீட்டதுவும்
மெய்யென்றாரே. உளஅ

மெய்யானதீட்டதுவுந்தபங்கியல்லோ மேதினியில்தேகமென்ற
வுருவுமாச்சு, கையுடனே கருவிக்ராணதிபோடும் காசினியில் மாதர்க
ளின்கெர்ப்பக்கோளில், பையுடனே வந்துதித்த சற்பாத்திரந்தான்
பாலகனே திரண்டுருவாய்வடிவங்கொண்டு, எய்யவே கடவுளது வர
த்தினாலே யெழிலானசடலமது பிறக்கலாச்சே. உளகூ

ஆச்சப்பா சதகோடிமாண்பரெல்லா மப்பனேபிறவியதுபிதனு
லாச்சு, மூச்சுடனேதேகாதிகற்பத்தேரடும் மூதுலகைக்கண்டதொரு
மானிடமுமாச்சு, பாச்சலென்றபிறவியது தீட்டேயாச்சு பாங்கான
ஐடலமதுமண்கூறாச்சு, மாச்சலுடன்மகதேவர் கடாட்சத்தாலே மா
னிலத்தில் சகலவுயிர்தீட்டாலாச்சே. உஅo

தீட்டென்று சொல்லுவதுதருமமாமோ திகழான லோகமதிமா
ண்பருக்கு, வாட்டமுடன் லோகாதிவையகங்கள் மானிலத்திலெல்ல
வரும்மதியேகெட்டு, தேட்டமுடன் சாஸ்திரத்தில் தீட்டேசொல்லி
தெளிவானமதபேதங்கூறியல்லோ, நீட்டமுடன்மாண்பரெல்லாமிந்த
பாகம் நிதிகெட்டுவழிகெட்டு மதிகெட்டாரே. உஅக

கெட்டாரே மானிலத்தில் மாண்பரெல்லாங் கீர்த்தியுடனித்துவ
ண்ணபாகத்தாலே, சட்டமுடன் சீனபதிப்பெண்களுந்து சாஸ்திரங்
கள்ஜாதியில்லைதீட்டுமில்லை, இட்டமதுபோலிருந்து போகருஞ்செய்து
யெழிலான பிறவிமக்களனேகமுண்டு, அட்டதிசைத் தான்புகழுஞ்
சீனத்தார்க்குவன்பானமதியநிலையதிகந்தானே. உஅஉ

போகர்சிங்கிவிளையாட்டு.

தானையின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தகமையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, கோனையெனதையர்காலாங்கிநாதர் சொற்பவனூரெந்தமக்குச் சொன்னநீதி, பானைகடலேழுஞ் சுற்றும்போது பலகனே கருவிகளுந்தருவியுண்டு, மானகால்லவர்போல் சினைகிப்பார்கள் மர்மமதை மனதில்வைத்துகொல்வார்பாரே. ௨௮௩

கொல்லவந்த மித்துருவாஞ் சத்துருவின்மார்க்க குறிப்புடனே சொல்லிவைத்தசிங்கியப்பா, வெல்லவேயவனெனக்குகொடுத்தபாகம் விருப்பமுடனுந்தமக்குச்சொன்னநீதி, புல்லவேசெகஜாலஞ்சிங்கிகளைம்புகழானசத்துருவைக்கொல்லுஞ்சாலம், மெல்லவேமித்துருபோலிருந்துகொண்டு மேதினியில்ஜாலமதை செய்வார்தாமே. ௨௮௪

தாமானஜாலமது வென்னவென்றால் தன்மையுடன் சொல்லுகிறேன்கண்ணேபாராய், நாமேதான்செவ்ரியென்ற பாஷாணந்தான் நலமான வெலிப்பகையுந்தன்னுடனேசேர்க்க, போமேதான் வீரமென்ற காடிதானும் பொங்கமுடன்வெங்கோன்நிகளையுங்கூட்டி, தீமேதான் செய்யுகின்ற முருகல்தானும் சிறப்பாககளைவண்டு தானுங்கூட்டே;

கூட்டியேகருஞ்சோரா செஞ்சோரந்தானும் குடிகெடுக்குங்குமுனின்களையுங்கூட்டி, தாட்டிகமாய்ச் சேங்கொட்டைப் பூரந்தானும் தன்மையுடன் சரிபெடையாய் நிறுத்துக்கொண்டு, வாட்டமுடன்பாம்பினது விஷந்தானூட்டி வளம்பெறவே சிமிழ்தனிலே பதனஞ்செய்து, ஆட்டமது ஆடுதற்கு வயணஞ்சொல்வேன் வப்பனேயெந்தனது முறைமைபாரே. ௨௮௬

சத்துருக்களுக்குச்சிங்கிதாக்குவது.

முறையானமுறைபதுவு மென்னவென்றால் மூர்க்கராங்கருமிகட்குஞ்சண்டாளர்க்கும், கறையானநேத்திரத்தில்கண்டபோது காம்பேசிநயம்பேசிகுடிகெடுக்கும், திறையானபாவிகட்குமிர்ந்தபாகம் திகமுடனேவுள்ளங்கால்தாக்குவாய்நீ, சிறைகொண்டு மானிலத்தில் கோபுக்கண்டு சோழிகதுகுழிவிழுந்து போவான்பாரே. ௨௮௭

போவானேதிரேகமெல்லாம்புண்ணுமாகிபொங்கமுடன் வைபகத்திறைசைவிட்டு, சாவானசடமொழிந்து ஆறுதிங்கள் சட்டமுடன்காலில்வந்துபணிவானானால், கேர்வான பிணியதுவுந்தீருதற்கு நட்பமுடன்வெள்ளையெனறகுன்றிதானும், தேவானதழையதுவும்பிடுங்கிவந்து தேற்றமுடன் பாதாளமூலிசேரே. ௨௮௮

மூலியென்றசிறுகிறை வேறுஞ்சேரு மூளையாகச் சரிபெடையாயெடுத்துக்கொண்டு, நீலியென்றமூலியப்பா சரிநிறாக்கநேமகனே நினைவாகப்பாண்டமிட்டு, சாலியனூர்பாண்டமதில்ஜலமேயிட்டுசாங்கமுடன்கியாழமதுசெய்துகொண்டு, நாலிலொருகியாழமது காய்ந்துதானால்நலமானகியாழமதையிறக்கிடாயே. ௨௮௯

இறக்கியேகியாழமது நாளொன்றுக்கு யென்மகனே நீநினைவாய் நாழியாக, உறக்கமது வாராமலந்திசந்தி யுக்தமனே யிருவேளைக்கொள்வாரானால், இறமுடைய கியாழமதுவேகத்தாலே திருமேகுழிவிழுந்த புண்ணுமாறும், திறமான முன்சொன்ன மூலியப்பா வித்துமேமேலரைத்துப்பூசிடாயே. ௨௯௦

பூசியேமண்டலந்தானிந்தபாகம் பொங்கமுடன்தான்குடித்துவருதும்போது, மாசிபடாதேகமதில்வந்தரோகம்வலுவழிந்துநாட்குநாள்குறைந்துமல்லோ, பாசிபதுபோல்படர்ந்த சில்விஷங்கள் பாலகனே மேனிவிட்டுபறக்கும்பாரு, காசினிபிலுன்னையப்பா கடவுளாககருத்தில்வைத்துகாவில்வந்துபணிகுவாரே. ௨௯௧

பணிகுவார்கருமிகளுமுன்னையப்பா பாங்குடனேகுடிகெடுக்கும் பாவிமார்கள், அணியணியாய்வுன்பாதந்தொழுவாரப்பா வப்பனேயுந்தமக்குத்தருமமுண்டு, துணிவுடனேநீபுபொருசித்தனாக துப்புரவாய் லோகமதிலிருந்துகொண்டு. மணிபோன்ற சின்மயத்தை மனதிலெண்ணி மகிட்சியுடன் லோகமதில்வாழ்குவீரே. ௨௯௨

வாழ்கவென்றால்பாவிகளுந்துரோகஞ்செய்தால் மார்க்கமுடன் மனந்தனிலே வையாமற்றான், தாழ்கவேவவர்களுக்குப்பின்னும் நீதி சட்டமுடன் தான்செய்யமெத்தநன்று, ஆழ்கவெவையகத்தில்சேர்த்திகொண்டு அடுத்தஜெனம் பகைபாவியெவர்வந்தாலும், வாழ்கவேயவர்களுக்குச்சேடசாரவண்டையுடன் செய்குவதும்தருமம்பாரே.

போகர்நோயாளிக்குக்காயகற்பங்கூறல்.

பாரேதானின்னமொருபாகங்கேளு பட்சமுடன்சொல்லுகிறேன் பண்பாயப்பா, கோரேதான் காலாங்கிநாதர்பாதம்நெறிமுறைமைத்தான்வணங்கிநீயாக, சீரேதான்சிங்கியதுகொண்டமாண்பர் சிறப்புடனே நோயகலுங்காயமப்பா, திரேதான்தேகமது விறுபாக நேர்க்கமுடன் காயாதிகற்பஞ்சொல்வேன், கூரேதான்கற்பமதை செய்துமல்லோசொற்றவனே நீகொடுக்கத்தருமமாமே. ௨௯௪

தரு வமகத்திலொருமித்தபாகம் சட்டமுடன் பூரணத்திற்சொல் லவில்லை, சுருமதுவுரியாமல் மூலிகற்பம் சாங்கமுடன்சொன்னேனே வேரொன்றில்லை, திருமகளின்கடாட்சத்தால் காயகற்பம் திட்டமு டன் சொல்லவில்லை பூரணத்தில், குருவான பெண்ணையர் காலாங்கிநா தர் குறிப்புடனே சொன்னதொருநீதியாமே. ௨௯௬

நீதியால் பூமிசர்க்கரையின்மூலம் பிட்கனக்கமானதொரு பால் பெப்பட்டை, சாதியாம்கல்லசொற மாஞ்சில்தானும் தன்மையுள்ள தண்ணீரின்மிட்டாக்காளும், வேதியாம்முச்சாலை மூலந்தானும் வே கமென்ற கொடிவேலிமூலந்தானும், ஆதியாம்பொன்னிறுவாரை மூ லம் வப்பனே நிலப்பனையின் மூலங்கூட்டே. ௨௯௭

கூட்டவே கற்பமாந்தருவின்மூலம் குணமானவெங்கோன்றி மூலந்தானும், நீட்டமுடன் கன்னூர்மூலமப்பா நிலபான வெள்ளை யென்ற குன்றிமூலம், சட்டமுடன்மிதவென்ன மொன்றுபலலே களிமுடன் சரிபெடையாய்நிறுத்துக்கொண்டு, பூட்டகமாய்ரவிந னிலே காயப்போடுபேதமாக மூலமதை பொய்யாய்ச்செய்யே, ௨௯௮

செய்யவேகல்லுரலிலிட்டுமைந்தா செப்புகிறேன் பலத்தேனுங் கூடவிட்டு, மையவேமெழுகுதக்கனி யிடித்து பான்மையுடன் இ மிழ்தனிலேபதனம்பண்ணு, தய்யதொருமெழுகதனைய்திசத்திலப் புவாய்த்தானுமல்லோ கொண்டபின்பு, வெப்பவேயாவின் பாலுட னே கொள்ளுவேமென்ற விரதவுக்தனியுந்தானே. ௨௯௯

தனியுமே முன்போலதேகந்தானும் சட்டமுடன் காந்தியது மின்னலாரும், மணிபோன்றகாயாதிகற்பந்தன்னை மண்டலத்திலுண் டதொருமாண்பருக்கு, துணிவுடனேகளஞ்சிக்குமேலேயப்பா துப் புரவாய்க் கொள்ளுவதும் மெத்தநன்று, கனிவானதேகமதுயிறுதி யல்லோ நவமது பரிதிமுன்னேஜொலிக்கும்பாரே. ௩௦௦

ஜொலிக்குமே பரிதியதுமக்ஷப்போகும் கோருமருந்ததியுங் கண்ணிற்காணும், வலித்ததொருகேத்திரமுங் கீரேகுன்றிவளமையு டன் கண்ணொளிவு பிரகாசந்தான், ஒலிக்குமேவையகங்கள் கண்ணிற் றோற்றும் ஓகோகோகாலாங்கி காயகற்பம், பலிக்குமேபுரூலகில் பார்தான்செய்வார்பாலகரேபுண்ணியர்க்குவாய்க்கும்பாரே. ௩௦௧

பொன்மாற்றுபாவும்.

பாரேதானின்னமொருமார்க்கப்பாரு பாருலகில்மானுக்கள்பி ழைக்கவென்று, சீரேதான்கிடுகைபென்றவேதைசொல்வேன் சிறப் பானநாதாக்கள்சொன்னதில்லை, நேரேதான்பலபலவாஞ்சாத்திரத்தி ல்சேர்மையுடன்பாடிவைத்தார் சித்தரெல்லாம், நீரேதான்தானுக்க மென்றவேதைதானும்திறமுடனேபாடிவைத்தவுண்மையாமே. ()

உண்மையாய்மானுக்கள் பிழைக்கவென்று வுத்தமனே பேம மென்றகிடிகைவேதை, கன்மைபென்றபாஷாணஞ்சிங்கிதானும் கப மானதானகற்பூரங்கூட்டி, வெண்மைபெனுங்குசிபென்றவீரந்தா னும்வெளியானகெவுரிபென்றபாஷாணந்தான், தன்மையுள்ள தருச டனே தாளக்கூட்டிதகமையுள்ளவெடியுப்புக்கூட்டிசேரே.

சேர்க்கவேவெங்காரஞ்சீனந்தானுஞ்சிறப்பானநாகமுடன் குக் கூட்டி, ஏர்க்கவேமதியுப்புதானுஞ்சேர்த்து பெழிலான கெந்தமு ஞ்சாரங்கூட்டி, தீர்க்கமுடன்லிங்கமது வொன்றுப்சேர்த்து சிறப்பு டனேசரிபிடையாய்நிறுத்துக்கொண்டு, ஆர்க்கவேமூவகையின்ஜெய நீராலேயப்பனேயரைச்சாமமரைத்திடவே. ௩௦௩

அரைத்துமேவில்லைதலைகுவாய்ச்செய்துவன்பான ரவிதனிலே காயப்போடு, வலாக்கலம்போலகப் பிக்கான்தன்னை வளமுடனே தான்வைத்துப்பிக்கான்மூடி, நிறைபான சீலைதுவலுவாய்ச்செய்து திட்டமுடன்ரவிதனிலே காயவைத்து, கலைபோல பூமிதனில் குழி தானப்பாகத்தமுடன் சாணிகம்குழிதான்செய்யே. ௩௦௪

செய்யவேகுழிதனிலேமணலைக்கொட்டிசிறப்புடனேமேலதனி ல்பிக்கான்வைத்து, மையவேமேலுமந்தமணலைக்கொட்டி பாங்குப றபுடமதுவும்பெருவுபந்து, வெப்பவேகடாதிகுளிர்ந்தபின்பு மேவ தாங்கத்தாப்தனைமேமனதுன்னி, உப்பவேசெந்தூரந்தனை யெடுத் துவுத்தமனே குழிக்கல்லிற்றன்னிற்போடே. ௩௦௫

போடேதான் பின்னுமந்தசெபநீர்தன்னால்பொங்கமுடன் தான ரைப்பாய்காணுஜாமம், நீடேதான்சிறுபில்லைதட்டுபோலமடிக்கனக் கமாகவல்லோபில்லைசெய்து, காடேதான்ரவிதனிலேகாயவைத்து க லமாகமுன்போலப் பிக்கான்தன்னில், குடேதான்வில்லைதனையுன்னே வைத்து சுத்தமுடன் சீலைதது வலுவாய்ச்செய்யே. ௩௦௬

வலுவானசீலைதுரவியில்வைத்துவளமுடனே காய்ந்தபின்புமெ த்தமுன்போல், மறுவானபுடமதுவும் போட்டுமைந்தா மார்க்கமு

டன் தீயாறியெடுத்துப்பார்க்க, சலுவானசெந்தூரமென்னசொல்வே ன்சுந்தரனேசத்திசிவமதிலேகாண்பாய், வலுவானசெந்தூரமிதற்கீடு ண்டோ வையகத்தில்சித்தர்முனி சொல்லாரன்றே. ௬௦௭

அன்றானசெந்தூரமிந்தபாகம்வப்பனே புடம்பஞ்சதசமுமாகும் வென்றிடவேபுட்டாதுவும் போட்டுமைந்தா விருப்பமுடன்தானெடுத் துசிமிளில்வைத்து, குன்றானமகமேரு செந்தூரத்தை குறிப்புடனே பாச்சுதற்குவகையைக்கேளீர், தென்றிசையில் பொதிகைமுனிகும்ப யோனி செப்பவில்லையிந்தமுறைசெப்பார்தானே. ௬௦௮

தானானகுன்றியிடைசெந்தூரத்தைத் தகமையுள்ளவாறுமாற்றா ணியாக, கோனானென்குருவாங்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனூர் சொ ன்னதொருநீதிபோலே, பானானபரிச்சுடு லேசாய்த்தட்டிபட்சமுட ன்களஞ்சிக்குக்குன்றிவீதம், மானான மூவகையின்ஜெயநீராலேமயங் காமல் செந்தூரங் குழைந்துக்கொள்ளே. ௬௦௯

கொள்ளவேசெந்தூரந்தன்னையப்பா குறையாமல்களஞ்சியென் றபொன்தகட்டில், மெள்ளவேபுத்திசலிறதுபோலே மேன்மையுடன் தான்தடவிசெப்பக்கேளீர், வள்ளலுடன்காவிக்கால் தானுங்கூட்டிவ ளமானபெருச்சாம்பல்தன்னிற்சேர்த்து,உள்ளபடிசெண்டையுந்தான் ரேசித்தல்லோ, வுத்தமனேதகடதனை வைக்கக்கேளே. ௬௧௦

கேளப்பாகாவிக்கல்லெருவுக்குள்ளே கெவனமுடன் பரித்தகட் டைமேலேவைத்து, நாளப்பாபோகாமல் தீயைமூட்டி நலம்பெறவே தகடதனை உள்ளயர்த்தி, சூளப்பாபுடம்போடவாணமாவிசுந்தரனே வாணமதுசொல்லொணாது, ஆளப்பாயிப்படியேவறுபுடமூர் தீர்த்தா ல் வப்பனேதங்கமென்றவாணயாச்சே. ௬௧௧

ஆச்சப்பாவாணமென்றயேமந்தன்னை வப்பனேமூசையிட்டுவுரு க்கிப்பாரு, மூச்சடங்கிவாணமதுவேரியல்லோ மூனியான யேமமது பசும்பொன்னாச்ச, மாச்சலென்றபிறவியதுதங்கயாச்சு மகத்தானசுய த்தங்கமிதற்கீடாமோ, பேச்சொன்றுங் கூறுர்கள்பிறவித்தங்கம் பெ ழிலானசாயமென்ற தங்கந்தானே. ௬௧௨

தானான தங்கமதுபிரகாசந்தான் சதகோடிசூரியருக்கொப்பே யாகும், கோனானசித்துமுனி ரிஷிகள்தேவர் குவலயத்திலெந்தனைப் போல்கூறவில்லை,தேனானமனோன்மணியாள்பூசைக்காகசெப்பியதோ ர்வித்தையதுவாணம்பொன்னும், மானானபொன்னிதுதானெவர்தான் காண்பர், மகத்தானசிவயோகிக்காண்பார்பாரே. ௬௧௩

குடவன்பொன்.

பாரேதான்பின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலகனேபுவிப்பாணி மைந்தாபாரு, நேரேதான்செந்தூரந்தனையெடுத்து நேர்மையுடன் முன்சொன்னசேலாட்டி, சீரேதான்குடவனையேதகடுதட்டி சிறப் பாகமருந்ததனைமேலேபூசி, நேரேதான்சொன்னபடிமார்க்கமப்பா நிறு தியுடன் புடம்போடபொன்மாற்றாமே. ௬௧௪

மாற்றானபொன்னதுமென்னசொல்வேன், மகத்தான தங்கம துபிறவிக்கொப்பாம், நாற்றமுள்ளகுடவனதுகட்டிப்போச்சு நலமான நாதாக்கள்கண்டதில்லை, கூற்றமென்னுஞ்செம்பதுவும் வூறலெதுண மானநாகமதுசிறல்நின்று, ஏற்றமதுவாராமல் பெர்ன்னேயாகியெழி லானமாற்றதுவுங்காட்டுந்தானே. ௬௧௫

காட்டுமேகுடவனிலே பெட்டுமாற்று கண்காணு வித்தையடா ரிஷிகள்வித்தை, நீட்டமுடன்சமுசாரிக்கானவித்தை நிலையானவித் தையதுவேறுண்டோசொல், பாட்டனார்காலாங்கிக்குதனப்பா பண் டையுள்ள காலாங்கிநாதருக்கு, சூட்டியதோர்யிவ்வேதை சூக்கும் வேதைசூட்சமுடன்காட்டிவிட்டாரையர்தாமே. ௬௧௬

தாமானபாட்டனவர்காலாங்கிக்கு தயவுடனேகூறினதோர்வே தைமார்க்கம், நாமேதான்பட்சம்வைக்கு யெந்தன்நீதி சலமுடனே யோதிவைத்தசுளுக்குவேதை, போமேதான் வையகத்தில் பொய்யா காமல் பொங்கமுடன்மானுக்கர் பிழைக்கவென்று, வேமேதான் மேதினியில்பலநூல்பார்த்து வேகமுடன்வோதிவைத்தார் வையகத் தோர்க்கே. ௬௧௭

வையகத்தோர்பிழைக்கவென்று கருமானங்கள் வகையுடனே சொல்லுகிறேனமைந்தபாரு, பொய்பாகு யென்குருவாம் காலாங்கி வாக்குபூதலத்தில்மெய்யாகும்பொய்யேயில்லை, மெய்யானநூல்பார்த் துமாண்பருக்குமேதினியில்கண்டிருக்கசுளுக்குவேதை, செய்தாலுங் கைகூடுமேமவேதை செப்பினரெந்தன்காலாங்கிதானே. ௬௧௮

தம்பாக்குவேதை.

தானானயின்னமொருகருமானங்கேள் தகைமையுடனரைப்பேன் மைந்தபாரு, கோனானயென் குருவாங்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனு ரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, கேளுனசெப்பதுவுங் கலமோயாகும்தெ ளிவானசெம்பதனையெடுத்துக்கொண்டு மானனமனோன்மணியாள்சி த்தரூபி மகிழ்ச்சியுடன்தானரைத்து கவசம்போடே. ௬௧௯

போடேநீகவசமதுசெய்துமைந்தா பொங்கமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து, நீடேதான்கோழியென்றபுடத்தைபோடு நிட்களங்க

மாக்கியல்லோகத்திசெம்பாம், கூடேதான்செம்பதுவும் ஆறலேவிரு
ணமானதாந்திப நமிகவுண்டாச்சு, ஆடேதான்செம்பதுவு மென்ன
சொல்வேனப்பனே சத்திசிவமிதிற் காண்பாயே. ௩௨௦

காண்பாயேயிந்த முறைபத்துவிசைபோடு களிப்பானசெம்பது
வும்ஆறலற்று, ஆண்பானவல்லிமலர்போல்நிறந்தான்வப்பனேசுந்தா
மென்னசொல்வேன், வீண்போகாதிந்தமுறை செய்துமல்லோ விரு
ப்பமுடன் மூன்சென்னசெந்தூரத்தை; நாண்படவேரவிதனையேயுரு
க்கிகொண்டுகல்பெறவேசெந்தூரம் பத்துக்கொண்றே. ௩௨௧

ஒன்றானசெந்தூரமென்னசொல்வே னுத்தமனேபத்துக்குவெ
ன்றேயிய்ந்து, குன்றானசெம்பொன்றக்கூடச்சேர்த்து கொற்றவனே
வாரடித்துப்புடத்தைபோடு, வென்றிடவேசொருசாவின் கடைதான
ப்பாவித்தகனேசிவவேடம் பூண்டோர்க்கெல்லாம், நன்றானகவசகு
ண்டலத்துக்காதிநாயகனேயென்னசொல்வேன் வநிதம்பாரே. ௩௨௨

மெற்சொன்னசெந்தூரத்திற்குஜெயநீர்,

பாரேதான்முன்சொன்ன செந்தூரத்தைப் பட்சமுடன்செய்வத
ற்குமைந்தாகேளு, சீரேதான் நிபுப்புனத்தோடு சிறப்பானவுவரு
ப்புகூடச்சேர்த்து, நேரேதான்வாயென்றபாத்திரத்தில் நெடிதான
செயநீராகிறக்கிமைந்தா, நீரேதான் சீசாவிலடைத்துக்கொண்டு நிக
முனசெந்தூர் மரைப்பாய்தானே ௩௨௩

தானானசெயநீரின்போக்கைதானும் தன்மையுள்ள நாதாக்கள்
சொன்னதில்லை, கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்
தாமுரைத்தமுறைப்பாடெல்லாம், பானனவையகத்தோர் பிழைக்க
வென்று பாருலகில்பாடிவைத்த குருநூலாகும், வேனனசாத்திரத்
தினுளவாராய்ந்துவிட்டகுறையிருந்தோர்க்குலபிக்கும்பாரே. ௩௨௪

செம்புகத்தி.

பார்க்கவென்றுவின்னமொரு கருமானம்பார் பாடுகிறேன் புலி
ப்பாணிமைந்தாகேளு, நீர்க்கமுடன்போண்டாந் தலைபண்டந்தான்நிற
மானஓடதுவுங்கொண்டுவந்து, ஆர்க்கவேவெடியுப்புக்கூடச்சேர்த்து
வப்பனேமூலிகையின்செயநீர்தன்னில், ஏர்க்கவேநாற்சாம மரைத்து
பாலாமெழிலாக வில்லைதட்டிக்காயவையே. ௩௨௫

காய்ந்தபின்புதனையெடுத்து வோட்டிலிட்டுகசகாமல்சிலையதுவ
லவாய்ச்செய்துதோய்ந்தமேலாரகமென்றபுடத்தைப்போடுதுப்பா

ரப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு, மாய்ந்துமேவெடியுப்புச்சத்துருவுஞ்
சேர்ந்துமகத்தான பற்பமதையென்னசொல்வேன், தீய்ந்தசெருபற்
பமதையெடுத்துமைந்தா திறமானசிசாவிற்பதனம்பண்ணே. ௩௨௬

பண்ணவே ரவிதனையேபெடுத்தேயும் பான்மையுடன் தானுரு
கிராசமீவாய், எண்ணவேசெம்புக்குபாதியிவர் யெழிலானபற்பமம
தையென்னசொல்வேன், உண்ணவேசோறுதின்னவேண்டுமென்றால்
உத்தமனேசெம்புசுத்திப்போகாதோதான் வண்ணமுடன் செம்பத
னையுருக்கிமைந்தாமகதேவர்கவசகுண்டலஞ்செய்வாயே. ௩௨௭

செய்யவே சிவயோகிவேடம்பூண்ட தேசத்தோர் கண்பருக்குயி
தவேதை, உய்யவேதான்கொடுக்க மறுதர்மமாகுமேவுத்தமனேசமு
சாரிக்கானவித்தை, துய்யகொரு செம்புவித்தை யிதுதானப்பா து
றபுர வாய்கலசகுண்டலத்துக்காதி, பையவேயுந்தமக்கு வுபதேசிப்
பேன்பாங்குபெறகர்மிகட்குச்சொல்லாரன்றே. ௩௨௮

சொல்லான சொல்லிதுதான்சிவவேடந்தான் தப்புரவா மிருப்
போர்க்குயியகன்று, புல்லானமாண்பர்களில் தருமிகளுமுண்டு புக
ழானதருமிகட்குயியகன்று, கல்லானகருமிகட்கு கொடுக்கலாகாகப
டன்றிமெய்சொல்லுவோர்குயிக்ககன்று, வல்லகொருசித்துமுனிவே
தையப்பா வளமையுடன் செய்பவர்க்குசித்தியாமே. ௩௨௯

சூதவெள்ளி.

சித்தியாம் யின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் சிறப்பான நாதாக்
கள்சொன்னதில்லை, முத்திபெறகடுகளவு ரசமேயின்றால் மூனையான
மோசமதுப்பெறவேயாகும், சத்திசிவம் சூதமதிற் காணலாகும் தா
ரணியில்கண்டவனேவாதியாவான், வெற்றிபெறகெந்தமும் பலமை
ந்தாகும்விருப்பமுடன்பூரகம் பலமைந்தாமே. ௩௩௦

ஆமேதான் லிங்கமதுபலமைந்தாகும் வப்பனேயெரிகாலன் பா
லாலாட்டி, தாமேதான்கோளாறுநேரிடாமல் காட்சியுடன் ரவிதனி
லேகாயப்போடு, வேமேதான்மறுபடியும்பொடியாய்ச்செய்துவிருப்
பமுடன் செய்யுமந்தமுறமைகேளு, நாமேதான்மதியதுவுந்தலைமுறு
கும்நன்மையுடன்செய்யுகின்றவரிசைகேளே. ௩௩௧

தேளப்பாவெள்ளிதனை குகையிலிட்டுகெவனமுடன் வுருக்கியல்
லோ செப்பக்கேளு, தூளப்பாமுன்சொன்ன மருந்தையல்லோ தூப்
புரவாய்க்கிராசமதுயீவாய்தானும், காளப்பாபோகாமல் மூசை தன்

னை நலம்பெறவேவுடைத்தப்பார்களங்கேயாகும், பாளப்பாபோகமே
ல்களஞ்சூதன்னை பட்சமுடன்றானெடுத்துசெப்பக்கேளே. ௫௫௨

செப்பவென்றால்நாவில்லைப் பாவுமில்லைஜெகந்தனிலே ரஷிதமெ
ன்றகுளிகையாச்சு, ஒப்பமுடன்குளிகைதனை யெடுத்துபூர வத்தமெ
னேகலசமதில்சூதமிட்டு, தப்பிதங்கள் நேராமல் சூதந்தன்னில் நக
மையுடன்குளிகைதனைகலசத்திட்டு, ஒப்பனையாய் வாய்மூடிசீலைசெய்
துவுத்தமனேநெருப்பதனிற் காச்சிடாயே. ௫௫௩

காச்சியே கலசமதைத்திறந்துபாரு கனமானசூதமது வெண்
ணெய்போலாம், ஆச்சரியமானதொரு சூதவித்தை வப்பனே யாரறி
வார்மாண்பரப்பா, கூர்சலுடன்தானெடுத்து சூதந்தானும் கொற்றவ
னே கிழ்நிற்கும்வெண்ணெய்தானும், பாச்சலுடன்குளிகையது மே
லேநிற்கும்பன்பான குளிகைதனைப் பதனம்பண்ணே. ௫௫௪

பண்ணவென்றால் சூதவெண்ணெய் தானெடுத்து பட்சமுடன்
சாந்தமெனுமுகைதன்னை, எண்ணவேதானடைக்கச் சீலைசெய்து
பெழிலாகத்தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, நண்ணவேவானத்துமீன்கா
ணப்பா நலமானவெள்ளியதுவென்னசொல்வேன், திண்ணமுடன்வெ
ள்ளிதனை சிவயோகஞ்செய்து சித்தனைப்போல்தானிருந்துவருந்தி
டாயே. ௫௫௫

அருந்தவே வாரமைவருங்காலந்தன்னில் வப்பனேசிவயோகம்
வாறியுண்ண, இருந்தவேயொருவர்முக மேசவேண்டாம் தீரமுடன்
சினமதுவுங்கைக்குள்ளாச்சு, பொருந்தவேதனக்குகந்த சிஷன்தேடி
பொங்கமுடன்குணங்கண்டு குறியுங்கண்டு, மருந்தினுடக்கைபாகஞ்
செய்பாகத்தைமன்னவனே யவன்றனக்குப்போதிப்பாயே. ௫௫௬

போதித்து வெகுகாலஞ்சென்றபின்பு பொங்கமுடன் வுள்ளுணா
வும்மிகவே யோதி, சாதித்துவுபதேசங் கூர்ந்துமைந்தசட்டமுடன்
சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, ஆதிக்கன்சந்திரனுமறியாமற்றான்அப்
பனே தன்மனதிலொடுக்கமாகி, சாதித்துவரதமென்றவித்தைதன்னை
சட்டமுடன் தார்த்திருந்துசாதிப்பாயே. ௫௫௭

சாதிப்பாய் நல்லோர்கள்திபோருன்றுசற்பனைகள்கண்டல்லோ
மிகவாராய்ந்து, வாதியாந்தெரிக்கவர்போல் வாதுபேசி வந்தவன்னைக்
தடுக்கல்லோ தர்க்கங்கூறி, நீதியாய் நூல்தெரிந்த நிபுணனைப்போல்
நிஷ்டூர முனைப்பேசிகெழ்த்துவான்பார், பார்வதிசடையணிந்த தம்பி
ரான்போல்பலவேஷம் போட்டல்லோ பகட்டுவாரே. ௫௫௮

பகட்டுவாரவர்வலையில் சிக்கவேண்டாம் பாருலகில்வெகு கோடி
கவலையோடும் மூகமதுவின்முன்னின்று நீதிபார்த்து முனையானராசி
முதலுறவுகண்டு, இகபரமுமுள்ளளவும் வையகத்தில் யெழிலாக சி
ஷனென்றேவுறுதிகொண்டு, சகமுழுதும்சதாகாலமுன்னையப்பா சட்
டமுடன்துதிக்கும்வழி தேடிக்கொள்ளே. ௫௫௯

போகர்செம்புவித்தை.

கொள்ளவென்று யின்னமொருமாற்கங்கேளு கொற்றவனே
சரக்கதுதான்செப்பக்கேளு, விள்ளவேபூரமதுவொன்றேயாகும் வி
ந்தகனே வீரமதுவொன்றேயாகும், மெள்ளவே சூதமதுவொன்றே
யாகும் மேன்மையுடன்கெந்தியதுவொன்றேயாகும், உள்ளபடி லிங்
கமது வொன்றேயாகும் வுத்தமனேகெவுரியதுவொன்றுகூட்டே,

கூட்டியேகாரமது வொன்றுசேர்த்து கொற்றவனே நிம்பழத்
தின்சாற்றாலாட்டி, மாட்டியேநாற்சாம மரைத்தப்போது மன்னவனே
மெழுகதுபோலாகும்பாரு, தாட்டிகமாய்மாத்திரைகள் செய்துமே
தானசட்டமுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்து, நீட்டமுடன்செய்யும் வ
கைவரிசைகேளு நீதியுடன்கைபாகங்கண்டிடாயே. ௫௪௧

கண்டதொரு செய்பாகஞ்சொல்வேன்கேளு கருத்துடனே செ
ம்புதனை யெடுத்துமைந்தா, விண்டபடி துலமதுவு மொண்டேயாகும்
விருப்பமுடன் தானெடுத்துக்குகையிலிட்டு, அண்டமுடன்றானுருக்கி
மருந்தையப்பாவப்பனே செம்புக்குப்பாதியாக, வண்டலதுபோவதற்
குவ்ராசமீவாய் வரிசையுடன்றானெடுத்துவண்மைபாரே. ௫௪௨

வண்மையாஞ் செம்பதனைத்தகடடித்து வளமைபெறபூங்காவிந
ன்னிலப்பா, சண்டமாருதம்போல லவணஞ்சேர்த்து சட்டமுடன்
நிம்பழத்தின்சாற்றாலாட்டி, கொண்டபடிமேலதனில் தகட்டிற்பூசி
கொற்றவனேபுடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு, பண்டியெகிருஷ்ணவ
தானைப்போல்பட்சமுடனலங்கியது மின்னும்பாரே. ௫௪௩

மின்னவே செம்பதுவுமென்னசொல்வேன் மேதினியில் நாதா
க்களாடுங்கூத்து, பன்னவேசெம்புதனை யெடுத்துமைந்தா பட்சமுட
ன்சுதிதனிலேநாலுக்கொண்டு, துன்னவேதானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு
துப்புரவாய் மதியதுவுஞ்செம்புமாச்சு, கன்னபுரி யேர்தனிடஞ் செ
ன்றுமல்லோ கருவான வித்தைதனைக்காட்டிடாயே. ௫௪௪

காட்டவென்று அந்தனுக்குச்சோடசாரம் கனமுடனேசெய்து
மல்லோ மனந்தானகொள்வீர், ஆட்டவொண்ணுவாட்டமதுசெம்பி

நாட்டம்வப்பனேகூர்வதர்க்குமாவுமில்லை, தேட்டமுடன் செம்புதனை யெடுத்துமைந்தா தெளிவான தங்கமதுபத்துக்கொன்று, தாட்டிக மாய்த்தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு தங்கமென்றசெம்பதுவுஞ்சொல் லொணுதே. ௩௪௫

வொண்ணுது தங்கச்செம்பிதுவேயாகும் ஓகோகோநாதாக்கள் கூர்ந்ததில்லை, அண்ணுர்ந்துபார்த்தாலுங் கண்ணேகூசும்வப்பனேநட ராஜாவிக்கினர்தான், மண்ணுலேகருவதுங்கட்டியல்லோ மார்க்கமு டன்செய்து வைத்தார்கருவூரார்தான் திண்ணமுடன்பரிசனமாஞ்செ ம்புவேதைசெப்பினேன் லோகமதிமான்பருக்கே. ௩௪௬

மாண்பான மான்பருக்குயிந்தவேதை மார்க்கமுடன் யார்சொ ல்லப்போராரப்பா, வீண்போன்றகருமிகட்கு பாவிகட்கும் விள்ளாது சொன்னுலும்விள்ளாதப்பா சாண்கொண்டசிறு பாலர்புத்திமானோர் சட்டமுடன் சொன்னுலுங்கண்டுகொள்வார், ஆண்பான வித்தையதி வதிதவித்தைவப்பனே சிவயோகிக்காகுந்தானே. ௩௪௭

அபினிசெம்பு.

தானுனயின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் தகமையுடன்மானுக் கள்பிழைக்கவென்று, கோனுனயென்னையர்காலாங்கிநாதர் கொற்ற வனுரெத்தனுக்குவுரைத்தநீதி, மானுனமனேன்மணியாள்பாதப்போ ற்றி மகத்தானசெம்புதனைகூறுவேன்பார், தேனுனசெம்பென்றதோ ட்டிதனை தேற்றமுடன்றுமென்டுத்துசெப்பக்கேளே. ௩௪௮

செப்பவென்றால்முறையதனைசொல்வேன்பாருதெளிவானபுலிப் பாணிமைந்தாகேளு, துப்பமுடனபினியதுவொன்றேயாகு மொளிவான தொட்டியதுவொன்றேயாகும, செப்பமுடன்காரமதுவொன்றேயா கும் வெடிதானசாரமதுவொன்றேயாகும, செப்பவேகுழிக்கல்லில் தன்னிவிட்டு செயம்பெறவேதானரைத்துவரிசைகேளே ௩௪௯

வரிசையுடன்முறைபோடுங்குறைவில்லாமல் வளம்பெரியமூசை தனிலடைத்துமைந்தா, பரிசைபதுபுகைகொண்டுமேவிடாமல் பட்ச முடன்சீலைபதவலுவாய்ச்செய்து, கரிசலதுவாராமனுருக்கிமைந்தா கனமானமூசைதன்யுடைத்துபாரு, துரிசானகளிம்பதுவும்நீக்கியல் லோ துப்பற்றசெம்பதுவுமாகும்பாரே. ௩௫௦

பாரேதான் செம்பதுவுமென்னசொல்வேன் பாரினிலேநாதாக் கள்செப்பும்வேதை, சீரேதான்செம்பதுவை யெடுத்துமைந்தா செயம் பெற்றே யோடகனிஇராகிப்போடு, நேரேதான்செம்பதுவு மூறலேவி வெடிதான கவசகுண்டலத்துக்காதி, ஆரோதான் செய்வார்களிந்த பாகம் வப்பனே விதியாளிக்கமைக்கும்பாரே. ௩௫௧

விதியான செம்புதனை யெடுத்துமைந்தா விருப்பமுடன் தான் போகும் வழியைக்கேளு, மதியான வெள்ளிதனில நாலுக்கொன்று மகத்தான செம்புதனைக்கொடுத்தாயானல், பதியானமதியதுவும்பழு ப்பேயேறி பாங்கானசெம்பதுவுந் தங்கச்செம்பாய், துதியான சிவத் துக்கு வுறுதிசெம்பொன் துறைபானவழிபாடு முறைபாடாமே. ()

பாடானசெம்பதுவுமென்னசொல்வேன் பாரினிலேநாதாக்கள் செய்யும்வேதை, தாடாண்மைகொண்டதொருசித்துவேதை தகமை யுள்ள புத்திமானறிவான்பாரு, நாடானவையகத்தில் கருமிமாண்பர் நன்மையுடன்கதைபேசி முறைசன்பேசி, சாடானயம்பேசி காமும் பேசி சார்பானமுறைதனையே கேட்பார்பாரே. ௩௫௩

கேட்டாலும் முறைதனையே கொடுக்கவேண்டாம் நெடியான மாண்பருக்குக் கொடுத்தாயானல், வாட்டமுடனுன்றலேதான் தெரி த்துப்போகும் வளமுடனே நாதாக்கள் சொன்னவாக்கு, தேட்டமு டன் மாண்பருக்குக் கொடுத்தாயானல் தெளிவான சிவயோகம்விட் டும்பாரு, ஆட்டமது செம்பினது ஆட்டமல்லோ வவனிதனில் யார் காண்பார் வதிதம்பாரே. ௩௫௪

நாகக்கட்டுசெந்தூரம்.

பாரேதா னின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பான்மையுள்ள புலிப் பாணிமைந்தாபாரு, நேரேதான்நாகமொரு சேர்தானுதும் கிலயான சிலுப்பை செப்தன்னிலப்பா, சீரேதான்நாகமதையுருக்கிக்கொண்டு சிறப்புடனே சாரமதைநிராசமீவாய், நீரேதான் நிராசமது கொடுத் துமல்லோ திறமுடனே யிலுப்பையெய்யி யுருக்கிச்சாயே. ௩௫௫

சாய்க்கவே நாகமதுசுத்தியாச்சு தகமையுடன்மூலைந்துநாமே சாய்க்க, வாய்க்கவேநாகமதுகண்ணேடுங்கி வளமானநாகமது சவனை போலாம், காய்த்துனசிரூலிதனை பரைத்துமைந்தா நலமான நாகத் துக்கள்கூட்டி, மாய்க்கவே சீலையது வலுவாய்ச்செய்து மறவாமல் தோழியதுப்புடமுந்தானே. ௩௫௬

தானுனபுடமதுவுமிப்படியேபோடு தண்மையுள் நாகமதுகண் ணடங்கி, வேனுனவெள்ளியதுவுருக்குபோலே வெருசோதி நாமெப்

பாயென்னசொல்வேன், கோனூளா முன்சொன்ன மூலிதன்னால் வெ
ற்றவனேபுடமூன்றுபோடுபோகே, மாறூனநாகமதுசிறலற்று மார்க்க
முடன் வெள்ளிபோலிருக்கும்பாரே. ஙுள

இருக்குமேவெள்ளியென்ற நாகந்தன்னையெழிலாகத் தானெடு
த்துசெப்பக்கேளீர், நொருக்கியேநாகமதை யெடுத்துமைந்தா நேசக்
கமுடன்குகமதுசரியாய்ச்சேர்த்து, பருக்கியேகெந்தகத்தின் தயிலத்
தாட்டிபாங்குபெற ரவிதனிலேகாயவைத்து, தெரிக்கவே குழியம்மி
தன்னிலிட்டு தெளிமையுடன்பொடிபண்ணி செப்பக்கேளே. ஙுஅ

செப்பவென்றால் காசியென்றகுப்பிதன்னில் சிறப்புடனே மரு
ந்தையெல்லாந்துலகயிலூட்டி, ஒப்பமுடன் மாக்கல்லால் கொண்டு
மூடி வுத்தமனேசீலைதுயேழுஞ்செய்து, தப்பிதங்கள் வாராமல் பா
ண்டந்தன்னில் தன்மையுடனயணலைதன்னக்கிழமைத்து, அப்போதே
மணலதனை மேற்பொதிந்து வண்புடனேபாண்டமதைசீலைசெய்யே.

செய்யவே சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து திறமுடனே தானெரிப்
பாய்நாலுஜாமம், வெய்யவேநாற்சாம மெரித்தபோது வேதாந்தத்தா
யினது செந்தூரந்தான், தூய்யபுகழ் யிராஜாதி ராசர்தானும் துப்புற
வாய் வருணமென்ற செந்தூரதனை, பையவேசோதித்து வுந்தனைத்
தான் பட்சமுடனகேட்டுவழியறிவார்தாமே. ஙுசுo

அறிவானசெந்தூரமென்னசொல்வேன் வப்பனே குன்றியிடை
த்தாவெடுத்து, முறியாதவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று முனையா
கத்தானுருக்கி கொடுத்துப்பாரு, குறியான மாற்றதுவுமேழதாகும்
கொற்றவனே நாலுக்கொர்தங்கஞ்சேர்த்து, மறிபோன்ற மூசைதனி
லுருக்கிக்கொண்டு மயங்காமல்புடத்தகடாய் வடித்துப்போடே. ()

அடித்துமே தகடதனை யருள்மைந்தாகேள் அப்பனேமுன்சொ
ன்னசெந்தூரத்தை, நடிக்கமலம் விற்றிருக்கும் மனோன்மணித்தாய்
நாதாந்த தேவியன்தாள்பணிந்து, படியானசெந்தூரம் பரித்தகட்
டில் பக்குவமாய்த்தான பூசிப்புடத்தைப்போடு, கடியானகடிசதுவும்
மிகவேநிகி கனகமென்றதங்கமது வாகும்பாரே. ஙுசுஉ

தங்கமாம் பிரிதியென்றபிறவிபாச்சு தாரணியில்நாதாக்கள் செ
ய்யும்வேதை, பங்கமதுநேராதவொருக்காலுந்தான் பாரினிலே தரு
மிகட்டுகிட்டும்பாரு, குங்குமப்பூதன்னிறமாந் தங்கர்தங்கம் குவலய
த்திலகாண்பதுவுமறிதேயாகும், சங்கமென்றகுகைதனிலேயிருக்குஞ்
சித்தர் சட்டமுடன்செய்கின்ற பாகந்தானே. ஙுசுங

திரிவங்கச்செந்தூரம்.

தானானபின்ன மொருபாகங்கேளு தன்மையுள்ள செந்தூரத்
திரிவங்கந்தான், கோனூனகரிவங்கம் வெள்ளீயந்தான் கொற்றவ
னே நாகமதுசரியாய்க்கூட்டி, மானூனஜெயநீரமென்னசொல்வேன்
மகத்தான வாறுவகைஜெயநீர்தன்னில், பானூனமூன்றுவகைத் திரி
வங்கந்தான் பட்சமுடன் குகைதனிலேவுருக்கித்தீரே. ஙுசுச

உருக்கியே ஜெயநீரில்தாக்குதாக்கு வுத்தமனேநாகமதுகண்று
றங்கி, பொருக்கமுள்ள கண்ணதுவுந்தானொடுங்கி போனசலவையது
போலேயாகும், கெருக்கமுடன்குகமது நிகராய்ச்சேர்த்து சேர்மை
யுடன் கல்வமதிலிட்டுமைந்தா. பொருக்கவேகெந்திபது நாலுக்கொ
ன்றுபொங்கமுடன் தான்சேர்த்து வரைக்கக்கேளே. ஙுசுரு

கேளப்பாகெந்தியுடன் தாரங்கூட்டி கெடியான மனோசிலையுந்
துருசுவீரம், காளப்பாபோகாமல் விடைதானொக்காரகனே கெந்
தியிடைத்தானுங்கூட்டி, ஆளப்பா வாறுவகைஜெயநீர்தன்னால்வப்ப
னே நாற்சாமமரைத்துமேதான், பாளப்பாபோகாமல் ரவிதனிற்க்கி
பாலகனே முன்போலப் பொடிசெய்வாயே. ஙுசுசு

பொடியானமருந்ததனை யெடுத்துமைந்தா பொங்கமுடன் காசி
யென்ற மோகன்னில், படியளவாய்க் குப்பிதனிற் பதிவிட்டு பால
கனே யேழுசீலை வலுவாய்ச்செய்து, வடியுடனேரவிதனிலே காயவை
த்துக்கனமானவாலுகையா மேந்திரத்தில், அடியாநாற்சாமமெரித்
தபோது அப்புரவாய்செந்தூர மாகும்பாரே. ஙுசுள

லோகப்பாய்ச்சல்.

பாரேதான் செந்தூரத்தனையெடுத்துபாங்குபெற வெள்ளிதெ
ம்பில்பத்துக்கொன்று, நேரேதான்தானுருக்கி தருவொன்றிய திறமா
னமாற்றதுவுங்காணும்பாரு, சீரேதான்வேட்டிவிட்டு ஓதிப்போடு
நிறப்பானமாற்றதுவுமெட்டதாகும், சேரேதான்பத்துக்கோர்தங்க
ஞ்சேர்க்க நிலையானமாற்றதுவுமாகும்பாரே. ஙுசுஅ

ஆகுமேதங்கமது யென்னசொல்வேனூதாக நாதாக்கள் செய்
யும்வேதை, ஏகுமேசெந்தூரத்தனையெடுத்து யெழிலானகுடவனி
லே கொடுத்துப்பாரு, போகுமேஹூறலது யேகியல்லோ பொங்கமு
டன் மாற்றதுவு மாணித்தங்கம், பாகுபெறதங்கமது சிவந்துக்காயி
பாரினிலேதவயோகி காண்பான்தானே. ஙுசுகூ

காண்பானேநாதாக்கள் தாள்பணிந்து சுருக்குரைவேமனது வர்ரு நடந்துகொண்டார், ஆண்பானவாதமது சித்திக்குந்தா னடோரன பெரியோர்களிருமைதன்ருல், மாண்பானசிவஞானங் கிட்டும் பாருமறவாமல் சின்மயத்தை மனதிலுன்னி, ஜாண்பாம்பேயானுலுந் தடிவேண்டல்லோ சட்டமுடன் தெருவழியில் நில்லாய்தானே.

நில்லவேகாலாங்கிநான்பணிந்தேன் நிலையானகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, புல்லவேசினபதி சென்றேபானும் புகழானகாண்பர்களைக்கண்டுமல்லோ, வெல்லவே வாதமென்ற கடலைப்பப்பா வேதாந்த்தாயினது கிருபையாலே, செல்லவேனுனேபதேசங்கேட்டு தப்புறவாய்வாதமதை போதித்தேனே. ௫௭௧

போதித்தேன் சினபதிப் பெண்களுக்கு புகழானவாதமென்ற கடலைப்பப்பா, ஆதித்தன் சந்திரன்போலதிதவித்தை பலர்களிடம் பானசென்றுபோதித்தல்லோ, சோதித்துமனந்தேறிபுத்திகொண்டு சொற்பெரியவேலைதயெல்லாங் கடைந்தபற்றி, நீதிபாய்ப்பூநீரின்மார்க்கங்கண்டு நிலையானவுப்புமணி செய்தேன்பாரே. ௫௭௨

போகர் சினபதிபெண்களுக்குடப்புமணி பவளமணிபாலமணிபச்சைமணி நீலமணி கறுப்புமணி முத்துமணி முதலானவைகள் கூறல்

பாரேதான்பின்னமொரு மார்க்கங்கேளுபாலகனே புலிப்பாணிமைந்தாபாரு நேரேதான் சினபதி வடபாகத்தின் நெடியான கடலோரந்தன்னிலப்பா, வேரேதான்பூநீறுவிளையுமார்க்கம் விடங்கண்டு தலங்கண்டுவிதியுங்கண்டு, சீரேதான்வளர்பூமிவளமுங்கண்டு சிறப்பானபூநீரை யெடுத்தேன்ருனே. ௫௭௩

தானனபூநீரை யெடுத்துமைந்தா தன்மையுடன் மூசையென்ற பாண்டமிட்டு, கோணுனகவவாசல் துவாரமிட்டு கொற்றவனேபூநீரை பதிற்பொதிந்து, தேனனமனோன்மணியாள்பாதம்போற்றிதெளிவுபெற சினபதிமாண்பருக்கு பானனபூநீரை புருக்குதற்கு பட்சமுடன் தீமூட்டி வழிகொண்டேனே. ௫௭௪

கொண்டேனேபூநீரை யுருக்கியல்லோ கொற்றவனே மாண்பர்களும்பிழைக்கவென்று, கண்டேனே பூநீரின்மார்க்கமெல்லாம் கனம்பெறவே தானுருக்கிப் பலகையாக்கி, அண்டர்முனி தேவாதிரிஷிகளெல்லாமண்பாகக்கண்ணுடி காச்சுதற்கு,விண்டதொருவழிதனையுமறியாமற்றுன்விட்டாரேதேவசித்து முதலானோரே. ௫௭௫

உப்புமணிவுற்பத்தி.

மூதலான மூப்புவென்ற பலகைதன்னை மூபர்ச்சியுடன் பிறதியென்ற மூசையிட்டு, பதமுடனே தானுருக்கியெடுத்து மைந்தாபாலகனே மயிர்க்கம்பி பிரும்பாலப்பா, சுகமுடையாசமதுபோல் துளைதிருத்திகசகாமல் பலகைதன்னைவுருக்கிச்சாய்த்து, இதமுடனேமண்கவசந்தன்னை நீக்கி யெழிலான மணியதனைக்கொட்டுவீரே. ()

பாலாமணி வுற்பத்தி.

கொட்டவென்ருல் மணியதுவுஞ் சதகோடிகாணும் கொற்றவனே பூநீராம்பலகைதன்னை, திட்டமுடன்தானுடைத்து மூசையிட்டு திறமுடனே பாலமணி யமைக்கவில்லை, குட்டமுள்ள தொங்கலது நூறுகம்பம் குறிப்பாகமயிர்க்கோதித்தொங்கவிட்டு, பட்டதொருபூநீரின்பலகை தன்னைபாங்கு பெறகடல் நுரையால்சுத்திசெய்யே. ()

செய்துமேதானுருக்கி யெடுத்துமைந்தா செய்மதுடன்கருக்கட்டி வார்க்கும்போது, பையவேவிரும்பினது மயிர்ப்பாய்ச்சலப்பா பால்பெற பூநீறுவுருகிச்சென்று, மெய்யானகருவதனில் பாய்க்துமல்லோ மேன்மையுடன்சதகோடி மணிகளாகும், பொய்யாதுகாலாங்கிநாதர் வாக்கு பொங்கமுடன்செய்துவா வரிசைதானே. ௫௭௮

கேளேதான்கவசமது வுடைத்துப்பாரு கொடியானபாலமணி யென்னசொல்வேன், பாளேதான்போகாமல் மணியுமாமிப்பாங்கான பூநீறுமணியுமாச்ச, நாளேதான்கிட்டுகுறை பின்னமொன்று நலமானபச்சைமணிபுகலுவேன்பார், கூளேதான்பூநீறு பலகைதன்னை சுத்தமுடன்தானெடுக்க வரிசைகேளே. ௫௭௯

பச்சைமணி வுற்பத்தி.

வரிசையாம்பின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, பரிசையுள்ளபூநீறு பலகைதன்னைபாங்குபெறரங்கென்றபூநீர்தன்னை, விரிவுடனேதான்சேர்த்து வுருக்கியல்லோ விருப்பமுடன கருக்கட்டிவார்க்கும்போது, சரியானகருவதனில் பாய்ச்துமல்லோ சட்டமுடன்மயிர்ப்பாச்சல் நிறையலாச்சே. ௫௮௦

ஆச்சப்பாபூநீறு நூங்கினுலே வப்பனேபச்சையென்ற மணியுமாக்கமூச்சடங்கியிருந்ததொரு, கருவைத்தானும் மூங்கியமாய்வுடைத்துப்பார் யென்னசொல்வேன், பாச்சலுடன் பச்சையென்ற மணிதானங்கே பாங்குடனே சதகோடியென்னலாகும், மாச்சலுடன் சினபதிபெண்களுக்கு மார்க்கமுடனேதிவைத்தே னுண்மைபாரே. ()

நீலாமணிவுற்பத்தி.

உண்மையாயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு வுத்தமனேபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, வண்மையாஞ் சேனபதிப்பெண்களுக்கு வளமானநீலா மணி செய்வேனப்பா, தண்மையாம்பூநீராம் பலகைதன்னில் தகமையுள்ளநீலத்திராட்படிக்க, பண்மைபெறமூசையிட்டு வுருக்கியல்லோ பட்சமுடன் நீலமணிசெய்கான்றானே. ௩௮௨

செய்யவென்றாக்சிறுகம்பி மயிர்பாலந்தன்னில் சிறப்புடனேஸ்தம்பமது நிறுக்கியல்லோ, பையவேகருக்கட்டி துவாரமிட்டுபாங்குபெற மூசையிட்டு வுருக்கியல்லோ, வெய்யவேமூசையது வுருக்கியேதான்மேன்மையுடன் கருவதனில் பாயும்போது, துய்யதொருநீலமணியென்னசொல்வேன் துப்புரவாய்சதகோடி பெண்ணலாமே. ()

என்னவே காலாங்கிநாதர்வாக்கு யெழிலானவேதைமுகம்பெரியாதப்பா, பன்னவேசேனபதிப்பெண்களுக்கு பாலித்தவேதையது கோடாகோடி, மின்னவேபவளமணி சொல்வேன்பாரு வித்தகனே சித்தர்முனிசொன்னதில்லை, என்னவே நாதாக்கள்தாள்பணிந்துநவிலுகிறேன் பவளமணிநவிலத்தானே. ௩௮௪

பவளமணி வுற்பத்தி.

நவிலவேமூண்பவள மென்னசொல்வேன் நாதாக்கள் சித்துமுனிவந்ததில்லை, சவிலுமுள்ளபூநீறு பலகைதன்னை சட்டமுடன்யியமென்ற செந்தூரத்தை, குவிலவே மூசையிட்டுத்தானுருக்கி கொற்றவனேமயிர்ப்பாலந்தானிறுத்தி, பவிலவேகருக்கட்டிவாய்தான்விட்டுபக்குவமாய் வுருக்கியதையெடுத்துவாரே. ௩௮௫

வாக்கவே கருவதுதான் பாய்ந்துமல்லோ வளமானசதகோடி மணியுமாக, ஏர்க்கவேமூசைதனை யுடைக்கப்பாருயென்ன சொல்வேன்பவளமென்ற மணிதானப்பா, நீர்க்கமுடன்நாதாக்கள் சொன்னதில்லை திறமானவேதைமுகங் கண்டுமல்லோ, ஆர்க்கவேசேனபதி மாண்பருக்குவன்புடனே போதித்தமணியுமாமே. ௩௮௬

கறுப்புமணிவுற்பத்தி.

மலரியானமணியதுவு மென்னசொல்வேன் மார்க்கமுடனின்னமொருபாகங்கேளு, அணியான பூநீராம்பலகைதன்னி லப்பனேயிரும்பினிடசத்துவாங்கி, அணிவுடனேமூசையிட்டு வுருக்கிக்கொண்டு துப்புரவாய்துவாரமது விட்டுமேதான், கனிதமுடன்மயிர்ப் பாலங்கால்நிறுத்தி கணக்குடனே சிறுகம்பி ஸ்தம்பமாட்டே. ௩௮௭

நாட்டியேமூசைதன்னை யெடுத்துமைந்தா நலமுடனே கருவதனில் பாய்ச்சியேதான், வாட்டமுடன் கருவதனை யுடைத்துப்பாரு வளமான கறுப்புமணிசதகோடியப்பா, நீட்டமுடன் சேனபதிமாண்பருக்கு நியமித்தகறுப்புமணிபூநீர்தானும், ஆட்டமதையென்னசொல்வேன் பூநீராட்டமப்பனேசித்துமுனி சொல்லான்றே. ௩௮௮

முத்துமணி வுற்பத்தி.

அன்றானயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு வருமையுள்ள புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, குன்றானகுளிகைகொண்டு சீனஞ்சென்றுகொற்றவனே யான்செய்தவேதையப்பா, நன்றானபூநீறு பலகைதலை நலமானநவநீதசத்துசோத்து, வென்றிடவேதானுருக்கி மூசைகட்டிவேகமுடன்காச்சதற்கு வகையைக்கேளு. ௩௮௯

வகையானமயிர்ப்பாலந் தன்னிலப்பா வளமானசிறுகம்பிஸ்தம்பநாட்டி, மிகையானகருவதுவும் வமைத்துமேதான் மேன்மையுடன்றானுருக்கி மூசைதன்னை, நகையெனவேகருவதனி லுருக்கியாருநலமானகருவதுவுப பாய்ந்துமேதான், பகையிலாமுத்துமணியென்ன சொல்வேன் பாலகனேசதகோடி யெண்ணலாமே. ௩௯௦

எண்ணவேமுத்துமணி சூரியன்போலெழிலான காந்தியதுவென்னசொல்வேன், பண்ணாவே ரிடிமுனிவர் சித்தாளும் பாருலகில் முடியாதுயிந்தவேதை, நண்ணவேகாலாங்கி கடாட்சத்தாலே நாட்டினேன் சேனபதிமாண்பருக்கு, வண்ணமுள்ளவேதையிது மகாசங்கதான்மார்க்கமுடன் பூநீரின்வேதையாமே. ௩௯௧

கல்லுப்பு செந்தூரம்.

வேதையாம்பின்னமொரு மார்க்கங்கேளு விருப்பமுடன்சொல்லுகிறேன் வுகந்துபாரு, பாதையாம்முப்பென்ற செந்தூரத்தை பலபலவாஞ்சாத்திரத்தில் மிகவுஞ்சொன்னார், நீதையுடனுப்பென்ற செந்தூரத்தை நீட்சியுடன்களுக்கு முகஞ்சொன்னதில்லை, சோதையுடனபல பலவாஞ்சாத்திரத்தை தேராமல் கண்டல்லோ துணிவுற்றேனே. ௩௯௨

துணிவானலவணமென்ற செந்தூரந்தான் துப்புரவாயானுரைப்பேன் மைந்தாகேளு, கனிதமுடனுப் பென்றகல்லுப்பல்லோ கருத்துடனே சோதுதான வொன்றேயாகும், பணிவுடையகுழியம்பிதன்னிலிட்டு பாலகனே மூலிவகைசெப்பக்கேளு, கனிவுடனே செல்வக்லிப்பூச்சார்கொண்டு சிறப்புடனே நாற்சாமமரைத்திடாயே. ௩௯௩

அரைத்துமே நாற்சாமமானபின்பு வப்பனேயில்லையது தட்டியல்லோவரைத்ததொரு ரவிதனிலே காயவைத்து வளமானசில்லையது

வலுவாய்ச்செய்து, திரைத்துமே கோழியென்ற புடத்தைப்போடு தீரமுடன் செந்தூரமாகும்பாரு, பரைத்துமேயிப்படியே பத்துமுறைபோடு பாங்கானசெல்வல்லிமூலிதாமே. ௬௯௪

மூலியாமின்னமொரு பாகங்கேளு முனையானபுளியாரைச்சாற்றினாலே, சலியமல்த்தானரைப்பாய் நாலுசாமம் சட்டமுன் ரவிதனிலேகாயவைத்து, மாசியுடன் வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து மகத்தானரவிதனிலே காயவைத்து, ஆசியதுவாராமல் புடந்தானப்பா வப்பனே கோழியென்றபுடந்தான்போடே. ௬௯௫

போடவேசெந்தூர மென்னசொல்வேன் பொங்கமுடனுதாக்கள் சொன்னதில்லை, நீடவேயிப்படியே பத்துபுடம்போடு செடிதானசெந்தூரம்பாரு, தேடவேயின்னமொரு மூலிசொல்வேன் தெளிவான செந்தூரமாரும்பாரு, தேடவேயின்னமொரு மூலிசொல்வேன் தெளிவான பொன்னிறூமத்தையப்பா, கூடவேமூலியது தான்பிழிந்துகொற்றவனே தானரைக்கவகையைக்கேளே. ௬௯௬

கேளப்பாமூலியது சாற்றினாலேசெடிதானவுப்பென்ற செந்தூரத்தை, மாளப்பாநாற்சாமமரைத்துமேதான் மகத்தானவில்லையது தட்டியல்லோ, குளப்பாரவிதனிலே காயவைத்துசுத்தமுடன்வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, ஆளப்பாகோழியென்ற புடத்தைப்போடுவப்பனேசிந்தூரமாகுங்காணே. ௬௯௭

காணவேயிப்படியே பத்துமுறைபோடு கயிலாசநாதருட செந்தூரந்தான், தோணவேசெந்தூரத்தையெடுத்து துப்புரவாய்ஜெயகுருநமடக்கிபாதி, வேணபடித்தானெடுத்துக் கல்வமிட்டுவேதாந்தத்தாய்தன்னைமனதிலுன்னி, நீணவேகல்வமதிலிட்டு மைந்தாநீதியுடனரைப்பதற்கு வகைதான்கேளே, ௬௯௮

வகையானசெந்தூரமரைப்பதற்கு வண்மையுடனுறவகைஜெயநீரப்பா, தகையான துருசுவெடியுப்புக்காரம் தோற்றமுள்ளவருஞ்சாரங்கரியுப்புமாகும், பகையானசீனமதுவொன்றுங்கூட்டி பக்குவமாய்ஜெய நீருந்தானிரக்கி. மிகைபட்வேதானரைப்பாய் நாலுசாமம் மேன்மையுடன்வில்லையது லகுவாய்த்தட்டே. ௬௯௯

தட்டியேரவிதனிலேகாயவைத்து சாங்கமுடன்வில்லையதுவோட்டிலிட்டு, சட்டமுடன்சீலையது வலுவாய்செய்துசாங்கமுடன்புடமதுவுங்கோழியாகும், திட்டமுடன்தான் போட்டெடுத்துப்பாருதிற

மானசெந்தூரமாரும்பாரு, வாட்டமுள்ளசெந்தூரந்தனையெடுத்துவளமையுடன்முன்போலபத்துபுடந்தீரே, ௭௦௦

தீரேதான்செந்தூரமென்னசொல்வேன் திறமானவிசேடிசிஷிதனப்பா, பூரேதான் சொன்னார்களிந்தபோக்குவப்பனேயுமனக்குச்சொன்னேம்பாரு, சீரேகான்நாதாக்கள்சொன்னதில்லை திறமானகல்லுப்புமார்க்கவேதை, வீரேதான் பலபல்வாஞ் சாஸ்திரத்தில்விருப்பமுடன்பாடிவைத்தார் கோடியாமே. ௭௦௧

கோடியாம்லவணமென்ற செந்தூரத்தை கொப்பனவே மூலிவகைதன்னிலப்பா, நாடியேயாராய்ந்து சொன்னேப்பா நலமானசெபநீர்தான்சொல்லவில்லை, மூடியேகானமறைத்தார் ஜெபநீர்போக்கைமுதன்மையாயானுரைத்தேன் ஜெபநீர்தன்னை, வாடியே மயங்காமல் செந்தூரத்தைவளமுடனே செய்யவனேவாதியாமே. ௭௦௨

செந்தூரவேதைமூலம்.

வாதியாஞ்செந்தூரந்தன்னைத்தாக்கவளமுடனேசொல்லுகிறேன்வுண்மைபாரு, சோதியாம்ரசிகமென்றவெள்ளிதன்னில்துப்புரவாய்ப்பத்தக்குவொன்றேயீய, நீதியாய்மாற்றதுவுமொட்டேயாகும்நிலையானநாதாக்கள்செய்யும்வேதை, ஆதியாம்தேவரிஷிமுனிவர்தாமுமன்புடனேசெய்தசெந்தூரந்தானே. ௭௦௩

தானனசெந்தூரப்போக்கு தன்னைதன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, கோனனபெனதைபர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர்தாமுரைத்த நீதியாகப், பானனபாரபரிபைமனதிலுன்னியச்சப்பாசெம்புதனில பத்துக்கொன்று, மானனயாற்றதுவுமொன்பதாகும் மகத்தானவேதையிதுவதிதம்பாரே. ௭௦௪

பாரேதான்செந்தூரமேகும்போக்குபாலகனே சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு, நேரேதான்குடவனிலேபத்துக்கொன்றுநேர்மையுடன்தான்கொடுக்கத்தங்கமாகும், சீர்தான்சுபத்தங்கம்பிறவித்தங்கம் சிறப்பானசித்தாநதங்கமாகும், ஆரேதான்செய்வார்கள் பிறவித்தங்கம் வப்பனேயறிவுளோன்செய்வான்காணே. ௭௦௫

காணவேசெந்தூரம்போகும்போக்குசுருவாகச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளும், பூணவேமட்டமென்றஆணிப்பொன்னும் பொங்கமுடன்களஞ்சியதுநாறதாகும், வேணபடிதாளெடுத்துமூசையிட்டுவிருப்பமுடன் தானுருக்கி குருவொன்றீய, நீணவேமாற்றதுவுமொன்பதாகும் நிலையானபிறவியென்ற பசும்பொன்னாமே. ௭௦௬

பொன்னான பொன்னல்லோ நாதர்வேதை பொங்கமுடன் பார்செய்வார் வையகத்தில், கன்னான கருவூரார் முன் ஜென்மத்தில் கைலாய நாதரென்ற கடைசருக்கு, தென்னவனாம் பாண்டியனின் வுத்தாரந்தான் தேர்வேந்தன் சொற்படிக்குக் கருவு செய்து, நன்னயமாய்த் தங்கமென்ற செம்பு செய்து நாதனைப் போல் கருவு செய்து நாட்டினாரே. ()

நாட்டினார் கருவூரார் தங்கமப்பா காயகனேயித் தங்கமொப்பதாகும், மேட்டிமையாய் அனேகம் பேர் சித்து தாமும் மேன்மையுடன் பலபல வாய்வாதஞ் செய்து, காட்டிகமாய்த் தரணி தனில் சிவபூசைக்கு தரணியில் வெகுபேர்கள் செய்தார் மாண்பர், வட்டமுடன் காலாங்கி முறைகள் போல வையகத்தில் கண்டதில்லை யாருந்தானே. ௪௦௮

தானான செந்தூரந் தன்னையப்பா தன்மையுடன் மண்டலந்தான் கொண்டபேர்க்கு, கோனான காலாங்கி நாதர் தாமுங் கொற்றவனார் குறிசொன்னவாக்கு போலே, பானான சட்டையது மிக வேலியிலே பளத்ததேகமது பின்னம் பாரு, மானான மயேஸ்வரியாள் நிர்த்தஞ் செய்வாள் மன்னவனே யுந்தமக்கு வழி சொல்வேனே. ௪௦௯

சொல்வேனே யின்னமொரு மார்க்கங் கேளு தப்புரவாய்ப் புலிப்பாணி மைந்தா பாரு, வல்லதொரு செந்தூரந்தனை யெடுத்து வளமுடனே கிருதங்களோக்கியங்கள், புல்லறிய செந்தூர மநுபானத்தில் பொங்கமுடன் தான் கொடுக்க காயகற்பம், இல்லையே மற்றொரு செந்தூரத்தாலெழிலான வர்ணமிதுயில்லை தானே. ௪௧௦

போகர் நீலாஞ்சனக்கல் கண்டது.

தானான இன்னமொரு மார்க்கஞ் சொல்வேன் தகமையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தா கேளு, கோனான என்னுடைய காலாங்கி நாதர் கொற்றவனார் குருசொன்ன நீதியப்பா, தேனான மனோன்மணியாள் கடாட்சந்தானும் தெளிவான வஞ்சனமாஞ் சல்லியப் போக்கு, மானான வண்டமென்ற நாகமப்பா மகத்தான சதுர் யுவருஷமாமே. ௪௧௧

நானான வருஷமது கடந்த நாகம் நட்பமுடன் கண்டறிந்து மைந்தா கேளு, நானான வண்டமென்ற நாகமப்பா நலமான நாகமது கொண்டு வந்து, மானான வுபிரதாவும் போக்கியல்லோ மகத்தான ரசந்தனை சோதித்தாக்கால், கூறான நீலஞ்சனக் கல்லு தானும் கொற்றவனே யிருக்குமது பாருபாரே. ௪௧௨

பாரேதான் நீலாஞ்சக் கல்லுதன்னை பட்சமுடன் தானெடுத்து மைந்தா கேளு, சிறேதான் பதனமது செய்துமல்லோ சிறப்பான வையகத்தில் மார்க்கிவாளுப், கோனான ராஜாதிராசர் தானும் நேர்மையுடன்

சமாதிவைத்த நிதியனைத்தும், கூறேதான் சல்லியமாம் வித்தைதன்னால் குறிப்பான வஞ்சனத்தா லெடுக்கக் கேளே. ௪௧௩

கேளேதான் கருவென்றமை தானப்பா நெணிதமுடன் உள்ளங்கைதனிற் றேய்த்து, ஆளேதா னஞ்சனமாங் கல்லைத்தானும் சத்தமுடன் வுள்ளங்கை தனிலவைத்து, பாளேதான் போகாமலஞ்சனத்தை பட்சமுடன் தான் பார்க்க நிதிகள் தோன்றும், ஆளேதான் திரவியத்தையெடுக்கலாகு மப்பனே நீலாஞ்சமகிமை பாரே. ௪௧௪

மகிமையாம் இன்னமொரு மார்க்கங் கேளு மகத்தான நீலாஞ்சக்கல்லினாலே, அகிலமெல்லாம் நிதியெடுக்கயிதனாலாகு மப்பனே யஞ்சனமுமிதற்கீடல்ல, முகியாமல் சித்தர் முனிரிஷிகள் தாமும் மூர்க்கமுடன் சாஸ்திரங்களனேகஞ் செய்தார், தகிபுடனே நீலாஞ்சக்கல்லின் மார்க்கம் சாற்றவில்லை சித்தர் முனிரிடிகள் தாமே. ௪௧௫

தாமான சாஸ்திரத்தினளவு கண்டு தன்மையுடன் சீனபதிப்பெண்களுக்கு சாமானமாகவல்லோ குளிகை கொண்டு சட்டமுடன் சீனபதிக்கேகினேன் யான், நாமேதான் சொன்னபடி நீலாஞ்சனத்தை நாட்டமுடன் போதித்தேன் மாண்பருக்கு, சேமேதான் சீனபதிப்பெண்களெல்லாம் வேகமுடன் தெரிசனத்தைக் கண்டார் தாமே. ௪௧௬

கண்டாரே யின்னமொரு மார்க்கங் கேளு கனமான சீனபதி மாண்பரெல்லாம், தெண்டமுடன் காலாங்கிநாதருக்கு தேற்றமுடன் சீர்பாதந்தாள் பணிந்து, வண்டணிமார் பெண்களெல்லா மாலோசித்து வளமான வண்டமென்ற நாகந்தன்னை, கொண்டுவரத் தம்மனதிலாலோசித்து கொம்பனைமாரெந்தனுக்கு ஓதினாரே. ௪௧௭

ஓதவே சீனபதிப் பெண்களல்லோ வுத்தமர்களெல்லவரு மொன்றாய்க் கூடி, நீதமுடன் நாகமதைத் தேடும் போது நிலைபான நாகமது தானுமற்றான், வேதமுடன் வெள்ளையென்ற நாகந்தானும் வெட்டவெளிதானகத்தில் காணலாச்சு, ஆதமுடன் நாகமதைக் கண்டுமல்லோவப்பனே கல்லதனை யெடுத்தார் தானே. ௪௧௮

தானான கல்லதனை யெடுத்தபோது தன்மையுள்ள கல்லதுவும் வெண்மையாச்சு, கோனான குருசொன்ன வாக்கு போல கொற்றவனே நீலமென்ற கல்லேயில்லை, பானான மாண்பரெல்லாம் பலபேர் கோடி பண்பான யோசனைகள் செய்திட்டார்கள், மானான தேசமது வெண்மையப்பா மகத்தான நாகமது வெள்ளையாச்சே. ௪௧௯

ஆச்சப்பா நீலாஞ்சக்கல்லுதன்னை வப்பனே பரிட்சையது செய்யும்போது, மூச்சடங்கி முன்போன காகத்தின் கல் மூளையான நிலமென்றவாறதாலே, பாச்சலுடன் வையகத்தில் நிதிகளெல்லாம் பாங்குடனே யெடுப்பதற்குப் பணபதாச்சு, ஆச்சரியமானதொரு வெண்காகத்திலென்பான கல்லதுவும் வோடாதனறே. ௪௨௦

வன்பானகல்லதுவும் வெண்மையாச்சு வப்பனே திரவியங்களெல்லாச்சு, வென்றிடவே நீலாஞ்சகல்லினாலே யிருப்பமுடன் வையகத்தில் நிதியனைத்தும், குன்றுனமலைபோலே யெடுக்கலாகும், கொற்றவனே நீலமென்ற கல்லினாலே, வென்றிடவே வெகுகோடி ரிஷிகளெல்லாம் வேகமுடன் கண்டறிந்து மறந்தார்தாமே. ௪௨௧

சீனபதிப்பெண்கள் வெண்காகவஞ்சனக்கல்லால்
வானத்திலதிசயங்கண்டது.

மறந்தாரே வெகுகோடி ரிஷிகளப்பா மகத்தான சிடுகையென்ற வேதைதன்னை, துறந்தாரே காலாங்கிநாதர் தாமும் துப்புரவாய் வையகத்து மாண்பருக்கு, சிறந்ததொரு நூல்பார்த்துக் கண்டாராய்ந்து சிறப்புடனே சொன்னதொரு நீதியெல்லாம், கறந்ததொரு பால்போல யிருக்குமப்பா காலாங்கி சொன்னதொரு வாக்குயாசமே. ௪௨௨

வாக்கான சீனபதிப்பெண்களெல்லாம் வளமுடனே வெண்காகக்கல்லெடுத்து, மோககமுடன் வுள்ளங்கை சஞ்சனத்தில் நாலுக்குமுடன கல்லதனை கையிலவைத்து, ஏக்கமுடனாகாயந்தன்னைக்காண வெழிலானவதிசயங்களுள்ளதெல்லாம், ஆக்கமுடன் தோன்றிற்றுமாண்பருக்குவப்பனே வானவதிசயங்கள் தாமே. ௪௨௩

அதிசயமாம் வானத்துள் மார்க்கமெல்லாம் வப்பனே சப்தலோகமெல்லாம் தோன்றும், பதியானவையகத்தினதிசயம்போல் பான்மையுடன் வானத்தினதிசயங்கள் மதியானசந்திரனுஞ்சூரியன்றன் மகத்தானவருந்தான் துய்ங்கரவலாகும், அதியானகைபாகம் யார்தான் காண்பார் துப்புரவாய் சீனபதிமாண்பர்தாமே. ௪௨௪

மாண்பாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு மகத்தான சீனபதிப்பெண்களெல்லாரு, காண்பானவெள்ளைவெள்ளைநாக்சுத்தன்னில கருந்நடைகல்லதனைக் கண்டாராய்ந்து, மாண்பான வையகத்தோர் பிழைக்கவென்று மார்க்கமுடனெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், ஆண்பானவுபதேசமப்பர் முமலல்லாவண்புடனே குளிகைகொண்டு வந்திட்டேனே

வந்தேனே சீனபதிவிட்டுமைந்தா மகத்தான குளிகையது பூண்டுகொண்டு, அந்தமுடன வையகத்துமாண்பருக்குவன்புடனேயான்

கண்டவித்தையெல்லாம், சொந்தமுடனுபதேசஞ்செய்ய வெண்ணி துப்புரவாய் பதிதமெல்லாமுரைத்தேனப்பா, பந்தமுடனென்னாளும் பதாம்புயத்தைப் பற்றியல்லோ பதவிழிநடந்திடாயே. ௪௨௫

போகர்சீனபதிப்பெண்களுக்கு ஈடுரைத்தல்.

நிற்கவே யின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் நிலையானபுலிப்பாணிமைந்தா கேளு, வற்பமென்று நினையாதே யிந்தப்போக்குவருமையுள்ள சீனபதிப்பெண்களுக்கு, சொற்பதமாய் ஈடொன்று சிடுகைவேதைசெப்பினேன் சீனபதிப்பெண்களுக்கு, வுற்பனமாயானவரைத் தகைமைசக்கு வுத்தமனே ஈடுவகைசொல்வேன்பாரே. ௪௨௭

பாரேதான் மருளிநாமத்தைவித்துப் பாங்கானநாய்ப்பாகல்வித்துங்கூட்டி, நேரேதானசாதிக்காய் தன்னோடொக்க நேர்மையுடன் கொவ்வையுடவித்துதானும், சீரேதான் சமூலவண்டு தானுமப்பா சிற்பரனே குழியானைத்தானுங்கூட்டு, வீரேதான் காந்தமதுதானுங்கூட்டி விருப்பமுடனீப் புலியுங்கூடக்கூட்டே. ௪௨௮

கூட்டியே மதனபூவும் வயின்கிராம்பு கொற்றவனே பேய்க்கரும்பஞ்சாற்றாலாட்டி, வாட்டமுடன்தானரைப்பாய் நாலுசாமம்வகையாகவே சரியாய்த் தானரைப்பாய், நாட்டமுடன் பயிறுபோல் திரட்டிமைந்தா கம்பெறவே குளிகையதுசெய்துகொண்டுவாட்டமுடன பதிப்பெண்களுக்குயப்பனே கொடுத்துவிடவகைதான் சேதி.

வகையானகுளிகைதனைப் பதனப்பண்ணு வன்மையுடனறுவையார்தன்னிற்றுதும், சிகைபானபதார்த்தவகை தனிற்றுதும் சிறப்புடனே புனுகிற்கூடச்சேர்த்து, பகையானமாதர்க்கு கொடுத்தாயானால பண்பானமனதுவந்துபிரியமாகி, திகைடானமதுமயக்கங்கொண்டுமல்கோதிரமுடனுனைவந்தணைவார்காணே. ௪௩௦

காணவே கேட்டதெல்லாமுந்தனுக்கு கனமுடனே தானகொடுத்திடுவாரே கெயவார், பூணவே குருந்தாரைப்போலவே பாசமுடன மதனகலையைதீர்வாரப்பா, ஆணவேராஜாதி ராஜர்போலும் வப்பனே சிற்றினபவாசைதனை, காணவே வையகத்திலனுபவித்துக் காட்சியுடனென்னாளும பதமேகொள்வாயே. ௪௩௧

கொள்ளவேயின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் கொற்றவனே புலிப்பாணிமைந்தா கேளு, வள்ளலவே சித்துமுனிரிஷிகள்தாமும் வெகுவெகுவாய்ப் பாடிவைத்தார் மீமாகமம், வமனாளவே வயவர்களுட சாத

திரங்கள் மேதினியில்வெகுபலவாய்க் கண்டேன்யானும், கள்ளமில்லாமுறையினைத்தான் கோடாகோடி காசினியில்விருப்பமுடன் பாடினாரே. ௪௩௨

அடைக்கலக்குருவியினீடு.

பாடினரனேகவித யிடுதானும் பண்பானமானுக்கள் பிழைக்கவென்று, தேடியேபுலிப்பாணிமைந்தரேளு தெளிவானயிடொன்று சொல்வேன்பாரு, நீடியேவடைக்கலமாங் குருவிதானும்நீண்மையுடன்கொண்டுவந்து செப்பக்கேளீர், ஆடியேமயிர் போக்கிக்குடல்கள் போக்கி வப்பனேருதமுடன் காந்தந்தானே. ௪௩௩

தானனபாஷாணஞ் செவிதானும் தாக்கானதாளகமுமொன்றாய்க்கூட்டி, மானனதெஞ்சாவின் வித்துஞ்சேர்த்து மகத்தானவெலிப்பகையுங்கூடச்சேர்த்து, தேனனகுடோரியது சமனதாக்கு தேட்டமுடனடைக்கலத்தின் வாயிலூட்டி, பானனகலசமென்ற குடுவைதன்னில்பாங்குபெறதானமைத்து வஸ்துவூட்டே. ௪௩௪

ஊட்டியேசாரயமென்றவஸ்துவுத்தமனேதான் சேர்த்ததீயில் வைத்து, தாட்டிகமாய்யூமத்தின் விறகினாலேதகமையுடன்றானெரிப்பாய்காதுசாமம், நாட்டமுடன் சாரயசண்டமட்டும் நலம்பெறவேதானெரித்து யெடுத்துமைந்தா, கூட்டியேகுழிக்கல்லில்தன்னிலிட்டு கொற்றவனேசாற்சாமமரைத்திடயே. ௪௩௫

அரைத்துமேபிரளவாய்க்குளிகைசெய்து வன்பானசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணு, திரைகடலிலுள்ளதொருமாண்பர்தம்மில்திறளானகர்மிசரும்மர்மிகளுமூண்டு, வரையானகர்மிகட்கு சொல்லிவன்பாருமகத்தானகுளிகைதனைமீவாயப்பா, கரையான குளிகைதனைமீப்தபோது கனமானரோகமது பலிக்குந்தானே. ௪௩௬

தானனபரியாசஞ்செய்தபேர்க்கு தாக்கானதருமத்தைக்கெடுத்தபேர்க்கு, மானனசமுசாரவாழ்க்கைதன்னை மார்க்கமுடன்தான்கெடுத்தபாவிகட்கும், கோனனகுருதனையே துரோகஞ்செய்துகுடிகெடுத்தசண்டாளர்துரோகிகட்கு, தேனனஸ்திரீசங்கஞ்செய்துமல்லோ தெருதனிலேவலையிட்டபாவிக்காமே. ௪௩௭

பாவிப்பாஞ்சிசுவதைகள்செய்தபேர்க்கு பாருலகில்கருதனையேபழித்தபேர்க்கு, ஆவியுடன்காயமதை யழிக்கவல்லோ வழும்புமிகசெய்ததொருபாவியோர்க்கு, சாவிதனைப்பால்தனிலே கலந்தபேர்க்கும் நட்பானநேசமதைக் கெடுத்தபேர்க்கும், காவிகாஷாயமதுபூண்டஞானி கருவானசித்தர் தமைக்கெடுத்தோர்க்காமே. ௪௩௮

கெடுத்துமேநயம்பேசிக்காங்கள்பேசி கெடுவழிக்குயேதுவகைத்துரைகள்பேசி, அடுத்ததொரு சற்பாத்திர முள்ளபேரை அநட்டான வார்த்தைகளுநிகவுங்கூறி, கொடுத்ததொருபொருட்டினையே மோசஞ்செய்து கொற்றவர்க்குத் துரோகமது செய்தபேர்க்கும், தடுக்காமல் கொடுக்குமொரு புண்ணியோரை தவிர்க்கவே செய்வதற்கு மொழிதான்கேளே. ௪௩௯

கேளேதான்நம்பியே துரோகஞ்செய்த நெடுங்காலசண்டாளமாண்பருக்கும், நாளேதான் போகாமல் கூலிவாங்கி நலம்பெறவே தொழில்களையே கெடுத்தபேர்க்கும், பாவேதான்பார்த்தவுடன் நயங்கள்பேசி பண்பாகக்காணுட்டல் முறைகள்பேசி, ஆளேதான்கண்டவுடன்கூதுபேசி அவனிதனிலிருந்ததொருமாந்தருக்கே. ௪௪௦

மார்த்தாமன்னமிட்டபுண்ணியோரைமார்க்கமுடன்கன்னமிட்டபாவியோர்கரும், சாந்தகுணமுள்ளதொரு ரிஷிதம்மைசாங்கமுடனிபங்கனைகள் செய்தபேர்க்கும், போந்தமுடன் பிணியாளர்தம்மையல்லோ பொங்கமுடன் நிதிகேட்டுப்பிணிதீரார்க்கும், பாந்தளென்னும் பாணமதுகையிலேந்திபாராமல்விட்டதொரு பாவியோர்க்கே.

பாவியாஞ்சண்டாளமூடருக்கும் பாரினிலே வெகுகுடியைக்கெடுத்தபேர்க்கும், காதினில் யபலையைக் கேட்டுமல்லோகண்களித்துப்பாராமல் கொன்றபேர்க்கும், திசினையாலென்னுளும் மடித்தபேர் திறளான நிதிகொடுத்துக்கிராதுரோகி, பாவியெனும் பண்டிதர்கள் நிதியைவாங்கும் பண்பான கருமிகட்கும் வேண்டும்பாரே. ௪௪௨

பாரேதான்கோயில்தனையிடித்தபேர்க்கும் பாங்கானவாலயத்தில்தீபந்தன்னை, நேரேதான்விற்றல்லோ சிலைகள்தன்னை நேர்மையுடன் கொள்ளைகொண்ட துரோகிமார்க்கும், சீரான மடங்கள் குளமடைத்தபேர்க்கும் சிறப்பானபண்டிதரைப்பழித்தபேர்க்கும், ஆரோதான்கடுச்சாமவழிபிலப்பா அபகரித்துக்கொள்ளைகொண்டகருமிகட்கே. ௪௪௩

கருமியாந்தேவபூசைக்கெடுத்தபேர்க்கும் கலியாணமணமுகூர்த்தமழித்தபேர்க்கும், மருமமாய்வஞ்சனைகள்வதிகக்கொண்டு வையகத்தில் வியாபாரமோசங்கூறி, தருமமாய்பியாயமது மிகவேபேசி தகைமையுடன் வியாபாரமுடக்கல்செய்து, குரூரமது தன்மனதிலுள்ளடக்கி குடிகெடுக்குஞ்சண்டாளர்க்காகுந்தானே. ௪௪௪

னதிரேகப்போலாகும்பாரு,மணியானவுபதேசஞ்செய்துமல்லோ மா
ர்க்கமுடன்வாழ்கவென்று வரமீய்வாயே. ௪௫௭

ஸ்ரீவசியவாடை.

வரமானவரமதுவு மென்னசொல்வேன் வகையானமார்க்கமது
சொல்வேனப்பா, உரமுடையபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு வுத்தமனே
யுத்தமக்குச்சொல்வேனப்பா, சிரமானவசியமொன்றுபொடிதானப்பா
சிற்பரனேகாலாங்கிசொன்னவாக்கு, வரமதுவும்பொய்யாது மகிமை
மெத்த வண்மையுடன்சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளே. ௪௫௮

பண்பானபொடியதுவுமென்னவென்றால் பாங்ானமசானமதிலி
றந்துபோன, நண்பானதந்தமதுமூன்றிரண்டு நலமானதந்தமதைக்
கொண்டுவந்து, இன்பானபிரேதமதுமேலேசாற்றும் திறமானமாலை
யதுபூவின்வாடை, கண்பானசட்டிதொருவெனும்புதன்னில் கலங்கா
மல் சாம்பல்தன்னையெடுத்திடாயே. ௪௫௯

எடுப்பாயேகாடற்றுமுன்னதாக எழிலானசாம்பல்தன்னையெடுத்
துமைந்தா, கொடுத்துமேமசானமதில்பறக்குகின்ற துப்புரவாய்த்து
ம்பிதனைக்கொண்டுவந்து, படுத்தநதொருவாத்மஜலந்தானுங்கூட்டி பா
ங்கானவாடையென்றசாற்றுதன்னில், அடுத்துமேபறக்குபாலிலேதான
ப்பா வப்பனேதான்சேர்த்துவெடுக்கநன்றே. ௪௬0

நன்றானகருவதனையொன்றாய்க்கூட்டி நாயகனேபொடியதுவா
ய்ச்செய்துகொண்டு, குன்றாமையனேமனித்தாய்கிருபையாலும் கோ
வேந்தர்காலாங்கி கிருபையாலும், பன்றாகசிமிழ்தனிலே யடைத்துக்
கொண்டு பாங்குபெறசின்மயத்தைமனதிலுன்னி, வென்றிடவேபூமி
தனில்விடமைந்தா விருப்பமுடன்நவகோணங்கீறிடாயே. ௪௬௧

கீறவேநவகோண மென்னவென்றால் கிருபையுடன்சொல்லுகி
றேன்மைந்தாகேளு, ஆறவேகோணமதில்நின்றுகொண்டு வப்பனே
ஓங்காரம்மனதிலுன்னி, மாறலென்றவட்சரமாம்வெளவும்செளவும்
மகத்தானரீங்ரீங்யேங்கிலியு மாறு, ஊறலதுவாராமலினியபாலா துப்
புரவாயட்சரத்தையோதிடாயே. ௪௬௨

ஓதையிலேலட்சமதுவுருவுபோடு வுத்தமனேமனோன்மணியாள்
நிர்த்தஞ்செய்வாள், நீதமுடன்தரிசனைகள்கண்டபோது ரினினைத்தகா
ரியங்கள்சித்தியாச்சு, சாதனைகள்செய்தாலேயெல்லாஞ்சித்தி சட்ட
மூடன்வையகத்தில்யாக்திரிகவானுப், தோதமுடன்தாமிருந்துவாழ்க்
கையூண்டு தோருமலஷ்டசித்தியாமேவாயே. ௪௬௩

ஆட்டவென்றால்கருவென்ன பொடிதானப்பா வப்பனே நினைத்
தமாதுதன்மேல், போடவேமனதுவந்து வசியமாகி பொங்கமுடன்பி
ன்னேயதுதொடருவாள்பார், நீட்டவேதொடர்ந்தவிதாரு மாதுதன்னை நீ
நினைத்தகலவிதனிலனுபவித்து, சாடவேயென்றுநம்பட்சம்வைத்து
சட்டமுடன்பாதுகொள்ள நினைப்பீர்தானே. ௪௬௪

தானானகாலாங்கிசொன்னவாக்கு தாரணியில்பொய்யாது மெய்
யேயாகும், கோனானகருக்கள்வித்தை கோடிசொன்னார் குவலயத்
தில் செய்வதற்குபாராலாகும், தேனானவித்தையிது சிடிகை வேதை
செப்பினேனுத்தமக்குக்கூர்ந்துபாரு, மானானவையகத்தில் சித்தனே
ப்போல்மாசற்றுமென்றுநம்வாழ்குவீரே. ௪௬௫

வாழ்கவென்றுவின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வகையான புலிப்
பாணிமைந்தாபாரு, ஆழ்கடலுஞ்சத்தசாகரமுந்தாண்டி வப்பனே
காலாங்கிதாள்பணிந்து,மூழ்கியேசகலதீர்த்தமாடி முதலகில் கு
ளிகைகொண்டுவந்தேன்யானும், பாழ்நகர தேசமது வனேகமுண்டு
பார்த்தேதனேவெகுகோடிவித்தைதானே. ௪௬௬

அடைக்கலபட்சிசாடு.

தானான வித்தைபதுகோடாகோடி தகமையுள்ள கண்மணியே
யின்னங்கேளு, கோனானபெனகைபர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்
தன்பாதகிருபையாலே, பானானபட்சியது வடைக்கலந்தான் பண்பா
ன ஆண்பட்சிக்கொண்டுவந்து, மானானமடமாதர்சுரோணி தந்தான்
மகத்தானவாத்மஜலங்கூடக்கூட்டே. ௪௬௭

கூட்டியேரெண்டையுந்தான் பட்சிதன்னில் குறிப்புடனேவாயினி
டதன்னிலூட்டி, நாட்டிகமாய்பண்கலசந் தன்னில்வைத்து தம்மை
யுடன்மண்சீலையெழுஞ்செய்து, வாட்டமுடன்வாலுகையாமேந்திர
த்தில் வளமுடனே தானெரிப்பாய்வைந்துநாளும், தேட்டமுடன் தீ
யாறி யெடுத்துப்பாரு தெளிமையுடன்தவளமென்றபற்பமாச்சே.

ஆச்சப்பா பற்பமது யென்னசொல்வேனறிவாரடைக் கலத்
தின்வசியமீடு, மூச்சடக்கிப்போன தொருதேகந்தானும் மூலையான
யிடுதன்றால்மோகமாகி, பேச்சதுவும் பேசதற்குமுன்னேதானும்
பேரின்பந்தனைமறந்துகலவிகேட்கும், ஆச்சப்பாடற்பமதையனுபான
த்தில்வப்பனேகொடுத்திடுகலசியமாமே. ௪௬௯

வசியமாமது பாணமேதென்றக்கால் வளமானபாணி யென்ற தண்ணீராகும், கசிதாமள்ள தண்ணீரில்சிடிகைதாக்கருவான பற்பத்தால்வசியமாவார், நிசமுள்ள மாதர்களும்வசியமாகி நிலையானகலவிந்து ஒவ்வலாகி, முசிதமுடனென்னுளு முந்தன்பக்கல் மோகித்து யுனையணைந்துவணங்குவரரே. ௬௭௦

வணங்கியே சதாநித்தமுந்தன்பக்கல் வளமான நிதியனைத்து முனக்கேயீவார், கணங்கமதுவாரமலெக்காளும் துப்புரமா யுனைப்பணிந்துபோற்றுவார்கள், மணங்கமழும்லீலா விநோதந்தன்னில் மார்க்கமுடனென்னாளும்பட்சம்வைத்து, இணங்கியே பாபுருஷர்முகமும் பாராசெழிலானவ்விடைக்கலந்தன்வசியம்பாரே. ௬௭௧

அண்டங்காக்கைவசியவாடை.

பாரேதான் பின்னுமொருகருமானங்கேள் பட்சமுடன் யாதுரைப்பேன்மைந்தாகேளு, சீரேதான்காலாங்கி நாதர்தம்மால் சிறப்பானவித்தையிது சிடிகைவேதை, நேரேதான்நூறாண்டு சென்றகாகம் செத்தான காகமதுகொண்டுவந்து, நேரேதான்காகமது வாயிலப்பா நிகழானகறுப்பனென்ற பூச்சிதானே. ௬௭௨

தானான காகமதுசொல்லக்கேளு தன்மையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, வேனான காகமது தன்னிலப்பா விருப்பமுடன் பூச்சிதனையூட்டியேதான், கோணாமல்அண்டங் கலசமப்பா கொற்றவனேதானிட்டு சீலைசெய்து, தேனான வாலுகையா மேல்திரத்தில்தேற்றமுடன் தானமைத்துயெரித்திடாயே. ௬௭௩

எரிக்கவென்றால்விறகதுவு மென்னசொல்வேன் யெழிலான ஜாமத்தைவிறகேயாகும், தரிக்கியேநாற்சாமந் தீயைமூட்டி கலமாகத்தானெரிக்கபற்பமாகும், முரிக்கவேபற்பமதை யெடுத்துமல்லோ மூலையானபற்பமதைப்பதனம்பண்ணு, சிரிக்கவேபற்பமதை யெடுத்தே மைந்தாசிறப்பானவாத்மஜலந்தன்னிற்கூட்டே. ௬௭௪

கூட்டியேபற்பமதை யெடுத்துமைந்தாகொப்பெனவே மாண்பருடமேவிற்றாலும், நாட்டிகமாய்நூறி வரப்பலனைக்கேளும் சட்டமுடன் மாண்பரெல்லாம்வசியமாவர், வட்டமுடன்கேட்டதெல்லாமுனக்கேயீவார்வளமான வஷ்டசித்துசித்துமாகும், மாட்டிமையாயெந்நாளுமுந்தனுக்குமகிழ்ச்சியுடன்கேட்டதெல்லாந்தருவார்பாரே.

தருவாரேயுந்தனதுசொடியேபட்டால் தாரணியிலுள்ளதொரு மாண்பரெல்லாம், குருவான குருவிவர்தானென்றுசொல்லி கொற்றவனேயுந்தனையும்பணிகுவார்பார், திருவானமா முனியின்கடாட்சத்தாலே சித்திக்குமஷ்டசித்துவகைக்குள்ளாகும், நிருவாணிமயேல்வரியானெந்நாளும் நீதியுடன்வுன்பக்கல்நிற்பார்பாரே. ௬௭௬

நேத்திராஞ்சனமை.

நிற்பாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் நிலையானபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, அற்பமென்றுநினையாதே தயாருள்மைந்தாபார் அருமையுள்ள காலாங்கிசொன்னநீதி, சிற்பானோர்யெந்தன்குருவாக்குதானும் சிருலகிலொருநாளும்பொய்யாதப்பா, அற்புதவாய்தகரமுடன் தாரஞ்சேர்த்து அகையானவெள்ளையென்றபட்டுதானே. ௬௭௭

தானானசீலைபதுதன்னில்மைந்தா தன்மையுடனிரண்டையுந்தானதனிற்சுற்றி, மானானவெள்ளையென்றநடுத்தானும் மகத்தானபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா, பானானவெள்ளைகடுகெண்ணைதன்னால் பக்குவமாய்தானெரிப்பாய்நாலுசாமம், தேனானசிரசதுவாம்மோடுதன்னில் தேற்றமுடன்மையதனைவாங்கிடாயே. ௬௭௮

வாங்கியேமைதனிலேகூடச்சேர்க்கும் மகத்தானசரக்கதுவும் சொல்லக்கேளும், ஓங்கியேபச்சையென்றகற்பூரந்தானும் வுத்தமவேளாடையென்ற கஸ்தூரியப்பா, தாங்கியேதிரியாமல் புனுகுமைந்தா துடியானகுங்குமப்பூரோஜனையுஞ்சேர்த்து, சாங்கமுடன்சவ்வாதுந்தானுங்கூட்டி சட்டமுடன்தானரைப்பாய்பன்னீராலே. ௬௭௯

பன்னீரால்காற்சாமமரைத்துமேதான் பாங்குபெறமையதனைப்பதனம்பண்ணு, இன்னிலத்திலுனைப்போலார்ச்சித்து யெழிலானபூபதியமென்னக்கூறும், நன்னயமாயாவினதுவெண்ணைதன்னால் நயம்பெறவேதான்கூட்டிமத்தித்தேதான், சொன்னபடிமையதனைக் கண்ணிற்றீட்டி சுகியுடனேவையகத்தைச்சுற்றுவீரே. ௬௮௦

சுற்றுவீரேயுனைக்கண்டமாண்பரெல்லாஞ் சுகமுடனேமன்மதனென்றுசொல்லி, வெற்றிபெறயுனைவணங்கிபின்னேசென்று விருப்பமுடன்கேட்டதெல்லாமீவார்பாரு, சுற்றிசையுமுனைக்கண்டுவேந்தர்களெழிலானமையினதுவேகத்தாலே, நெற்றிதனில்மையதனையிட்டாயானால் நேர்மையுடன்சிவராஜனென்பார்பாரே. ௬௮௧

பாரேதான்சித்தர்முனிரிஷிகள்தேவர் பண்புடனேசாத்திரங்களனேகஞ்செய்தார், நேரேதான்சிடிகையென்றவேதையப்பா நேர்மையு

டன்கைகண்டவேதைதன்னை, திரேதான்வையகத்துமான்பருக்கு சிறப்புடனேபாடிபக்லோமறைத்துவைத்தார், கூரேதான்மாணுக்கள்பி ழைக்கவென்று கூறினேன்சிடிகையென்றவேதைதானே. ௪௮௨

காணவேமையசனுலேனகசித்தா காதத்தடனேலலாடமதில்ட்டுமைந்தா, சோணவேயந்தனுக்குவேண்டுமட்டும் துப்புறவாய்ராஜரி டகோட்டைதன்னில், பூணவேதிபிருக்கும்ஸ்தானந்தன்னில் பொங்கமுடன்சென்றல்லோமைந்தாகேளு, நீணவேகாவலவர் முன்னிருக்கும் நிதியனைத்துங்கண்ணு திரேயெடுக்கலாமே. ௪௮௩

எடுக்கலாம்கோடிதனமெடுக்கலாகும் யெழிலானவான்மனையின் நிதிகளெல்லாம், அடுத்தகதொருமான்பர்களும்பார்த்திருக்க வளவற்றதிரவியங்களெடுக்கலாகும், தொடுத்தகொருவசியமென்றமையிலே தோருமேலஷ்டசித்துமாடலாகும், விடுத்தகொருகாலங்கெடாட்சத்தாலே விருப்பமுடன்பாடினேதோர்வசியமாமே. ௪௮௪

ஸ்ரீவசியம்.

ஆமேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, நாமேதான்சொன்னபடிபோகர்வாக்கு நானிலத்தில்பொய்பாதமெய்யேயாகும், போமேதான்மாதரிடவசியமப்பா பொங்கமுடனின்னமொருவயணஞ்சொல்வேன், வேயேதான்தாரமென்ற சிலையுங்கூட்டு விருப்பமுடன்ரோசனையுந்தானுங்கூட்டே. ௪௮௫

கூட்டியேபச்சையென்றபூரந்தானும் கூறானகார்தமது தானுஞ்சேர்த்து, மாட்டியேவாஞ்சிகேசர்பலத்திறைலே மார்க்கமுடன்தானமைப்பாய்ராலுசாமம், வாட்டமுடன்தானரைத்து சிமிளில்வைத்து வளமாககஸ்தூரிபுனுகுசேர்த்து, நாட்டமுடன்கரந்தனிலேபூசிமைந்தா நலமாகஸ்ரீதலையில்பூசிடாயே. ௪௮௬

பூசியேசிமசியென்றேயோது புகழானகருவதுவும்வருவேமேறி, மாசிபடாமனத்துவங்கலங்கியேதான் மகத்தானசிந்தையும் வதிசமாகி, ஆசியுடன்வரும்போதுமைந்தாகேளு வப்பனேஆத்மஜலங்கூடச்சேர்த்து, வாசிபுடன்வருவதுவும்லட்சமோது வகையுடனேபெண்ணுருவய்வருவாள்பாரே ௪௮௭

வருவாளேமோகமதுகொண்டுமல்லோ மகத்தானகிறியனைத்துமீவாள்பாரு, உருகியேமனமதுவும்மிகவும்வாடி வுத்தமனையுன்பின்னேதுடருவாள்பார், கருகியேமுகம்வேர்த்துமனம்வேருகி கட்

டழகிபொன்மாது வருவாள்பாரு, திருவினைபாள் மனோன்மணியாள் முன்னேநிற்பாள் திரமுடனேஅஷ்டசித்திகைக்குள்ளாச்சே. ௪௮௮

ஆச்சப்பாகமலமுனியனந்தம்போக்கு வப்பனேசொல்லிவைத்தார்லக்கோயில்லை, மூச்சடங்கிவையகத்திற்சென்றுமேதான் முதலில் திரும்பிவந்துகண்டபின்பு, பேச்சொடுங்கிசிலகாலஞ்சமாதிநின்று பேரின்பநிலைதனிலேயிருந்துகொண்டு, பாச்சலுடன்சிடிகையென்ற வேதைகோடி பலபலவாய்பாடிவைத்தார்கமலர்தானே. ௪௮௯

தானுனவித்தையதுவதிதஞ்சொன்னார் தன்மையுடன்காலாங்கி வித்தைக்கொவ்வா, கோனுனபெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொட்டிறுரிதுபோலசிடிகைவேதை, தேனுனமனோன்மணியாள்கிருபையாலே தெரிவித்தேனுந்தனுக்குச்சொன்னேனப்பாபானுனவித்தையெல்லாங் கூறப்போனுல் பாங்கானவேழாயிரமிடங்கொள்ளாதே. ௪௯0

ஸ்ரீபுருஷாள்வசியம்.

கொள்ளாதுயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கூறானவித்தையிதுசொல்லொண்ணாது, விள்ளவேயிருபிறப்பாளரப்பா விருப்பமுடன்யிறந்ததோர் சபத்தைகண்டு, மெள்ளவேமயானமதில் சென்றுபாலா மேன்மையுடன்கருமுடிக்கச்சொல்வேன்கேளு, தெள்ளியதோர்கோல்ரெண்டுமுழந்தான்ரெண்டு தேற்றமுடன்கைதனிலேபிடித்திடாயே. ௪௯௧

பிடித்திடவே மசானகரைசுத்திவந்து பேரானவுருவதுவும்லட்சம்போடு, நடித்திடவேவுருவதும்யேதென்றக்கால் நாதாந்தத்தபினதுபிஜாட்சரந்தான், கொடுத்திடவேவங்சிங்மங்கென்றேயோது கொற்றவனேலட்சமுரு குறையாதப்பா, விடுத்தகொருகழிதனக்குவுருவேமற்றி விருப்பமுடன்சொல்லுறேன்வண்மையரே. [illegible]

வண்மையாம்புழுகுடனே பூரந்தானும் வளமானகோசனையுங் கஸ்தூரிகூட்டி, நன்மையாமாத்மஜலந்தன்னிலாட்டி நலப்பெறவே கழிதனக்குப்பூசியல்லோ, இன்மையுடன்சவந்தனையேசுத்திவந்துநீர்க்கமுடன் சபம்மேருஞ்சமயந்தன்னில், உண்மையாம்தலையாடுகால் மாடாக வுத்தமனேகெல்லதனையுருட்டிடாயே. ௪௯௩

உருட்டவேகைபிடித்தகழிதானப்பா வுத்தமனேதானெடுத்து செப்பக்கேளு, பொருப்புடனேஸ்ரீதானும்யேதுப்போது பொங்கமுடன்வலதுபக்கம்தடியால்குத்து, கருவுடையநினைமதுவும்கழியில்

தாக்கு கருத்துடனேயிடதுபுறமிப்படியேதாக்கு, மருப்பனைபணை மதிவுங்கழிபில்தாங்கி மகத்தானமாத்திறைக்கோல்பிணறுமாச்சே.

ஆச்சப்பாகருவென்றகோலுமாச்சவப்பனேகோலதனைப்பதனம் பண்ணு, பாச்சலுடன்வையகத்திலிருந்துகொண்டு பாங்குடனேகிருஷ்ணவதாரனைப்போல்,மாச்சலுடன்கலிதனிலிருந்துகொண்டு மகத்தான ஸ்ரீக்களையனுபவித்து,வச்சலதுவாராமலெந்தாளுமெழிலான சித்துதனைபாடுவீரே. ௪௯௫

ஆடவென்றால்சித்ததுவு மேதென்றக்கால் வப்பனேபிடித்த சழித்தானப்பா, போடவேமாதர்களைகண்டபோது பொங்கமுடன் கழிதன்னால்தொட்டுபேச,நீடவேவலதுகைகழிதான்தொட்டால்நீதியுடன்புருஷனவன்வசியமாவான், சாடவேயிடதுகைகழிதான்தொட்டால் சாங்கமுடன்மங்கையருஞ்வசியந்தானே. ௪௯௬

தானனவசியமதுயேதென்றக்கால் தகமையுடன்கழிக்கொம்பேவசியமாச்சு, கோனனவித்தையிதுகருதான்வித்தை கூறுகிறேன் பிரம்மருலகருதான்வித்தை, வேனனவித்தையிது விநோதவித்தை வேடிக்கைகருவிதனையாருங்காணார்,பானனவித்தையிதுவையகத்தில் மார்க்கமுடன்சென்றல்லோ செய்துபாரே. ௪௯௭

செய்யவேஜெகதலத்திலுன்னையப்பா தேற்றமுடன்சித்தனென்றபுருஷனென்பார், பையவேயுந்தனிடம்கிட்டிவந்து பாங்குடனேகருவினுடவழியுங்கேட்பான், மெய்யானகருவினுடவழியுஞ்சொன்னால் மேன்மைபெறவுந்தனுக்கு நிதியுமீவாய், உய்யவேசதாகாலம்வூழியனுக வுத்தமனேகார்த்திருப்பார்வுண்மைபாரே. ௪௯௮

உண்மையாலோகமதில்சித்தனாக ஓகோகோகாதனைப்போல்வாழ்வாயப்பா, வண்மையுள்ளசித்தனென்றுவையகத்தோர் வளமையுடனென்னாளும்வாழ்த்துவார்கள், இன்மையுடன்ராஜாதிராஜர்பக்கல்தீரமுடன்யிக்கருவைகொண்டுசென்று, கண்மைபெறகருவாட்டமாடினக்கால் கனகமென்றநிதியனைத்துங்கொடுப்பார்தாமே. ௪௯௯

கொடுத்துமேயுந்தனுக்குச் சோடசாரம் கொற்றவனேமதிமந்திரியாகக்கொள்வார், அடுத்ததொருவேந்தர்களுமுன்னைக்கண்டால் வப்பனேசற்பாத்ரசித்தனென்பார், நடுக்கமுடன்வையகத்தோரெல்லாருந்தான் நடியேயுன்பாதம்பணிவாரப்பா, ஒடுக்கமுள்ளகருவிகாணுதிவித்தை ஓகோகோபோகரிடவித்தைதானே. ௫௦௦

ஸ்ரீவசியமை.

வித்தையாமின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வேதாந்தப்புன்னியனேவிளம்புவேன்பார், சித்திபெறகாலாங்கிநாதர்வாக்கு சீருலகில்பொய்யாதுமெய்யேயாகும், சத்தியமாங்காலாங்கிசொன்னநீதி சதாகாலமெந்தனுக்குக்குருவாக்காகும்,நித்தியமும்அந்திசந்தியாதம்தொட்டு நினைக்கிறேன்போகரிஷிநினைக்கிறேனே. ௫௦௧

நினைக்கிறேன்ஸ்ரீலீலா விநோதந்தன்னை நிலையானகருமானமேதென்றக்கால்,சனையானமலையோரந்தேடிப்போனால் கருக்கானவாதலரிவேர்தானுண்டு, இனைபோலேவித்துள்ளமலைதாங்கியப்பா சிறப்பானதிருநீற்றுமூலியாகும், பனைபோன்றவோதனைவெள்ளிதன்னில் பட்சமுடன்காப்பதுவுங்கட்டிடாயே. ௫௦௨

கட்டியேகாப்பதுவுந்தீர்ந்தபின்பு கணைசருக்குப்பொங்கலிட்டு காவுந்தந்து, எட்டியுடவடவேரைத்தான்பிடுங்கி யெழிலாகபெரிதாலன்வேருங்கூட்டி, தட்டியேரழிஞ்சிமூலந்தானும் சாங்கமுடன்பொன்னிறுவானைக்கூட்டி, குட்டியென்றபிளருசாரணையுஞ்சேரு கூறுனசமனிடையாய்க்களஞ்சிதூக்கே. ௫௦௩

தூக்கியேதலைச்சுருளிமூலங்கூட்டி துப்புரவாய்ருதுகாலசிலைதன்னில், ஆக்கமுடன்தலைமைஞ்சங்கொடியுஞ்சேர்த்து வப்பனேசிலைதன்னில்வைத்தாருட்டி, நோக்கமுடனங்கோலத்தயிலத்தாட்டி நாலுக்கமுடன்பேரண்டந்தன்னிலப்பா, தீக்கமலமானதொரு கலசந்தன்னில் இகமுடனேதீபமதுயேற்றிடாயே. ௫௦௪

ஏற்றியேசாமயதனைவாங்குலாங்கு யெழிலானசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணு, போற்றியேமனோன்மணித்தாய்பாதம்புயத்தை பொங்கமுடன்சதாகாலம்நிர்த்தஞ்செய்து, ஆற்றியேவைங்காலகருவின் மையை வப்பனேலலாடமதில்விட்டுமேதான், கூற்றனாலுங்காலனைவன்றனடுங்க குவலயத்தில்சாரியதுவருவாய்பாரே. ௫௦௫

பாரேதான்மையதனைத்திட்டியல்லோ பாருலகில்மங்கையரைக்கண்டபோது, நீரேதான்மன்மதனென்றுசொல்லி நினைவுதடுமாறியங்கேயுனைநினைத்து, ஆறுபுடைசூழ்ந்தகரம்நிதியும்விட்டு ஆங்கானவரண்பனையுந்தான்மறந்து, வீறுபுகழ்மன்மதனெனவென்னியல்லோ வீடுவிட்டோடிவருவார்காணே. ௫௦௬

சாலவேமையதனைக்கண்டபோது கடுங்காளையானதொருமானபரெல்லாம், பூணவேயுமிடத்திலபுத்திகூர்ந்து புகழானசித்தரவ

றென்றுகூறி, அனைவர்கள்தானொடுங்கியதிகைப்பா யப்பனையுன்னை வங்குவரைக்குருவர்கள்,காணரிபரஞ்சுடர்போல்கருதிஅன்னிகடாட் சித்தவர்தமக்குவதிதஞ்செய்யே. ௫௦௭

செய்யவேகட்பாலரெல்லாங்கூடி செம்மனுடன்மனதுவந்துயுமை ப்பண்ணிந்து, வெய்யதொருவிட்டகுறையிருந்ததாலே வேதாந்தசித்த தமைக்காணலாக்க, பையவேயுன்பாதங்கிட்டியல்லோ பராபரத்தின் பரவொளியைகாணவென்று,உய்யவேபிரணவந்தன்னில்நின்றுஞகோ கோவதிதமிகச்செய்வார்பாரே. ௫௦௮

பார்க்கையிலேயுந்தமக்குலோகந்தன்னில் பாரிலுள்ளராஜமுடி மன்னரெல்லாம், ஏர்க்கவேமகாசித்தயிவர்தானென்று வெழிலான வாசிர்மம்மிகவுங்கூறி, தீர்க்கமுடன்மையதனைத்தருகவென்று திரள ணிதியனைத்தும் கொடுப்பாரப்பா, அர்க்கசிம்மாதினர் தான்கொடு த்து வப்பனையஞ்சலிகள்செய்வார்பாரே. ௫௦௯

பார்க்கவேயஷ்டசித்துமனக்குள்ளாச்சு பாங்கானவையகமுங் கைகுள்ளாச்சு, ஏர்க்கவேசிற்றின்பநிலைமறந்து வெழிலானபேரின்ப சாகரத்தை, ஆர்க்கமுடன்மனந்தனிலேலயிட்சயித்து வப்பனைபதாம் புயக்கைமேலேநண்ணி, தீர்க்கமுடன்சமுசாரக்கடலைக்கி சிம்பரனை யறியும்வகைதேடிக்கொள்ளே. ௫௧௦

ஸ்ரீகளுக்குகூடுமுறை.

கொள்ளவேசினபதிப்பெண்களுக்கு கொட்டினேனிடுவகைய னந்தமுண்டு, மெள்ளவேகுளிகைகொண்டு யானுமல்லோமேதினியி லெழுகடலுஞ்சுத்திவந்தேன், தெள்ளவேபுளிப்பாணிமைந்தாகேளு தேர்வேந்தராசரிடஞ்சென்றுயானும், வள்ளலாம்வித்தையதுசிமிட்டு வித்தை வரைகோடிநிறைகோடிகறைகண்டேனே. ௫௧௧

கண்டதொருவேதைதன்னில்சிடிகைவேதை கன்னுக்குத்தோ ற்றுதகடினவேதை, விண்டதொருவேதையிலேகருவுவேதை வித்த களுயிருந்தாக்கால்கண்டுகொள்வாய், கொண்டதொருவுருப்பதனில் குறையிலானல்கூறியபத்திகளில்மிகுந்தவானுப், கண்டறிந்துவொ ருவனைநீதோழனாக காசினியில்சிஷபதியமைத்துக்கொள்ளே. ௫௧௨

சொள்ளவேசிஷனைத்தேடிக்கொள்ளுகொற்றவனேயுந்தமக்கு வுரியவாறாய், உள்ளபடிகபடுபொய்சூதுதந்திரம் வுற்றருமையில்லாத புத்திவானாய், எள்ளளவும்மனந்தனிலேகலக்கமில்லா வெழிலானசற் றறிவுபாலனா,தெள்ளுதமிழ்ப்பண்டிதத்திலதிகவானாய் தேற்றமுடன் சிஷன்றனைநாடுவாயே. ௫௧௩

நாடியேசிஷனைக்கொண்டுமல்லோ கற்பாலாயுந்தனுக்குத்தேவை யான, நீடியதோர்கருவிகாரணதிபெல்லாம் நீட்சியுடனுந்தமக்குத்தரு கவென்று, தேடியேகண்டுமிகலாசாயந்தல்லோ தெளிவானதோழ மைதான்கண்டுமல்லோ, வாடியேதிரியாமல்மனமேங்காமல் மார்க்க முடன்கருதொழிலைச்செய்திடாயே. ௫௧௪

செய்யவேகருமான மேதென்றக்கால் சிறப்புள்ளபெரிகாலவ் வித்துதானும்,பையவேமருளினாமத்தையித்தும் பாங்கானபொன்னி ருவாரையித்தும், வையகங்கள்புகழுங்கோரக்கர்வித்தும் வாகான சூரியனார்காந்திவித்தும், துய்யதொருகுடைக்காளான்பூவுஞ்சேர்த்து துப்புரவாய்ஆத்மஜலந்தன்னிலாட்டே. ௫௧௫

ஆட்டவொற்சாமமானபின்பு வப்பனேகுளிகையது செய்வா யப்பா, தேட்டமுடன்பயரளவாய்க்குளிகைசெய்து செம்மனுடன் நிழல்தனில்தானுலர்த்தி, நீட்டமுடன்பஞ்சாட்சரவுருவுதானும் நீதி யுடன்லட்சமது போட்டபின்பு, வாட்டமுடன்பரணிதனிலடைத்துக் கொண்டு வளம்பெறவேதானடத்துவண்மைகேளே. ௫௧௬

கேளப்பாமங்கையரைக்கண்டபோது கெவனமுடனவர்மனதுமுன் மனதுமானுல், பாளப்பாபோகாமலெந்தநாளும் பட்சமுடனுன்மீதில் மனம்லயிக்க, ஆளப்பாசொல்லுகிறேன்குளிகைதன்னை வப்பனே யறுசுவையாம்பதார்த்தந்தன்னில், மீளப்பாபோகாமல்தாம்பூலத்தில் மிகபடவேபாலதனில்கொடுத்திடாயே. ௫௧௭

கொடுக்கவேமங்கையருமனதுவந்துகுவலயத்திலென்னாளுமுன் தன்மீது, அடுக்கவேமற்றொருவர்தம்மைக்கண்டால் வப்பனேசத் துருவாய்மனதிலெண்ணி, ஒடுக்கமுடன்வுன்பக்கல் சதாகாலந்தான வுத்தமனேபட்சமது கருணைகூர்ந்து, நடுக்கமுடன்யேவலுக்குமுன் னேநின்று நாள்தோறுமகருணையதுபுரிவாள்தானே. ௫௧௮

சத்துருவைத் துன்பம்படுத்தல்.

தானையின்னமொருமார்க்கங்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந் தாபாரு, கோனைசித்தர்களும்முனிவர்ரிஷிகளும் குவலயத்தில்கோடி வித்தைவினோதஞ்செய்தார், தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத் தாலே தெளிவானவித்தையெல்லாமறைத்துப்போட்டார், மானான வித்தையிதுமாந்திரீகவித்தை மன்னவனேகண்மணியேசொல்வேன் ...டே ௫௧௯

சொல்லவேகாலாங்கி தாள்பணிந்து சத்தமுள்ளபெர்களுக்கு வுகந்தசேதை, வெல்லவேவையகத்தில்மாண்பர்தாமும் விருப்பமுடனிதிகாசவித்தைதனையெல்லாம், புல்லவேயுந்தனிடமருந்துகொண்டு புகழானகுருவென்றுமனதிலெண்ணார், அல்லல்படுந்துயரமதுமிகவாய்ச் செய்து வப்பனேதுரோகமதுசெய்வார்பாரே. ௫௨௰

பாரேதான்துரோகமதுசெய்தபேர்க்கு பண்பானகருமானமொன்றுசொல்வேன், நீரேதான்மனங்கொண்டேமனங்களித்து நீதியுடன் துரோமதுசெய்தபேர்க்கு, கூரேதானமாவாசைபருக்கநாளாம்குறிப்புடனேமாளிதனில் வாழுகின்ற, சீரேதான்மீஞ்சூருதனைப்பிடித்து சிறப்புடனேவயதிற்செய்யுமவகையைக்கேளே. ௫௨௧

வகையானமீஞ்சூரைக்கொண்டுவந்து வன்குடவிற்காயமதைச் சுத்திசெய்து,தொகையானவுருவதுவும் லட்சமோது சுந்தரனேயெதிராளிபேரைமாறு, சிகைதனிலேரோமமதுசேகரித்து சிறப்புடனே மீஞ்சூருக்காப்புகட்டி,பகையானயெதிராளிமூலங்கண்டு பட்சமுடன் கருதனையோடிப்பாரே. ௫௨௨

நாடியேயுந்தனுக்குதுரோகஞ்செய்த நலமானபடுபாவிசண்டாளன்றான், தேடியேயவனிருக்குமிடத்திற்சென்று தேற்றமுடன்சோஜத்தின்ஜலத்தின்மண்ணை,நீடியேயதனையெடுத்துக்கொண்டுவந்து நெடிதானகருமானமண்ணையப்பா, கூடியேபேதனங்கள்மிகவுங்கூறி கூசாமல்மீஞ்சூரின்வாயிலூட்டே. ௫௨௩

ஊட்டியேபிரிதிவென்றமண்ணைத்தானும் வுற்றதொருகருவிகாரணிமண்ணை, தாட்டிகமாய்மீஞ்சூரின்வாயின்மட்டும் தயங்காமல் கட்டளைகளைசெய்தபின்பு, வாட்டமுடனிருவாயைமூடியல்லோ வளமுடனேதான்தைத்துச்சீலைசெய்து, ஆட்டமுடனேமீஞ்சூரின்பயனிவாயை வப்பனேமேல்நோக்கிநிறுத்திடாயே. ௫௨௪

நிறுத்தியேதலைகீழாய்மீஞ்சூர்தன்னை நீதியுடன்நவகோணச்சக்கரத்தில், உறுத்தியேவாரசமென்றமுன்தானப்பா வுத்தமனேநாற்சதுரமாகநாட்டி, கருத்துடனேவாரசமென்றசவ்வைதானுங் கலங்காமல்நாற்சதுரமூலைமாட்டி,பொருத்தமுடன்நடுமையந்தொளாந்திரமாக பொங்கமுடன்வசிநாட்டிவுருவுமோதே. ௫௨௫

ஓதவேயெதிராளிப்பேரைமாறி வுத்தமனேபேதனத்தைச்செய்துமல்லோ, நீதமுடன்யாகங்கள்தானுஞ்செய்து நிஷகளங்கமாகவல்லேவோமகுண்டம், போதவேபிராணயந்தன்னிற்சென்று பொங்க

முடன்சின்மயத்திலேறிநின்று, சாதகமாய்வாசிதனை தியானித்தே தான் சட்டமுடன்பிராணவத்தைசாற்றுவீரே. ௫௨௬

சாற்றவே யெதிராளிதன்றனக்கு சட்டமுடன்மலஜலமுங் கட்டிப்போகும், கூற்றனுக்குவிடமுண்டு பின்னுந்துன்பம் குவலயத்திலார்படுவார் யிந்தபாடு, ஏற்றதொரு கருவிகாரணியாலேயெழிலான துன்பமதுக் கிடமேயாச்சு, மாற்றமுடன்கருமமென்ற பிரதிவுறைலே மகத்தானகோடிவித்தை யாடலாமே. ௫௨௭

ஆடலாம் புலிப்பாணிமைந்தா கேளு வவனிதனிலுனைப்பகைத்தடியோர்தானும், தேடியேவுன்றனைதான் மிகவேநாடி தேற்றமுடன்பாதகந் தொழுதிட்டாக்கால, நீடியேமுன்வைத்த கருமானத்தை நிகட்சியுடன்நிவர்த்திபது செய்துமல்லோ, கூடியேயுபசாரவார்த்தைகூறி கொற்றவனேதிருப்பிவிட்டால் தருமமாமே. ௫௨௮

தருமமாமுந்தனுக்கு மோட்சமுண்டு தாரணியில்குடிகெடுக்கும் பாவியோரை, கருவென்றகருவிகாரணியாலே கலக்கமவர் செய்தவனே இபக்கங்கொண்டு, பொருளதனையவனிடத்தி லபகரித்துபோங்கமுடன் சாந்தியதுமிகவேசெய்து, குருதனையே தானினைந்து கருமயோர்க்கு குவலயத்தில்புத்திமதி கூறுநன்றே ௫௨௯

பேர்சொல்லிவேர்பிடுங்கல்.

நன்றானயின்னமொரு போக்குசொல்வேன் நலமான காலாங்கி சொன்னநீதி, குன்றானமலைபோலே கோடிவித்தை கூறினேன்ரந்தனுக்குலக்கோயில்லை, வென்றிடவேசிலபாகஞ் சிடிகைவேதை யேதாந்தத்தாயினது கிருபையாலே, தென்றிசையிலடியேனுங் குளிகைகொண்டு தேற்றமுடன்வித்தைமிகக் கண்டேன்பாரே. ௫௩௰

மலையாளக்கறுப்பன் சிங்கமோகமணி.

பாரேதான் சினப்திவிட்டுமல்லோ பாங்கானகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, நேரேதான்மலையாளங்குடகுநாடு நேர்மையுடன் வெகுதேசஞ்சுற்றிவந்தேன், சீரேதான்சிங்கணர் கொங்கணவர் தாமும்சிறப்பான மராட்டியபப்பரரைக்கண்டேன், கூரேதான்கன்னடையர்மலையாளரப்பாகுறிப்பான குசலவர்வேளாளர்தாமே. ௫௩௧

தாமான துலுக்கருடன்மலுக்கர்தாமும் தகமையுள்ள வேளாளமாண்பருண்டு, கோமானகுருக்களென்றும் ராஜனென்றும் குவலயத்தில்சித்துமுனி புருஷனென்றும், தேமானபலபலவாஞ் சாதிபேதம் தேசமதில் கண்டதலலோலக்கோயில்லை, பூமான்கள்கற்றதொருதொழிலையெல்லாம் பூவுலகில்கண்டறிந்தேன் போகர்தானே. ௫௩௨

விலாடபுரத்து வசியம்.

தானான போகரிஷிமுனிவர்தானும் தகமையுடன் கண்டறிந்த அதர்வணத்தை, வேனனவிடலாமென்ற நகருக்கப்பால் வேந்தருடபதிதனிலே சென்றேன்யானும், மானானமகதேவர்காலாங்கி நாதர்மன்னவனார்கூறியதோர்வாக்குநீதி, கோனானகாலாங்கிவாக்குபோலே தேசமென்றவிலாடநகர் சென்றிட்டேனே. ௫௩௩

சென்றேனேவிலாடநகர் பதியிலப்பா செம்மலுடன் மாண்பருடவதிசயங்கள், குன்றானமலைபோலேகோடியுண்டு கொற்றவர்கள் பஞ்சவரின் சேனைகண்டேன், வென்றிடவேபலபல யுத்தந்தன்னில் வெகுகோடிமாண்புசெல்லாம் மடிந்தாரங்கே, அன்றுதிரியோதிரனர்சேனைவர்க்கம் அவ்வனத்தில் சமாதிபதிகண்டிட்டேனே. ௫௩௪

கண்டேனேசமாதியது கோடாகோடி காசினியில்யாரேனுங் கண்டதில்லை, அண்டர்முனிராட்சதர்கள் சமாதிவர்க்கம்அவ்வனத்தில் சுத்திவந்து காண்பாரங்கே, கொண்டல்வண்ணனச்சுதனர் போர்கள் செய்த கோடானகோடிவகையாயுதங்கள் பண்டுளவமாலையனி பூண்டமாதுபாங்கானகோயில்தனில் பார்த்திட்டேனே. ௫௩௫

பார்த்தேனேவில்லம்பு முப்பத்திரெண்டும் பாங்கான காளியுடதேவல்தானப், சேர்த்துமேமலை போலேவாயுதங்கள் சேனையொடுபடைகூட்டந்திரள்கூட்டங்கள், கோர்த்துமேவிலாட புறபதியிலப்பா கொற்றவர்கள் சமாதியதுபடியுங்கண்டேன், தீர்த்தமுடன் சிவலிங்க சமாதிகோடி திசைகோடிவரைகோடி தீரதானே. ௫௩௬

தீரவேசமாதி யிடஞ்சென்றேன்யானும் திரள்வீரர்பஞ்சவர்கள் போர்க்களத்தை, சேரமெனும்வீரதிவீரர்தாமும்சொற் பெரியஅரண்வாயல் அரக்குக்கோட்டை, நேரமுடன்குளிகையது கொண்டியானும் நெடுந்தூரம்பாஞ்சாலன் பதியின்மட்டும்சேரவேசென்றல்லோ வெற்றிகொண்டேன் செயமானசமாதியிடங்காவலுண்டே. ௫௩௭

காவலாங் கட்டென்னவதிகாரங்கள் கருதவென்றுலாதி சேடனிலுமாகா, ஆவலுடன்காலாங்கிதனைநினைத்து அதிகவழி நெடுந்தூரஞ்சென்றேனப்பா, போவதும்வருவதுவுஞ் சமாதிபக்கல் பொங்கமுடன் மாண்பர்களோ சொல்லொண்ணுதசாவதுவில்மாமடிபோர்க்களத்தில் சட்டமுடன்காவல்தனை பார்த்திட்டேனே. ௫௩௮

பார்த்தேனேமாண்பர்களையடியேன்றானும் பக்குவமாய்வாய்மொழியையறியவென்று, சேர்த்துமேகரங்குவித்துதாள்பணிந்து தேற்றமுடன்மாண்பர்களைக்கண்டேன்யானும், தீர்த்தமுடன்சமாதியதுவதென்றென்ன திறமானபடைவீரர்காவலாளி, பார்த்தனெனும்பஞ்சவர்கள்படுகளந்தான் பாரினிலேபோரிட்டவிலாடங்காணே. ௫௩௯

காணவேயெந்தனுக்குச்சொன்னாரங்கே கவனமுடன்குளிகை கொண்டுநின்றுமல்லோ, தோணவேதிடுக்கிட்டுமனதுயேங்கி தொல்லுலகில்துரியோதனன்களந்தானங்கே, பூணவேயெந்தனுக்குச்சொல்லவென்று புகழாகவடியேனுங்கேட்டேனங்கே, ஆணவம்பூண்டதொருபோர்க்களத்தை யன்பாகவேயெந்தனுக்குக்காண்பித்தாரே. ௫௪௦

காண்பிக்கவடியேனுமனதுவந்து கருத்துடனேமாண்பர்களைக்கேட்டபோது, விண்பானசிறுபாலர்போகநாதா விட்டகுறையிருந்ததினாலிங்கேவந்தாய், ஆண்மைகொண்டுவந்ததினாலுந்தனுக்கு வப்பனேசாபமதுதருவோமென்றும், நீண்பானவாக்கினைகள்செய்வோமென்று திறமையுடனெந்தன்பேர்கேட்டிட்டாரே. ௫௪௧

கேட்கவேயடியேனும்பிரமைகொண்டு கெவனமுடன்காலாங்கிசீஷனென்றேன், மீட்கவேயடியேனுங் குளிகைபூண்டு மேதினியெலாஞ்சுற்றியிங்கேவந்தேன், தாட்கவேவிலாடபுரங்காணவென்று தகமையுடன்போர்க்களத்தில்வந்தேனப்பா, ஆட்கொண்டுயெந்னையுமாசீர்மித்து வன்புடனேபாதுகாக்கவென்றிட்டேனே. ௫௪௨

இட்டேனேமாண்பர்களைக்கண்டியானும் யெழிலானவஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்தேன், அட்டதிசைதான்புகழும்அதர்வணத்தை யன்புடனேயெந்தனுக்கேவோதினார்கள், சட்டமுடன்பிரணவத்தின் கலைகள் பூண்டு தாக்கானமார்கனிலேகாப்புகொண்டு, விட்டதொருவெயிலொளி பேரைமாறி விருட்சமென்மூலிதனில்காண்பித்தாரே. ௫௪௩

காண்பித்தார்விலாடபுரந்தன்னிலப்பா கண்மையுள்ளபோர்க்களத்திலதிதமாண்பர், ஆண்மையுடனேதிராளிபேரைச்சொல்லி அந்தவேமார்கிரிசுபிரணவத்தால், வீண்பழிக்குயாளாகவாகாமற்றான் விட்டகுறையிருந்ததொரு சாபத்தாலே, நீண்டவேமார்கிரிகதாந்திரிகத்தால் நிலையானபோர்க்களத்தைவென்றிட்டாரே. ௫௪௪

வென்றுரேமூலியிடவிருட்சத்தாலே வேகமுடன்சோடானகோ
டிபேரை, சென்றதொருவித்தைகளையெந்தனுக்கு சிறப்புடனேபோ
தித்துவதிதஞ்செய்தார், குன்றுனகோடிவித்தையாலுங்கண்டு கொற்
றவனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, தன்றுனகருமானவித்தையெல்
லாம் தண்மையுடனறிந்துவந்தேன்பாரே. ௫௪௫

போகர் பேர்சொல்லி வேர்பிடுக்கும் வித்தையை.
புலிப்பாணிக்கு கூறில்.

பாரேதானின்னமொரு கருமானங்கேள் பாங்கானபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, நேரேதானுந்தனுக்குத்தீங்குசெய்த நோரனகருமிகட்
குயிர்தபாகம், தாரேதானிருந்தாலுமஞ்சவேண்டாம் தப்புரவாய்க்கு
டிகெடுக்கும்பாவிதன்னை, சீரேதான்பிரணவத்தின்மூலியாலே சிர்பத
த்தைமாற்றியல்லோபேர்தான்கொள்ளே. ௫௪௬

கொள்ளவேயெதிராளிபேரைக்கூறி கொற்றவனேநெல்விக்குக்
காப்புகட்டி,விள்ளவேயவன்பேரைதலைகிழாக விருப்புமுடன்மனோன்
மணியாளட்சரத்தை, உள்ளபடி-வங்-சிங்-யங்-கென்றபோது வுத்தம
னேலட்சமதுவுருவுகொண்டு, தெள்ளுதமிழ்ப்பாவாணர்சித்தர்வாக்கு
தேசமதிற்பொய்யாதுமெய்யாம்பாரே. ௫௪௭

மெய்யானபிரணவத்தின்மூலியாலே மேதினியில்பிணம்போலே
யிருப்பான்பாரு,வையவேயவர்சென்றுபெதிராளிதன்னை பட்சமுடன்
தானழைக்க வந்திட்டாலும், தய்யவேசவம்போலே யிருப்பான்
பாரு துப்புரவாய்வையகத்தைதான்மறந்து,உய்யவேபஞ்சபூதங்களெ
ல்லாம் ஒடுக்கமுடன்தானொடுங்கியிருப்பான்தானே. ௫௪௮

தானேயேவல்தொழிலொன்றுமில்லை தண்மையுள்ளபூலோக
வாசையில்லை, கோனேகேளேயந்தர்போருமில்லை கொற்றவர்க்குமெ
திராளிபடையுமில்லை. தேனேமாந்திரீகத்தாந்திரீகத்தால் தேசமெ
ங்குஞ்செயிப்பதற்குஐயமில்லை, பானேபாபமென்றதொழிலுமில்லை
பாருலகில்வேதைபண்பாய்ச்செய்யே. ௫௪௯

பண்பானவேதையெல்லாஞ்சித்தி பாருலகில்செய்வதற்குஐயமி
ல்லை,நண்பானமூலிகளிலனந்தம்வேதை நாட்டினிலேசெப்புமல்லோ
கீர்த்திகொண்டு, திண்மையுடன்செய்தல்லோவையகத்தில் தீர்க்கமு
டன்கருமிகளையெல்லாருக்கும்,வண்மையாமூலியுடயோக்கணந்தம் வை
யகத்திற்கோடியுண்டுசெய்வார்யாரே. ௫௫௦

திலகப்பூண்டுக்கு காப்புகட்டல்.

பாரப்பா யின்னமொரு கருமானங்கேள் பாலகனே சொல்லுகி
றேன்மைந்தாபாரு, கோப்பாவையகத்தில் கோடிவித்தை கோர்மையு
டன் கண்டதுண்டுபார்த்தோருண்டு, சிரப்பாயிதிகாச வித்தையெல்
லாம் சிறப்புடனேசித்தர்முனி மறைத்துவைத்தார், ஆரப்பாவென்னை
ப்போலே சொல்வாருண்டோ வப்பனேகண்டவரை யுரைத்திட்
டேனே. ௫௫௧

உரைத்தேனே வையகத்துமாண்பருக்கு ஓகோகோராதாக்கள்
சொன்னதில்லை, நிரைத்திடவே கருமானவித்தையப்பா நீதியுடன்
பேர்கூறிவேர்பிடுங்கும், கரைத்திடவே பிரணவத்தை மாறல்செய்து
கருவுடனே பேர்மாறிவேர்பிடுங்கி, சிரைத்திடவே பூண்டுக்கு காப்பு
கட்டி சிர்பெறவேசொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. ௫௫௨

பண்பான வாரமது ஆதிவாரம் பகலானவுச்சியது மத்தியானம்,
திண்பானவுருவமது நடுச்சாமந்தான் திகழானமூலிக்கு காப்புகட்டி
தண்பான வெதிராளிபேரைக்கூறி, நமம்பட்டேவ-வங்-சிங்-யங்-கென்
றேதான், கண்ணான மனோன்மணியாள் பீஜமந்திரங் கருவான லட்சம்
வுருபோடுபோடே. ௫௫௩

போடப்பாதேவி மனோன்மணியாள்பீஜம் பொங்கமுடன் வுரு
வினைத்தாக்தீர்க்கபின்பு, நீடப்பாமாந்திரீகத்தாந்திரீகத்தால் விலைபா
னவாதமது கபாலஞ்சொக்கி, கூடப்பா சுவாசமதுவுள்ளேபுக்கி
குவலயத்தில் செத்ததொருசவத்தைப்போலும், ஆடப்பாபிரணவத்
தின் மகுத்துவத்தால் வப்பனேசவம்போலே செய்திடாயே. ௫௫௪

செய்யவென்றால் காலேதுப்பாவுமில்லை செகதலத்திலுனைப்போ
லேசித்துமுண்டோ, பையவேகர்மியென்ற எதிராளியப்பா பாருலகி
லுன்மீதிற் படையுமில்லை, மெய்யானஎத்தனங்கள் யாதொன்றில்லை
மேதினியிலிருந்தென்னபயனுமில்லை, ஐயதொருவாதம்வுஞ் சொ
க்கியல்லோ துப்புரவாய்பிரேதம்போ லிருப்பான்தானே. ௫௫௫

தானான பகையாளிதன்னையப்பா தயவுடனேமறுபடியும் பெய
ரைமாற்றி, கோனான மூலியிடசாபந்தீர்க்கி கொற்றவனே யெதிராளி
பகைவன்றன்னை, தேனான விலையமூர்தங்காப்புநீக்கி தேற்றமுடன்
வுருவுதனைமாறியல்லோ, பானானபாரபரியை ஸ்தோத்தரித்து பட்ச
முடன்காப்பாற்றல் தருமமாமே. ௫௫௬

தருமமாமுந்தனுக்குக்கீர்த்தியுண்டு கண்மையுள்ளராஜ சிவராஜ
போகா, கருமத்தையென்னளும் கீர்த்திசெய்து காப்பாற்றல் மனு

தர்மசீதியாகும், சொன்றபமென்ற விலபதனைக்காண்பதற்கு சூட்சாதி சூட்சமதை யறிந்துகொள்ளு, இருவைபதபுர்தன்மேல் வருவதற்கு சித்தியுடனென்றுனும் பதங்கொள்வீரே. ௫௮௭

மலையாளபூபதி கருப்பண்ணன் மந்திரம்.

சொள்ளவேயின்னமொருமார்க்கம்பாரு கூறுணபுத்தியுள்ளமைக்காகேளு, வெள்ளமதனிறைந்திருக்குங் கால்வாய்தன்னில் வெட்டவெளி வளர்தாத்திற்சாரசோரம், தெள்ளுதமிழ்வேளாளர் குடியினைத்தும் தேற்றமுடன் காய்கறிகளனைக்கவர்க்கம், உள்ளபடி பரதெய்வசாட்சியாக வுத்தமர்கள்பயிரிடுவர் கோடிதாமே. ௫௮௮

கோடியாங் காய்கறிகள் பழவர்க்கங்கள் குவலயத்தில் மாண்பரெல்லாம் பயிரேசெய்வார், நீடியேவெகுநாள்கள்பயிர்கள்பக்கல் நேர்மையுடன் போகாமலிருப்பதுண்டு, கூடியே கருப்பண்ணன்காவல்வைத்து கொற்றவனே காமிருப்பார்மானிதன்னில், தேடியே வையகத்தில் சிலதுமாண்பர்தெரியாமல் கனிவர்க்கம் தீண்டுவாரே. ௫௮௯

தீண்டியேபோகிப்பதற்கு பெண்ணைக்கொண்டு திருடியேகன்னமிடமனதிலெண்ணி, வேண்டியேபேராசைக் கொண்டுமல்லோ விருப்பமுடன் கனிவர்க்கங்காய்கள்தம்மை, காண்டிபமாய் தோட்டமது வருகிற்சென்று காய்களைத்தான் தொட்டுமல்லோ கொள்ளைகொள்வோர், பாண்டியனார்கருப்பண்ண சாமிதானும் பட்சமுடன் தொட்டவரைப் பிடிப்பர்தாமே. ௫௯௦

தாமான பழவகைகள்தொட்டபேர்கள் தகமையுடன்கருப்பண்ணன்காவல்தன்னால், பூமான்களதிகார வார்த்தைபாலே புகழாகதொட்டதொரு காத்தைத்தானும், சாமான்னியமானதொரு கருப்பன்றானும் சட்டமுடன்கைதனையேபிடித்திழுப்பான், வேமானமாகவல்லோ வெகுநாளாக விருப்பமுடன்காயருகில் நிற்பார்காணே. ()

காணவே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு கருவானமாண்பரெல்லாந் தொழிலேசெய்வார், பூணவே காவலாளியாரென்றுக்கால் புகழான கறுப்பண்ணசாமியாகும், தோணவேவீரியனுங் காத்தாரயன் தேருசஜீர்னுதேவதையுந்தானும், ஆணவமாங்காளியென்ற துற்கைதானும் அடைவானகானகத்தில் காவலாச்சே. ௫௯௨

ஆச்சப்பா யின்னமொரு மகிமைமகேளு அடவானபயிரிடுங் குடியாளர்க்கு, மூச்சடங்கிபோனதொரு கிரகந்தானும் முக்கியமாயேவலுக்குமுன்னேநின்று, பாச்சலுடன்பில்லிபென்றபசாசுதானும் பால்

கனே பிரணவத்தாலுச்சாடித்து, எச்சதுவாராமல் மாண்பரெல்லாம் பெழிலாகக் கைவசஞ்செய்திருக்கிறுமே. ௫௯௩

இருக்கிறதோர் பசாசியின்தந்திரத்தால் பெழிலானமந்திரங்கள் மெய்யேயாகும், மருட்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணித்தாய்மகத்தான வட்சரத்தைபோதுவோர்கள், இருட்கடலை முறுக்கிபசற்றிரவிபோலும் பெழிலுருவங்காட்டுமொளிவட்டம்போலும், அருட்கடலாமீஸ்வரியாளட்சரத்தா லவனிதனில் தாந்திரீகஞ் செய்வார்பாரே. ௫௯௫

பாரேதான் மூலிக்கொப்புநட்டி பாங்கானபிசாசுகை வசமேயானல், நேரேதான்வுலருகனில அருமோண்பர் நேர்மையுடன்வாய்பேசாகைபாடாமல், சீரேதான் யிவ்விதமாயிருப்பாரானல் சிறப்பான சித்தியதுலபிக்கும்பாரு, ஆரோதான் வையகத்தில் புத்திமான்கள் அவனிதனில் மாந்திரீகஞ்செய்தார்பாரே. ௫௯௬

பாரென்று சொல்லிபல்லோபாரில்தன்னில் பலவிதமாம் வார்த்தையதுகூறுவார்கள், நேரென்று பசாசினதுமந்திரத்தால் நேர்த்தியுடன்காவலது செய்வார்பாரு, வேறொன்றுமில்லையப்பா வெதிராளிபேரில் வியர்வான பசாசினதுதந்திரந்தான், ஆறொன்று மாண்பர்களும் வையகத்தில் அனியாயஞ்செய்வதற்கு முடியாதன்றே. ௫௯௭

முடியாதுமூலிபுடசாபமந்திரம் முக்கியமாய்பேயினிடவட்சரந்தான், குடியானமாண்பரெல்லாம் வையகத்தில் கொற்றவனே யேவலுக்குமுன்னதாக, மிடியான வருத்தமது தன்னேடொக்க மேதினியில்கருவிகாணுதியேயாடும், குடியானமாந்திரீகத்தாந்திரீகத்தால் குப்புரவாய்மாண்பரெல்லாம் பிழைப்பார்தானே. ௫௯௭

தானனயிவ்வகையாம் வண்ணமெல்லாம் தகமையுடன்தட்சணத்தார்செய்யும்வேதை, கோனான வெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனு ரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, பானுவித்தையது பழுதுபோகா பாரினிலே வெகுகோடி வதிதஞ்சொன்னர், பானுமகாசங்கவித்தைசொல்வேன் மகத்தான வையகத்தோர் மாண்டோர்தானே.

காலாங்கிநாதர் சமாதிக்குப்போகுமுன் இறந்தவர்கள் கணக்கு.

தானனபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தன்மையுடன் என்குருவாங் காலாங்கிநாதர், தேனான மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேசமெல்லாங்குளிகைகொண்டு சென்றபோது, கோனான குருதனக்கு வயதுசொல்வேன்கொற்றவனேமூன்றுறுப்பதிலைந்தாகும், பாழானவாண்டுமதுவஞ்சேயாகும் பாங்கானவாண்டுக்கு வறுபதாமே. ௫௯௮

ஆமேதான் வருபதுவும்பென்றவாக்கு வப்பனேதலைமுறைதா ஜென்றேபாரும், கோமான்கள் ஓராண்டு யிருந்ததில்லை கொற்றவ னேதேகமதைமெய்யென்றெண்ணி, வேமேதான்முன்னூறு வாண்டு சொச்சம் வேதாந்தத்தாயினது திருவைபயாமே, தாமேதான்முந்நூறு வாண்டுமட்டும் தகமையுடன்காலாங்கி யிருந்திட்டாரே. ௫௭௦

இருந்தாரேவெகுகாலம் காலாங்கிநாதர் யெழிலானவையகத்து மாண்பர்முன்னே, பொருந்தவேவதிசயங்களெல்லாங்கண்டார் பொங்கமுடனிறந்தவர் கணக்குங்கண்டார், திருந்தவேயவர்கண்டகணித மப்பா தீர்க்கமுடனெந்தனுக்கு அருளினார்பார், குருந்தமிழாமாசிரி யர் முனிவர்தாமும் கூறவில்லைநூல்தனில் கூறுகின்றே. ௫௭௧

இன்றான சாத்திரத்தின்கிருப்பமெல்லாம்யெழிலாகப்பாடிவை த்தார்சித்தர்தாமும், குன்றானமலைபோலே கோடிநூல்கள் கூறினார் வையகத்துவதிசயங்கள், சென்றதொரு வையகத்து சேதியெல்லாம் சிலருரைத்தார்சிலர்மறைத்தார் தேசமாண்பர், வென்றிடவே யடியே னும்மனதுவந்துவிருப்பமுடன் மறைத்ததெல்லாம்வெளியிட்டேனே. ௫௭௨

இட்டேனேகாலாங்கிசொன்னநீதி யெழில்பெறவே புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, பட்டதொரு படுகளத்தின்மாண்பர்சேதி பாரினிலே விதியினால் மடிந்தோர்சேதி, சட்டமுடனென்றுபன் காலாங்கிநாதர் சாங்கமுடன்யெடுத்துரைத்ததொகையைத்தானும், வட்டமுடன்கவி புரைத்தேனப்புதன்னில்வளமானவையகத்துத் தொகையுந்தானே. ௫௭௩

தானானபிரான்சாத்திரத்தில் சாற்றினார்வெகுகோடி வதிசய ங்கள், கோனான யேசுவின்றன்வேதந்தன்னில் கூறினதோர் வையக த்துமாண்பர்சேதி, பாரான பார்லோகமடிந்தசேதி பட்சமுடனவர் நூலுங்கண்டாராய்ந்து, மானான யென்குருவாங்காலாங்கிசுவாமி மா ர்க்கமுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தார்தானே. ௫௭௪

காணவே சீனபதிமாண்பருக்கு கருவாகவடியேனும் மனதுவந் து, தோணவே மூலமென்றபாஷைதன்னில் திரட்டியதோர் தொகை முழுதும்யானுங்கண்டு, வேணபடிபதினெண்பேர் நூலாராய்ந்து விரு ப்பமுடனுபதேசஞ் செய்தேன்யானும், ணவே யுந்தனுக்குயோத மல்லோ நீட்சியுடன்மனதுவந்து யெண்ணினேனே. ௫௭௫

கிரேதாயுகத்துத் தொகை.

எண்ணினேனென்றுபன்காலாங்கிநாதர் யெழிலானகாயாதிகற் பங்கொண்டு, நன்னவேசிவியகாலமட்டும் கலமாகக் கிரேதாயினுகத்

திலப்பா, மண்ணிலேமடிந்தவர்கள் கோடிசங்கம் மகத்தானகோடியி லேசங்கமாறு, திண்ணமுடன்மகாசங்க மற்புசங்கமெட்டு திடமான வற்புதத்தில் பதினாறுதாமே. ௫௭௬

திரேதாயுகத்துத் தொகை.

தானானதிரேதாயி னுகத்திலப்பா சாற்றுகிறேன் வையகத்தில் மடிந்தமாண்பர், மானானலட்சமது நூறுசங்கம் மகத்தானமகாசங்க ம்பதினாறுகோடி, தேனானவற்புதங்கள் நாலாறுபத்து தோதந்தில்மா ண்டவர்கள் தொகைதானப்பா, கோனானகுருவேந்தர் சொன்னநீதி கொற்றவனே தானிருந்தாள்வரைக்கும், வானான பராபரியாள் கடாட்சத்தாலே வளமுடனேதானறிந்த தொகையைக்கேளே. ௫௭௭

துவாபரயுகத்துத்தொகை.

கேளேதான் துவாபரமாம்யுகத்திலப்பா கெடியான மாண்பர்க ளும்மாண்டசேதி, ஆளேதான்லட்சமது யெண்பத்திரண்டு வழுகான சங்கமதுயெட்டுபத்திரண்டு, கோளேதான்வாராமல் மகாசங்கமேழு கொற்றவனேயற்புதமாகாற்புதங்கண்டு, நாளேதான்வையகத்தி லிற ந்தமாண்பர் நலமானதொகையிதுதான் கண்டுகொள்ளே. ௫௭௮

கலியுகத்துத்தொகை.

கொள்ளவேகாலாங்கியிருந்தமட்டும் குவலயத்தில் சமாதிக்குப் போகுமுன்னே, எள்ளளவுபிசகாமல் முன்னோர்தாமும் யெழிலான சாத்திரத்தின் தொகுப்பாராய்ந்து, உள்ளபடிகலியுகத்தி லிருந்தமட் டும் வுந்தமனைமாண்டவர்கள் தொகையைக்கேளீர், கள்ளவேலட்ச மதுநாற்பத்திரண்டு கவனமுடன்சங்கமது நாலுமாமே. ௫௭௯

நாலானசங்கமது மகாசங்கமெட்டு நலமான அற்புதங்களெண் பெத்தாறு, நாலானமற்றவர்கள் கணக்கையெல்லாம நானுக்குமு டன்சித்தாபுதான்கணக்கெற்கூறும், காலானகணக்குவையபாராற்கூறும் காசினியில யுகமுடிவிலிருந்தோர்மாண்பர், பாலான முன்னோர்கள் சொன்னநூலில பாலித்தகணக்கிதுதான் பண்மையபாரே. ௫௮௦

பண்மையாய் வையகத்தில்மடிந்தபேரை பாருலகில்ராஜாதி ரா ஜர்தாமும், வண்மையுடன்கலியுகத்துமாண்பர்தம்மில் வளமையுடன் ராஜாதிராஜரெல்லாம், நண்மைபெற தொகைகணக்கு கண்டதில்லை காணிலத்தில் மடிந்தவர்கள்சேதியப்பா, உண்மைபெறசீனபதிமாண் பரெல்லாம் வுற்றதொகை சற்றோர்கண்டார்தாமே. ௫௮௧

கண்டாரேசீனபதிமாண்பர்தாமும் காசினியில்துகைகணக்கைத் தாமறிந்தார், விண்டதொருராஜாதிராஜரெல்லாம் விருதாலாய்வைய

கத்தையாண்டுமென்ன, கொண்டல்வண்ணனச்சதனுங்காணுமற்றுன் குவலயத்தில் தான்மடிக்கார் மற்றொன்றில்லை, அண்டர்முனி ராட்சதர்களானபேரும் அவனிதனில்கணக்கதனை யறியார்காணே. ௫௮௨

காணவே வையகத்துக் கணக்கையெல்லாம் கண்டறிந்தார் எந்தன்குருநாதசாமி, தோணவேயவரிருந்த நாட்கள்மட்டும் தோறுமல் மாண்பரிட தொகைபைத்தானும், பூணவே யுகாந்தவரை சாத்திரத்தை புகழான காலாங்கிநாதர்தாமும, மாணவேதொகுப்பினது வரலாறெல்லாம் வளமுடனேகண்டறிந்து வகுததிட்டாரே. ௫௮௩

போகர்பூமியளவும் சமுத்திரஅளவுங் கூறல்.

வகுத்தாரே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு வளமையுள்ள கண்மணியேசொல்வேன்பாரு, தொகுத்ததொரு மாண்பர்களின்கணக்கு தம்மை தொல்லுலகில்தாமறிந்த மட்டுஞ்சொன்னோர், தகுந்திடவே வையகத்தினளவுதானும் தகமையுடன் பூமிவளமேதென்றக்கால், மிகுத்திடவே சத்தசாகரமுஞ்சேர்ந்து மேதினியில் மூன்றுபங்கு ஜலமுமாச்சே. ௫௮௪

ஆச்சப்பாபூமிவளம்காலிலொன்று வப்பனேகர்த்தாது யேற்பாடல்லோ, பாச்சலுடன்பூமிக்குப்பாதியல்லோ பாங்கான மலைவளங்களெல்லாகும், மாச்சலுடன் தீவுகளுமஷ்டதிக்கு மகத்தான திசைநான்குமெனலாகும், ஆச்சரியமானதொரு பட்டினங்கள் வதில்நான்கு ஓர்புரமுஞ்சொல்லலாமே. ௫௮௫

சொல்லவென்றால் முப்புரமுங்காடேயாகும் தோறுமல் பட்டினத்தின் தொகைதான்சொல்வேன, வெல்லவே பட்டினங்களறுபத்துநான்கு மேன்மையுடன்குரிச்சிகளோ லக்கோயில்லை, புல்லவேகதிபாகம் நூற்றிருபதாகும் புகழான சிறுநதிகளனந்தங்கோடி, மெல்லவேயேரிவகையிருநூற்றுப்பத்து மேன்மையுடன்கால்வாய்கள்கணக்கில்லைதானே. ௫௮௬

ஸ்தலப்பெருமை.

தானென தேவதாஸ்தலங்கள்தன்னை சாற்றுகிறே னஷ்டதிக்குப் பூமிமட்டும், கோனனகாலாங்கிநாதர்தாமும் கொற்றவனுர் குளிகைபதுபூண்டுசென்ற, தேனன தேவாலயத்தொகையைச் சொல்வேன் தேற்றமுடன் நூற்றியிருபத்திரெண்டு, மானனமகாஸ்தலங்களிதுவேயாகும் மகத்தானசிறுஸ்தலங்கள்சொல்லொண்ணாதே. ௫௮௭

மனிதர் பேதாபேதம்.

ஒண்ணாதமானிடர்கள் வளப்பஞ்சொல்வேன்வுத்தமனேகாலாங்கிகுருபாலே, திண்ணமுடன் வையகத்தில் திசைகளெட்டும்சுத்திவந்தேன்சத்தகடல்பூமியெல்லாம், அண்ணார்ந்துமலைவனத்தில் சிகரங்கண்டேன் அதிசிருக்தமாக்கமெல்லாந்தெரிந்தேன்யானும், வண்ணமுடன்மானிடரின் ரூபந்தன்னை வளமையுடன்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே ௫௮௮

கேளப்பாசிலதேசமாந்தர்தானும் செடியானரூபமது அஸ்வரூபம், மாளப்பாசிலதேசமாந்தர்தானும் மகத்தானசிங்கமென்றமுகமேயாகும், ஆளப்பாசிலதேசமாண்பர்தாமும் வப்பனே ஆஞ்சநேயரூபமாகும், எப்விளப்பாசிலதேசமாண்பர்தானும் விகாரமுள்ளராட்சதரின்பேதமாமே. ௫௮௯

ஆமேதான்சிலதேசமான்பாப்பா வப்பனேயலைக்டவிருப்பார் தானும். காமேதான்சிலதேசமான்பர்தானும் கலமுடையமன்மதன் ரூபம்போலும், போமேதான்சிலதேசமாண்பரம்பா புகழானரூபமது பார்க்கொண்ணாது, தாமேதான்ரூபமதுவிகாரரூபம் தனியானஜலரூபஞ்சொல்லொண்ணாதே. ௫௯௦

ஒண்ணவேசிலவேசமாண்பாப்பா வத்தமனேஅந்தவண்ணன் முகமுமாகும், எண்ணவேமுடியாதுஜாதிபேதம் வெழிலானபேதமதுலக்கோயில்லை, கண்ணவேசாதியதுபதினெட்டாக காசினியிலவதரித்தார்கோடிமாண்பர், எண்ணவேமுடியாதயாராலுந்தா னெழிலான ஜாதியிடமார்க்கந்தானே. ௫௯௧

பட்சிகள் பேதாபேதம்.

மார்க்கமாயின்னமொரு மகிமைகேளு மகத்தானபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஓர்க்கவேஜாதியது பேதாபேதம் எழுநூற்றிருப்பதி னாலுமொச்சமாகும், மூர்க்கமாம்மாண்பரோடுபேசும்பட்சி முன்னூறன முப்பத்திரெண்டேஜாதி, ஆர்ககவேபரிபாஷைதெரிந்தபட்சி வப்பனேசோடசமும்ஜாதிபதினாறே. ௫௯௨

ஆறானபட்சியது அனந்தமுண்டு அதுதனக்குகுறையேதுபேதமில்லை, நூறானவாண்டுக்குளிருக்கும்பட்சி நுண்மையுடன்கலைகள்பதினாறதாகும், நூறானமற்றதோர்பட்சியெல்லாம் திப்புகாம்வயதுவுங்கொஞ்சமாகும், தேறானமற்றோர்பட்சிக்கப்பா தேசத்தில் பகுத்தறிவுமில்லையேனே. ௫௯௩

மிருகபேதாபேதம்.

தானனமிருகத்தின்வளப்பஞ்சொல்வேன் தன்மையுள்ளபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, கேமனனபெண்டையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனர்குருபாதகடாட்சத்தாலும், தேனனமனோன்மணியாள்கடாட்

சத்தாறும் தேசமெல்லாங்குளிகைபதாபூண்டுகொண்டு, மானானமிருகத்தின்மருத்துவத்தை மண்டலத்தில்கண்டறிந்துவந்தேன்பாரே. ()

பாரேதான்மிருகத்தின்வளப்பஞ்சொல்வேன் பாங்கானமனோலயத்தையறிந்தஜாதி, கோரேதான்மிருகமதுசோடசமாகும் நேர்மையுடன்ஜாதியதுபதினாறேயாகும், சீரேதான்மிருகமதுபரிபாஷைபேதம் சிறப்பானமற்றதோர்மிருகமெல்லாம், வேரேதான்பகுத்தறிவு இல்லையப்பா வேதாந்தகாலாங்கிபருள்வாக்காச்சே. ௫௯௫

வாக்கானவாக்கதுவுமறிந்தஜாதி வளமானவையமென்றபாஷைதன்னை, நோக்கமுடன்தானறியும்மிருகஜாதி நுண்மையுடன்மார்பதனில்நகருஞ்சாதி, ஏக்கவேஜாதியதுபேதாபேதம் எழிலாகத்தாமுரைப்பேன்வண்ணமபாரு, நீர்க்கமுடன்பூமிதனில்நகருஞ்சாதி திறமானகாலில்லாஜாதிதானே. ௫௯௬

மாரால்நகரப்பட்டஜீவஜெந்துக்களின்பேதாபேதம்.

தானானஜாதிவகைசொல்வேன்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, தேனானபூமிதனில்விஷமுள்ளசெந்து தேசத்திலறிவுள்ளஜெந்தொன்றப்பா, மானானமாணிக்கப்பாம்பேயல்லால் மற்றதொருஜெந்துக்கள்யாதொன்றில்லை, பானானவையகத்தில்கோடியுண்டு பாலகனேவாலகாலப்பாம்பாகாதே. ௫௯௭

ஆகாதுபரிபாஷைத்தெரிந்தபாம்பு வப்பனேயாறிவார்மண்டலத்தில், சாகாதுகோடியுகமிருக்கும்பாம்பு சர்ப்பராஜனென்றல்லோபேறுண்டாச்சு, வேகாதுகாடுதீப்பட்டெரிந்தால் வேகமுடனாயம்பறக்கும்பாம்பு, போகாதசிறகுடையசர்ப்பமல்லோ பொங்கமுடன்கண்டறிந்தபாம்புதானே. ௫௯௮

பாம்பானமற்றதோர்ஜீவஜெந்து பாரினிலேவெத்தனையோகோடியுண்டு, நீம்பானஜெந்துகளைவையகத்தில் திரளானகணக்குவகைகூறப்போமோ, லீம்புடனேஜீவவதைசெய்திட்டாலும் வித்தகனேயதற்கொன்றுந்தெரியாதப்பா, ஆம்பலுடன்கொட்டியவர் மலர்தல்போலும் வப்பனேயவனிதனிலதிகமுண்டே. ௫௯௯

உண்டானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு வுத்தமனேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன், கண்டதொருவையகத்தில்விருட்சந்தன்னில் காலாங்கிநாதரவாறிந்தமட்டும், அண்டமதிலாகாய தேவரெல்லாம் வன்புடனேயுகந்துகொண்டவிருட்சந்தன்னை, சண்டமாருதம்போலவிருட்சந்தன்னை சாற்றுகிறேன்புலிப்பாணிமைந்தாபாரே. ௬௦௦

விருட்சங்களின் பேதா பேதம்.

பாரப்பா புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பாண்மையுட னறிந்தவரை சொல்வேன்யானும், சீரப்பாவையகத்தில் விருட்சந்தானும் சிறப்பானகோடியுண்டு வக்கோயில்லை, நேரப்பா கனிவகைகள் கோடியுண்டு நேர்மையுடன்கண்டறிந்து பார்த்ததுண்டு, ஆரப்பாகர்ப்பமாம்விருட்சந்தானும் அவனிதனில்யாண்பர்களுக் குகந்ததாச்சே.

ஆச்சப்பா விருட்சவகைகோடியுண்டு வப்பனே கர்ப்பத்தின்விருட்சந்தன்னை, மாச்சலுடன்வெதுகேட்டால் தருவேனென்றுமகத்தானவிருட்சமது கூறும்வண்ணம், ஏச்சலது வாராமலிருக்கும் விருட்சம் எழிலான வையகத்தோர்க்கானஜாதி, காச்சலுடன் பூமிதனில்வாழுஞ்சாதி கனமானவிருட்சமென்ற மாமுமாச்சே. ௬௦௨

மனிதர்க்கு அறிவு ஐந்துமிருகங்களுக்குஅறிவு நான்குபட்சிக்கு
அறிவுமூன்று மாரால்நகரும் பிராணிக்கு அறிவு இரண்டு
விருட்சத்துக்கு அறிவுவொன்று கூறுதலாம்.

ஆச்சப்பாமாந்தருக்குப் பஞ்சஞானம் வப்பனேவாத்துமமாமென்னலாகும், மூச்சொடுக்கும் மிருகமதுக்கறிவு நாலுமுனையான செவனென்றேசெப்பலாகும், பாச்சலுடன் பறக்குகின்றபட்சியப்பா பாங்கானவறிவதுவும்மூன்றேயாகும், பேச்சலுடன்மார்பதனால்நகருஞ்செந்து மேன்மையுடனயறிவதுதான் ரெண்டதாமே. ௬௦௩

இரண்டானவிருட்சத்துக் கறிவுவொன்று எழிலானசாத்திரத்தொகுப்பின்கூறு, திரண்டதொருகவிவாணர் சொன்னவாக்கு திக்கெட்டும்சித்தர்முனி கண்டாராய்ந்து, மிரண்டதொரு மானிடர்க்கு வையகத்தில்மிக்கான தொகுப்புவகையாவுங்கூறி, காண்டகம்போல் போகரேழாயிரந்தான் காசினியில்பாடிவைத்த பண்பதாமே. ௬௦௪

சக்கரவர்த்திகள் செங்கோற்பெருமைகூறல்.

பண்பானயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கானபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, நண்பானவையகத்தில்கோடிமன்னர் நாடாண்டு காடுறைந்தார்லக்கோயில்லை, பெண்பான செங்கோலின் பெருமைமார்க்கமேபோனவமைப்பு சிலர்கண்டாரங்கே, சண்டாளவேந்தருக்குயாதொன்றில்லை சட்டமுடன் போகரிஷிகூறுவேனே. ௬௦௫

கூறுவேன்சக்கரவர்த்தி யென்றுமேதான் குவலயத்தில் பேர்கொண்டுலாபமென்ன, மாறுடைய வேந்தர்களாயவதரித்து மானிலத்தில்மன்னவராயிருந்துமென்ன, வேறுபட மாண்பர்களை வறுத்தல்

செய்துவேண்டியதோர்நிதியினைத்தாங்கொள்ளேகொள்வார், ஆமுதல
க்கட்டழியார்மன்னர்தாமும் அகதிபரதேசியரைத் தேடார்தானே.

தானானமன்னவர்க்கு முறையேதென்றால் தாக்கானவங்கமது
பத்துமுண்டாய், கோனான அஷ்டசெல்வக் தானுங்கொண்டு கொற்
றவனார்போர்தனையேவகிக்கவேண்டும், தேனானவெற்றியது மெட்டும்
பெற்று திரளானபொருளதுவும் நான்குங்கொண்டு, மானானநிதிய
னைத்துங்கொண்டுமெல்லோ மகத்தானமங்களமுமெட்டுந்தானே.

எட்டானமங்களமு மிருக்கவேண்டும் மெழிலானபேறுபதினாறு
வேண்டும், மட்டானகனமெட்டு மிருக்கவேண்டும் மகத்தானவிளை
யாட்டுமெட்டுவேண்டும், திட்டமாஞ் சேனைதனை பத்துமவேண்டும்
திகழானபுக்கசித்தி யெட்டும்வேண்டும், வட்டமுடன் போகமதுமெ
ட்டும்வேண்டும் வளமான ராஜர்களுக்குசந்தவாறே. ௩௦௮

வாறானசெருக்குயிரு நாலதாகும் வன்மையுள்ள செங்கோலு
மேழதாகும், கூறானசலேபதுவும் ஆறும்வேண்டும் குறிப்பானகாமம
தைமூன்றும்விட்டு, தாறானதிவியங்களைத்தும்பெற்று தாக்கானதீக்
குணங்கள்பத்துவிட்டு, சேறுநீங்கொங்கையாமும் மணியும்பெற்று
சிறப்பானபணிதிமுதல் கொண்டார்தாமே. ௩௦௯

கொண்டதொரு வேந்தனுக்கு விதுகள்வேண்டும் கோடான
கோடிபொருள்யிருந்துமென்ன, அண்டிவந்தபதிதபரதேசியர்க்கு வ
ன்புடனேசர்வனைப் போலியவேண்டும், வண்டணிமார் குடிப்படை
கள் தன்னைத்தானும் வளமையுடன் கற்பழிக்கலாகாதப்பா, சண்ட
மாருதம்போலேசெங்கோல்காட்டி சதுருடனேயாள்பவனே மன்ன
னாமே. ௩௧௦

மன்னனும்படுகளத்திலுயிரைத்தானும் மார்க்கமுடன் விடுவத
ற்கு அஞ்சலில்லாய், தென்னதன்போல்திக்கெட்டும் புகழுவல்லாய்
தேசமெங்கும்மான்பர்களுக் குதிக்கவல்லாய், இன்னிலத்திலவதரித்
துகருடம்பூண்டு மெழிலானராஜாதிராசனென்றும், நன்னயமாய் ப
ராபரத்தின்ரூபங்கொண்டு நயமுடனேயவதரித்தோன் வேந்தனாமே

வேந்தனுஞ் சத்தியத்திர்வாக்கு பெற்றோன் வேதாந்தமனேன்
மனியாளருளும்பெற்றோன், போக்கமுடன்மகம்மேரு வில்லும்பெ
ற்றோன் புகழானவிசயனென்று பேருங்கொண்டோன், சார்ந்தமுட
ன்வேதவழிதன்னிற் சென்றோன் தவந்தனிலே தான்மிகுந்த யோக
வானாய், காந்தமதி கொண்டதொரு விலாசனாக காசினியிலிருப்பவ
னேயரசனாமே. ௩௧௨

அரசனுமிப்படியேகாலாங்கிநாதர்வன்புடனேகுளிகையதாபூண்
டுகொண்டு,முரசுடனேமுன்சொன்னவமைப்புபோல முப்பத்திரண்
டரசர்தன்னைக்கண்டார், திறமுடனேகாலாங்கிநாதர்பணிந்து தீர்க்க
முடனடியேனுக்குளிகைபூண்டு, உரமானபதினாறுஅரசர்தம்மைவுந்
தமனுமடியேனுக்கண்டிட்டேனே. ௩௧௩

கண்டேனேராஜாதிசக்கரவர்த்தி காசினியில்வாணிருந்தநாட்கள்
மட்டும், உண்டானசக்கரவர்த்திபதினாறுகண்டேன்ஓகோகோகோதாக்
கள்சொன்னதில்லை, அண்டபுவனங்களெல்லாம்கண்டராஜர் அவனி
தனிலவர்போலுஞ்சித்தமுன்னேடா, தண்டவனரிஷிகளெல்லாஞ் சித்
துதாமும் தாரணியில்மறைந்தாரேகோடியாமே. ௩௧௪

சுப்பிரமணியர் தியானம்.

கோடியாமின்னயொருமார்க்கங்கேளு குறிப்பானபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, நாடியேவடிவேலர்தியானமப்பா நாட்டுகிறேன்யுக்த
மக்குநன்மையாகும், கோடியுகமிருந்தாலுமென்னலாபம் குவலயத்
தில்சதிபெறவேவழிதான்வேண்டும்,தேடியபராஞ்சுடரை நன்னவே
ண்டி தேசத்திலுறுதியனக்கொண்டிடாயே. ௩௧௫

கொண்டிடவேவடிவேலர்தன்னையப்பா கூறுகிறேன்வசியமென்ற
மார்க்கஞ்சொல்வேன், கண்டறியவேலனுமென்றால்கைலாசர்தம்மை
கருத்தினிலேசதாகாலம்நிர்த்தஞ்செய்து, பண்டதிகமானதொருபழ
வர்க்கங்கள் பாலகனேசர்க்கரையாமமுததானும், விண்டதொரு
வறுகோணமிர்த்தஞ்செய்துவிருப்பமுடன்பிணவத்தைதமாறுவாயே.

மாறுதல்சக்கரம்.

மாலவென்றால்மேல்மூலைக்கீறலொன்று மகத்தானஅடிமூலங்கீற
லொன்று, ஆறதுடன்கீழ்த்திசையாக்கீறலொன்று வப்பனேமேற்
றிசையாக்கீறலொன்று, மீறதுடன்தென்றிசையாக் கீறலொன்று
மேன்மையுடன்வடதிசையாக்கீறலொன்று, வாறதுடன்குணதிசை
யாக்கீறலொன்று வகுப்பானதேலதுஅறுகோணமாமே. ௩௧௭

கோணமாம்மூலவரைசூலம்போட்டுகுறிப்பானவரையாறும்மூலஞ்
சூலம், வேணபடிநடுமையங்காரணம்போடு வேகமுடன்சுழிமையம்
பிரணவந்தான், சீணமதுவாமமல்பிறணவத்தை செப்புகிறேன்வுன்
மூலங்கொண்டுமாறு, காணியபாஞ்சுடராம்வடிவேலர்தாமும் கர்த்
தனைப்போல்வந்துதிப்பார்பாருபாரே. ௩௧௮

பாரப்பாமேல்மூலம்ஹரீவோம்போடுபாங்கானகீழ்மூலம்ஐயுங் கிலியும், நேரப்பாகீழ்மூலம்சௌவும்ஸ்ரீயும் நேர்மையுடன்ஹரியுடனே இம்மென்றேது, சீரப்பா அங்குடனே-லிங்-வங்-ஓங்-சிறப்பான சிங்குடனே ஆங்கென்றேது, ஆரப்பா-மங்-யங்-நங்கென்றேசொல்லு வப்பனே சிவசுப்பிரமணியென்பாயே. ௬௧௯

என்னவே அம்பிகைப்பாலாவாவா யெழிலானசரவணபவனே வாவா, துன்னவே-வசி-வசி-வருக-வருக தப்புரவாய்சுவாஹாயாசீரோமணியேவாவா, பன்னவேபிரவைத்னைநயோதும்போது பாலசுனேசுப்பிரமணியர் நிர்த்தஞ்செய்வார், மின்னவேமயில்வாகனரூடராக மீட்சியுடன் தரிசனைக்குவுள்ளாவாரே. ௬௨௦

உள்ளதொருவறுகோணம்கடுமையத்தில் வுத்தமனேநாமிருந்து நிர்த்தஞ்செய்தால்,கள்ளமதுவாராமல்சுப்ரமண்யர் காட்சியுடனுக்தனுக்குவரபேயீவார், எள்ளளவுகுறையாமல்பிரணவந்தான் யெழிலானவட்சரத்தைலட்சம்போடு, தெள்ளுவணிபாலகனுர்முன்னேநிற்பார் சிவசுப்பிரமணியனெனச்செப்பலாமே. ௬௨௧

செப்பலாஞ்சுப்பிரமணியனென்பார்பாரு சிறப்பானமனிதனல்லால்வேறொன்றில்லை, ஒப்பமுடன்சீனைத்தசுப்பிரமணியன் ஒகோரகோராதாநதக்கடவுளாச்சு, எப்படியுமநாதாந்தக்கடவுளுக்கு யெழிலானவவதாரபுருஷனென்றும், இப்படியேகோடான கோடிகாமம் யெழிலானசாத்திரங்கள்சொல்லலாச்சே. ௬௨௨

சொல்லவேபவரவர்கள்தக்கநேர்மை சுந்தரனேதன்மனதிலயிக்கியங்கொண்டு, வெல்லவேபலவிதமாந்தெய்வம்போலே விசாரனையில்லாமல்பேதைநெஞ்சாய், புல்லவேகவியாணர்கட்டுவாக்கியம் புகமூரசப்பலபலவாம்நாமந்தன்னை, செல்லவேநற்கடவுளென்றுகூறி செம்மலுடன்மதிகெட்டுந்துதிப்பார்பாரே. ௬௨௩

பாரப்பாபூலோககர்த்தனுக்கு பாங்கானமூன்றுபேர்வகுக்கலாச்சு, நேரப்பா ஹரியயனும்பிர்ம்மாவென்று நெடிதானசாத்திரங்கள் கூறலாச்சு, சீரப்பாநாமமதுமூன்றுமல்லோ சிறப்பானகடவுளுக்குப் பேருமாச்சு,தேரப்பாதேசாதிதேசமெல்லாஞ் செப்பினூர்பலநூலுஞ் சொன்னூர்தாமே. ௬௨௪

கடவுளுண்டென்பதற்கு திருஷ்டாந்திரம்.

சொன்னாரேகடவுளல்லால்யேறொன்றில்லை சுந்தரனேகடவுள்தனைக்காணமாட்டார், மன்னவனேதெய்வமதைக்காணுதற்கு மகத்தான திருஷ்டாந்திரமேதென்றக்கால், தென்னவனேதேவஸ்தானன்னில் திகழானமணியோசை கேட்குமல்லோ, முன்னவனேமயோசைகேட்கும்போது முனையானமணியொன்றயிருக்கலாச்சே

இருக்கவென்றால்மணியென்ற கருவொன்றுண்டு யெழிலானகைவதனைக்கண்டதில்லை, திருத்தமுடன் மணியோசைக் கேட்டபோதுதிகழானமணியொன்று யிருக்கும்பாரு, பொருத்தமுடன்வையகத்திலதிசயங்கள் பொங்கமுடன்கோடானகோடியுண்டு, வருத்தமுடன் பிறப்பதுவும், பிறப்போர்தம்மை வளப்பமுடன் மறைதனையேகண்டிட்டோமே. ௬௨௬

கண்டோமேலோகபதிவதிசயங்கள் காசினியில்வேறொன்று காண்பதேனோ, அண்டமுடன வுலகுபதிக் கடவுள்தானும் வம்புடனேயிருப்பதற்கு ஐயமுண்டோ, உண்டானசாத்திரங்கள் பேதாபேதம் வுத்தமனேபாடிவைத்தா ரநேகமுண்டு, சண்டாளமுறைமை கெட்டு சாத்திரங்கள்செப்பினூர் பலபேதைமாண்பர்தாமே. ௬௨௭

மாடன் மந்திரம்.

மாண்பாரமின்னமொருபார்க்கக்கேளு மகத்தானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, ஆண்மையுள்ளமாடனவன் வசியமப்பா வவனிதனில் பராறிவார் சித்துமாண்பர், காண்மையுள்ளகருவாளியறிவாண்பாரு காசினியில்சண்டாளன் சத்துருவேனாக, பாண்மையுள்ள கருமிகட்கும் மர்மிகட்கும் கருவானமாடன்மந்திரமுமாமே. ௬௨௮

மந்திரமாம்மாடனதுவசியத்தாலே மகத்தானமாண்பரெல்லாம் வசியமாவார், எந்திரமாம் மாடனது பிரணவத்தால் யெழிலானதேவதைகளெல்லாஞ்சித்தி, தந்திரமாம்மாடனது மந்திரத்தை தன்மையுடன்சொல்லுகிறேன் தயாளபாலா, சுந்தரமாங் கருவறிந்தமாண்பரப்பா ருட்சமுடன்செய்வாண்பார் மர்மிதானே. ௬௨௯

தானனபிரணவங்களேதென்றக்கால்தண்மையுள்ள ஹரிஓம்கேளென்றேயோது, கோனனாகோரமடா கெம்பிராயா குறிப்பான அகோரதர்க்கலாம்முனிசா, தேனன ஸ்ரீரங்கார பகவதிபுத்திராதெவிவானவிராதிவிரமாடா, வானனசமானமென்ற சுடலைமாடர்மகத்தானபென்வார்த்தைகேட்டிடாயே. ௬௩௦

கேட்கவென்றீ வுத்திரவின் மாடாகேளு கெடியானயென்வார்த்தனதைவிடாதே, தாட்கமலம் வீற்றிருக்கும மனோன்மணியாள்பாதம் தயங்காமல்முன்னின்று காக்கவென்று, வேட்கையுடன்கிருபையருள்கிறேனமாடா வீறனரீங் சௌவுங் - கிலியென்றேது, ருட்சமுடன்மய்-ஐயுங் - கிலியென்றேது சுட்றுன ரீங்குடனே வாவாவென்றேதே. ௬௩௧

ஓசையிலே லட்சமது வுருவுபோடு ஓங்காரமிட்டல்லோ வசி மோது, நீதமுடன்ரீங்காரசப்தஓசைகிலியான அஸ்டசித்துங்கிது மூலம், போதமுடன் மாடனது பிராணவத்தால் பொங்கமுடன்முப் த்திரெண்டுபூதம், நேசமுடன் மானிடருக்குள் வசியமாச்சு தெர ளுலகிலிப்படியே பிழைப்பார்காணே. ௯௨

சரணவேஜெபதபத்தி யிருந்துகொண்டு கருவானபிராணவத்தை யுச்சரித்தால், பூணவே யேவல்பில்லி சூனியங்கள்பொல்லாதகறுப்ப ண்ணன்யேவல்சண்டி, தோணவே பாவாடைராயன் காத்தன்தோறு தபிராணவத்தா லெல்லாஞ்சித்தி, வேணதொருமாடனது வசியத்தா லே வெட்டவெளிதேவதைகள் கைக்குள்ளாச்சே. ௯௩

ஆச்சப்பாமந்திரமாம்மூலமந்திரம் வப்பனைகண்டவர்க்குயெல் லாஞ்சித்தி மூச்சடங்கிப் போனதொரு பிசாசுதந்திரம் முனையானபி ராணவத்தால்பேசலாகும், கூச்சலுடன் தலைசுழட்டி யாடும்பேய்கள், கொப்பெனவே பிராணவத்தைக்கண்டாலோடும், ஆச்சரியமானதொ ருமாடன்மந்திரன் வப்பனைபோகரிஷிவசனித்தேனே. ௯௪

வசனித்தேன் லோகாதிமார்க்கந்தன்னை வளமுடனேகண்டறிந் தறிந்தவர்கள், நிசமென்றநம்பார்கள் பசாசுமார்க்கம் நிலையான செபத்தினால் தவத்தினாலும், தசமதுவாய்லட்சமது வுருவுகொள்ள தாரணியில்காலமென்ற மாணத்தாலே, வசமுடனே மடிந்ததொரு வாதமந்தானும் வளமானயெந்திரத்திலடக்கமாமே. ௯௫

அடக்கமாஞ்சூனியங்க ளெல்லாம்பொய்யாம் வப்பனைகருவத னால்வெல்லலாகும, திடமுள்ள செபதபத்தி செல்லாஞ்சித்தி தாக்க முடன்செபத்தினால வசியமாகும், மடலானசடைநது மந்திரத்தால் மகததானமுடிமன்னர் வசியமாவார், கடல்போன்றமாந்திரீகமெல்லா மப்பா கருவானமாடனுக்கு யீடாகாதே. ௯௬

மலையாளதூமாதேவதை மந்திரம்.

சடானமார்க்கமதுயின்னஞ்சொல்லுவேன் யெழிலானபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, நாடானதேசமதுநாடுவிட்டு நாதாந்தக்காலாங்கிரு பையாலே, தாடாண்மைகொண்டல்லோ குளிகைபூண்டு தகமையு டன் சினபதிவிட்டுபாலும், காடானமலைகுகைகள் வனாந்திரங்கள் க ருவானவழியதுவும் கடந்தேன்பாரே. ௯௭

பாரேதான்மலையான தேசங்கண்டேன் பாங்கானபெண்கள்மலை யாளமப்பா, நேரேதான் குளிகைவிட்டுயிறங்கி நேர்மையுடன் பக்

த்தியாள் தேவஸ்தானம், சேரேதான் தூமாதேவிகோயிலப்பா சிற பானதோப்புகளும் மடுவுங்கண்டேன், நீரேதான்மடுவதனிலிறங்கி நானும் தீர்க்கமுடன்ஸ்நானமது செய்தேன்பாரே. [illegible]

ருச
த பாரப்பாதூமாதேவி தேவஸ்தானம் பாங்குடனேதோப்புருசி யிருக்கக்கண்டேன், நேரப்பா கன்னிகளோவாயிரம்பேர் நேர்மையு டன் பச்சைப்பல்லக்குகொண்டு, சீரப்பா தூமாதேவிதன்னைத்தா னும் சிறப்புடனே பல்லக்குதனிகொண்டு, வரப்பா காவனத்தை சுற்றியல்லோ வுத்தமனேகன்னிகளும் வருவார்தானே. ௯௮

ஞ வருதுவதும்போகுவதுஞ் சேர்வைகண்டேன் வளமானதூமதா தேவிதன்னை, குருவான தேவதையைக்காணவென்று குடிலமுடன் கன்னிமார்பெண்களைத்தான், திருவானகாவனத்தேயடியேன்றானும் திறமுடனே சுத்திவந்து காணும்போது, குருவானசித்தொருவ ரங் கிருந்தார் சொற்றவனோயடியேனுங் கண்டிட்டேனே. ௱

கண்டேனேசித்துமகாபுருஷர்தம்மை கருவானசித்தெனிவுமெ ன்னைக்கண்டார், அண்டமதில் குளிகைகொண்டு யிறங்கிவந்த வப்ப னை சிறுபாலாயாரென்றார்கள், தெண்டமுடனடியேனுமுடிவணங்கி நேத்தமுடன் காலாங்கி சீஷனென்றேன், சண்டமாருதம்போலே தருசித்துதாமும் தண்மையுடன்மனதுவந்து சிரித்திட்டாரே. ௧

போகருக்கு சித்துகூறல்.

சிரித்துமே குருபானரென்னைப்பார்த்து சிற்றின்ப சிறுபாலா கேளுகேளு, திரிவான துவாபரயுகத்திலப்பா திகழுடனே [illegible] யடியேன்றானும், பரிபோகசித்தராய்க்குளிகைபூண்டு பாருலகஞ் சுற்றிவருங் காலந்தன்னில், சரியானநாகமலை பருவதத்தில் சட்டமு டன் வுச்சிமுகங்கண்டிட்டோமே. ௨

கண்டோமே கழுக்குன்றசித்துதம்மை கைலாசநாதருமெங்களு க்கு, திண்மையுடனுபதேசஞ் சொன்னாங்கே தீர்க்கமுடன்குளிகை யதுபூண்டுகொண்டு, வண்மையுடன் காலாங்கிநாதர்தாமும் வளமுட னேசினபதிக்கேகினார்காண், உண்மையாயடியேனுங் குளிகைபூண்டு வுத்தமனே மலையாளம்வந்திட்டேனே. ௩

வந்தேனேயெந்தனதுசினேகபாலா வகுப்பானமலையாளதேசந் தன்னை, சந்தோஷமாகவிக்காலமட்டும் சதாரணகாவனத்திலடியேன் றானும், சிந்தனைகளில்லாமல் மாண்பர்தன்னை சீஷனாக மாகியல் லோசமாதிகொண்டேன், சிந்தனையைவிட்டல்லோ வையகத்தில் சிற் பரனை கண்ணியல்லோயிருக்கின்றேனே. ௪

இருக்கிறேன் தவபரயுகந்தொடங்கி யெழிலாகயிக்காறும்வரை
தியாக, திருக்கமலம்வீற்றிருக்கும் தூமாதேவி திகழானசன்னதியை
ப்பாதுகாத்து, உருக்கமுடன் பத்மாசனத்திருந்து வுத்தமனே கால
மதைகழித்து கொண்டு, பெருக்கமுடன் கன்னிமார் பூஜையோடும்
பேரின்பநிலைதனிலே நிற்கின்றேனே. ௯௪௫

நிற்கின்றேன் தூமதாபதியிலப்பா நிலையான சேத்திரத்தில் வெ
குகாலந்தான், துர்க்கையெனும் மலையாளசன்னிதானம் தப்புரவாய்
சமாதிமுக மிருந்துகொண்டு, அற்பமென்றலோகபதி வதிசயத்தை
மருள்கடந்து கடல்கடந்து வண்பவாறுப், சற்பமென்ற சடாபாரி
தலைமேலேந்தி சாங்கமுடன் மலையாளமமர்ந்திட்டேனே. ௯௪௬

இட்டேனேகாலாங்கிநாதரிஷி யெழிலாகவென்றனைக்கண்டதா
லே, சட்டமுடன் மனதுவந்துபுத்ரமக்கு சாங்கமுடன் தூமதாதேவி
மந்திரம், திட்டமுடன்வுத்தமக்கு வுபதேசங்கள் சிறப்பானதேவதா
பிரணவத்தை, வட்டமுடனுந்தனுக்கு வுபதேசிக்கும் வண்மையுடன்
பெந்தனது பார்ந்தானே. ௯௪௭

தூமாதேவி பிரணவமந்திரத்தை போகருக்கு சித்துகூறல்.

பாரமாங் காலாங்கிநாதரிஷி பட்சமுடன்பிரணவத்தை சொல்
லக்கேளீர், தீரமுடன் ஓமென்றவட்சரத்தை தீர்க்கமுடனெந்தனுக்
குவுபதேசித்தார், வீரமுடன் தூம் தூம்மென்றேசொல்லி விருப்ப
முடன் பிரணவத்தை யுச்சாடித்து, கோரமுடன் கிலி கிலியென்றே
சொல்லி கொற்றவனை ஸ்தம்பயவென்றிட்டாரே. ௯௪௮

என்றுமே அண்டமதைத்தான்பிடுங்கி யெழிலானவாகாயந்தனி
லெறிந்து, குன்றானகடல்களுந் தத்தளிக்க குமிப்புடனேயென்முன்
னே ஓடிவாவா, சென்றுமேஐயுங்கிலியும் சௌவுமென்று செப்பினார்
பிரணவத்தை என்முன்நிற்க, வென்றிடவே லட்சமுருவோதுவோது
வுத்தமனே வசி வசி சுவாஹாவென்னே. ௯௪௯

என்னவே மண்டலத்தில் வசியமாச்சு யெழிலானதூமதாதேவி
மந்திரம், சொன்னதொரு மந்திரத்தாலஷ்டசித்தி சுந்தரனேயுந்தம
க்குப்பலிக்கும்பாரு, பன்னவே குளிகையது பூண்டுகொண்டு பாருல
கஞ்சுற்றிவருங்காலந்தன்னில், முன்னமேசித்துமுனி ரிஷிகள்தாமும்
மூர்க்கமுடன் சபித்திடவே வருவார்பாரே. ௯௫௦

பாரேதானுந்தனையுஞ் சபிக்கவந்தால் பாலகனே தூமதாபிரண
வத்தை, நேரேதானுச்சாடஞ்செய்யும்போது நிஷ்களங்கமாகியல்லோ
வணங்கியுன்னை, சேரேதானரு கனைழுத்து யுந்தனுக்கு செப்புவார்வே
ணவுபதேசமெல்லாம், வேரேதான் வுபதேசமுந்தனுக்கு வேண்டு
மோ தூமதாமந்திரந்தானே. ௯௫௧

தானான தூமதா மந்திரத்தால் சட்டமுடன் தானிதனைஜெயிக்க
லாகும், கோனானயிடையூறுவந்தபோது கொற்றவனேமந்திரவுச்சா
டனத்தை, தேனான மனோன்மணியைத் தானினைந்து செப்பிடவேயு
ந்தனுக்குபெல்லாஞ்சித்தி, பானனதேவதாமந்திரத்தை பட்சமுடன்
ஆருக்குஞ்சொல்லொண்ணாதே. ௯௫௨

ஒன்றானகுருமந்திரம் தேவதாமந்திரம் வுத்தமனேபுலிப்பாணி
யுந்தனுக்கு, இன்னமுடனுபதேசஞ்செய்தேனப்பா தீர்க்கமுடன்
யென்றுநும் மனதிலுன்னி, வண்ணமுடன் வுந்தமக்கு யிடையூற்கா
லம் வந்திட்டால்பிரணவத்தை யுச்சாடித்து, தண்ணமுடன்சின்மயத்
திலிருந்துகொண்டு சதாசித்தம்தேவிதனை நீபோற்றுவாயே. ௯௫௩

மலையாள கருப்பண்ணன்வசியம்.

போற்றுகிறேன் யின்னமொரு வசியங்கேளுபுகழான புலிப்பா
ணிமைந்தாபாரு, ஆற்றலுடன் கருப்பண்ணன் வசியந்தன்னை வப்ப
னேமாறுக்கள்பிழைக்கவென்று, மாற்றலே குளிகையது பூண்டுகொ
ண்டு மகத்தான சேனபதிவிட்டுமல்லோ, ஏற்கவே மலையாளபதியிலப்
பா யெழிலாகவாறாண்டு யிருந்திட்டேனே. ௯௫௪

இருந்தேனே தூமதாதேவஸ்தானம் யெழிலானசன்னிதிக்குவ
டபாகத்தில், பொருந்தவேசமாதியது யானுங்கண்டேன் பொங்கமு
டன்கருப்பண்ணன் கிருட்சமுண்டு, இருந்தவேகுளிகையது யானும்
விட்டு தீரமுடன்சமாதிபுரம் நிற்கும்போது, அருந்தவசியங்கொருவ
ரிருந்தாரப்பா வப்பனேயெந்தனையுங்கண்டிட்டாரே. ௯௫௫

கண்டாரேசித்துமகாரிஷியார்தாமும் கருத்தாகளந்தனைத்தான்
கண்டபோது, இன்மையுடனுரென்று என்னைகேட்க தீர்க்கமுடன்
காலாங்கிசீடனென்றேன், வண்மையுடன் கால்பணிந்து யடியேன்று
னும்வளமாக சிரங்குனிந்து தெண்டனிட்டேன், கண்ணபிரான்றன்னை
ப்போல் ரூபங்கொண்ட கர்த்தாவுமெந்தனையும் சித்திட்டாரே. ௯௫௬

மதித்துமே யெந்தனையுமாசீர்வதித்து பகிட்சிபுடனுரைனைப்ஞ்
செய்வேனென்றார், துதித்துமேயடியேனு மனதுவந்து அப்புரவாய்

தமதுடையபாதாரங்கான், மதிக்குமே வைபக்தி லடியேன்றனும் வளமையுடன் சகானித்தல் குருவேவன்றன்னி. கடுப்புடனேகாலாங்கியென்றுசொல்லி கர்த்தாவேயென்காளும் மறவேன்றனே. ௬௫௭

மறவேனேயென்றுசொல்லி மனங்களித்து மார்க்கமுடனடியேனுங்கூறும்போது, திடமான சமாதியிது கருப்பன்சமாதி திரமுடன் விருட்சாதிவி நட்சத்திரக்கீழ், உறமுடனே வெகுகோடிகாலமாகவுந் தமனே சமாதியிடகவசியானும், குறைவாகவும்நேராமல் கோடிகாலம் கொற்றவனேயானுமல்லோ யிருந்திட்டேனே. ௬௫௮

இட்டேனே வெகுகோடிகாலமப்பா வெழிலானகருப்பண்ணன் சமாதிபக்கல், வட்டமுடன் யெத்தனைபோகோடாகோடி வண்மையுள்ளதவசிகளும் வருவார்போவார், சட்டமுடன் கருப்பனுக்குயெதிராளேர்கள் சாங்கமுடனிதவரையிற்கண்டதில்லை, திட்டமுடன்கருப்பண்ணன்வசியந்தன்னை நீர்க்கமுடனனேகம்பேர் கேட்டிட்டாரே, ௬௬௦

கேட்டாரேவெகுமாண்பர் கேட்டாரப்பா கெடியானகருப்பண்ணன்வசியந்தன்னை, வாட்டமுடன்வோாவருக்குஞ் சொன்னதில்லை வண்மையுடனெந்தனுக்குவுபதேசித்தார். நாட்டிகமாய்க்குளிகைபதூண்டுகொண்டு தன்மையுடன் போகுகின்றவுனக்குமைந்தா, நீட்டமுடன் பிரணவத்தையுபதேசித்தேன் சிஷ்களங்கமாகவல்லோ கேளுகேளே. ௬௬௧

கேளேநீயென்றுசொல்லி பிரணவத்தைகெணிதமுடனெந்தனுக்குவுபதேசித்தார், பாளேநான்போகாமல் பிரணவத்தைபங்கமுடனுந்தமக்குவுபதேசித்தேன், ஆளேதான்மந்திரமோ பிரணவந்தான் வப்பனேலும் சங்கரிசங்சரியென்ன, வீளேதான்வுச்சாடமந்திரத்தை விருப்பமுடன்சங்கரியேவாவாவென்னே, ௬௬௨

என்னவேதேவதா கருப்பண்ணன்பகலா வெழிலானவுக்கிரகருப்பண்ணுவாவா, அன்னவே ஆகாகாகாளியெடுங்கருப்பா, கடியானவாக்காரமுள்ளதீபா, மன்னவே அம் அம் அம் மென்றே ஒகு பட்சமுடன் கடுகெனவேவக்தநிற்பாய், சொன்னபடி ஆஞ்சநேயர்முகனேவாடாசுந்தானே கொஞ்சிஎன்றசடையோன்றனே. ௬௬௩

தானுனை அந்திசந்தி தன்னில்நின்று தலையுருட்டுக்கருப்பண்ணுதாயாளபாலா, கோனுனைமாலைதனில் மயக்கும்கருப்பா கொற்றவனே அடி அடிபிடியென்றேது, வேனுன-அங்-ஆங் கென்றேயோதுவிருப்பமுடன் ஆவேச ஆவேசயென்றும், பானுனஅகோர கருப்பண்ணுவாவா பாலகனேசிக்கிரம்வாவாவென்னே. ௬௬௪

சீக்கிரமாஞ்சிவாயநம வென்றேயோது சிறப்புடனேபிரணவத்தையுச்சரித்து, சாக்கிரதையாகவல்லோகருப்பன்றன்னை தகமையுடன்வுச்சாடித்தடுமையாக, வாக்குதப்பாமலேயுருவேபோடு வளமுடனேமண்டலந்தான்லட்சம்போடு, காக்கதுவும்பிசகாமல்கனிவாபாலர் நயமுடனேவுச்சாடஞ்செய்வீர்களே. ௬௬௪

காணவென்றுவுச்சாடவசியத்தாலே கருவானகருப்பண்ணன்முன்னேநிற்பான், தோணவேபிரணவத்தாலஷ்டசித்தி தோறுமனுந்தனுக்குபலிக்கும்பாரு, பூணவேயஷ்டமாசித்தியோடும் புகழானதேவதைகளெல்லாஞ்சித்தி, நீணவேசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு நிஷ்களங்கமாகவல்லோவோதுவீரே. ௬௬௫

சத்துருமாரணம்.

ஓதவென்றால்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு வுத்தமனேசத்துருமாரணந்தான்சொல்வேன், நீதமுடன்சத்துருவின்பிரணவத்தை நிகட்டியுடன்யாரறிவார் வுலகில்மாண்பர், தோதமுடன்கருவாளி காண்பான்பாரு தொல்லுலகில்மற்றவருங்காணமாட்டார், நாதமென்றமனோன்மணியாள்கிருபையாலே நாதாந்தசித்தொளிவுங்காண்பான்பாரே.

பாரேதான்யெதிராளிசத்துருதன்னை பாங்குடனேமாரணத்தாற்கொல்வதற்கு, கேரேதாங்பிரதமைபோல்பாவுசெய்து கெடிதானமண்பாத்திரந்தனிலமைத்துசேரேதான்கடுமையம்வுந்திதன்னில்சிறப்பானவராகமென்றமுள்ளைப்பா, வீரேதான்கடுமையந்தனிலமைத்து விருப்பமுடன்வசிதனையேநாட்டிடாயே. ௬௬௭

நாட்டுவாய்காந்தமென்றவூசிதன்னை நலம்பெறவேமுப்பத்திரெண்டுவூசி, நீட்டமுடன்கால்பத்துகாங்கள்பத்து நெடிதானவசிதனையேநாட்டிட்டாய்நீ, வாட்டமுடன்யிருவிலாநெஞ்சுதன்னில் வளமானதெட்டும்வசிகள்நாட்டி, தேட்டமுடன்பஞ்சகருவையெடுத்து தெளிவுடனேபாவுதனில்தூவிடாயே. ௬௬௮

தூவிடவேகருவின்துமார்க்கங்கேளாய் துகளற்றசாவியனார்மண்ணுங்கூட்டு, ஆவியெனும்மானிடரின்மசானச்சாம்பல் வப்பனேயெதிராளிபாசதாளும், காவிதனர்கையழுக்கும்மலத்திலுப்பும் நலம்பெறவேதாவெனடுக்கப்பஞ்சகோசம், பாவியெனுஞ்சண்டாளப்பதுமைக்கப்பா பாங்குடனேஐங்காயந்தானுஞ்சேரே. ௬௬௯

சேர்த்துமேலலாடமதிலிட்டுஷமந்தா செம்மனுடன்அம்மென்றுகும்பித்தல்லோ, ஆர்த்துமேபிரணவத்தையுச்சாடித்து வன்புடனேலட்சமதுவுருவேபோடு, யோர்த்துமேவுருவதனுலெல்லாஞ்சித்தி கொற்

றவனேசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, பார்த்தமேசுவகோணபீடந்தனி
லில் பக்குவமாய்சொருபநிலைநின்றிடாயே. ௬௭0

திரிசூலி மந்திரோச்சாடனம்.

என்னவேதிரிசூலிபிரணவத்தை யெழிலானசத்துருவின்பாவுக்
கல்லோ, சொன்னபடிமந்திரமாட்வட்சரத்தை சோருமல்தானுரைத்
துவுருவுபோடு, நன்னயமாய்வுருவநவுப்பேதென்றக்கால் நலமான
ஹரிஹரியென்றேயோது, குன்றுன அரனொளிசக்கரத்தை கொற்றவ
னேசொருபமதில்நின்றுவோதே. ௬௭௧

ஓதவேதிருதிருவென்றேயோது ஒளிவானசக்கரத்தைப்பின்னு
மோது, நீதமுடன் திருபுரையின்புவனைவாலை நிலையானஓம்பத்திரகா
ளிவாவா, தோதமுடன் சத்துருசம்மாரிவாவா தோருமல்ஓம்வெ
ன்றேயோத, ஆதமுடன்வுன்கையில் கபாலமேந்தி வப்பனேகண்ட
கோடாலியென்னே. ௬௭௨

கோடாலியென்றதொருபீஜமோது கொற்றவனே அகோரமெ
ன்றகோரவாவா, தாடாண்மைகொண்டதொரு உக்ரஉக்ரதண்மையுள்
ளபுகைபுகைதனியேவாவா, பாடான்மைபெற்றஜல ஜலமோவாவா
பாங்கானகும்பயகும்பயமென்றேது, நீடாண்மைஹணஹணநீயேவா
வாநிகட்சியுடன் தகதகயென்றேயோதே. ௬௭௩

என்றவுடன்பாஷபபாஷபவென்றேயோது யெழிலானஅம்இம்
குரோம்யென்றேயோது, வென்றிடவே லவிலவிலாங் கென்றோது
வேதாந்தத்தாயினதுகிருபையாலே சென்றிடவே விலி விலி கிலிலி
யென்றோது செயலான ஹூஹூ ஹூஹூ அம்யென்றோது, தென்றிசை
யாற்பரியாஷைகுறைபாமற்றன் செயலானவட்சரத்தையோதுவீரே.

ஓதுவீர்வுயிறென்றபிரணவந்தான் ஓகோகோ நாதாக்கள்சொல்
லமாட்டார், தீதுபுகளட்சரங்கள் கூறுணஹூது நீரமுடன் மம மம
வசங்கென்றோது, வாதுகுறி-சிவ-சிவ-யாமென்றேயோது மகத்தான
குரு-குரு-வாவென்றோது, சூதுபுசம்-யும்-ஹிலிம் கிலியும் வாவா சுந்
தரனேபகவதியேசுடரென்றுதே. ௬௭௫

சுடரானதும்சுடனேபாஷாங்குசத்ரி சுத்தமுள்ள-சூலி-சூலி-வா
வா-வா-வா, தடயானசொருபமதில் நக-நக-வெனவோது தாக்கான
கலைவருத்து தகதகவென்றோது, திடமுடனே-எருட-எருட வட்சா
த்தைதீர்க்கமுடன் தலைசுழற்றி - மாறு-மாறு, சடமுடனேகும்பக
கும்பக-மென்றோது சாங்கமுடன் சுவாகாமெனவோதல்கூறே. ௬௭௬

கூறவேசுசீசுவாலாம் யென்றேயோது குறிப்பானபிரணவத்தை
தலைகீழாய்மாறு, மாறவேபிரதிசுவாலமென்றேயோதுமகத்தானஅக்
கினிச்சுவாலாவென்று, ஆறவேநாதிரயென்றேயோது வப்பனேகரு
வாசுபீஜமாகும், மீறவே கோயாங்கிஷ பட்சணியேவாவா மிக்கான
பாஜீபந்துபந்தென்றோதே. ௬௭௭

பந்தானயந்தனுவுங் குருபீஜமாகும்பாங்கான அகோரகோரவட்
சரந்தான், சிந்தனையில் தானிவைக்கு மாறு மாறு சிறப்புடனேடாட்
டேடாட்டே யென்றேயோது, தொந்தமுடன் ஐயுங்கிலியும் தற்கொ
வ்வாது ருதானவட்சரந்தான் அதர்வணமேயாகும், பந்தமுள்ளவட்
சரங்களொவ் வொன்றுதாமும் பாலகனேயொன்றுக்கொன் றயிரு
மாமே. ௬௭௮

உயிரானயெழுத்துக்கு வொவ்வொன்றுக்கும் வுத்தமனேபஞ்ச
பூதஆவியுண்டு, மயிலானவட்சரந்தான் மாமாமாவி மகத்தான ராம்
ராம்ரீம்மென்றோது, பயிலானவட்சரந்தான் ரூம்ரூம்மாகும் பாங்கா
னஆக்குருஷா ஆக்குருஷாயாகும், ஒயிலான கிலிம்சௌவும் ஐயும்
மாகும் வுத்தமனேபகவதி ஓம்மென்றேயோதே. ௬௭௯

ஓம்யென்றவட்சரந்தான் சத்துருசங்காரம் ஓகோகோநாதாக்க
ள்மறைத்துவைத்தார், ஆம்யென்ற சத்துருவை-மடி-மடி-யென்றோ
து வப்பனே-மசி-மசி-நசி நசியென்றோது, ஏம்யென்றவட்சரந்தான்-
படு-படு-சுவாஹா யெழிலானமித்துருவுக் கிதுபோலுண்டு, நீயென்
றசுடானவட்சரந்தான் நீர்க்கமுடன் மித்துருவுங் குண்டேபாரே.

உண்டானவட்சரத்தால் பகைபாளிதம்மை வுத்தமனே ரோகம
தைவிளைக்கலாகும், கண்டாலும்விடுவார்கள் புத்திமான்கள்காசினியி
லாரறிவாரிந்தப்போக்கு, திண்டானசாத்திரங்கள் ரிஷிகள்தேவர்நீர்
க்கமுடனிந்நூல்போல் சொன்னாரில்லை, பண்டானபிரணவத்தால்
பாரில்மாண்பர் பார்தனிலேமாளுவதுதிண்ணந்தானே. ௬௮௧

மாரணவித்தையால் மடிந்தவரை எழுப்புதல்.

தானானயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தண்மையுள்ளபுவி
ப்பாணிமைந்தாபாரு, கோனானமாரணத்தால் மடிந்தோர்தம்மைகொ
ற்றவனேயெழுப்புதற்கு மார்க்கஞ்சொல்வேன், தேனானமனோன்ம
ணியாள்பாதம போற்றி செப்புவேன்மானுக்கள் பிழைக்கவென்று,
பானனசாத்திரத்தின் வுயிரெழுத்தை பாருலகில்பாடுகிறேன்பண்பா
ய்த்தானே. ௬௮௨

பண்பான அதர்வணத்தால்மடிந்தோர்தம்மை பாலகனே விதிப்படியேகொண்டுவந்து, கண்பானமசானமென்ற கரையிலப்பாநாயகனேசடங்குபோல் சவத்தைத்தானும், இன்மையுடன் தானிறுத்திகாவலோடும் நேரமுடன்காளியின்றன் வசியத்தாலே, உண்மையாய்ப் பிரணவத்தையுச்சரிக்க வுத்தமனேவுயிரதுவும் வருகும்பாரே. ()

பாரென்றால் பிரணவங்க ளேதென்றக்கால் பாங்கானஹரி ஓம் ஓம்-ஸ்ரீயும்-சௌவும், நேரேதான் அம்-மம்-இம்மென்றே யோது நெடிதானகும்பகத்தினட்சரந்தான், சீரேதான்-சிங்-லிங்-வங்-கென்றேயோது சிறப்பான-ரீங்-ரீங்-ரீங் ரமென்றோது, நீரேதான்பௌவு சௌவும்-கிரீம்-மென்றோது நேர்க்கமுடன் பிரணவத்தையோதுவாயே. ௯௮௪

ஓதவே-ரூம்-ரூம்-ஹூம் மென்றோது வுத்தமனே லௌவுடனே லெள்ளென்றோது, நீதமுடன்ஞெளவுடனே பௌவென்றோது நிலையானலாடகவிபிரணவந்தான், சாதகமாய்சடல்காத்தான் மசானக்காத்தான் சாங்கமுடன் ருத்ராவிருத்ராவிரி, ஆதரூடன்மசானத்தின்மெல்லைக்காரி அதிகாரிவரிச்சந்திர பகவான்காணே. ௯௮௫

காணவேவாய்க்கரிசிக் குடையதேவா கருவானருத்ரமாங் காளிவசியா, பூணவேசெப்பூசி காட்டுமபாலா புகழான வுத்தியென்றஹூசிநீதான், வேணவேவிருட்சமென்ற வடமூலந்தான் மிக்கானயோசிடுங் லெவசியதேவா, ஆணவத்தில்மிருந்தவொரு அதிகாரதீரா வப்பனே சோடசங்களுடையோனானே. ௯௮௬

சோடசமாம்பதினாறு காமும்பெற்று சூலமுடன் வகையேந்தும் டாகினிவாவா, பாடமுடன் மசானதூர்க்கைவாவாவா பார்மீதுசிம்பத் தின்பகவதிவாவா, ஆடலுடன்சங்கீத வாத்தியங்கேட்கும் வன்பானவகோரவீரகாளிவாவா, கூடலுடன்தென்கூடப் பதியமர்ந்துகோடாவியுதிரபலி கொள்ளுந்தேவே. ௯௮௭

கொள்ளவேகுடல்பிடுங்கி மார்பிற்ஜெஞ்சம் கொடியதொருயெதிராளிசத்துருமாரி, தள்ளவே யதர்வணத்தைத் தலைகீழாக்கி தப்புரவாய்முடியோடுமாலைபூண்டு, விள்ளவே வாய்க்கரிசிதள்ளிவீழவிதங்குடித்தவாயாலே யமர்தங்கொள்ளு, உள்ளபடியமர்தாரசங் கொண்வாயப்பா வுத்தமனேபோனவுயிர் வாவென்றோதே. ௯௮௮

ஓதவேதலைமாடுகால்மாடாக்கி வுத்தமனே சயந்தனையேபிரட்டுவாய்நீ, சாதகமாய்சடாட்சரபவனோவாவா சட்டமுடன் போனவுயிர் திரும்பிவாவா, வேதனைகள்நீங்கியல்லோ வுருட்டிப்பார்க்க வேகமுடனதர்வணந்தானில்லையில்லை, ஊதகினையுங்காலனையுஞ் செயித்தேனென்று தப்புரவாய்லட்சமுரு பேரடுபோடே. ௯௮௯

போடப்பாநாதாந்தவுள்ளெழுத்தை பொங்கமுடன் லட்சமுருபோடுபோடு, ஆடப்பாமசானகரைதின்று கொண்டுவப்பனேவாசல்வழிதடைகள்கட்டி, நீடப்பாவரிச்சந்திரன்காவல்முன்னே நிட்சயமாய் அதர்வணத்தால்சிக்கினோனை; பாடப்பாமசானகரை விட்டுவிட்டுயார் மீதோடிவிடுஓடென்றோதே. ௯௯௦

ஓடென்றவச்சாடங்கூறும்போது வுத்தமனேயதர்வணமும்நீங்கியல்லோ, நீடென்றுவஸ்துசத்திபானஞ் செய்துநிலையுடனே பாலமிர்தம்வாயில்விட்டு, கூடென்றுவசி மூலிவாயிற்கொண்டு கொற்றவனே செவிதனிலேயூதும்போது, மேடென்றுவையகத்தில் கண்திறந்து மேதினியிலுயிரதுவும் வருகுப்பாரே. ௯௯௧

பாரேதான்சித்தமுனிரிஷிகள்தாமும் பாருலகில்தர்வணத்தை மறைத்துவைத்தார், ஆரேதான்சொன்னவர்களாருமில்லை வப்பனே யாமுமக்குச்சொன்னோம்பாரு, நேரேதான்காலாங்கி நாதர்தாமும் நேர்மையுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தாரீதி, பேரோதான்சொல்வதற்கு யாருமில்லை போனபோகரிஷியுரைத்தேன்பாரே. ௯௯௨

உரைத்தேனேயமாயிர சத்தகாண்டம் வுற்பனமும்விற்பனமுமெத்தவுண்டு, நிரைத்தேனேயாறுவது காண்டத்துள்ளே நேர்மையுடன்தர்வணத்தைக்கூறினேன்யான், விரைத்தவொரு பெருநூல்லாயிரிலட்சம் விருப்பமுடன்பாடிவைத்த சத்தகாண்டம், குரைத்ததொருபொருளெல்லாமெந்தனுபர், குருமுனியாமகஸ்தியரித் காணலாமே. ௯௯௩

காணலாமகஸ்தியனார்காவியத்தில் கருவானபன்னீராயிரத்திலப்பா, பூணலாம்பனிரெண்டுகாண்டத்துள்ளே புகட்டினார் கோடிவகைகளஞ்சியங்கள், தோணவேயண்டசராசரங்களெல்லாந் திறட்டியென்றகுறட்டுபோல்கூறினார்காண், வேணபடி குருநூலாம் பன்னீராயிரம் விருப்பமுடன் பாடிவைத்தார்முனிவர்தாமே. ௯௯௪

ஞானியானவென்பாட்டன் அகஸ்தியர்தாமும் முனையானகாலாங்கிநாதர்தாமும், சொன்னபோலேசாத்திரங்க ளெனக்குரைத்தார் தோற்றமுடன்பிரகாசவானசித்து, மனேதோறும் சாத்திரவேதாகமங்கள் மார்க்கமுடன் பாடிவைத்தார் பலநூல்சித்தர், வினையாலேமாண்டதொருமாண்பருக்கு விரிவான அதர்வணங்கள் சொல்லார்காணே. ()

பதினெண் சித்தர்கள்சாதியும் தலைமுறைமையும் கூறல்.

கானானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தகமையுள்ளகாலாங்கி சொன்னநீதி, கோனானபதினெண்பேர் சித்தர்தாமும் கொற்றவனே நவகோடிசித்தர்தாமும், பானானநாற்பத்தெண்பேர்களப்பா பலபலவாஞ்சாத்திரங்கள்பாடிவைத்தார் மானான தலைமுறைகள் சாதிவர்க்கம் மன்னவனேசாத்திரத்திற் சொல்லாரன்றே. ௬௯௬

சொல்லவில்லைசிலபேர்கள்சொன்னாரப்பா சுந்தரனேசிலபேர்கள்மறைத்துவைத்தார், வெல்லவேகாலாங்கிநாதர்தாமும் வேகமுடன் குளிகையதுகொண்டுமல்லோ, கல்லானமலைகளிலும் குகைகள்தன்னில் கண்டுமேஆராய்ந்துசித்துதம்மை, புல்லவேசாதிபேதங்கள்செண்டு புகழான சாத்திரத்தில் வசனித்தாரே. ௬௯௭

வசனித்தாரெந்தமக்குக் காலாங்கிநாதர் வளமுடனேசொன்னதொருசாதியார்க்கம், நிசமுடனேயானுரைப்பேன நீதிவானே நிஷ்களங்கமானதொருபேதஞ்சொல்வேன், தசமானகாலாங்கிநாதர்தாமும் தாக்கானமயன்சாதியென்னலாகும், தசடன்றுதலைமுறைகள் பத்தேயாகும் காசினியில்கண்டவரை யுரைத்திட்டோமே. ௬௯௮

உரைத்தோமேயெந்தனிடசாதிமார்க்கம் வுத்தமனேவில்வகர்மனென்னலாகும், நிரைத்ததொரு ரோமரிடிசாதிபேதம் நிலையானவலைஞசாதியப்பா, திரைத்ததொரு எந்தனது தலைமுறைதானப்பா திரளானபதினெட்டுத் தலைமுறையேயாகும், வரைத்ததொரு ரோமரிடிதலைமுறைதானப்பா வாகானபனிரெண்டு தலைமுறைதானுமே.

தலைமுறையாமச்சமுனி சாதிபேதம் தன்மையுள்ள கல்லுடையோரென்னலாகும், தலையானசோத்திரங்கள் ஒருபத்திரண்டுகாசினியில்கண்டவகைசொல்லலாச்சு, மலையானசட்டமுனிசாதிபேதம்மகத்தானசிங்களவனென்னலாகும், சிலையானகோத்திரங்கள்பதினலாகும் சிற்பரனேகண்டறிந்தமட்டே. ௭௦௦

மட்டானயிடைக்காடர் ஜாதிபேதம் மகத்தானகோனாரென்னலாகும், திட்டமுள்ளகோத்திரங்கள்பதினெட்டாகும்திகழானநூலதனிற்கண்டமட்டும், சட்டமுடன் தன்வந்திரிஜாதிபேதம் தகமையுள்ளமகாவிஷ்ணுவென்னலாகும், வட்டமுள்ள தலைமுறைகள் முப்பத்திரெண்டு வளமுடனேகண்டறிந்தநூலிதாமே. ௭௦௧

தாமானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தகமையுள்ள மூலத்தீசனப்பா, சாமானியமானதொருஜாதிபேதம் சாங்கமுடன் வேளாளனென்னலாகும், கோமானார்தலைமுறைகள் இருபத்தேழாம்கொற்றவனே ஞானமுடிபேசொல்லலாச்சு, பூமான்கள் சித்தவர்க்கநூல்கள்தன்னில் புகட்டவில்லைஜாதிபேதம் புகலார்தாமே. ௭௦௨

தானானசிறுநூலில்சொன்னாரப்பா தன்மையுள்ள இலநூலிற்சொல்லவில்லை, கோனானஅகத்தீசர்ஜாதிபேதம் கொற்றவனே வேளாளளென்னலாகும், பானான தலைமுறைகளேதென்றுக்கால் பதமுடனே நாற்பத்திபெட்டேயாகும், மானான நூல்தனிலேகண்டாற்போல மகத்தான போகரிஷிவகுத்திட்டேனே. ௭௦௩

வகுத்தேனே சிவவாக்கியர்ஜாதிபேதம் வளமானசங்காகுலமென்னலாகும், தொகுப்புடனே தலைமுறைகள் இருபதாகும் தோருமல்சாத்திரங்கள்புகன்றவாறும், மிகுத்திடவேராமதேவர் ஜாதிபேதம் மிக்கானவிஷ்ணுகுலமென்னலாகும், பகுத்திடவேதலைமுறைகளாறுதாகும் பாங்கானவவர்நூலிற்கண்டோம்யாமே. ௭௦௪

கண்டோமேபுண்டரிடஜாதிபேதம் கருவானவக்னிகுலமென்னலாகும், விண்டதொரு தலைமுறைகள் நாற்பத்தைந்து வீரானசாத்திரத்தில்கண்டதுண்டு, பண்டிதமாம்வன்னியரின்புராணக்கூறு பலபல்வாய்ப்பாடிவைத்தார்கவிவாணர்தாமும், தண்டகம்போல்சாத்திரங்கள்மிகவுங்கூறி தாமறைத்தார் சித்தமுனிரிஷிகள்தாமே. ௭௦௫

தானானகருவூரார்ஜாதிபேதம் தாக்கானபஞ்சணத்தின்குலத்திலொன்று, கோனானகன்னார் ஜாதியாகும் கொற்றவனே நூல்தனிலே கண்டவாறு, தேனான தலைமுறைகள் நாற்பத்திரெண்டு தெளிவுடனே நூல்தனிலேசொன்னார்பாரு, மானானமார்க்கமது சமயபேதமார்க்கமுடனவரவர் நூலறியலாமே. ௭௦௬

அறியவேபுண்ணாக்கீசர்தாமும் அவருடைய ஜாதிபேதங்கள் சொல்வேன், செமியான்கன்னடியஜாதியாகும் சேர்பானதலைமுறை

களெரிதன்றாக்கால், கூறியானபதினெட்டுத் தலைமுறைதானுங்கூறி ப்பானசாத்திரத்திற்சொன்னவாறு, முறியான சித்தர்மகாரிஷிகள் நூலில் முறைபாடுசிலபேர்கள் சொல்லாரன்றே. ௭௦௭

சொல்வாரேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு சுத்தமுள்ள கன்மாணி யேபுகல்வேன்பாரு, வல்லானபுலிப்பாணிமரபேகக்தான்மார்க்கமுட ன்வேடன குஜாகியல்லோ, புல்லானதலைமுறைகளொன்பதாகும் புக ழான நூல்கனிலேபுகலும்வாறு, கல்லானரிஷிதேவர் முனிவர்தாமும் கலமுடனேசிலருரைத்து சிலர்மறைந்தாரே. ௭௦௮

மறைவானசந்திசர்மரபேதென்றால் மார்க்கமுடன் மிருகபகாரி வியார்தோத்திரம், குறைபானதலைமுறைக ளேதென்றாக்கால் சொ ற்றவினைமூன்றுதலை முறைதானாகும், நிறைவானசாத்திரத்திற்சொ ன்னவாறு நிஷ்களங்கமாகவல்லோகண்டறிந்தோம், முறையானமுனி தேவர்ரிஷிகள் நூலில் முற்றிலுஞ்சொல்வார்கள் மறைத்தார்தானே.

தானேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் காருவானபுலஸ்தி யரின்மரபேதென்றால், தோணேயிங்களவஜாதியாகும் தோறுமல்த லைமுறைகளெட்டதாகும், புனலேவபுலஸ்தியரின் நூல்கள்தன்னில்பு கலாமல்மறைத்துவைத்தார் முனிவர்தாமும், வேணபடியான்கண்ட வன்தானப்பா வித்ததனைவெளியிட்டேன் பண்பாய்ப்பாரே. ()

பாரேதான்பின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பாலகனேபுலி ப்பாணிமைந்தாகேளு, நேரேதான் வியாசருடமரபேதென்றால் நேர் பானசந்திரகுலஜாதியாகும், சீரேதான் தலைமுறைகளொன்பதாகும் சிறப்பானபுராணவகைகூறும்வாறு, ஆரோதான்சாத்திரங்களறிபா மற்றும் வப்பனைகட்டிவைத்தார் கோடியாமே. ௭௧௦

கோடியாக்தேரையர்மரபேதென்றால் கொற்றவினையாறுனைப் பேன்கண்டமட்டும், நீடியேபிர்ம்மகுலமென்னலாகும் நெடிதானகா ப்பியங்கள்கூறும்வண்ணம், ஆடியதோர்தலைமுறைக ளேதென்றாக் கால்வப்பனைநவதசமுமென்னலாகும், பாடியதோர்ரிஷிதேவர்முனி தேவர்தாமும் பண்பாகத்தாமுரைத்தார் பான்மைதானே. ௭௧௨

பான்மையாம்யாக்கோபுமரபேதென்றால் பாங்கானகுலம்விட்டு குலம்புகுந்தோர், மேன்மையாம்முன்சொன்னராமதேவர் மெய்யா னகுலமென்றேசெப்பலாகும், தேன்மாரிபொழிகின்ற மச்சதேசம் சென்றல்லோ பெயர்மாறிவுருவுகொண்டார், வான்மீதுவருந்துதி போலுநிக்குந்திரன் மகத்தானராமதேவ ரென்னலாமே. ௭௧௩

என்னவேராமதேவ ரென்னலாகும் பெழிலானதலைமுறைகள் பதினாறுதும், மின்னவேநாமமதுரெண்டேயாகும் மிக்கானசாத்திரங் கள்சொன்னவாறு, உன்னிதமாய்ப்பலமுனிவர்சித்துதாமும் வுத்த மனேதாமுரைத்தார் மறைப்போமெத்த, நன்னயமாய்ப்பலநூலுங் கண்டாராய்ந்து கலமுடனேஜாதிபேதம்வுரைத்தேன்பாரே. ௭௧௪

பாரப்பாகொங்கணரின்மரபேதென்றால் பாங்கானயாதவகுல மேயாகும், ஆரப்பாதலைமுறைகளென்னசொல்வேன் வப்பனையிரெ ட்டுப்பதினாறாகும், நேரப்பாவவர்சொன்னகாண்டந்தன்னில் நேர் மையுடன்மரபதுவுஞ்சொல்லவில்லை, ஊரப்பாபலபேருங் கூடியல் லோ வுத்தமனேதாமுறைத்தார்ஜாதிதானே. ௭௧௫

ஜாதியாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு தபவானபுலிப்பாணிமைந் தாபாரு, ஆதியாம்தட்சணாமூர்த்தியப்பா வப்பனையவர்மரபேதெ ன்றுக்கால், நீதியாங்கவுண்டனென்றமரபேயாகும் நிஷ்களங்கமான தொருமூர்த்தியென்பார், சோதிடமாம்பலநூல்களாராய்ந்தேதான் சொன்னதொருமொழியதுவுமெய்யதாமே. ௭௧௬

மெய்யானதலைமுறைகள்பதிமூன்றாகும் மிக்கானசாத்திரத்திலு ரைத்தவாறு, தய்யமேவகோரக்கா மரபேதென்றால் தப்புவாம்மா ட்டியனென்னலாகும், பையவேதலைமுறைகள்பதினொன்றாகும் பாங் கானசாத்திரத்திற்சொன்னவாறு, வெய்யவேவேதமுனிசித்துதாமும் வெகுநூல்களாராய்ந்துபார்த்தார்தானே ௭௧௭

தானனயின்னமொருமார்க்கங்கேளு கபவானபுலிப்பாணிகண் ணேயப்பா, கோணனெனப்பாலராணிக்கோர்லவை கொற்றவனேபாடி வைத்தாருண்மையாக, பாணனவர்மரபேதென்றுக்கால பாங்கான பப்பாவர்மறபேயாகும் மாணனதலைமுறைகளெட்டேயாகும் மகத் தானபெருநூலில்சொன்னாபாரே. ௭௧௮

சொன்னாரேசோதிமாமுனிவரப்பர் தப்புறவாய்ஆணியென்ற கோர்வைசெய்தோர், தென்னனதட்சணாபதியிலப்பா மேற்றமுடன மலைதனிலேயிருக்குஞ்சித்து, பன்னவேமரபதுவு மேதென்றுக்கால் பாங்கானபள்ளனென்றேசெப்பலாகும், உன்னிதமாய்த்தலைமுறை னாறேயாகும் வுற்பனமாய்வோதிவைத்தார்நூலில்தாமே, ௭௧௯

நூலான நூல்தனிலே சொன்னமார்க்கம் நூணுக்கமுடன்வெகு கோடிசொன்னாப்பா, பாலனடமாகர்மரபேதென்றால் பாங்கான

மாவரென்றேசெப்பலாகும்,காலானதலைமுறைகள்நாலேயாகும் தாக்கானவவர்நூலிற்சொன்னவாறு, பாகானமொழிபோலேமுனிவர்தாமும் பாடிவைத்தார்பட்சமுடன்பாரில்தானே. ௭௨௰

பாரினிலேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, சீரிலகுஞ்சுக்[illegible]தாமும் சீரானமரபதுவுமேதென்றக்கால், ஆரியனார்தாமுறைத்தநூலில்தாமும் வப்பனேஅகமுடையரென்னலாகும்;சூரியன்போல்தலைமுறைகளிருபத்தெட்டு சொல்லுதற்கு நாவில்லைப்பாவில்லைதானே. ௭௨௧

பாவில்லைபுலிப்பாணி யின்னங்கேளு பாங்குடனேவாரிதியாஞ்சாதிபேதம், ஆவியுடன்பூமிதனிலிருந்தசித்து வப்பனேவரத்தினால்பிறந்தசித்து, காவிலயகண்டதொருகள்ளர்ஜாதி கருவானஜாதியென்றேசெப்பலாகும், காவிலேசெல்வதற்குபாராலாகும் நலமானதலைமுறைகள்நாற்பத்தெட்டே. ௭௨௨

எட்டானவால்மீகர்மரபேதென்றால் பெழிலானவேடருடஜாதியாகும், திட்டானதலைமுறைகள்சொல்வேன்பாரீர் திர்க்கமுடன்முப்பத்திரெண்டேயாகும்,சட்டமுடன்வால்மீகர்காவியத்தில் சாங்கமுடனெழுதிவைத்தபடிஸ்தானம், வட்டமுடன்வால்மீகர்நூலறிந்து வளமுடனேகண்டறிந்துசொன்னதாமே. ௭௨௩

சொன்னேனேயின்னமொருமார்க்கம்பாரு துப்தானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, நன்னயமாய்வூர்வசிபார்சாதநிரத்தில் கலமாகத்தானுரைத்தஜாதிபேதம், உன்னிதமாய்தேவதா மடந்தையென்றவுத்தமர்கள்சித்தர்முனிகூறும்வண்ணம்,பன்னியேதலைமுறைகள்பதுக்கொண்ணூது பாலகனே அடிமையென்றஜாதியாமே. ௭௨௪

ஜாதியாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு சாங்கமுடன்யானுரைப்பேன்மைந்தாபாரு, ஆதியாங்கமலமுனிசென்றசித்து வன்பானகுறவிடஜாதியாகும்,நீதியாந்தலைமுறைகளரெட்டாகும் நிஷ்களங்கமாகவல்லோசாததிரத்தில்,பாதிமதிசடையணிந்தம்பிரானும் பாடிவைத்தநூல்தனிலேகாணலாமே. ௭௨௫

காணவேமகாசித்துஅறிவானந்தர் கைலாசநாதரென்றேசெப்பலாகும், தோணவேவள்ளுவனார்ஜாதியாகுய தோருமவர்செய்தநூலிற்காணபீர், வேணவேதலைமுறைகளெண்பதாகும் வெகுகாலம்மலைதனிலேயிருந்தசித்து,ஆணவங்கள்தானொடுங்கியிருந்தசித்து வப்பனேஅறிவானசித்துதாமே. ௭௨௬

சித்தானசித்துமுனி சொல்வேன்கேளீர் சிறப்பான அகப்பேயர்சித்தேயாகும், முத்தானஜாதியதுயேதென்றக்கால் முனையானநாயனார்ஜாதியாகும், சத்தமுள்ள தலைமுறைகள் யீரெட்டாகும் சார்பாகவவர்நூலிற் காணலாகும், நித்தமுமே வாணிபங்கள் விர்த்திசெய்து நிலையாகபூமிதனி லிருந்தசித்தே. ௭௨௭

சித்தென்றால் சித்துயிது யென்னசொல்வேன் சீர்பாலா புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, புத்தியுள்ள பூபாலாபுனிதவானே பூவுலகிலிருந்ததொருகுதம்பைசித்து, பத்தியுடன் பெண்ரூபங் கொண்டசித்து பாருலகில் வெகுகாலமிருந்தார்தாமும், சத்தியுடன் தேவதாபூஜையோடும் சந்தானேவெகுகால மிருந்தார்தானே. ௭௨௮

தானான வவர்மரபேதென்றக்கால் தாக்கானகோணரின்ஜாதியாகும், கோணனயிடையரென்றே சொல்லலாகும் கொற்றவனேயவர்நூலிற்சொன்னநீதி, மானானதலைமுறைகளேதென்றக்கால் மகத்தான பத்தரெண்டொன்று மூன்று,தேனான மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தெளிவாகக்கண்டறிந்தேன் பலநூல்தானே. ( )

நூலான பலநூலுங்கண்டாராய்ந்து நுட்பமுடன் தானுரைத்தவண்மைநீதி, பாலானபாம்பாட்டிமரபேதென்றால் பாலகனே ஜோகியென்றஜாதியாகும், கோலான மாதவத்தார்குலத்தினாலே கொற்றவனேசமாதியது பிரவேசமாகி, சேலானவையகத்தில சிலதுகாலம் சிறப்புடனே சமாதிவிட்டு வந்தசித்தே. ௭௩௰

வந்ததொருசித்துக்கு முறைமைசொல்வேன் வளமுடனே சோடசமாமொன்றுமூன்று, சிந்தனையாயவர்நூலிற்கண்டாராய்ந்து சிருடனே யானுரைத்தேன் மொழிதப்பாது, சுந்தரனே காலகண்டர்முனிவர்தாமும் சுத்தமுடனவர்மரபு யேதென்றக்கால், தந்திரமாங்கள்ளருடஜாதியாகும் தாரணியிலவர்நூலிற்கண்டவாறே. ௭௩௧

வாறான தலைமுறைகளொன்றுபத்து வளமையுடனவர்நூலிற் சொல்லலாகும், நூறாண்டுவெகுகாலமிருந்தசித்து நுட்பமுடன் சீஷவர்க்கங்கொண்டசித்து, காறானயின்னமொருமார்க்கங்கேளு கருவானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, ஆறானசுப்பிரமணியர் மரபேதென்றால் வப்பனே சைவமென்ற பிடமாமே. ௭௩௨

பிடமார் தலைமுறைகளேதென்றுக்கால் போன நூற்றிரண்டு பத்துமூன்று, கிடாதினூல்களிலேகண்டவாறு கிருபையுடன்ஞானதி க்தமட்டுஞ்சொன்னேன், நீடானபூகிமுனிமரபேதென்றால் நிசமான குயம்பருடஜாதியாகும், நாடானதலைமுறைக ளென்னசொல்வேன் நாக்கானபதினெட்டு வொன்றுமூன்றே. எகூங

ஒன்றானஜாதியப்பா மின்னஞ்சொல்வேன் வுத்தமனே புலிப் பாணிவுகந்துகேளு, னன்றானஜெமதக்கினிஜாதிபேதம்நலமானசைன மென்றஜாதியாகும், குன்றானமலையேறிகிரணந்தன்னைகிருபையுடன் உண்டல்லோ சாதமுண்போர், வென்றிடவே தலைமுறைகள் நான்கு பத்து வேகமுடனவர்னூலில் கண்டோம்பாரே. எகூச

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கான திருணக்கிய முனிவர்தானும், நேரேதான் சைனகருடஜாதியாகும் தோரானபிரபு லிங்கலீலைனூலார், நேரேதானவர்னூலிற் சாதிபேதம் நேர்மையுடன் கண்டறிந்தஜாதிமார்க்கம், வேரேதான்தலைமுறைகளிரட்டொன்று வித்தகனே நூல்தனிலேகண்டோம்பாரே. எகூரு

பாரேதான் சண்டேசர்ஜாதிமார்க்கம் பாங்கான வள்ளுவனாரெ ன்றேயாகும், நேரேதான் தலைமுறைகளொன்றுபத்து நேர்மையுட னவர்னூலிற்சொன்னநீதி, சீரேதான சித்தர்முனிரிஷிகள்தேவர் சிற ப்புடனே பாடிவைத்தனூலைக்கண்டு, பேரேதான்வேர்பிரித்து வகுத் துயானும் பேரின்பநிலைநின்று பாடினேனே. எகூசா

பாடினேனின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலகனே புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, நாடியே திருமூலவர்க்கத்தார்கள் நலமான ஜாதியது மரபேதென்றால், தேடியே வேளாளர்ஜாதியாகும் திருக்கூட்ட மெ த்தவுண்டு சொல்லொண்ணாது, ஆடியதோர் தலைமுறைகளேதென் றுக்கால் வப்பனேரெண்டுபத்து வொன்றுதானே. எகூஎ

ஒன்றான சாத்திரத்தினுளவாராய்ந்து வுத்தமனே பலனூலுங் கண்டுதேர்ந்து, சென்றுமே ரிஷிமுனிவர்கூறுனூலும் சிறப்பானசா த்திரத்தின் தொகுப்பைக்கண்டு, வென்றிடவே காலாங்கிதான்பணி ந்து வேகமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, குன்றானமலைகுகைகள் யானுங்கண்டு கொற்றவனே காவியம்தான் கூறினேனே. எகூஅ

கூறினேன்காவியந்தா னேழாயிரமாகும் கூறானசத்தகாண்டம் போலேநூல்கள், மீறியதோர் நூலுண்டோ வையகத்தில் மிக்கான நூலிதுபோலவர்தான்சொன்னார், மாறுபாடாகவல்லோசாத்திரநூல் கள் மகத்தானசித்துமுனிசொன்னாரப்பா, ஆறுதலம்போலாகயிந்த நூல்தான் வப்பனேயுந்தனுக்கு வரைந்திட்டேனே. எகூகூ

போகர் சித்தர்கள்வயதும் சமாதிமார்க்கமுங் கூறல்.

அறைந்ததொரு மின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வப்பனேபுலிப் பாணிமைந்தாபாரு, நிறைந்ததொரு சித்தர்முனிரிஷிகளானோர் நீ டாழி புலகுதனிலிருந்தவாறும், குறைந்ததொரு வவரவர்கள் வயது மார்க்கம் கூறுகிறேன்வையகத்தில் கண்டாராய்ந்து, மறைந்ததொரு சமாதியின்றன்மார்க்கமெல்லாம் மன்னவனே யுந்தனுக்கு நிகழ்த்து வேனே. எசுo

நிகழ்த்துவேன் காலாங்கிநாதர்தம்மை நெடிங்கால செய்தியெ லாம்நிகழ்த்துவேன்பாரன், புகழானகாலாங்கிநாதர்தாமும் புண்ணிய ளுர்வெகுகாலமிருந்தசித்து, அகத்தனிலேமூன்றாயுகஞ்சமாதிசென்று வப்பனே மூபற்றியுடன்வர்ந்சித்து, செகந்தனிலே சினபதிதேசந் தன்னில் சிறப்புடனேகுளிகைகொண்டு போனசித்தே. எசுக

சித்தானகாலாங்கி முனிவர்தாமும் சிறப்புடனே சினபதிதன் னிற்சென்று, முக்தான காலனது வருணைம்பெற்று மூனையான சமா திதனிலிறக்கியல்லோ, சக்தமுட னசரீரிவாக்கிலேறும் தாரணியில் சமாதிமுகமிருந்துகொண்டு, பத்தியுடன் சினபதிமாண்பருக்கு பல காலுர் தரிசனைகள்புரிகுவாரே. எசுஉ

புரிகுவார்வயதினுட மார்க்கந்தன்னை புகலுவேன்காலாங்கிநாத ருக்கு, சரியுடனே மூவாயிரஞ்சொச்சமப்பா சங்கமுடன் வயதுதா னென்னலாகும், குறியானவருஷமது மூவாயிரந்தான் குறிப்புடனே மகாநூலிற்சொன்னநீதி, நெறியுடனே வையகத்தி லிருந்துமல்லோ நேர்மையுடன்சமாதிமுகஞ் சென்றார்தானே. எசுங

தானானபோகரிஷிமார்க்கஞ்சொல்வேன் தயவான புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, கோனானபெயர் காலாங்கிநாதர் குறிப்புடனே யெந்தனுக்குச் சொன்னநீதி, பானனவயதுவும் முன்னூரென்று பான்மையுட னெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், தேறான குளிகையது பூண்டுகொண்டு தேசமெலாஞ்சுற்றிவந்தேன் காலந்தானே. எசுச

காலமாம்வெகுகாலமடியேன்றானும் காலாங்கிநாதருட கிருபை யாலுட், கோலமுடன் திருக்கமலம் வீற்றிருக்கும் கொம்பனையாள் மனோன்மணியாள்கிருபையாலே, ஆலகாலமுடையதொரு அரன்பாகத்தால் வப்பனைவையகத்தில் யாருமல்லோ, தாலமெலாஞ் சுற்றிவந்து யடியேன்றானும் தாரணியில் சித்தமுனிரிஷிகண்டேனே. ௭௪௫

கண்டேனே வெகுகோடி சித்தரும்மை காலாங்கிநாதருட கிருபையாலே, கொண்டதொரு வையகத்துவதிசயங்கள் கொற்றவனே யடியேனுந்தானறிந்து, உண்டான வுளவுபதிமார்க்கமெல்லாம் வுத்தமனே கண்டல்லோ மிகவாராய்ந்து, பண்டிதர்கள் மிகப்பார்த்து பலநூல்சேதி பாங்குடனே சினபதிக் குரைத்திட்டேனே. ௭௪௬

உரைத்தேனே சினபதிமாண்பருக்கு வுத்தமனே லோகவதிசயங்களெல்லாம், வுரைத்தேனே சினபதிப்பெண்களுக்கு வகுப்பான சித்தமுனி ரிஷிகள்மார்க்கம், திரைகடல்சூழவஷ்டாங்க லோகமெல்லாம் திரட்டினேன் போகரேழாயிரந்தான், புரையொன்றும் நேராமல் புகழ்ந்துநூலாய் புகட்டினேன் சினபதிமாண்பருக்கே. ௭௪௭

மாண்பான புலிப்பாணிமைந்தாகேளு மகத்தான வையகத்தில் மூன்றூராண்டு, ஆண்மையுடனிருந்தே னதிசயங்கள் வப்பனே யான்கண்ட வாறுமட்டும், விண்போகக்காலமது சாத்திரத்தின் விரானவுளவுதிதானங்கள்கண்டு, தாண்மையுடன் யாவுரைப்பேன் யிதிகாசங்கள் சட்டமுடன் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. ௭௪௮

கேளேதான்ரோமரிஷி வயதுமார்க்கம் கெவனமுடன் சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு, காளேதான்போகாமல் ரோமர்தானும் கலமுடனேசமாதிமுகஞ்சென்றுமல்லோ, ஆளேதான் வருஷமது வையகத்தில் வப்பனேதானிருந்து வெளியுமாகி, பாளேதான்போகாமல் வருஷமறுநூறு பாங்குடனேவீற்றிருந்த சித்துமாமே. ௭௪௯

சித்தானமச்சமுனி வாறேதென்றால் சிறப்பானவையகத்தி லிருந்தசேதி, பக்தியுடன்மூன்றூறுவாண்டுமட்டும் பகவானைத் துதிசெய்துகாயங்கொண்டு, முக்தியுடன் சமாதிக்குச்சென்றுமல்லோ மூர்க்கமுடன் மூவாண்டுசமாதிபூண்டு, சித்தனைபேதானினைந்து கைலைதன்னில் காசினியைவிட்டுமல்லோ யேகினாரே. ௭௫௦

ஏகவேசட்ட முனிவாறேதென்றால் யெழிலாகயெண்ணூறுவாண்டுமட்டும், போகவேசமாதிமுகம் மூன்றுமுறைதானும் பொங்கமுடன்பூமிதனிலிருந்துமல்லோ, சாலமுடன்வெகுகாலமிருந்தசித்து சாங்கமுடன் சிஷவர்க்கமுபதேசங்கள், ஆகமங்களோதியல்லோ யிருந்தசித்து வப்பனேயோகமாசித்துமாமே. ௭௫௧

ஆமேதான் பின்னமொரு மார்க்கம்கேளு வப்பனேயிடைக்காடர்வாலாற்சொல்வேன், போமேதான்வெகுகாலமிருந்தசித்து பொங்கமுடன்காயாதிகற்பங்கொண்டு, நேமமுடன் திவ்யமடையது பூண்டு கொண்டுநெடுங்காலம் தானுண்டுமிருந்தசித்து, வாமமுடன் தேவதாசாபத்தாலே வையகத்திலிருந்ததொருசித்துவாச்சே. ௭௫௨

ஆச்சப்பாதன்வந்திரி வயதுமார்க்கம்வப்பனேசொல்லுகிறேன் மன்றுகேளு, பாச்சலுடன் வயதுதான் யெண்ணூறாண்டு பாங்குடனேசமாதிமுகங்கொண்டசித்து, மூச்சடக்கிதன்வந்திரி பகவான்றானும் மூன்றுமுறைசமாதிதனிலிருந்தசித்து, ஆச்சரியமாகவல்லோ வையகத்தின் யமர்ந்தசித்து தன்வந்திரிஎன்னலாமே. ௭௫௩

என்னலாம்வெகுகோடிமாண்பர்மெச்சும் யெழிலானதன்வந்திரிபகவான்றானும், பன்னவேமூலத்தினீசரப்பா பாங்கானவயதுதானேதென்றக்கால், துன்னவேயிருநூறுவாண்டுமாகும் துப்புரவாய் பூமிதனிலிருந்தசித்து, மின்னவேகாலாங்கிநாதர்தம்மின் விருப்பமுடனுபதேசங்கொண்டசித்தே. ௭௫௪

சித்தானசித்துமுனிமூலத்தீசர் சிறப்பானமலைதனிலே யிருநூறாண்டு, சத்தியுடன் பூசையதுசெய்துமல்லோ சாங்கமுடன் மலைதனிலே அயிக்கியமாகி, வித்தகனார் சிஷவர்க்க மாண்பரோடும் விருப்பமுடன்கனைதனிலே யிறங்கினார்பார், சத்தபரிசங்களற்றுதாரணிமீதில் சாங்கமுடன்தானிருந்தார்சிலகாள்தானே. ௭௫௫

தானனபின்னமொருமார்க்கங்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, கோனனைபெனனையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுமெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, தேனனமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேஜோளியின் மயங்கொண்டகும்பயோனி, பானனபராபரத்துக்கொப்பதான பாருலகிலகஸ்தியரைப்பகருவேனே. ௭௫௬

பகருவேன் அகஸ்தியர்க்கு வயதேதென்றால் பட்சமுடன் துகைகணக்குக்கூறொண்ணாது, திகாமுடன்சொலவதற்கு யாராலாகும்

நீதியுடன் நூல்களிலே யுரைத்தமார்க்கம், அகாமென்றவட்சரமும் அவாாலாச்ச வப்பனோாதுயுகங்கடந்தசித்து, சகாமெலாந்தான்று திக்குங்கும்பயோகி சதாான வசுத்தியென்றறையலாமே. ௭௫௭

அறையலாம்வெகுகோடிகாலமப்பா வப்பனேசமாதிமுகமிருப த்தொன்று, நிறையவேசமாதிமுகம்வையகத்தில் நேர்மையுடன்தா ணிருந்தசித்துமாகும், குறையவே வயததுதான்சொல்வதற்கு குவ லயத்தில்முடியாது ஒருவாாலும், மறையவேநூல்தனிலே காண்பத ற்கு மகத்தானவயததுவுமில்லைதானே. ௭௫௮

இல்லையேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு யெழிலானபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, தொல்லுலகம்புகழுஞ் சிவவாக்கியர்தாமும் தோரு வையகத்தில்வெகுநாளப்பா, புல்லவேசமுசாாவாழ்க்கைவேண்டாம் புகழானவன்பத்தோ ரரண்டுமட்டும், வெல்லவேசமுசாா வாழ்க்கை பற்றுவெகுநாளாயிருந்ததொருசித்துமாச்சே. ௭௫௯

ஆச்சப்பா வெகுகாலவருஷமாக வப்பனேசமுசாாவாழ்க்கைய ற்று, மூச்சடங்கிமடந்தனிலே யிருந்தசித்து மூர்க்கமுடன்சமுசாரம் வேண்டியல்லோ, பாச்சலுடன்தாய்தந்தைசீர்பாதத்தை பணிந்துமே மனதுவந்து கேட்டார்தாமும், மாச்சலுடன் தாய்தந்தை மனங்களி த்து மார்க்கமுடன்மகன்றனையேகேட்டார்தாமே. ௭௬௦

சிவவாக்கியர் தாய்தந்தைமாரை இல்வாழ்க்கை கேழ்க்குதல்.

தானனபிரகாசமானசோதி தன்மையுள்ள சிவவாக்கிய புனித வானே, கோனானகுருநாதர் கடாட்சத்தாலேகொற்றவனே சமுசார வாழ்க்கைவேண்டி, தேனனமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தே ற்றமுடனில்வாழக்கை கேட்டீரப்பா, மானனயில்வாழ்க்கை கேட்ட தாலே மன்னவனேயிப்போது செய்யலாமே. ௭௬௧

செய்யவே சந்தோஷங்கொண்டுமல்லோ சிறப்புடனே மனது வந்துமனம்பொடிந்தார், தையலேசிவவாக்கியர் பெயருண்டாகதப் புரவாய் சிவானந்தர்பிறந்தார்தானும், வெய்யவே எண்பத்தோறுண் டுமட்டும்இருப்பமுடன்சிவவாக்கியர்தாமிருந்து, வையகங்கள் தான் புகழ சமாதிமார்க்கம் வளமுடனேபிறங்கினதோர்வளமைபாரே.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கானபுலிப்பாணி மன்னுபாரு, நேரேதான் ராமரென்னும் தேவரப்பா நேர்மையுடன் வெகுகாலமிருந்தசித்து, நேரேதான் வயததுவு மிருநூறுண்டுசெம்ம

லுடன்சமாதிமுகஞ்சென்றசித்து, கூரேதான் மூன்றுமுறை வையக த்தில் குறிப்புடனேசமாதிமுகம் போனார்காணே. ௭௬௩

காணவேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு கருவான புஜண்டருட வயதுமார்க்கம், தோணவேமூன்றூறு அறுபதாண்டுதோறுமல்குகை தனிலேயிருந்தசித்து, பூணவே சமாதிமுகமேறவில்லை பொங்கமுட ன்மூன்றூற்று அறுபதாண்டு, வேணபடிவையகத்து வதிசயங்கள் விருப்பமுடன் யான்கண்டேன்வளகர்தானே. ௭௬௪

தானேதான் சித்தர்முனிபுஜண்டர்தாமும் தன்மையுள்ள சீஷ வர்க்கந்தனையழைத்து, சோலையிலேபர்தனுக்குச்சமாதிபூண சுத்த முடன்சாங்கமதுசெய்யவென்ன, ஆனையளவாகவல்லோ சாங்கஞ்செ ய்து வன்புடனே மனதுவந்துகூறலுற்றார், மானையவர் கைபிடித்து சாங்கர்தன்னில் மார்க்கமுடன்சாாலிடஞ் சென்றிட்டாரே. ௭௬௫

சென்றாரேபுஜண்டரெனுஞ் சித்துதானும் சிறப்புடனே சமாதி முகஞ்சென்றபோது, குன்றானமலைமீதிற்கூடிருந்த குறிப்பானமான துவும்மனதுவந்து, வென்றிடவே ரிஷிபாரின் சித்துபாதம் வெகுநா ளாய்தான்வளர்த்தசாபத்தாலே, அன்றுமே கூடிருந்த மான்தானப் பா வப்பனே சமாதிமுகஞ்செல்லலாச்சே. ௭௬௬

ஆச்சப்பா சமாதிமுகஞ் சென்றபோது வப்பனேசிஷவர்க்க மா ண்பர்தானும், மூச்சடங்கிப்போனதொரு புஜண்டப்பா முனியான வையகத்தில் வருவதில்லை, பாச்சலுடன் சமாதிமுகம் மூடியல்லோ பண்பானபாறைகொண்டு யேகியல்லோ, வீச்சலுடன் மாண்பரெல் லாம் வெளியேயேகி விட்டாரேகோடிதனங்காணலாச்சே. ௭௬௭

காணவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் காசினியில்கருவூராரெ ன்றசித்து, தோணவே நடேசரென்னுங் கருவுண்டாகி தப்புரவாய் பாண்டியனுக்கருளுந்தந்தார், பூணவே பாண்டியன் தேவாலயத்தில் பொங்கமுட னடேசரைத்தான் செய்துவைத்தேன, தோணவே கா யாதிகற்பங்கொண்டு தொல்லுலகில்வெகுகாலமிருந்தசித்து. ௭௬௮

சித்தான கருவூராரென்றசித்து சின்மயத்தில் பேரின்பங்கொ ண்டசித்து, முத்தானவயததுவும் முந்நூராண்டு மூதுலகில் பாண்டி யனுக்குகந்தசித்து, பத்தியுடன்சிதம்பரமாம் தேவஸ்தானம் பட்ச முடன் நிர்மித்தருளான்சித்து, சத்தியெனும் மடாலயங்களுண்டுபண் ணி சாங்கமுடன்சமாதிமுகஞ் சென்றசித்தே. ௭௬௯

சென்றதொரு சித்துமுனிமார்க்கங்கேளு செயலான புண்ணாக்கீசரப்பா, வென்றிடவே வயததுதான் நூற்றிரண்டுபத்து விருப்பமுடன்வரப்பெற்றிருந்தசித்து, குன்றுமலைகுளிகைபது வளியாசித்துகோபாலா கோபாலாவென்றுஞ்சித்து, தென்றிசையில் வடகோடிகானகத்தில் திருவாத்திமரத்தின்மேலிருந்தசித்தே. ௭௭௦

சித்தான சித்துமுனிநாதருக்கு சிறப்பானவாசனும் பாம்பாட்டியாகும், சத்தானவையகத்தில் சிலதுகாலம் சாங்கமுடனறியாத வாலிபத்தில், சுத்தமுடனறிபூசை சிவனார்பூசை சுத்தாறு சென்னேஞ்செய்துகொண்டு, சுத்தனைகோபாலாகோபாலாவென்று காசினியில் வாய்பினத்திதிரிவார்பாரே. ௭௭௧

பாரேதான் மாண்பர்களைக் கண்டபோது பாலகனார் வாய்திறந்துபாருங்களென்பார், நேரேதான்பசிவந்து வுற்றபோது நேர்மையுடன் கோபாலாவென்றசத்தம், வீரேதான் வீரிட்டுசபதமிட்டு விண்ணுலகைக் கண்திறந்துபார்க்கும்போது, ஆரோதான் தேவாதிவரத்தினாலே வப்பனேபால்பழமுந் தருவார்தானே. ௭௭௨

தானானபால்பழமுமுண்டபின்பு தாக்கானவழிநடங்கள் காணமாட்டார், கோனானபாம்பாட்டி தனைநினைந்து கொற்றவனார்கடுவிதி பள்ளிகொள்வார், தேனானமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே தேசமெல்லாந்தான்திரண்டு வணங்கிப்பார்கள், மானானபுண்ணாக்கர் கண்திறந்துமகத்தான கோபாலாவென்பார்தானே. ௭௭௩

என்னவேபுண்ணாக்குயீசர்தாமும் வெழிலானமண்யாதனைத்தானெடுத்து, உன்னிதமாய்மாண்பருக்குத் தான்கொடுப்பார் வுத்தமனே மண்ணதுவுந்திந்திப்பாகும், பன்னவே கோபாலியார்வந்தாலும் பட்சமுடன்மண்ணெள்ளித்தான்கொடுப்பார், சொன்னபடி நோயாளி ரோகந்தீர்ந்து சுத்தமுடன்போவார்கள் மெத்தவுண்டே. ௭௭௪

உண்டான மாண்பருக்குப்புண்ணாக்கீசர் வுத்தமனேயிருந்திவென்றமண்ணைத்தாலும், வண்மையுடன் தான்கொடுத்துவியாதிரோகம் வண்மையுடன் தான்தீர்ப்பாரதிதமெத்த, திண்மையுடன் சிலகாலஞ் சென்றபின்பு தீர்க்கமுடன்வயததுவும்நூறாண்டாச்சு, தண்மையுடன வையகத்திலிருக்கலாகாதப்பானேக்காணவெண்ணிநினைத்திட்டாரே.

இட்டதொருபுண்ணாக்குயீசர்தாமு மெழிலானதிருவாத்திமரத்தின்கீழ, சட்டமுடன்திருப்பொத்திலிருந்துகொண்டு சாங்கமுடன் சிவயோகஞ்செய்துமல்லோ, திட்டமுடன்சிலகாலங்கள் கழிந்தபின்பு

தீர்க்கமுடன் மரப்பொந்திலயிக்கியமாகி, பட்டமாக்குருத்தல்லோ வையகத்தில் பட்சமுடன்மாண்பருக்கு குருவுமாச்சே. ௭௭௬

குருவான திருவாத்திமரத்தையப்பா கொற்றவனே வையகத்துமாண்பரெல்லாம், திருவானரோகமதுகண்டபோது தீர்க்கமுடன் மரத்துக்குக் காப்புகட்டி, சருவானசருகுவகை யொழமிட்டு சட்டமுடன் தானருந்திரோகந்தீர்ந்து, பெருமையுடன்வையகத்தில் புனிதவானாய் பேருண்டாய்வெகுநாளாய் வாழ்ந்தார்தாமே. ௭௭௭

வாழ்ந்தாரே யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வகுப்பான புலிப்பாணிமைந்தருக்கு, ஆழ்ந்தவேகாலாங்கிநாதர்கடாட்சத்தாலே வப்பனே வேங்கைதனி லேறிக்கொண்டு, தாழ்ந்திடவே ஜலந்திரட்டிப்புனிதவானம்சாங்கமுடன்தாரணியில்சுற்றிவந்தோன், சூழ்ந்திடவேவெகுகோடிகாலமப்பா பூதலத்திலிருந்ததொரு சித்துபாரே. ௭௭௮

பாரப்பா புலிப்பாணி பாலனான பட்சமுடனுந்தமக்கு வயது சொல்வேன், ஆரப்பா வயததுவுமறுநூறாண்டு வப்பனே வையகத்திலிருந்தசித்து, சேரப்பா சமாதிமுகஞ்சென்றதில்லை சேர்மையுடனே முன்காலமிருந்தசித்து, சீரப்பாசிவயோகந் தன்னிற்சென்று சிறப்புடனே சின்மயத்திலிருந்தசித்தே. ௭௭௯

இருந்துமேவெகுகாலமானசித்து வெழிலாகவெந்தனிடவுயதேசங்கள், பொருந்தவே தானடைந்து புனிதவானாய் பெருக்கமுடன் வையகத்திலிருந்தசித்து, திருந்தவே மலைகுகைகள் வனாந்திரங்கள் தீர்க்கமுடன் கண்டறிந்தசித்துவாகும், கருந்தமிழுஞ்செந்தமிழுங் கலந்தசித்து காசினியிலுபவாசசித்துமாமே. ௭௮௦

ஆமப்பா புலிப்பாணிமைந்தாகேளு வப்பனேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன், தீமப்பா நந்தியுடமார்க்கந்தன்னை புகலுகிறேன்வயததுவு மேதென்றக்கால், நாமப்பா வயததுவு மெழுநூறாண்டு நலமானவெகுகாலமிருந்தசித்து, வோப்பாசமாதிமுகங்கண்டசித்து வேதாந்தநந்தியென்று சொல்லலாச்சே. ௭௮௧

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லை சுந்தரனார்யுகங்கடந்த நந்திமூர்த்தி, வெல்லவேமலைபடியாம்வாரந்தன்னில் வேண்டியேசமாதிமுகமிருந்தசித்து, புல்லவே ஷேவர்க்க மில்லாமற்றான் பூதலத்தில் வெகுநாளாயிருந்தார்தாமும், நல்லதொரு தேவதால்தலங்கள் தன்னில் நலமுடனே நந்தியென்றபேருண்டாச்சே. ௭௮௨

உண்டாச்சுசித்துமுனி பாலனுக்கு வுற்றதொரு நந்திமுகந்தா
னுமாச்சு, கண்டதொரு மாண்பரெல்லாமாலயத்தில் கருத்தினிலே
முன்நின்றாநந்தினன்று, அண்டர்முனி ராட்சதரும் ரிஷிகள்தாமும்
அந்தரதுந்துமிமுதலுர் தேவராஞோர், மண்டலத்தில்தேவதா ஸ்தல
ங்கள்தன்னில் மகத்தானநந்தியென்று மதித்திட்டாரே. ௭௮௩

மதிக்கவே யின்னமொருமார்க்கங்கேளு மகத்தான புலஸ்திய
ரின்வண்மைசொல்வேன், அதிக்கவேஅகஸ்தியனார்வாசம்பெற்றதடி
யானபுலஸ்தியனென்னலாகும், விதிப்படியே காமமுனி கோத்தி
ரத்தில் வித்தகராய் வந்துதித்தமுனிவர்தாமும், கதிபெறவே யகஸ்
தியனார் பரகம்பெற்று காசினியில்வந்துதித்த சித்துமாச்சே ௭௮௪

ஆச்சப்பா புலஸ்தியரின்வயதேதென்றால் வப்பனே யறுநூற்று
அறுபதாகும், மூச்சடங்கிப் பிராணவத்தை மாறிமாறி மூதலகில்
வெகுகால மிருந்தசித்து, பேச்சறியா மாவின் சித்துவப்பா பேரின்ப
நிலைதன்னையே துறந்தசித்து, நீச்சனெனும் பஞ்சமரோ டிருந்தசித்து
நெடுங்காலவையகத்து சித்துமாச்சே. ௭௮௫

சித்தானபுலஸ்தியருஞ் சமாதிக்கேசிறப்பானதேரணமாமுனி
வர்தம்மை, பத்தியுடன் சிஷவர்க்கங்கொண்டுமல்லோ பாருலகில்ச
மாதிக்கேயேகவென்று, முத்திபெற சென்மபத்தைமனதினுன்னி மூது
லகில்சமாதிக்குசெல்கவென்று, சத்தியமாய் பவக்கடலை யொழித்து
மல்லோ சட்டமுடன்சமாதிமுகமேகினாரே. ௭௮௬

ஏகவேவையகத்தில் சமாதிதன்னில் யெழிலாகமுப்பதுவாண்டு
மட்டும், போகமென்னு மத்விதநிலையில்நின்று பொங்கமுடனு
னிருந்தமாயாசித்து, பாகமுடன்தேரணமாமுனியர்தன்னால் பாருல
கில்மறுபடியும வந்தசித்து சாகமதுவாராம லறுநூற்றுசொச்சம் கா
க்கமுடன்வையகத்தி லிருந்தார்பாரே. ௭௮௭

பாரேதான்பின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் பண்பானவர்த
னதுநேசபாலா, சீரேதான் வேதமென்ற வியாசாப்பா சிறப்புடனே
வெகுகாலங்கடந்தசித்து, கோரமென்ற வயதுவும் ஆயிரத்துசொச்
சம்குவலயத்தில் வேதமதை யறிந்தசித்து, திரமுடன் நாலாதி ஸ்க
ளெல்லாம் திறைகடல்போலுண்டதொரு சித்துகாணே. ௭௮௮

காணவேவனுந்திரங்கள் குகைள்காடு கருவானமலையாறு குன்
றுதானும், வேணதொருவண்டர் முனிகூட்டத்தார்கள்வெளிகாணு
காடுமுதலுறைந்தசித்து, நீணவே சமயமென்றமார்க்கந்தன்னை நேர்
மையுடன் துகைபாடு செய்தசித்து, மாணமருங்கல்விதனிலுறைந்தசி
த்து மகத்தானமாண்பருக்குவுகந்தசித்தே. ௭௮௯

மாண்பானவையகத்துஜனங்களுக்குமார்க்கமுடன் வேதமதை
யோதுஞ்சித்து, ஆண்மையுடன் சாத்திரங்கள் புராணமெல்லா மவா
வர்க்குவுகந்தபடி செய்துவைத்தேன், தாண்மைபெற சைவாதிசமய
மெல்லாம்தாரணியில்கொடி நாட்டியிருந்தசித்து, நீண்மையுடன்கா
லாயர்திகற்பங்கொண்டு நெடுங்காலமிருந்ததொருதவசியாச்சே ௭௯௦

தவசியென்றால் மாண்பருக்கு வுகந்தசித்துதாரணியில்சமுசார
வாழ்க்கையோடும, பவக்கடலைந்தாஞெழித்துப் பாரின்மீதுபட்சமு
டன்றானிருந்த கொடியசித்து, தவப்பெருமைகொண்டல்லோரிஷிக
ளோடும் தயங்காமலரசர்முதல் வணங்குஞ்சித்து, நவகண்டவையக
மும்மதிர்தசித்து நலமானவியாசமுனியென்ற சித்தே. ௭௯௧

முனியானசித்து முனிவியாசர்தாமும் மூதுலகில்பெருமைதனை
யறிந்தசித்து, களிவோடும்பாலோடும் ரிஷிகள்தம்மை கண்ணினால்க
ண்டறிந்தசித்துவாகும், பனிபோன்றமலை காடுபார்த்தறிந்துபட்சமு
டன்சென்றல்லோ வுபதேசங்கள், தனியாகதானிருந்து பிராணவத்
தைதன்மையுடன்றானறிந்த சித்துதானே. ௭௯௨

தானானசித்துக்குசமாதியில்லை தாரணியில் வெகுகாலமிருந்தசி
த்து, கோனனகுருக்கள் மகாரிஷிகள்தேவர் சொற்றவனாசிஷவர்க்க
மாண்பர்தன்னை, மானனவையகத்திலறிந்தசித்து மகத்தானவியாச
முனிசித்துபோல, தேனனவேதமதை யறிந்தசித்து திறைகடலிற்க
ண்டதுண்டோவுண்மைதானே. ௭௯௩

உண்மையின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வுத்தமனேபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, வண்மைபெறும்தேறைய ரென்னுஞ்சித்து வளமான
ரோகமதைத்தீர்க்குஞ்சித்து, நண்மைபெற வயதுவுமேதென்றாக்
கால் காதாந்தசித்துமுளிகும்பயோனி, கிண்மையுடனெழுதிவைத்த
சாத்திரத்தில் தீர்க்கமுடன்வயதுமுன்னூறென்னலாமே. ௭௯௪

என்னவேவயதது மூன்னூறண்டு மெழிலானதேரையர்முனி வருக்கு, பன்னவேசாத்திரத்தின் வருப்பைப்போலே பட்சமுடன் கண்டறிந்துசொல்லலாச்சு, துன்னவே யிவர்தமக்குச்சமாதியில்லை துப்புரவாய் ஐந்தாசைவிட்டோர்தாமும், முன்னமே யகஸ்தியனு ருபதேசங்கள் முறைப்படியேகண்டறிந்த சித்தமாச்சே. ௭௯௫

முறையானகருவிசாரணையெல்லாம் முயற்சியுடன்தாமறிந்தமா யாசித்து, கறைபோன்றபதினெண்பேர் சாத்திரத்தை கருத்தினிலே யென்னாளும்மனதுவந்து, மறைவானபொருளெல்லாம் மாண்பருக் கும் கத்தாமுறைப்பாடிபேசவுங்கண்டு, குறையாமலுபதேசஞ் செய் தசித்தசொற்றவனார்தேரையமுனிவர்தாமே. ௭௯௬

முனியான தேரையமுனிவரப்பா மூர்க்கமுடன்சங்கமென்றச பையிற்சென்று, தனியாகவகஸ்தியரின் பின்றொடர்ந்து சட்டமுடன் பிணிதீர்க்கசித்துவாகும், பனிபோன்றவனுந்திரத்தி லிருக்குமூலிபா ங்கானசஞ்சீவிமூலிதனனை, மனிதர்களைத் தானெழுப்பு மமூர்தமூலி மார்க்கமுடன்கண்டறிந்தசித்துபாரே. ௭௯௭

பாரப்பாயேம மென்றவித்தைதன்னை பண்புடனேமனதுவர்து கண்டசித்து, ஆப்பாயிவர்போலுஞ் சித்துமுண்டோவவனிதனிலா ரேனுங்கண்டதில்லை, கோப்பாயேமமென்ற சித்தேபாகும்செடிதான மலையனைத்தும்பழுக்குஞ்சித்து, சிரப்பாவையகத்தில் நெடுநாளாக சி றப்புடனே தானிருந்தசித்துதாமே. ௭௯௮

தாமேகேளின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தயவானபாலக னேமைந்தபாரு, போமேதான்பக்கிரியாக் கோபுவென்றும் போக் கமுடன்சாத்திரத்திலுரைத்தவார்போல், சேமமுடன் வயதுவுமே தென்றுக்கால் நிலையானவாண்டதுவு மிருநூற்றுசொச்சம், காமமுட னகபிராயன்தன்னைக்காண நன்னயமாய்மக்கபுரிபோனார்தாமே. ()

போனாரேமலைநாடு குகைகடந்துபொங்கமுடன் நபிதன்னையேகா ணவென்று, கானமுபாதவழிசெல்லும்போது கடுக்கானைகபிக்கூட்ட ம் பிரவாய்க்கண்டு, மானாமகதேவர் பதியிலப்பாமார்க்கமுடன்வந் ததினாலுந்தமக்கு, நினை நின்பதியிலுந்தனைத்தான் திட்டமுடன் ச பித்திடுவோமென்றிட்டாரே. ௮௦௦

என்றவுடன்யாக்கோபுதாள்பணிந்து யெழிலானவார்த்தைபது கூறும்போது,சென்றுமேயாக்கோபுதன்னைக்கண்டு சிறப்புடனேசுன் னத்துசெய்துமல்லோ, தின்றிடவேரொட்டியதுதானுமீய்ந்து சிறப் புடனேயசேனுசேனென்றுகூறி,வென்றிடவேயுப்தேசபிரான்வத்தை விருப்பமுடன்மனுங்குமாரோகினாரே. ௮௦௧

ஓதவேநபினாயர்கூட்டத்தார்கள் வுத்தமர்கள்மனம்போலேமனது வந்து, நீதமுடன்மக்கபுரிகோட்டைக்குள்ளே நிஷ்களங்கபக்கிரியாக் கோபுதன்னை, தோதமுடன்கொண்டுசென்றாரன்பனைக்குள் தோரு மல்கொத்துபாயோதினார்கள், வீதமுபயனறிந்தசித்துதாமும் விடு பட்டுவந்தநொருயாக்கோபாச்சே. ௮௦௨

ஆச்சப்பாயின்னமொருவயனஞ்சொல்வேன் வப்பனைகொங்க ணவர்வயதுமார்க்கம், பாச்சலுடன்மெய்ன்னூறுவாண்டுமட்டும் பாரி னிலேயிருந்தசொருசித்துமாகும், மாச்சலுடன்சமாதிமுகஞ்சென்ற சித்து மகத்தானகொங்கணர்சித்துவாகும், ஓர்சலதுயில்லாமல்வுலகு தன்னில் வுத்தமனேவெகுகாலம்வழன்றசித்தே. ௮௦௩

சித்தானசித்துமுனிரிஷியார்தாமும் சிறப்பானகொங்கணவர்கா ண்டஞ்சொல்லி, முத்தானகடைக்காண்டம்மூன்றுஞ்சொல்லி மூது லகில்சமாதிக்குயேகலானார், பத்தியுடன்கடைக்காண்டம்நாலிலப்பா பாடிவைத்தார்லெகுசங்கை காணப்போமோ, புத்தியுள்ளமாண்பர் களுங்காண்பாரப்பா கண்டாலுமதிசங்கையின்னமுண்டே. ௮௦௪

உண்டானகடைக்காண்டம்பாடியல்லோ வுத்தமனுங்கொங்கண வர்முனியர்தானும், நண்பானவையகத்தில்மாண்பர்முன்னே நலமான ரிஷிமுனிவர்தனையழைத்து,வண்பானசாத்திரங்கள்பாடியல்லோ வள முடனேவெகுசித்தர்மறைத்துவைத்தார், இன்னமுடன்காயாதிகற் பங்கொண்டு தீரமுடன்சமாதிக்குச்செல்லேனென்றானே. ௮௦௫

சொல்லவேசமாதிமுகம் நின்றபோது செம்மலுடன்சீஷவர்க்க மனேகங்கோடி, மெல்லவேசமாதிக்குபிடமுந்தேடி மேன்மையுடன் வழிபாடுசெய்துமல்லோ, புல்லவேகொங்கணார்முனிவர்தானும்புக மானசமாதிமுகம்வுள்ளேசென்று, வல்லமையாய்முப்பதுவாண்டுதா னும் வளமுடனேயிருந்தசித்துதானே. ௮௦௬

தானானயின்னமொருவயனஞ்சொல்வேன் தாக்கானகண்மணி யேபுகலக்கேளு, கோனானதட்சணாமூர்த்தியப்பா குவலயத்தில்வெகு காலமிருந்தசித்து, மானானவயதுவுமேதென்றுக்கால் மகத்தானவா

யிரத்துசொச்சமப்பா, பாலனைப்படியேழுங்கடலுஞ்சுத்தி பாரினிலே
வுழன்றதொருசித்துகாணே. அ0எ

காணவேதட்சணா மூர்த்திபாரும் காசினியில்திருமந்திரம்பாடி
னோர்தான்,பூணவேசிவாலயந்தன்னிலப்பாபொங்கமுடன் வெகுகால
மிருந்தசித்து, தோணவேதிருமந்திரம்பாடியல்லோ தோற்றமுடன்
சமாதிக்குயேகவெண்ணி,ஆணவங்கள்தானொடுங்கிசித்துதானும் வன்
பானகாசிபதிசென்றிட்டாரே. அ0அ

சென்றனைகற்மநாகநதியின்பக்கல் சிறப்புடனேதட்சணாமூர்த்தி
னாபர், குன்றானகரையோரம்மண்டபந்தான் கொற்றவனார்சமாதிபுக
ஞ்சென்றுமல்லோ, வென்றிடவேஒருயுகமாம்வருபதாண்டு வுத்த
மனார்தானிருந்துவந்தசித்து, தென்றிசையில்தட்சணாமூர்த்தியென்று
தேசமதில்பேர்கொண்டசித்துபாரே. அ0கூ

பாரேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பாங்கானபாலக
னேபகரக்கேளும், நீரேதான்கோரக்கர்வயதேதென்றால் நிஷ்களங்க
மாகவல்லோமாயாசித்து, சேரேதான்வயததுவுமென்பதாகும் செப்
பினாரவர்நூலிற்சூத்திரந்தான்,சீரேதான்பதினாறுசூத்திரத்தில் சிறப்
பாகப்பாடிவைத்ததன்மையாமே. அக0

உண்மையாங்குளிகையதுதானுமில்லைவுத்தமனேநரைதிரையும்
யாதொன்றில்லை, வன்மையாம்பிணியென்றரோகமில்லை வகுப்பான
காயாதிதானுமில்லை, தன்மையுடன்வையகத்துமாண்பரெல்லாம் தப்
பாமல்சிவயோகியென்பார்பாரு,திண்மையுடன்கோரக்கர்முனிதம்மை
தீர்க்கமுடனெப்போதுமின்பார்தானே. அகக

நிண்பாரேகோரக்கர்முனியாலே தீர்க்கமுடன்கோரக்கர் சித்து
மாச்சு, வன்பாகசமுசாரவாழ்க்கையில்லை வளமானபொருளின்மேலா
சையில்லை, என்னேரந்திரிகாலபூஜையேர்டும் யெழிலானகாவிகாஷா
யத்தோடும், சொன்னபடிமனோன்மணியாள்பிரணவத்தை தொல்லு
லகில்யெப்போதுஞ்சொல்வார்தானே. அகஉ

சொல்வாரேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு தூய்தானநற்பாலாதீர
வானே, புல்லவேகொளபாலசித்துதானும் புகழானவையகத்திலிருந்
தசித்து,வல்லதொருபொன்னுக்குவாணியாற்று வகுப்புடனேகண்ட
றிந்தஞானசித்து, சம்விபமாம்வித்தைதனில்தேர்ந்தசித்து சட்டமு
டன்வுரைகல்லுக்குரியசித்தே. அகங

உரையான பொன்னுரைக்குங்கல்லைத்தானும் வுத்தமனேமலைத
னிலேகண்டுதேடி, திரையோடும் புரையகற்றிவயிரக்கல்லைதிட்டமு
டனாராய்ந்தஞானசித்து, வரையானசித்துக்குவயதேதென்றால் வள
முடனேகூறுகிறேனின்னங்கேளு, கரைகண்டசித்தல்லோ செவுனசி
த்து கௌபாலசித்தென்றுபேருண்டாச்சே. அகச

போரான சித்துக்குவயதேதென்றால் பெருமையுடன் கூறுகிறே
ன்கொற்றவாகேள், நேரானவயததுவும்இருநூற்றைந்து நெடிதான
காடுமலைதிரிந்தசித்து, ஊமேடுங்கூடியல்லோவுறவுபேசி வுகமையுட
ன்சாத்திரத்தைபறிந்தசித்து, சீரானகௌபாலசித்தருக்கு சிறப்புட
னேஞானமென்றதேசந்தானே. அகரு

தேசமாமுபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு தேற்றமுடன் காயாதிகற்
பங்கொண்டு, வாசமதுமலைதனிலேயிருந்துகொண்டு வகுப்பானசித்
தாதுவுளவாராய்ந்து, நேசமுடன்சமாதிக்குயேக வெண்ணி நெடுங்
காலஞ்சிஷவர்க்கமாண்பரோடும், பாசமொடுதனக்குகந்தசிஷனைத்தா
ன்பட்சமுடன்கண்டறிந்து வுரைத்தார்தாமே. அகசு

உரைத்தாரேசிஷவர்க்கசெய்திதன்னை வுத்தமனே !சமாதிக்குப்
போரேனப்பா, வரையானசமாதிமுகஞ்சென்றபோது வளமுடனே
யெந்தனுக்குவயிரக்கல்லால், குறையாமல்சமாதிதனை மூடியல்லோ
கொற்றவனேகருவயிரக்கல்லில்தானும், மறைவாகக்கைகாட்டுச்சித்தி
ரந்தான் மன்னவனேயெழுத்துரையுமென்பார்தானே. அகஎ

என்றவுடன்கௌபாலசித்துதாமும் யெளிதானவயிரக்கல் மே
லேயப்பா, வென்றிடவேயெழுத்துமுகம் மாறியல்லோமேதினியிலெ
ல்லவர்க்குமறிவதற்கு, !குன்றானகல்லின்மேலெழுத்தலுண்றி கொற்
றவனேகௌபாலர்சமாதியென்று, நன்றாகவரைதீட்டிசிஷர்தாமுங்கல
முடனேசமாதிமுகஞ்செய்தார்பாரே. அகஅ

செய்யவேபதினொன்குவருஷமட்டும் செப்பரியசமாதி முகந்தனி
லிருந்து, பையவேவையகத்தில் வந்தசித்துபாங்குடனேயேமென்ற
சித்துவர்கும், துய்யதமிழ்பண்டிதர்கள்போற்றுஞ்சித்து அறைபான
வேமமாற்றறிந்தசித்து, வையகத்திற்சித்துமுனிரிடிகள்தேவர் வுள
முடனேயெவரறிந்தாராணிதானே. அககூ

ஆணிபாரின்னமொருவதிதஞ்சொல்லேன் வப்பனேபுலிப்பாணி
மைந்தாகேளு, நீணிலத்தில் சோதிமாமுனிவர்தானும் நீதியுடன்
வெகுகாலமிருந்தசித்து, வாணிபங்கள்செய்வதற்கு யேமமாற்றைவ
ளமுடனேகண்டிருந்தசித்துதாமும், காணிகளும்பூமிவளமெல்லாங்க
ண்டு கருவயிரக்கல்லெடுத்த சித்துதானே. ௮௨௦

தானானசித்துக்குவயதேதென்றால் தன்மையுள்ள வருடமதுநா
னூறாகும், பானனகாயகலைதன்முகத்தில் பாங்குடனேதானதிரிந்தசி
த்துமாகும், கோனானகுருக்கள்மார் ரிஷிகள்தம்மை கொற்றவனார்
தான்கண்டுவாவுபேசி, மானானபொன்மாற்றுஅறியவென்று மார்க்க
முடன்சென்றதொருசித்துபாரே. ௮௨௧

பாரப்பாசோதியென்றமுனிவர்தானும் பட்சமுடன் சமாதிமுக
மவுள்ளேசென்று, சீரப்பாமுப்பத்தாறுண்டு மட்டும சிறப்புடனே
வையகத்தைமறந்தசித்து, நேரப்பாதவசுநிலைதானகடந்து நேர்மையு
டன்சமாதிவிட்டு வந்தசித்து, ஆரப்பா அறிவார்கள் சோதிமார்க்கம்
அப்பனேயானறிந்து சொல்விட்டேனே. ௮௨௨

சொல்லவேயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தூய்தான பாலகனே
யென்னசொல்வேன், வெல்லவேடமாகனார்வயதேதென்றால் வுத்தம
னேமுன்னூற்றுசொச்சமாகும், புலவேயிருந்தகாலம் வையகத்துபு
கழானபாவைபருடன் கூடியல்லோ, நல்லதொரு வஷ்டகருவித்தையெ
லலாம நலமுடனேசெய்ததொருடமாரகனே. ௮௨௩

காணவேஜெகஜாலடமாகந்தான் காசினியிலதிதவித்தைசெய்த
சித்து, பூணவேபர்மமேலநடந்தசித்து புகழானவாசியைகடத்துஞ்சி
த்து, பூணவேகூடுவிட்டுகூடுபாய்ந்து தொலலுலகில்வித்தைதனை
செய்தசித்து, ஆவணங்கள்தானெடுங்கி காயந்தின்று வன்புடனேவீ
ற்றிருந்தசித்துதாமே. ௮௨௪

தானானடமாகனாரடுஞ்சித்து தகமையுள்ள சாத்திரத்திற்சொ
ல்லவில்லை, கோனானவாகாயந்தன்னிலமட்டுய கொற்றவனார் கெடை
கட்டியாமிஞ்சந்து, பானானபரிதிமதிதன்னைத்தானுமடி பக்குவமாய்த்
திசைமாற்றுசெய்தசித்து, மானானடமாகனாசமாதிதன்னில மார்க்க
முடனேயுகுதற்கு நணணினாரே. ௮௨௫

நண்ணவேசகலரிஷிசித்துதாமும் நலமுடனேவையகத்துசமாதி
தன்னில், மண்ணதனிலிருந்ததொரு சித்துமாச்சு மகத்தானவவர்
போன்றசித்துமல்ல, கண்ணைவிந்தகுருடனைப்போல் கேணிதன்னில்
காசினியிலிறங்கியல்லோ சித்துதாமும், தண்ணீரில் பனிரெண்டுவரு
ண்டுமட்டுந் தன்மையுடன் வீற்றிருந்தசித்துதாமே. ௮௨௬

சித்தான்சித்துஜல ஸ்தம்பனசித்து சிறப்பான டமாகர்போல்
சொல்லொண்ணாது, முத்தானகேணிவிட்டுவந்தசித்து மூதுலகிலிவர்
போலுமெங்குமுண்டோ, பத்திபுடன் வையகத்திலனந்தஞ்சித்துபா
ரினிலே வெகுமுனியரிருந்தாரல்லோ, சாத்திரங்கள் மறவாதசித்தா
ளும் ஜலஸ்தமபனசித்துபோலில்லைதானே. ௮௨௭

இல்லையே யின்னமொருகவிதைசொல்வேன் யெழிலானயெந்த
னிருமணியேகேளும், சொலலவே சுந்தரானந்தரப்பா தொல்லுலகி
ல்கேசரியாம் வித்தைதன்னை, புல்லவே வதிதமென்றமாணபருக்குபு
கழுடனேபுகட்டியவர்தாம் சித்துமாகும், வெல்லவேயவர்தமக்கு வய
தேதென்றால் விட்டகுறைதொட்டகுறை மிகுதியாமே, ௮௨௮

ஆமேதானவர்தமக்குவயது மெத்தவப்பனேயென்னூற்றுசொ
ச்சமாண்டு, நாமேதான் சொன்னபடி குளிகைபூண்டு நலமான கேசரி
மேல்சென்றசித்து, போமேதான்வையகத்திலிருந்துமல்லோ பொங்
கமுடன் சமாதிமுகஞ்சென்றசித்து, வேமதா னிருபத்தாறுண்டுமட்
டுமேவிட்டுபூமிதனில வந்தசித்தே. ௮௨௯

வந்ததொருசித்துக்கு சமாதிமார்க்கம் வையகத்திலமெத்தவுண்
டுசொல்லொணாது, சந்தமாஞ்சிஷவர்ககங்கோடிமாண்பர்தாமணி
யிலகணக்குண்டோலக்கோயில்லை, சொந்தமுடன் வெகுமாணபர்கிட்
டியல்லோ சுந்தரனார்பாதாரவிந்தந்தன்னை, அந்தமுடனதாள்பணிந்து
சிரங்குனிந்து வனபுடனேபோற்றிசெய்த சித்துமாச்சே. ௮௩௦

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணி மைந்தாகேளுவன்புடனேசொல்லுகிறே
ன்வதிதமெத்த, மாச்சக்லனறவாரிஷியாஞ் சித்துதம்மை வளமுட
னேசொல்லுகிறேன் வண்மைபாரு, பாச்சலன்றவயதுவும் யெழு
நூற்றுச்சொச்சம பாருலகில்நெடுங்காலமிருந்தசித்து. மூச்சடங்கிசிவ
யோகமானசித்து மூதுலகிலிவர்போலுங் காணோர்தாமே. ௮௩௧

காணாரேதவசியென்னும் வரரிஷிபார்தானும் கருவாககாலிங்க
மடுவுதன்னில், வேணபடிதவயோகஞ் செய்யவென்று விட்டகுறைத
னைகற்றி மடுவிற்சென்று, தோணவே பனிரெண்டு வாண்டுமட்டும்

தொல்லுலகில்ஜலஸ்தம்பசமாதியாகி,மாண்பநம்வையகத்தோர்காண வென்று மார்க்கமுடன்வந்ததோர் சித்துதானே. அ௱௨

தானென்ற சித்தநவும் ஜலரூபசித்து தாரணியிலிவர் போலுஞ் சித்துமுண்டோ, வாமென்றதேவாதிரிஷிகள் தம்மால்வரத்தினுல்பே ருபெற்றசித்தேயாகும், கோனென்றவாரிஷியாசென்று சொல்லிக் கொற்றவர்க்கு குவலயத்தில்பேருண்டாச்சு, மானென்றசித்தர்களும் வணங்கியல்லோ மகத்தானரிஷியாரைப்போற்றுவாரே. அ௱௩

போற்றுவார் பூதலத்தாரெல்லாருந்தான் பொங்கமுடனின்ன மொருமார்க்கஞ் சொல்வேன்,தேற்றமுடன்வால்மீக ரென்றசித்து தெளியானமார்க்கமது செர்ல்வேன்பாரீர், மாற்றமயம் நீங்கியல்லோ வையகத்தில் வளமையுடன்வெகுகாலமிருந்தசித்து, ஆற்றலுடன்வா ல்மீகராமயணத்தை அவனிதனில்மாந்தருக்குச்செய்திட்டாரே.

செய்ததொருவால்மீகர் வயதேதென்றால்செப்பமுடன் எழுநூ ற்றுச்சொச்சமாகும், துய்யதமிழ்ப்பண்டிதனுங் கல்விவானும் துய்தா னவகப்பேருகொண்டசித்து, பையவேசமாதிமுகஞ் சென்றதில்லை பாங்குடனேகாயாதிகொண்டுதானும், வெய்யவெநெடுங்காலமிருந்த சித்து வேதாந்தவால்மீகர்தானுமாமே. அ௱௫

தானான வையகத்துமாந்தர்க்கெல்லாம் தகமையுள்ளவால்மீகர்ச ரிகைதன்னை, கோனான குருவானவால்மீகர்தானும் குவலயத்தில்பேர் கொண்டஞானசித்து, தேனானவைதீக சாத்திரங்கள தெளிவுடனே கட்டிவைததஞானசித்து, பானானபாரசரிஷிக்கொப்பதானபாங்கான யுடியென்றுசெப்பலாமே. அ௱௬

செப்பலாமின்னமொரு மார்க்கங்கேளு செபமான புவிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஒப்பமுடனூர்வசியாள் வயதேதென்றால் வுத்தமனே நூற்றியிருபதம்தயாகும், தபதிங்கள்சோாமல்தரணிமீதில்சாங்கமு டன்வீற்றிருந்த மாதுசிந்து, இபபுவியிலூர்வசியாள் சுருக்காத்னம் யெழிலாகபாடிவைத்தமாதுதாமே. அ௱௭

மாதானவூர்வசியாள்காயகற்பம் மகத்தானவையகத்திலுண்டுமெ ல்லோ, தோதான காவியங்களொன்றுகூறி தோமுமல் பாடிவைத்த மாதுசித்து, தீதானமியாசரிடம் வுபதேசங்கள் நீதியுடன்பெற்றதொ ருமாதுதானும், கோதாவரிகரைதனிலேமடிந்தசித்து கொற்றவனே சமாதியது அங்கேவுண்டே. அ௱௮

உண்டானசமாதியதுமண்டபத்திலூகோகோராதாக்கள்கண்ட நிந்து, தின்பானவேதமாமாயுற்வேதம் தீரமுடன்கண்டறிந்தமாது சித்து,கண்டல்லோரிஷிமுனிவர்சித்துதானுங் காசினியில்பூசைமுதல் னைவேத்தியங்கள், சண்டமாருதம்போலேதானடித்து தாரணியில் கோடித்துவருகின்றாரே. அ௱௯

வருகிறார்பூவாடைகாரிசித்தை மார்க்கமாமின்னமொருமகிமை கேளு, கருமமதைவையகத்திற்றனைகற்றி காசினியில்நெடுங்காலமிரு ந்தசித்து, தருமமதுதானறிந்தகமலசித்து தாரணியில்தானறிந்தகொ டியசித்து, அருமையுடன்சீனபதிதேசந்தன்னில் வன்பாகசென்ற தொருசித்துபாரே. அச0

பாரேதான்கமலமுனி வயதேதென்றால் பாலகனேசொல்லுகி றேன்பண்பாய்க்கேளு, நேரேதான்வயததுவும்நாலாயிரந்தான் நேர் மையுடன்முன்னூற்றுசொச்சமாகும்,சீரேதான்சீனபதிதன்னிலப்பா சிறப்புடனேநெடுங்காலமிருந்தசித்து,தீரேதான்சமாதிமுகந்தன்னிற் சென்று தீர்க்கமுடன்இருநூறுவாண்டுதானே. அசக

ஆண்டானவருஷமது யிருநூறப்பா வப்பனேபூமிதனிலிருந்த சித்து,கூண்டானகூன்டோடுவந்தசித்து குவலயத்திலிவர்போலுஞ் சித்துமுண்டோ, தாண்டவம்போல்சீனபதிதேசந்தன்னில் சாங்க முடன்விநோதங்கள்செய்தசித்து, ஆண்டகையாமானதொருகமலர் தாமும் வப்பனேவையகத்துசித்துமாச்சே. அசந

ஆச்சப்பாயின்னமொருமகிமைசொல்வேன் வப்பனேயதிசயங் கள்பெத்தவுண்டு, மாச்சலுடன்வையகத்திலிருந்தசித்து மகத்தான அறிவானந்தசித்துதானும், பாச்சலுடன்வயததுவுமேதென்றுக்கால் பண்பானமுன்னூற்றுவறுபதாண்டு, மூச்சடங்கிசமாதிதனிலிருந்த சித்து மூர்க்கமுடன்பனிரெண்டுவருஷங்காணே. அசரு

காணவேபன்னிரெண்டாண்டுமட்டும் காசினியில்பூமிதனி லிருந்த சித்து, தோணவேகௌபாலர்சிஷனாகும் தொல்லுலகிலிவர்மகிமை மெத்தவுண்டு,பூணவேவையகத்துமாண்பருக்கு புகழாகமுன்னடந்த காரியத்தை,வேணபடிசன்னதங்கள்கொண்டாற்போலே விட்டகுறை யிருந்தபடிசொல்வார்பாரே. அசச

சொல்லவேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு தூய்தானவகப்பேபர் சித்துதாமும்,வெல்லவேயவர்தமக்குவயதேதென்றால் விருப்பமுடன் சொல்லுகிறேன்வியளாக்கனும், புல்லவே நாற்றுப்பத்துமொன்றுமூன்று புகழானமரத்தடியிலிருக்குஞ்சித்து,நல்லதொருசமாதிமுகஞ்சென்ற தில்லை நாதாந்தஅகப்பைவெளிசித்துதானே. ௮௫௫

வெளிபானசித்துக்கு குருவேதென்றால் விருப்பமுடன்வியாச முனியென்னலாகும், ஒளிவாககாயாதிதானுமில்லை ஓகோகோவுலக மதில்வாழுஞ்சித்து, களிபானசோதியென்றவிருட்சந்தன்னில் கை லாசநாதரைப்போல்சமாதிகொண்டு,வளியானமாப்பொந்தில்தாமெ டுக்கு மகத்தாகயிருந்ததொருசித்துமாச்சே. ௮௫௬

சித்தானசித்துனுடமார்க்கஞ்சொல்வேன்சிரானபுலிப்பாணிமன் னுபாரு, முத்தானப்பாம்பாட்டிவயதேதென்றால் மூதுலகில்பெயர் கொண்டசெடியசித்து, புத்தியுள்ளசித்தர்க்குவயதுசொல்வேன் புண் ணியனே நாற்றியருபத்துமூன்று, சுத்தமுடன்பாம்பினதைவிஷத்தை வாங்கி துப்புரவாயருந்துகிறசித்துகேளே. ௮௫௭

கேளேதான்காயாதிகற்பங்கொண்டு கீர்த்தியுடன்சிலகாலமிருந் தசித்து,பாளேதான்போகாமல்தேகந்தன்னை பட்சமுடன்காப்பாற்றி பக்துகொண்டு,நீளேதான் திருவாத்திமரத்தின்கீழே நீதியுடன்கொலு விருந்தகாயசித்து, ஆளேதான்கோகரணசித்துமல்ல வப்பனேசின் மயத்தின்சித்துபாரே. ௮௫௮

பாரேதானின்னமொருமார்க்கம்பாரு பட்சமுள்ளயெந்தனது பாலாகேளு, சீரேதான்காலகண்டவயதேதென்றால் சிறப்பானவாயிர மாமிருநூறுண்டு,நேரேதான்நெடுங்காலமிருந்தசித்து நேர்மையுடன் குளிகைபதுபூண்டசித்து, வேரேதான்பெயரேது சொல்லவென்றால் வுத்தமனேசேஷனால்முடியாதென்றே. ௮௫௯

அன்றான ஆதிசேடன்றன்னினாலும் வப்பனேகூறுதற்குமுடியா தப்பா,நன்றானநெடுமலைகள்வனாந்திரங்கள் கொற்றவனேநெடுங்கால மறிந்தசித்து, தென்றிசையில்தட்சணாமூர்த்தியன் சிறப்பானசித்து மகாசிஷனுக்கு, வென்றிடவேயுபதேசஞ்செய்தசித்து விட்டுறை யிருந்ததொருகாலர்தாமே. ௮௬௦

காலனும்நெடுந்தூதகாலசித்து காசினியில்சமாதிமுகஞ்செல்வ தற்குபாலனுஞ்சிஷவர்க்கமாண்பர்தம்மைபட்சமுடன்தாமழைத்தசித் துதாமும், சிலமுடன்முப்பத்துவாறுயாண்டு சிறப்புடனேவையகத் திலிருந்தசித்து,கோலமுடன்முகமறியாபாலசித்து கொற்றவனேவெ குகாலமிருந்தசித்தே. ௮௬௧

சித்தானசித்தனிடமார்க்கஞ்சொன்னேன் சிறப்பானயின்னமொ ருவயணங்கேளீர்,முத்தானவடிவேலர்முருகாப்பா முயற்சியுடன்வய தநுவுமேதென்றக்கால்,சத்தியமாய்வயதநுவுங்கணக்கோயில்லை சார் பானநூல்தனிலுஞ்சொல்லவில்லை, சித்திபெறஞானவழிகொண்டசி த்து சிறப்பானசுப்ரமணியரென்னலாமே. ௮௬௨

என்னவேசிவசுப்பிரமணியரான வெழிலானசித்துக்குவயதோ யில்லை, பன்னவேபலசாஸ்திர நூல்கள்தன்னில் பாகமுடன்வயதநுவு ங்கூறவில்லை, சொன்னபடிசுருதிமுறைவேதாகமங்கள் தோற்றமுட னபலபெரும்பாடிவைத்தார், நன்னயமாய்சுப்பிரமணியர்காப்பேயெ ன்று நாட்டினார்நூல்களெல்லாம்நாட்டினாரே. ௮௬௩

நாட்டினதோர்நாயதைக்கண்டதல்லால் நாதாந்தவயதநுவைக்க ண்டதில்லை, தாட்டிகமாயின்னமொருவயணஞ்சொல்வேன் தயாளமு ள்ளசிறுபாலாசாற்றக்கேளீர், வாட்டமுடன்பூகியென்ற முனிவர்தா னும் வகுப்பானவயதநுவுமேதென்றக்கால், மாட்டிமையாய்வறுநூ ற்றுயைபதாண்டு மார்க்கமுடன்வையகத்துசித்துபாரே. ௮௬௪

பாரேதான்நீலகண்டரிஷியார்தம்பால் பாருலகிலுபதேசம்பெற் றசித்து, நேரேதான்சமாதிமுகந்தன்னிற்சென்று நேர்மையுடனிருப த்தோராண்டுமட்டும், தீரேதான்சமாதிமுகமிருதுமலலோ தீர்க்கமு டன்வையகத்தில்வந்தசித்து, பேரேதான்நூல்தனிலேபூகியென்றும் பேருலகில்கீர்த்திபெற்றசித்துதாமே. ௮௬௫

தாமானசாந்திரங்களடிந்தசித்து தாரணியில்நெடுங்காலமிருந்த சித்து, கோமான்களுபதேசம்பெற்றசித்து குவலயத்திலிவர்போலும் யாருமுண்டோ, பூமான்களானதொருமாண்பரெல்லாம் புகழ்ச்சியுட னிவர்பாதப்புகழுஞ்சித்து, சாமாசயமானதொருசித்துபோல சட்ட முடன்வையகத்திற்காணார்தாமே. ௮௬௬

தானானயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தகைமையுள்ளபூபா லாமணியேகேளீர்,பானானதிருணக்கியமுனிவர்தானும் பாருலகில்நெ

டுங்காலமானசித்து, கோணனவயததுவுமேதென்றக்கால் கொற்றவனேதுலாயிரத்துயெண்பதாண்டு, மாணனசமாதிமுகஞ்சென்றசித்துமார்க்கமுடனிருபத்திரண்டுதானே ௮௯௭

ஆண்டானவருஷமதுயிருபத்திரெண்டு வப்பனேசமாதிமுகமிருந்தசித்து,பாண்டவர்களாவருங்காணுமுன்னேபாருலகில்வெகுகாலமிருந்தசித்து, தாண்டவம்போல்ஜெமதக்கினிமுனிவர்தானும் தாரணியில்பெற்றெடுத்தசித்துவாகும், மாண்டதொருமாண்பரெல்லாம்வையகத்தில் வாழ்த்தியல்லோவஞ்சலிகள்செய்தசித்தே. ௮௯௮

சித்தானசித்துமுனியிவர்தானப்பா சீருலகில்ரிஷிவர்க்கூட்டத்தோடு, முத்திபெறநல்வழிக்குவுறுதிகொண்டு மூதலகில்சின்மயத்தைமனதிலுன்னி, "சத்தியுடன்மனோன்மணியை தியானித்தேதான் சதாகாலநிஷ்டைகுறிகளாங்கண்டு, புத்தியுடன்வையகத்தில்தவசிபாலி பொன்னுலகுட்டிதனிலேசேர்ந்தார்தானே. ௮௯௯

சோமேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் செம்மனுடன்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, வாமுடன்சண்டேசுவரர்வளமைகேளும் வண்மையுடன்வயததுவுமேதென்றக்கால், தீரமுடன்காணூற்றியறுபதாகும் தீர்க்கமுடனவர்நாலிற்சொன்னநீதி, சாமுடன்சமாதிமுகஞ்சென்றசித்து சாங்கமுடன்வையகத்துசித்துதானே. ௯௦௦

காணவேசமர்திமுகம்பத்துரெண்டு கருவாகவன்றுடனேதானுங்கூட்டி, பூணவேபூமிதனிலிருந்தசித்து பொங்கமுடன்ஞானமென்றகிரியாசிதது, நீணவேநாலுயுகவதிசயங்கள் நேராழியுலகுபதிவறிந்தசித்து, சிணமதுயில்லாமல்நெடுங்காலந்தான் சிவனோடிருந்ததொருசித்துமாச்சே. ௯௦௧

ஆச்சப்பாயின்னமொருமுறைமைசொல்வேன் வப்பனேசெங்கணிவாய்க்கொண்டபாலா,யச்சலதுவாராமலிருந்தசித்து பெழிலானதிருமூலரென்னலாகும், பாச்சலென்றவயததுவுமேதென்றக்கால் பாரினிலேவாயிரத்தும்சாச்சமாகும், மூச்சடங்கிசமாதிமுகந்தன்னிலப்பா மூதலகில்நெடுங்காலமிருந்தசித்தே. ௯௦௨

நெடுங்காலஞ்சமாதிமுகந்தன்னிற்றானும் நேர்மையுடனறுபதுவருஷமாண்டு, கடுந்தவசியாயிருந்தசித்துதாமும் கண்டுகொள்ளாவதிசயங்கள்மெத்தவுண்டு, படிந்துயரந்தான்றியாமாண்பர்க்கப்பா பாரினிலேதிகொடுத்துவதீதஞ்செய்தார், சுவோதிதமைக்கண்டுநேர்த்தஞ்சொல்லி துப்புரவாய்விதியுரைத்துவழிசொல்வாரே. ௯௦௩

வழியானமுறைபாடுதாமுரைத்து வண்மையுடனுபதேசங்கூறியல்லோ,பழியானவார்த்தைக்குபாளாகாமல்பாருலகில்சித்துவிளாயாடச்சொல்லி, மூழியானவார்த்தையது வுபதேசங்கள் மூர்க்கமின்றிதானுரைக்கும்ஞானசித்து, சுழியானவாசிதனிலிருந்துகத்தமுடன்வைதகத்திலிறந்தார்தாமே. ௯௦௪

போகர் புலிப்பாணிக்கு சித்தர்கள்பிறப்பும் இருநட்சத்திரமுங்கூறல்.

இறந்தாரேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு யெழிலான பதினெண்பேர்முனிவர்தானும், பிறந்ததொருவளப்பங்கள்யாவுங்கண்டுபேரின்பநிலைதனிலேமனதிலுன்னி, சிறந்ததொருநட்சத்திர யோகங்கண்டு சிரானபாதங்கள்தான்வகுத்து, துறந்துபோனவனோடிரிஷிகள்தானும் துப்புறவாய்நாற்பத்தெண்பேர்தானுமே ௯௦௫

போனயிவர்களதுபிறப்புதானும் பேரின்ப நட்சத்திரகால்தான்கூட்டி, சீரானசினபதிமாண்பருக்கு தீர்க்கமுடனுபதேசஞ் செய்தநூலாம், கூரானவையகத்துமாண்பரெல்லாங் குறிப்புடனேதானறியமனதுவந்து வீரானபோகரேழாயிரத்தை விருப்பமுடனுபதேசஞ்செய்திட்டேனே. ௯௦௬

செய்தேனே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு செங்கமலகாத்தானேயின்னஞ்சொல்வேன், மெய்யான வேதமிது சத்தகாண்டம் மேதினியில்சகலகலைக்கியானமெல்லாம், பையவேவலடநூலைத்தானபாசாய்த்து பாடினேன்காண்டமது யேழாயிரந்தான், தூய்பதமிழ்ப்பரிபாஷைத்தன்னைநீக்கி துப்புறவாய்வோதிவைத்தேன் காண்டந்தானே. ௯௦௭

காண்டமாமேழாயிரம்பெருநாலப்பா கருவிகாணுமுதலிலடக்கம், பூண்டமான தறுதிவரைலிந்தநூலைப் புகட்டினேன்காலாங்கிதெடாட்சத்தாலே, வேண்டியதோர்சினபதி கருமானங்கள் வேற்றுருவமில்லாமல் கூறினேன்யான், ஆண்டகையாமெந்தன்குருநாதன்றன்னுலப்பனேபாடிவைத்த நூலிதாமே. ௯௦௮

நாலானனூலிதுதான் நூனுங்கமெத்த நுட்பமுடன்காலாங்கிபிறந்தவண்ணம், பாலான சித்திரையாமாதமப்பா பாங்கானவகலனியாம்நாலாங்காலம், சேலானசெகதகுருமைந்தனப்பா செயகானபாத்தியமும்பெற்றமைந்தன், காலானகாலாங்கிநாதரப்பா நீகாசினியில்வந்துதித்தவுருவுமாச்சே. ௯௦௯

உருவானமார்க்கமது மின்னஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேபோகா
தபிரப்புநேர்மை, உருவானமாதமது வைகாசிப்பா கருத்தானபரணி
யதுசென்டாங்காலாம், ருநுவானபஞ்சமைத்திலோருவனப்பா கொற்
றவனேவிசுவகர்மன்மைந்தனாகும், திருவானபோகரிஷி யென்றுமல்
லோ செப்பினார்பலநூல்கள் வேதமாமே. ௮௭௦

வேதமாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு வெளியானபுலிப்பாணிமை
ந்தாபாரு, போதமாம்ரோமரிஷி பிறந்தநேர்மை புகலுகிறேன்மாணுக்
களறியவென்று, நீதமுடனானியாந்திங்களப்பா நிஷ்களங்கமான
கார்த்திகைதானாகும், விதமுடன்பயனறிய மூன்றுங்காலம் விற்பர்
னார்பிறந்ததொழி நாளுமாச்சே. ௮௭௧

ஆச்சப்பாசெம்படவன் தனைப்பா வெப்பினமாதுருவுங் குறத்தி
யாகும், மாச்சலுடன் பலநூலுங்கண்டாராய்ந்து பாடிவைத்தமாப
தவுமெய்யேயாகும், மாச்சலுடனிருகுலத்தார்பெற்றமைந்தன் மகத்
தானரோமரிஷிபென்னலாகும், மூச்சடங்கி சென்றதொரு காவினப்
பாமுதலில்சென்றதொரு சித்துமாச்சே. ௮௭௨

சித்தானமார்க்கமதுயின்னஞ்சொல்வேன் சீர்பாலாயெந்தனிரு
கண்ணேகேளும், பத்தியுள்ளமச்சமுனி பிறந்தநேர்மைபாக்குடனே
ளாடியாந்திங்களப்பா, சத்தியுடன்ரோகணியா முதற்காலப்பா சாங்க
முடன்பிறந்ததொருநாளுமாச்ச, புத்தியுள்ளஆதலமாங்குலத்ததித்
தபுகழானகன்னியுடமைந்தனாமே. ௮௭௩

ஆமேதான் மச்சமுனியடவுசொன்னேன் வன்பானபுலிப்பாணி
மைந்தாகேளு, நாமேதான்சொன்னபடிசட்டநாதர் நன்மையுடன்பி
றந்ததொருநேர்மைதானும், போமேதான் ஆவணியாந்திங்களப்பா
போங்கமுடன் மிருகசீரிடமுமாகும், வேமேதான்விட்டகுறை மூன்
றுங்காலாம் விருப்பமுடனவதரித்த பாலனாமே ௮௭௪

பாலனாஞ்சிங்களவதேவதாசி பட்சமுடன்பயின்றெடுத்த புத்தி
ரந்தான், சீலமுடன்சட்டமுனி யொன்றுசொல்லி சிறப்புடனேகுவல
யத்தில்பேருண்டாச்சு, கோலமுடன்பின்னமொருமார்க்கம்பாருகொ
ற்றவனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, காலமுடனிடைக்காடர்பிறந்த
நேர்மை சட்டமுடன்சொல்லுகிறேன் தன்மையாமே. ௮௭௫

தன்மையாம் புரட்டாசிமாதமப்பா தாழ்வாதபரணியதனைக்கொ
ண்டமாதம், வன்மையாந்திருவாதிரைரெண்டாங்காலம் வளப்ப
முடனவதரித்தசீபாலன்றான், பென்மையாங்கானருக்குறைஜாதியப்பா
போராணகானினன்பெற்றபிள்ளை, இன்மையாமிடைக்காடர்தானா
கும் தீர்க்கமுடன்பூவுலகிலிருந்தசித்தே. ௮௭௬

சித்தானபின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் திரளானநவகோடி
ரிஷிகள்தன்னில், புத்தியுள்ளதன்வந்திரிபகவானென்றும் பூபாலரான
தொருமாயாசித்து, சத்தியுள்ளமகாவிஷ்ணுவென்றேசொல்வார் தார
ணியில்மானிடமாஞ்சித்தவராகும், முத்திபெறவைப்பசியாந்திங்களப்
பா மூலையானபுனர்பூசம்நாலாங்காலே. ௮௭௭

காலானதன்வந்திரிபிறந்தநேர்மைகாசினியிலவர்தாவிற்சொன்ன
வாறு, நூலானபலநூலிற்கண்டாராய்ந்து நுட்பமுடன்பாடிவைத்
தேன்குருநூலாகும், பாலானஇருப்பிரப்பாளாப்பா பாங்கான அநு
லோமன்பெற்றபிள்ளை, சாலானசாத்திரங்கள்யாவுங்கூறும் சகலவித
பண்டிதருங்காணார்தாமே. ௮௭௮

கண்டேனேநிர்வாணபாஷைப்பாகாசினியில்சமஸ்கிரதபாஷை
யாலும், விண்டதொருயித்ராவிபாளபந்து விருப்பமுடன்பாகவதபா
ஷையாலும், கொண்டேனேமனத்தருதிபடியேன்றும் கொற்ற
வனேகுவலயத்தில்கண்டாராய்ந்து, விண்டுமிகயானுவைத்தேன்விஷ்
ணுகாதை விளம்பிட்டேன்சத்தகாண்டமுண்மைதாமே. ௮௭௯

தானனயின்னமொருமார்க்கம்பாரு தயவானபுலிப்பாணிமகனே
கேளு, கோனனையென்குருவாங்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்தானு
ரைத்தவுளவுகண்டேன், பானனமூலத்தினீசரப்பாபண்புடனேபிறந்
ததொருநேர்மைதானும், மானனகார்த்திகையாந்திங்களப்பா மகத்
தானபூசமதுமூன்றுங்காலே. ௮௮௦

மூன்றானபாதமதுமூலத்தீசர்முனையாகபிறந்ததொருநேர்மையப்
பா, சான்றவராமூலத்தினீசரப்பா சட்டமுடன்வந்துதித்தநாளுமா
கும், நன்றதொருஜாதியிலேபள்ளஜாதியெழிலானகன்னிகையும்பெற்
றபிள்ளை, மேன்மையுடன்தான்பிறந்தார்மூலத்தீசர்மேதினியில்ரிஷி
தனக்குப்பிரந்தார்தாமே. ௮௮௧

பிறந்ததொருபின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பேரானபுலிப்
பாணிமைந்தாபாரு, சிறந்ததொருஅகத்தீசருதித்தநேர்மை சிறப்பான

தனுர்மாதமென்னலாகும், துறந்தொரு ஆயிலியம்மூன்றும்பாதம் அப்புறவாயவர்பிறந்தநாளுமாச்சு, கறந்தொருபால்பசுவும்கன்னு மாதி காசினியிற்பிறந்தொருசித்துமாச்சே. அஅஉ

ஆச்சப்பா அகத்தியரின்பிறப்பநேர்மை அவனிதனிலாராலுமுடியாதப்பா, மூச்சடக்கியபின்மேல்நின்றவிக்கு மூலையானகமலமதில் பிறந்தசித்து, மாச்சலுடன்தேவரிஷிவாக்கினாலே மகாதேவர்வந்துதித்தநருவுமாகும், எச்சலதுகாராதநும்பயோனியெழிலானவகஸ்தியரென்றறையலாமே. அஅங

அறையவேயின்னமொரு வயனாஞ்சொல்வேன் வன்பானகண்மணியேசொல்லக்கேளீர், நிறையவேசிவவாக்கியர்பிறந்தநேர்மை நீதியுடன்சொல்லுகிறேன்நினைவாய்க்கேளு, குறையாதகைமாதம்மகத்திலப்பா கொற்றவனேரெண்டாங்காலென்னலாகும், மறைபவேதிருமூலநட்சத்தாரில் மகத்தானகன்னியதுபிள்ளையாமே. அஅச

பிள்ளைபாஞ்சிவவாக்கிய ரென்னலாகும் பேரானதிருமூலர்மரபிலுள்ள, வள்ளலெனுஞ்சேய்மடவார்கன்னிதன்னின் மகத்தானசிவவாக்கியராகும்பாரு, தெள்ளுதமிழ்க்கவிவாணரிவர்க்கிணையுண்டோ செந்தமிழின்சுவையறிந்தசிவவாக்கியர்தான், கள்ளமதுவாராதபுனிதபாலன் காசினியிலவதரித்தவுருவுமாமே. அஅரு

உருவான்னின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேசிதாமணியேயுண்மைபாரீர், திருவானாமரென்றதேவரப்பாதீர்க்கமுடன்வந்துதித்தநேர்மைகேளீர், கருவானமாசியென்றதிங்களப்பா கடியதோர்பூரமதுரெண்டாம்பாதம், அருவநுள்ளாமரென்ற தேவர்தானும் வப்பனேவந்துதித்தநாளுமாச்சே. அஅகா

நாளானநாலாங்காலென்னலாகும் கலமானராமதேவர்பிறந்தநாளாம், ஆனானரோமரிஷிபாட்டனுக்கு அழகாகவந்துதித்தராமதேவன், கோளான நூல்களிலேகுற்றஞ்சொல்வார் குறையானமுறைப்பாடியேதுஞ்சொல்வார், பாளான நூல்தனிலேசொல்லாதாலே பட்சமுடன்யானுரைத்தேன்பண்பாய்க்கேளே. அஅஎ

பண்பானயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பாலகனேவைத்தறிவிற்சிறந்தபாலா, திண்பானபுஜண்டருடமார்க்கஞ்சொல்வேன் தீர்க்கமுடன்பக்குவியாங்திங்களப்பா, கண்பானவுத்திரமாமிரண்டாம்பாதம் காசினியில்வந்துதித்ததிருவுமாச்சு, மண்பானவாரிஷியின்சாபத்தாலே மார்க்கமுடனவதரித்தபாலனாமே. அஅஅ

பாலனுஞ்சந்திரகுலம் விளங்கவந்த பாரினிலேவெள்ளாட்டியெற்றமைந்தன், மாலானாதிசேவிமடந்தையாகும் மகத்தானவநந்தியுமென்னலாகும், சேலானபாக்கியமும்பெற்றபாலனை செம்மலுடன்சாபத்தால்வரத்தில்வந்து, தாலானதவசியென்ற நாமம்பெற்று தாரணியில்புஜண்டரென்ற பேருண்டாச்சே அஅகூ

போனயின்னமொருவழிதான்சொல்வேன் பேருலகிற்கீர்த்திபெற்றபுனிதவானே, சிரனகருவூரார்பிறந்தநேர்மை செப்புகிறேன் செம்பவளவாயாகேளீர், கூரானசித்திரையாமாதமப்பா குறிப்பானவந்தமதுரெண்டாம்பாதம், தேருனநாட்களிலே பிறந்தசித்துதேற்றமுடன்கருவூராரென்னலாமே. அகூo

ஆமேதான்தேவதத்தனென்றுசொல்லி வப்பனேயவன்மைந்தன்மயனென்பார்கள், நாமேதான்சென்னபடி மயனுக்கல்லோ நாடானக்கருவூரார்பிறந்தாரல்லோ, போமேதான்பொன்னுலகதேவதச்சர் பொங்கமுடன்கருவூரார்க்கிடமல்ல, ஆமேதான்பாண்டியற்கு வுருவுசெய்து வப்பனேதான்கொடுத்த சித்துமாமே. அகூக

தாமாகயின்னமொருவழிபாடல்லோ சாற்றுகிறேன்புத்தியுள்ள பூபாலர்கேள், கோமான்களறிந்ததில்லைசாத்திரத்தோஷம் கொற்றவனேயாம்கண்டவகைக்குஞ்சொல்வோம், சமானியமென்றொருபுண்ணாக்கீசர் தாரணியில்வந்துதித்தநேர்மைசொல்வேன், பூமான்களாரேனுமறிந்ததுண்டோ புகட்சியுடன்கூறுகிறேன்புனிதவானே. ()

புனிதமாம்வைகாசிமாதமப்பா புகழானபுண்ணாக்குயிசர்தாமும், வனிதமுடன்சித்திரையாமிரண்டாமாதம் மகத்தானபுண்ணாக்கர்பிறந்தநாளாம், சனியிராகுடன்கூடிபிறந்ததாலே சாங்கமுடனவதரிஷிதன்னைப்போல, மனிதருபவதாரந்தானெடுத்து மாட்டிடைச்சியமங்கலியன்பிள்ளையாமே. அகூங

பிள்ளையாமின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் போரானகண்மணியேபுகலக்கேளீர், எவ்வளவுபிசகாதபுலிப்பாணியும்மை யேற்றமுடன்சொல்லுகிறேன்யெழிலாய்க்கேளு, உள்ளபடிநீபிறந்தமாதமப்பா வுத்தமனேபுரட்டாசியென்னலாகும், கள்ளமிலாசோதியென்றநாலாங்காலாம் கருத்துடனேயவதரித்தசித்துமாச்சே. அகூச

ஆச்சப்பாவேடர்குலம் வந்துதித்தவப்பனே கன்னிகழிபாதமன்னி
கை, மூச்சடங்கி கானகத்தில்தவசிபாக மூர்க்கமுடன் முனிருந்தரிஷி
யாரோடு பேச்சிகளும், மிகப்பேசிவாதுகூறி போனதவகண்டரிஷி
தானப்பா, பாச்சலுடன்கன்னிகைதனைச் சேர்ந்துமல்லோ பாலகனே
பெற்றெடுத்த சிசுதானீயே. ௬௯௫

சிசுவானபாலகனேநீதானப்பா சிறப்புடனே காலாங்கிடாட்ச
த்தாலே, பசுபோலேவெங்கைதனை வாகனமுமாக்கிபாரினிலேகற்றி
வந்தபாலனுக்கும், நிசிதமுடன்யெந்தனுக்கு சீஷனுகி நிஷ்களங்கமான
தொருபுத்திவானுப், விசுவாசமுள்ளதொருபாலகனுக மேதினியில்
வந்துதித்தசித்துமாச்சே. ௬௯௬

சித்தானபின்னமொரு குறிதான்சொல்வேன் சிறப்பானபுலிப்
பாணிமகனேகேளாய், முத்தமுடன்நந்தீசர் பிறந்தநேர்மை முதல
கோர்தானறிய சொல்வேனப்பா, நித்தமதுவைகாசிமாதமப்பா நீடா
னவிசாகமதுகாலாங்காலாம், பத்தியுடன்தான்பிறந்தநந்திதேவர்பாரி
னிலேதேவஸ்தானகுருவுமாச்சே. ௬௯௭

குருவானதேவதாஸ்தலங்கள்தன்னில் கொற்றவனேநந்தியென்
றபேருண்டாச்சு, அருவானதேவேந்திரன்சாபத்தாலே வப்பனேபிர
ம்மகுலந்தனிலுதித்து, உருவாகியானிடஜென்மமாகி வுத்தமனேக
ன்னியதுவயிற்றிற்றங்கி, திருவானநந்திரூபங்கொண்டுமல்லோ சிறப்
புடனேவந்துதித்தசித்துதானே. ௬௯௮

சித்தானபின்னமொருமார்க்கம்பாரு சீருள்ளபுலிப்பாணிமைந்
தாகேளு, புத்தியுள்ளபுலஸ்தியனுர்பிறந்தநேர்மை பூதலத்திலேவார
லுங்கூறப்போமோ, முத்திதருமாவணிமாதத்திங்கள்தன்னில் முனியா
னஅனுஷமாம்நாலாங்காலில், பத்தியுடன்பிறந்தாரே புலஸ்தியர்தா
னும் பாரினிலேவந்துதித்தவுருவுமாச்சே. ௬௯௯

உருவானபுலஸ்தியரின்மார்க்கங்கேளு ஓகோகோநாதாக்களறி
ந்ததில்லை, கருவானதேவரிஷிதன்வரத்தால் கமலமுனிதன்வயற்றிற்
பிறந்தபோன், திருவானவகஸ்தியருக்குகந்தசீஷன் தீர்க்கமுள்ளசிவ
ராஜபுனிதயோகன், பருவானதிருமந்திரவுபதேசந்தான் பாருலகில்
புலஸ்தியென்றறையலாமே. ௭00

அறைபலாமின்னமொரு மார்க்கம்பாரு வப்பனேபுலிப்பாணி
மைந்தாகேளு, நிறைபனே வேதமென்றவியர்சுர்தாமும் நேர்மையு
டன்தான் பிறந்தசேதிவண்ணம், மறைபோன்ற வாணிமாதத்திங்கள
ப்பா மகத்தானகேட்டையது ரெண்டாங்கால்தான், நறைபோன்ற
நாள்தனிலுதித்தபாலன் கொற்றவனுர் வேதமென்றவிபார்தானே.

தானனபராசரது மைந்தனப்பா தாக்கான வியாசனென்றே
செப்பலானும், கோனானநூற்படியே யானுரைத்தேன் கொற்றவனுர்
மாண்பரிடமறியவேண்டி, பானனைபின்னமொருபதமுஞ்சொல்வேன்
பாரினிலேமாண்பர்களுந் தெரியவேண்டி, மானனபுலிப்பாணியுந்த
மக்கு மார்க்கமுடன் முறைபாடுசொல்லலாச்சே. ௭0௨

சொல்லவென்றால் தேரையர் மார்க்கஞ்சொல்வேன் சுந்தரனே
பங்குனியாந்திங்களப்பா, வெல்லவே மூலமது ரெண்டாங்காலாம்
மேன்மையுடனவதாரஞ் செய்தாராம், புல்லவே தேரையர் முனி
வர்தானும் புகழானபிரம்மகுலந் தன்னிலப்பா, வெல்லவேவவர்னரிஷி
தன்றனக்கு சிறப்புடனே பெற்றெடுத்தபாலனுமே. ௭0௩

பாலனுந்தேரையர்முனிவர்தானும் பண்பான வகஸ்தியருக்கு
கந்தசீஷன், சீலமுடனுபதேசம்பெற்று சிறப்புடனேயவனிதனிலே
யிருந்தசித்து, கோலமுடன்யமமென்றவித்தைதன்னை குவலயத்தி
ல்மாண்பர்களுக்காகவேண்டி, காலமுடனகஸ்தியர்க்குரூபந்தன்னை
தன்மையுடனெடுத்ததொருசீஷனுச்சே. ௭0௪

சீஷனுபின்னமொரு மார்க்கம்பாரு சீருள்ளபுலிப்பாணிமன்ன
வர்கேள், தோஷமதுநேராமல்யாக்கோபென்னுர் துப்புரவாய் ஞான
மென்றசித்துதானும், வேஷமதுதான்மாற்றி நபிநாயகத்தைதவிருப்ப
முடன்கண்டுவந்தயோகசித்து, பாசமுடன் றான்பிறந்த நேர்மைதே
னும்பாரினிலே பங்குனியா மாதந்தானே. ௭0௫

மாதமாம்பங்குனியாந்திங்களப்பா [illegible]சத்தான பூராடம்மூன்றாங்
கால்தான், தோதமுடன் பக்கிரியாக்கோ[illegible]னும் தொல்லுலகைத்
தான்மறந்து பிறந்தசித்து, சாதகங்கள் பொய்யாது விதியுந்தப்பா
தாரணியில் நெடுங்காலமிருந்தசித்து, கோதமென்னும்புலஸ்தியனுர்
தானுமப்பா கொற்றவனுமீன்றெடுத்தபுனிதனுமே. ௭0௬

புனிதமாமகமதுமார்க்கந்தன்னில் புகழானகன்னியவள்பெற்ற
பாலன், சனியுடனே ரேவதியுங் கூடச்சேர்ந்து சட்டமுடன்வந்துதி

த்காரக்கோயப்பா, மனிதனெனுஞ்சென்மமதுபெத்துமல்லோமகத்தானமகமது மார்க்கஞ்சென்று, தனியானமக்கமென்றதேசந்தன்னில் சட்டமுடன்போனதொரு சித்துமாமே. ௬௦௭

சட்டமுடனின்னமொரு மார்க்கங்கேளு சங்கரனே புத்தியுள்ள மணியேபாரு, திட்டமுடன்கொங்கணர் பிறந்தநேர்மை தீர்க்கமுடன்பராபரையேன் சுந்தமாரர, வட்டமுடன் சித்திரையாந் திங்களப்பா வளமானவுத்திராட முதற்காலந்தன்னில், அட்டதிசைதான்புகழ பிறந்தபாலன் வாரமதைகொங்கணவ ரென்னலாமே.

என்னவே யவர்பிறந்தநேர்மையப்பா வெழிலான சங்கரனுத்தவத்துதித்த, பன்னவேகாளினனை பெற்றபாலன் காசினிபில்வந்துதித்தநிருவுமிரும், பொன்னரங்கம் பூண்டதொரு புனிதவர்ளும்புகழானதேவதாசித்துமாரும், நன்னவனுக்கொப்பான கொங்கணவர்தானுங் காசினிபில்வந்துதித்த திருவுமாச்சே. ௬௦௯

ஆச்சப்பாயின்னமொருமர்மஞ்சொல்வேன் அப்பனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு மூச்சடங்கிப்போனதொரு மாயாசித்துமுனையான தட்சணாமூர்த்தியாரும், பாச்சலுடன் தட்சணைப்பதியில்தானும் பாங்குடனே பள்ளிகொண்டசித்துவாரும், ஆச்சரியமானதொரு மாயாசித்து அவர்பிறந்தவன்மைதனைப் புகலுவேனே. ௬௧௦

புகலுவேன் ஆவணியாம் திங்கள்தானும் பூரணமாந்திருவோண முதற்காலப்பா, நிகலவே தட்சணாமூர்த்திநாயன் நீதியுடன்றான்பிறந்தாரும்மாச்ச, அகலவேசொல்லி மலோநதன்பேரன் வன்றான வைஷ்ணகுலசம்பிரதாயன், சகலமுமதிந்ததொரு ஞானசித்து தாரணியில் வந்துதித்த சித்துமாச்சே. ௬௧௧

சித்தானகுலசம்பிர தாயபூபன் சிறப்பான தட்சணாமூர்த்திநாயன், முதநானயின்னமொருமார்க்கஞ் சொல்வேன் மூதுலகைகடந்ததொரு புனிதனாதர், புத்தியுள்ளகோரக்கர் பிறந்தநேர்மை பண்பானகார்த்திகையாமென்னலாரும், சித்திபெற அபவிடமா மிரண்டாங்கால்தான் சிறப்பானநாளென்றேசொல்லலாமே. ௬௧௨

சொல்லவே கோரக்கர்பிறந்தநேர்மை சுந்தரனுர்வசிஷ்டமகாரிஷிபாருக்கு, புல்லவேகனகுருநாதியப்பா புகழான சன்னியவன் பெற்றபிள்ளை, வெல்லவே அனுலோமனென்னலாகும் வேதாந்தகோரக்கர் சித்துதாமும், நல்லதொருபிரகாசமானசித்து காதாந்தசித்தொளிவுமென்னலாமே. ௬௧௩

என்னவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வெழிலானபுலிப்பாணிமன்னுபாரு, துன்னவே கௌபாலசித்துதாமும் சடசோதியரம்பிரகாசமானசோதி, மின்னவேவைகாசிமாதமப்பா மிக்கானசதயமது ரெண்டாங்கால்தான், நன்னயமாயவர்பிறந்தநாளேயாரும் நலமானகௌபாலசித்துபாரே. ௬௧௪

பாரேதான் தேவதாதச்சனப்பாபாங்கானஜகதகுருநம்மாளன்ரூன், நேரேதான்தவத்துதித்தவென்றும் கெடிதானகௌபாலரிஷிதானென்றும், நீரேதான்வயிரக்கல்கண்டெடுத்து தீர்க்கமுடன்பொன்னுறைத்தசித்துவென்றும், சீரேதான்பலநூல்காப்பியங்கள்கண்டு செப்பினேன் கௌபாலசித்துகாணே. ௬௧௫

காணவேயின்னமொரு புதுமைசொல்வேன் காசினியில்லாதாக்கள்கூறகில்லை, தோணவேஜோதியென்றமுனிவர்தானும் துப்புறவாய்தானுதித்த வன்மைபாராய், பூணவேபுரட்டாசிமாதமப்பா புகழானபூரட்டாதியென்னலாகும், மாணவேநாலாங்கால் தன்னிலப்பாமகத்தானசோதிமுனி யுதித்தவாறே. ௬௧௬

வாராணபிரம்மரிஷிமைந்தனப்பா மகத்தான சூரியகுலந்தனிலுதித்த, ஆரானபெண்மாது மாயாஜாதி துகளானசோதிமா முனிதானுதம், வேரானமலைகுகைகள் ருண்ணுதேடி விளக்கமறகல்லதனைவாரய்ந்தேதான், கூறான வயிரக்கல்கண்டெடுத்த கொற்றவனாஞ்சோதிமாமுனிதானாச்சே. ௬௧௭

ஆச்சப்பாயின்னமொரு மர்மஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பாணியண்ணலேகேள், மூச்சடங்கி சென்றதொருமாடர்தானும் முனையுடனேதான்பிறந்தவண்மைகேளீர், மாச்சலென்றமார்கழியாந்திங்களப்பா மகத்தானவுத்திரட்டாதிதானும்,வீச்சுடனேநாலாங்காலென்னலாகும் விரைவானநாள்தனிலே பிறந்தார்தாமே. ௬௧௮

பிறந்தாரேடமாகர் யாரென்றக்காலபோரானசுந்தரனூர்மைந்தனப்பா, இறந்ததொருசுந்தரற்கு மைந்தனப்பாவெழிலானபிள்ளையது ரெண்டாம்பிள்ளை, அறந்தநேருஞானியப்பா சைவஞானி சுத்தமுள்ளவீரதிவீரனப்பா, மறந்ததொருமார்க்கமெல்லாம் மாந்திரீகத்தால் மகத்தானபுத்தியினலறிந்தசித்தே. ௬௧௯

சித்தானபின்னமொரு மகிமைசொல்வேன் சீர்பாலபுண்ணிய
னேபுகலக்கேளீர், முத்தான ஞானிஇது முயர்ந்தஞானி முனையான
சுந்தரனுர்சித்ததாமும், புத்தியுள்ளபூபாலன் தான்பிறந்தபுகழான
மாதமது கேதென்றாக்கால், சுத்தமுள்ள ஆவணியாந்திங்களப்பா க
டாான சுந்தரனுர்பிறந்தார்தானே. ௯௨0

தானனரேவதியா மூன்றுங்காலாம்தன்மையுடன்பிறந்தொரு
நாளுமாச்சு, கோனுனசுந்தரனு ருளவுகேட்டால் கொற்றவனேசிக்
கிந்தர்பலேபிறுச்சி, தேனுனைவகண்டரிஷியார்தம்மின் சிறப்பாகயவ
ர்தமக்குபோனாரும், மானுன மகத்துவங்களுள்ளசித்து மண்டலத்தி
ல் சிவஞானசித்துடாரே. ௯௨௧

பாரேதானின்னமொரு வதிதஞ்சொல்வேன் பாலகனேசிறுபா
லாபகரக்கேளும், கூரேதான் சொன்னார்களிதிநாசங்கள் வப்பனே
யார்தானுஞ்சொல்லவில்லை, நேரேதான்பின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்
வேன் நெடிதானவாரிஷிபாமெனறசித்து, சிரேதானவர் பிறந்தவண்
மையப்பா சிறப்புடையசித்திரையாந்திங்கள்தானே. ௯௨௨

சித்திரையா மகவனிமூன்றுங்காலாம் சிறப்பானநாள்தனிலேபி
றந்தாரெனறும், பத்தியுடனவருடைய மார்கஞ்சொல்வேன் பண்
பானதிருக்கையமுனிவாம்பரா, முத்திவழிசெலுகின்ற சித்துவா
கும் முனைடான வாராவீபாமென்றும்பேரு, சத்தியங்கள் தவராதவி
சுவாமி தாரணியில்வாரிடியாமென்னலாமே. ௯௨௩

என்னவேயின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் பெழிலானபெர்
தனதுபுத்திவானே, அன்னவேவால்மீகர்பிறந்தநேர்மை அப்புரவா
யவருடையவளமை சொல்வேன், மன்னவனுக்கொப்பானவால்மீகர்
தானும் மகத்தான லோகமதில் பெரியசித்து, சொன்னதொருபுரட்
டாசிதிங்களப்பா சொற்பெரியவனுஷமது நாலாங்காலே. ௯௨௪

காலானவால்மீகர் வேடனப்பாகன்னியாள்பெற்றதொருகுறத்
திமைந்தன், கோலான மாரமராவுபதேசங்கள் கொற்றவனார்பெற்ற
தொருசித்தமாச்சு, பாலானமாண்பருங்குஞானகாண்டம் பகுத்தறி
யவால்மீகர்சரிதையப்பா, மாலானவவர்பெருமையாருக்குண்டு மகத்
தானரிஷிகளுக்கில்லைதானே ௯௨௫

இல்லையேஇன்னமொருசரிதைசொல்வேன் பெழிலானபெர்த
னதுபுத்திமாரா, தொல்லுலகில்கீர்த்திபெற்றமாதுசித்து அப்புரவா
யூர்வசியாளென்னுமாது, எல்லவருந்தான்புகழுவைகாசிதன்னில் பெ
ழிலானபூரமென்றநாலாங்காலாம், வல்லமையாய்வந்துதித்த தேவ
மாது வையகத்திலூர்வசியாளென்றமாதே. ௯௨௬

மாதானஊர்வசியாள்மார்க்கந்தானும் மகத்தானகானகத்துரிஷி
தானப்பா, நீதானபிரிங்கிமாரிஷிபின்பேத்தி தீர்க்கமுடன்கானீனன்
பெற்றமாது, ஆதானசாத்திரங்கள்சித்துநூலில் அறிவுடையஊர்வசி
யாள்மாதுதானும், கோதானந்தான்கொடுத்துபிறந்தமாது குவலய
த்திலூர்வசியாஞ்சித்துகானே. ௯௨௭

கானவேயின்னமொருகவிதைசொல்வேன் கண்ணான கண்மணி
யேகமாக்கேண்மோ, பூணவேபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு புகழானபெ
ந்தனிருமணியேகேளும், வேணவேயின்னம்வெகுவனேகசித்து வேட
மதுபூண்டுமல்லோயிருந்தாரப்பா, மாணமருங்கல்வியுள்ளசித்துகன்
னில மகத்தானசித்டகளைகூறலாச்சே. ௯௨௮

கூறவென்றால்கமலமுனிபிறந்தநேர்மை கூறுவேன்வைகாசிதிங்க
ளப்பா, மாறலுடன்பூசமதுரெண்டாங்காலாம்மகத்தானகமலமுனிபி
றந்தநாள்தான், சிறலதுவாராததேவசித்து தெளிவுடையமையகத்
துக்குகர்த்தசித்த, ஆறவேயொருவரால்கூறப்போமோவப்பனேஞான
வொளிசித்துபாரே. ௯௨௯

பாரேதான்சித்தொளிபின்மகிமைபாரு பாங்கானகாலாங்கிபாட்
டன்வர்க்கம், நேரேதான்வம்மிஷத்திற்பிறந்தசித்து நெடிதானசின்ம
யானந்தசித்து, வேரேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வெளி
பரங்கமானதொருமாராகேண்மோ, சிரேதான்அறிவானனந்தசித்தர்
தீர்க்கமுடன்பிறந்தநொருநேர்மைகாணே. ௯௩0

காணவேமாசியென்றதிங்களப்பா கருவானரேவதியாமூன்றும்
பாதம், பூணவேயவர்பிறந்தநாளதாகும் புகழானமார்க்கமதுயேதெ
ன்றக்கால், வேணதொருடமாகனூர்மைந்தனப்பா வேதாந்தஅறிவா
னனந்தாரகும், தோணவேபிரதிலோமனென்றேசொல்வார் தொல்
லுலகிலிவர்போலுஞ்சித்துமுண்டோ. ௯௩௧

உண்டானபின்னமொருமர்மஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேநாதாந்த
மணியேகேண்மோ, தொண்டனேவுஞ்சித்துமுனிரிஷிகளுக்குதே

றமுள்ளவகப்பேபர்சித்துவாகும், கண்டவர்கள்விடுவார்கள்சித்துந ம்மை காசினியிலுபதேசம்பெற்றசித்து, அண்டமெனும்வையகத்தில் பிறந்தநேர்மை வப்பனேயாவரைப்பேன்சொல்வேன்பாரே. ௯௯௨

ஆச்சப்பாகன்னியவள் பெற்றபிள்ளை பவதாரபுருஷனென்றே செப்பலாகும்,சூச்சட்டங்கிலெகுசாகமிருந்தசித்து முனியானவகப்பே பர்சித்துவாகும், மாச்சனுடனின்னமொருமார்க்கங்கேளு மகத்தான குதம்பையென்றசித்துதாமும், எச்சலதுவாராமல்தான்பிறந்தவெழி லானசித்தினிடமார்க்கங்கேளே. ௯௯௩

கேளேதானுடியாங்கிங்களப்பா கெவனமுடன்விசாகமென்றமூ ன்றுங்காலில், காளப்பாதான்பிறந்தகுதம்பைசித்துகலமுடனேதிரிகா லபூசைசெய்து, மேவளப்பாயாகமதுமுடித்துமல்லோ வேன்வியுடன் பாலமுர்தமுண்டசித்து, ஆளப்பாபெரியோர்கள்நேசம்பெற்று வப் பனேமரப்பொந்திலிருந்தசித்தே. ௯௯௪

சித்தானமர்தவமாங்குலத்துதித்த சிறப்பானகுதம்பையென்ற சித்துவப்பா,முத்தானபாலமுர்தமுண்டுமலேலோ முதலைத்தான்ப ழித்தசித்துவரும், பத்தியுடன்வையகத்திலநேகாலந்தான பண் பையுடன் வீற்றிருந்தபரமசித்து, சத்தியுள்ளதிருவாத்தி மரத்தின்கீ ழேசுந்தரம்போலிருந்ததொருமாயாசித்தே. ௯௯௫

மாயானசித்தல்லோமகிமைபாரு மகத்தானபுலிப்பாணிமைந்தா கேளு, தாயானபாம்பாட்டிசித்தரப்பா தாரணியில்நெடுங்காலமிருந் தசித்து, காயானமுப்பழமும்பாலுங்கொண்டு கலியுகத்தில்நெடுங்கா லமிருந்தசித்து, சேயானபாம்பாட்டிசித்துதாமும் சிருஷ்டியில்பிறந்த தொருசித்துதானே. ௯௯௬

தானானபாம்பாட்டிபிறந்தமாதம் தாக்கானகார்த்திகைபார்த்திங்க ளப்பா, கோனானமிருகசீரிடந்தானுங்கொற்றவனேமூன்றுங்காலெ ன்னலாகும், தேனானவலம்பிறந்தகள்தானப்பா தேசந்திலசித்தர்மு னிகண்டதுண்டோ, மானானபதினெண்பேர்நூல்பார்த்து மார்க்கமு டன்றனறிந்துசொல்லிட்டேனே. ௯௯௭

சொல்லவென்றால்பாம்பாட்டிமர்மந்தானும் தோற்றமுடனேஜோ திவென்றவம்மிஷத்தான், புல்லவேமகானகுறியோகியப்பா புகழ்பெரி யகுருடனுர்வெற்றபிள்ளை, வெல்லவேமாலைசுற்றிதான்பிறந்த வே தாந்தப்பாம்பாட்டியென்னலாகும், கல்லதொருசித்துமுனிவுபதேச ங்கள் கலம்பெற்றபாம்பாட்டியாமே. ௯௯௮

பாம்பானவின்னமொருமார்க்கங்கேளு பண்புள்ளபுலிப்பாணி நேசபாசா, தீப்பில்லாகாலகண்டரிஷிபார்தாமும் தீர்க்கமுடன்பிறந்த தொருவின்னம்பாரு, தாம்புகழுர்சித்திரையாந்திங்களப்பா தாக் தானவுத்திராடமிரண்டாம்பாதம், மாம்புலமாம்வட்டாரந்தன்னிலப் பா மகத்தானசிவவேடன்பூண்டசித்தே. ௯௯௯

பூண்டதொருகாலகண்டரிஷிபார்தாமும் புகழானபெரண்டமு னிதான்சித்து, ஆண்டமைபார்சித்துமுனிமைந்தனுக்கு வன்பான பேரனதுபேரனப்பா, தாண்டமைபாங்காலகண்டசித்துவாகும் தா ணிபதிசிவயோகசித்துவாகும்,வேண்டியதோர்கருமானமறிந்தசித்து வேதாந்தகாலகண்டரென்னலாமே. ௲

சன்னவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வெழிலானபுலிப் பாணிகண்ணேகேளும், பன்னவேவடிவேலர்தாம்பிறந்த பதாப்புயத் தைச்சொல்லுகிறேன்பண்பாய்கேளும், துன்னவேமூன்றயுகங்கடந் தவேலர் அப்புரவாய்ப்பிறந்ததொருநேர்மையப்பா, சொன்னபடிபா வணியாந்திங்களப்பா சொல்லுகிறேன்முதற்பூசங்கால்தானென்றே. ௲௧

ஒன்றானகால்தனிலேபிறந்தாராளாம் வுத்தமனார்வடிவேல்பிறந் தாரென்று, குன்றானபலேபோலேசாத்திரங்கள் கூறினார்குவலயத் தில்சொல்லொண்ணாது,தென்றிசையிலகஸ்தியருக்குபதேசங்கள் செ ய்ததொருவடிவேலர்சித்துதாமும், பன்றிபெருச்சாளியின்மேல்சாரி பேகும் பண்பானவாயகர்க்குதம்பியாமே. ௲௨

தம்பியென்றுசாத்திரங்கள்சொல்லலாகு சதகோடிவடிவேலர் சித்துதன்னை, வெம்பியதோர்மான்பருக்குரோகந்தீர்க்கும் வெட்ட வெளிவடிவேலரென்றேசொல்வார், கும்பியேமனங்கொதித்து வந்த பேர்க்கு கோடானகோடிபொருளீவாரப்பா, தம்பியேயெந்தனுக்கு குருவுமாகும் தாக்கானவடிவேலர்தன்மையாரே. ௲௩

பாரேதானின்னமொருபதமுஞ்சொல்வேன் பாங்கானபுலிப் பாணிமகனேபாரு, சீரானபூகிமுனிபிறந்தவண்ணம் சிறப்புடனே சொல்லுகிறேன் திறமையுடனே, சீரானவாவணியாந் திங்களப்பா செடிதானபூசமதுமூன்றுங்காலாம், கூரானநாளதனிற் பிறந்தசித்து குறிப்பானபூகியென்றமுனிவர்தானே. ௲௪

தானானபூமிமுனிமார்க்கமென்றால் தகைமையுள்ள தன்வந்திரிக்
கூற்றபோன், கோனனசிங்களவருலக் கறிந்த சொம்பனியான்காளி
வன்பெற்றபிள்ளை, சேனைதிரவிட்டத்திற்சொன்னார்போலே திர்க்க
முடன்வடமொழியிற்சொல்லலாச்சு,மானைமாண்பருக்குபயோகத்
தால் மாட்சியுடன்சொன்னதொருதிபாமே. ௯௪௫

நீதியாமின்னமொருமர்மஞ்சொல்வேன்விஷ்களங்கமான புலிப்
பாணியப்பா, நீதிளஜெமதகினிமுனிவர்தானும் சிப்புடனேபிறந்த
தொருநேர்மைசொல்வேன், கோகிலவற்புசிமாகமப்பா கூறிப்பான
புசர்பூசமுன்றுங்கால்தான், பாதிமதிசடையணிந்தம்பிரான்போலி
பாரினிலேபவுதரிந்தசித்துதாமே. ௯௪௬

சித்தானஜெமதகினிமுனிவர்தானும் சிறப்பானபரத்துவமாம்ரிஷி
யின்போல், முத்தானவனுலோமன்பெற்றபிள்ளை முதலிக்கிர்த்தி
யுடனிருக்கசித்து, சத்தானபூதியென்ற சாக்கிரந்தான் சாங்கமு
டன்பன்னீராயிரந்தானுகும், சுத்தமுள்ளரிஷிநேதவர்சொன்னதில்லை
சுத்தானரிதிகாசங்கூறினாரே. ௯௪௭

கூறினேன்னமொருகுறிப்பைக்கேளு கூரானபுலிப்பாணிமைந்
தாபாரு, மீறியநேதார்நிறைக்கெமுனிவர்பாபிக்காவபிறந்தசொரு
வன்மையைச்சொல்வேன், ஆறுபுடைசிங்காரம்புரட்டாசிப்பா அப்ப
னேதிருவாதிரையெண்டாம்பாகம், விறைபுசழ்சாத்திரத்தை மனதி
லுன்னி விருப்பமுடன்பாடிவைத்தார்முனிதாமே ௯௪௮

நாலானமார்க்கமதுயேதென்றக்கால் நாணுக்கமுடன்ஜெமத
கினிபெற்றபாலன், கோலமானகுறத்தியுடசற்புத்திரர்காண் கூறிப்
பானபிதிலோமனென்னலாகும், பாலானபார்க்கமதுயேதென்றக்
கால் பட்சமுடன்சொல்லுகிறேன்பண்பர்க்கேளு, காலானபுலிப்
பாணிமைந்தாபாரு கடற்றபுத்திரனேபுகல்வேன்பாரே. ௯௪௯

புகழுவேன்சண்முகர் பிறந்தநேர்மை புகழானவைகாசிமாதமா
கும், நிகழுவேன்பூரமென்றமூன்றுங்கால்தான் நீதியுடன்முன்பிறந்த
காளேபாரும்சகலமுமறிந்தசொருசித்தாமும்சாகாலம்வையகத்
திலிருக்கசித்து, அகலவேபுலஸ்தியருக்குற்றபோன் அன்பானவேட
ருடனாதிதானே. ௯௫௦

சாதியாங்கானினன்பெற்றபிள்ளை சாங்கமுடனெடுங்காலமிருந்
தசித்து, சோதிமணிசுந்தரம்போல்குகைதானுள்ளே சுட்டெறிக்கும்
நிலாப்போலேயிருக்குஞ்சித்து, நீதிமனுமுறைதவறாயிருந்தசித்து
நீடாழியுலகபதியாண்டசித்து, நீதிலாசங்கமென்றபுலவருக்கு தீர்க்க
முடனுபதேசஞ்செய்தசித்தே. ௯௫௧

செய்யவேயின்னமொருமார்க்கம்பாரு செம்பவளகனிவாயா து
ய்யபாலா, உய்யவேதிருமூலரென்றேசித்து வுலகமதில்தான்பிறந்த
சேதிவண்ணம், பையவேபுரட்டாசிதிங்களப்பா பாலகனோர்வந்துதித்
தமாதமாகும், வெய்யவேயவிட்டமென்றமூன்றுங்கால்தான் மேதினி
யில்வந்துதித்தசித்துமாச்சே. ௯௫௨

ஆச்சப்பாதிருமூலவர்க்கத்தோர்கள் அவனியிலேசொல்லுதற்கு
நாவுமில்லை, மூச்சடங்கிபோனதொருபாண்டியர்கள்தாமும் முனையா
னசங்கமதில்வாதுசெய்தோன், பாச்சலுடன்சேர்னுக்குப்பெற்றபா
லன் பாரினிலேயனுலோமனென்னலாகும், வீச்சலுடனிதிகாசபுராண
மெல்லாம் விருப்பமுடன்பாடிவைத்துசித்தகாணே. ௯௫௩

போகர்தட்சணபதி மான்பரின்குறியை
சீனபதியாருக்குறைத்தல்.

காணவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் கருவானபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, தோணவேயெழுகடலுஞ்சுற்றிவந்தேன் தொகுமல்த
ட்சணமான்பர்தமமை, பூணவெடுங்காலமிருந்துமலேலோ மபாங்க
முடனிசயங்கள்மிகவுங்கண்டேன், வேணதொருதேவாதிதேவரல
லோ விருப்பமுடனனேகவிதகோயிலுண்டே. ௯௫௪

உண்டானவையகத்துமாண்பர்தம்மில் வுத்தமனேசன்னதங்கள்
மெத்தவுண்டு,கண்டாலும்மாண்பர்களைப்பார்ந்தபோது கருவானதெ
ய்வங்களுச்சாடத்தால், செண்டானமுறைமைகொண்டு வுறவுபேசி
செம்மலுடனருகிருந்துசிலதுமாண்பர், இன்மையுடன்குறிசொல்லவ
ந்தோனுக்கு தீர்க்கமுடன்தானுரைப்பார்வந்தந்தானே. ௯௫௫

அதிதமாஞ்சமுசாரிசெய்யும்வித்தை வன்போடுவாயிரம்பேர்கு
றிகேட்டாலும், கதிதமுடன்தேவதைகள்வசியத்தாலே கதிரானசுக
சேதிசொல்வோன்போல, மதிபோனறதேவதாகிருபையாலும் மத்
தானவுண்மைமொழிகூறிறபோல், சதியுடனேசன்னதங்கள்மிகவு
மாகி சட்டமுடன்கூறலுற்றார்மாண்பர்க்காமே. ௯௫௬

மாண்பான குறிசொல்லும்மார்க்கங்களும் மகத்தானபத்தபே ரெண்டுபேர்கள், ஆண்பிள்ளைத்தனமேறுபெபாலரோடும்,வழகானமா தர்களின்கூட்டத்தோடும், வீண்பேச்சுவார்த்தைகளுநிகவாய்ப்பேசி விருப்பமுடனயாதொன்றுந்தெரியாதபோதும், காணபோடுதுரை க்கும் மாண்பர்தாமும் நலமானமாந்தருடன் பேசுவாரே. ௮௫௭

பேசியேமான்பரோடுவுறவுபேசி போரணகுறிகேட்கவந்தோர்த ம்மை, காசினியிற்வந்தொரும்மாண்பர்களங்கள் கருவாகக்குறிசொல் லுமாண்பு தன்னை, பாசிபடாகுறியுரைப்பாரென்றுசொல்லி பட்சமு டன்வெகுஞாயங்கேட்டுவந்தோம், மாசியென்னும்மதிதனிலே குறிக ளகேட்டோம மகததானகுறியதுவுஞ்சொல்லலாச்சே. ௮௫௮

சொல்லுமென்றால்குறியதுவுமென்னசொல்வோம் சோடசத்தி லொன்றேனும்பொயம்யயிலை, வெள்ளாவேகுறிகேட்டோர்மெய்யை ப்போலே யென்மையுடனகூடிவருமாண்பரோடு புல்லவேவுறவுகொ ண்டுநயங்கள்பேசி புகழானபெதியின்றன்வார்த்தைதன்னை, மெல்ல வேயவருரைக்கும்வார்த்தைதன்னை மேன்மையுடனுபாயத்தாலறிவா ர்தாமே. ௮௫௯

தானுகளநிர்மாண்பர்கூறும்வார்த்தை தண்மையுடனுபாயமதா யித்தானறிந்து, கோனுணகுறியுரைக்குஞ்சங்கன்றனும் கொப்பெண வேயடையாளரூபத்தோடும், மானுகமயதியின்றவார்த்தையெல் லாம் மார்க்கமுடனறுனைத்துஆனைக்காட்டி, பானுபதிமேடைம றைந்துகொளவும் பாங்குடனே குறிசொல்வார்பின்னிற்பாரே. ௮௬௦

நின்றமேதாதுரைத்துஆங்காரமல் நேர்மையுடனேநேர்பக்கம்ம றைவாரினறு, சென்றதொருமாண்பருக்குக்குறியுஞ்சொலல செம்ம னுடன்ஐங்கமதுமவேடம்பூணம், நனயமாயங்குஷ்னமுடிதானும்பூ ண்டு நலமானவுபக்கைதன்னைகையிலேந்தி, பன்னவேபலபேர்கள்கூட் டத்தோடும் பாரினிலேபலகுறிகள்சொலவாரபாரே. ௮௬௧

சொல்வாரேபவரவர்கள்வார்த்தைகொண்டும் அப்புரவாய்முன் சொன்னதானதக்கொண்டும், புல்லவேகுறிமேடைதனிலிருந்து புக முனபரவசமவர்தாற்போல, மெல்லவேவாய்திறந்துபொன்றுங்கா லை மேன்மையுடனமென்றுதின்றுடமிநீர்தன்னை, கல்லதொருமதவு ண்டகாறறம்போல கயமுடனேஅமனமதுசெய்வாரன்பாரே. ௮௬௨

செய்யவேமதுபானங்கொண்டுமல்லோ செபலானதன்னிலேவுத னக்குமாறி, வையவேமயன்மீதில்வாடைகொண்டு பதறுதேதேகமது நிலைகொள்ளாது, உய்யவேபார்வந்துபெதுகேட்டாலும் உத்தமமே—

சித்தடியேன்சொல்வேன்பாரு, அப்புரம்பாண்டியன்போல்வுதார ய்பேசி அப்புரவாய்க்குறிசொல்வோன்கேட்பான்பாரே. ௮௬௩

பாரேதான்முன்சொன்னவடையாளம்போல் பாங்குடனேமா ண்பர்களையுநாட்டிப்பார்த்து, நேரேதானீசானியமூலையப்பா நெருக்க முடன்நடுபக்திதனிலிருக்க, சீரேதான்கட்டமுகமாததன்னை சிறப் பான சித்தடியைக்கூப்பிடென்று, ஆரேதானம்மம்மாகுறைகளொ ன்று ஆர்க்கமுடிபோதாதென்பான்பாரே. ௮௬௪

என்னவேயுக்தனுக்குக் குறைகள்மெத்த ஏர்க்கமுடிபோகாது ரோகம்மீறி, பன்னவேயுன்புதவுன்னைவிட்டு பாரினிலேவனசாரி சென்றாரம்மா, துன்னவேமைந்தனுக்குக்கண்ணூறுபோச்சு அப்புர வாய்ப்பாலாடையானுக்கு,மின்னவேகங்கணமுங்கட்டியல்லோ மிக் கானபொங்கல்சளுமிட்டீர்காணே. ௮௬௫

கானவேரிநபத்தேதார்வாரமம்மாவட்டமுகிசானிக்கைகொண்டு சென்று, தோணவேமுதற்பூசையன்னுமென்று அப்புரவாய்சொல்லி னதும்உண்டேகூறும், காணவேகுறுமுகத்திலாக்கியென்னை நன் மையோதுன்மையோவென்றுசொல்லி, பாணம்போல்மனதுருகிமன துவந்து பாலகனேகேட்கவந்தீ நன்மைதானே. ௮௬௬

உண்மையாமென்குறிகள்பொய்யாதம்மா வுக்கமேயகாதாக்கள் வணங்குவார்கள், வண்மைபாங்ககண்டாலேதானென்று வளப்ப முடன்கிழியெனக்கு கூடுப்பார்பாரு, இன்மைபாம்யாதகாணிக்கை யோடும் நீர்க்கமுடன்புஷ்பதாம்பூலத்தோடும், தண்மையுடன்வெண வுபசாரத்தோடும் தட்டாமலெனக்குத்தருவார்தாமே. ௮௬௭

தட்டாமல்தருவாதாமென்றுசொல்லி சர்க்கிட்டுசித்தடிக்கு வாதுகூறி, பொட்டணிகொண்டேலமலையேறியப்பா கொப்பென வேயான்போறேனென்றுசொல்லி, சட்டமுடன்கற்பூரபழத்தைவா ங்க சாங்கமுடன்வாய்தனிலேகொண்டல்லோ, வட்டபுரிபம்மனது பாதம்போற்றேன் வளமுடனேயெல்லோரும்பணிவீர்தாமே. ௮௬௮

பணியவென்றுகுறிசொல்வோன்கூறும்போது பண்புனமாழ் மூடர்கமுனைதமாண்பா, அணியணியாய்க்குறிகேட்டு மெய்யென்றெ ண்ணி பவன்பாதந்தன்னில்விழுந்தண்டிமாண்பர், மணியானதைய மதுவொன்றிருக்க மார்க்கமுடன்மதுகொள்ளும் மாண்பர்தன்னை, கணிதமுடன்குறிகண்டுகுணமுங்கண்டு காசினியில்வந்துசித்ததெப் வந்தானே. ௮௬௯

தானுமதகொன்னும்மதகாவீரன் தாரணியில்குறிசொல்லுக்கெட்டவிமன்றன், கோனானாற்றுமடையர்பெயரப்பா குலவைத்தில்கல்விகற்றும்பேயானது,மானுனபஞ்சறிவந்தானதிந்த மகத்தானசாத்திரங்கள்படிக்கக்கேட்டு,பானுக்குறிசொல்வோர்வலுபிற்சித்தியுண்புடனேமயங்குகிறார்மடையர்தாமே. ௯௭௦

மடைப்பானமான்பர்களும் பலநூல்கற்று மகத்தானமயாவின்லலேபிற்சிக்கி இடைநடுவில்வையகத்துவாழ்க்கைதன்னை யெழிலாகத்தன்மனதில்பாராமற்றான், கடைபோன்றஞானவழிகோடிசித்தர் கருவானசாத்திரங்கள்செய்திருக்க, திடமுறவேசற்றேனு மனதுறும்ல்நிர்க்கமுடன்பலநூலும்பார்த்தார்தானே. ௯௭௧

சத்தகன்னி குறிகேட்கல்.

தானுமின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ளபுலிப்பாணிமைந்தகேளு, கோனானையென்னதையர்காலாங்கிநாதர் சொற்றவனுர்தாமிருக்குங்காலந்தன்னில், பானுவையாத்த மாண்பரெல்லாம் பதிகெட்டுமதிகெட்டுகுறிகள்கெட்டு,தேனுமதேனுண்மணியைமறந்துமல்லோ நிர்க்கமுடன்மூடவழிசென்றார்பாரே. ௯௭௨

பாரேதான் குறியுரைக்குந்தங்கன்றாலும் பாங்கானபதிமேடைதனிலிருந்து, நேரேதான்மாண்பர்களின்கூட்டந்தன்னை நேர்மையுடன்தானேக்கிப்பார்த்துமேதான், சீரேதான்சத்தகன்னிவந்தேனப்பா சிறப்படனேசன்னதங்கள்மிகவுண்டாச்சு, கூறேதான்வடைகொண்டுவிகுதையா சொற்றவரேகுறிகேட்டால்கூறுவேனே. ௯௭௩

கூறுவேன்விளையாடிசன்னதங்கள்கொப்பெனவேஓங்காரசத்தத்தோடு,மாறுபடாதிரோமணிமங்கைபப்பா மகத்தானபச்சைசிஷிவனத்திற்றுனும், ஆறுண்டுகுளமுண்டுமடுவுமுண்டு அங்கிருக்கும்வனத்துகன்னியாளுமல்லோ, வீறுடனேவெகுதாளாயுந்தன்வாசல் விருப்பமுடன்விளையாடவந்தேன்பாரே. ௯௭௪

வந்தேனென்றுசொல்லுகையில்ஜங்கன்றாலும் வகையறியமுழுமூடர்மாண்பர்தம்மில், சிந்தனையாபதிலொருவர்தானெழுந்துசிறப்புடனேகுறிகேட்கவந்துநின்று, பந்துவுல்லதனந்தாளேபச்சைகன்னி பட்சமுடனெந்தனுக்குக் குறிகள்கூறும், தந்தையார்வைத்ததோர்நிதிகள்கோடி தாரணியில்மெத்தவுண்டுசொல்லென்றுதே. ௯௭௫

உண்டானதிரவியங்கள்மெத்தவுண்டுநகேகோதாதங்கள்கொடுத்தபாக்கியம்,தண்மையுடன்தேவதாஸ்தலங்கள்யாவும் தகமையுடன்தருமமதுசெய்தேன்யானும், வண்மையுடன்யாகம்துசெய்துமல்லோ

மகத்தானகாணிக்கை யாவுந்தந்தேன், உண்மையாய்க்கொடுத்தநிதிகோடியுண்டு வுத்தமனேமைந்தனிலேயென்றார்தாமே. ௯௭௬

என்றுமேமாண்பர்களிலொருவனப்பா யெழிலானஜங்கமனைக்கண்டுமல்லோ, குன்றானமலைகாடுகுகைகள்தன்னில் கொம்பனையேவந்ததாருகன்னிதாயே, சென்றுமேகம்பதிக்குவந்தேனம்மா செம்மலுடன்யெந்தனுக்குமைந்தன்வேண்டும், இன்றுமேகுறியுரைத்துயெந்தனுக்கு யெழிலுடனேயேகவென்றுதொழுதிட்டாரே. ௯௭௭

கொடுதாரேசமுசாரி யானமாண்பன் தப்புரவாய்பாதகாணிக்கைபீவிட்டு, வாழுகாரேகேவியுடன்றுவாமல்லோ அங்குனவேயிநடுபுலுன்சாஷ்டாங்கிட்டு, மூழவதிலுமெங்கனைசேர்பார்த்துநாக்கு மெய்குழலேயெக்களுக்குமைந்தனியுங்க, மாழவுடனேசற்பூர்திரசாத்தி மகிழ்ச்சியுடன்தருவேனென்றுபணிந்திட்டாரே. ௯௭௮

பணியவேசத்தகன்னிஜங்கன்றாலும் பட்சமுடன்மனதுவந்துமனங்களித்து, மணியானமைந்தனல்லோவனக்குண்டாகும் மகப்பேறுமெத்தவுண்டுயுந்தனுக்கு, கனிதமுடன்குறியுரைத்தேன் மைந்தாபாலா கட்டழகியுன்றேவியின்றுமட்டும், கனிவுடனேயிருபத்தோர்வாரமப்பா தப்புரவாய்பூசைமுகம்வரச்சொல்வீரே. ௯௭௯

சொல்லவேசத்தகன்னிஜங்கன்றாலும் சுந்தரமுடன்சமுசாரிமாண்பன்கேட்டு, வெல்லவேதன்றேவிதனையழைத்து விருப்பமுடனின்னுமுதல்நீயுமேதான், பல்லவேசத்தகன்னிஜங்கன்றாலும்புகழாகவாக்குறைத்தவன்னாபோலே, நல்லதோர்இருபத்தோர்வாரமட்டும் நலமுடனேபதிமுகத்தில்செல்வீர்தாமே. ௯௮௦

தாமானசமுசாரிமாண்பன்தேவி சட்டமுடன்நாயகன்சொற்கடவாமற்றான், பேமானிதானுரைத்தவார்த்தைதன்னை பெருகிலுப்பதேசம்மெய்யென்றெண்ணி, சாமான்யமானதொருபெண்பால்தானும் சட்டமுடன்ஜங்கமன்றன்வாசற்சென்று, பூமான்களறியாமல் பதிமுகத்தில் புகட்சியுடன்ஜங்கமனைக்கண்டாள்பாரே. ௯௮௧

கண்டதொருசத்தகன்னி ஜங்கன்றாலும் காருக்குடனேகொம்பனையக்கொண்டுசென்று, அண்டர்முனிதேவாதிதேவர்க்கெல்லாம் அவனியிலேகுறியுரைத்தேன்மெத்தவுண்டு, கண்டினவமாலைபணிவிருஷ்வான்போல தகமையுடன்மாதுதனைக்கைபிடித்து, கொண்டனைத்தசைதன்னிபஞ்செய்துமல்லோ கொப்பெனவேமைந்தனுமுண்டாக்கினேனே. ௯௮௨

ஆக்கினையிருபத்தோர்வராமட்டும் அங்ஙனவேபதிமூக்கில் சென்றதல்லோ, பாக்கியங்கள்பெற்றவர்போல்வாசவாசம் பதிமூகத்தில்ஜங்கமன்றன்கூடாநந்து, சாத்திரங்கள்சொற்பனர்கள் கண்டாற்போலே சட்டமுடன்தம்பதிக்குவந்ததல்லோ, சீக்கிரமேசத்தகன்னி வரமும்பெற்று வீட்டிபடன்வடபதிக்குவந்திட்டாரே. கூஅரு

வந்தாரேவெகுநாட்கள்தான்கழித்து வளமையுடன்மைந்தனையும்பெற்றபின்பு, சிந்தனைகள்தாம்நீக்கிக்கலியும்நீங்கி சிற்பரனைப்போலவொருபாலன்பெற்று, பந்தமுடன்மணவாளன்மனிதரானும் பட்சமுடன்மைந்தனையுங்கொஞ்சிபல்லோ, இந்தவுலகத்தினிலே சத்தகன்னி யெழிலானகுறிப்போலேயுண்டென்பாரே. கூஅசு

என்பாரேமூழுமடையர்தானப்பா யெழிலானசாத்திரங்கள்கற்றுமென்ன, வன்பானமான்பனல்லோநம்மைப்போல வளமையுடன்வையகத்தில்வந்தமான்பன், தன்போலேமனிதனென்றுவரிபாமற்றுந் தன்மையுடன்சத்தகன்னிஜங்கன்றன்னை, நன்னயமாய்மனிதனையுஞ்சுவாமியென்று நலமுடனேபவர்சாகில்விழுந்திட்டாரே.

விழுந்தாரேயவன்கலை தன்னிற்சென்று விட்டகுறையிருந்த கொருபாலத்தாலே, அழுந்தியேபவன்கலையிற்சிக்கியல்லோ அவனியிலேபேரன்டாய்பேறும்பெற்று, தொழுகவேகுலதெய்வமவன்தானென்று தொல்லுலகில்கெட்டதோருகழுதமான்பர், மழுவேந்துங்கதைபேசியங்கள்பேசி மாநிலத்திற்கேட்டவர்கள்கோடியாமே.

பட்சணமான்பருக்கு பலவிததேவதைகுறிகூறல்.

கோடியாமின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் குறிப்பானதட்சணமாமான்பருக்கு, நீடியேபலதேவகோடியாக நீதியுடன்தாமுரைப்பாரனந்தமார்க்கம், வாடியேவையகத்துமான்பரெல்லாம் வளமையுடன் பலகாலுந்தொழுகிறார்கள், தேடியேபிரவியங்களனைத்தாந்தக்கு நீர்க்கமுடன்தான்கொடுத்துநித்திகேட்பாரே. கூஅஎ

நிதிபானமானிடர்மேல்குறிகள்வந்து நினைத்துவிளையாடுமதாசனனதங்கள், பதிபானபதிவிட்டுவந்தேனென்றும் பாலகனேதெய்வகன்னிநான்தானென்றும், மதியுடனேமாத்துமுனி யென்பேனென்றும் தப்புரவாவெல்லைபதபிடாரியென்றும், மதியானவாடமுனிநான்தானென்று மகத்தானசன்னதங்கள்கூறுந்தானே. கூஅஅ

தானானவம்மனது காளியென்றும் தாக்கானவேல்முருகர்யான்தானென்றும், கோனானவாடைமுனியான்தானென்றும் குறிப்பான காட்டேரியான்தானென்றும், தேனானதிருவேங்கடபதிதானென்றும் சிறப்பானஅங்காளவல்லியென்றும், மானானகாத்தவராயனென்றும் மகத்தானஅனேகவிதத்தெய்வம்பாரே. கூஅகூ

பாரேதான்தெய்வமதுவனேகங்கோடி பாரினிலேமான்பர்மேல் சன்னதங்கள், நேரேதான்தெய்வமயல்கொண்டோர்போலும் நேர்மையுடன்பலபலவாஞ்சன்னதங்கள், கூறேதான்குடிகள்படைசேனைதன்னில் கோஷமிட்டுசன்னதங்கள்மிகக்கொண்டாடும், வீரேதான் பிராணபலிசாடந்தான் வீரமுடன்தானுரைப்பார்வெகுவாய்தானே.

தேனேகேள்ளாடகவியனேகஞ்சொல்வோர்தாக்கானபரிபாஷை மிகவுஞ்சொல்வார், மானேகேள்சன்னதங்கள்மிகவுண்டாகி மார்க்கமுடன்திரேகமது நடுக்கல்கொண்டு, தேனேகேள்சிதாபாசநிலையில் நின்று தீர்க்கமுடன்வதிதங்கள்மிகவுரைப்பார், தானேதான்தெய்வமதுகொண்டாறப்போலே தகமையுடன்பலபிரட்டுபேசுவாரே. கூகூக

பேசுகின்றவார்த்தைதனை மெய்யென்றெண்ணி பேரானதட்சணத்துமான்பரெல்லாம், காசுபணம்நிதியனைத்தும்மிகவுந்தந்து கருத்துடனேகுறிமுறைகள்கேட்பாரப்பா, ஆசுகவிசாத்திரங்களபார்த்துமென்ன அறிவுகெட்டமான்பருக்கு மதியினந்தான், தேசுலவுபூர்துடையபோகர்நாதர் தெளிவுடனேமிகவுரைப்பேன்கேளுகேளே.

கேளேதான்தட்சணத்துமான்பரெல்லாம் கேவனமுடன்குறி கேட்டுமதியுங்கெட்டு, பாமீளதானசாத்திரத்தைப்பாராமல் பாருலகில்பதிகெட்டகுருடாகி, ஆமீளதானறிவழிந்துமானங்கெட்டு வப்பனேவஞ்ஞானவலையிற்சிக்கி, நாமேதானேபோகாமல் நமனுக்காளாய் நாட்டினிலேயிருந்தகர்கள்கோடிகாணே. கூகூஉ

காணவேயெந்தனதுசிஷபாலா கருவானபலிப்பாணி மைந்தா கேளு, தோணவேதேசாதிதேசமெல்லாம் தப்புறவாய்குளிகைகொண்டுவடியேன்றானும், நீணவேகாலாங்கிகடாட்சதாலே நீதியுடன் சத்தசாகரமுந்தாண்டி, பாணமுடனெழுகடலுஞ்சுற்றிவந்து பாங்கானநிலைதனிலேநின்றிட்டேனே. கூகூ௩

இட்டேனேஅட்டதிசையானுங்கண்டேன் யெழிலானதட்சணத்துமான்பர்போலே, கெட்டதொருமான்பர்களைக்கண்டதில்லை கெடி

யானதட்சணமாம்பதியிலப்பா, திட்டமுடன் வெகுகோடிமாண்பர் தம்மை நீர்க்கமுடன்கண்டேனேதட்சணத்தில், சட்டமுடன்காலாங் கிநாதர்தாமும் தானுரைத்தவண்ணமதுபோல்கண்டேனே. ()

கண்டேனேயடியேனும்பானுமல்லோ கனமாகபோகரேழாயி ரத்தை, அண்டர்முனிதேவாதிதேவரெல்லாம் வன்புடனேமனது வந்துகளிப்பதற்கும், தண்டயம்போல்வையகத்துசித்துமாண்பர் தரு வானகுருக்களுமேவர்தருக்கும்,சண்டமாருதம்போலேயிந்தநூலை சாற்றினேன்பெரியோர்கள்சமுசாரிக்கே. ௬௯௫

சாரிகேன்சமுசாரியானபேர்க்குஞ் சட்டமுடன்சித்துமுனியானபேர்க்கு, வாரிதிபோல்பெருநூலேழாயிரந்தான் மகத்தானநூல்க ளெல்லாமிதிலடக்கம், மீறியதோர்யின்னூனுக்குற்றநூலாம் மேன் மையுடனகஸ்தியனார்காவியந்தான், விறயதோர்பனிரண்டாயிரக்காண் டந்தான் வித்தகனார்பாடிவைத்தநூல்தானபாரே. ௬௯௬

பாரேதான்சத்தகாண்டந்தன்னிற்றுன்னே பாங்கானலோகவதி சயங்களெல்லாம், நேரேதானாறுவதானகாண்டம் நெடிதானகாண்ட மிதுகுருநூலாகும், நேரேதான்கடைகாண்டமேழாங்காண்டம் நீர்க்க முடனனந்தவதிசயங்கள்கூறும், சீரேதான்காலாங்கிகடாட்சத்தாலே சிறப்புடனேபாடிவைத்தேனபெருநூலதானே. ௬௯௮

நூலானநூலிதுதான்சத்தகாண்டம்நூனுக்கமுடனிதிலடக்கஞ் சொல்லொண்ணாது, பாலானபதினெண்பேர்சொன்னதாலும் பயி லானவிந்நூலுக்கொள்ளாதப்பா, சேலானவகோடி ரிஷிகள்தாமும் செம்மலுடன்கோடிவரைநூலுஞ்செய்தார், மாலானநூலிதுவும்மகி மைமெத்த மகத்தானவிந்நூலபோலில்லைதானே. ௬௯௯

கானனயெனதையர்காலாங்கிநாதர் தண்மையுடனவர்பாதகடாட் சத்தாலும், தேனானமனோன்மணியாள்கிருபையாலும் தேற்றமுடன் காவியமேழாயிரந்தை, மானானவையகத்தோர்பிழைக்கவென்று மகத் தானசிணபதிமாண்பருக்கு, பானானகாண்டமேழாயிரத்தில் பட்சமுட னிருமூன்றுகாண்டமுற்றே. ௭௱

போகர் சத்தகாண்டத்தில்

ஆறுவது காண்டம்

முற்றுப்பெற்றது.

உ

கடவுள்துணை.

மஹாமகுத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-எது.

ஏழாவது காண்டம்.

காப்பு.

தானான பிரகாசமானசக்தி
தன்மையுள்ளமனோன்மணியாள்பாதம்போற்றி
கோனானவேல்முருகர்தாள்பணிந்தேன்
கொற்றவனே அரி அயனும்பதந்தான்போற்றி.
மானானவகஸ்தியனார்பாதம்போற்றி
மகத்தானகமலமுனிதாள்பணிந்தேன்
தேனானசதாசிவத்தினடிபணிந்தேன்
தேற்றமுடன்காலாங்கிபாதங் காப்பே.

காப்பானபதினெண்பேர் முனிவர்தானும்பலபலவாய்ப்பாடிவை த்தார்நூல்கள்பேதம், மூப்பானநூல்களுமே யனேகஞ்சொன்னார் மு னியானசித்துமகாரிஷியார்தாமும்வாப்பானபெருநூலிலனந்தஞ்சொ ன்னார் வளமையுடனின்னூல்போலாருஞ்சொல்லார், தாபபானநூலி துதான்சத்தகாண்டம்தன்மையுடன்பாடிவைத்தாரேழாயிரந்தானே

தானானசத்தகாண்டமேழாயிரத்தில் தண்மையுள்ள காண்டமி துயேழாங்காண்டம், கோனானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலேகூறினேன் வையகத்துவதிசயங்கள், தேனானமணிபோலேழாயிரத்தில் தேற் றமுடன்சொல்லிவைத்தேனேழாங்காண்டம், மானானகடைக்காண் டம்நீதிமார்க்கம் மன்னவனேயுந்தமக்காய்ஓதினேனே. ௧.

ஞ்சினேன்சினபதி மான்பருக்குவுத்தமனே காண்டமேழாயிர
ங்கான், நீதியுடன்சன்மார்க்கநிலையுஞ்சொன்னேன் நிஷ்களங்கமான
தொருவழியுஞ் சொன்னேன், பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்கள்
பாருலகில்செய்கதொரு நூலையெல்லாம், ஆதியந்தமுடியுடனே பொ
ருளாராய்ந்துமப்பனே சின்மயத்தின்வழிசொன்னேனே. ௪

சொன்னதொருபொருள்களெல்லாமிதிலடக்கஞ்சுந்தரனே போ
கரேழாயிரந்தான், மன்னவர்கள் வையகத்துவாழ்க்கையெல்லாம் மா
ர்க்கமுடனிதிலடக்கஞ்சொல்லொண்ணாது, தென்னவர்கள் தேவாதி
முனிவர்சாமுந்தேற்றமுடன்செய்கதொரு நூலையாவும், பன்னவே
சிரட்டியல்லோ பெருநூலாக பாரினிலே விநோதவகை சொல்லிட்
டேனே. ௫

இட்டேனேயிதிகாசப் பொருள்களெல்லாம் எழிலான போக
ரேழாயிரத்தில், சட்டமுடன்பாடியல்லோ நுணுக்கமாக சாங்கமு
டன் செய்துவைத்தபெருநூலப்பா, கட்டமது வாராதுயிந்நூலப்பா
கலியான வேதையிதகோடிக்கோடும், இட்டமுடன் நாதாக்கள்சொன்
னதில்லை தீர்க்கமுடன்சத்தகாண்டம்பண்புதானே. ௬

பண்பான வநுவகை காண்டத்துள்ளே பலகோடிவேதைமுறைமே
லாந்தஞ்சொன்னேன், நண்பான நாதாக்கள் நீதிமார்க்கம் நலமுடனே
பாரேலுஞ்சொன்னதில்லை, திண்பானதீவழிக் குறியசித்தை தீர்க்க
முடன்பாடிவைத்தேனின்னூலுக்குள், வன்பானபெருநூல்தான்குரு
நூலாகும் வண்மையுடன்பாடிவைத்தேன்காண்டமாமே. ௭

காண்டமாஞ் சத்தகாண்டமேழாயிரந்தான் காவியங்கள் போல
வொருநாலுமில்லை, பாண்டவாள் வையகத்து மான்பரெல்லாம் பாங்
குடனே சித்தவகை முனிவர்வாழ்க்கை தாண்டவம்போல் குருநூ
லேழாயிரத்தில் சாற்றினேனறுகாண்டர்தன்னிற்றன்னே, பூண்ட
தொரு லோகவதிசயங்களெல்லாம் புகட்டினேன் காலாங்கிதாட்சந்
தானே. ௮

தானானசக்கரண்டர்கள்ளைப்போலே சாற்றினுகல்தியனார்மு
னிவர்தானும், கோணையபன்னீராயிரந்தானப்பா கொற்றவனே புலஸ்
தியருக்குபதேசித்தார், பானையபனிரெண்டாண்டஞ்சொன்னார்பால
கனே வாயிரத்தைக்கொருகாண்டந்தான், தேனையமனோன்மணியாள்
கிருபையாலே தேற்றமுடன்பாடிவைத்த நூல்தான்பாரே. ௯

பாரேதா னேழுலட்சக்காப்புதன்னை பாலகனேபாடிவைத்தா
ருனந்தமாக, நேரேதானின்னூ லேழாயிரந்தான்சேர்மையுள்ள காண்

டமது தன்னைப்போலும், சீரேதா னகஸ்தியருரைத்துச்செய்த சிறப்
பான பன்னீராயிரந்தைப்போலும், ஆரோதான்சொன்னதுண்டோ
நூலையப்பா வப்பனே பாருமல்லோவுரைத்திட்டேனே. ௧௦

உரைத்தேனேவெகுநூல்களனந்தங்கோடிவுத்தமனே யின்னூ
லுக்கொப்பதாமே, கரைத்ததொரு பொருள்களெல்லாமிதிலடக்கம்
காசினியில் கண்டவர்கள் விடுவாரோசொல், நரைதிரையும் வருவதி
ல்லை யிந்நூல்கண்டால் நாதாக்கள்தான் முதலோர் நாணுவார்கள்,
அரையடர்ந்த கதைபோலேயெண்ணவேண்டாம் சுந்தரனே குருநூ
லாம் மெய்நூலாமே. ௧௧

நூலானநூலுக்குள் மார்க்கஞ்சொன்னேன் நீட்டமுடன் மார்
க்கமதுவென்னவென்றால், பாலானசித்தருக்கு நீதிசொன்னேன்பாங்
குடனேயனீதவழிவிதியுஞ்சொன்னேன், மேலானசன்மார்க்கந்தன்
மார்க்கந்தான் செப்பினேன்கடைக்காண்டமேழிதுள்ளே மாலான
மருத்துவங்கள் சொல்லொண்ணாது மகத்தான நீதிவழிபாடுகாணே. ௧௨

காணவேசத்தகாண்டமேழிதுள்ளே கருவானகடைக் காண்டந்
தன்னுக்குள்ளே, பூணவேசிடிகையென்ற நுணுக்கமப்பா புகட்டி
னேன் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, ஆணவங்கள்தானொழிந்து மைந்தா
நீயும்வப்பனே சித்தாதி முனிவர்க்கெல்லாம், நாணமுடன் முடிவணங்
கி கரங்குவித்து நற்பாதகமலமதை வணங்குவாயே. ௧௩

வணங்கியே நூலதனைப்பதனம்பண்ணு வகையில்லா கசடருக்கு
யீயவேண்டாம், சுணங்கமெனுங்கமுதைபப்பா மாண்பர்தாமுஞ் சுந்
தரனே வெகுபேர்களிருப்பாருண்டு, கணமுடைய ராட்சதர்கள் தன்
னைப்போலே கருமிகளுமெத்தவுண்டு யீயவேண்டாம், மணக்கமழு
ம்புண்ணியர்கள் தம்மைத்தேடி மகத்தானநூல்கொடுத்தால் புனித
மாமே. ௧௪

புனிதமாங் கருமிகட்குகொடுத்தாயானால் பூபாலாகண்மணியே
பாபமெய்தும், கனிவுடையபுண்ணியர்கள் வெகுபேருண்டு காசினியி
லுன்னைவந்துநூல்கேட்டாலே இனிதானவார்த்தையது மிகவுங்கூறி
யெழிலான் நூலுக்குசாபந்தீர்த்து, தனியாகத்தானமுந்து வுயர்தே
சித்தாரணியில் பிழைக்கும்வகை சொல்லுவீரே. ௧௫

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லை துரைராஜ காலங்கிநா
தர்தம்மை, புல்லவேயவர்தமது பதாம்புயத்தை போற்றியே யென்னு
ளும் மனதுவந்து, அல்லலதுவிட்டகற்றி யன்புகூர்ந்துவப்பனே
சதாகித்தம் மனதிலுன்னி, வெல்லவேயுபதேச மோதியல்லோ விரு
ப்பமுடன் நூல்கொடுத்தால்புண்ணியமாமே. ௧௬

புண்ணியமாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு புகழான புலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, மண்ணிலேவெகுகோடிசித்துதாமும் மகத்துவங்கள்
கொண்டதொருபுனிதவான்கள், கண்ணியதோர்நூல்களெல்லாமிகவு
ங்கூறி நலமுடனேமறைத்துவைத்தாரனேகங்கோடி, உண்மையாய்
நூலதனைப்பாடியல்லோ வுத்தமனேமறைத்ததிலுலொன்றுங்காணே.

ஒன்றான சித்துமுனிரிஷியைப்போலும் ஓகோகோ நாதாக்கள்
தன்னைப்போலும், குன்றான நூலதனை மிகவும்பாடி குகைதனிலே ம
றைத்துவைத்தார் கோடிமாண்பர், வென்றிடவேயகஸ்தியரு மிகவா
ய்ப்பாடி வெட்டவெளிகுகைதனிலேமறைத்துவைத்தார், தென்றி
சையில் சித்தர்களுந்தாமுமல்லோ தெளியாமல் மலைமீதிலொளித்தார்
தானே. ௧௮

தானானசாத்திரத்தை பாடியல்லோ தண்மையுடன் குகைதனி
லேவைத்தாரப்பா, கோனான கும்பமுனிரிஷியார்தாமும் கூட்டியிட்டு
சாத்திரத்தைமறைத்துவைத்தார், மானான காலாங்கி நாதர்தாமும் மா
ர்க்கமுடன் நூலதனைப்பாடியல்லோ, தேனானசிஷவர்க்க மாண்பருக்
குத்தேற்றமுடன் நூல்கொடுத்தார் திண்ணமாமே. ௧௯

போகர்இமயகிரிவடபாகத்தில் சிங்கம்குட்டி

ஈனுவதைக்கண்டது.

திண்ணமா மின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தீர்க்கமுடன் புலிப்பா
ணிமைந்தாகேளு, வண்ணமாமேருவுக்குவடபாகத்தில் மகத்தான
கடலோரங்காட்டகத்தில், நண்ணவேசிங்கமதையானுங்கண்டேன் நா
தாக்கள்சித்துமுனியங்குமுண்டு, திண்ணமுடன்குளிகையதுகொண்
டுமெல்லோ தீர்க்கமுடனவ்வனத்தையிறங்கினேனே. ௨0

இறங்கினேன்வடபாகங்கடலோரத்தில்பெரிலான பிருளடர்
ந்த கானகந்தானுறங்குமேகாடிபுலிசிங்கந்தானும் ஓகோகோநாதாக்க

ள்மெத்தவுண்டு, திறமுடையகரிக்கூட்டஞ்சொல்லொண்ணாது இரு
ளானவடகோடிகானகத்தில், குறைவன்றிவாழுமதுமிருகமெல்லாம்
கொற்றவனேயிமயகிரிவடபாகந்தானே. ௨௧

தானானமுற்பக்கம்அரிகள்கூட்டம் தாக்கானபிறபக்கங்கரிகள்
கூட்டம், கோனானமேற்பக்கம்பரிகள்கூட்டம் கொற்றவனேகீழ்பக்
கம்கரிகள்கூட்டம், தேனானநடுமையற்கானகந்தான் தேவிமனோன்
மனியாளுமறியநாடு, மானானபரிதிமதிகாணுநாடு மகத்தானசில்லெ
ன்றநாடுதானே. ௨௨

காடானநடுமையங்கானகத்தில் காடிபுலிசிங்கமதுவாழும்நாடு,
தாடாண்மைகொண்டதொருதன்மைத்தநாடு தகமையுள்ளகானகந்தான்
சித்தர்நாடு, நாடாளும்ராஜர்பதிகண்டதில்லை நலமுடனேதேவரிஷி
யிருக்குநாடு, பாடாண்மைகொண்டதொருபசுக்கள்நாடு பாரினிலே
யாரோனுங்காணார்தாமே. ௨௩

தானாரேயவ்வனத்தில்மகிமைதன்னை கதையுரைப்பேன்புலிப்
பாணிமனாகேளு, தோணாமல்சித்தர்முனிரிஷிகளுக்கும் தொல்லு
லகில்கண்டறியாவதிசயங்கள், நானுமசிங்கமென்ற காட்டகத்தை
நன்மையுடன்குளிகைகொண்டுசெனறுயானும்,வீணாகக்காலமதுகழி
யாமற்றான் விருப்பமுடன்சிலகாலமிருந்திட்டேனே. ௨௪

இட்டேனேசெடுங்காலமடியேன்றானும் யெழிலானகாலாங்கிகிரு
பையாலும்,திட்டமுடன்குளிகைகொண்டுகானகத்தில் தீர்க்கமுடன்
சுற்றிவருங்காலந்தன்னில், பட்டையம்போலானசிங்கமபெண்ணைக்
கண்டு பாச்சலுடன் மோகமதுவலதிகமாகி, சட்டமுடன்கலவிதனில்
மிகக்கலந்து சாங்கமுடனிருக்குமதுகாலந்தானே. ௨௫

காலமாமாணுடனேபெண்ணுங்கூடி கலவிதனிலிருக்கின்றநாளு
ங்கண்டேன், சாலமாம்பன்னிரண்டுவருஷந்தானும் தாக்கானபெண
சிங்கங்கருவுமாகி, கோலமுடன்பூரணமாங்கெற்பங்கொண்டு கொற்ற
வனேயீனுகிறகாலமாச்சு, சாலமதுயென்சொல்வேன்மன்னாகேளு
சாங்கமுடனொருவருந்தான்கண்டிலாரே. ௨௬

பெண்சிங்கம்பாலைக்கூட்டத்தில் குட்டியீனுவது.

கண்டேனேகானகத்திலதிசயங்கள் கண்கொள்ளாமகிமையது
யென்னசொல்வேன், அண்டர்முனிராட்சதர்களறியாநாடு யவ்வனத்
தில்சிங்கமதுகற்பங்கொண்டு பண்டுபலவல்லுக்களருந்தியல்லோபாங்

குடனேகெற்பவேதனையுமாகி, அண்டமுடியாமலது சிங்கர்தானும் அவனிதனில்வேதனைகள்படுகலாச்சே. ௨௭

ஆச்சப்பாவான்சிங்கர்தானுமல்லோ அரிவையெனும்பெண்சிங் கந்தன்னைக்கண்டு, பாச்சலுடன்யானையதுயிருக்குங்கூட்டம் பான்மை யுடன்தானறிந்துமனதுவந்து, மேச்சலுடன்பெண்சிங்கர் தன்னைக் கூட்டிமேன்மையுடன்கரிக்கூட்டந்தன்னிலங்கே,மாச்சலதுவாராமல் சிங்கர்தானும் மன்னவனேசென்றல்லோநிற்கலாச்சே. ௨௮

நிற்கவேகரிகூட்டம்முன்னதாக நோனசிங்கமது பின்னதாக, விற்பனமாய்முதுகொடுத்துநின்றுகொண்டு வீரமுடன்குட்டியதுயீன் றபின்பு, சொற்பெரியகுட்டியென்றசிங்கர்தானும் சுந்தரனேமத்த கெஜந்தலையிற்பாய்ந்து, உற்பனமாமூளையதுவுரிந்துமல்லோ வுத்தம னேசிங்கமதுயிறங்கும்பாரே, ௨௯

பாரேதான்சிங்கமதுயிறங்கும்போது பாங்கானகரிக்கூட்டம்கடு ங்கியல்லோ, நேரேதான்தலைவாயுதிசைமாறிதானும் நேர்மையுடன் கானகந்தைச்சென்றுபோகும், சீரேதான்சிங்கமென்றகுட்டிதானும் திறளானகரிக்கூட்டந்தன்னைச்சென்றுயிரேதான்கான்குநாள்பிரையுங் கொண்டு விடுபட்டுகாட்டகத்தேவருகுங்காணே. ௩௦

காணவேசிங்கமதுபிறவியல்லோ கைலாபராதருடகடாட்சத்தா லே,தோணவேவ்வையகத்தில்குட்டியீன்று தொல்லுலகில்வாழ்குவது மகிமைமெத்த, ஆணவங்களதுகமுண்டு அரிதனக்குஅவனியிலேலாது வென்றமிருகமாச்சு, பூணவேவையகத்திலமிருகமெல்லாம் புகழான சிங்கத்தில்கீழுமாச்சே. ௩௧

கீழானமிருகமதுவனேகமுண்டு சீர்த்தியுள்ளசிங்கமதாரசனப் பா, பாழானகாடுகளிலிருக்குஞ்சிங்கம் பார்த்தவர்களாரேனுங்கண்ட துண்டோ, சாழலுடன்காளுறதன்னிலப்பா சட்டமுடன்கிழுந்திற ந்தகதைகேட்டார்கள், ஆழானமடுக்களிலேவிழிக்திறந்த அதிசயங் கள்வையகத்தில்கண்டார்தாமே. ௩௨

சிங்கத்தினால்சித்தர்கள்மடிந்தது.

தாமானயின்னமொருமார்க்கம்பாரு தன்மையுள்ளபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, கோமான்களறிந்ததில்லைகுவலயத்தில் கொற்றவனே யின்னமொருமகிமைசொல்வேன், சாயாவியமானதொருசித்தாப்பா சட்டமுடனன்பதுபேர்கூட்டமாக, அமானமாகவல்லோகூட்டங்கூடி அடவானகாட்டகத்தில்வந்திட்டாரே. ௩௩

வந்ததொருவழிதனிலேமார்க்கங்கண்டு வண்மையுடன் சிங்கம துசர்ச்சித்தல்லோ, சிந்தனையாய்மான்பருட சைகைதன்னை சிறலு டன்தானறிந்துகோபமிஞ்சி, தொந்தரவுசெய்வதற்கு மனதுவந்து தோற்றமுடன் பாச்சலதுவதிகமாகி, விந்தையுடன்சிங்கமது வேவு கொண்டவீரியத்தைக் கண்டார்கள்சித்துதாமே. ௩௪

சித்தர்கள் சிங்கத்தைக்கண்டு கல்லாலமரத்தின்மே லேறிக்கொண்டது.

சித்தானசித்துமுனிரிஷிகள்தாமும் சிறலுடன்வருகின்ற சிங்கந் தன்னை, புத்தியுள்ளசித்துமுனிபார்த்துயெங்கு புகழானவன்பதுபேர் கூட்டத்தோடும், பத்தியுடன்கல்லாலின் மரத்தின்மேலேபரிவுடனே யேறியல்லோபார்க்கும்போது, சுத்தியெங்கும்பார்த்துமல்லோ சிங் கந்தானும் சுந்தரனன்பதுபேர்காணலாச்சே. ௩௫

காணவேசிங்கமதுசித்தர்தம்மை கனகானவீரியத்தால் கோப மிஞ்சி, தோணவேசிங்கமதுவேதுசெய்யும் தொற்றமல் கோபமது வதிகங்கொண்டு, பாணம்போல்சிறுநீரைபூமிதன்னில் பள்ளமதாய்ச் செய்துமல்லோமண்ணைக்காலும், பூணவேமுத்திரத்தில் வாலைவிட்டு புகழுவனேமண்ணதனைப்பிரட்டலாச்சே. ௩௬

பிரட்டியேவால்தனிலேமண்ணையேத்தி பின்பக்கமாகவல்லோ திரும்பியேகாண், வாட்டியேவாலதனைத் தூக்கியேதான் வளமையுட ன்மண்ணதனைநோக்கியல்லோ, தாட்டியேவால்சுற்றி யெறியும்போ து துப்புறவாய்மண்ணதனைமேலேநோக்கி, பிரட்டியேதானெறியமண் தானப்பா மீறியேசித்தரின்மேல்விழுகலாச்சே. ௩௭

விழுகவேநாற்பத்தியெண்பர்பேரில் விஷமானமண்ணதுவும்மே லேபட்டு, பழுதபடாமேனியதில் விஷமுங்கண்டு பாங்குடனேசித்தி கைகள்வந்தாற்போலே, நழுகியேசிங்கமதுசென்றபின்பு நடுக்கமுட ன்சிரேசமதா ஒடுக்கமாகி, மூழ்கியேநாற்பத்தி யெண்பர் பேருமு தலகமண்மீதில்விழுந்திட்டாரே. ௩௮

மண்ணானபூமிதனில்விழுந்தபோது மயக்கமுடன் கண்ணுறங்கி யிருந்தாற்போலும், திண்ணமுடன்மடிந்தார்கள் சித்தரெல்லாந்திர் கமுடன்வையகத்தைக்கண்டதில்லை, எண்ணியேமரத்தின்மேலிருந்த பேர்கள் யெழிலானயிருவருமேயிறங்கியேபின், குண்ணியே முகம் வாடிமனமயர்ந்துகுவலயத்தில் மடிந்தவரைக் கண்டார்தாமே. ௩௯

தானானமண்படாதிரண்டுபேருஞ்சட்டமுடன்மரம்விட்டுக்கீழி றங்கிகோனானசிங்கமதுசென்றபின்பு,கொற்றவனேயிருவருமேயறிந்து

தானனையோதி மாண்பரெல்லாந் தகமையுடன் தானொரு முடிவணைந்தி, சோனைகாலாங்கி கடாட்சத்தாலேயொற்றனுர் மெய் ஞ்ஞானப்ரெல்லாம், மானைவிட்டருமை யிருக்கமல்லோபாக்குட் டனையென்றலேயெழுப்பப்பட்டார், மானமகதேவர்கடாட்சத்தா லேமறைபொருளை யானுமல்லோவுணர்ந்திட்டேனே. ௫௩

போகர்உச்சிலிங்கத்தேனைக்கண்டது.

உணர்ந்தேனே பின்னுமொருமார்க்கம்பாரு வுத்தமனே புலிப் பாணிமைந்தாகேளு, மனக்கமழும்வடகோடி கானகத்தில் மார்க்க முடன் மகமேருபக்கந்தன்னை, கனமுடனேயனேகவித தெய்வத்தா னும்காட்டகத்தேவாசமதெசய்துகொண்டு, மேனமகனேயபூதிவோ ன்ருங்காளிவேபோன காட்டகத்தைதகண்டேன்தானே. ௫௪

தானேனேகண்டாரனியறியாக்காடு தகமையுள்ளவனத்தனிலே திரிந்தபோனும், மானேகேள்மகமேரு சாரல்பக்கம் மகத்தானதுண் ணுசாருமலையுமுண்டு, செனைமலைகளிலே வாசஞ்செய்யும் தேனது வுந்திரள்கூட்டந்சொல்லொண்ணுது, செனைதேனதுவின்கூட்டந் தன்னைதேற்றமுடன்கோடிவரையான்பார்த்தேனே. ௫௫

பார்த்தேனேசெகதேளாள்கோடிலர்க்கம் சாங்கமுடன்புகம்பெரி த்தாட்கும்போது, நீர்க்கலிங்கந்தனிலுதிக்க செய்தேளப்பா நீர முடன்கேடிதளம் வாருங்போது, ஆர்த்திபுடன்மேலேறி வருந்தேளாம்வப்பனே வுச்சிலிங்கத்தேளோரும், சூர்த்தியுடன்மும்மூர் த்தியாளபெரும் மூதாலசில்நிற்குவது தின்னமாமே. ௫௬

தின்னமாமுச்சிலிங்கத்தேள்தானப்பா நேர்க்கமுடன் காட்ட கத்தேயிருக்கக் கண்டேன், வன்னமுடன்பலசால் காளிகோயில் வளமானதேவதாஸ்தலமுங்கண்டேன், என்னரியகோவிலதுமூலஸ் தானம் வெளிலாகவேன்றுமைய விடமுமுண்டு, கன்னமுடன்காளி தனைக்காணவென்றால் சாங்கமுடன்சுரங்கவழி செல்வார்பாரே. ௫௭

பாரேதான் தேவதாஸ்தலத்துக்குள்ளே பாங்கான வழியதுவு மூலஸ்தானம், நேரேதான்காளிதனைக்காணவென்றால்நேர்மையுடன் மார்பாலே நகர்ந்துமல்லோ, நேரேதானென்னாறு விடமுந்தாண்டி நேர்க்கமுடன் காளிதனைக்காணலாகும், கூரேதானதற்கப்பால் காளி வாசம் கொற்றவனேதானிருக்கக்காணலாமே. ௫௮

சுரங்கத்தில் உச்சிலிங்கத்தேளிருப்பது.

காணலாம்வுச்சிலிங்கத்தேள்தானப்பா சடிபதொருசுரங்கமதில் வாசஞ்செய்து, பூணலேநெடுங்காலம் வாசஞ்செய்துபொங்கமுடனி

ருக்குமந்தகாலந்தன்னில், நீனவேயவ்விடத்தில் கரிக்கூட்டங்கள்நீதி புடன் செல்லுவதற்குலக்கோயில்லை, ஆனவங்கள்மிஞ்சியல்லோபா லைக்கூட்டம் வப்பனேதனைக்குண்டோ சொல்லொண்ணுதே. ௫௯

யானைகோனைத் துறத்துவது.

ஒன்றுதகாட்டகத்தே கோணன்றுனும்வுத்தமனேமாட்டுமே யக்கும ஸ்தானம், அன்னுர்ந்துபார்ப்பதற்கு முடிகொள்ளாதுவப் பனேபசுக்கூட்டம் மெத்தவுண்டு, கன்றுலேயானையது கோணன்ற ன்னைகடைநோக்கிப் பார்த்தல்லோசிறலாகி, மன்றோடே தும்பிக் கையாற்புரண்டிமகத்தான கோணனைத்துரத்தலாச்சே. ௬0

ஆச்சப்பாகாரியல்லோ கோணனைத்தான்வப்பனே துரத்துகின்ற வேளைதன்னில், பாச்சலுடன்கோணனும் ஒட்டங்கொண்டுபதுங்கியே செல்வதற்குகாளிகோயில், மூச்சடிவங்கிப்பாடியல்லோ தேவஸ்தானம் முனையாளிகாளுயதுமூலஸ்தானம், மாச்சலதுவருவதற்கு முன்னதா கமகத்தான சுரங்கவழிச்சென்றான்தானே. ௬௧

சென்றாரேகோணனுங் காளிபக்கல்செம்மலுடன் பதுங்கியல் லோமுற்புரத்தில், வினைரோகோணனும்வுடல்நடுக்க நீதியுடனகாளி புரந்தனிலிருக்க, குணமேறியானுமுன்னு யானையப்பா கொற்றவனே சுரங்கம்வழிவருவலாசசு, வென்றுடேயானையது தும்பிகையால் விரமுடனைவகமது நுழைபலாச்சே. ௬௨

நுழைபவே சுரங்கத்தின்வழியிலப்பா நுண்மையுடன்தும்பிக் கைவிட்டுமல்லோ, குழையவேதேகமது செல்லாமறுன கொற்றவ னே யானையதுவ்வகைகொண்டு, தழைமேய்க்குங்கோணனை தும்பிக் கையால்தட்டாமல்லாற்புறமுந்தடவுமப்பா துநுழைபவகைதனக்கு இடமுமில்லதட்பமுடனையடைந்துபோலாச்சே. ௬௩

ஆச்சதே தும்பிக்கையாலேதானும் வப்பனே கோணனைத்தேடு ம்போது, முச்சடங்கிதானிருந்து கோணனாறும் முன்னயானைக ளியின்மேல்விரைதயாகி, மாச்சலதுவாராமல் இருந்துகொண்டான்மக த்தானயானைபுந்தன் தும்பிதன்னை, வீசலுடன்வுச்சலிங்கத் தேள் தானப்பா விரமுடனகொட்டிடவேசத்தமாமே. ௬௪

சத்தமதுகொண்டிடவே யானைதானும் சதுரானமலைதனிலே கேட்கும்போது, முதுபெருஞ்சத்தங்களை கூட்டந்தாகள் முன்னை யான சத்தமதைக்கேட்டுமேதான, புத்தியுடனயானையது தனையல்லோ புகமானவுச்சிலிங்கத்தேள்தானப்பா, வெந்தயுடனகொட்டி யதோதானதாயவானது விரமுடனகுத்தாகளு மறைந்தனமர். ௬௫

அறிந்தாரே சிவக்கத் தேன்தானப்பா வப்பனே கரிதனையே கொட்டிற்றென்று, செறிந்துமே மலைதனையே விட்டிறங்கி செம்மலுடன் யானையது பக்கல்வந்தார், குளியான யானையது விஷமுமீறி கோபமெனவே நெருப்பதுபோலெழிபுதங்கே; மூறியுடனே ரத்தமெல்லாம் பற்றியல்லோ முனையானகொழுந்துவிட்டு பெரியலாச்சே. ௬௫

எரிந்துமே பிரிதிவென்ற சாம்பலாச்சு பெழிலானயானையதுமடிந்துபோச்சு, சொரிந்த தொருசாம்பல்தன்னை சித்தர்கண்டு சேரமலவாவர்கள் பங்குமிதம், புரிந்துமே பங்கதுவும்பகரும்போது புகழான கோரனுஞ் சாங்கதனிலே, வரிந்துமே கோரனை சித்தர்கண்டு வகையுடனே வளப்பமதைக்கேட்டிட்டாரே. ௬௬

கோரன்மீதில் இரக்கம்வைத்து சித்தர்கள் பங்குகொடுத்தது.

கேட்டவுடன் கோரனும் மனநடுங்கி கெவனமுடன் சித்தர்கட்கு கூறலுற்றான், வாட்டமுடன் மாடுமேய்க்கும்போது வளமான யானையது மயனலைக்கலைந்து, தாட்டிகமாய்ச் சீறலது மிகவுண்டாகி சட்டமுடனென்றனை புகுந்தாக்கவேச்சு, கேட்டமுடன் யானையதுவருகும்போது கைப்பலமேயிடாமல் பயந்து ஓடிவந்தேனே. ௬௭

ஓடினேன் தங்குதற்கு இடமில்லாமல் ஒருகோடி கோரநாக்கள் முனிவர்கள், தேடிப்பகவரியது தேவஸ்தானம் தேற்றமுடனயான கனமலைதுயவந்து, வாடிப்பசாககைமது வழியற்றெனறு மத்தான காளியின்றன பகைவகியமீறன, நீடியயானையது பெருந்தன்னைத்தான விஷ்களமயமாகவல்லலா மேடலாச்சு. ௬௮

ஆச்சையா சித்தமுனிரிஷியார்களே ஆங்காரமுள்ள தொருயானைதானும, மூச்சடைந்த மயக்கமதனைதனனினிறிலே முனையானசார கதுலைவழியுள்ளே, பாசசனுடன் தும்பிகைவிட்டபோது பாமுராக்கமதில் மங்கைமிபேந்தா, கூச்சனுடன் விரிட்டு மெய்ந்துமே தானகோபமபனையே பாதிவனறசாமபலாச்சே. ௭௦

சாம்பலாய்ப்போனதொரு சேதிகண்டு சட்டமுடன் சாங்கமதுவன்னிருந்து, நீட்புகளும் கோரனம்யனமுமசொலல் நாக்கமுடனேவெளிபாங்கமுவலதேன்னைலுறன, விடையுடையகோரனினவாரமதைதன்னை விருப்பமுடனே சித்தர்முனிகேட்டுவந்து, காமயனுக்கோருதவிசெய்யவென்று நலமுடனே சித்தரெல்லாம் நினைத்திட்டாரே. ௭௧

நினைத்துமே வச்சிவிக்கத்தேனிறுலே நிஷ்களங்கமான தொருதிரவியங்கள், கனைபோலேயமமென்றநமக்குதானும் துப்புரவாய் நகரம்

த்துவாய்த்ததென்று, கனையானகோரனும் வந்தபாக்கியம் சாசினியிலசதுகோடி சொலமொனணறு, பனையளவுபாக்கியமு மிவனுலாக்க பட்சமுடன் சித்தர்முனிவனைனினறேரே. ௭௨

என்னவேசித்தர்முனிமனதுவந்து யெழிலானகோரனைத் தானழைத்து, பண்ணவே யமமென்றவித்தைதன்னை பட்சமுடனிவனுக்கோர்பாசமீந்து, வண்ணமுடனே செய்பாகமதைபாகங்கள் வளமையுடன் சாவித்து விதியுஞ்சொல்லி, கண்ணமென்ற சாம்பல்தனை போர்பாகந்தான கதமுடனே கைகொடுத்துப் போமென்றார். ௭௩

போமென்று சொல்லியபலலே முனிவர்தாமும் பொங்கமுடன் கோரனுக்குறுதகூறி, நமயென்ற காலாங்கிவாசருபோலே நலமுடனே ஞானேபுகத்தனுசெய்ய, நமமென்ற பிரிவியாரு சாம்பல்தன்னை சட்டமுடனே தான்கொடுத்து மதியுஞ்சொலலி, மெய்யென நகாட்டத் தேசுறதாநமும யெசமுடனே ருக்கதனில் சென்றிட்டாரே. ௭௪

சென்றவுடன் கோரனுஞ் சாமபலதனை செம்மலுடனவர்பதிக்குக் கொணாசசன்று, மயானனுமா ற்றதுவுஞ் செய்தேறபுமுரானசெம்பதுவுந்தங்கமாச்சு, மனனவனிப்போளாகக் கோரனதருமம் மகேதயாகதாமுனி தமனமனமபோது, தெவனகிரமருடய செலவம்போதும் திரளாவமக்கரிலனை பார்த்திட்டானே. ௭௫

பார்த்தானே சித்தருடமகிமைதன்னால் பாங்கான யேமமென்ற வேலைதனனை, சாதமுடனே முறைசெயதுமபோடபலவைததால சிரமெற்றுனக்கோரனுந்தனந்தமமாக, போமெனறுரா கோரனும் காட்டமதிலேபருவலலகட்டுகறாய்ருத்தனனுவ், தாமதனதமேகசிடைய நாமனிவ் நமுமாரு சிவயோகபேசலானனே. ௭௬

போகர்சதுமரியத்தையதனைபுலிப்பாணிக்குகூறல்.

ஆனேனவனையொருமுகாக்கஞ்சொல்வேன் வப்பனே புலிப்பாணிபுதல்வாகேள, ஒங்காரனைக்கனமுமராதததேன மகிமையல்ல கொற்றவன யினமமாருயக்கமசொலவேன, தேறனதேவிமறுஞனமனியாளப்பாதம தெற்றமுடன் பானவனமைகாயதசொலவேன, பாறனைாலங்களதாயாதய பட்சமுடன் யானவனகிப் பகருவேனே.

பகருவேன் புலிப்பாணி மனறுகேளீர் பாருலகில் குளிகைகொண்டுசிததமபருசவ, விசமுடனேயகதது வநமயதனைத நீதியுடன் பனனைவையவாறமறுடி, ஏகாமதுசதுகாரி மலைபபாப்பா அறப்புட்டனையாறுவவ யருககுவரவபவ, வினமுடனே கிருக்கமைய சததியலபுலா நீதிருதாலமமயமாய் துமிதததிடலமலா. ௭௭

பனைபளவுசித்தரைப்போகர்கண்டது.

திரிந்துமே மலைபோரந்தன்னிற்சென்று தீர்க்கமுடன் யான்காணும்மலைதன்னில், புரிந்துமே சிகரமது கிரியில்நின்று புகழான பனைபளவுசித்துதாமும், தெரிந்துமே மலையைவிட்டுக் கீழிறங்கி சிறப்புடனே மாண்பர்களைக்காணுமவண்ணம், செரிந்துமே மகிமையது கோடியுண்டு தேசமதில்விதியுள்ளான் காண்பார்பாரே. ௭௯

சதுரகிரிசித்தர்பொதிமாட்டுக்காரரைபுகையிலைகேட்டது.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பாலகனே புலிப்பாணிமன்னுகேளு, ஆரோதான் பொதிமாட்டுக் காரரப்பா ஆயிரம்பேர் ஒருகூட்டமாகக்கூடி, தேரோடும் பாவனைபோல் மாண்பரெல்லாம் மதற்றமுடன் மலைபோருஞ்செல்லும்போது, சீரோடும்புகையிலையின் பொதிகைதன்னை சிறப்பானசித்துமுனி கண்டிட்டாரே. ௮௦

கண்டாரே புகையிலையின் வாசந்தன்னை பாங்கான பனைபளவுசித்துதானும், கொண்டதொரு புகையிலையினெண்ணமப்பா கொற்றவனை மயக்கமதுமிகவுண்டாக, எண்ணமுடன் புகையிலையினகற்கந்தன்னை ஏற்றமுடன் குகைபிடிக்க மனதுபார்த்து, வண்ணமுடன் மலையைவிட்டுக்கீழிறங்கி வளமுடனே வருவதற்கு எண்ணினாரே. ௮௧

எண்ணியேசித்துமுனி ரிஷியார்தாமும் பெழிலான கிரியைவிட்டிறங்கும்போது, நின்னதொருபனமரம்போலந்தாற்றமாச்சு கிஷ்களங்கமாகவல்லோ யிறங்கும்போது, தண்ணமுடன் மேற்பதியைவிட்டுமல்லோ தாழவேபடிபடியாய் இறங்கும்போது, புண்ணியனுர் சித்துமுனிரிஷியார்தாமும் புகழுடனேயிறங்கிவரக் குறைவானேர். ௮௨

குறைவான ரோமமென்ற காடிபோலும் கொற்றவனே சித்துமுனிரூபங்கண்டார், நிறைபானபொதிமாட்டுக்காரரெல்லாம் நோக்கமுடனசித்துமுனிபிறங்கும்நேர்மை, மறைவாகவான்ரூபங் குறைந்துகாணும்மகத்தானரோமமது தெரியவில்லை, முறையான மருந்துவத்தையெண்ணமற்றுன மூர்க்கமுடன்சித்துதனை வசனிப்பாரே. ௮௩

வசனிக்கபொதிமாட்டுக்காரரெல்லாம் வளமையுடன் ஒருவருக்கொருவமைகூறி, நிசமுடைய பனைபளவுசித்துபோலும் நிதியுடன சித்துதமைமதியாமற்றுன், புசமுடைய மெய்யாதிசித்துதமைம புகழான மருந்துவகைகளையும்மறந்து, காசப்பானற ஆயிரம்பேர் மாண்பமெல்லாமகட்டாக ஒருவருக்கொருபேசுவாரே. ௮௪

பேசுவார்மலையைவிட்டுயிறங்குஞ்சித்தை பேரானமருத்துவங்களறியாமற்றுன், காசுபணமில்லாதசாற்பனாம் கருவான சதுரகிரி

ருக்குமாண்பன், விசபுகழ்ருக்குதவர்க ளில்லாரென்றும் விரமுடனொருவருக்கொருகந்துபேசி, ஆசுகவிபோலாகவார்த்தைகூறி வப்பனைசம்வாதம்செய்வார்தானே. ௮௫

தானைபொதிமாட்டுக் காரரெல்லாம் தகமையுடன் ஒருவருக்கொர்வாதுகூறி, கோனைகுருவென்று மதியாமற்றான் கொற்றவனே கும்பலதுமிகவுங்கூடி, கோனைபுகையிலையின் பொதிகைதன்னை தேற்றமுடன் தானிறக்கியழுதசொல்ல, மானைசாவடியாங் கிரியோரந்தான்மகத்தான அழுதுகொள்ள கண்ணுவரே. ௮௬

கன்னிரோயோகாக்க கூட்டந்தன்னில் நலமுடனே தானிருக்கும் வேளையப்பா, திண்ணமுடனகிரிதனிலே யிருக்கசித்தர் சீர்க்கமுடன் மாண்பருட கூட்டந்தன்னில், கண்ணமையாய்பொதிமாட்டுக் காரர்தம்மைதகமையுடன்சித்துமுனி யருகேற்சென்று, உண்ணவே புகையிலையின்கற்பமப்பா வந்தயனேயெனக்கருளுமென்றிட்டாரே. ௮௭

என்றுமேயேதுரைத்தார் முனிவர்தாமும் பெழிலானமாண்பர்களின்முகத்தைநோக்கி, குன்றுமேல்சித்துமுனியொருவருண்டு குவலயத்திலொருவரும் வருவதில்லை, இன்றுமுதல்காற்றினது வரடையாலேபெழிலாது புகையிலையின்வாசமப்பா, வென்றிடவேயவர்தமக்குகாணலாச்சு விட்டகுறையிருந்ததனால் கிடைக்கலாச்சே. ௮௮

ஆச்சப்பாபொதிமாட்டுக்காரர்பாலா வப்பனையெந்தனுக்குமனைதுவங்கு, மூச்சடக்கித்தானிருக்குஞ் சித்துதானும் முனையானவனைத்துவிஷிமுனிவருக்கு, பாச்சலென்றபுகையிலையின் கற்பமப்பா பட்சமுடன்நீயவர்க்குதருவீரானால், மாச்சலென்றவினையகளும்நமக்கு மகயோகபுண்ணியமாகுமிட்டுமபாரே. ௮௯

பொதிமாட்டுக்காரர்கள்சித்தர் பெருமையறியாமல் பகடிசெய்யல்.

பாரேதானென்றுமே பொதிதானும்பார்த்துடனே சித்தமுனிநாதருக்கு, சீரேதான்புகையிலையின்கற்பந்தானும் சிறப்புடனேயாங்களதுகொடுப்போமானால், நேரேதானும்மாலே மகிமையொன்னவேர்மையுடனெர்தமக்குக் கூறுமென்றார், நீரேதான்சித்துமுனிரிஷியார்தாமும்சிறப்புடனே மனதுவந்துகூறுவாரே. ௯௦

கூறுவார்வாய்திறந்துமுனியார் தாமும்கொப்பெனவேபொதிமாட்டுக்காரருக்கு, தேறுதலாய்வார்த்தைபதுகூறும்போது தேற்றமுடனதிலொருவன்தானெழுந்து, மாறுதலாய்சித்துமுனிதம்மைப்பா

ர்த்தமாக்கான ரிஷிபாரேபண்பாய்க்கேளும் ஆறாபுடைசூழ்ந்திருக்
கும் நதிமீபாரத்தில் அசோகமென்றவிருட்சமது விழகலாச்சே.

சித்தமுனிசாபத்தால் அசோகமரத்தை நேராக்கியது

விழுந்திதொரு அசோகமென்ற விருட்சந்தன்னை விறுடனேநிமி
ரவதுசெய்வீரானால், பழுதபடாத் திருமேனிதன்றனைத்தபட்சமுட
ன்கெற்பமதைக்கருவேனாக்ஞ்ஞ, வழுதனையாக்கற்பமதுகொண்டபே
து மகத்தானசித்தமுனிவென்றாலுந்து, ஏழுதமேபகைதிலேபின் கற்
பந்தன்னைமுனியாகபோங் கொடுப்போங்காணீர்தானே. கூஉ

காணவாய்மாணவர்கள் கூறும்போது காருவானசித்தமுனிரி
ஷியார்தாமும், கோணமெயவர்களுக்குபிரமனைதோன்றஅப்புவாய்
சித்தமுனிநாதரல்லோ, வேணுதொருகாரியத்தொன்றசிர்தவேகமு
டன்சோகமென்ற விருட்சந்தன்னை, புனமேவ காலேணக்பார்த்துமல்
லேகமுமானவிருட்சமதை நிமிர்த்தினாரே. கூங

நிமிர்த்தவேவிருட்சமது கூவென்றெழுந்து தேசிபுடனின்பூன்றிநிற்கும்
போது, சமர்த்துள்ளசித்தமுனி தம்மைக்கண்டு தாரணியில்மகிமை
பெரிதல்ல, சமர்போன்றதானத்தி னிகக்குக்கல்லாம் கடிதானம
லைக்கல்லைத் தன்னைக்காணும், சமர்த்துமேயெந்தனிடங்கொண்டுவந்து
சுந்தரமேகொடுக்காமே நம்புவோமே. கூச

நம்புவோமென்றல்லோமாணவர்களெல்லாம் நயமுடனேவார்த்தை
யதனை துவங்க, வம்புடனேசித்தமுனி தம்மைக்கண்டுவனமுடனே
வார்த்தையதுகூறும்போது, தெம்புடனேருன்றுமேல தன்னைத்தாக்
கிசேமுடன் பொதிமாட்டுக்காரர்முன்னே ரும்பல்சனிம்முன்னதனை
யெடுக்கமல்லோ கொப்பெனவேகொண்டல்லோபோட்டிட்டாரே.

போட்டாரேசித்தமுனிரிஷியார்தாமும் பொக்கமுடன்கொண்டு
வந்தமாணவர்முன்னே, திட்டமுடன்முன்னதனைக் கொண்டுவந்தவி
லைபானசித்தையது மகிமையல்லோ, வாட்டமுடன்சின்னமொருமார்
க்கஞ்செய்கால் மகத்தானமகிமைபெண்ற காரியல்லோ, கூட்டமுட
னேர்கமாக்குப் பணிகள்செய்து கொப்பெனவேசிஷர்களாயிருப்போம்
தானே. கூசா

தானெனவார்த்தையது கேட்டபோது தன்மையுடன் நிவுரான
சித்தர்தாமும், கோனனைபொதிமாட்டுக்காரர்தம்மை கொப்பெனவே
மகிமையது பெண்ணவேண்டும், தேனனைமகிமையது வேண்டுமானால்
தேற்றமுடன் சித்தொனிவுஞ்செய்யக்கூடும், மானனைமகதேவர்கடா
ட்சத்தாலே மார்க்கமுடன்மகிமையது வந்திடும்பே. கூஎ

பொதிமாட்டுக்காரர்சித்தரைமழைவருவிக்கச்சொன்னது.

தானவென்று சித்தமுனிகூறும்போது தகைமையுள்ள பொ
திமாட்டுக்காரர்தாமும், குருவானசித்தமுனிரிஷிபாதங்கள் போற்
றவே யெங்களுக்குயின்றுதானும், பருமழைபு மின்னவிடிகாந்தல்
தாமும் பட்சமுடன் வரவழைப்பீரானலல்லோ, சிறுவானகுருவெ
ன்று வும்மைத்தானும் திரமுடனென்றேனும் வந்திப்போமே. கூஅ

வந்திப்போமும்மையொரு குருவாபெண்ணி மகத்தான சாதாக்
கள்ளீர்தானென்றும், சிந்திப்போம் சதாகாலமர்ச்சித்தேதான் திரு
டனே சின்மயத்தைமனதிலுன்னி, எந்நாளுக்கிரியாரும் பதாம்புயத்
தை பெழிலானசற்குருவை செய்க்கருவென்றெண்ணி, பங்கியவிசி
தனிலே மாணவரெல்லாம் பாங்குடனே சதாசித்துமர்ச்சிப்போமே.

போமேசான்வார்த்தைபதுகூறும்போது பொங்கமுடன்வனத்
துமகாரிஷியார்தாமும், தாமேதான்சொன்னபடி வனத்தில் தானும்
தகைமையுடன்மன்னாற்றுமழையுமாக, ஆமேதான் மின்னவிடிஇடி
போலும் அவனிதனிலேசக்கத் தக்கனிக்க மிகவேசெய்தார், வேமேதான்
பொதிமாட்டுக்காரரெல்லாம் விருப்பமுடன்கண்டல்லோபிரமித்தாரே.

பிரமிக்க சிறுபாலர் மாணவரெல்லாம் பேரான சித்தமுனிரிஷி
யார்தம்மை, வர்மமுடன் பதாம்புயத்தை சுற்றிவந்து மனதுவந்து
முடிசாய்த்து வஞ்சலித்து, தர்மமுள்ள நாதாந்தசித்தேசர்கள் கா
ரணியிலென்றைமுர்க்கமைத்தாம், மர்மமது வையாமல் வையகத்தில்
மார்க்கமுடனென்றும் வசனிப்போமே. க0உ

வசனிப்போஞ்சற்குருவே யெக்காதா வளமையுடனென்றை
ந்திரியில்வாழும், விசமுடையவேதாந்தசித்தேசரும் நிஷ்களங்கமா
னதொரு சொரூபநாதா, துசங்கொண்ட விராதி சித்தேசரும்
தவசாமா முன்றையுகந் தன்னில்தானும், குசமுடையசின்மயத்தி
லிருந்தசித்தை கோடானகோடிவரை கண்டிட்டோமே. க0ங

கண்டோமே யஷ்டகிரி தன்னில்காதா காலேணமே யும்மைப்
போலொருவரேனும், தொண்டுசெய்துவெகுகோடிமாண்பரெல்லாந்
தொல்லுலகில் கெட்டார்களனந்தங்கோடி, விண்டுரைசொல்வேளாத
வினைச்சோடி வெகுகோடி வையகத்தில்கண்டதுண்டு, துண்டரீகமா
னதொரு சித்துபோலே துப்புரவாம்வையகத்தில் காணேம்தானே.

பொதிமாட்டுக்காரர் புகையிலைகற்பருந்தது.

தானனகற்பமது கொடுக்கவேதான் தகைமையுள்ள பொதிமாட்
டுக்காரரெல்லாம், கோனனகிரிதனிலேயிருக்குஞ்சித்து சொற்பவனு

ர்மாபாவின்சித்துவுக்கு, மானுனபுகையிலையின்கற்பந்தன்னை மார்க்கமுடன் சித்தரவர்கொள்வதற்கு பானுனமாண்பரெல்லா மொன்றாய்க்கூடி பட்சமுடன் சித்தரவர்கொள்வதற்கு, பானுன மாண்பரெல்லாமொன்றாய்க்கூடி பட்சமுடனுள்பாசங்கட்டினாரே. ௧௱௫

கட்டினார்மாண்பரெல்லா மொன்றாய்க்கூடி கனமானசமையமதுவென்னசொல்வேன், இட்டமுடன்சமையமதுவையெடுக்கும்போது வெழிலான சித்துமுனிகடுக்கங்கொள்ள, வட்டமுடன் பாலரெல்லா மொன்றாய்க்கூடி வளமானசித்தருக்கே கொண்டுசென்று, பட்டமாம்போலேயல்லோ மாண்பரெல்லாம்பாதகத்து நின்றல்லோ பார்த்திட்டாரே. ௧௱௬

பார்த்தவுடன்புகையிலைவர்ந்தசித்துதாமும் பாலரெல்லார் தானேங்ககாத்திரேக்கி, தீர்த்தகிரிசெவிக்கப் பொதிகையப்போலும் திறமுடனேகிரிதனிலேகொண்டுசென்று, பூர்த்தியுடன் குருபாதந்தனை வணங்கி புகழுடனேபஞ்சலிகள் மிகச்செய்தாரே. ௧௱௭

செப்பவேசித்துமுனி சீஷர்தாமும் சிறப்புடனேகுருநாதர்மனது வந்து; தப்பபுகழ்புகையிலையின்கற்பந்தன்னை தப்புறவாய்மனது வந்துநாதர்தாமும், வெய்யவே காயாதிகற்பந்தன்னை வேண்டியே விருப்பமுடன்கொடுத்தமாண்பர், பையவேவெவ்விடத்திலிருப்போரப்பா பான்மையுடனவர்களுக்கு விதிசொல்வீரே. ௧௱௮

குருவுத்திரவின்படி சீஷர்களேசித்துபொதிமாட்டுக் காரருக்குவுபதேசித்தல்.

விதியான குருமதியினுபதேசத்தை வித்தகனார் சீஷர்களர்தானுங்கேட்டு, மதியான வுபதேசம்மாண்பருக்கு மார்க்கமுடன்செய்வதற்குமனதிலெண்ணி, துதியுடனேபொதிமாட்டுக்காரர்தம்மை துப்புரவா யவர்மனதிலெண்ணங்கொண்டு, நிதியவுர் தான்கொடுத்து மாண்பருக்கு நீதியுடனுபதேச மெண்ணினாரே. ௧௱௯

எண்ணியேபொதிமாட்டு மாண்பர்தம்மையெழிலான வரவழைக்கமனதுபூண்டு, வண்ணமுடன் சாயர்ரிபொழிபவல்லோ மார்க்கமுடன்மாதேவர்தன்னைநினைத்து, திண்ணமுடன் ரிஷியாரும்நினைக்கும்போது தீர்க்கமுடன்பிரளயங்களதிகமாகி, எண்ணமுடன்பொதிமாட்டுக்காரரெல்லாம் வெழிலானமலைதனிலே வந்திட்டாரே. ௧௱௰

வந்தோருமாண்பரெல்லாஞ் சித்துதம்மைமகதேவர்முன்னிருந்தசித்தரென்றெண்ணி, சொந்தமுடனவர்பாதம்முடிவணங்கி சந்தரேகெடுத்தாரஞ் சென்றோமையா, அந்தமுடன்சாமரிபொழிந்துமலை

யோலவேயனேபிரளயங்களதிகமாகி, விந்தையுடன்வந்தநேருமிடையூர்தன்னால் விசனமுடன்மலையேறி வந்தோம்தாமே. ௧௱௰௧

வந்தோமேயென்றுசொல்லி மாண்பரெல்லாம் வளமுடனேசித்துவுக்குகூறும்போது, பந்தமுடன்மாண்பருக்கு சித்துதாமும் பட்சமுடன்கூறலுற்றார்நாதர்தன்னை, விந்தையதுவுபதேசஞ்செய்வதற்கு வித்தகனார் குருமொழியின்வாக்கதாக்க, சிந்தனையா யெல்லோரும் வந்திருந்து சிறப்புடனேசித்துமுனிகூறினாரே. ௧௱௰௨

கூறினார்சித்துமுனி மாண்பருக்கு குவலயத்தில் நீங்கள்செய்த அறத்தினாலே, மீறியதோர்வுங்களுக்கு வுபதேசங்கள் மிக்கமனுநீதியுடன்குருவின்வாக்கு, தேறியே பலநாளும் ஞானந்தேர்ந்து தேற்றமுடனுங்களுக்குவுபதேசங்கள் சிறியேகோபமது வாருமற்றான் சிறப்புடனே வுபதேசஞ்செய்தார்பாரே. ௧௱௰௩

பாரேதானுபதேசஞ்செய்தவண்ணம் பாருலகில்யாருக்குங்கிட்டாதன்று, வேரேதான்கிரியிலுள்ளவனப்புமாய்ந்து நேர்மையுடன்மருந்தி கலைக்கியானம், கூரேதான் வேதமுதலாறுசாத்திரம் குறிப்பானகலைக்கியானமறுபத்துநான்கு, நீரேதான்மாண்பருக்கு வுபதேசித்தார் தீர்க்கமுடன் சித்துமுனிரிஷியார்தாமே. ௧௱௰௪

பொதிமாட்டுக்காரருக்கு வேமவித்தைகாண்பித்தது.

தானானரிஷியாருமன்புகூர்ந்து தகமையுடன்பொதிமாட்டுக்காரருக்கு, கோனானகுருசொன்னவாக்குபாதம் குவலயத்தில் யாதொன்றுக்குறையில்லாமல், மானுனமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலும் மகத்தானகாலாங்கி கிருபையாலும், தேனானதேவர்முனி ரிஷியார் பாதம் தெளிவுடனே வாதமதுபோதிப்பாரே. ௧௱௰௫

போதிக்கவாதமதுவேதென்றுக்கால் யோக்கானமலைதோறுங் குகைதோறும், ஆதித்தன் சந்திரனாகானுவண்ணம் அகஸ்தியனார் மலைமூலியனைத்துங்காட்டி, வாதிகளுமறியாத மூலிவர்க்கம் வளமையுடன்கிரிமூலிபசிமூலியாவும், வேதிக்கி மூலிகளுமனைத்துங்காட்டி வேகமுடனுபதேசஞ் செய்திட்டாரே. ௧௱௰௬

செய்துமேவேமமென்றவித்தைதன்னை செப்பினார்பொதிமாட்டுக்காரருக்கு, கைதலமாம்மூலிகைக்குச்சாபஞ்சொல்லி கடாக்ஷிவுளவுமுதல்யாவுங்காட்டி; மையகண்கள் தண்புகழ மாண்பருக்கு வண்மையுடன் வேமமென்ற வித்தைதன்னை, துய்யபுகழ் மாண்பருக்கு வுளவுமுகிசெப்பினார் நாதரிஷிசெப்பினாரே. ௧௱௰௭

பொதிமாட்டுக்காரருக்குக் காண்பித்தமூலியெல்லாம்
போகர்புலிப்பாணிக்குகூறல்.

செப்பலே யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு செபலானபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஒப்பமுடன் பொதிமாட்டுக்காரர்தாமும் ஓகோகோ நாதாக்கள்முனிவருக்கு, தப்பிதங்கள்நேராமல் புகைக்கற்பஞ் சட்டமுடன் தான்கொடுத்த வுபசாரத்தால், செப்பலே யேமமென்ற மூலிதன்னை செபலாகக்காண்பித்தார் கண்டிட்டேனே. ௧௧௮

கண்டேனே வனத்திலுட மூலியெல்லாம் கருவாகக்குளிகை கொண்டுகிரிமைசுற்றி, விண்டதொரு மூலிகையின் வகுப்பையெல்லாம் விருப்பமுடனவர்தமக்கு வுபதேசங்கள், பண்டதுபோல் யான் பகுத்துச் சொல்வேனப்பா, பட்சமுடன் மூலியது போக்குசொல்வேன் சண்டமாருதம்போலசெய்வாய்நீயும், சாங்கமுடன் கருவிகட்குச் சொல்லொண்ணாதே. ௧௧௯

வசவைமூலி ௩௬௮-மாற்று.

சொல்லவென்றுவின்னமொரு மார்க்கங்கேளு அயதாவகை யென்றமூலி பார்க்கம், புல்லவே சுறுவாவைகொண்டுவந்து புகழான முப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து, சொல்லவே தாம்பரமாந் தகட்டின்மேலே கொவபவெனமுப்பூவைமத்தித்தேதான், மெல்லவேதகட்டின்மேல் பூசியேதான் மேன்மையுடன் கோழியென்றபுடந்தான்போடே. ()

போடேதான் புடமதுவுமாறிப்பாரு பொங்கமுடன் மாற்றது வுமென்னசொல்வேன, கூடேதானவலோகஞ்செக்கதாங்கள் கூறுன மூலிகைக்குயிர்முன்போ, நாடேதான் மூலிவகை யறியாமாண்பர் காட்டினிலே கட்டலைந்து கெட்டார்கோடி, மாடேதான் குருமுடிக்கும் வகையுங்காணூர் மட்டிகளாகக்கூர்மையில்லாமாண்பர்தானே. ()

பொன்முகட்டை ௫00-மாற்று.

மாண்பானயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தானபுலிப்பாணியன்றுகேளு, காண்பான பொனமுகட்டை மூலிதானும் காடெல்லாந்திரிந்தாலுங்கிடையாதப்பா, மாண்பான காறுறுகுமகைகள் கண்டு மடிந்தவர்களுக்கில்லை கோடாகோடி, சாண்பாம்பு சீனமப்பா மூலிதானும் சட்டமுடனுணிவோருமற்றுனே. ௧௨௨

ஆணியாம் மூலிக்கு மூலமப்பா வப்பனேசாணிரஞ்சொல்லலாகும், காணிமுதல் காடெல்லாந்திரிந்திட்டாலும் கசடருக்கும்கிட்டாதுகருமிகட்கும், வாணியாஞ்சாலவதியாள்வீற்றிருக்கும் வளமா

னமூலியதுபொனமுகட்டை, பாணியதுபூமிவளர்தன்னிலப்பாபாங்கான மூலமதுகாணுதன்றே. ௧௨௩

அன்றுனமூலிகைதாங்கொண்டுவந்து வப்பனேமுப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து, குன்றுனசமூலமுடன்கூட்டியல்லோ கொற்றவனே குருத்தபிலமாகக்கொண்டு, வென்றிடவேநவலோகதகடதின்மேலே வீரமுடன்தைலமதைப்பூசியல்லோ, சென்றிடவே பாண்டமென்றவோட்டிலப்பாசெம்மலுடன் சீலையதுவலுவாய்ச்செய்யே ௧௨௪

வலுவானசீலையதுசெய்தபின்பு மகத்தானபுலிப்பாணி மன்னோரே, கலுவானபுடமதுவுங்கோழியாக துப்புரவாய்ப்போட்டெடுக்கவேமர்தானும், மலுவானதடமதுவும் பழுப்புமேரி மகத்தானமாற்றதுவுமையாறாகும், திறமையாம்பிரதிவெனறதங்கமப்பா நீதிசொல்லவிதற்கீடுசொல்லொண்ணாதே. ௧௨௫

பொன்னுவாரை-௨௧0௮-மாற்று.

சொல்லவேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு சுந்தரனேபுலிப்பாணி மன்னுபாரு, வெல்லவேநாதாக்கள்சொல்லவிகலை லேதாந்தந்தயவருஞ்சொல்லவில்லை, புல்லவேகாலாங்கிநாதர்தாமும்புகழானவகஸ்தியருங்கூறவில்லை, நல்லதொருகுளிகையதுபூண்டதாலே நாட்டிலேநானுமல்லோ வறிந்திட்டேனே. ௧௨௬

அறிந்தேனேபொன்னிறுவாரையப்பா வழகானபலைதோறுஞ்சுனைகள்தோறும், செறிந்துபேமூலிகையிலுளவுபார்த்துசெம்மலுடன் கைகண்டதாகும், முறிந்துமேபோகாமல்லை நல்மாக்க மூர்க்க முப்பூவுங்களைஞ்செடுத்து, மூறித்தொருதபிலமதை யெடுத்துக் மதுவாராமல் மனதிலுன்னி குறித்ததொருதபிலமதை யெடுத்துக்கொண்டு கொற்றவனேகுடவனிலே பூசிடாயே. ௧௨௭

பூசிடவேகுடவனிலே யென்னசொல்வேன் புகழானநாதாக்கள் கூறவில்லை, காசியென்றசெம்பதுவும்காணும்போது கனமானமாற்றதுவுமிருநூற்றெட்டு, மாசிபளாதங்கமது யென்னசொல்வேன் மகத்தானபிரதிவெனறதங்கமாச்சு, வைசியெனனுமிருப்பினிலேதாக்கிறுக்கால்வுத்தமனேசபத்தங்க மயந்தங்கமாமே. ௧௨௮

பொன்னூமத்தை-எ0௮-மாற்று.

தங்கமாம்பின்னமொருவிதஞ்சொல்வேன் தகைமையுள்ளபுலிப்பாணிமகனேபாரு, அங்கமாம்பொன்னூமத்தையப்பா அழகானமூலியதுகொண்டுவந்து, துங்கமாப்வழலையது வாகனென்று துப்புரவாய்மூலியதுசார்பிழிந்தே, பொங்கமுடன்மதிவெனறதகட்டிலப்பாபுகழாகப்பூசிடவேயேமமாமே. ௧௨௯

ஏமமாங்காயாதிகொண்டமூலி யெழிலானகாயகற்பமூலியாகும், சாமமென்றமூலியது வாணமூலிதாக்கான சித்தருண்ணுமூலியாக்க

வாமமுடன்மாற்றதுவுமெழு நூற்றெட்டு வளமானகபத்தங்கம்பிறவி த்தங்கம், நேமமென்றபூசைக்குக் கருவித்தங்கம்கெடிதான சித்தமுனிமூலியாச்சே. க௯0

கறுப்புக்காக்கையார்நகனை க0அ-மாற்று.

ஆச்சப்பாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பாணிமன்னுகேளு, மூச்சடங்கிநெடுங்காலங் கொண்டசித்து முதலில்லாரேனுங் கண்டதில்லை, பாச்சலென்றமூலியது காக்கையாகுங்கிரோணக்கண்மறைக்கும் மூலிதானும், மாச்சலென்றமூலியது வதிதஞ்சொல்வேன் மகதானமாற்றதுவும் நூற்றெட்டாமே. ()

எட்டானமூலியது நலமேயாகும் வெழிலானபூவிறகளஞ்சியாகும், சட்டமுடனமத்தித்துவெண்ணையாக்கி திரானசெம்பென்றகட்டிற்பூசி, திடமுடன்சில்லிட்டுச்சீலைசெய்துசிறப்பான புடமதுவுங்கோழிபாக, வட்டமுடனாறியபின்னெடுத்துபாரு மகத்தானதங்கமென்றசெம்பாமே. க௯உ

செம்பான செப்பதுவுமென்ன சொல்வேன் செழிப்பானதங்கமென்றசெம்புமாச்சு, அம்பொன்னுந்தங்மென்ற செம்புதன்னைவப்பனேபதிதனிலேநூற்றுக்கொன்று, கும்பிடவேதானுருக்கி குருவொன்றிய குற்றமற்றமதியதுவுந்தங்கமாச்சு, வெம்பியதோர்விஷமதுவுந்திண்டினாற்போல் வேதாந்தசித்தனுடதங்கமாமே. க௯௩

காணவேதங்கமதை யென்னசொல்வேன் கைலாசநாதருந்தான் காணமாட்டார், பூணவேசுபத்தங்கம் பிறவித்தங்கம்புகழான நாதாக்கள்செய்யுந்தங்கம், ஆணவங்கள்காமியங்களொடுக்குந்தங்கம் அரகராயித்தங்கமெனசொல்வேன், வேணதொரு நாதாக்கள்பாடுபட்டு வேதைதமுகநகாணமல் மறைத்திட்டாரே. க௯ச

மறைத்தாரேபுத்தகமாருக்கென்றால் மகத்தானசிவயோகிஞானிகட்கும், குறைந்தங்கமானுலேவையகத்தில் கொற்றவர்கள்மாண்பருக்குவிரோதியாகும், நிறைந்ததொரு பரிபூரணதகமப்பா நீதியுள்ளஞானிகட்குஞ்சிவயோகிக்கும்,மறைகொண்டுகானகத்தில்வாழுஞ்சித்துசிரான்தேவரிஷிவாய்க்குந்தானே. க௯ரு

வாய்க்குமேமற்றவர்க்குசித்தியில்லை மகத்தான கொற்றவருகண்டதில்லை, காய்க்குமேயிம்மூலிவேதைதன்னை காமினியிலாருக்குங்கிட்டாதப்பா, தேக்கமலம்வீற்றிருக்கும்அம்பாள் பாதம்தொழுதுமேபணிந்துநித்தஞ்சதாகாலந்தான், சேய்போலேயம்பாட்குப் பணிகள்செய்து சித்தம்வாமனதுவந்து ஈடேற்றுகொள்ளே. க௯சா

சிறியாநங்கை கச - மாற்று.

கொள்ளவேயின்னமொரு வதிதஞ்சொல்வேன் கூரானபுலிப்பாணிமகனேகேளு, என்ளளவுங்கோளாறதோமற்றன் வெழிலானகானகத்தின் மூலிகண்டேன், மெள்ளவேசிறியாநின்நங்கை தன்னைமேன்மையுடன் கொண்டுவந்துகூறக்கேளும், விள்ளவேமூலியது சாற்றிலப்பா வீரமுடன் குதமன்றுதத்தாக்கிடாயே. க௯எ

நாகவேதை.

தாக்கவேசூதமென்றசரத்தைத்தானும தன்மையுள்ளகாதமதிலேதன்னிலூட்ட, நோக்கமுடன்நாகமதுகண்ணடைந்து நொருங்கியேசவளையதுபோலேயாகும், ஊக்கமுடன்சவளைதனையெடுத்துவைமந்தாஓகோகோநாதாக்கள்சொன்னநீதி, தூக்கமதுகொள்ளாமல் செம்பிலப்பா துப்புரவாய்நூற்றுக்கு ஒன்றுதாக்கே. க௯அ

ஒன்றானசவளையதுகொடுக்கபோது வுத்தமனேமாற்றதுவுமென்ன சொல்வேன், வென்றிடவேமாற்றதுவுமறுபத்துநான்கு வேதாந்தத்தாயாருமுரைத்தநீதி, குன்றினில்வாழ்சித்தர்முனி கூறாப்பாகுவலயத்தில் லூர்தனுக்கா புரைப்பேன்பானும், சென்றிடவே நெடுங்காலம்மலையில்காத்து செம்மலுடன் வாங்கியதோர்வேதையர்ரே.

பாரேதான்சிறியாநின்நங்கைவேதை பாருலகில்யார்செய்வார் மாண்பரப்பா, நேரேதான் நாதாக்கள் செய்யும்வேதை நேர்மையுடன் கண்டறிந்துமனதுவந்து, நீரேதானுக் கமக்குமனங்களித்து நீர்க்கமுடன்பான்கொடுத்த வேதைதன்னை, சீரேதான்மற்றவருங்காணுறுன் சீருலகில் புத்திவானுய்வாழ்வீர்தாமே. கச0

பெரியாநங்கை-ளஉஅ-மாற்று.

வாழவேயின்னமொருவதிதஞ்சொல்வேன் மகத்தானபுலிப்பாணியதிதவானே, தாழவேபெரியாளின்மூலியப்பா தாரணியில்சித்தர்களுங்காணமாட்டார், முழவேகண்டாலுங்கூறமாட்டார் மூலையானமூலிதனைமறைத்துப்போவார், சூழவேகானகத்திலிருக்குமூலி சுடர்மூலிவிடமூலிசுருதியாமே. கசக

சுருதியாம்மூலியுடவேகந்தன்னைசுத்தானே யென்னசொல்வேன் பச்சகேந்திரா, விருதியாங்காடெல்லாந்திரிந்தாலுந்தான் நிஷ்டானங்கமானதொருமூலிதன்னை, குருதியாமம்மூலிநிறமேயாகும் குவலயத்தில்கண்டவர்கள் இல்லையப்பா, பருதிமதிகாணுதவிருட்சத்தின் கிம்படர்ந்துமேதானிருக்கு மூலியாமே. கசஉ

மூலியாந்தழைபதனைக்கொண்டுவந்து முனையானரசமதுவுந்தாலமேயாகும், சாலிலைப்பங்கதவுஞ் சூதந்தன்னை கலமுடனேதான் கூட்டிமந்தித்தேதான், வேலியெனும் வீரமதைத்தால் தான்கூட்டி வேகமுடன்றுன்குழைத்துமன்னுநேரே, பாலியெனும்பரித்தகட்டிற் பூசியேதான் பாங்கான ஓட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்யே. கசங

சீலைபதுசெய்தபின்புரவிபில்வைத்து செப்பனே கோழியென்றபுடத்தைப்போடு. வேலையெனும்புடமதுவுமாறிப்பின்பு வேதாந்தத்தாயதனைமனதிலுன்னி, நூலைபதுவாரன்முறைபாய்த் தொருப்புங்கண்டு நட்பமுடன் கைபாகஞ்செய்யாகத்தான், மாலையுடன்புடமாறியெடுத்துப்பாருமகத்தானயேமமது களங்கமாச்சே. கசச

ஏமமென்றகளங்கதனை யெடுத்துமைந்தா வெழிலான வெள்ளிதனில் நூற்றுக்கொன்று, வாமமுடன் தாவுருக்கிகுருவொன்றீய மகத்தான வெள்ளியது யேமமாச்சு, நாமமென்றவெள்ளியது பிறவித்தங்கம் நாதாக்கள் கண்டதொருநாகத்தங்கம், ஆமமென்றதங்கமது வர்ணத்தங்கம் வப்பனே மூலிகையின் பெருமையாரே. கசரு

பெருமையா யனேகவித போக்குமுண்டு பேரான வழலைக்குமூலிவேண்டும், கருமமதுதானகற்றி புண்ணியவானே காசினியில் சித்துபோல்பெயருங்கொண்டு, அருமையுள்ள சித்தருக்கு வடிபணிந்துவன்புடனேயேவலதுமிகப்புரிந்து, ஒருமைபடவையகத்திலெந்நாளும் வுலகமதில் பெயருண்டாய் வாழ்வீர்தானே. கசசு

தானைமாற்றதுவும் நூற்றிருபத்தெட்டு தன்மையுள்ள நாதாக்கள் செய்யுந்தங்கம், கோனை சித்துமுனியனேகமாக கூறினார்வெகு கோடிநூலிலப்பா, தேனைமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேற்றமுடன் கண்டறிந்த வேதைதன்னை, மானைமகதேவர் புண்ணியத்தால் மகிழ்ச்சியுடனென்னாளும் மனங்கொள்வீரே. கசஎ

மணமுடனே சிதாபாசம்மனதிலுன்னி மார்க்கமுடன் மதியமுர்தங்கொண்டுமல்லோ. கலைதுவும் கோரமல் யோகந்தன்னில் சுழற்சியுடன் சிவயோகநிலையில்நின்று, குணமுடனே திரிகோணசொரூபாகுவலயத்திலஷ்டாங்கயோகங்கண்டு, வணங்கியே யஷ்டகிலைபதியைக் கண்டுவாமமுடனர்ச்சித்த வலுகொள்வீரே. கசஅ

உண்டானவித்தையதுவனேகமுண்டு வுத்தமனேபார்க்கவென்றால்கண்கொள்ளாது, திண்டானவித்தையதுசொல்வீரானால் தீர்முடன்செய்வதற்குவையமில்லை, பண்டானநூலகளவுயில்லாவித்தை பட்சமுடனேந்தமக்குச்சொல்வீரானால்,வண்மையுடன்செய்தமல்லோவுந்தமக்கு வன்மையுடன்காட்சியதுதருவேன்பாரே. கசஅ

கறுப்புக்கோடாசுழி ௰-மாற்று.

கொள்ளவேயின்னமொரு குணமுஞ்சொல்வேன் கூரானபுலிப்பாணிபுனிதவானே, கிள்ளவேகாடெள்ளாந்திரிந்தாலுந்தான் விட்டகுறையிருந்தாலேலபிக்கும்பாரு, வெள்ளமதானண்டாலேயழியமூலி வேதாந்தத்தாயிருக்குமூலியப்பா,எள்ளளவுங்குற்றமதுநேராமூலியெழிலானகறுப்புகோடாலியாமே. கசகூ

கோடானசுழியென்றமூலியப்பா கொற்றவனேகொண்டுவந்து சொல்லக்கேளும்,தாடானமூலிரசந்தலைமேயாகும் தாக்கானவீரமதுவிராகனென்று, கூடானசூதமதுவிராகனென்று கொற்றவனேமூன்றையுந்தானென்றாய்க்கூட்டி, வாடாமல்வெண்ணையதுபோலரைத்துவளமானசெம்பதினில்பூசிடாயே. கருo

பூசவேமயினமதைசெம்புதன்னில்,புகழாகவேபித்துக்காய்ந்தபின்பு, வாசமுடன்கரியோட்டிலிட்டுமைந்தா வளமையுடன்சில்லிட்டுச்சீலைசெய்து, பாசமதுதானகலசியில்வைத்து பட்சமுடன்கோழியென்றபுடத்தைப்போடு, கோசமென்றபீஜமதுசேர்ந்ததாலே கொற்றவனேசெம்பதுவும்வாணமாச்சே. கருக

ஆச்சப்பாசெம்பதுவும்வாணமீறி வப்பனேமாற்றதுவுமைம்பதாகும், மாச்சலென்றகளிம்பதுவும்விட்டகன்று மகத்தானசெம்பதுவும் பழுப்புமீறி, காச்சலுடன்திரைசவடுகளிம்போரல், கசடகற்றிசவலையுடனழுகள்மாறி, ஆச்சரியமானதொருலூட்டங்காய்ப்பு வப்பனே தாகாபபுடனயப்புதானே. கருஉ

தானைபிறவியென்றதங்கம்போலே தன்மையுள்ளகுற்றமதுநீங்கியேதான், கோனைகுருத்தங்கம்பிறவித்தங்கம் குவலயத்திலநாதாக்கள்செய்யுந்தங்கம்,மானைமகமேருவானதங்கம் மகத்தானமூலியுடகாரசாரம்,தேனைபரிசமதுபட்டபோது தெளிவானவுறுதியென்றதங்கந்தானே. கருங

தங்கமாபதிதனிலேநூற்றுக்கொன்று தாக்கடாசோடசமுங்காணுங்காணும், வங்கமாம்படுபோவியானவங்கம் வளமானவர்ணமதைத்.

கொள்ளாதப்பா, புங்கமாமஷ்டசித்தியிதற்குள்ளாகும் புகழானதங்கமதுபிறவித்தங்கம், பங்கமதுவாரா துநாததங்கம் பாருலகில்மாண்பருக்ருக்கிட்டாதன்றே. ௧௬௪

அன்றானவிதியாளிவருவானானல் அவனுக்கேகிட்டுமதுமற்றோர்க்கில்லை, குன்றானமலைநாடுதேசந்தன்னில் கொற்றவருஞ்சிவயோகிமாண்பருண்டு, தென்றிசையிலகஸ்தியனார்மலையிலப்பா திரமுடன்சென்றுவங்தோர்கோடியுண்டு, வென்றிடவேமலர்களினுங்கருமியுண்டு வேதாந்தசிவயோகிதானுமுண்டே. ௧௬௫

உண்டானமலையத்தையறிந்துகொண்டு வுத்தமனேநால்பார்த்தவாதிகண்டு, கண்டானும்விள்ளாதகாணியாளர் கடசகற்றிமனம்பொருந்திகருத்திலுன்னி, அண்டர்முனிதேவாதிரிஷிகட்கொப்பாய் வப்பனேமற்பவத்தையகற்றிவாழும், சண்டமெனும்மாருதம்போல் பாசம்விட்டு சட்டமுடன்வாழுகின்றயோகியாமே. ௧௬௬

யோகியார்தத்துவத்திலமிருந்தவானாய் யோகமெனும்பதிதனக்குகந்தசீஷன், போகமதுதானகற்றிபொதிந்துவாழும் பொங்கமுடன்ஞானமென்றமாண்பர்கண்டு, ரோகமதுயில்லாதபுண்ணியவானாய் கொங்குள்ளேபகுத்தறிவு கொண்டதீரன், காசமதுநோததசீஷன்கண்டு சட்டமுடனுபதேசஞ்செய்குவீரே. ௧௬௭

சிகப்புசித்திரமூலம்-உடு-மாற்று.

செய்யவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் செயலானபுலிப்பாணிவதிதவானே, துய்யதமிழ்ப்பாண்டியனுக்கொப்பதான துரைராஜசுந்தரனேபுகலக்கேளீர், வையகங்கள்தான்புகழும்வனாந்திரத்தில் வண்மையுள்ளசிவந்தகொடிவேலியப்பா, மெய்யானமலைதனிலேமெத்தவுண்டு மேதினியிலோர்காண்பதுவுமரிதுபாரே. ௧௬௮

பரேதான்மலைதனிலேசுற்றும்போது பாங்கானபாறையின்றன்வெப்புதன்னில், நேரேதான்விளைந்திருக்குஞ்சிவந்தமூலி நெடிதானகொடிவேலியென்னலாகும், சீரேதான்கொடிவேலிதனையெடுத்து சிறப்புடனேருதமதை யெடுத்துமைந்தா, வீரேதான்வீசமதுகளஞ்சிகட்டி நீதியுடன்மத்தித்துரவியிற்போடே. ௧௬௯

போடவேசிலையதுவலுவாய்ச்செய்து பொங்கமுடன்கனபெருவிற்புடத்தைப்போடு, நீடவேபுடமாறியெடுத்துப்பாரு நிலையானசெம்பதுவுமென்னசொல்வேன், கூடவேசெம்புதனைபதனம்பண்ணு கொற்றவனேகவசகுண்டலத்துக்காகும், ஆடவேமாற்றதுவு மிருபத்தைந்து வப்பனேகுங்குமப்பூங்கிறமுமாச்சே. ௧௭௦

ஆச்சதென்றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு ஆகாகாநாதாக்கள்மறைந்தஜோதி, வாச்சுதேசிவயோகிக்குகந்ததங்கம் வர்ணதங்கமிதற்கல்லேயீடாமோதான், போச்சுதென்றுவிடுகாதே புண்ணியவானேபுகழானநாதாக்களாடுங்கூத்து காச்சுதேசிவந்தசித்திரமாமூலிகனகமென்றவேதையதுகைக்குள்ளாச்சே. ௧௭௧

உள்ளானபொருளெல்லாமிதிலேதோயும் வுத்தமனேநாதாக்கள்கூறரப்பா, கள்ளமின்றிநேராகயேமவித்தைகாசினியில்சித்துமுனிசெய்யுமார்க்கம், எள்ளளவும்பிசகதும் வாராதப்பா யெழிலானவித்தையதுயென்னசொல்வேன், கொள்ளைகொண்டகுருவினது வாக்குதானும்குவலயத்தில் பொய்யாதுமெய்யதாமே. ௧௭௨

மெய்யானசிவந்தசித்திரமாமூலி மேதினியில், வெகுமாண்பர்காணாமற்றான், பொய்யானமூலிதனை மெய்யென்றெண்ணி பொங்கமுடன்கெட்டலைந்தார் கோடிகோடி, துய்யதமிழ்சாத்திரங்கள் கூறும்வண்ணம் துப்புறயாய்தலைமாடுகால்மாடாக, செய்யதொருகாப்பேடு பாரர்மற்றான் சேனைதிரள்மாண்பர்களுங்கெட்டார்தாமே. ௧௭௩

மேற்படி மூலிகற்பம்.

கெட்டாரேசிவந்தசித்திரமாமூலி கெடியானவையகத்தில்காருமற்றான், பட்டலைந்து மலைவளங்கள்குண்ணுநாடு பாருலகில்தேடியலைகாணமற்றான், அட்டகிரிதான்புகழும்மேடுதன்னில் வன்பானமூலிதனைக்கண்டறிந்து, விட்டகுறையிருந்ததொருதன்மையாலே மேதினியில்சிலபேர்கள்கண்டார்தாமே. ௧௭௪

கண்டாரேகாலாங்கிகிருபையாலே காசினியில்நாதாக்களிருக்கும்ல்தானம், தொண்டுமிகசெய்தல்லோமூலிதன்னை தேரூமல்மனதுவந்துகற்பங்கொள்ள, சண்டமாருதம்போலேமூலிகற்பம் சாங்கமுடனிருவேளையுண்டுமல்லோ, வண்டூமதுகோடாது போலவரணங்கொண்டுவையகத்தில்வெகுமாண்பரிருந்தார்தானே. ௧௭௫

தானானமூலியதுகண்டபோது தரக்சானவாசியதுகிழ்நோக்காகும், கோனானகுருநாதர்சொன்னவாக்கு குவலயத்தில் பொய்யாமல்மெய்யென்றெண்ணி, தேனானசிவப்புசித்திரமாங்கற்பம் தேசமதில்கோடானகோடிபேர்கள், மானானமலை வளத்திலிருந்துகொண்டு மார்க்கமுடனகற்பமதுகொண்டிட்டாரே. ௧௭௬

கற்பமாஞ்சித்திரமாமூலிகர்பம் கனமுடனே யுண்டவர்க்கு வயதேசொல்வேன், சொற்பமென்று யெண்ணாதேதுய்யபாலா சொர்ண

ம்போல்தேகமதுமின்னும்பாரு,விற்பனமுமிகவண்டாமறிவுமுண்டா
விருத்தமதுவாராதுபாலன்போலாம், அற்பமென்றுநினையாதேயறிய
பாலா வாயிரமாம்வருடமதுயிருக்கலாமே. ௧௬௭

இருக்கவென்றுலகுபதிசித்தாரும் யெழிலுடனெடுங்கா
லமிருந்தசித்து, பொருக்கவேகாயாதிகற்பங்கொண்டு பொன்னுலகு
பதிதனிலேசேர்ந்தாரப்பா, வருத்தமுடன்வெகுகோடிசித்துதாமும்
வளமானமுலிகற்பங்கொண்டுமேதான், திருக்கவல்விற்றிருக்கு மம்
பாள்பாதம் தீர்க்கமுடனெடுங்காலமிருந்தார்பாரே. ௧௬௮

போகர்புலிப்பாணிக்குபொய் இன்னதென்றுகூறல்.

பாரேதானின்னமொருபண்புசொல்வேன் பாங்கான புலிப்பா
ணிபாக்கியவானே, நேரேதானுலகுபதிமாண்பரெல்லாம் நெடிதான
மொய்சதனைநுகரும்நேர்மை, தீரேதான்பாண்தெய்வமென்பார்தானு
ம்திறளானசார்வாகம்பொய்யேயாகும், கூரேதான்கடவுளெனுமதம்
பொய்குவலயத்தில்தேவனில்லையென்பார்தாமே. ௧௬௯

தாமானமார்க்கமதுபொய்யேயாகும் சகலகலையறிவதுவும்பொ
ய்யேயாகும், நாமானமோகனங்கள்பொய்யேயாகும்நலமானவசியமு
தல்மாற்றம்பொய்யே, வேமானமுள்ளதொரு வுச்சாடணங்கள்வெகு
பிறட்டுகலைதிரட்டுமேதினிக்குள், சாமானியமானதொருதேவசங்கம்
சட்டமுடன்வரவழைத்தல்பொய்யதாமே. ௧௭0

பொய்யானசெப்பிடுகள்வித்தைபொய்யே பொங்கமுடன் தால
ங்கள்சொல்லப்பொய்யே, துய்யகெஜதாரணமதுசத்தம்பொய்யேது
ப்புறவாய்க்குளிசங்களெல்லாம்பொய்யே, வெய்யபுகழ்தேகமதுதானு
ம்பொய்யேமேதினியிலிருப்பவரும்பொய்யே, பாகும்நையவகுமூகம
திலெல்லாம்பொய்யே நாதாக்கள்சொல்லுமுறைசிலபொய்தானே.

போகர்புலிப்பாணிக்குமெய்கூறல்.

தானானபுலிப்பாணிதார்வேந்தாகேள் தண்மையுடன்சொல்லுகி
றேன்தருபவானே, கோனேதானுலகுபதிமாண்பரெல்லாம் கோர்
வையுடன்பலநூலுங்கற்றுமென்ன, வீணேதான்பொய்மெய்யுமறியா
மாண்பர் விருதாவாய்சிவயோகஞ்செய்துகொண்டு, காணுமல்லவ
கத்திலுண்மைதன்னைகசடகற்றிமெய்யறியமறந்தார்பாரே. ௧௭௨

பாரேதான்வையகத்தில் தெய்வமுண்டுபாங்கானமோட்சமென்
றவீடுமுண்டு, நேரேதான்பாவிகட்குநரகமுண்டுநீடாழியுலகமதுவழி
வதுண்டு, சீரேதான்வாதமதுமெய்யேயாகும்சிறப்பான குளிகையது

மெய்யேயாகும், வீரேதான்சற்பமதுமெய்யேயாகும் விருப்பமுடன்
பிறப்பதுவும்மெய்யதாச்சே. ௧௭௩

நன்னாரிகற்பம்.

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணிபுனிதவனே அவனிதனிலின்னமுண்டுகற்
பங்கேளீர், மாச்சலென்றநன்னாரிகற்பமப்பா மகத்தானகற்பமதை
உண்டுகொண்டால்,பாச்சலென்றவுதிரமதுவிஷங்காணாது பாங்கான
தேகமதுகனலோடாது, வீச்சுடனேநேத்திரங்கள் குளிர்ந்துகாணும்
வீரானசுவாசமதுகீழ்நோக்குமாமே. ௧௭௪

நோக்கானமூலிகைபாங்கத்பந்தன்னில் நுணுக்கமுள்ளமாண்பர்
களுங்கொண்டுவந்து,தாக்கான மதிமயக்கம்பூண்டுகொண்டு வண்மை
யுடன்தவநிலைக்கு வுறுதிகொண்டு, வாக்குமனம்சித்தமார்க்கம்பொ
ங்கி வளமையுடன்வாசியதுகீழ்நோக்கி, தேக்கமுடன்சிவயோகபதி
யிற்சென்று தேற்றமுடன்நெடுங்காலமிருக்கலாமே ௧௭௫

கற்பமுண்பவர்க்குயேம சித்திலிங்கப்போக்கு

இருக்கவேயின்னமொருமருந்துவந்தான் யெழிலானபுலிப்பா
ணிதிலர்தவானே, பொருக்கவேகாயாதிகொண்டபேர்க்கு பொங்க
முடன்சிவனத்துக்கிடமேதென்றால்,திருக்கையிலேதானிருக்குஞ்சிவ
ஞானே தீர்க்கமுடன் வாதமதுபுகலக்கேளும், பெருக்கமுடன்கா
லாங்கிநாதர்பாதம் பெருமையுடன்யான்வணங்கிகூறுவேனே ௧௭௬

கூறுவென்ஜாதிலிங்கம்பலந்தானொன்று கொற்றவனேமுலைப்
பாலினாற்போடு, தேறுதலாய்முப்பொழுதுமானபின்பு தெளுவிரு
த்துலிங்கமதையெடுத்துமைந்தா, மாறுபடாவெறிகாலன்மாலையப்பா
மார்க்கமுடனெண்சாமஞ்சுருக்குதாக்கு, வீறுடையகுமரியின்றனபா
லால்தானும் விருப்பமுடனெற்சாமஞ்சுருக்குதாக்கே. ௧௭௭

தாக்கானலிங்கமதையெடுத்துபாலா தண்மையுடனாதாரச்சர
க்காம்,போக்கானசாக்கதுவுமேதென்றுக்கால் பொங்கமுடன் துருசு
வெடியுப்புக்காரம் நோக்கானசாரமுடன்சினந்தானும்,நண்மையுள்ள
கரியுப்புகூடச்சேர்த்து, வாக்கதுவுபிசகாதமண்ணமப்பாவளமையுட
ன்தீநீராஞ்செயநீர்தானே. ௧௭௮

தானானவாராதாரச்சாக்கால் தாரணியிலண்டபிண்டந்தானுமா
ச்சு, கோனானகுருவருளுங்காணலாகும் கொப்பெனவேசத்திசிவமா
ற்றிகாண்பீர், பானானசெந்தூரகட்டுப்போக்கும் பாங்கானளங்கு
முதலாகும்,தேனானதேவிமனோன்மணியாள்பாதர் தேர்ந்தெடுத்த
வாராதாரந்தான்பாரே. ௧௭௯

பாரேதான்ஜெயநீரி லவந்தம்போக்கு பாடினர்ஜெகதலத்தில் முனிவர்கோடி, நேரேதான்குருக்கிடையுங்கருக்கிடையுமப்பா கெடி தானசாஸ்திரங்களனந்தஞ்சொன்னர், வேரேதான்சாஸ்திரத்திலிந் தப்போக்கு வேதைமுகங்காணுதற்குகுறிகள்காணர், சீரேதான்சாஸ் திரத்திலுளவுகண்டு சீதியுடனாராதரத்தைக்காணே. ௧௮௰

காணவே ஆராதரத்தைகண்டால் கனகமெனும்வாதமதுகைக் குள்ளாச்சு, தோணவேலிங்கமதுதன்னிலப்பா தோருமலென்சமஞ் சருக்குதாக்கு, வேணவேஜெயநீரில்நின்றபாகம் வேகமுடனூரத னில்நின்றசத்து, பூணவேசத்ததனையெடுத்துமைந்தா நிகட்சியுடன்லிங் கமதிற்கவசம்பூசே. ௧௮௧

பூசியேலிங்கமதிற்கவசம்போடு புகழானலிங்கமது புடந்தான் பத்து, யாசில்லாலிங்கமதுமனல்தானப்பா மகத்தானபுடமதுவும்பத் தேயாகும், தேசியெனும்வசிரோராதாரம் தெளிவுடனேசருக்கத னல்கட்டும்பாரு, வசியெனுங்காந்தமதுலிங்கமப்பா வுத்தமனேவுருக் கதுபோலிருக்கும்பாரே. ௧௮௨

உருக்கவேலிங்கமதுயெடுத்துமைந்தா வுத்தமனேமேற்போக்கு கூறகேளும், பொருக்கமுடன்சாரமென்றசெயநீர்தன்னல் போரான தங்கமதைபத்துக்கொன்று, குருக்கியேதங்கமதைஜெயநீராக்கி கூசா மலிங்கமதில்சுருக்குதாக்கு, நெருப்பினிலேவைத்தல்லோகுடுதாக்கி நேசானஜெயநீரைசுருக்குதாக்கே. ௧௮௩

தாக்கிடவேலிங்கமதுயிறுகிமைந்தா தண்மையுடன்வெட்டுருக் குபோலேகாணும், நோக்கிடவேமேற்போக்குபுகலக்கேளும் நட்ப முடன்தேனதனைசுருக்குதாக்கு, வாக்குடனேகாலாங்கி நாதர்பாதம் வண்மையுடனவர்பாதவணங்கியல்லோ, தீக்குழியிலயமதனல்கட்டி தன்னை தீர்க்கமுடன்தானத்துசெப்பக்கேளே ௧௮௪

கேளேதான்லிங்கமதையிரும்பில்வைத்து கெடியானதேனதனை மனதுவந்து, பாளேதான்போகாமல்சுருக்குதாக்கு பட்சமுடன்லிங் கமதுயிருகிக்காணும், சூளேதான்சுருக்கதுவுமறுபத்துநான்கு சுய மானதேனதனல்வுருக்குதாக்கு, மீளேதான்லிங்கமதுஜெயக்கட்டா கும் மிக்கானகட்டதுவுமரிதாம்பாரே. ௧௮௫

அரிதானகட்டதனை யெடுத்துமைந்தா வப்பனேசிற்றண்டதயி லம்வாங்கி, பொரியானவெங்காரப்பத்துக்கொன்று பொங்கமுடன்

த்தலமதில் சேர்த்துமல்லோ, வரிபானலிங்கமதை சுருக்குதாக்கு வண்மையுள்ளலிங்கமதயிளகிக்காட்டும், பரியானதங்கமது ஜெயநீர் சேர்ந்து பாங்கானலிங்கமது மொழுகுமாச்சே. ௧௮௬

ஆச்சப்பாலிங்கமதுகல்மெழுகேயாகும் வப்பனேமெழுகதனைப் பதனம்பண்ணு, காச்சலென்ற லிங்கமது யிளகிக்காட்டும் கருவான லிங்கமதுபோக்குசொல்வேன், மாச்சலது வாராமலிங்கந்தன்னைமய ங்காமல் கருவங்கஞ்சித்திசெய்து, பாச்சலுடன் வங்கமதை லிங்கந் தன்னை பட்சமுடன்தானுருக்கி யிடைதானீயே. ௧௮௭

இடையான யிடையதுவு மென்னவென்றால் யெழிலானசரியிடை யேசெப்பலாகும், மடைபோன்ற வங்கமதை யுருக்கிமைந்தா மயங் காமல் வுருக்குமுகர்தன்னிலீய்ந்து, கடையானதங்கமதில் வங்கலிங் கம் கருவுடனேவுருகிநின்றகளங்குதன்னை, தடையறவே தங்கமதிற் கொடுத்துமைந்தா சட்டமுடன்தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரே. ௧௮௮

எடுத்துமிகப் பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் யெழிலான களங்கமது யேமலித்தை, தொடுத்ததொரு களங்கதனை யெடுத்து பாலர் தோருமல்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, கொடுத்திடவே வுருக்குமுகர்தன்னிலீய்ந்து கொற்றவனே செம்பதனை யூதிப்போடு, விடுத்ததொரு மாற்றதுவு மென்னசொல்வேன் விட்டகுறை யிருந்த வர்க்கு லபிக்குந்தானே. ௧௮௯

தானானவெள்ளியதுயென்னசொல்வேன் தன்மையுள்ள மாற்ற துவுமாறதாகும், மானனமட்டிகிர்நாலுக்கொன்று மகத்தான தங்க மதுவொன்றுசேரு, தேனனதேவியுட கடாட்சத்தாலே தேற்றமுட ன்மாற்றதுவுமெட்டதாகும், கோனனபுடத்துக்குவுறுதிதங்கம் குவ லயத்திலாரறிவார் சித்தர்தானே. ௧௯௰

சித்தானசித்துமுனி நாதர்தாமும் சிறப்பானரிடிதேவர் சொன் னமார்க்கம், முத்தானவேதையிது யின்னஞ்சொல்வேன் முனையான மார்க்கமதுபோலொண்ணாது, பத்தியுடன் சிவராஜ யோகமாண்பர் பாலகனேசெய்யும்வகை யனேகமுண்டு, சுத்தியுள்ள செம்பதுவுந் துலந்தாரென்று துறையானலிங்கமது துலந்தான்ரெண்டே. ௧௯௧

துலமான செம்பதனில் லிங்கம்கொண்டு தூக்கானலிங்கமதைக் கொரசமீவாய், நலமானயிருண்டசெம்பு கட்டிப்போகும் நாற்றமுள்ள ஊறலதுயேகிப்போகும், சலமானஊறலதுயேகியல்லோசாங்கமுடன் இளைசவடுமற்றுப்போகும், குலமானதங்கமதை சரியாய்ச்சேர்த்து குகைதனிலே தானுருக்கியெடுத்திடாயே. ௧௯௨

எடுத்துமேமதிதனிலே பத்துக்கொன்று யெழிலானதங்கமதை
தாக்குதாக்கு, கொடுத்திடவேமாற்றதுவுமாறதாகும்கொப்பெனவே
தங்கமதுயெட்டுலொன்று, அடுத்தமேதான்கொடுத்து வுருக்கிக்கொ
ண்டுவப்பனேவாடித்துப்புடந்தான்போடு, கொடுத்ததொரு மாற்ற
துவுமென்னசொல்வேன் தோருமல்வயததுவு மேழதாமே. ௬௯௩

ஏழானபொன்னதுவும் பசுமைமெத்த யெளிதானயேற்றமொன்
றுயின்னஞ்சொல்வேன், தாழானமட்டமது மாற்றுகாணும் தன்மை
யுள்ளபசுமைய்துயென்னசொல்வேன், காழானதுருசிஉட செந்தூர
த்தால்கருவானமாற்றதுயுமதிதங்காணும், சூழானசூதவித்தை யேம
வித்தை சுந்தரனேசொல்லவுந்தான் காவொண்ணாதே. ௬௯௪

ஒண்ணாதுயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் ஓகோகோபுலிப்
பாணியுகந்தபாலா, கண்ணானலிங்கமது களஞ்சியொன்று கருவான
நாகமது களஞ்சியொன்று, மண்ணானவாயுவென்ற புரிதுவுதாளம்
மகத்தானவங்கமதுகளஞ்சியொன்று, திண்ணமாம் லோகமதை பொ
ன்றுய்க்கூட்டி தீரமுடன்மூசைதனி லுருக்கிடாயே. ௬௯௫

உருக்கியே கண்விட்டு ஆடும்போது வுத்தமனே லிங்கமென்ற
களஞ்சிதன்னை; பெருக்கியேயுருக்குமுகந்தன்னிலப்பா யோரான லிங்
கம்குருவொன்றீய, வருக்கமுடன்மூசைதனையாற்றிப்பாரு ளமான
ளங்கமதுயென்னசொல்வேன், சுருக்கமுள்ள பிமிட்டுவித்தை வே
தைகாணும் துப்புரவாய்மூசைதனை யுடைத்துப்பாரே. ௬௯௬

உடைத்துமிகப்பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் வுத்தமனே
லோகமென்ற ளங்குலிங்கம், தடையறவே மதியதுவுமேழதாகும்
தாக்கான ரவியதுவுமூன்றதாகும், கடையானகளங்கமதுவொன்றதா
கும் களங்கமறதானுக்கு குருவொன்றீய, மடைபோன்ற களங்க
மதைத்தானெடுத்து மகத்தானவோட்டில்வைத்து ஊதிப்போடே. ()

போடேதான்கரியோட்டி லூதும்போது பொங்கமுடன்வெள்ளி
யதுசவலைபோலாம், நாடேநீ செம்பகரூதிப்போடு நலமான பசும்
பொன்னு யென்னசொல்வேன், தேடேநீபுடமதனில் தாக்கிப்பாரு
தெளிவானதங்கமதுஜோதிமெத்த, ஆடேநீஜீவனத்தை செய்துகொ
ண்டு வப்பனேதவறில்லை சாதிப்பாயே. ௬௯௮

நத்தைகற்பம்.

சாதிப்பாயின்னமொரு கற்பஞ்சொல்வேன் சற்பாத்ரமுள்ள
தொருமைந்தாகேளு, வேதினிலேரிதனில்வளருமென்ற மேன்மையுள்
ளநத்தையது ஒன்றுவிதம், ஆதியென்றமுப்பதுவுங்கூட்டச்சேர்த்து
வப்பனேமண்டலந்தான் கொண்டாயானால், நீதியுடன்காயமதுகற்ப
மீறி நிலத்தில்வெகுகாலமிருக்கலாமே. ௬௯௯

இருக்கவென்றால் கோடிவரையிருக்கலாமே யெழிலானகாரசா
ரியுண்டகற்பம் திருக்கமலம்வீற்றிருக்கும் தாயார்பாதம் இரக்கமுட
னென்றும் மனதிலுன்னி, வருக்கமுடன்நத்தையின்றன் கற்பந்தன்
னைவாகுடனே கொண்டவர்க்குகாயசித்தி பெருக்கமுடன்முப்பூவின்
வணமையாலே பேரானநத்தையதுகற்பமாச்சே. ௭௦௦

கற்பமென்றநத்தையது யேதென்றால்கருவான பிரிதிவினில்
வளர்ந்தபிண்டம் சொற்பமென்று நினையாதே தய்யபாலா துப்புரவா
ய் பிரதிதனில் வளர்ந்தசொர்ணம் விற்பனர்கள் ராஜரிஷியோமொன்
பர்விருப்பமுடன் கொண்டருளும் காயகற்பம் துப்புரவாய்யிருந்
தோர்க்கு வொன்றுமில்லை துறைகோடி வரைகோடிகற்பமாமே. ()

கற்பமுண்பதற்கும் ஔஷதம்பலிப்பதற்கும் வாதஞ்
செய்வதற்கும் சூட்சமப்பூ.

வரையானபின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வளமையுள்ளபு
லிப்பாணியிந்திரகோபா திரைமறைவுநோரமல் முப்புமார்க்கம் செப்
புகிறேனுந்தமக்குப் புனிதவானே முறையானவழிபாடு முன்னர்தம்
முனையானசுருக்கமதுயிதிலடக்கம் குறைபாதுசிடிதைமென்றியேதை
யப்பா குவலயத்தில்சித்தருமுனி சொல்லார்தானே. ௭௦௨

தானானமனோன்மணியாள் கிருபையாலும் தாக்கானகாலாங்கிந
டாட்சத்தாலும் தேனானமுப்பூவின் வளமைதன்னை தேற்றமுடன்
வெளியாங்கமாகச்சொல்வேன், பானான முப்பூவைமெடுக்குமார்க்கம்
பாலகனேமுறைபாடுவழிபாடாதும், மானாணபங்குனியாம் பருவந்த
ன்னில் மார்க்கமுடனமாவாசைபருவந்தானே. ௭௦௩

பருவமாம்வடக்குவெகுதூரமப்பா பாங்கானவளர்பூமிதன்னிற்
சென்று உறவுடனேசுபேச்சமடவோதன்னில் வுத்தமனேமனோன்ம
ணியமனதிலெண்ணி குருவான பூசையெய்பூரத்து கொற்றவனே
வெடிகாலந்தன்னிலப்பா, பருவமுடன்பூர்க்குமந்தமுப்புதன்னைபட்
சமுடன்தானெடுத்துவைக்கவேனே. ௭௦௪

கேளேதான்முப்பூவென்ற பூநீர்தன்னை கவனமுடன்பிங்காணிற்
பதனம்பண்ணு நாளேதாசர்போகாமல் குருமுடிக்கும் நலமாகக்கை
பாகஞ்சொல்வேனப்பா, பாளேதான்போகாமல்பூநீர்தன்னைபக்கா
ணவில்மறைனிற்சொல்லக்கேளீர், ஆளேதான் பூநீர்களெடுத்தபூமியதி
லிருக்குமர்மமதையறைவேன்பாரே. ௨௦௫

பாரேதான்வோராரு மட்டமாக பான்மையுடன் குழியதுதான்
தோண்டிப்போது நேரேதான்பிரமமென்ற கலசாணம்பாசேர்மையுட
ன்தானிருக்கும்விகலக்கேளு நீரேதான்பிரமமென்றசக்கான்கல்லைதிர
முடன்தானெடுத்துசொல்லக்கேளு, சேரேதான்கல்லதனைப்பதனம்
பண்ணு செபலானபாக்கியமுமனேகமுண்டே. ௨௦௬

உண்டாயபின்னைமொருமர்மஞ்சொல்வேனுத்தமனேமுப்பூவி
ன்மார்க்கமப்பா திண்டான கல்லுப்புவேணமட்டும் திரமுடனேதா
னெடுத்துபுகலக்கேளும் வண்மையுடன் கல்லுப்பைப்பதனம்பண்ண
வாகுடனேபோகும்வகை வண்மைபாரீர் வண்பாகமுண்மையுந்தான்
முடிப்பதற்கு நலமானமும்மூர்த்திசொரூபந்தானே. ௨௦௭

காடிமுடிக்கவிபரம்.

தானனமுக்சாறுமென்றமார்க்கம்தன்மையுடன்முடிப்பதற்கு
ப்பருவஞ்சொல்வேன் கோனனகுருவையென்ற நெல்தானப்பாபொ
ற்றவனே அவிக்காமல்தானெடுத்து பானைவரிசையது படிதானைங்கு
பாலகனேதானளந்து வரிசைபாரீர், மானனபுதுப்பாண்டம்தன்னில்
தானும் மார்க்கமுடன்முன் சமைக்கும்வகைதான்கேளே. ௨௦௮

வகையானவரிசையது பொங்கியேதான் வண்மையுடன் தானிர
க்கியாறப்போடு, தொகையுடனேமறுபாண்டந்தன்னிலிட்டு தோறும
ல் ஜலமதுவுஞ்சேரடசந்தான், முகையுடனேபானியென்றதண்ணீர்
தன்னை மூசியாமல்தான்காய்ச்சி யிறக்கிக்கொண்டு, பகையானவாடி
யென்றசாதந்தன்னில் பக்குவமாய்கிலம்விட்டுமூடக்கேளே. ௨௦௯

மூடவேரவியென்றவெய்யில்தன்னில் முனையானகாடியென்றபா
ண்டந்தன்னை, பீடியேராள்தேறுமருணன்முன்னில் நிலைபானபாண்
டமதைவெயிலில்வைத்து சாடியென்றபாண்டமதில் ஜலமுந்தானும்
தாக்கானரவிபனிநிலைகண்டமட்டும், கூடியதோர் ஜலமதனைக்காய்ச்சி
மைத்தாசொற்றவனை குறைவுந்தீவிட்டிடாதே. ௨௧௦

விட்டிடவேதான்தேறுங் குறைவுமட்டும் வீரனகாடியென்ற
பாண்டந்தன்னில் கொட்டளவுவெக்கீசைபானவைத்து குறைபாமல்

காண்தோறும்பிப்படியேவாரு சட்டமுடன் பாண்டமதையாறுதிங்கள்
சாக்கமுடன்தினந்தோறும் ரவியில்வைத்து, திட்டமுடன்ராக்காலம்
பனியில்வைக்க நீர்க்கருடனசெய்குவதும் பாகமாமே. ௨௧௧

பாகமாங்காடியென்றபாண்டந்தன்னை பரிதிமுன்னேதினந்தோ
றும்வைக்கும்போது, நாகமதுசீரியதோர்விஷத்தைப்போலநாதாந்த
க்காடிக்கிரேமேரி வேகமுள்ளசாக்குக்குகாலனுச்சுவேகாதகாக்செல்
லாம்வெந்துநீறும் பூகமுடன்காலாங்கிப்பாதம்போற்றி வுத்தமனே
காடியதுவழிசொன்னேனே. ௨௧௨

சொன்னதொருகாடிதன்னையாறு திங்கள் துப்புரவாய் ரவிதனி
லேவைக்கும்போது, நன்னயமாய் நாதாக்கள்செய்பாகந்தான்நலமா
னபழச்சாறுமென்னலாச்சு, வின்னமதுகோரா முப்புமார்க்கம்வி
ளார்கன்சித்துமுனிரிஷிகள்தேவர் பன்மையேசாத்திரத்தில்ருட்சமுப்
புபாடவில்லை சித்தர்களும்பாடார்தானே. ௨௧௩

தானனஆதியென்றமுப்புதன்னை தன்மையுள்ளபதினெண்பே
ர்சித்துதாமும் யானைசாஸ்திரத்தில் குட்சமாகமார்க்கமுடன்முடிக்
கும்வகைசொல்லார்தாமும்கோனனகுருநூலாஞ்சத்தகாண்டம்கூறி
னேன்போகரேழாயிரத்தில், பானனகுட்சமென்றமுப்புதன்னைபாரு
லகில்மாண்பருக்குப் பாடினேனே. ௨௧௪

பாடினேன்காடியென்றபழச்சார்சொன்னேன்பான்மையுள்ள
நாதாக்கள்மறைத்துவிட்டார் நீடியதோர்சிவமுப்புயிந்தமுப்பு நீடா
ழியுலகமெலாமிதிலடக்கம் கூறியதோர்கருவிகாரணுபக்கம் குருவா
னஜெபர்களிதிலடக்கம் ஆடியதோர்சாகரு அறுபத்துநான்குமப்பா
னே சிவமுப்பால்மடிவுகாமனா. ௨௧௫

மடியவேசாக்குவறுபத்துநான்கும்மார்க்கமுடன்கைபாகஞ்செ
ய்பாகந்தான் முடியுமேகைபாகம்தவரிட்டாலும் மூலையானவயித்தி
யத்துக்காதியாகும் அடியானகாயகற்பமிதுவேயாகும்வப்பனேகாடி
யென்றபழச்சார்தானும் நெடியானகாரமதையேற்றதற்கு நேர்மையு
டன்கைபாகஞ்சொல்லக்கேளே. ௨௧௬

காடிதிராவகம்.

சொல்லவேகாடியென்ற மார்க்கந்தன்னை தோறாமல்திராவகமா
ய்முடிப்பதற்கு மெல்லவேவாலையென்றசக்ரவாலை மேசமுடன்நிரோ
ப்வாங்குதற்கு புல்லவேகாடியென்றமண்பாண்டத்தில் புகழானவா
லையதைமேற்பொதிந்து சின்னுடனேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்துதிக்க
முடன்வாலுகையாமடுப்பிலேற்றே. ௨௧௭

ஏற்றிவதிபதுபந்தான்கொடுத்து வெழிலானவாலேயென்றபாண்டத்திற்கு, நாற்றிசையுங்குழலமைத்துசோவைத்து நலமுடனேதிராவகத்தையிறக்கிக்கொண்டு, மேற்புராமப்பூலாதனைத் தள்ளிக்கிமேன்மையுடன்மறுபடியுப்பலத்தைவாறு, ஏற்கமுடன்மறுபடியுங்குழலமைத்து வப்பனேதிராவகத்தைவாங்கிடாயே. ௨௧௮

வாங்கியேதிராவகத்தைபதனம்பண்ணு வளமானகாடியென்றபழச்சார்தன்னை ருக்கியேதிரியாதேவருண்மைந்தாகேள் இப்புரவாய்குருமுடிக்குந்திராவகந்தான், எங்கியேதிராவகத்தை முடியாமற்றுன்வெழிலானவைபகத்தமாண்பரெல்லாம், சாங்கமுடன்சாத்திரத்தையுணாமற்றுன் சட்டமுடன்பலதுரையப்போனார்தாமே. ()

பூவழலையெடுக்க.

தாபானவழலேபதுவெடுக்கும்பூமி தாக்கானநெல்லக்காசிதன்னிலப்பா, பூமான்கள்செல்வதற்குவளப்பஞ்சொல்வேன்புகழானதின்டிக்கல்பிம்பாறைபாகும், நாமேதான்சொன்னபடி திருப்புவனமாகும் நலமானயாவடியார்கோயில்தானும், லேமேதான்விலாடபுரந்தன்னில்தானும் மிக்கானவயகாடுபூமியாச்சே. ௨௨௦

ஆச்சப்பாதென்காசிப்பதியில்தானும் வப்பனேகன்னியாகுமரியாகும் நீச்சானவளேயலென்றதுப்பிதன்னை நேர்மையுடன்தான்முடிக்குங்காளாஸ்திரிதானும், மூர்க்கடனேநெடுக்தாங் செஞ்சலப்பாமுனையானபாளமென்றகோயம்புத்தூர், விச்சடையபூமியதுபன்னகாடு வீரானகள்ளழகர்நாடுதாமே. ௨௨௧

காடானகற்மதாதேசமப்பா நலமானசித்தூரஞ்சிங்கநாடு, பாடாண்மைகொண்டதொருசீனதேசம்பாங்கானமுப்பூவுங்கிடமேயாகும், கோடானகோடிமனுமாண்பர்க்கெல்லாம் கொற்றவர்க்குமின்றுதிடவஞ்சிநாடு, தாடாண்மைகொண்டதொருதேசமப்பா தாரணியிலபூமிமுலேயெடுக்குங்காடே. ௨௨௨

எடுப்பதற்குயிங்காடுசித்துதேசம் வெழிலானதேசமெல்லாம்பின்றுடாகும், கொடுப்பதற்குசிவயோகிமாண்பருக்கு கோடானகோடிமுறையிதிலொப்பாகும், தடுப்பதற்குயிப்பூமிகிட்டாலப்பா தாக்கானபூமியளதமக்குமில்லே, உடுக்கையென்றபிரகக்கல்தானுமப்பா வுத்தமலேயெடுக்கும்வகைசெப்பினேனே ௨௨௩

செப்பினேன்வழலேபதுவெடுப்பதற்கும் செயலானகாடியதுமுடிப்பதற்கும், ஒப்பானமுப்பூவின்மார்க்கந்தன்னை ஒழுங்குடனேமுடிப்

பதற்குவழிதான்சொன்னேன் தப்பிதங்களில்லாமல்குருமுடித்தால் தண்மையுள்ளமுப்பூவும்முடியும்பாரே. ௨௨௪

பூநீறுகாய்ச்சல்.

பாரேதான்பூநீறுசுத்திசெய்து பாகமுடனெடுப்பதற்கு வகையைக்கேளும், நேரேதான்பூநீறுபடிதானப்பாலிலயானமுன்சொன்னகாடிதானும், சீரேதான்பூநீரில்விட்டுமைந்தா சிறப்புடனேகலக்கியேதைத்தெளிவிறுத்து, கூரேதான்சவிதனிலேகாயவைத்துகொப்பெனவேயுப்பதனையெடுத்திடாயே. ௨௨௫

யெடுத்துமேயிப்படியேபத்துமுறைகலக்கி யெளிதானசவிதனிலேகாயவைத்து, தொடுத்ததொருவுப்பதனைப்பதனம்பண்ணு தோருமல்பத்துமுறைசெய்தவுப்பை, கெடுத்திடாவண்ணமது பிங்கான்றன்னில், சவமுடன்பதனமாய்ச்செய்துகொண்டு கடுதநெருவாங் கருமியென்றமாண்பருக்கு நவிலாதேநவின்றிட்டால்சாபமாமே. ()

பிரம்மக்கலகன்னம்,

சாபமாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு தப்பாதுகாலாங்கிவொக்குதானும், பாபமதுவோராதுபுண்ணியனே பாருலகில்சித்துமுனிசொல்லார்தாமும், கோபமதுகொண்டல்லோமுனிவர்தாமும் கூறாமற்சிவமூப்புருட்சுத்தன்னை, தாயமுடன்மனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே சாங்கமுடனடியேனுமவின்றிட்டேனே. ௨௨௭

இட்டதொருபிரம்மக்கல்தனையெடுத்து வெழிலானகருப்பதனை நீக்கிமைந்தா, தொட்டவ்வுகுருசொன்னவாக்குபோலே அறைமுகமுக்கண்டறிந்துபளிங்குக்கல்லாய், சட்டமுடனேகல்லதனை யிடித்துமைந்தா சாங்கமுடன்பச்சையென்றபூநீர்தன்னை, திட்டமுடன்கல்லுக்குநேரேண்டேயாகும் நீரமுடன்றுகலந்துயாண்டப்பையிலே. ()

பாண்டமதுதனிலமைத்துப்பாகங்கேளீர் பாங்காகமுன்னுரைத்தகாடிநீரை, வேண்டியேபூநீறுக்குதானப்பா விருப்பமுடன்பாண்டமதிலூட்டுமைந்தா, தாண்டியதோர்கருமானமிரண்டும்வேகதப்புரவாய்க்காடியென்றநீருனாலே, மாண்டிடவேதானெறிப்பாய்க் காடிநீர்த்தான் பாக்கமுடன்கண்டமட்டும்மெரித்திடாயே. ௨௨௯

எரித்துமேபச்சையென்றகாடிநீரால்வற்றமுடன்தானெப்பிரவிழ்போடு, மரித்துமேபிரமமென்றகல்தானப்பா மகத்தானஎண்ணெயதுக்கப்போக்க, குளித்தபொருள்பிரமமென்றகன்னல்கல்தான்

கூரானதேகமதுலதிகல்கொண்டு, தெரிந்துமேபொடிப் பொடியாம் தந்தபோலாம் வெளிவானசுன்னத்துக்கிடந்தானுச்சே. ௨௩௦

ஆச்சென்றவிநேகாதேபின்னங்கேளு வப்பனேகாலாங்கிசொன் னநீதி, காச்சலென்றசுன்னமதைத்தாவெடுத்து கருவானகல்வமதி லிட்டுமைந்தா, மாச்சலென்றசிற்றண்டம்கருதானப்பாமகத்தானபிர மக்கல்கன்னார்தன்னை, வீச்சுடனேதானரைப்பாய் மடியும்மட்டும் வீரானசுண்ணமதைப்பில்லிசெய்யே. ௨௩௧

செய்யவேசிறுபில்லைகாசதாக செம்மலுடன்ரவிபுலர்த்திசொல் வேன்பாரீர், துப்பதொருபில்லைமூகர்தானுலர்த்து அப்புபலாப்மூசை யிட்டு, சீலைசெய்துவைய்யகத்தேதானிருக்கும்கருமமான வளமானபாக மதையறியாமற்றுன், கைபாகந்தவறுமல்லமைந்தாநீயும் கருத்துடனே உலைபில்வைத்துவதுவாயே. ௨௩௨

ஊதவேசுன்னமதுவாருமாகும்டத்தமனேமூசைபதுவருதுமட் டும், நீதமுடன்ஹுதிடவேசுன்னமாகும் கில்பானசுன்னமதுபிரமக் கல்லாம், மீதாதமுடன்மூசைதன்னையுடைத்துப்பாரு சுத்தானேசுன்ன மதுபிரமக்கல்லாம், சாதமதுதான்கொடுக்கும்சக்கரங்கல்லாம் சட்ட முடன்சாதாக்கள்பெருமைபாரே. ௨௩௩

பாரேதான்சன்னமென்றபிரமக்கல்லை பாங்குடனேயிங்காளிற் பதனம்பண்ணு, நேர்தானசாக்குக்கோலனுங்கொடிதானபிரமக்கல் லென்றசுன்னம, ஆர்தான்முடிப்பார்களப்பாகேளு ஆதியென்ற சுன்னமதைமுடியாரப்பா, சீர்தான்சாத்திரத்தி அளவாராய்ந்த சிறப்புடமேபார்த்துவைத்தசுன்னமாமே. ௨௩௪

கல்லுப்புசாய்க்கமுறை.

சுன்னமாமுன்னமொருமார்க்கஞ்சொல்லேன் சுத்தானோரு பாலபுண்யவானே, வண்ணமுடன்கல்லுப்புபெரிதாய்க்கொண்டுவள முடனேபடியதுவும்தானெடுத்து, திண்ணமுடன்பாண்டமதி லிட்டு மைந்தா நீக்கமுடன்முன்சொன்னகாடிநீரை கண்ணமுடன்மருபா ண்டம்தன்னிலப்பா நலமுடனேஜலமதனைபடிதான்வாரே. ௨௩௫

வாக்கையிலேமுன்சொன்ன காடிநீர்தான் வளமானபாண்டமதினி ட்டுமைந்தா, நீக்கமுடன்தான்கலக்கதெளிவிளிந்து நீரமுடன்பா ண்டமதையபெயிலேற்றி, ஏர்க்கவேயுப்பதுவும்பூர்க்குமட்டும் பெரிய லானவுப்பதனைகாய்ச்சியல்லோ, சோக்கவேமறுபடியும் காடிவிட்டு சிறப்புடனேகலக்கியதையெடுத்திடாயே. ௨௩௬

எடுத்திடவே யிப்படியே பத்துமுறைசாக்க பெரியலானகல்லுப் பும் சுருக்கப்பாகும் கெடுத்திடாவண்ணமது பிக்கான்றன்னில் சிரு வையுடன் பதனமது மிகவாய்ச்செய்து தொப்பதற்குமுன்போலே வும்மை நன்றாய் சத்தமுடன் சேர்க்கும்வகை கிபாங்கேளு அத் ததுமே முன் சொன்னகைபாகந்தான் பப்பனே முறைபாடு கூறு வேனே. ௨௩௭

முப்பென்றதற்கு நாமம்.

கூறவேமுப்பென்ற மார்க்கந்தன்னை குவலயத்தில் மானர்பர்க ளுர்தெளியதாக அறவேமுன்சொன்னவழிமார்க்கம் வப்பனே பல மதுவு மெடுத்துக்கொண்டு, மாறவேபிரமமென்றமுப்புதன்னை மார் க்கமுடன் பலமதுவுமெடுத்துக்கொண்டு தேறவேகல்லுப்பு சுன்னந் தன்னை தேற்றமுடன் பலமதுவும் மொன்றாய்க்கூட்டே. ௨௩௮

கூட்டியேமுன்றையுந்தானொன்றாய்க்கூட்டி குறிப்புடனேயவிர முடன்புழுதானும்தேட்டமுடன்வார்கலதான்டேயாகும் தெளி வுடனே முன்சொன்னகாடிதன்னை, வாட்டமுடன்தானரைப்பாய் நாலுசாமம், வளமானபில்லைபதுவாய்ச்செய்து நீட்டமுடன்ரவி தனிலே காயவைத்து கிஷ்களங்கமான தொருவகலில்வையே.

அகலானபாண்டமது தன்னில்வைத்து வப்புமேபில்லாது வது வாய்ச்செய்து, பகலானரவிதனிலே காயப்போடு பாங்குடனே காய் ந்த பின்புசெப்பக்கேளு கிகலவேகோழியென்றபுடந்தான்போடு நி ஷ்களங்கமாகவல்லோ நீறிப்போகும், புகலவேபற்பமதைப்பதனம் பண்ணுபுகழானமனோன்மணிக்குப்பூசைசெய்யே. ௨௪௦

பூசையாமனோன்மணியாளாதாரம் பொங்கமுடன் தான்செ ய்துவெடுத்துமைந்தா, ஆசையது கொள்ளாமலருண் மைந்தாகேள் வப்பனே சொவிற்பதனம்பண்ணு, காசபணம் தேடுதற்குவரிமை கேளு கனமான பாஷாணம் பலந்தானென்று மாசுபடாமுப்பூவும் பலந்தான் காலாய் மார்க்கமுடன்கல்வமதில் போட்டிடாயே.

போட்டவுடன் சாக்கதுவுமொன்றாய்க்கூட்டி பொங்கமுடன் முன்னுரைத்தகாடிநீரால், வாட்டமுடன்தானரைப்பாய் சாமமப்பா வளமானபில்லையது வருவாய்ச்செய்து, வீட்டமுடன் ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு விதியுடன் முன்சொன்ன மார்க்கம்போலே தேட்ட முடன் புடமதுவுங்கோருபார் தெளிவுடனேபோடுவதும் முறை தானேகேளே. ௨௪௨

முறையான புடமதுவாறிப்பின்பு முனியான பற்பமதை யெ
டுத்துமைந்தா, கிறைபோடவெணுவளவுங் குறையுமில்லை வீட்டாறுட
ன்பற்பமதைபாரமெத்த, நேறையாதுபாஷாண மென்னசொல்வேன்
ஞாலயத்தில் சித்தமுனி கூறுவண்ணம். அறைந்தேனே அவுருபதி
மாண்பருக்கு வப்பனேசிவயோகதலத்திலில்லை. உசங

நிற்கைபிலேமனேன்மணியாள்மனதுவந்து நிஷ்களங்கமாகவல்
லோவுனுக்குமைந்தா, சொற்பமென்ற வாதமதுபலிக்கும்பாரு கர்த்த
ரனே வுன்னைப்போல்சித்துமுண்டோ, அற்பமென்றுநினையாதே அ
ய்ய பாலாவுருண்மைமைந்தா, முப்பாலேயெல்லாஞ் சித்திவிற்பனர்கள் வ
கொண்டாடுமித்தவேதை மேதினியில் சமுசாரிக்காவாரே. உசச

வாரானபற்பமதுபோக்குசொல்வேன் வளமையுள்ள வெள்ளி
யத்தன்னைத்தானும், கூரான சேரதுகாரென்றேயாகும் குமிப்புட
னேதானுருக்கிசெப்பக்கேளும், வீரானபாஷாணபற்பந்தன்னை வீ
மதேனே வாரகனிடைகாலதாக சேரேரபெவெள்ளி யமுறுக்குபலேலே
செம்மலுடன்பற்பமதைதாக்குவாயே. உசரு

தாக்குவாய்வெள்ளியம் பற்பத்தாலே தன்மையுள்ள வீரதுவு
முரிந்துகொள்ளும், வாக்குடனேகாலாக்கி மொழிசெப்பாதுவள
மையுடன் போகரேழாயிரத்தான். நோக்கமுடன் நீர்வடிக்கவெள்ளி
தன்னை நானுக்கமுடன் வருமை வருக்காலந்தன்னில் ஏக்கமதுகொ
ள்ளாமல் வெள்ளிதன்னை வெளிதாகசமுசாரியுண்ணலாமே. உசசு

உண்ணவென்றால் சாபமதுபாதுமில்லை வுத்தமனே சாக்குவது
பத்துநான்கும், இன்னமுடனிம்முறைபோல் செய்வாயப்பா நீர
முடன் சாக்குவறுபத்துநான்கும், வண்ணமுடன் நிற்றுதற்குப்பிச
வேரயில்லை வளமானமுப்பூவின் கன்னமப்பா, கன்னமுடன் முப்
பூவின் காரத்தாலே கலமானசாக்கெல்லாம்நீறிப்போமே. உசஎ

நீறவேருதமென்றசாக்குதானும் நீதியுடன்பலமதுவுமெடுத்து
க்கொண்டு விறடனே முப்பூவை சரிபாக்கூட்டி வீரமுடன் முன்
சொன்னகாடிதன்னால் மாறுதலும் சேராமல் பற்பந்தன்னை பார்க்க
முடன் தானரைப்பாய் சூதக்கட்டி, நாலுடனேகலசமென்ற பாண்
டத்தன்னில் தப்புரவாய்சில்லிட்டுச்சீலைசெய்யே. உசஅ

சீலைதுமேழுசீலைதுவாய்ச்செய்து சிறப்புடனேர்விதனிலே
காயவைத்து, காலையென்றயுத்திரமாம்புவினைவாலே வளமானவாதுமை
யாமெடுப்புதன்னில், காலையதுஜாமமது காலதாக கருவானசூதமதை
வெளிப்பாய்நீயும், மாலையதுசூதமதையெடுத்துப்பார்க்கமகத்தானகடு
ங்கார கன்னமாச்சே. உசகூ

அறுபத்துநான்கு சாக்காரும் வேதைமுகம்.

கன்னமென்றால்கன்னமதுயென்னசொல்வேன் கந்தனேநாதா
க்கள்செய்யும்வித்தை, வின்னமதுவாராது யிந்தப்போக்குவிருப்பமு
டன்செய்வதற்கு மனதுவந்து, அன்னமெனுங் காடியின்றன்பழச்சா
ரப்பா, ஆகாசசித்தமுனி மாத்தாரங்கே சொன்னமதுமுப்பூவால்
கைக்குள்ளாச்சு சோறுமல்செய்பவர்க்குசித்திபாமே. உருo

சித்திபாய்பஞ்சபுக்சாக்கைத்தானும் சிறப்புடனே சாதித்து
செப்பக்கேவீர், வெக்தியுடன் முப்பூவைசாக்குபாதி வேசமுடன்கா
டியின்றன்பழச்சாரதாலே, சுத்தியுடன்தானரைத்து வில்லைசெய்து கப்
புரவாய்ரவிதனிலேகாயப்போடு, சுத்தியுடன் வோட்டில் சீலைசில்
செய்து சாங்கமுடன்புடமதுவுங்கொழிதானே. உருக

தானனகொழியதுபுடமதாக தன்மையுடனாறினபின்னெடுத்து
ப்பாரு, கோனனகுருசொன்னவாக்குபோலேகொற்றவனேபற்பமது
தவளம்போலாம், மானனபற்பமதையெடுத்துமைந்தாமகத்தானசே
விற்பதனம்பண்ணு, பானனவிமதிபில் தாக்கவல்லோபான்மையுட
ன்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்த்தானே. உருஉ

பண்பானவெள்ளிசெப்பில் பத்துக்கொன்றுபாங்குடனேபற்ப
மதையொன்றுதாக்க, கண்பானமாற்றதுவுமேழதாகும் கலமானபுட
மதுவுக்கேகாலவர்ணம், இன்பானபட்டசெப்பு ஆறுவெள்ளிநீக்கமு
டன்தான்கொடுக்க மாற்றெட்டாகும், உண்மையுடன்தங்கமதுதானது
க்கொண்டு வுத்தமனேசேர்க்கலமாகும்பாரே. உருங

பாரேதானவானதுவுமென்பதாகும் பாங்கானபுடத்தங்கம் பிறவி
த்தங்கம், சேரதான்பஞ்சமுகக் கருக்குதானும் சிறப்புடனேமுறைத்
துவைத்தார்சித்துதாமும், நேரேதான்சாக்குவறுபத்துநான்கும் நே
ரமுடன்முன்சொன்ன முப்பூவாலே, சீரேதான் கன்னமென்றமுப்
பூவாலே வின்னுலகும்மண்ணுலகுங் காணலாமே. உருச

காணலாமுப்பூவாலணக்கப்போக்கு காசினியிலோர்தாக்களாடுங்
கூத்து, பூணவேசிவயோகிசித்தருக்கு புகட்டவில்லைநிதவழிமுப்பூ

மார்க்கம், தோணவேசைமுறையாயெடுத்தபாகம் அப்புறவாய்வைய கத்துமாண்பருக்கு, வேணதொருகருவிகாணுமியந்தம் விருப்பமுட ன்பாடிவைத்த நுண்மைதானே. ௨௫௫

பாடினேன் முப்பூவின்வழிமார்க்கம் பாருலகில்சகலசித்தமா மப்பாரு, நீடிடதோர்முப்பூவைக்குன்றிவீதம்நீதியுடன்மண்டலந்தான் கொண்டாயானால், வாடியதோர்திருமேனி சடலந்தானும்வன்மை யுடன்காயாதிகற்பத்தாலே, கூடியதோர்தேகமது சட்டைதள்ளும குணமான்முப்பூவின் காட்சிகேளே. ௨௫௬

காட்சியாம்முப்பூவைக்கொண்டபேர்க்கு காசினியில்நரைதிரை யுமில்லையப்பா, மாட்சியுடனெடுங்காலமிருக்கலாகும்மகத்தானவாசி யதுமேல்கோக்தாக, நீட்சியுடன்பதாம்புயத்தை நண்ணலாகும்நிஷ் களங்கமானதொருசித்தனாவான், பீட்பெறவையகத்தில்மாண்பரெ ல்லாம் மேன்மையுடனென்றுனாந் துதிப்பார்பாரே. ௨௫௭

துதிக்கையிலேசித்தமுனிரிஷியார்தாமும் துரைராஜவேயோகி யிவரேயென்பார், மதிக்கவேயெல்லவர்க்குப்போகவாறாய் மகத்தான காயாதிகற்பத்தாலே, விதித்ததொருவயதுவுமேலதாகமேதினியில் வெகுகாலமிருப்பாயப்பா, ததிபானமுப்பூவின் கைபாகந்தான்சாற்ற வில்லைவெகுகோடி ரிஷிகள்பாரே. ௨௫௮

கோடியாங்காலாங்கிநாதரையாலே கூறினேன்போகரேழாயிரந் தான், தேடியேபார்த்தாலுங்கிட்டாதப்பா தேசத்தில்விட்டகுறையி ருந்தால்கிட்டும், வாடியேயலையாதேமன்றுளேநு மகத்தான்போகரே ழாயிரந்தான், பாடியதோர் போகரேழாயிரத்தில் பாங்கானகடைக்கா ண்டம்முப்பூபாரே. ௨௫௯

பாரேதான்போகரேழாயிரத்தில் பட்சமுடன்காண்டமதுவேழு தன்னில், நேரேதான்கடைக்காண்டமேழிலப்பாநெடிதானமுப்பூவா ஞ்சூட்சமப்பு, சீரேதான்வையகத்து மாண்பருக்குசிறப்புடனேபாடி வைத்தேன்சூட்சாக, ஆரோதான்கருவரிசெய்வானப்பாவப்பினே யண்டபிண்ட மறிவான்கேளே. ௨௬௦

போகர் புலிப்பாணிக்கு பூசிறெடுக்க புத்திகூறுதல்.

கேளேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கெடியானபுலிப் பாணிமன்னனேகேளு, மீளேதான் பூசிறுயெடுப்பதற்கு மீளாமல்வெகு மாண்பர்மாண்டாரப்பா, ஆளேதான்வகையறியா மாண்பரப்பாவப்ப னேசாத்திரங்கள்படித்துக்கெட்டு, நூளேதான்சுவாதிமாண்பர்கூடி துறைமுகத்தைக்காணாமல் கெட்டார்தாமே. ௨௬௧

கெட்டதோர்மான்பர்களின்சாத்திரவண்ணம் கேடறியார்பாட நியாயவனுங்காணார், கட்டதொருபயிர்தனைகளைகள்போக்க நாதாந்த சித்தமுனிசொல்லைப்போல, விட்டகுறையிருந்ததொரு மாண்பர் போலேவிணுகலாசைகொண்டுமெறிபுங்கெட்டு, தொட்டிலக்தபூசிறா யெடுக்காமற்றான் சேர்ந்தாருண்டுவெகுபேர்கள்மடிந்தார்தானே. ()

மடிந்தாரேவையகத்துமாண்பரெல்லாம்மகதேவர்கடவுளாதியே மவித்தை, கடிந்ததொருபொருளறியமாட்டாமற்றான் காசினியில் வெகுமாண்பர்மாண்டாரப்பா, முடிந்ததொருசிவாகந்தப்பொருளைக் காண முதாவில்லாராலுங்கிட்டுமோசொல், படிந்தபொருள்முப்பூ வின்தோனமார்க்கம் பாருலகில்விதியாளியறிவான்பாரே. ௨௬௩

விதியானவிதியிருந்தாலவர்க்குக்கிட்டும் விணுககருமிகட்குகிட் டுமோசொல், துதியானபராபரமான்வஸ்துதன்னை துறைமுறைபாய்க் கண்டறிந்தோன்காண் என்பாரு, மதியானமூடவக்குவாய்க்குமோ சொல் மகத்தானவேமவித்தைபிறம்மவித்தை, கதிகாணவெண்ணமது கொண்டபேர்க்கு கைவசமாம்வேமவித்தைகிட்டும்பாரே. ௨௬௪

கிட்டுதற்குபூவமுனியெடுக்கவல்லான் கீர்த்தியுடனடாராஜனரு ளேவேண்டும், தொட்டகுறிபோலதுபோல்காண்பதற்கு துரைராஜர் குருமுறைகள்வேண்டுமப்பா, பட்டமரம்போல்துளிர்க்கும்வழிலகாண பராபரியாள்திருவையதுவேண்டுமப்பா, விட்டகுறையிருந்தாலேலபிக் கும்பாரு விருதாவாய்மாண்டவர்கள்கோடியாமே. ௨௬௫

கோடியாமனுகோடிராஜமன்னர் குவலயத்தில்வழியிலுடமார்க் கந்தன்னால், நாடியேவழியதுபூர்க்குங்காலம் கலமுடனேகண்டறிய மாளாமற்றான், ஓடியேயிருமாப்புவனப்புவாய்ந்த ஓகோகோமாண்ப ரெல்லாமடிந்தாரப்பா, நீடியதோர்பொருளதுவும் விஷகாலந்தான் திகட்சியுடன்யெடுப்பதற்குயில்லைதானே. ௨௬௬

இல்லையேவெகுபேர்கள்மாண்பரப்பா யெழிலானசாத்திரத்தை ப்பாராமற்றான், அல்லல்படுந்துயாமதுவருமையாலே வன்புடனே பூசிறாயெடுப்பதற்கு, தொல்லையெனுஞ்சாத்திரத்தை முன்பின்னுக சேராமல்பாடிவைத்தார்சித்தர்பாவும், கல்லுதெய்வம்பேசுமென்று கையெடுத்து காசினியில்கதையுரைத்தகாட்சியாமே. ௨௬௭

காட்சியாம்கனகமென்றபொருளையப்பா காசினியில்வெகுபேர் கள்காண்பதற்கு, காட்சியில்லாசாத்திரங்கள்கண்டாராய்தந்தமோதி கலைமாறிக்கலையுமாறி, மாட்சியுடன்கோர்வையென்ற சாத்திரத்தை மார்க்கமுடன்காணாமல்மயங்கினார்கள் ஆட்சிபந்தம்வெகுநூல்கள்சொன்னேனன்று வப்பனேகுருநூல்தான்பாராரதானே. ௨௬௮

பாராமல்மாண்பரெல்லாம்பதியுங்கெட்டுபாங்கானசாத்திரத்தின் முறையுங்கெட்டு, நேரேதான்சாத்திரத்தைவிட்டகற்றி நேர்மையுடனம்திழுந்திபாரமற்றான், பூர்வமானதொருரிஷிகள்நூலில் புகன்றிட்டமர்மமதையறியாமற்றான், சாராய்மானதொருவஸ்துதன்னை சாங்கமுடன்கற்பமென்றுகொண்டிட்டாரே. ௨௬௯

கொண்டதொருலோகிரிகளருந்தியல்லோ கோடானகோடி நூல்கள் மறைத்திட்டார்கள், விண்டதொருசாத்திரத்தை வினயங்கொண்டு வீண்காலம்போக்கியல்லோ மடிந்திட்டார்கள், தண்டனையாஞ்சாபமதுவுள்ளுமாகி தாரணியில்வெகுபேர்கள்சமைந்திட்டார்கள், சண்டமாருதம்போலேசத்தகாண்டம் சாற்றினேன்போகரேழாயிரமுங்காணே. ௨௭௦

புலிப்பாணிக்குபோகர் மறுபடியும்புத்திகூறல்.

காணவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, தோணவேபூசையெடுக்கும்போது சுந்தானையுந்தானுக்குபயமுண்டாகும், வேணதொருசித்துமுனிரிஷிகள்தாமும் வேதாந்ததாயினதுகடாட்சத்தாலே, பூணவேவேஷமது மாறாமல்கொண்டு புகழானமுன்னிற்பார்பிரம்மையபாரே. ௨௭௧

பாரேதான்வேஷமதுபூண்டுகொண்டு பாங்கானகபாலமதயேந்திகொண்டு, நேரேதான்முன்னாகவந்துநின்று நேர்மையுடனாங்காரகொர்ச்சிப்போடும், ஆரேதான்பூசையெடுக்கவல்லான் வாண்பிள்ளைநீதானென்றுகூறி, தேரோடெம்சத்தமனகிரிச்சிபோனும் வேற்றமுடன்சத்தமதுகேட்குப்பாரே. ௨௭௨

கேட்டுமேசித்துமுனியசரீர்வாக்கு கெவனமுடன்கேட்டதவுமுந்தமக்கு, ஆட்களில்லாவனந்தனிலேயிந்தவோசை வப்பனேவதிசயங்கள்காணுமென்று, கிட்சமுடன்தலையெடுத்துப்பார்க்கும்போது நிலையானகருப்பண்ணர்சாமிபோலே, விட்கமுடன்முன்னிற்கக்கண்டபோது வித்தகனேபயந்தொடுங்கிசாவார்தானே. ௨௭௩

சாவாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் சட்டமுடன்கோபென்றவேஷத்தோடும், ஆலதுபோல்மகமேருதன்னைப்போலேவப்

பனேஜடலமதுகொண்டுமல்லோ, வேவலுடன்சவுக்காரவழலையாலே வேதாந்ததாயினதுவருணிறுலேமேவலுடன்நடுக்கமதுபலமுண்டாயபேதினியில்வெகுமாண்பர்மடிந்தார்தானே. ௨௭௪

வைபகத்துமாண்பர் பூசைஎடுக்கும்போது கருஞ்சாரையின்வபாயத்தை போகர் புலிப்பாணிக்கு வுபதேசித்தல்.

தானானயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தன்மையுள்ளபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, கோனானவெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, பானானவையகத்துமாண்பரெல்லாம் பாராமல்பூதினபாயந்தன்னை, மோனானமௌனமென்ற மதியினத்தால் முதலகில்சாபத்தால்மடிந்தார்தாமே. ௨௭௫

மடிந்தாரேலன்போடுங்கூடியல்லோ மகத்தானமேன்மக்களிருவர்கூடி, துடிந்ததொருபூசையெடுப்பதற்கு துப்புறவாய்மனதுவந்துமாண்பர்தாமும், விடிந்ததொருநாழிகையில்ஜாமந்தன்னில் விடிபட்டுவனாந்திரத்திலிருவர்தாமும், முடிந்ததொருமப்பூவைக்காண்பதற்கு முயற்சியுடன்பூமிவளஞ்சென்றிட்டாரே. ௨௭௬

சென்றாரேவனந்தனிலேயிருவர்தாமும்சிறப்புடனேபூசையெடுக்கும்போது, அன்றறிந்தகரிஞ்சாரைசற்பந்தானும் வப்பனேபூசைறையெடுக்கவந்த, நின்றிருந்தசிவயோகிமாண்பர்தம்மை நெடுந்தூரந்தான்தூரத்திவருகும்போது, குன்றானமலைபோலேவிருட்சமப்பா கூறானவிருட்சமதிலேறிட்டாரே. ௨௭௭

ஏறினதோர்மாண்பர்தம்மைக்கண்டபோது வெழிலானசற்பமதுவிருட்சந்தன்னில், சீறியேதான்கண்டுசினந்துமேதான் தீர்க்கமுடன்சிவயோகியிருவர்தம்மை, மீறியேதீண்டுதற்குவிடமுங்கொண்டு மிக்கானயானிடைக்காணும்போது, நூறியேசிவயோகியிருவர்தாமும் துப்புறவாயப்பதனுலெய்திட்டாரே. ௨௭௮

எய்யவேசற்பமதுசிரசிற்பட்டு வெழிலானசற்பமதுமடிந்துநின்றே, வையவேசிவயோகிமாண்பர்தாமும் பார்த்துமேசர்ப்பமதுமடிந்ததென்று, தய்யநல்லவிருட்சமதைவிட்டிறங்கி தூயதானவடிமட்டும்வருகும்போது, வெய்யதொருவதிசயங்களென்னசொல்வேன்வேதாந்ததாயினுடமகிமைகேளே. ௨௭௯

இறந்துபோனகருஞ்சாரையை மற்றொருகருஞ்சாரை மூலிகையாலெழுப்புதல்

கேளப்பாபுலிப்பாணிமகனேமைந்தா கீர்த்தியுள்ளமகிமையதுமென்னசொல்வேன், ஆளப்பாசிவயோகியிருவர்தாமும் வப்பனேபூ

வெடுத்தவன்மைதன்னை, மாளப்பா பூமிலடுக்குங்காலந்தன்னில் மகத்தான கருஞ்சாரைகண்டியல்லோ, மீளப்பா போகமவிருப்பதற்கு மீட்சியுடன் தந்திரங்கள் செய்யலாச்சே. உஅ௦

தந்திரமாமூலியுடமகிமைதன்னை சதகோடிசூரியரும் கண்டதில்லை, விந்தையுள்ளசித்தராதிருக்கூத்தப்பா விண்ணுலகுமண்ணுலகுங்கண்கொள்ளாட, சிந்தையுடனிரும்மனதுமொன்றதாகி சிறப்புடனேபூவழலையெடுக்கும்போது, வந்ததல்லோதருஞ்சாரை காலந்தானும் வளமையுள்ளமகிமையதுபுகழ்மைதானே. உஅக

புதுமையாம்சர்ப்பமதுயென்னசொல்வேன் புகழாகமூலிதனைமனதுவந்து, கருணையுடன்கானகத்தில்சென்றுமல்லோ கடிதானமலைகுகைகள்தான்கடந்து, மெதுவானசஞ்சீவிமூலிதானும் மேன்மையுடன்வாய்தனிலேகௌவிக்கொண்டு, பதுமமென்றசர்ப்பமதாயிருக்கும்ஸ்தானம் பான்மையுடன்வந்தல்லோநிற்கலாச்சே. உஅ௨

நிற்கின்றமறுசர்ப்பந்தன்னைக்கண்டு நீதியுடன்சிவமாண்பரிருவர்தாமும், அற்பமென்றுநினையாமல் வாலோசித்து அறிவுள்ளசர்ப்பமதைகண்ணிற்கண்டு, தப்புரவாயெய்தவொருசர்ப்பந்தன்னை துணிவுகொண்டுமூலிதனைமணங்கள்வீச, சொற்பெரியசர்ப்பமதுவுயிருண்டாக்கிசேருமெழுந்திருக்கக்கண்டிட்டாரே. உஅ௩

கண்டாரேசர்ப்பமதுமூலிதன்னால் கைலாசஞ்சென்றதொருசர்ப்பந்தன்னை, பண்டுளவமாபாணிகிருஷ்ணன்கொண்ட பாங்கானமூலியதுவிஷமூலிதானும், தொண்டல்லோதான்கொடுத்துவுயிருண்டாக்கி கூட்டுறலாயழைத்துகொண்டுசென்றநேர்மை, சண்டமாருதம்போலேயிருவர்மாண்பர் சட்டமுடன்பிரமித்துதிகைத்திட்டாரே. ()

திகைத்துமேசிவமாண்பரிருவர்தாமும் தீர்க்கமுடன்மனஞ்சோர்ந்துநிற்கும்போது, புகையடர்ந்தவனந்தனிலேசர்ப்பந்தானும் புகட்சியுடன் முன்னிறந்தசர்ப்பங்கூட்டி, பகைபோன்ற சிவமாண்பரிருவர்காணபாங்குடனேகானகத்தைச்சென்றவண்ணம், தகைமையுடன்சர்ப்பமதுகொண்டுசெல்ல நாட்சியுடன்சிவமாண்பர்பார்த்திட்டாரே.

பார்த்துமேசர்ப்பமதுசென்றதென்று பாங்குடனேசிவமாண்பரிருவர்தாமும், கீர்த்தியுள்ளமூலிகைதானென்றறிந்து நேர்மையுடன்சிவமாண்பர்மனதிலெண்ணி, பூர்த்தியுடனிருக்கப்பயந்தானுண்டோ புகழானவதிவாசமாத்திற்றானும், கார்த்திருந்துமூலிதனைக்கையிற்றானும்கலனமுடனெடுத்தவதாகண்ணினாரே. உஅ௬

சிவமாண்பரிருவரும்சர்ப்பத்தின்மூலியெடுத்து துன்பப்படுத்தல்,

கன்னியேசர்ப்பமது சென்றபின்பு காதாந்தத்தாயாரைமனதிலெண்ணி, குன்னியேமனதுவந்துருகும்வாடி கூரானமூலிதனையெடுக்கவல்லோ, வண்ணமுடன்சிவமாண்பரிருவருந்தான் வளமையுடன்வுறவுகொண்டாடிகூடி, இன்மையுடன்மூலிதனையொருநேரமுன்றுன்துப்புரவாய்த்தானெடுக்கக்கண்டிட்டேனே. உஅஎ

கண்டேனேசிவமாண்பர் மூலிதன்னை கரந்தனிலேமூலிதனைத்தொட்டபோது, அண்டர்பிரான்மகிமையது யென்னசொல்வேன் ஆகாசவையகத்தில்யார்தான்கண்டார், சண்டமாருதம்போலேசர்ப்பந்தானும் சட்டமுடன்மூலிதனைவைத்தநேர்மை, கண்டதம்போலடியேனுங்கண்டுபேந்த சட்டமுடன்மகிமைதனைப்பார்த்திட்டேனே. ()

பார்த்தேனேசிவமாண்பரொருவன்தானும் பண்பானமூலிதனைக்கரத்திற்றானும், நேர்த்தியுள்ளமூலிதனையென்றநம்பி நேர்மையுடன்கரந்தனிலேயெடுக்கும்போது, பூர்த்தியுள்ளமூலியதுயென்னசொல்வேன் புகழானவஞ்சனமாம்மூலிதானும், ஆர்த்தியுடன்சிவமாண்பர்தோழன்றன்னை வப்பனேயிருக்கவது பார்த்திட்டேனே. உஅகூ

பார்த்தேனேமூலியதுமகிமைதன்னை பான்மையுடன்பிரமித்துயேங்கும்போது, தீர்க்கமுடன்மூலியது வளத்திற்றானும் தீர்க்கமுடன்சிவமாண்பர்கரத்தைப்பற்றி நேர்த்தியுடன்மூலியது தன்னைத்தானுங்கோரனவனந்தனிலே யிழுக்கும்நேர்மை, பூர்த்தியுடன்யான்கண்டுதிடுக்கிட்டேங்கி புகழாகக்குளிகைகொண்டு வந்திட்டேனே.

வந்தேனேகல்லாலின் மரத்தின்மேலில் வளமையுடன்குளிகைகொண்டுநிற்கும்போது அந்தமுள்ளசிவமாண்பர்தன்னைத்தானும்வதிதம்மை சிறப்புடனேதானிழுக்கும் வண்மையாமர்க்கம் தந்திரமாமூலியதுதசியமூலி தண்மையுடன்மகிமையதுகூறுவேனே. உகூக

கூறுவேன்புலிப்பாணி புனிதவானே குவலயத்தில் சித்தமுனியாரேனுந்தான், சீறுகின்றசர்ப்பத்தின் கற்பமூலிசிறுவயதில்கண்டவர்கள்லவர்தானுண்டு தேறுபுசம்புதினென்பேர் நவகோடிநாளும்தேசமதில்வெகும்நிமை, பூண்டோரல்லோ மாறுடையாகூருஞ்சாரைசர்ப்பமூலிமானிலத்தில்கண்டவர்களில்லைதாமே. உகூ௨

இல்லையேசித்தர்களுன்வணக்கங்கூறார் பெரிதானசாத்திரத்தை தானுங்காணார், தொல்லைபெறும்வனமூலிமிகுத்தைக்காணார் தொட்டதொருசெடிதனைக்கண்டார், அல்லல்வினைதானறுக்கும்வசியமூலி யவனிதனில்செகுசித்தர்கண்டாருண்டோ, சொல்லிமல்லதிரிந்தாலுமிந்த மூலி குவலயத்தில்கிட்டாதுகிட்டாதன்றே. ௨௯௫

கிட்டாதென்றதொருமூலிதானும் சீர்த்திபுள்ளசிவமாண்பர் தன்னைபல்லோ, எட்டாதபொருள்தேடிப்போனதாலே எழிலானசிவமாண்பர்தானுமங்கே, சட்டமுடன்பணிவைநம்பியுழுதவர்போல் சாங்கமுடன்மூலியதனிவையமாக்க, கிட்டருறையிருந்ததனைவாய்க்கும் பாரு விண்ணுடர்மண்ணுடர்காணார்தாமே. ௨௯௬

தானானபதாப்புயத்தைக்கண்டாலல்லோ தாக்கானவசிமூலிவாய்க்கும்பாரு, மானானசிவமாண்பர்மூலிகொண்டு மகத்தானகானகத்தைச்செல்லும்போது, பானானபாம்பதுதான்சென்றபாதை பாங்கானபடிம்பாதையென்றேயெண்ணி, கோனான குருதனையேமனதிலுன்னி சொற்றவனார்மோசமென்றுநினைத்திட்டாரே. ௨௯௭

மோசமதவந்ததென்றுமனதிலெண்ணி முனிபானசிவமாண்பரேதுசெய்வார், பாசமுடன்கைதனிலேயிருந்தமூலி பட்சமுடன்பூமிதனிலசதிட்டாரே, நாகமதுகொண்டதொருமூலிதானும் நற்கமலகரந்தனிலேவிழாமற்றானும், விசனுடன்மூலிபதுகரத்தைப்பற்றி விருப்பமுடன்கானகத்திலிழுக்கலாச்சே. ௨௯௮

ஆக்கப்பாமூலிபதயிழுக்கும்போது வப்பினைகூடிருந்தநேரமன்றனும், மூச்சுடனேயவர்காத்ததபினருங்கூடி முனையாகத்தானிழுக்கப்பார்த்தேன்யானும், கூச்சலுடனுநவருமேருய்யோவென்று கூர்மையுடன்மனதுகந்துயெண்ணங்கொண்டு, பாச்சலுடன்கரமிருந்த வாளால்தாமும் பண்மையுடன்கரமதனைத்துணிந்தார்பாரே. ௨௯௯

பாரேதான்கரமதுவுந்துணிந்தபோது பாங்குடனேமூலியுடன்கரமசத்தில், சேரேதான்காத்தனையேமூலிதானும் சேர்மையுடன்தானிழுத்துபோகக்கண்டேன், சீரானசிவமாண்பரிருவர்தாமும் சிறப்புடனேமறுபடியும்பதிதிரும்பி, கூரானபூவழலைகாய்க்குமார்க்கம் குறிப்புடனேவந்துமல்லோயமர்ந்திட்டாரே. ௩௦௦

கரஞ்சாரைமூலியால் முப்பூவெடுக்கப்போனசிவமாண்பர் கரமிழந்துமறுபடியுங்குரு வருளால்வழலையெடுத்தல்.

அமர்ந்தாரேசிவமாண்பரிருவர்தாமும் லப்பனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, அமர்ந்ததொருவிரட்சமதில்யின்னுமாண்பர் கரந்தனை மறுபடியும்யேன்செவந்து, சமர்த்துடனேபூவழலையெடுப்பதற்கு சட்டமுடன்குருசொன்னநீதிபோல, தமர்ந்திடாவண்ணமுடன்புனிதவான்கள் சட்டமுடன்தானெடுத்தார்புண்பாரமே. ௨௯௯

மூலியாலிழந்தசாத்தைசர்ப்பம் தன்னுரேமத்திலிருக்கும் குருவாலியசித்துவுங்குகாண்பித்தல்.

புண்ணியபாசம் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு புகழானசிவமாண்பர் கரத்தைபல்லோ, வண்ணமுடன்சர்ப்பமதுமன்னுவந்து வளமையுடன்தன்தேவன்குருநாதர்க்கு, திண்ணமுடன்கரந்தனையேகாட்டவென்று திர்க்கமுடன்வாயுதனிலேகௌவியல்லோ, எண்ணரியநற்பொருளேயேந்தன்னாதா யெழிலானகானகத்தின்வளமைகேளே. ௩௦௦

சர்ப்பம்குருவுக்குகரம்வந்த விசேடமுறைத்தல்.

கேட்கவென்றலடியேனுங்கானகத்தில் கீர்த்தியுடனும்பெண்ணாய்தானிருந்தோம், மீட்குடன்யிரைதேடிபோகும்போது மிக்கானகானகத்தில்யாமிருந்தோம், நாட்சமுடன்பாலையென்றவனத்தில் நாங்கள் சுந்தாமேசித்தொளிவேபோகும்போது, ஆட்கள்விட்டுவெருவரையும்பிரிந்துமல்லோ வையனேகல்லாலமரங்கண்டோமே. ௩௦௧

கண்டோமேசிவசித்துமாண்பர்தம்மை கைலாசநாதரைப்போல் வேடங்கொண்டு, உண்டானபொருள்தேடிசுற்பமுன்னை வுத்தமரேயிருவர்தனைக்கண்டேன்யானும், கிட்டதொருவழலையென்ற முப்பூதன்னை விருப்பமுடனெடுக்கவந்தமாண்பர்தம்மை, சண்டமாருதம்போலேதாந்தியானும் சாங்கமுடன்சிறைதசிரினேனே. ௩௦௨

சிறியேயோடுகையில்மாண்பர்தாமும் சிறப்பானகல்லாலின்மரத்தின்பேரில், மீறியேயெனைக்கண்டுபயந்தொடுங்கி மீளாதமரத்தின் மேலேறிநின்றார், வீரியமாயம்பாலையெந்தனைத்தான் விட்டல்லோ கொண்டுமேசிதைத்துபோட்டார், சிரியென்னும்விஷமூலி தன்னைத்தானும் கிருபையுடன்யெந்தனுக்குக்கொடுக்கலாச்சே. ௩௦௩

கொடுக்கவேயென்சேனைபின்னைபிலொன்று கொப்பெனவேவநானிறந்தபாவனத்தை, அடுத்துமேகண்டல்லேலவாவேலாசித்து ஐயனே குருமூலிதேடிவந்து, படுத்திருந்தயெந்தன்முன்வந்துநின்று பாங்கா

ளமூலிதனைமூகத்திலவைக்க, கடுத்தலையில்வில்லறுந்தாணிபோலே
நாதனேயுயிர்கொண்டுவந்திட்டேனே. ௲௪

வந்தேனேயென்பிணையுங்கூடியல்லே வளமானமாய்விட்டுவந்த
போது, சிந்தனையாய்மூலிதனைவிட்டகற்றி சீறியேநாமிருவர்வந்தபி
ன்பு, பந்தமுள்ளசிவமான்பரிருவர்தாமும் பட்சமுடன்கல்லாலின்மா
த்தலைவிட்டு, சந்தோஷமாகியல்லோயிற்ங்கியாண்பர் சட்டமுடன்மூலி
தனைத்தொட்டிட்டாரே. ௲௫

தொட்டிட்டமூலியதுவெந்தனுகாதுடர்ந்துமேகைதனையேபற்றி
யல்லோ, விட்டுவிடாதவர்காத்தைப்பிடித்துமல்லோவீறுனாமிரு
ருக்கானகத்தில், சட்டமுடன்காந்தனையேபற்றியல்லோ சாங்கமுட
ன்றுனிமூக்குங்ராயந்தன்னில், விட்டகுரையிருந்தொருபுண்ணிய
தால் வீரமுடன்விரல்தனைதுண்டிட்டாரே. ௲௬

துண்டிடவேகரமதுவுமெந்தன்பக்கல் துப்புரவாய்விழுமூலிகே
சுத்தாலே, கண்டிதமாம்பவர்செய்தபாவத்தாலே கர்த்தாவேகாமது
வும்வந்துதென்று, திண்டிரைரூம்வையகத்தில்சமாதிபூண்ட திராளா,
ளயெந்தன்குருநீர்க்கநாதா, கொண்டுவந்தேனுந்தமக்குசாட்சியாக
கொற்றவனேகதியென்னயென்னலாச்சே. ௲௭

வனத்திரிஷியார் பாம்புக்குயிதவுகூறல்.

பாச்சென்றுசொல்லுகையில்ரிஷியார்தாமும் அங்ஙனவேசர்ப்ப
மதுக்கோறுவார்பார், மூச்சடங்கியிருந்தவொருசர்ப்பந்தன்னை மூசி
யாமதுபிர்மூலிதான்கொடுத்து, பாச்சலுடன்கானகத்தில்பின்னுமல்
லோ பட்சமுடனிருபேரும்வந்திட்டார்கள், ஆச்சரியமானதொரு
விஷமூலிதன்னால் வப்பனேபிழைத்ததுவுமருமைதானே. ௲௮

தானுனசர்க்குருவின்கடாட்சத்தாலும் தாக்கானமனோன்மணி
யாள்கிருபைபாலும், கோனுனமகாதேவர்கிருபையாலும் கூர்மையுடன்
பிழைத்ததுவும்புண்ணியந்தான், தேனுனசிவமான்பன்காமறிந்து தீர்
க்கமுடன்வந்ததுவும்பாலமாச்சே, மானுனபாவத்துக்கிடங்கொடா
மல் மகத்தானசாபமதைநீக்குவீரே. ௲௯

நீக்கினுக்வெகுகோடிபுண்ணியந்தான் நிட்களங்கமானதொரு
மாண்பருக்கு, ஆக்கமுடன்கரந்தனையேயொட்டிக்கொள்ளவப்பனே
மூலிபதுகொண்டுவந்து, நோக்கமுடன்றான்கொடுத்து வனுப்பினுக்
கால்நொடிதானவிரலதுவும்விருட்சந்தன்னில்பாக்களவுபிறந்ததொரு
கதையைப்போலே யாங்கானவிரலதுவும்வொட்டும்பாரே. ௲௰

ஒட்டுமேபின்னுமந்த மான்பர்தாமும் ஓகோகோவழலைதனைத்
ரனெடுக்க, கிட்டியேமறுபடியும்வருவாரங்கேகிழானவிரலதுவும்வ
ரக்கண்டு, எட்டியேதான்காத்திணையிலொட்டிபெழிலானவங்கமது
ங்கம்ரீக்கி, சட்டிபேசிவமான்பர்தானுமப்பா சொஸ்தமுடன்காங்
கொண்டுவாழ்குவாரே. ௲௧௧

வாழ்ந்தாலேதந்தமக்குமோட்சமுண்டு வளமானகீர்த்தியதுவழி
சமுண்டு, ஆழ்ந்தவொருவார்த்தைக்குக்குறைவில்லாமல் அங்ஙனவே
முலியதுஆராய்ந்தல்லோ, தாழ்ந்துமேகுருபாதம்வாக்குகப்பி தான
நடந்தால்குருவுக்குபாவமென்று, சூழ்ந்துமேகுருவுரைத்தவாக்கு
போலே குட்சமுடன்செய்பவல்லோவென்னலாச்சே. ௲௧௨

தாம்பிரகற்பம்சிவலிங்கமானது.

என்னவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் யெளிதானபுலி
ப்பாணிமகனேபாரு, வண்ணமுடன்காலாங்கிகிருபைபாலே வனமை
யுடன்லோகபதியெல்லாங்காண, இன்னமுடன்குளிகைபது பூண்டு
கொண்டு தீர்க்கமுடன்சினபதிசென்றேன்யானும், அன்னவெலனும்
ப்தாம்புயத்தையானுங்கண்டு வப்பனேகாலாங்கிவரம்பெற்றேனே. ()

பெற்றதொருவரத்தினுலேனகம்பெற்று போனபேரின்பவிட
திரந்து, கற்றதொருசிவயோகிதலக்கியானி கைலாசசட்டமுனிநாதர்
கூட்டம், சுற்றுமுள்ளதிருமூலர்க்கத்தோரும் சுந்தரானந்தரொடு
ரோமர்தானும், மற்றுமுள்ளசித்தாதிசித்தரெல்லாம் மகிட்சியுடன்
மலைதனிலேபார்த்திட்டேனே. ௲௧௪

பார்த்தேனேயவரவர்தன்செய்தநூலைபாங்கானசமாதிமுகம்நின்று
கொண்டு, கேர்த்தியுள்ளபெருநூலாங்கிரந்தங்கோடி கெடிதானவிதி
நூலுஞ்சருக்கங்கோடி, பூர்த்தியுடனவரவர்க்குயிதவுகூறி புகழான
சாத்திரத்தைக்கையிற்பற்றி, தீர்த்தமுடன்சிவலிங்கபதியிற்சென்று
சிற்பரனேநூல்களையாம்பூசித்தேனே. ௲௧௫

பூசித்தேனதுவென்றநூல்கள்தம்மை புகழானசினபதிமான்
பருக்கு, வாசித்தேன்சந்தேகந்தெளிவுகேட்டு வாகுடனேகருவிதா
னுதிபந்தம், கேசித்தேன்சினபதிபெண்களைத்தான் கெடிதானசாத்
திரத்தின்யார்க்கங்கண்டு, ஆசித்தேனெடுங்காலமங்கிருந்தேன் வப்ப
னேகுளிகைகொண்டுபறந்திட்டேனே. ௲௧௬

போகர்புவனகிரியில் உச்சிலிங்கத்தேனென்றும் சிறுகுடைபச்செந்தேனைக்கண்டது.

பறந்தேனேகுளிகைபதுபூண்டுகொண்டுபாங்கானயிமயகிரிமேற் சேயப்பா, சிறந்ததொருபுவனமென்றகிரியில்யானும் சிற்பரனேகுளி கைவிட்டுயிறங்கிவேதான், நிறைந்ததொருகுகைதனிலேசென்றேன் யானும் செடிதானதேவரிஷிகோடாகோடி, குறைந்ததொருகணக் கதுவுமல்லகோயில்லே கோடானகோடிசித்துமுனிகண்டேனே ()

கண்டதொருசித்துமுனிரிஷியார்தாமும் கைலாசபுவனகிரிதன் னிற்றானும், அண்டமுடிபோகாமல்யாகஞ்செய்து வப்பனேதானிருக் குங்காலந்தன்னில்,நன்டறிகபானதொருகானகத்தில்தாட்டிகமுள்ள தொருசெந்தேளப்பா,சண்டமாருதம்போலேரெக்கைகொண்டு சட்ட முடனிறங்கிநிற்கப்பார்த்திட்டேனே. ௬௧௮

பார்த்தேனேபுவனகிரி சிகரந்தன்னில் பாங்கானசெந்தேளின் கொடேந்தன்னை, திர்த்தமுடன்சிகாம்விட்டுமேலேநோக்கி திகழான கொடிமுனையைப்பற்றிநின்று, வேர்த்துடலம்விஷமதுவுந்தலைகொ ண்டேட்ரி மிக்கானசிகரமென்றசெம்புதன்னை, ஆர்த்துமேதானேறுக்கி கொட்டும்போது வழுகானசெம்பதுவும்வுருகிப்போச்சே. ௬௧௯

உருக்கியேசெம்பதுவும்மலேயோரத்தில் வுத்தமனேபாய்ந்துமல் லோலிங்கமாச்சு, மெருகானலிங்கமதுசெம்புமாகி மேன்மையுள்ள சமாதியென்றபீடமாச்சு, திருவானபீடமதுசித்தர்கண்டு தீரமுடன் சிவலிங்கமென்றுசொல்லி,பருவமுடனமாவாசைகாலந்தன்னில்பட்ச மதுகுருபூசைசெய்வார்தானே. ௬௨௦

தானானபூசைபதுசெய்யும்போது தாக்கானசிவலிங்கந்தன்னில் நின்று,தேனானஜலமதாவுமுத்துபோலே தேற்றமுடன்சிவலிங்கந்தன் னிற்பொங்கி, கோனானவிஷமதுவும்பொங்கியல்லோ கொப்பெனவே ஜலமதுவாய்சுத்திநிற்கும்,பானனஜலமதனையெடுத்துசித்தர் பாங்குட னேசிசாவிலடைப்பார்பாரே. ௬௨௧

பாரேதான்ஜலமதனையெடுத்துமல்சிதா பாங்கானசெம்பதனையு ருக்கிக்கொண்டு, நேரேதானுயிரமாங்களஞ்சிதானும் நேர்மையுடன் தானுருவங்காலந்தன்னில்,சேரேகானுருக்குமுகந்தன்னிலப்பா சேர் வைகண்டுவிஷமேசைதாக்குவார்பார்,கூரேதானுயிரத்துக்கோர்களஞ்சு கொடுத்துமிவ்வுருக்கியல்லோயெடுப்பார்தானே. ௬௨௨

காணவேயாயிரத்துயெட்டுமாற்று களமானதேவேந்திரன்தங்க மாச்சு, பூணவேதங்கமதுபிறவித்தங்கம் புகழானசித்துமுனிவழுங் குந்தங்கம், வேணவேபூசைக்குவுதவுந்தங்கம் வேறுபடாத்தங்கமது சுயம்புத்தங்கம், கோணவேகைலாசநாதர்தாமும் நீதியுடன்வீற்றிருக் கும் பீடந்தானே. ௬௨௩

பீடமாமாயிரங்கண்ணிந்திரர்க்கு போரானவாசனத்தின்தங்கமா கும், கூடகோபுரந்தனக்குரிசத்தங்கம் குவலயத்திலமாண்பர்களுங் காணாத்தங்கம், மாடமாளிகைசெருக்கும் மன்னர்தாமும்மார்க்கமுட னீனத்தங்கமாகும், தேடரிபகாதாக்கள்ரிஷிகள்தேவர் தோற்றமு டன்கண்டதொருதங்கமாமே. ௬௨௪

தங்கமாம்புவனகிரிதன்னில்நின்று தாக்கானவிஷமீறிவந்ததங்கம் லிங்கமாம்சமாதியென்றபீடந்தன்னில், நீட்களங்கமாகிவந்ததங்கமா ச்சு, புங்கசித்தியெட்டுடனேபிறந்ததங்கம் புகழானநாதாக்கள்வசிச் குந்தங்கம், பங்கமிலாத்தங்கமது பாரில்மாண்பர்பார்க்காதபிறவியெ ன்றதங்கமாச்சே. ௬௨௫

பாஷாணகற்பம்.

ஆச்சப்பாபின்ன மொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப் பாணிசகுணமாரா, பாச்சமென்றபாஷாணகற்பஞ்சொல்வேன் பாரு லகில்நாதாக்கள்சொன்னதில்லை, நீச்சடையசர்ப்பமதுதான்பிடித்துமே மகனேபாஷாணங்களஞ்சிரெண்டு, மூச்சடனேசர்ப்பமதுதானிருக்க முனியானபாஷாணந்தன்னைவாங்கே ௬௨௬

வாங்கியேஅரவத்தின் வாயில்தன்னில் வளமானபாஷாணங்கள ஞ்சிதன்னை, தூங்கியேதிரியாமல்மைந்தாபாரு துப்புரவாய்வாயில்வை த்துதைத்துப்போடு, ஏங்கியேபோகாமல்பாண்டந்தன்னில் பெழிலா கத்தானடைத்துவாரமிட்டு, ஓங்கியேபோகாமல் மேலுமூடி வுத்தம னேபதனமதாள்தானெட்டே. ௬௨௭

எட்டானநாளதுவுஞ்சென்றபின்பு வெளிதானபாண்டமதைதிற ந்துமைந்தா, கட்டான அரவந்தின்வாயைத்தானும் கடுகெனவேதான விழ்த்துபார்க்கும்போது, திட்டமுடனரவமதுசீவன்செத்து தீர்க்க முடனுயிரதுவும்சற்றேநிற்கும், சட்டமுடன்பாஷாணந்தன்னையெடுத்து சாங்கமுடன்பாம்புக்குப்பாலேவாரே. ௬௨௮

வார்க்கையிலே பரவமதுவுயிருண்டாகி வளமான அரவமதுவள மேசெல்லும், பார்க்கையிலேபாஷாணம் விஷந்தானேறியாங்கானதா

யகற்பமாச்சுதப்பா, தீர்க்கமுடன்பாஷாணந்தனையெடுத்து தினையள
வுவாகவல்லோ மண்டலந்தான், ஏற்கையிலேமண்டலமூன்றுகொ
ண்டால் வெழிலானகாயமதுயிருக்கும்பாரே. ௯௨௯

அறுருமேபாஷாணகற்பத்தாலே வெழிலானகற்பமதுகொண்ட
பேர்க்கு, குறுகியேதேகமதுவயிரம்போலாம் குவலயத்திற்சித்துமு
னிதம்மைப்போலே, அறுவதுவும்மிக்வாகி புத்தியுண்டாய் அவனி
யிலேமீபுமொருசித்தனுவாய், நறுவலென்றதிரைகளையுமற்றப்போ
கும் நாதாந்தசித்தொளிவு நிதியுமாச்சே. ௯௩௦

சித்தானசித்துமுனிரிஷிகளெல்லாம் தேசமதில்பலபலவாய்நூல்
கள்கூறி, முத்தானபாஷாணகற்பஞ்சொல்ல மூதுலகில்மறைத்துவை
த்தார்சித்தரெல்லாம், சத்தசாகரங்கடந்துகுளிகைபூண்டுசாயுச்சியப
தவிதனைக்காணவென்று, புத்தியுடன்காலாங்கிநாள்பணிந்து புகழா
னகற்பமதைக்கூறிட்டேனே. ௯௩௧

கூறினேன்கற்பமதைக் கொண்டபேர்க்கு குவலயத்தில்நெடுங்
காலமிருக்கலாகும், மாறிட்டமேனியதுதங்கம்போலாம் மகத்தான
வர்சியதுமேல்நோக்காது, நின்றிட்டமேனியதுவளம்போலாம் கிட்
களங்கவாசியதுமேலோடாது, விறிட்டவார்த்தையது மொழிசொன்
னாலும்வினைகிதேகமதுகுன்றாதன்றே. ௯௩௨

ஆமைகற்பம்.

அன்றானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு வப்பனேசொல்லுகிறேனு
ந்தமக்கு, குன்றானமலையேறிகுகைகடந்துகூரானசுவர்ணகிரிபதியமர்
ந்து, வென்றிடவேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு விறானசிகரமென்ற
பதியைக்கண்டேன், தென்றிசையில்தட்சணாமூர்த்திநாயன் தோற்ற
முடன்கண்டதொருகூர்மந்தானே. ௯௩௩

திரேதாயுகப்பிரளயத்தில்தட்சணாமூர்த்திநாயன்மைந்தனைவிழுங்கிய
கூர்மத்தை சுவர்ணகிரியில போகர்கண்டது.

தானானகூர்மமதுதன்னைக்கண்டேன் தாக்கானதிரேதாயினுகத்
திலப்பா, மானானபிரளயங்கள்வந்தபோது மகத்தானகூர்மமதுமலையி
ற்சென்று, தேனானமனோன்மணியாளிருக்கும்பீடம் தெரிசனமேசெ
ய்வதற்குமனதிலுன்னி, பானானபார்லோகப் பிரளயத்தில் பட்சமு
டன்கூர்மமதுவந்ததாச்சே. ௯௩௪

வந்ததொருகூர்மமதைக்கண்டேன்பாலும் வளம்பெரியசுவர்ண
கிரிமலையிலப்பா, அந்தமுடன்மலையைவிட்டுக் கீழிறங்கிவப்பனேசுனை
யருகேசென்றேன்பாலும், சிந்தையாய்மனதுவந்தபடியிறங்கி, சிற்

சுனைத்தெரிசிக்கநிபானங்கொண்டு, சந்தோஷமாகியல்லோசுனையோ
ரத்தில் சட்டமுடனிறங்கையிலேகண்டிட்டேனே. ௯௩௫

சுனையில்கூர்மம் போகரைக்கண்டது.

கண்டவுடன்கூர்மமதுபெணைப்பணிந்து கைலாசநாதனென்றுதா
ள்பணிந்து, தெண்டமுடன்பாதம்புரத்தைப்பணிந்துபோற்றி தெளி
வாகசுனையேறிமேலேநின்று, அண்டர்பிரானெந்தனையுங் காணவந்த
வன்பானபோகரிஷிநாதரேகேளும், சண்டாளகமாகவல்லோ தட்சணாய
ன்றுட்புராவச்சாபமதுதந்திட்டாரே. ௯௩௬

தந்ததொருசாபத்தால் திரேதாயுகத்தில் சட்டமுடன்பிரளயத்
தில்வந்தேனிங்கே, அந்தமுடன்நெடுங்காலம்சுனையில்யானும் வன்பு
டனேவாசமதுசெய்திருந்தேன், சித்ததொருசுவர்ணகிரிசுனையில்தா
னும் சிறப்பானசித்துமுனிவந்ததில்லை, விந்தையுடனெந்தனுக்குசா
பந்தீர்க்க விட்டகுறையிருந்ததினால் வந்தீர்பாரே. ௯௩௭

பாரேதான்காலாங்கிநாதர்பாதர் பட்சமுடனெந்தன் மேல்கிருபை
வைத்து, சீரேதான்சாபமதைநிவர்த்திசெய்து தீர்க்கமுடனெந்தனை
யும்மீட்பீரானால், நேரேதானுந்தமக்குக்காயகற்பம் நெடுங்காலந்தா
னிருக்கபான்கொடுப்பேன், கூறேதான்வார்த்தையது மொழியுங்கூறி
குறிப்புடனேவாலாறுகூறலாச்சே. ௯௩௮

போகர் சாபம்நிவர்த்திசெய்தது.

கூறவேகூர்மமதுசொல்லும்போது கொற்றவனேசாபமதுநிவர்
த்திசெய்தேன், பீறவேகூர்மமதைசாபம்நீக்கி மிக்கானகற்பமதைக்
கேட்டும்போது, மாறவேயெந்தனுக்குத்தெரியவோதி மகத்தானகற்
பமதைக்கேட்கும்போது, காறவுடல்கூர்மமது வயிற்றிருக்கும்நலமா
னகுளிகைதனைத்தருதலாச்சே. ௯௩௯

தருகவேவயிற்றிலுள்ளகாயகற்பம் தன்மையுடன்மனதுவந்து
அடியேன்றானும், பெருகவேயான்வாங்கிமண்டலந்தான்போனகுளி
கைதனில்குன்றிமுண்ண, மெருகுடன்தேகமதுயிறுகியல்லோமேதி
னியில்நெடுங்காலமிருப்பதற்கு, பொருகவேகாயாதி கற்பங்கொண்டு
போனவுலகுதனில்வசித்திட்டேனே. ௯௪௦

வசித்ததொருகுளிகையினாலெந்தனுக்கு வாகானமகிமைகளும
னேகமுண்டு, பசியதுவுமில்லையப்பாபண்புள்ளோனே பாலகனேசித்
தர்களுக்கிடைக்குமோசொல், நிசிதமுள்ளகாயாதிகற்பந்தன்னைநிஷ்
ச்சியுடன்முன்னிருந்தநாதர்தாமும், உசிதமுடன்கண்டவருமயாருமி
ல்லை வுத்தமனேநாதக்கள்சொல்லார்பாரே. ௯௪௧

கலைமான்கற்பம்.

சொல்லாரே யின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் சுவர்ணமென்ற
மலையிலப்பா மேற்பாகத்தில், வெல்லவே துளிகைகொண்டேயடியேன்
றானும்வேதாந்தத்தாயினது கடாட்சத்தாலே, புல்லவே வனந்தனிலே
கலைமான்றன்னை புசழ்ச்சியுடனடியேனுங்கண்டபோது, நல்லதொரு
கலைமானுமென்னைக்கண்டு நலமுடனே வோடிவந்துபணியலாச்சே.

பணிந்துமேயெந்தனிடபாதம்போற்றி பட்சமுடனெந்தனையும்
வினவிக்கேட்க, துணிந்துமேகாலாங்கிநாதர்பாதம் தப்புசவாய்மனது
வந்தஅடியேன்றனும், அணிகடவள்பதாம்புயக்கின்சீஷனென்றேன்
ஆக்கரனின்கடைபாக றாசெபன்றேன், மனிபோன்றவார்த்தையது
கூறும்போது மகத்தானவென்குருவேவெபன்னலாச்சே. ௯௪௨

என்னவேகாலாங்கிநாதசீஷா வெழிலாகவெந்தனுக்குவந்தசாப
ம், பன்னவேபஜண்டமகாரிஷியார்தாமும் பாங்கானகானகத்தில்யாக
ஞ்செய்ய, துன்னவேபடியனல்வந்தகோர்மை தப்புரவாயாதென்றுவி
னவிக்கேட்பீர். முன்னமேபெரியோர்கள்செய்தயாகமுதலிலேயடியே
னுமறியேன்றனே. ௯௪௩

தானுனபுஜண்டமகாரிடியார்தாமும் நன்மையுடன் தவஞ்செய்யு
ங்காலந்தன்னில், கோனைவுமகையர்காலாங்கிநாதர்செற்றவனுதா
முரைத்தீதிபேர்லை, தேனுன்மனோன்மணிபாள்சிருபையானும்தே
ற்றமுடன்சாபமதைநீக்கவென்னவி, பானுன குருபானுரிடியாசிர்மம்
பாங்குடனையான்வணங்கிநின்றிட்டேனே. ௯௪௪

நிர்வேனேபுஜண்டமகாரிடியார்பக்கல் நீட்டாங்காமானதொரு
சமாதிதன்னை, சென்றேனே நெடுங்காலமதானிருந்தேன்றேஜொளிவி
ன்கிருபைபதுவன்மையாலே, வென்றதொருயான்செய்தபாவந்தன்னை
வேட்கையுடனணிதவசா வேண்ணம்பானும், குன்றுடனேமலைதேடி
சமாதிபக்கல் கொற்றவனேசாபமதால்சென்றிட்டேனே. ௯௪௫

இட்டதொருசாபமதைநீக்கிபல்லோ வெழிலாக வெந்தனுக்குகா
ட்சிதந்து, சட்டமுடன் ஞானோபதேசங்கொண்டு சாயுச்சியபதவித
னைக்காணவென்று, திட்டமுடன் மனோலயத்தாலநளுந்தக்துதிர்க்க
முடனுசீர்மஞ்சாபநீக்கி, விட்டகுறையிருந்தமொருநேர்மையாலேவி
க்கிக்கிப்போகவென் வருள்கொள்வீரே. ௯௪௬

தொள்ளவென்றுகலைமானில் கூறும்போது கொப்பனவேகாலா
ங்கிகடாட்சத்தாலே, தெள்ளமூர்த்தமானபாபரியின்பாதம் தேற்றமு

டனடியேனு முடிவணங்கி, என்னாவுக்கிற்றுமிசு கோரமற்றுச் செ
ழிலான மனோன்மணியாப் போற்றிசெய்து, உள்ளபடி கலைமானைப்
பாதுகாக்க உவமையுடனென்மனதி லெண்ணினேனே. ௯௪௭

எண்ணியே கலைமானின் சாபந்தீர்த்தேன் றொழிலான சுபாக்கி
ரான்கொடுக்க, உண்ணவே நெடுங்காலமதானிருந்தேன் வக்தமதினை
சித்துமுனிரிஷியார்கூட்டம், வண்ணமுடன்கலைமானின்கற்பந்தன்னை
வாகுபெறவுண்டவர்களாருமில்லை, கண்ணபிரான் கொண்டதொரு
கற்பந்தானும் கலைமானின்கற்பந்தான் கேட்டாரே. ௯௪௮

கடாசுற்பமதை யுண்டேன்பானும் வெழிலான வையகத்து
மாண்பரெல்லாம், கேடாமல் கற்பமதையுண்டேனென்று கேசம
தில்சத்தியாதிலேவுக்கொண்டு, கோடானகோடி பேருள்ளாம் பக்கிக்க
கூறினர்கற்பமதைகொண்டேனென்று, காடாண்மைகொண்டதொ
ருபொய்ஞ்ஞானிக்கு தாரணியில் தனக்கொடுத்து கெட்டார்பாரே.

பாரேதான் கற்பமதைக் கொண்டபோது பாங்குடனே யின்
பதிசென்றேன்பானும், பேரேதான் சனிகையது பூண்டுகொண்டு
செடிதானகடலோரஞ்சென்றபாரும், சீரேதான்சுவர்ணகிரி யிடபா
கத்தில் சிறப்புடனேயலையேறிசென்றேன்யானும், அரேதான்கண்
டவர்களாருமில்லை யப்பனேசுவர்ணகிரி கண்டிட்டேனே. ௯௫௦

கேசரிகற்பம்.

கண்டேனேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுவி
ப்பரணிமைந்தாகேளு, சண்டமாருதம்போல குளிகைகொண்டு சா
ங்கமுடன்சுவர்ணகிரி யிடபாகத்தில், கண்டகாணிபமதி யடியேன்
றானும்சாங்கமுடன்சமாதிமுகந்தன்னில்நின்றேன், அண்டர்பிரானரு
ளினது கடாட்சத்தாலே யப்பனேகடலோர மடிர்ந்தேன்தானே. ()

தானனவகத்து மகிமையெல்லாச் தாக்கானசுவர்ணகிரிகட
லோரத்தில், மானான மருந்துவங்களாகிமென்று மார்க்கமுடன்சுக்
தானந்தரேசர், தேனுனசாத்திரங்கள் பாடிபல்லோ தேற்றமுடன்
குகைக்கனிலேவைக்காரப்பா, கோனனெயன்குருவாம் காலாங்கிநா
தர் கொற்றவனுரைத்ததுக் கூறினரே. ௯௫௨

கூறியேகோர்றனவும் பொய்பாலென்று கொற்றவனேசமாதி
வென்றபிடம்நின்று, மீறியே யக்டாங்கயோகந்தென்று யிக்கான
தவநிலையில் மிறந்தும்போது, சிறைடைக்தார தக்கோர் சிக்கரங்க
சொருபமென்றடுகேகொண்டு, மாறுடைய சித்தனைப்போல் வே
ஷங்கொண்டு மார்க்கமுடன்தரிசனங்கள் தந்திட்டாரே. ௯௫௩

தந்தாரேயெந்தனுக்குந் தரிசனங்கள் தாக்கானயெந்தனையுமா ரென்றேரான், சித்தளையர்மனதுவந்துகேட்டவாறும் சிறப்புடைய காலாங்கிநாதனென்றேன், அந்தமுடன் சினபதிவிட்டுபோனும் வையகனே குளிகையது பூண்டுகொண்டு, விந்தைகளையறியவென்று யிட பாகத்தில் விருப்பமுடன்யான்பணிந்து துதித்திட்டேனே. ௯௫

சுந்தரானந்தர்சரிமார்க்கக்குளிகையை போகருக்கு கொடுத்தது.

துதிக்கையிலே சுந்தரானந்தரேசர் துப்புரவா யெந்தனுக்குத் துகளகற்றி, மதிப்புடனே யெந்தனையுமனதுவந்து மார்க்கமுடன் கண்டதொரு விவரத்தாலும், விதிப்புடைய விட்டகுறை யிருந்ததாலும் விருப்பமுடனுந்தமக்கு வுபதேசங்கள், கதிபெறவே ஞானோபதேசஞ்செய்து கருவானதேசரியுந்தருவேன்பாரே. ௯௬

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பாங்குடனேசுந்தரானந்தரேசர், சேரேதான் யெந்தனுக்குக் குளிகைதந்து தேற்றமுடனுலகுபதிமகிமையெல்லாம், நேரேதான்சதாகாலஞ்சிஷனாக நேர்மையுடனென்மீதில்மனதுவந்து, கூரேதான் கேசரியின்மார்க்கந்தன்னை குறிப்புடனேயெந்தனுக்கு கூறினாரே. ௯௭

போகர்புலிப்பாணிக்கு சன்மார்க்கவிதி கூறல்.

கூறவேபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு குவலயத்திலெந்தனுக்குசிஷமார்க்கம், தேறவேகண்டல்லோ வாராய்ந்துதான் தேற்றமுடனிருப்பதற்குமுறையுஞ்சொல்வேன், மாறவே தொண்டுசெய்யும் சிஷனுக்கு மகத்தான சன்மார்க்கமேதென்றாக்கால், ஆறவே விசுவாச மருளும்வேண்டும் வப்பனே அறிவுஜெபம் வேண்டும்பாரே. ௯௮

வேண்டுமே பாசையுட னின்பம்வேண்டும் விருப்பமுடன் தவமுடனே பொருமைவேண்டும், தாண்டவம்போல் குருமொழியின் வணக்கம்வேண்டும்தாரணியில்சிவகாருண்ணியம்வேண்டும், ஆண்டகையின்பதாப்புயத்தை நண்ணல்வேண்டும் வப்பனே யிறக்கமுடனீகைவேண்டும், தாண்டியதோர் சருமான மின்னஞ்சொல்வேன் துப்புரவாய்த் துகளகற்றி யிருக்கநன்றே. ௯௯

நன்றாகயிறவாமல் முயற்சிசேடல் நலமான கற்புடமை நண்ணல்வேண்டும், குன்றானகொடியதொருபாவம்நீக்கி குவலயத்திலிருப்பவனே சன்மார்க்கனாவன், தென்றிசையி லகத்தியர்க்கு நேர்மையாக தேற்றமுட னுபதேசஞ்செய்யவல்லோன், நன்றிபுரி வேனுமொழுமார்பன் நலமான சித்தமுனிக்குவமையாச்சே. ௱

ஆச்சப்பா பொய்சூது கபடதந்திரம் வப்பனே விந்தையுடன் நிலைமைமாறல், பேச்சுடனே மெய்தவறல் பொறாமைகூறல் பேரானபேரின்பநிலைமறத்தல், மூச்சடக்கி மெய்போலே யாகஞ்செய்தல் முனையானசற்குருவை தூஷணித்தல், ஆச்சரியமானதொரு களவுமார்க்கம் வப்பனேநீக்குவது முண்மைபாரே. ௱௧

உண்மையாம் முன்புகவம் புராணிகூறல் வுத்தமரை யுதாசினங்கள்மிகவும்பேசல், நண்மையாம் பெரியோரைப்பகடிகூறல் நலமுடனே பரிசுத்தோன்போலேகூறல், வண்மையாம்யென்மேலும் போர்விளைத்தல் கருவானபோருக்குமுயன்றாசிக்கல், தண்மையாம் சித்துமுனிநூல்களெல்லாந் தானறிந்த பித்தனைப்போல் பினற்றுவானே. ௱௨

பித்தனென்றால் சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு பிணிநீக்கும் பண்டிதன்போல்பெயர்வகுத்து, சுத்தமுடன் காவிதாஷாயம்பூண்டு சுத்தனே யுபதேசங்கூறவல்லோன், சத்திநெறிதவறாத தருமவான்போல் தாரணியில் வேடமதுபூண்டுகொண்டு, புத்தியுடன் சேபமதையற்றவன்போல் புலம்பியேதிரிவானே கமுந்தமாண்பே. ௱௩

மாண்பானவையகத்தி லனேகரப்பா மார்க்கமுடன் பலபலவாய் வேஷங்கொண்டு, ஆண்பிள்ளைபோலாக வீரங்கொண்டு அதட்டியே வார்த்தைபதுமிகவுங்கூறி, காண்பவர்களெல்லவர்க்குங் கருத்துளான்போல்கைதனிலேருத்திராட்சமாலைபூண்டு, வீண்பிள்ளையாகவல்லோ திரிந்துகொண்டு விருதானவேஷமது கொள்வார்தானே.

தானனபுலிப்பாணி யின்னங்கேளு தன்மையுள்ள பூபாலா சொல்வேனப்பா, கோனான குருவருளையபெற்றோனாக குவலயத்தில் கீர்த்திகொண்டிருப்போனாக, தேனான மனோன்மணியாள் பதாம்புயத்தை தேற்றமுடனென்னாளுந் துதிப்போனாக, பானனபரமசிவன் புத்திவாளும் பாருலகில்வசித்திருக்குஞ் சீடன்பாரே ௱௪

கற்பமுண்ணகெந்தகத்தயிலம்.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பாங்கான புலிப்பாணிமகனேகேளு, நேரேதானுந்தமக்குக் காயகற்பம் நெகிழ்ச்சியுடன்சொல்லுகிறேன் நேர்மையாக, வீரேதான் நெல்லிக்காய் நெக்திதானும் விருப்பமுடன் பலமதுவுமைந்துசேரு, சீரேதான் தாளகமும்ரெண்டுசேரு சிறப்பானசிங்கியது வொன்றுகூட்டே. ௱௫

கூட்டவேமனோசிலையு மொன்றுசேரு குணமான கௌவுரியது வொன்றுசேரு, நாட்டமுடன் பூரமதுவொன்றுசேரு நலமானவீர

மதஅரையேசேரு, வாட்டமுடன்பினியது வொன்றேசேரு வகுப்பானலிங்கமது வொன்றுகூட்டு, தேட்டமுடன் துருசதுவு மொன்றேசேரு தெளிவானதுத்தமது வொன்றுறுக்கே. ௩௬௭

தூக்கியேசிற்றண்டக் கருகிலப்பா துடியாகத் தானரைப்பாய் காண்குஜாமம், தாக்குவாய்வாலுழுவைத் தயிலத்தாலே தானரைப்பாய் ஜாமமதுவெட்டதாக, நோக்கமுடன் கருஞ்சீரகதயிலமப்பா நூனுக்கமுடன் தானரைப்பாயாறுஜாமம், வாக்கதுவும்பிசகாதவண்ணமப்பா வளமானதாழம்பூ சாத்தாலகூட்டே. ௩௬௮

சாறானதாழம்பூ காலுஜாமம் தண்மையுடன்மந்தாரை காலுஜாமம், காருவசாக்கலையை காலுஜாமம் நலமானகொடிவேலியாறுஜாமம், தேருவகொள்ளுப்பையாறுஜாமம் தேற்றமுடன் அவரையதுநாலுஜாமம், சேருமவெண்குன்றி யாறுஜாமம் செம்மையுடன் தானரைப்பாய் மைந்தாகேளே. ௩௬௯

கேளேதான்சரக்கெல்லா மரைத்தபின்பு கெவனமுடன் பில்லையதுலேசதாச, காளேதான்போகாமல் ரவியில்வைத்து கப்மானபுதுக்கலசந்தனிலப்பா, போளேதான்போமல் மைந்தாநீயும் குமுறவேதானடைத்துச் சீலைசெய்து, இளேதான் கலசமது அவாரமிட்டு இருபையுடன தயிலமதுயிறக்கிடாயே. ௩௭0

இறக்கியேகுழித்தயில மாகவல்லோ யெழிலானகலசமதில்வடிதான்கொண்டு, சறக்கவே முப்பூவும் களஞ்சிசேர்த்து சிறப்புடனேகலசமதிற் பதனமபண்ணி, திரமான தயிலமதை யாரேனுந்தான் தீர்க்கமுடன் சொல்லவில்லை நூல்கள்தனனில, உறமான தயிலமது சித்தாமும ஒகாகோராதாககள் செலவாரனறே. ௩௭௧

அன்றான தயிலமதை யாராய்தேதான் அவனிதனில் மாண்பர்களும்பிழைக்கவென்று, குணமான வழிபாடு முறைபாடெல்லாம்கூறிவேனபோகரோமாயிரத்தில, மதன்றசையில பொதிகைமலைதன்னில் வாழும் தெளிவானசித்துமுனிநாதர்தாமும், வென்றிடவே தயிலமதைமறைத்துவைத்தார் வெதார்த்தமுட்பொருளைக் காட்டார்தானே.

தானானசாத்திரத்தி னுளவுகண்டுதன்மையுள்ள அருவிகாணுதிபெல்லாம, கோனுனபனையர் கலாங்கிநாதர் கொற்றவனுமெரக்தனுக்குச்சொன்னசிந்தை, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலேமேற்றமுடன்தயிலமதைவகுத்தமைந்தா, பானுனபரிதியென்ற குதந்தன்னில் பாங்குபெற தயிலமதைக்களஞ்சீட்டே. ௩௭௩

நீட்டவே பத்துக்குவொன்றமேதான் நீதியுள்ள மதவாலையடக்கிற்ச, வாட்டமுடன் தயிலமதைபிரண்டுஜாமம் வாகுபெறத்தனரைக்கருதமாகும், நாட்டிகமாய்ச் சூதமதை செந்தூரிக்க தன்மையுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாபாரு, காட்டமுடன தாரமென்ற நாகந்தானும் நலமானகளஞ்சியது வொன்றுசேரே. ௩௭௪

சேர்த்துமே முன்சொன்ன தயிலத்தாலே செவ்வையாய்த்தானரைப்பாய்காலுஜாமம், நேர்த்தியாய்மெழுகுபதமாகுமட்டும் நேர்மையுடன்தானரைத்து செப்பக்கேளீர், வார்த்துவமாய் குப்பிக்குச்சீலைசெய்து வுத்தமனேசரக்குதனைக்குப்பியிட்டு, தீர்த்தமென்ற குப்பிக்குமாக்கல்லாக திறமாகமேல்மூடி சீலைசெய்யே. ௩௭௫

செய்யவே தளவாயாஞ்சட்டிதன்னில் சிறப்புடனேமணல்தனைக்கொண்டுவந்து, பையவேதளவாயாஞ் சட்டிதனனில் பாங்குடனேரவில்காலுவுயரம்போடு, துய்யநல்லகுப்பிதனை மண்மேலிட்டு துப்புரவாய்க்குப்பியாய்த்தெரியமூடி, எய்யவே மேற்பாண்டந்தன்னில் மூடி வுத்தமனேசீலைபது வலுவாய்ச்செய்யே. ௩௭௬

வலுவான சீலையதுசெய்துபின்பு மைந்தனே மயங்காமல் செய்வாயப்பா, மெலுவானவாலுகையாமெந்திரத்தில மேன்மையுடன் தானெரிப்பாய்காலுசாமம், கலுவான தீபமதுகமலம்போலாம் சுந்தரனேதானெரிப்பாய்செப்பக்கேளு, உலுவான தீபமது ஆறிப்பின்புவுத்தமனே தானெடுக்க வகையைக்கேள். ௩௭௭

கேளப்பா கணபதிக்குப் பூசைசெய்து செட்டியாய் மனோன்மணியைமனதுன்னி, காளப்பாபோகாமல்செந்தூரத்தை நலமாகசேமிப்பதனமபண்ணு, பாளப்பாபோகாமல் தேகந்தனனை பட்சமுடனெடுங்கால மிருப்பதற்கு, வேளப்பா காயாதிகற்பங்கொள்ள விருப்பமுடன்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. ௩௭௮

பண்பானசெந்தூரங்குன்றிவீதம் பாலகனேமண்டலந்தானிரண்டுவேளை, கண்பானதேனதனில் கொண்டாயானால் நலமான தேகமதுகற்றாணாகும், திண்பானவாசியது மேல்நோக்காது தீர்க்கமுடன கொண்டவறகுநரையுமில்லை, உண்டானகாயாதி கற்பமெல்லாம வுததமனேயிதற்கீடு சொல்லொண்ணாதே. ௩௭௯

ஒன்னாது செந்தூரந்தானுமப்பா வுத்தமனே கோடிவரையிருக்கலாகும், கண்ணான செந்தூரந்தனையப்பா கருத்துடனே பாச்சலின்றன்தத்தைக்கேளு, மண்ணான செம்பதுவும் களஞ்சிநூறு மத்

தானசெந்தூரங்களஞ்சிவொன்று, ஒன்றுதானுருக்கி மூசைதன்னில் வுத்தமனே தாமெடுத்து சாய்த்திடாமே. ௯௮௦

சாய்க்கவேசெப்பதவும்மாற்றுபத்து தனியானமாற்றதுவுமென்னசொல்வேன், வாய்க்கதொரு பிறவியென்ற தங்கந்தானும் மாத்தான தங்கமதுபிதற்றேன்டோ, தேய்க்கதொருதேய்வுயென்றதங்கமப்பா தேற்றமுள்ளபிறவியென்ற தங்கமாச்சு, பேய்க்கதொரு மலைபோலேவிளைத்ததங்கம் பெருமையுள்ளசிருஷ்டிப்புத் தங்கந்தானே.

தானனதங்கமது போகிதங்கம் தன்மையுடன்சிவவேடம்பூண்டோர்க்காகும், கோனனகுருந்தங்கம்ஞானத்தங்கம் கொற்றவர்கள் ராசாக்களணியுந்தங்கம், பானன மனோன்மணியாட் குகர்தங்கம் பாரினிலே சித்தர்மெச்சுந்தங்கமப்பா, தேனன குருக்கள்மாரணியுந் தங்கம் தேஜோளிவின்சொரூபமென்ற தங்கந்தானே. ௯௮௨

தங்கமாமின்னமொரு போக்குசொல்வேன் தன்மையுள்ளபுலிப்பாணிமகனேகேளு, பங்கமிலாத்தங்கமது யென்னசொல்வேன் பாலகனேவன்பதுக்கு வொன்றுதாக்கு, துங்கமுள்ள சிதமதுமாற்றுபத்து துடியானபசமையென்ற யேமமாச்சு, புங்கசித்தி யெட்டுடையசிவயோகிக்குப் புனிதனே தங்கமது வாய்க்கும்பாரே. ௯௮௩

பாரேதான் கருமிகட்குஞ் சண்டாளர்க்கும் பலியாது யிவ்வேதைப்பலியாதப்பா, ஆரோதான்சாத்திரங்க ளனேகஞ்சித்தர் அபரிதமாய்ப்பாடிவைத்தார் கோடாகோடி, நேரேதானிவ்வேதைக் குவமைகூற நெடிடபுகழ்வையகத்திலாராலாகும், சீரேதான்விட்டகுறையிருந்தபேர்க்கு நிச்சமுடன்வாய்ப்பதும் மெய்யதாமே. ௯௮௪

மெய்யானவித்தையது யென்னசொல்வேன் மேதினியில்கோதாக்கள்கூறும்வித்தை, பொய்யானவித்தையது வனேகங்கோடி பூட்டினார்வெகுகோடிமாண்பர்க்காக, வையகத்தில்வாழுகின்ற மாண்பருக்கு மகத்தானசெந்தூரம்வுண்டபேர்க்கு, ஐயமறரோகாதிரோகமெல்லாம் வப்பனேவுடலைவிட்டே யேகும்பாரே. ௯௮௫

விலாங்கு கற்பம்.

ஏதுமேயின்னமொரு கற்பம்பாரு யேற்றமுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாபாரு, பாகுடையநெய்போன்ற விலாங்குதன்னை பட்சமுடன்தான்பிடித்துயண்பாய்க்கேளு, சாகுதற்குமுன்பாகருலக்தன்னை சட்டமுடன்வாயிலிட்டு, விலாங்குதன்னை, வேகுதற்குபாண்டமது தானமைத்து வேகமுடன் பூசிவைப்பாண்டம்போடே. ௯௮௬

போட்டுமேவிலாங்குதனைமேலைவைத்து பொங்கமுடன்மேதுமந்தபூரிவிட்டு, கட்டமுடன்ஜலமதனை மேலேவிட்டு நிலக்கள்ககமாகவல்லோ பாண்டமூடி, வாட்டமுடன் தானவித்து ஈவிபிற்போடுவளமானவிலாங்கதுவுமெரிந்தபின்பு, நாட்டிகமாய்க்கல்லுரலிலிட்டுமைந்தா சட்டமுடன் இரும்புலக்கை தன்றாற்சாடே. ௯௮௭

சாடவே குரணமாய்ச்செய்துகொண்டு சட்டமுடன் சக்குடனேவோமஞ்சேர்த்து, கூடவேமிளகுடனேவாய்விளங்கம் குணமானபாக்கியென்றபட்டைதானும், போடவே யேலமுடன் ஜாதிபத்திரி பொங்கமுடன் வெர்தயமுமிருசீரகதான், கூடவே பச்சையென்ற பூரந்தானும் சுத்தமுள்ளரோசனையும் கூட்டிச்சேரே. ௯௮௮

சேர்த்துமேவகைக்குவொருபலமதாக சிறப்புடனேநெய்தேனும்விட்டுக்கிண்டி, பேர்த்துமேபுதுக்கலசந்தன்னிலப்பா பெருமையுடன்சீனிசர்க்கரையுங்கூட்டி, ஆர்க்கவே பாகுபதந்தன்னிலப்பா வப்பனேமுன்னுரைத்தலேகியத்தை, தீர்க்கமுடன் தான்சேர்த்து கிளறிவாங்கி திட்டமுடன்பீங்கானிற் பதனம்பண்ணே. ௯௮௯

பண்ணவேகணபதிக்குப் பூசைசெய்து பாலகனே சோடசத்திலவைத்துப்போற்றி, உண்ணவே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால் வுத்தமனேகழற்சிக்காய் விதந்கொள்ள, தன்னமுடன் தேகமது பிறகிக்காட்டும்தாக்கானவாசிபது மேல்நோக்காது, கண்ணபிரான் செய்ததொருகுளிகையப்பா கண்மணியேவுந்தனுக்குபோதித்தேனே

போதித்தேன்விலாங்கினுடமாயாகற்பம் பொங்கமுடன்சமூசாரிக்கானகற்பம், வாதிகளுங்கண்டறிந்துசெய்வாரப்பா வையகத்தில் கிகியுன்னான்செய்யுமார்க்கம், சோதித்து சாத்திரங்கள் கண்டாராய்ந்து சுத்தரானவுந்தனுக்கு வோதிவைத்தேன், சாதித்தால் குளிகையென்றவிலாங்குகற்பம் சாங்கமுடன்யோகிகட்கு வுறுதியாமே. ()

உறுதியாஞ் சித்தின்பங்கொண்டபேர்க்கும் வுத்தமனே யாக்கைகாம்புடையபேர்க்கும், மிறுதியெனுந் தானிர்த்தி யில்லாதார்க்கும் சீறுபிபோகமது கொள்வோருக்கும், குறதிபதுயல்லாத தேசத்தோர்க்கும் குணமில்லாமணமில்லா மேனுவோர்க்கும், அறிவுருன்றிருப்பதொருமாண்பருக்கும் வழகானகுளிகையது பாருபாரே. ()

பாரப்பாகுளிகையது கொண்டபேர்க்கு பாங்குடனே பேழா
ளைபரற்முண்டாகும், ஆரப்பாகுளிகையதுசெய்யப்போரார் வப்பனே
யறிவுடையோர்செய்யும்வேதை, நேப்பாதனிலிருக்கும் விலாங்குகற்
பம் நீதியுள்ளகற்பமது பென்னசொல்வேன், பேரப்பா சிவயோகி
செய்யாரப்பா பேரின்பநிலைகடந்தோர் செய்யார்தாமே. ௬௯௩

செய்வார்கள் சித்தின்பமுடையபேர்கள் ஜெகதலத்தில் கோடி
யுண்டுலக்கோயில்லே, ஐய்யதமிழ்ப்பண்டிதங்கள் மெத்தவுண்டு அப்
புரவாய்செய்துயல்லோவதிதஞ்செய்வார், மெய்யானகற்பமதை செ
ய்தபேர்கள்மேதினியிக்கல்விக்குமுதன்மையாவார், பொய்யானகற்ப
மதைகூறயில்லை புண்ணியனே புத்தனுக்குப் புகட்டினேனே. ௬௯௪

புகட்டினேனுத்தனுக்குவன்புகூர்ந்துபுகழானவிலாங்கினதுகற்
பந்தன்னை, சமுறுதஞ் சித்தாமுனிசாத்திரத்தில் சார்ங்கமுடன்
மறைத்துவைத்தாரென்னசொல்வேன், அதங்கொண்ட மாண்பர்க
ளுக்காகவென்று வப்பனேசிடிமையெல்லா மறைத்துப்போட்டார்,
சுகம்பெறவே படியேனுமனதுவந்து ருட்டினேன் மாண்பர்களுக்
ருகந்தவாறே. ௬௯௫

வாறானசூக்திரத்தில் மறைத்ததெல்லாம் வாகுடனே சாத்திர
த்தில்பெருக்கிவிட்டேன், கூறாத சிடிக்கையென்ற மார்க்கந்தன்னை
குணம்பெறவே செய்தவர்க்கு மெல்லாஞ்சித்தி, மாறாமல் கைபாகஞ்
செய்பாகர்தான் மன்னவனேசெய்தவர்க்குமெல்லாஞ்சித்தி, தாறான
மார்க்கமதுசென்றபேர்க்கு துப்புரவாயாதொன்றும் பலியாதன்றே.()

பலியாது குடிகெடுக்கும் பாவியோர்க்கும் பாங்கானசண்டாள
துரோகியோர்க்கும், வலிதானபமுடையகருமியோர்க்கும்வாகுடை
யசிடிமைதென்றவேலைகதானும், கலியாளர்தங்களுக்கு மவறுதியோ
ர்க்கும் கற்பெண்டிர்களைகெடுத்த துரோகியோர்க்கும், சலியுடைய
சப்பாணிதுருடருக்கும் சட்டமுடனெருக்காலும் பலியாதன்றே. ()

அன்றான போகரேழாயிரத்தில் வப்பனேசடைக்காண்டத் தன்
னிலப்பா, குன்றாமலே போலேகோடிகற்பம் சொட்டினேனுதாக்க
ளறிக்கதில்லை, சென்றிவாயி லத்தியுரோவியத்தில் சேற்றமுடன்
வெகுகோடிபாடிவைத்தார், வென்றிடவே சத்தகாண்டந்தன்னிலப்
பா விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன் கோடியாமே. ௬௯௮

நாரை கற்பம்.

கோடியாமின்னமொருகற்பஞ்சொல்வேன்கோபாலாவென்குரு
வேகுமாரவேலா, வாடியேமயங்காமெதமல்லுகேளு வளமையுடன்நா
ரையென்றகற்பஞ்சொல்வேன், தேடியேகருநாரைகொண்டாரய்ந்து
தேற்றமுடன்குடல்போக்கிசிறகுபோக்கி, ஆடியதோர்குதமென்ற
யானைதன்னை வப்பனேதன்வாயிற்புகட்டிடாயே ௬௯௯

புகட்டவேயிருவாயுந்தைத்துமல்லோ பொங்கமுடன்தாளிதெ
ன்றபாண்டந்தன்னில், அகலமதுசாணதாவும்விரல்தானுயு வப்பனே
பூசீனைப்பறப்பிமைந்தா, நிகலவேநாரையென்றபட்சிதன்னை நீஷ்களா
ங்கமிகவல்லோ பாண்டம்வைத்து, புகலவேமேலுமந்தநீர்விட்டு
புண்ணியனேமேற்பாண்டந்தன்னைமூடே ௭௦௦

மூடவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து முசியாமல்தானெரிப்பாயீரா
ண்டுசாமம், நீடவேபட்சிபதுவெந்துமல்லோ நீதியுடன்தீயாறியெடுத்
தப்பாரு, கூடவேமேலிருந்தபாண்டம்நீக்கி குற்றமறமாமிஷத்தை
யெடுத்துமைந்தா, சாடவேகுழிக்கல்லில்தன்னிலிட்டு சட்டமுடன்
பிருப்புலக்கைதன்னாற்சாடே. ௭௦௧

சாட்டியபின்சூரணமாய்ச்செய்துகொண்டுசாங்கமுடன்சூரணத்
தில்காலுக்கொன்று, தாட்டிகமாய்பஞ்சமுஷ்டிதானுஞ்சேர்த்துச்சட்
டமுடன்பஞ்சதிராவியங்களெந்தும், வாட்டமுடன்திரிகடுகுதிரிபலாதி
வகைவகைக்குகாலுக்குவொன்றுசேரு, பூண்டவேயித்தாதிசாக்கை
யெல்லாய் புகழ்பெறவேசெப்பதெனும்விட்டுக்கிண்டே. ௭௦௨

கிண்டியேபரணிதனில்பதனம்பண்ணு கீர்த்திபெறவுண்பதற்கு
விபரங்கேளு, தண்டகம்போலிருவேளைபுண்பாயானால் தாட்டிகமாறு
வாசிபதுமேல்நோக்காது, மண்டலந்தான்கொண்டவர்க்குவாசியோ
கம் மகத்தானமார்க்கமெல்லாம்வழியேகாட்டும், சண்டமாருதம்போ
லேயிந்தகற்பம் சாங்கமுடனுண்பவர்க்குப்பலனைக்கேளே. ௭௦௩

கேளப்பாகுளிகையதுகொண்டபேர்க்கு கெடியானசின்மயத்தி
லொடுக்கவாசி, காளப்பாதன்மயமுங்காணுமற்றுன் கலமானவாசிவ
ழிக்கிடங்கொடுக்கும், ஆளப்பாவாசாதாரக்கூர்க்காட்டுவப்பனேயுந்தி
லொடுக்குங்கலைகள்ரெண்டும், தேளப்பாசொட்டியதோர்விஷத்தைப்
போலும் தேஜொளியின்பூரணத்தைக்காணலாமே. ௭௦௪

காணலாஞ்சமுத்தியிலேயிருந்துகொண்டு கருவிகாணுதியந்தம்
மேலேதொட்டு,பூணலாம்விசித்திரியிலேவாசிகாட்டி புகழ்பெறவே வறு

கதத்தைமேலேபூட்டி, தோணவேகடரொளிபைத் தாக்கும்போது ரூட்சமென்றகலைதனைபேபிரித்தாக்காட்டும், மாலைவேமாயாதிசித்த ரெல்லாம் மார்க்கமுடன்மறைத்துவைத்தாருண்மையாமே. ௪௦௬

உண்மையாய்வாசிதனை நடத்தும்போது வுத்தமனேசிரசாற ஞ மூஞ்சிக்காட்டும், கண்மையாய்நடுமையம்மவுனம்பார்த்து தாக்குவாய் அங்கிகன்றுகும்பித்தாக்கால், வண்மையாஞ்சுழுத்திபிலேகலைதானே க்கும் வளம்பெறவேபூரணத்தைப்பதிபக்காட்டும், கண்மையாஞ் வாசமதுகபாலம்பற்றி கைலாயவங்குலத்தைக்காட்டும்பாரே ௪௦௭

காட்டுமேசூட்சமென்றகுதிரையாலே கதிரோடுங்கிசடாபோ லேகண்பிதுங்கி, ட்டமுடன்பஞ்சபூதக்களைத்தம் நிலையானவொடுக்க வழியட்ங்கின்றது கூட்டமுடன்பிரிதிவினில்தேய்வுகங்கி குறிப்புட னேதேய்வினிலேவாய்வுதங்கி, காட்டிடவேயாகாஷம் வப்பில்தங்கி கனமானயோகநிலையிறுத்தும்பாரே. ௪௦௭

பாரேதான்கண்ணாலேமணக்கண்ணாலே பாங்குபெறயோகநிலை நடத்துதற்கு, சிரேதான்சித்துமுனிரிஷிகள்தாமும் சிறப்புடனேகுண் டலிபாய்யோகந்தன்னை, தேரேதான்நெடுங்காலங்கற்பமுண்டு தேற்ற முடன்யோகநிலையொடுக்கந்தன்னை, வேரேதான்கருவான நூல்கள் பார்த்து விட்டகுறையிருந்ததென்றுவிட்டிட்டாரே. ௪௦௮

விட்டாரேதேவதாரிஷிகளெல்லாம் விண்ணோர்மண்ணோர்மா ண்புகழும், கெட்டாரேயோகநிலைசூட்சங்காணார் கேடழிந்துபாட ழிந்துவிழலாய்ப்போனார், தொட்டகுறிபோலாகவுந்தமக்கு தோறும லோதிவைத்தேன்புண்ணியவானே, விட்டகுறையிருந்தொருபுண் ணியத்தால் வித்தகனேயுர்நயக் துவமைக்கலாச்சே. ௪௦௯

ஆச்சப்பாகர்லாங்கி இருவையாலும் வப்பனேமனோன்மணியா ளாசிர்மத்தால், மூச்சடங்கிவாசியோகஞ்செய்வதற்கு மூணபானகா யாதிகற்பமெல்லாம், வாச்சதேபுலிப்பாணிமன்னுகேளுவளம்பெறவே யுந்தமக்குயோகங்காண, மாச்சலென்றயோகநிலையுந்தமக்கு மகத் தானமகிமைகளும்போதித்தேனே. ௪௧௦

மயில்முட்டைகற்பம்.

போதித்தேனின்னமொரு மார்க்கம்பாரு புகழானபுலிப்பாணி மகனேயப்பா, ஆதித்தன்சந்திரன்போலுந்தமக்கு வப்பனேயானுரை ப்பேன்மகிமைபாரு, சோதிமயமானதொருமயிலின்முட்டை சந்த

னேமனதுவந்துமுட்டைதன்னில், பாதிமதியிந்துடனேயாயினுதம் பாங்குபெறதானெடுப்பாய்களஞ்சியொன்றே ௪௧௧

ஒன்றானகளஞ்சியதுவகைவகைக்கு வுத்தமனேதானெடுத்துசெ ப்பக்கேளீர், குன்றாமல்முட்டைதனில்துவாரமிட்டு குறையாமல்சரக் கெல்லாமடைத்துமைந்தா, யென்றிடவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து விவரமுடன்தவாரமதைமறைத்துமைந்தா, சென்றிடவேபாண்டமதி ல்மணல்தான்கொட்டி, செழித்துமேமேலுமந்தமணலைக்கொட்டே

கொட்டியேமேற்பாண்டந் தன்னைமூடி குமுறவேசீலையதுவலு வாய்ச்செய்து, சட்டமுடன்வாலுகையாமேந்திரத்தில் சாங்கமுடன் தானெரிப்பாய்நாலுசாமம், பட்டயம்போல்மணல்துவுஞ்சிவந்தபின்பு பாலகனேயெடுத்துப்பாண்டந்தன்னை, நட்டமென்னகாயாதிக்குது தியாச்சநலம்பெறவேகவசமதைபிரித்துவாங்கே. ௪௧௨

வாங்கியேகவசமதையெறிந்துபோடு வளம்பெறவேயண்டமதை வுறவிவிட்டு, தூங்கியேதிரியாதேயிருப்புலக்கை துப்புரவாய்த்தான் கொண்டுஜாடும்போது, பாங்குபெறமெழுகதுவுமென்னசொல்வேன் பாரினிலேகாரக்கள்மறைத்துவைத்தார் எங்கியேயிருந்தாக்கால்யெ ன்னசித்தி யெழிலானகற்பமதைத்தேடிக்கொள்ளே. ௪௧௩

கொள்ளவேநயம்பெறவேகற்பந்தன்னை குணபாகமதைபாகஞ் செய்பாகத்தால், மெள்ளவேகுளிகைதன்னைமுடித்துக்கொண்டு மேதி னியில்நீயுமொருசித்தனைப்போல், உள்ளதொருவேஷமதைவிடுத்தும ல்லோ வுத்தமனேசிவராஜயோகன்போலே, விள்ளவேநெடுங்காலமி ருப்பதற்கு விருப்பமுடன்காயாதிகற்பமுண்ணே. ௪௧௪

உண்ணவேமண்டலந்தானந்திசந்தி வுத்தமனேமயில்கற்பங்கொ ண்டாயானால், திண்ணமுடன்நரைதிரையுமற்றுப்போகும் தீர்க்கமு டன்நெடுங்காலமிருக்கலாகும், வண்ணமுடன்காயாதி கற்பத்தாலே வளமானவாசிதனைநடத்தலாகும், திண்ணமுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும் சட்டமுடனெந்தனுக்குயோதினாரே ௪௧௫

ஓதவேகாயாதிகற்பந்தன்னை வுத்தமனேயுந்தமக்குவுரைத்தேனே ப்பா, நீதமுடன்காயாதிகற்பமுண்டு நீனிலத்தில்நீயுமொருசித்தனைப் போல், தோதகமாமென்காலாஞ்சென்றபின்பு துப்புரவாய்லோகாதி லோகமெல்லாம், சாதகமாய்த்தான் திரிந்துமைந்தாநீயும் சட்டமு டன்னேபதிக்கேகுவீரே. ௪௧௭

ஏகவேயுந்தமக்குவாமுந்தந்தேன் பெழிலானமகிமையெல்லாந் தானுரைத்தேன், போகவேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு பொங்கமுடன்காயாதிகற்பமுண்டு, சாகாமலிருப்பதற்குவினையங்கொண்டு சட்டமுடன்காயாதிகற்பந்தன்னை, ஆகாயந்தனிற்செல்லகுளிகைதானும மப்பனேயுந்தமக்குத்தந்திட்டேனே. ௪௧௮

தந்தேனேயென்றுசொல்லிபோகர்தாமும் சட்டமுடன்சீனபதிக்கேகியல்லோ, அந்தமுடன்சீனபதிபெண்களுக்கு யவனிதனில்கடந்தொருவதிசயங்கள், சொந்தமுடன்தாமுரைத்துசித்துதாமும் சுந்தரனார்காலாங்கிசமாதிபக்கல், விந்தையதுயின்னமிக்காணவென்று விருப்பமுடன்குளிகையிட்டுசென்றிட்டாரே. ௪௧௯

போகர் சீனவதிபுரவி அதிசயத்தை புலிப்பாணிக்குக்கூறல்.

சென்றாரேசீனபதிக்கடலோரத்தில் சிறப்புடனேபோகமுனிநாதர்தாமும், வென்றிடவேசிலநாளங்கிருந்துமல்லோ வேகமுடன்மகாமேருவடபாகத்தில், குன்றானமலையோரஞ்செல்லும்போது கூறானசார்பலென்றகுகையோரத்தில், அன்றுமல்லோசெம்புரவிதன்னைத்தானும் அங்கெனவேபோகர்முனிகண்டார்தாமே. ௪௨௦

தானானகுளிகையது பூண்டுகொண்டு தாரணியில்வடபாகங்குகையோரத்தில், மானானமகமேருதன்னைப்போலே மகத்தானவசுவதாபுரவிதன்னை, பர்னானசூரியன்போல்புரவிதானும் பாங்குடனேகண்ருவரும்பிரமித்தேங்கி, தேனானமனோன்மணியைமனதிலுன்னி தேற்றமுடன்பிறவியிடமிறங்கினாரே. ௪௨௧

இறங்கியேபோகரிஷிமுனிவர்தாமும் பெழிலானசெம்புறவியருகில்வந்து,திறமுடனேகுளிகையதுவிட்டுமல்லோ தீர்க்கமுடனஞ்சலித்துகரங்குவித்து, திறமுடையசெம்புறவிதன்னைக்கண்டு நிட்களங்கயானபாவசமுங்கொண்டு, குறவனைப்போல்சித்துமுனிரிஷியர்தாமும் தம்பிட்டுமுடிவணங்கிப்பணிந்திட்டாரே. ௪௨௨

பணிந்துமேபோகரிடிமுனிவர்தாமும் பட்சமுடன்முடிவணங்கிநிற்கும்போது, மணியானசெம்புறவிதானுங்கண்டு மகாத்தானபோகரிடியாரென்றென்னை, அனியானகாலாங்கிநாதர்பாதம் அவர்பாதசீஷனென்றுபரூவுரைத்தேன், துணிவுகொண்டுவடியேனுங்கூறும்போது துப்புரவாயென்மீதில்கருணையாச்சே. ௪௨௩

கருணையெனும்வாய்மொழியையறிந்துயானும் கர்த்தாவேயெந்தனையாதரிக்கவென்று, அருணனைப்போல்மின்னுகின்ற புறவிதன்னை

அடிவணங்கிமுடிவணங்கி தொழுதேன்யானும், வருணரிஷிவளாத்தொருபுறவியொன்று வாகுடனே யாசீர்மம்மிகவுங்கூறி, தருணமதுவந்தொருகாரியத்தை சாங்கமுடனுரைக்கவென்று கேட்கலாச்சே.

வருணரிஷியார் அசுவம் போகரைக்கேட்பது.

கேட்கவேபோரிஷிமுனிவர்தானும் கெடியான லோகாதிதேசமெல்லாம், மீட்கமுடன்குளிகைகொண்டுசுத்திவந்தேன்மிக்கானபதிதனையேகாணவென்று, வாட்டமுடன்தரிசனைக்குவந்தேன்யானும்வளமானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே, தேட்டமுடன்வெந்தனுக்குதெரிசனைத்தான் தேவனேகிடைத்ததென்றுபணிந்திட்டாரே. ௪௨௫

பணிந்தாரேபோகரிஷிநாதர்தாமும்பாங்கானசெம்புறவியோதுகூறும், துணிவுடனேகுளிகைபூண்டு யிங்கேவந்த ஐயதொருசிறுபாலாவுந்தனுக்கு, மணியானவுபதேசஞ் செய்வேனென்றுமார்க்கமுடன்செப்புறவிகூறியல்லோ,பணிபோன்றசெப்புறவி மாலையொன்றுபட்சமுடன்தான்கொடுத்து மதிக்கலாச்சே. ௪௨௬

மதிக்கவேநவரத்தினமாலையொன்றும் மன்னவனார்போகரிஷிநாதருக்கு, துதிக்கவேநெடுங்காலமிருப்பதற்கும் திடியானகற்பமென்றமார்க்கர்தானும், கதிராகத்தான்கொடுத்து அசுவந்தானும் நயம்பெறவேகருவுளவானதெல்லாம், கதிர்போன்றபோகரிடிநாதருக்குகனமாகத்தான்கொடுத்துக்கருதலாச்சே. ௪௨௭

செப்புறவிபோகருக்கு குபதேசித்தல்.

கருதவேகாலாங்கிநாதர்தம்மை கனமுடனேகேட்டதொருபுண்ணியத்தால், பொருந்தவேபோகமுனிநாதருக்குபொங்கமுடனுபதேசஞ்செய்யவெண்ணி, அருமையுடன்மூலிகற்பமானதெல்லாம் வன்புடனேகொண்டுயோய்மனதுவந்து, பெருமைபெறசதாகாலம் வையகத்தில் போனமகிமைதனைக்கூறும்பாரே. ௪௨௮

பாரேதான்போகரிடிநாதகேளும் பாருலகில்வந்ததொருகுளிகைபாலா, சிருடையசித்தாதிமுனிவர்தாமும்சீரானகானகத்திலனேகருண்டு, விறுபுகழ்நாதாக்கள்சபிப்பாரப்பா வித்தகனேயுந்தமக்குத்திங்குநேரும், மாறுபாடானதொருவார்த்தைகூறி மன்னவனேமதிமோசஞ்செய்வார்தானே ௪௨௯

தானானகாலாங்கிசித்துபாலா தண்மையுடனுந்தமக்கு மூலிகற்பம், கோனானமலைதனிலேசென்றுயானும்கொற்றவனேயுந்தனுக்குமூலிகற்பம்தேனானசெம்புறவியுண்டகற்பம்தேசமதில்மாண்பசொல்லாங்

காணுகற்பம், பானுசூரியனுர்காணுகற்பம் பட்சமுடன்மனதுவந்து கொடுக்கலாச்சே. ௪௩௦

கொடுக்கவேவருணரிடிறன்றனக்கு கொற்றவனுநபதேசஞ்செய்தமுனி, நடுக்கடலிலகிருஷ்ணுவதாரங்கொண்ட நலமானகன்னமி ரான்மூலிதன்னை, அடுத்துமேஆகாஷந் தான்பறந்து அலைகடலில்மையமதிலிறங்கியல்லோ, எடுத்துமேவாய்தனிலேகொளிக்கொண்டுயசிரியேமேற்பறந்துதருகலாச்சே. ௪௩௧

தருகவேமூலிதனைசாபந்தீர்த்து சட்டமுடன் போகரிடிகாதருக்கு, குருவுரைத்தகற்பமென்றமூலிதன்னை குவலயத்திலொருவருக்குமிள்ளாதப்பா, ஏருதுடையமூலியின்தன்கற்பத்தாலே சட்சாதிகோடிவரையிருக்கலாகும், திருவருளாலுந்தனுக்குயெல்லாம் சித்திதீர்க்கமுடன்மூலிதனைப்பெற்றுக்கொள்ளே. ௪௩௨

கொள்ளவேயென்றுமல்லோமனதுவந்து கொற்றவர்க்குமூலிதனைக்கொடுத்துமேதான், எள்ளளவுந்காதாந்தசித்தர் தம்மால்யெளிதாயேற்றமதுநோரமற்றுன், உள்ளபடிஞானுபதேசமார்க்கம் வுத்தமனேதான்கொடுத்துவதிதங்கூறி, தெள்ளமூர்தமானதொரு மாயாகற்பம் தெளிவுடனேசெம்புறவியியலாச்சே. ௪௩௩

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணிமகனேகேளு வட்டதிசைதான்கடந்துபுறவிகண்டேன், பாச்சலுடன்குளிகையதுமனதுவந்துபட்சமுடன்கண்ணபிரானுண்ணகற்பம், மூச்சடங்கவருணரிடிகொண்டகற்பம் முனையானவசுவமதுவுபதேசத்தால், ஆச்சரியமானதொருகற்பந் தன்னைவன்புடனேபெற்றுவந்தேனென்றிட்டாரே. ௪௩௪

என்னவேகாலாங்கிநாதர்தல்வாலெழிலானவட்டுதிசைகுளிகைகொண்டேன், பன்னவேசுவதாகடாட்சத்தாலே பாலகனேபெருங்கற்பயானுங்கண்டேன், துன்னவேதேவதாரிடிவரத்தால்துப்புறவாய்மகமேருகற்பங்கொண்டேன், உன்னவேபுஜண்டமகாரிடிசாபத்தால் வுத்தமனேகற்பமதுபெற்றிட்டேனே. ௪௩௫

பெற்றேனேசிங்கிந்தாரிடியனத்தில் பேரானகுளிகைகற்பமும்யானுங்கொண்டேன், கற்றதொருமுதலைகற்பம்யானுங்கொண்டேன்கருவானபச்சைவண்ணப்புறவிகற்பம்,வெற்றியுடன்யிமயகிரிபர்வதத்தில் வேகமுடன்யேழுவரைசென்றேன்யானும், பற்றியேயங்கனமேயிருந்தேயர் பாங்கானரிடிநாதர்முனிகண்டேனே. ௪௩௬

கண்டேனேயவரிடமுங்குளிகைகொண்டேன் கானவேமற்றொருவரையுங்கண்டேன், விண்டபொருளிருபத்தோர் வரையுஞ்சென்றேன் விட்டகுறையிருந்ததுவும்வளைத்துங்கண்டேன், செண்டமுடியச்சநனூர்மூலிகற்பம் கொடிதானசஞ்சீவிப்பினைத்துங் கண்டேன், தண்டமாருதம்போலேபுறவிகற்பம தாங்கமுடன்கண்டேனென்றிட்டார்தானே. ௪௩௭

தானுனபுறவியதுயெந்தனுக்கு தண்மையுள்ளகற்பமதுகொடுத்ததாலே, கோனுனயெந்தேவர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர்பாதமதுகடாட்சத்தாலும், தேனுனமனேன்மணியாள்கிருபையாலும் தேற்றமுடன்கற்பமதுகொண்டுமல்லோ, பானுனையுகத்திற்பகைஞர்தம்மை பட்சமுடன்யென்றுமல்லோஜெயித்திட்டேனே. ௪௩௮

இட்டேனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு யெழிலானகற்பமதையாருக்குந்தான, தொட்டகுறிபோலாகசொல்லிவைத்தேன் அரராஜசுந்திரனேயுந்தமக்கு, விட்டகுறையிருந்ததொரு புண்ணியத்தால் விருப்பமுடனுந்தமக்கு வுபதேசித்தேன், சட்டமுடனென்னுருங்காலாங்கிபாதம் சதாகாலந்தான்வணங்கிவாழ்குவீரே. ௪௩௯

லவணபற்பம்.

வாழ்கவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வளமையுள்ளபுலிப்பாணிமகனேகேளு, தாழ்கவேலவணமதயிருபத்தைந்து தப்பாமல்வகையொன்றுக்களஞ்சிவீத, மூழ்கவேகுழிக்கல்லில்தன்னைவிட்டுமுனையானகாடியென்றநீரால்ப்பா நீழ்கவேமுனசொன்னகாடிதானும் மூசியாமல்தானெடுத்துவரைத்திடாயே. ௪௪௦

அரைத்துமேநாற்சாமமானபினபுவன் பாகவில்லைபதுலருவாய்ச்செய்து, குறைபாதுரவிகனிலேகாயவைத்து குணமாகசில்லிட்டுசீலைசெய்து, முறைதானும்பிசகாமல் பின்னுமப்பா மூசியாமல்கொழிவைறபுடந்தான்போடு, நிறைபோலேதீயாறியெடுத்துப்பாரு நிட்களங்கமனதொருபற்பமாச்சே. ௪௪௧

ஆச்சப்பாலவணமதையெடுத்துமைந்தா வப்பனேமுன்போலக்காடியாலே மூச்சடங்கத்தானரைப்பாய்நாலுசாமம் மூசியாமல்முன்போலசீலைசெய்து, பாச்சலுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்துபாங்குபெற

புடந்தனையேபோடு போடு,மாச்சலதுவாரா துலவணபற்பம் மகத்தான நாதாக்கள்விற்றதைபாச்சே. ௪௪௨

வித்தைபாம்லவணமென்றபற்பந்தன்னை விறுட்டேனயிரண்டுபத் தப்புடயேபோடு, சுத்தமுள்ளபற்பமதுவென்னசொல்வேன் சுந்தர னோநாதாக்கள் செய்யும்வேதை, சுத்திபமாயானறிந்தமட்டுமல்லோ தன்மைபெறவுந்தனுக்குவோதினேன்யான்,புத்திபுள்ளபூபாலாபுண் ணியவானே புகழுடனேசெய்துகொண்டால்சித்திதானே ௪௪௩

லவணவகைபிருபத்தைந்தும் என்னுடையதிகண்டிற்காண்க.

தானேகேள்புலிப்பாணிமகனேயப்பா தன்னையுன்னாலவணவகை யிருபத்தைந்து,மானேகேள்ளெந்தனதுதிகண்டிலப்பா மகத்தானவா யிரத்துமொழுநூற்றுக்குள் கோனனென்குருவின்கடாட்சத்தாலே சொற்றவனேலவணவகையிருபத்தைந்தும், மானனபோர்கண்டுயிடை யுங்கண்டு மகத்தானயினங்கண்டுசேர்வைகானே. ௪௪௪

காணவேலவணவகைபற்பந்தன்னை கருவாகமுடித்தவர்க்குயெல் லாஞ்சித்தி, பூணவேபாஷாணமுப்பத்திரண்டும் புகழாகலவணவகை பற்பத்தாலே, ஆணவங்கள்தானொடுங்கிமடங்கிக்கொல்லும் ஆகாகா னாதாக்கள்மன்றத்துவைத்தார், வேணதொருசரக்கெல்லாம்லவணத் தாலே விலங்கிகொண்டுமடிந்தல்லோமுடியுமபாரே. ௪௪௫

லவணவேதைமுகம்.

பாரேதானலவணமதைக்கொண்டபோது பாலகனேதேகமதுக ளிவேயில்லை, நேரேதான்கக்கமதுயிருக்கிங்காட்டும்நேர்மையுள்ளதே கமதுவுநப்பேயில்லை, சீரேதான்காயாதிகற்பமாகும் சிறப்பானலவ ணதின்பற்பமல்லோ, வீரேகான்கவணமென்றகாரத்தாலேவெகுவித் தையாடுதற்குயினமுங்கேளே. ௪௪௬

கேளேதானபற்பமதுதானெடுத்து கொடியானவெள்ளிதனில்நூ ற்றுக்கொன்று, நீளவேகளஞ்சிபது வொன்றுதாக்கக்கட்டுங்கமான தொருருநவிஞ்சே, பாளமெனறவெள்ளியதுபழுக்கும்பாருபாருல கில்நாதாக்கள்செய்யும்வேதை ஆளவேமாற்றதுவுமெனனசொல்வே வப்பனேபதினாறுமாற்றதாகுமே. ௪௪௭

காணவேசிவயோகிமாண்பருக்கு கருவானலவணமென்ற தங் கத்தானும், பூணவேபூனைமுதஞ்சொன்னதல்லால் புராணவைபக த்துமாண்பருக்கு, வேணபுனிதசெய்வதற்கு சொன்னதல்ல வேதை முகந் தங்கமென்றலவணந்தன்னை, மாணமருன்கல்விபுள்ள வேட்டத் தோர்க்கு மகத்தான சிவயோகிக்காகுமப்பா. ௪௪௮

போகர்புலிப்பாணிக்கு தந்திரபுத்திகூறல்.

பாரேதான் புலிப்பாணிமன்னனே பாருலகில் கருமியுள்ள மாண்பருண்டு, நேரேதானவர் வாசல்காத்துநின்று நேர்மையுள்ள பழக்கமது செய்யவேண்டாம் சேரேதான் கிட்டிருந்த பழக்கந் தாமே சேர்வையுடன் மனதுவக்கநூல்கள்கூர்வார், வீரேகாண்வாத மென்றபோக்கைக் கேட்பார்வேறுபடதுறுபடமடங்குவாரே.

மயங்குவார்பலநூலுமயிந்தாற்போலே மார்க்கமெல்லாந்தெரி ந்ததொரு மவுனிபோலும் தியக்கமுடன் நூல்பார்த்துக்தெரிந்தோர் போலும், தீர்க்கமுடன் பவமகத்தி யிருந்தோர்போலும் தயக்கமது கொண்டல்லோ வாதுகூறி தப்பாமல்வேதைமுகங்கேட்பாபாரு, நய ம்படவேயவர்களுக்குபிதவு கூறி நன்மையுடனிருப்பதுவு நன்றாய் பாரே, ௪௫௦

நன்றான வார்த்தையதுமிகவுங்கூறி நலம்பெறவேயவர்களுக்கு மதிகள்கூறி, குன்றானசாத்திரங்கள் கற்றசீங்கள் குவலயத்தில் வே தைமுகம்வேணதுண்டு, வென்றிடவேயுந்தமக்குவேறுண்டோ சொல் வேதாந்தசித்தமுனியார்காணுண்டோ, சென்றவர்கள் மடிந்தவர்கள் கோடாகோடி செகதலத்திலும்மைப்போல்சித்துதானே ௪௫௧

சித்தானநாதனையாம் கண்டதில்லை சிறப்புடைய நாதாவர் நீர் தானென்று, புத்தியுள்ளபூபாலருமைப்போலே பூவுலகில் பெரி யோரைக் கண்டதில்லை, சத்தியத்தில்மிகுந்தவொரு தருமவானேபோல் சட்டமுடன் முகதாவில்வர்தியொன்று புத்தியுடன்தந்திரமாய் வார்த் தைகூறி புனிதனேவிட்டகற்றக்கொத்தனன்றே. ௪௫௨

நன்றானவார்த்தையதுமிகவுங்கூறி நலமுடனேபொய்ப் பகட்டு யாவுங்கூறி, சென்றிடவே பின்தொடர்ந்துவழிதான்விட்டு செம்மமு ள்ள சீவித்தானுள்ளமட்டும், வென்றிடவேயெப்போதும் மறக்கே னென்றும் வேதாந்தசித்தொளிவைப் பணிவேனென்றும், குன்றி யேமுகம்வாடி மனதுவந்து குருபரனை தந்திரமாய்ப்பணிகுவாயே.

பணியவே கருமியென்றசேடருக்கு பாலமுர்த முண்டதொரு சந்தோஷம்போல், கனிதமுடன்தமக்குகந்த சேடனென்று கருத்து

டனே புன்மீதிற்பட்சம்வைத்து, அணிபெறவேயசிறிபில்லாவென்று
வந்து அப்பனேசடாட்சமதுமிகப்புரிக்க, தனிவுடனே புன்மீதிற்கி
ருபைவைத்து துப்புரவாய் பற்பமதுகொள்ளார்தானே. ௬௫௪
தானானபுலிப்பாணிமைந்தா கேளு தன்மையுள்ள நல்லோருக்
கிங்கோருண்டு, சோனனகுருக்கள்மார் யோகிமாண்பர் கொற்றவ
னே ஜகதலத்தில்மெத்தவுண்டு, தேனானவார்த்தையது மிவுஞ்சொல்
வார் தெள்ளமூர்த்தமானதொருநேசஞ்செய்வார், பானனசிடன்மேல்
பட்சம்வைத்து பகட்டுவார் மெய்பகட்டு வதிகம்பாரே. ௬௫௫

மாரணவேதை.

பாரப்பா லோகமென்றமாரணத்தைப் பக்குவமாய்ப் பகருகிறே
ன்மன்னுகேளு, ஆரப்பாலோகமாரணத்தைச்சொன்னார் வப்பனே
சொன்னவர்கள் மறைத்துச்சொன்னார், நேரப்பாயுர்தனுக்கு கிடி
கைவேதை நேர்மையுடனுரைப்பேன்நீதியாக, கூரப்பாசெம்பது
வும் பத்தேயாகும் குரிப்பானவெள்ளியது ரெண்டுதானே. ௬௫௬
தானனவாசம்து வொன்றேயாகும் தாக்குடனேபதின்மூன்று
மொன்றாய்க்கூட்டி, தேனானசெம்புதனையூதிப்போடு தேற்றமுடன்
சுத்தித்தசெப்புதன்னை, மானான செம்புதனைப்பதனம்பண்ணு மகத்
தான போகும்வகைவரிசைகேளு கோனான தங்கமது வொன்றேயா
கும் குறிப்பான வெள்ளியது வொன்றுகாணே. ௬௫௭
காணவேவாசமது வொன்றேயாகு கனமானசூதமதுவொன்றே
யாகும்தானவே முன்னுரைத்த செப்புதன்னில் தோருமல்லோரி
டைதானெடுத்துக்கொண்டு பூணவே மூயவைஜெயநீரலேபுகமாகத்
தானரைப்பாய்சாமமப்பா, நீமாணவேசரக்கெல்லாமறைத்தபின்பு
மார்க்கமுடன் மாத்திரைகளாக்குபாரே. ௬௫௮
செய்யவேவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று செம்மலுடன் ரூனு
ருக்கிருகாவெனன்று, பையவேகண்விட்டு ஆடும்போது பாகமுடன்
ருனுருக்கி குருவொன்றீயதுய்யதொரு வெள்ளியது மாற்றுறும்
துப்புரவாயப்பசுமையது சொல்லப்போமோ, மெய்யான வித்தை
யிதுயேமவித்தை மேதினியில் செய்பவர்களில்லைதானே ௬௫௯
இல்லையே பத்துக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து யெழிலானவாரடித்து
ப்புடத்தைப்போடு, தொல்லையெனும்பிறகியது மாறுதங்கம் சுபத்
தங்கம் புடத்தங்கம் பசுமைத்தங்கம், அல்லலதுபோக்கடிக்கு மரு
மைத்தங்கம் ஆகர்காராதக்கள் மறைத்ததங்கம், கல்லிலது விளைந்
ததொருதங்கந்தானும் கருவானதங்கமிதற்கொவ்வாதன்றே. ௬௬௦

அன்றான தங்கமதுயென்னசொல்வேன் அரகாராகாதகள்ஒளானி
த்ததங்கம்சூற்றானசாத்திரத்தில்மறைத்ததங்கம் கோவேந்தர்கட்டலை
ந்துகெட்டதங்கம், வெண்ணிடவேயுந்தமக்குயோகிவைத்தேன்வேதா
ந்தக்கண்மணியேயுத்திவானே, கண்ணில்லாப் பாலகற்ந்தகதையைப்
போலே காசினியில்சித்தரெல்லாமொளித்தார்தானே. ௬௬௧

சூதவெள்ளி.

தாமானயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தன்மையுள்ளபுலி
ப்பாணிதம்பிரானே, கோமானுக்கொப்பான கோவேகேண்மோகுவ
லயத்திலெக்தனிடசத்தியவானே, ஆமானமானதொருசாத்திரங்கள்
வப்பனேவெகுகோடி நூல்கள்பார்த்து, சாமானியமானதொருசூத
வெள்ளிசாற்றுகிறேன்சன்மார்க்கபுனிதவானே. ௬௬௨
புகிதமாஞ்சூதமது துலாமேவைந்து புகழானகாடியென்றகாரந்
தானும், கனிவுடனேகாரமதுவொன்றேயாகும் கனமானமூசைதனி
லிட்டுமைந்தா பணிபோன்றவாறுவனைஜெயநீர்தன்னால், பாங்குட
மூசைதனில்நிறையவிட்டு, இனிதாககலசமென்றமண்பாண்டத்தில்
யெழிலாகமணவிட்டுமூசைவையே. ௬௬௩
வைத்துமேல்மூடிசீலைசெய்து வளமாகமேனுமர்தமனலைக்கொ
ட்டி, சத்தமதுபோகாமல்பாண்டமிட்டு சதுராகசீலையதுவலுவாய்
ச்செய்து, சுத்தமுடன்கணபதியைப்போற்றி செய்துசுந்தரனைசாற்
சாமமெரிப்பாயப்பா, சுத்தமெனுங்காடியென்றசாரத்தாலே நடியா
ளூதமது மடியலாச்சே. ௬௬௪
ஆச்சப்பாபாண்டமதைதிறந்துமைந்தா வப்பனேமூசைதனிலி
ருக்குஞ்சத்தை, பாச்சலென்றசூதமதுவென்னைதன்னை பக்குவமாய்
வருத்தெடுத்துபிங்காணிட்டு, மூச்சடங்கிப்போனதொரு சூதந்தன்
னில்முசியாமல்கல்லுப்புதூலமேபோடு, மாச்சலுடன்சூதமென்றவெ
ண்ணைதானு மார்க்கமுடனுருகியல்லோ நிற்கும்பாரே. ௬௬௫
நிற்குமே சூதமென்றவெண்ணைதன்னை நீதியுடன்மூசையிட்டுவரு
க்கிப்பாரு, அற்பமென்றதினையாதேயறிவுள்ளானே ஆகாகாவானத்
துமீன்தானுச்சு, சொற்பமென்றதினைபாமல்நவியாங்சேர்த்து துப்பு
ரவாய்ப்பூசையதுசெப்பக்கேளு, நற்கையென்ற காளிக்குப்பூசை
போடுதுறைபானவெள்ளிமுநங்காணலாமே. ௬௬௬
காணவாய்ச்சூதமென்றவெள்ளிதன்னை காசினியில்காரார்ந்தசித்த
ர்தாமும், பூனலாஞ்சித்துமுனிக்கானவேதை பூவுலகில்சமூசாரிக்கா

காவேதை, வேணபடி ரூதமதைக்கொன்றபேர்க்கு வெகுபாடுவெகு கேடுரேஷ்டரோகம், ஆனவங்கள்தானொடுங்கி யழித்துதேகம் வப்பனேசகரோக மாவார்பாரே. ௪௬௭

பாரப்பாரூதமதைக்கொன்றபேர்கள் பாருலகில்வெகுபேர்கள் மடிந்தாரப்பா, நேரப்பாதவயோகிவேடம்பூண்ட நிஷ்களங்கமான தொருசிவயோகிக்கும், கூரப்பாவித்தையதுபலிக்கும்பாருகுவலயத் தில்பற்றோர்க்கும்பலியாதப்பா, ஆரப்பாபுலிப்பாணி புனிதவானே அன்புடனேயானுரைத்தேன் பணபாய்க்கேளே. ௪௬௮

ரூதசெந்தூரம்.

பண்பானபுலிப்பாணிபாலாகேளீர் பகருகிறேன்ரூதமென்றசெந் தூரத்தை, நண்பானநூல்களுள்வாராய்ந்தேதான் காதாந்தசித்துமு னிபறிந்துமல்லோ? இணபானசெந்தூரப்போக்குதன்னை திசைமாறி யடைமாறிபிரட்டல்செய்து, உண்மையாய்ச்சொன்னதொரு மொழி யைப்போலேவுவமைகொண்டுபொடிவைத்தார் லேதந்தானே. ௪௬௯

பேதபாரூதமென்றவெண்ணைத்தானும் போனகெந்திஎன்ற திராவகத்தால், நீதமுடன்தானரைப்பாய்யிரண்டுசாமம்நிர்மலமாப்பூ மதைமடிந்துசொல்லும், போதமுடன்காசியென்ற குப்பிதன்னில் டுபுளங்முடன்மாக்கல்லால்கொண்டுமூடி வாதமதுபலிப்பதற்குமொ ய்யேயானுல் வளமானசிலையதவனுவாய்போடே. ௪௭0

போடேநீதுப்பிக்கிச்சிலையேழு பொங்கமுடன் வாளைவிட்டுச் சிலைசெய்து, கூடேசான்தளவாபாம்பாண்டந்தன்னில் கொற்றவனே மணலிட்டுக்குப்பிவைத்து, நாமேதான்கும்பிதனில்மணலுமிட்டு நய மாகமேல்மூடிசிலைசெய்து, ஆடேநீசாமமெரித்தபோது வப்ப னேசெந்தூரமாகுமபாரே. ௪௭௧

பாரேதான்செந்தூரந் தனையெடுத்து பாலகுடனேநாதாக்கள் சொன்னமார்க்கம், சேரேதான்வெள்ளிபதுகளஞ்சிறுதேற்றமுட ன்றானெடுத்துகுகையிலிட்டு, கூரேதான்தானுருக்கமைந்தாகேளுகு றிப்புடனேகுருவொன்றுதன்னையிப்பியேதான்வர்ணமதுளன்னசெ ல்வேன் விருனபோக்கதுவுங்கூறப்போமோ. ௪௭௨

போமேதான்வெள்ளிதனையுருக்கிப்பார்க்க போக்கானவெள்ளி யதுதங்கமாச்சு, நாமேதான்சொன்னபடி தங்கமாற்றுநாதாக்கள்தம் மாலேகூறப்போமோ, வேமேதான்பிறவியென்றதங்கந்தானும் வே தாந்தத்தங்கமதுயிதற்கீடுண்டோ, ஆமேதான்சிவயோகத்தங்கமாகு ம்வப்பனே காலாங்கி தங்கமாமே. ௪௭௩

தங்கமாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் தன்மையுள்ளபுலிப் பாணிதயவாய்க்கேளு, வங்கமதைதான்கொடுத்தூதிச் செம்பை வளமாகத்தானுருக்கி யெடுத்துமைந்தா துங்கமுள்ளசெம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று துப்புரவாய்த்தானுருக்குருவொன்றீய, பங்கமி லாத்தங்கமதுயென்னசொல்வேன்பாருலகில்சிவயோகிகாணலாச்சே ௪௭௪

ஆச்சப்பாசெம்பதுவும்தங்கமாச்சு வப்பனேநாதாக்கள்மறைத் துவைத்தார், மாச்சலதுவாராதுதங்கச்செம்பாம் மகத்தானதங்கமது யிதற்கீடுண்டோ, பூச்சுடையபிறவியென்றதங்கரேக்கு புகலவொண் ணுசுபத்தங்கமிதற்கீடுண்டோ, ஆச்சர்யமானதொருதங்கமாச்சு வப் பனேநாதாக்கள்மறைத்தார்தானே. ௪௭௫

தானனதங்கமதைத்தானெடுத்து தன்மைபெறவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று கோனவகுகைதனிலேவிட்டுருக்கி கொற்றவனே செம்பதுவுமொன்றேயீய்ந்தால், தேனனவெள்ளியதுபழுக்கும்பாரு தேற்றமுடன்மாற்றதுவுங்கூறப்போமோ, பானனதேவேந்திரன்வீற் றிருக்கும் மகத்தானவாணியென்றதங்கமாச்சே. ௪௭௬

ஆணியாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பா ணிமைந்தாகேளு, காணியாஞ்செந்தூரமெடுத்துமைந்தா காத்துட னேகுடவனிலேநூற்றுக்கொன்று, வாணிபதந்தான்வணங்கிகொடுத் துப்பாரு வளமானகுடவனதுஊறலேகி, ஆணியாந்தங்கமதுவொப் பேசொல்வார் வப்பனேயிந்திரபீடதங்கமாச்சே. ௪௭௭

இந்திரனார்வீற்றிருக்குமாணித்தங்கம் யெழிலானதங்கமதுவெ வர்தான்செய்வார், சுந்தரமபோல்சிவவேடம்பூணுமல்லோ துப்புர வாய்த்தானிருக்கும்யோகவான்கள், விந்தையுடனவிளைநதமென்ற வே தைதன்னை விருப்பமுடன்செய்துமல்லோமனதுவக்து, அந்தரமெ லாமபுகழவாரும்பெறுவப்பனேவசித்திருப்பார்யோகமாண்பே ()

வெடியுப்புகட்டு.

மாண்பானயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் மகத்தானபுலிப் பாணிமன்னுகேளு, ஆண்மையுள்ளகாலாங்கிநாதர்பாதம் வப்பனே நான்வணங்கினதேசமுவிண்காலம்போகாமல்குளிகைகொண்டுவிட் டகுறையிருந்ததொருபுண்ணியத்தால், தாண்டவம்போல்தேசாதி தேசமெல்லாம் சற்குருவைத்தானடுத்துவரம்பெற்றேனே. ௪௭௯

பெற்றேனேகாலாங்கிநாதாடாட்சத்தாலும்பெருமையுள்ளமனோன் மணியாள்கிருபையாலும், கற்றறிந்தநாதாக்களருளினாலும் கைலாச

காதருடபுண்ணியத்தால் சுற்றெங்குந்தேடியல்லோகண்டாராய்ந்து
சுத்தமுடன்வேதைமுசமுளவுகண்டு, பெற்றதொருமைந்தனைப்போ
லென்னையெண்ணி பெருமையுள்ளமார்க்கமெல்லாமோதினேனே. ()

ஓதினேன்சிடிகையென்றவேதையப்பா வுத்தமனேவெடியுப்பு
ஸூர்தாங்காய்ச்சல், நீதில்லாவுப்பதுவுங்கப்பியுப்பு நீர்க்கமுடன்பல
மைந்துவிறுத்துமைந்தா, ஆதியென்றமுப்பூவைப்பழச்சாற்றாலே வப்
பனேதாவரைத்துக்கவசஞ்செய்து,சோதிமபக்தான்பெறவோவியில்
வைத்து சோராமல்சீலயதுவறுவாய்ச்செய்யே. ௪௮௧

செய்யவேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு செயலானவுப்பதுவு
ங்கட்டிப்போச்சு,ஐயவேவுப்பதுவுங்கட்டிற்றானல் பாலகனேயேம
மென்றசெடியுமாச்சு,துய்யதொருவுப்பாலேயெல்லாஞ்சித்தி துப்பா
வாய்ஜாத்தொளிவையற்றபேர்க்கு,உய்யதொருபொருளெல்லாந்தே
யும்தேயும் வுத்தமனேவெடியுப்பைக்கண்டோர்க்காமே. ௪௮௨

கண்டவர்களுப்பினிடமார்க்கந்தன்னைகாட்டார்கள் கருவாளி
மாண்பரெல்லாம், விண்டதொருவுப்பினலப்புக்கட்டும் விண்ணுலகு
மண்ணுலகுமிதிலடக்கம்,சண்டமாருதங்கொண்டவுப்பினாலேசகமெ
லாம்படல்சட்டியாடலாகும், தொண்டுசெய்துவுப்பதனையறியவேண்
டும் துரைராஜசுந்தரனேசெப்பக்கேனே. ௪௮௩

செப்பவின்றால்வெடியுப்பைவிட்டாலல்லோசெம்மலுடன்பூவு
மில்லைக்காயுமில்லை, அப்பினுனுப்பதனைக்கட்டலாகும் ஆகாகாரதாக்
கள்சிடிகைவேதை, ஒப்பமுடன்சிடிகையென்றவுப்புதன்னை ஓங்கா
கோகாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார,கப்பிதங்கள்கோரதுவுப்பின்மார்
க்கம் தன்மையுள்ளமன்னவனேசாற்றக்கேளே. ௪௮௪

சாற்றவென்றுனுப்பினிடகட்டினத்தை சாங்கமுடன்குகையில
ட்டுவுருக்கிமைந்தா, திட்டமுடன்குழலொன்றுசெய்துமல்லோ நீர்
க்கமுடன்நாலுபட்டையாகச்செய்து, வட்டமுடனுப்பதனைவுருக்கி
மைந்தா வளமையுள்ளகருக்குழலில்பார்சியேதான்,நாட்டமதுகோ
மல்சுருவைநீக்கி நயம்பெறவேவுப்பதனையெடுத்திடாயே. ௪௮௫

எடுத்துமேயுப்பதனைச்சொல்லக்கேளு பெழிலானபஞ்சவர்ண
மேற்றப்பாரு, தொடுத்ததொருலிங்கமதையரைத்துமைந்தா தோரு
மலொருபக்கம்பூசிப்போடு, விடுத்ததொருதாளகத்தையெடுத்துபா
லா விருப்பமுடனொருபக்கம்பூசிப்போடு,படுத்ததொருகெந்தகத்தை
யரைத்துமைந்தா பாங்குடனேவொருபக்கம்பூசிப்போடே. ௪௮௬

போடேதான்செவுரியதையெடுத்துமைந்தா போங்கமுடனொரு
பக்கம்பூசிப்போடு, ஆடேனாறுசாக்குமாணபின்பு வப்பனே சீலை
துவலுவாய்ச்செய்து, நாடேதான் ரவிதனிலே காயப்போடு கலமா
னபுடமதுவுங்கோழியாகும், தேடவேபுடம்போடு எடுத்துப்பாரு
தெளிவானவர்ணமது தோற்றும்பாரே. ௪௮௭

போற்றவே பக்கமொருவர்ணமே தம்தோருத கம்பியுப்புசார
ணையேபாக்க. மாற்றதுவும்சொல்லவென்றால்நாவேயில்லை மகத்தான
சாஸ்திரந்தானேம்பாரு, ஆற்றலேலிங்கமது மாற்றுயிரந்தான் வப்
பனே சொல்வதற்குநாவுமில்லை, தேற்றமுடன்தாளகமும் செண்டா
பிரமாற்று தெளிவானவுப்பினிடவேகம்பாரே. ௪௮௮

வேகமாங்கெந்தியது மூவாயிரமாற்று வெழிலானவேதைமுக
ஞ்சொல்லொண்ணாது, பாகமுடன் செவுரியது வைக்ருதமாற்று
பாந்துடனே வேதைமுகஞ் செல்லும்பாரு, சாகமுடன்வுப்பினுட
மேற்பட்டையப்பா சதாகந்தர்வைகுந்தரறிவாரோதான், போகம்து
கொண்டதொருகாலாங்கிநாதர் பொன்னவனே யெந்தனுக்குவுரை
த்தார்தானே. ௪௮௯

தானான மாற்றினுட வேகமப்பா தாரணியில்சித்தர் தம்மால்
சொல்லப்போமே, கோனானகாலாங்கி கடாட்சத்தாலே கொற்றவ
னேயானுரைத்தேனுர்தமக்கு, தேனானமுறைபதனை யாருஞ்சொல்
லார் தேவாதியென்குருவே யெந்தன்மைந்தா, பானான பரஞ்சுடரே
யுந்தமக்குப்பாரினிலே பாலித்தேன் பண்பாய்த்தானே. ௪௯௦

பண்பானவேதையிது தாம்பிரவேதைபாலகனே யாருந்தான்
விள்ளாரப்பா, கண்பானசாத்திரந்திறசொல்லிருந்தும் கலமானம
றேன்மணித்தாய் மறைத்தபாவம், உண்மையாய் உளவறிந்து கன்
மலரோ பொன்மலரோ நீயெனக்குகருதாதே வொருவருக்குங்காட்
டொண்ணாதே. ௪௯௧

காட்டினால்லோகமெல்லாஞ்சித்தாய்ப்போகும் கனமோசங் கன
லோகம் கருவாய்ப்போகும், நீட்டமுடன் சிவயோகமாண்பாரப்பா
நீணிலத்தில்செய்துமல்லோகண்டாராய்வார், வாட்டமுடன் முறை
பாடுகைபாடாக் வளமையுடன்செய்தவர்க்குயெல்லாஞ்சித்தி, நாட்
டிசமாப்புத்திவானறிவானப்பா சண்டாளகருமிகளு மறியார்பாரே

கல்லுப்புவேதை.

பாரேதானின்னமொரு போக்குசொல்வேன் பண்பானபரிகார மானபேர்க்கு, நேரேதான் புலிப்பாணிமன்னனேகேளு நேர்மையுடனுந் தமக்குபதேசிப்பேன், சீரேதான்பெரும்பாடியாம்லவணந்தன்னை சிறப்புடனேதானெடுத்து மனதுவந்து, நீரேதான்சொன்னமுறை வழிபாடாக நிமலனேகைபாகஞ் செய்திடாயே. ௬௯௫

செய்யவென்றுலுப்பதனை சேரவாங்கிசெப்பவென்றால் வன்னியதுபட்டையப்பா, கொய்யவேதானிடித்துமாவதாக்கி சுகம்பெறவேயுப்புக்குங்கீழ்மேலிட்டு, தய்யகல்லவுப்பதனைநடுவேவைத்து துலாராஜசுந்தரனே செப்பக்கேளு, (வெய்யதமிழ்ப்பண்டிதங்கள் பகிப்பதற்கு வேதாந்தத்தாயாரை வேண்டிக்கொள்ளே. ௬௯௬

கொள்ளவே யுப்பதனை சீலைசெய்துகொப்பெனவேரவிதனிலே காயவைத்து, மெள்ளவேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு மேன்மை புள்ளவுப்பதுவுங் கட்டிப்போகும், சள்ளமதுவாராது வுப்புக்கப்பா காசினியில் கருவாளியறிவான்பாரு, உள்ளபடியாலுரைத்தே னுந்தமக்கு வுத்தமனே லகுபாகஞ்செய்வாய்காணே. ௬௯௭

சாணவென்றுலுப்பதனையெடுத்துமைந்தா கலங்காமல் பூநீரை சுத்திசெய்து, தோணவேகாலுங்கோரிடைதான்சேர்த்து தோருமல் தானரைப்பாய்கல்வமிட்டு, வேணபடிவன்னியின்றன் பட்டைச்சாற்றால் வேகமுடன் றனைப்பாய் நாலுஜாமம், பூணவேயில்லைபதுலகு வாய்ச்செய்துபுண்ணியனே கோழியென்ற புடத்தைப்போடே.

புடமான புடமதுவுமாறிப்பாரு புகழானவுப்பிளிடகட்டியல்லோ நீடேதான் நிஷ்களங்கமானவுப்பு, நீடாழியுலகு பதியார்தான் கண்டார் கோடானகோடிமனுசித்தருண்டு, கொற்றவர்கள்கண்டுமல்லோ மறைத்தேவைத்தார் பாடானபாடதுவும்யார்தான் செய்வார் பாலகனே விதியாளிசெய்வான்றனே. ௬௯௮

உப்புக்கட்டு செந்தூரவேதை.

விதிபான கட்டென்றவுப்பைத்தானும் விமலனே செந்தூரஞ் செப்பக்கேளு, பதிபோன்றவுப்பதுவுங் கலிவுகோலிமகததான தவளம்போலிருக்கல்லோ துகியானவுருக்கனம்போல் குடோரியாக தப்புரவாயிருக்குமந்தவுப்புதன்னை, பதியானவன் மென்றபேதிதன்னை பாலகனே நாலுக்கோரளவுசேரே. ௬௯௯

சேர்ந்ததுமேகல்வத்திலப்பமுச்சார்பிட்டு செம்மையுடன்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், பார்த்துமேபில்லைபதாக்குவாய்ச்செய்துபாலகனே ரவிதனிலேகாயவைத்து, ஆர்ந்துமேசில்லிட்டுச்சீலைசெய்து வப்பனே யெழுசீலைவலுவாய்ச்செய்து, பூர்த்தவேசெந்தூரம்லயிப்பதற்கு புதமானவுடுப்பிலவைத்துயெரித்திடாயே. ௬௯௯

எரிப்பதற்குவயணமதுசொல்வேனப்பா யெழிலானகளவாய்ப்பாண்டந்தன்னில், திரியானமணலதனைக்கொட்டிமைந்தா நேர்க்கமுடன் கல்தனைமேலேவைத்து, சொரியானகருமணலையினுமல்லோ சோராமல்பாண்டமதில்மணலைக்கொட்டி, சரியாகமேற்பாண்டந்தன்னை மூடி சட்டமுடன்தானெரிப்பாய்சாமம்நாலே. ௭௦௦

காலானசாமமதுயெரித்தபோது நலமானசெந்தூரமென்னசொல்வேன், காலானசெந்தூரந்தனையெடுத்து கருமானவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, மாலானவெள்ளியதுவுநறுக்கும்போது மகத்தானசெந்தூரங்களஞ்சியீய்ந்து, கோலானகரியினால்கிண்டும்போது கொற்றவனே வுட்கொண்டுபெழுக்கும்பாரே. ௭௦௧

பாரேதான்மாற்றதுவுமென்னசொல்வேன் பாங்கானவயததுவு மெட்டுமாகும், கூரேதான்நாலுக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து குறிப்புடனே வாரடித்துப்புடத்தைப்போடு, நேரேதான்மறுபடியு மறக்கப்பாரு நேர்மையுள்ளதங்கமதுகூறப்போமோ, ஆரேர்தான் செய்வார்களிந்தப்போக்கு வப்பனேயுந்தமக்குவுரைத்தேன்றனே. ௭௦௨

தானனபுடத்தங்கம்பிறவித்தங்கம் தன்மையுள்ளதுடோரியது உறங்காதப்பா, கோனனசிவராசதங்கமப்பா கொற்றவனேலவணமதிற்பிறந்ததங்கம், தேனனசிவயோகித்துகந்ததங்கம் தெளிவானகாணயத்துக்குகந்ததங்கம், மானனவையகத்தில்மாண்பர்தாமும் மார்க்கமுடன்செய்யுகின்றதங்கமாமே. ௭௦௩

தங்கமாம்லவணமென்றசாரம் தாரணியில்வெகுமாண்பர்காணமாட்டார், புங்கசித்திவெட்டிரியோன்காண்பான்பாரு புங்கலானசித்துமுனிசெய்யுந்தங்கம், வங்கமதற்கேங்காதவாணத்தங்கம் வளமானபுரிசடையோனணியுந்தங்கம், இங்கிதமாய்சமுசாரிவழங்குந்தங்கம் யெழிலானவுப்பினுடதங்கந்தானே. ௭௦௪

தேர்மகிமை பஞ்சபூதமொடுக்க வேதைமுகம்.

காணேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலிப்பாணிகண்ணியவானே, தோணவேபூதமென்றால்பஞ்சபூதம் சொல்லு

இறேன்னாதாக்கள்பகிமைதன்னை, வேணபடிவாதமெனுந்தேர்நானப் பாவிருப்பமுடன்பூட்டுகிறேன்பஞ்சபூதம், ஆணாசாமுன்னுக்குளஞ் சபூதம் வப்பனைசரக்குவனைபூதமஞ்சே. ௫௦௫

அஞ்சானசேதிகன்றுகேட்பாயானல் வப்பனேதங்கமதுயிரிதி யாகும், தஞ்சமென்றபிரம்பதவும்வாயுவாகும் தப்புரவாய்ச்செம் பதவுந்தேய்வாகும்,மிஞ்சவேகாரியமப்புவாகும மிக்கானதாகம்தஆ காசந்தான்,தஞ்சமென்றலோகமதுவஞ்சங்கூடி தறையானபஞ்சபூத மொடுக்கந்தானே. ௫௦௬

ஒடுக்கமாந்தேறுக்குப்பிரியாச்ச வுத்தமனேபிடமதுவைப்பே ன்பாரு,தொடுக்கவேபாஷாணபஞ்சபூதம்தோரமல்பிட்வகையரைப் பேன்பாரு, இடுக்கமுள்ளகெந்திபதுபிரிதிவாகும் வெழிலானகெவுரி யதுதேய்வுமாகும், விடுக்கவேலிங்கமதுவாகாஷமாகும் விரிவானவீர மதுவப்புமாமே. ௫௦௭

அப்பானதுரிசெபதுவாய்வுமாகும் வழகானபாஷாணபஞ்சபூதம், உப்பானகாரசாரபஞ்சபூத, வுத்தமனேயாதுரைப்பேன்விபரங்கேளு கப்பமென்றதேநக்குவுருகாயப்பா கனமானலவணமென்றபூதமெல் லாம். ஒப்பமுடன்வெடியுப்புபிரிதியாகும் ஓதோகோநாதாக்களாடுங் கூத்தே. ௫௦௮

கூத்தானவெடியுப்புபிரிதிவாச்சு குணமானவளையலுப்புதேய்வு மாச்சு, நாத்கமென்றகல்லுப்புவப்புவாசசு நலமானசீனமதுவாய்வு மாச்சு, சாத்திரத்திலுரைக்கபடிபூரப்பா தண்மையுள்ளவாகாஷந் தானேயாகும்,சூத்திரமாம்பிரிதிவினிலுற்பவித்த சுடரானவுப்பதுவு மாகாஷமாச்சே. ௫௦௯

ஆச்சப்பாசரக்குவருபத்தநான் கும்வப்பனேவைந்தந்தாயுகம் பிரித்து,மூச்சடங்கிக்கிடந்ததோருதேநக்கப்பா முனையானசட்டாமதி ல்தான்கள்பார்த்து,ஆச்சரியமாகவல்லோசிகாமட்டும் வப்பனேதுணி ருத்திநால்கள்நாட்டி, மாச்சமென்றவுபசாரங்கள்தொண்ணூற்றுதும் மார்க்கமுடனலங்கரித்துவரிசைகேளே. ௫௧௦

வரிசைபெறநவரத்னமொன்பதுந்தான் வளமைபெறகள்ளாணி யாக்கிக்கொண்டு, அறிவுடையசிம்பமதில்அக்கிரந்தான் வப்பனேமு கிகையக்கபர்போலாக்கி, புரிசடையோன்தம்பிரான்றன்னைதானும் புகழானதேர்மீதிலுச்சாடித்து, சரியுடனேமூலமதிற்றன்கொண்டு பூட்டி தற்பரனைகள்ளாணிமுடிக்கிடாயோ. ௫௧௧

முடுக்கவேகருவிகாணுதிபந்தம் முனையானவுடல்பொருள்களா வியெல்லாம், தொடுக்கவேயண்டசராசரங்கள்மட்டும்தோருமல்நாம் கண்டவேதைகோடி, நடுக்கடலில்நாணிபறந்திட்டார்போலே நகமர ணபூதமெல்லாம்மொன்றேயானல், படுகணையில்மாறன்விட்ட வம்பு போலே பாரினிலேவாதமதுபலிக்கும்பாரே. ௫௧௨

பலிக்குமேபறிவுடையோன்செய்துகொள்ளும் பாங்கானவேதை முகங்கோடாகோடி, ஜொலிக்குமேபிரணவத்தால் மூலிசட்டும், சேர ாமல்சரக்கெல்லாஞ்சருண்டயாரும், ஒலிக்குமேலோகமெல்லாமொ ன்றாய்க்கூடிவுத்தமனேவாதத்துக்குறுதிபாச்சு,சலியாதசரக்கெல்லா மைந்தைந்தாக சட்டமுடன்செய்வார்க்கு வாதமாமே ௫௧௩

வாதமென்றால்சரக்குகளில்பஞ்சபூதம் விளமானபூதமதிலொன் றுதப்பில், இதமென்றதின்னரிக்குநாணற்றுப்போல்கீர்த்தியுள்ளசரக் கெல்லாமிழலாய்ப்போகும், தோதமுடன்வாதமது காணவென்றால் தோறுமல்பஞ்சபூதத்தைப்பாரு, பேதமதுவாராதுபூதங்கண்டால்பே ரான வுலகினிலேசித்தாவாயே. ௫௧௪

சித்தானசித்துமுனியிந்தமார்க்கம் சிறப்புடன்சாத்திரத்திற்சொ ல்லவில்லை, முத்தானநூலெல்லாமனேகங்கண்டேன் முனையான பஞ் சபூதபேதந்தன்னை, சத்தேதுமாண்பர்களும்பிழைப்பதற்குதயவுவை த்துயாரேனுங்கூறவில்லை, முத்திபெறசாத்திரங்கள்கோடாகோடிமு தலில்சொன்னவர்கள்கோடியுண்டே. ௫௧௫

கோடியோதாந்தசித்துதாமும் குறிப்புடனேசாத்திரங்களதி தஞ்சொன்னார், தேடியேசாத்திரங்கள்தலைகுத்திசெப்பினார்யாதொ ன்றுங்கண்டதில்லை; பாடியதோர்வெகுநூல்கள்மறைப்பு பாருலகில் பாடிவைத்தார்சித்தர்தாமும், நீடியேயுந்தனுக்குவாதங்காணநீதியுட ன்போதித்தேனுண்மைதானே. ௫௧௬

சூதவெள்ளியணி.

உண்மையாமின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேநாதாக் கள்சொன்னாரில்லை, வண்மையுள்ளகாலாங்கிநுபையாலேவளம் பெ ரியசித்தரெல்லாமறைத்துவைத்த, தன்மையுள்ளகைபாகஞ்செய்பா கத்தைசட்டமுடன்நாதாக்கள்கூறவில்லை, நணைபெறமாணபர்களு ம்பிழைக்கவென்று நன்மையுடனயாதுரைப்பேன்பண்புதானே. ()

தானானசூதமதுபலந்தானைந்து தாக்குடனேசுத்திசெய்தெடுத் துமைந்தா பாங்குடனேமிருதாருசிங்கிதன்னை பட்சமுடன்தானெடு

த்துசெப்பக்கேளு, மாறுனபலமதாவும்பத்தேயாகும்மகத்தானகல்வ
மதிலிட்டுமைந்தா, தேனுனசெவ்வாழின்பழரசத்தால் தேற்றமுடன்
தானரைப்பாய்சாமம்நாலே. ௫௧௮

நாலானசாமமதுவரைத்தபின்பு கல்மானமூசையது குளாதான்
செய்து, பாலானரவிதனிலேகாயவைத்துபாங்குபெறமூசைதனையெ
டுத்துமைந்தா, தாலான தளவாயாம்பரீண்டந்தன்னில்தண்மையுடன்
பூமணலையொட்டியல்லோ, காலானமூசைதனைமையம்வைத்து கண்ம
ணியே மூசைதனில்சூதந்தாக்கே. ௫௧௯

தாக்கவேமேலுமந்தயில்லைமூடி தளமுடனேமணல்தனைமேலே
செய்து, ஞேக்கமுடன்தானெரிப்பாய்நாலுசாமம் நுட்பமுடன்தியா
றியெடுத்துப்பாரு,பாக்கதுபோல்வுருண்டையதுதிரண்டுமல்லோபாங்கு
டனேதானிருக்கும் வருண்மைந்தாகேள், வாக்கதுவும்பொய்யாதுபு
ண்ணியவானே வளம்பெறவேசூதமதையெடுத்திடாயே. ௫௨௦

எடுத்துமேசூதமென்றமணியையப்பா யெழிலானசாரணைதான்
செப்பக்கேளு, கொடுத்ததுயோறுவகைசெயநீர்தன்றுல்துப்புரவாய
த்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், வித்தமொருவெண்ணைதனைத் தானெடு
த்து விருப்பமுடன்காருவென்றகாசந்தன்னை,அடுத்துமேபலமதுவும்
நிறுத்துமைந்தா வப்பனேகவசமதுசெய்திடாயே. ௫௨௧

செய்யவென்றால் காடியென்றகாரந்தன்னில் செம்மலுடன்சூத
மென்றவெண்ணைதன்னை, மையவேகவசமதுசெய்துபாலா பாங்குபெ
றசக்காளின்சீலைசெய்து, துய்யதோருரவிதனிலேகாயவைத்துதுப்
புறவாவெருசீலைவலுவாய்ச்செய்து, வெய்யவேயுமிபுடத்தில் போட்
டுமைந்தா விருப்பமுடன்றானெடுப்பாய்பதமாய்த்தானே. ௫௨௨

பதமானசீலையதுபிரித்துமைந்தா பாங்குபெறத்தானெடுப்பாய்
சூதந்தன்னை, கதமானசூதமதயிறுகியல்லோ கண்மணியேகல்லது
போலிருக்கும்பாரு,பதனமுடனேமணியெடுத்து செப்பக்கேளுபாங்
குபெறவெள்ளாட்டுப்பாலினாலே, மிதமுடனேநாற்சாமஞ்சுருக்குதா
க்குமிக்கானசூதமென்றமணியுமாமே. ௫௨௩

மணியானசூதமதையெடுத்துமைந்தா மார்க்கமுடன்குளிகைக்
குவழிதான்சொல்வேன்,அணியானபூரகம்பலம்பத்தப்பாவப்பனே
மணிபோக்கியெடுத்தப்பாரு கனிதமுடன்தேனதனிலரைத்துமைந்
தாகருத்துடனேமணிதனக்குக்கவசஞ்செய்து,பனிதமுடன்சீலையது
தாவிக்கல்லால் பான்மையுடன்தான்பொதிந்தாரவியிற்போடே. ௫௨௪

போடவேரவிதனிலேகாய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன்மணல்மறை
விற்புடத்தைப்போடு, தேடவேதியாறியெடுத்துப்பாரு தெளிவுட
னேகவசமதயிறுகியல்லோ, மூடவேகவசமதை யுடைத்துமைந்தா
வுத்தமனேபார்க்குமந்தவேளைதனில், கூடவேமண்ணுகஞ்செம்பு
தானும் குணமானசூதமதையிறக்கலாச்சே. ௫௨௫

ஆச்சப்பாசூதமது மணியுமாச்சு வப்பனேசாரணைகளினனுஞ்
சொல்வேன்,மூச்சடங்கிகெடுங்காலமிருப்பதற்கு முனையானசூதமதை
மணியேசெய்தால், பாச்சலுடன்கெடுந்தூரம்நடக்கலாகும் பாங்கான
குளிகையதுகீழ்நோக்காது, வீச்சுடனேகிருஷ்ணுவதாரனப்பா வின்
னுலகிலாடியதோர்குளிகையாச்சே. ௫௨௬

குளிகைக்குசாரணைகளென்னவென்றால் கொற்றவனேமூமத்தங்
காய்களதன்னை, களினமுடன்தானரைத்துக்கவசஞ்செய்து நலமுட
னேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, பளிதமதுவாராதுபாலாகேளுபாங்கு
பெறமணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடு, வனிதமுடன்கவசமதுநீக்கி
மைந்தா வளமையுடன்தானெடுத்துசெப்பக்கேளே. ௫௨௭

செப்பவென்றால்குளிகையதுயென்னசொல்வேன்செம்மலுடன்
போகும்வகைமுறைமைகேளு, ஒப்புமுடன்குளிகைதனை யெடுத்து
மைந்தா ஓகோகோநாதாக்களசெப்புவண்ணம், தப்பிதங்கள்வாராமல்
தவனைசந்து சாங்கமுடன்தானிடுத்துமாவதாக்கி, இப்புவியில்சித்து
விளையாடுதற்கு யெழிலானசாரணைகளசொல்வேன்பாரே. ௫௨௮

சொல்லவென்றால்சாரணைகள் கிம்பழத்தால் சுத்தமுடன்தனை
ரைத்துமைப்போலாக்கி, வெல்லவேசூதமென்றகட்டியப்பா வேகமுட
ன்தானரைத்துக்கவசஞ்செய்து, புலலவேரவிதனிலே காயவைத்து
புகழானமண்மறைவிற்புடத்தைப்போடு, வெல்லவேபுட்டமாறியெடுத்
துப்பாரு வேதாந்தத்தாயினதுகட்டாச்சந்தானே. ௫௨௯

தானுனபுடமதுவுங்கவசம்நீக்கி தண்மையுள்ளமணிதனையேயெ
டுத்துமைந்தா, பானுனசங்கினிடன்னைந்தன்னை பார்த்திபனேதா
னெடுத்துமைபோலாட்டி, கோனுனகுருசொன்னநீதிபோலே கொற்
றவனேன்கைமுறைகள்பிசகாமற்றான்,வனுனசங்குதனைகவசஞ்செய்து
வுத்தமனேபுடம்தாறுபோட்டிடாயே. ௫௩௦

புடமதுவுஞ்சதமென்றால் றூறுபோடு புகழானரசமணியுங்கட்டும் பாரு, நடமதுவுங்கடப்பதற்குபிதுவேசித்தி தன்மையுள்ளசூதமது குளிகைபாச்சு, மடந்தனிலேதானிருக்குஞ்சிவயோகிக்கு மகத்தான குளிகையதுகிட்டிற்றானால், நடராஜசுந்தரர்ருர்திருவையபாலே நாதாந்த சித்தலெனச்செப்பலாமே. ௫௮௧

சித்தானசித்துகளுமிவர்க்கிம்போசிறப்பானநாதாக்கள்கண்டதில்லை, வெத்தியுடனஷ்டசித்திபிகளுலாகும் வேதாந்தத்தாயாரும் பிரசங்கிப்பாள், முத்திபெறுமோட்சவழிக்காணலாகும் முனையானசிவ யோகியிவர்தாமென்பார், சத்தியங்கள்தவராமல் குளிகைகொண்டு சட்டமுடன்கடப்பவனேசித்தன்பாரே. ௫௮௨

பாரேதான்குளிகையதுவென்னசொல்வேன், பாங்கானபுலிப்பாணிப்பாவலனே, நேரேதான்சாத்திரங்களனவாராய்ந்து நேர்மையுடன்மாண்பர்களுக்காகவென்று, சீரேதான்குளிகைதனைமுடித்துமல்லோ சிறப்புடனேயஷ்டசித்துபாடலாகும், ஆரோதானுந்தமக்கு போதிப்பாரே வப்பனையுந்தமக்குவருள்செய்வேனே. ௫௮௩

அருளானவருளிதுவுமென்னவென்றால் வப்பனைமுன்செய்த புண்ணியத்தால், பொருளானசூதமென்றமணிதானப்பாபுண்ணியனேயுந்தமக்குக்கிட்டலாச்சு, இருளானபவக்கடலைவிட்டகற்றியுழிலான தவக்கடலையேயல்லோ, மருளானஞானமென்றக்கடலைக்கண்டு மன்னவனேசிவயோகநிலையிலில்லே. ௫௮௪

நிற்கவென்றுனக்குமெல்லாங்கிட்டும்நீதியுடன்சூதமென்ற குளிகைதன்னால, அற்பமென்றுநினையாதேயருண்மைமைந்தாகேள் ஆகாகாவிதியிருந்துகிட்டலாச்சு, சொற்பமெனுங்கருமியென்றமாண்பர் தம்மை சுட்டுயுததுவிட்டகற்றிதுகளகற்றி கர்புடையமாயவலைசிக் கறுத்து களங்கமில்லாசிவயோகதவத்தைப்போற்றே. ௫௮௫

போற்றியேசூதமென்றகுளிகைதன்னை பொங்கமுடன்துவாரமிட்டுச்சுபர்தான்மாட்டி, நாற்றிசையுமெச்சுதற்குகண்டம்போல் காயவனைகழுத்திலிட்டுவேடம்பூண்டு, ஆற்றலேவெந்நடுந்தூரம் நெடுந்தேசம் வப்பனேயபிராமாவ காதவோசை, ஏற்றமுடன்றனடக்கவாசியோடுமெழிலானகுளிகையதுமகிமையாரே. ௫௮௬

பார்க்கவென்றாலறுபத்துநான்குசித்துமப்பாருலகில்வெகுகூத்து ஆடலாகும், நீர்க்கமுடனுவினதுமுதுவில்வைத்தால் நிறமானபசுவதுவும்பால்கொடாதுவர்க்கமேகுளிகையதுவேகத்தாலேயெளிதானபாலதுவும்மேலேநோக்கும், ஆர்க்கமுடன்மணியதுவை யெடுத்தாலப்பாலேயப்பனேபாலதுவுங்கறக்கும்பாரே. ௫௮௭

கறக்குமென்றஆவதுவும்பால்கொடாது காசினியிலிதுவுமொருசித்துவாகும், திறமுடையகுளிகைதனையெடுத்துமைந்தா நீர்முடன்மதனமாய்ச்செய்துகொண்டு, உறமுடனே நெடுங்காலமிருந்துகொண்டுவத்தமனேசிவயோகஞ்சாதித்தேதான்திறமதுவும்மாறாமல்சதா காலந்தான் நீட்சியுடன்சமாதிமுகம்நின்றிடாயே. ௫௮௮

நிற்கவேவிதியிருந்தபுண்ணியத்தால் நிலமையுள்ளகுளிகையது கிடைக்கலாச்சு அற்பமென்றபொருளெல்லாமண்பாகேளு வப்பனையுந்தனக்குகிடைக்கலாச்சு, விற்பிடித்தமன்னவரும்கன்றமைத்துவிட்டகுறைபிருந்ததொருபுண்ணியத்தாதல், உற்பனமாங்குளிகையதுவாய்க்கலாச்சு ஓசோகோகர்தாக்கள்கடாட்சந்தானே. ௫௮௯

செப்புசத்தி

காணவேயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் கருவானபுலிப்பாணிமகனேகேளு தோணவேசெய்யதுவுஞ்சேர்தானென்று செப்புநேறேன்செம்புதனைமறைவிட்டு, வேணபடிசரக்குவகைசொல்வேனப்பா வேதாந்தத்தாயின்கடாட்சத்தாலே, பாணமெனும்வெடியுப்புபலந்தானென்று பாங்குபெறதுருசதுவும்பலந்தானென்றே ௫௯௦

ஒன்றானவலையுப்புபலந்தானென்றுவுத்தமனேசாரமதுபலந்தானொக்கு, குன்றானவீரமதுபலந்தான்ரெண்டு குறையாமல்கல்லுப்புபலந்தான்ரெண்டு, வென்றிடவேயன்னமென்றபேதியப்பா வேகமுடன்பண்டோடுதானுஞ்சேர்த்து, சென்றுமேபொடியாக்கிந்திரள்வேந்தாகேள் செப்புநிறென்கைவரிசைமுறைமைபாரே. ௫௯௧

முறையானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி வுத்தமனேகல்வமதில்பொடியதாக்கி, குறையாமல்செம்புதனையுருக்கிமைந்தா துணம்பெறவேநயம்பெறவேகிராசமீவாய், நிறையகற்றுசெம்பதுவுமிருமேகிநீர்க்கமுடன்சிவர்துமல்லேலாயின்னம்பாரு, துறையானசெம்பதனையெடுத்துமைந்தா துகளகற்றிவூறிடுசுத்தியாச்சே. ௫௯௨

சுத்திபாஞ்செம்புதனையெடுத்துபாலா சுத்தனேயாறுவகைஜெ யநீர்தன்றால்வெற்றிபெறதானுநக்கி, காய்ப்பாயப்பா வேதாந்தத்தா யினதுகடாட்சத்தாலே, சத்திரமாய்நூறலதுயேயியல்லே சண்முக னுர்பூசைக்குவேற்றமாச்சு, அக்கிபுரந்தானெரித்த வாலங்காடார்வப் பனைதானணியுஞ்செம்புமாச்சே ருசங

செம்பானசெம்புதனைப்பதனம்பண்ணு செயலானமுத்தியமும் பெறவாயப்பா, கும்பமுனிசாத்திரத்திலேகேஞ்செம்புகூறினர்பன்னி ராயிரத்திலப்பா, நம்பிபல்லோர்செய்தவர்க்கெல்லாஞ்சித்திரதாந்த சித்தமுனிசாத்திரத்தில், அம்பொன்னுஞ்செம்பொன்னின் வினோத வித்தைவப்பனைகோடிமுறைகூட்டினரே. ருசச

கூட்டினேனிச்செப்புசிடைகவேதை சிறப்பானசெம்புகளுமின் னமுண்டு, வட்டமுடன்வீச்செம்பைமதியில்தானும் வளம்பெறவேப் த்துக்குவொன்றுதாக்க, காட்டமுடன்வபதுவுமென்னசொல்வேன் நலமானமாற்றதுவுமாணிக்காது, ஆட்டிடையன்கதைபோலே யிருக் கவேண்டாம்வப்பனை செம்பிருக்கவலைவாருண்டே. ருசரு

உண்டானவெள்ளிதனையுருக்கிமைந்தா வுத்தமனேபத்துக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து, கண்டிதமாய்வாசடித்துப்புடத்தைப்போடுகண்மணி யேபென்னசொல்வேன் மாற்றேறெட்டு, பண்டிதர்கள்பொய்யாதுஆயு ர்வேதம் பாரினிலேகலைவதுக்குநிலைவதுக்கு, விண்டிடவேபோகரே மூரயித்தை விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன்காண்டமேழே. ருசசா

ஏழானகாண்டமதுகண்டக்காண்டத்தில் யெழிலானசிவயோகர் தவயோகங்கள், ஆழவேவைப்புமுதல்சிடிகைவேதை வப்பனையாது வைத்தேனுந்தமக்கு, வாழவென்றுவின்னூல்தான்சத்தகாண்டமவை யுத்தமாண்பருக்குப்போதாதுண்டோ, மீழவேகருவறிந்துபொரு ளறிந்து மிக்கானகுருவறிந்துநினைவாய்க்கொள்ளே. ருசஎ

கொள்ளவென்றால்சாத்திரத்தையுன்னிப்பாரு கோடானகோடி முறைகுறிப்புசொன்னேன், விள்ளவேமனோன்மணியாள்பதாம்புயத் தை விருப்பமுடன்பணிந்தாக்காலெல்லாஞ்சித்தி, உள்ளதொருபொ ருளெல்லாமிதிலேதேயும் வுத்தமனேகாண்டமது யேழுங்கண்டால், கள்ளமதுவாராது புண்ணியவானே கருத்துடனே பாடிவைத்தேன் காண்டமேழே. ருசஅ

செம்புசுத்தி

கண்டமாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் கன்மணியேயின் னிபேகருவாய்க்கேளு, வேண்டியதோர்கருமானவினோதாண்டுவித் தகனே நாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், தூண்டியேபொருளறிந்து தொடர்பறிந்துதுப்தானசாத்திரத்தின்நிலையறிந்து, ஆண்டியெனுஞ் சித்தர்முனிபதமறிந்துவப்பனைகருமுறைகள் சொல்வேன்பாரே.

சொல்லவென்றால்புலிப்பாணிசொகுசுள்ளானே சுந்தரனேயிந் திரனேசகுணமாரா, புல்லறிவாளுந்தனக்குபுகட்டுவேம்பாம்புகழா னசெம்பினுடக்கதிதன்னை, வெல்லவேசெய்பதுவும்பலமொன்றாகும் வேகமுள்வீரமதுபலமொன்றாகும், சொல்லவேகாரமதுபலமொன் றாகும்செயலானலிங்கமதுபலமொன்றாமே. ருரு௦

ஒன்றானசாரமதுபலமொன்றாகும் வுத்தமனேசவுரியது பல மொன்றாகும், வென்றிடவேதுருசதுவும்பலமொன்றாகும் வேகமுள் ளசினமதுபலமொன்றாகும், நன்றானலிங்கமதுபலமொன்றாகும் நல மானவெடியுப்புபலமொன்றாகும், பன்றானகரியுப்புபலமொன்றாகும் பாலகனேயிதுகளெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டே. ருருக

கூட்டவேசரக்கெல்லாங்கல்வமிட்டு குழறவேபொடியாக்கிவைத் தாகேளு, காட்டமுடன்செம்புதனைக்குகையில்விட்டு நலமாகத்தானுரு க்கிசாசமீவாய், வாட்டமுடன்கிரசமதுகொடுக்கும்போதுவளமான செம்பதுவுமுறலேகி, நீட்டமுடன்தங்கமென்றசெம்புபோலாம் சிறி யானசெம்புதனைபதனம்பண்ணே. ருருஉ

பண்ணவேசெம்பெடுத்துமைந்தாகேளு பாங்குபெறவெள்ளித னில்பத்துக்கொன்றுதன்னைமுடன்கொடுத்துருக்கிமாற்றையாருதா க்கானவைத்துவும்சத்தமாகும், இன்னமுடன்சுயத்தங்கம்பிறவித்த ங்கம்தீர்க்கமுடன்தங்கமதின்புகைமையாகும், உன்னவேசிவனத்துக் கிடம்வேறுண்டோ வுத்தமனேநாதாக்கள்செம்புதானே. ருருங

தானானவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று தன்மையுடன்தங்கமது ஒன்றுசேர்த்து, கோனானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலேகொற்றவனேதா னுருக்கிவாரடித்துப், பானானபுடமதுவுந்தீர்ந்ததானால் பாலகனே மாற்றதுவுமெட்டதாகும், மானானமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே மன்னவனேசெம்பினுடவேதைதானே. ருருச

ஈவரவைப்பு

வேதையாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வேதாந்தத்தாயி னுடமகிமையாலே தீதொன்றும்நேராமல்ரவியின்மார்க்கம் தீர்க்கமு

டன்சொல்லுகிறேன் திறமாய்க்கேளு, போதமுடன்சினமென்றபடிகக்கல்லாம் பொங்கமுடன்சேரதுவும்கிறுத்திமைந்தா, வாதமதில்மேலானவைடூரியந்தான் வளமானவச்சிரமாங்கல்லின்போக்கே. ௫௫

போக்கானபடிகமென்றகல்தானப்பா பொங்கமுடன்வச்சிரமாங்குகையிலிட்டு, வாக்கதுவும்பொய்யாமல்வசனிப்பேன்யான்வளமானமாந்தளிரமுருக்குப்பச்சை, நோக்கமுடன்சேரதுவுங்கால்தானென்று நட்பமுடன்பூநீறுக்கிடமொன்றாக, ஆக்கமுடன்காக்கையென்றகிமிளையப்பா அடவானசேரதுவுங்கால்தானென்றே. ௫௬

காலானகுடோரியென்றகாரஞ்சேர்ந்து கருவாகமுகைசையிட்டுவுருக்கும்போது, பாலானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூடிபாகுபதம்போலுருக்கிதண்விட்டபடும், மாலானவயிரமதுபோலேதோன்றும் மகத்தானகிமிளையென்றவேதைதன்னால்சூலானகெற்பமதுவுள்ளேதோன்றிசுக்கிரன்போல் சாணைவெளிகாணலாமே. ௫௭

காணலாம்ரவையென்றகல்லுமார்க கருவானதவளம்போலேயிருக்கும்பாரு, பூணலாம்சாணையிட்டுவொளியேகொண்டால் புகழானசுக்கிரன்போல்பூர்க்கும்பாரு, தோணவேவேணமட்டும்குகைதானிட்டுதேறாமல்முன்சொன்னகணக்குபோலே, வேணபடிகணக்கெடுத்துவுருக்கிப்பாரு வெகுகோடிநிதியனைத்துங்காண்பாய்பாரே. ௫௮

பாரப்பாமுகைசையிட்டுவுருவும்போது பாலகனேசிறுமணியாங்கருவமைத்து, நேரப்பாவுருக்கியதைசாய்ப்பாயானால் கெடிதானஜெகஜோதியென்னசொல்வேன், சேரப்பாயிதற்கிணைரத்னமுண்டோ சீருலகில்வெகுமாண்பர்தெரியாமற்றான், ஆரப்பாமுறைபோடும் வழிபாடோடும் வப்பனைதாமுறைத்தாரதிதவானே. ௫௯

அதிதமாம்வயிரமென்றபோக்குதன்னை வப்பனையாலுரைத்தேனுணுக்கமெத்த, பதிகமுள்ளவைப்பதனைசித்துதாமும்பாருலகில்மர்ன்பருக்குத்தெரியாமற்றான், துதிபோடும்பதியோடும் நூல்கள்சொல்லிதுப்புரவாய்மதிதனக்குயோமற்றான், விதியானசிட்கையென்றசைபாகத்தைவிட்டகற்றி நூல்மறைத்துவிலக்கினாரே. ௬௦

விலக்கவேவைப்புமுதலுளவுதன்னைவெகுபேர்களறியாமல்வினயங்கொண்டு, துலக்கமுடன்நூல்தனைக்காணாமற்றான் துப்புரவாய்க்கருவிகாணாபந்தம், பலக்கவேசிட்கையென்றவேதைதன்னைபாராமல் பாருலகில்கெட்டார்கோடி, ஜலக்கம்பமென்றதொரு கெந்திபோலே சாங்கமுடன்செய்வதற்குமதிபோனாரே. ௬௧

மதியானவயிரமதுபிரவிபோலாம் மகத்தானநாதாக்கள்செய்தவேதை, துதியானபிறவியென்றகல்லினாலே துப்புரவாய்சாசுதிராதூர்தாமும், நதிகளிலும்மலைகளிலுங்கண்டெடுத்த நாதாந்தசித்தொளியேகல்போலாகும், பதியானசுனைதனிலும்ஓடைதன்னில் பாங்குடனேவயிரமதுவிளையுந்தானே. ௬௨

கெம்புவைப்பு.

தானானயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் தன்மையுள்ளபுலிப்பாணிதம்பிரானே, கோனானயிந்தமுறைவேதையப்பா குவலயத்தில்நாதாக்கள்கூறவில்லை, பானானபடிகமதுசேர்தானென்று பாலகனேபூநீறும்பலந்தானென்று, தேனானதேன்வளையல்சேர்தான்காலாம் தேற்றமுடன்பவளமென்றபுத்துகாலே. ௬௩

காலானபண்பவளசேர்தான்காலாம் கண்மணியேவளையலுப்புசேர்தான்காலாம், மாலானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி மகத்தானவங்கமென்றசெந்தூரந்தான், நாலானநாற்படியேகால்சேர்கூட்டிநுட்பமுடன்தானுருக்கிகருவமைத்து, சூலானகெற்பமது வுள்ளிருக்க துப்புரவாய்மணிபோலேவார்த்திடாயே. ௬௪

வார்க்கவென்றால்மணியதுவுமுருகியல்லோ வளமானகெம்பினுடதளம்போலாகும், தீர்க்கமுடன்தளமெடுத்தசாணைதன்னில் திறமுடனேதான்கொடுத்துமதியபூண்டு, ஏற்கவேயிவ்வேதைசிட்கைவேதையெழிலானகெம்பினுட தளந்தானுக்கு, பூர்க்கவேசாணைதனில்மணிகொடுத்தால் புகழானகெம்பினுடசோதிதானே. ௬௫

சோதியாங்கெம்பினுடமகிமைதன்னை சந்திரனார்சித்துமுனிமறைத்துவைத்தார், வாதிகளுங்காணமல்மதியம்பூண்டு வண்மையுடன்கைமறைப்பைத்தெரியாமற்றான், நீதியுடன்சாத்திரங்கள் படித்தயர்ந்து நிஷ்களங்கமாயிருந்தார்கோடிபேர்கள், வீதியெனுங்கொல்லனதுமாளிதன்னில் விரும்பூசிவிற்றதொருகதையுமாச்சே. ௬௬

கதையானகதைகாட்டிமையும்பூண்டு காசினியில்தான்மறைத்தார்வினோதவித்தை, கெதையானவுப்பினுடகெதையைச்சொன்னேன் கெணிதமுடனென்னிகண்டு காணமற்றான், விதைபோட்டால்சுரையொன்றுகாய்க்குமோசொல் வித்தகனேநூல்களெல்லாமினையங்கூறி, உதயம்போல்கெம்புவைப்பிருக்க வுத்தமனேவெகுதேசஞ் சென்றார்பாரே. ௬௭

பாரேதான்மணிதனையேசாணைதன்னால்பக்குவமாய்த்தான்பொடித்துவெளியுப்போக்கே, நேரேதான்வணிசரிடஞ்சென்றுயானால் செடிதானசெம்பதுவும்பிறவியென்று, சீரேதான்செகத்திலுள்ளமாண்பரெல்லாம் செகதலத்திற்பிறவியுளளகல்லேயென்று, நீரேதான் செகத்திலுள்ளமாண்பரெல்லாம் செப்புவோர்பின்னென்றும் செப்பார்தானே. ௫௬௮

தானனகெம்பதனையார்தான் செய்வார் தன்மையுள்ளபுலிப்பாணிமன்றுகேளு, கோனனாதாக்கள்சித்துதாமும் குவலயத்தில்மறைத்துவைத்தார்நூல்களெல்லாம், தேனான நூல்களெல்லாமுளவாராய்ந்து தேற்றமுடனேநிலவைத்தேனுந்தமக்கு, பானனபரஞ்சுடரே போற்றிசெய்து பரலகனைசதானித்தமதுநிப்பாய்தானே. ௫௬௯

நற்பச்சைவைப்பு.

துதிப்பானயின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் தப்புரவாய்ப்புலிப்பாணிமன்னுகேளு, மதிப்புடையபடிகமென்றகல்தானப்பா மன்னவனைசேரதுவுந்திறுத்திக்கொண்டு, பதிவுடையகாச்சிக்கல் பச்சைதன்னை பாங்குபெறயிருசேராய்நிறுத்துக்கொண்டு, மதிபோன்றபூநீறுங்கூடச்சேர்த்து மகத்தானவலையல்ரங்குதானுஞ்சேரே. ௫௭0

சேரேதான்குகையிலிட்டுசெப்பக்கேளும்செயலானவாறுவகைசெயநீர்தன்னை,விரேதான்மூசையிட்டுகுடோரிசேர்த்து விருப்பமுடன்தாருத்தியதானதுவுங்கொண்டு, நேரேதான்தானுருக்கிமைந்தாகேளு நேர்மையுடன்கருக்கட்டிவார்ப்பாயப்பா, ஆரேதான்மற்றொருவர்காணுமற்றுன் வப்பனைஆறியபின்னுடைத்துப்பாரே. ௫௭௧

உடைத்துமேபார்க்கையிலேயென்னசொல்வேன் ஒகோகோராதாக்கள்மறைத்தவண்ணம், படிகமும்நவநீதம்யானதிந்து பட்சமுடன்யானுரைத்த பச்சைதன்னில், மடைபோன்றசீரலது யிருக்கும்பாரு மகத்தானவணிகரிடஞ்சென்றுயானால், சடைநீக்கிசாணைதனில்கொண்டுமல்லோ சட்டமுடன்சோதிதனையறிந்துபாரே. ௫௭௨

அறிவானபச்சையென்றவைப்புதன்னை வப்பனையுந்தமக்குவுரைத்தவார்போல், குறியானமுறையறிந்துவழியறிந்து குணமானபாகமதுதானறிந்து, முறியாமல்வுருக்குமுகம்பாலறிந்து முன்னையானகருவதனில்பாச்சும்போது, நெறியானபிறவியென்றகல்லைப்போலும்செடிதானபச்சையென்றதளமுமாச்சே, ௫௭௩

ஐண்டாசபஸ்பம்.

ஆச்சப்பாயின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் அறிவுள்ளதிருபாலாவன்புள்ளானே, ஆச்சரியமானதொருசெப்புதன்னை வப்பனைபுலிப்பாணியறைவேன்பாரு, மூச்சடங்கிதானிருந்தேன்நெடுங்காலசித்துமுதலகில்சமாதிகொண்டகாலாங்கிநாதர், பாச்சலுடன்சினபதிசமநிருந்து பட்சமுடனெந்தனுக்குவுரைத்தவாறே. ௫௭௪

வாறானவெடியுப்புபலமோபத்து வளமையுள்ளசீனமதுபலமோபத்து, கூறானகண்டாதுபலமோபத்து குறிப்பானகல்லுப்புபலமோபத்து, சேறானமிருதாருசிங்கிபலமோபத்து செம்பவளபுத்துமதுபலமோபத்து மாறானகெந்தியதுதிலாமோவைந்து மகத்தானபூரமதுபலமுமைந்தே. ௫௭௫

அஞ்சானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி வப்பனைசாரமென்றசெயநீர்தன்னால், மிஞ்சவேதானவரைப்பாய்நாளுசாமம் மிக்கானபில்லையதுவாய்ச்செய்து, அஞ்சாமல்சக்ரயாம்வாலைதன்னில் அப்புறவாய்த்தானமைத்துபாண்டந்தன்னில், பஞ்சமென்றகலசமதுவைத்தும் வைத்து பட்சமுடனொன்றின்மேலொன்றுவையே. ௫௭௬

வைத்துமேகரகமென்றபாண்டந்தன்னில் வளமுடனேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, பொய்த்துமேபோகாமல்தீயைமூட்டிபொங்கமுடன்தானெரிப்பாய்க்கயலம்போலே, சுத்துமேசலமதனைவிட்டுமைந்தா சுந்தரனேவாலையதுயெரிக்கும்போது, பத்துமேதியதுவு மேமாமற்றன் பாங்குபெறவாலைதனையெரித்திடாயே. ௫௭௭

எரிக்கையிலேபதங்கமதுயென்னசொல்வேன் யெழிலாதசமதிலலைக்குலே, சரியானசூதமென்றபதங்கந்தானும் சதுராமமேற்கலசந்தன்னைப்பற்றிசரிசூழலில்மேலாகப்பதங்கமேறி சுத்தமுடன்தவளமதுநிறத்தைப்போலும், உரியதொருசூதமென்றஆசுதானும் யுத்தமனேபளபளத்துயிற்கும்பாரே, ௫௭௮

பாரப்பாசாமமதுநாலேயாகும் பாங்குபெறதானெரிப்பாய்க்கமலம்போலே, கோப்பாயெரித்தவுடன்சாமேறி கேர்மையுடன்சரக்குதிகசேர்த்துமல்லோ,வேரப்பாவடிப்பாண்டஞ்சிட்டம்நின்று விளக்கொளிபோல்சிறுபொடியாந்தகடுபோலே, ஆரப்பாதவளம்போலிருக்கும்பாரு வப்பனைசண்டாசப்பெருமைதானே. ௫௭௯

பெருமையாம்சண்டரசமென்றபற்பம் பேருலகில்நாதாக்கள்மறைத்துமல்லோ, அருமையாமுள்ளதொருபற்பந்தன்னை வப்பினைதான்மறைத்துப்பாடிவைத்தார், ஒருமையாயெல்லவருமறிவதற்கு வுத்தமனேயுந்தமக்குவுகமைக்கூறி, பெருமையாயானுரைத்தேனுந்தமக்கு பேரானகைமுறையைத்தெரிந்துகொள்ளே ௫௮௦

கொள்ளவேஜண்டரசபோக்குசொல்வேன் குறிப்பானரோகமதைக்கொல்லும்வேகம், விள்ளவேரோகமதுவென்னவென்றால் விராணசூலையதுபதி னெட்டும்போம், உள்ளதொருகுன்மமது வெட்டும்போகும் ஓகோகோபாண்டுவகையாறுந்தீரும், கள்ளமிலாபித்தமது நாற்பதும்போகும் கருவானவாதமென்பதுவும்போமே. ௫௮௧

போமேதான்வாயுவென்றரோகம்போகும் பொல்லாதபீலிகையும்மகோதரம்போம், ஆமேதான்கவுசியென்றகெண்டைபோகும் வப்பனைவிக்கலென்றவுளமாந்தைபோகும், நாமேதான்சொன்னபடிவயிற்றுவலிபோகும் நலமானசோகைபோடுபிரமேகம்போம், வேயேதான்மேகமதுயிருபதுவும்போகும் வேகமுடன்விஷபாகந்தீருந்தானே.

தானுணகயரோகஞ்செயரோகம்போம் தக்கானயிருமலொடுவிளாகச்சும், தோனுணமண்டையில்குலைபோகும் கெடிதானகருப்பனென்றவியாதிபோகும், பானுணபடர்தாமரைகறுப்புபோகும் படையோடுசில்விஷங்களெல்லாந்தீரும், தேனுணகாலங்கீதிவாக்கு தேசமதில் பொய்யாதுமெய்யதாமே. ௫௮௩

மெய்யானசில்விஷமாக்குஷ்டம்போகும் மேலானவிப்புருதிகண்டமாலை, வெய்யவேகிராணியதுகழிச்சல்போகும் வெளுப்பானசீழ்மூலம்நவமூலம்போம், துய்யதொருபவுத்திரமுமறையாப்பும்போம் துலையாதபுத்துவுடன்யோனிச்சூலை, எய்யவேமந்தாரகாசம்போகும் பெழிலானநேத்திரநோய்போகும்பாரே. ௫௮௪

பாரேதான்கண்ணோய்தான்தொண்ணூற்றாறும் பாங்கானபிடரிநோய்ஜன்னிபதிமூன்றும், நேரேதான்அண்டமென்றவாதம்போகும் நெடிதானபாதத்தின்வீக்கம்போகும், கூரேதான்குறிப்புற்றுக்கன்னப்புற்று குடிகெடுக்கும்ராசனென்றபிளவைபோமே, சேரேதான்முதுவாலைவிலாவின்வாலை செபலானதமர்காய்ச்சிலர்நிவாணே, ௫௮௫

காணவேபிடிவிழுந்துபுரைமேற்புண்ணும் கண்ணோசைசனைதவளர்த்திரோகந்தானும், தோணவேசபவாதம்ரத்தவாதம் தோற்றுககைம்முடக்குகால்முடக்கு, வேணதொருநாவரட்சிசந்திப்புவீரானலீனதுவாய்வுபோகும், தோணவேநரம்புவலிமுடிச்சிபோகும் கோளானமலக்குற்றம்போகும்பாரே. ௫௮௬

போகுமேஅனுபானம்கண்டறிந்து போக்கவேவியாதிகளுக்குகந்தவண்ணம், ஏகுமேகைபாகஞ்செய்பாகந்தான் யெழிலானபுடபாகம்ருசிபாகந்தான், ஆகுமேயித்தனையுங்கண்டறிந்து வப்பனேநூல்வழியேசென்றாயானால், பாகுபதங்கால்வழிதான்காணலாகும்பாங்கானநாதாக்கள் கற்பந்தானே. ௫௮௭

கற்பமாஞ்சண்டரசருதமப்பா காசினியில்சித்தரெல்லாமறைத்துவைத்தார், பற்புமதுவுலகோர்களறியாமற்றான் பான்மைபெறநூல்களிலேமறைத்துச்சொன்னார், அற்பமென்றுநினையாதே வருண்மைக்தாகேள்வன்புடனேயாமுனக்குவுரைத்தநீதி, கற்பேந்திரகாலமதுநெடுகாலந்தான்காசினியிலிருப்பதுவும்வுண்மைதானே. ௫௮௮

உண்மையாஞ்சண்டரசபற்பந்தன்னை வுலகுபதிமாண்பர்களுமுளவறிந்து, தண்மையுடன்கைபாகஞ்சேர்பாகத்தால் சட்டமுடன்செய்குவதுமெய்யேயானால்வண்மையாஞ்சித்துமுனிநாதர்போலே வளமுடனேவையகத்தில்நெடுங்காலர்தான், திண்மையுடன்வெகுகோடிகாலமப்பா தீர்க்கமுடனிருப்பதுவு முண்மைதானே. ௫௮௯

உண்மையாம்வையகத்தில்நெடுங்காலர்தான் வுத்தமனேநாதாக்கள்சித்தரோடும், பண்மையுள்ளசாத்திரங்கள்பலவாராய்ந்து பாருலகில்மாண்பர்களும்பிழைப்பதற்கு, கண்மையாய்காலாங்கிதாள்பணிந்துகர்த்தாவையஞ்சலித்துமுடிகள்சாய்த்து, நண்மைபெறவுந்தனுக்குமனதுவந்துநாட்டினேனுண்மைசத்தியமும்பாரே. ௫௯௦

சத்தியமாமென்னூலைமுழுதும்பார்த்து சாங்கமுடன்செய்பவற்குயெல்லாஞ்சித்தி, முத்தியதுபெறுவதற்குக்காயகற்பம் முனையானபற்பமிஞ்சூதபற்பம், வெத்திபெறவஷ்டாங்கசித்தியெட்டும் வேதாந்தத்தாயினதுகடனமார்க்கம்,முத்தியதுபெறுவதற்குதேககற்பம்மூதுலகில்சத்தியர்க்குப்பலிக்கும்பாரே. ௫௯௧

பலிக்குமேசூதமுண்டயாண்பரெல்லாம்பாருலகில் மகானுபாவனென்பார்பாரு, சொலிக்குமே தேகமது கற்றாணுகும் சோராது வாசிபது மேல்நோக்காது சுளிக்காது யிருகண்ணும் வருந்தியுர்

தோன்றும்காசினியில்வேசியாகமாண்பரென்பார், சவிக்கர்துசண்ட
ரசபற்பமப்பாசட்டமுடன்செய்வேனேபோகிபாரே. ௯௯௨

பஞ்சபூதசிவராசயோகசெந்தூரம்.

பாரப்பாபுலிப்பாணிமைந்தனேகேளு பாலகனேகாலாங்கிநாதர்நீதி
சேரப்பாயெந்தனுக்குவுரைத்தமார்க்கம், வப்பனேயஞ்சவித்துமுடிவ
ளாங்கிசேரப்பாசமாதிமுகஞ்சென்றபோது செம்மனுடனேந்தமக்கு
கொடுத்தபாகம், நேரப்பாசொல்லுகின்றபஞ்சபூதம் நெடிதானவே
தைமுகம்நன்றாய்ந்தானே. ௯௯௩

வேதைாம்வேதைமுகம்பஞ்சபூதம்மேன்மையுள்ளசெந்தூரங்
காயகற்பம், கோனதபெதும் மனேன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும்
கொற்றவனுர்நாதர்கள்பாதத்தாலும், பானதபெனும்பஞ்சபூத செந்
தூரத்தைபாருலகில்மானுடர்பிழைப்பதற்கும்,சூதைபதுகூறுமல்கு
மரவேலாசந்தானேசைபாகஞ்செப்புவேனே. ௯௯௪

செப்புவேன்கெந்திபதுசேர்க்கான்பாதி செயலான வீரமதுசே
ர்தான்பாதி, ஒப்பமுடன்லிங்கமதுசேர்தானென்று வுத்தமனேசாரம
துசேர்தானென்று, மெய்ப்புடனேபூரமதுசேர்தானென்றுமேன்மை
யுடன்கல்வமீதிலிட்டுமைந்தா, எப்படியுரைத்தாம்பஞ்சபூதம்யெ
ழிலானசரக்கெல்லாம்பொடியாய்ப்போச்சே ௯௯௫

பொடியான்சரக்கெல்லாம்மையதாகி பொங்கமுடன்தாகமதுகரு
விட்டாட்டி, சன்னமாஞ்சரக்கெல்லாம் நன்றாயாட்டி கண்மணியேஜா
மமெட்டுக்கிர்ந்தபின்பு, வடிவானபஞ்சரசரக்கையெல்லாம்வளம்பெ
றவேபில்லையுலருவாய்த்தட்டி, மிடியோகவோட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்
துமீட்சிபெறவிதனிலேகாயப்போடே. ௯௯௬

போட்டேவாவியாநிக்காய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன்மணல்மறைவி
ற்புடத்தைப்போட, நாட்டேவப்படியேபத்துமுறைபோடு நலமான
தாகமென்றநாளினிலே, சாட்டேவபுடமதுவும்பத்துதீர்ந்தால் சட்ட
முடனறுபடியும்செப்பக்கேளு கூட்டேசரக்கதனைக்கல்வமிட்டுசா
ற்றவேகைபாவின்ரசத்தைதாக்கே. ௯௯௭

தாக்கவேசாற்சாமமரைத்தபின்பு சட்டமுடன்பில்லையதுலருவா
ய்செய்து, ஆக்கமுடன்சவிதனிலேகாயவைத்து வப்பனேயிலிட்டுச்
சீலைசெய்து, போக்கானசரக்கெல்லாங்கட்டுதற்குப்பொங்கமுடன்மண
மறைவிற்புடத்தைப்போடு, வாக்கதுவும்பொய்யாமல்சோழிபாகவ
ளமுடனேபுடம்போடக்கட்டும்பாரே. ௯௯௮

கட்டுமேபஞ்சரச்சரக்குதானும் கருவாக பத்துமுறையிப்படி
யேபோட்டால், சட்டமுடன்சரக்கைத் தான்கட்டிப்போகும்சர்ப்பன
செந்தூரம்நிறவர்ணம் மட்டுமேயிலப்பதுவுமோரகப்பா மார்க்கமு
டன் பின்னும்வகைசெப்பக்கேளு, பட்டுப்போல்செந்தூரஞ்சிவப்ப
தற்குபாலகனே வரிசையது செப்புவேனே. ௯௯௯

செப்பவென்றால்காவில்லைப்பாவு பில்லைதேசத்தின் காருவானிசெ
ய்வாரப்பா, ஒப்பமுடன் சருகிகட்டுவாய்க்கா தப்பா ஓநேரநேரவாய்
த்தாலும்விழலாய்ப்போகும், இப்புவிபிலுக்கமக்கு கருகிகட்டும்யெ
ழிலானவேதைமுகம் கூரினென்பான், தப்பிதங்கள்நேராதுசன்மார்
க்கவானே சட்டமுடன்செய்பவனே புத்திவானே. ௧௦௦௦

புத்தியுடன்சரக்கதனைத்தானெடுத்து பூபாலாபின்னுமத்தக்கல்வ
மிட்டு பீத்தியுடன்கருநாளசொறவிட்டு பாலகனேநாற்சாமமரைத்
தபின்பு, சத்தியமாய்பில்லையதுலருவாய்ச்செய்து சாங்கமுடன்ரவி
தனிலேகாயவைத்து, முக்திபெறசில்லிட்டுச்சீலைசெய்து முறையான
சோழியென்றபுடந்தான்போடே. ௧௦௦௧

போடேதான்புடமதுவுஞ்சோழியாக பொங்கமுடனிப்படியே
பத்துமுறைபோடு, நாடேதான்செந்தூரம் சிவப்பேயாமோ நாதாந்
தசித்துமுனிசொல்லாவண்ணம், கூட்டிசெந்தூரந்தனையெடுத்துசா
ற்றவே கல்வமதிலிட்டுமைந்தா, ஆட்டேதான்குமரியின்றன்சாற்றினா
லே வப்பனேதானரைப்பாய்ஜாமம்நாலே. ௧௦௦௨

நாலானஜாமமதுவரைத்தபின்பு நலமானபில்லையதுலருவாய்ச்
செய்துபாலானரவிதனிலே காயப்போடுபாலகனேகாய்ந்தபின்புசில்
லிசெய்து, மாலானசீலைபதுசெய்தபின்பு மகத்தானமணல்மறைவிற்
புடத்தைப்போடு, சூலானபுடமாறியெடுத்துப்பாரு துப்புரவாய்ச்
செந்தூரஞ்சொல்லொணாதே. ௧௦௦௩

ஒன்றுதுசெந்தூர மென்னசொல்வேனிதோகோடாதாக்கள்
கூறவில்லை, மன்னனசரக்கதுவும் பிரிதிகிதன்னுஸ்மகத்தானகாரசா
ரமதுவேயாகி, தன்னமுடன்வேதைமுகங்கோடாகோடி தாக்கிட
வே சிமிட்டுவித்தையென்னலாகும், விண்ணானநாதாக்கள்காணவித்
தைவிருப்பமுடனுந்தனுக்கு வோதினேனே. ௧௦௦௪

ஓதினேன்செந்தூரந்தனையெடுத்துவுத்தமனேவெள்ளிதனில்நூ
ற்றுக்கொன்று, நீதியுடன்தானுருக்கிகுருவெனநீய கிஷ்கணக்கமா
னதொருவெள்ளிதானும், ஆதியென்றபஞ்சபூதசரக்கிலே வப்பனே

வரணமதுமிகவேயாகி, பாதிமதிசடையணிந்ததம்பிரானால் பலிக்கு
மடாவாதவித்தை சொலிக்கும்பாரே. ௯௦௬

சொலிக்குமேமாற்றதுவுமென்னசெகல்வேன்சேராமல்வயதுப
ன்னிரெண்டதாகும்ஒலிக்குமேதங்கமதையென்னசொல்வேன்ஞ்கோ
ரோசித்துமுனியறிபாத்தங்கம், பலித்துமேசிவயோகமாண்பருக்கு
பாவியென்றமாண்பருக்குப்பலியாதப்பா, எலித்தலையில்கோட்டிதா
ன்விழுந்தாற்போலே வெளிதானவைகம்முறைகள் விளைந்தானே, ௯௦௭

தானானசுயத்தங்கம் பிறவித்தங்கம் தாக்கானசிவயோகிசெய்
புத்தங்கம், கோணனகாலாங்கிநாதர்சொன்ன குருவானவாக்கதுவும்
பொய்யாதப்பா, தேனனமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலேதேற்
றமுடன் பலவிதமாய்ப்பாடி, மானான மாண்பர்களுமறியாமற்
றான் மயக்கமுடன்மருட்கடலிலழுந்திட்டாரே. ௯௦௮

மருட்டானசிடிகைவென்றவேதந்தன்னை மார்க்கமுடனறியாமல்
மாண்பர்தானும், இருட்டுவழிபேசியல்லோ பாலரெல்லாம்பெழிலா
னகைம்முறையைப்பாராமற்றான், பொருளிருக்கும்விடமதுவுந்தோ
ன்றுவண்ணம், பொங்கமுடன்மதியீனமயக்கத்தாலே குருட்டுவிழிப்
பூனையதுவிட்டம்பாய்ந்த குறிப்பானகதைபோலமேவலாச்சே. ()

நவலோக செந்தூரம்

மேவலாய்பின்னமொரு மெய்மைசேரு வேதினியில்கீர்த்திபெற்
றபுண்ணியவானே, ஆவலுடனுந்தமக்கு மனதுவந்துவப்பனேகாலா
ங்கிப்பதம்பணிந்துசாவதுவுமென்றைக்குமிட்சயந்தான்சாங்கமுடன்
பலதொழிலுங்கற்றுமென்ன,போவதுமெய்யல்லாலிருப்பதில்லைபொ
ங்கமுடன் வையகத்துவாழ்க்கைபாமே. ௯௦௯

வாழ்க்கையாம்வெகுகாலமிருப்போமென்றும் வண்மையுடன்ப
லருலும் வுள்வாராய்ந்து, தாட்கமலபதாம்புயத்தை மனதிலுன்னித்
தகமையுள்ளகாயாதிகற்பங்கொண்டு, விட்கமுடன்நெடுங்காலஞ்சமா
திசென்று விருதாவாய்மறுபடியும்வந்தமென்ன, யாழ்க்கமுடன்பவ
க்கடலை விட்டகற்றிபாருலகில்சுந்தரம்போலிருப்பீர்தானே. ௯௧௦

சுந்தரனேகாவிகாஷாயம்பூண்டு சுத்தமுடனிருப்பதுவும்யோகி
யல்லோ, தந்திரமாயஷ்டசித்திபாடியென்ன தாரணியில்யோகமது
கொண்டுமென்ன அந்தரமெல்லாம்புகழுஞானங்கொண்டு, அவனித
னில்பொய்வேஷங்கொண்டுமென்ன, மந்திரத்தில்மாங்காய் விழுந்த
தைப்போல பானிலத்தில்வெகுபேர்கள்மயங்குவாரே. ௯௧௧

மயக்கவேயெந்தனதுமணியேகேளும் மாசற்றநவலோகஞ்செயந்
தாந்தான் தியக்கமதுவாராமல்லோகந்தன்னை திர்க்கமுடன்முறை
பாடுசொல்வேன்யானும், நயமுடையதங்கமதுவொன்றேயாகும் நல
மானகாரீயமொன்றேகாலாம், அயமதுவும்பிராகனதுவொன்றேயாகும்
வப்பனேநாகமது ஆறதாமே. ௯௧௨

ஆறானசெம்பதுவுமொன்றேயாகும்வப்பனேகுடவனதுவொன்
றேயாகும், காரானவெள்ளியதுஎண்டேயாகும் கருவானவெள்வங்க
மொன்றேயாகும், கூறானவெட்டுருக்குமொன்றேயாகும் குறிப்பான
நவலோகமொன்றாய்க்கூட்டி, சேரான லோகமெலாமொன்றாய்ச்சேர்
த்துசெப்புகிறேன் வரிசைபெறவண்மைகேளே. ௯௧௩

வண்மையாய்இடைகண்டு யினமுங்கண்டுவ்துப்பானசேர்வைய
துயாவுங்கண்டு, தண்மைபெறநாதாக்கள்தாள்வணங்கி தாமுரைத்த
முறைபாடுவழிபாடெல்லாம், உண்மையுடன்நாமறிந்துபுத்திவானவு
கமையுள்ளலோகமதைக்கண்டாராய்ந்து திண்ணமுடன்மூசையிட்டு
சீலைசெய்து திர்க்கமுடன்சரவுலையில்லூதிடாயே. ௯௧௪

ஊதவேநவலோக மொன்றாய்ச் சேர்ந்து வுத்தமனேயுருகியல்
லோகளங்கமாகும், நீதமுடன்களங்கெடுத்து வுடைதுமைந்தாநிஷ்
களங்கமாகவல்லோகல்வமிட்டு, சூதமது யீரிடைக்குவொன்றேசேர்
த்து சுத்தமுடன்கெந்தியதுரெட்டிப்பாக, யாதமதுபவிப்பதற்குவ
ருண்மைந்தாகேள் வளம்பெறவேதாளகமும் பலந்தான்கூட்டே,

கூட்டியேகண்டாதுகால்தான்சேருகுணமானகெவுரியதுகளுஞ்
சிவ்ரண்டு, நீட்டமுடன்மனோசிலையுங்காலதாக நெடிதானவீரமது
ளஞ்சிராது, தாட்டிகமாய்த்துத்தமதுகளஞ்சிரெண்டு தாக்கானபூர
மதுகளஞ்சியாறு,வாட்டமுடனிடைகண்டுகல்வமிட்டு வளம்பெறவே
தானறைக்கவகையைக்கேளே. ௯௧௬

வகையான ஆறுவகை செயநீர்தன்னால்வளம்பெறவே தானறை
ப்பாயெட்டுசாமம், தகையான சாக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டிதோ
ஞமல்தானறைத்துபில்லைகட்டி, புகையாமலிருப்பதற்குநிழலில்வைத்
துபுகழான சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, பகையானபுடமதுவும் மண
லிலப்பா பாங்குபெறகோழியென்றபுடந்தான்போடே. ௯௧௭

புடமதுவுந்தீயாறிசென்றபின்பு பத்தியுள்ளபூபாலாயுரைப்பே
னப்பா தடங்கண்வேழிகண்டுதண்மையோடு சட்டமுடனமனலது
னீக்கிமைந்தா, அடலானவாசல்தன்னையெடுத்துப்பாரு வப்பனே

செந்தூரம்நீலவர்ணம்,மடலானசெந்தூரந்தனையெடுத்துமன்னவனே
பின்னுமந்தகல்வம்பூட்டே. ௬௧௮

பூட்டியேசரக்கெல்லாங்கல்வமிட்டு புத்தியுள்ளிகண்மணியேசெ
யநீரப்பா, தாட்டிகமாயரைத்தசெயநீர்தன்னால் சட்டமுடன்தா
னரைப்பாய்ப்பின்னுமல்லோ,வாட்டமுடன்தானரைத்துவில்லைதட்
டிவளமுடனே ரவிதனிலேகாயவைத்து, நீட்டமுடன்சில்லிட்டுச்சீ
லைசெய்துநீதியுடன் மண்மறைவிற்புடந்தான்தாக்கே. ௬௧௯

தாக்கவேகோழிபது புடமதாக்கிதன்மையுள்ளபூபாலாபோட்
டாயானால், நோக்கமுடன்மேலோடதனையுடைத்துப்பாரு வுத்தமனே
செந்தூரமென்னசொல்லேன், ஆக்கமுடன்செந்தூரமருந்தைப்போலா
ம் வப்பனைநாதாக்கள் கூறவில்லை, வாக்கதுவும்பொய்யாது வருங்
மைந்தாகேள் வண்மைபெறசெந்தூரவேதைதானே. ௬௨௦

செந்தூரம்வேதைமுகம் ரோகநிவர்த்தி.

தானவேதைமுகஞ்சாற்றக்கேளீர் தன்மையுள்ளபூபாலாத
ருமவானே, கோனவெனதையர் காலாங்கிநாதர்கொற்றவனார்தா
முரைத்தநீதிவண்ணம், பாணையாபரியாள்பாதம்போற்றி பாருல
கில்மாண்பர்களும்பிழைக்கவென்று தேனாசியயோகநிலையில்நின்று
தேற்றமுடன்வேதைமுகங்கூறுவேனே. ௬௨௧

கூறுவேன்செந்தூரந்தனையெடுத்து குணமான வெள்ளிதனில்
நூற்றுக்கொன்று, மாறுதலாய்க்குகையிலிட்டு வுருக்கிமைந்தாமார்
க்கமுடன் தகடிதைதுப்புடத்தைப்போடு, தேறுதலாய்மாற்றதுவு
மென்னசொல்வேன், தேற்றமுடன்பெட்டரைக்கு,ஆணிக்கொக்கும்
கூறுதலாய்ப் பிறவியெனறதங்கமாகும் குணமானசெந்தூர வேதை
தானே. ௬௨௨

தானேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கைலாசபுலிப்பா
ணிகருவுள்ளானே, தோணவேசெம்பதனையுருக்கிமைந்தாதுப்புறவா
யிடைக்கிடைதான்செந்தூரத்தை,வேணமட்டுஞ்செம்புருக்கிக்கொச
மீவாய்வித்தகனே செம்பதுவுங்களங்கமாகும், மாணமருங்கல்வியுள்
ளபூபாலாகேள்மகத்தானசெம்புதனையூதிப்போடே. ௬௨௩

ஊதவேசெம்பதுவுந் தங்கச்செம்பாம் வுத்தமனேநாதாக்கள்ம
றைத்தசெம்பு, நீதமுடன்செம்பெடுத்துசெப்பக்கேளும் கிஷ்களங்க
மானதொருவெள்ளிதன்னை, தோதமுடன் நூற்றுக்குவொன்றுசேர்க்
கதுப்புறவாய்மாற்றதுவும்பதினாறாகும், வாதமதுகாணவென்றுலிது
வேவாதம் வளம்பெரியநாதாக்கள்வாதம்பாரே. ௬௨௪

பாரேதான் வாடித்துப்புடந்தான்போடு பாங்கான வெள்ளி
யது செம்பினாலே நேரேதான்மாற்றதுவு மதிசங்கரனும் நேர்மை
யுள்ள பிரவியென்றதங்கமாச்சு, சீரேதானித்தங்கம் சிவயோகத்தங்
கம் சிறப்பான மாண்பாகளுக்குகந்ததங்கம், ஆரோதான்சொல்வார்
களுந்தமக்கு வப்பனையானுரைத்தேனுண்மைபாரே. ௬௨௫

உண்மையாம்நவலோக செந்தூரத்தை வுத்தமனே புத்தனுக்கு
வோதினேன்யான்,வண்ணமுடன்சிவனத்துக்கிடமதாகவளம்பெரிய
செந்தூரம்பதனம்பண்ணு எண்ணரியநற்பெருளை குருவாயெண்ணி
வெளிதானவறுமை வருங்காலந்தன்னில், கண்மறையுங்காலமது தா
னறிந்து கண்மணியே சிவனத்துக்கிடந்தான் கொள்ளே. ௬௨௬

கொள்ளவே வறுமைவருங்காலந்தன்னில் கொற்றவனேநவலோ
கசெந்தூரத்தை கள்ளமதுவாராமல் மைந்தாகேளு கணக்குடனே
நாளொன்றுக்கிருநேரந்தான், வள்ளலுர்வணிகரிடஞ்சென்றுமல்
லோ வகையுடனேபணவிடைதான் பொன்தானீய்ந்து, உள்ளவகை
சீவிபனாளுள்ளமட்டும்வுத்தமனேகாலமதுகழிக்கநன்றே. ௬௨௭

நன்றானசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு நாதாக்கள்மறைத்துவைத்த
செந்தூரந்தான், குன்றாமலைபழுக்கும் நவலோகந்தான் கொற்ற
வனேகருமிகட்குமனம்விடாதே தின்றாலுமொருவருப் மனதுவந்து
தீர்க்கமுடன் மருமமதாயுண்பாயப்பா, அன்றெறிந்த ஆதிசிவனும்
தமக்குவப்பனைதான்கொடுத்தவேதையாமே. ௬௨௮

வேண்டியாமின்னமொருபோக்குச்சொல்வேன் வேதாந்தக் கண்
மணியேபுனிதவானே, கோதையர்கள் மாயவலைசிக்கிடாதே கொற்
றவனேசிக்கினால்மனம்விள்ளாதே, மாதாவின் சீர்பதத்தை தாரணி
யிலெப்போதுந் தலைமேற்கொண்டு, சீதையுடன் ரமருந்தாவிருந்த
நேர்மைசெப்பினதோர் கதைதனையே கண்டீர்தானே. ௬௨௯

கண்டதொரு மாண்பர்களுக்கிந்தலோகம் கருவான ரோகமது
போவதற்கும், பண்டுளவமாலையணி கிருஷ்ணவதாரன்பார் மாலை
யாகவல்லோர்பூண்டுகொண்டு, தண்டுளவதுளசியென்றழைச்சாற்றால
சட்டமுடன் நவலோகசெந்தூரத்தை, கொண்டிடவே பனுபானம்
பணவிடைதானப்பா கொற்றவனேரோகமது தீருங்கானே. ௬௩௦

கானவே நவலோகசெந்தூரத்தால் க்ஷரோகஞ் க்ஷயரோகங்
கழன்றுபோகும், பூணவே திருகடுகைசூரணத்தில் புகழான செந்
தூரம் பணவிடைதான்கொள்ள, ஆணவத்தால்மிஞ்சியந்த மேகரோ

கம் வப்பனேகடல்புக்கியோடும்பாரு, மாணமருங்கல்வியுள்ள மன்று கேளும் மகத்தார்னவியாதிமுகமின்னங்கேளே. ௬௯௧

கேளப்பாவனுபானம் செய்தேனும் செடியான நவலோகசெந்தூரத்தை, ஆளப்பாவியாதிமுகக்தானறிந்து வப்பனேயனுபான மறிந்துகொண்டால், கேளப்பாவொருநாளும் வாராதப்பா குனமுள்ள நவலோகசெந்தூரந்தான், பாரப்பாபோகாமல் மண்டலந்தான் பரிவுடனே கொண்டவர்க்குரோகம்போமே. ௬௯௨

போமேதான் பதினெட்குஷ்டம்போகும் பொல்லாதமேகமென்றயிருபதும்போம், ஆமேதான்சூலைபதினெட்டும்போகும் வப்பனே காமாலையாறுந்தீரும், வேமேதான்வாதமதுயெண்பதும் போகும்வேகமுடன்பித்தமதுநாற்பதும்போம் ஈமேதான் சொன்னபடி பிராணிபோகும் கலமாகப்பாண்டுவகைதீருந்தானே. ௬௯௩

தீருமே தேகமதவூதல்தீரும் தீர்க்கமுடன் ரோகமெல்லாம் போகும் பீரதனில்தான் சுரக்கும்விஷமேப்பா யெழிலானதந்தரோயெல்லாந்தீரும், ஈறுடலம்கிரந்திபென்றபுண்கள்போகும் கலமானதாதுடனே வலியுண்டாகும், கூறுமுனிகாலாங்கிநாதர்வாக்கு குவலயத்திலொருநாளும்பொய்யாதாமே. ௬௯௪

பொய்யாதுநவலோகசெந்தூரந்தான் பூட்டுகிறேன்காலாங்கிரத்துச்சொச்சம், மெய்யிஇுள்ளரோகமது பெல்லாந்தீரும் மேலான நவலோகசெந்தூரந்தான், வையகங்கள் தான்புகழும் செந்தூரத்தைவளம்பெரியநாதர்கள்மறைத்துவைத்தார், துய்யநல்லபணிதங்கள்மிகவாராய்ந்து அப்புரவாய் வோதிவைத்தேனுனுக்கம்பாரே. ௬௯௫

பாரேதான் நவலோகசெந்தூரத்தை பாருலகில் நாதாக்கள் மறைத்துவைத்தார், ஆரோதான்சாத்திரங்களுளவாராய்ந்து வப்பனே போதிப்பாராருமிலலே, நேரேதான வுந்தன்முகம் மனதுவந்து செடிதானமுறைபாவெழிபாடெல்லாம், தீரேதானிடைபாகம் கைபாகங்கள் தீர்க்கமுடனுந்தமக்குபோதித்தேனே. ௬௯௬

ரசவெள்ளி.

போதித்தேனின்னமொருமார்க்கங்கேளீர் பொங்கமுடன்புலிப்பாணிபுனிதவானே, ஆதித்தன் சந்திரன்போல் வெள்ளி போக்கு வப்பனேயானுரைப்பேனன்புள்ளானே, நேயுடன்சூதமது பலந்தானென்று நிஷ்களங்கமானதொருகாடிவீரம், நீதில்லாபாஷாணச்சுண்ணமொன்று தீர்க்கமுடன்களஞ்சியிடைதானுந்தூக்கே, ௬௯௭

தூக்கியேகல்வமதிவிட்டுமைந்தா துப்புறவாயரறுவகை செயநீர்தன்னுக், நோக்கமுடன்தானறைப்பாயிரண்டுசாமம் நூறுக்கமுடன்மெழுகதனையுநட்டிமைந்தா வாக்குடனேபாகமது பிசகிடாமல் வளமான சூதமென்றவெண்ணைதன்னை பாங்களவாயுருட்டியதை மூசையிட்டுபண்புபெறமேல்மூடிச்சீலைசெய்யே. ௬௯௮

சீலையென்றால் ஏழுசீலைவலுவாய்ச்செய்து திட்டமுடன்சாவலைபில்வைத்துவூது வாலையுடன் நீயாறியெடுத்துபாருவளமான சூதமது வெள்ளியாகும், காலையிலேதானுதிக்குஞ் சூரியன்போல்கருவான வெள்ளியதுசோதிமெத்த அலையெனும் தவடதனையிறுத்தி வமந்தா வப்பனே புடம்போடதுலக்கமாமே. ௬௯௯

துலக்கமாம்வெள்ளியதுயென்னசொல்வேன் துப்புறவாய்சூதமென்றவெள்ளியாச்சு, பலந்தொருசிவராசவெள்ளிதன்னை பாருலகில்நாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், சுலபமென்றவேதை முகங்காணுமாண்பர் சுந்தரனேவெகுகோடி மாண்பரப்பா, கலக்கமதுவாராது சூதவெள்ளி கருவானவங்கத்துக்கசைந்திடாதே. ௭௦௦

அசையாது சோதனைக்குவுறுதிவெள்ளி வப்பனேநாதாக்கள் நூலறிந்து, வகைபொன்றும்நோமல்தாள்பணிந்து வஷ்டாங்கயோகநிலைதன்னிற்சென்று, திசைபெட்டுங்குளிகையது பூணுங்கொண்டு திருவினையாள்மனோன்மணியாள்போற்றிசெய்து, இசையுடனே யுந்தமக்கு பிந்தயாகம் பின்புமுடன் தான்கொடுத்தவேதையாச்சே. ௭௦௧

ஆச்சப்பாகைபாகஞ்செய்யபாகந்தான் வப்பனே வினையமென்றபதமறிந்து, மூச்சடங்கி நெடுங்காலமிருந்தசித்து முனையானபாகமதைக்கைமறைத்தார், பாச்சலுடனடியேனுங்குளிகைகொண்டு பாருலகை சுத்தியல்லோ மனதுவந்து, வீச்சுடனே யுந்தமக்குவேதை வைத்தேன் விட்டகுறையிருந்ததினால் வாய்க்கலாச்சே. ௭௦௨

வாய்க்கவேமுன்செய்தபுண்ணியத்தால் வளமானவினயமென்ற வெள்ளிபோக்கு, தாய்க்கமலத்தாள்பணிந்த புண்ணியத்தால் சட்டமுடனுந்தமக்கு காணலாச்சு, பேய்பிடித்து மாண்பரெல்லாம் வாதந்தேடி போனவிலைகடந்து பதிகடந்து, மாய்கையெனுஞ் சமுசாரமிட்டிழந்து மடிழந்து விடிழந்துமாண்டார்தாமே. ௭௦௩

மாண்டாரேவையகத்தில்கோடிமாண்பர் மானிலத்தில் கணக்குண்டோலக்கோயில்லை வேண்டியதோர்கருமானமனேகங்கொண்டு விட்டகுறையில்லாமல்விழலாய்ப்போனார், காண்டவம்போல்பூர்வீகபு

ண்ணியத்தால் தற்பரனையுந்தமக்கு யித்தபாகம் ஆண்டகைபான்
மனைன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே வப்பனேயுர்தமக்குவந்தவாறே

வெள்வங்கநீர்வாங்கல்.

வாறான்பின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வன்மையுள்ள புலிப்
பாணிமன்னுகேளும், கூறானவெள்வங்கம்பலர்தானென்று கொற்றவ
னே ருகமதுபுலர்தான்பாதி, நீறானபாஷாணகன்னமப்பா கெடிதா
னமூசையிட்டுவுருக்கியல்லோ, பேறுடையபற்பமது குன்றியப்பா
பெருமையுடன்வுருக்குமுகந்தன்னில்தாக்கே. ௯௫

தாக்கவே வெள்வங்கமுருகியல்லோ தகைமையுள்ள நீர்தனையுமீ
ந்துகொள்ளும், தேக்கலென்றவெள்ளீ பதூட்டல் காய்பபு தெளிவா
ன நீரதுவுமேதியல்லோ, நோக்கமுடன் பிரவியென்ற வெள்ளியாச்
சு கெடிகாணலங்சமதற்கசையாதப்பா ஏக்கமதுகொள்ளாமலித்தபா
கம்வெளிதாகச்செய்தவர்க்குசித்தியாமே, ௯௬

சித்தியாம் வெள்ளீயம்பிரயோகத்தால் சீரான சமூசாரிக்கான
வித்தை, முத்திபெறவழியுண்டுஞானமுண்டு மூதுலகில் நீயுமொரு
சித்தனவாய், நித்தியமுஞ் சிவானந்தநிலையில்நின்று நீதியுடன் சிவ
யோகந்தன்னைப்பாரு சத்தியவான் வார்த்தையது பொய்யாதப்பா
சட்டமுடன் காலாங்கிசொன்னவாக்கே! ௯௭

நாகக்கட்டுவகை.

சொன்னதொருபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு சொருகுள்ள கண்
மணியேதீரமாரா, கன்னயமாய் பல்நூலுக்கற்றுணர்ந்த நாதாந்த
சித்தொளிவைரவில்லேனப்பா, உன்னிதமாய் நாகமென்ற லோகந்த
ன்னை வற்பனமாய்த்தானெடுத்துவுண்மைபாரு, பன்னவேநாகமது
தானெடுத்துபாலகனேவுருக்கியல்லோ சாய்த்திடாயே. ௯௮

சாய்க்கவேபிறுப்பைபெய்தன்னிலப்பா சட்டமுடன் சாரம
தைக்கிராசமீர்ந்து, வாய்க்கவேபதினேருமுறைதானப்பா வளமுட
னேயுருக்கிமிகச்சாய்த்தாயானால், மாய்த்தமேசட்டையதுசவனேயாகி
மகந்தான நாகமது வொருகன்றாகி, யேப்ந்தவொரு மழையினால்
மன்சட்டாள பேரானபிரிதிவிபோலிருக்கும்பாரே. ௯௯

பாரப்பா புலிப்பாணியின்னுங்கேளு பாகமுடன் முன்செய்த
நாகந்தன்னை, நேரப்பா கரியங்கந்தானக்கூட்டி நேர்மையுடன்தானு
ருக்கி தெப்பக்கேளீர் ஆசப்பாதேன்வளையலென்றநூரீ வப்பனே
தானுருக்கி கருவிட்டாட்டி, தீரப்பாநாகமதற் கக்கியூட்டி திறமுட
னேயேழுவகைசெய்யே. ௱

ஏழுரணசிலையதுவனுவாய்ச்செய்து வெழிலானசிதனிலேகாய
வைத்து, ஆழானபுடமதுவுங்கோழியப்பா வப்பனேதான்போட்டு
எடுத்துப்பாரு, மீளானநாகமதுகட்டும்பாரு மிக்கானதவளைவெள்
ளேசெப்பலாகும், கோளாறுவாராதுயித்தபாகம் கொற்றவனேநாக
மதுகட்டிப்போச்சே. ௱௧

கட்டியதோர்நாகமதுயின்னஞ்சொல்லேன் கருவானவையானி
ன்சாற்றினாலே, திட்டமுடன்தானுருக்கிசாய்ப்பாயப்பா திறமான
நாகமதுசிறலேகி, சட்டமுடன்தவளையதுபோலேயாகி தகைமையுள்ள
நாகமதுபுகையடங்கி, கட்டிலாக்களங்கமது போல்ஜோதியோடும்
கலமானநாகந்தின்கட்டுதானே. ௱௨

தானானநாகமதுகட்டுதன்னை தன்மையுள்ள பூபாலாசாற்றக்
கேளு, மானானமருதோன்றிசாற்றினாலே மார்க்கமுடன்தானுருக்கி
சாய்ப்பாயப்பா, பானானபாஞ்சுடர்போல்சோதிமின்னும் பாலகனே
பத்துமுறைவுருக்கிச்சாய்க்க, தேனானநாகமதுகன்னமடைந்து தேற்
றமுடன்புத்துமென்றபுட்டுதானே. ௱௩

புட்டானநாகமதைத்தானெடுத்து புகழானபழச்சாற்றினுருக்
கிச்சாய்க்க திட்டமுடன்பத்துமுறைவுருக்கிப்பாரு தீர்க்கமுள்ளசவ
ளையதுபோலேயாகும், கட்டமுடன்பாசாமல்சிராசிதன்னைக் கருவா
கத்தானுருக்கிசாய்த்துப்பாரு, நட்டமென்னசிவந்தகொடிவேலிதன்
னைநன்றாகபத்துமுறை சாய்த்திடாயே. ௱௪

பத்தானமுறையதுவுஞ்சாய்த்தாயானல்பாலகனேநாகமதுவோ
டியகட்டாம், சத்தானநாகமதுகட்டேயானால் சதகோடிசூரியர்போல்
பிரகாசிக்கும், முத்தமரும்ஞானமுள்ளோர்செய்யமாட்டார் மூதுல
கில்சமூசாரிசெப்பும்வித்தை, குத்தமதுவாராதுநாகந்தன்னை குண
முடனேசெப்பவனேவாதியாமே. ௱௫

வாதியாம்நாகமென்றதனைக்கெடுத்து வரிசைபெறுகமதுநேரே,
சேர்த்து, நீதியாமாறுவகைசெயநீர்தன்றால் நீடியவைபெண்சாமத்
தானுமப்பா, ஆதிபெனும்பாஞ்சட்டைமனதிலெண்ணி சோராமல்
தானரைப்பாய்மெழுகுபோலாம், பாதிமதிசடையணியுந்தம்பிரானைப்
பாலகனேமெழுகதுபோலிருக்குந்தானே. ௱௬

தானானமெழுகதனைபில்லைதட்டி தகைமையுடன்ரவிதனிலேகா
யவைத்து, கோனானகுருசொன்னவாக்குபோலே கொற்றவனேசில்லி

ட்டுநிலைசேர்த்து, மாறுணமணல்மறைவிற்படக்கைகப்போடு மகத்தான
செந்தூரம்நீவார்ணம், பறுணபுடமதுவும்பத்தேயாரும் பாலகனே
தானேனைத்துபோடுபோடே. ௯௮௭

போடவேசெந்தூரமாகுமன்போசாம் பொங்கமுடன்தானேதா
ன்னசொப்பக்கேளு, அடவேநீவனைத்தாக்கிடவேகின்றால் லப்பனே
வழிபாடுசொல்வேனப்பா, நீடவேசெம்பநாகங்களுங்பத்து நெடி
தானசெந்தூரங்களுங்கிபொன்று, கூடவேதாணுருக்கிகொடுத்துப்
பாழி கொற்றவனேமாற்றதுவும்பொன்பதாமே. ௯௮௮

சாமேதான்சொர்புகின்வாசடித்துகண்ணைமபெறபடம்போடமிற
வித்தக்கன், வேமேதான்காவிக்கு முப்புக்கேகா வேதாந்தக்கன்
மணிவேமினக்கம்பாரு, அமேகான்பகைமபென்றதக்கம்பா வப்ப
னேசமூசாரிக்கானதக்கம், காமேதான்சொன்னபடிநாகத்தக்கும்க்ல
ம்பெறவேசெய்பவனேபுத்திவானே. ௯௮௯

புத்தியாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் புகழானவெள்ளிய
துபக்தக்கொன்று, வெற்றிபெறதாதுாக்கிருவொன்றிய வித்தக
னேமாற்றதுவுமொன்னசொல்வேன், சத்தியாவெட்டனைதாணுனிக்
கொக்குகன்மார்க்கபக்கியள்ளபூபாலாகேள், கித்தியமூக்குருபதாம்
புரித்தைப்போற்றி நீமகனேஜீவித்தமிருப்பீர்காணே. ௯௯௦

காணவேவாரடித்துபடக்காண்போடு கருவானவெள்ளியதுபச
மையாக்கிணவேகாளிருக்குராற்றோபோத்த நிஷ்களங்கமானதொரு
தங்கமப்பா, அளவைக்கள்தாசெதிக்கிப்பசம்புபக்தை வப்பனேபெ
ன்றுமனதிலெண்ணி காணவேகாக்குவித்து அஞ்சலித்துகாரினி
யில்மார்மமதாய்வாழ்குவீரே- ௯௯௧

வாழ்கவென்றால்செந்தூரம்பதனம்பண்ணு மகத்தானபுலிப்பா
ணிமன்னுகேளு, வாழ்கவென்றால்செந்தூரந்தனையெடுத்து வளம்பெ
றவேசெயரோகந்தன்னிலீவாய், வாழ்கவென்றால்மேகமென்றபிணிப
துக்கும் மகத்தானகசரோகந்தன்றனக்கும், வாழ்கவென்றால்சாயாதி
கற்பம்போலே வன்மையுடன்தானருந்திவளமைகொள்ளே. ௯௯௨

தொள்ளவேஅனுபானந் தன்னிலிய கொற்றவனேகாசமதுவா
துப்போகும், உள்ளதொருபண்டுவைகயாலுக்கிரும் வத்தமனேவாயு
வென்றதென்பதும்போம், கள்ளமிலாப்பித்தமதுகாற்பதும்போம்
கபரோகந்தில்விஷங்களற்றுப்போகும், வன்னதுயர்மேகமென்றது
டரோகம் வன்மைபெறுந்தாமரையுந்தானும்போமே. ௯௯௩

போமேதான்பொல்லாதரோகம்போகும் போக்கானவாய்நாற்
றம்வெள்ளைதீரும், காமேதான்சொன்னபடிநளிர்சுரங்கள் கலமிலாக்
கொண்டியதாஆறுர்தீரும், வேமேதான்நேத்ரவலி தொண்ணூற்றாறும்
விட்டகலுமேனியதுகாந்திமெத்த, ஆமேதான்காதாக்கொண்ட
கற்பம்வப்பனேநாகசெந்தூரம்பாரே. ௯௯௪

பாரேதான்செந்தூரமுண்டபேர்க்கு பாலகனேயேழாயிரமில
துண்டாகும், கேரேதான்கிருஷ்ணவதாரனைப்போல் செடிதானஸ்ரீ
லீலைமன்மதந்தான், சீரேதான்செந்தூரந்தானுமல்லோ ஸ்ரீராமர்கொ
ண்டதொருகற்பமாகும், வேறேதான்கற்பமதாயிதற்கிணையுண்டோ வே
தாந்தத்தாய்கொடுத்தகற்பமாச்சே. ௯௯௫

கற்பமாம்காகமென்றசொர்றூரந்தான் காலாங்கிநாதருட்கடாட்
சத்தாலே, சொற்பமென்றெண்ணியாதேதுய்யபாலா சுந்தரனேசமூசா
ரிக்கானவித்தை, விற்பனர்கொண்டாடும்வேதைதன்னை விள்ளாதே
யொருவருக்கும்விள்ளவேண்டாம், அற்பமென்றெண்ணியாதேவருள்
மைந்தாகேள் ஆச்சரியமானதொருமகிமைதானே. ௯௯௬

பூரக்கட்டுவேதை.

மகிமையாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன். மகத்தான்புலிப்
பாணிமன்னுகேளு, அகிலமெலாந்தான்புகழும்காலாங்கிநாதர்வன்பு
டனேயெந்தமக்குச்சொன்னநீதி, சகிதமுடனுந்தமக்குஞானமீந்து
சகலகலைக்யானமெல்லாமுபதேசிப்பேன், விசித்ராங்கருமிகளுமும்
மைப்பற்றி விரமுடன்கேசமதுகொள்வார்பாரே. ௯௯௭

பாராணகருமிகளுமும்மைவேண்டி பாருலகில்சினேகவதஞ்செ
ய்யவென்று, காரானகல்லவர்போல்வார்த்தைகூறி கடுஞ்சினத்தை
மனதிலுன்னிமெய்யேகூர்வார், நேரானசிடைவையென்றவேதைமார்க்
கம் நேர்மையுடன்தாமுரைக்கவதியஞ்சொல்வார், கூறானவார்த்தை
யதுமிகவிடாமல் குணமுடனேயமதுவாய்நேசங்கொள்ளே. ௯௯௮

கொள்ளவென்றால்பூரணத்தைக்கேட்பாரப்பாகொற்றவனேமர்
ம்மமதைவெளிவிடாதே, தெள்ளுதமிழ்வாகடத்தைப்பேசுபேச தே
ஜோளிவின்சின்மயத்தைவெளிவிடாதே, உள்ளதொருபொருளெல்
லாமுவமையோடும் வுத்தமனேதடம்பிரித்துக்கேட்பாரப்பா, கள்ள
மனமில்லாமல்கயடகற்றி கண்மணியேவுண்மையதுபகன்றிடாயே. ()

புகலவேபுலிப்பாணிமன்னுகேளு புகழானபூரமென்றவேதை தன்னை,சகலமுனிசித்தகளுஞ்சொன்னாரப்பா தாரணியில்மர்மமதாய்ச் சொல்லிவிட்டார், மிகலவேசாத்திரங்கள்கோடாகோடி நீதியுடன் கட்டுமுறையனேகங்கண்டார், அகமுள்ளவிரும்பென்ற பாண்டந் தன்னை வப்பனேவெண்மையதாய்த்துலக்கிப்போடே. ௬௭௦

போடவேதான்பூரமென்றசரக்குதன்னைபொங்கமுடனபச்சட் டிதன்னிலிட்டு, நீடவேபலமொன்றாய்நிறுத்துக்கொண்டு நிஷ்களங் கமானவெள்ளாட்டுப்பாலால், சாடவேசுறுக்கதுவுமெட்டுசாமம் தண் மையுடன்தானகொடுத்துப்பின்னுங்கேளு, கூடவேயசுவின்பாலா லுசாமம் கொற்றவனேதான்கொடுத்துவைத்திடாயே. ௬௭௧

எடுக்கவேபூரமதுயென்னசொல்வேன்யெழிலான தந்தமதுபோ லேகாணும், நுக்கமதாயுருகியல்லோயிறுகிக்காட்டும் வுத்தமனே தவளைபோலேகாணும்,தொடுக்கவேவெடியுப்புபலமொன்றாகும் தோருமலைனமது பலமொன்றாகும், விடுத்ததொருதுருசதுவும்பல மொன்றாகும் வித்தகனேசிங்கிபதுபலமொன்றுமே. ௬௭௨

ஒன்றானசரக்கெல்லாங்கல்வமிட்டு வுத்தமனேநாதாக்கள்சொன்னவண்ணம், தென்றிடவேகல்வமதிலிட்டுமைந்தா வேகமுள்ளவருக் கன்பால்தனாலாட்டி, குன்றானபூரமதுக்கக்கிப்பூட்டி கூர்மையுடன் ரவிதன்னிலேகாயப்போடு, நன்றானசீலைபதுவேழுசெய்து நலமுடனே யெரிக்கும்வகைவரிசைகேளே. ௬௭௩

வரிசையாய்த்தளவாயாம்பாண்டந்தன்னில் வகையுடனேபூம ணலைக்கொட்டிவைத்தான, பரியானபூரமதையெடுத்துமைந்தா பாவகு பெறமணலதனில் பொதிந்துமலலோ, விரிவானமணலதனால்மேலு மூடி மேதுமந்தப்பாண்டமிட்டுசில்லுமசெய்து, துரிதமுடனரவிதனி லேகாயவைத்து அப்புறமாய்வாலுகையாலேறிடவே. ௬௭௪

ஏற்றிவேதீபமதுயென்னசொல்வேன் எழிலானபுலிப்பாணிபுத் திரனே, போறவேவம்பாளின்பதாம்புபதனை பொங்கமுடன தானெரிப்பாய்ககமலம்போலே,தேற்றவேபூரமதுகட்டுவாசி நீதியுடன் தவளம்போல்நிற்கும்பாரு, ஆற்றிவேகாமமதுசாயுமாகும் வப்பனே தாமெரித்துவைத்திடாயே. ௬௭௫

எடுக்கவேகணப்பிலைப்போற்றிசெய்துயெழிலானபாண்டமது திறந்துபாரு,விடுத்ததொருபூரமதுயென்னசொல்வேன் விண்ணுலகு

சுந்திரன்போல்தவிளக்கமெத்தவேதாடுத்ததொருபூரமதைத்தானெடு த்துசோராமல் கவசமதைநீக்கியேதான், தடுத்திடாமருந்துவகையா னுரைப்பேன் தற்பரனேசிற்பரனேசார்ந்துகேளே. ௬௭௬

சார்ந்துமே பூரமதையெடுத்துபாலா தண்மையுடன்பற்பமது செய்வதற்கு, ஓர்ந்துமேயிரயமென்றசெந்தூரத்தை ஓகோகோநாதா க்கள் மறைத்துவைத்தார், தீர்ந்ததொருசெந்தூரந்தனையெடுத்துதிர க்கமுடன்பூரமது கிடையேதாக்கி, ஆர்ந்துமேசிற்றண்டக்கருவினு லேவப்பனேதானரைப்பாய்சாமம்நாலே, ௬௭௭

நாலானசாமமது வரைத்தபின்பு நலமாகப்பூரமதுக்கவிப்பூட்டி பாலனேரவிதனிலேகாயப்போடு பட்சமுடன்தானெடுத்துசீலைசெய் து, மாலானமண்மறைவிற்புடத்தைப்பாருமகத்தானகோழியென்ற புடமேயாகும், சூலானபூரமதுக்குள்ளிருந்து சுந்தரனேரூதமதுமடி யும்பாரே. ௬௭௮

மடியுமேயிப்படிதான்பத்துமுறைபோடு மார்க்கமுடனியமெ ன்ற செந்தூரத்தால்,படிபடியாய்கருவிட்டு ஆட்டிஆட்டிபாலகனே பூரமதுக்கவிப்பூட்டி, விடிந்தபின்புரவிதனிலே காயவைத்துவித்தக னேசீலைபதுவலுவாய்ச்செய்து, முகந்தபின்புமுன்போலேபுடமும் போடு முனையானபதமறியெடுக்கக்கேளே. ௬௭௯

கேளேதான்பூரமதுஇறுகியல்லோ கெடியானரூதமதுமடங்கிநி ற்கும், வீளேதான்பூரமதையெடுத்துமைந்தா விருபமுடன்பின்னு மல்லோ வதிதங்கேளு, நாளேதான்போகாமல் நாதவானேகயிலுவி றேன்பஞ்சபூதவாராதாரம், சூளேதான் துருசவெடியுப்புக்காரம்சுந் ரனேவருஞ்சாரஞ்சினர்தானே. ௬௮௦

சீனமரங்கரியுப்புத்தாளுஞ்சேர்த்து சிறப்புடனேசெவ்வாலம் பாலாலாட்டி, சோனமதாம்புரத்துக்கவிமூட்டிசோராமல் ரவிதனி லேகாயப்போடு கானமருஞ்சுண்ணாம்புச்சீலைசெய்து கமிரியால்பின் னுமங்கேகாயவைத்து ஊனமதுவாராமல் மணல்தானப்பா வுத்தம னேகோழியென்றபுடத்தைப்போடே. ௬௮௧

புடமாறித்தீர்ந்தபின்பு யெடுத்துப்பாருபுகழானவாறுவகைசா க்குதன்னால்தடமானபஞ்சபூதவாராதாரமதண்மையுடன்சரக்கதுவு

ஞ்சேர்த்துமல்லோ, திடமாகப் புகழுடங்கிவிரடங்கி நீர்க்கமுள்ளபூ
ரமதுவென்னசொல்வேன், மடலானபூரமதுவுருவியல்லோமார்க்கமு
டன்தந்தபோலிருக்கும்பாரே. ௬௮௨

தந்தமாம்பூரமதுகட்டுமானால் தன்மையுள்ளவைதையதுவென்
னசொல்வேன், அந்தமுடன்பூரமதையெடுத்துபாலா ஆகாகாவராக
மென்றகெப்பினாலே,பக்தமுடன்சுருக்கதுவும்நாலுசாமம் பாகமுட
ன்தான்கொடுக்கமுழுக்கட்டாகும், விந்தையுடன்பூரமதுசிடிகைவே
தைவிண்ணுலகில் மண்ணுலகிலகாணார்தாமே. ௬௮௩

காணாமல்சித்துமுனிநாதர்தாமும் கருவானசாத்திரங்கள் வதிக
ஞ்சொன்னார், தோணாதகருக்குருவும் முறைபாடெல்லாம்தோராமல்
பாடிவைத்தார்நூல்கள்தோறும் வீணாள்தான்போகாமல்சாத்திரத்தி
ல்விட்டகுறைப்குருந்தாலேலபிக்குமென்று மாணாக்களறியவென்றுப
லநூலெல்லாம் மானிலத்தில்பலவிதமாய்க்கூறினாரே. ௬௮௪

கூறினார்வாதநூலனேகஞ்சொல்லிகுணமானபாகமதைவிட்டறு
த்து,தேறினார்நூலகளெல்லாமுன்பின்னாக தேற்றமுடன்கைமறைப்
பாய்க்கட்டறுத்து, மீறியேசிலதுளிவுண்மைகூறி மிக்கானசெய்பாக
ம்வேறறுத்து, சீறியேமாணாக்காதமைச்சினைத்துசேரறுத்துவாரறுத்து
திகைத்திட்டாரே. ௬௮௫

திகைத்ததொருநூல்களெல்லாமுளவுாாய்ந்து நீர்க்கமுடன்கா
லாங்கிப்பதம்பணிந்து, பகைத்தொருசித்தர்களைக்காக்குவித்துபட்
சமுடனஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து வகையுடனேகுளிகையது பூண்டு
பல்லோவளமானசினபதிபடியேனசென்று; தகைமையுடன்குருபாத
ர்பதாம் புயத்தைதாள்பணித்து சதாகாலந்தெரிசித்தேனே. ௬௮௬

தெரிசித்தேன்சமாதிமுகம் மதியாய்நின்றுதேற்றமுடன்குருவ
ணக்கமதிககூறி, புரிசடையோன்பதாம்புயத்தைமனதிலெண்ணிபூ
பாலகாலாங்கிநாதபாதா தெரியாதபெக்தனுக்கு வுகமைகூறிதெளி
வானவுபதேசம்மிகவேகன்னி, சரியானசமாதியதும்புறவேவேண்டி
சட்டமுடன்வரமெனக்கு வருளென்றேனே. ௬௮௭

என்றதொருவாக்கதுவுங்கூறும்போது எழிலானகாலாங்கிநாத
ர்தாமும்,தென்திசையில்கும்பமுனிநாதருக்கு தேற்றமுடன்தரிசனை
கள்தந்தாற்போலே, சென்றதொரு பெக்தனுக்குவாசீர்மங்கள்தெளி
வாகமனதுவந்து வதிகங்கொண்டு,கன்றழுதுங்காலமதில்தாயுவந்து
கடும்பசிக்குப்பால்கொடுத்தகதைபோலாச்சே. ௬௮௮

ஆச்சப்பாபெக்தனுக்குவுபதேசங்கள் அவனிதனிலாருந்தான்
சொன்னாரில்லை, மூச்சடங்கிசென்றதொருகாலாங்கிநாதர் முனையாக
பெக்தனுக்குவுண்மைகூறி,மாச்சலுடன்சமாதிமுகங்காணிருந்தமன்
னவனேகருங்காணுதியங்கம், ஏச்சலதுவாராமல்பெற்றுமல்லோ வெ
ழிலானசினபதிகடந்திட்டேனே. ௬௮௯

கடந்தேனேசினபதிநீங்கியல்லோ காலாங்கிநாதருடகிருபையா
லே, சுடர்போன்றமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலும் சுந்தரனே
வஷ்டதிசைதாடர்துவந்தேன், திடமானமுறைபாடுவழிபாடெல்லாம்
தீர்க்கமுடன்குருபாதெரிந்துமேதான், சட்டமுடன்காயாதிகற்பங்
கொண்டு தாரணியில்நெடுங்காலமிருந்திட்டேனே. ௬௯0

இருந்தேனேநெடுங்காலங்குளிகைகொண்டு எழிலானசமாதிமு
கமெல்லாங்கண்டு, பொருந்தவேயுந்தமக்குவுபதேசங்கள் பொங்க
முடன்கொட்டிவைத்தேனிடங்கொள்ளாது, இருந்தவேபூரமென்ற
காயகற்பம் திட்டமுடன்குன்றிவிதங்கொண்டாயானால், அருந்திய
தோர்தேகமதுஜோதிமின்னும் வப்பனேபூரமதின்வேகந்தானே. ()

தானானகுருசொன்னவாக்குபோலே சட்டமுடன்மண்டலந்தா
னுண்பாயானால், பானைதேகமதுவென்னசொல்வேன் பரிதிகண்ட
பனிபோலேநோய்கள்தீர்ந்து, தேனானமேனியதுகாந்திவீசும் தேச
மதில்விதியாளியறியான்பாரு,மானமகதேவர்கடாட்சத்தாலே மா
ர்க்கமுடனுந்தமக்குவமைக்கலாச்சே. ௬௯௨

வேரைமுகம்.

அமைப்பானபூரமதையெடுத்துமைந்தா வப்பனேமதிதனிலே
நாற்றுக்கொன்று,நிமைப்பொழுதாங்காலமதுவீண்போகாமல் நீதி
யுள்ளபுலிப்பாணிபுனிதவானே,சுமைதாங்கும்கலியாளர்க்குறைதீர்த்
தாப்போல் சுந்தரனேசிடிகைக்யென்றவேதைதன்னை, அமைப்புடனே
மதிதானுமுருகும்போது வப்பனேபூரமதுவொன்றுதாக்கே. ௬௯௩

தாக்கியேவுருக்குமுகத்தன்னில்ப்பாதகைமையுடன்வெள்ளிதனை
யெடுத்துப்பாரு, ஆக்கியோன்வாக்கதுவும்பொய்யாதப்பா வப்பனே
வெள்ளியதுவென்னசொல்வேன், பாக்கியமுண்டாகுதற்குப்பகமை

யாமி பாங்குடனேபத்தரையாம்மாற்றுமாகும், வாக்கதுவும்பொய்யாதுமைந்தர்களே வன்மையுள்ளபிறவியென்றதங்கமாச்சே. ௬௯௪

தர்மமாம்சுயத்தங்கம் பிறவித்தங்கம் தாரணியில் நாதாக்கள் மெச்சுந்தங்கம், புங்கசித்திக்குக்கதேர் யோகத்தங்கம் புகழான சமுசாரிக்கானதங்கம், வங்கமதற்கசையாத வலுத்ததங்கம் வளம்பெரியசித்தமுனிபோற்றுந்தங்கம்இங்கிதமாமாண்பர்களுக்குகந்ததங்கம் வெழிலானநடராஜ தங்கம்பாரே. ௬௯௫

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தர்களே பாலகனேயின்னமொரு போக்குசொல்வேன், நேரேதன்செம்பதுவும் களஞ்சிறுமு நேர்மையுடன்குகைதனிலே யிட்டுமைந்தா, சீரேதான்பாகமது பிசகாமல் தீர்க்கமுடன்தானுருக்கி மருந்தையிவாய் கூரேதான் காமதுவிட்டுருக்கி கொற்றவனேகுருவென்று கொடுத்திடாயே. ௬௯௬

சொடுத்தவுடன்செம்பதவு முருகியல்லோ கோவேந்தர்புகழ்ப்பாணிமன்னர்களே, அடுத்தவிஷஞ்செம்பினது ஊர்லேகி வப்பனே மாற்றதுவுஞ்சொல்லப்போமோ, தடுத்திடாவர்ணமது யென்னசொல்வேன் தாரணியில்நாதாக்கள்மறைத்தகூத்து, கபெப்படையில்வில்லுத்துனாலுமற்று நானிலத்தில்விழுந்தெரு கதைபோலாச்சே.

கதையானசெம்பதுவுமாற்றுமெத்த காசினியிலாரறிவார்மகிமைதன்னை, சதையாமல்வாரடித்துப்புடத்தைப்போடு சட்டமுடன்தங்கமதுவென்னசொல்வேன், உடையாதுபுடத்துக்குவசைந்திடாதுவுத்தமனேவங்கமதுக்குறங்கிடாது, பதையாமல்வாரடித்துப்புடந்தான்போட பாங்குபெறசெம்பொன்னின்மகிமைபாரே. ௬௯௮

பாரேதான்கவசகுண்டலத்துக்காதிபாங்குபெறசியபோகிக்குகந்ததங்கம், நேரேதான்வருமைவெருங்காலந்தன்னில் நேர்மையுடனுண்பதற்குச்சொன்னேனே, ஆரேதான்சொல்வார்களிந்தப்போக்குவப்பனேயாமுனக்குவுரைத்தேனப்பா,சீரேதான்நெடுங்காலந்தவமிருந்து சிற்பரனேவேதமுகஞ்செய்துபாரே. ௬௯௯

செய்துமேகுருவணக்கமிகவுங்கூறி செயலானபாக்கியமுமதிகங்கொண்டு, வைபகங்கள்தான்புகழபுத்திவானுப் வளம்பெரியநாதாக்கள்பதம்பணிந்து, கைப்பல்லசிவவேடம்பூண்டுமல்லோ தப்புரவாய் யோகனிஷ்டைதனிலிருந்து,வைபவேயுனக்குகந்தசேஷன்தேடி பாலகனேவுபதேசஞ்செய்வார்தானே. ௭௦௦

கொச்சிவீரக்கட்டு.

தானேயின்னமொருபோக்குச்சொல்வேன் தகைமையுள்ளதற்பரலாண்புள்ளாரே, கோனேயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுரைத்தனுக்குச்சொன்னேனே, தேனேமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தெவுளிடனேபெந்தனுக்குவுபதேசித்தார், பானேயாஞ்சுடரைப் போற்றியேதான் பாடுகிறேன்கொச்சியென்ற லேகைகானேன். ௭௦௧

கானவேகொச்சியென்ற வீரமப்பா கவனமுடன்பலமதுதான்கொண்டுவந்து, தோணவேலட்சுமியாள் விற்சிலைக்குந்தனையானவிலவதுபழிந்தான்பத்து, நீணவேபமமதனைக்கிறியல்லோ நீதியுடன்வீரமதையுள்ளமைத்து, மானாவேசிலைபதுவ லுவாய்ச்செய்துமயங்காமல்மணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடே. ௭௦௨

போடவேயிப்படியேபத்துமுறைபோடு போச்சானவீரமதுசட்டிப்போகும், நீடவேவீரமதுகட்டினைக்கால் நீடாழிபுலகமெல்லாங்கட்டலாம்பார், சாடவேவீரமதைத்தானெடுத்து சட்டமுடனீசமென்றசெந்தூரத்தை ஆடவேபழச்சாற்றால் தானரைத்து வப்பனேவீரமதுக்கங்கிபூட்டே. ௭௦௩

பூட்டியேவில்லையிலே காயவைத்து பொங்கமுடன்சீலைமதுவலுவாய்ச்செய்து, நீட்டியேமணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடு நீதியுடன்வீரமதுபுகையடங்கி, காட்டிகமாய்வருகிறதுகட்டிநிற்கும் காடாண்மையானதொருவப்புகாணும் கூட்டியேபின்னுமந்தவீரந்தன்னைகுணமாகமறுபடியுஞ்செப்பக்கேளே. ௭௦௪

செப்பவென்றுயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் செயலானவீரமதைத்தானெடுத்து, வுப்பமுடன்மிருகாருசிங்கிதன்னை வைகாகோநாதாக்கள்மறைப்புநீக்கி, தப்பிதங்கள்வாராமல்சிங்கிதன்னை சட்டமுடன்வெள்ளருவால்தானரைத்து, மெய்ப்பாட்டீனவீரமதற் கங்கிபூட்டி மேன்மையுடன்ரவிதனிலேகாயப்போடே. ௭௦௫

காய்ந்தபின்புசீலையது வலுவாய்ச்செய்து கவனமுடன் மறைவிற்புடத்தைப்போடு, தேய்ந்ததொருவீரமதுகட்டுமாசி நேற்றமுடன்படிகமென்றகல்லுபோலாம், மாய்ந்ததொருவீரமதைத்தானெடுத்துமறுபடியும்முன்போலப்பாகஞ்செய்து பாய்ந்ததொருமணல்மறைவிற்புடந்தான்பத்துபாலகனேபோட்டுவரக்கட்டிப்போமே. ௭௦௬

கட்டியதோர்வீரமதைத்தானெடுத்து கலங்காமல் சீலையதுவிலக்கியல்லோ, இட்டமுடன்பின்னுமொருபாகஞ்சொல்வேன் தீர்க்கமு

ள்ளபுலிப்பாணிபுகலக்கேளீர், கட்டுவென்றனிக்கதாவும்பாஷாணங்கள் நாடியிலாதிம்பமக்கின்காற்றிலே, கொட்டுமதோர்கிவுத்தினைக்கா ணறைக்கு கூரவேவீரமதற்கணிபுட்டே. ௭௦௭

அக்கினியென்றவீரமணிதானிப்பிள்ளைக்கு வைப்பிலேயேபோடுமேலதா ரைப்புச்சொல்லா, இங்கிதமாய்மண்மகைளில்புடக்கைதப்போடு வெழிலா ன்புடமதினிலெடுக்கப்பாரு, அக்கினியின்வீரமதாமென்னசொல்வே ன்கட்டுடன்மணிபோலேயாகுகின்றார், வங்கமென்றமணிபோலே தோற்றும்பாரு வளமையுள்ளவீரமணியாகுந்தானே. ௭௦௮

தானைவீரமணியென்னசொல்வேன் தாக்கணபுடமாவாறன் போலாச. கோணைபடமதாவும் நாமுமே கொற்றவனைவீரமணி யென்னசொல்வேன், மானைவீரமணிசட்டைக்கால் மகாரிஷிகேது சாந்தீபானன்டோ. தேனைய்மேறைவ்மணியாள் கடாட்சத்தாலேதே ஜோதியின் வீரமணிகாணலாமே. ௭௦௯

காணலாம் வீரமணிதனையெடுக்க கனமானமகாரிஷியின் மேலே செல்லு, புனவேவீரமணிகட்டிவேனென்பான் புகழாக வெதிரியென்ற மான்பார்க்கும், வேலவேமேன்னட்கனிலேப்பேனென்று விருதுப னையானைநிடைசமணியினைலே, காணவேசித்தாதிமுனிவர்தாமுந்தடு க்குவார் மணிதனையே கண்டபோதே. ௭௧௦

கண்டதொருகாரத்தசித்தர்தாமும் கனமுடனேயுந்தினைத்தான் போற்றுவார்கள், மண்டலத்து ராஜாதிராஜர்தாமும் மகாவீரனென்ற ல்லோமதிப்பார்காணும், கொண்டல்வண்ணனச்சுதனர் கிருஷ்ணவதா ரன், குவலயத்தில்கொண்டகொரகு குளிகையென்பார். தெண்டனா லும்பணிபசெல்லாமும்மையல்லோ தேர்ந்ததொருசித்தமுனியெ ன்பார்பாரே. ௭௧௧

பாரேதான்வீரமென்ற குளிகைதன்னை பாங்குடனேதானெடு த்தபகாக்கேளு, நேரேதானுனதுகாலின்பேரில் நேர்மையுடன் தான்வைக்கப்பால்கொடாது, சீரேதான்வீரமணியாட்டுக்கன்றைக்கி றப்பானபாலதுவுஞ்சுவறிப்போகும், நீரேதான்மணியதனை யெடுத் தாயானால் நிஷ்களங்கமானபால் சுரக்கும்பாரே. ௭௧௨

சுரக்குமேமணிதன்னையேயெடுத்துப்பால சுந்தரனேசொல்லுகிறே ன்சூட்சம்பாரு, இரக்கமுடனுன்பேரில்மனதுவந்துவெழிலானமணியி னதுபுட்டக்கதை, திறக்கவேமணியென்றவண்மைதன்னைதீர்க்கமுட ன்புகலுகிறேன் திண்ணம்பாரு, பறக்கவேவாயுவேகந்தன்னைப்போ லேபாரினிலேவாயில்விட்டுடைக்கலாமே. ௭௧௩

நடக்கவேநெடுந்தூரம்நெடுங்காலந்தான் நடராஜசுந்தரனேநவி ல்வேனப்பா, அடக்கமுடன்குளிகைதனைவாயில்விட்டு அவனியெல்லாம் நடந்தாலுமசைத்திடாது, படம்வரையும்மாதர்தனைப் புணர்ந்திட்டா லும்பகாவேகூடாதுலீலாவண்ணம், சடமதுவுந்தோன்றாது யுத்தம க்குசட்டமுடன்குளிகைதனைக்கொள்வீர்தாமே. ௭௧௪

குளிகைவேதமுகம்.

கொள்ளவேயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் குணமானபுலி ப்பாணிகேக்கிராகேள், எள்ளளவும்பிசகாதுயிர்தபாகமதெழிலான வீரமணிவேதையப்பா, விள்ளாதேயாருவருக்கும் விந்தபாகம்வி ட்குறையிருந்தநினுடைத்தமக்கு, கள்ளமதுவாராபூலமனதுவந்துகண் மணியேகடாட்சித்தேன்பண்புதானே. ௭௧௫

பண்பானவீரமணிதனையெடுத்துப்பார் வேந்தாவெள்வங்கஞ்சேர் த்தனப்பா, இன்னமுடனதாலுருக்கி குகையிலிடாதீடுமுடனேவீரம ணிதனையெடுத்து, அண்ணலார்பதம்போற்றி யடிபணிந்துவப்பனே குளிகையதுயெடுத்துமைந்தா, வண்ணமுடன்வங்கமது வுருகும்போ துவளம்பெறவேகுளிகைதனைப்பொதிந்திடாயே. ௭௧௬

பொதியவேரெண்டுமேலெழும்பி பொங்கமுடன்மணியதுவும் தெறிக்கும்பாரு, மதிபோன்றவெள்ளியதுயென்னசொல்வேன் மகத் தானவெள்ளியம்பீர்தானேசி, துதிபெறவேவெள்ளியது யூற்றேமெ த்ததுப்புரவாய்சொல்வதற்குநாவுமில்லை, பதிபானவீரமணிதனாலுதி த்தபரிதியென்றவெள்ளியது காணலாமே. ௭௧௭

காணவேயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் கண்மணியேபுலிப் பாணிகவிரசேந்திரா, ஆணவத்தாலவந்ததொருகசரோகங்கள் வப்ப னேதேனதனிலதுபாவித்தால் காணமதுவாராமல் ரோகங்கள்நாடா துமேனிவிட்டெழும்பாரு, மாணமருங்கல்வியுள்ளபுத்திவானேமா ர்க்கமுடனின்னமொருமதுமங்கேகேளே. ௭௧௮

கேளப்பாமணியதனையெடுத்துமைந்தா கெவனமுடன்பாணித னிற்பதனம்பண்ணு, வாளப்பாமேகமதுசெல்லும்போதுவளமுடனே ஐந்தருவுங்குண்ணுமல்லோ, நாளப்பாவுடலைவிட்டாத்து மந்தானேங் வம்போவதற்குமுன்னதாக, பாளப்பாதன்னைத்தானமறந்துமல்லோ பாமுடலம்போவதற்குநாளுமுண்டே. ௭௧௯

உண்டானகாலமதுஒடுக்கர்தன்னில் ! வுத்தமனேதாகமென்றகு ருவுதன்னில், கெண்டிடவேவீரமென்ற குளிகைதன்னை கொற்றவனேதானிழைத்துநர்வில்நீட்ட, தண்டமுடன்செத்தசவம் போலானு லும், தாரணியில்தனையெடுத்துவார்த்தைகூறும் சண்டமாருதம்போலேயிந்தவீரம் சட்டமுடனுந்தனுக்குவோதினேனே. ௨௰

சகலரோகங்களுக்குஞ்சூரணபாகம்.

காயகற்பம்.

ஓதவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் ஓகோகோராதாக்களொளித்தபார்க்கம்,நீதமுடன்காயகற்பசூரணந்தான்நிலையானயோகிகட்குமாண்பருக்கும், தோதமுடன்சரக்குவகை செப்பக்கேளும் தோன்றாமல் சக்குடனேயிளகுமாகும், ஆதமுடன் இப்புலியுங்கடுக்காய்,த்தான்றி வப்பனைமாசிக்காய்தானுங்கூட்டே. ௭௨௧

கூட்டவேதேசாவரம்வாய்விளங்கம் குணமானகார்போகங்கடுக்காய்ப்பூவும், ஏட்டமுடன்சிற்றரத்தைபேரரத்தை நலமானவாலுளுவையோமந்தானும், வாட்டமுடன்சிறுமல்லிபேராமல்லி வளமானகுராசாணியோமந்தானும், கோஷ்டமுடன் கண்டிப்பிலியுங்கூட்டி குணமான அதிமதுரமேலந்தானே. ௭௨௨

தானனிராம்புடனே லவங்கப்பட்டை தன்மையுள்ள ஜாதிக்காய்ஜாதிப்பத்திரி,கோஷ்டத்கோலம் பிரப்பின்மூலம் கொடிதானபூமிசர்க்கரையுமாகும், தேனனபரங்கியுடபட்டைதானும்தெளிவானவால்மிளகுசெங்கடுக்காய், பானனதுளசியென்றவித்ததானும் பாக்கானதுலிவ்துவித்துங்கூட்டே. ௭௨௩

வித்தானஅரசினதுவித்துமாகும் வீரானபிச்சினுடவித்துமாகுமசத்தமுள்ளபூனையென்றகாலிதானும், சுந்தரனேஊமத்தைவித்துங்கூட்டு, மெத்தவரிதானதொருவிராலிவித்துமேன்மையுள்ளபூஅரசனைவித்துகூட்டு, சந்தனிக்கப்பாலேவிநிலையும்வித்து சந்தனமாமவித்ததுவுங்கூட்டேசெய். ௭௨௪

சோப்பாஅத்தியுடவித்துதானும் செபலான அழிஞ்சியுடவித்துதானும், கூரப்பாசாரத்தினவித்துதானும்குறிப்பானஊசத்தின்வித்துதானும், மோரப்பாமுருக்கிலையின்வித்துதானும் கெடிதானவருக்கினுடவித்துதானும், ஆரப்பாசூரியுட வித்துதானும் வப்பனேயெள்ளினுடவித்துகாண். ௭௨௫

காணவேவகைவகைக்குப்பலந்தானென்று கருத்தாகத்தான்வருத்துசூரணித்து, தோணவேசூரணத்தையொன்றாய்க்கூட்டி சோராமல்பசம்பாலில்சுத்திதேதான், வேணதொருசரியாகஞ்சீனிசேர்த்து விருப்பமுடன்சீசாவிற்பதனம்பண்ணு, ஆணவங்கள்வுண்டாகயிந்தபாகம் வப்பனேசரிகூட்டிபதனம்பண்ணே. ௭௨௬

பண்ணவேமூப்பூவுகளுஞ்சேர்த்து பண்மையுடன்மண்டலந்தான்கொண்டபேர்க்கு, நண்ணவேநடுச்சாமலபதுதன்னில் நாட்டமுடன்சிவயோகஞ்செய்யும்பேர்க்கு, திண்ணவேமண்டலந்தான்காயகற்பம் தீர்க்கமுடன்சமுசாரிக்கானவித்தை, வண்ணமுடனிப்பாகஞ்சித்தருக்கு வளமையுடன்மறைத்துவைத்தாருண்மைபாரே ௭௨௭

பாரேதான்மண்டலங்காயாதியப்பா பாங்குபெறவுண்டவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி, நேரேதான்சமுசாரிக்கானகற்பம் கெடிதானதுறைவிகட்குமுகந்தகற்பம், சீரேதான்காயாதிகொண்டபின்பு தீர்க்கமுடன்வழலைபதுகொள்ளவேண்டும், நீரேதான்வழலைத்துகைபாகந்தான் நீதியுடனறிவதற்குயின்னங்கேளே. ௭௨௮

போகஞ்சாதிப்போர்க்குவழலைத்திராவகம்.

கேளப்பாபுலிப்பாணிமன்னுபாரு கெடியானயோகங்கள்சாதிப்போர்க்கு,வாளேதான்சமுசாரிகுடியுள்ளோர்க்கு வகுப்பானசிவயோகிவேடத்தார்க்கும், பாளேதான்யோகமதுயோகாமற்றான் பகருகிறேன்திராவகவழலையப்பா, சூளேதான்கைபாகஞ்செய்பாகந்தான் சூட்டுகிறேன்வரிசைமுறையின்னங்கேளே. ௭௨௯

முறையானமுறைபாடுயேதென்றக்கால் முனையானலவணமதுவெடியுப்பாகும், துறையானகல்லுப்புவளையலுப்பு துடியானசவுட்டுப்புயிந்துப்பாகும், குறையகற்பமகரியுப்புபூநீறப்பு குணமானகாசமுடன்சீனகற்பம், மிறைபோன்றபாஷாணங்களிதானும் பேரானவிங்கமதுபூரங்கூட்டே. ௭௩௰

கூட்டவேவீரமுடன்சிங்கிதானும் குணமானதாளகமும்கெவுரிதானும்,நீட்டவேயனுசிலையும்வரிதாரந்தான் நிலையானகெந்தியுடன்கற்பாஷாணம், நாட்டமுடனசங்குபென்றபாஷாணந்தான் நலமானசுத்தமுடன்துருசுங்கூட்டு, வாட்டமுடன்சாக்கிகலலாஞ்சமனதாகவளமுடனேதானிடித்துயெடுத்துக்கொள்ளே. ௭௩௧

கொள்ளவேசாக்குகர்சாரஞ்சேர்த்து கெடிதானசீனமதுரொட்டிபாகம், விள்ளவேகுழிக்கல்லில்பொடியதாக்கி வீரானவாலையிட்டுதிராவகந்தான், மெள்ளவேபாண்டமதில்சாக்கையிட்டு மேன்மையுட

ன்சக்கரமாம்வாலைதன்னை, எவ்வளவுகோளாறுநேரமற்றுன் பெளி தானதிராவகத்தைவாங்குவாங்கே. ௭௬௨

வாங்கையிலேதிராவகந்தான்வெளுத்தவண்ணம் வளமையுடன் மறுபடியுமடித்துவாங்கு, தூங்கியேதிரியாதேதய்யப்பாலா தப்புரவா ய்திராவகைத்தையேழுமுறைவாங்கு, எங்கியேயிருக்காமல்திராவக த்தை யெழிலானசீசாவிற்பதனம்பண்ணு, சாங்கமுடன்போகமதுசா திக்குங்கால் சட்டமுடன்திராவகத்தின்தன்மைகேளே. ௭௬௩

தன்மையாய்திராவகத்தைதாக்குவண்ணம் தகமையுள்ளபுலிப் பாணிதபவுள்ளானே, உண்மையுடயண்டலந்தானந்திசக்தி வுத்தம னைகளஞ்சியதுகொண்டாயானால், நன்னமுடன்வாசியதுமேல்நோக் காது நனினமதுவுலாதுநடுங்காமேனி, கன்னமதுகொண்டாலுமொ ன்றுமில்லை சுந்தரனேதிராவகத்தைபதனஞ்செய்யே. ௭௬௪

புலிப்பாணிக்கு போகர் ஞானப்பாலூட்டல்.

செய்யவேயின்னமொருபுலப்பஞ்சொல்வேன் செயலானபுலிப் பாணிகணிதவானே, வையகதனில்நெடுங்காலமிருந்துமல்லோ வளமு டனேவுபதேசமனேகங்கொண்டீர், வெய்யவேமருத்துவங்கள்கோடா கோடி மேன்மையுடன் தானடைந்தீர்புண்ணியத்தால், பையவேயுந்த மக்குஞானப்பாலை பகருகிறேன்புலிப்பாணிபண்புள்ளானே. ௭௬௫

பண்பான்புலிப்பாணிபாருள்ளானே பகருகிறேன்ஞானமென்ற பாலையப்பா, நண்பானவேங்கைதனைவிட்டு நன்கி நலமுடனேதிருப்பா லின்கடலின்மார்க்கம், விண்ணதனில்குளிகைவிட்டு யென்பின்னாக விட்டுகுறையிருந்ததொருபுண்ணியத்தால், வண்ணமுடன்பின்தொட ர்ந்துவருகவென்று வணக்கமுடன்போகரவர்கூறுவாரே. ௭௬௬

கூறுவார்வாய்திறந்துபோகர்தாமும் குணமானபுலிப்பாணிதன் னைத்தானும், நாறுமுடலந்தமக்குவுபதேசங்கள் நற்கதிகள்பெறுவத ற்குநயமதாக, ஆயுபுடைசூழ்ந்தாந்தன்னைநீங்கி வப்பனேதிருப்பாலி ன்கடல்வாவென்று, பேறுடையசப்தமுட்டிலுச்சாடித்து பெருமையுட ன்சீஷனுக்குபோதிப்பாரே. ௭௬௭

போதிப்பார்லோகமதுமார்க்கந்தன்னை பொங்கமுடன்சாத்திரத் தின்வழிபாடெல்லாம், சாதிப்பாயுலகமெல்லாமாடலாகும் தற்பரன் போலிருப்பதற்குஞாயமுண்டு, நீதியுடன்வையகத்துமகிமையெல்லாம் நிஷ்களங்கமாகவலம்வரநடத்தலாகும், ஆதியந்தமானதொருசாதியே தம் வப்பனேனடத்துவதாமுண்மையாமே. ௭௬௮

பாரோதான்திக்கெட்டுமாளவாரும் பாராளுமன்னவரைவெல்ல லாகும், நீரோதான்திக்குஜெயங்கொண்டநீரன் நீர்க்கமுள்ளபற்றுனை யைவெல்லலாகும், நீரேதானேழுகடலங்காணலாகும் சிறப்புடனேநீ ரின்மேல்நடக்கலாகும், கூரோதான்மிருகமென்றஜாதிதன்னை குறிப்பு டனேயழைப்பதற்குவசியமுண்டே. ௭௬௯

வசியமாம்பட்சிதனை பிடித்தலந்து வழக்கமுடன்பாஷைகளைச் சொல்லலாகும், நிசிதமுடனரவமதையாட்டலாகும் நிஷ்டூரமானதொ ருகொடியபேரை, நசிகமுடன்நன்மையாற்சொல்லலாகும் நலமானப தியோகஞ்செய்யலாகும், பசிவந்தபாலனுக்குபால்கொடுத்த பாருலகி ல்கதைபோலமுடியுந்தானே. ௭௭௦

தானவுலகமதையாண்டுமென்ன தாரணியில்கீர்த்தியதுபெற் றுமென்ன, கோனானகோவேந்தர்தன்னைப்போலே கொற்றவனேகிரீ டமதைக்கொண்டுமென்ன, தேனுனமாளிகையுங்கட்டியென்ன திக் மூனசமுசாரங்கொண்டுமென்ன, பாலனபாலகரைபெற்றுமென்ன பாலகனேஞானமென்றபால்தான்வேண்டே. ௭௭௧

பாலானஞானமென்றபாலையப்பா பகருகிறேன்புலிப்பாணிபனி ந்துள்ளானே, மேலானபதந்தனையேநண்ணவேண்டும் மேதினியில்பல க்கடலைபகற்றவேண்டும், நாலாலானபதந்தனக்குமேலேயப்பா நற்பத மாம்பொற்பதத்தைநண்ணவேண்டும், காலானசிதாபாசப்பொருளை யப்பா கருதவேணுந்தமக்குக்கருதுவேனே. ௭௭௨

கருதவென்றால்நாவில்லைப்பாவுமில்லை கண்மணியேபுலிப்பாணி கவிராஜேந்திரா, இருதமுள்ளதிருப்பாலின்கடலின்பக்கம் சிற்பரனே யென்பாலாகிரிவானே, குருவினதுகாலாங்கிவாக்குபோலே குண மானவுபதேசம்நீயும்பெற்று, பரிதிமதியுள்ளநாளளவுமட்டும் பாலக னேயுபதேசம்போற்றுவாயே. ௭௭௩

போற்றவேபுலிப்பாணிபுகழுள்ளானே பொங்கமுடன்திருப்பா லின்நடுமையத்தில், ஆற்றவேநிஷ்டையதாரணப்பா அலைகடலில்பள் ளிகொண்டவம்பலத்தில், நாற்திசையும்நாதாந்தசித்தர்தாமும் நடுக் கமுடன்ரிஷிகளெல்லாம்பார்த்திருக்க, மேற்புறத்தில்போகரிஷிநாதர் தாமும் மெல்லெனவேவடபாகஞ்சாதிப்பாரே. ௭௭௪

சாதிக்கவடபாகந்தானிருந்து சட்டமுடன்புலிப்பாணிக்குபதேசிக்க, மேதினியில்தேவாதிதேவரெல்லாம் மேன்மையுடன்கண்டல்லோபிரமித்தேங்க, ஆதியென்றபராபரியாள்முன்னேநிற்க அன்னைவேயுபதேசமனதுவந்து, சோதிமணிமந்திரத்தையுச்சாடித்து சுந்தரற்குவுபதேசங்கூறுவாரே. எசரு

கூறுவாருபதேசமென்னவென்றால் குணமானதிருப்பாவின்கடலின்மேலே, மாறுபாடானதொருமயத்தைநீக்கி மகத்தானகோபாகநிலையில்நின்று, தேறுகலாப்சமாதிமுகம்நிற்கவேண்டும் தேஜொளியின்சின்மயத்தையறியவேண்டும், ஆறுதலமென்றதொரு பிரணவத்தை யப்பனேவுச்சரித்துநிலையில்நில்லே. எசசா

நிலையானநிலைபதுவுமென்னசொல்வேன் நிஷ்களங்கமானதொரு சுபாலபீடம், கலையானகலையதுவும்பிடகலைபிங்கலையில் கருவானநாசியதுமையம்பற்றி, மலையானகபாலமென்றபீடம்பற்றி மகத்தானமூலவரைமேலேசென்று, தலையானபஞ்சேந்திரமுள்ளடக்கம் சாற்றுகிறேன்சிவயோகஞ்சாற்றுறேனே எசஎ

சாற்றுகிறேன்துவாரமது வொன்பதுந்தான் சட்டமுடன்தானடைத்துமேலேபூட்டி, போற்றியதோர்கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு போதனுசத்தியெல்லாம்மனதிலுன்னி, தூற்றியேதான்புடைத்துபொருளாராய்ந்து துப்புரவாய்சிதாபாசக்கனையறுத்து, மாற்றியேவட்சரத்தைவுள்ளாராய்ந்து மகத்தானவுளவுதனையறிந்துகொள்ளே எசஅ

கொள்ளவேயறுபத்துக்கலையான்காதக்கோடானகலைகுருத்துக்கயிர்கள்மாட்டி, விள்ளவேசச்சிதாநிலையில்நின்று விட்டகுறைவருமனவும்மேலேநேக்கி, உள்ளதொருபூரணத்தைவெளிகாட்டாமல் வுத்தமனேவிசித்திரமேலநின்றுகொண்டு, தெள்ளமுர்த்தமானதொருஞானப்பாலை தேற்றமுடனுசாத்திவிருந்துதாக்கே. எசகூ

தாக்கவேபூசாத்தைக் கொள்ளும்போது தகமையுள்ளவனுகத்தைவெட்டிவாங்கு, நோக்கமுடன்கேசரத்தைக் கொண்டபாலல்றனுக்கமுடன்கலைகுருத்தப்பிரிக்கலாகும், ஆக்கமுடன்விசித்திரமேலேயிருந்துகொண்டு, ஆண்மையுடன்சமூத்திமேலேமேலாய்த்துசாக்காலதைசொற்பனமுமவஸ்தைபற்று சட்டமுடனிருப்பதுவேசமாதிதானே. எரு

ஞானப்பாலறிதல்.

தானான சமாதியிலே நின்றுகொண்டு சட்டமுடன் யோகமது கொள்ளும்போது, கோணான குருநிலையக்கைநிலையாயூன்றி குவலயத்தில்நடப்பவனேயோகவானும், தேனானதேஜொளியின்மயத்தைக்கண்டுதேற்றமுடன் சொக்கிபல்லோ போகாமற்றான், பானான பருஞ்சுடரைப்பற்றியல்லோ பரவெளியில் சமாதிவழி சாதிப்பாயே. ()

சாதிக்க மூச்சுடரை யறியலாகும் சட்டமுடன் நிஷ்டானுபூதிகொண்டு, ஆதியந்தங்கருவிகரமுள்ளாராய்ந்து வஷ்டாங்கயோகநிலைதன்னிற்சென்று, நீதியுடன் மாயவலையிக்கறுத்து நிஷ்களங்கமான சுபாநிலையிற்சென்று, சோதியெனு மூட்டெபாருளைமனதிலுன்னி சுந்தரனே கமலமென்ற பீடந்தாக்கே. எருஉ

தாக்கையிலே கேசரத்தில்நின்றுகொண்டு தகமையுள்ள பூரணத்தைப்போற்றிசெய்து, நோக்கமுடன் கும்பத்தின்மேலிருந்து நொடிக்குள்ளே சுவாதிஷ்டானந்தெரிந்து, வாக்குடனே பஞ்சலயத்தையுச்சரித்து வளமுடனேயஷ்டநிலையதியிற்சென்று, நாக்கமெனுமிருட்கடலை விட்டகற்றி துய்யகருணைநந்தங் கருவிபூணே. எருங

பூணவேகருவியென்றால் ஞானப்பாலை புகழானபவக்கடலை விட்டகற்றி, தோணவேசின்மயத்தை மனதிலுன்னி கோரககடுஞ்சினத்தை சிக்கறுத்து, வேணபடிமுச்சுடரைப் பற்றியல்லோ வேதாந்தமனோன்மணியைத்துதித்துநின்று, நீணவேவைராக்கியநிபானமூட்டி நிஷ்களங்கமானதொரு நிலையில்நில்லே. எருச

நில்லப்பாபசுபதியாம் பாசந்தன்னை நினைபானமவுனமென்ற நிலையிற்பூட்டி, வல்லதொரு பிரகாசநிலையில்நின்று வளம்பெறவே குக்குமத்தின்வேரறுத்து, புல்லவேடாக்ஷாந்திர பேதாபேதம் புகழானகருவிகரணுதிபந்தம், நல்லதொருசிவானந்த நிலையைப்பற்றி நாட்டமுடன்மனதுவந்து நவிலக்கேளே. எருரு

நவிலவேசிதாபாசவலைபகற்றி நலமுடனே பௌஷிகத்தின்வேரறுத்து, நவிலவேகற்பாந்திர காலமட்டும் காத்திடவே சச்சிதாநிலையைப்பற்றி, புல்லவேவருநட்கடலைக்காண்பசற்று புகழானவிருட்கடலைவிட்டகற்றி, விமலவேவித்தியா சன்னியத்தை விருப்பமுடன் கூறுகிறே னுண்மையாரே. எருசா

பாரேதான்சன்னியாசி வர்த்தங்கொண்டு பாங்கான கலைகற்றி நிலையைப்பற்றி, சேரேதான்சிவானந்த லகிரியாலே செம்முடன்

குருசம்பிரதாயவர்க்கம், நீரேதான்சுற்றறிந்துவிலேயிலின்று விட்டுத பூரம்பொருளதனை விட்டகற்றி, கூரேதான்சுசியர்னை சுயரூபத்தை குணமுடனே யோதுகிறேனின்னக்கானே. ௭௫௭

சாறான மனக்குறங்கை விட்டகற்றி தன்மையுள்ள பிதிரச்ச் பொருளறிந்து, தேறுனவமுர்தமெனுருட்சிரபாத்திரம் தெவிட்டாத தெள்ளமுர்தருரனப்பாலே, மாறான மதிபமுர்தம் கொண்டாற்போல மதகரியாமாறுவத்தை பொடுக்கின்று, பாறுனபத்மமெனும் யுகாந்தப்போரை பற்றறுத்துவிட்டறுத்து பதிவாய்நில்லே. ௭௫௮

நிற்கையிலேசோதிமயந்தன்னிற் றேற்றும் நீதியுள்ளபாடு துறை வழிதான்காட்டும், அற்பமென்று நினையாதே யடிவணங்கி அம்பரத் தின்மேலிருந்து அறிவாலுன்னி, சொற்பமதாய்வாசியதைகீழ்நோக் காமல்சேரமல்மேனந்தளர்ந்து சூட்சமேகி, உற்பனமாய் உயிரை வழுவிலாக்கி வுத்தமனேநாள்தோறு மமுர்தமுண்ணே. ௭௫௯

உண்ணவே தேகமெனுங் கோட்டைதன்னில் வுத்தமனே வுட் கோட்டையேழுகோட்டை, நண்ணவே துவாரமது வொன்பதாகும் நலமானபஞ்சேந்திரியமைந்துமாகும், இண்ணவே யுடல்பொருளாகி யந்தம்நிர்க்கமுள்ளயேழுசுற்று கோட்டைக்குள்ளே, வண்ணமுடன் கலேபதுதான் முப்பத்திரண்டு வளமானயிடைகலேயின் கலேதான் செண்டே. ௭௬௦

இரண்டாவகலேக்குள்ளே முப்பத்திரெண்டு வெழிலான கலேய துவுமிதிலடக்கம், இரண்டுமேரேசக பூரகத்தைப்பற்றி தெளிவான கும்பகமுமதிலடக்கம், காண்டகம்போ லாகாசகபாடமாகும் கருவி காரணதிபந்தமதிலடக்கம், வரண்டதொரு மேல்வீடு மோட்சவீடு வளமபெரிய வாகாபகோட்டையாமே. ௭௬௧

கோட்டையாங்கபாலமென்ற கோட்டையப்பா கொடிதானசின் மயத்தின் கோட்டையாகும், பாட்டையுடன்வாசலது வதிலேயுண்டு பாலகனேசின்மயத்தின்வாசலப்பா, தேட்டையெனும் வமுர்தமப்பா வுமிழ்நீர்தேட்டை தேஜொளியின்பம்பரம்போல் காக்குந்தேட்டை, காட்டையதுகண்டர்தும் காணலாம்பார் காயபுரிக் கோட்டையின் றன்கருகாணுரே. ௭௬௨

காணுரேபஞ்சேந்திரிய கோட்டைதன்னை கருவானதடங்களது காணமாட்டார், தோணுரேவாசலதுநடங்கண்டர்தும் தோருமல்சின் மயத்தின்வழிபறிந்து, வீணுளப்போக்காமல் விட்டில்போலே வியா பித்துக்கருவயர்ந்து விழலாய்ப்போனுர், மனுமல் பாஞ்சடங்கபன வென்றெண்ணி யுத்தமனேபாதைவழி தெரியார்காணே. ௭௬௩

தாறுனவட்சரத்தை யோதமாட்டார் தன்மையுள்ள குருநட்டு வழிதன்னிற்சென்று, தேறுனமடாலயத்தை விடென்றெண்ணி தே ற்றமுடன் இருந்தூறுவதாரளப்பா, பாறுன இலேதனிலே யுபதேசித்த பற்குணனுருபதேசம்போலேயப்பா, மாறுனபத்மபீடம்பெற்றேனெ ன்று மார்க்கமுடன்தாமுரைத்து கெட்டார்பாரே. ௭௬௪

கெட்டாரே ஞானத்தின்பீடங்கண்டால் கெடியானமோட்சவழி காணலாகும், தொட்டாலேசின்மயத்தின்பொருளேதொட்டால்தோ ருமல்கேசரிதான்பத்தலாகும், விட்டகுறையிருந்தாலும் ஞானப்பால் தான் விருப்பமுடனுந்தமக்கு லபிக்கும்பாரு, தொட்டகுறியோலது வேதய்யபாலா துப்புரவாயுபதேசஞ்செய்திட்டேனே. ௭௬௫

துருசு செந்தூரக்களிங்கு.

இட்டேனே யின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் எழிலானபுலிப் பாணி ராஜபாலா, நட்டதொரு பயிரெல்லாம் பயிர்தானுமோ, நாட தனில்பெற்றதெல்லாம் பாலராமோ, துட்டரென்றுல் துட்டாதுசொ ல்லப்போமோ துரைராஜசுந்தரனே துய்யவேலா, கெட்டவர்கள் நல் லவர்களாவாரோதான் கெடியானவையகத்தில் மாண்பர்தாமே. ௭௬௬

மாண்பான வையகத்தின் மார்க்கஞ்சொல்வேன் மார்க்கமுடன் முறைபாடு வெவ்வேறுகும், தாண்பானகொக்கதுதா னன்னமாமோ தாடாண்மைகொண்டதொருகோழிதானும், ஆண்பானகலாபமென்ற மயில்தானுமோ வப்பனேகுன்றின்மணிகெம்பாமோசொல், காண்பா னசெக்கதுவும்லிங்கமாமோ தாரணியில் முறைபாடு யின்னங்கேளே. ௭௬௭

கேளேதான் பனியதுவு மழைதானுமோ கெடியான மின்மினி தான்விளக்காமோசொல், தாளானபிரிதிவென்ற பவளந்தானும் தாக் கானநற்பவளமாகுமோசொல், பாளானசிப்பியது வெள்ளியாமோ பாலானவெள்ளைமண துப்பாமோசொல், கோளான மாண்பர்களில் கிகர்தான்கூற கொற்றவனே வேணவித்தியாசம்பாரே. ௭௬௮

பாரேதான் சவுரியங்களதிகமுள்ளோர் பாருலகிலொருவருக் கோரீடுமுண்டோ, நேரேதானவரொக்க ரிஷிகளாவார் நேர்மையுட னிவரொக்கரவரேனுவார், சீரேதான் சிர்வளங்கள் மிகவும்பாடி சிறப் புடனே பேர்வளங்கள் மிகக்கொண்டாடி, கூரேதான் சித்துமுனி சா த்திரங்கள் கூறினர்வெகுகோடி வேதைதானே. ௭௬௯

வேதையா பின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் வேதாந்தத்தாயி னருகிருபையாலே, பானதயாம் சமுசாரிக் கானவித்தை பாலகனே யுந்தமக்குப் பகருவேனய்யா, சிதைவெனும் பெண்ணாரசி மாதுபூரண டச்செகச்சோதிநங்கமகத யென்னசொல்வேன், ருதகற்றி மயக்கறு த்து சுட்டிடாமல் சுந்தரமென செடிகையென்ற வேதைகேளே. ௭௭௦

கேளேதான் துருசதுவுஞ் சேர்தானெட்டு கெடியான தாரமது சேர்தானொன்று, பானேதானப்போகாமல்கல்வமிட்டு பாலகனேதான றைப்பாய்நாலுசாமம், நீளேதான் செருப்படையில் நாலுசாமம் நிலை யானநுணமூனிநாலுசாமம், இளேதானவரோடிப் படர்ந்திருக்கும் கெடியானகுமட்டி மூலியாங்கே. ௭௭௧

வாங்கியேதானரைப்பாய் நாலுசாமம் வளமுடனே மாத்திரை யாய்ச்செய்துகொண்டு, தூங்கயேதிரியாதேதய்யபாலா யப்புரவாய் மாத்திரையைப்பிங்கானிட்டு, ஓங்கியேவெள்ளாட்டுக் கோமியந்தான் உத்தமனே மண்டலந்தானூறப்போடு, சங்கமுடன் மண்டலந்தான் சென்றபின்பு சட்டமுடனே மாத்திரைதானெடுத்துக்கொள்ளே. ()

கொள்ளவே மாத்திரைதான்பதனம்பண்ணு கோவேந்தர்புலிப் பாணிபுனிதவானே, விள்ளவே வெள்ளிபதுபலந்தான் கொண்டுவிருப்ப முடன் மாத்திரைதான் துலந்தான்பத்து, எள்ளவும்பிசகதுவும நே ராமற்றான் எழிலான வெள்ளிதனை மூசையிட்டு, உள்ளபடி வெள்ளி யதுவுருகும்போது வுத்தமனே மாத்திரைதான அலமும்போடே. ()

போட்டதொன்மாத்திரைதானுருகியல்லோ பொங்கமுடன்தானி றக்கிவைத்துமல்லோ, நாட்டதான மற்றாள் பினனுமப்பா நலமுட னேமூசைதனையுருக்கிக்கொண்டு, நீட்டதான் பின்னுமந்த மூசைதன் னில நிலையானமாத்திரையைதுலந்தானீவாய், கூட்டதான்மூசைதனை பிறக்கிவைத்து குணமாகமற்றாளுருக்கிக்கொள்ளே. ௭௭௪

உருக்கியேபத்துமுறை பத்துநாளப்பா முனையானமாத்திரையை சேரமீவாய், செருகுடனே பத்துநாளானபின்பு செவ்வையுடன் மூசைதனையெடுத்துவைந்தா, பெருக்கவேபாறுவகை ஜெயநீர்தன் னில் போனவெள்ளிதனை யுருக்கிச்சாய்ப்பாய், சுருக்கமதுவாராது வெள்ளிக்கப்பா சுந்தரனேபத்துமுறை யுருக்கியூத்தே. ௭௭௫

வைத்தையிலே யிருண்டசெம்பு வெள்ளிதானும் வுத்தமனேமஞ் சளென்ற வரணங்காணும், நாத்தமுள்ளசெம்பதுவுமுறலேதி நலமா

னவெள்ளிரது பழுக்கும்பாரு, பார்த்தவர்கள் வாதமென்ற ருதனித் தை பாருலகில்மகிமைதனை யறிவாரோதான், நேர்த்தியுள்ள கண்டா துமகிமையாலே நேர்மையுள்ளவெள்ளியது பழுக்கலாச்சே. ௭௭௬

ஆச்சப்பாமலைநாட்டுக் குள்ளிருக்கும் வப்பனே குரும்பரென்ற சித்துதானும், பாச்சனுடன்காடுமலை வனாந்திரங்கள் பாங்கானகுகை தனிலேயிருந்துகொண்டு, வச்சலதுவாராம லென்னாளைக்கும் யெழி லான கண்டருடவேதைதன்னை, ஆச்சரியமாகவல்லோ செய்துகொ ண்டு வப்பனேகடையாறி யுண்ணுவாரே. ௭௭௭

உண்ணுவார்சமுசாரி தம்மிடத்தில் உத்தமனேநிதிவாங்கி பொ ன்கொடுத்து, திண்ணமுடன் மாற்றதுவு மென்னசொல்வேன் துய்ய வெள்ளிபந்தரையுங் காணுங்காணும், எண்ணரிய நற்பொருளைக்கா ணாமற்றான் எழிலானசமுசாரி யெல்லாமய்ந்தார், பண்ணவெனக்கு மனமயதுவறியாமற்றான் பாருலகில்யானுமல்லோ மயங்கினேனே. ௭௭௮

மயங்கியேதோசொத்தனுக்கு மன்னுகேளுமகத்தானகாலாங்கிகிரு பையாலே, நயம்படவேவித்தையது யானுமகண்டு நாதாந்தசித்தொ ளியொளியுங்கண்டு, செயம்பெறவே வாதமென்ற வேதைதன்னை சேர்வையுடனுந்தனுக்கு யானுந்தந்தேன், பயப்படவேயென்றாலும் பதாம்புயத்தைப் பணிந்துமல்லோ வஞ்சலித்து துதிப்பாய்தானே. ()

தானை ஸ்ரீராமர் கொண்டசிதை தகமையுள்ள ஜானகியாற்றன் றனக்கு, கோனுனகோவேந்தர்பதிபிலப்பா கொற்றவனேசித்தர்களு முடித்தவேதை, தோனுனசெம்பொன்னே தங்கவர்ணம் தேற்றமு டன்பிறவியென்றதங்கமாகும், பானுனசயத்தங்கய்நயத்ததங்கம் பா ருலகில்லாதாக்கள் மறைத்தார்காணே. ௭௮௦

காணவேநாதாக்கள் மறைத்ததாலே காலாங்கிநாதருட கிருபை யாலும், தோணவே மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும் தோரும யானுந்தனுக்குபனதுவந்து, வேணதொரு நீதிமுறைபாடுகூறி வேதா ந்தவுபதேசவுண்மைகூறி, நீணவேயுந்தனுக்குவுபதேசித்தேன் நீடா ழிபதவிதனை யாளுவீரே. ௭௮௧

தாளககட்டுவேதை.

ஆளவென்று மின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனே புலிப்பாணியறிவுள்ளானே, நீள்வேதாரமது சேர்தானெட்டு நிலையா

னதாரமதுசேர்தான்ரெண்டு, சூளவேதுரசகவுஞ் சேர்தான்ரெண்டு சந்தரனேசூதமது சேர்தான்ரெண்டு, மீளவேயிகவையெல்லாங் கல்வ மிட்டு மிக்கானசிவகரங்கதை சாற்றலாட்டே. ௭௮௨

ஆட்டவே சாற்சாமமானபின்பு வப்பனே மாற்றிரைதான் செய் துகொண்டு, தாட்டிகமாய்வெள்ளிதனையுருக்கிமைந்தா சட்டமுடன் சேருக்குபத்துதாக்கு, நீட்டமுடன் வெள்ளியதுவுருகும்போது கிஷ் களங்கமானதொரு மருந்துதன்னை, வாட்டமில்லா சேருதா னென் றுதர்க்கு வளமுடனேவெள்ளியது வுரியும்பாரே. ௭௮௩

உரியுமேமாத்திரையை வாங்கிக்கொள்ளும் வுத்தமனே மூசை தனையாறவைத்து, சரியாகவைவந்துகாள் தனியவிட்டு சாங்கமுடன் மறுபடியும் பின்னுமல்லோ, பரியானவெள்ளிதனைமூசையிட்டு பட்ச முடன்தானுருக்கிமருந்தையப்பா, வரியானகணக்குடனே முன்போ லப்பா வளமுடனேசேருக்கு ஒன்றுதாக்கே. ௭௮௪

தாக்கவேமூசையிட்டு வுருக்கிமைந்தா தன்மையுடன் ஞளதுவு மைந்ததாக, நோக்கமுடனிப்படியே பத்துமுறையப்பா துணுக்கமு டனுருக்கியல்லோ ஆரவைப்பாய், வாக்கதுவும்பொய்யாது காலாங் கிநாதர் வளம்பெரியசித்தர்களு மறைத்ததோஷம், ஏக்கமதுகொள்ளாம லெழில்வேந்தாதேன் எழிலுடனேசெய்குவதும்பாகமாமே. ௭௮௫

பாகமாமிப்படியே பத்துமுறைதீர்ந்த பாலானவெள்ளிதனை யெ டுத்துமைந்தா, ஆமத்தில் முறைபாடு செய்பாடெல்லாம் வப்பனே கண்டுமிகவுளவாராய்ந்து, வேகமுடனுறவகை ஜெபநீர்தன்னில் வே ட்கமுடன்தானுருக்கி சாய்ப்பாயப்பா, பாகமதுபொய்யாது மெய்யே யாகும் பாருலகில்செய்தவர்க்கு சித்திதானே. ௭௮௬

சித்திபாமிப்படியேபத்துமுறைபாடு சேர்வைகண்டு பதங்கண்டு வுருக்கிச்சாய்ப்பாய், சத்திபவான் காலாங்கி நாதர்வாக்கு சங்கானே பொய்யாது வேதவாக்கியம், பத்தியுடன் மனோன்மணியைத் தொழு துபோற்றி பாலகனேமுறைபோலே செய்வாயப்பா, சுத்தியுள்ளவெ ள்ளிதனை பூசிப்பாரு சுந்தரனே மாற்றதுவுஞ் சொல்லொண்ணாதே.

சொல்லவென்றால் நாவில்லையப்பாவுமில்லை துரைராஜ சுந்தரனே யெவர்தான்காண்பார், வல்லதொரு சித்தாதி முனிவர்தாமும் வளம் பெரியசாத்திரத்தில் மறைத்துவைத்த, கல்லான முறைகளெல்லாங்

கருக்கள்காட்டி கருவிகாரணஇயந்தம் முடிவுண்டாக்கி, நல்லதொரு முறைபாடுசெய்பாடெல்லாம் நாட்டினிலே மாண்பர்களுக் குரைத் திட்டேனே. ௭௮௭

உரைத்தேனேதாரமென்ற களங்குமார்க்கம் ஓங்காரோ நாதாக் கள்கூறவில்லை, வரையானபொருளெல்லாம் மிதிலேதோயும் வளமா னமாற்றதுவும்பத்தேயாகும், இரைகடலில் நாதாக்கள் மறைத்ததா லே திர்க்கமுள்ளவேதைமுகம்யாவுங்கண்டு, விரைபோட்டால்சவரி யொன்று முனைக்குமோதான் வித்தகனே தாரமென்ற தங்கமாமே.

நாற்பத்தெண்பேர் முனிவர்கள் பதினெண்சித்தர்கள்
நவகோடிரிஷிகள் போகரை வருந்தல்.

தங்கமாமின்னமொருவயணஞ்சொல்வோம் தன்மையுள்ள புலி ப்பாணி தப்புள்ளானே, இங்கேதமாயெந்தனையுஞ் சித்தர்கூடி யெழி லான விண்ணப்ப வருந்தல்தன்னை, சங்கமென்றசபைபாறு மன்று வந்து சட்டமுடனெந்தனையும் கேள்விகேட்க, வந்தனமாய்ச் சொன் னதொருவளம்பாடெல்லாம்வண்மையுடனுந்தனுக்குவோதுவேனே.

ஓதவேயெந்தனையுஞ் சித்தர்கூடி ஓங்காரோ நாதாக்கள் கூட்ட த்தோடும்,நீதமுடனெந்தனையும் வரவழைத்து நீதியுடன்முறைபாடு வழிபாடெல்லாம், தோதகமாய்கட்டுரைத்தார் கோடாகோடி தேரு மல்யானுமல்லோ விடைகள்சொன்னேன், போதனைகள் மிகவுரைத் தாரிறங்கியல்லோ பொங்கமுடன்யானுமல்லோ விடைதந்தேனே. ()

தந்தேனே விடையதுவு மென்னவென்றால் தகமையுள்ளரிஷி கூட்டமுனிவரெல்லாம், சொந்தமுடன் வாதாடிவுறவுகொண்டு சோ ருமலெந்தனுக்குயிதவுகூறி, வந்தனங்கள் மிகச்செய்து வஞ்சலித்து வளம்பெரியகாலாங்கிநாதசீஷா, இந்தவரைநெடுங்காலங்கோடிகாலம் இகபாமுங்கண்டறிந்த சித்துபாரே. எகஉ

பாரேதான் வையகத்தின் மகிமையெல்லாம் பட்சமுடன் காலா ங்கிநாதர்தாமும், சீரேதானுந்தமக்கு வுபதேசங்கள் செய்துவைத்த படியாலே தோஷமில்லை, நீரேதான் குளிகையது பூண்டுகொண்டு நீ டாழியுலகமெலாஞ் சுற்றிவந்து, கூரேதான் மகிமையெல்லாமறிந்து கொண்டீர் கொற்றவனார்காலாங்கி கடாட்சந்தானே. எகூ

தானான மகிமையெல்லாமறிந்தாலுந்தான் தாரணியிலொருபோ துந்தோஷமில்லை, கோனானவுமதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்

குருபாத கடாட்சத்தாலே, தேனானசாத்திரத்தின் முறைபாடெல்லாம் தெளிவுடனேசிக்கருத்தா சத்தகாண்டம், பானுகுரியன்போலேழாயிரந்தான் பாடிவைத்தீர் சினபதிமால்பருக்கே. ௭௯௪

மாண்பானசாஸ்திரத்தை யுந்தன்றனக்கு மகத்தானபுலிப்பாணிக்குபதேசித்தீர். ஆண்மையுள்ளசித்தாதி சித்தரெல்லாம் அவர்பேரில்மெத்த பனஸ்தாபமுண்டு, வீண்போன்றசாத்திரமா யிருந்தாலல்லோ விருப்பமுடனவர்தமக்கு வுபதேசிக்க, தாண்மையுள்ள சாத்திரந்தான் சத்தகாண்டம் தாரணியில்மருத்துவங்கள் மெத்தவுண்டே.

உண்டானசாத்திரத்தை யவர்க்குமல்லோ வுத்தமனே மனதுவந்துவுபதேசித்தீர், கண்டாலும்ரிஷிவரோ ரிஷிகள்தாமும் கருவானமகிமையென்ற வேதமார்க்கர், சண்டமாருதம்போலயுலகவாழ்கை சட்டமுடன்வெகுகோடியுகிவிட்டு, மண்டலத்திலமகிமையெல்லாம் வெளியிட்டாக்கால் மாண்பர்களு மொருவருந்தான் மதிபார்தானே,

தானானசத்தகாண்ட மேழாயிரந்தான் தகமையுடன்கூறிவிட்டீர் தோஷமில்லை, பானுனை யென்றுபிரஞ் சாத்திரத்தைப் பகரவேண்டாம் புலிப்பாணிநாகருக்கு, தேனான சாத்திரத்தைமனதுவந்து தேற்றமுடன் மேருகிரிகன்னிலப்பா, கோனான குகைதனிலே வைத்தாலல்லோ கொற்றவனேலோகமெலா மதிப்பார்தானே. ௭௯௭

மதிப்பானசாத்திரத்தை வெளியிலிட்டால் மகதேவரானவருமொருவருண்டோ, துதிப்புடனே பொருவருந்தான் தன்னைதானும் துப்புரவாய்மதிப்பாரு மாருமில்லை. விதிப்படியே விட்டகுறை யிருந்ததானால் விருப்பமுடன் வினபம்வந்து கிட்டும்பாரு கதிபெறவவென்றுபிரங்காசியத்தால்காசினியிலதிகமென்ற மார்க்கம்பாரே. ௭௯௮

பாரேதான்காண்ட மேழாயிரத்தில் பாருலகில்வெகுகோடிவதிசயங்கள், நேரேதான்சித்தாதி கூட்டங்கூடு நேர்மையுடன் பாடிவைத்த நூலுக்கெல்லாம், சேரேதான்கட்டிருந்த வளவுகொண்டு சேனரகசியங்களெல்லாம் வெளியாய்விட்டீர், வரேதா னுலகமெலாமிதிலடக்கம் உத்தமனேயேழாயிரம் பாடல்தானே. ௭௯௯

பாடலாய்ரைத்துவைத்த சங்கையெல்லாம் பாரிலுள்ள மாண்பர்களுங்கண்டுகொள்வார், தேடவே சாத்திரத்தைப் புனிதவானே தேற்றமுடன்புலிப்பாணிக்குறுதிகூறி, அடேயாம்பலத்தில் கல்லோர்தம்மை அறிவுடைபோர்சிவயோகமாண்பருக்கு, கூடவேசாத்திரத்தைதேர்ந்தமல்லோ குணமானவெகுபுத்தி கூறுவீரே. ௮௦௦

கூறுவீர்யிதிகாசபுத்திசொல்லி குவலயத்திலாள்கண்டுபதமுங்கண்டு, தேரியதோர்சிறுபாலரானுலுந்தான் தேற்றமுடன்புத்திமதிமிகவுரைத்து, சீறியேகட்டளைக்குமிஞ்சிடாமல் மிக்கனமதுவந்துவல்லோமதிகங்கூறி, ஆறியேசினமதுவுமிகவகற்றி வப்பனேநூல்கொடுத்துப்பதனஞ்சொல்லே. ௮௦௧

சொல்லவேபுலிப்பாணிக் குண்மைகூறித் தோறுமல்மனத்திடமுந்நன்றாய்ச்சொல்லி, வெல்லவேயவரவர்க்குத்தக்கதாக வேதாந்தசின்மயத்தையோகச்சொல்லி, புல்லவேசாத்திரத்தைக்கூறிசொல்லி பகமானசத்தியங்கள்வாக்கிலேதான். நல்லதொருசாத்திரத்தைதந்திரானால் நலமாகயிருக்குமென்றுநவின்றிட்டாரே. ௮௦௨

நவின்றதொருவாக்கவும்பிசகாமற்றான் நாதாக்கள்சொல்லுக்குயிடையூறின்றி நவின்றிடவேபுலிப்பாணிபுனிதவானே குவலயத்திலபுத்தியுண்டாய்மாண்பர்கண்டு, தவின்றிடவேவிதியாளிகுணமுங்கண்டு தக்கபடிநாலீய்ந்தால்தருமமாகும், புவின்றிடவேயுந்தனதுமனதுபோலே பூதலத்தில்நடப்பதுவுங்கடாட்சந்தானே. ௮௦௩

தானானகாலாங்கிநீதிபோலேசட்டமுடன்போகரேழாயிரத்தை, கோனானவையகத்தில்யானும்பாடி கொற்றவனேயுந்தனுக்குவுபதேசித்தேன், தேனானசாத்திரத்தைபாதுகாத்து தேசத்தில்கொடுப்பதுவுமுந்தன்பாரம், பானனகருமிகட்கு கொடுப்பாயானால் பாலகனேபாவம்வந்துபெய்தும்பாரே. ௮௦௪

பாரேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பாங்கானபுலிப்பாணிபளிங்குள்ளானே, நேரேதானவரவர்கள்மகிமைதன்னை நேர்மையுடன்சொல்லுகிறேனுண்மையாக, சீரேதான்சித்தரெல்லாமொன்றாய்க்கூடி சிறப்புடனேகாலாங்கிநாதர்தம்மை, வீரேதான்சினபதிதன்னிலேகி விருப்பமுடன்மனதுவந்துவந்திட்டாரே. ௮௦௫

வந்தாரேகாயாதிகொண்டசித்து வளம்பெரியசினபதிமார்க்கந்தன்னை, அந்தமுடன்காலாங்கிசமாதிபக்கல் வற்புதமாய்வெகுகோடிநாதர்தாமும், சொந்தமுடனெனதையர்காலாங்கிநாதர் சுடரொளியைக்காணவென்றுமனங்களித்து, விந்தையாய்வுபதேசம்பெறவேநண்ணிவிருப்பமுடன்சமாதியிடம்வந்தார்தானே. ௮௦௬

தானானநெடுங்காலஞ்சமாதிருந்த உண்மையுள்ளநாதாக்கள்ரிஷிகள்தாமும், கோனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்முன்

பாகவினயங் கூறி, சேனைமகத்துவஞ்சனி திரசங்கள் தேற்றமுடன் செய்ததல்லோ மேலஞ்செய்தார், பாருனபாஞ்சடாமெந்தன்னாதர் பட்சமுடனதிசயத்தை நக்கவிட்டாரே. ௮௦௭

பூதாநந்தசித்தர் மகிமை.

கண்டாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கனசாதிபூதனை மேகல்வியாமே, அண்டமதிலாகாயந்தன்னிலல்லோ வப்பனேமகா பூதாகந்தநாதர் உண்டிவிலுகவுஞ்டேருமாகாயத்திலுத்தமனேயந்த மட்டுஞ்சொல்வேனென்று. கண்டிகமாய்க்காலாங்கி வாக்குத்தந்த கனமுடனேவாசிபோகம்நடத்தினாரே. ௮௦௮

வாசியைத்தானடக்கிபூதநாதர்வளமானகேசாத்தினம்பாத்தில், மாசியெனுமண்டலத்திலேயல்லோமன்னவனார்மண்டலந்தானந்திருந்து, காசிபதிகடலோரந்தன்னிற்சென்று கனமானசினப்பதிபருகில் வந்து. தேசியெனும்வாசியைத்தானடத்தியல்லோ தேற்றமுடன் சினப்பதியிறங்கினாரே. ௮௦௯

இறங்கினார்நாற்பதுநாள்மண்டலந்தான் பெழிலானவாகாயத்தனிலிருந்து, சிறந்தவொருவாசியைத்தானடத்தியல்லோ சிறப்புடனே வையகத்தோர்காணவென்று, பறந்துமேவையகத்திலிறங்கியேதான் பாங்கானகாலாங்கிசமாதிமுன்னே, இறந்தவொருசவம்போலேவிழுந் தாரல்லோ பெழிலாகபூதநாதசித்துதானே. ௮௧௦

சித்தானசித்தமுனி நாதர்தாமும் சிறப்பானகாலாங்கிதம்மிடத் தில், பத்திபுடனஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து பான்மையுடன்சிரங்குவி ந்துகரங்குவித்து, முக்திபெறவெந்தனுக்குவுபதேசங்கள் முனிவரே செப்பவென்றுவடிபணிந்து, சுத்தியமாயெந்தனைத்தானாதரிக்க சட்ட முடன்கடாட்சமதுவருள்செய்வீரே. ௮௧௧

அருளானவருளதுவும்பெற்றுமல்லோ வன்புடனேபூதாநந்த சித்து, இருளானயிருளகற்றிமையம்பூண்டு பெழிலானசினபதிவிட்டு மல்லோ, குருவானமரகதனைத்தனரை குறிப்புடனேகாண்பதற்கு மனதிலெண்ணி, திரவானஜோதிமயந்தன்னைக்காண தீர்க்கமுடன் தென்பொதிகைவந்திட்டாரே. ௮௧௨

கருவூரார்மகிமை.

வந்தாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வளமானபுலிப்பா ணிவழியுள்ளானே, இந்தமானிலத்திவெகுவதிசயங்கள் பெழிலா னசித்துமுனிகோடாகோடி, சுந்தரனார்காலாங்கிநாதர்பக்கல் அப்பா

வாய்யந்தவர்கள்லக்கோயிலிலே, விந்தைகளுமிகச்செய்தார்ரிஷியார்தா மும் விண்ணுலகுகருவூரார் சித்துபாரே. ௮௧௩

பாரப்பாபுலிப்பாணி பண்புள்ளானே பாலகனேயெந்தனிரு ம ணியேகேண்மோ, ஆரப்பாவாகாயமண்டலத்தில வப்பனேநட்சத்தி ரவளவுமட்டும், நேரப்பாவாசியைத்தானடத்தியல்லோ நேர்மையுட னாகாயஞ்சென்றாரில்லை, கூரப்பாகருவூராரென்றசித்து கொற்றவனை வாகாயஞ் சென்றார்காணே. ௮௧௪

காணவேகருவூராரென்றசித்து காசினியில்மகிமைவெகுகொண்ட சித்து, தோணவேவாடசரைத்தானுண்டுசெய்த தோருதகருவூரா ரென்றசித்து, மானமருங்கல்வியுள்ளசித்தரெல்லாம் மானிலத்தில் மதிப்பதற்குக்கீர்த்திகொண்ட, ஆணவமாங்காமியத்தை விட்டொழி த்த வப்பனேகருவூராரென்றசித்தே. ௮௧௫

சித்தானசித்துமுனிகருவூரார்தான் சிறப்பானகாலாங்கி நாதர் முன்னே, சுத்தமுடன்காலாங்கி நாதர்தம்மை சுந்தரனார்சினபதிசமா திதன்னில், வித்தகனார்பார்த்திருக்கமகிமைபூண்டு விண்ணுலகமாகா யஞ்செல்வேனென்று, புத்திபுடனட்சேத்திர வளவுமட்டும் பாஞ்சுட ரேசெல்வேனென்று யேகினாரே. ௮௧௬

ஏகவேவாசிபோகஞ் செய்துகொண்டு பெழிலானநட்சத்திரம ண்டலத்தில், போகவேமனவுறுதிகொண்டுமல்லோ பொங்கமுடன் மூன்றுமண்டலந்தானப்பா, சாகாமல் ஆகாயமண்டலத்தில் சட்டமு டன்மூன்றுமண்டலமிருந்து, வேகமுடனவாசிபோகஞ் செய்துகொ ண்டு வேட்கையுடன் பூமிதனிலிறங்கினாரே. ௮௧௭

இட்டாரேகருவூராரென்றசித்து பெழிலானவையகத்தின் மகி மைகோடி, சட்டமுடன்செய்ததல்லோ யாகம்பூண்டு சதுராகவேங் காலந்தாமிருந்தார், திட்டமுடன்காலாங்கி நாதர்தாமும் தீர்க்கமுட ன்கருவூரார்தன்றனக்கு, வாட்டமுடன்முதலியதோர் மகிமையெல்லா ம்வளமுடனேயுபதேசஞ்செய்தார்பாரே. ௮௧௮

சுந்தரானந்தர் மகிமை.

பாரப்பாபுலிப்பாணி பரிவுள்ளானே புகருமோன்சித்தருட மகிமைதன்னை, வாரப்பாசினபதிதேசந்தன்னில் வுத்தமனாகாலாங்கி நாதர்தம்மை, சேரப்பாசமாதியிடஞ்சென்றுமல்லோ செம்மலுடன் காலாங்கிதம்மைக்காண, ஆரப்பாவென்றல்லோ காலாங்கிநாதர் வப் பனேமனதுவந்து கூறினாரே. ௮௧௯

கூறென்றுசொல்லுகையில் சித்தரானகுணமானசுந்தரானந்த மூர்த்தி, தேறலுடன்யாரென்றுவினவிக்கேட்ட தெளிவானகாலாங் கிநாதர்தாமும், மாறலதுவாருமல்சித்துதாமும் மகத்தானகாலாங்கி நாதருக்கு, ஆறலுடனஞ்சலித்து மனதுவந்து வப்பனேசுந்தரனுரெ ன்றிட்டாரே. ௮௨௦

என்றுரேசுந்தரானந்திமூர்த்தி யெழிலானகாலாங்கி நாதருக்கு வென்றிடவேயென்தேவா, லோகநாதா விருப்பமுடன்தங்களிடம்ம ணங்களித்து, சென்றுநான்வந்தேனே சினதேசம்செம்மலுடனடியே னைப்பாதுகாத்து, குன்றுனவுபதேசமெந்தனுக்கு கொப்பெனவேகூ றுமென்று பணிந்திட்டாரே. ௮௨௧

பணிந்துமேசுந்தரானந்தர்தாமும்பட்சமுடன் காலாங்கிநாதருக் குதாணிந்துமேயெந்தனதுமகிமைதன்னை, துப்புறவாய்க்காட்டுகிறே ன்குருவேந்தாகேள், கனிதமுடன்மேகமண்டலத்தில்யானு கர்த்தா வேவாசியோகஞ்செய்துகொண்டு, யணிவுடனேவாகாஷஞ் சென்று மல்லோ, பாங்குடனேமேகத்தோடேகுவேனே ௮௨௨

ஏகுவேன்மேகத்தோடிணக்கமாகி யெழிலானதிருப்பாலின்க டலின்மேலே, போகுவேன்மேகங்கள் ஜலந்திட்டி பொங்கமுடன் தானிறங்குங்காலந்தன்னில், தாகுடனேமேகமது வாகாஷத்தில் தக மையுடன்செல்லுமதுபக்கமெல்லாம், வாகுடனேஆகாஷந் திரிந்து யானும் வளமுடனேனெடுங்கால மிருப்பேன்தானே. ௮௨௩

தானுனபூமிசஞ்சாரமில்லை தன்மையுடன்மேகத்தில்மேகமாக, கோணமண்டலத்தில்நெடுங்காலந்தான் கொற்றவரேவாசியோகஞ் செய்துகொண்டு, தேனமனேன்மணியைத் துதித்துமல்லோதேற் றமுடன்நெடுங்காலந்தானிருந்தேன், பானன பரஞ்சடரே சொரூபா நந்தா பரம்பொருளேவுபதேசம் பகருவீரே. ௮௨௪

பகரவென்றுசுந்தரானந்தர்கேட்ட பாருலகிலிதிகாசமகிமைக ண்டு, நிகரமுடனிவர்தமக்கு வுபதேசங்கள் நீதியுடன்கூர்வகற்கும னங்களித்து, உகாரமென்றவட்சரத்தை யுபதேசித்து வுத்தமனுர்சுந் தரானந்தருக்கு, ககாரமுடன்யகரமுதல் வுயிர்கட்கெல்லாம் கருவானவ ட்சரத்தை ஓதினாரே. ௮௨௫

ஓதவேயஞ்சலிகள்மிகவும்பெற்று வுத்தமனுர்சீனபதிகண்டுமல் லோ, நீதமுடன்விடையதுவும்பெற்றுமல்லோ நிலையானதம்பதிக்கு யேகினார்காண், சேதமதுவாராமல்சித்துதானும் ஜெகதலத்தில்நெடு ங்காலமிருந்தாரல்லோ, தோத்முள்ளசித்தாதிசித்தரெல்லாம் தோரு மல்யென்குருவைக்கண்டிட்டாரே. ௮௨௬

போகர் புலிப்பாணிக்கு பாஷாணவிளைவுகள் கூறல்.

கண்டாரேயின்னமொருகருமானங்கேள் கைலாசபுலிப்பாணிக ருவுள்ளானே, அண்டரண்டதேசமெல்லாஞ்சுற்றிவந்தேன் வப்பனே பாஷாணவிளைவுகண்டேன், துண்டரிகமானதொருவிளைவுமார்க்கம் துப்புரவாயான்கண்டுவிட்டமுங்கண்டேன், சண்டமாருத [illegible] விளை வுகண்டேன் தன்மையுள்ளபாஷாணவிளைவுகேளோ. ௮௨௭

சருமாக்கல்விளைவு

கேளப்பாசருமாவின்விளைவுமார்க்கம் கெடியானடில்லிக்குமேற் கேயப்பா, ஆளப்பாபூமியெல்லாஞ்சருமாவாகும் வப்பனேநீலாஞ்சக் கல்லுதானும், கோளப்பாவராது அஞ்சனக்கல் கொற்றவனேசருமா வின்கீழ்மட்டந்தான், கேளப்பாவஞ்சனமாம்பாறையல்லோ கெடியா கல்விளையுடபூமியாமே. ௮௨௮

கெந்தகவிளைவு.

பூமியாம்டில்லிக்குகிழக்கேயப்பா புகழானகெந்தகத்தின்பூமியா கும், சாமியதுகிருபையினால்விளையுங்கெந்தம் சதாரனசித்தர்களுக் குகந்தகெந்தி, வாமிசிவகாமியம்மாள்வீற்றிருக்கும் வளமானசிவப்பு கெந்தியங்கேயுண்டு, காமிகவேகுளிகைகொண்டுசென்றேனப்பா நல மானடில்லிக்குகிழக்கேதானே. ௮௨௯

கிழக்கானபூமியப்பாநெடுந்தூரந்தான் கிளையானவாறுண்டுசுனை தானுண்டு, பழக்கமதாய்மாண்பர்களும்போனதில்லை பாங்கானகுறு ம்பருடனாடேயாகும் அழகானபூமியதுசொல்லொணாது வப்பனேகெ ந்தகந்தான்விளையும்நாடு, தழலானசெடிமரங்கள்பூண்டுமில்லை தாரணி யைக்குளிகைகொண்டுகண்டிட்டேனே. ௮௩௦

தாளகவிளைவு.

இட்டதொருகிழக்குக்குத்தெற்கேயப்பா யெழிலானதிருச்சங்கு மைந்தனல்லோ, சட்டமுடனன்டிருந்தராச்சியத்தின் சதாரனமேற் புறத்திலேயேடையப்பா, வட்டமுள்ளபூமியதுநெடுந்தூரந்தான் வளமா னதாளகத்தின்பூமியாகும், திட்டமுடன்பூமியெல்லாந்தாளகந்தான் திரமானதேயையேறிதாரமாமே. ௮௩௧

அரிதானவரிதார மென்னசொல்வேன் வப்பனேவதின்மேழும ரேநிலையுயாகும், சரிதானவிளைவக்லேபூமியெல்லாம் சாங்கமுடன் தானகத்தின்பூமியாகும், பரியானதங்கமதுவிளையும்நடு பாருலகில் நாதாக்கள்கண்டதுண்டு, திரிலோகந்தான்மதிக்குந்தங்கமப்பா தீர்க்கமுடன்விளைகின்றநாடுதானே. ௮௱௨

கற்பரிபாஷாணவிளைவு.

நாடானநாடுதான்சொல்வேனப்பா நலமானபுலிப்பாணிநன் புள்ளானே, நாடானகாடெல்லாம்யான்திரிந்து கனமானகுளிகையது கொண்டுமல்லோ, மேடானபூமியதுதிரிந்துமேதான் மேன்மையுள்ள கற்பரிபாஷாணங்கண்டேன், தாடாண்மையுள்ளதொரு பாஷாணத்தால் தாரணியில்தங்கமிகச்செய்பலாமே. ௮௱௩

செய்யவேகற்பரிபாஷாணந்தன்னால் செயலானநவலோகம்வெல்லலாகும், துய்யதொருநவலோகம்நீறிப்போகும் துப்புரவாய்லோகங்கள்சத்துருவேயாகும், வெய்யவேநடுமையந்தன்னிலப்பா வேட்கமெனுமவுல்பாஷாணந்தானாகும், பையவேயதின்கீழேதானிருக்கும் பாங்கானஜலபாஷாணந்தான்பாரே. ௮௱௪

காயகற்ப அயச்செந்தூரம்.

பாரப்பாயின்னமொருபரிகாரந்தான் பாலகனேஸ்துலமதவுறுதிசெய்ய, ஆரப்பாமணலிரும்புகொண்டுவந்து வப்பனேவுருக்கியல்லோதகடடித்து, சீரப்பாமுன்சொன்னபாஷாணத்தை சிறப்புடனே நிம்பழத்தின்சாற்றினாலே, வரைப்பாமூன்றுவகைபாஷாணத்தான் வுத்தமனேதானரைப்பாய்சாமங்காலே. ௮௱௫

நாலானசாமமதுதானரைத்து நலமானயிரும்பதனைத் தகடதாக்கி, பாலானசரக்கெல்லாம்மேலேபூசி பட்சமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து, மாலானசில்லிட்டுச்சீலைசெய்து மார்க்கமுடன்கோழியென்றபுடந்தான்போடு, சூலானவயமதுவுங்கனக்கமாகி துப்புரவாய்த்தானிருக்குமவுயர்தான்காணே. ௮௱௬

சாணவேயவரெல்லாந்தானெடுத்து கருவாகபுடமதுவாய்ச்சேர்த்துக்கொண்டு, தானவேகடைசரக்குசெப்பக்கேளீர் தோறுமல்லகெவுரியென்றவீரந்தானும், மாணவேகெந்தகமும்லிங்கந்தானும் மகத்தானசிங்கியுடன்பூரமாகும், ணேவேவகைவகைக்குப்பலந்தான்காலாய் நிஷ்களங்கமாகவல்லோபழச்சார்தானே. ௮௱௭

தானானசாறதுவும்பிழிந்துகொண்டு தன்மையுள்ளவப்பேபாங்களங்குதன்னில், தேனானசெம்பழத்தின்சாற்றினாலே தெளிவேதானரைப்பாய்நாலுசாமம், பானனபில்லையதுவருவாய்ச்செய்து பாலகனேரவிதனிலேகாயவைத்து, மானனவோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து மகத்தானமண்மறைவிற்புடத்தைப்போடே. ௮௱௮

போடேதானிப்படியேபுடந்தான்போடு பொங்கமுடன்தானரைத்துபில்லைதட்டி, நீடேதான்முன்னுரைத்தபாகம்போலே நீதியுடன்பில்லைதட்டிக்காயவைத்து, கூடேதான்சில்லிட்டுச்சீலைசெய்து கொற்றவனேகோழியென்றபுடந்தான்போடு, யோடேதான்மண்மறைவிற்பத்துமுறைபோடு பொலிவானவயமதுவுஞ்சிவக்கும்பாரே. ௮௱௯

சிவக்குமேயுமதுவும்பாஷாணத்தால் சிறப்புடையகுற்றம்பதினொன்றும்போம், தவப்பலனைக்கொண்டவர்க்குச் சித்திதகமையுள்ளமணலிரும்புசெந்தூரந்தான், தவப்பலனைக்கொண்டோர்கள்காணமாட்டார் வப்பனேபுத்தியுள்ளபுனிதவானே, பவக்கவிட்டகற்றிப்பாலாயேயும் பாருலகில்யிருப்பதுவேபுண்ணியமாமே. ௮௱௰

செந்தூரமனுபானம்.

புண்ணியனாயிருக்கவென்றால் பூபாலர்கேள் புகழானசெந்தூரமுண்பதற்கு, திண்ணமுடன்தேன்தனில்மண்டலந்தான் தீரமுடன்தானருந்தநேர்கற்றான், வண்ணமுடன்வாசியது மேல்நோக்கவனமானசெந்தூரந்தானுமல்லோ, கண்ணமுடன்சட்டையதுதள்ளும்பாருநாதாந்தசித்தர்கள்தானுடுங்கேநே.

கூத்தானசெந்தூரம்மண்டலந்தான் குறிப்புடனேகொண்டவர்க்குப்பலனைக்கேளு, நீத்தமுடன்நெடுங்காலமிருக்கலாகும் நெடியரோகமதுகடலேபோகும், சாத்தகியாம்வார்தானும்கொண்டகற்பம்தாரணியில்வெகுகாலமிருந்தாரல்லோ, பூத்தமலர்முகசுதனமாய்தம்மைபுகழாகவாயிரம்பேர்கூடலாமே.

கூடலாங்கிருஷ்ணவதாரனல்லோ கொற்றவனார்சிலகாலமுண்டகற்பம், ஆடலாம்தேசவிளையாட்டையெல்லாம் வப்பனேவயமென்செந்தூரத்தால், ஓடலாம்வெகுதூரம்நடக்கலாகும் வுத்தமனேகுதாதும்பிணிப்போயில்லை, தேடலாம்வெகுகோடிதிரவியங்கள் தேடினால்பலகுன்றுமில்லைதானே.

இல்லையேசெந்தூரம்வேதைகாண வெழிலானவெள்ளியதுகளஞ்சிறது, தொல்லையெனும்பிறவியதுமாற்றம்போலே தோறுமல்வர்

—மது சொல்லப்போமோ, கொல்லனாவுலிவைத்துவுருக்கியல்
கொற்றவனெசெந்தூரங்களஞ்சிகாக்ரு, வல்லதொருவென்னியது
பபுமாகி மகத்தானயேமமது சொல்லொணாதே. அசக

ஒன்றாகதங்கமது மாற்றுசொல்வேன் ஓகோதோகாதாக்கள்
மறைத்துவைத்து, தன்ன முடன்மாற்றதுவோலக்கோயில்லை தாடா
ன்மைகொண்டகொருவுறத்தகங்கம், புண்ணுதற்கு விட்டகுறையில்
லாவிட்டால்பலிக்குமோபாரானும்மாண்பருக்கு, என்னமுடன்மன
துவக்குயிர்தபாகம் யெழிலாகசெப்பவர்க்குப்பலிக்குந்தானே. ()

பலிக்குமேயித்தங்கம்பிறவித்தங்கம் பாரிலுள்ளசிவயோகிக்கா
தங்கம், ஒலிக்குமேஜெகஜோதியானதங்கம் வத்தமனேகருமிகட்கு
க்காதப்பா, கவியாளர்தங்களுக்குயிர்தகங்கம் சாதியற்றபேர்க்கு
மிலவேண்டும். பலியாதாருமிகளாயிருப்பாரானால் பாருலகில்
கட்டுவாய்க்காதன்றே. அசகு

மகாசிடிகை அபச்செந்தூரம் சமுசாரிக்கானவேதை.

அன்றானபின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பா
ல்புள்ளானே, குன்றானசெந்தூரமென்னசொல்வேன் குறிப்பா
மதுவும்பலந்தான்பக்க, வென்றிடவேசம்பழத்தின்சாற்றின
ருப்பமுடன்சுத்தியதாசெய் தமல்லோ, நன்றாககல்வமதிலிட்டு
கா நலமுடனே தானறக்கமாநந்தைக்கேளே. அசள

கேளப்பாமுருங்கைவேர்பட்டைதன்னை கிருபையுடன்தானிடித்
திழித்து, பாளப்பாபோகாமல்பத்தாசாமம் பாங்குடனே தான
ப்பாய்சுன்னமாம், ஆளப்பாபலமதுவுமொன்றேயாகும் வப்பனே
ல்போட்டுவறைக்குமல்லோ, சூளப்பாயில்லையதலகுவாய்ச்செய்து
தானோவிதனிலேகாயப்போடே. அசஅ

காய்ந்தபின்புயில்லையதையெடுத்துமைக்காகருவாகவோட்டிவிட்
சிலைசெய்து வாய்ந்ததொருபுடமதும்கெஜமேயாகும் வளமுடனே
ட்டபின்புயெடுத்துப் பாரு, தீய்ந்துமேபோகாமல்செந்தூரந்தான்
க்கமுடனருணனதுநிறம்போபாகும், மாய்க்குமே அயமதுவும்மடி
மல்லோ மகத்தானசெந்தூரஞ்சொல்லொணாதே. அசகூ

சொல்லவென்றால்நாவில்லைப்பாவுமில்லை துப்பாவாய்காதாக்கள்
மறைத்தசித்து, வெல்லவேயிவ்வேதையார்தான்செய்வார் விதிப்பானி
சய்வாமேமற்றோர்காணார், புல்லவேசெந்தூரமகிமைதன்னை பூதலத்
ல்மாண்பர்களுக்கண்டதில்லை, அல்லவென்றால்செந்தூரங்கோடிபா
ம் வப்பனேகண்டதுண்டுமெத்தகாணே. அகூ0

காணவேசெந்தூரம் மண்டலந்தான் சருவாகசெர . . . வர்க்குப்
பலனேக்கேளு, தோணவேதனதனில் கொண் . . . சோறு
தேகமது யிருதும்பாரு, வேனுமிதாநீ . . . நீல்வல்
லா விசைக்குமேகாம்பவுங் காம . . . மனும் மாக
ரவேகந்தன்னை பாலிக்கும்வயத்தினு . . . னே. அநக

விரமாம் வாசியதமேலோட . . . நாம்புகளு முறாக்கு
மறி, சாமுடன்தேகமதவனுவ . . . சிட்டையா தாழுன் றவினை
ரளும்பாரு, கோமென்றா . . . தமீறிசொற்றவனே செடு
காலமிருக்கலாகும், பார . . . மதுவுஞ் சொல்லப்போமோ
ராரனுஞ்சித்தர்முனி . . . அநவ

வேதையாமின்னமொ . . . போக்குசொல்வேன் வோசக்கபுலிப்
பாணி புண்ணியவா . . . பாதையாம்மதிதனிலே பத்தாக்கொன்று
பட்சமுடன்தானுமெ . . . குருவொன்றிய, சோதனைக்குயிடையாது
புறத்தகங்கம் . . . மல்லிங்கமிட்டு வுதிப்போடு, வேதைமுறை
சொன்னவழிதப் . . . தப்பா வேதாந்தசித்திறுடவுண்மையாமே.

சிடிகை அபச்செந்தூரம்.

உங் . . . யாமின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் வத்தமனேபுலி
ப்பாணி . . . தவாநே, இன்னமுட . . . பதுக்கான்பத்து
திறமு . . . நிம்பழத்தின்சாற்றினாலே, வன்னமுடன் தானை . . .
கா . . . சாமம் வாகுடனேகழுவியல்லோ வயமெடுத்து தன்னமுடன்
வமதிலிட்டுமைந்தா தகமையுடன் பழுதுதான்செப்பக்கேளே.

செப்பவென்றால்கருநாகப் பழாசக்கால்சேம்முடன் தான
றைப்பாய் காலுசாமம், ஒப்பாமுடன்முப்பூவுஞ் சளஞ்சிசேர்த்து வைத்
தமனே தானறைந்து வில்லைகட்டி, தப்பிதங்கள்வாராமல் ரவியில்
வைத்து சட்டமுடன் கில்லிட்டுச்சீலைசெய்து, மெய்ப்புடனேகோழி
யென்றபுடந்தான்போடு மேலானசெந்தூர மாகுந்தானே. அநு

தானைசெந்தூரந்தனையெடுத்து தன்மையுடன் முன்போல
கல்வமிட்டு, தேனைகருநாகப் பழாசத்தால் தேற்றமுடன்முன்
போலகல்வமிட்டு, தேனைகருநாகப் பழாசத்தால்தேற்றமுடன் தா
னறைப்பாய்காலுசாமமி, பானைமில்லைபதலகுவாய்ச்செய்து பால
கனே ரவிமுகத்தில்காயப்போடு, மாணவில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
மார்க்கமுடன்முன்போலப்புடத்தைப்போடே. அநசு

போடேதான்பத்துமுறை யிப்படியேயோடு பொங்கமுடனய
மதுவுஞ்செந்தூரந்தான், நாடேதான்முறைபோலே செய்வாயானால்

கலை [illegible] ரரம் வேணையாதும், கூடேகாணுமின்பால் வெண்கோ
தன்னில [illegible] னசெல்லேதாடைகாய் கொண்டேயானுல் தேடே
தான் [illegible] ட்சத்தாலே தெளியாகத்தேகமது மின்னா
யவே. அறு

பாரோதான்மல [illegible] ன் கொண்டபோது பாங்கானதேகமது
சட்டைதள்ளுர், தேரே [illegible] தகாது வண்டுபோலாம் தெடிதா
லாசெபதுபேக்கோக்காது. [illegible] ன்தேகமது கற்றாணுதும் கொ
தவனே யமனுக்குசாணுமில் [illegible] ரோதான்கற்பமது வேண்டுமே
தான் வித்தகனேவயத்திறுட [illegible] ரனே. அறு

தானவேயின்னமொரு மகிமை [illegible] வேன் கருவானபுலிப்
ணி கணிதவாறே, தோணவேவெர்ணி [illegible] ளுஞ்சியத்து தோரும
தாலுருக்கி மருக்தொன்றிய பாணவேவெ [illegible] யது பழுக்கும்பா
மகத்தானமாற்றளவு மென்னசொல்வேன், [illegible]
கொடுத்தேதாழு வேட்டையுடன்வாணமது பே [illegible] னபடிவங்கமை க
[illegible] ன்றே. அறு

எகாதவுப்புக்குள் காவிக்குக்கான் பெழில் [illegible]
சொல்வேன், போகாகடுத்தாக்கு வுதிதக [illegible] னாமென்ன
நாதாக்க ருமைக்குதில்லை, சாகாம லிருந்திடவே [illegible] க்கமுடன்
கதாகாலத் [illegible] தேகமது [illegible] ரக்தால்
[illegible] தும்வலியது லினைதொக்கானாதே. [illegible] டால் [illegible] முகம

போகர் காலாங்கிநாதர் சிவபசரித்திரத்தை
புலிப்பாணிக்குவுபதேசித்தல்.

சொன்னவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கொற்றவனே புலிப்பாணி குணமுள்ளானே, வெள்ளமுர்காலனமொரு தெய்வதன் சாமிதெளிவானாளாங்கிநாதர்தாமும், உள்ளபடிதிரேதாயி லுகத்திலப்பா வுத்தமனேசுமிருக்கு வுன்மைமெல்லாம், கள்ளமின்றி யிமுமல்பாதுளைப்பேன் சைலாசபுலிப்பாணி கருவாய்க்கேளே.

கருவான திரேதாயி லுகத்திலப்பா காலாங்கிநாதருவண்மை செல்லார், இருவானகுருமுனி சொன்னதேதி திர்க்கமுடனிருவாது சரித்திரங்கள், குருவானவென்தேவ ரொக்தனுக்கு கூறிப்பேசர்மேலா சுவதிசையங்களெல்லாம் கருவிதேவழிபதித்து புத்தமக்கு கூறுவேன் புலிப்பாணி கவிவல்லோனே. அறஉ

வல்லமொரு திரேதாயி லுகத்திலப்பா வளமானலட்சத்திரேற் பத்தோயிர்ண்டில், புல்சாணவுலகமதை மமைசொல்வேன் புகழானபின மக்கள்சேர்க்கபோது, கல்லானமலைகளுமேமுழுவியல்லோகடலெழு